
THE TRVSTEES OF THE
PVBLIC LIBRARY
LVX
OMNIVM
CIVIVM
OF THE CITY OF
BOSTON
1852 : 1878

THE

HOLY BIBLE,

CONTAINING

THE OLD AND NEW TESTAMENTS,

TRANSLATED

FROM THE ORIGINALS

INTO

THE ASSAM LANGUAGE.

BY THE SERAMPORE MISSIONARIES.

VOL. V.

Containing the New Testament.

Serampore:

PRINTED AT THE MISSION PRESS,

1820.

ঈশ্বৰৰ্ সৰ্ব্ব বাক্য ।

বিশেষত্ মানুহৰ্ তৰণৰে আৰু কাৰ্য্য সাধিবলৰে অৰ্থে

ঈশ্বৰে যিহক্ প্ৰৌচিক্ কৰিছে ।

সেয়েই

ধৰ্ম্মপুস্তক

তাৰে অন্তভাগ্

সেয়ে আমাৰ্ প্ৰভুৰ্ আৰু তৰণ্ কৰোঁতা যিশু খ্ৰীষ্টৰ্

শুভবাৰ্ত্তা ।

গ্ৰীক ভাষাৰ্পৰা তৰ্জ্জমা হল্ ।

শ্ৰীৰামপুৰৎ ছাপ্ মাৰিলে ।

ইংৰাজী ১৮১৩ শক্ ।

নির্ঘন্টন।—

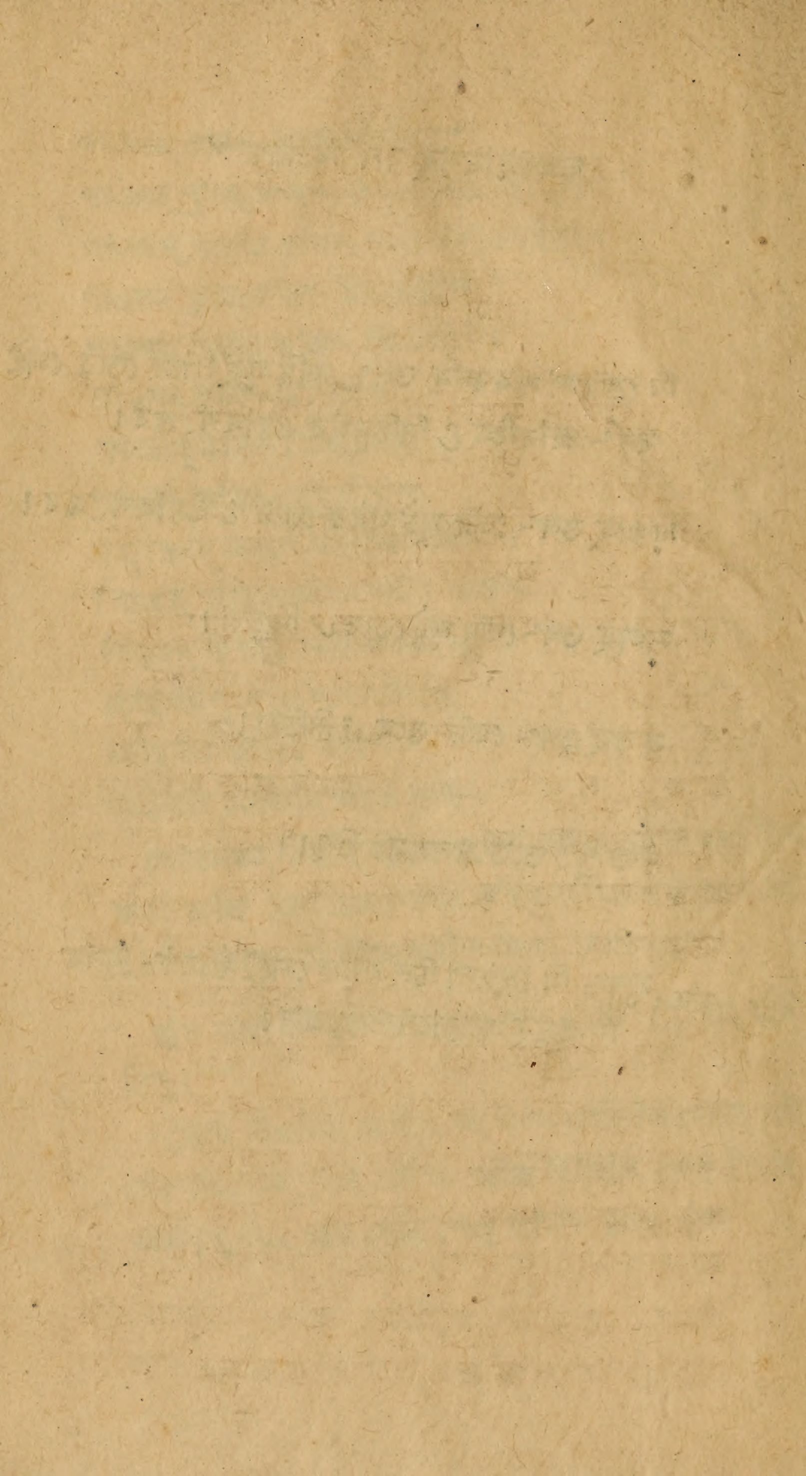
শুভবার্ত্তা মাত্তিওভনিতা।—
শুভবার্ত্তা মার্কভনিতা।—
শুভবার্ত্তা লূকভনিতা।—
শুভবার্ত্তা য়োহনভনিতা।—

য়িশু খ্রীস্তর্ জনম্ আৰু কালক্ষেপন্, আৰু আশ্চর্য্য কর্ম্ম আৰু মৰণ্, আৰু পুনৰুত্থান্ এহি চাৰি কেতাবত এয়ে লিখা আছে।—

পাঁচনী সকলৰ কর্ম্ম।—

য়িশুখ্রীস্তর্ ভকত সকলে শুভবার্ত্তা কেনেকৈ প্রৌচৰ্ কৰিলে আৰু পৃথিবীৰ্ চাৰি ভাগত যেওলি কৰিলে সেয়ে এই কেতাবত লিখা আছে।—

পাওল্ পাঁচনীৰ কাকত ৰুমমৃহঁতলৈ।—
পাওলৰ্ প্রথম্ কাকত কৰিন্থীহঁতলৈ।—
পাওলৰ্ কাকত গালাতীহঁতলৈ।—
পাওলৰ্ কাকত এফেসীহঁতলৈ।—
পাওলৰ্ কাকত ফিলিপীহঁতলৈ।—

শুভবাৰ্ত্তা মাতিওভনিতা।—

প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

আবৰহামৰ সন্ততি দাঊদৰ সন্ততি যিশু খ্ৰীষ্টৰ
পূৰ্ব্ব পুৰুষৰ এহি পুথি।—

২ আবৰহামে যিস্হাকক্ ওপজালে আৰু যিস্হাকে যআ
৩ কুবক্ ওপজালে আৰু যআকুবে যিহুদাহকে তেওঁৰ ভা
য়েক্‌হঁতকে ওপজালে আৰু যিহুদাহে ফাৰেসকে জৰ
খাকে তমৰৰ গৰ্ভৎ ওপজালে আৰু ফাৰেসে খেস্
৪ ৰোণক্ ওপজালে আৰু খেস্ৰোণে ৰামক্ ওপজালে
আৰু ৰামে আমিনদাবক্ ওপজালে আৰু আমিনদা
বে নখসোনক্ ওপজালে নখসোনে শলমাক্ ওপজালে
৫ আৰু শলমায় বোআজক ৰাখবৰ গৰ্ভৎ ওপজালে
৬ আৰু বোআজে ওবেদক্ ৰুতৰ্ গৰ্ভৎ ওপজালে আৰু
ওবেদে যিশিক্ ওপজালে যিশিএ দাঊদৰজাক্ ওপজা
লে আৰু আওৰিয়াহুৰ্ যি ভাৰ্য্যা আছিল্ তাইৰ্ গ
৭ ৰ্ভৎ দাঊদৰজায় শলমনক্ ওপজালে আৰু শলমনে
ৰেখবআমক্ ওপজালে আৰু ৰেখবআমে আবিয়া
হক্ ওপজালে আৰু আবিয়াহে আসাক্ ওপজালে
৮ আৰু আসায় যিহোশাফাটক্ ওপজালে আৰু যিহো
শাফাটে যোৰামক্ ওপজালে আৰু যোৰামে ওজি
৯ য়াহক্ ওপজালে আৰু ওজিয়াহে যোতামক্ ওপজালে

য়িৰোশলমৎ থকাহঁতো তেঁৱে সৈতে উদবিগ্ন হুই
৪ জিল্। পাচে এটাই মুখ্য যাজককে আৰু মনুষ্যহঁ
তৰ্ অধ্যাপককে গোটায় খ্রীষ্টৰ্ জনম্ থান্ কৎহয়
৫ সিবিলাকক্ প্রতি এই কথা প্রুজিলে। সিবিলাকে
কুঁলিলে য়িহুদাহ্ দেশৰ্ বীতলেহেমৎ আচার্য্যৰ্
৬ এনেকুৱা লিখিতা আচে হেৰা য়িহুদাহ দেশৰ্ বীত
লেহেম্ তুমি য়িহুদাহৰ্ অধিপতিহঁতৰ্ মাজৎ আ
তিসৰু নোহোৱা কিয়নো তোমাৰ্পৰা এজন্ অ
ধিকাৰ্ উপজিব যেয়ে আমাৰ্ য়িশ্ৰএল মনুষ্যহঁতক্
৭ পালিব। তেতিয়া হেৰোদে সেই পণ্ডিৎহঁতক্
বিশ্বাসে মাতি কেতিয়া সেই তৰা দেখা গল্ জেঁয়াকে
৮ ঠাৰু কৰি প্রুজিলে। পাচে সিবিলাকক্ বীতলেহেমলৈ
পঠিয়ায় কুঁলিলে তোমোলাকে গৈ প্রবন্ধ কৰি লৰাক্
বিচাৰাগৈ আৰু মযো গৈ তেঁওক্ ভজিবলৈ তেঁওক্
৯ পালে মোলৈ বতৰা দিয়াগৈ। সিবিলাকে ৰজাৰ্ কথা
শুনি গতি কৰিলে আৰু দেখা যি তৰা সিবিলাকে
পূৰ্ব্ব দেশৎ দেখিছিল্ সেয়ে লৰাৰ্ স্থানৰ্ ওপ
ৰৎ উপগত হোৱালৈকে সিবিলাকৰ্ আগৎ গল্।
১০ সিবিলাকে সেই তৰা দেখি অত্যন্ত আনন্দিৎ হুই
১১ হর্ষিৎ মনে আছিল্। তাৰ্ পাচে ঘৰলৈ গৈ তেঁওৰ্
মাক্ মাৰিয়ায় সৈতে সেই লৰাক্ দেখিলে আৰু
নমস্কাৰ্ কৰি তেঁওক্ ভজিলে। পাচে সিবিলাকৰ্ বী
নৰ্ টোপোলা মেলি তেঁওক্ স্বৰ্ণ আৰু লবুন আৰু
১২ গন্ধৰস্ দিলে। পাচে হেৰোদৰ্ ওলৈ নাঃ যাবলৈ

আৰুও স্বপ্নৎ আদেশিৎ হুই সিবিলাকে আপোনাৰ্
দেশলৈ আন্ বাটে দি গল্।

১৩ সিবিলাক গলৎ দেখা ঈশ্বৰৰ্ দুতে স্বপ্নৎ দৰি
শন্ দি যুসফক্ তুলিলে উঠা লৰাকে তেঁওৰ্ মাকুকে
লৈ মিসৰলৈ পলোৱা আৰু তোমালৈ ময় বতৰা নি
দিয়োঁমানলৈকে সেই ঠাইতে থাকাগৈ কিয়নো ল
১৪ ৰাৰ্ প্ৰাণ নাশ কৰিবলৈ হেৰোদে বিচাৰিব। পাচে
তেঁও উঠি লৰাকে তেঁওৰ্ মাকুকে ৰাতিএই লৈ মিসৰ
১৫ লৈ গুচি গল্ আৰু ঈশ্বৰৰ্ যি কথা আচাৰ্য্যে কলে
মিসৰৰ্পৰা মোহোৰ্ তনয়ক্ মাতিছোঁ এই কথা
পূৰ্ হবলৈ হেৰোদৰ্ মৰণলৈকে সেই ঠাইতে থা
১৬ কিল্। পণ্ডিৎহঁতে তেঁওক্ হেলন্ কৰিলে হেৰোদে
জৈয়াকে তুজি মহাখঙ্ উঠি মানুহ পঠায় দুয় বৎ
সৰিয়া আৰু তাৎকৈ অলপ্ বয়সীয়া যিমান্ লৰা বীত
লেহেমৎ আৰু তেঁওৰ সমস্ত সীমাৎ আছিল্ যি
কালৎ পণ্ডিৎহঁতৰ থানৎ প্ৰযত্ন কৰি সুধিছিল্ সেই
১৭ কালানুক্ৰমে সেই সবাকে বধিলে। ৰামাৎ এক্
শবদ্ শুনা গল্ হ্ৰৰাৰাৰে ক্ৰন্দন আৰু বড় ৰোদন্
ৰাখেলে তেঁওৰ সন্তুতিহঁতলৈ কান্দি কান্দি নিচুকিব
১৮ নোখোজে এই কাৰোণে সিবিলাক্ নায় য়িৰমিয়াহ
আচাৰ্য্যৰ দোৱাৰা এই যি কথা ওক্তৎ হুইছিল্ সেই
কথায় তেভিয়া পূৰ হল্।

১৯ কিন্তু হেৰোদ মৰিলৎ পাচে দেখা স্বপ্নৎ ঈশ্বৰৰ
২০ দূতে মিসৰৎ যুসফক্ দেখা দি তুলিলে উঠা লৰা
কে তেঁওৰ মাকুকে লৈ য়িশ্ৰএল দেশলৈ ঘোৱা কিয়

নো যিবিলাকে লৰাক্ বধিবলৈ বিচাৰিচিল্ সেইবি
২১ লাক্ মৰিল্। তেঁও ওঠি লৰাকে আৰু তেঁওৰ মাকক
২২ লৈ যিশ্ৰএল্ দেশং ৰল্গৈ। যিহুদাহ দেশং তেঁ
ওৰ বাপেক্ হেৰোদৰ বাবে অৰ্খেলায়সৰ বিষয়া হল্
এইহেতুক্ তাকে শুনি তালৈকে যাবলৈ তেঁও ভৰুক্
২৩ হল্ কিন্তু স্বপ্নং ঈশ্বৰৰ্ আদেশ পায় গালিলি দেশলৈ
গুভতি গল্ আৰু যিহকে আচাৰ্য্যৰ দোৱাৰায় কো
ৱা গল্ তেঁও নাজৰেথ্ টুলি পুখ্যাত হব সেয়ে পূৰ
হবলৈ নাজৰেথ্ নামেৰে এক নগৰং বসতি ক
ৰিলে।—

পৰ্ব্ব স্বৰ্গৰাজ্য সমীপ্ এই হেতুক্ মন্ পালটোৱা এই
৩ কথা কীৰ্ত্তন্ কৰি কৈ কৈ য়োহন্ টুভাওতা সেই কা
৩ লং যিহুদাহ্ দেশৰ্ হাবিলৈ আহিল্। যিশাজ্যাহ্
আচাৰ্য্যৰ মুখে যাৰ অৰ্থে এই কথা কোৱা গল্ হা
বিং ৰিঙ্গিয়োৱা এটাৰ এই আৱাজ্ যিহুহৰ বাট্
৪ যুগুং কৰা তেঁওৰ বাটে পোন্ কৰা এই তেঁও। সেই
য়োহনৰ্ উটৰ নোমৰ কৱচ্ আছিল্ আৰু কঁকালং
৫ ৰৰটিৰ্ টঙ্গালি আৰু তেঁও খায় কচুৱা ফড়িঙ্গ আৰু
৬ হাবিৰ্ মৌ। তেতিয়া যিৰোশলমৰে আৰু যিহু
দাহ্ দেশৰে এটাই মানুহ আৰু যৰদন দেশৰ ওচ
ৰৰ্ পুজাবিলাক্ তেঁওৰ তলৈ গৈ পাতক্ গাংলৈ
৭ তেঁওৰ হতুৱায় যৰদনং টুভোৱা হইচিল্। তালে
মান্ ফাৰিশি আৰু শাদুকি মানুহ তেঁওৰ টুড়লৈ
আহিল্ এই হেতুক্ সিহঁতক্ দেখি তেঁও টুলিলে হে
ৰৈ সাপৰ বঙহ ওঠিবলগা খঙক্ পৰা পলাবলৈ

৮ তইঁতক্ কোনে বুঝি দিছে। এই হেতুক মন্ পাল
টৰ ওচিৎ ফল্ ধৰা আৰু আবৰহাম্ আমাৰ গোত্র
৯ এই কথা কবলৈ মন্ নকৰিবি ইঁক্ কিয়নো তইঁতৰ ময়
ঔয়াকে কঁও ঈশ্বৰে এই শিল্বিলাকবেপৰা আবৰহা
১০ মৰ মন্তুতি ওপজাব পাৰে। এতিয়াও কুঠাৰ গছৰ
গুড়িৎ লাগিআছে এই হেতুক্ যি যি গাছে মজ গুটি
১১ নেমেলে তাকে কাটি জুইৎ পেলোৱা যায়। মন্ পাল
টিবলৈ ময় পানীৎ তইঁতক্ বুৰ দিয়ঁও কিন্তু যি জন
মোৰ পিচৎ আহিছে তেঁও মোৎকৈও পৰাক্ৰমী ময়
তেঁওৰ্ পইজাৰ বলৈকো যোগ্য নোহোঁ তইঁতক্ ধৰ্ম্মা
১২ ন্মাৎ আৰু জুইৎ তেঁও বুড়াব। তেঁও কুলা হাতৎ
লৈ আপোনাৰ খলা বাদি পেলাব আৰু ধান্ তেঁওৰ
মেৰৎ ভৰাব কিন্তু ৰ ন্নম্বৰা জুইৎ ঘুলা খড়িব।—
১৩ এই কালৎ য়িশু গালিলিৰ্পৰা য়ৰদনলৈ য়োহ
নৰ ভলৈ আহিল্ আৰু তেঁওৰ হতুৱায় বুড়িবলৈ
১৪ গল্। কিন্তু য়োহনে এই কথা কৈ তেঁওক্ হাক্ দিলে
বোলে তোমাৰ হাতে ময় বুড়িবলগা আছে আৰু
১৫ তুমি মোৰ কোৎবলৈ আহিছা নে। তাতে য়িশুএ
মমিধান্ দি তেঁওক্ বুলিলে মকলো ধৰম্ পুৰ কৰি
বলৈ আমাৰ ওচিৎ কাম্ আছে এই হেতুক এতিয়া
এনে ক্ষব দিয়া তেতিয়া তাকে কৰিবলৈ তেঁওক্ দিলে।
১৬ তাৰ্পাছে য়িশুএ বুড়োৱা হুই পানীৰ্পৰা ওঠিল্
আৰু দেখা স্বৰ্গদ্বাৰ তেঁওৰ দৃষ্টিতে মকলি হল্
আৰু তেঁও ঈশ্বৰৰ আন্মাক্ কপৌৰ নিচিনাকৈ পড়ি
১৭ তেঁওৰ ওপৰৎ বহিবৰ দেখিলে আৰু দেখা স্বৰ্গৰ

পৰা এহ্ শবদ্ হুই তুলিলে এই মোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ জী হাতে মোৰ বড় সন্তোষ।

পর্ব্ব তাৰপাছে যিশুএ শয়তানৰ পৰীক্ষা পাবলৈ আত্মা
৪ ৰে আকর্ষিৎ হুই হাবিলৈ গল্ আৰু চল্লিশ্ ৰাত্রি
৩ দিৱা লঘোন্ কৰি ভোকেৰে আছিল্। পৰীক্ষকে তেঁওৰ ওচৰলৈ আহি তুলিলে যেদি তুমি ঈশ্বৰৰ পুতেক্ হোৱা তেবে আজ্ঞা কৰি এই শিল্বিলাকক
৪ খাবৰ বেহানি কৰা। কিন্তু তেঁও সমিধান্ দি তুলিলে মানুহ্ সদা খাবৰ্ বেহানিৰে নিজীয়ে কিন্তু যি যি বচন্ ঈশ্বৰৰ মুখৰ্পৰা ওলায় তাৰেহে জীয়ে
৫ এনে লিখিত আছে। তেতিয়া শয়তানে তেঁওক্ পবিত্র
৬ নগৰলৈ নি ঈশ্বৰৰ দওলৰ্ ওপৰৎ এক্ কলসীৰ্ ওপৰৎ বহুৱালে আৰু তেঁওৎ কলে তুমি যেদি ঈশ্বৰৰ্ পুতেক্ হোৱা তেবে আপুনি তললৈ পড়া কিয়নো তোমাৰ্ অৰ্থে তেঁওৰ দূতইঁতক্ তেঁও আজ্ঞা দিব আৰু শিলৎ যুদ্ধা তোমাৰ্ ভৰিৎ নলগাকৈ সিবিলাকে তো
৭ মাক্ হাতেৰে দাঙ্গি ৰিৰিব এনে লিখিত আছে। যিশুএ তাক্ তুলিলে তোমাৰ প্ৰভু ঈশ্বৰৰ্ পৰীক্ষা নকৰিবা
৮ এনেও লিখিতা আছে। অনন্তৰে শয়তানে তেঁওক্ অতিশয় ওখ পর্ব্বতলৈ নি জগতৰ মাজৎ যিমান্ ৰাজ্য আৰু তেঁওৰ ঐশ্বৰ্য্য সেই এটাইকে দেখুৱালে
৯ আৰু তেঁওক্ তুলিলে যেদি তুমি সাষ্টাঙ্গ প্ৰণাম কৰি মোক্ পূজা কৰা তেবে এই এটাইকে তোমাক্ দিম্।
১০ যিশুএ তেতিয়া তাক্ তুলিলে গুচ শয়তান কিয়নো তোমাৰ প্ৰভু যিহুহাহ ভজনা কৰা আৰু কেৱল

১১ তেঁওক শুশ্ৰূষা কৰা এনে লিখিতা আছে তেতিয়া শয়
তানে তেঁওক এৰিলে পাচে দেখা দূতহঁতে আহি তেঁ
ওক শুশ্ৰূষা কৰিলে।—

১২ য়োহন বন্দিয়া হল্ য়িশুএ তাকে শুনি গালিলিলৈ
১৩ গতি কৰিলে। য়িশায়িয়াহ আচাৰ্য্যৰ মুখে যি এই
১৪ কথা কোৱা গল্ বোলে জেবুলুন্ আৰু নপ্তালি দেশ সা
গৰৰ বাটে য়ৰ্দ্দনৰ সিপাৰ অন্যদেশীহঁতৰ গালি
১৫ লিৰ্ যিবিলাক্ মানুহ অন্ধকাৰত বহিছিল্ সেইবি
লাকে মহাপহৰ দেখিবলৈ পাইছে যিবিলাক্ মৃত্যুৰ
দেশত আৰু ছাঁত বহিছিল্ সেইবিলাকৰ্ ওচৰত পহৰ্
১৬ পুৱলিত হইছে সেই কথাৰে পুত্যয়ৰ্ নিকোনে তেঁও
নাজৰেত এৰি জেবুলুন্ আৰু নপ্তালিৰ সামিল্ সাগ
ৰৰ্ তীৰৰ্ কফৰনাহূমত বসতি কৰিলে।—

১৭ স্বৰ্গৰ্ ৰাজ্য ওচৰ এই হেতুকে মন্ পালটোৱা য়িশুএ
সেই কালেৰে পৰা এই কথা কীৰ্ত্তন্ কৰিবলৈ আৰু
কবলৈ ধৰিলে।—

১৮ গালিলিৰ্ সাগৰৰ ওচৰত য়িশুএ গতি কৰোঁতে শী
মোন্ যাৰ পুসিদ্ধ নাম্ পিতৰ্ আৰু আন্দ্ৰ তেঁওৰ্ ভা
য়েক্ এই দুয়ো ভায়েকক্ সাগৰত জাল্ পেলাবৰ্ দে
১৯ খিলে কিয়নো সিবিলাক্ মাচ মৰিয়া আছিল্। তেঁও
২০ টুলিলে মোৰ সৈতে আঁহা আৰু তোমোলাকক্ ময়
মানুহ ধৰা কৰিম্ এই নিমিত্তে সিবিলাক্ তেতিক্ষণে
২১ সিবিলাকৰ জাল্ এৰি তেঁৰে সৈতে গল্। জেবদিৰ্
পুতেক্ যাকোব আৰু তেঁওৰ্ ভায়েক্ য়োহন্ এই দুয়ো

ভায়েক্ সিবিলাকর্ বাপেক্ জেবদিএ সৈতে নাবৎ সি
বিলাকর্ জাল্ বাতিছিল্ তেঁও সেই দুইর্পরা গৈ
২২ গৈ সিবিলাকক্ দেখিলে আৰু মাতিলে তাতে সিবি
লাক্ তেতিক্ষণে নাবকে আৰু সিবিলাকর্ বাপেককে
এড়ি তেঁৱে সৈতে গল্।—

২৩ পাচে য়িশুএ সিবিলাকর্ সকলো সিনগগৎ শিখায়
আৰু রাজার্ শুভবার্ত্তা কীর্ত্তন্ করি আৰু মনুষ্যহঁতর্
মাজৎ যিমান্ রোগ আৰু নরিয়া এইবিলাক্ স্বস্থ
করি সমস্তো গালিলি প্রদক্ষিণ করিলে তাতে তেঁওর্
২৪ যশস্যা সমস্তো সিরিয়াৎ বিয়াপিল্। আৰু সিরি
লাকে নানা বিয়াধার্ আৰু যাতনা আৰু ভূতে পোৱা
আৰু আঁৱুরিয়া আৰু যক্ষ্মরোগী সকলো নরিয়া
পড়া মানুহবিলাকক্ তেঁওর ওচরলৈ আনিলে আৰু
২৫ তেঁও সিহঁতক্ স্বস্থ করিলে। তাতে গালিলি আৰু
দেকপোলিস্ আৰু য়িরোশলম্ আৰু য়িহূদাহ দেশ্
আৰু য়রদনর্ সিপার্ এইবিলাকর্পরা বড় এজুম্
মানুহ তেঁৱে সৈতে গল্।—

পর্ব্ব তেঁও সেই মানুহ জুমক্ দেখি পর্ব্বতর্ ওপরৎ উঠিল্
৫ গৈ আৰু বহিল্ তেঁওর্ ভকৎহঁত তেঁওর্ কোষরলৈ
২ আহিল্ পাচে তেঁওর্ মুখ মেলি তেঁও এই কথা কৈ
সিবিলাকক্ শিক্ষা দিলে।—

৩ অনভিমানী লোকবিলাক্ ধন্য কিয়নো স্বর্গর্ রাজ্য
৪ সিবিলাকর্। শোকান্বিত লোকবিলাকো ধন্য কিয়
৫ নো সিবিলাকে শান্তনা পাব। নম্র লোকবিলাকো ধন্য
৬ কিয়নো সিবিলাক্ পৃথিবীর্ অধিকার্ হব। যিবি

লাকৰ্‌ পৰমাৰ্থৰ্‌ নিমিত্তে ভোক্‌ আৰু পিয়াহ সেই বি
৭ লাকো ধন্য কিয়নো সিবিলাকে তৃপ্তি পাব । দয়ালু লো
৮ কবিলাকো ধন্য কিয়নো সিবিলাকে দয়া পাব শুদ্ধচিত্ত
লোকবিলাকো ধন্য কিয়নো সিবিলাকে ঈশ্বৰক্‌ দেখি
৯ ব । নির্ব্বিৰোধি কৰোঁতাবিলাকো ধন্য কিয়নো সিবিলা
১০ কে ঈশ্বৰৰ্‌ শিশু বুলি প্ৰখ্যাত্‌ হব । যিবিলাক্‌ পৰমাৰ্থৰ্‌
নিকোনে তাড়িৎ সেইবিলাকো ধন্য কিয়নো স্বৰ্গৰ্‌
১১ ৰাজ্য সিবিলাকৰে । যেতিয়া মনুষ্যইঁতে তোমোলাকক্‌
নিন্দে আৰু দেখে আৰু মোৰ্‌ নিমিত্তে তোমোলাকৰ্‌
ঘানৰ্‌ এটাই বয়া কথা মিচা বোলে তেতিয়া তোমো
১২ লাক্‌ ধন্য সেই বেলা আনন্দিৎ আৰু হৰ্ষযুক্ত হোৱা
কিয়নো স্বৰ্গৎ তোমোলাকৰ্‌ বড় ফল্‌ আছে যিবিলাক্‌
আচাৰ্য্য তোমোলাকৰ আগেই আছিল্‌ সেইবিলা
কক্‌ সিবিলাকে এনেকৈ তাড়না কৰিছিল্‌ ।—

১৩ তোমোলাক্‌ পৃথিবীৰ্‌ লোন্‌ কিন্তু যেদি লোনৎ সো
ৱাদ্‌ নাথাকে তেবে কৰ্‌পৰা তাৰ্‌ চোকা হব তেতি
য়াৰেপৰা সেয়ে বাজলৈ ওলিয়ায় মানুহৰ্‌ ভৰিৰ ত
১৪ লৎ পেলোৱা বিনে আৰু একো কাৰ্য্যৰ্‌ ভাগি নহয় ।
তোমোলাক্‌ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্‌ দীপিতি যি নগাৰ্‌ পৰ্ব্বতৰ্‌ ওপৰৎ
১৫ বস্থাইচে সেয়ে গুপ্তৎ হব নোৱাৰে । মানুহে চাকি
লগায় দোনৰ্‌ তলৎ ন থয় কিন্তু গচাৰ্‌ ওপৰৎ থয়
১৬ তাৰেপৰা এটাই গিৰিহতক্‌ পহৰ কৰে তোমোলাকৰ্‌
দীপিতি মানুহৰ আগৎ এনেকৈ প্ৰকাশ্‌ হোক্‌ যেন্‌
সিবিলাকে তোমোলাকৰ্‌ শুভ কৰ্ম্ম দেখে আৰু যেন্‌
তোমোলাকৰ স্বৰ্গৰ্‌ পিতৃক্‌ স্তুতি কৰে ।

১৭ ময় শাস্ত্ৰকে বা আচাৰ্য্যবাক্যকে বিনাশ্ কৰিবলৈ আহিলোঁ তোমোলাকে এনেকৈ নাভাবিবা ময় বিনাশ্ কৰিবলৈ অহা নায় কিন্তু পুৰ্ কৰিবলৈহে আহিলোঁ

১৮ ময় তোমোলাকৎ স্বৰুপ্ কৈ কঁও যেতিয়ালৈকে স্বৰ্গ আৰু মৰ্ত্ত্য বিনাশ্ নহয় তেতিয়ালৈকে এটাই পুৰ্ণ ন হলে শাস্ত্ৰৰ এটি অনুস্বাৰ বা এটি বিসৰ্গো কোনো

১৯ ৰুপে লোপ্ নহব। এইহেতুক্ যেদি কোনোএ ঔয়াৰ্ এটি সৰু আজ্ঞাকো ভঙ্গ কৰে আৰু মানুহকো তদনু সাৰে শিখায় তেবে সেই মানুহ্ স্বৰ্গৰাজ্যৎ আতি

২০ সৰু বুলি প্ৰখ্যাত্ হব। কিন্তু যি কোনোএ তাকে কৰে আৰু শিখায় সি স্বৰ্গৰাজ্যৎ বড় প্ৰখ্যাত্ হব কিয় নো তোমোলাকৎ ময় কঁও তোমোলাকৰ্ পৰমাৰ্থ ফাৰিশিহঁতৰ্ আৰু অধ্যাপকহঁতৰ পৰমাৰ্থতকৈ ভা ইৰ্ ন হলে তোমোলাকে কোনো ৰুপে স্বৰ্গৰাজ্যৎ সোমাব নোৱাৰা।—

২১ তোমোলাকে শুনিছা আগৰ্ কালৰ্ মানুহৰ্ আগৎ যি কোৱা গল্ কি বধ্ ন কৰিবা আৰু যেয়ে বধ্ কৰে

২২ সেয়ে শোধৎ দণ্ডাৰ্হ হব কিন্তু ময় তোমোলাকক্ বোলোঁ যি কোনোএ আপোনাৰ ভায়েকৰ্ ওপৰৎ অকাৰণে খঙ্ কৰে সেয়ে শোধৎ দণ্ডাৰ্হ হব আৰু যি কোনোএ আপোনাৰ্ ভায়েকক্ ৰাকা বোলে সেয়ে মেলৎ দণ্ডাৰ্হ হব কিন্তু যি কোনোএ আপোনাৰ্ ভায়েকক্ ভণ্ড বলিয়া এনেকৈ বোলে তাৰ্ নৰক্ বহ্নি দণ্ড আছে।

২৩ এইহেতুক্ হোমৰ্ ভেটিৰ্ কোষৰৎ তোমাৰ্ ওসৰ গৰ্ বেহানি আনি তোমাৰ ভায়াৰ্ তোমালৈ কিবা অ

২৪ হিং আছে তাতে যেদি এই মন্ কৰা তেবে ভেটিৰ আ
গতে তোমাৰ দিবলগা বেহানি থৈ যোৱা আৰু পুথম
তে তোমাৰ্ ভায়াঁয় সৈতে মিল্ হোৱা তাৰ্পাচ তো
২৫ মাৰ্ দিবলগা বেহানি ওসৰগ্ কৰা। তোমাৰ্ প্রজৰি
য়ায় সৈতে পথুক্ আই তাৰেসৈতে সত্বৰ মিল্ হোৱা
আনো পাচে প্রজৰিয়ায় তোমাক্ শোধাকৰ্ হাতং সো
ধায় দিয়ে আৰু শোধাকএ চাটুক ধৰাৰ্ হাতং সোধা
য় দিয়ে তাতে বন্দি আই থাকা তোমাং ময় সুৰূপ্কৈ
২৬ কঁও তাৰ্পৰা মমাঙ্গৰৈ ধন্ ৰশুজিলে তুমি কোনো
২৭ ৰুপে বাজলৈ আহিবলৈ নোপোৱা। তোমোলাকে
শুনিছা আগৰ্ কালৰ মানুহৰ্ আগং যি কোৱা গল্
২৮ কি পৰস্ত্রীগমন্ ন কৰা কিন্তু ময় তোমোলাকং কঁও
কোনোএ তিৰোতা মানুহলৈ কামভাৱে চায় মান
২৯ সিক্ ৰুপে তাইৰে সৈতে দুষিং আইছে। এই হেতুক্
যেদি তোমাৰ্ সোঁচকুএ তোমাক্ বাধা কৰে তেবে
তাক্ কাচি পেলোৱা আৰু তোমাৰ্পৰা পেলোৱা
তোমাৰ্ গোটাইটো শৰীৰ্ নৰকং পড়াংকৈ এক্ অ
৩০ ঙ্গ নষ্ট হোৱা তোমাৰ্ লাভ্ তোমাৰ্ সোঁ হাতে যেদি
তোমাক বাধা কৰে তেবে তাকো কাটি তোমাৰ্পৰা পে
লোৱাকিয়নো তোমাৰ গোটাইটো শৰীল্ নৰকং প
ড়াংকৈ তোমাৰ্ এক্ অঙ্গ নষ্ট হোৱা তোমাৰ্ লাভ্।
৩১ কোৱা গৈছে যেদি কোনোএ আপোনাৰ্ ঘৰিনীয়ে
৩২ কক্ এড়িৰ খোতো দি তেবে তাইক্ এড়াৰ্ কাকং
দিয়োক্ কিন্তু তোমোলাকক্ ময় বোলোঁ যি কোনোএ
তাৰ্ ঘৰিনীয়েকক্ ব্যভিচাৰিণী নো হোৱাকৈয়ে এড়ে

সি তাইক্ দুষিতা কৰে আৰু যি কোনোএ সেই এৰা
তিৰোতাকে বিয়া কৰে সি পৰস্ত্রী হৰে।—
৩৩ পুনৰপি তোমোলাকে শুনিছা আগৰ্ কালৰ্ মানু
৩৪ হৰ্ আগৎ যি কোৱা গল্ কি মিচা শপৎ ন কৰিবা
কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ প্রতি তোমোলাকে শপৎ পুৰণ্ কৰা
কিন্তু তোমোলাকক্ ময় বোলোঁ একো শপৎ ন কৰিবা
৩৫ স্বর্গৰ্ নামেও ন হয় কিয়নো সেয়ে ঈশ্বৰৰ্ সিংহা
সন্ পৃথিবীৰ্ নামেও ন হয় কিয়নো সেয়ে তেঁওৰ্ পাদ
পীঠ্ যিৰোশলমৰ্ নামেও ন হয় কিয়নো সেয়ে মহা
৩৬ ৰাজাৰ্ ৰাজনগৰ্ আৰু তোমাৰ্ মুৰৎ ৰৈৰিও শপৎ
নকৰিবা কিয়নো এডালি চুলিও তুমি কলা বা বগা
কৰিব নোৱাৰা কিন্তু তোমাৰ্ কথাবতৰা হয় হয় ন
৩৭ হয় নহয় হোক্ কিয়নো ঈয়াৎকৈ যি কিছু সৰহ্
সেয়ে বয়া অৱলগা আছে।—
৩৮ তোমোলাকে শুনিছা যি আগেই বোলা গৈছিল্
৩৯ কি চকুৰ্ কাৰোণ্ চকু দাঁতৰ্ কাৰোণ দাঁৎ কিন্তু তো
মোলাকৎ ময় কওঁ তোমোলাকে হিংসাৰ্ হাক্ নিদি
বা কিন্তু যেদি কোনোএ তোমোলাকৰ্ সোঁ গালৎ চৰ্
৪০ মাৰে তেবে সিহঁতক আৰু সিগাল্ পতি দিয়া। আৰু
কোনোএ যেদি যেলৎ গোচৰ্ দিব খোজে আৰু তো
মোলাকৰ্ চোলা কাঢ়ি লয় তেবে তোমোলাকৰ বর্কা
৪১ পৰ্ নৰলেকো দিয়া আৰু যেদি কোনোএ বল্কৈ তো
মোলাকক্ দুড়াঁৰ্ বেলিৰ্ বাট্ খোৱায় তেবে তাৰ্ দো
৪২ খোখা যোৱা। যিৎ মানুহে তোমোলাকৎ খোজে
সেইৎ মানুহকে দিয়া আৰু যিৎ মানুহে তোমোলা

কর্ বাব্ কব্বিব যোজে সেইবিলাকলৈ বিষয় ব্রহ্মবা।
৪৩ তোমোলাকে শুনিছা যি কোৱা গৈছিল্ কি তোমো
লাকর্ ওচরর্ মানুহক্ চেনেহ্ করা আরু তোমোলা
৪৪ কর্ শত্রুক্ ঘিনোৱা কিন্তু ময় তোমোলাকৎ কঁও তো
মোলাকে তোমোলাকর্ স্বর্গর্ পিতৃর্ পুত্র হবলৈ তো
মোলাকর্ শত্রুক্ চেনেহ্ করা যিবিলাকে তোমোলাকক্
গালি পারে সেইবিলাকক্ তোমোলাকে আশীর্ব্বাদ্
করা যিবিলাকে তোমোলাকক্ ঘিনায় সেইবিলাকর্
তোমোলাকে শুভ চিন্তা যিবিলাকে তোলোলাকক্ হিং
সা আরু মাৰ্ কিল্ করে তোমোলাকে সেইবিলাকর্
৪৫ অর্থে প্রার্থনা করা কিয়নো তোমোলাকর্ স্বর্গর্
পিতৃএ দুর্জনর্ ওপরতো শান্তর্ ওপরতো বেলী ওলার
দিয়ে আরু পরমার্থিক্ অপরমার্থক্ দুয়োরো ওপরৎ
৪৬ বরষুন বরষায়। যিবিলাকে তোমোলাকক্ চেনেহ
করে সেইবিলাকক্ তোমোলাকে চেনেহ্ করিলে কি
হব পটোয়ারিহঁতে জানো এনে ন করে। আরু যেদি
৪৭ তোমোলাকে কেৱল তোমোলাকর্ ভায়াহঁতকে সেৱা
করা তেবে তোমোলাকে আন্ মানুহৎকৈ কি করা
৪৮ পটোয়ারিহঁতে জানো এনে ন করে এইহেতুক্ তো
মোলাকক্ স্বর্গর্ পিতৃ যেনে পূর্ণধর্ম্মবন্ত তোমো
লাকো তেনে পূর্ণধর্ম্মবন্ত হোৱা।—

পর্ব্ব সাবধান্ হোৱা আন্ মানুহর্ আগৎ সিহঁতে দে
৬ খিবলৈ তোমোলাকে দান্ ন করিবা তাক্ করিলে
তোমোলাকর্ স্বর্গর্ পিতৃর্ পরা তোমোলাকর্ একো
১ ফল্ নহয়। এয়েরেই যেতিয়া তুমি দান্ করা তেতিয়া

মানুহৰ্‌দ্বাৰা যশস্যা পাবলৈ সিনগাগৎ আৰু পদুলিৰ্
মাজৎ কাপ্পনিক্‌হঁতৰ্ নিচিনাকৈ তুৰী নবজাবা।
২ তোমোলাকৎ ময় স্বৰূপ্‌কৈ কওঁ সিহঁতে আপোনাৰ্
৩ কৰম্‌ফল্ পায়। কিন্তু যেতিয়া তুমি দান্ কৰা তেতি
য়া তোমোলাকৰ্ দান্ গুপ্ত্ হবলৈ তোমোলাকৰ্ সোঁ
হাতে কি কৰে তোমোলাকৰ্ বাঁও হাতক্ জ্ঞাতো
৪ জানিব নিদিবা তাকে কৰিলে গুপ্ত্ ঠাইৎ দেখে যি
জনে তোমোলাকৰ্ পিতৃ তেওঁ আপুনি এটাইৰে
আগতে তোমাক্ ফল্ দিব।—
৫ তুমিও যেতিয়া প্ৰাৰ্থনা কৰা তেতিয়া কাপ্পনিক্‌হঁতৰ্
নিচিনা তুমি নহবা কিয়নো সিহঁতক মানুহে দেখি
বলৈ সিহঁতে সিনগাগৎ আৰু পদুলিৰ্ চুকৎ থিয় হই
প্ৰাৰ্থনা কৰে। তোমোলাকৎ ময় স্বৰূপ্‌কৈ কওঁ
৬ সিহঁতে আপোনাৰ্ ফল্ পায়। কিন্তু যেতিয়া তুমি
প্ৰাৰ্থনা কৰা তেতিয়া আপোনাৰ্ গুপ্ত্ ঠাইলৈ
যোৱা আৰু দুৱাৰ্ ঝাঁপায় যি জন্ গুপ্ত্ ঠাইৎ আছে
সেই তোমোলাকৰ্ পিতৃৰ্ আগৎ প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু
গুপ্ত্ ঠাই দেখোঁতা তোমাৰ্ পিতৃ যি জন্ তেওঁ এটা
৭ ইৰে আগৎ তোমাক্ কৰম্ ফল্ দিব। কিন্তু তো
মাৰ্ প্ৰাৰ্থনাৰ্ বেলা দেৱপূজকৰ্ নিচিনাকৈ অনৰ্থক্
বচন্ নকৈলিবা কিয়নো সিহঁতে ভাবে যেন্ সিহঁতৰ্
৮ ভালেমান্ কোৱাতে সিহঁতৰ্ কথা শুনা যাব। এই
হেতুক্ সিহঁতৰ্ নিচিনা নহবা কিয়নো তোমোলা
কে প্ৰাৰ্থনা কৰাৰ্ আগেই তোমোলাকৰ্ কিবলাগা
৯ কিং জ্ঞায়াকে তোমোলাকৰ্ পিতৃ জানে। এয়েৰে

এনেকৈ প্রার্থনা কৰা হে আমাৰ স্বর্গৎ থকা পিতৃ
১০ তোমাৰ নাম পবিত্র মান্য হোক। তোমাৰ ৰাজ্য
১১ প্রকাশ হোক। যেনে স্বর্গৎ তেনেকৈ পৃথিবীতো
তোমাৰ বাঞ্চিৎ কৰম কৰা হোক আজি আমাৰ খা
১২ বৰ বেহানি আমাক দিয়া। আৰু যেনেকৈ আমাৰ
ইকৰাইঁতক আমি সহোঁ তেনেকৈ আমাৰ দাৰ এড়া।
১৩ আমাক পৰীক্ষালৈ নিনিবা কিন্তু আমাক আপদৰ
পৰা পৰিত্রাণ কৰা কিয়নো সদাসর্ব্বদা ৰাজ্য আৰু
১৪ শক্তি আৰু গৌৰৱ এই সকল তোমাৰ। আমিন্।
কিয়নো তোমোলাকে যেদি মানুহক সিহঁতৰ আজ্ঞা
ভঙ্গ কৰা তাৰ মর্ষণ কৰা তেবে তোমোলাকৰ স্ব
১৫ র্গৰ পিতৃএ তোমোলাকৰো তাৰ মর্ষিব। কিন্তু যে
দি মানুহবিলাকক সিহঁতৰ আজ্ঞা ভঙ্গ কৰা তাৰ
মর্ষণ নকৰা তেবে তোমোলাকৰ পিতৃএও তোমো
১৬ লাকৰ আজ্ঞা ভঙ্গ কৰা তাৰ মর্ষণ নকৰিব। পুন
ৰপি তোমোলাকে লঘোন কৰোঁতে কাপুৰিকহঁতৰ নি
চিনাকৈ মলিন মুখ নকৰা কিয়নো সিহঁতে লঘোনী
য়া বুলি জনাবলৈ মুখ মলিন কৰে। তোমোলাকৎ
মই সঁচাকৈ কওঁ সিহঁতে আপোনাৰ কৰম ফল পায়।
১৭ কিন্তু তুমি যেতিয়া লঘোন কৰা তেতিয়া মানুহক ল
ঘোনীয়া নেদেখাবলৈ কিন্তু যি জনে গুপুৎ ঠাইৎ
দেখে সেই তোমোলাকৰ পিতৃৰ আগৎ লঘোনীয়া
১৮ দেখোৱা ভূয়ালৈকে তোমোলাৰ মূৰৎ তেল ঘঁহা
আৰু মুখ ধোৱা পাচে যি জনে গুপুৎ থানৎ দেখে

সেই তোমোলাকৰ্ পিতৃএ এটায়ে জনাকৈ তোমো
১৯ লাকক্ কৰম্ ফল দিব। যি যানৎ পোকে আৰু মামৰে
খায় আৰু চোৰে সিন্ধি দি চুৰ কৰে সেই পৃথিবীৎ
২০ আপোনালৈ ধন্ নাসাঁচিবা কিন্তু যতে পোকে আৰু মা
মৰে নাখায় চোৰেও সিন্ধি দি নিনিয়ে সেই স্বৰ্গৎ
২১ আপোনালৈ ধন্ সাঁচা কিয়নো যতে তোমোলাকৰ্
২২ ধন্ ততে তোমোলাকৰ্ মন্। দেহৰ পুদীপ্ চকু এয়ে
ৰেই তোমোলাকৰ্ চকু যেদি একদৃষ্টি হয় তেবে তো
২৩ মোলাকৰ্ গোটায় গাৰ্ দীপিতি পুৰণ্ হব কিন্তু যেদি
তোমোলাকৰ্ চকু বয়া হয় তেবে তোমোলাকৰ্ গো
টাই গা এন্ধাৰ্ময় হব এয়েৰেই যি দীপিতি তোমোলা
কৰ্ মাজৎ সেয়ে যেদি এন্ধাৰ্ হয় তেবে সেই এন্ধাৰ
২৪ কিমান্ বড়। কোনো মানুহে দুজনা ঠাকুৰিয়াৎ খা
টিব নোৱাৰে কিয়নো সি এজনক্ ঘিনায় এজনক্ চেনে
হ কৰিব নাইবা এজনৰ্ ফলিয়া হই এজনক্ ঔতকিৎ
কৰিব এনেকৈ ঈশ্বৰৰে ধনৰেও তোমোলাকে খাটিনি
২৫ লগাব নোৱাৰা। এই হেতুক্ তোমোলাকৎ ময়
এই কথা কঁও কি খাম্ কি পীম্ আৰু গাৎ কি পিন্ধিম্
এই চিন্তা নকৰিবা প্ৰাণ আনো খাবৰ বেহানিৎ
কৈ বড় নহয় দেহো আনো কাপৰৎকৈ বড় নহ
২৬ য়। পথাৰৰ্ চৰায় বিলাকলৈকে দেখা সিহঁতে কহিয়া
নাপাৰে শহ্ নাদায় আৰু যেৰতো নোগোটায় কিন্তু
তোমোলাকৰ্ সৰগী পিতৃএ সিহঁতকো পোহে তো
মোলাক্ আনো সিহঁতৎকৈও আতি ভাল্ নোহোৱা।
২৭ তোমোলাকৰ্ কোনো মানুহে চিন্তা কৰি আপোনাৰ্

২৮ দীঘলে এহাতো বঢ়াব নোৱাৰে । কাপৰলৈ কিয় চিন্তা
পথাৰৰ্ কনোৰ্ ফুল্ কেনেকৈ বাঢ়ে ভূৱালেকে মন্
২৯ কৰা সিইঁতে বন্ বাৰি নকৰে সুতাও নাকাটে কিন্তু
তোমোলাকত যয় কঁও শলমন্ আপোনাৰ্ সকলো
ঐশ্বর্য্যেৰেও ঔইঁতৰ্ এটাৰ্ নিচিনাও শুৱনী নাছিল্ ।
৩০ এয়েৰেই কালি এই জুহালত আনিযোৱা পথাৰৰ্ জা
ৰৰো এনে অলঙ্কাৰ্ যেদি ঈশ্বৰে দিয়ে তেবে হে অ
ল্পপ্রতীতিযন্তইঁত তেঁও তাতকৈ শৰহ কাপৰ্ জানো
৩১ তইঁতক্ নিদিব । এয়েৰেই কি খাবাকি পীবা কি পি
ন্ধিবা ঔয়াক্ যনত চিন্তা নকৰিবা দেবপূজকইঁতে এই
৩২ বিলাক্ বেহানি বিচাৰে আৰু এইবিলাক্ বেহানি তো
মোলাকক্ লাগে যেন ঔয়াক্ তোমোলাকৰ্ স্বৰগি
৩৩ পিতৃএ জানে । আদিতে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য আৰু তেঁওৰ্
৩৪ ধৰম্ বিচাৰা পাচে এইবিলাক্ তোমোলাকক্ দিয়া হব
এয়েৰেই কালিলৈ চিন্তা নকৰিবা কিয়নো আপোনাৰ্
বেহানিলৈ কালিএই চিন্তা কৰিব । যি দিনৰ্ যি বেয়া
সেই দিনৰ্ নিমিত্তে সেয়ে শৰহ ।—

পর্ব্ব তোমোলাক্ শোধিত নপৰিবলৈ শোধ্ নকৰিবা কিয়
৭ নো যেই শোধিতে শোধ্ কৰা সেই শোধিতে শোধিত
পৰিবা আৰু যি যোখাৰে তোমোলাকে যোখা কৰা
সেই যোখাৰেই তোমোলাকৰো বেহানি যুখিব লা
৩ গিব । আপোনাৰ্ চকুতে যি চতি তাক্ নেদেখি তো
৪ মাৰ্ ভায়াঁৰ্ চকুত যি কুটা তাক্ কিয় দেখিছা নাইবা
কোৱা যয় সেই কুটা তোমাৰ্ চকুৰ্পৰা ওলিয়াঁও দেখা
তোমাৰ্ আপোনাৰ্ চকুত এটা চতি থাকোঁতেই তোমাৰ্

৫ ভাইঁক্‌ কেনেকৈ কৈয়াক্‌ তুকিব পাৰা। হেবৈৰ কাল্‌
নিক্‌ আপোনাৰ চকুৰ্‌পৰা সেই চতি বাগোই গুলিয়া
তেতিয়া সেই কুটা তোৰ্‌ ভায়েৰৰ্‌ চকুৰ্‌পৰা গুলিয়া
৬ বলৈ ভালকৈ দেখিবা। পবিত্র বেহানি কুকুৰ্‌বিলাকৰ্‌
আগৎ নেপেলাবা তোমোলাকৰ মুকুতা গাহৰিৰ
আগৎ নেপেলোৱা জানো পাচে সিহঁতে সেই বেহা
নি ভৰিৰে গচকে পাচে মুখ ঘুৰায় তোমোলাকক্‌
বধ লিয়ায়।

৭ মাগা তেবে তোমোলাকক্‌ দিয়া হব বিচাৰা তেবে পাবা
চপৰিয়োৱা তেবে তোমোলাকলৈ দুৱাৰ্‌ মুকলি হব
৮ কিয়নো যেয়েং মাগে সেয়ে পায় আৰু যেয়েং বিচাৰে
সেয়ে পায় যেয়েং চপৰিয়া তালৈকে দুৱাৰ্‌ মুকলি
৯ হয়। কিয়নো পুতেকে যেদি পিঠা মাগে তেবে যি
১০ তাক্‌ শিল্‌ দিব বা মাচ্‌ মাগে তেৱে যি তাক্‌ সাপ্‌ দিব
তোমোলাকৰ্‌ মাজৎ কোনোবা এনেকুৱা মানুহ আছে
১১ নে এয়েৰেই তোমোলাক্‌ বয়া হই তোমোলাকৰ্‌ লৰা
হঁতক্‌ সজ্‌ বেহানি দিব যেদি জানা তেবে তোমোলা
কৰ্‌ স্বৰগি পিতৃ যি জন্‌ যিবিলাকে তেঁওৎ মাগে
তেঁও তাৎকৈও সজ্‌ বেহানি সিবিলাকক্‌ নিদিব নে।
১২ এয়েৰেই তোমোলাকে যিং মাগা যি মানুহে তোমো
লাকক্‌ প্রতি কৰে তোমোলাকেও সিহঁতক্‌ প্রতি তেনে
কৰা কিয়নো শাস্ত্র আৰু আচাৰ্য্যবিলাকৰ্‌ বাক্য এই।
১৩ তোমোলাক্‌ দুৰ্গম্‌ দুৱাৰে দি সোমোৱা কিয়নো যি
দুৱাৰে দি আৰু যি বাটে দি সৰ্ব্বনাশ হয় সেই দুৱাৰ্‌
মুখ আৰু সেই বাটো চিকোন্‌ আৰু ভালেমান্‌ সেই

১৪ পোনে মোমায়। কিন্তু যি দুৱাৰে দি আৰু যি বাটে
দি জীয়ায় যায় সেই দুৱাৰ্ দুৰ্গম্ আৰু সেই বাট্
১৫ চেং আৰু অলপতে তাক্ পায়। মেচৰ্ কাপৰ্ পিন্ধি
তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহে কিন্তু অভ্যন্তৰৎ দুৰ্জন্
ক্ষকৰ্নেচিয়া হয় যিবিলাক্ মিচা আচাৰ্য্য সিহঁতলৈ সা
ৱধান্ হোৱা সিহঁতৰ্ কাৰ্য্যেৰেই সিহঁতক্ জানিবা।
১৬ মানুহবিলাকে জানো কঁটাল্ জগাৰ্ ৰ দ্ৰাক্ষা গুটি
১৭ নাইবা ক্ষলিকাঁইটৰ্ ৰা ডিমৰু গুটি পাড়ে তেনেকৈ
সদৌ সজ্২ গছে সজ্২ গুটি ধৰে কিন্তু বয়া গছে বয়া
১৮ গুটি ধৰে। বয়া গছে সজ্ গুটি ধৰিব নোৱাৰে আৰু
১৯ সজ্ গছে বয়া গুটি ধৰিব নোৱাৰে। যি২ গছে সজ্
২০ গুটি নধৰে সেয়ে কটা যায় আৰু জুইতে পেলোৱা যায়
এয়েৰেই গুটিৰেই তোমোলাকে সিহঁতক্ জানিবা।
২১ যিবিলাকে মোক্ হে ঈশ্বৰ২ বোলে সিহঁতৰ্ সদৌ
জন্ স্বৰ্গৰ্ ৰাজ্যলৈ যাব নোৱাৰে কিন্তু যেয়ে মোৰ্
২২ স্বৰগি পিতৃৰ্ সন্মতে কৰম্ কৰে সেয়ে যাব। সেই
দিনা ভালেমানেও কুঁলিব হে ঈশ্বৰ২ আমি তোমাৰ্
নামে আচাৰ্য্য বাক্য জানো কোৱা নায় আৰু তোমাৰ্
নামে জানো ভূতহঁতক্ খেদোৱা নায় আৰু তোমাৰ্
নামে জানো আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰা নায় কিন্তু তেতিয়া
২৩ সিহঁতক্ মঁয় কুঁলিম্ তহঁতক্ মঁয় তেতিয়াও নাজানি
লোঁ হেৰৈ অপৰমাৰ্থকৰোতাহঁৎ তহঁৎ মোৰ ওচৰৰ্
পৰা গুচ।—

২৪ এয়েৰেই যেয়ে২ মোৰ্ এই উপাখ্যান্ শুনে আৰু
২৫ তাকে আচৰে যি কোনো গিয়ানী মানুহে শিলনীৰ্ ও

পৰ্বৎ ঘৰ্ কৰে পাচে বৰষুন্ আনিলৎ চল্ আহিল্
আৰু বতাহ বলালে পাচে সেই ঘৰৰ্ ওপৰৎ খুন্দা
আহি পড়িলহি কিন্তু সেই ঘৰৰ্ পোত শিলৰ্ ওপৰৎ
এইহেতুকে নপড়িল্ এনেকুৱা মানুহৰ্ নিচিনাকৈ ময়
২৬ তাক্ মানিম্। কিন্তু যি২ মানুহে মোৰ্ এই উপাখ্যা
ন শুনি তাকে নাচৰে যি মানুহে বালিৰ ওপৰৎ ঘৰ্
২৭ সাজিলে পাচে বৰষুন আনিলৎ চল্ আহিল্ আৰু
বতাহ বলালে সেই ঘৰৰ্ ওপৰৎ বেগায় আহি লা
গিলহি পাচে সেই ঘৰ্ পড়িল্ আৰু তাৰ পাতন্ ডা
ঙৰ্ হল্ এনে কোনো বলিয়া মানুহৰ্ নিচিনাকৈ ময়
তাক্ মানিম্।—

২৮ যিশুএ এই সকল উপাখ্যান্ এটাঁলৎ পাচে এটাই মা
নুহে তেঁওৰ্ উপদেশৎ বিস্ময় মানিছিল্ কিয়নো ডা
ঙৰিয়াৰ নিচিনাকৈ তেঁও সিহঁতক্ শিখালে কিন্তু অ
ধ্যাপকহঁতৰ্ নিচিনা নহয়।—

৮ পৰ্ব্ব তেঁও পৰ্ব্বতৰ্ পৰা নামিলৎ ভালেমান মানুহ তেঁ
ওৰ্ পিচে২ গল্ পাচে দেখা এটা কুষ্ঠিয়া আহিল্
২ আৰু তেঁওক্ সেৱা কৰি কুলিলে হে প্ৰভু তোমাৰ্
৩ যেদি ইচ্ছা হয় তেবে মোক্ শুচি কৰিব পাৰা তাতে
যিশুএ হাত্ মেলি তাক্ পৰশ্ কৰি কুলিলে মোৰ্ ইচ্
ছা আচে শুচি হো পাচে তেতিক্ষণে তাৰ্ কুষ্ঠ ভাল্
৪ হল্। যিশুএ তাক্ কুলিলে সাৱধান্ কাকো নকবি
কিন্তু পুৰোহিতহঁতক্ দেখুৱাগৈ আৰু লোকে প্ৰমাণ
মানিবলৈ যি দান্ উসৰগিবলৈ মোশহে সিহঁতক্
বিধান দিলে সেই দান্ উসৰগ্ কৰগৈ।

৫ য়িশু কাফৰনাহুমৎ সোমালৎ পাচে এশ সেনাৰ্
৬ পতি তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি তেঁওক্ প্ৰাৰ্থনা কৰি কুলিলে
হে প্ৰভু মোৰ্ এক বন্দী আতিশয় নৰিয়া পৰি গাঠুৰ্
৭ লাগি ঘৰৎ পড়ি থাকে পাচে য়িশুএ কুলিলে মই আহি
৮ তাক সুস্থ কৰিম্ সেই সেনাপতিএ মাৎ লগালে হে
প্ৰভু তুমি যে মোৰ্ চালৰ্ তললৈ যাবা মই জৈয়াৰ্ যো
গ্য নোহোঁ কিন্তু এটি কথা কওক্ তেয়ে হলে মোৰ্
৯ বন্দী সুস্থ হব কিয়নো মই বিষয়ৰ্ তলৎ আছোঁ আৰু
মোৰ্ তলে সেনাবিলাকো আচে মই জৈয়াক্ যাব দিলে
ও জৈ যায় তাক্ আহিব দিলেও সি আহে আৰু মোৰ্
১০ বন্দীক্ এনে কৰ্ কুলিলেও কৰে। য়িশুএ জৈয়াকে শুনি
বিস্ময় মানিলে আৰু যিবিলাক্ তেঁওৰ্ লগৎ আচিল্
সিবিলাকক্ কুলিলে মই সচ্চকৈ তোমোলাকৎ কঁও
মই এনে বড় প্ৰতীতি দেখা নায় য়িশ্ৰএলেতো নায়।
১১ আৰু মই তোমোলাকৎ কঁও ভালেমান্ মানুহ পূৰ্ব্বৰ্
আৰু পশ্চিমৰ্পৰা আহি স্বৰ্গৰাজ্যৎ অব্ৰাহাম
ৰে আৰু য়িস্হাকৰে আৰু য়াকুবৰে লগৎ বহিব
১২ কিন্তু ৰাজ্যৰ লৰাহঁতক্ বাজৎ এন্ধাৰৎ পেলাব লা
১৩ গিব সেই থানৎ কান্দনী আৰু দাঁৎকৰ্কৰণী পাচে
সেই এশৰ্ সেনাপতিক্ য়িশুএ কুলিলে গতি কৰা যে
নেকৈ পতীয়াইছা তোমাৰ্ সেইৰূপ হোক্ তাতে
সেই ডাঁৰে তেঁওৰ্ বন্দী সুস্থ হল।—
১৪ য়িশুএ পিতৰৰ্ ঘৰলৈ গৈ পিতৰৰ্ শাহুএকক্ জৰ্
১৫ পড়ি পাটীতে থাকিবৰ্ দেখিলে পাচে তেঁও তাইৰ্
হাতৎ ধৰিলতে জৰে তাইক্ এড়িলে তাতে তাই

১৬ উঠিল্ আৰু সিবিলাকক্ শুশ্ৰূষা কৰিলে। সন্ধিয়া হ
লত মানুহে তেঁওৰ ওচৰলৈ ভূতেপোৱা ভালেমান মা
নুহ আনিলে তাতে য়িশায়িয়াহ আচাৰ্য্য যি টুলি
১৭ ছিল্ বোলে তেঁও আমাৰ দৌৰ্ব্বল্য ললে আৰু আমাৰ
পীড়া সহিলে সেয়ে পূৰণ হবলৈ তেঁও কথাকৈ আ
ন্যাবিলাকক্ খেদীলে আৰু এটাই নৰিয়াপৰা মানু
হক্ সুস্থ কৰিলে।—

১৮ য়িশুএ আপোনাৰ কাষেৰে পাঞ্জৰে ভালেমান মা
১৯ নুহ দেখি আন্ পাৰলৈ যাবলৈ আজ্ঞা দিলে সেই কা
লত এক অধ্যাপক্ আহি তেঁওক্ টুলিলে হে গুৰু তুমি
যলৈকে যোৱা তলৈকে যায়া তোমাৰ লগত যাম্
২০ য়িশুএ তেঁওক্ টুলিলে শাতিলিয়ালৰ গাত আৰু আকা
২১ শৰ্ চৰাইৰো বহা আচে কিন্তু মানুহৰ্ পুতেকৰ্ মূৰ্
২২ সুমাৱৰ্ ঠাই নায়। পাচে তেঁওৰ্ আৰু এজন্ ভকতে
টুলিলে হে প্ৰভু আগেই মোৰ্ বোপাইৰ্ মইদাম্
বান্ধিবলৈ যাব দিয়া য়িশুএ তাক্ টুলিলে তুমি মোৰ্ ল
গত আহাঁ মৃতক্ হঁতে মৃতক্ হঁতৰ মইদাম বান্ধোক্।
২৩ পাচে তেঁও জাহাজত গলত পাচে তেঁওৰ ভকত বি
২৪ লাক তেঁওৰ পিচত গল্ তাতপাচে দেখা সাগৰত
বড় বতাহ হল্ চৌৱে জাহাজ ঢাকিলে কিন্তু তেঁও
২৫ টোপনিতে আচিল্। এই হেতুক তেঁওৰ্ ভকত হঁতে
আহি হে প্ৰভু আমাক্ ৰক্ষা কৰোক্ আমি মৰোহে
২৬ এই টুলি তেঁওক্ জগালে। তাতে তেঁও সিবিলাকক্
টুলিলে হে অল্পপ্ৰতীতিযুক্ত হঁত কিয় ভয়াতুৰ্ হোৱা
তেতিয়া তেঁও উঠি বতাহকে আৰু সাগৰকে ডাবি

২৭ দিলে তাতে নিৰ্ব্বাত্ হল্। এইহেতুক মানুহে বিস্ম
য় মানি কুঁলিলে এঁও কেনেকুৱা মানুহ বতাহ আৰু
সাগৰো এই মানুহৰ্ বশবৰ্ত্তি হল্।—

২৮ তেঁও আন্ পাৰে গৰ্গেসেক্ ৰাজ্যং ওপগং হল্গৈ
তাতে সেই বাটে দি কোনো যাব নোৱাৰাকৈ বাট্ তেঁ
টি দুৰ্জন্ দুয় ভূতে পোৱায় মৈদামৰ্পৰা আহি তেঁ
ওক্ দেখা দিলে আৰু দেখা সিহঁতে এটাহ পাৰি
২৯ কুঁলিলে হে ঈশ্বৰৰ্ পুতেক্ যিশু তোমাং আমাৰ্
কি কাম্ কালৰ্ আগেই তুমি আমাক্ যাতনা দিবলৈ
৩০ আহিছা নে। সিহঁতৰ্পৰা এফেৰি দূৰৈং বড় এ
৩১ জাক্ গাহৰি চৰি চল্ এইহেতুক ভূতহঁতে প্ৰাৰ্থনা কৰি
তেঁওক্ কুঁলিলে বোলে যেদি তুমি আমাক্ খেদোৱা
৩২ তেবে গাহৰিৰ্ জাকলৈ যাব দিয়া। তেঁও সিহঁতক্
কুঁলিলে যাহঁক্ পাচে সিহঁং ওলায় গাহৰিৰ্ জাকলৈ
গল তাতে দেখা এটাইবিলাক্ গাহৰি ওখৰ্পৰা ল
৩৩ ড়িগৈ সাগৰং পড়ি মৰিল্ পাচে ৰখিয়াহঁতে নগৰ
লৈ পলায় গৈ এই কথা আৰু ভূতেপোৱাবো কথা যি
৩৪ হৈছিল্ সেই সকলো খানি কলে তাতে দেখা যিশুক্
দেখিবলৈ নগৰৰ্ এটাই ওলাল্ আৰু দেখি সিহঁতৰ্
ৰাজ্যৰ্পৰা যাবলৈ তেঁওক্ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে।—

পৰ্ব্ব পাচে তেঁও নাৱং উঠি পাৰ্ হৈ আপোনাৰ্ ন
৯ গৰ্ পালেগৈ দেখা মানুহে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ গাতুৰ্
২ লগা পাটিতে শোৱা এক মানুহক্ আনিলে যিশুএ
সিহঁতৰ্ বিশ্বাস্ দেখি সেই গাতুৰ্ লগাকে কুঁলিলে

হে তুমায় ঘিৰ্ হোৱা তোমাৰ্ পাতক মৰ্ষণ্ হল্ তাতে
৩ দেখা কেতোটি অধ্যাপকে মনেং তুলিলে এই মানুহে
৪ নিন্দ কৰে। কিন্তু য়িশুএ সিহঁতৰ্ মন্ বুজি তুলিলে
৫ কিয় তহঁতে অভান্তৰং দুষ্ট ভাব কিয়নো তোমাৰ্ পা
তক্ মৰ্ষণ্ হল্ নাইবা ওঠি ফুৰ এই দুয়োৰো মাজং
৬ তুলিবলগা কি। কিন্তু মানুহৰ্ পুতেকৰ্ পৃথিবীং
পাতক মৰষিবলৈ সামৰ্থ্য আছে তহঁতে যেন্ জ্ঞাৰ্
জান এইহেতুক তেঁও গাঠুৰ্ লগা মানুহক্ তুলিলে
৭ ওঠ্ তোৰ পাটি তুলি ঘৰলৈ যা তাতে সেই মানুহ
৮ ওঠি আপোনাৰ ঘৰলৈ গল্। কিন্তু সেই মানুহ
জুমে দেখি বিশ্ময় মানিলে আৰু মানুহক্ এনে বড়
৯ সামৰ্থ্য দিয়োতা ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিলে। য়িশুএ তাৰ্
পৰা যঁওতে বৰ্ত্তৰাং বহি থাকিবৰ মাত্তিও নামে এক
মানুহক্ দেখি তেঁওক মাতিলে বোলে মোৰ্ লগলৈ
১০ আহাঁ পাচে তেঁও ওঠি তেঁওৰ লগং গল্। য়িশু
ঘৰং বহিলং দেখা ভালেমান্ পটোৱাৰি আৰু
পাতকী মানুহো তেঁওৰে আৰু তেঁওৰ ভকং হুঁতৰ
১১ লগং বহিল্হি ফাৰসিহঁতে তাকে দেখি তেঁওৰ্ ভকং
হুঁতক্ তুলিলে তোমোলাৰৰ্ পুভুএ পটোৱাৰি আৰু
১২ পাতকী মানুহৰ্ লগং খায় কিয় কিন্তু য়িশুএ তাকে
শুনি সিহঁতক্ তুলিলে ঘিবিলাক্ সুস্থই আছে সেই
বিলাৰৰ্ বেজৰ্ পুয়োজন নায় কিন্তু ঘিবিলাক নৰিয়া
১৩ পৰা সেইবিলাকৰে। কিন্তু তোমোলাকে ঈয়াৰ্
অৰথ্ শিখা হঁগ যেন্ ময় দায়া খোজোঁ বলিদান নো
খোজোঁ কিয়নো পৰমাৰ্থিক্ মানুহক্ মন পালটাবলৈ

মাৰ্কিবৰ্ কাৰোণে ময় অহা নায় কিন্তু কেৱল পাত
কী মানুহক।—

১৪ তেতিয়া য়োহনৰ শিষ্যবিলাকে তেঁওৰ্ কোথৰৎ
আহি টুলিলে বোলে আমিএ আৰু ফাৰিসিহঁতে
বাৰে বাৰে লঘোন কৰোঁ কিন্তু তোমাৰ ভকৎহঁতে
১৫ নকৰে কিয়। য়িশুএ সিহঁতক টুলিলে যেতে দিন্ দৰা
লগৎ থাকে তেতে দিন কন্যাৰ জুতকিয়া মানুহে
জানো কান্দিব পাৰে কিন্তু যাহানি দৰাক লৈ যাব
সেই দিন আছিব তেতিয়া সিহঁতে লঘোন কৰিব।
১৬ কোনো মানুহে ন কাপৰ দি পুৰণী কাপৰ্ তালি নে
মাৰে কিয়নো যি ফটা ওচিবলৈ তালি মাৰে সিয়ো
১৭ ফাটি যায় আৰু সেই ফটা শৰহ হয়। কোনো
মানুহে ন দ্ৰাক্ষা ৰস পুৰণী কলহৎ ন থয় তাকে ক
ৰিলে কলহ ভাগি যায় আৰু দ্ৰাক্ষাৰহো বৈ যায়
আৰু কলহো নষ্ট হয় কিন্তু মানুহে ন দ্ৰাক্ষাৰহ ন
১৮ কলহৎ থয় তাতে দুয়োৰো ৰক্ষা হয়। তেঁও এই কথা
সিবিলাকৎ কৈছে তেনেতে দেখা এজন অধিপতি
আহি তেঁওক সৎকাৰ কৰি টুলিলে মোৰ্ জোৱা
লিটী এতিয়াই মৰিছে মাতোন কিন্তু তুমি আহি
১৯ তাইৰ গাৎ হাৎ দিলে তাই জীব এইহেতুক য়িশুএ
২০ তেঁওৰ্ ভকৎহঁতে ওঠি তেঁৱে সৈতে গল। আৰু দেখা
এজনী তিৰোতা বাৰে বৎসৰৰপৰা তেজ গৈপতি
২১ আছিল্ দেখা তাই তেঁওৰ্ পিছে দি আহি তেঁওৰ কাপ
ৰৰ্ আঁচলৎ চুলেছি কিয়নো তাই আপুনি মনতে
ভাবিলে বোলে যেদি ময় কেৱল তেঁওৰ্ কাপৰ চুব

২২ পাৰোঁ তেবো সুস্থ হয়্। কিন্তু য়িশুএ ওভতি তাইক্
দেখি ঠুলিলে হে জোৱালী শান্ত হো তোৰ্ বিশ্বা
সেই তোক্ ভাল্ কৰিলে তাতে সেই তিৰোতা সেই
দণ্ডৰে পৰা ভাল্ হল্ ।—
২৩ য়িশুএ ডাঙ্গৰিয়াৰ ঘৰলৈ আহি বায়নহঁতে বজাই
জে জৌয়কে আৰু শবদ্ কৰোঁতাহঁতকে দেখিলে তেতি
২৪ য়া তেঁও সিহঁতক্ ঠুলিলে ঠাই দেহঁক্ জোৱালী মৰা
২৫ নায় কিন্তু টোপনিতে আচে তাতে সিহঁতে তেঁওক্ ভা
লেমান্ বিগতি কৰিলে পাচে তেঁও সেই মানুহবিলা
কক্ বাজলৈ খেদায় সিহঁতৰ্ মাজৎ সোমাল্ গৈ
২৬ আৰু তাইৰ্ হাতৎ ধৰিলতে জোৱালী উঠিল্। পাচে
সেই কথাৰ শবদ্ এটাই ৰাজ্যলৈ গল্ ।—
২৭ য়িশুএ সেই থানৰ্ পৰা আহিলৎ পাচে হে দাউদৰ
সন্ততি আমাক্ দয়া কৰা এনেকৈ এটা হপাৰি কথা কৈ
২৮ দুটা অন্ধলা মানুহ তেঁওৰ্ পিচেং গল্ পাচে তেঁও
ঘৰলৈ গলৎ সেই অন্ধলা মানুহ কেইটা তেঁওৰ্
কোথৰলৈ আহিল্ এইহেতুকে য়িশুএ সিহঁতক্ ঠুলিলে
ময় জীয়াক্ কৰিব পাৰো যেন্ তহঁতে জানো পতীয়াৰু
২৯ সিহঁতে তেঁওৎ কলে হয় প্ৰভু তেতিয়া তেঁও সিহঁতৰ্
চক্ষুৎ ধৰি ঠুলিলে তহঁতৰ্ প্ৰতীতিৰ্ নিচিনা তহঁতৰ্
৩০ ফল্ হোক্ তাতে সিহঁতৰ্ চক্ষু ভাল্ হল্। পাচে য়ি
৩১ শুএ সিহঁতক্ দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে বোলে সাৱধান্ কো
নোএ যেন্ জীয়াক্ নাজানে কিন্তু সিহঁতে গৈ তেঁওৰ্
৩২ বৰ্ যশসমা সেই বিলাক্ ৰাজ্যৎ কলে ।—
৩৩ সিবিলাক্ বাজলৈ গলৎ দেখা মানুহে ভূতেপোৱা

এটা খাঁকৰা মান্নহক্ তেঁওৰ্ আগলৈ আনিলে তেঁও
সেই ভূতক্ খেদালত খাঁকৰা মান্নহে কথা কলে
তাতে মান্নহে বিস্ময় মানি কলিলে য়িশ্ৰএলত এনে
৩৪ কৰা কোনো কালে দেখা নায়। কিন্তু ফাৰিসিহঁতে
কলিলে তেঁও ভূতবিলাকক্ ভূতৰ্ ৰজাৰ্ হতুৱায়
খেদোৱায়।—
৩৫ পাচে য়িশুএ সিবিলাকৰ্ নগৰত আৰু গাঁৱত সিবি
লাকৰ্ সিনগগত শিখায়২ আৰু ৰাজ্যৰ্ শুভবাৰ্ত্তা
কীৰ্ত্তন্ কৰি২ আৰু মান্নহৰ্ মাজত যি২ নৰিয়া নপ
৩৬ ৰিয়া আছিল্ তাকে সুস্থ কৰি২ ফুৰিলে। তেঁও সেই
মান্নহজুবক্ দেখি সিহঁতলৈ তেঁওৰ্ দায়া হল্ কিয়নো
৩৭ সিহঁতে ভাগৰ্ পাইছিল্ আৰু অৰক্ষক্ মেহৰ্ নিচি
না গোট২ আছিল্ তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ্ ভকতস
৩৮ কলক কলিলে শহ্ আতি সৰহ কিন্তু মনিহ তাকৰ্
এয়েৰেই আপোনাৰ ধান দাবলৈ মনিহহঁতক্ পঠা
বলৈ ধানৰ্ গৰাকিত প্ৰাৰ্থনা কৰাগৈ।—
পর্ব্ব ঔয়াৰ্ পাচে তেঁও বাৰে জন্ ভকতক মাতি আনি অ
১০ শুচি আত্মাবিলাকক্ খেদায় পেলাবলৈ সিবিলাকক্
সামৰ্থ্য দিলে আৰু এটাই নৰিয়া নপৰিয়া ভাল কৰি
২ বলৈকো সামৰ্থ্য দিলে। বাৰে জন্ পাঁচনৰ্ নাম এই
প্ৰথমে শীমোন্ তেঁওৰ প্ৰখ্যাত নাম পিতৰ আৰু তেঁ
৩ ওৰ্ ভায়েক্ আন্দ্ৰ জেবদিৰ্ পুতেক্ যশ্চাকৱ তেঁওৰ্
ভায়েক্ য়োহন্ ফিলিপ আৰু বাৰ্তোলময় আৰু তমা
৪ পটোৱাৰি আলফিৰ্ পুতেক্ যশ্চাকৱ আৰু লেবি তেঁ
ওৰ প্ৰসিদ্ধ নাম্ তদী শীমোন্ কানানি আৰু পিৰৰ

৫ হাতৎ তেওঁক ধৰি দিলে যি সেই য়িহুদাইস্কাৰিওটী
এই বাৰে জনক য়িশুএ পঠায় এই আজ্ঞা কৰিলে
বোলে আন দেশৰ মানুহৰ ওচৰলৈ নাযাবা শমৰ
৬ ৰোণীইঁতৰ্ কোনো নগৰৎ নোসোমাবা কিন্তু ৰৰং
য়িশৰএলৰ্ বওহৰ্ হেৰোৱা মেহৰ ঠাইলৈকে যোৱা
আৰু গৈ স্বৰ্গৰাজ্য ওচৰ্ এই কথা কীৰ্ত্তন কৰিবা।
৭ নৰিয়াপৰা মানুহক্ ভাল্ কৰাগৈ কুঠিয়াইঁতক্ শুদ্ধ
৮ কৰাগৈ মৰাবিলাকক্ তোলাগৈ ভূতবিলাকক্ খেদো
ৱাগৈ বিনামোলে তোমোলাকে পাইছা বিনামোলে
৯ দিয়া। কন্ বা সোন্ বা পিতল্ তোমোলাকে জোল
১০ হাৎ নলবা তোমোলাকে বাটৰ্ শমল বা দুখান্
কাপড় বা পইজাৰ্ বা লাখুটি নলবা কিয়নো যি লটি
১১ কা সি আপোনাৰ খাবৰ্ বেহানিৰ্ যোগ্য। কোনো
নগৰৎ কোনো গাঁৱলৈ গলে তাৎ কোনমানুহে
১২ আলহি পোহে মুধিবা আৰু তোমোলাক্ নোযোৱা
১৩ মানে তাৰ্ ঘৰতে থাকিবা কোনো ঘৰলৈ গৈ সিহঁতক্
আশীৰ্ব্বাদ্ কৰিবা যেদি সেই ঘৰ্ যোগ্য হয় তেবে
তোমোলাকৰ্ সেই কুশল্ সিহঁতলৈ আহিব কিন্তু
যেদি সেযে যোগ্য নহয় তেবে তোমোলাকৰ্ কুশল্
১৪ তোমোলাকলৈ ওভতি আহিব কিন্তু যি মানুহে তোমো
লাকক্ আলহি ধৰিব নোখোজে আৰু তোমোলা
কৰ্ কথা নশুনে তোমোলাকক্ খেতিয়া সেই ঘৰৰ
পৰা নগৰৰ্ পৰা যোৱা তেতিয়া তোমোলাকৰ্
১৫ ভৰিৰ্ ধুলি ঝোকাৰি পেলাবা তোমোলাকৎ মই সঁচ্চ
পকৈ কওঁ সোবিহ্ দিনা সদম্ দেশৰ আৰু অমৰাহ

দেশৰে শাস্তি সেই নগৰৰ শাস্তিৎকৈ তাৰৰ হ্নব।
১৬ দেখা হ্নহ্নৰ নেচিয়াৰ মাজৎ যেচ যেনে তেনেকৈ ময়
তোমোলাকক্ পঠ্ও এয়েৰেই সাপৰ নিচিনা বুদ্ধিমন্ত
আৰু কপৌৰ নিচিনা অহিংসক হোৱা কিন্তু মানুহৎ
১৭ সাৱধানে থাকিবা কিয়নো সিহঁতে তোমোলাকক্
ৰাজ্মেলৎ সোধায় দিব সিনগগৎ কোবাব আৰু সি
১৮ হঁতৰে আৰু অন্য দেশীমানুহৰ অৰ্থে সাকী হ্নব
লৈ মোৰৰ্থে তোমোলাকক্ ৰজাড়াঙ্গৰিয়াৰ আগলৈ
১৯ নিব কিন্তু যেতিয়া সিহঁতে তোমোলাকক্ সোধায় দিয়ে
তেতিয়া কি কথা কম্ বুলি চিন্তা নকৰিবা কিয়নো
সেই দণ্ডৎ তোমোলাকে বুলিবলগা কথা দিয়া হ্নব।
২০ যি বোলে সি তোমোলাক্ নোহোৱা কিন্তু তোমোলা
কৰ পিতৰ আত্মা তোমোলাকৰ মাজৎ যি বোলে।
২১ ভায়েকে ভায়েকক্ আৰু বাপেকে পুতেকক্ মৃত্যুৎ সো
ধায় দিব পুতেক্হঁতে মাক্ বাপেকক্ বিৰোধেই ওঠি সি
২২ হঁতক্ বধিকৰাব আৰু তোমোলাকো নামৰ কাৰণে
এটাই মানুহৰ ঘিনলগা হ্নবা কিন্তু যেয়ে শেহলৈকে
২৩ সহে সেয়ে ৰক্ষা পাব। সিহঁতে তোমোলাকৰ এখান্
নগৰৎ অহিত কৰিলে আৰু এখান নগৰলৈ পলায়
যাবা কিয়নো তোমোলাকৎ ময় সঁচকৈ কঁও মানু
হৰ পুতেক্ অহাৰ আগেই যিশ্ৰএলৰ এটাই ন
গৰ তোমোলাকে ফুৰি হ্নচুকাবা। গুৰুৰ ওপৰ শিষ্য
২৪ নহয় ডাঙ্গৰিয়াহঁতৰ ওপৰ লগুৱা নহয়। শিষ্য
গুৰুৰ নিচিনা আৰু লগুৱা ডাঙ্গৰিয়াৰ নিচিনা যেদি
২৫ হয় তেবে এয়ে ভালেমান্। সিহঁতে ঘৰৰ গিৰিহঁতক্

যেদি বেঅলজবৰ্ বোলে তেবে ঘৰৰ্ মানুহক্ আৰু
২৬ কিমান্ হুলিব। এয়েৰেই সিহঁতক্ নডৰাবা কিয়নো
এনে একো বেহানি ঢকা নায় যি নোলাব এনে কোনো
২৭ বেহানি গুপুৎ নায় যিহক্ নাজানিব। যিহকে মই তো
মোলাকৎ এন্ধাৰৎ কওঁ তাকে পহৰৎ বোলা আৰু
যিহকে তোমোলাকে কানে শুনা তাকে ঘৰৰ্ চালৰ্
২৮ ওপৰৎ কীৰ্ত্তন্ কৰিবা যিবিলাকে শৰীৰৰ্ কিনাশ কৰে
জীৱৰ্ বিনাশ্ কৰিব নোৱাৰে সিহঁতৎ ভয় নকৰিবা
কিন্তু যেয়ে জীৱ শৰীৰ্ দুয়োকো নৰকৎ নষ্ট কৰিব
পাৰে তেওঁকে ডৰাৱা দুটা ঘৰ্চৰায় জানো এযহালে
২৯ নেবেচে কিন্তু সিহঁতৰ্ এটাও তোমোলাকৰ্ পিতৃ বিনে
মাটিৎ নপৰে তোমোলাকৰ্ মূৰৰ চুলি এটাই যানি
৩০ ৰে লেখা আছে এয়েৰেই সিবিলাকক্ নডৰাবা তো
৩১ মোলাক্ ভালেমান্ ঘৰ্চৰাইৎকৈও মুলিয়া হইছা।
৩২ সেই হেতুক যেয়ে মানুহৰ্ আগৎ মোক্ লয় মেয়ো
আমাৰ্ স্বৰ্গী পিতৃৰ্ আগৎ তাক্ লম্। কিন্তু যেয়ে
৩৩ মানুহৰ্ আগৎ মোক্ নলয় মেয়ো আমাৰ্ স্বৰ্গী
পিতৃৰ্ আগৎ তাক নলম্। মই যেন্ পৃথিবীৰ্ ওপৰৎ
৩৪ কুশল্ দিবলৈ আহিছোঁ এনেকৈ নেভাবিবা মই কুশল্
৩৫ দিবলৈ অহা নায় কিন্তু তৰোৱাল্ দিবলৈহে। কিয়
নো পুতেকক্ আপোনাৰ্ বাপেকৰ্ বিৰোধী আৰু জী
য়েকক্ আপোনাৰ্ মাকৰ্ বিৰোধী আৰু মাহিমাকৰ্
জীয়েকক্ আপোনাৰ্ মাহিমাকৰ্ বিৰোধী কৰিবলৈ
৩৬ মই আহিছোঁ। আৰু মানুহৰ্ শত্ৰু তাৰ্ আপোনাৰ্
৩৭ পৰিয়ালেই হব। যি মানুহে মাক্ বাপেকক্ মোতকৈ

সৰহ চেনেহ কৰে সি মোৰ্ যোগ্য নহয় আৰু যি
পুত্তেক্ জীয়েকক্ মোৰ্তকৈ সৰহ চেনেহ কৰে সিয়ো
৩৮ মোৰ্ যোগ্য নহয় আৰু যি আপোনাৰ্ ক্রুশ নলয়
আৰু মোৰ্ পিছৎ নাহে সিও মোৰ্ যোগ্য নহয়।
৩৯ যি আপোনাৰ্ প্রাণ ৰাখে সি তাক্ হেৰুৱাব আৰু যি
৪০ মোৰৰ্থে প্রাণ্ হেৰুৱায় সি তাক্ পাব। যি তোমো
লাকক্ আলহি পোহে সি মোক আলহি পোহে
আৰু যি মোক্ আলহি পোহে সি যি জনে মোক্ পঠি
৪১ য়ালে তেঁওকে মোকে আলহি পোহে যি আচাৰ্য্যক্
আচাৰ্য্য বুলি জানি আলহি পোহে সি আচাৰ্য্যৰ্ ফল
পাব আৰু যি পৰমাৰ্থিক্ মানুহক্ পৰমাৰ্থিক্ বুলি
জানি আলহি পোহে সি পৰমাৰ্থিক্ মানুহৰ্ ফল্
৪২ পাব। আৰু যি শিষ্য বুলি জানি এবাটী চেঁচা পানী
কে এই সৰু মানুহৰ্ মাজৰ্ এক্ মানুহক্ পীবলৈ দিয়ে
ময় তোমোলাকৎ স্বৰূপকৈ কওঁ তাৰ্ ফল্ কোনো
ৰূপে অপ্রাপ্য নহ্বব।—

পৰ্ব্ব জীয়াৰ্ পাচে য়িশুএ আপোনাৰ্ বাৰে জন্ শিষ্যক্
১১ আজ্ঞা দি উঠায় তাৰ্পৰা সিবিলাকৰ নগৰৎ শিক্ষা
২ বলৈ আৰু কীৰ্ত্তন্ কৰিবলৈ গল্। য়োহনে বন্দিশা
লৰ্পৰা খ্রীষ্টৰ্ বত্তৰা শুনি আপোনাৰ্ দুজন্ শিষ্যৎ
৩ কৈ বুলি পঠালে বোলে সেই আহিবলগা জন্ তুমি নে
৪ বা আমি আৰু কালৈবাৰে অপেক্ষা কৰিম্। য়িশুএ
সিবিলাকৰ্ ওত্তৰ্ দিলে বোলে অন্ধলায় চক্ষু পায় খোৰা
ড়ায় অহাযোৱা কৰে কুষ্ঠিয়া পবিত্র হয় কলায় কানে
শুনে মৃত্তকে জীৱন্ পায় আৰু দুখিয়াৰ্ আগৎ শুভ
৫ বাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰা হয় এইবিলাক্ যি তোমোলাকে দে

৬ যিজা শুনিছা জৈয়াকে য়োহনৎ জনোৱাগৈ। আৰু
৭ যেঁয় মোৰ্ অৰ্থে বাবিৎ নহয় সেয়ে ধন্য। সিবিলাক্
গলৎ পাচে য়িশু এ য়োহনৰ্ ফালৰ্ কথা এটাই মা
নুহৰ্ আগৎ কব ধৰিলে তোমোলাকে হাবিৎ কি
৮ দেখিবলৈ গৈছিলা সেয়ে কি বতাহৎ লড়া এড়াল্
নল্ বা কি দেখিবলৈ গৈছিলা সেয়ে কি কোমল্ কা
পড় পিন্ধা এক্ মানুহ দেখা কোমল্ কাপড় যিবিলাকে
৯ পিন্ধে সেইবিলাক্ ৰাজঘৰৎ থাকে। বা তোমোলাক্
কি দেখিবলৈ গৈছিলা সেয়ে কি একজন আচাৰ্য্য এয়ে
হয় আৰু আচাৰ্য্যৎকৈও অতিবড় জৈয়াকে তোমা
১০ লোকক্ ময় বোলোঁ। কিয়নো যাৰ্ অৰ্থে এই লিখিত
আছে দেখা মোৰ্ টেকেলা তোমাৎকৈ আগকৈ ময়
পঠাওঁ সি তোমাৰ্ আগেই তোমাৰ্ বাট্ অতোৱাব
১১ সেই জন্ তেওঁ। সক্ন্কৈ তোমোলাকৎ ময় কওঁ
যিবিলাক্ তিৰীৰ্ গৰ্ভৰ্ পৰা উপজিছে সেইবিলাকৰ্
কোনো য়োহন্ ডুবুঁওতাৎকৈ বড় উপজা নায় কিন্তু
যি স্বৰ্গৰাজাৰ্ মাজৎ সৰু সি তাৎকৈ ডাঙৰ্।
১২ ডুবুঁওতা য়োহনৰ্ দিনৰে পৰা এতিয়ালৈকে স্বৰ্গ ৰাজা
বলাৎকাৰ কৰা হইছে আৰু ডাঙৰ্মনেৰে মানুহে
১৩ বল্‌কৈ তাকে আক্ৰমণ কৰে কিয়নো এটাই আচা
ৰ্য্যৰ্ আৰু শাস্ত্ৰৰ্ কথা য়োহনৰ্ দিনলৈকে ভবিষ্যৎ
১৪ ঠুলি কয় আৰু যেদি তোমোলাকে জৈয়াক্ লবা তেবে
১৫ আহিবলগা এলিয়াহ্ এই জন্। যাৰে শুনিবলৈ কান্
১৬ আছে সেয়ে শুনক্। ময় কাৰে সৈতে এতিয়াৰ্
মানুহক্ উপমিৎ কৰিম্ যি লৰাহঁতে আলিবাটৎ
বহি সিহঁতৰ্ সখিয়েকহঁতক্ মাতি বোলে আমি
১৭ তোমোলাকৰ্ আগৎ বজাইচোঁ কিন্তু তোমোলাকে

না নাচাহঁক্ আমি তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ কান্দিচোঁ।
কিন্তু তোমোলাকে হায়ূৎ ন কৰাহঁক তেনে লৰাহঁতৰ্
১৮ নিচিনা। কিয়নো য়োহন্ খায়ৎ পীৎ নাহিল্ তাতে
১৯ লোকে বোলে তেওঁৰ এটা ভূৎ আছে। মানুহৰ্
পুতেক্ খায়ৎ পীৎ আহিছে কিন্তু লোকে বোলে দেখা
এজন্ ভোক্তা আৰু মদপী আৰু পটোৱাৰী আৰু
পাতকীৰ্ মিতিৰ্ কিন্তু আপোনাৰ্ লৰাহঁতৰ্পৰা
জ্ঞান্ পৰমাৰ্থিক কৰা হয়।—
২০ তেতিয়া যিৎ বিলাক্ নগৰৎ তেওঁ ভালেমান্ আ
শ্চর্য্য কর্ম্ম কৰিলে সেইৎ নগৰিয়াৰ মন্ নাপাল
২১ টাৎ তেওঁ তাৰি দিব ধৰিলে হে খোৰাজিন্ তোমাৰ্
সন্তাপ্ হব হে বীতসাদা তোমাৰো সন্তাপ্ হব
কিয়নো যিৎ আশ্চর্য্য কর্ম্ম তোমাৰ্ মাজৎ কৰা
গৈছে সেয়ে সূৰতে আৰু সিদোনতে যদি কৰা হল্
হেঁতেন্ তেবে সিহঁতে ভালে দিনৰেপৰা চট্ আৰু
২২ ভস্ম গাৎ লৈ অনুশোচ কৰিলেহেঁতেন্। কিন্তু
তোমোলাকৎ ময় কওঁ শোধিৰ্ দিনা সূৰৰে আৰু সি
২৩ দোনৰে তোমোলাকৎ কৈ যাতনা সহনীয় হব। হে
স্বৰ্গসমওখ কাপৰনাওঁম তয় নৰকৎ পৰিবি কিয়নো
যি আশ্চর্য্য কর্ম্ম তোৰ্ মাজৎ প্ৰকাশ্ হল্ সেই
কর্ম্ম যেদি সদমৎ কৰিলোঁহেঁতেন্ তেবে সি আজি
২৪ লৈকে থাকিল্হেঁতেন্ কিন্তু তোমোলাকৎ ময় কওঁ
শোধিৰ্ দিনা সদমৰ্ যাতনা তোৰ্ যাতনাৎকৈ সহ
২৫ নীয় হব। সেই বেলা য়িশুএ মাৎ লগায় ঠুলিলে হে
পিতৃ স্বৰ্গৰো পৃথিবীৰো ঈশ্বৰ্ তোমাক্ স্তুতি কৰোঁ যি
তুমি জ্ঞানৱন্ত আৰু বুদ্ধিমন্তমানুহৎ ঠাকে গুপুৎ
কৰিছা আৰু বালকৰ্ আগৎ প্ৰেচক কৰিছা।

২৬ হে পিতৃ এনে হোক কিয়নো এনে তোমাৰ্ ইচ্ছা। আ
২৭ মাৰ পিতৃএ সকলো বেহানি মোৰ্ হাতৎ সোধায় দি
লে আৰু পিতৃ বিনে আন্ কোনেও পুত্রেকক্ নেজানে
আৰু এনে পুত্রেক্ পুত্রেকেও যাক্ আগৎ দেখুৱাব
খোজে এই দুয়োকো এড়ি আৰু কোনেও বাপেকক্ নে
২৮ জানে। হে শ্রান্ত আৰু ভাৰপীড়িৎহুঁৎ তহঁৎ মোৰ্
কোথবলৈ আহ ময় তহঁতক্ জিৰণী দিম্ মোৰ্ যু
২৯ ৱলী বহঁক্ আৰু মোৰ্ স্থযে শিখ্ কিয়নো ময় লাৱন্য
৩০ আৰু মনৎ অনভিমানী জীয়াতে তহঁতে মনৰ্ জিৰণী
পাবি কিয়নো মোৰ্ যুৱলী সুগম্ আৰু মোৰ্ বোঝা
লঘু।

পর্ব্ব সেই কালৎ য়িশু শাবৎ বাৰে খেতিৰ্ মাজে দি
১২ যায় তেনেতে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে ভোক্ লাগিলৎ
২ চেঁৰ ছিৰি খাব ধৰিলে পাচে ফাৰিশিহঁতে তাকে
দেখি তেঁওক্ কুলিলে বোলে দেখা তোমাৰ্ শিষ্য
বোৰে শাবৎ বাৰে কৰিব নোপোৱা কৰম্ কিয় কৰে
৩ তেঁও সিহঁতক্ কুলিলে বোলে দাওদে আৰু তেঁওৰ্
লগৰ্ মানুহেও ভোক্ লাগিলৎ কি কৰিছিল্ তহঁতে
৪ তাক্ পঢ়া নায় নে তেঁও ঈশ্বৰৰ্ ঘৰলৈ গৈ যি
তেঁওৰ্ লগৰ্ আৰু তেঁওৰ মানুহবো অখাদ্য কিন্তু কে
ৱল পুৰোহিৎহঁতৰ্ খাদ্য সেই দেখনিয়াৰ্ পিঠা তা
৫ কে খালে। অথবা পুৰোহিৎহঁতে যেনেকৈ মন্দিৰৎ
শাবৎবাৰে অপবিত্র কৰি নিৰপৰাধী হয় জীয়াকো
৬ জানো তোমালাকে শাস্ত্রৎ পঢ়া নায়। কিন্তু ময়
তোমোলাকৎ কওঁ জীয়াৎ মন্দিৰৎকৈও বড় এজন্
৭ আছে। কিন্তু ময় দায়া খোজো বলিদান্ নোখোজো
যেন্ যেদি তোমোলাকে জীয়াৰ্ অৰ্থ জানিলাহেঁতেন

৮ তেবে নির্দ্দোষীহঁতক দোষী নোবোলা হিয়নো মানুহ
হৰ্ পুত্ৰেক্ শাবৎ বাৰৰ্ অধিকাৰ্।—
৯ পাচে তেঁও তাৰ্পৰা আহি সিবিলাকৰ্ সিনগগলৈ
১০ গল্ আৰু দেখা তাতে এক কোঙা মানুহ আছিল্
তাতে সিহঁতে য়িশুক অপৰাধী কৰিবলৈ এই বুলি
তেঁওৎ সুধিলে বোলে শাবৎ বাৰে সুস্থ কৰিব্ পায় কি
১১ না পায় তেঁও সিহঁতক্ বুলিলে যাৰ্ এটা মেচ্ আছে
যেদি সেই মেচ্ শাবৎবাৰে গাতৎ পৰে তেব তাক্
ভেজা দি যি নো তোলে তোমোলাকৰ মাজৎ এনে
১২ কোন আছে। তেবে মেচ্ৎকৈ মানুহ কিমান্ বড়
১৩ এয়েৰেই শাবৎ বাৰে শুভকৰ্ম্ম কৰিবলগা। তেতিয়া
তেঁও সেই মানুহক্ বুলিলে তোৰ হাৎ মেল্ পাচে সি
হাৎ মেলিলৎ সেই হাৎ আন্ হাতৰ নিচিনা ভাল্
হল্।—
১৪ তেতিয়া ফাৰিশিহঁতে গৈ কেনেকৈ তেঁওক বিনাশ্
১৫ কৰিব তেঁওৰ্ বিপক্ষে উয়াৰে আলচ্ কৰিলে। কিন্তু য়ি
শুএ তাকে জানি তাৰ্পৰা গুচি গল্ আৰু এজুম্ মানুহ
১৬ তেঁওৰ্ পিছৎ গল্ আৰু সেইবিলাকক্ তেঁও সুস্থ কৰি
১৭ লে আৰু য়িশায়িয়াহ আচাৰ্য্যে যি কথা কৈছিল্ সেই
কথায় পুৰণ হবলৈ তাকে নজনাবলৈ সিহঁতক্ আজ্ঞা
কৰিলে সেই কথায় এই মোৰ্ যি সেৱকিয়াক্ ভাল্
১৮ পাইছোঁ মোৰ্ যি প্ৰিয়ৎ মোৰ্ মনৰ্ সন্তোষ তাকে দেখা
মোৰ্ আত্মা তেঁওৰ্ ওপৰৎ থম্ পাচে তেঁও আন্ দেশৰ
১৯ মানুহৰ আগৎ ধৰ্ম্ম প্ৰেচিদ্ধ কৰিব তেঁও কোলাহল
নকৰে আৰু বড় এটাহ্ নেপাৰে আৰু পদুলিৎ কোনো
২০ মানুহে তেঁওৰ্ আবাৰ্ নশুনে তেঁওৰ্ জয় নহয়মান
লৈকে ন্যায় প্ৰকাশ্ নকৰে চেপেটা নলো নেভাঙে

২১ আৰু তেঁও ঈয়যুক্ত কোহা অন্নমায় আৰু আন্
দেশৰ্ মানুহে তেঁওৰ্ নামৎ বিশ্বাস কৰিব।—

২২ তেতিয়া তেঁওৰ্ কোষৰলৈ ভুতেপোৱা আৰু অন্ধলা
আৰু খোঁকৰা এনে এক্ মানুহক্ আনিলে পাচে তেঁও
যেনেকৈ সেই অন্ধলায় আৰু খোঁকৰায় দেখিব আৰু
২৩ কথা কব পাৰে সেইৰূপে তাক্ সুস্থ কৰিলে। এটাই
মানুহে বিস্ময় মানি কুলিলে বোলে এঁও দাঊদৰ্ পুতে
২৪ ক নহয় নে পাচে ফাৰিশিহঁতে ঔয়াকে শুনি কুলিলে
ভুতৰ্ ৰজা বয়্লজবৰ্ হতুৱায় নহলে ঔ ভুৎ নে
২৫ খেদায়। পাচে য়িশুএ সিহঁতৰ্ মনৰ্ কথা বুজি কুলি
লে পুতি ৰাজ্য আপুনি বিৰোধি লগায় বেলেগ্ হই
হাবি হয় আৰু পুতি নগৰ্ বা ঘৰো আপোন্ বিৰো
২৬ ধি বেলেগ্ হই চিৰস্থায়ী নহয় আৰু শয়তানে যেদি
শয়তানক্ এডুৱায় তেবে সি আপোনাৰ্ বিৰোধেই
বেলেগ্ হয় এয়েৰেই তেঁওৰ্ ৰাজ্য কেনেকৈ চিৰস্থায়ী
২৭ হব। আৰু ময়ো যেদি বয়্লজবৰ্ হতুৱায় ভুৎবি
লাকক্ খেদঁও তেবে তোমোলাকৰ্ লৰাহঁতে কাৰ্ হতু
ৱায় সিহঁতক্ খেদায় এয়েৰেই সিহঁৎ তোমোলাকৰ্
২৮ শোধিৰ্ অধিকাৰ্ হব। কিন্তু যেদি ময় ঈশ্বৰৰ্ আ
ত্মাৰ্ হতুৱায় ভুৎবিলাকক্ খেদোঁ তেবে ঈশ্বৰৰ্
২৯ ৰাজ্য তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহিছে। আৰু বলী
মানুহঁহতৰ্ ঘৰৎ সেই বলী মানুহক্ নাবান্ধি কোনে
সোমায় তাৰ বেহানি নষ্ট কৰিব পাৰে। কিন্তু তাক্
৩০ বান্ধি তাৰ্ ঘৰ্ বিনাশ্ কৰিব। যি মানুহ মোৰ্ লগৰ্
নহয় সি মোৰ্ বিপক্ষ আৰু যি মানুহে মোৰ্ লগৎ
নজপায় সি এডুৱায় পেলায়।—

৩১ এয়েৰেই তোমোলাকৎ ময় কঁও এটাইবিধ্ পাতক

আৰু নিন্দা মানুহবিলাকৰ মৰষিব লাগে কিন্তু ঈর্ম্মা ন্মাক প্রতি যি নিন্দা সেই মানুহবিলাকক প্রতি মৰষিব ৩২ নালাগে। যি কোনোএ মানুহৰ পুত্রেকৰ বিপক্ষে কথা কয় তাক মৰ্ষণ হব কিন্তু যি কোনোএ ঈর্ম্মান্মাৰ বিপক্ষে কিবা কয় ঔহকালে আৰু পৰকালে কদাচি ৩৩ তো তাৰ মৰ্ষণ নহব। গছ আৰু তাৰ গুটি এই দুয়োকো ভাল কৰা অথবা গছ আৰু তাৰ গুটি এই দুয়োকো বেয়া কৰা যিহেতুক গুটিতে গছ চুঁজা যায়। ৩৪ হে সাপৰ বংশ তহঁত বেয়া হই ভাল কথা কবি কে ৩৫ নেকৈ কিয়নো মনৰপৰা মুখে কথা কয়। ভাল মানুহে আপোনাৰ মন ভৰাঁলৰপৰা সত্ বেহানি ওলিয়ায় আৰু বেয়া মানুহে আপোনাৰ দুষ্ট মন ভৰাঁলৰ ৩৬ পৰা দোষ ওলিয়ায়। কিন্তু তোমালোকত ময় কওঁ যি যি মানুহে অকাৰণ কথা কয় শোধৰ দিনা তাৰ ৩৭ হেতু সিহঁতে কব লাগিব কিয়নো তোমাৰ কথাৰ দোৱাৰায় তুমি পৰমাৰ্থিক হবা আৰু তোমাৰ কথাৰ দোৱাৰায় তুমি জগৰীয়া হবা।—

৩৮ তেতিয়া অধ্যাপকৰ আৰু ফাৰিশিহঁতৰ কেতেটি মানুহে মাত লগালে বোলে হে প্রভু তোমাৰ হেতুক ৩৯ আমি কোনো চিন চাব খোজোঁ। পাচে তেঁও সিবিলাকক উত্তৰ দিলে বোলে দুর্জ্জনে আৰু পৰস্ত্রীহাৰকে হে চিন বিচাৰে কিন্তু য়োনাহ আচাৰ্যৰ চিন বিনে আৰু ৪০ কোনো চিন সিহঁতক দেখাব নেলাগে। কিয়নো যেনেকৈ য়োহন তিনি দিন তিনি ৰাতি বড় মাছৰ পেটত আছিল তেনেকৈ মানুহৰ পুত্রেক পৃথিবীৰ ভিতৰত ৪১ তিনি দিন তিনি ৰাতি থাকিব। শোধৰ বেলা নিনিবেহৰ মানুহে এইবিলাক মানুহৰ বিপক্ষ হই সিহঁতক

জগাৰিয়া কৰিব কিয়নো যোনাহৰ কীর্ত্তনং সিহঁতে
মন্ পালটালে কিন্তু দেখা যোনাহংকৈ বড় এজন্
৪২ জৈয়াং আছে। দক্ষিণ্ দেশৰ্ ৰুৱ়ৰাগ্ৰ এই মানুহে
মৈতে শোৰিং থিয় হৈ সিহঁতৰ্ জগাৰ্ ওলিয়াব
যিহেতুক তেঁও পৃথিবীৰ্ সীমাৰ্পৰা শলমনৰ্ বিদ্যা
শুনিবলৈ আহিল্ কিন্তু দেখা শলমাংকৈ বড় এজন্
৪৩ জৈয়াং আছে। অশুচি আন্মায় যেতিয়া মানুহক এড়
যায় তেতিয়া জিৰণী বিচাৰি শুকান্ ঠায়ে দি গতি
৪৪ কৰে কিন্তু তাকে নে পায় তেতিয়া সি বোলে মোৰ্ যি
আশ্ৰমৰ্পৰা আহিলোঁ তালৈকে ময় ওভতি যাঁও
৪৫ আৰু গলে তাক্ অতোৱা আৰু সজোৱা পায় পাচে
সেই ভূং গৈ আপোনাংকৈও দুষ্ট আৰু সাং আন্মা
ক লগং লৈ সিহঁতে মৈতে সোমায় তাতে বাহ্ লয়
সেই হেতুক সেই মানুহৰ পাচে আগংকৈও মন্দ
হয় এই পাতকি মানুহবিলাকবো এনে হব।—
৪৬ তেঁও মানুহে মৈতে কথা কৈছিল্ সেই বেলা দেখা
তেঁওৰ্ মাকে আৰু তেঁওৰ্ ভায়েকহঁতে বাজং থিয়
৪৭ হৈ তেঁৱে মৈতে কথা কব খুজিলে। তেতিয়া এক
মানুহে তেঁওং কলেগৈ বোলে তোমাৰ্ মাৰায়
আৰু তোমাৰ্ ভায়াহঁতে বাজং থিয় হৈ তুমিৰ
৪৮ মৈতে কথা কব খোজে। কিন্তু যি মানুহে তেঁওং
কৈছিল্ তাৰে আগং তেঁও উত্তৰ কৰিলে বোলে
মোৰ্ আয় কোন্ আৰু মোৰ ভায়হঁং বা কোন্।
৪৯ পাচে তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্য সকলৈলে হাং মেলি
দেখুৱালে বোলে মোৰ্ আয় আৰু ভায়হঁতো এই
৫০ দেখা কিয়নো যেয়ে আমাৰ্ স্বৰ্গি পিতৃৰ্ সন্মতে
কৰ্ম্ম কৰে সেয়ে মোৰ ভায়ো ভনীও আয়ো।

পৰ্ব্ব সেই দিনা য়িশু ঘৰৰ্পৰা গৈ সাগৰৰ তীৰৎ বহিল্
১৩ গৈ তাতে বড় এজুম্ মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰৎ জাপিলহি
পাচে তেঁও নাৱৎ উঠি বহিল্ গৈ এটাই মানুহ বামতে
৩ থিয় হল্। পাচে তেঁও দৃষ্টান্ত দি ভালেমান্ কথা সিহঁ
তৰ্ আগৎ কলে বোলে দেখা এক খেতিয়ক্ কঠিয়া
৪ সিঁচিবলৈ গল্ পাচে সি কঠিয়া সিঁচোতে কেতেটি
কঠিয়া বাটৰ্ কাষৰৎ পৰিল্ পাচে চৰায়ে আহি
৫ তাক্ খায় পেলালে। কেতেটি কঠিয়া শিলনীৎ পৰিল্
যতে সৰহ মাটি নায় গহন্ মাটি নথকাৎ লগতি
৬ লেই সি গজিল্ কিন্তু বেলা ওলালৎ সি পুৰি গল্
৭ তাৰ্ শিপা নোহোৱাৎ শুকায় গল্। আৰু কেতেটি
কাঁটাল্ গছনীৰ্ মাজৎ পৰিল্ পাচে কাঁটাল্ গছ
৮ বাচি তাক্ মাৰি পেলালে। আৰু যিবিলাক্ কঠিয়া
৯ ভাল্ মাটিৎ পৰিল্ পাচে কোনোএ এশ গুণ কোনোএ
ষাঠি গুণ কোনোএ ত্ৰিশ্ গুণ গুটি ধৰিলে যাৰে শুনি
বলৈ কাণ্ আছে সেয়ে শুনক্।—
১০ তাতপাচে শিষ্য সকলে আহি তেঁওক্ সুধিলে বোলে
এই মানুহবিলাকৰ্ আগৎ দৃষ্টান্ত দি কথা কিয়
১১ কৈছা। তেঁও সিবিলাকক্ উত্তৰ্ দিলে বোলে তোমো
লাকক্ স্বৰ্গৰাজ্যৰ্ গুপুৎ কথা জানিবলৈ দিব লগা
১২ হয় কিন্তু ঔহঁতক দিব লগা নহয় এই হেতুক্। কি
য়নো যাৰে আছে তাকে দিব লাগে আৰু সি ভালে
মান্ পাব কিন্তু যাৰ্ নায় তাৰ্ যিৎ আছে তাকো
১৩ তাৰ্পৰা আনিব লাগে। এই হেতুক্ ময় সিহঁতৰ্
আগৎ দৃষ্টান্ত দি কথা কঁও কিয়নো সিহঁতে দেখিও
১৪ নেদেখে আৰু শুনিও নশুনে আৰু নবুজে। এয়ে

যেই যিশায়াহে যি আচাৰ্য্যৰ কথা কলে যেলে
শুনোঁতেও তোমোলাকে শুনিবা কিন্তু বুজিবা আৰু
১৪ দেখোঁতেও দেখিবা কিন্তু নেজানা কিয়নো এই মানুহ
হৰ বুদ্ধি ভোতোহা মিহঁতৰ শুনিবলৈ কানো গধুৰ
আৰু মিহঁতে আপোনাৰ চকু জাঁপায় আছে পাছে
কোনো কালত মিহঁতে চকুৰে দেখা পায় আৰু
কানেৰে শুনিবলৈ পায় আৰু বুদ্ধিৰে বুজিব পাৰি
ওভতে তাতে ময় মিহঁতক ভাল কৰোঁ এই বোল কথা
১৬ মিহঁতৰ মাজত পূৰণ আছে। কিন্তু তোমোলাকৰ
চকু বিনা কিয়নো মিহঁতে দেখে আৰু তোমোলাকৰ
১৭ কানো বিনা কিয়নো মিহঁতে শুনে। তোমোলাকত
ময় নিশ্চয়কৈ কওঁ তোমোলাকে যিহকে দেখা তাকে
ভালেমান আচাৰ্য্যে আৰু পৰমাৰ্থিক মানুহে দেখি
বলৈ ঔঠ্যা কৰে কিন্তু দেখিবলৈ নেপায় আৰু যিহকে
তোমোলাকে শুনা তাকো শুনিবলৈ ঔঠ্যা কৰে কিন্তু
শুনিবলৈ নাপায়।
১৮ এতেকেই তোমোলাকে সেই কহিয়া তিঁ মানুহৰ
১৯ দৃষ্টান্তৰ অৰ্থ শুনা। যেতিয়া কোনোএ ৰাজ্যৰ
কথা শুনি বুজিব তেতিয়া সেই পাপপুৰুষ আহি
যিহকে তাৰ আশয়ত সিঁচা গল তাকে লৈ যায়
২০ বাটৰ কাষত যি কহিয়া পড়িল সেয়ে এই। কিন্তু
শিলনীত যি কহিয়া পড়িল সেয়ে এই যি কথা শুনি
তেতিয়াই হৰষিত মনে তাকে গ্ৰহণ কৰে কিন্তু
২১ আপোনাৰ মাজত শিপা নায় এইহেতুক অলপ দিন
মাতোন থাকে কিয়নো কথাৰ নিমিত্তে দুখ বা শত্ৰু
তা ওপগত হলে অলপ কালৰ পাছেই তাৰ বাধিত
২২ হয়। কাঁটাল গছৰ মাজত যি কহিয়া পড়ল সেয়ে

এই যি মান্নহে কথা শুনি বিষয় চিন্তায় আৰু ধনা
কাঙ্ক্ষায় সেই কথা দাবায় পেলায় তাতে বিফল্ হুই
২৩ যায়। কিন্তু ভাল্ মাটিৎ যি কহ্রিয়া পড়িল্ সেয়ে
এই যি মান্নহে কথা শুনি বুজে আৰু তাৰে কো
নোএ এশ গুণ কোনোএ ষাহ্ি গুণ কোনোএ ত্রিশ্ গুণ
ফল্ ধৰে।
২৪ পাচে তেঁও আৰু এক্ দৃষ্টান্ত দি সিহঁতৰ আগৎ
কলে বোলে স্বর্গৰাজ্য কোনো এজনৰ্ নিচিনা যি
আপোনাৰ্ পথাৰৎ ভাল্ কহ্রিয়া সিঁচিলে কিন্তু যে
২৫ তিয়া মান্নহ টোপনিৎ আছিল্ সেই বেলা তাৰ্
শত্রুএ আহি ধাননিৰ্ মাজৎ বন্ গুটি সিঁচি গুচি
২৬ গল্। পাচে যেতিয়া পাৎ বাচি গুটি ধৰিলে তেতিয়া
বননী হুলি জানিলে এয়েৰেই সেই গিৰিহঁতৰ বন্দি
২৭ হঁতে আহি তেঁওক্ হুলিলে হে বাপ্রদেৱ তোমাৰ্
পথ ৰৎ তুমি জানো ভাল্ কহ্রিয়া সিঁচা নায় তেবে
২৮ কৰ্‌বৰা এই বন্ হল্। তেঁও সিহঁতক্ হুলিলে কোনো
বা শত্রুএ ঔয়াকে কৰিলে। বন্দিহঁতে তেঁওক্ হুলিলে
২৯ তেবে কি আমি গৈ সেইবিলাক্ ওভালি গোটাম্ কিন্তু
তেঁও হুলিলে সি নহয় জানি কি তহঁতে সেই বন্
ওভালোঁতে ধানো তাৰ্ লগতে ওভাল ধান্ নপকে
৩০ মাননৈকে দুয়ো একেলগে বাচোক পাচে দাবৰ্ কালৎ
ময় ধান্ দোৱাহঁতৎ কম্ আগেই বন্‌বিলাক্ গোটায়
পুড়িবলৈ বোজা বান্ধ পাচে ধান্ আমাৰ্ ভৰাঁলৎ
চপাবিহুঁক্।—
৩১ তেঁও আৰু এক্ দৃষ্টান্ত দি সিহঁতৰ্ আগৎ কলে
বোলে স্বর্গৰাজ্য এনে এটি শৰীয়হ গুটিৰ্ নিচিনা
যিহকে কোনো মান্নহে আনি আপোনাৰ পথাৰৎ

৩২ সিঁচিলে। এটাই কঠিয়াৰ মাজৎ সৰু হয় কিন্তু বাচি শাকৰ্ মাজৎ ডাঙ্গৰ্ হয় আৰু গছ হৈ যায় পাচে পথাৰৰ্ চৰায়ে আ... ৰ্ ডালতে বাহ ৩৩ লয়। তেঁও আৰু এক্ দৃষ্টান্ত দি সিহঁতৰ আগৎ কলে বোলে স্বর্গৰাজ্য খমিৰৰ্ সিচনা যিহকে কোনো তিৰোতায় তিনি দোন্ পিঠাগুৰিৰ্ মাজৎ এটাই খমিৰ্ হোৱালৈকে ঢাকি থলে।—

৩৪ যিহকে আচার্য্যে কৈছিল্ বোলে ময় দৃষ্টান্ত দি কব লৈকে মুখ্ মেলিম্ যেয়ে জগতৰ্ উৎপত্তি হবৰেপৰা গুপ্ত হৈ আছিল সেই কথাকে ময় প্রকাশ্ কৰিম্ ৩৫ সেয়ে পূৰণ হবলৈ এইবিলাক্ কথা দৃষ্টান্তেৰে য়িশুএ সেই মানুহ জুমৰ্ আগৎ কলে আৰু দৃষ্টান্ত ব্যতিৰেকে সিহঁতৰ্ আগৎ নকলে।—

৩৬ য়িশুএ সেই মানুহ জুমক্ পাঁচি দি ঘৰলৈ গলৎ পাচে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে আহি তেঁওৰ্ আগৎ কলে বোলে ভাল্ কৈ সেই পথাৰৰ বনৰ্ দৃষ্টান্তৰ্ কথা আমাৰ্ ৩৭ আগৎ কওক্। তেঁও মাৎ লগায় সিবিলাকক্ কুলিলে বোলে যি মানুহে ভাল্ কঠিয়া সিঁচে সেয়ে মানুহৰ্ ৩৮ পুত্ৰেক্। সেই পথাৰেই এই জগৎ সেই ভাল্ কঠিয়াই ৰাজ্যৰ্ লৰাহঁৎ কিন্তু বন্ গুটি পাপপুৰুষৰ্ ৩৯ লৰাহঁৎ যি শত্রু তাকে সিঁচিলে সেয়ে শয়তান্ শস্য এই জগতৰ্ অন্তকাল্ আৰু বান্ দোৱা মানুহেই ৪০ ঈশ্বৰৰ্ দূৎ। এয়েৰেই যেনেকৈ বন্ গোটা খায় জুইৎ পুৰি যায় সেইৰূপ্ এই জগতৰো অন্তকালে ৪১ হব। মানুহৰ্ পুত্ৰেকে আপোনাৰ্ টেকেলাহঁতক্ পঠায় দিব আৰু সিহঁতে তেঁওৰ্ ৰাজ্যৰপৰা এটাই ব্যাঘাত কৰোঁতা বেহানিক্ আৰু অপৰমার্থিক্ মানু

৪২ হক্ গোটায় অগ্নিকুণ্ডৎ পেলাব সেই ঠাইৎ ক্রন্দন
৪৩ আরু দাঁৎকর্ষণী। সেই কালৎ পরমার্থিক্ সক
লে সিবিলাকর্ পিতৃর্ রাজ্যৎ সূর্য্যর্ সমান্ সোভা
করিব। যারে শুনিবলৈ কান্ আছে সেয়ে শুনক্।—

৪৪ আরু স্বর্গরাজ্য পথারৎ লুকায় থোৱা ধনর্ নিচিনা
যিহকে পায় গুপ্তৎকৈ থয় তার্ পাচে আনন্দিৎ হই
আপোনার্ যিং আছে তাকো বেচে আরু সেই পথার্
কিনে।—

৪৫ আরু স্বর্গরাজ্য চিকোন্ মুক্তা বিচরা এক্ বনি
৪৬ য়ার্ নিচিনা সি বহুমূলিয়া এক্ মুক্তা পায় গৈ আপো
নার্ এটাইকে বেচি তাকে কিনে।—

৪৭ পুনু স্বর্গরাজ্য এনে জালর্ নিচিনা যিহকে সাগরৎ
৪৮ পেলায় এটাই বিধ বেহানি ধরায় পাচে জাল্ ভরিলে
মানুহে বামলৈ তুলি এটায়ে বহি সজং বেহানি এটা
দিহৎ গোটায় ললে কিন্তু বয়াবিলাক্ পেলায় দিলে।
৪৯ ব্রহ্মাণ্ডর্ অন্তকালেও তেনে হব দূৎ সকলে আহি পর
মার্থিক্ মানুহর্ মাজর্পরা দুর্জন্‌বিলাকক্ বাচিং
৫০ পেলাব আরু সিহঁতকে অগ্নিকুণ্ডৎ পেলাব সেই ঠা
ইৎ ক্রন্দন্ আরু দাঁৎ কর্ষণী।—

৫১ যিশুএ সিবিলাকক্ সুধিলে এইবিলাক্ কথা তোমো
লাকে বুজিলা নে সিবিলাকে কলিলে প্রভু বুজিছোঁ।
৫২ তাতে তেঁও সিবিলাকক্ কলিলে এয়েরেই স্বর্গরা
জ্যর্ কথা শিখা যিং অধ্যাপক্ আছে তেঁও আপোনার্
ভরালর্পরা ন পুরণী বেহানি ওলিয়োৱা গিরিহঁতর্
নিচিনা।—

৫৩ যিশুএ এই পটল্‌কৈ এঁটায় তার্পরা গল্‌গৈ পাচে
৫৪ আপোনার্ দেশৎ থাকি সিবিলাকর্ সিনগগৎ শি

মালে তাতে মানুহে বিস্ময় মানি কুলিলে কৰ্পৰা
ঔয়াৰ এই বিলাক্ গিয়ান্ আৰু আশ্চৰ্য্য কথা হল্।
৫৫ ঐ জানো বাঢৈৰ্ পুতেক্ নহয় ঔয়াৰ্ মাকৰ্ নাম্
জানো মাৰিয়া নহয় আৰু ঔয়াৰ্ ভায়েকহঁৎ জানো
য়াক্কব আৰু য়োসিস্ আৰু শিমোন্ আৰু য়িহুদাহ
নহয় ঔয়াৰ ভনীয়েকহঁৎ জানো আমাৰ মধ্যেৎ
৫৬ নহয়। তেবে ঔয়াৰ এইবিলাক্ সামৰ্থ্য কৰ্পৰা হল্
৫৭ এনেৰেই সিহঁৎ তেঁওৎ বাধিৎ হল্। কিন্তু য়িশুএ সি
হঁতক্ কুলিলে আচাৰ্য্য আপোনাৰ দেশক্ আৰু ঘৰক্
৫৮ বাতিৰেকে অমৰ্য্যাদি নহয়। তেঁও সিহঁতৰ্ অমন্
জাত দেখি তাৎ বহুত অদ্ভুৎ কৰ্ম্ম নকৰিলে।—

পৰ্ব্ব সেই কালৎ চাৰিভাগৰ্ ৰজা হেৰোদে য়িশুৰ্ য
১৪ শস্যা শুনি তেঁওৰ্ লগুৱাহঁতৎ কলে বোলে এই য়োহ
ন ডুবউঁতা সেই মৃতুৰ্পৰা উঠিল্ এইহেতুক্ তেওঁৰ্
২ এই আসমুৱাৰ্য্য মহিমা প্ৰকাশ্ হইছে। কিয়নো হে
ৰোদ আপোনাৰ্ ভায়ৰোৱাৰী ফিলিপৰ্ ঘৈনীয়েক্ হে
ৰোদিয়াৰ নিমিত্তে য়োহনক্ ধৰি বান্ধিছিল্ আৰু
৪ বন্দশালৎ থৈছিল্। কিয়নো য়োহনে কুলিছিল্ তাই
৫ ক বিয়া কৰা উচিৎ নহয়। কিন্তু তেওঁক্ মাৰিব খুজি
লে মানুহৎ ডৰ কৰিলে কিয়নো তেঁও আচাৰ্য্য যেন্
৬ ঔয়াকে সিহঁতে জানিলে। পাছে হেৰোদৰ জনম্
দিন্ হল্ সেই কালৎ হেৰোদিয়াৰ জীয়েকে সিবিলা
৭ কৰ আগৎ নৰ্ত্তন্ কৰি হেৰোদক্ সন্তোষ্ কৰিলে
তেঁওৎ তাই যিহকে খুজিব তাকে তাইক্ দিবলৈ অ
৮ ঙ্গীকাৰ কৰিলে তাই মাকৰ অগ্ৰে আগেই শিখি
আছি কুলিলে বোলে তুমি এটা দিহৎকৈ য়োহন ডুব
৯ উঁতাৰ মূড় মোক্ দিয়া। তাতে ৰজাৰ মনৎ অস

দ্রোহ লাগিল্ কিন্তু সেই অঙ্গীকাৰৰ নিমিত্তে আৰু
যিবিলাক তেওঁৰ লগৎ খাবলৈ বহিল্ সিহঁতৰো
১০ নিমিত্তে সেই আজ্ঞা দিলে এইহেতুক্ তেওঁ মানুহ
১১ পাঁঠি দি বন্দিশালৎ তেওঁৰ্ মূড় কটালে পাচে এটা
দিহৎ ভৰি তেওঁৰ্ মূড় আনি ছোৱালিক্ দিলে পাচে
১২ তাই সেই মূড় তাইৰ্ মাকৰ্ হাতৎ দিলে। পাচে
তেওঁৰ্ শিষ্য সকলে আহি গাঁৰি ডাঁখৰ্ নি মই
দায় বান্ধি থলে তাৰ্ পাচে গৈ য়িশুৎ খবৰ কলে।
১৩ য়িশুএ সেই কথা শুনি লুকায় নাৱৎ উঠি হাবিলৈ গল্
আৰু মানুহবিলাকেও তাকে শুনি তৰেদ এটাই ন
১৪ গৰৰপৰা তেওঁৰ্ পিচৎ গল্। য়িশুএ বাতলৈ গৈ বড়
এজুম্ মানুহ দেখিলে পাচে সিহঁতলৈ দয়াযুক্ত হৈ
১৫ সিহঁতৰ্ নৰিয়াপৰা মানুহক্ ভাল্ কৰিলে। পাচে স
ন্ধিয়া বেলা হলৎ তেওঁৰ্ শিষ্য সকলে তেওঁৰ্ আগৎ
আহি হুঁলিলে এই হাবি ঠায় বেলিও গৰুলি হল্ ন
গৰলৈ গৈ আপোনাৰ খাবৰ্ বেহালি কিনিবলৈ মানু
১৬ হজুমক্ বিদায় দিয়োক্। পাচে য়িশুএ সিবিলাকৰ্ হুঁ
লিলে সিহঁৎ যাবৰ্ প্ৰয়োজন্ নায় সিহঁতক্ খাবলৈ
১৭ দিয়া। সিবিলাকে হুঁলিলে আমাৰ্ এঠাৎ কেবল্
১৮ পাঁচোটি পিঠা আৰু দুটি মাচ্ আছে। তেওঁ হুঁলিলে
১৯ তাকে মোৰ্ আগলৈ আনা। পাচে তেওঁ মানুহজুমক্
ঘাঁহৰ্ ওপৰতে বহিব দিলে আৰু পাঁচোটি পিঠাকে
দুটি মাচকে হাতৎ লৈ স্বৰ্গৰ্ ফাললৈ চায় আশাৰ্ব্বাদ
কৰিলে পাচে পিঠা ভাঙ্গি আপোনাৰ্ শিষ্যৰ্ হাতৎ
২০ দিলে শিষ্য সকলে জুমক্ দিলে। পাচে এটায়ে খায় তৃপ্
তি পালে তাৰ্ পাচে ডগাজিগা অৱশেষ্ কোঁচায় বাৰে

২১ পাচি ভৰিলে। নৰাতিৰোতা এতি ঘিৰিলাকে খালে সেই মান্নহ পাঁচ হেজাৰ্ মান্ হ্নব।
২২ তেঁও সেই মান্নহজুমক্ বিদায় কৰে মানে তেঁওৎকৈ আগেই নাৱৎ উহ্নি পাৰ্ হ্নই যাবলৈ তেঁওৰ্ শিষ্য
২৩ সকলক্ আজ্ঞা দিলে। মান্নহজুমক্ বিদায় কৰি তেঁও নির্জনৎ প্রার্থনা কৰিবলৈ এখান্ পৰ্ব্বতৰ্ টিঙ্গলৈ গল্
২৪ পাচে সন্ধিয়া হলৎ সেই পৰ্ব্বতৰ্ টিঙ্গতে থকলৈ থা কিল্ কিন্তু সেই কালৎ নাৱে সাগৰৰ্ মাজৎ চলং ন
২৫ লং কৰি আছিল্ কিয়নো তেতিয়া পচোৱা বতাহ হ্নই ছিল্ প্রৱৃত্তিনিখা য়িশুএ সাগৰৰ্ ওপৰে খোজ্ কাঢ়ি
২৬ সিবিলাকৰ্ ওচৰ্লৈ আহিল্ কিন্তু শিষ্য সকলে তেঁওক্ সাগৰৰ্ ওপৰৎ অহাযোৱা কৰিবৰ্ দেখি ত্রাস্ লাগি এইটো ভূৎভূত্ বুলি সিবিলাকে ভয়তে এটাহ
২৭ পাৰিব ধৰিলে। পাচে তেতিয়াই স্থিৰ হোৱা ময়হে ভয় নকৰিবা য়িশুএ সিবিলাকক্ ঔয়াকে বুলিলে।
২৮ তেতিয়া পিতৰে মাৎ লগায় তেঁওক্ বুলিলে হে প্রভু তুমিহে যেদি তেবে পানিৰ্ ওপৰে তোমাৰ্ ওচৰলৈ
২৯ যাবলৈ মোকো আজ্ঞা দিয়া। তেঁও বুলিলে বাৰু আঁহা সেই হেতুক্ পিতৰ্ নাৱৰ্পৰা নামি পানিৰ্
৩০ ওপৰে দি যাব ধৰিলে কিন্তু সেই ধুমুহা বতাহ দেখি ভৰ্ লাগিল্ আৰু বুৰেং হ্নই হে ঈশ্বৰ্ মোক্ ৰক্ষা
৩১ কৰা এই বুলি এটাহ্ পাৰিলে তেতিয়াই য়িশুএ হাৎ মেলি তেঁওক্ ধৰি বুলিলে হে অল্পপ্রতীতিমন্ত কিয়
৩২ সংশয় কৰিলা সেই কালৎ সিবিলাক্ নাৱলৈ আহি
৩৩ লৎ বতাহ চিয়াল্। তেতিয়া ঘিবিলাক্ নাৱৎ আছিল্ সেইবিলাকে আহি য়িশুক্ পূজা কৰি বুলিলে নি
৩৪ শ্চয়ে আপুনি ঈশ্বৰৰ্ পুত্র। ঔয়াৰ্ পাচে সিবিলাক্

৩৫ পাৰ্ স্থই গনশৰ্ দেশ্ পালেগৈ পাচে যেতিয়া সেই দেশৰ্ মান্নহবিলাকে তেঁওক্ চিনি পালে তেতিয়া সি হঁতে চাৰিওফাললৈ মান্নহ পঠায় এটাই নৰিয়াপৰা
৩৬ মান্নহবোৰক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আনিলেপাচে সিহঁতে কেবল্ তেঁওৰ্ কাপৰৰ্ আগ্ চুবলৈ তেঁওৰ্ আগৎ কাওবাও কৰিব ধৰিলে পাচে যেয়েৎ তেঁওক্ চুলে সেয়ে আৰোগী হল্ । —

পৰ্ব্ব তেতিয়া য়িৰোশলমৰ্ অধ্যাপকে আৰু ফাৰিশিহঁ
১৫ তে য়িশুৰ্ কোমৰলৈ আহি হুঁলিলে কিয়েলেই তোমা
৩ ৰ ভকৎহঁতে বৃদ্ধলোকৰ্ আচাৰ্ ওল্লঙ্ঘন্ কৰে। কিয় নো সিহঁতে মাবৰ্ বেলা হাৎ নপখালে পাচে তেঁও সিহঁতক্ সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে তোমোলাকে নো কিয়েলেই তোমালাকৰ্ আচাৰৰ্ অৰ্থে ঈশ্বৰৰ্
৪ আজ্ঞা ওল্লঙ্ঘ ঈশ্বৰে আজ্ঞা কৰিচে বোলে আপোনাৰ্ পিতৃ মাতৃক্ মান্য কৰোক্ আৰু যি মান্নহে বাপেকক্ অথবা মাকৰে ইনিন্দা কৰে তাক্ অৱশ্য মাৰি পেলাব
৫ লাগে। কিন্তু তোমোলাকে কোৱা কোনে আপোনাৰ্ মাক্ বাপেকক্ হুঁলিব পাৰে তোমোলাকৰ্ যি পাবলগা
৬ তাক্ ঈশ্বৰলৈ দিয়া গৈচে এয়েৰেই মাক্ বাপেকক্ সৎকাৰ্ নকৰে এনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞা আপোনাৰ্
৭ আচাৰতে তোমোলাকেই চন্ন কৰিলা হে কাল্পনিক্ হঁৎ তহঁতলৈ য়িশঈয়াহ্ আচাৰ্য্যৰ্ এই সত্য বচন্
৮ কলে বোলে এই মান্নহবিলাকে মুখেৰে মোৰ্ ওচৰ্ চাপে আৰু সিহঁতৰ্ ওঠৰ্পৰা মোক্ সৎকাৰ্ কৰে
৯ কিন্তু সিহঁতৰ্ আশয় মোৎকৈ দূৰৎ থাকে কিন্তু কে

বুল্ মানুহৰ্ আজ্ঞা শিখি সিহঁত মোক্ নিৰৰ্থক
ভজে।—

১০ তেঁও সমূহক্ মাৎ লগায় কুলিলে শুনা আৰু বুজা যি
১১ মুখে সোমায় সি মানুহক্ অশুচি কৰিব নোৱাৰে
কিন্তু যি মুখৰ পৰা ওলায় সেয়েহে মানুহক্ অশুচি
১২ কৰে। তেতিয়া তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে আহি কুলিলে
বোলে ফাৰিশিহঁতে এই উপাখ্যান্ শুনি কোপাবিষ্ট
১৩ হল্ জৈয়াক্ আপুনি জানো নাজানে। পাচে তেঁও
উত্তৰ কৰিলে বোলে যিং পুলি আমাৰ্ স্বৰ্গী পিতৃ
১৪ ৰে ৰুৱা নায় তাক্ উভালিব লাগে। সিহঁতক্ এড়ি
দিয়া সিহঁতে অন্ধলাৰ্ পথ অন্ধলায় দেখোৱা হুই
১৫ ছে। কিন্তু যেদি অন্ধলায় অন্ধলাক্ পথ দেখুৱায়
১৬ তেবে দুয়ো গাতত পড়িব। তেতিয়া পিতৰে মাত
লগায় কুলিলে অৰ্থ ভাঙ্গি এই উপাখ্যান্ আমাত
১৭ কওক্। যিশুএ কুলিলে তোমোলাক্ এতিয়ালৈকে
অবোধ্ যেয়ে মুখে সোমায় সেয়ে পেটলৈ গৈ
১৮ চিঙ্গনাশালিত বাজলৈ ওলায় কিন্তু যি মুখৰ্ পৰা
ওলায় সি আশয়ৰ্ পৰা আহে সেয়ে মানুহক্ অশু
চি কৰে তোমোলাকে জানো এতিয়ালৈকে বুজা নায়
১৯ কিয়নো দুষ্টচিন্তা বধ্ পৰস্ত্ৰীহৰণ্ বেশ্যাগমন্ চুৰ্
মিচাসাক্ষী ঈশ্বৰনিন্দা এইবিলাক্ আশয়ৰ পৰা
২০ বাজলৈ ওলায় মানুহক্ এয়ে অশুচি কৰে কিন্তু নধো
ৱা হাতে খোৱায় মানুহক্ অশুচি নকৰে।—

২১ তেতিয়া যিশু তাৰ্ পৰা গৈ সোৰ্ আৰু সীদোন্
২২ ৰাজ্যলৈ গল্ গৈ। সেই কালত দেখা এজনী কন
আনী তিৰী সেই ৰাজ্যৰ্ পৰা আহি তেঁওক্ ৰিঙ্গিয়া
য় কুলিলে হে ঈশ্বৰ্ দাউদৰ্ সন্ততি আমাক্ কৃপা

কন্যা মোৰ্ জোৱালীটীক্ ভূতে পায় যাতনা ভুঞ্জা
২৩ ইছে। পাচে তেঁও তাইক্ একো উত্তৰ্ নিদিলে এই
হেতুক্ তেঁওৰ শিষ্য সকলে কোখৰৈল আহি প্ৰাৰ্থনা
কৰি বুলিলে তাইক্ পাঁচি দিয়োক্ কিয়নো তাই
২৪ আমাৰ্ পিচোৎ এটাহ্ পাৰি আহিছে। পিচে তেঁও
সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে য়িশ্ৰএলৰ্ বঙইহৰ্ হেৰো
ৱা মেচক্ এতি যয় আৰু কালৈকো পাঁচনী নোহোঁ।
২৫ তেতিয়া তাই আহি তেঁওক্ পুজা কৰি বুলিলে হে
২৬ প্ৰভু আমাক্ উপকাৰ্ কৰোক। পাচে তেঁও উত্তৰ্
দিলে বোলে লৰাইঁতৰ্ খাবৰ্ বেহানি আনি কুকুৰক্
২৭ পেলায় দিবলগা নহয়। তাই বুলিলে স্বৰূপ্ প্ৰভু
কিন্তু যি ভগাছিগা প্ৰভুৰ্ মেজৰ্পৰা সৰি পৰে
২৮ কুকুৰে তাক্ খাবলৈ পায়। তেতিয়া য়িশুএ বুলিলে
হে তিৰী তোৰ্ প্ৰতীতি বড় তোৰ্ যি বাঞ্চা সেয়ে
সিদ্ধি হোক্। তাতে তাইৰ্ জোৱালী তেতিয়াই
ভাল্ হল।
২৯ পাচে য়িশুএ তাৰ্পৰা গৈ গালিলিৰ্ সাগৰৰ্ ওচৰ্
৩০ পালেগৈ পাচে পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বহিলগৈ। জৈয়াৰ
পাচে খোড়া অন্ধলা আঁকৰা কুঁটা আৰু ভালেমানক্
লগৎ লৈ বড় এচল্ মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল্
৩১ পাচে সিহঁতক্ য়িশুৰ্ ভৰিৰ্ তলৎ থলে পাচে তেঁও
সিহঁতক্ সুস্থ কৰিলে তাতে সেই মানুহবিলাকে
আঁকৰাক্ কথা কবৰ্ কুঁটাক ভাল্ হবৰ্ খোড়াক্
বাট্ বুলিবৰ্ আৰু অন্ধলায় চকু পাবৰ্ দেখি বিস্ময়
মানিলে এই হেতুকে সিহঁতে য়িশ্ৰএল্ ঈশ্বৰক্ স্তুতি
কৰিলে।—
৩২ তেতিয়া য়িশুএ আপোনাৰ্ শিষ্য সকলক্ মাতি কলে

বোলে এই মানুহবিলাকলৈ মোৰ্ দয়া আছে কিয়্ নো সিহঁৎ আজিলৈকে তিনি দিন্ মোৰ্ লগৎ আছে কিন্তু খাবলৈ একো পোৱা নায় এয়েৰেই সিহঁতক্
৩৩ লঘোনে পঠাইব নোখোজোঁ জানো সিহঁতৰ্ বাটৎ গা ৰহে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে তেঁওক্ ছুঁলিলে হাবিৰ মাজৎ এতেক্ মানুহক্ ভোক্ গুচায় খুৱাবলৈ আমি
৩৪ খাবৰ্ বেহান কৎ পাম্ য়িশুএ সিবিলাকক্ ছুঁলিলে তোমোলাকৰ্ পিঠা কেতেটি আছে সিবিলাকে ছুঁলিলে
৩৫ সাতোটি পিঠা আৰু চুমৈ মাছ্। পাচে তেঁও মানুহক্
৩৬ মাটিতে বহিবলৈ ছুঁলিলে তেতিয়া সেই সাতোটি পিঠা আৰু মাছ্ হাতৎ লৈৎ স্তুতি কৰি তেঁং ভাঙ্গিলে
৩৭ পাচে আপোনাৰ্ শিষ্য সকলক্ দিলে শিষ্য সকলে স
৩৮ মুহ মানুহক্ দিলে পাচে এটাই কান্নহে তাকে খায় সন্তোষিৎ হল্ পাচে ভগাচিগা অৱশেষ সাৎ পাচি জপালে যিবিলাকে খাবলৈ পাইচিল্ সেই বিলাক্ ল
৩৯ ৰাতিৰোতা এড়ি চাৰি হেজাৰ্ মনিহ তৰ্ পাচে তেঁও সেই মানুহচলক বিদায় দি চুচিনাৱৎ উঠি মাগ্দলাৰ্ সীমা পালেগৈ।—

পর্ব্ব শাদুকিহঁতৰ লগৎ ফাৰিশিহঁৎ আহি তেঁওৰ্ পৰী
১৬ ক্ষা ছুঁজিবলৈ স্বৰ্গৰ্ এটা চিন্ তেঁওৎ খুজিলে। তেঁও
২ সিহঁতক্ ওত্তৰ্ কৰিলে বোলে সন্ধ্যাকালে তোমোলা কে বোলা সজ্ কাল্ হব কিয়্নো আকাশ্ ৰক্তিমাবর্ণ হইচে প্ৰাতঃকালে তোমালাকে বোলা আজি বতাহ্ বৰষুন্ হব কিয়্নো আকাশ্ ৰক্তিমাবর্ণ আৰু তাৰ্
৩ ৰিংচ। ঐ কাল্নিকহঁৎ তইঁতে আকাশৰ মধ্য ছুঁজিব
৪ পাৰ কিন্তু কালৰ্ চিন্ বিৰিব নোৱাৰ। আবিনিক্ দুর্জন্ চুল্‌গি মানুহে লক্ষণ্ বিচাৰি ফুৰে কিন্তু য়োনাহ্

আচাৰ্য্যৰ্ লক্ষণ্ এড়ি আৰু মিহুঁতক্ একো লক্ষণ্ দে
খুৱাব নেলাগে পাচে তেঁও মিহুঁতক্ এড়ি গুচি গল্।
৫ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে পাৰ্ হৱই পিঠা আনিবলৈ পা
৬ হৰি আছিল্ তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাকক্ হুঁলিলে
সাৱধান্ ফাৰিশিৰে শাদুকিহুঁতৰে খমিৰৰ্পৰা সাৱ
৭ ধান্ হোৱা। তাতে সিবিলাকে আপোনাৰ্ মাজতে
আলচ্ কৰিলে বোলে আমি পিঠা অনা নায় এই হে
৮ তুক্ এনেকে বোলে য়িশুএ তাকে জানি সিবিলাকক্ হুঁলি
লে হে অল্পপ্ৰতীতিযন্ত সকল্ তোমোলাকে পিঠা অনা
নায় ইয়াৎ কিয়েলেই আপোনাৰ্ মাজৎ আলচ্
৯ কৰা। তোমোলাকে এতিয়ালৈকে বুজা নায় নে আৰু
সেই পাঁচ হেজাৰ্ মানুহৰ্ পাঁচোটা পিঠাৰ কেই পা
১০ চি ভৰি তুলিলা। আৰু সেই চাৰি হেজাৰ্ মানুহৰ্
সাতোটি পিঠাৰ কেই পাচি ভৰি তুলিলা সেই কথা
১১ জানো তোমোলাকৰ্ মনৎ নায়। ফাৰিশিৰে আৰু
শাদুকিহুঁতৰে খমিৰলৈ সাৱধান্ হবলৈময় পিঠাৰ্
১২ কথা নকলোঁ তোমোলাকে বুজিয়াক্ নহুঁজা কিয় তে
তিয়া পিঠা খমিৰৰ্ কথা তেঁও আজ্ঞা নকৰিছিল্
কিন্তু ফাৰিশিৰে আৰু শাদুকিহুঁতৰ উপদেশৎ সাৱ
ধান্ হবলৈহে কৈছিল্ সিবিলাকে বুজিয়াকে হুঁজিলে।
১৩ য়িশুএ কাইসাৰিয়া ফিলিপিৰ্ ফাললৈ আহি তেঁওৰ্
শিষ্য সকলৎ বুজিয়াকে শুধিলে বোলে মানুহৰ্ পুত্ৰক্
১৪ যে ময় লোকে মোৰ্ ফালৰ্ কি কথা কয়। সিবিলাকে
হুঁলিলে কোনো কোনোএ বোলে এঁও য়োহন হুঁডুঁওতা
কোনো কোনোএ বোলে এলিয়াহ্ আৰু কোনো কো
নোএ বোলে য়িৰিমিয়াহ্ নাইবা এজন্ আচাৰ্য্য।
১৫ তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে কিন্তু তোমোলাকে মোৰ্

১৬ কি বোলা যয় কোন। পাচে শীমোন্ পিতৰে মাৎ দি
১৭ গালে বোলে আপুনি জীবিত্ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট। যিশু
এ তেওঁক হুঁলিলে হে শীমোন্ বাৰযোনা তুমি ধন্য
কিয়নো মঙহ আৰু তেজ্ ঊয়াক্ নেদেখুৱায় কিন্তু
আমাৰ্ স্বৰগি পিতৃএ তোমাৰ আগৎ তাকো দেখু
১৮ ৱাইছে। আৰু তোমাৎ ময় কওঁ তুমি পিতৰ্ আৰু
১৯ এই শিলৰ্ ওপৰতে মোৰ মণ্ডলী ময় কৰিম্ আৰু ন
ৰকৰ্ দুৱাৰেও তাক্ জিনিব নোৱাৰে আৰু তোমাৎ
ময় কওঁ স্বৰ্গৰাজ্যৰ্ চাপ্ তোমাক্ দিম্ যিহকে তুমি
পৃথিবীৎ বান্ধা সেয়ে স্বৰ্গৎ বন্ধিত হব আৰু পৃথি
বীতে যিহকে তুমি মেলা সেয়ে স্বৰ্গৎ মকলি হব।
২০ পাচে তেওঁ যিশু খ্ৰীষ্ট যেন্ ঊয়াক্ কাতো নকবলৈ
তেওঁ আপুনি শিষ্য সকলক্ আজ্ঞা দিলে।—
২১ তেওঁ অৱশ্যে যিৰোশলমলৈ যাব যেন্ আৰু বৃদ্ধ
লোক সকলৰ্ আৰু প্ৰধান্ পুৰোহিতৰ্ আৰু অধ্যা
পক্ সকলৰ্ পৰা বহু দুখ পাব যেন্ আৰু মৰা পৰিব
যেন্ আৰু তিনি দিনৰ্ দিনা আৰুও উঠিব যেন্ এই
বিলাক্ কথা তেওঁ তেতিয়াৰে পৰা আপোনাৰ্ শিষ্য
২২ সকলক্ জনাব ধৰিলে। তেতিয়া হে প্ৰভু তোমাৰ্
পৰা এয়ে দূৰ্ হোক্ তোমাৰ্ এনে অৱস্থা নোহোক
এই হুঁলি পিতৰে তেওঁক নিৰ্জ্জানলৈ নি অনুশোচ্
২৩ কৰিব ধৰিলে কিন্তু মুখ ওভোতায় পিতৰক্ হুঁলিলে
হে শয়তান মোৰ পিচৎ যা যৎ মোৰ এক বাধা কি
২৪ য়নো ঈশ্বৰৰ্ যি কৰ্ম্ম তাৎ তোমাৰ মনৰুচে কিন্তু মা
নুহৰ যি কৰ্ম্ম তাৎ তেতিয়া যিশুএ আপোনাৰ শিষ্য
সকলক্ হুঁলিলে যেদি কোনোএ মোৰ লগৎ আহিব
খোজে তেৰে সি জিতেন্দ্ৰিয় হোক্ আৰু তাৰ ক্ৰুশ লৈ

২৫ মোৰ্ লগৎ আহোক্। কিয়নো যেয়ে আপোনাৰ
প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব খোজে সি তাক্ হেৰুৱাব আৰু
যি মোৰৰ্থে আপোনাৰ প্ৰাণ হেৰুৱায় সি তাক্ পাব
২৬ কিয়নো মানুহে যেদি এটাই ব্ৰহ্মাণ্ড লভে কিন্তু আ
পোনাৰ প্ৰাণ হেৰুৱায় তেবে তাৰ লাভ কি মানুহে
২৭ আপোনাৰ্ প্ৰাণৰ্ সলনী কি দিব পাৰিব। কিয়নো
মানুহৰ পুত্ৰেক্ আপোনাৰ বাপেকৰ্ শক্তিৰে আপো
নাৰ টেকেলাইঁতৰ্ লগৎলৈ যেতিয়া আহিব তেতিয়া
এটাই মানুহকে আপোনং কৰ্ম্ম ফল দিব যয় স্বৰূপ
২৮ কৈ তোমোলাকৎ কঁও যি বিলাক্ জীয়াৎ থিয় হয় সি
হঁতৰ কেতেটি মানুহে মানুহৰ পুত্ৰেকক স্বৰাজ্যৎ
লৈ আহিবৰ নেদেখি মৃত্যু ভোগ নকৰে।—

পৰ্ব্ব ছ দিনৰ্ পাচৎ যিশুৱে পিতৰকে যাকুবকে তেঁওৰ্ ভা
১৭ য়েক্ য়োহনকে লগৎলৈ এখান্ ওখ নিৰ্জ্জন্ পৰ্ব্বতৎ
২ উঠিলগৈ পাচে সিবিলাকৰ্ আগতে আন্ ৰূপ্ ধৰি
লে তেঁওৰ্ মুখৰ্ কান্তি সূৰ্য্যৰ্ নিচিনা আৰু তেঁওৰ্
৩ বস্ত্ৰ পহৰৰ্ নিচিনা বগা হইছিল্। আৰু দেখা তাতে
মোশহে আৰু এলিয়াহে তেঁৱে নৈতে কথা কৈ সিবি
৪ লাকক্ দেখা দিলে তেতিয়া পিতৰে যাৎ লগায় যি
শুক্ হুঁলিলে হে প্ৰভু আমি জীয়াৎ থাকিবলৈ ভাল্
যেদি আপোনাৰ্ ইচ্ছা হয় তেবে আমি তিনিটি পজা
সাজোঁ এটি আপোনালৈ এটি মোশহলৈ এটি এলিয়া
৫ হলৈ। তেঁও কঁওতেই দেখা কান্তিযন্ত এক্ মেঘে
সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ ছাঁদি ধৰিলে আৰু দেখা মেঘৰ্
পৰা আকাশী বাণী হল্ আমাৰ্ যি প্ৰিয় পুত্ৰৎ আ
৬ মাৰ্ বড় সন্তোষ সেয়ে এই জীয়াৰে কথা শুনা। শিষ্য
৭ সকলে তাকে শুনি-হামুখুৰি খায় পড়িল্ বড় ভয়াতুৰ

৮ হল্। কিন্তু য়িশুএ আহি সিবিলাকক্ পৰশি তুলিলে ওঠ্া ভয়াতুৰ নহবা পাচে সিবিলাকে ওপৰলৈ চায় কেবল য়িশু বিনে আৰু কাকো নেদেখিলে।—

৯ তাৰ্ পাচে সিবিলাক্ পৰ্ব্বতৰপৰা নামিবৰ্ সময়ৎ য়িশুএ সিবিলাকক্ দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে বোলে মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ মৃত্যুৰ্পৰা নউঠ্লে এই দৰ্শন্ কাতো নকবা।

১০ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে তেঁওৎ এই তুলি সুধিলে বোলে, তেবেপ্ৰথমতে এলিয়াহ আহিবৰ্ প্ৰয়োজন্ আছে তুলি

১১ অধ্যাপকহঁতে কয় কিয়। য়িশুএ সিবিলাকক্ সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে এলিয়াহ্ প্ৰথমতে আহিব আৰু এটা

১২ ইৰে বা বুন্দা লগাব এই সত্য কিন্তু তোমোলাকৎ ময় কওঁ এলিয়াহ্ আহিছে মানুহে তেঁওক্ নিচিনিলে কিন্তু আপোনাৰ্ ঊচ্ছা যি তাকে কৰিলে মানুহৰ্ পু-

১৩ ত্ৰেক্ তেনেকৈ সিহঁতৰ্ ঠাইৎ ভোগ্ পাব। তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৎ যেন্ য়োহন্ তুবঁওতাৰ্ ফালৰ্ কথা কৈছিল্ শিষ্য সকলে ঊয়াকে বুজিলে।—

১৪ যেতিয়া সিবিলাক্ পৰ্ব্বতৰ্পৰা নামিল্ তেতিয়া এক মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি আঁঠু পাৰি তেঁওক্ তু-

১৫ লিলে হে প্ৰভু আমাৰ্ লৰাচিক্ অনুগ্ৰহ কৰোক্ কিয়নো তাৰ্ আঁবুৰী ৰোগ্ হই সি অতিশয় যাতনা ভুঞ্জিছে কিয়নো কোনো বেলি সি জুইৎ পৰে কোনো

১৬ বেলি পানিতে পৰে ময় আপোনাৰ্ শিষ্য সকলৰ্ ওচৰলৈ তাক্ আনিছিলোঁ কিন্তু সিবিলাকে তাক্ ভাল্ ক-

১৭ ৰিব নোৱাৰিলে। তেতিয়া য়িশুএ মাৎ লগালে বোলে ৰে অনাস্তিক্ ৰে অপথগামী লোকহঁৎ ময় কেতে দিন্ তহঁতৰ্ লগৎ থাকিম্ আৰু কেতে দিন্

১৮ তহঁতক্ সহিম্ তাক্ ঊয়ালৈকে আনগৈ। পাছে

যিশুএ সেই ভুতক্ ডবিয়ালে তাতে সি তাক্ এড়ি
১৯ গল্ আৰু লৰাও তেতিয়াৰেপৰা ভাল হল্। তেতি
য়া যিশু অকলসৰিয়া হলৎ শিষ্য সকলে আহি তেঁওক্
ছুলিলে কি হেতুক্ আমি তাক্ খেদাব নোৱাৰিলোঁ।
২০ যিশুএ সিবিলাকক্ ছুলিলে তোমোলাকৰ্ আস্তিক্
নাইকিবৰ্ হেতুক্ কিয়নো তোমোলাকৎ যয় স্বৰূপ
কৈ কঁও যেদি এটি শৰীয়হৰ মানো তোমোলাকৰ্
পুতীতি হয় তেন্তেঔয়াৰ্পৰা তালৈ লড় তোমোলাকে
এনেকৈ এই পর্ব্বতক্ ছুলিলে সিও লড়িব। আৰু তো
২১ মোলাকৰ্ একো অসাধ্য নহব। কিন্তু প্ৰাৰ্থনা আৰু
লঘোন্ ব্যতিৰেক এইৰূপ নওচে।—
২২ যি কালৎ সিবিলাকে গালিলিলৈ অহাযোৱা কৰি
২৩ লে সেই কালৎ যিশুএ সিবিলাকক্ ছুলিলে মানুহৰ্
পুত্ৰেক্ মানুহৰ হাতৎ পড়িব আৰু সিহঁতে তেঁওক্
বধিব পাছে তিনি দিনৰ্ দিনা তেঁও আকও উত্থিত
হব সেইহেতুক্ সিবিলাকে ভালেমান্ সন্তাপ্ কৰি
লে।—
২৪ সিবিলাকে কফৰনায়ুম্ পালৎ কৈ পটোৱাৰিহঁতে
পিতৰক্ ওচৰলৈ আহি ছুলিলে তোমাৰ গুৰুএ পঁচা নি
২৫ দিয়ে নে সি ছুলিলে দিয়ে তাৎপাচে তেঁও ঘৰলৈ আ
হিলৎ যিশুএ আগে হই তেঁওক্ ছুলিলে হে শীমোন্
পৃথিবীৰ্ ৰজাহঁতে কৰ্পৰা হাঁসিল্ আৰু কৰ্ লয় আ
পোনাৰ্ লৰাহঁতৰ্পৰা নে বিদেশীহঁতৰ্পৰা তুমি
২৬ কি ছুজিছা। পিতৰে তেঁওক্ ছুলিলে বিদেশীহঁতৰ্
পৰা যিশুএ তেঁওক্ ছুলিলে তেবে লৰাহঁৎ কৰ্ দিয়ো
২৭ তা নহয়। কিন্তু সিবিলাকৰ বেজাৰ নে লাগিবলৈ

তুমি সাগৰলৈ যোৱা বৰশি পাতি প্ৰথমতে যি মৎস্য পোৱা তাকে লবা পাচে তাৰে মুখ মেলি এতোলা মুদ্ৰা পাবা তাকে আনি তোমাৰে মোৰে অৰ্থে সিহঁতক কৰ দিয়া।

পৰ্ব্ব তেনেতে শিষ্য সকলে যিশুৰ ওচৰলৈ আহি সুধিলে
১৮ স্বৰ্গৰাজ্যৎ অতিবড় কোন্ তাতে যিশুএ এটি সৰু লৰাক্ মাতি আনি সিবিলাকৰ মাজতে বহুৱায় সুধিলে
৩ তোমোলাকৎ মই সঁচাকৈ কওঁ তোমোলাকে মন্ পাল্টোৱা আৰু এই লৰাটিৰ্ নিচিনা হোৱা ব্যতিৰেকে
৪ কোনো ৰূপে স্বৰ্গৰাজ্যলৈ যাব নোৱাৰা এয়েৰেই যি মানুহে এই সৰু লৰাটিৰ্ নিচিনাকৈ আপোনাকে
৫ আপুনি লঘু কৰে সেয়ে স্বৰ্গৰাজ্যৎ অতিবড় আৰু যি কোনোএ এনে এটি সৰু লৰাকে মোৰ্ নামে আল্
৬ হি পোহে সি মোকে আলহি পোহে কিন্তু যিবিলাকে মোৎ শৰণ্ লয় সিহঁতৰ্ মাজৰ্ অতি সৰু এটিৰো বাধা যেদি কোনোএ জনমায় তেবে তাৰ্ ডিঙ্গিৎ জাঁৎ আঁতি সাগৰৰ্ দুলিৎ তাৰ্ বুৰায় পেলোৱায় তাৎকৈ তাৰ্ ভাল্ হয়।
৭ বাধাৰ্ কাৰণে ব্ৰহ্মাণ্ডৰে সন্তাপ্ কিয়নো বাধা অ
৮ বশ্য হব কিন্তু যাৰে দোৱাৰায় বাধা হয় সেই মানুহৰ্ সন্তাপ্ হব এয়েৰেই যেদি তোমাৰ্ হাতেই বা ভৰিয়েই তোমাক্ বাধা কৰে তেবে তাক্ ছিঙ্গি তোমাৰপৰা পেলোৱা দুহতীয়া বা দুভৰিয়া হই অনন্ত বহ্নিৎ পৰাৎকৈ খোৰা বা হুঁটা হই জীৱনৎ প্ৰবেশা
৯ তোমাৰ্ শুভ। আৰু যেদি তোমাৰ্ চকুএ তোমাক্ বাধা কৰে তেবে তাক্ কাঢ়ি তোমাৰ্পৰা পেলোৱা দুচকুৱা হই নৰক্ বহ্নিৎ পৰাৎকৈ এচকুৱা হই জীৱ

১০ নং পুৰেশা তোমাৰ কুশল্। সাৱধান্ তোমোলাকে
এই সৰু মানুহবোৰ এটাক ঔতিকিং নকৰিবা কিয়
নো তোমোলাকং ময় কওঁ স্বৰ্গং সিবিলাকৰ্ দূতে
১১ আমাৰ পিতৃৰ মুখ্ সদায় দেখে। কিয়নো যেয়ে
হেৰাইছে তাকে উদ্ধাৰিবলৈ মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ আ
১২ হিছে। তোমোলাকে কি বুজা যেদি কাৰো এশ মেৰ
হয় তাৰে এটা যেদি হেৰায় তেবে সি জানো এক্কম্
এশক নেতে আৰু পৰ্ব্বতৰ টিঙ্গলৈ গৈ সেই হেৰো
১৩ বাটক জানো নিবিচাৰে তোমোলাকং ময় স্কুপীক
কওঁ তাক্ যেদি পায় তেবে সেই নে হেৰোৱা এক্
কম্ এশং তাৰ্ যি আহ্লাদ তাংকৈও সেই এটাতে
১৪ সৰহ আহ্লাদ পায়। এই সৰু মানুহবিলাকৰ্ এটা
বো বিনাশ্ হয় এয়ে তোমোলাকৰ্ স্বৰ্গী পিতৃৰ্ ঔচ্ছা
১৫ নহয়। যেদি তোমাৰ্ ভাঁয়ায় তোমাৰ্ বিৰোধে কি
বা অগাৰ্ কৰে তেবে গৈ তেঁওৰ্ অগাৰ্ তুমি আৰু
তেঁও দুয়ো স্থকিয়া হৈ তেঁওক্ বোলা যেদি তেঁও তাক্
গাং লয় তেবে তুমি ভায়াক্ আপোন্ লাভ্ পাইছা
১৬ কিন্তু যেদি তাক্ গাং নলয় তেবে আৰু দুয় তিনি
মানুহক্ লগং লোৱা তাতে এটাই কথা দুয় তিনি সা
১৭ কিৰ মুখে নিশ্চয় হব পাৰে। কিন্তু যেদি তেঁও সি
বিলাকক্ হেয় কৰে তেবে সমূহং কোৱা যেদি সমূ
হকো হেয় কৰে তেবে দেবপূজকৰ্ নিচিনা নাইবা প
১৮ টৌৱাৰিৰ্ নিচিনা তোমাৰ্ ওচৰং হোক্। তোমোলা
কং ময় সত্য কওঁ তোমোলাকে যিহক্ পৃথিবীৰ ওপ
ৰং বান্ধা সেয়ে স্বৰ্গং বন্ধং হব আৰু যিহকেই
তোমোলাকে পৃথিবীৰ্ ওপৰং মেলা সেয়ে স্বৰ্গং মু
১৯ কলি হব। আৰুও তোমোলাকং ময় কওঁ পৃথিবীৰ্

ওপৰৎ যি কোনো পদাৰ্থ তোমোলাকে খুজিবা তাতে
যেদি দুয়ো মানুহ মিল্ হয় তেবে আমাৰ্ স্বৰ্গ
২০ পিতৃৰ্ দোৱাৰায় সেই কাম্ কৰা যাব কিয়নো যতে
দুয় তিনি জন্ মোৰ্ নামে একতাপত্তি হয় তাৎ মযু
মিবিলাকৰ্ মাজতে ।—

২১ তেতিয়া পিতৰে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি বুলিলে হে
প্ৰভু মোৰ্ ভায়ে যেদি মোক্ প্ৰতি পাতক্ কৰে তেবে
তাক্ কেইবেলি মৰষিম্ সাৎ বেলিলৈকে যিশুএ তেঁও
২২ ক বুলিলে ময় তোমাক্ সাৎ বেলিলৈকে নোবোলোঁ
২৩ কিন্তু সত্তোত্তৰগুণ সাৎ বাৰলৈকে । এযেৰেই যি
কোনো ৰজায় আপোনাৰ্ লগুৱাৰ্ লেখা কৰিব খু
২৪ জিলে তাৰে নিচিনা স্বৰ্গৰাজ্য আছে সেই ৰজায়
যেতিয়া লেখা কৰিবলৈ ধৰিলে তেতিয়া দহহেজাৰ্
তালন্তৰ্ ধৰুৱা এটাক্ তেঁওৰ্ আগলৈ আনি থলে
২৫ কিন্তু তাৰ্ ধাৰ্ শুজিবলৈ একো নাই কিয়াৎ তাক্ তাৰ্
লৰা তিৰোতা আৰু যি আছিল্ এটাইকে বেচি ধাৰ্
২৬ শুজিবলৈ তাৰ্ অধিকাৰে আজ্ঞা কৰিলে । এই
হেতুক সেই লগুৱায় মাটৎ পৰি তেঁওক্ পূজা কৰি
বুলিলে হে প্ৰভু ক্ষমাশালী হোক্ ময় এটাই খানি
২৭ সুজিম । তেতিয়া সেই লগুৱাৰ্ অধিকাৰে দয়ালু
২৮ হই তাক্ মেলিলে আৰু তাৰ্ ধাৰো এৰিলে । কিন্তু
সি গৈ তাৰ্ লগৰ্ এটা লগুৱাক্ পালে যেয়ে তাক
এশ সিকি দিব লগা আছিল্ এই হেতুক্ তাক্ আগ
তে পায় সি তাৰ্ টেটুৎ ধৰি বুলিলে তয় যি নিজিলি
২৯ তাক্ দে । তেতিয়া তাৰ্ সেই লগৰ লগুৱা তাৰ্
ভৰিৎ পৰি কাবৌ কৰি বুলিলে মোক্ প্ৰতি গহিন
৩০ হোৱা তোতয়া তোমাৰ্ ময় এটাই খানি সুজিম্ । সি

তাক্ নকৰিলে কিন্তু সি গৈ বাৰ্ বন্দিজলে মানে
৩১ তাক্ বন্দিকৈ থৈছিল্। তেওঁৰ্ আন লগুৱাইতে তা
কে দেখি দুঃখী হৈ আহি যিং হল্ এটাই খানি
৩২ সিহঁতৰ্ অধিকাৰৎ কৈ দিলেহি। তেতিয়া তাৰ্
অধিকাৰে তাক্ মাতি আনি টুলিলে হে দুৰ্জন লগুৱা
৩৩ বন্দি তয় মোৰ্ আগৎ কাবৌ কৰিলি এই হেতুক
মেই এটাই খানি তোক্ এড়ি দিলোঁ এয়েৰেই যেনে
কৈ ময় তোক্ দয়া কৰিলোঁ তেনেকৈ তোৰো লগু
৩৪ ৱাক্ তয় দয়া কৰিব লগা হয় কি নহয়। আৰু
তাৰ্ অধিকাৰৰ্ খঙ উঠি বাৰ্ বন্দতে মানলৈকে
৩৫ চাটুক বৰাৰ্ হাতৎ শোধায় দিলে। যেদি তোমো
লাকেও এটায়ে আপয়েৰে মৈতে আপোনাৰ্ ভায়াঁৰ্
অপৰ্ নেখেমা তেৱে আমাৰ স্বৰগি পিতৃএও তো
মোলাকক্ তেনে কৰিব।—

পর্ব্ব ১৯ তাতপাচে য়িশুএ এইবিলাক্ ওপাখ্যান্ কৈ এটাঁয়
গালিলিৰ্পৰা গল্গৈ আৰু য়ৰদনৰ্ সিপাৰে য়িহু
২ দাহৰ ৰাজ্যৰ্ সীমাৎ ওপগৎ হল্গৈ। তেতিয়া
বড় এচল্ মানুহ তেওঁৰ্ পিছৎ গল্ আৰু তেওঁ তাতে
সিহঁতক্ সুস্থ কৰিলে।
৩ মানুহে এটাই কাৰোণতে আপোনাৰ্ ঘৈনিয়েকক্
এড়িব পায় নে নাপায় খাৰিশিহঁতে তেওঁৰ্ পৰীক্ষা
৪ টুজিবলৈ তেওঁৰ্ আগৎ অৈয়াকে শুধিলে পাছে তেওঁ
মাৎলগায় সিহঁতক্ সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে সৃষ্টিকৰ্ত্তা
যি জন তেওঁ আদিতে মানুহক্ মনিহ্ আৰু তিৰো
৫ তা কৰি সৃজিলে আৰু টুলিলেও এই নিমিত্তে মানুহ্
মাক্ বাপেকেৰে বেলেগ হৈ থাকিব আৰু আপো
নাৰ্ তিৰোতায় মৈতে গৃহবাস্ কৰিব আৰু সেই

দুয়োৰো এক দেহ হব তোমোলাকে জানো ঈয়াক্
৬ পঢ়া নায় । যেদি এনে হয় তেবে তাৰ্ পাচে সিহঁৎ
দুয় নহয় কিন্তু এক দেহ এয়েৱেই যিহকে যিহেৱে
ঈশ্বৰে সংযোগ কৰিছে মানুহে তাক্ বেলেগ ন
৭ কৰোক্ । সিবিলাকে তেঁওক্ কুলিলে তেবে মোশহে
কিহেতুক্ বৰ্জ্জন লেখা দি তাইক্ এৰিবলৈ কুলিলে ।
৮ তেঁওৰ সিহঁতক্ কুলিলে মোশহে তোমোলাকৰ্ মন্
টানৰ্ হেতুকে তোমোলাকৰ্ তিৰোতাক্ এৰিবলৈ তো
মোলাকক্ অনুজ্ঞা দিলে কিন্তু আদিৰে পৰা এনে না
৯ ছিল্ । ময় তোমোলাকৎ কঁও যেদি তিৰিৰ্ অনাচাৰ্
বিনে কোনোএ আপোনাৰ্ তিৰোতক্ এৰি আন্ তি
ৰিক্ বিবাহ্ কৰে সি পৰস্ত্ৰী গমন্ কৰে আৰু যি
কোনোএ সেই এৰা তিৰিকে বিবাহ্ কৰে সিও পৰস্ত্ৰী
১০ গমন কৰে । তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে তেঁওক্ কুলিলে
যেদি স্বামিহ তিৰোতাৰ্ এনে গতি হয় তেবে বিবাহ্
১১ কৰা সত্ নহয় । তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে এটাই
মানুহে এই কথা বুজিব নোৱাৰে কেৱল্ যিবিলাকক্
১২ দিয়ে সেই বিলাকেই পাৰে । কিয়নো কোনোবিলাক্
মানুহ মাকৰ্ পেটৰ পৰা পইটা হই ওপজে আৰু
কোনোবিলাক্ এনেও হয় যিবিলাকক্ মানুহে পইটা
কৰিলে আৰু এনেও কোনোবিলাক্ হয় যিবিলাকে
স্বৰ্গৰাজ্যৰ্থে আপোনাকে আপুনি পইটা কৰিছে ।
যি মানুহে ঈয়াক্ লব পাৰে সেয়ে লওক্ ।—
১৩ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ হাৎ দি প্ৰাৰ্থনা
কৰিবলৈ সৰু লৰাহঁতক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ অনা গল্
কিন্তু তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে সিহঁতক্ বেজেৰা বেজেৰি
১৪ কৰিলে । তাতে যিশুএ কুলিলে লৰাহঁতক্ মোৰ্ কো

মৰোল আহিব দিয়া হাক্ নিদিবা কিয়নো এনে বিধ
১৫ বেই স্বৰ্গৰাজ্য হয়। তেতিয়া তেওঁ সিহঁৰ্ ওপৰৎ
হাৎ দি তাৰ্পৰা গুচি গল্।
১৬ পাচে দেখা এক্ মানুহ আহি তেওঁক্ কুলিলে হে
ধাৰ্ম্মিক্ গুৰু অনন্তায়ু হবলৈ ময় কি সুকৰ্ম্ম কৰিম্
১৭ তেওঁ তাক্ কুলিলে মোক্ ধাৰ্ম্মিক কুলিছা কিয় এক্
ঈশ্বৰ্ বিনে আৰু কোনো ধাৰ্ম্মিক্ নহয় কিন্তু যেদি
জীৱনৎ নিশ্চয়ে পুবেশিব খোজা বেতে আজ্ঞা মানা।
১৮ সি তেওঁক্ কুলিলে কি আজ্ঞা য়িশুএ কুলিলে বধ ন
কৰিবা পৰস্ত্ৰী গমন্ নকৰিবা চুৰ্ নকৰিবা মিচা
১৯ সাক্ষী নিদিবা তোমাৰ্ পিতৃ মাতৃক্ মান্য কৰা আৰু
তোমাৰ্ চাৰিওফালৰ মানুহক্ আপোনাৰ্ নিচিনা
২০ চেনেহ কৰা। সেই ডেকা মানুহে তেওঁক্ কুলিলে
ময় লৰাকালৰে পৰা এইবিলাক্ কৰিছোঁ আৰু কি ক
২১ ৰিব লাগে। য়িশুএ তাক্ কুলিলে যেদি পূৰ্ণধৰ্ম্মী হব
খোজা তেবে তোমাৰ্ ঘিং আছে তাকে গৈ বেচি
দুখিয়া মানুহক্ দিয়াগৈ তাৰ্ পাচে স্বৰ্গৎ ধন্ পাবা
২২ আৰু মোৰ লগৎ আঁহা। সেই ডেকা মানুহে
এই কথা শুনি অসন্তোহ লাগি গুচি গল্ কিয়নো
তাৰ্ ভালেমান্ ধন্ আছিল্।
২৩ তেতিয়া য়িশুএ আপোনাৰ্ শিষ্য সকলক্ কুলিলে
ময় তোমোলাকৎ সঁচাকৈ কওঁ ধনৱন্তৰ্ স্বৰ্গৰা
২৪ জ্যৎ পুবেশা বড় টান্। আৰুও ময় তোমোলাকৎ
কওঁ ধনৱন্ত মানুহ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৎ সোমোৱাৎকৈ
২৫ উটে বেজিৰ্ জলঙ্গাই দি সোমোৱা সুকৰ্। তেওঁৰ্
শিষ্য সকলে তাকে শুনি অতি বিস্ময় মানি কুলিলে
২৬ তেবে কাৰ্ ৰক্ষা হব পাৰিব। পাচে য়িশুএ সিবি

লোকৰ্ ফালৈল চায় টুলিলে এই মানুহৰ্ অসাধ্য হয়
কিন্তু এটাই ঈশ্বৰৰ্ সাধ্য।
২৭ তেতিয়া পিতৰে মাৎ লগায় তেঁওক্ টুলিলে দেখোক্
আমাৰ্ এটাইকে এৰি আমি তোমাৰ্ লগৎ আছি
২৮ জোঁ আমি কি পাম। যিশুএ সিবিলাকক্ টুলিলে মই
তোমোলাকৎ সত্যকৈ কওঁ তোমোলাক্ পুনর্জন্মৎ
মোৰ্ লগৰিয়া হৈছিলা সেই তোমোলাক্ যেতিয়া
মানুহৰ্ পুতেক্ আপোনাৰ্ জ্যোতির্ম্ময় সিংহাসনৎ
বহিব তেতিয়া তোমোলাকে বাৰে খান্ সিংহাসনৰ্
ওপৰৎ বহি য়িশৰএলৰ্ বাৰেও পৰিয়ালৰ্ শোধ
২৯ কৰিবা। যি মানুহে মোৰ্ নামে ঘৰকে বা ভায়েক্
হঁতকে বা ভনীয়েককে বা বাপেক্ মাককে বা তিৰো
তাকে বা লৰাহঁতকে বা মাটিকে এৰিছে সি তাৰ এশ
গুণ পাব আৰু অনন্ত আয়ু পাব।
পৰ্ব্ব কিন্তু বহুত আদি অন্ত হব আৰু অন্ত আদি হব।
২০ কিয়নো স্বৰ্গৰাজ্যৰ এক্ ঘৰৰ গিৰিহঁতৰ নিচিনা যি
ৰাতিপুৱায় আপোনাৰ দ্ৰাক্ষা খেতিৰ নিমিত্তে বনি
২ হ বিৰবলৈ গল্। পাচে বনিহবিলাকে দৈনেত এক্
সিকি দিবলৈ কথা বান্ধি আপোনাৰ দ্ৰাক্ষা পথাৰলৈ
৩ পঠাই দিলে। আৰুও এপৰ বেলি হলৎ তেঁও গৈ
আৰু মানুহক্ আলিবাটৎ নিস্কামী হৈ থাকিবৰ
৪ দেখি তেঁও সিহঁতক্ টুলিলে তহঁৎ আমাৰ দ্ৰাক্ষা
পথাৰলৈ যা পাচে যি যোগ্য তাকে তহঁতক্ দিম্ এই
৫ হেতুকে সিহঁৎ গল্। আৰুও তেঁও দুপৰিয়া আৰু তিনি
৬ পৰিয়াও গৈ সেই ৰূপে কৰিলে। তেঁও বিয়লি বেলা
গৈ আৰু মানুহক অবনুৱা হৈ থাকিবৰ দেখি তেঁও
সিহঁতক্ টুলিলে কিয় দিনমান অবনুৱা হৈ থিয়

৭ অই ৰৈআছ । সিহঁতে ঠুলিলে আমাক্ বোনোএ
অনিহ নবিৰে এই হেতুক্ তেঁও ঠুলিলে তহঁৎ আমাৰ্
৮ দ্রাক্ষা পথাৰলৈ যা যি যোগ্য তাকে পাবি । সন্ধিয়া
হলৎ সেই দ্রাক্ষা খেত্তিৰ্ অধিকাৰ্ আপোনাৰ্ ঘর্গ
ৰিক্ ঠুলিলে অনিহহঁতক্ যাতি আনি সিহঁতৰ্ বেচ
দে শেহৰ্ মানুহকে আদি কৰি আদিৰ্ মানুহতে এ
৯ তিৰি । তেতিয়া যিবিলাক্ বিয়লি বেলা আহিল্ সিঁহ
১০ তৰ্ এটায়ে এসিকিং পালে । কিন্তু যিবিলাক্ আগেই
আহিছিল্ সিহঁতে তেতিয়া সৰহকৈ পাবলৈ মন
১১ কৰিলে কিন্তু সিহঁতে গায়প্রতি এসিকিং পালে । তা
কে পায় সিঁহতে সেই ঘৰৰ্ গিৰিহঁতে সৈতে দ্বন্দ্ব
১২ লগালে বোলে ঔহঁতে কেবল্ আচৈড়াৰ্ বেলি বন্
কৰিছে আমি দিনমান্ চৰয্ আৰু তহ সহিছোঁ সিহঁ
১৩ তক্ আমাৰ্ সমান্ কৰিছা তুমি । পাচে তেঁও মাৎ
লগায় সিহঁতৰ্ এটাক্ ঠুলিলে হেৰ ভায় তোক ময়
একো অনিয়ায় কৰা নায় তয় মোৰে সৈতে এসিকি
১৪ লৈ কথা বন্ধা নায় নে । যি তোৰ্ তাকে লৈ যা যি
মান্ তোক্ দিয়ে তিমান শেহৰ্ মানুহকো দিব আ
১৫ পোনাৰ্ বেহানিৎ আপোন্ ঔচ্ছাৰে কৰিব লগা ন
হয় নে মোৰ্ ভাল্ হোৱাৎ তোমাৰ্ কদৃষ্ট হইছে
১৬ নে । এয়েৰেই অন্তেই আদি হব আদিয়েই অন্ত
হব কিয়নো সৰহ আহ্বত তাকৰ্ মনোনীত ।—
১৭ পাচে যিশুএ যিৰোশলমলৈ যওঁতে বাটৎ বাৰে জন্
শিষ্যক্ নির্জ্জনলৈ নি ঠুলিলে দেখা আমি যিৰোশ
১৮ লমলৈ আহিছোঁ । মানুহৰ্ পুত্রেক্ প্রধান্ পুৰো
হিতৰ্ আৰু অধ্যাপকৰ্ হাতৎ সমৰ্পিব পাচে সিহঁতেও

১৯ তেঁওক্ জগাৰিয়া কৰি মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিব। সিহঁ
তেও বিকৰ্ষনা কৰিবলৈ মাৰিবলৈ আৰু ক্রুশত দিব
লৈ তেঁওক্ নিলগিয়াৰ্ হাতত সমৰ্পিব পাচে তেঁও তিনি
দিনৰ্ দিনা আকও উঠিব।

২০ তেতিয়া জেবিদিৰ্ লৰাহঁতৰ্ মাক্ আপোনাৰ্ পু
তেকহঁতে সৈতে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল পাচে পূজা
২১ কৰি তেঁওত এক্ অনুগ্ৰহ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। তেঁও তা
ইক্ কুলিলে তুমি কি খোজা তাই কুলিলে আপোনাৰ্
ৰাজ্যত মোৰ্ এই দুটি পুত্ৰৰ্ মাজৰ্ এটিক্ আপো
নাৰ্ সোঁফালে এটিক্ আপোনাৰ্ বাঁওফালে বহিব
২২ দিয়োক্। পাচে যিশুএ উত্তৰ কৰিলে বোলে তোমো
লাকে যি খোজা সেয়ে কি তাক্ তোমোলাকে নেজানা
যি বাটীৰে ময় পীয়োঁ সেই বাটীৰে কি তোমোলাকে
পীব পাৰা আৰু যি ডুবেৰে ময় ডুবোঁ তোমোলাক্ কি
সেই ডুবেৰে ডুবিব পাৰা সিবিলাকে তেঁওক্ কুলিলে
২৩ আমি পাৰোঁ। তেঁও সিহঁতক্ কুলিলে তোমোলাকে
নিশ্চয়ে মোৰ্ বাটীৰে পীবা আৰু যি ডুবেৰে ময় ডু
বোঁ সেই ডুবেৰে ডুবিবাও কিন্তু যিবিলাকৰ্ নিমিত্তে
আমাৰ পিতৃএ যুগুত কৰিছে সিবিলাকক্ এতি মোৰ্
সোঁফালে বাঁওফালে বহিবলৈ আনক্ দিবলৈ ময় অধি
২৪ কাৰ নোহোঁ। আৰু দহোটায় তাকে শুনি দুয়ো ভায়ে
২৫ কক্ ঘেও কৰিলে। পাচে যিশুএ সিহঁতক্ মাতি কলে বো
লে আন্ দেশৰ্ মানুহৰ্ ওপৰত ৰজা সকলে আধিপ
ত্য কৰে আৰু মহামন্ত্রি সকলে সিবিলাকৰ্ ওপৰতো
২৬ আধিপত্য কৰে তোমোলাকে জৈয়াক্ জানা তোমোলা
কৰ্ তেনেকুৱা নহব কিন্তু মানুহৰ্ পুতেক্ যেনেকৈ

মেৱনীয় হবলৈ নাছিল্ কিন্তু মেৱকিয়া হবলৈ আৰু
আপোনাৰ্ প্ৰাণ ভালেমানৰ্ উদ্ধাৰাৰ্থে দিবলৈ আহি
২৭ ল্ তেনেকৈ তোমোলাকৰ্ মাজত্ যে কোনো যেদি বড়
হব খোজে সি তোমোলাকৰ্ মেবকিয়া হব আৰু
২৮ তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ যি কোনো প্ৰধান্ হব খোজে
সি তোমোলাকৰ্ বন্দী হোক্ ।
২৯ সিবিলাক্ য়িৰিযোৰ্পৰা যাবৰ্ বেলা বড় এজুম্
৩০ মানুহ তেঁওৰ লগৎ গল্ । সেই কালৎ দেখা দুটা
অন্ধলা মানুহ বাটৰ্ কাষৰৎ বহিল্ আৰু য়িশু
আহিবৰ্ বতৰা পায় এটাহ পাৰি ঠুলিলে হে প্ৰভু
৩১ দাঊদৰ্ সন্ততি আমাক্ কৃপা কৰোক্ । তেতিয়া লগৰ্
মানুহে সিহঁতক্ নিজম দে ঠুলি হকি মাৰিলে কিন্তু
সিহঁতে আৰু এটাহ পাৰি ঠুলিলে হে প্ৰভু দাঊদৰ্ স
৩২ ন্ততি আমাক্ কৃপা কৰোক্ । তাতে য়িশুএ মৃযকিৎ
হই সিহঁতক্ মাতি সুধিলে তহঁতে কি খোজ তহঁ
৩৩ তক্ মই কি কৰিম্ । সিহঁতে তেঁওৎ কলে হে প্ৰভু
৩৪ আমাৰ চক্ষু যেন মুকলি হয় তাক্ কৰোক্ এই হে
তুক্ য়িশুএ দয়া কৰি সিহঁতৰ্ চক্ষু পৰশিলে পাচে তে
তিয়ায় সিহঁতে দৃষ্টএ দেখিলে পাচে সিহুঁৎ তেঁওৰ্
লগৎ গল্ ।—

পৰ্ব্ব যেতিয়া সিবিলাকে জিতৰ্ক্ষ পৰ্ব্বতৰ্ বীতফাজৎ
২১ ওপগিত হই য়িৰোশলমৰ্ ওচৰ্ পালেগৈ তেতিয়া
য়িশুএ দুজন শিষ্যক্ ঠুলি পঠালে তোমোলাকৰ্ সমু
খৰ্ যি গ্ৰাম্ তালৈকে যোৱাগৈ তোমোলাকে পোৱা
লিএ মৈতে বান্ধি থোৱা এজনী গাধী তেতিক্ষণে পা
বা তাইকে বান্ধ মেলি মোৰ্ কাষলৈ আনাগৈ ।

৩ যেদি কোনোএ তোমোলাকক্ কিবা বোলে তেবে এই
কথা কবা হেনে প্ৰভুৰ্ ঔয়াৎ প্ৰয়োজন্ আছে পাচে
৪ তেতিয়াই তাইক্ এড়ি দিব। সিওনৰ্ জীয়েকৎ
কবা হেনে নম্ৰাত্মা হই আৰু গাধৈৎ অৰ্থাৎ গাধিৰ্
পোৱালিৎ উঠি তোমাৰ্ ৰজা তোমাৰ্ ওচৰলৈ আ
৫ হিছে এই যি কথা আচাৰ্য্যৰ্ দোৱাৰায় উক্ত হইছিল্
সেই কথাকে পূৰ কৰিবলৈ এই সকল্ কৰা গল্।
৬ পাচে শিষ্য সকলে য়িশুৰ আজ্ঞানুসাৰে সেই গাধিকে
আৰু তাইৰ্ পোৱালিকে আনি সিহঁতৰ্ ওপৰৎ আ
৭ পোনাৰ কাপড় পাৰিলে পাচে য়িশুক তাতে তুলিলে।
৮ আৰু বহুৎ মানুহেও বাটৰ্ মাজৎ আপোনাৰ্ কা
পড় পাড়ি দিলে আনং মানুহে গচৰ্ ঢ়াল কাটি
৯ বাটৎ পেলাই দিলে আৰু আগে পিচে যোৱা মানু
হে হিষ্টপাড়ি তুলিলে হে দাউদৰ্ সন্ততি হোশানা
যি জন্ ঈশ্বৰৰ্ নামে আহে সেই জন ধন্য মহা
হোশানা।—

১০ তেঁও য়িৰোশলমৎ বলৎ গৈ নগৰৰ্ এটাই মানুহে
এঁও কোন এঁও কোন এই তুলি হিষ্টাৰাৱা কৰিব
১১ ধৰিলে। পাচে মানুহে কলে বোলে গালিলিৰ্ নাজা
ৰেতৰ্ আচাৰ্য্য য়িশু এঁও।
১২ তাতপাচে য়িশুএ ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰলৈ গৈ যিবিলাকে
মন্দিৰৎ কিনাবেচা কৰিছিল্ সেইবিলাকক্ বাহিৰ্
১৩ কৰিলে। আৰু বনিজাৰুগণৰ চাউপাট আৰু পাৰ
বেচাহঁতৰ্ দলও ওভোতায় পেলালে পাচে সিহঁতক্
তুলিলে আমাৰ্ ঘৰ প্ৰাৰ্থনাগাৰ নামে প্ৰখ্যাত হব
এনে লিখিত আছে কিন্তু তহঁতে জয়াকে চোৰশাল

১৪ কৰিছ। তাতপাচে অন্ধলা খোড়া মানুহ কেতেটি মন্দিৰৎ তেঁওৰ্ কাষৰলৈ আহিল্ তেঁও সিহঁতক্
১৫ ভাল্ কৰিলে। যি আশ্চর্য্য কর্ম্ম তেঁও কৰিলে সেই কর্ম্ম দেখি আৰু লৰাহঁতৰ্ মন্দিৰৎ ৰিঙ্গপাৰি হে দাওদৰ্ সন্তুতি হোশানা ঔয়াকে হুলিবৰ্ দেখি প্রধান
১৬ প্ৰোহিত আৰু অধ্যাপকহঁতো খঙতে পূৰ হল্ পাচে তেঁওক্ হুলিলে ঔহঁতে যি বোলে তুমি তাক্ শুনা নায় নে যিশুএ সিবিলাকক্ হুলিলে হয় এবাৰ্ খোৱা আৰু লৰাহঁতৰ্ মুখৰ্ কথাতে তুমি স্তুতি হুলি মানিছা নে এই কথা জানো তোমোলাকে কোনো কালে পঢ়া
১৭ নায়। তেঁও সিবিলাকক্ এড়ি নগৰৰ্ বাহিৰ্ হই বীতানিয়ালৈ গল্ পাচে তাতে প্রবাস কৰিলে।—
১৮ ৰাত্রিপ্ৰহা নগৰলৈ ওভতি যাবৰ্ বেলা তেঁওৰ্ ভোক্
১৯ লাগিল্ পাচে বাটতে এজোপা ডিমৰু গাছ দেখি তাৰে তললৈ গল্ কিন্তু তাৎ পাৎ বিনে আৰু একো নেপালে সেই হেতুক তেঁও হুলিলে এতিয়াৰ্পৰা কোনো কালে তোৰ্ এটি গুটিও নোহোক্ পাচে ততিয়াই সেই
২০ ডিমৰু গাছ শুখায় গল্। শিষ্য সকলে তাকে দেখি বিস্ময় মানিলে বোলে ডিমৰু গাছ জোপা কেনেকৈ
২১ লগতিলেই শুখায় গল্। যিশুএ মাৎ লগায় সিবিলাকক্ হুলিলে সুৰূপকৈ ময় তোমোলাকৎ কঁও তোমোলাকে যেদি পতিয়োৱা সংশয় নকৰা তেবে ডিমৰু গাছক্ যেনে কৰা গৈছে তেনেকৈ কেবল তোমোলাশে কৰিবা এনে নহয় কিন্তু তয় লড় সাগৰৎ হোগৈ
২২ এনেকৈ এই পর্ব্বতকে যেদি বোলো তেবে সিয়ো হব আৰু যিহকেং আস্তিকৈ প্রার্থনা কৰা তাকে পাবা।

২৩ তেঁও মন্দিৰং যেতিয়া শিখাইছিল্ তেতিয়া প্ৰধান প্ৰঃৰোহিং সকলে আৰু বৃদ্ধ সকলে তেঁওৰ্ কাষৰলৈ আহি হুঁলিলে তুমি কি মহিমাৰে এই বন্ কৰছা
২৪ আৰু এই মহিমা তোমাক্ কোনে দিলে । য়িশুএ সিবিলাকক্ ওত্তৰ্ দিলে বোলে ময়ো তোমোলাকং এটি কথা শোধোঁ যেদি তাকে মোং কব পাৰা তেবে যি মহিমাৰে ময় এই বন্ কৰোঁ তাকো তোমোলাকং
২৫ কম্ । য়োহনৰ হুঁড় কৰ্পৰা স্বৰ্গৰপৰা কি মৰ্ত্তৰ পৰা সিবিলাকে গোট খায় এই আলচিলে যদি আমি বোলোঁ স্বৰ্গৰপৰা তেবে আমাক্ হুঁলিব তোমোলাকে তেঁওৰ্ কথা নপতিয়ালা কিয় যেদ আমি কঁও
২৬ মৰ্ত্তৰ্পৰা তালৈকো মানুহং ভয় লাগে কিয়নো এটায়ে য়োহনক্ আচাৰ্য্যৰ্ সিচিনাকৈ মানে পাচে
য়িশুক্ ওত্তৰ্ দিলে বোলে আমি জৈয়াক্ কব নোৱাৰোঁ
২৭ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকং কলে বোলে তেবে ময়ো কি মহিমাৰে এই বন্ কৰোঁ তাকো তোমোলাকং নকঁও ।
২৮ বাৰু তোমোলাকে জৈয়াৰ্ কি সিদ্ধান্ত কৰা এক্ মানুহৰ্ দুয় পুত্ৰক্ আছিল্ পাচে তেঁও প্ৰথম পুত্ৰকৰ্ কাষৰলৈ আহি হুঁলিলে হে হুঁপায় তুমি আজি গৈ আমাৰ্ দ্ৰাক্ষা পথাৰং বন্ কৰাগৈ সি ওত্তৰ্ কৰিলে
২৯ বোলে ময় যাব নোৱাৰোঁ পাচে অসন্তোষ কৰি তলৈ
৩০ গল্ । পাচে তেঁও আন্ পুত্ৰকৰ্ কাষৰলৈ আহিও তেনেকৈ হুঁলিলে সি ওত্তৰ্ কৰিলে বোলে বোপায় ময়
৩১ যঁও কিন্তু নগল্ । এই দুয়োৰো মাজং বাপেকৰ্ মনো নীত কোনে কৰিলে সিবিলাকে তেঁওক্ হুঁলিলে প্ৰথম পুত্ৰেকে য়িশুএ সিবিলাকক্ হুঁলিলে ময় তোমোলাকং

স্বরূপে কঁও পট্টোরাবিহঁতে বেশ্যাহঁতে তোমোলাক
৩২ কৈ আগেই ঈশ্বরর্ রাজ্যলৈ যায়। কিয়নো য়োহনে পরমার্থাচরণ্ করিব্ তোমালাকর্ ওচরলৈ আছিল্ পাচে তোমোলাকে তেঁওক্ নপতিয়ালা কিন্তু পট্টোরাবিহঁতে আরু বেশ্যাহঁতে পতিয়ালে তোমো লাকে তাকে দেখিও তার্ পাচে তেঁওক্ পতিয়াবলৈ
৩৩ অনুশোচ্ নকরিলা। তেঁও আরু এক্ দৃষ্টান্ত দি কলে বোলে এক্ গিরিহঁৎ আছিল্ তেঁও দ্রাক্ষার্ খেতি করিলে তারে চারিওফালে টাট্টি দিলে আরু দ্রাক্ষাযন্ত্রলৈ তাতে এটা গাৎ খানিলে আরু চাং বান্ধিলে পাচে
৩৪ খেয়া বিরি দি দূর দেশলৈ গল্ তার্ পাচে গুটির্ দিন্ ওচর্ চাপিলৎ তারে গুটি আনিবলৈ খেয়াহঁতর্ ওলৈ
৩৫ বন্দিহঁতক্ পঠায় দিলে পাচে সেই খেয়াহঁতে তেঁওর্ বন্দিহঁতর্ এটাক্ টঙ্গনিয়ালে এটাক্ বধিলে এটাক্ শিল্
৩৬ পেলায় মারিলে। আরুও তেঁও আগৎকৈ সরহ কৈ আরু কেতটি বন্দুরা পঠিয়াই দিলে পাচে সিহঁতে
৩৭ সেইরূপে সিহঁতকো করিলে। সর্ব্বশেষৎ সিহঁতে মোর্ পুত্রক্ অরশ্যে সন্মান্ করিব এই বুলি তেঁও
৩৮ আপোনার্ পুত্রেককে সিহঁতর্ ওচরলৈ পঠিয়ালে কিন্তু খেয়াহঁতে পুত্রেক্ দেখি আপোনার্ মাজতে বুলিলে এয়ে অধিকার্ আহ্ আমি তাক্ বধোঁ আরু
৩৯ ঔয়ার্ অধিকার্ কাঢ়ি লঁও। এয়েরেই সিহঁতে তাক্ ধরি আনি দ্রাক্ষাবারীর বাহির্ করি বধ করিলে।
৪০ এয়েরেই সেই দ্রাক্ষা খেতির্ গিরিহঁতে আহি সেই
৪১ খেয়াহঁতক্ কি করিব। সিবিলাকে তেঁওক্ বুলিলে তেঁও অরশ্যে সেই দুর্জনবিলাকক্ সংহারণ করিব

আৰু যিবিলাকে গুটিৰ দিনত তেওঁক গুটি দিয়ে এনে
৪২ আন ময়াহঁতক আপোনাৰ দাক্ষা পথাৰ দিব। যিশুএ
সিবিলাকক হুঁলিলে যি শিলক ঘৰসজিয়ায় জৈতিকিং
কৰিলে সেয়ে চুকৰ পুধান হল এই ঈশ্বৰৰ কৰ্ম্ম
আৰু আমাৰ দৰ্শনত আশ্চৰ্য্য তোমোলাকে ধৰম
৪৩ পুথিত ওয়াক পঢ়া নায় নে। এয়ে বই তোমোলা
কত ময় কওঁ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য তোমোলাকৰপৰা আনিব
লাগিব আৰু যি দেশৰ মানুহে তাৰে গুটি বতৰত
৪৪ দিয়ে সিহঁতকে দিব লাগে। এই শিলৰ ওপৰত যি
কোনো পড়ে সেয়ে ভাগি যাব কিন্তু যাৰে ওপৰত
৪৫ সেয়ে পড়ে তাকে ধূলিৰ নিচিনাকৈ পিহিব। পুধান
পুৰোহিত সকলে আৰু ফাৰিশি সকলে তেওঁৰ উপ
দেশ শুনি তেওঁ সিবিলাকত লগায় কৈছিল যেন ওয়া
৪৬ কে বুজি পালে। কিন্তু যেতিয়া তেওঁক ধৰিব খুজিলে
তেতিয়া মানুহত ভয় কৰিলে কিয়নো এটাই মানুহে
তেওঁক আচাৰ্য্য বুলি মানিছিল।

পৰ্ব্ব আৰুও যিশুএ মাত লগায় আৰু দৃষ্টান্ত দি সিবিলা
২২ কত কলে। বোলে স্বৰ্গৰাজ্য এজন ৰজাৰ নিচিনা
তেওঁ আপোনাৰ পুতেকৰ বিবাহ পাতিলে পাচে নিম
৩ ন্ত্ৰণীয় মানুহক মাতিবলৈ বহতাহঁতক পাঁচিলে কিন্তু
৪ সিবিলাক নাহিল। আৰুও তেওঁ আৰু বহতাক
পাঁচিলে বোলে জনোৱা মানুহবিলাকত কগৈ হেনে
ময় ভক্ষ্য দ্ৰব্য যুগুত কৰিছোঁ আমাৰ দমৰাবিলাকো
আৰু আমাৰ চিকোন চিকোন পশুবিলাকো মৰা গৈছে
৫ আৰু এটাই যুগুত হৈছে বিয়াঘৰলৈ আঁহা কিন্তু সি
বিলাকে তাক হেয় কৰি এজন আপোনাৰ পথাৰলৈ

গল্ এজন্ আপোনাৰ্ বেহা কৰিবলৈ গল্ থাকিল্ যি
৬ বিলাক্ মিবিলাকে তেঁওৰ্ বহতাইঁতক্ ধৰি হিংসা
৭ আৰু হত্যা কৰিলে। কিন্তু ৰজায় তাকে শুনি ক্রোধ
কৰি আপোনাৰ্ বন্ধুৱা পঠিয়ায় দি সেই হত্যাক
বোঁতাবিলাকক্ বিনাশ কৰিলে আৰু মিহঁতৰ্ নগৰ্
৮ পুৰি পেলালে। তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ্ বহতা
হঁতক্ কুলিলে বিবাহৰ্ ভোজ যুগুত কৰিআছে হয়
৯ কিন্তু জনোৱা মানুহ যোগ্য নহয়। এয়েৰেই তহঁত
আলি ব.টলৈ গৈ যাকেং পাৱ মিহঁতকে বিয়ালৈ
১০ জনাগৈ। বহতাইঁতে গৈ যাৰে মৈতে মিহঁতৰ্
দেখা হল ভাল্ হোক্ বয়া হোক্ সেইবিলাককে
১১ গোটায় আনিলে সেয়েৰেই বিয়া ঘৰ্ ভৰিল পাচে
ৰজায় জনোৱাক্ দেখিবলৈ তালৈ গৈ যাৰে গাত
বিয়াৰ্ কাপড় নায় এনে এক্ মানুহক্ দেখিলে।
১২ এয়েৰেই তাক্ কুলিলে বে ভায় বিয়াৰ্ কাপড় বিনে
তুমি ভিয়ালৈ আহিলা কেনেকৈ পাচে মি নিশবদ
১৩ হল্। তেতিয়া ৰজায় আপোনাৰ্ বহতাইঁতক্
কুলিলে ভিয়াৰ্ হাত ভৰি বান্ধি বাজত অন্ধকাৰত
যত ক্রন্দন্ আৰু দাঁত কৰ্কৰনী তাতে ভৰাক্ পেলা
১৪ কিয়নো ভালেমান্ আহ্বত্ হয় কিন্তু তাৰৰ্ মনো
নীত।
১৫ তেতিয়া ফাৰিশিহঁত গৈ ফাঁদত যেৰোৱাৰ্ নিচি
নাকৈ তেঁওৰ্ কথাতে তেঁওক্ মেৰাবলৈ আলচ ক
১৬ ৰিলে। এয়েৰেই মিবিলাকৰ্ শিষ্য মকলক হেৰো
দিয়া মানুহে মৈতে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ পঠালে হে গুৰু

আপুনি সত্য আৰু ঈশ্বৰৰ্ পথ সত্যৰূপে শিখাইছে
কাকো চাটু নকৰে কিয়নো আপুনি কাকো অপেক্ষা
১৭ নকৰে আমি জয়াকে জানো এয়েৰেই আমাৎ
কঁওক কাইসৰক্ পঁচা দিব লগা কি নলগা আপো
১৮ নাৰ্ মনে কি ধৰে কিন্তু য়িশুএ সিহঁতৰ্ দুষ্টতা বুজি
বুলিলে হে কাল্পনিকহঁৎ মোৰ্ পৰীক্ষা তুৰা কিয়ে
১৯ লেই মোক্ পঁচাৰ্ ৰূপ দেখুৱা তেতিয়া সিহঁতে
২০ তেঁওৰ্ আগৈলে এটা সিকি আনিলে। তেঁও সিহঁতক্
বুলিলে এই আকাৰ ওপৰৎ লেখা নাম কাৰ সিহঁতে
২১ তেঁওৎ কলে কাইসৰৰ। তেতিয়া তেঁও সিহঁতক্
বুলিলে এয়েৰেই যি কাইসৰৰ্ তাক্ কাইসৰলৈ
২২ দিয়া আৰু যি ঈশ্বৰৰ্ তাক ঈশ্বৰলৈ দিয়া! তেতিয়া
সিহঁতে সেই কথা শুনি বিস্ময় মানি তেঁওৰ্ ওচৰৰ্
পৰা গল্।—

২৩ শাদুকি মানুহে বোলে মৃতক্ পুনৰ্ নুহে সেই
দিনা সিহঁতে আহি তেঁওৎ এই কথা কলে হে গুৰু
২৪ মোশাহে বুলিলে যেদি কোনো অপুত্ৰক হই মৰে
তেৱে তাৰ ভায়েকে তাৰে তিৰোতাক্ বিয়া কৰি
২৫ আপোনাৰ্ ভায়েকৰ্ সন্ততি উপজাব আমাৰ মাজৎ
সাৎ ভায় আছিল্ প্ৰথমটে বিয়া কৰি অপুত্ৰক্ হই
আপোনাৰ্ তিৰোতাক্ সোদৰলৈ এড়ি গল্ এনেকৈ
২৬ দ্বিতীয় সপ্তমলৈকে হল্ সৰ্ব্বশেষে সেই তিৰোতা
২৭ জনীও মৰিল্। এয়েৰেই পুনৰ্ উঠিলে সেই
২৮ সাতোটাৰ্ মাজৰ্ তাই কাৰ তিৰোতা হব কিয়নো
২৯ এটায়ে তাইকে বিয়া কৰিছিল্! য়িশুএ মাৎ লগায়
সিহঁতক্ বুলিলে তহঁতে ঈশ্বৰৰ্ পুভাৱ আৰু ধৰম

৩০ পুথিকো নেজানি ভুমিচ কিয়নো পুনৰুত্থাৎ মানুহে
বিয়া নকৰে নিদিয়েও কিন্তু ঈশ্বৰৰ স্বৰ্গি দূতৰ্
নিচিনা হয়। কিন্তু মৃতক্ মানুহৰ্ পুনৰুত্থাৰ কথা
ঈশ্বৰে তহঁতক্ ঢুলিলে ময় অাবৰহামৰ্ ঈশ্বৰ
৩১ অাৰু য়িস্হাকৰ্ ঈশ্বৰ্ অাৰু যঅাকুবৰ্ ঈশ্বৰ্ তহঁতে
৩২ জৈয়াক্ পঢ়া নায় নে ঈশ্বৰ মৃতকৰ্ ঈশ্বৰ্ নহয়
৩৩ কিন্তু জীয়ায় থকাৰ ঈশ্বৰ। তেতিয়া সেই সমূহে
৩৪ জৈয়াকে শুনি তেঁওৰ্ শিখাৎ বিস্ময় মানিলে। তেঁও
শাদুকিহঁতক্ নিৰুত্তৰ কৰিচিল্ ফাৰিশিহঁতে জৈয়াকে
৩৫ শুনি গোটখালে তেতিয়া সিহঁতৰ্ মাজৰ্ এজন
শাস্ত্ৰপাৰ্গতে তেঁওৰ্ পৰীক্ষা ঢুজিবলৈ জৈয়াকে সুধিলে
বোলে হে গুৰু শাস্ত্ৰৰ্ মাজৰ্ কোন্ অাজ্ঞা অতি বড়।
৩৬ য়িশুএ তাক্ ঢুলিলে তোমাৰ্ ঈশ্বৰ য়িহুহাৎ তোমাৰ্
৩৭ সমস্তো অাশয় অাৰু তোমাৰ্ সমস্তো অাত্মা অাৰু
৩৮ তোমাৰ সমস্তো মন দি প্ৰীতি কৰা প্ৰথম্ অাৰু মহা
৩৯ অাজ্ঞা এই দ্বিতীয় তেঁওৰ্ নিচিনাকৈ তোমাৰ্ চাৰি
৪০ ওফালৰ্ মানুহৎ অাপোনাৰ্ নিচিনাকৈ প্ৰীতি কৰা।
৪১ এই দুয় অাজ্ঞাৰ্ অন্তৰ্গত সকল শাস্ত্ৰ অাৰু অাচাৰ্য্য
৪২ বাক্য। তেতিয়া ফাৰিশিহঁৎ গোটখালৎ য়িশুএ সিহঁ
তক্ এই ঢুলি সুধিলে খ্ৰীষ্টৰ্ বিষয়ে তোমোলাকৰ্
মনে কি ধৰে তেঁও কাৰ্ পুতেক্ সিবিলাকে তেঁওক্
৪৩ ঢুলিলে দাঊদৰ্। তেঁও সিবিলাকক্ ঢুলিলে য়িহুহে
৪৪ মোৰ ঈশ্বৰক্ ঢুলিলে যেতে দিনলৈকে ময়, তোমাৰ
শত্ৰুহঁতক্ তোমাৰ্ পাদপীঠ্ নকৰোঁ তেতিয়ালৈকে
তুমি মোৰ্ সোঁফালে বহা দাঊদে অাত্মাৰ দোৱাৰায়
৪৫ এই কথা কৈ তেঁওক্, যেদি ঈশ্বৰ্ ঢুলি কয় তেবে

৪৬ তেঁও তেঁওৰ্ প্ৰতেক্ কেনেকৈ। তাৰ্ পাচে কোনোএ একেঘাৰো উত্তৰ কৰিব নোৱাৰিলে আৰু সেই দিন ৰে পৰা তেঁওক কোনোএ কথা সুধিবলৈ সাহ নকৰিলে।—

পর্ব্ব ২৩ তেতিয়া য়িশুএ সেই মানুহ জুমকে আৰু আপোনাৰ্ শিষ্য সকলকে ঔয়াকে টুলিলে অধ্যাপক্ হঁতে আৰু ফাৰিশিহঁতে মোশহৰ আসনত বহে এয়ে ৩ ৰেই যিহকত মানিবলৈ সিবিলাকে তোমোলাকক্ আজ্ঞা কৰে তাকে মানা আৰু তাকে কৰা কিন্তু সিহঁতৰ্ আচাৰৰ্ নিচিনা নকৰিবা কিয়নো সিহঁতে ৪ কয় কিন্তু নকৰে। সিহঁতে গধুৰ্ আৰু অসহনীয় বোঝা বান্ধি মানুহৰ্ কান্ধৰ্ ওপৰত তুলি দিয়ে ৫ কিন্তু আপুনি এটি আঙ্গুলি দিয়ো তাক্ নলড়ায়। কিন্তু মানুহে দেখিবলৈ সিহঁতে আপোনাৰ্ এটাই কাম্ কৰে সিহঁতে আপোনাৰ্ ফিলাক্তৰিকে বহল্ কৰে আৰু আপোনাৰ্ কাপৰৰ্ দহি ডাঙ্গৰ্ কৰে আৰু ৬ ভোজৰ্ বেলা প্ৰধান্ স্থান আৰু শিনগগত প্ৰধান্ আসন্ আৰু আলিবাটত নমস্কাৰ আৰু মানুহত ৭ ৰাবি যশস্যা খোজে। কিন্তু তোমোলাক্ ৰাবি নামেৰ ৮ পুখ্যাত্ নহ্বা কিয়নো এজন্ তোমোলাকৰ্ গুৰু ৯ তেঁও খ্ৰীষ্ট আৰু তোমোলাক্ ভায় ভায়। আৰু পৃথিবীৰ মাজত কোনো মানুহক্ পিতৃ টুলি নেমাতিবা কিয়নো স্বৰ্গস্থ তোমোলাকৰ পিতৃ এজন্ ১০ আছে। তোমোলাক্ প্ৰভু টুলিও পুখ্যাত নহ্বা কিয়নো তোমোলাকৰ্ গিৰিহঁত এজন্ আছে তেঁও ১১ খ্ৰীষ্ট। কিন্তু যি তোমোলাকৰ্ মাজত বড় সি সেৱক্

১২ হব। যি কোনোএ আপোনাকে বড় তুলি মানে সি
অনুতাপ পাব আৰু যি আপোনাকে তল তুলি মানে
তাক বড় কৰা যাব।—
১৩ কিন্তু হেৰৈ অধ্যাপকহঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাল্পনিক
হঁৎ তহঁতৰ সন্তাপ হব কিয়নো মানুহক হাক দি
বলে তহঁতে স্বৰ্গৰাজ্য আবৰণ কৰ তহঁৎ তাৎ নো
সোমাৱ যিবিলাকে সোমাবলৈ বৰে সিহঁতকো তহঁতে
১৪ সোমাব নিদয়। হেৰৈ অধ্যাপকহঁৎ ফাৰিশিহঁৎ
কাল্পনিকহঁৎ তহঁতৰ সন্তাপ হব কিয়নো তহঁতে বাঁ
ৰীৰ ঘৰ খায় পেলাব আৰু লোকক দেখুৱালৈ দীঘল
প্ৰাৰ্থনা কৰ এইহেতুক তহঁতে আৰু বড় দণ্ড পাবি।
১৫ হে অধ্যাপকহঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাল্পনিকহঁৎ তহঁতৰ
সন্তাপ হব কিয়নো তহঁতে এটাক আপোনাৰ ফলিয়া
কৰিবলৈকে পৃথিবী আৰু সাগৰ পুৰটি ফুৰ আৰু
তাকে কৰি তাক আপোনাংকৈ দোগোণা অধিক নৰ
১৬ কৰ শিশু কৰ। যি কোনোএ মন্দিৰৰ নামে শপৎ
কাচে তাৎ একো নায় কিন্তু যি কোনোএ মন্দিৰৰ সুব
ৰ্ণৰ নামে শপৎ কাচে সি বন্দিৎ হইচে হে এই বাক্য
১৭ বোলোঁতা অন্ধ পথদৰ্শক তহঁতৰ সন্তাপ হব। হে
১৮ বলিয়াহঁৎ অন্ধলাইৎ সুবৰ্ণ বড় নে সুবৰ্ণ পবিত্ৰ
কৰোঁতা মন্দিৰ বড় আৰু যি কোনোএ যজ্ঞবেদিৰ
নামে শপৎ কাচে তাৎ একো নায় কিন্তু যি কোনোএ
তদুপৰিস্থিত দানৰ নামে শপৎ কাচে সি বন্দিৎ
১৯ হইচে। হে বলিয়া অন্ধলা দান বড় নে দান পবিত্ৰকা
২০ ৰি যজ্ঞবেদি বড়। এয়েৰেই যি যজ্ঞবেদিৰ নামে
শপৎ কাচে সি তাৰ নাম আৰু তাৰ ওপৰৰ এটাই

২১ ৰে নামেও শপৎ কাচে যি কোনোএ মন্দিৰৰ নামে শপৎ কাচে সি তাৰ্ নামে আৰু যি জন তাৰ্ মাজৎ
২২ বাস কৰে তেঁওৰ্ নামেও শপৎ কৰে আৰু যি স্বৰ্গৰ নামে শপৎ কৰে সি ঈশ্বৰৰ্ সিংহাসনৰ্ নামে আৰু যি জন্ তাৰ্ ওপৰৎ বহে তেঁওৰ্ নামেও শপৎ কৰে।—

২৩ হে অধ্যাপক্হঁৎ হে ফাৰিশিহঁৎ হে কাল্পনিক্হঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো তহঁতে পোদিনাৰে গুয়া মহুৰিৰে জিৰাৰে দহ্ভাগ কৰি দিয় কিন্তু শোধ আৰু দয়া আৰু বিশ্বাসিতা শাস্ত্ৰৰ এই আতি গুৰুতৰ্ কৰ্ম্ম নকৰ তহঁতে ইয়াক্ কৰা আৰু আনক নকৰাকৈ না
২৪ থোৱা ওচিত। হে অন্ধলাৰ্ পথ দেখোৱাহঁৎ তহঁতে
২৫ মহ্ এড়ি পেলাৱ কিন্তু ওটক্ গিৰাস কৰ হে অধ্যাপকহঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাল্পনিক্হঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো তহঁতে কাঁহিবাটিৰ্ বাজে ধুঁহ কিন্তু ভিতৰৎ অন্যৰিৰ আপোন পেটাৰে পুৰ হই আচ।
২৬ হে অন্ধলা ফাৰিশি আগেই কাঁহিবাটিৰ্ ভিতৰ্ ধুঁহ
২৭ যেন্ বাজ ফালেও নিকা হয়। হে অধ্যাপক্হঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাল্পনিক্হঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো বাজে সুন্দৰ্ দেখা যায় কিন্তু ভিতৰৎ মৰা মানুহৰ্ অস্থিএ এটাই মলিএ ভৰি আচে যি চুন লিপা মৈদাম
২৮ তাৰে নিচিনা তহঁৎ আচ। তেনেকৈ তহঁৎ মানুহে দেখাৎ পৰমাৰ্থিক্ দেখা যাৱ হয় কিন্তু অভ্যন্তৰৎ কপটেৰে অপৰমাৰ্থেৰে ভৰি আচ। হে অধ্যা
২৯ পক্হঁৎ ফাৰিশিহঁৎ কাল্পনিক্হঁৎ তহঁতৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো তহঁতে আচাৰ্য্য সকলৰ্ মৈদাম বান্ধ

৩০ আৰু পৰমাৰ্থিক্ সকলৰ্ মইদাম সুশোভিৎ কৰ
বোল হেনে আমি আমাৰ্ পূৰ্ব্বপুৰুষৰ্ কালৎ যেদি
হলোহেঁতেন তেবে আচাৰ্য্য সকলৰ্ বধৎ আমি সি
৩১ বিলাকৰ্ বধভাগী ন হলোহেঁতেন এয়েৰেই আচা
ৰ্য্য ঘাতকীহঁতৰ সন্ততিহঁৎ যেন্ এই প্ৰমাণ তহঁতে
৩২ আপোনাৰ হুই দিচ। এয়েৰেই আপোনাৰ বাপেৰ
৩৩ হঁতৰ পৰিমাণ পুৰ কৰ। হে সাপহঁৎ হে কেউটিয়া
সাপৰ্ বওহঁৎ তহঁতে নৰকৰ্ শাস্তি কেনেকৈ এ
৩৪ ড়াবি এয়েৰেই দেখ মই তহঁতৰ ওচৰলৈ আচাৰ্য্য
হঁতকে বিদ্বন্তহঁতকে অধ্যাপকহঁতকে পঠুঁও সিহঁতৰ্
মাজৰ কাকং তহঁতে বধ কৰিবি আৰু ক্ৰুশৎ হত্যা
কৰিবি সিহঁতৰ কেতেটিক্ তহঁতৰ সিনগাগৎ মাৰি
৩৫ বি আৰু নগৰেং সিহঁতৰ বিপক্ষতা কৰিবি। পৰমা
ৰ্থিক্ হাবেলৰ বধৰেপৰা বৰখিয়াহৰ যি পুতেকক্
জিখৰিয়াহক্ তহঁতে মন্দিৰৎ যজ্ঞবেদিৰ মাজতে
বধিলি তাৰ বধলৈকে যিমান্ নিৰ্দ্দোষীহঁতৰ তেজ
পৃথিবীৎ পড়িল সেইবিলাকৰ প্ৰতিফল এই মানুহৰ
৩৬ গাঁলৈ আহিব মই তোমোলাকৎ স্বৰূপে কওঁ জীয়াৰ
৩৭ প্ৰতিফল্ ইহঁতৰ ওপৰলৈ আহিব। হে আচাৰ্য্য ঘা
তকী আৰু যিবিলাক তোমাৰ এথেলৈ পঠনি হুইচ
সিহঁতলৈ শিলমাৰোঁতা যিৰোশলমং যেনেকৈ মাতি
কুকুড়ায় আপোনাৰ পোৱালিক্ ডওকাৰ তলৎ
চপায় লয় তেনেকৈ ময়ো তোমাক্ চপাব খুজিচোঁ
৩৮ কিন্তু তোমোলাকৰ মনসু নহল্। দেখ তহঁতলৈ
এতা যি ঘৰ সি তহঁতলৈ নিৰ্জ্জন হুই আচে আৰু
মই তোমোলাকৎ কওঁ যি জন ঈশ্বৰৰ নামে আহে

৩৯ সেয়ে বিনা তোমোলাকে এনেকৈ নোবোলামানে
মোক্ তোমোলাকে এতিয়াৰপৰা দেখিবলৈ নেপাবা।
পর্ব্ব পাচে য়িশু গৈ মন্দিৰৰপৰা ওজি গল্ আৰু তেওঁৰ
২৪ ভকৎ-হঁতে সেই ঘৰৰ বান্ধন তেওঁক্ দেখুৱাবলৈ
২ আহিল্। তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাকক্ হুঁলিলে তোমো
লাকে জৈয়াক্ দেখা নায় নে তোমোলাকৎ ময় সুকৎ
কৰি কওঁ শিল্ শিলৰ ওপৰৎ নেথাকিব যি ভঙ্গা না
৩ যাব। তাৰপাচে য়িশু জিতবৃক্ষ পর্ব্বতৰ ওপৰৎ বহি
লৎ তেওঁৰ শিষ্য সকলে তেওঁৰ্ ওচৰলৈ গুপ্ততে আ
হি হুঁলিলে আমাৎ কোৱা এইবিলাক্ কথা কেতিয়া ঘি
লিব তুমি আহিবৰ্ চিন্ আৰু এই জগতৰ্ শেহৰ
৪ চিন্ কি হব। য়িশুএ মাৎ লগায় সিবিলাকক্
হুঁলিলে সাৱধান কোনো মানুহে যেন্ তোমোলা
কক্ নভুলকিয়ায় কিয়নো ভালেমানেও মোৰ্ নামে
৫ আহি হুঁলিব ময়েই খ্রীষ্ট আৰু ভালেমানকো ভুল
৬ কিয়াব। কিন্তু যেতিয়া তোমোলাকে ৰণৰ্ বতৰা
আৰু ৰণৰ্ ৰিঙ্গাৰাৱা শুনিবা তেতিয়া সাৱধান
হবা ভাবিৎ নহবা কিয়নো এইবিলাক্ অৱশ্যে হব
৭ কিন্তু শেহ কালৎ এতিয়া নহয়। কিয়নো দেশী
হুঁৎ দেশীহঁতৰ্ বিৰোধে ৰজাহঁৎ ৰজাহঁতৰ বিৰোধে
উঠিব আৰু আঁকাল্ মাওৰ ভূকম্প নানাস্থানে হব।
৮ এইবিলাক্ দুঃখৰ্ আৰম্ভ। সেই কালৎ মানুহে
৯ তোমোলাকে দুঃখ পাবলৈ সোধায় দিব আৰু তোমো
১০ লাকক্ বধ কৰিব আৰু মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমো
১১ লাক্ সকলো দেশীৰ্ ঘিনলগা হবা তেতিয়া ভালেমান
বাহুত হব এটায় এটাক্ পৰৰ্ হাতৎ ধৰি দিব এটায়

এটাৰ্ দিনাৰ ভালেমান্ মিচা আচাৰ্য্য ওলাব আৰু
১২ ভালেমানকো ভ্ৰম জন্মাব। আৰু অপৰমাৰ্থ বাঢ়ি
১৩ বলৈ ভালেমানৰ্ চেনেহ শেঁতাল্ হই যাব। কিন্তু
১৪ যেয়ে শেহলৈকে সহে সেয়ে ৰক্ষিৎ হব আৰু ৰাজাৰ্
শুভবাৰ্ত্তা সকলো দেশৎ প্ৰমাণ্ হবলৈ সকলো জগ
তৎ কীৰ্ত্তন কৰিব লাগে তাৰ্ পাচে শেহকাল হব।
১৫ এই হেতুকে যি বিনাশকাৰী বস্তুৰ্ অৰ্থে দানিএল আ
১৬ চাৰ্য্যে কলিলে যেয়ে পঢে সেয়ে বুজুক্ তোমোলাকে
সেই বস্তু পবিত্ৰ স্থানৎ থাকিৎ যেতিয়া দেখিবা তে
তিয়া যিবিলাক্ যিহুদাৰ্ দেশৎ সিহঁৎ পৰ্ব্বতলৈ পল
১৭ ওক্। যি ঘৰৰ্ চালৰ্ ওপৰৎ থাকে সি ঘৰৰ্ পৰা
১৮ কোনো বেহানি নিবলৈ নেনামোক্। যি কোনো
পথাৰৎ থাকে সি আপোনাৰ কাপৰ্ আনিবলৈ নো
১৯ ভতোক্। কিন্তু যিবিলাক্ গৰ্ভৱতী যিবিলাকে তেতি
য়া স্তনপান কৰায় সিহঁতৰ্ সন্তাপ হব আৰু প্ৰাৰ্থনা
২০ কৰা যেন্ তোমোলাকৰ্ পলায়ন বাৰিষা বা শাৰৎ
২১ দিনৎ নহয়। কিয়নো জগতৰ্ আৰম্ভৰেপৰা এতি
য়ালৈকে নহল্ আৰু কোনো কালে নহব সেই কালৎ
২২ এনে বড় দুঃখ হব। সেই কাল সংক্ষেপ নহলে
কোনো প্ৰাণিৰ্ ৰক্ষা হব নোৱাৰিলেহেঁতন কিন্তু মনো
২৩ নীত লোকৰ্ নিমিত্তে সেই দিন্ চুটি কৰা হব। যেদি
কোনোএ তোমোলাকক্ বোলে দেখা খ্ৰীষ্ট এযেৎ নে
২৪ তৎ তাৎ শঙ্কাৎ নকৰিবা। কিয়নো মিচা খ্ৰীষ্ট
মিচা আচাৰ্য্য ওলাই মহাচিন্ দেখুৱাব ঔয়াতে যেদি
২৫ শক্তি হয় তেবে মনোনীতহঁতকে ভণ্ডনা কৰিব। দে

চা মই তোমোলাকৎ আগেই কৈচোঁ। এয়েৰেই যেদি
কোনোএ তোমোলাকক্ বোলে দেখা তেঁও হাবিৎ
২৬ তেৰো নেযাবা। দেখা তেঁও গুপ্তৎ কোঁঠাৎ তেৰো
২৭ নপতিয়াবা। কিয়নো যেনেকৈ পূৰুব ফালে বিদুলি
য়ালে পশ্চিম ফালে পহৰ্ হয় তেনেকৈ মনুষ্যপুত্ৰৰ্
২৮ আগমন হব। কিয়নো যতে শ ততে শগুণ গোট্
২৯ খায়। সেই কালৰ্ দুখেৰ্ পাচৎ সূৰ্য্য অন্ধকাৰময়
হব আৰু চন্দ্ৰেও আপোন ৰশ্মি নিদিব তৰা স্বৰ্গৰ্
পৰা খহি পৰিব আৰু স্বৰ্গৰ্ এটাই পৰাক্ৰম লৰিব।
৩০ সেই কালৎ মনুষ্যপুত্ৰৰ চিন্ স্বৰ্গৎ প্ৰেচিক্ হব তে
তিয়া পৃথিবীৰ্ সকলো গোষ্ঠীএ কান্দিব আৰু সিহঁ
তে স্বৰ্গৰ্ মেঘাৰুঢ় পৰাক্ৰম আৰু মহাকান্তিৰে আ
৩১ হিবৰ্ মনুষ্যপুত্ৰক্ দেখিব। তেতিয়া তেঁও তুৰিৰ্ বৰ
শব্দ কৰোঁতা আপোন্ দূৎ সকলক্ পঠিয়াব সিবিলাকে
চাৰিওফালৰ্ পৰা আকাশৰ্ আদ্যান্তলৈকে আপোন্
৩২ মনোনীত লোক্ সবক্ গোটাব। এতিয়া ডিমৰু গছৰ্
দৃষ্টান্ত শিখা যেতিয়া তাৰ্ ঠাল্ কোমল হই কহি
পাৎ যেলে তেতিয়া তোমোলাকে জহকাল্ ওচৰ্ জা
৩৩ নিল্ হেন্ জানা তেনেকৈ তোমোলাকে যেতিয়া এই
বিলাক্ দেখিবা তেতিয়া সেয়ে ওচৰ্ জানিল্ যেন্ জা
৩৪ নিবা দুৱাৰ্ মুখতে। তোমোলাকৎ মই সাৰো
দ্বাৰ্ কওঁ এইবিলাক্ পূৰ্ নহলে এতিয়াৰ্ মানুহ নে
৩৫ যাব। স্বৰ্গো পৃথিবীও লোপ হব কিন্তু মোৰ্ কথা
৩৬ লোপ নহব। কিন্তু সেই দিন সেই দণ্ড কোঁও নে
জানে স্বৰ্গৰ্ দূৎ সকলেও নেজানে কিন্তু অকল্ আ
৩৭ মাৰ্ পিতৃএ জানে। কিন্তু নুহৰ্ কালৎ যেনে আছিল্

৩৮ মনুষ্যপুত্ৰ অহাতো তেনে হব। কিয়নো যেনেকৈ
বৰ্‌পানীৰ্ আগেই যি দিনা নোৱা নাৱৎ উঠিল্ সেই
দিনালৈকে সিবিলাকে খোৱা পীয়া বিবাহ কৰা বিবা
হ দিয়া ব্যৱহাৰ্ আছিল্ বৰ্‌পানী আহি এটাইকে
উটায় নিয়ালৈকে নেজানিলে তেনেকুৱা মানুহৰ্
৩৯ পুত্ৰেক্ অহাতো হব। সেই কালৎ দুয়ু জন্ পথা
৪০ ৰৎ হব এজন ধৰা এজন এড়া হব। জাঁৎ দুৱাৰ
লৈ দুজনী তিৰী হব সিহঁতৰ্ মাজৰে এজনী ধৰতী
৪১ এজনী এড়তী হব এয়েৰেই পৰ্ দিয়া কিয়নো কোন্
ডাঁৰৎ তোমাৰ্ প্ৰভু আহিব জৈয়াক্ তোমোলাকে নে
৪২ জানা। কিন্তু জৈয়াকে জানা ঘৰৰ্ গিৰিহঁতে যেদি
জানিলেহেঁতেন্ কোন্ পৰৎ চোৰ্ আহিব তেৱে
সাপ্ দিলেহেঁতেন্ আৰু আপোনাৰ্ ঘৰ্ ভাঙ্গি যাব
৪৩ নিদিলেহেঁতেন্। এয়েৰেই তোমোলাকে সাজু
হোৱা কিয়নো যি ডঁৰৎ তোমোলাকে নাভাবা সে
৪৪ ই ডঁৰতে মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ আহিব। তেবে বিশ্বাসী
আৰু গিয়ানী যি বন্দিকে যোগ্য কালৎ আপোনাৰ্
পৰিয়ালক্ ভক্ষ্য দিবলৈ তাৰ্ গিৰিহঁতে অধিকাৰ্
৪৫ পাতিচে সি কোন। তাৰ্ গিৰিহঁতে আপুনি আহি
বৰ্ বেলা যি বন্দিকে জৈয়াকে কৰিবৰ্ দেখে সেই
৪৬ বন্দীএই ধন্য। তোমোলাকৎ ময় কওঁ তেওঁ তাক্ আ
৪৭ পোনাৰ্ সকলো সম্পত্তিৰ্ অধিকাৰ্ পাতিব। কিন্তু
সেই দুষ্ট বন্দিএ আপোনাৰ্ মনতে বোলে যেদি মোৰ্
গিৰিহঁৎ পলমে আহিব তাতে আপোনাৰ্ লগৰ্
৪৮ বন্দিহঁতক্ কিলাবলৈ ধৰে আৰু মতোৱালহঁতে সৈতে
খোৱা পীয়া কৰিবলৈ ধৰে তেবে যি দিনা সি অপেক্ষা

২৯ নহরে আরু যি ভাঁম নেজানে সেই কালৎ সেই
৫০ বন্দিক্ নিবিহুঁৎ আহিব আরু তাক্ কাটি পেলাব
৫১ আরু ঘতে কান্দনি আরু দাঁৎকর্কবণি তাতে কাল্প
নিকহুঁতে সৈতে তাক্ ভাগ দিব।

পর্ব্ব সেই কালৎ স্বর্গরাজ্য দহ জনী কন্যাৰ্ নিচিনা
২৫ স্বব যেয়ে চাকি লৈ বৰ্ দেখিবলৈ গল্। সিহুঁতৰ্
মাজত পাঞ্চ জনী বুদ্ধিমতী পাঞ্চ জনী আজনী।
৩ আজনিহুঁতে চাকি ললে কিন্তু এটুপি তেলো লগৎ ন
৪ ললে কিন্তু টেৰ্কৰীহুঁতে চাকিৰ্ লগতে টাব্বিৎ তেলো
৫ ললে। দৰা আহাৰ্ পলম হ্বদৰ্ দেখি সিহুঁতে এ
৬ টাই টোপনিয়ালে আরু নিদ্রা গল্। কিন্তু মানিখা
ৰাত্রিৎ শবদ উঠিল্ বোলে দৰা আহিচে আগ বাঢ়ি
৭ বলৈ যাহঁক্। তেতিয়া সেই কন্যাহঁতে উঠি চাকি
৮ যুগুৎ কৰিলে। সেই কালৎ আজনীহঁতে বুদ্ধিমতী
হুঁতক্ বুলিলে তোমালোকে কিচুমান্ তেল দিয়া কিয়
৯ নো আমাৰ্ চাকি হ্মযায় গল্ কিন্তু বুদ্ধিমতীহঁতে
মাৎ লগালে বোলে এনে নহয় জানো পাচে আমা
লৈকো তোমালোকলৈকো তেলে নোযোড়া হয় কিন্তু
তেলিয়াৰ্ তলৈ গৈ আপোনালৈ তেল কিনি আনা
১০ গৈ। সিহুঁৎ কিনিবলৈ গলৎ দৰা আহিল্ আরু
যি কেই জনী সাজত হল্ তাইহুঁৎ তাৰ্ লগৎ বিয়া
১১ ঘৰলৈ সোমাল তাৰ্ পাচে দুৱাৰ্ মৰা গল্। পাচে
সি কেই জনী কন্যা আহি বুলিব ধৰিলে হে প্রভুং
১২ আমালৈ দুৱাৰ মেলা। কিন্তু তেওঁ মাৎ লগালে বো
১৩ লে ময় নিশ্চয় কহিছঁও তহঁতক্ ময় নেজানো! এই
হেতুক্ তোমালোকে পৰ্ দিয়া কিয়নো যি দিনা বা যি

উঁবৎ মানুহৰ পুত্ৰেক্ আহে ঔয়াক্ তোমেলাকে নেজানা।

১৪ যি কোনো এজন দূৰ্ দেশলৈ যাবলৈ ধৰিলে যাবৰ্ বেলা বন্দিহঁতক্ মাতি আনি সিহঁতৰ্ হাতৎ আ
১৫ পোনাৰ্ ধনবস্তু সোধাই দিলে আৰু এটাক্ পাঞ্চ তালন্ত আৰু এটাক্ দুয় তালন্ত এটাক্ এক্ তালন্ত এটেইকে যোগ্যানুসাৰে দিলে তাৰ্পাচে গমন্ কৰিলে তেনে
১৬ কৈ মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ আগমন্। সেই মানুহ গলৎ পাচে যি পাঞ্চ তালন্ত পাইছিল্ সি গৈ বেহা কৰি
১৭ আৰু পাঞ্চ তালন্ত লাভ গুলিয়ালে। যি দুয় তালন্ত
১৮ পাইছিল্ সি আৰু দুয় তালন্ত লাভ গুলিয়ালে। কিন্তু যি এক তালন্ত পাইছিল্ সি গৈ মাটিৎ গাৎ খানি
১৯ আপোনাৰ্ অধিকাৰৰ্ ধন্ থুপি লে। তালে দিনৰ পাচৎ সেই বন্দিৰ্ গিৰিহঁৎ আহি সিহঁতে সৈতে
২০ লেখা কৰিলে। তেতিয়া যিটে পাঞ্চ তালন্ত পাইছিল সি আহি আৰু পাঞ্চ তালন্ত আনি টুলিলে হে দেৱ মোৰ্ হাতৎ তুমি পাঞ্চ তালন্ত থৈ গৈছিলা দেখা যয় তাৰেই আৰু পাঞ্চ তালন্ত লাভ গুলিয়াইছোঁ।
২১ তাৰ্ গিৰিহঁতে তাক্ টুলিলে হে সজ বিশ্বাসী বন্দি তয় উত্তম বন্ কৰিলি তয় তাকৰ্ বেহানিৰেই বিশ্বাসী হইছিলি থাক্ তোক্ তালেমানৰো ওপৰৎ অধিকাৰ্
২২ পাতিম্ আপোনাৰ অধিকাৰৰ্ সুখৎ সোমা। যিটে দুয় তালন্ত পাইছিল্ সি আহি টুলিলে হে দেৱ তুমি
২৩ মোৰ্ হাতৎ দুয় তালন্ত দি গৈছিলা। দেখা যয় তা
২৪ ৰেই আৰু দুয় তালন্ত লাভ গুলিয়াইছোঁ। তাৰ্ গিৰি হঁতে তাক্ টুলিলে হে উত্তম বিশ্বাসী বন্দি তয় তাল

কৰিছে তয় তাকৰ্ বেহানিতে বিশ্বাস কৰিছিলি তোক্
ভালেমানৰ্ অধিকাৰ্ পাতিম্ আপোনাৰ্ অধিকাৰৰ্
২৫ সুখং লোয়া। যিটে এক্ তালন্ত পাইছিল্ সি আহি
কুলিলে হে প্ৰভু তুমি কঠিন্ মানুহ যতে বোৱা নায়
ততে দায়ছা যতে সিঁচা নায় ততে কোঁটাইছা ঔয়া
কে ময় জানিলোঁ এয়েৰেই ময় ডৰুক্ হলোঁ আৰু
তোমাৰ্ তালন্ত মাটিং লুকায় থলোঁগৈ দেখা তোমাৰ্
২৬ মূল্ ধন্ আছে। তাৰ্ অধিকাৰে তাক্ উত্তৰ্ কৰিলে
বোলে হে দুৰ্জন আলস্কুৱা বন্দি ময় যং নৰঁও ততে
ধান্ দঁও যতে সিঁচা নায় ততে কোঁচও ঔয়াকে তয়
২৭ জানিলি। এয়েৰেই মোৰ্ ধন বনিজাকৰ্ দোকানং
থবলগা উচিং আছিল্ তাতে ময় আহি বাঢ়িএ মূলে
২৮ পালোহেঁতেন্। এয়েৰেই সেই ধন্ ঔয়াৰ্পৰা আ
২৯ নি যাৰে দহ তালন্ত আছে তাকে দে। কিয়নো
যাৰে আছে তাকে দিবলাগে তাৰেই সৰহ হব কিন্তু
যাৰে নাই তাৰ্ যিং আছে তাকে তাৰ্পৰা আনিব
৩০ লাগে। সেই অলাভকৰোঁতা বন্দিক্ বাজং অন্ধ
কাৰং যতে ক্ৰন্দন আৰু দাঁং কৰ্কৰণি ততে পেলা।
৩১ যেতিয়া মানুহৰ্ পুত্ৰেক আপোনাৰ্ ঐশ্বৰ্য্যেৰে
আবৃত হই এটাই ধৰ্ম দূতক্ লগং লৈ আহিব তে
তিয়া তেঁও আপোনাৰ্ জ্যোতিৰ্ম্ময় সিংহাসনৰ্ ওপ
৩২ ৰং বহিব এটাই দেশৰ্ মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰং আ
পিব পাছে যেনেকৈ ৰখিয়ায় মেষকে ছাগলিকে বে
লেগ কৰে তেনেকৈ তেঁও সিহঁতৰ এক্ মানুহক্ এক্
মানুহৰ্পৰা বেলেগ্ কৰিব তাৰ্ পাচে মেচক্ আপো
নাৰ্ সোঁফালে ছাগলিক্ আপোনাৰ্ বাওফালে থব।

৩৩ তেতিয়া যিবিলাক্ সোঁফালে সেইবিলাকক্ ৰজায়
৩৪ কুলিব হে আমাৰ্ পিতৃৰ্ আশীৰ্ব্বাদ পঁওতা সকল্ যি
ৰাজ্য তোমোলাকলৈ জগতৰ্ বেড় দিবৰেপৰা যুগুত
হইছে তোমোলাকে আহি সেই ৰাজ্য লোৱা কিয়
৩৫ নো ময় ভোকেৰে আছিলোঁ তোমোলাকে মোক্ খাব
লৈ দিলা ময় পিয়াহেৰে আছিলোঁ তোমোলাকে
মোক্ পীবলৈ দিলা বিদেশী আছিলোঁ তোমোলাকে
৩৬ মোক্ আলহি কৰিলা ময় ওলঙ্গটে আছিলোঁ তোমো
লাকে মোক্ বস্ত্ৰ দিলা নৰিয়া পড়িছিলোঁ তোমোলাকে
মোক্ দখিবলৈ আহিছিলা বন্দিশালত আছিলো তো
৩৭ মোলাকে মোৰ্ ওচৰলৈ আহিলা । তেতিয়া পৰমা
র্থিক্ সকলে যাত লগায় তেঁওক্ কুলিব হে প্ৰভু আপো
নাক্ ভোকেৰে থাকিবৰ্ দেখি আমি কেতিয়া খাব
লৈ দিলোঁ নাইবা কেতিয়া পিয়াহেৰে থাকিবৰ্ দেখি
আপোনাক্ পীবলৈ দিলোঁ আৰু আপোনাক্ বিদেশী
৩৮ দেখি কেতিয়া অতিথি কৰিলোঁ নাইবা ওলঙ্গটে থাকি
৩৯ বৰ্ দেখি কেতিয়া বস্ত্ৰ দিলোঁ নাইবা নৰিয়াপড়িবৰ্
আৰু বন্দিশালত থাকিবৰেই বা দেখি আপোনাক্
৪০ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ কেতিয়া আহিলোঁ । তাতে ৰজায়
যাত লগায় সিবিলাকক্ কুলিব তোমোলাকত ময়
সত্য কৰিকঁও তোমোলাকে যেদি আমাৰ্ এই ভায়
হঁতৰ্ অতিক্ষুদ্ৰ এটাকো এই সকল কৰিছা তেবে
তাক্ মোকে কৰিছা ।—

৪১ তেতিয়া যিবিলাক্ বাঁওফালে থাকে সেইবিলাকত
তেঁও কব হে শাপগ্ৰস্তহঁত যি অনন্ত বহ্নি শয়তানৰ্
পৰা আৰু তেঁওৰ্ টেকেলাহঁতৰ্পৰা যুগুত হইছে

৪২ তহঁত মোৰ্ ওঠৰ্ণৰা তানৈকে যাহঁক। কিয়নো
যয় ভোকেৰেই থাকিলোঁ মোক্ তোমোলাকে খাব
লৈ নিদিলা যয় পিয়াহেৰেই থাকিলোঁ মোক্ তোমো
লাকে পীবলৈ নিদিলা যয় বিদেশী থাকিলোঁ তোমো
৪৩ লাকে মোক্ থালহি নপুহিলা উলঙ্গটে থাকিলোঁ
তোমোলাকে মোক্ বস্ত্র নিদিলা নৰয়া পড়িছিলোঁ
আৰু বন্দিশালত থাকিলোঁ তোমোলাকে মোক্ দেখি
৪৪ বলৈ নাহিলা তেতিয়া সিবিলাকে যাত লগায় তেঁওক্
টুলিব হে পুভু আমি আপোনাক্ ভোকেৰে বা পিয়া
হেৰে বা বিদেশী হই বা উলঙ্গটে বা নৰিয়াপড়ি বা
বন্দিশালত থাকিবৰ্ দেখি কেতিয়া আপোনাক্ শু
৪৫ শ্রূষা নকৰিলোঁ। তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ সিদ্ধান্ত
কৰিব যয় তোমোলাকত নিশ্চয় কৰি কওঁ তোমোলা
কে তাকে জৈহঁতৰ্ অতিক্ষুদ্র এক মানুহক্ পুতিও ন
কৰি মোক্ পুতি নকৰিলা জৈহঁত অনন্ত শাস্তিলৈ যাব
কিন্তু পৰমাৰ্থিক সকল্ অনন্তায়ুলৈ যাব।—

পৰ্ব্ব যিশুএ এই সকল্ আখ্যান্ কৈ এঁটায় আপোনাৰ্
২৬ শিষ্য সকলক্ টুলিলে দুয় দিনৰ্ পাচে পেসাখ হব
জৈয়াকে তোমোলাকে জানা মানুহৰ্ পুত্রেক্ কুশত
হত হবলৈ পৰৰ হাতত পড়িব লাগিব।—
৩ তেতিয়া পুধান্ পুৰোহিতহঁতে অধ্যাপকহঁতে আৰু
গাঁৱোহুঁচাহঁতে কাইয়াফা নামে পুধান্ পুৰোহিতৰ্
চৰাতে মেল্ পাতি থাকিল্ পাচে যিশুক্ ফন্দকৈ ধৰি
৪ মৰিবলৈ আলচ্ কৰিলে কিন্তু টুলিলে পৰ্ব্বদিনা নহয়
জানো পাচে মানুহৰ্ মাজত হুহ লাগে।—
৫ তেতিয়া যিশু বাতানিয়াত শীমোন্ কুষ্টীৰ ঘৰত

৬ আছিল্ সেই কালৎ মাবলৈ বহিবৰ্ বেলা এজনী
৭ তিৰোতায় বহুমূলীয়া গন্ধতৈল ভৰি বগা শিলৰ্
টেমা এটা আনি তেঁওৰ্ মূৰৰ্ ওপৰৎ বাকিলেহি।
৮ পাচে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে খঙ্কৈ হুঁলিলে এই হানি
৯ কিয় কৰে। কিয়নো এই গন্ধতৈল ভালেমান্ ধন
লৈ বেচি দুখিয়া মানুহলৈ দান কৰিব পাৰিলেহেঁ
১০ তেন্। পাচে য়িশুএ তাকে দেখি সিবিলাকক্ হুঁলিলে
১১ তোমোলাকে তিৰোতা মানুহক্ দুখ দিয়া কিয়। তা
ই মোৰ ওপৰৎ চিকোন্ কাম কৰিছে দুখিয়া মানুহ
সৰ্ব্বদা তোমোলাকৰ্ ওচৰতে কিন্তু ময় তোমোলাকৰ্
১২ ওচৰৎ সৰ্ব্বদা নায়। এই যি গন্ধতৈল মোৰ্ গাৰ্
ওপৰৎ বাকি দিছে জীয়াক্ মোৰ্ মৈদামৎ দিবলৈহে
১৩ দিছে। তোমোলাকৎ ময় সুৰূপকৈ কঁও সমস্তো জ
গতৎ যিৎ থানৎ এই শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰা হব সে
ই থানৎ এই তিৰোতাটিএ যি কৰিছে জীয়াকে সুম
ৰিবলৈ কোৱা যাব।—
১৪ তেতিয়া বাৰে জন্ শিষ্যৰ মগোৰে য়িহুদাই স্কাৰিওটী
নামে এজনে প্ৰধান প্ৰুৰোহিৎহঁতৰ্ তলৈ গৈ সিবি
১৫ লাকক্ হুঁলিলে। ময় তোমোলাকৰ্ হাতৎ তেঁওক্ ধৰি
দিয় যে তোমোলাকে মোক্ কি দিবা পাচে তাক্ ত্ৰিশ্
১৭ ৰূপ দিবলৈ সিবিলাকে মলে। এই হেতুক তেতিয়া
ৰেপৰা তেঁওক্ সিহঁতৰ্ হাতৎ ধৰি দিবলৈ চিদ্ৰ স্নায়
মুৰিব ধৰিলে।—
তাৰ্ পাচে বেখমিৰ্ পিঠাৰ বিহ্বৰ্ প্ৰথম দিনা শিষ্য
সকলে য়িশুৰ আগলৈ গৈ হুঁলিলে আপুনি পেসাখ

ভোজন কৰিবলৈ কং যুগুং কৰিম্ আপোনাৰ মনে
১৮ কি বৰে। তেঁও কুলিলে নগৰৰ অমুক্ মানুহৰ্
তলৈ যোৱা তাং কোৱাগৈ হেনে গুৰুএ কুলিলে আ
মাৰ্ কাল্ ওচৰ চাপিল্হি মোৰ শিষ্যসকলে সৈতে
১৯ তেঁওৰ্ ঘৰতে ময় পেসাখ খাম্গৈ। এয়েৰেই যিৰূপে
য়িশুএ সিবিলাকক্ আজ্ঞা কৰিছিল্ সেই ৰূপে গৈ
পেসাখ যুগুং কৰিলে।—
২০ আঃবেলিবেলা হলং তেঁও বাৰে শিষ্যৰ্ লগং খাব
লৈ বহিল্ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে ময় তো
মোলাকং সত্য কৰি কঁও, তোমোলাকৰ্ মাজৰে
২১ এটায় মোক্ পৰৰ্ হাতং ধৰি দিব। তাতে সিবি
লাকৰ্ মনং বয়া লাগি এটায়ে তেঁওক্ কুলিব ধৰিলে
২২ হে প্ৰভু সেয়ে ময় নে। তেঁও উত্তৰ দি কুলিলে মযে
সৈতে দিহং যেয়ে হাং জুৰুঁৱিয়ায় সেয়ে মোক্ প
২৩ ৰৰ্ হাতং ধৰি দিব। মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ যেন্ লে
খা থাকে তেনেকৈ যায় হয় তথাপি মানুহৰ্ পুতে
কক্ যেয়ে পৰৰ্ হাতং ধৰি দিয়ে তাৰ সন্তাপ বৰ্ছ সি
২৪ নোপজা হলেই ভাল্ আছিল্। তেতিয়া য়িহুদাহ
বিশ্বাসঘাতীএ মাং লগালে বোলে হে প্ৰভু সেয়ে মযে
২৫ তেঁও কুলিলে তয়ে কৈছ। পাছে সিবিলাকৰ্ খাবৰ্
বেলা য়িশুএ পিঠা লৈ আশীৰ্ব্বাদ কৰি ভাঙ্গিলে পাছে
আপোনাৰ শিষ্যসকলক্ দি কলে লোৱা খোৱা এয়ে
২৬ মোৰ্ শৰীৰ। পাছে তেঁও পিয়লা বাটী লৈ স্তুতি কৰি
তেঁওৰ্ শিষ্যসকলক্ দি কুলিলে তোমোলাকে জৈয়াকে
পীয়া এই নবীন নিয়মৰ্ স্থিৰ্ কৰোঁতা মোৰ্
যি তেজ মানুহৰ্ পাতক্ মোচন্ কৰিবলৈ পৰে সেয়ে

২৭ এই। আৰু ময় তোমোলাকং কওঁ তোমোলাকে
সৈতে ময় আপোনাৰ পিতৃৰ ৰাজ্যং নবীন নিপিয়োঁ।
২৮ মানে ময় এতিয়াৰপৰা আৰু দ্ৰাক্ষা গুটিৰ ৰহ নী
পীয়োঁ। —
২৯ পাচে সিবিলাকে এটি গীত গায় জিতবৃক্ষ পৰ্ব্বতলৈ
৩০ গতি কৰিলে আৰু তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাকক কৈ
৩১ লিলে আজিৰাতি তোমোলাক মোৰ লগং হেৰুং
পড়িবা কিয়নো এনে লেখা আছে ময় ৰখিয়াক মা
৩২ ৰিম পাচে জাকৰ মেচ গোটাং হ্ৰব। কিন্তু মোৰ পু
নৰুত্থানৰ পাচে তোমোলাকৰ আগেই ময় গালিলি
৩৩ লৈ যাম। পিতৰে মাং লগালে বোলে যেদি আপো
নাৰ লগং এটাই বাৰিং হয় তথাপি ময় কদাচিতো
৩৪ বাধিং নোহোঁ। য়িশুএ তাক কৈলিলে নিশ্চয় কৰি
ময় তোমাং কওঁ আজি ৰাতি কুকুড়ায় ডাক দিয়াৰ
আগেই মোৰর্থে তুমি তিনি বেলি শং নেকাচিবা।
৩৫ পিতৰে তেওঁক কৈলিলে যেদি ময় আপোনাৰ লগং ম
ৰোঁ এই তথাপি আপোনাৰর্থে শং নেকাচি নেথাকিম
সকলো শিষ্যে এনেকৈ কলে। —
৩৬ তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাকে সৈতে গেতসমনি নামে
এক থানলৈ আহি শিষ্যসকলক কৈলিলে ময় সৌখি
লৈ গৈ কামনা কৰোঁমানে তোমোলাক ঔয়াতে বহা।
৩৭ তেতিয়া তেওঁ পিতৰকে আৰু জেবদিৰ দ্বয় পুত্ৰেকক
লগং ললে পাচে আতিশোকযুক্ত হ্ৰই মনং গুৰুম
৩৮ লাগিব ধৰিলে। তেতিয়া সিবিলাকক কৈলিলে মৃত্যু
কালৰ নিচিনা কৈ মোৰ মনং অত্যন্ত কষ্ট লাগিছে
তোমোলাকে ঔয়াতে ময়ে সৈতে পৰ দি থাকা।

৩৯ পাচে এক্ষেৰি দুৰৈলৈ গৈ তেঁও তললৈ মুখৈ পৰি প্ৰাৰ্থ
না কৰি কলে হে আমাৰ্ পিতৃ যেদি হব পাৰে তেবে
এই পিয়লা যেন্ মোৰপৰা যায় কিন্তু মোৰ্ ইচ্ছাৎ
৪০ নহয় আপোনাৰ্ ইচ্ছাৎ হোক্। পাচে আপোনাৰ্
শিষ্যসকলৰ্ ওচৰলৈ আহি সিবিলাকক্ টোপনিয়াবৰ্
দেখিলেহি পাচে পিতৰক্ হুঁলিলে তোমোলাকে জানো
৪১ এডাঁৰো মোৰ্ লগৎ পৰ্ দিব নোৱাৰা পৰীক্ষাৎ নপৰি
৪২ বলৈ পৰ্ দিয়া আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা জীৱ সাধ্য হয়
৪৩ কিন্তু শৰীৰ অশক্ত। তেঁও পুনৰপি গৈ হে আমাৰ্
পিতৃ মেয়ে মোৰ পান্ বিনে এই পিয়লা মোৰ্পৰা যেদি
যাব নোৱাৰে তেবে আপোনাৰ্ ইচ্ছাৎ হোক্ এই
৪৪ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। পাচে তেঁও আহি আকও সিবিলাক
ক টোপনিয়াবৰ্ দেখিলেহি কিয়নো সিবিলাকৰ্ চক্ষু
৪৫ চুলচুলীয়া হৈ আছিল্। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ এৰি
আকও গল্ তিনি বেলি সেই কথা কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে
পাচে তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যসকলৰ্ কাষৰলৈ আহি
হুঁলিলে এতিয়া তোমোলাক্ শোৱা জিৰোৱা দেখা
৪৬ সেই দণ্ড সন্নিকৰ্ষ হৈছেহি আৰু মানুহৰ্ পুত্ৰেকো
পাতকীৰ হাতৎ পৰিছেহি উঠা আমি যঁও দেখা যি
মোক্ পৰৰ্ হাতৎ ধৰি দিব সিও ওচৰ লৈ আহিল্হি।
৪৭ তেঁও ইয়াকে কওঁতেই দেখা বাৰে জনৰ্ মাজৰ্
এজন্ যিহূদাহ নামে আছিল্ আৰু তেঁওৰ্ লগৎ
প্ৰধান পুৰোহিতৰ্ আৰু গাঁৱো বুঢ়াহঁতৰ্ তাৰপৰা
তৰোৱাল আৰু টাঙ্গোন হাতৎ লৈ বড় এজুম মানুহ
৪৮ আহিল্। তেতিয়া যি তেঁওক্ পৰৰ হাতৎ ধৰি দিব সি
সিহঁতক্ চিন্ দিলে বোলে যাকে মযু চুমা দিয়ো সেয়ে

৪৯ তেঁও তেঁওক ধৰিবা পাচে। সি য়িশুৰ আগলৈ আহি
হুলিলে হে প্ৰভু নমস্কাৰ এই হুলি তেঁওক চুমা দিলে।
৫০ পাচে য়িশুএ তেঁওক হুলিলে হে সখি তুমি কিয় আহিলা
৫১ তেতিয়া সিহঁতে আহি য়িশুক হাতেৰে ধৰিলে। সেই
বেলা দেখা য়িশুৰ লগৎ যিবিলাক আছিল সিবিলা
কৰ মাজৰ এজনে হাৎ ওলিয়ায় আপোনাৰ তৰো
ৱাল সোলোকায় প্ৰধান প্ৰোহিতৰ বন্দিক কোব
৫২ মাৰি তাৰ কান কাটিলে। তেতিয়া য়িশুএ তাৎকলে
বোলে তোমাৰ তৰোৱাল তাবৎ থোৱা কিয়নো যি
বিলাকে তৰোৱাল ধৰে সেইবিলাক তৰোবালৰ দ্ব
৫৩ াৎ মৰে। তুমি জীয়াক নেজানা নে ময় আপোনাৰ
পিতৃৰ আগৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিব পাৰোঁ যেন আৰু মোৰ
এথেলৈ বাৰে লেজিওনৎকৈ সহৰকৈ দূৎ পঠায়
৫৪ দিবলৈ কিন্তু সেয়ে হলে ধৰ্ম্মশাস্ত্ৰৎ এইবিলাক হব
লগা যি লেখা আছে সেয়ে কেনেকৈ পূৰ হব। —
৫৫ সেই বেলা য়িশুৱে সেই মানুহবিলাকক হুলিলে
তহঁতে দেখোন চোৰ ধৰিবলৈ অহাৰ নিচিনাকৈ
তৰোৱাল আৰু টাঙ্গোন হাতৎ লৈ মোক ধৰিবলৈ
আহিছহঁক ময় নিতৌ২ মন্দিৰৎ শিখাবলৈ তহঁ
৫৬ তৰ লগতে বহিছিলোঁ তেতিয়া মোক তহঁতে নধৰি
লিহঁক কিন্তু আচাৰ্য্যবাক্য পূৰ হবলৈহে এইবিলাক
হল। তেতিয়া এটাই তকতে তেঁওক এৰি ভাগিল।
৫৭ তাতপাচে যিবিলাকে য়িশুক ধৰিছিল সিহঁতে যতে
অধ্যাপক্সকলে আৰু প্ৰাচীনসকলে মেল পাতি আ
ছিল তালৈকে কায়াফা নামে প্ৰধান প্ৰোহিতৰ
৫৮ ওচৰলৈ তেঁওক লৈ গল। কিন্তু আঁতৰ অহি পিতৰ

পুৰীন্ প্ৰবোহিতৰ চৰাঘৰলৈ মিহঁতৰ পিচে২ গল্ পাচে ভিতৰলৈ গৈ শেহ দেখিবলৈ বন্দিহঁতৰ লগ
৫৯ তে বহিল। তেতিয়া পুৰীন প্ৰবোহিৎসকলে আৰু গ্ৰাম্যবৃদ্ধসকলে আৰু মেলুগৈ মান্নহেও যিশুক দহিয়া
৬০ কৰি বাধিবলৈ মিচলীয়া সাক্ষী বিচাৰিলে কিন্তু নে
৬১ পালে। ভালেটিও মিচলীয়া সাক্ষী আহিল্ হয় কিন্তু মনমু কাকো নেপালে। শেহৎ দুটা মিচলীয়া সাক্ষী আহি হুঁলিলে এঁও হুঁলিচিল্ বোলে ময় জীশ্বৰৰ দো ঙল ভাঙ্গি আকও তিনি দিনৰ্ ভিতৰতে বান্ধিব পাৰোঁ।
৬২ পাচে পুৰীন প্ৰবোহিৎ উঠি তেঁওক হুঁলিলে তুমি দে খোন একো উত্তৰ নকৰি আচা জীইঁতে তোমাক বুহি য়া কৰি যি প্ৰমাণ দিচে জীয়াৰ কি বোলা পাচে যিশু
৬৩ নিজম্ দি থাকিল। তাতপাচ পুৰীন প্ৰবোহিতে তেঁওক হুঁলিলে তোমাক ময় জীৱৎ জীশ্বৰৰ নাম লো ৱাঘ শপৎ কচঁও আমাৎ কোৱা তুম জীশ্বৰৰ পুত্ৰ
৬৪ খ্ৰীষ্ট হোৱা নে নোহোৱা। যিশুএ তেঁওক্ হুঁলিলে তুমি হুঁলিচা কিন্তু ময় তোমোলাকৎ এনেকৈ কঁও জী য়াৰ্ পাচে তোমোলাকে মান্নহৰ পুত্ৰকক্ মহিমাৰ দক্ষিণ্ ফালে বহি আকাশৰ মেঘৰ ওপৰৎ আহিবৰ
৬৫ দেখিবা। তেতিয়া পুৰীন্ প্ৰবোহিতে আপোনাৰ্ কাপৰ্ ফালি হুঁলিলে জী নিন্দা কৰিলে আৰু আমাৰ্ সাক্ষীৰ্ প্ৰয়োজন্ কি এতিয়া দেখা জীয়াৰ্ নিন্দা তো
৬৬ মোলাকে শুনিচা তোমোলাকৰ্ মনে কি বৰে মিৰি
৬৭ লাকে উত্তৰ্ কৰিলে বোলে জী বধাৰ্হ হইচে। তেতি যা মিৰিলাকে তেঁওৰ্ মুখৎ থুয় দিলে আৰু মৰিয়ালে
৬৮ আৰু মান্নহে তেঁওক্ চড় মাৰিলে আৰু বিদ্ধপিলে হে

খ্রীষ্ট আচার্য্যবাক্য আমাৎ কোব্রা তোমাক্ কোনে
মারিলে।—
৬৯ পাচে পিতর্ বাজলৈ ওলায় চৱাদ্বরৎ বহিলৎ এজনী
ছোৱালিএ আহি তেঁওক্ ছুঁলিলে তুমি গালিলির্ য়ি
৭০ শুর্ লগৎ আছিলা কিন্তু তেঁও শৈ নেকাচি এটাই
রে আগৎ ছুঁলিলে কি কৈচ ময় তেঁওক্ নেজানো।
৭১ পাচে পিরালিলৈ গল্ আরু এজনীএ তেঁওক্ সেইখা
নর মান্নহৎ কলে এঁও য়িশু নাজারেথর্ লগৎ আ
৭২ ছিল্। তাতে তেঁও শপৎ করি শৈ নেকাচলে বোলে
৭৩ ময় সেই মান্নহক্ নিচিনো। কেতখানি বেলির্ পা
চৎ যিবিলাক্ ওচরৎ থিয় হুইছিল্ সিবিলাকে পিতর
ক ছুঁলিলে অৱশ্যে তুমিও সিবিলাকর্ লগরে ক্রিয়নো
৭৪ তোমার্ মাততে তোমাক্ বুঝা গৈছে। তেতিয়া তেঁও
টান মাত মাতিবলৈ আরু শপৎ করিবলৈ ধরিলে
বোলে ময় সেই মান্নহক্ নিচিনো সেই বেলা কুক্
৭৫ ড়ায় ডাক্ দিলে। তেতিয়া য়িশুএ যি কথা পূর্ব্বে তেঁ
ওর্ আগৎ কৈছিল্ কুক্ড়ায় ডাক্ দিয়ার্ আগেই
তুমি মোরর্থে তিনি বার্ শৈ নেকাচিবা পিতরর্ সেই
কথা মনৎ পড়িল্ পাচ বাজলৈ ওলায় গৈ ভালেমান্
কান্দিলে।—

পর্ব্ব রাত্রি প্রহালৎ প্রধান্ প্ররোহিত সকলে গাঁরোইচা
২৭ সকলে য়িশুক্ বধিবলৈ তেঁওর্ বিপক্ষে আলচ্ করিলে।
২ জৈয়ালৈকে তেঁওক্ বান্ধি লৈ গল্ পাচে দেশর্ অধি
কার্ পন্তিয়স পিলাতর্ আগৎ যোগায় দিলে।—
৩ তেঁওক্ মারিবলৈ আজ্ঞা করিলে ছুঁলি শুনি য়িহুদাহ
৪ দাগারজায় অমন্তোহ করিলে আরু প্রধান প্রো

হিত সকলকে গাঁৱোহুঁচা সকলে সেই ত্ৰিশ টকা
৫ ৰূপ ওভোতায় দি কলে বোলে মই অহিংসকৰ্ প্ৰাণ্
পৰৰ্ হাতৎ দি পাতক্ কৰিলোঁ। সিবিলাকে বোলে
৬ তাৎ আমাৰ্ কি কাম্ তাৰ্ তুমিএই জানা। তেতিয়া
সেই ৰূপ মন্দিৰৎ পেলায় গুচি গল্ গৈ পাচে আপো
৭ নাকে আপুনি ফাঁচি দিলে। আতঅনন্তৰে পুৰান
প্ৰৰোহিতসকলে ৰূপ আনি তুলিলে দিবলগা বনৰ্
লগৎ জেয়াক্ থবলৈ অনুচিৎ কিয়নো এয়ে তেজৰ্
৮ মোল্। পাচে সিবিলাকে আলচ্ কৰি বিদেশি মানুহৰ্
মৈদাম্ বান্ধিবলৈ সেই ৰূপ্ দি কুমাৰৰ্ এথান্ প
থাৰ্ কিনিলে এই হেতুকে সেই পথাৰৰ্ নাম আজি
৯ লৈকে তেজপথাৰ্ তুলি কয়। তেতিয়া আচাৰ্য্যৰ্
এই বাক্য প্ৰত্যক্ষ হল্ যাৰে মোল্ য়িশ্ৰএলৰ সন্ত
তিএ কৰিলে তাৰে মোল্ সেই ত্ৰিশ টকা ৰূপকে সিবি
১০ লাকে ললে আৰু যি ৰূপ য়িহূৱায় নিৰূপণ্ কৰিছিল্
সেই ৰূপে কুমাৰৰ্ পথাৰৰ্ কাৰণ্ তাকে দিলে।—

১১ তেতিয়া য়িশু অধিকাৰৰ্ আগৎ থিয় হল্ গৈ পাচে
অধিকাৰে তেঁওৎ জেয়াকে সুধিলে বোলে তুমি য়িহু
১২ দীহঁতৰ্ ৰজা নে। য়িশুএ তেঁওক্ তুলিলে তুমি কৈছা
যেতিয়া পুৰান্ প্ৰৰোহিত্সকলে গাঁৱোহুঁচা সবে
তেঁওক্ অপবাদ দিলে তেতিয়া তেঁও একো উত্তৰ্ ন
১৩ কৰিলে। আতঅনন্তৰে পীলাতে তেঁওক্ তুলিলে
১৪ জেবিলাকে কিমান্ কি প্ৰমাণ দিছে তুমি তাক্ শুনিছা
নে পাচে তেঁও একেষাৰো উত্তৰ্ নকৰিলে তাতে অধি
কাৰে বড় বিস্ময় মানিলে।—

১৫ সেই বিজ্ৰৰ্ সময় যাকে প্ৰজায় জেচা কৰে এনে এটা

বন্দিয়াৰক্ যেনা সেই অধিকাৰৰ আচাৰ্ আছিল্।
১৬ সেইকালত সিহঁতৰ এটা প্ৰখ্যাত বন্দিয়াৰ্ আছিল্
১৭ তাৰ্ নাম বাৰাব্বা। সেই হেতুকে সিহঁত গোট্খা
লত পীলাতে সিহঁতক্ হুঁলিলে তহঁতৰ হাতত ময়
কাক্ মেলি দিম্ বাৰাব্বাক্ নে যিশুক্ যাক্ বোলে খ্রীষ্ট
১৮ তহঁতৰ ঔচ্ছা কি। কিয়নো সিহঁতে যেন্ তেঁওক্ হিং
সা কৰিহে আগ কৰি দিছিল এনেকৈ তেঁও বুজিলে।
১৯ পাচে শোধিৱ্ আসনত বহিলত তেঁওৰ্ ঘৈনিয়েকে তেঁ
ওৰ্ তলৈ মানুহ পঠায় কোৱালে বোলে তুমি সেই
ধাৰ্ম্মিকক্ একো নকৰিবা কিয়নো আজি সপোনত
২০ ময় তেঁওৰ্ লগত ভালেমান্ দুঃখ পাইছোঁ। কিন্তু
প্ৰধান্ পুৰোহিতসকলে গাৱোঁবুঢ়াসকলে বাৰাব্বাক্
মকলি কৰিবলৈ যিশুক্ বিনাশ কৰিবলৈ মাগিব দি
২১ লে। অধিকাৰে মাত লগায় সিহঁতক্ হুঁলিলে সেই
২২ দুয়োৰ্ কাক্ মকলি কৰিম্ তহঁতৰ্ কি ঔচ্ছা সিহঁতে
২৩ হুঁলিলে বাৰাব্বাক্। এই শুনি পীলাতে সিহঁতক্ হুঁলি
লে তেনে হলে যি যিশুক্ খ্রীষ্ট বোলে সেই যিশুক্
২৪ কি কৰিম্। সিহঁতে হুঁলিলে সি ক্ৰুশত মৰা যাওক্।
অধিকাৰে হুঁলিলে সি কি অপৰাধ্ কৰিছে কিন্তু সিহঁতে
২৫ আৰুও এটাহে পাৰিঃ হুঁলিলে সি ক্ৰুশত পৰোক্। পাচে
মোৰ্ কথা কেঁও নলয় আৰু এৰাও লাগিল্ পীলাতে
ঔয়াকে দেখি পানি আনি এটাইৰে আগতে হাত
পখালি হুঁলিলে এই ধাৰ্ম্মিকক্ বধ কৰাৰ্ মোত দোষ
২৬ নায় তহঁতেই ঔয়াক্ জান। পাচে এটাই ৰাজ্যো
মাত লগালে বোলে ঔয়াৰ্ বধৰ্ দোষ আমাৰ্ গাত

আৰু আমাৰ্ সন্তুতিৰ্ গাতো লাগোক্। তেতিয়া
তেঁও বাৰাব্বাক্ মেলি সিহঁতৰ্ হাতৎ দিলে আৰু
যিশুক্ চেকুনিৰে কোবায় ক্রুশৎ দিবলৈ শোধায়
দিলে।—

২৭ পাচে দাবিৰ হঁতে যিশুক্ পিতোৰিয়াঘলৈ নিলে পাচে
২৮ এটাই চিপাহি তেঁওৰ্ ওচৰতে গোটখায় তেঁওৰ কা
পড় মোলোকায় এখান্ বেঙৈনা বৰনিয়া কাপড় তেঁ
২৯ ওক্ পিন্ধালে আৰু সিহঁতে কাঁইটৰ্ এটা টুপি সাজি
তেঁওৰ্ মূৰৎ দিলে আৰু মোকা এডাল্ তেঁওৰ্ হাতৎ
দিলে পাচে আঁহু পাৰি তুলিলে হে যিহুদীহঁতৰ্ ৰজা
জয়যুক্ত হোৱা এই বুলি তেঁওক্ বিকর্ষনা কৰিলে।
৩০ পাচে তেঁওৰ্ গাৎ থুই দিলে সেই মোকাৰে তেঁওৰ্
৩১ মূৰৎ কোবালে। আৰু অনন্তৰে তেঁওক্ বিকর্ষনা
কৰি সেই বেঙৈনা বৰনিয়া কাপড় মোলোকায় তেঁওৰ্
স্বকিয়া কাপৰ্ পিন্ধায় তেঁওক্ ক্রুশৎ দিবলৈ লৈ গল।
৩২ পাচে বাজলৈ ওলায় সিহঁতে শীমোন্ নামে এক্ কিৰে
নীয়াক্ লগ পায় তাক্ বেগাৰ্ ধৰি ক্রুশ নিবলৈ
ললে।

৩৩ পাচে গলগতা থানলৈ অর্থাৎ মৰিশালিনীলৈ গৈ
৩৪ সিহঁতে তেঁওক্ পিত্ত মিহলী সিৰ্কা খাবলৈ দিলে পাচে
৩৫ তাক্ চাকি চায় তেঁও নেখালে সিহঁতে তেঁওক্ ক্রুশৎ
বন্ধন্ কৰিলে আৰু আমাৰ্ বস্ত্র সিবিলাকে বাঁটি ললে
আমাৰ চোলাৰ্ নিমিত্তে মুঠি বৰিলে এই আশ্চর্য্য
বাক্য পূৰ্ কৰিবলৈ সিহঁতে গুটিপাত কৰি তেঁওৰ্
৩৬ কাপৰ বাঁটি ললে পাচে সিহঁতে তাতে বহি তেঁওক্
৩৭ ৰখি থাকিল্। আৰু যিহুদীহঁতৰ্ ৰজা যিশু এঁওৰ্

এনে লেখা এই দোষপত্র লেখি সিহঁতে তেওঁৰ মুৰৎ
৩৮ দিলে তেতিয়া দুটা চোৰ্ এটাক্ তেওঁৰ সোঁফালে এটাক্
বাঁওফালে তেওঁৰে সৈতে ক্রূশৎ বান্ধিলে।—
৩৯ যেয়ে সেই পোনে দি গল্ সেয়ে মুৰ জোকাৰি
৪০ আৰু ঈশ্বৰৰ্ দল ভাঙ্গি তিনি দিনৰ্ ভিতৰতে বান্ধো
তা হেৰ আপোনাক্ ৰক্ষা কৰ্ যেদি ঈশ্বৰৰ্ পুত্র
হোৱ তেবে ক্রূশৰ্পৰা নাম্ এই বুলিৎ তেওঁক বিক
৪১ র্ষনা কৰিলে। আৰু পুৰীন্ প্রোহিতসকলে অধ্যা
পক্সকলে আৰু বুঢ়াসকলেও তেনেকৈ বুলিৎ বিক্র
৪২ র্ষিলে বোল সি আন্ মানুহক্ ৰক্ষা কৰিলে এতি
য়া আপোনাক্ ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে সি যেদি য়িশৰ
এলৰ্ ৰজা হয় তেবে ক্রূশৰ্পৰা এতিয়া নামোক্
৪৩ তেহে তাক্ পতিয়ওঁ। সি ঈশ্বৰৎ শৰণ ললে ঈশ্ব
ৰক্ যেদি তাক্ লাগে তেবে এতিয়া তাক্ উদ্ধাৰ্ কৰো
৪৪ ক কিয়নো সি বুলিলে ময় ঈশ্বৰৰ্ পুত্র। যি দুয় চোৰ্
তেওঁৰে সৈতে ক্রূশৎ বন্ধিৎ হইছিল্ সিহঁতেও তেওঁক্
বিকর্ষনা কৰিলে।—
৪৫ সেই কালৎ দুপৰিয়াৰেপৰা তিনি পৰিয়ালৈকে সক
৪৬ লো দেশ অন্ধকাৰ হল্ পাচে তিনি পৰিয়া য়িশুএ
এটাহ পাৰি মাতিলে বোলে এলিএলি লামা শাবা
ক্তানি অর্থাৎ হে আমাৰ্ ঈশ্বৰ্ আমাৰ্ ঈশ্বৰ্ কি
৪৭ হেতুক্ মোক্ পৰিত্যাগ কৰিলা। এইহেতুক্ তাৎ যি
বিলাক মানুহ থিয় হই আছিল্ সিহঁতৰ্ মাজৰে কে
তেটি মানুহে তাকে শুনি বুলিলে সি এলিয়াহক মা
৪৮ তে। পাচে সিহঁতৰ্ কণিৰে এক্ মানুহ লৰি গৈ
কঞ্জ আনি সির্কাৎ ভুৰ্বিয়ায় নলৰ্ আগোৰে তেওঁক্

৪৯ মাৰিবলৈ দিলে কিন্তু আনা২ মানুহে ঠুলিলে বোলে
থাক্ এলিয়াহ ঔয়াক্ ৰক্ষা কৰিবলৈ আহে নে নাহে
ঔয়াকে আমি দেখোঁ।

৫০ য়িশুএ পুনৰপি এটাহ পাৰি প্ৰাণ এড়িলে। তেতি
৫১ য়া দেখা মন্দিৰৰ্ আঁৰ্কাপৰ্ তলৰ্পৰা ওপৰলৈকে
ফাটি দুখান্ হল্ আৰু ভূমিকম্পো হল্ পৰ্ব্বতো ফাটিল্
৫২ আৰু মৈদামো ফাটি গল্ আৰু নিদ্ৰিত পুণ্যৱন্ত ভা
৫৩ লেমান্ মানুহৰ্ শৰীল্ উঠিল্ আৰু তেঁওৰ্ পুনৰু
ত্থানৰ্ পাচে আপোনাৰ্ মৈদাম্ এড়ি বাজ ওলাল্ আ
ৰু পবিত্ৰ নগৰলৈ গৈ আৰু ভালেমান্ মানুহৰ্ আ
গৎ দেখা দিলে।

৫৪ সেই শইকিয়া আৰু তেঁওৰ্ লগৎ যিবিলাক্ মানুহে
য়িশুক্ ৰখি আছিল সেইবিলাক্ মানুহ ভূমিকম্প
আৰু এইবিলাক্ কথা দেখি বড় ডৰ্ লাগি ঠুলিলে
নিশ্চয়ে এঁও ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ হয়।

৫৫ যিবিলাক্ তিৰোতা গালিলিৰ্পৰা য়িশুৰ্ লগৎ আ
৫৬ হিছিল্ আৰু তেঁওক্ শুশ্ৰূষা কৰিছিল্ সেইহঁতৰ্ মাজৰ্
মাৰিয়া মাগ্দলেন্ আৰু যশ্যাকুবৰে য়োসৰে মাক্
মাৰিয়া আৰু জেবদিৰ্ পুতেক্হঁতৰ্ মাক্ ইবিলাকে
দূৰেৰেপৰা তেঁওক্ দেখিলে।

৫৭ সন্ধিয়া বেলা হলৎ য়ুসফ নামে আৰিমাতেয়ৰ্ এক
৫৮ ধনৱন্ত মানুহ তেঁও য়িশুৰ্ শিষ্য তেঁৱেই পীলাতৰ্
আগলৈ গৈ য়িশুৰ্ শৰীল্ খুজিলে তেতিয়া পীলাতে
৫৯ সেই শৰীল্ দিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। পাচে য়ুসফে
৬০ শৰীল্ আনি চেলেও কাপচেৰে মেচায় আপোনাৰ্ যি
এক্ নবীন্ মৈদাম্ পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ খনা আছিল্ তাৰ্

মাজতে সেই শৰীল্ থলে পাচে যৈদামৰ্ দুৱাৰৎ
৬১ বড় এটা শিল্ দি গুচিগল্। মাৰিয়া মাগ্দলেন্ আৰু
আন্ মাৰিয়াও তালৈকে গৈ যৈদামৰ্ আগতে
বহিল্।
৬২ সেমাগ্ৰ্ যুগুৎ কৰা দিনৰ্ পাচ দিনা প্ৰধান্ পুৰো
হিতসকলে আৰু ফাৰিশিসকলে পীলাতৰ্ আগৈলৈ
৬৩ আহি কুলিলে দেৱতা যেতিয়া এই ভণ্ডক্ জীয়ায় আ
চিল্ তেতিয়া কুলিচিল্ বোলে ময় তিনি দিনৰ্ পাচৎ
৬৪ আকৌ উঠিম্ এই আমাৰ্ মনৎ পৰে। এয়েৰেই
যৈদামৰ্ উচৰৎ তিনি দিন লৈযাওমানলৈকে ৰখি
য়া দিবলৈ আজ্ঞা কৰোক্ জানি কি যেদি তাৰ্ ভকৎ
হঁতে আহি ৰাতি চুৰ্ কৰি তাক্ লৈ যায় আৰু মানু
হৎ কয় তেঁও মৃত্যুৰ্পৰা উঠিল্ পাচে আদিৎকৈ
৬৫ অন্তেই বয়া হব। পীলাতে সিবিলাকক্ কুলিলে
তোমোলাকৰ্ পাইক্ আচে যোৱা তোমোলাকৰ্ শক্ত
৬৬ ৰমাৰে ৰখিয়া দিয়াগৈ। পাচে সিবিলাকে গৈ শি
লৎ চাপ্ মাৰি আৰু পৰ্ দি যৈদাম্ ৰাখিলে।—
পৰ্ব্ব শাবতৰ্ শেহ সপ্তাহৰ প্ৰথম্ দিনা ৰাত্রি প্ৰভাত
২৮ মাৰিয়া মাগ্দলেন্ আৰু আন্ মাৰিয়া যৈদাম দে
২ খিবলৈ আহিল্ সেই কালৎ দেখা বড় ভূমিকম্প
হল্ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ দূৎ স্বৰ্গৰ্পৰা নামি আহি
দুৱাৰৰ্পৰা সেই শিল্ বাগৰায় তাৰ্ ওপৰতে
৩ বহিল্। তেঁওৰ্ মূৰ্ত্তি বিদুলি চমকৰ্ নিচিনা তেঁওৰ্
৪ বস্ত্ৰ হিমৰ্ নিচিনা বগা। তেঁওৰ্ ভৰৎ এটোইবিলা
৫ ক ৰখিয়া কম্পিৎ মৰা মানুহৰ্ নিচিনা হল্। দূতে
মাৎ লগায় সেই স্ত্ৰীসকলক্ কুলিলে ভৰ্ নাহি তো

মোলাকে ক্রুশং হতহোৱা য়িশুক্ বিচাৰিছা ময় জা
৬ নো। তেঁও ঔয়াং নায় তেঁও যেনেকৈ কৈছিল্ সেই
ৰূপে উঠিল্ আঁহা যং পুভুএ শয়ন কৰিছিল্ সেই স্থান্
৭ দেখাহি। আৰু সব্‌কৈ গৈ তেঁও মৃত্যুৰ্‌পৰা উঠ্‌ৰ্
বতৰা তেঁওৰ্ ভকংসকলং কোৱাগৈ শুনা তেঁও গা
লিলিলৈ তোমোলাকংকৈ আগেই গৈছে তাতে
তেঁওক্ দেখিবা শুনা তোমোলাকং ময় ঔয়াকে কৈ
৮ ছোঁ। সিবিলাক্ ভকক্ অয়ো অতি হৰিষিংসনে মৈ
দাযৰ্ ওচৰৰ্‌পৰা গল্ আৰু সিবিলাকং বতৰা
৯ দিবলৈ লৰ্ ধৰিলে। সিবিলাকে শিষ্যসকলং বতৰা
কবলৈ লৰিচিল্ সেই বেলা য়িশুএ সিবিলাকক্ দেখা
দিলে বোলে সবাৰে কুশল্ হোক্। পাচে সিবিলাকে
১০ আহি তেঁওৰ্ চৰণং ধৰি পূজা কৰিলে। তেতিয়া
য়িশুএ হুঁলিলে ভয় নায় যোৱা মোহৰ্ ভায়হঁতক্ গা
লিলিলৈ যাবলৈ বোলা গৈ সিহঁতে তাতে মোহোক্
দেখিব।

১১ সিবিলাক্ গৈছিল্ দেখা সেই বেলা কেতেটি ৰখি
য়া যাব্ধহে নগৰ্‌লৈ আহি যিং হল্ তাক্ পুধান্ পুৰো
১২ হিতসকলৰ্ আগং কলেহি। তেতিয়া সিবিলাকে
গাঁৱোবুঢ়াহঁতে সৈতে গোষ্ঠ্যায় আলচ কৰি ছিপা
১৩ হীহঁতক্ ধন্ খুৱালে বোলে তুহঁতে এনেকৈ কইক
হেনে আমাৰ্ টোপনি আহিলং তেঁওৰ্ ভকংহঁতে
১৪ ৰাত্রি আহি তেঁওক্ চুৰ্ কৰি লৈ গল্। এই কথা যে
দি অধিকাৰৰ্ কানং পৰে পাচে তেঁওৰ্ আগং কৈ
১৫ মেলি তহঁতক্ আমি ৰাখিম্। অতএব সিহঁতে সেই
ধন্ লৈ যেনেকৈ শিকালে তেনেকৈ কলে। এই কথা

য়িহুদীহঁতৰ্ মাজৎ আজিলৈকে বিদিৎ হই আছে।
১৬ পাচে গালিলিৎ সিবিলাকলৈ য়িশুএ যি পৰ্ব্বৎ নিৰূপণ
কৰি থৈছিল্ সেই এঘাৰ্ জন্ ভকৎ তালৈকে গল্
১৭ তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওক্ দেখা পায় তেঁওক্ ভজিলে
১৮ কিন্তু কাৰো সংশয় লাগিল্। য়িশুএ আহি সিবিলা
কক্ ঔয়াকে হুঁলিলে স্বৰ্গমৰ্ত্ত্য সকলৰে পালন পদ আ
১৯ মাকে দিয়াগৈছে। অতএৱ তোমোলাকে গৈ সৰ্ব্ব
দেশৰ্ মানুহক্ পিতা পুত্রক্ ধৰ্ম্মাত্মাৰ নামে ডুব দি
২০ য়ায় আৰু তোমোলাকক্ যি যি আজ্ঞা দিচোঁ সেই স
কল্ মানিবলৈ শিখায় সেইবিলাকক্ শিষ্য কৰা গৈ
আৰু জগতৰ্ শেহলৈকে দেখা ময় সদায় তোমো
লাকৰ্ লগতে। আমিন।—

শুভবার্ত্তা মার্কে কহা।—

১ প্রথম পর্ব্ব।—

১ ঈশ্বরর্ পুত্র য়িশুখ্রীষ্টর্ শুভবার্ত্তার্ আরম্ভ দেখা
মোর্ দূত তোমাৎকৈ আগেই তোমার্ সম্মুখে বাট
২ আতাবলৈ ময় পঁাঠো। য়িশায়াহর্ বাট যুগুৎ কৰ তেঁওর্
বাট পোন্ কৰ হাবিৎ শবদকৰোঁতা একজনর্ এই মাৎ
৩ যেনেকৈ আচার্য্যবাক্যৎ লেখা আছিল্ তেনেকৈ য়োহ
৪ নে হাবির্ মাজৎ ডুব দিয়াইছিল্ আৰু পাতক্ মোচন
অবলৈ মন্পালটোৱার্ আৰু ডুবর্ কীর্ত্তন কৰিছিল্।
৫ তেতিয়া য়িহুদাহ দেশর্ মানুহে আৰু য়িৰোশলমর্
একটায় প্রজা তেঁওর্ ওচরলৈ গৈ পাতক্ মোৰ্ তুলি য়র
৬ দন নইৎ তেঁওর্ বিধানে ডুবরা হল্। য়োহনে ওটর্
লোমর্ কাপর্ পিন্ধিছিল্ আৰু চালর্ একচ টঙ্গালি
কঙ্কালৎ আছিল তেঁও কঠুৱা ফড়িঙ্গ আৰু বন্ মধু এ
৭ খাইছিল্। আৰু মোৎ কৰিও আধিক শক্তি যার্
ফান্টির্ জৰ্ক জাপৰি মেলিবৰো যোগ্য মঁয় নোহোঁ
৮ এনে একজন্ মোৰ্ পিচৎ আহিছে। মঁয় তোমোলা
কক্ পানিৎ ডুব দিয়ঁও এই স্বরূপ কিন্তু তেঁও তোমো
লাকক্ ধর্ম্মাত্মাৎ ডুব দিয়াব এই বাক্য কীর্ত্তন কৰিলে।
৯ সেই কালৎ য়িশুএ গালিলির্ নাজেরেতর্ পৰা আ
১০ হি য়রদনৎ য়োহনর্ বিধানে ডুবরা হইছিল্ আৰু পা
নীর্ পৰা আহি এই স্বর্গ মুকলি আৰু ধর্ম্মাত্মাক্ কপো

চৰাইৰ্ নিচিনাকৈ আপোনাৰ্ ওপৰৎ পড়িবৰ্ দেখিলে।
১১ আৰু মোহোৰ্ যি প্ৰিয় পুত্ৰৎ মোহোৰ্ বড় সন্তোষ
সেয়ে তুমি আকাশৰ্পৰা এই শব্দ বাজ হল্।—
১২ তেতিয়া তেঁও আত্মায় আকৰ্ষণ কৰাৎ হাবিলৈ গল্
তেঁওক্ হাবিৎ চল্লিশ দিন্ শয়তানে পৰীক্ষা কৰিছিল্
১৩ আৰু তেঁও বনপশুৰ্ লগৎ আছিল্ আৰু দুতে তেঁওক্
শুশ্ৰূষা কৰিলে।—
১৪ যোহন্ বন্দিশালৎ বন্দিৎ হলৎ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ শুভ
বাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰি আৰু কাল সম্পূৰ্ণ হইছে ঈশ্বৰৰ্
১৫ ৰাজ্য ওচৰ্ চাপিল্লি তোমালোকে মন পালটোৱা আৰু শুভ
বাৰ্ত্তা পতিয়োৱা ঐয়াকৈ কৈ কৈ যিশু গালিলিলৈ আহিল্।
১৬ পাচে তেঁও গালিলিৰ্ সাগৰৰ্ ওচৰলৈ গৈ সাগৰৎ
জাল্ বাবৰ্ শীমোনকে আৰু তেঁওৰ ভায়েক্ আন্দ্ৰিয়কে
১৭ দেখিলে কিয়নো সিবিলাক্ মাচমৰিয়া। যিশুএ সিবি
লাকক্ কুলিলে মোহোৰ্ লগৎ আহা তোমালোকক্
১৮ মানুহ ধৰা ময় কৰিম্ অতএব সিবিলাকে তেতিয়ায়
১৯ আপোনাৰ্ জাল্ এড়ি তেঁওৰ্ লগৎ গল্। তেঁও তাৰ
পৰা কেতখানি গৈ জেবদিৰ্ পুত্ৰেক্ যাকুবকে তেঁওৰ্
ভায়েক্ যোহনকে নাৱৰ্ ওপৰৎ জাল্ বাতিবৰ্ দেখিলে।
২০ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ মাতিলে পাচে সিবিলাকে
আপোনাৰ্ বাপেক্ জেবদিক্ বন্দীইঁতে সৈতে নাৱতে থৈ
তেঁওৰ্ লগৎ গল্।—
২১ পাচে সিবিলাক কফৰনাহূমলৈ গল্ তেঁও তেতিয়া শাবৎ
২২ দিনৎ সিনাগগৎ সোমায় শিখালে। তেঁও বিষয়াৰ্
নিচিনা আৰু অধ্যাপক্ ইঁতৰ্ নিচিনা ন হয় সিবিলাকক্

শিখালে সেই হেতুক্ সিবিলাকে তেঁওৰ শিখনিত
২৩ বিস্ময় মানিলে। সিবিলাকৰ্ সিনগগতে এক ভূতে
২৪ পোৱা মানুহ আছিল্ সেয়ে এটাই পাৰি টুঁলিলে হে যিশু
নাজৰেথ তোমাৎ মোৰ কি কাম্ তুমি আমাক্ বিনাশ
কৰিবলৈ আহিছা নে তোমাক্ ময় চিনো তুমি ঈশ্ব
২৫ ৰৰ্ ধাৰ্ম্মিক্ পুৰুষ। পাচে নিজম্ দে জৈয়াক্ এড়ি আহ্
এই টুঁলি যিশুএ তাক ডাবি দিলে তাতে সেই অশুচি
২৬ আত্মায় তাক্ বোকাৰ্ মাৰি এটাই পাৰি তাক্ এড়ি
২৭ বাজলৈ ওলাল পাচে সিবিলাকে দেখি বিস্ময় মানিলে
আৰু অশুচি আত্মাবিলাকক টটি কৰি যি আজ্ঞা ধৰে
সিহঁতে তাকে যে মানে ঐ কি এই কি নবীন শিক্ষা এই
২৮ টুঁলি অন্যোন্যে সোধাপোছা কৰিব ধৰিলে। তেতিয়ায়
২৯ তেঁওৰ যশস্যা গালিলিৰ চাৰিওফালৰ দেশৰ সকলো
ঠাইলৈ গল্ তেতিয়া সিবিলাকে শিনগগ এড়ি যকুবু
বকে যোহনকে লগৎ লৈ শীমোনৰে আন্দ্ৰৰ ঘৰলৈ
৩০ আহিল। কিন্তু শীমোনৰ শাহু এক জ্বৰ পড়িছিল
এই হেতুক্ তাৰে বাৰ্ত্তা সিবিলাকে তেঁওৎ কলে তাতে
৩১ তেঁও আহি হাতৎ ধৰি তাইক তুলিলে তেতিয়ায় তাইৰ
জ্বৰ এড়াল পাচে তাই সিবিলাকক্ শুশ্ৰূষা কৰিলে।—
৩২ গধূলি বেলা বেলি মাৰ্গৎ মানুহে তেঁওৰ ওচৰলৈ
৩৩ নৰিয়া পড়া ভূতেপোৱা এটাই মানুহক্ আনিলে নগ
৩৪ ৰিয়া এটাই মানুহ দুৱাৰৎ গোট খালে। তেতিয়া
তেঁও নানা প্ৰকাৰ ৰুগিয়া বহু মানুহক সুস্থ কৰিলে
আৰু ভালেমান ভূতকো খেদালে আৰু ভূতহঁতক কথা
৩৫ কৰনি দিলে কিয়নো সিহঁতে তেঁওক চিনিলে। পুৱায়

তেঁও উঠি বাজল গৈ নিৰ্জ্জান থানলৈ গল্ তাতে প্ৰাৰ্থনা
৩৬ কৰিলে। পাচে শীমোনে তেঁওৰ্ লগৰ্ মানুহে তেঁওৰ্
৩৭ পিচৎ গল্। পাচে তেঁওক্ পায় কুলিলে এটায় মানুহে
৩৮ আপোনাক বিচাৰি ফুৰে। তেঁও সিবিলাকৎ কলে
আমি ওচৰৰ্ গাঁৱলৈ গৈ তাতে ময় কীৰ্ত্তন্ কৰিম্
৩৯ এইহেতুকে ময় বাজলৈ আহিলো। অতএৱ তেঁও
গালিলিৰ্ সকলো ঠানে সিবিলাকৰ্ সিনগাগৎ বাক্য
কীৰ্ত্তন কৰিলে আৰু ভুতহঁতকো খেদালে।—
৪০ তাতে এক্ কুষ্ঠিয়া মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি প্ৰাৰ্থনা
কৰিলে আৰু আঁঠু পাৰি তেঁওক্ কুলিলে যেদি আপো
৪১ নাৰ্ ইচ্ছা হয় তেবে মোক্ শুদ্ধ কৰিব পাৰে তাতে
যিশুৰ্ মৰম্ লাগি হাৎ মেলি তাক্ চুলে বোলে মোৰ্ ইচ্ছা
৪২ আছে তয় শুদ্ধ হো সেই মানুহৎ ঐয়াকে কলতে সেই
৪৩ কুষ্ঠে তাক্ এড়িলে সিও শুদ্ধ হল্ পাচে তেঁও দৃঢ় আজ্ঞা
৪৪ দিলে বোলে সাৱধান্ কাকো একো ন কবি কিন্তু গৈ
পুৰোহিতক্ দেখুৱাগৈ আৰু মোশহে প্ৰমাণ্ কৰলৈ
সিবিলাকক্ যি বিধান্ দিলে তাকে তয় শুদ্ধ কৰলৈ উৎ
৪৫ সৰগ্ কৰ্গৈ। পাচে সি গৈ সেই কৰ্ম্মৰ্ এটাইকে জ
নায় শ্লাঘা কৰিবলৈ ধৰিলে তাতে যিশু লোকে জনাকৈ
আৰুও নগৰলৈ যাব নোৱাৰিলে কিন্তু বাজৎ হাবিৎ
থাকিল্ পাচে চাৰিওফালৰ্পৰা মানুহ্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
আহিল্।—

পৰ্ব্ব কেতে দিনৰ্ পাচৎ তেঁও আৰুও কফৰ্নযমলৈ গল্
২ পাচে তেঁও ঘৰৎ আছিল্ যেন্ সেয়ে বিদিৎ হল্। সেই

হেতুকে লগাহিলেই বহু মানুহ গোট খালে তাতে
সিহিলাক থাকিবৰ থান নাছিল ঘৰৰ দুৱাৰ মুখতো
৩ নাছিল তেতিয়া তেঁও সিহিলাকৎ কথা কলে। সেই বেলা
মানুহে চাৰি মানুহক বোৱায় লৰিয়া পৰি পাহৰলগা
৪ এক মানুহক তেঁওৰ আগলৈ আনিলে সিহঁতে মানুহৰ
ময়ৰ কাৰণে তেঁওৰ কাষলৈ আহিব নোৱাৰি যৎ
তেঁও আছিল সেই পোনে ঘৰৰ চাল সোলোকায় যি
চাওৎ সেই গাহৰলগা মানুহ আছিল সেই চাঙে
৫ সৈতে তাক নমালে। যিশুএ সিহঁতৰ প্ৰতীতি দেখি
সেই গাহৰলগা মানুহক বুঁলিলে বুঁপায় তোমাৰ
৬ পাতক মৰ্ষণ হল। তাতে থকা অধ্যাপক কেতেকে এ
৭ মনৎ এই ভাবিলে বোলে ঈশ্বৰ বিনে পাতক মৰষিব
কোনে পাৰে এই মানুহে ঈশ্বৰক নিন্দা কৰে কিয়।
৮ তেতিয়া যিশুএ তাৰে আটকাল পায় সিহিলাকক বুলিলে
কিয় তোমালাকে মনৎ এনেকৈ ভাবিছা গাহৰলগা
৯ মানুহৎ তোৰ পাতক মৰ্ষণ হল এনেকৈ কোৱা আৰু
তোৰ তুলিপাটি তুলি যা এনেকৈ কোৱা এই দুয়োৰো
১০ মাজৎ কোন সুগম। কিন্তু পৃথিবীৰ মাজৎ পাতক
মৰষিবলৈ মানুহৰ পুত্ৰেকৰ মহিমা আছে যেন ঐয়া
১১ কে তোমালাকক দেখাবলৈ মই কওঁ উঠ তুলিপাটী
তুলি আপোনাৰ ঘৰলৈ যা তেঁও মুখ কাতি কৰি গাহৰ
১২ লগা মানুহৎ ঐয়াকে কলে অতএব তেতিক্ষণে সি উঠ্
তুলিপাটী তুলি সিহিলাকৰ এটাইৰে আগতে লৰিল
তাতে এটায়ে বিস্ময় মানি আমি কোনো কালৎ এনে নে
দেখিলো এই বুলি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰিলে।—

১৩ তেঁও আৰও সাগৰৰ কাষৰলৈ গলত জুমে জুমে
মানুহ তেঁওৰ ওচৰত আহিলু পাচে তেঁও সিহঁতক
১৪ শিকালে। তেঁও সেই পোনে গৈ ৰহৰাত বহি থকা
আল্পেয়ৰ পুত্ৰেক লেবিক দেখি কলে তুমি মোৰ লগ
লৈ আঁহা। এনেকৈ তেঁও উঠি তেঁওৰ পিচত গল।
১৫ পাচে যিশু তাৰ ঘৰত খাবলৈ বহিলত ভালেটি কৰটো
ৱাৰি পাতকীহঁতো যিশুৰে তেঁওৰ শিষ্যসকলৰে লগত
বহিল কিয়নো সিবিলাক ভালেমান আছিল আৰু তেঁওৰ
১৬ লগত আহিছিল। তেঁও কৰটোৱাৰিহঁতে সৈতে আৰু পাত
কিহঁতে সৈতে ভোজন কৰিলত অধ্যাপকসকলে আৰু
ফাৰিশিহঁতে তাকে দেখি তেঁওৰ ভকতসকলক কলে
তেঁও কৰটোৱাৰিহঁতে সৈতে আৰু পাতকিহঁতে সৈতে
১৭ খোৱা পীয়া কৰে কিয়। তেতিয়া যিশুএ তাকে শুনি সিবিলা
কক কলে যিবিলাক নিৰোগী সেইবিলাকৰ বেজত
১৮ প্ৰয়োজন নাই কেৱল ৰোগিৰ প্ৰয়োজন। ময় পৰ
মাৰ্থিক সকলক মন পালটাবলৈ মাতিবলৈ অহা নাই
১৯ কিন্তু পাতকিহঁতক। য়োহনৰে ফাৰিশিহঁতৰে শিষ্যসক
লে লঘোন কৰে সেই হেতুকে সিবিলাকে আহি তেঁওক
কলে য়োহনৰে ফাৰিশিসকলৰে শিষ্যসকলে লঘোন
কৰে কিন্তু তোমাৰ ভকতহতে লঘোন ন কৰে
২০ জৈয়াৰ হেতু কি। যিশুএ কলে কন্যা জুতকিয়া মানুহে
দৰা সিহঁতৰ লগত থকাত জানো লঘোন কৰিব পাৰে
২১ দৰা। সিহঁতৰ লগত যেতে দিন থাকে তেতদিন সিহঁতে
লঘোন কৰিব নোৱাৰে কিন্তু যেতিয়া দৰাক সিহঁতৰ
লগৰপৰা লৈ যায় তেতিয়া সিহঁতে লঘোন কৰিব।

২২ আৰু ন কানি দি পুৰণী কাপৰৰ্ তালি কোনেও নে মাৰে
তেনে কৰিলে যি দিয়ে সেয়ে পুৰ পিৰ্পৰা ছিগি পৰে
তাতে ঘটা মৰহ হয়। ন দ্ৰাক্ষাৰ্ ৰহ পুৰণি কলহৎ
কেঁও ন থয় তেনে কৰিলে দ্ৰাক্ষা ৰহে কলহ ফালি পেলাব
পাচে দ্ৰাক্ষাৰহ পড়ি যাব আৰু কলহো এনাৰি হ্বব কিন্তু
ন দ্ৰাক্ষাৰহ ন কলহৎ থব লাগে।—
২৩ তেঁও শাবৎ বাৰে পথাৰে শহৰ্ মাজেদি গৈছে
তেতিয়া তেঁওৰ্ ভকৎসকলে বাটকৰা হুই চেঁই ছিণ্ডিব
২৪ ধৰিলে। তেতিয়া ফাৰিশিহঁতে তেঁওক্ ছুঁলিলে
দেখা ঔহঁতে শাবত বাৰে কৰিব নোপোৱা বন্ কৰে
২৫ কিয়। তেঁও সিবিলাকক্ ছুঁলিলে যেতিয়া দাঙদৰ্
খাবলৈ একো ন থকাৎ ভোক্ লাগিলৎ তেঁও আৰু
তেঁওৰ্ লগৎ যিবিলাক্ আছিল্ সিবিলাকেও কি কৰি
২৬ ছিল্ আবিয়াতৰ্ প্ৰাবীন্ পুৰোহিতৰ্ কালৎ ঈশ্বৰৰ্
মন্দিৰৎ সোমায় যি বেহানি পুৰোহিৎহঁতক্ এৰি
আৰু কাৰো খাদ্য ন হয় তাকে কেনেকৈ খালে
যিবিলাক্ তেঁওৰ্ লগৎ আছিল্ সিবিলাককো দিলে
তোমোলাকে জানো এই কথা কোনো বালে পঢ়া নায়।
২৭ তেঁও সিবিলাকক্ ছুঁলিলে শাবৎ বাৰ্ মানুহলৈ নির্ম্মা
২৮ ন কৰা গল কিন্তু মানুহ শাবতৰ্ নিমিত্ত ন হয় এয়েৰেই
মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ শাবৎ বাৰৰ্ ঈশ্বৰৰ্ আছে।—
পর্ব্ব তেঁও আৰু ও সিনগগৈলে গল্ তাতে এক্ কোঙা মানুহ
৩ আছিল্। তেতিয়া তেঁও শাবতবাৰে তাক্ সুস্থ কৰিব
২ তাতে সিবিলাকে তেঁওক্ অপবাদ দিব এহি হেতুক্ তাৰ
৩ ফালৈলে চায় আছিল পাচে তেঁও সেই কোঙা

মানুহক ছুঁলিলে মোৰ্ আগতে যিয় হো তাত
৪ পাচে তেঁও মিবিলাকক্ ছুঁলিলে সুকৰ্ম্ম কৰা অথবা কুকৰ্ম্ম
কৰা এই দুয়োৰ্ মাজৎ আৰু প্ৰাণ্ ৰক্ষা কৰা অথবা
প্ৰাণ্ মৰা এই দুয়োৰো মাজৎ শাবত বাৰে কৰিব লগা
৫ কি তাতে মিবিলাক অৱাক্ হল্। তেতিয়া তেঁও মিবি
লাকৰ্ মনৰ্ কাঠিন্যৰ্ নিমিত্তে শোকযুক্ত হই খঙ
গুটি চাৰিও ফাললৈ চালে পাচে তেঁও মেই মানুহক্
৬ ছুঁনিলে তোৰ হাৎ পোন্ কৰ্। পাচে মি পোনালে
তাৰ্ মেই হাৎ আন হাতৰ্ নিচিনা ভাল্ হল্। কিন্তু
ফাৰিশিহঁতে গৈ মেইবেলা হেৰোদিয়াহঁতে মৈতে
তেঁওক্ যিৰূপে বিনাশ কৰিব পাৰে তেঁওৰ্ বিৰোধে
৭ এই আলচ্ কৰিলে। এই হেতুক্ যিশু আপোনাৰ্
৮ ভকৎসকলে মৈতে সাগৰলৈ গল্। ভালেমান্
মানুহো গালিলিৰ্পৰা তেঁওৰ্ লগৎ গল্ যিহুদাৰ্
দেশ যিৰোশলম এদোম দেশ য়ৰদনৰ্ মিপাৰৰ্পৰা
সূৰৰে মীদোনৰে চাৰিওফালৰ্ মানুহ তেঁওৰ্ মহৎ
৯ কৰ্ম্মৰ্ বতৰা পায় তেঁওৰ্ কাষৰলৈ আহিল্ তেতিয়া
মানুহে তেঁওক ঠেলি পেলায় ছুঁলি তেঁওৰ্ওচৰৎ এখান্
১০ নাৱ থয় এই আজ্ঞা তেঁও শিষ্যসকলক্ দিলে। বহুত
মানুহক্ তেঁও সুস্থ কৰিছিল্ এই হেতুক্ যেতেক্
মানুহৰ্ ৰোগ আছিল্ মেই এটায়ে তেঁওক্ পৰশি
১১ বলৈ লৰুড়ি আহিল্ অশুচি আত্মাহঁতো তেঁওক দেখি
নাওই তুমি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ এই ছুঁলি এটাহ পাৰি
১২ তেঁওৰ্ আগৎ পৰিলি পাছে কাতো ন জনাবলৈ তেঁও
মিহঁতক দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে।—

১৩ পাচে তেঁও পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰলৈ গৈ যিবিলাকলৈ তেঁওৰ্ ইচ্ছা
সেই বিলাকক্ মাতিলে পাচে সিবিলাক্ তেঁওৰ্ এচৰলৈ
১৪ আহিল্। তেতিয়া আপোনাৰ্ লগৎ থাকি আৰু বাক্য
কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ পঠিবলৈ আৰু নৰিয়া গুচোৱা ভূৎ
১৫ খেদোৱা মহিমা পাবলৈ তেঁও বাৰে জনক্ নিয়োজন্
১৬ কৰিলে। শীমোনৰ্ প্ৰেৰিত্ নাম্ পিতৰ্ থুলিলে তেঁওকে
১৭ জেবদিৰ্ পুতেক্ যাকোবকে আৰু যাকোবৰ্ ভায়েক্
১৮ যোহনকে তেঁও সিবিলাকৰ্ প্ৰেৰিত্ নাম্ বোৱনেৰ্গিস
থুলিলে অৰ্থাৎ মেঘ গৰ্জনৰ্ পুতেক্ হেতু আৰু আন্দ্ৰিয়কে
ফিলিপকে বাৰ্থলমীকে আৰু মাথিওকে থমাসকে আল্ফে
য়াৰ্ পুত্ৰ যাকোবকে থদ্দীকে শীমোন্ কনানী আৰু
১৯ যি জনে তেঁওক্ পৰৰ্ হাতৎ ধৰি দিলে সেই যিহুদাহ
ইস্কাৰিওটীকে নিয়োজন্ কৰিলে। তেতিয়া সিবিলাক্
ঘৰলৈ গল্।—

২০ পাচে আৰু এচৰ্ মানুহ্ গোট খালে তাতে সিবিলাকৰ্
২১ খাবলৈ আহৰি নাজিল্ তেঁওৰ্ আত্মীয় মানুহে শুনি
তাকে ধৰিবলৈ গল্। কিয়নো সিবিলাকে থুলিলে তেঁও
২২ ব্যাকুল হইচে। যি অধ্যাপকসকল যিৰোশলমৰ্
পৰা আহিছিল্ সিবিলাকেও থুলিলে তেঁওৰ্ বিএলজি
২৩ বুব্ আচে আৰু ভূতৰ্ ৰজাৰ্ নাম কৰি সি ভূৎ হতক্
২৪ খেদায়। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ মাতি আনি ওপদে
শৰূপে কলে শয়তানকে শয়তানে কেনেকৈ খেদাব পাৰে।
২৫ যেদি কোনো ৰাজ্য আপোনাৰ্ এৰাশয় নোহোৱাৎ
বেলেগ হয় তেবে সেই ৰাজ্য স্থিৰ্ হব নোৱাৰে যেদি
ঘৰো আপোনাৰ্ এৰাশয় নোহোৱাতে বেলেগ হয়

২৬ তেৱে সেই ঘৰো স্থিৰ হব নোৱাৰে আৰু যেদি শয়
তান আপোনাৰ বিৰোধে বেলেগ হয় তেবে সি ঠিৰস্থা
২৭ য়ি হব নোৱাৰে কিন্তু তাৰ অন্ত হয়। কোনো বল
বন্ত মানুহক আগেই নে বান্ধি সেই বলবন্ত মানুহৰ
ঘৰলৈ গৈ তাৰ বেহানি লুৰিব নোৱাৰে কিন্তু তাক
২৮ কৰিলে তাৰ ঘৰ ভাঙ্গিব পাৰে। ময় নিশ্চয় কৰি
তোমোলাকৎ কওঁ যিবিলাক পাতক যিবিলাক নিন্দা
চাৰেৰে যি কোনো মানুহে নিন্দাচাৰ কৰিব তাক
২৯ মানুহৰ প্ৰত্তেকহঁতক প্ৰতি মৰষন হব কিন্তু যি
কোনোএ ধৰ্ম্মাত্মাক প্ৰতি নিন্দা কৰে তাৰ কোনো
কালে মৰ্যণ ন হয় কিন্তু তাৰ অনন্ত নৰক গমন আপদ
৩০ আছে। সিবিলাকে তুঁমিলে অশুচি আত্মা তেওঁৰ
আছে এই হেতুঁকু তেওঁ এই কথা কলে।—
৩১ তাত পাচে তেওঁৰ ভায়েকহঁতে তেওঁৰ মাকে আহি বাজ
৩২ তে থিয় হই তেওঁক মাতিবলৈ মানুহ পঠালে সেই
কানৎ তেওঁৰ চাৰিওফালে মানুহ বহি আছিল এই
নিমিত্তে সিবিলাক তুঁমিলে দেখোক আপোনাৰ মাত্ ভাত্
৩৩ সকলে বাজৎ থিয় হই আপোনাক বিচাৰে। তেওঁ মাৎ
লগায় সিবিলাকক তুঁমিলে মোৰ আয় কোন আৰু
৩৪ ভায়েইৰা কোন পাচে যিবিলাক তেওঁৰ চাৰিওফালে বহি
৩৫ আছিল সিবিলাকলৈ চায় তেওঁ তুঁমিলে দেখা ঐবিলাকেই
মোৰ আয় মোৰ ভায় কিয়নো যি কোনোএ ঈশ্বৰৰ
ঔক্ত কৰে সেয়ে মোৰ ভায় ভনী আয়।—
পৰ্ব্ব আকও তেওঁ সাগৰৰ তীৰৎ সিখাবলৈ ধৰিলৎ বহু
৪ মানুহ তেওঁৰ ওৰচৎ চাপিলৎ পাচে তেওঁ নাৎ উঠি

সাগৰৰ্ মাজত বহিল্ এটায় বিলাক্ মানুহ সাগৰৰ্
২ তীৰত থাকিল্। তেতিয়া তেঁও বহু দৃষ্টান্ত দি সিবি
৩ লাকক্ শিখালে আৰু আপোন্ শিখনীৰ্ মাজতে সিবি
লাকক্ টুলিলে শুনা দেখা এক খেতিয়ক্ কঠিয়া সিচি
৪ বলৈ গল্ সিঁচোতেং কেতেটি কঠিয়া বাটৰ্ কাখ
ৰত পৰিল্ পাচে পখাৰৰ্ চৰায়ে আহি তাক্ খায়
৫ পেলালে। যত সৰহ্ মাটি নায় এনে শিলনীত কে
তেটি পৰিল্ তেতিয়া মাটিৰ্ ভৰ্ নে পায় সি লগাতি
৬ সেই গজিল্ কিন্তু ৰোদ্ লাগি লেৰেলি গল্ আৰু তাৰ্
৭ শিপা নোহোৱাত শুখায় গল্। আৰু কেতেটি কঠিয়া
কাটাল গছনীত পৰিল্ পাচ সেই কাটাল্ গছ বাঢ়ি তাক্
৮ খায় পেলালে তাতে নিফল হল্। আৰু যিবিলাক্ কঠিয়া
সজ মাটিত পৰি গজিল্ আৰু বাঢ়ি কোনোএ ত্রিশ
গুণ কোনোএ ষাঠি গুণ কোনোএ ত্রিশগুণ গুটি ধৰিলে।
৯ পাচ তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে যাৰে শুনিবলৈ কান্
১০ আছে সেয়ে শুনক্। তেঁও স্বতন্ত্র হলত সেই বাৰে জনৰ্
লগত যিবিলাক্ তেঁওৰ্ চাৰিওফালে আছিল্ সেই
১১ সকলে তেঁওক সেই দৃষ্টান্তৰ্ অর্থ সুধিলে। তেতিয়া
তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে তোমোলাকক্ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্
১২ তত্ত্ব জানিবলৈ অনুগ্রহ কৰাগৈছে কিন্তু যিবিলাক্
বাজত আছে সেইবিলাকে দেখোঁতেং দেখিব কিন্তু নে
জানে আৰু শুনোতেং শুনিব কিন্তু নুবুঝে এই নিমিত্তে
এই সকল্ সিবিলাকৰ্ আগত দৃষ্টান্তৰূপে কোৱা যায়
জানো পাচে সিবিলাকৰ্ মন পালটোৱা হয় জানো পাচে
১৩ সিবিলাকৰ্ পাপ মর্ষন্ হয়। তেঁও সিবিলাকত

ঔয়াকো কলে এই দৃষ্টান্ত জানো তোমোলাকে নেজানা
১৪ নেজানিলে আন্‌বিলাক্ দৃষ্টান্ত কেনেকৈ বুঝিবা।
১৫ কহিয়া সিচায় বাক্য সিচে। যিবিলাক্ বাটৰ্ কাষৰৎ
সেইবিলাক্ এই যৎ বাক্য সিচা হইছিল্ কিন্তু শুনিল
তেই শয়তানে আহি সিবিলাকৰ্ আশয়ৎ সিচা কথা লৈ
১৬ যায়। যিবিলাক্ শিলনীৎ সিচা হল্ সেইবিলাক্ এই
যিবিলাকে কথা শুনি তেতিয়ায় হৰ্ষমনে সিইঁতে তাক্ লয়
১৭ কিন্তু আপোনাৰ্ মাজৎ শিপা নোহোৱাৎ কিঞ্চিৎ কাল্
মাত্তোন্ থাকে তাতপাচে যেতিয়া কথাৰ্ নিমিত্তে দুখ
বা বৈৰতা হয় তেতিয়া সেইবিলাক্ বেকৎ পৰে।
১৮ যিবিলাক্ কাটলগাচনীৎ সিচা হল্ সেইবিলাক্ এই যি
১৯ কথা শুনিলে বিষয় চিন্তায় আৰু ধনৰ্ আগেশে আৰু
আন্ বস্তুৰ্ আকাঙ্ক্ষায় সোমায় কথা মাৰ্ পেলায়
২০ তাতে নিষ্ফল্ হই যায়। যিবিলাক্ ভাল্ মাটিৎ
সিচিলে সেইবিলাক্ এই যি কথা শুনে আৰু মন
তো ৰাখে তাৰে কোনোএ ত্ৰিশগুণ কোনোএ ষাঠিগুণ
ফল্ ধৰে।—

২১ আৰু তেঁও সিবিলাকৎ ঔয়াকো বলে দোনৰ্ তলৎ
থবলৈ নাইবা খাটৰ্ তলৎ থবলৈ জানো চাকি লগায়
২২ আনে গচাৰ্ ওপৰৎ থবলৈ নালে। যি গুপ্ত
বস্তু এনে একো গুপ্ত পদাৰ্থ নায় আৰু যিহক্
বাজলৈ ওলিয়াব নেলাগিব এনে একো অপ্ৰকাশিৎ
২৩ পদাৰ্থ নায়। যাৰে শুনিবলৈ কান আছে সেয়ে শুনোক্
২৪ পাচে তেঁও সিবিলাকক্ কলে তোমোলাকে যিহকে

শুনা তাতে মন দিয়া যি দোনেরে তোমোলাকে জোখা
সেই দোনেরে তোমোলাকর্ ওচরতো জুখিব লাগে
আরু যিবিলাকে শুনে সেই তোমোলাকক্ আরু
২৫ দিয়া যাব। কিয়নো যার আছে তাকে দিবলাগে
কিন্তু যার নায় তার্ হাতরপরা তার্ যি আছে
তাকো নিয়া হব।—

২৬ তেঁও টুঁলিলে যি কোনো মানুহে মাটিৎ কঠিয়া সিচি
২৭ পাচে রাত্রিন্দিরা শুই থাকিলে ওহি থাকিলেও সেই
কঠিয়ায় গজালি মেলি কেনেকৈ বাঢ়ি যায় সি তাক্ নে
২৮ জানে এই রূপে ঈশ্বরর্ রাজ্য। কিয়নো আগেই
পাৎ তার্ পাচে চেঁরু তার্ পাচে চেঁইর্ মাজৎ পকা
২৯ শস্য পৃথিবীএ এই রূপে আপুনি ফল্ দিরে। কিন্তু
ফল পকিলে তেতিয়া কাচি দিব কিয়নো সময় হল্।—

৩০ তেঁও আরু টুঁলিলে ঈশ্বরর্ রাজ্য কার সদৃশ আরু
৩১ ময় তার কি ওপমা দিম্। সেয়ে এটি সরীয়হ গুটির্
মান্ তাকে যেতিয়া মাটিৎ সিচে তেতিয়া পৃথিবীৎ যি
বিলাক্ কঠিয়া আছে সি সেই এটায় কঠিয়াৎকৈ সরু
৩২ কিন্তু সিচিলে বাঢ়ি যায় আরু এটাই তৃণৎকৈ বড় হই
ডালুয়েওনি দীঘি বড় হয় পাচে পখীবর্ চরায়ে
৩৩ আহি তার্ চাঁতে থাকে। সিবিলাকর্ শুনিবলৈ
যিমান্ শক্তি তদনুরূপে তেনেকুৱা বহুত ভান্ত দি সিবি
৩৪ লাকর্ আগৎ বস্তু কথা কলে। কিন্তু দৃষ্টান্ত বিনা
তেঁও আর একো ন কলে আরু অকল্ সরিয়া হই
আপোনার্ শিষ্যসকলৎ এটাইবে অর্থ কলে।—

৩৫ সেই দিনা বিয়লি বেলা তেঁও সিবিলাকক্ টুঁলিলে

৩৬ আহা আমি সিপাৰলৈ যাঁও। সিবিলাকে মানুহ জুমক্ বিদায় দি নাৱৎ ওহি তেঁওৰ্ লগৎ গল আন্ নাৱ
৩৭ তেঁওৰ্ লগৎ আছিল্। তেতিয়া বড় ধুমুহা মাৰিলৎ চৌও নাৱৰ্ ওপৰ ওহিল্ পাচে পানিএ নাৱ ভৰি পৰিল্
৩৮ কিন্তু তেঁও নাৱৰ্ পিছফালে গাৰুৎ মুৰ্ দি টোপনি য়াই ছিল্ এই হেতুক্ সিবিলাকে তেঁওক্ জগায় কলে হে গুৰু আমি মৰিব লগা হলো আপোনাৰ্ তেৱে' একো
৩৯ চিন্তা নায়। তেতিয়া তেঁও ওহি সেই ধুমুহাক্ ডাৱি দিলে আৰু সাগৰকো কুলিলে শান্ত হোৱা স্থিৰ হোৱা
৪০ পাচে বতাহ্ নিবৰ্ত্তিল্ আৰু নিৰ্ব্বাত হল্। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে তোমোলাক্ এনেকুৱা ভয়াতুৰ্ কিয়
৪১ আৰু তোমোলাকৰ্ কিঙ্কিতো প্ৰতিতি নায় জে কি। এনে বেই সিবিলাকে বড় ভয় কৰিলে আৰু বতাহো সাগৰ উঁওৰ্ আজ্ঞাবৰ্ত্তী হয় উঁও কি আশ্চৰ্য্য মানুহ এই কথা সিবিলাকে অন্যোঅন্যো কলে।—

পৰ্ব্ব সেই বেলা সিবিলাক্ সাগৰৰ্ পাৰ হৈ গদৰা
৫ দেশ পালেগৈ পাচে নাৱৰ্পৰা নামিলে তেই অশুচি আত্মা এজন্ মৈদামৰ্পৰা আহি তেঁওৰ্ লগ ললেহি
৩ সেই মানুহৰ্ নিৱাস মৈদামৰ্ মাজৎ আছিল্ তাক্ জিজিৰি লগায়ো কোনোএ বান্ধি ৰাখিব নোৱাৰিলে কিয়
৪ নো সি বাৰে বাৰে জিজিৰি আৰু লোহাৰে বন্ধিৎ হৈ আছিল্ কিন্তু জিজিৰি আৰু লোহা তাৰ্ বলৎ ভাগি ডোখৰ্২ হৈছিল্ আৰু কোনোএ তাক্ বশ কৰিব
৫ নোৱাৰিলে। সি নিতৌ ৰাত্ৰিদিৱা পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ মৈদামৰ্ মাজৎ এটাহ্ পাৰি আপোনাকে আপুনি শীলৎ

৬ কাটিছিল্ । পাছে সেয়ে য়িশুক্ দূৰৈৰে দেখি লৰড়ি
৭ গৈ তেঁওক্ ভজিলে আৰু বড় কৰি এটাহ পাৰি হুঁলিলে
হে সৰ্ব্বোপৰিস্থ ঈশ্বৰৰ্ পুত্তেক য়িশু আপোনাৎ মোৰ
কি কাম মম তোমাক্ ঈশ্বৰৰ্ শপথ দিয়োঁ মোক যাতনা
৮ নিদিবা। কিয়নো তেঁও তাক হুঁলিছিল্ হে অশুচি
৯ আত্মা সেই মানুহৰ্পৰা ভয় ওলা। আৰু তেঁও
তাৎ শুধিলে তোৰ নাম কি সি মাৎ লগায় তেঁওক
হুঁলিলে মোৰ নাম লেজিওন্ কিয়নো আমি ভালেমান্ ।
১০ সিও সিহঁতক্ দেশৰ্পৰা নে খেদাবলৈ তেঁওক্ কাবৌ
১১ কৰিব ধৰিলে। সেই বেলা পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বড়
এজাক্ ৰৰা চৰিছিল্ তাকে দেখি এটায় ভূতে তেঁওক্
১২ কাবৌ কৰিব ধৰিলে আমাক্ ৰৰাৰ্ মাজলৈ পঠোৱা
১৩ আমি সিহঁতৰ্ মাজৎ সোমও গৈ পাছে য়িশুএ তেতিয়া
সিহঁতক্ অনুজ্ঞা দিলে এয়েৰেই অশুচি আত্মাহঁতে গৈ
ৰৰাৰ্ মাজৎ সোমাল্ গৈ তাতে সেই ৰৰা জাক্
ওখৰ্পৰা লৰড়ি গৈ সাগৰৎ বুড়ি মৰিল্ গৈ সিহঁত
১৪ দুহেজাৰ্ মান্ আছিল্। তেতিয়া ৰৰাৰখিযা
য়াহঁতে পলায় গৈ নগৰতে গাঁৱাত বতৰা কলে গৈ।
১৫ তাতে মানুহে সেয়ে কি ঔয়াকে জানিবলৈ বাজ ওলাল্
তেতিয়া সিহঁতে য়িশুৰ্ ওচৰলৈ আহি সেই ভূতে
পোৱাক্ আৰু লেজিওনে পোৱাক্ ভূতে এৰা কাপড় পিন্ধি
১৬ বৰ্ আৰু সুস্থ হই বহি থাকিবৰ্ দেখি ত্ৰাস লাগিল্।
পাছে যিবিলাকে দেখিছিল্ সেইবিলাকে সিহঁতৎ সেই
১৭ ভূতপোৱাৰ্ কথা আৰু ৰৰাৰ্ কথা কলে সিহঁতে ও
১৮ সিহঁতৰ্ সীমা এড়ি যাবলৈ তেঁওক্ কাবৌ কৰি ধৰিলে।

আত অনন্তৰ তেঁও নাৱৎ আছিলৎ সেই আগেই ভুতে
১৯ পোৱায় তেঁওৰ্ লগৎ থাকিবলৈ তেঁওৎ প্ৰাৰ্থনা
কৰিলে। য়িশুএ তাক থাকিব নিদিলে বোলে তয় ঘৰলৈ
তোহোৰ্ বন্ধুবৰ্গৰ্ লগলৈ যাহ ঈশ্বৰে যি মহৎ কৰ্ম্ম
২০ তোৰ্ অৰ্থে কৰিলে আৰু তোক কৃপা কৰিলে এহি কথা
সিহঁতৎ কগৈ। তাত পাচে সি গৈ যি মহৎ কৰ্ম্ম য়িশুএ
তাৰ অৰ্থে কৰিলে তাকে দেকাপলিসৎ প্ৰকাশিব ধৰিলে
২১ তাতে এটায় মানুহে বিস্ময় মানিলে।—

তেতিয়া য়িশুএ আকও নাৱেৰে পাৰ্ হলৎ বহু মানুহ
তেঁওৰ্ ওচৰৎ জাপিল্ পাচে তেঁও সাগৰৰ্ তীৰৎ
২২ ৰলগৈ। আৰু দেখা যাইৰস নামে সিলগাৰ্
অধিকাৰ্ এজন তেঁওৰ্ নাম শুনি আহিল্ তেঁওক্ দেখি
তেঁওৰ্ ভৰিৎ পৰিল্ আৰু বাগ্ৰ হই তেঁওক্ কাবৌ
২৩ কৰি কুলিলে মোহোৰ্ এটী জোৱালী মৃত্যুকল্প হইছে
কিন্তু আপুনি আহি তাইৰ ওপৰৎ হাৎ দিয়োক্হি তা
২৪ তেই তাই সুস্থ হই জীব। তেতিয়া য়িশু তেঁওৰ্
লগৎ গৎ ভালেমান মানুহো তেঁওৰ্ পিচতে গল্
তাত মানুহৰ্ বড় হেঁচাহেঁচী লাগিল্।—

২৫ সেহি কালৎ এজনী তিৰোতা আছিল্ তাইৰ্ বাৰ
২৬ বৎসৰ্ তেজ গৈছিল্ পাচে বহু বেজ লগালতো বহু
দুখেহে পাইছিল্ আৰু তাইৰ্ সকলো বেহানি ভাঙ্গি
২৭ লে তথাপি ভাল নহল্ আৰু ব্যাধি বাঢ়িছিহে। তায়েই
য়িশুৰ্ আখ্যান্ শুনি জুমৰ্ মাজতে তেঁওৰ্ পিচ
২৮ ফালে আহি তেঁওৰ্ বস্ত্ৰ পৰশিলে কিয়নো তাই
মন কৰিলে বোলে যেদি ময় হুধী তেঁওৰ্ বস্ত্ৰ পৰশিব

২৯ পাৰো তেৰো স্বস্ত হয়। পাচে তেতিয়ায় তাইৰ্ তেজ
ৰোৱা শুখায় গল্ তাতেই তাই পীড়াৰ্ সকাশ হ'লা।
৩০ যেন্ জানিলে আপোনাৰ্পৰা প্ৰভাব হৈগৈছিল্ য়িশুএ তেতি
ক্ষনে জৈয়াৰে ওয়ান্ পালে সেই হেতুক্ তেঁওৰ্ এটায়
মনুষ্যৰ মাজৎ গাদুৰায় হুঁলিলে মোহোৰ বস্ত্ৰ পৰ
৩১ শিলে কোনে। তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে তেঁওক্ হুঁলিলে
মানুহ তোমাৰ চাৰিওফালে আবৰি ধৰিআছে জৈয়াকো
দেখিচা তেৱো মোহোক্ কোনে পৰশিলে এনেকৈ
৩২ বোলে কিয়। পাচে এই কৰ্ম্ম কোনে কৰিলে জৈয়াকে
৩৩ জানিবলৈ তেঁও চাৰিওফালেলৈ চালে। সেই তিৰো
ভায় আপোনাৎ কিং হয় তাকে জানি ত্ৰাস লাগি কম্প
মান হই আহি তেঁওৰ্ তৰিৎ পৰি তেঁওৎ এটায় বৃত্তান্ত
৩৪ স্বৰূপকৈ কলে। তেতিয়া তেঁও তাইক্ হুঁলিলে হে
জোৱানি তোৰ্ প্ৰতীতিএ তোক্ স্বস্ত কৰিলে কুশলে
যা তয় আৰোগী হো।

৩৫ তেঁও জৈয়াকে কৈছে সেহি সময়তে সিনগোগৰ্ অধি
কাৰ ঘৰৰ্পৰা কোনোবায় আহি তেঁওক্ হুঁলিলে তোমাৰ্
৩৬ জোৱালি মৰিল্ গুৰুক আৰু দুখ দিচা কিয়। পাচ
সেই কথা শুনি সিনগোগৰ্ অধিকাৰক্ য়িশুএ হুঁলিলে
৩৭ চিন্তা ন কৰিবা কেবল্ প্ৰতীয়াৰা। তেতিয়া পিতৰ
যাকোব আৰু যাকোবৰ্ ভায়েক্ য়োহন এই তিনিক্
৩৮ বাতিৰেকে আৰু কাকো লগৎ ন যাবনি দিলে তেঁও
সিনগোগৰ্ অধিকাৰৰ্ ঘৰলৈ আহি মানুহক্ কোৰাল্
৩৯ কৰি ৰৰ্ আৰু বিনায় বিনায় কান্দিবৰ্ দেখিলে তেতিয়া
ভিতৰলৈ গৈ সিহঁতক্ হুঁলিলে কিয় কোৰাল্ কৰিচ

কিয় কান্দিচ ছোৱালী মৰা নায় কিন্তু টোপনী আছিচে
৪০ তেতিয়া তেঁওক্ সিহঁতে বিগতি কৰিলে। পাচে তেঁও
সেইবিলাক্ মানুহক্ বাজলৈ খেদায় ছোৱালীৰ্
মাক্ বাপেৰকে তেঁওৰ্ লগত্ যিবিলাক্ আছিল্ সিবি
লাককে লগত্লৈ যি ঘৰত্ ছোৱালি শুই আছিল্
৪১ তালৈ সোমায়গলা। তেতিয়া তেঁও ছোৱালীৰ্ হাতত্
ধৰি তাইক্ কুলিলে তালিতা কুমি অৰ্থাত্ হে ছোৱালি
৪৪ তোক্ মই বোলো উঠ্। এয়েৰেই ছোৱালি তেতি
য়ায় উঠি খোজ কাঢ়িলে কিয়নো তাই তেতিয়া বাৰ বছ
সৰিয়া তাতে মানুহ বিস্ময় মানিলে পাচে কাকো ন
কবলৈ তেঁও সিহঁতক্ দৃঢ় আজ্ঞা কৰিলে তেঁও তাইক্
কিঞ্চিত্ খুৱাবলৈ আজ্ঞা কৰিলে —

পৰ্ব্ব ৬

তাত পাচে তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে তাৰ
পৰা আপোনাৰ্ দেশলৈ আহিল্। তেতিয়া শাবত্
বাৰ হলত্ তেঁও শিলগাত্ শিখাবলৈ ধৰিলে তাতে
২ ভালেমান মানুহে তাকে শুনি বিস্ময় মানিলে বোলে
ঔয়াৰ্ এইবিলাক্ কথা কৰপৰা হল্ আৰু এনে আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্ম যে তেঁও কৰে এই জ্ঞান্নো ঔয়াক্ কোনে দিচে। ঔ
৩ জানো মাৰিয়াৰ্ পুত্ৰেক্ ন হয় আৰু যকোবৰ যোশি
য়িহুদাহ্ শিমোনৰ্ ভায়েক্ সি বাঢৈ ন হয় আৰু ঔয়াৰ
ভনিয়েক্ জানো আমাৰ্ এঠাত্ নায় আৰু তেঁও
৪ সিহঁত কথা লগালে। পাচে যিশুএ সিহঁতক্ কুলিলে
আপোনাৰ্ দেশ আপোনাৰ্ মিতিৰৰ্ মাজ আপো
নাৰ্ ঘৰ ঔয়াক্ এড়ি আৰু কতো আচাৰ্য্যৰ্ অপ
৫ শস্যা ন হয়। এই হেতুক্ তেঁও অলপ্ নৰি

য়াপৰা মানুহৰ্ গাৎহাৎ দি সিহঁতক্ সুস্ত কৰিলে
এই বিনে আৰু তাৎ একো আশ্চাৰ্য্য ক্ৰিয়া কৰিব নোৱা
৬ ৰিলে তেঁও সিহঁতৰ্ অনাস্তিক্ দেখি বিস্ময় মানিলে
পাচে শিখায় গাৱেঁ ঘুৰিলে। আত অনন্তৰে তেঁও
৭ সেই বাৰ জন্ শিষ্যকমাতি আনি দুজন দুজনকৈ পঠা
বলৈ ধৰিলে আৰু সিবিলাকক্ অশুচি আত্মাৰ ওপ
৮ ৰৎ অধিকাৰ্ পাতিলে আৰু লাখুটীক্ বাতিৰেকে বাটৰ্
সম্বল্ ভক্ষ্য জোলোঙ্গাৎ তিনি ৰতিয়াকে আদি কৰি
৯ একো ন লবলৈ আজ্ঞা কৰিলে। আৰু ফানটী ভৰিৎ
পিন্ধিবলৈ আৰু দুয় চোলা নি পিন্ধিবলৈ তেঁও আজ্ঞা
১০ কৰিলে। সিবিলাকক্ তেঁও জৈয়াকে হুলিলে তোমোলাক্
যিঠাই যি দাবলৈ যাবা সেই নগাৰৰ্পৰা নোযোৱামানে
১১ তাতে থাকিবা আৰু যি কোনোএ তোমোলাকক্ আলহি
নোলোহে অথবা তোমোলাকৰ্ কথা ন শুনে তাৰ্পৰা
তোমোলাক্ যাবৰ্ বেলা সিহঁতৰ্ সাক্ষী হবলৈ
তোমোলাকৰ্ ভৰিৰ্ ধুলি ঝোকাৰি পেলাবা মই তোমো
লাকৎ সুৰূপকৈ কওঁ সোধিৰ্ দিনা সেই নগৰৰ্ তগৎ
১২ কৈ সদমৰে অমৰৰে তও আতি সহনীয় হব। তাৰ্
১৩ পাচে সিবিলাকে গৈ মানুহে মন পালটোৱা আৱশ্যক
ইয়াকে কীৰ্ত্তন কৰিলে আৰু ভালেমান্ ভূৎ খেদালে
আৰু ভালে মান্ ৰোগিক্ তেল দহায় সুস্ত কৰিলে।—
১৪ তেঁওৰ্ নাম বক্ক দূৰলৈকে ব্যাপিল সেই নিমিত্তে হে
ৰোদ ৰজায় তেঁওৰ্ আখ্যান শুনি হুলিলে য়োহন বুৰক্
মৃত্যুৰ্পৰা উঠিল্ এই হেতুক আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তেঁওৎ
১৫ দেখা যায় কোনো কোনোএ বোলে এঁও এলিয়াহ্ আৰু

কোনো১ বোলে এঁ৩ কোনোৱা আচাৰ্য্য অথবা আচাৰ্য্যৰ্
১৬ নিচিনা অব। কিন্তু হেৰোদে তাকে শুনি কুঁলিলে য়োহনৰ্
ময় মূৰ্ কাটিলো সেয়ে এই সেয়ে মৃত্যুৰপৰা উঠিল।
১৭ হেৰোদিয়া নামে আপোনাৰ্ ভায়েক্ ফিলিপৰ্ তিৰো
তাক্ হেৰোদে যে বিয়া কৰিছিল্ তাইৰে নিমিত্তে
আপুনি মানুহ পঠায় য়োহনক্ ধৰি আনি বন্দি শালৎ
১৮ বন্দি কৰি থৈছিল্ কিয়নো য়োহনে হেৰোদক্ কুঁলিছিল্
তোমাৰ্ ভায়াৰ্ ভাৰ্য্যাক্ তুমি বিবাহ কৰিবলৈ ভাল্
১৯ ন হয়। অতএৱ হেৰোদিয়ায় তাকে ন সহি তেঁওক্
২০ বধিবলৈ মন কৰিলে কিন্তু নোৱাৰিলে। য়োহন্
পৰমাৰ্থিক্ বিমাহান পুৰুষ আছিল্ এয়েৰেই হেৰোদে
সেই জানি তেঁওৎ ভয় কৰিলে আৰু তেঁওক্ মানিলে
আৰু তেঁওৰ্ কথা শুনি ভালেমান্ কৰ্ম্ম কৰিলে আৰু
২১ বৰ্গমনে তেঁওৰ্ কথা শুনিলে। পাচে যেতিয়া যোগ্য
কাল হলৎ হেৰোদে আপোনাৰ্ জনম দিনৎ আপো
নাৰ্ অধিপতি সকলৈকে সেনাপতি তৈকে
২২ আৰু গালিলিৰ্ মহাজন্ সকলৈকে ভোজ পাতিলে
আৰু যেতিয়া হেৰোদিয়াৰ্ জীয়েকে আহি নাচি হেৰো
দকে যিবিলাক্ তেঁওৰ লগৎ বহিআছিল্ সিবিলাক
কে সন্তোষ কৰিলে তেতিয়া ৰজায় সেই ছোৱালীক্
কুঁলিলে তোমাৰ্ যিহকৈকে মন্ যায় তাকে মোৎ খোজা
২৩ ময় তাকে দিম আৰু তেঁও তাইৰ্ আগৎ অঙ্গিকাৰ্
কৰিলে বোলে তুমি মোৰ অৰ্দ্ধ ৰাজ্য পৰ্য্যন্তে যিহকে
২৪ খোজা ময় তোমাক্ তাকে দিম্। এই শুনি তাই

গৈ আপোনাৰ্ মাকৎ কলেগৈ বোলে ময় কি মাগিম্
তাই ওত্তৰ্ কৰিলে বোলে য়োহন ডুবওতাৰ মূৰ্
২৫ খোজগৈ। পাচে তাই সেই বেগে ৰজাৰ্ ওচৰলৈ
আহি টুলিলে এতিয়াই মোক্ ডুবওতা য়োহনৰ্
মূৰ্ এটা দিহৎ দিয়া ময় ঊয়াকে খোজো। তেতিয়া
ৰজাৰ্ মনৎ অসন্তোষ লাগিল্। কিন্তু আপোনাৰ্
২৬ শপতৰ নিমিত্তে আৰু যিবিলাক্ তেওঁৰ্ লগৎ বহি আ
চিল্ সিবিলাকৰ্ নিমিত্তেও তেঁও মূ টুলি নোৱাৰিলে।
২৭ এই হেতুকে তেতিয়া ৰজায় জল্লাদক্ পঠায় তেঁওৰ্ মূৰ
২৮ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে পাচে সি গৈ বন্দি শালতে তেওঁৰ্
মূৰ্ কাটি তেঁওৰ্ মূৰ্ দিহৎ কৰি আনি চোৱালীক্
দিলে চোৱালীএ মাৰক্ দিলে। তেতিয়া তেঁওৰ্ শিষ্য
২৯ সকলে ঊয়াকে শুনি আহিল পাচে তেঁওৰ্ শ নি মৈদামৎ
শুৱালে।—
৩০ ত'ত পাচে পাচনী সকল য়িশুৰ্ আগৈলৈ আহি যিযি
কৰিচিল্ যিযি শিখাইচিল্ সেই সকল্ বাৰ্ত্তা তেঁওৎ
৩১ কলে তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে আহা তোমো
লাকে হাবিৎ অকলসৰিয়া হই জিৰোৱাহি কিয়নো
সেই ঠাইৎ বহু মানুহ অহাযোৱা কৰিচিল্ তাতে
৩২ সিবিলাকৰ্ খাবলৈকো আহৰি নাইকিচিল্। এই
হেতুকে সিবিলাক্ নাৱেৰে লুকায় হাবিলৈ গল্ মানুহে
৩৩ তেঁওক্ যাবৰ্ দেখি ভালেমানেও তেঁওক্ চিনিলে পাচে
সকলো নগৰৰ্পৰা বায়ে খোজ কাঢ়ি তালৈকে সিবি
লাকৎকৈ আগেই লৰ্ৰি এক লগ হই তেঁওৰ্ ওচ
৩৪ ৰলৈ আহিল্। পাচে য়িশুএ বাজলৈ ওলায় সৰহ

মানুহ দেখি সিহঁতলৈ কৃপালু হল্ কিয়নো সিহঁত
অৰক্ষক মেহৰ্ নিচিনা আছিল্ এই হেতুক্ তেঁও সিহঁ
৩৫ তক্ নানা কথা শিখাবলৈ ধৰিলে। ভালে বেলি হলৎ
শিষ্যসকলে তেঁওৰ্ আগলৈ আহি কলিলে এই হাবি
৩৬ ঠায় এতিয়া বেলিও গধুলি হলি চাৰিওফালৰ্ গাঁৱলৈ
গৈ খাবলৈ কিছু কিনিবলৈ মানুহবিলাকক্ বিদায় দি
৩৭ য়োক্ যি হেতুক্ সিহঁতৰ্ খাবলৈ একো নায়। তেঁও সিবি
লাকক্ ওত্তৰ কৰিলে বোলে তোমোলাকে সিহঁতক্
খাবলৈ দিয়া। সিবিলাকে তেঁওক্ কলিলে আমি
৩৮ দুশ ৰূপৰ্ পিঠা কিনি আনি সিহঁতক দিয়নে। তেঁও সিবি
লাকক্ কলিলে তোমোলাকৰ্ কেতেটি পিঠা আছে দেখা
গৈ সিবিলাকে ওমানেৰেই কলিলে পাঁচোটি পিঠা
৩৯ দুটি মৎস্য। তেতিয়া তেঁও সাৰিং কৰই সিহঁতক্ হাল
খিয়া ঘাহৰ্ ওপৰতে বহুৱাবলৈ আজ্ঞা কৰিলে
৪০ তেতিয়া সিহৎ সাৰিং কৰই এশং পঞ্চাশং বহিল্।
৪১ আৰু অনন্তৰে তেঁও সেই পাঁচোটি পিঠাকে দুটি মাচকে
লৈ আকাশৰ্ ফাললৈ চায় আশীৰ্ব্বাদ কৰি সেই পিঠা
ভাঙ্গি আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ সিহঁতৰ্ আগত
৪২ থবলৈ দিলে। সেই দুটি মৎস্যকো ভাগ কৰি
এটাইকে দিলে এটায় মানুহে তাকে খায় সন্তোষ
৪৩ হল্। তাৰপাচে সিবিলাকে পিঠাৰ্ ভগাছিগা
৪৪ আৰু মাচৰ্ অৱশেষ বাৰে পাচি গোটালে। যিবি
লাকে সেই পিঠা খালে তাতে পাচ হেজাৰ্ মান্
মানুহ কৰ।—

৪৫ সেই বেলা সেই মানুহবিলাকক্ তেঁও বিদায় দিয়ে

৪৬ যানে নাৱেৰে পাৰ হই বৈতসৈদালৈ যাবলৈ আপোনাৰ্
শিষ্যসকলক্ আজ্ঞা দিলে। পাচে তেঁও সিবিলাকক্
৪৭ বিদায় দি পৰ্ব্বতৰ্ টিঙ্গৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ গল্। পাচে
সন্ধ্যাকালে সেই চুচিনাৱ সাগৰৰ্ মাজৎ আছিল্
কিন্তু তেঁও অকলেই মাটিতে থাকিল। সেই বেলা
৪৮ পচোৱা বতাহৎ নাৱ বায় বায় ভাগিৰিবৰ্ সিবিলা
কক্ তেঁও দেখিলে পাচে তিনিপৰিয়া ৰাতি তেঁও সাগ
ৰৰ্ ওপৰেদি বাট হুঁলি সিবিলাকৰ্ ওচৰলৈ আহি
ল্ আৰু সিবিলাকক্ এড়িযাবলৈ মন কৰিলে।
৪৯ কিন্তু সিবিলাকে তেঁওক্ সাগৰৰ্ ওপৰৎ যোজ কাচিবৰ্
দেখিএই সিবিলাকৰ্ মনে বোলে এইটো ভূৎ হবলা
৫০ এই হুঁলি এটাই পাৰিলে কিয়নো এটায়ে তেঁওক্
দেখি ভয় খালে। পাচে তেঁও তেতিয়ায় সিবিলাকে
সৈতে কথা কলে সিবিলাকক্ হুঁলিলে নিসংশয়ে থাকা
৫১ ময়হে ভয় ন কৰিবা। পাচে তেঁও চুঁচিনাৱলৈ গলৎ
৫২ বতাহ চিয়াল্। তাতে সিবিলাকে আপোনাৰ্ মনতে
অতি বিস্ময় মানিলে যি হেতুক্ সিবিলাকৰ্ আশয়
টান্ আছিল্ এই হেতুক্ সেই পিঠাৰ্ আচৰিৎ
কৰ্ম্ম সিবিলাকৰ্ মনৎ ন বল্।—

৫৩ পাচে সিবিলাক্ পাৰ হই গেনসৰেত ৰাজ্য পায় কাষ
৫৪ ৰ চপালে। পাচে সিবিলাক নাৱৰ্ পৰা ওহ্লাতে
মানুহে তেঁওক্ চিনিলে আৰু তেঁও যৎ ৰলগৈ তাৰে
নিশ্চয় হুঁখি লৰুড়িং নৰিয়াপৰা মানুহবিলাকক্ ভূলী
৫৫ পাটীএ সৈতে তালৈকে নিব ধৰিলে। আৰু গাঁৱলৈ
নগৰলৈ দেশলৈ যলৈকে যলৈকে তেঁও গল্ তাতে সিহঁতে

৫৬ নৰিয়াপৰা মানুহবিলাকক বাটে বাটে থলে। পাচে তেঁওৰ বস্ত্ৰৰ অঞ্চল মাত্ৰ চুবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু যি মানুহে চুলে সেয়ে সুস্থ হল।

পৰ্ব্ব ৭ পাচে কেতেটি ফাৰিশিএ অধ্যাপকে যিৰোশল মৰ্পৰা তেঁওৰ এথেলৈ আহিল। পাচে তেঁওৰ
২ শিষ্য জন্ দিয়েকক অশুচি অৰ্থাৎ নোধোৱা হাতে খাবৰ্
৩ দেখি দোষ ধৰিলে যি হেতুক ফাৰিশিহঁতে এটায় যিহু দীহঁতেও বৃদ্ধ লোকৰ আচাৰ ধৰি বাৰে বাৰে হাৎ ন ধুলে নে খায় আৰু বজাৰলৈ গৈ সিহঁতে গা ন ধুইলে
৪ খায়। সিহঁতে মানে যিহক এনে আৰু ভালেমান আচা
৫ ৰ আছে বিশেষত লোটা বাটী তৰাহী মেজ পখলা। এই হেতুক ফাৰিশিসকলে অধ্যাপক্সকলে তেঁওৎ সুধিলে বোলে তোমাৰ শিষ্যসকলে বুঢ়ালোকৰ আচাৰ কিয় ন
৬ কৰে নোধোৱা হাতেৰেই যে খায়। তেঁও সিবিলাকক সি দ্ধান্ত কৰিলে বোলে যিশায়াহা আচাৰ্য্য তোমোলাকক্ কাল্পনিকহঁতৰ কথা সজকৈ কলে যেনে লেখা আছে
৭ এই মানুহে মুখেৰে মোকে মান্য কৰে কিন্তু সিহঁতৰ আশয় মোৎকৈ দূৰৈৎ আছে আৰু সিহঁতে মানুহৰ
৮ আজ্ঞা শিখি মোক মিচায় ভজে। যি হেতুক ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা অবহেলা কৰি তোমোলাকে মানুহৰ আচাৰ ধৰা সেয়ে লোটা বাটী ধোৱা আৰু এনে ভালেমান
৯ তোমোলাকে কৰা। পাচে তেঁও সিবিলাকক হুঁলিলে তোমোলাকে আপোনাৰ আচাৰ ৰক্ষা কৰিবলৈ সজ
১০ কৈ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা চন্ন কৰা। যি হেতুক মোশহে হুঁলিলে আপোনাৰ পিতা মাতাকে মান্য কৰোক্ যি

কোনোএ মাক্ বাপেকক্ বিত্তণা কৰে তাক অৱশ্য

১১ প্ৰাণ্ যাবিৰ লাগে। কিন্তু তোমোলাকে বোলা কোনে আপোনাৰ্ মাক্ বাপেকক্ টুলিব পাৰে যিহতে তোমোলাকৰ্ মোৰ্ এখেৎ লাভ হইছিল্ সেয়ে কৰ্ব্বান

১২ অৰ্থাৎ দিয়া গৈল্। তাৰ পাচে তাৰ মাক্ বাপেকক্ ওপ

১৩ কাৰ্ কৰিবলৈ আৰু নি দিয়া তোমোলাকে যি আচাৰ্ কৰা তাতে জ্রীশ্বৰৰ্ কথা তোমোলাকে ব্যৰ্থ কৰা আৰু এই ৰূপে ভালেমান্ কাম তোমোলাকে কৰা।—

১৪ তেতিয়া তেঁও এটায় মানুহকে মাতি টুলিলে হে

১৫ প্ৰুত্তিজন মোৰ কথা শুনা টুজাও। মানুহৰ্ বাজৎ এনে কোনো বেহানি নায় যেয়ে ভিতৰলৈ সোমায় তাক অশুদ্ধ কৰিব পাৰে কিন্তু যেয়ে মানুহৰ্পৰা বাজলৈ

১৬ ওলায় সেয়ে মানুহক্ অশুদ্ধ কৰে। যদি কাৰোবাৰ্

১৭ শুনিবলৈ কান্ আচে সেয়ে শুনোক। পাচে সভাৰ্ পৰা ঘৰ্ সোমালৎগৈ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে সেই আখ্যা

১৮ নৰ্ অৰ্থ তেঁওৎ সুধিলে। তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে তোমোলাকৰ্ জৈমান্ টুজিও নায় বাজৰ্ বেহানি এ মানুহৰ্ ভিতৰৎ সোমায় তাক্ অশুদ্ধ কৰিব নোৱাৰে

১৯ তাযোলাকে জৈয়াকো টুজিব নোৱাৰানে। যি হেতুক্ সি তাৰ্ অন্তৰৎ নো সোমায় কিন্তু পেটৎহে আৰু ঘতে এটায় খোৱা বেহানি শুদ্ধ হয় সেই টিওনা পালিলৈ ও

২০ লায় যায়। তেঁও টুলিলে যেয়ে মানুহৰ্পৰা বাজলৈ

২১ ওলায় সেয়ে মানুহক্ অশুদ্ধ কৰে। যি হেতুক্ ভিত ৰৰ্পৰা অৰ্থাৎ মানুহৰ্ আশয়ৰ্পৰা কুমন্ত্ৰনা পৰস্ত্ৰীগ মন ব্যভিচাৰ কৰ্ম্ম ৰৰী চুৰ লোভ দুৰ্জনতা কপট কাম্ন

২২ কতা মাৎসর্য্য ঈশ্বরনিন্দা গর্ব্ব ওন্মত্ততা বাজ হয় এই
বিলাক্ দুষ্টতা ভিতরৎ পরা ওলায় মানুহক্ অশুদ্ধ করে।
২৩ পাচে তেঁও তারপরা সুরবে স্মীদোনরে সীমালৈ গল্
২৪ এঘরৎ গৈ গুপ্তৎ হুই থাকিব খুজিলে কিন্তু গুপুতে হব
২৫ নোৱারিলে। যি হেতুক্ এজনী তিরোতা মানুহে
তেঁওর্ আখ্যান্ শুনি তেঁওর্ ভরিৎ পড়িলি সেই
২৬ তিরোতা জনী সিরোফেনীখী দেশর্ গ্রীক আছিল্
তাইরে ডেকেরা ছোৱালী এজনীক্ অশুচি আত্মায় ধরি
২৭ ছিল্ সেই ভূতক খেদাবলৈ তেঁওক্ কাবো করিলে পাচে
যিশুএ তাইক্ কুলিলে আগেই লরাহঁৎ সন্তোষ হোক্
যি হেতুক্ লরাহঁতর্ খাবর্ বেহানি আনি কুকুরক্
২৮ দিবলৈ উচিৎ ন হয়। তাই যাৎ লগায় তেঁওক্ কুলিলে
প্রভু সৎরূপ্ হয় কিন্তু মেজর্ তলৎ থকা কুকুরে লরা
২৯ হঁতর্ চুরাবকরা খাবলৈ পায়। তেঁও তাইক্ কুলিলে
এই কথার্ নিমিত্তে কুশলে যোৱা ভূৎ তোমার্ ছোৱা
লীর্ গার্পরা গল্ সেই তিরোতায় ঘরলৈ গৈ দেখিলে
৩০ ভূৎ ওলায় গল্ আপোনার্ ছোৱালী পাটীৎ শুই
আছে।—

৩১ আরুও তেঁও সুরবে স্মীদোনকে এড়ি দেকাপলির্ সীমা
৩২ য় দি গালিলীর্ সাগরলৈ আহিল্। পাচে মানুহে এটা
কলা খোনা মানুহক্ তেঁওর্ কাখরলৈ আনি তার্ ওপ
৩৩ রৎ হাৎ দিবলৈ তেঁওক্ কাবো করিলে পাচে তেঁও তাক্
মানুহরপরা আনি তার কানৎ আঙ্গুলি দিলে পাচে থেপ
৩৪ দিলে আরু তার্ জিবাৎ ধরিলে তার পাচে তেঁও স্বর্গর্
ফালেলৈ চায় কেঁকাব ধরিলে আরু তাক্ কুলিলে এ

৩৫ যাতা অর্থাৎ মুকলি হো। তেতিয়া কান্ মুকলি হল্ আৰু
৩৬ জি তিৰাবো বান্ধ ছিগি গল্ পাচে সি কথা বাক্ত কলে
আৰু তেওঁ সেই কথা কাকো ন কবলৈ সিহঁতক্ আজ্ঞা
৩৭ দিলে কিন্তু তেওঁ যিমান্ হাক্ দিয়ে তিমান্ আতি সৰহ
পৌচিক্ কৰিলে আৰু অতিশয় বিস্ময় মানি কুলিলে তেওঁ
এটাই কাম্ সজ কৰিলে তেওঁ কলাক্ কান আঁকৰাক্
কথা কবলৈ দিয়ে।—

পর্ব্ব সেই কালৎ মানুহ আতি সৰহ হল্ খাবলৈ একো
৮ নায় এই হেতুক্ য়িশুএ আপোনাৰ্ শিষ্যসকল ওচৰলৈ
২ মাতি আনি কুলিলে এই মানুহবিলাক্ মোৰ লগৎ
৩ তিনি দিন্ আছে কিন্তু খাবলৈ একো নায় এই নিমিত্তে
ময় সিহঁতক্ দয়া কৰো আৰু যদি লঘোনে সিহঁতক্
ঘৰলৈ পঠাওঁ তেবে সিহঁতৰ্ বাটৰ্ মাজৎ গা ৰহিব
যি হেতুক সিহঁতৰ্ বহু মানুহ ভালেমান্ দুৰৈৰ্পৰা
৪ আহিছে। তেওঁৰ্ শিষ্যসকলে তেওঁক্ উত্তৰ্ কৰিলে
হাবিৎ এতেক্ মানুহক্ খুৱাবলৈ আমি কৎ পিঠা পাম
তেওঁ সিবিলাকৎ সুধিলে তোমোলাকৰ্ কেইটা পিঠা
৫ আছে সিবিলাকে কুলিলে সাতোটা। পাচে তেওঁ
মানুহবিলাকক্ মাটিৎ বহিবলৈ কুলিলে আৰু সেই
সাতোটি পিঠা লৈ স্তুতি কৰি ভাঙ্গিলে পাচে আপোনাৰ্
শিষ্যসকলক্ সিহঁতৰ্ আগতে থবলৈ দিলে সিবিলাকে
৬ সিহঁতৰ্ আগতে থলে। সিবিলাকৰো অলপ্ চুমৈ
মাচ আছিল্ তাতে তেওঁ স্তুতি কৰি তাকো আগতে থবলৈ
আজ্ঞা কৰিলে এই হেতুক্ সিহঁতে খায় সন্তোষ হল্
তাৰ পাচে তাৰ্ ভগাজিগা সাৎ পাচি ভৰপুৰ্ কৰিছ

৯ পালে। যিবিলাকে খালে তাতে চাৰি হেজাৰ্ মান হব পাচে তেঁও সিহঁতক্ বিদায় দিলে।—
১০ আৰু তেতিয়ানে আপোনাৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে চুঁচি
১১ নাৱৎ উঠি তেঁও দলমনুতাৎ ওপগত হলগৈ। তেতিয়া ফাৰিশিহঁতে বাজ ফালে আহি উত্তৰাউত্তৰী লগায় তেঁওৰ্ পৰীক্ষা ইঁছিবলৈ স্বৰ্গৰ্ এটি চিন্ খুজিলে পাচে
১২ তেঁও আপোনাৰ্ মনত বেঁকায় ইঁলিলে কিয়লেই এই লোকবিলাকে চিন্ বিচাৰে মই তোমোলাকৎ স্বৰূপেকৈ
১৩ কঁও একো চিন্ সিহঁতক্ দিব নেলাগে। পাচে তেঁও সিহঁ
১৪ তক্ এৰি গল্ চুচি নাৱেৰে সি পাৰ হল্। সেই বেলা শিষ্যসকলে পিঠা আনিবলৈ পাহৰি আছিল্ সিবিলাকৰ্
১৫ নাৱৎ কেৱল্ এটি পিঠা মাত্তোন্ আছিল্ তেতিয়া সাৱ ধান্ ফাৰিশিহঁতৰে হেৰোদীৰে খমিৰ্ নলবা তেঁও এই
১৬ ইঁলি সিবিলাকৰ্ আজ্ঞা দিলে। পাচে সিবিলাকে অন্যো অন্যে ভাবি ইঁলিলে আমাৰ্ পিঠা নায় এই নিমিত্তে
১৭ এনেকৈ বোলে য়িশুএ তাৰে ওমান্ পায় সিবিলাকক্ ইঁলিলে তোমোলাকে পিঠা অনা নায় তাতে কিয় চিন্তা কৰা তোমোলাকে নেজানা নে তোমোলাকে ন বুজানে
১৮ তোমোলাকৰ্ আশয় দেখোন্ এতিয়ালৈকে টান্ তোমা লাকে চক্ষু থকাতো দেখোন্ নেদেখা তোমোলাকৰ কাণ্ থকাতো ন শুনানে তোমোলাকৰ্ মনৎ নপৰেনে।
১৯ যেতিয়া মই পাঁচোটি পিঠা পাঁচ হেজাৰ্ মানুহৰ মাজৎ ভাঙ্গিলো তেতিয়া কেইপাচি ভাৰ্ ভগাছিগা চপালা
২০ সিবিলাকে তেঁওক্ ইঁলিলে বাৰে পাচি। আৰু যেতিয়া

সাতোটি চাৰি হেজাৰৰ্ মাজৎ তেতিয়া কেই পাচি
২১ দুপালা সিবিলাকে কুলিলে সাৎ। তেতিয়া তেঁও
সিবিলাকক্ কুলিলে তোমোলাকে হ বুঝা নিয়।—
২২ পাচে তেঁও বীতসাদালৈ গলৎ মানুহে তেঁওৰ্ আগ
লৈ এটা অন্ধলা মানুহৰ্ আনি তাক্ চুবলৈ তেঁওক্
২৩ কাকো কৰিলে পাচে তেঁও সেই অন্ধলাৰ্ হাতৎ ধৰি
তাক্ গাঁৱৰ্ বাহিৰলৈ লৈ গল্ পাচে তাৰ চকুৎ সেপ্
দি তাৰ ওপৰৎ হাৎদি সি কিবা দেখিছে নেদেখিছে
২৪ তাৎ সুধিলে। সি চকু মেলি চায় কুলিলে গছৰ্ সমান
২৫ দুই মানুহবিলাকক্ যাবৰ্ দেখিছো। তাৰ পাচে
তেঁও আৰু তাৰ্ চকুৰ্ ওপৰৎ হাৎদি তাক্ ওপৰলৈ
চোৱালে তাতে সি ভাল হই এটাইকে চিকোন্ হৈ
২৬ দেখিলে তাৰ পাচে তাৰ ঘৰলৈ তাক্ পাঠি দিলে আৰু
বোলে গাঁৱলৈ নে যাবি গাঁৱৰ্ কাকো একো ন কবি।—
২৭ পাচে যিশু আপোনাৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে কাইসাৰিয়া
ফিলিপি নগাৰলৈ গল বাটৰ্ মাজৎ শিষ্যসকলৎ সুধিলে
২৮ বোলে ময় কোন্ লোকে ইয়াৎ কি বোলে। সিবিলাকে
যাৎ লগালে বোলে লোকে বোলে তুক দিওৱা
যোহন্ কিন্তু কোনোএ বোলে এলিয়াহ্ আৰু কোনো
২৯ মানুহে বোলে এজন্ আচাৰ্য্য তেঁও সিবিলাকৎ সুধিলে
বোলে ময় কোন্ তোমোলাকে কি বোলা তেতিয়া পিতৰে
৩০ যাৎ লগায় তেঁওক্ কুলিলে আপুনি খ্রীষ্ট। পাচে
তেঁওৰ্ কথা কাকো ন কবলৈ তেঁও সিবিলাকক্ আজ্ঞা
কৰিলে।—
৩১ তাৰ পাচে মানুহৰ্ পুত্ৰেকে অনুশ্য বহু দুখ পাব

আৰু গাঁৱোইচা পুৰান্ প্ৰোহিৎ অধ্যাপক্ এই সকলৰ্
হেয় হব আৰু মৰা যাব আৰু তিনি দিনৰ্ পাচৎ আৰুও
৩২ উঠিব যেন্ ঔয়াকে তেঁও সিবিলাকৎ কব ধৰিলে। তেঁও
ব্যক্ত কৰি সেই কথা কলে এই হেতুক্ পিতৰ তেঁওক্
৩৩ আকল্ মৰিয়াকৈ নি হকিয়াব ধৰিলে। তেতিয়া তেঁও
গুভতি আহি আপোনাৰ্ শিষ্যসকলৈ চায় ছুলিলে
হে শয়তান মোৰ পিচৎ যোৱা যি হেতুক্ ঈশ্বৰৰ্
কথা তোমোলাকৰ্ ন ৰুচে কিন্তু মানুহৰ্ ৰুচে এই ছুলি
৩৪ পিতৰক্ হকিযাৰি দিলে। আতঅনন্তৰে তেঁও এটায়
মানুহক্ মাতি কলে বোলে যেয়ে মোৰ পিচৎ আহিব
খোজে সেয়ে জিতেন্দ্ৰিয় হোক আৰু আপোনাৰ ক্ৰুশ
৩৫ লৈ মোৰ পিচৎ হোক্ যি হেতুক্ যি কোনোএ আপোনাৰ্
দেহ ৰক্ষা কৰিব খোজে সি তাকো হেৰুৱাব আৰু
যিকোনোএ মোৰৰ্থে আৰু শুভ বাৰ্ত্তাৰথে আপোনাৰ্
৩৬ দেহ হেৰুৱায় সি তাক ৰক্ষা কৰিব যিহেতুক্ মানুহ
যদি এই সকলো জগৎ পায় কিন্তু আপোনাৰ্ প্ৰান
৩৭ হেৰুৱায় তেবে তাৰ্ কি লাভ মানুহে আপোনাৰ্
৩৮ প্ৰানৰ্ সলনী কি দিব। এই হেতুক্ যিকোনোএ তিৰি
চোৰ্ পাতকী মানুহৰ্ মাজৎ মোতো মোৰ কথাতো
লজ্জুক হয় যেতিয়া মানুহৰ্ পুত্ৰক্ আপোনাৰ বাপে
কৰ্ বলেৰে ধৰম্ দূত্ সকলৰ্ লগৎলৈ আহিব
তেতিয়া তেঁওৰ্ কথাৎ লজ্জুক হব।—
পৰ্ব্ব তেঁও সিবিলাকক্ ছুলিলে বোলে সঁচা কৰি মই
১ তোমোলাকৎ কঁও যিবিলাক ঔয়াৎ থিয় হই আছে
সিইঁতৰ্ মাজৰ্ কোতটি মানুহে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য

মধ্য হুই আহিবৰ্ নে দেখি মৃত্যুৰসৱ্ সোৱাদ ন
লব।—

২ তেতিয়া ছ দিনৰ্ পাচৎ য়িশুএ পিতৰকে যখ্যাক্বকে
য়োহনকে লগৎলৈ এখান্ ওখ পৰ্ব্বতৰ্ টিঙ্গলৈ অকল্
৩ সৰিয়া হুই গল্। পাচে সিৱিলাৱৰ আগতে আন্
মূৰ্ত্তি ধৰিলে পৃথিৱীৰ্ কোনো ধোবায় যিমান্ বগা কৰিব
নোৱাৰে তিমান্ কান্তিমন্ত হিয়ৰ্ নিচিনা অতি বগা
৪ তেওঁৰ্ কাপৰ্ হুইচিল্ আৰু য়িশুএ সৈতে কথা কোৱা
কোই কৰিবৰ্ এলিয়াহকে মোশহকে সিৱিলাকে
৫ দেখিচিল্। তেতিয়া পিতৰে মাৎলগায় য়িশুক্ হুঁলিলে
হেপ্ৰভু আমি জৈয়াতে থাকিবলৈ ভাল্ আমি তিনিটি
বস্থাগৃহ কৰো এটি আপোনালৈ এটি মোশহলৈ এটি এলি
৬ য়াহলৈ তেওঁ কি কব তাক নে জানিলে কিয়নো বড় ভয়
৭ লাগিল্ এইহেতুক ইয়াকে হুঁলিলে। তেতিয়া এক মেঘে
আহি সিৱিলাকক্ আবৰি ধৰিলে আৰু এই মোহোৰ্
প্ৰিয় পুত্ৰ জৈয়াৰে কথা শুনা এই হুঁলি মেঘৰ্পৰা এক শবদ
৮ ওহিল্। তেতিয়ায় সিৱিলাকে চাৰিওফাললৈ চায় আ
৯ পোনাকে সহিতে য়িশুক্ এৰি আৰু কাকো নে দেখিলে।
সিৱিলাক্ পৰ্ব্বতৰ্পৰা নামিলৎ তেওঁ সিৱিলাকক্ এই
আজ্ঞা কৰিলে বোলে মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ মৃত্যুৰপৰা হুহে
১০ মানে এই কথা কাতো ন কৰাহক্ এই হেতুক মৃত্যুৰ্পৰা
ওহিবৰ্ অৰ্থ কি সিৱিলকে জৈয়াকে অন্যোন্যো সোধা
১১ সোধী কৰিলে। এলিয়াহ্ আগেই আৱশ্যক্ আহিব
অধ্যাপক্ সকলে এই কথা কিয় কয় সিৱিলাকে তেওঁৎ
১২ জৈয়াকে শুধিলে। তেওঁ সিৱিলাকক্ সিদ্ধান্ত কৰিলে

বোলে এলিয়াহ্ আহি সকল শোধন্ কবিব হয় কিন্তু মানুহৰ্ পুতেকৰ্ কথাৎ তেঁও দুখ পাব যেন্ আৰু
১৩ হেয় হব যেন ঔও লেখা আছে। কিন্তু তোমোলা কৎ মঘ কুঁও এলিয়াহ্ আহিল্ আৰু তেঁওৰ্ কথাৰ্ যেনে লেখা হল্ তেলৈকে যিহলৈকে সিবিলাকৰ্ ঔচ্ছা তাকে তেঁওক্ প্রতি সিবিলাকে কৰিলে।—
১৪ পাচে তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যসকলৰ্ ওচৰলৈ আহি বড় এজুম্ মানুহক্ সিবিলাৰৰ্ চাৰিওফালে আৰু অধ্যাপক সকলে সৈতে উত্তৰাউত্তৰী কৰিবৰ্ দেখিলে
১৫ তেতিয়া এটায় মানুহে তেঁওক্ দেখি বিস্ময় মানিলে আৰু তেঁওৰ্ কাখৰলৈ লৰুড়ি গৈ তেঁওক্ নমস্কাৰ্
১৬ কৰিলে তেতিয়া তেঁও অধ্যাপক্ সকলৎ শুধিলে তোমো
১৭ লাকে সিইঁতৰ্ কাখৰৎ কি উত্তৰাউত্তৰী কৰা সেই জুমৰ্ মাজৰ্ এক মানুহে মাৎলগালে বোলে হে গুৰু মোৰ্ আঁকৰা ভূতেপোৱা লৰাটিক্ আপোনাৰ্ কাখৰলৈ মঘ
১৮ আনিছো আৰু যতে তাক্ ধৰে ততে তাক্ টেপাযাৰি ধৰে তাতে তাৰ মুখে ফেন ওলায় আৰু দাঁৎকৰচি খি নায়ু যায়। মঘ আপোনাৰ্ শিষ্যসকলৎ তাক্ খেদাবলৈ
১৯ কলো কিন্তু সিবিলাকে নোৱাৰিলে। তেঁও মাৎলগালে বোলে আৰে প্রতীতিহীন মানুহহঁৎ তহতৰ্ লগৎ কোত দিন্ নো থাকিম্ আৰু কেতেদিন্ তহঁতক্ সহিম তাক্
২০ মোৰ্ কাখৰলৈ আন্। পাচে সিইঁতে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ তাক্ আনিলে কিন্তু আত্মায় তেঁওক্ দেখিলতেই সেই লৰাক্ টেপাযাৰি ধৰিলে পাচে সি মাটিত পড়ি ঘূড়ি
২১ ফুনীকাঢ়ি বাগড়িব ধৰিলে। তেতিয়া তেঁও তাৰ বাপেকৎ

শুনিলে এনে হ্মবৰ্ ক্ষেত্তে দিন্ হল্ সি হুঁলিলে লৰা
২২ কালৰেপৰা । আক্ ঔয়াক্ মাৰিবলৈ বাৰেবাৰে জুই
তো পানিতো পেলায় কিন্তু যদি কিৰা কৰিব পাৰে তেবে
২৩ দায়া কৰি আমাক্ উপকাৰ্ কৰোক্ । য়িশুএ তাক্
হুঁলিলে যদি তয় পতিয়াব্ তেৱে হৱও পাৰে যিহেতুক্
২৪ যেয়ে পতিয়ায় তাৰে এটায় সিদ্ধি হয় । সেই লৰাৰ্
বাপেকে লোতকেৰে সৈতে হুঁলিলে হে পভু ময় পতীয়ও
মোক্ প্ৰতীতিহীনক্ উপকাৰ্ কৰেকে য়িশুএ এটায়
২৫ মানুহক্ লৰুতি চাপিবৰ্ দেখি সেই অশুচি জীৱক্
হ্মকি মাৰি হুঁলিলে এ হীকৰা কলা জীৱ ময় তোক্
আজ্ঞা কৰো ঔয়াৰ্পৰা ওলা আৰু কানো কালে
২৬ ঔয়াৰ্ মাজৎ নো সোমাবি । তেতিয়া সেই জীৱে
বৰ্‌ক এটাহ পাৰি লৰক্ টৌপাযাৰি বাজলৈ ওলাল্
২৭ তাতে সি মুৰ্চ্ছাগত হল্ পাচে এটায়ে বোলে ঔ মৰিল্
কিন্তু য়িশুএ তাৰ্ হাতৎ ধৰি তাক্ তুলিলে পাচে সি
উঠিল্ ।—
২৮ তেঁও ঘৰলৈ আহিলৎ শিষ্যসকলে অকল্ পৰিয়াক
তেঁওৎ শুধিলে আমি তাক্ খেদাব নোৱাৰিলো কিয় ।
২৯ তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে পাৰ্থনা উপবাস বাহিৰেকে
এই বিলাক্ ভূৎ কদাচিতো নে যায় ।—
৩০ পাচে সিবিলাক্ তাৰ্পৰা গালিলিএ দি গল্ তেঁওৰ মনে
৩১ যেন্ কোনেও নে জানিব যিহেতুক্ তেঁও আপোনাৰ্
শিষ্যসকলক্ শিক্ষা কৰায় হুঁলিলে মানুহৰ পুত্ৰেকক্
মানুহৰ্ হাতৎ ধৰি দিব লাগে পাচে সিহঁতে তেঁওক্
৩২ বধিব কিন্তু বধৰ্ পাচে তেঁও তৃতীয় দিনা উঠিব । কিন্তু

সিষিলাকে সেই কথা ন বুঝিলে আরু তেঁওতো শুধি বলৈ ভয় লাগিল্ ।—

৩৩ পাচে তেঁও কফর্নাহুমলৈ আহি ঘর্ পায় সিষিলাকং শুধিলে তোমোলাকে বাটং কি উত্তরাওত্তরী করিছিলা!

৩৪ সিষিলাকর্ মাজং কোন্ বড় এই উত্তরাওত্তরী সিবি লাকে আমোআমো করিছিল সেই হেতুক্ সিবিলাক্

৩৫ নিশবদ হল্ । পাচে তেঁও বহি সেই বাৰে জনক্ মাতি আনি কলে বোলে যদি কোনো প্রধান্ হব খোজে

৩৬ তেবে সি এটাইবে শেহ এটাইবে আলিবা হব। পাচে তেঁও এটি লরা আনি সিবিলাকর্ মাজত হয়রালে আরু

৩৭ তাক্ কোলাংলৈ সিবিলাকক্ বুলিলে যিকোনোএ এনে এটি লরাকে মোর্ নামে আনহি লোহে সি মোকে আনহি লোহে আরু যি কোনোএ মোক্ আনহি লোহে সি কেবল মোকে আনহি লোহে এনে ন হয় কিন্তু যি জনে মোক্ পঠালে তেঁওকো আনহি লোহে ।—

৩৮ তেতিয়া যোহনে মাং লগার তেঁওক্ বুলিলে হে গুরু আমি এজনক্ আপোনার্ নামকে ভূং খেদাবর্ দেখিলো আমি তেঁওক্ হাক্ দিলা যি হেতুক্ তেঁও

৩৯ আমার্ লগর্ নহয় । কিন্তু যিশুএ বুলিলে তেঁওক্ হাক্ নিদিবা কিয়নো যিজনে মোর নামকে আশ্চর্য্য কর্ম্ম করিব পারে সেই জনে হঠাং মোর্ অহিং কব নোরারে

৪০ যি হেতুক যি আমার্ বিপক্ষ ন হয় সি আমার্ সপক্ষ

৪১ তোমোলাকে খ্রীষ্টর্ মানুহ এই বুলি যদি কোনোএ তোমো লাকক্ এ বাটী পানি মোর্ নামে দিয়েময় তোমোলাকং

৪২ সরূপকৈ কওঁ তার্ ফল্ নে হেরায় । কিন্তু সিবিলাকে

যোঁক্ পতিয়ায় যদি সিহঁতৰ্ মাজৰ্ এক্ সামান্য
মানুহৰো হিংসা কৰে তেৱে তাংকৈ তাক্ ডিঙ্গিৎ জাৎ
ৰান্ধি তাক্ সাগৰৎ পেলায় দিয়ায় তাৰ্ আতিভাল্
৪৩ যদি তোমোলাকৰ্ হাতে তোমোলাকক্ বাধা কৰে তেৱে
তাক্ কাটি পেলোৱা যি নুনুমৰা জুইৎ সিহঁতৰ্ পোক্
৪৪ ন মৰে আৰু জুয়ো নুনুমায় এনে নৰকলৈ যোৱাৎকৈ
৪৫ টুটা হই জীৱনলৈ যোৱা ভাল্। যদি তোমোলাকৰ্
ভৰিএ তোমোলাকক্ বাধা কৰে তেৱে তাক্ কাটি
পেলোৱা যি নুনুমৰা জুইৎ সিহঁতৰ্ পোক্ ন মৰে
৪৬ আৰু জুয়ো নুনুমায় সেই নৰকলৈ দুভৰিয়া হই
৪৭ যোৱাৎকৈ খোড়া হই জীৱনলৈ যোৱা ভল্। যদি
তোমাৰ্ চকুএ তোমাৰ্ বাধা কৰে তেৱে তাক্ কাঢ়ি
৪৮ পেলোৱা যতে সিহঁতৰ্ পোক্ ন মৰে আৰু জুয়ো নু
নুমায় এনে নৰক্ জুইৎ দুচকুৱা হই পড়াৎকৈ এচ
৪৯ কুৱা হই ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ যোৱা ভাল্ যিহেতুক্ এটায়
মানুহক জুই দি লৱণৰহ কৰিব লাগে আৰু এটায়
৫০ বলিদান্ লৱনেৰে লৱন্ ৰস কৰিব লাগে লৱন সজ্
হয় কিন্তু যদি লৱনৎ সোৱাদ নথাকে তেৱে কি দি তাক্
৫১ লৱনৰস কৰিব। আপুনি তোমোলাক্ লৱন্ বিৰোতা
হোৱা আৰু অন্যোন্যলে নিৰ্দ্দী হই থাকা।—

পৰ্ব্ব তেঁও তাৰ্পৰা গৈ যিহুদাহ্ দেশৰ্ সীমাৎ যৰদনৰ
১০ সিপাৰৎ উপস্থিত হলগৈ তেতিয়া আৰও তেঁওৰ্ ওচৰৎ
মানুহ্ জাপিল্লি তেঁও আপোনাৰ্ আচাৰানুসাৰে
২ সিহঁতক শিখালে। সেই বেলা ফাৰিশিহঁতে তেঁওৰ্
কাষৰলৈ আহি পৰীক্ষা বুজিবলৈ তেঁওৎ সুধিলে বোলো

আপোনাৰ্ তিৰোতাক্ মান্নহে পৰিত্যাগ কৰিব পায় নে
৩ নে পায়। তেঁও সিহঁতক্ উত্তৰ্ কৰিলে বোলে মোশহে
৪ তোমোলাকক্ কি বিধান্ দিলে। সিহঁতে কৈলিলে
মোশহে তাইক্ আম্বুলিকতপা দি পৰিত্যাগ কৰিবলৈ
৫ বিধান্ দিলে। যিশুএ সিহঁতক্ সিদ্ধান্ত কৰিলে
বোলে তোমোলাকৰ্ আশয় কঠিন্ এইনিমিত্তে তেঁও
৬ তোমোলাকক্ এই বিধান্ লিখি দিলে। কিন্তু সৃষ্টিৰ্
আদিতে ঈশ্বৰে সিহঁতক্ মনিহ তিৰোতা কৰি শৃজিলে
৭ এইহেতুক্ মান্নহে আপোনাৰ্ মাক্ বাপে এৰে
৮ বেলেগ হৈ আপোনাৰ্ তিৰোতায় সৈতে গৃহবাস
কৰিব আৰু সেই দুয়োৰো এক্ দেহ হব এয়েৰেই
৯ সিহঁত তেতিয়াৰ্ পৰা দুই ন হয় কিন্তু এক দেহ। এই
হেতুক্ ঈশ্বৰে যাক্ এক কৰিছে তাক্ কোনো মান্নহে
১০ বেলেগ ন কৰোক্। পাচে ঘৰলৈ গৈ তেঁওৰ্ শিষ্য
সকলে সেই কথা তেঁওক আৰুও সুধিলে পাচে তেঁও
১১ সিবিলাকক কলে বোলে যি কোনোএ আপোনাৰ্
তিৰোতাক্ এৰি আনক্ বিবাহ কৰে সি তাইৰ্ বিৰো
১২ ধে পৰস্ত্ৰী গমন্ কৰে আৰু তিৰোতা মান্নহেও আপো
নাৰ্ পয়েকক্ এৰি আৰু কাকো বিয়া সোমালে ব্যভি
চাৰিণী হয়।—

১৩ সেই বেলা তেঁও সিহঁতক্ চুবলৈ মান্নহে সৰু লৰা
হঁতক্ তেঁওৰ্ আগলৈ আনিলে কিন্তু যিবিলাকে সিহঁ
তক্ আনিলে সেইবিলাকক্ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে
১৪ ধমকিয়ালে। কিন্তু যিশুএ তাকে দেখি খঙ কৈ কৈলিলে

১৪ সৰু২ লৰাহঁতক মোৰ ওচৰলৈ আহিব দিয়া হাক নি
দিবা যি হেতুকে এইৰূপেৰেই ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য। তোমা
লোকত ময় স্বৰূপকৈ কওঁ যিকোনোএ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য
সৰু লৰাৰ নিচিনাকৈ গ্ৰহণ ন কৰে সি তালৈ যাব নো
১৬ পাৰে। পাচে তেঁও কোলাত লৈ সিহঁতৰ ওপৰত
হাত দি সিহঁতক আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে।—
১৭ তেঁও বাটে দি যাঁওতে এক মানুহ লৰুড়ি আহি আঁঠু
পাৰি তেঁওত সুধিলে হে ধাৰ্ম্মিক গুৰু অনন্তায়ুৰ আধি
১৮ পত্য পাবলৈ ময় কি কৰিম্। যিশুএ তাক কুলিলে মোক
ধাৰ্ম্মিক কুলিছা কিয় এক বিনে আৰু কোনো ধাৰ্ম্মিক ন
১৯ হয় তেঁৱেই ঈশ্বৰ। তুমি আজ্ঞা শুনিছা পৰস্ত্ৰী গমন্ ন
কৰিবা মনুষ্য প্ৰাণি বধ ন কৰিবা চুৰ্ ন কৰিবা মিছলিয়া
সাক্ষী নি দিবা ভণ্ডনা ন কৰিবা আপোনাৰ পিতৃ
২০ মাতৃক মান্য কৰা। সি মাত লগায় তেঁওক কুলিলে
হে গুৰু এইবিলাক ময় লৰাকালেৰেপৰা কৰিছো।
২১ তেতিয়া যিশুএ দৃষ্টি কৰি তাক চেনেহ কৰি কুলিলে বোলে
তোমাৰ আৰু এক কৰ্ম্ম কৰিবলগা আছে যোবা
তোমাৰ এটায় যানি বেহানি বেচি দুখিয়া মানুহলৈ
দান্ কৰা পাচে স্বৰ্গত ধন পাবা আৰু আহা তোমাৰ
২২ কুশ লৈ মোৰ লগত আহা। সেই মানুহৰ বহু
ধন্ আছিল্ এইহেতুকে সেই কথা শুনি অতিশয়
২৩ শোকযুক্ত হই গুচি গল্। তেতিয়া যিশুএ চাৰিও
ফাললৈ চায় আপোনাৰ শিষ্যসকলক কুলিলে ধনৱন্ত
২৪ মানুহৰ স্বৰ্গ ৰাজ্যলৈ যোৱা কেনে টান্। শিষ্যস
কলে তেঁওৰ সেই কথা শুনি বিস্ময় মানিলে পাচে

যিশুএ আৰুও মাৎ লগায় সিবিলাকক কুঁলিলে হে লৰা
হৎ যিবিলাকে ধনৎ বিশ্বাস কৰে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য লৈ
২৫ যোৱা সেইবিলাকৰ কেনে দুঃসাধ্য। ধনৱন্ত মানুহৰ
ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ যোৱাৎকৈ বেজিৰ জলঙ্গাৰ দি উট সৰ
২৬ জায় সুলভ। তাতে সিহিলাকে বিস্ময় মানি অন্যো অন্যে
২৭ কুঁলিলে তেবে কাৰ নিস্তাৰ হব পাৰে যিশুএ সিহিলাক
লৈ চায় কুঁলিলে এয়ে মানুহৰ অসাধ্য কিন্তু ঈশ্বৰ
২৮ ৰৰ ন হয় যি হেতুক এটায় ঈশ্বৰৰ সাধ্য। তেতিয়া
পিতৰে তেঁওক জৈয়াক কুঁলিবলৈ ধৰিলে দেখোক আমি
২৯ এটায়কে এড়ি আপোনাৰ লগৎ আহিচো। যিশুএ
ওত্তৰ কৰিলে বোলে ময় তোমোলাকৎ কঁও যি যি
মানুহে মোৰৰ্থে আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ অৰ্থে ঘৰ অথবা
মাটি অথবা ভায়হঁতকে অথবা ভনিয়েকহঁতকে
অথবা বাপেকক অথবা মাককে অথবা তিৰোতাকে
অথবা লৰাহঁতকে পৰিত্যাগ কৰে এতিয়া সিহঁতৰ
৩০ সাজৰে এই কালৎ বিপক্ষে সৈতে এশগুণ অধিক ঘৰ
ভায় ভনী মাক লৰা মাটি আৰু ভবিষ্যৎ জগতৎ
অনন্তায়ু এই সকল যি নেপাব এনে কোনো নায়।
৩১ কিন্তু ভালেমান আদি অন্ত হব আৰু অন্ত আদি।—
৩২ আত অনন্তৰে সিহিলাক যিৰোশলমলৈ যাঁওতে যিশু
সিহিলাকৰ আগ হল তেতিয়া সিহিলাকে বিস্ময় মানিলে
আৰু তেঁৱে সৈতে যওতে ডৰ লাগিল তেঁও আৰুও
সেই বাৰেজনক আনি আপোনাৰ যিযি মিলিব তাকে
৩৩ কব ধৰিলে। দেখা আমি যিৰুশালমলৈ যাঁও আৰু
মানুহৰ সন্তুতিৰ প্ৰবীন প্ৰৰোহিত সকলৰে অধ্যাপক

মনুষ্যৰ হাতৎ ধৰি দিব লাগিব সিবিলাকে তেঁওক্
মাৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিব আৰু তেঁওক্ আন্ দেশৰ্ মানু
৩৪ হৰ্ হাতৎ অর্প্পি দিব সিহঁতে তেঁওক্ বিগাতি কৰিব
আৰু তেঁওক্ কোটোৰাৰে কোবাব আৰু তেঁওৰ্ গাৎ
থুই পেলাব আৰু তেঁওক্ বধ কৰিব পাছে তিনি দিনৰ
দিনা তেঁও আকও উঠিব।—

৩৫ তাৰ পাছে জেবদিৰ্ পুত্ৰেক্ যাকোবে য়োহনে তেঁওৰ্
ওচৰলৈ আহি ঠুঁলিলে হে গুৰু আমি যি খোজো তাকে
৩৬ আমালৈ কৰোক্। তেঁও সিবিলাকক্ ঠুঁলিলে ময়
তোমোলাকলৈ কি কৰিম্ তোমোলাকে নো কি খোজা।
৩৭ সিবিলাকে তেঁওক্ ঠুঁলিলে আমাক আপোনাৰ্ প্ৰতা
পৎ তোমাৰ সোফালে এটাক্ বাঁওফালে এটাক্ বহিব
৩৮ দিয়োক্। য়িশুএ সিবিলাকক্ ঠুঁলিলে তোমোলাকে যি
খুজিছা ইয়াক্ জানো তোমোলাকে নে জানা যি পিয়লাৰে
ময় পীয়ো তোমোলাকে তাৰে পিব পাৰা। আৰু
ময় যি ঠুঁড়ুৎ ঠুঁড়ো তোমোলাকে জানো সেই ঠুঁড়ুৎ
৩৯ ঠুঁড়িব পাৰা। সিবিলাকে তেঁওক্ ঠুঁলিলে আমি তাক্
কৰিব পাৰিম্। পাছে তেঁও সিবিলাকক্ ঠুঁলিলে যি পিয়
লাৰে ময় পীয়ো আৰু যি ঠুঁড়ুৎ ময় ঠুঁড়ো সেই পিয়
৪০ লাৰে পীবা আৰু সেই ঠুঁড়ুৎ ঠুঁড়িবা কিন্তু মোৰ
সোফালে বাঁওফালে বহিবলৈ যিসকললৈ যুগুৎ কৰা
গৈছে সেই সকলক্ বাহিৰেকে ইয়াক্ ময় দিবলগা ন
৪১ হয়। সেই বাৰে জনে ইয়াকে শুনি যাকোবকে য়োহ
৪২ নকে বড় খঙ কৰিব ধৰিলে পাছে য়িশুএ সিবিলাকক্
ওচৰলৈ মাতি আনি ঠুঁলিলে বিদেশীৰ্ ওপৰৎ যিবি

লোক্ বিষয়া হয় সিবিলাকে অধিকাৰ্ কৰে সিহঁতক্
পালে আৰু বড় মানুহে সিবিলাকৰ্ ওপৰতো নকল
৪৩ চলায়। কিন্তু তোমোলাকৰ্ মাজত এনে নহব যি
হেতুক্ তোমোলাকৰ্ মাজত যেয়ে বড় হব খোজে
৪৪ সেয়ে তোমোলাকৰ্ সেৱকিয়া হব। আৰু যি আতি
৪৫ প্ৰধান্ হব খোজে সি এটাইৰে বন্দী হব। যি হেতুক্
মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ সেৱা হবলৈ নাহিল্ নে কিন্তু সেৱা
কৰিবলৈহে আৰু ভালেমান মানুহৰ্ মুকুতৰ্ কাৰণে
৪৬ আপোনাৰ্ প্ৰাণ দিবলৈ আহিল্। পাচে সিবিলাক্
যিৰিহোলৈ গৈ তেৱেঁ তেওঁৰ্ শিষ্যসকলে আৰু বড়
এজুম্ মানুহে যিৰিহোৰ্পৰা যাবলৈ ধৰিছে সেই
সময়তে অন্ধ বাৰ্তিময় নামে তিমায়ৰ্ পুত্ৰেক্ মাগি
৪৭ বলৈগৈ বাটৰ্ কাষৰতে বহিল্। পাচে যিশু নাজৰে
নৰ্ নাম শুনি সি এটাহ্ পাৰিৎ কব ধৰিলে বোলে হে
৪৮ দাঊদৰ্ সন্তুতি যিশু মোক কৃপা কৰা। তেতিয়া ভালে
মানেও তাক্ নিজম্ দেৎ হুঁলি হাকিয়ালে কিন্তু সি আৰু
ও এটাহ পাৰি হুঁলিলে হে দাঊদৰ্ সন্তুতি মোক্ কৃপা
৪৯ কৰা। তেতিয়া যিশুএ থিগিত হই তাক মাতি আনি
বলৈ হুঁলিলে এই হেতুক্ নিসংশয় হোৱহ্ তেওঁ তোক
মাতিছে এই হুঁলিলে সিবিলাকে সেই অন্ধলা মানু
৫০ হক্ মাতিলে। পাচে সি আপোনাৰ্ কাপড় পেলায় উঠি
৫১ যিশুৰ্ কাষৰলৈ আহিল্। যিশুএ তাত শুধিলে
৫২ বোলে তয় কি খোজ তোক্ ময় যি কৰিম্। সেই
অন্ধলা মানুহে হুঁলিলে হে প্ৰভু ময় যেন্ চকুএ দেখো
তেয়াকে কৰোক্। যিশুএ তাক হুঁলিলে যোৱা

তোমাৰ্ প্ৰতীতি এই তোমাক্ নিস্তাৰ কৰিলে । তেতি
য়ায় সি চক্ষুএ দেখি বাটেৎ য়িশুৰ্ পিছেং গল্ ।—

পৰ্ব্ব ১১ সিবিলাক্ য়িৰুশালমৰ্ ওচৰ্ চাপিলৎ আৰু জিত
বৃক্ষ পৰ্ব্বতৰ্ ওচৰৰ্ বৈতফাজ আৰু বৈতানিয়া পায় তেঁও
আপোনাৰ্ দুজন্ শিষ্যক্ আগেই পঠায় হুলিলে ।
২ তোমোলাকৰ্ সন্মুখৰ্ গাঁবলৈ যোৱা তাৎ সোমা
য়েই যাৱ্ ওপৰৎ কোনো কালে মানুহ্ উঠা নায় এনে
এটা বান্ধি থোৱা পোৱালী পাবা তাকে মেলি আনাগৈ ।
৩ যদি কোনোএ তোমোলাকক্ বোলে তোমোলাকে এই কৰ্ম
কিয় কৰা তেবে হুলিবা প্ৰভুৰ্ তাৎ প্ৰয়োজন্ আছে
৪ পাছে তেতিয়ায় সি তাক্ এযেলৈ পঠায় দিব । সিবি
লাকে গৈ যতে দুয় বাট্ একে লগ্ হইছে এনে এক
ঠাইৎ দুৱাৰৰ্ বাহিৰৎ বান্ধি থোৱা সেই পোৱালিক্
পালে গৈ তেতিয়া সিবিলাকে তাকে মেলি আনিলে ।
৫ সেই বেলা যিবিলাক্ সেই ঠাইৎ থিয় হই আছিল্
সিবিলাকৰ্ মাজৰে কোনো কোনোএ সিবিলাকক্ হুলিলে
৬ তোমোলাকে পোৱালিটক্ মেলি কি কৰা । সিবিলাকক্
য়িশুএ যিৰূপে আজ্ঞা কৰিছিল্ সেই ৰূপে সিহঁতৎ
৭ হুলে পাছে সিহঁতে সিবিলাকক্ এৰি দিলে পাছে সিবি
লাকে সেই পোৱালিক্ য়িশুৰ্ কাষলৈ আনি সিবি
লাকৰ্ কাপোৰ্ তাৰ ওপৰৎ দিলে পাছে তেঁও তাৰ্ ও
৮ পৰতে উঠিল্ । তেতিয়া বহু মানুহে আপোনাৰ্
কাপোৰ্ বাটৎ পাৰি দিলে কোনো কোনো মানুহে গছৰ্
৯ ডাল্ কাটি বাটৎ থলে । তেঁওৰ্ আগে পিছে যোৱা
১০ মানুহে কিৰিয়ায়ং হুলিলে হোশানা ঈশ্বৰৰ্ নামে

যি জন্ আহে তেঁও ধন্য আমাৰ্ পিতৃ দাওদৰ্ যি ৰাজ্য ঈশ্বৰৰ্ নামে আহিছে সিয়ো ধন্য মহা হোশান্না।
১১ পাচে যিশু যিৰুশালমৎ ধৈৰ ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰলৈ গল্ আৰু বিয়লিবেলা হলৎ তেঁও চাৰিওফালৰ্ এটা ইকে দেখি সেই বাৰ্ জনক্ লগৎ লৈ বৈথানিয়ালৈ গল্।—

১২ পাচ দিনা সিবিলাক বৈথানিয়াৰ্পৰা আহিবৰ্
১৩ বেলা তেঁওৰ্ ভোক্ লাগিল্ পাচে পাতে ভৰ্পুৰ্ এজোপা ডিমৰু গছ দূৰৈৎ দেখি তাৎ গুটি আছে নে নাই জৈয়াকে জানিবলৈ গল্ তাৰ ওচৰলৈ গৈ দেখে সুদা পাৎ-বিলাক আছে আৰু একো নাই যি হেতুক গুটি হবিৰৰ্
১৪ কাল তেনিয়া ন হয়। এই হেতুক যিশুএ মাৎ লগায় হুঁলিলে এতিয়াৰ্পৰা কোন কালে কোনোএ তোৰ গুটি ন খাওক্ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে সেই কথা শুনিলে।—
১৫ পাচে সিবিলাক যিৰুশালমলৈ আহিলৎ যিশুএ মন্দিৰলৈ গৈ যিবিলাকে তাৰ্ মাজৎ কিনা বেচা কৰিছিল্ সিহঁতক্ ভুলি খেদালে। আৰু বনিয়াহঁতৰ্ চাওপাট্
১৬ পাৰ বেচাহঁতৰ্ আসন্ ওভোতায় পেলালে আৰু মন্দিৰৰ
১৭ দি কোনো বেহানি কঢ়িয়ায় নিব নিদিলে। আৰু তেঁও সিবিলাকক্ শিখায় হুঁলিলে সকলো ৰাজ্যৰ্ নিমিত্তে মোৰ ঘৰ্ প্ৰাৰ্থনা গৃহ হুঁলি পুথিত আছে এনে লেখা জানো নাই কিন্তু তহঁতে তাকে চোৰৰ্ শাল কৰিছ।
১৮ তেতিয়া অধ্যাপক্ সকলে প্ৰধান পুৰোহিতসকলে তাকে শুনি তেঁওক্ কেনেকৈ বিনাশ কৰিব এই ছিদ্ৰ চায় ফুৰিব ধৰিলে এটায় মানুহে তেঁওৰ্ শিক্ষনিতে বিস্ময়

মানিলে সেই হেতুক্ সিবিলাকে তেঁওক্ ডৰালে।
১৯ পাছে বিয়লি বেলা হলৎ তেঁও নগৰৰপৰা গতি
কৰিলে।—
২০ প্ৰাতঃ কালে সিবিলাকে যঁওতে সেই ডিমৰু গছ শিপা
২১ লৈ কে শুকাবৰ্ দেখিলে তেতিয়া পিতৰৰ্ মনৎ পৰিলৎ
তেঁওক্ বুলিলে হে প্ৰভু দেখোক্ যি ডিমৰু গছক্ আপু
২২ নি শাপ্ দিছিল্ সেয়ে শুকায় আছে। যিশুএ মাৎ
লগায় সিবিলাকক্ বুলিলে ঈশ্বৰক্ পতীয়োৱা যি হেতুক্
২৩ তোমোলাকৎ ময় সত্য কৰি কও যি কোনোএ এই পৰ্ব্ব
তক্ বোলে ইয়াৰপৰা গৈ সাগৰৎ পড়গৈ সেই মান্নু
হৰ মনৎ যদি সংশয় নে থাকে কিন্তু যিহকে বোলে সেয়ে
হব এনেকৈ যদি পতীয়ায় তেবে সেই মান্নহে যিহকে
২৪ বোলে সেয়ে হব। এই হেতুক্ তোমোলাকক্ ময়
বোলো তোমোলাকে প্ৰাৰ্থনাৰ্ সময় যিহকে বাঞ্চা কৰা
তাকে তোমোলাকে পায় বুলি আস্তিক্ কৰা পাবা।
২৫ যেতিয়া তোমোলাকে প্ৰাৰ্থনা কৰি থিয় হোৱা তেতিয়া যদি
কোনোবায় সৈতে তোমোলাকৰ্ কিবা বিৰোধ থাকে তেবে
তোমোলাকৰ্ পিতৃএ তোমোলাকৰ্ দায় মৰষিবলৈ
২৬ তোমোলাকেও তাক্ মৰষা কিন্তু যদি তোমোলাকে ন
মৰষা তেবে তোমোলাকৰ্ স্বৰ্গৎ থকা পিতৃএ ও
তোমোলাকৰ্ দায় ন মৰষে।—
২৭ সিবিলাক্ আকও যিৰুশালমলৈ আহিলৎ পাছে
তেঁও মন্দিৰৎ ফুৰিছে সেই বেলা প্ৰধান্ পুৰোহিৎ
সকলে অধ্যাপক্ সকলে গাৱোবুঢ়া সকলে তেঁওৰ্ ওচ
২৮ ৰলৈ আহি তেঁওক্ বুলিলে বোলে এই সকল্ কি শক্তি

এৰে কৰিছা এই সকল্ কৰ্ম্ম কৰিবলৈ তোমাক্ এই শক্তি
২৯ দিলেইবা কোনে। পাচে য়িশুএ তুলিলে ময়ো তোমো
লাকৎ এটি কথা শোধোঁ মোক্ সিদ্ধান্ত দিয়া তাৰ পাচে
যিশক্তিএৰে ময় এই কৰ্ম্ম কৰো তাক্ তোমোলাকৎ
৩০ ময় কয়। য়োহনৰ্ ডুব স্বৰ্গৰপৰা নে মৰ্ত্তাৰ্
৩১ পৰা জৈয়াকে মোক্ সিদ্ধান্ত কৰা তেতিয়া সিবিলাকে
আন্যো আনো আলচ্ কৰিলে বোলে যেদি আমি স্বৰ্গৰ্
পৰা বোলো তেৱে সি তুলিব তোমোলাকে তেঁওক্ ন
৩২ পতীয়ালা কিয়। অথবা যদি আমি কঁও মৰ্ত্তাৰ্পৰা
সিবিলাকে মানুহক্ ডৰালে যি হেতুক্ এটায় মানুহে
৩৩ য়োহনক্ নিশ্চয়ে আচাৰ্য্য তুলি মানে। এই হেতুক্
সিবিলাকে যাৎ লগায় য়িশুক্ তুলিলে আমি জৈয়াৰ্
কব নোৱাৰো। য়িশুএ যাৎ লগায় সিবিলাকক্
তুলিলে যি শক্তিৰে ময় এই সব কৰ্ম্ম কৰো তাকো তোমো
লাকৎ ময় ন কঁও।—

১২ পাচে তেঁও সিবিলাকৎ দৃষ্টান্ত দি কবলৈ ধৰিলে। এক্
মানুহে দ্ৰাক্ষাৰ্ খেতি কৰি তাৰ চাৰিওফালে টাটি দিলে
আৰু দ্ৰাক্ষা চিকোন্ কৰবলৈ এটা গাৎ খানিলে আৰু
চাৰিও ফালে চাপ্ বান্ধিলে আৰু মেয়া ধৰিদি তেঁও দূৰৈৰ
২ লৈ গল্। পাচে বতৰৰ্ দিনৎ তেঁও সেই মেয়া
হঁতৰ্ ঠৈলে দ্ৰাক্ষাফল্ আনিবলৈ এটা বন্দিক্ পঠালে
৩ কিন্তু সিহঁতে তাক্ ধৰি মৰিয়ায় কোবায় শূন্যহাতে
৪ পঠি দিলে। আৰুও তেঁও সিহঁতৰ্ ঠৈলে আৰু
এটা বন্দিক্ পঠালে পাচে সিহঁতে শিল্ মাৰি তাকো পাঁচি

৫ দিলে তাৰ্ মুৰ ভাঙ্গি অমৰ্য্যাদা কৰি । আকও তেঁও আৰু এক্ বন্দিক্ পঠ্যালে সিহঁতে তাক্ মৰিলে আৰু কোনোক্ মৰিয়ালে কোনোক্ বধিলে এই ৰূপে সিহঁতে
৬ ভালেমান্ ভঙ্গালে। তেঁওৰ্ এটি আতি স্নেহৰ্ পুত্ৰ আছিল এইহেতুক সিহঁতে মোৰ্ লৰাক্ মৰ্য্যাতা কৰিব
৭ এই বুলি সৰ্ব্বশেষৎ তাক্ পঠ্যালে। পাচে খেয়াইঁতে আলচ্ কৰি বুলিলে এয়ে অধিকাৰ্ আহোক্ আমি ঔয়াক্ মাৰি পেলও তেতিয়া অধিকাৰ্ আমাৰ্ হব।
৮ তেতিয়া সিহঁতে গৈ তাক্ মাৰি পেলায় দ্ৰাক্ষানীৰ্ বাজ
৯ ওলিয়ায় থলেনি। এইহেতুক্ সেই দ্ৰাক্ষাৰ্ অধি
১০ কাৰে কি কৰিব তেঁও আহি সেই খেয়াইঁতক বিনাশ্ কৰি দ্ৰাক্ষাৰ্ খেতি আন্ মানুহক্ দিব। তোমো লাকে জানো এই লেখাও পঢ়া নায় ঘৰ্ সজিয়া মানুহে ঘি শিল্ ঔভিকিং কৰিলে সেয়ে চুকৰ্ প্ৰধান হল্।
১১ এই ঈশ্বৰৰ্ কৰ্ম্ম এয়ে আমাৰ্ দেখাৎ আশ্চৰ্য্য।
১২ তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওক্ ধৰিব খুজিলে কিন্তু মানুহৎ ভয় কৰিলে যিহেতুক্ তেঁও সেই দৃষ্টান্ত সিবিলাকৎ লগায় দিছিল্ যেন্ সিবিলাকে জানিলে পাচে তেঁওক্ এৰি সিবিলাক্ গুচি গল্।—
১৩ তাৰ পাচে সিবিলাকে গৈ কেতেটি ফাৰিশি কেতেটি হেৰোদিয়াইতে তেঁওৰ্ কথাৰেই তেঁওক্ বান্ধিবলৈ পঠ্যা
১৪ লে। সিহঁতে আহি তেঁওক বুলিলে হে গুৰু আপুনি সত্যবাদী কাতো চাটুন কৰে যিহেতুক্ আপুনি ঈশ্বৰৰ্ পথ স্বৰূপ্ কৰি শিখায় ঔয়াকে আমি জানো। তাই গিৰিধন্ কাইসৰক্ দিবলগা হয় নে নহয় আমি

১৫ দিয় নে নি দিয়। পাচে তেঁও সিহঁতৰ চলবাদ ? জি
ইুলিলে কিয় মোৰ পৰীক্ষা কুঁৰিছ এটা সিকি যয় দেখি;
১৬ বলৈ জৈয়ানেক আন্। সিহঁতে তাক আনিলে
তেতিয়া তেঁও সিহঁতক ইুলিলে এই কাৰ আকাৰ কাৰ
১৭ নায় এপৰৎ লেখা! সিহঁতে তেঁওক ইুলিলে কাইসৰৰ
য়িশুএ সিহঁতক সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে যি কাইসৰৰ
তাক কাইসৰলৈ দে আৰু যি ঈশ্বৰৰ তাক ঈশ্বৰ
লৈ দে তেতিয়া সিহঁতে তেঁওৰ কথাৎ বিস্ময় মানিলে।
১৮ শাদুকিহঁতে বোলে পুনৰুত্থান নায় তেতিয়া সিবি
লাকে তেঁওৰ ওচৰলৈ আহি জৈয়াকে কৈ তেঁওৎ শুধিলে
১৯ হে গুৰু মোশাহে আমালৈ লেখিলে বোলে যেদি কোনো
মানুহৰ ভায়েক অপুত্ৰক হুই মৰে তাৰ তিৰোতাক
এড়িয়ায় তেবে তাৰ ভায়েকে তাৰ তিৰোতাক বিয়া
২০ কৰিব আৰু আপোনাৰ ভায়েকৰ বওঁৎ এপজাব। পূৰ্ব্বে
সাৎ ভায়েক আছিল তাৰে বড় ভায়েকে বিয়া কৰি
২১ নিঃসন্তুতি হুই মৰি গল্। পাচে তাৰ মৰু ভায়েকেও
তাইকে বিয়া কৰি নিঃসন্তুতি হুই মৰিল্ তেনেকে
২২ তাৰ মৰু ভায়েকেও এইৰুপে সেই সাৎভায়েকে
তাইকে বিয়া কৰি নিঃসন্তুতি হুই মৰিল সৰ্ব্ব শেষৎ
২৩ সেই তিৰোতাজনীও মৰিল্। এয়েৰেই পুনৰুত্থা
নৎ যেতিয়া সিহঁৎ উঠিব তেতিয়া তাই কাৰ
তিৰোতা হব যিহেতুক তাই সাতো ভায়েকৰ দাৰী
২৪ নিয়েক আছিল্। য়িশুএ যাৎ লগায় সিহঁতক ইুলিলে
তহঁতে ধৰম্ পুথি নে জান আৰু ঈশ্বৰৰ মহিমা নে
২৫ জান সেই হেতুক তহঁতে ন ভুমে নে বিয়নো যেতিয়া

মিহঁৎ মৃত্যুৰ্পৰা আকও উঠিব তেতিয়া মিৰিলাকে
বিয়া ন কৰে বিয়াও নি দিয়ে কিন্তু স্বর্গৎথকা দূতৰ্
২৬ নিচিনা হ্নব। কিন্তু মৃতকৰ্ কথাৎ যেন্ মিৰিলাক্ উঠে
জোনাৰ্ মাজৰ্পৰা ঈশ্বৰে যি কলে বোলে ময় আবা
হাযৰে য়িস্থকাৰ যগ্যাক্ৰবাৰে ঈশ্বৰ্ তোমোলাকে মোশ
২৭ হৰ পুথিৎ জানো এই কথা পঢ়া নায়। তেঁও মৃতকৰ্
ঈশ্বৰ্ ন হয় কিন্তু জীয়াঁৱ থকাৰ্হে ঈশ্বৰ্ এই হেতু
তোমোলাকৰ্ বড় ভুম আছে।—
২৮ মিৰিলাকৰ্ কথা বড়ৰা শুনি এজন্ অধ্যাপক্ আহিল্
আৰু তেঁও মিৰিলাক্ চিকোন্ সিদ্ধান্ত কৰিচিল্ জৈয়াকে
২৯ হুঁধি তেঁওৎ সুধিলে কি আজ্ঞা সবাৰে পুথম্। য়িশুএ
সিদ্ধান্ত দিলে বোলে এটায় আজ্ঞাৰ পুথম এই হে য়িশৰ
৩০ এল শুনা আমাৰ্ ঈশ্বৰ্ য়িহুহ এক ঈশ্বৰ আৰু
তোমাৰ ঈশ্বৰ য়িহুহকে তোমাৰ্ চিত্ত বুদ্ধি আত্মা
৩১ মন্ বলেৰে স্নেহ কৰা এয়ে পুথম্ আজ্ঞা। দ্বিতীয়
তেনেকৈ তোমাৰ্ চাৰিওফালৰ্ মানুহক্ আত্মা সদৃশ
স্নেহ কৰা আৰু একো আজ্ঞা জৈয়াৎকৈ বড় নায়।
৩২ সেই অধ্যাপকে তেঁওক হুঁ লিলে বাৰু বাপুদেৱ আপুনি
সত্য কৈছে যিহেতুক এক্ ঈশ্বৰ্ আছে ভদন্য দ্বিতীয়
৩৩ আৰু কোনো নায় তেঁওকে সৰ্ব্ব চিত্ত সৰ্ব্ব বুদ্ধি সৰ্ব্ব
আত্মা সৰ্ব্ব বল দি স্নেহ কৰা আৰু চাৰিওফালৰ্ মানুহক্
আত্মা সদৃশ স্নেহ কৰা এয়ে সৰ্ব্ব আহুতি বলিদানৎকৈ
৩৪ বড়। য়িশুএ তেঁওৰ্ এই উত্তম্ উত্তৰ্ দেখি তেঁওক্
হুঁলিলে তুমি ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৎকৈ নিলগ্ নোহোৱা।
তাৰ পাচে তেঁওৎ একো শুধিবলৈ কাৰো সাহ ন জন্মিল্

৩৫ য়িশুএ মন্দিৰত শিখাইছিল তেতিয়া মাত লগায় উলিলে খ্রীষ্ট দাঊদৰ সন্ততি এই কথা অধ্যাপক সকলে কেনে ৩৬ কৈ কয়। যি হেতুক দাঊদে আপুনি ধৰম্ আত্মাৰ দোৱাৰায় কলে যিহুহায় আমাৰ ঈশ্বৰত কলে তোমাৰ শত্রুহঁতক তোমাৰ পাদপীঢ় মই ন কৰোমানে ৩৭ মোৰ দক্ষিণ ফালে বহা। এইহেতুক দাঊদে আপুনি তেঁওক ঈশ্বৰ উলিলে এইহেতুক তেঁও তেঁওৰ পুত্রেক কেনেকৈ হয় হীনলোকে তেঁওৰ কথা ৰংমনে শুনিলে।—

৩৮ তেঁওৰ শিখোৱাৰ মাজতে সিবিলাকক উলিলে যিবি লাকে দীঘল কাপড় পিন্ধি ঘাট খোজে আৰু বজাৰত ৩৯ নমস্কাৰ লব খোজে সিনগগত ভাত খোৱাত্থাইত বড়পিৰা খোজে আৰু যিবিলাকে বাঁড়ীৰ ঘৰ খায় ৪০ পেলায় আৰু ফন্দ কৰি দীঘল প্রার্থনা কৰে এনেকুৱা অধ্যাপকহঁতত সাৰুধানে থাকা ঔহঁতে ডাঙৰ শাস্তি পাব।—

৪১ পাচে য়িশুএ ভঁৰালৰ আগত বহি মানুহে কেনেকৈ ভঁৰালত দান কৰে তাক দেখিছে ডালেমান ধনৱন্ত ৪২ মানুহে তাৰ মাজত বহু ধন পেলায় দিলে কিন্তু একনী দুখুনী বাঁৰিএ আহি তাতে দুয় পাতি পেলায় দিলে তাৰ ৪৩ মোল এক তিনি কড়িয়া। তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ শিষ্য সকলক মাতি কলে তোমালোকত মই সুৰূপ কৰি কওঁ যি যিবিলাকে যিমান্ ধন্ ভঁৰালত পেলায় দিছে সেই এটাইতকৈ সৰহ এই দুখুনী বাঁৰিএ ৪৪ দিছে। কিয়নো এইবিলাকে আপোনাৰ সৰহী

যাবিলৰ্ কিজু মান্ ভৰালৎ পেলায় দিচে কিন্তু তাই
আপোনাৰ্ দাৰিদ্যৎ মৰ্ব্ব বস্তুৎ দিচে।—

পর্ব্ব ভেঁও মন্দিৰৰপৰা ওলায় গৈচে সেই সময়তে ভেঁওক্
১৩ শিষ্যৰ্ মাজৰে একজনে হুঁলিলে হে গুৰু দেখোক এই
কেনে শিল্ কেনে বাস্তুন। যিশুএ ভেঁওক্ উত্তৰ
দিলে বোলে তুমি এই বড় বাস্তু কি দেখিচা যি শিল্
তুলৈলে ন পৰে এনে এক্ শিলৰ্ ওপৰৎ আৰু এক
৩ শিল্ নে থাকিব। ভেঁও জিতৰ্ক পর্ব্বতৰ্ ওপৰৎ
মন্দিৰৰ্ আগৎ বহিলৎ পিতৰে যকোবে যোহনে
আন্দ্রিএ ভেঁওৎ বিশ্বাসে শুধিলে আমাৎ কক্ এই বিলা
৪ ক্ কেতিয়া হব আৰু এই বিলাক্ কথা পূৰ্ণ হবা
৫ কালৰ্ চিন্ কি। পাচে যিশুএ যাৎ লগায় সিবিলাকৎ
কব ধৰিলে বোলে সাৱধান্ কোনোএ যেন্ তোমো
৬ লাকক্ নভুলায়। যি হেতুক্ ময় খ্রীষ্ট এনেকৈ হুঁলিং
ভালেমান্ মানুহ মোৰ নামকৈ আহিব ভালেমান
ৰো ভুষ জনমাব কন্তু তোমোলাকে ৰনৰ্ ৰত্ৰা শুনি
৭ চিন্তা ন কৰিবা যি হেতুকে এইবিলাক্ অৱশ্যে হব লগা
৮ আছে কিন্তু শেহৎ এতিয়া ন হয়। এক্ ৰাজ্যৰ্ মানুহ
এক্ ৰাজ্যৰ্ মানুহৰ্ বিৰোধে আৰু এক্ ৰজাৰ্ বিৰো
ধে আন্ ৰজা ওঠিব। ঠায়েং ভুমিকম্প আকাল ভাঙ্গ
৯ হব দুখৰ্ আৰম্ভ এইবিলাক্ কিন্তু তোমোলাক্ সাৱধান্
হোৱা যি হেতুক্ সিহঁতে তোমোলাকক্ মেলৎ সোধায়
দিব লি আৰু সিনগোগৎ তোমোলাকে কিল্ মাৰা আৰু
ৰজা ভাঙ্গৰিয়াৰ্ আগলৈ মোৰথে তোমোলাকৰ্ বি
১০ ৰোধে সাক্ষী কৰলৈ তোমোলাকক্ আনিব। আগেই

১১ শুভ বার্ত্তা সকলো দেশৎ কীর্ত্তন্ কৰা হব। কিন্তু যেতিয়া সিহঁতে তোমোলাকক্ শোধায় দিয়েনি তেতিয়া কি কয় আগেই এই হুঁলি চিন্তা ন কৰিবা আৰু ভাবী
১২ চিন্তা ন কৰিবা কিন্তু যিহকে সেই সময়ৎ তোমোলাকক্ দিয়োঁ তাকে কৰা যিহেতুক যি জনে কয় তেঁও তোমোলাক্ ন হোৱা কিন্তু ধৰম্ আত্তমা ভায়েকে ভায়েকক্ মাৰিবলৈ সোধায় দিব আৰু বাপেকেক প্ৰতেক্ লৰাহতে মাক্
১৩ বাপেকক্ পদকিয়া কৰি সিহঁতক্ মৰাবলৈ ওঠিব আৰু মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমোলাকক্ এটায় মানুহে ঘিনাব কিন্তু যেয়ে শেহলৈকে সহিব পাৰে সেয়ে ৰক্ষা পাব।—
১৪ যি সৰ্ব্ব নাশ কৰা ঘিন্লগা যি বস্তুৰ্ কথা দানিএল আচার্য্যে কলে তাকে অনুচিত্ ঠাইৎ ওপগত হবৰ্ যেতিয়া দেখা যেয়ে পঢ়ে সেয়ে বুজুক্ তেতিয়া যেয়ে যি
১৫ হুদাহ্ দেশৎ থাকে সেয়ে পৰ্ব্বতলৈ ভাগি যওক্ যি ঘৰৰ চালৰ্ ওপৰৎ থাকে সিঘৰলৈ নে নামোক্ আৰু ঘৰৎ
১৬ থকা কোনো বেহানি নিবলৈ তাৎ নো সোমওক্। যি মানুহ পথাৰৎ থাকে সিও আপোনাৰ্ কাপড় নিবলৈ
১৭ নোভতোক্। কিন্তু যিবিলাক্ সেই কালৎ গৰ্ব্ভবতী আৰু যিবিলাকে লৰাক্ এবাৰ্ খুৱায় সিহঁতৰ্
১৮ সন্তাপ্ হব। আৰু তোমোলাকৰ্ ভাগি যোৱা যেন্ জাৰ্ কালে নহয় ঔয়াকে প্ৰাৰ্থনা কৰা যি হেতুক্
১৯ যি সৃষ্টি ঈশ্বৰে কৰিছে সেই সৃষ্টিৰ্ আৰম্ভৰপৰা এতিয়ালৈকে যেনে ক্লেশ কোনো কালৎ ন হল্ আৰু কোনো কালৎ ন হবও তেনে বড় ক্লেশ সেই দিনা হব।
২০ ঈশ্বৰে সেই কাল্ চুটি ন কৰিলে কাৰো ৰক্ষা ন

পড়ে কিন্তু যাকে তেঁওৰ্ মনৎ লাগে সেই মনুষ্যবিলাক
২১ লৈ সেই দিন চুটি কৰিছে। যদি কোনো বায় তোমো
লাকক্ বোলে দেখা খ্রীষ্ট এযেৎ কি তৎ তেৱো ন
২২ পতীয়াবা যি হেতুক মিচা খ্রীষ্ট সকল্ মিচা আচার্য্য
সকল্ ওঠিব আৰু যদি মনুষ্য সকল্ ভুলিব পাৰে
তেবে যিহতে সিহঁতে ভুমে এনে চিন আশ্চর্য্য কর্ম্ম
২৩ দেখাব। কিন্তু তোমোলাক্ সাৱধান্ হৱা দেখা মই আ
২৪ গেই এটায় খানি কথা তোমোলাকৎ কৈছো। কিন্তু
২৫ সেই দুখৰ্ পাচে সেই কালতেই বেলি নোলাব যোনে
ও যোনাক্ ন কৰিব সৰগৰ্ তৰা খহি পড়িব আৰু
২৬ সৰগৰ্ এটায় মহিমা লড়িব। তেতিয়া মানুহৰ্ পুত্ৰেক্
মহা মহিমা ঐশ্বর্য্য লগৎ লৈ মেঘৎ ওহি আহিবৰ্
২৭ সিহঁতে দেখিব সেই বেলা তেঁও চাৰিও ফালৰ্পৰা
পৃথিবীৰ সীমাৰপৰা সাৰগৰ্ সীমালৈকে আপোনাৰ্
দূৎ সকলক্ পঠিয়ায় আপোনাৰ্ মনুষ্য সকলক্
২৮ গোটাব। এতিয়া ডিমৰু গছৰ্ এক্ ওপমা শিখা
যেতিয়া তাৰ্ ডাল্ কুই কুহি পাৎ হৰে তেতিয়া জহ
কাল ওচৰ্ চাপিল্ বুলি তোমোলাকে জানা এনে কৈ
এইবিলাক্ কথাও পূৰত্তিবৰ্ দেখি সেয় ওচৰ্ যেন্
২৯ দুৱাৰ্ মুখতে হল্ বুলি জানা। তোমোলাকৎ মই
৩০ সৰূপ কৰি কঁও এই বিলাক্ পুৰ্ণ ন হলে এই বিলাক্
মানুহ ন মৰ আৰু সৰগ পৃথিও বৈ যাব তথাপি মোৰ্
কথা বৈ নে যাব।—

৩১ কিন্তু সেই দিন আৰু সেই ডাঁৱৰ্ কথা কোনোএ
নে জানে সৰগৰ দূৎসকলে ও নে জানে আৰু পুত্ৰেও

৩২ নে জানে কিন্তু কেৱল পিতৃ। সাৱধান হোৱা পৰ্
দিয়া আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা যিহেতুক সেইবেলা কেতিয়া
৩৩ হব তাক্ তোমালোকে নে জানা। যেনেকৈ কোনো
মানুহে পৰ্ব্বাহলৈ যাবলৈ যাত্ৰা কৰি আপোনাৰ ঘৰ
৩৪ এৰে আৰু আপোনাৰ বন্দিহঁতকে ঘৰৰ অধিকাৰ পাতে
আৰু এটাইকে স্বকিয়াৰ কাৰ্য্য নিযোজন কৰে আৰু
৩৫ দুৱাৰিক্ পৰ্ দিবলৈ বোলে তেনে মানুহৰ সন্ততি। এই
হেতুক্ পৰ দিয়া যিহেতুক্ ঘৰৰ গিৰিহৎ কেতিয়া
আহে কি বিয়লি বেলা কি মাজনিশা ৰাতি কি কুকুৰাৰ
৩৬ ডাক দিবৰ বেলা কি ৰাতিপুৱা ইয়াক্ তোমালোকে
নে জানা জানি কি অকস্মাতে আহি তোমালোকক টোপ
৩৭ নিতে দেখেহি। যিহকে তোমালোকক মই বোলো
তাকে এটাইকে আগত কৈ পৰ্ দিয়া।—

পৰ্ব্ব দুয় দিনৰ পাচত পেসাখ আৰু বেখমিৰ পিঠাৰ
১৪ বিষু হল্ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিতসকলে অধ্যাপক্
সকলে তেঁওক্ ছন্দ কৰি কেনেকৈ ধৰিব জীয়াকে বিচাৰি
২ ফুৰিব ধৰিলে। কিন্তু সিবিলাকে কুলিলে বিষুৰ দিনা
৩ ন হয় আনো পাচে মানুহৰ হাই লাগে সেই কালত
বেথানিয়াত শীমোন্ কুষ্ঠিয়াৰ ঘৰত ভোজনায় তেঁও
যাবলৈ বহিলত এজনী তিৰোতাৰ বহুমূলয়া জটা
মাংসী তেল্ ভৰি বগাশিলৰ এটা টেমা আনি টেমা
৪ ভাঙ্গি তেঁওৰ মূৰত ঢালি দিলে। কিন্তু কেতেটি
মানুহে মনত অসন্তোষ পায় কুলিলে বোলে এই
৫ তেলবিলাক্ বৃথা ক্ষয় কৰিবলে যিহেতুক্ তাক তিনিশ

সিকিৰপ বেচিব পাৰিলেহেঁতেন্ আৰু দুখিয়া মানু
হক্ দিব পাৰিলেহেঁতেন্ এই বুলি সিবিলাকে তাইক্
৬ ঢাও কৰিব ধৰিলে। পাচে যিশুএ কলে এড়ি দেওঁৱা
তাইক্ অসন্তোষ দিয়া কিয় তাই মোৰ এনেৎ
উত্তম কৰ্ম্ম কৰিছে যিহেতুক্ দুখিয়া মানুহ নিতৌ
৭ তোমোলাকৰ লগৎ থাকে তোমোলাকৰ্ ইচ্ছা হলে
কোনো কালৎ সিহঁতৰ্ উপকাৰ্ তোমোলাকে কৰিব
৮ পাৰা কিন্তু ময় নিতৌ তোমোলাকৰ্ লগৎ নায়। তাই
যিহকে কৰিব পাৰে তাকে কৰিছে তাই মোৰ্ মৈদা
মৎ শুবলৈ মোৰ্ গাৎ তেল ঘঁহিবলৈ আগেয়ে
৯ আহিছে। তোমোলাকৎ ময় সচ্চ কৰি কওঁ সকলো
ৰাজ্যৎ যতে যতে এই শুভবাৰ্ত্তা শুনোৱা হয় তাতে তাতে
এই যি কৰ্ম্ম কৰিছে ইয়াকে সোঁৱৰিবলৈ কৰিব লাগে।
১০ তেতিয়া বাৰে জনৰ্ মাজৰ্ যিহুদাহ্ ইস্কৰিওটা নামে
এজনে তেঁওক্ সিবিলাকৰ্ হাতৎ ধৰি দিবলৈ প্ৰধান্
১১ পুৰোহিৎ সকলৰ্ ওচৰ গল। সিবিলাকে তাকে
শুনি হৰ্ষ পালে আৰু তেঁওক্ ধন্ দিবলৈ মলে পাচ
তেঁওক সিবিলাকৰ্ হাতৎ ধৰি দিবলৈ ছল্ চায় ফুৰিব
ধৰিলে।—
১২ তেতিয়া নিস্তাৰৰ্ যেৰ যি দিনা মৰে বেযমিৰ্ পিঠাৰ্
সেয়ে প্ৰথম দিনৎ তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে তেঁওক্ বুলিলে
আমি আপোনালৈ নিস্তাৰ কৎ যুগুৎ কৰিমগৈ
১৩ আপোনাৰ্ কি ইচ্ছা। পাচে তেঁও দুয় শিষ্যক্ পঠায়
বুলিলে নগৰলৈ যোৱা তাতে পানিৰ্ কলহ লৈ যোৱা
১৪ এটা মানুহক্ তোমোলাকে দেখিবা সেই মানুহ যলৈ

কে পায় তোমালোকে তাৰ পিচে২ গৈ সেই ঘৰৰ গিৰি
হতক্ কুলিবা হেনে গুৰুএ কুলিলে যৎ মোৰ শিষ্য
সকলে সৈতে ময় পেসাখখাম্ সেই ভোজন গৃহ কৎ ।
১৫ তেতিয়া সেই মানুহে অতোৰা মাতাহা ভাদিৰ এটা
চৰাঘৰ তোমালাকক্ দেখুৱাব তাতে আমাৰলৈ পেসাখ
১৬ যুগুৎ কৰাগৈ । এই হেতুক্ শিষ্যসকল নগৰলৈ গল্
আৰু যিৰূপে তেঁও সিবিলাকৎ কৈছিল্ সেই ৰূপে পালে
পাচে সিবিলাকে পেসাখ যুগুৎ কৰিলে ।—
১৭ পাচে সন্ধিয়া বেলা তেঁও বাৰে জনক্ লগৎ লৈ আহিল্
১৮ তেতিয়া সিবিলাকে খাবলৈ বহিলৎ যিশুএ কুলিলে
তোমালাকৎ ময় স্বৰূপ কৰি কও মযে সৈতে খাইছা
যি তোমালাকে তোমালাকৰ মাজৰ একনে মোক্
১৯ শত্ৰুৰ হাতৎ ধৰি দিবে । তাতে সিবিলাকে অসন্তোষ
কৰিব ধৰিলে আৰু একনৎ কৈ সুধিব ধৰিলে সেই জন
২০ সেয়ে ময় নে পাচে আৰু একনে কুলিবে সেয়ে ময় নে ।
তেঁও মাৎ লগায় সিবিলাকক কুলিলে বাৰে জনৰ্
মাজৰ যি জনে ময়ে সৈতে থালিৎ হাৎ দিচে সেই
২১ জন্ মানুহৰ্ পুত্ৰকৰ্ যেনে লেখা আছে তেনেই হব
হয় কিন্তু যাৰ্দ্বাৰা মানুহৰ পুত্ৰক শত্ৰুৰ হাতৎ পৰে
সেই মানুহৰ্ সন্তাপ হব সেই মানুহ কোনো কালে
নোপজা হলে তাৰ বাৰু আছিল ।—
২২ সিবিলাকৰ্ খাৱৰ বেলা যিশুএ পিঠা ললে আৰু
আশীৰ্ব্বাদ কৰি তাকে ভাঙি সিবিলাকক দি কুলিলে
২৩ লোৱা খোৱা এয়ে মোৰ্ শৰীৰ । তেঁও পিয়লালৈ
স্তুতি কৰি সিবিলাকক্ দিলে পাচে সিবিলাকে এটায়ে

২৪ তাকে পীলে। তেঁও মিবিলাকক্ হুঁলিলে নবীন্ নিয়ম্ নিশ্চয় কৰা মোৰ্ যি তেজ ভালেমানৰ্ কাৰণে
২৫ ওলিয়াইছে মেয়ে এই। তোমোলাকৎ ময় হ্বৰূপ কৰ কঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৎ তোমোলাকে নৈতে ময় ন দুঁখা
২৬ ৰহু নি পীয়োমানে আৰু ময় দুঁখা গুছিন্ ৰহু নি পীয়ো। পাচে মিবিলাকে এটি গীত্ গায় জিতবৃক্ষ পৰ্ব্বতলৈ গৈল।
২৭ যিশুএ মিবিলাকক্ হুঁলিলে আজি ৰাতি তোমোলাকে মোৰ্ লগৎ হাৰিৎ হৰা যি হেতুক্ ময় মেহ ৰখিয়াক মাৰিম্ আৰু মেহ গোট্ হৈ হৰ এন লেখা আছে।
২৮ কিন্তু ময় উঠিৰৰ্ পাচে তোমোলাকতকৈ আগেই ময়
২৯ গালিলিলৈ যায়। পিতৰে তেঁওক্ হুঁলিলে। যদি এটায় বদ্দি যায় তথাপি ময় তেনে ন হুঁও।
৩০ যিশুএ তেঁওক্ হুঁলিলে ময় তোমাৎ হ্বৰূপ কৰি কঁও আজি কুকুড়ায় ডাক্ দিবৰ্ আগেই তুমি তিনিবাৰ্ মোৰ্ কথাৎ নৈনে
৩১ কাটিবা। কিন্তু সি আৰু ভালেমান্ বড় কথা মাতিলে বোলে ময় যেদি আপোনাৰ্ লগৎ মৰো এই তেঁও আপোনাৰ্ কথাৎ কোনো কালৎ নৈনে কাটিলে থাকিম মিবিলাক্ মকলেও এই ৰূপে কলে।—
৩২ পাচে মিবিলাক্ গেতসেমনি নাম এক ঠাইলৈ আহিল্ আৰু তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যমকলক্ হুঁলিলে ময়
৩৩ প্ৰাথনা কৰো মানে তোমোলাক্ জৈয়াতে বহা। তেতিয়া তেঁও পিতৰকে যাকুবকে যোহনকে লগৎ ললে আৰু মনৎ আতি শোক্ লাগি ব্যাকুলচিত্ত হৰ বৈৰিলে।
৩৪ আৰু মিবিলাকক্ হুঁলিলে মোৰ্ প্ৰাণ মৃত্যুকালৰ্ নিচিনাকৈ ওডওভু কৰিছে তোমোলাকে জৈয়াতে থাকি

৩৫ পৰ দিয়া পাচে কিচু যান্ আগ বাঢ়ি তেঁও ভূমিগত হৈ যদি সেই কালৰ্ ঘটিব লড়িব পাৰে তেৱে সেই
৩৬ কাল্ যেন্ তাৰ্পৰা লাড় জৈয়কে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। আৰু তেঁও কুলিলে হে পিতৃ এটায় তোমাৰ্ মাৰা এই পিয়লা মোৰ্পৰা নৈ যোৱা কিন্তু মোৰ্ ঊচ্ছাৎ নো হোক্
৩৭ তোমাৰ্ ঊচ্ছাৎ হোক্। পাচে তেঁও আহি সিবি লাক্ টোপনিয়াবৰ্ দেখিলেহি তাতে পিতৰক্ কুলিলে হে শীমোন্ তুমি টোপনিয়াইলা নে তুমি এডাৰো পৰ্
৩৮ দিব নোৱাৰা নে পৰীক্ষাৎ ন পড়িবলৈ পৰ্ দিয়া আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰা জীৱ সাভস্ হয় কিন্তু শৰীল্ দুৰ্ব্বল্।
৩৯ আৰও তেঁও গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি সেই কথাকে কুলিলে।
৪০ সিবিলাকৰ্ চকু চুলচুলিয়া হৈ আছিল্ এই হেতুক্ তেঁও আৰও আহি সিবিলাকক্ টোপনিয়াবৰ্ দেখি লেহি সিবিলাকে তেঁওক্ ওত্তৰ্ দিবলৈ চেষ্টা নে পালে।
৪১ তাৰ পাচে তেঁও তৃতীয় বেলি আহি সিবিলাকক্ কুলিলে টোপনিয়োৱা জিৰোৱা এই যথেষ্ট কাল ওপগত হৈ জেহি দেখা মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ পাতকীৰ্ হাতৎ পড়ি
৪২ জেহি ওঠা আমি যঁও দেখা যেয়ে মোক্ পৰৰ্ হাতৎ দিব সিও ওচৰ্ চাপিলি।—
৪৩ তেঁও এনেকৈ কঁওতেই প্ৰধান্ পুৰোহিৎ অধ্যাপক্ গাঁৱো কুচা এই সকলৰ্পৰা তৰোৱাল্ টাঙ্গোন্ হাতৎ লৈ বড় এচন্ মানুহ লগৎ নৈ বাৰে শিষ্যৰ্ মাজৰ্
৪৪ য়িহুদাস্ নামে এজন্ আছিল। যি তেঁওক্ পৰৰ্ হাতৎ ধৰি দিব সি সেই মানুহবিলাকক্ চিন দিলে বোলে ময় গৈ যাকে চুমা দিযোঁ সেই তেঁওক সাৱধান

৪৫ কৰি লৈ যা পাচ সি আহিএই তেঁওৰ্ ওচৰলৈ বেগাই
গৈ হে ৰাব্বিবৰ হে ৰাব্বিবৰ এই বুলি তেঁওক্ চুমা দিলে।
৪৬ তেতিয়া সিহঁতে তেঁওৰ্ গাৎ হাৎ দি তেঁওক্ ধৰিলে।
৪৭ যিবিলাক্ ওচৰৎ থিয় হই আছিল্ সিবিলাকৰ্ এজানে
তৰোৱাল্ ওলিয়াই প্ৰধান্ পুৰোহিতৰ্ এটা বন্দীক
৪৮ মাৰি তাৰ্ কান্ কাটি পেলালে। তেতিয়া যিশুৱে মাৎ
লগাই সিবিলাকক্ কুলিলে তহঁতে যেনেকৈ চোৰ্ ধৰি
থলৈ আহাৰ লিচিনাকৈ তৰোৱাল্ টাঙোন্ হাতৎ লৈ
৪৯ মোক্ ধৰিবলৈ আহিচা। মন্দিৰৎ তোমালোকৰ্ লগৎ
নিতৌ শিখাইছিলো তেতিয়া তহঁতে মোক্ ন ধৰিলি
৫০ কিন্তু ধৰ্ম্ম পুথিৰ্ লেখা সম্পূৰ্ণ হবলগা আছে।
৫১ তেতিয়া সবাৱে তেঁওক্ এৰি ভাগি গল্। আৰু এটা ডেকা
মানুহ্ ওলঙ্গ হই গাৎ কাপৰ্ লৈ তেঁওৰ্ লগৎ গল্
৫২ তেতিয়া ডেকা মানুহে তাক্ ধৰিলে পাচ সি কাপৰ্
পেলাই নিহঁতৰ্ হাতৰ পৰা এৰাই ওলঙ্গে পলাল্।—
৫৩ তাৰ্ পাচ সিহঁতে যিশুক্ প্ৰধান্ পুৰোহিতৰ্ ওচৰলৈ
লৈ গল্ তেতিয়া প্ৰধান্ পুৰোহিৎ সকলে গোটোই চা
৫৪ সকলে অধ্যাপক্ সকলে মেল্ পাতিলে। সেই বেলা পিতৰ্
আঁতৰ্ হই তেঁওৰ্ পিচেৎ প্ৰধান্ পুৰোহিতৰ্ চোতা
ঘৰলৈ গৈ বন্দিহঁতৰ্ লগৎ বহি জুই পুৱাবলৈ ধৰিলে।
৫৫ তেতিয়া প্ৰধান্ পুৰোহিৎ সকলে এটোৱ মেলুৱে মানুহে
ও যিশুক্ বদকৎ পেলাই মাৰিবলৈ সাক্ষী বিচাৰ্ কৰিলে
৫৬ কিন্তু নে পালে। ভালেমানেও তেঁওক্ বদকিয়া কৰি
বলৈ মিচা সাক্ষী দিলে হয় কিন্তু সিহঁতৰ্ প্ৰমাণ এক্
৫৭ ন হল্। পেহৎ কেতটি মিচা সাক্ষীয়ে উঠি কলে বোলে

৫৮ আমি তেওঁৰ এই কথা শুনিলো, বোলে ময় এই হাতেৰ
কৰা মন্দিৰ ভাঙ্গি তিনি দিনৰ ভিতৰতে আৰু এটা অহা-
৫৯ তে দল বান্ধিব পাৰো কিন্তু এই কনে সিহঁতৰো সুযোগ
৬০ এক ন হল। তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিত মাজত থিয়
হই যিশুক সুধিলে বোলে ঔহঁতে তোমাৰ অহিতে কি
প্ৰমান দিছে ঔয়াৰ একো উত্তৰ নকৰা কিয়। কিন্তু তেওঁ
৬১ নিমাত দিলে একো উত্তৰ ন কৰিলে। আৰুও প্ৰধান
পুৰোহিতে তেওঁক সুধিলে বোলে তুমি ঈশ্বৰৰ পুত্ৰেক
৬২ খ্ৰীষ্ট হওঁ কি ন হওঁ। যিশুৱে কৈলে ময় সেয়ে
হওঁ তোমালোকে মানুহৰ পুত্ৰেক মহিমাৰ দক্ষিণ
ফালে বহি মেঘীৰ মেঘত উঠি আহিবৰ দেখিবা।
৬৩ তেতিয়া প্ৰধান পুৰোহিতে আপোনাৰ কাপৰ ফিৰি
কৈলিলে আৰু আমাৰ সাক্ষীৰ প্ৰয়োজন কি তোমা-
৬৪ লোকে এই নিন্দাবানী শুনিলা তোমালোকে কি সিদ্ধান্ত
কৰা সিবিলাকে কৈলিলে ঔয়াৰ বধযোগ্যৰ আছে।
৬৫ তাতে কেতেটি মানুহে ধৰি আচাৰ্য্যৰ কথা কহ এই
কৈলি তেওঁৰ গাত থুই পেলাব ধৰিলে আৰু মুখ ঢাকি
মাৰিব ধৰিলে বন্দীহঁতে তেওঁক চৰালে।—

৬৬ যেতিয়া পিতৰ চোতালৰ নামত বহি আছিল তেতিয়া
প্ৰধান পুৰোহিতৰ এজনী বেটিয়ে তালৈকে আহি পিত-
৬৭ ৰক জুই পুৱাবৰ দেখি তেওঁক অৱলোকন কৰি কৈলিলে
৬৮ তুমি যিশু নাজৰেথৰ লগত আছিলা। কিন্তু সি নৈলে
কাটিলে ময় নেজানো তয় কি কৈছ ন বুজিলো তাৰ
৬৯ পাচে পিৰালিলৈ গৈছত কুকুৰায় ডাকিলে। আৰুও
এজনী বেটীয়ে তাক দেখি এতেক থিয় হই থকা মানুহক

কৰ বুলিলে এওঁ মিলিলীয়াৰ একন্ তাতে তেওঁ আৰুও
৭০ শিংগে কাটিলে। বেতুখানিৰ্ পাচে চৰৎ থিয় হুই
থকা মানুহে টুলিলে বোলে অৱশ্যে তুমি মিলিলীয়াৰ্
লগিৰে একন্ যি হেতুক তুমি একে গালিলীয়া আৰু
তোমাৰ্ মাৎ কথা মিলিলীকৰে মিচিনা। কিন্তু এই
৭১ যি মানুহৰ্ কথা তোমোলোকে কৈচা ইয়াৰ্ মষ একো
নেজানো এই টুলি গালি পাৰিৰ বুলিলে আৰু শপৎ
কাটিৰ বুলিলে তেতিয়া আৰুও কুকুড়া ডাকিলে. যি কথা
৭২ যিশুএ তেওঁৎ কৈছিল্ বোলে কুকুড়ায় দুয় বাৰ ডাকি
বৰ্ আগেই তুমি তিনি বেলি মোৰ্ কথাৎ শিনে
কাটিবা সেই কথা পিতৰৰ্ মনৎ পৰি কান্দিব বুলিলে।

পৰ্ব্ব বাতিপুৱা হোৎ পুৰান প্ৰবোহিৎ মকলে গালা
১৫ চানকলে অধীা কমকলে এটায়ে মেল্ পাতি আলচ্
কৰি যিশুক্ বান্ধ লৈগৈ পীলাতৰ্ আগ কৰি দিলেনি।
২ তেতিয়া পীলাতে তেওঁৎ শুধিল বোলে তুমি যিহুদী
হঁতৰ্ ৰজা নে তেওঁ মাৎ লগায় তেওঁক্ টুলিলে তুমি
৩ টুলিচা। পুৰান প্ৰবোহিৎ মকলে ভালেমান্ অপ
৪ বাদ দিলে। আৰুও পীলাতে তেওঁৎ শুধিলে বোলে
তুমি দেখোন্ একো ওত্তৰ্ ন কৰা দেখা জইঁতে
৫ তোমাক্ পদকিয়া কৰি কিমান্ সাকী দিছে। কিন্তু
যিশুএ তেতিয়া একে ওত্তৰ্ ন কৰিলে তাতে পীলাতে
বড় বিস্ময় মানিলে।

৬ আৰু সেই বিস্কৰ্ এনে আচাৰ্ আছিল পুজায়
যাকে খোজে সেই বন্দিয়াৰকে মেলে সেই কালৎ যি ব
৭ লাকে ডকা দি যুৰিছিল্ আৰু ডকা দি মানুহো মাৰি

জিল সিহঁতে সৈতে বন্দী হুই বাৰাব্বা নামে এটা আছিল্
৮ এয়েৰেই পূৰ্ব্বাপৰ সিহঁতৰ কথাৰে যি যি কৰিছিল্
তাকে,কৰিবলৈ এটাই প্ৰজায় তেঁওৰ্ আগ্ৎ এটাহ পাৰি
৯ খুজিলে। পাচে পীলাতে যাৎ লগায় সিহঁতক্ হুঁলিলে
যয় য়িহুদী হুঁতৰ্ ৰজাক্ তহঁতৰ্ হাতৎ মেলি দিয়োঁ
তহঁতে কি বোল যিহেতুক প্ৰধান্ প্ৰৰোহিৎসকলে
১০ তেঁওক্ খিয়াল কৰি তেঁওক আগ্ কৰি দিছিল্ হুঁলি তেঁও
১১ জানিছিল্ । পাচে বাৰাব্বাক্ মুকলি কৰিবলৈ খোজ্
হুঁলি প্ৰধান প্ৰৰোহিৎসকলে প্ৰজাক্ শিকায় দিলে ।
পীলাতে আকও যাৎ লগায় সিহঁতক্ হুঁলিলে বোলে
১২ তেবে যাক য়িহুদীহঁতৰ্ ৰজা বোলে তেঁওকে যয় মুকলি
১৩ কৰেঁ, তহঁতে কি বোল । আকও সিহঁতে এটাহ পাৰিং
হুঁলিলে তাক্ ক্ৰুশৎ দি মাৰোক্ । তেতিয়া পীলাতে
১৪ সিহঁতক্ হুঁলিলে কিয় কি অগাৰ্ কৰিছে পাচে সিহঁতে
আকও এটাহ পাৰিলে বোলে তাক্ ক্ৰুশৎ দি মাৰোক্।
১৫ এইহেতুক পীলাতে প্ৰজাক্ সন্তোহ কৰিবলৈ বাৰা
ব্বাক্ মুকলি কৰি সিহঁতক্ দিলে য়িশুক্ কোটোৰাৰে
মৰিয়ায় ক্ৰুশৎ দিবলৈ ধৰি দিলে ।—
১৬ তেতিয়া চিপাহীহঁতে তেঁওক্ প্ৰেতোৰিয়ম্ নামে
এক্ ঘৰ্লৈ লৈ গৈ তাৰৈকে এটায় চাওডাঙ্গক্ মাতি
১৭ নিলে । পাচে সিহঁতে তেঁওক্ বেঙেনাবৰনিয়া
১৮ কাপড় পিন্ধালে আৰু কাইটৰ্ এটা টুপি সাজি তেঁওৰ্
মুৰৎ দিলে পাচে হে য়িহুদীহঁতৰ্ ৰজা নমস্কাৰং
১৯ এই হুঁলিং তেঁওক্ সেৱা কৰিব ধৰিলে । সিহঁতে

মৌণ্ডকাৰে তেঁওৰ্ মূৰৎ মৰিয়ালে আৰু তেঁওৰ্ গাৎ
থুই দিলে আৰু আঁঠু পাৰি তেঁওক্ ভজনা কৰিলে।
২০ পাচে যেতিয়া সিহঁতে তেঁওক্ বিগাতি কৰিছিল্ তেতিয়া
সেই বেঙেনা বৰনিয়া কাপৰ্ সোলোকায় তেঁওৰ্ গাৎ
তেঁওৰ্ মুকিয়া কাপৰ্ পিন্ধালে তাৰপাচে ক্রুশৎ দি
২১ মাৰিবলৈ তেঁওক্ বাজ ওলিয়ালে। আলেক্সান্দ্ৰ
আৰু ৰুফসৰ বাপেক শীমোন্ নামে এক্ কিৰেনী গাঁৱৰ্
পৰা আহিছিল্ এইহেতুক্ সিহঁতে তাকে ক্রুশভাৰ্
যোৰায় লৈগল্।—
২২ পাচে গল্গতালৈ অৰ্থাৎ মৰিশালিনীলৈ সিহঁতে তেঁওক্
২৩ আনিলে পাচে সিহঁতে দ্ৰাক্ষাৰহৎ মৰ্ মানি তেঁওক্
পীবলৈ দিলে কিন্তু তেঁও তাক্ ন ললে। সিহঁতে তেওক্
২৪ ক্রুশৰ্ ওপৰৎ বান্ধি যে গুটিকাপাত কৰি তেঁওৰ্ কাপৰ্
২৫ বাঁটি ললে। এপৰ্ বেলিৎ তেঁওক্ সিহঁতে ক্রুশৎ
২৬ বান্ধিলে। য়িহুদীহঁতৰ ৰজা এই দ্ৰুহিয়া কাকৎ
২৭ তেঁওৰ্ ওপৰৎ লেখা আছিল্। আৰু দুয় চোৰ্
এটাক্ তেঁওৰ্ সোঁফালে এটাক্ তেঁওৰ্ বাঁওফালে এই
ৰূপে দুয়োকো তেঁওৰ্ লগতে ক্রুশৎ বান্ধিলে। যি
২৮ পুথিৎ কয় বোলে তেঁওৰ্ পাপ্মোল্লঙ্ঘকে সৈতে গণনা হল্
সেই পুথিৰ্ কথা সম্পূৰ্ণ হল্। যি যি মানুহে নিন্দা
২৯ কৰিলে আৰু মূৰ্ যোকাৰি২ ঠুলিলে আৰে তয় দল্
৩০ ভাঙ্গি তিনি দিনৰ্ ভিতৰৎ বান্ধিবপৰা আপোনাক্
ৰক্ষা কৰি ক্রুশৰ্ পৰা নামি আৰু বড় প্ৰৰোহিৎসকলে
৩১ অধ্যাপক্ সকলেও তেনেকৈ বিগাতি কৰি২ ঠুলিলে
বোলে সি আনক্ ৰক্ষা কৰে আপোনাক্ ৰক্ষা কৰিব

৩২ নোৱাৰে। আমি দেখি যেন্ পতিয়াঁও তাঁলৈকে য়িশ্ৰএলৰ্ ৰজা খ্ৰীষ্ট এতিয়া ক্ৰুশৰপৰা নামোক যিবিলাক তেঁওৎ লগৎ ক্ৰুশৎ বন্ধিৎ হইছিল্ সিইঁতে
৩৩ ও তেঁওক্ বিনিতি কৰিলে।—

সেইকালৎ দুপৰিয়াৰপৰা তিনিপৰিয়া বেলিলৈকে সকলো দেশ এন্ধাৰ্ হল্। তিনি পৰিয়া য়িশুএ
৩৪ বড় কৈ এটাহ পাৰি হুঁলিলে এলোই এলোই লামা সবাখ্‌তানি অৰ্থাৎ হে মোৰ্ ঈশ্বৰ্ হে মোৰ্ ঈশ্বৰ্
৩৫ মোক্ কিয় পৰিত্যাগ কৰিলে। যিবিলাক্ ওচৰৎ থিয় হই আছিল্ সিইঁতৰে কোনো কোনোএ তেঁয়াকে শুনি হুঁলিলে দেখা সি এলিয়াহক্ মাতে তেতিয়া সিই
৩৬ তৰ্ মাজৰে এটায়লড়ি গৈ স্পঞ্জৎ সিৰ্কা ভৰি বেতৰ্ আগৎ বান্ধিতেঁওক্ পীবলৈ দিলে আৰু মাতহে বোলে থাকা এলিয়াহ তাক্ নমাবলৈ আহে নাহে আমি দেখো।—

৩৭ য়িশুএ আকও বড়কৈ এটাহ পাৰি প্ৰাণ এড়িলে
৩৮ তেতিয়া মন্দিৰৰ্ আঁৰ্ কাপৰ্ ওপৰৰ্পৰা তললৈ কে
৩৯ ফাটি দুফাল্ হল্। তেঁওৰ্ আগতে থকা এশ চিপাহীৰ্ জেমাদাৰ্ এজনে তেঁওক্ বড়কৈ এটাহপাৰি প্ৰাণ এড়িবৰ্ দেখি হুঁলিলে এই মানুহ নিশ্চয়ে ঈশ্বৰ্
৪০ ৰৰ্ পুতেক হয়। যিবিলাক্ তিৰোতা গালিলিৎ তেঁওৰ্ লগৎ থাকোতে তেঁওৰ্ আনুষ্ঠান কৰিছিল্
৪১ সিইঁতৰ্ মাজৰে মাৰিয়া কাগ্দলেনী আৰু সৰু যকোবৰে য়োশিৰে মাক্ মাৰিয়া আৰু শলোমী এই বিলাক্ তিৰোতা আৰু যিবিলাকে য়িৰুশালমৎ তেঁহে সৈতে

আছিল্ সিহঁতো আৰু ভালেমান তিৰোতায় তেঁওক্
দেখিবলৈ নিলগতে ৰল্ ।—

৪২ তাৰ্ পাচে মৈশুবুৰ্ কালৎ অৰ্থাৎ শাবুতৰ্ পুৰ্ব্ব
৪৩ দিনৰ্ সন্ধিয়া হলৎ আৰামাতিয়াৰ্ য়ুসফ নামে এক্
৪ বড় প্ৰতাপী মন্ত্ৰী তেঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যাভিলাসী আছিল্
তেঁৱেই নিৰ্ভয় হৈ পীলাতৰ্ ওচৰলৈ গৈ য়িশুৰ্ শৰীল্
৪৪ খুজিলে। তেঁও এতিয়া মৰিল্ জেয়াতে পীলাতে বিস্ময়
মানিলে এই হেতুকে সেই এশ চিপাহিৰ্ জেমাদাৰক্
মাতি আনি তেঁও কেতে বেলি মৰিল্ জেয়াকে শুধিলে।
৪৫ তেতিয়া জেমাদাৰৰ্ মুখে তাকে শুনি শৰীৰ্ য়ুসফক্
৪৬ দিলে। তেঁও চেলেণ্ডকাপৰ্ কিনি আনি তেঁওক নমায়
কাপৰেৰে মেৰ্ৰালে আৰু তেওক্ শিল নীৰ এক্ মৈদা
মৎ শুৱালে মৈদামৰ্ মুখৎ এটা শিল্ দি ঢাপ্ দিলে।
৪৭ মিৰিলাকে তেঁওক্ যৎ থলে তাকে মাৰিয়া মাগ্দলেনীএ
আৰু য়োশিৰ্ মাক্ মাৰিয়ায় চাই দেখিলে।—

পৰ্ব্ব শাবৎ বাৰ্ গলৎ মাৰিয়া মাগ্দলেনীএ আৰু যথাকু
১৬ ৰৰ্ মাক্ মাৰিয়ায় আৰু শলোমিএ গৈ তেঁওৰ্ গাৎ
২ ঘঁহিবলৈ গন্ধতৈল কিনিছিল্ সাৎ বাৰৰ্ প্ৰথম্ দিনা
ৰাতিপুৱা বেলি ওলাবৰ্ সময়ৎ মিৰিলাক্ মৈদামৰ্
৩ কাষৰলৈ আহিল্ । তেতিয়া মিৰিলাকে অন্যোঅন্যে
কুলিলে মৈদামৰ্ মুখৰ্পৰা আমাক্ শিলটো বাগৰায়
৪ কোনে দিব সেই শিল্ বড় ডাঙ্গৰ্ আছিল্ । কিন্তু
মিৰিলাকে চায় দেখিলে সেই শিল্ পুৰ্ব্বে বাগৰা
৫ আছে সেই বেলা মিৰিলাকে মৈদামৎ সোমায় বগা
কাপৰ্ পিন্ধা দীঘল্ এটা ডেকা মানুহক দক্ষিন ফালে

থিয় হৈ থাকিবর্ দেখিলে তাতে সিবিলাকর্ ডর
৬ লাগিল । কিন্তু তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে নডরাবা
তোমোলাকে ক্রুশৎ মরা যিশু নাজরেনক্ বিচারিছো
তেঁও উঠিল তেঁও ইয়াৎ নাই সিবিলাকে তেঁওক্ থ-
৭ শুৱায় থৈছিল্ তাতো দেখো। কিন্তু যোৱাগৈ তেঁও
তোমোলাকৎ কৈ আগেই গালিলিলৈ গৈছে হুঁলি
তেওর্ শিষ্যসকলতে পিতরতে কোৱাগৈ যিরূপে তেঁও
তোমোলাকৎ কৈছিল্ সেই রূপে তাতে তেঁওক্ দেখিবা।
৮ পাছে সিবিলাক্ মৈদাঘর্নরা ওলায় ঘরকৈ গল্ যি
হেতুক্ সিবিলাক কম্পমান হৈ বিস্ময় মানিলে সিবি
লাকে কোনো মানুহৎ একো ন কলে যিহেতুক্ সিবিলা
কর্ ডর লাগিছিল্ ।—

৯ সাৎবারর্ প্রথম্ দিনার্ রাতি প্রৱায় যিশুএ উঠি
যি মারিয়া মাগ্দলেনীর্পরা সাতোটা ভূতক্ খেদাই
১০ ছিল্ তাইকে প্রথমতে দেখা দিলে। তাই গৈ যিবি
লাকে শোকৎ কান্দিছিল আরু তেওর্ লগৎ আছিল্
১১ সিবি লাকৎ কলে। যিশু জীয়ায় আছে আরু তাইক্
দেখা দিছিল্ সিবিলাকে এই কথা শুনিয়ো ন পতী
য়ালে।—

১২ জীয়ার্ পাছে সিবিলাকর্ আরু দুয়জন দেশলৈ
যাঁওতে তেঁও আন্ রূপ ধরি সিবিলাকক্ দেখা দিলে।
১৩ সিবিলাকে গৈ আরু শিষ্যসকলৎ সেই কথা কলে
গৈ তথাপি সিবিলাকে সিবিলাকর্ কথা ন পতীয়ালে।
১৪ তার্ পাছে সেই এঘারে জন্ শিষ্য খাবলৈ বহিলৎ
যিবিলাকে তেঁও উঠিলৎ তেঁওক্ দেখিছিল্ সেই বিলা

কৰু সিবিলাকে আস্তিক্ ন কৰিলে তেঁও দেখা দি সিবি
লাকৰ্ অনাস্তিক্ দেখি আৰু নিষ্ঠুৰ্ চিত্ত দেখি সিবি
লাকক্ ঝুকিয়ালে আৰু তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে
১৫ সকলো বাজালৈ যোৱা আৰু সকলো মানে সকলো
১৬ সৃষ্টিৰ্ কৰ্ণত শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰাগৈ। যেয়ে পত্তীয়ায়
বুড় দিয়ে সেয়ে ওদ্ধাৰ হব কিন্তু যি ন পত্তীয়ায় সি নি
১৭ শেষ নৰকত দণ্ডনীয় হব। যিবিলাকে আস্তিক্ কৰে
সেইবিলাকৰ্ এই চিন্ সিহঁতে মোৰ্ নাম কৈ ভূত খেদাব
১৮ সিবিলাকে নজনা মাত মাতিব সিবিলাকে সাপ দাঙ্গি
ধৰিব আৰু কোনো মৃত্যুকাৰী বেহানি পীলে সিবি
লাকৰ হিংসা ন হব। সিবিলাকে নৰিয়াৰ্ ওপৰ-
হাত দিলে নৰিয়াপৰা সুস্থ হব।—
১৯ তেতিয়া এই কথা সিবিলাকৰ্ কানত কলতে প্ৰভুক্
স্বৰ্গ পোৱালেনি তেঁও ঈশ্বৰৰ্ দক্ষিণ ফালে বহিল
হি। তেতিয়া ঈশ্বৰে সিবিলাকৰ্ লগত বল্ কৰাত
আৰু পাচে হব লগা চিনেৰে কথাৰ্ নিশ্চয় কৰাত সিবি
২০ লাকে হি সকলে মানে কীৰ্ত্তন কৰিলে। আমেন।—

শুভবার্ত্তা লুকে কবা।—

১ প্রথম পর্ব্ব।—

১ হে মহামহন্ত তেয়োফিলিস যিবিলাক্ আদিবেপরা
২ প্রত্যক্ষ সাক্ষী আৰু বাক্য সেৱক আছিল আমাৰ মাজৎ
দৃঢ় বিশ্বাসৰ যি আখ্যান সিবিলাকে আমাৰ হাতৎ
৩ যেনেকৈ সমৰ্পি দিছিল আৰু ভালেমানেও সেই আখ্যান
অনুক্রমে ৰচিবলৈ বিৰচে এই হেতুক্ ময় আতি আদি
৪ বেপৰা সেই সকল্ বিশেষ কৰি জানিলৎ যিহতে তুমি।
শিখিল তাৰে প্রমাণ জানিবলৈ সেই সকল্ কথা অনু
ক্রমে তোমাক্ প্রতি লেখিবলৈ মোৰ্ মন্ হল্।—
৫ য়িহুদাহ্ ৰাজ্যৰ্ হেৰোদা ৰজাৰ্ কালৎ আবিয়া
হাৰ পালৰ্ এক্ পুৰোহিৎ আছিল্ তেঁওৰ্ নাম্ জিখ
ৰীয়াহ্ তেঁওৰ্ ঘৈণিয়েক আহৰান জীয়েক্ তাইৰ্ নাম্
৬ এলিশবা। সিবিলাক্ দুয়ো নিৰ্দ্দোষী য়িহুহাৰ্ আজ্ঞা
৭ আৰু বিধান্ পালি ঈশ্বৰৰ আগৎ বড় সাধু আছিল্।
এলিশবা বাঁজি আছিল্ সেই হেতুক্ সিবিলাকৰ্ সৃতি
৮ সন্ততি নাইকিছিল সিবিলাক দুয়ো বুঢ়া। ঈশ্বৰৰ্
আগৎ পূজাৰিৰ বনৰ বাৰায় তেঁও আপোনাৰ পালৎ
৯ পূজাৰিৰ বন কৰি যেতিয়া অৱসৰ হয় তেতিয়া য়িহুহাৰ
১০ মন্দিৰলৈ গৈ ধুপ লগোৱা তেঁওৰ বাৰ আছিল্। সেই

কালত এটাই মানুহে ধূপ লগাবৰ বেলা বাজৰেপৰা
১১ প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল্ সেই বেলা ধূপৰ্ বেদিৰ্ দখিন ফালে
১২ থিয় হই য়িহুহাৰ্ এক্ দূতে তেঁওক্ দেখা দিলে।
জিখৰীয়াহ্ তেঁওক্ দেখি ভাবিব ধৰিলে তেঁওৰ্ ত্ৰাস
১৩ লাগিল পাচে সেই দূতে কৈলে হে জিখৰীয়াহ্ ভয়
ন কৰিবা তোমাৰ্ প্ৰাৰ্থনা শুনা গৈছে আৰু তোমাৰ্
ভাৰ্যাৰ এলিশেবা পুত্ৰ প্ৰসৱ হব তুমি তাৰ্ নাম য়োহন
১৪ থবা। তোমাৰ আনন্দ আহ্লাদ হব আৰু তেঁওৰ
জন্ম্ কালত ভালেমান বড় হৰিষিত হব। যিহে
১৫ তুক্ তেঁও য়িহুহাৰ আগত বড় হব আৰু দ্ৰাক্ষাৰ
ৰসকে মদকে নিপীব কিন্তু তেঁওৰ মাকৰ্ পেটত হবৰে
পৰা তেঁও ধৰম্ আত্মাৰে পূৰ্ হব আৰু য়িশৰএলৰ্
১৬ সন্ততিৰ্ মাজত তেঁও বহু মানুহক্ সিহিলাকৰ্ ঈশ্বৰ্
য়িহুহাক্ প্ৰতি পালটাব। যিহেতুক্ বাপেকহঁতৰ
১৭ মন পুতেকক্ প্ৰতি আৰু অনাজ্ঞাবৰ্ত্তি সকলৰ মন পৰমা
ৰ্থিকৰ জ্ঞানক্ প্ৰতি পালটাবলৈ আৰু য়িহুহালৈ এক
কুশল যুগুত কৰিবলৈ তেঁও এলীয়াহৰ আত্মা মহিমা
যুক্ত হই তেঁওৰ্ আগত যোৱা হব। জিখৰীয়াহ্
১৮ ইয়াকে শুনি দূতক কৈলে মই বুঢ়া মানুহ মোৰ
তিৰোতাও বুঢ়ী এয়েৰেই মই কেনেকৈ ইয়াক্ নিশ্চয়
১৯ মানিম্। তেতিয়া সেই দূতে উত্তৰ কৰিলে বোলে
ঈশ্বৰৰ আগত যিজন থিয় হয় সেই গাব্ৰিএল ময়েই
তোমাৰ আগত কথা কবলৈ আৰু এই শুভবাৰ্ত্তা
তোমাক দিবলৈ মই পঠনী হই আহিছো। আৰু
২০ মোৰ এই কথা যথা কালত পূৰ হব ঐয়াকে তুমি নপ

জীয়াইছা এই হেতুক্ দেখা তুমি থাঁকবা স্কবা আৰু এই সকল কথা পূৰ ন হয় মানে তোমাৰ কথা কবৰ
২১ শকতি নে থাকিব । মানুহে জিখৰীয়াহলৈ বাট চায় আছিল্ সেই বেলা মন্দিৰৎ তেঁওৰ্ ভালে মানি পলম্
২২ হোৱাৎ বিস্ময় মানিলে । পাচে তেঁও বাহিৰলৈ ওলায় সিবিলাকৎ কথা কব নোৱাৰিলে এয়েৰেই তেঁও মন্দিৰৎ যি দৰ্শন দেখিছিল্ তাক্ সিবিলাকে বুঝিলে তেঁও সিবি
২৩ লাকক্ হাৎ টাৰ্ব্বাৰ্ কৰি দেখুৱায় নিতম্ দি থাকিল্ । তাৰ্ পাচেই তেঁওৰ্ খাটনিৰ্ পাল্ মুটিলৎ তেঁও আপো
২৪ নাৰ্ ঘৰলৈ গল্ । তাৰ্ পাচে তেঁওৰ্ ভাৰ্য্যা এলিশেবাঁ
২৫ গৰ্ভৱতী হল্ আৰু জ়ীশ্বৰে যি দিনা লোকৰ্ আগৎ মোৰ্ লাজ গুচাবলৈ মোলৈ দৃষ্টি কৰিলে সেই দিনায় মোক্ এনে কৰিলে জৈয়াকে কৈ তেঁও পাঁচ মাহ লুকায় আছিল্ ।—

২৬ পাচে ষষ্ঠ মাহৎ গাব্ৰিএল দুত জ়ীশ্বৰ্ৰ্পৰা গালি
২৭ লিৰ্ নাজৰেত নামে এক নগৰৰ্ দাওদৰ্ বওংশৰ যুসফ নামে এক্ মানুহলৈ বাগ্দান কৰা এজনী ছোৱালীৰ্
২৮ ওলৈ পাঁচনী হুইছিল্ সেই ছোৱালীৰ্ নাম মাৰিয়া । দুতে তাইৰ্ আগলৈ গৈ ৰুলিলে হে বড় অনুগৃহীতা তোমাৰ্ জয়ং য়িহূহ তোমাৰ্ লগৎ আছে তিৰীৰ্
২৯ মাজৎ তুমি বৰপ্ৰাপ্তা । তাই তেঁওক্ দেখি তেঁওৰ্ কথাৎ আতি চিন্তাযুক্ত হল্ আৰু মনতে আলচ্ কৰিলে বোলে ঐ কি শুভ বতৰা । সেই দুতে তাইক্ ৰুলিলে
৩০ হে মাৰিয়া ন ডৰাবা তুমি জ়ীশ্বৰ্ অনুগ্ৰহ পাইছা ।

৩১ দেখা তুমি গৰ্ব্ভৱতী হই পুত্ৰ প্ৰসৱ কৰিবা তেওৰ
৩২ নাম য়িশু থবা। তেঁও মাহাত্মৱন্ত হব আৰু সৰ্ব্বা
ধিপতিৰ পুতেক বুলি প্ৰখ্যাত হব আৰু ঈশ্বৰ প্ৰভু
৩৩ হে তেওৰ দাউদ পিতৃৰ সিংহাসন তেঁওক দিব। তেঁও
সৰ্ব্বকালে যাকুবৰ বংশৰ ওপৰত আধিপত্য কৰিব
৩৪ আৰু তেঁওৰ ৰাজ্য পদৰ অন্ত ন হব। মাৰিয়ায়
দূতক বুলিলে মই মনিহক নে জানো তেবে এযে কোন
৩৫ কৈ হব। সেই দূতে উত্তৰ কৰিলে বোলে পবিত্ৰ আত্মা
তোমাৰ ওপৰলৈ আহি সৰ্ব্বাধিপতিৰ মহিমাৰে
তোমাক আবৰি ধৰিব এই হেতুকে যি পবিত্ৰ তোমাৰ
পেটত জন্মিব তেঁওক ঈশ্বৰৰ পুতেক বুলি কব
৩৬ লাগিব। দেখা তোমাৰ বংশৰ যী এলিশেবা তাইৰ
বৃদ্ধ কালত পুত্ৰ গৰ্ভত থিতি হইছে যাক বাঁজী বুলি
৩৭ ছিল তাইৰে এই ষষ্ঠ মাহ যি হেতুকে একো কৰ্ম্ম
৩৮ ঈশ্বৰৰ অসাধ্য ন হয়। পাচে মাৰিয়ায় বুলিলে
দেখা মই য়িহুৱাৰ বেটী তোমাৰ যিৰূপ কথা সেই
ৰূপ মোৰ গতি হোক তেতিয়া দূতে তাইক এৰি
গল।—

৩৯ সেই কালত মাৰিয়া ত্বৰা কৰি ওখ পৰ্ব্বতীয়া দেশৰ
৪০ য়িহুদাহৰ এখান নগৰলৈ গল এই জিখৰীয়াহৰ
৪১ ঘৰত সোমায় এলিশেবাক শুভ বতৰা কলে। মাৰি
য়াৰ শুভ বতৰা শুনিলত এলিশেবাৰ এনে হল লৰা
উল্লাহিত হই তাইৰ গৰ্ভত নাচিব ধৰিলে এলি
৪২ শেবাও পবিত্ৰ আত্মাৰে পূৰ্ণ হল বিঙিপাৰি বুলিলে
তিৰীৰ মাজত তুমি ধন্য আৰু তোমাৰ গৰ্ভৰ

৪৩ হলো কিনা। মোৰ প্ৰভুৰ মাক যে মোৰ ঘৰলৈ
৪৪ আহিছে এয়ে মোৰ সদ্ভাগ্য। যি হেতুকে তোমাৰ
শুভ বতৰা মোৰ কানত পৰিলতেই লৰায় হৰষিত
হই মোৰ গৰ্ভত নাচিলে। যি মানুহে পতীয়ালে
৪৫ সিও ধন্য যি হেতুক যিহকে তেঁওৰ আগত ঈশ্বৰে
কলে সেয়ে প্ৰত্যক্ষ হব।—
৪৬ পাচে মাৰিয়ায় কুলিলে মোৰ মনে যিহূহক বড়
৪৭ কুলি মানে আৰু মোৰ আত্মা মোক ৰক্ষা কৰোঁতা ঈশ্ব
৪৮ ৰত আনন্দিত হয়। তেঁও দুখুনীবেটীৰ ফালৈ চালে
সেই হেতুক দেখা এতিয়াৰেপৰা সদৌ পুৰুষে মোক
৪৯ ধন্য কুলিব যি হেতুক যি জন পৰাক্ৰমী তেঁও মোৰর্থে
৫০ বড় কাম কৰিলে তেঁওৰ নাম ধৰম। যিবিলাকে
তেঁওত ভৰায় সেই সকলৈ তেঁওৰ দয়া পুৰুষা
৫১ নুক্ৰমে থাকে। তেঁও আপোনাৰ বাহুৰে কেৰামত
দেখুৱালে আৰু দৰ্পিত মানুহক সিহঁতৰ মনৰ কাম
৫২ নাৰেই তেঁও লাঞ্ছান কৰিছে বলৱন্ত মানুহক
সিহঁতৰ ডুলীপাটীৰপৰা নমাইছে কিন্তু সামান্য মানু
৫৩ হক ওখ কৰিছে। আৰু ক্ষুধাতুৰক তেঁও উত্তম
বেহানি দি তৃপিতি পোৱাইছে কিন্তু ধনৱন্ত সকলক
৫৪ সুধাহাতে পাঠি দিছে। আৰু তেঁও আমাৰ পিত্ৰাদিত
অৰ্থাত আবৰহামত আৰু তেঁওৰ সন্ততি সকলতো
৫৫ অনন্ত ৰূপে যেনেকৈ কৈছিল সেই ৰূপে আপোন অক্ষয়
দয়ালৈ মন কৰি আপোন যিশৰএল বন্দিৰ হিত আচ
৫৬ ৰিছে। পাচে মাৰিয়া তিনি মাহমান তেঁওৰ লগত
আছিল তাৰ পাচে আপোনাৰ ঘৰলৈ উভতি গল।—

৫৭ এলিশেবাৰ্ প্ৰসৱৰ্ কাল্ পূৰ্ হলৎ তেঁওৰ্ লৰা
ওপজিল্ আৰু য়িহুৱাহে তেঁওক্ যি বড় দায়া কৰিছিল
৫৮ তাকে তেঁওৰ্ ওচৰ্ চুবুৰিয়ায় আৰু মিত্ৰিৰ্ হঁতেও
শুনিলে তাতে সিহঁতে তেঁৱে সৈতে আনন্দ কৰিবলৈ
৫৯ আহিল্। সিহঁতে আঠ্ দিনৰ্ দিনা লৰাৰ্ ছেল্
কাটিবলৈ আহি তেঁৱ্ বাপেকৰ্ নামৰ্ নিচিনা নাম
৬০ জিখৰীয়াহ থলে। পাচে তেঁওৰ্ মাকে মাৎ লগালে
৬১ বোলে এনে ন হয় তাৰ নাম য়োহন থব লাগে। সিৱি
লাকে তেঁওক্ তুলিলে তোমাৰ্ বওহৰ্ মাজৎ কেনো এ
৬২ এই নাম থোৱা নায়। তেতিয়া তেঁওৰ্ বাপেকৰ্
তেঁওৰ্ কি নাম থবলৈ মন্ তাকে জানিবলৈ সিৱিলাকে
৬৩ তেঁওৰ্ আগৎ ঠিঙ্গিৎ কৰিলে তেতিয়া তেঁও ফলি খুজি
আনি তাৰ্ নাম য়োহন্ ঔয়াকে লেখিলে তাতে সিৱি
৬৪ লাকে এটায়ে বিস্ময় মানিলে। তেতিয়া তেঁওৰ্ মুখ
মুকলি হল্ আৰু তেঁওৰ্ জিবাৰ বান্ধ গুচিল্ আৰু
৬৫ তেঁও কথা কৈ ঈশ্বৰৰ্ ধন্যবাদ কৰিলে। তেতিয়া
সিৱিলাকৰ্ চাৰিও ফালৰ্ চুবুৰি চহলিয়াৰ্ এটাইৰে
৬৬ ভয় লাগিল আৰু এই সকল বতৰা য়িহুদাহৰ্ পৰ্ব্বতীয়
দেশ ব্যাপিলৈগৈ। এটায় মানুহে এই লৰা কি ৰূপ্
হব এই তুলি এই সকল্ কথা মনৎ ৰাখিলে য়িহুহৰ্
৬৭ হাতো তেঁওৰ্ লগৎ থাকিল্। তেঁওৰ্ বাপেক্ জিখ
ৰীয়াহ ধৰম্ আত্মাৰে পূৰ্ হল্ আৰু আচাৰ্য্যবাক্য
কৰ ধৰিলে য়িশৰএলৰ্ ঈশ্বৰ্ য়িহুহ ধন্য যি হেতুকে
৮৬ তেঁও আপোনাৰ্ মানুহলৈ দৃষ্টি কৰি সিহঁতক্ মুকুৎ
কৰিছে আৰু আমি আমাৰ্ শত্ৰুৰ্ হাতৰ্পৰা আৰু

৬৯ যিবিলাকে আমাক্ যিনায় সিঁহঁতৰ্ হাতৰেপৰা নিস্তাৰ হৱ যি ৰূপে আপোন্ যি ধৰ্ম্মবন্ত আচাৰ্য্য সকল্ জগতৰ্ আদিৰেপৰা আছিল্ সেই সকলৰ্ মুখে কোৱাইছিল্
৭০ তেঁও সেই ৰূপে আমাৰ্ পিত্ৰাদিৰ্ প্ৰতি আপুনি কৃপা
৭১ কৰিবলৈ যি অঙ্গিকাৰ্ কৰিছিল্ তাকে কৰিবলৈ আৰু আমি যে আপোনাৰ্ শত্ৰুৰ হাতৰ্পৰা মুক্ত হই
৭২ ধৰ্ম্মতো পৰমাৰ্থতো আপোনাৰ্ আয়ু থাকে মানে তেঁওক্ নিৰ্ভয় ৰূপে সেবিম্ তেঁওৰ্ এই যি বিষয় নিৰ্ব্বন্ধ অৰ্থাৎ
৭৩ শপৎ তেঁও আমাৰ্ আবৰহাম্ পিতৃৰ্ আগৎ কাটিলে
৭৪ সেই অনুগ্ৰহ আমাক্ প্ৰতি কৰিবলৈ আপোনাৰ্ দাঊদ
৭৫ বন্দিৰ্ ঘৰৎ ৰক্ষাৰ্ এটি শিঙ তুলিয়াইছে। আৰু এ
৭৬ লৰা তোৰ্ নাম সৰ্ব্বোপৰিৰ্ আচাৰ্য্য হব। যি হেতুকে তুমি যিহুৱাৰ্ বাট যুগুত কৰিবলৈ যিবিলাকে এন্ধাৰতে
৭৭ মৃত্যুৰ্ চাঁতে বহে সেই বিলাকক আমাৰ্ ঈশ্বৰৰ্ যে চেনেহৰ্ দোৱাৰায় পহৰ কৰিবলৈ কুশলৰ্ আমাৰ্থে
৭৮ বাটে গতি কৰোৱাবলৈ স্বৰ্গৰ মুহূৰ্তৰেপৰা আমাৰ্
৭৯ এখোৎ পহৰ্ হইছে সেই চেনেহতে সিবিলাক পাতক্ মোচনৰ্ দোৱাৰায় আপোন্ মানুহক্ ৰক্ষাৰ্ জ্ঞান্
৮০ দিবলৈ তুমি তেঁওৰ্ অগ্ৰগামী হবা। পাচে লৰা বাঢ আহিব ধৰিলে আৰু বুদ্ধিমন্ত হই আহিব ধৰিলে আৰু তেঁওৰ্ য়িশ্ৰএলৰ্ তৎ বিদিৎ হোৱালৈ কে হাবিৎ থাকিল্।—

পৰ্ব্ব সেই কালৎ সকলো দেশৰ্ এটায় মানুহ কাকৎ কৰি
২ বলৈ কাইশৰ আগস্তসৰ্পৰা আজ্ঞা আহিল্। সিবি য়াৰ্ অধিকাৰ্ কিৰীনিয়সৰ্ গায়পতি প্ৰথমতে কৰা

৩ কাকৎ এই। তেতিয়া এটাই মান্নহ স্বকিয়াং নগৰৎ
৪ নাম লেখাবলৈ গল্। দাঊদৰ পৰিয়ালৰ আৰু
বঊহৰ মাজৎ যুসফ আছিল্ এই নিমিত্তে গালিলিৰ্
৫ নাজৰেত নগৰৰ্ পৰা যিহুদাহ দেশৎ বৈৎ লেহেম নামে
দাঊদৰ নগৰৎ তেঁও বাগ্দত্তা ভাৰ্য্যা গৰ্ভৱতী মৰিয়ায়
৬ সৈতে নাম লেখাবলৈ গল্। সেই কালৎ মিৰিলাক্
৭ তাতে থাকোতেই তাইৰ্ প্ৰসৱৰ্ কাল পূৰ হল। পাচে
তাইৰ্ প্ৰথমতে লৰা ওপজল আৰু তাক্ কাপৰেৰে
মেৰ্হায় চৰিয়াৎ থলে যিহেতুক্ সৰাই ঘৰৎ মিৰিলাকৰ্
৮ ঠাই নাইকিছিল্। সেই দেশৎ কেতেটি গৰখিয়ায়
৯ আপোনাৰ্ জাকৰ্ পৰদি ৰাতি থাকে। সেই কালৎ
দেখা ঈশ্বৰৰ্ দূৎ মিহঁতৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ ঈশ্বৰৰ্
জ্যোতিঃ মিহঁতৰ্ চাৰিওফালে দিপিতি কৰিলে তাতে
১০ মিহঁতৰ্ বৰ ভয় লাগিল্। তেতিয়া দূতে মিহঁতক
কৈলিলে ন ডৰাবিহঁক্ যিহেতুক্ দেখা মহানন্দদায়ক্
বৰ শুভ বাৰ্ত্তা যেয়ে এটায় মান্নহৰ নিমিত্তে হব
১১ জৈয়াকে তহঁতক্ মই দিয়োঁ। আজি দাঊদৰ্ নগ
ৰৎ এজন্ ৰক্ষাকৰ্ত্তা তেঁও খ্ৰীষ্ট প্ৰভু ওপজিছে আৰু
১২ কাপৰেৰে মেৰ্হোৱা চৰিয়াৎ শুবায় থোৱা সেই লৰাক্
১৩ তহঁতে পাবি এই তহঁতৰ্ এক্ চিন্ হব। তেতিয়া
১৪ স্তুতি কৰিছিল্ আৰু ওখ ঠাইৎ ঈশ্বৰৰ্ গৌৰৱ পৃথি
বীৎ কুশল মান্নহক্ প্ৰতি অনুগ্ৰহ হোক্ এই কথা
কৈছিল্ এই ৰূপে বহু সৰগি সৈন্য সেই দূতৰ্ লগৎ
১৫ আছিল্। সেই দূৎ সকলে মিহঁতক্ এৰি সৰগলৈ
গলৎ পাচে গৰখিয়াহঁতে অন্যো অন্যো কৈলিলে আহ

আমি বৈতলেহেমলৈ গৈ ঈশ্বৰে আমাক যি জনাইছে
১৬ সেই কথা দেখোঁ গৈ। তেতিয়া সিহঁতে বেগাইগৈ মাৰি
১৭ য়াকে যুসফকে চৰিয়াৎ শোৱা লৰাকে পালেগৈ। সেই
লৰাৰ কথা সিহঁতৰ আগৎ যিৰূপে ওকত হই ছিল
১৮ সেই ৰূপে সিহঁতে দেখি প্ৰচাৰ কৰিলে সেই গৰখিয়াহঁত
ৰ মুখে যিবিলাকে শুনিলে সেইবিলাকে বিস্ময় মানিলে।
১৯ কিন্তু ঔয়াৰ কী আশয় এই বুলি মাৰিয়ায় সেই সকল
২০ কথা মনৎ ৰাখিলে। আৰু যিৰূপে সিহঁতৰ আগৎ
কৈছিল সেই ৰূপে সিহঁতে যি২ শুনিছিল আৰু দেখিছিল
তাতে গৰখিয়াহঁতে ঈশ্বৰক শ্লাঘা কৰি২ স্তুতি কৰি২
২১ ওভতি গল। তেতিয়া লৰাৰ চেদ কটাৰ কাল অষ্টম
দিন পূৰ হল যিৰূপে তেওঁ গৰ্ভৎ থিতি হবৰ আগেই
দূতৰ দোৱাৰায় কোৱাইছিল সেই ৰূপে সিবিলাকে
তেওঁৰ নাম য়িশু থলে।—
২২ মোশহৰ শাস্ত্ৰৰ মতে তেওঁৰ অশৌচৰ দিন যেতিয়া
২৩ পূৰ হল তেতিয়া ঈশ্বৰৰ শাস্ত্ৰৎ যেনে লেখা আছে যি
লৰায় গৰ্ভাবৃত মেলে সেয়ে য়িহুৱাৰ আগৎ পবিত্ৰ হব
তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ আগৎ কৰিবলৈ আৰু য়িহুৱাৰ
২৪ শাস্ত্ৰৎ যেনে লেখা আছে তেনে এযোৰ কপৌ বা দুয়টি
পাৰ পোৱালীকে বলি দিবলৈ সিবিলাকে তেওঁক য়িৰু
শালমলৈ আনিলে।—
২৫ য়িৰুশালমৎ শিমিওন নামেৰে এক মানুহ আছিল
তেওঁ পৰমাৰ্থিক আৰু ধৰ্ম্মৱন্ত য়িশ্ৰএলৰ শান্তনালৈ
২৬ ৰক আৰু ধৰম আত্মা তেওঁৰ ওপৰিয়ে তেওঁ ঈশ্বৰে
অভিষেক কৰাকনে দেখি মৃত্যুক নে দেখিব ঔয়াকে

তেঁও প্ৰতি বিৰয় আত্মাৰ দোৱাৰায় লোৱাইছিল
২৭ সেই মানুহ বিৰয় আত্মায় আকৰ্ষণ কৰাৎ মন্দিৰলৈ
আহিল সেই কালৎ শাস্ত্ৰ সম্মত আচাৰ তেঁওক প্ৰতি
২৮ কৰিবলৈ মাক বাপেকে যিশুক আনিলে। তেতিয়া
তেঁও তেঁওৰ হাতৎ বিৰি জ্ৰিশ্বৰক স্তুতি কৰি কুলিলে হে
২৯ জ্ৰিশ্বৰ এতিয়া আপোনাৰ যেনে বচন তেনেকৈ কৃশলে
৩০ আপোনাৰ বন্দিক পঠিছে যি হেতুকে আন দেশৰ মানু
হক পহৰ কৰিবলৈ যি জ্যোতি আৰু আপোনাৰ য়িশৰ
৩১ এলৰ মানুহৰ গৌৰৱ স্বৰলৈ আমুনি এটায় মানুহৰ
৩২ আগতে যি ৰক্ষা যুগুৎ কৰিছে তাক আমাৰচকুএ দেখা
৩৩ পাইছে। তাৰপাচে তেঁওৰকথা যি যি ওকুত হইছিল সে
৩৪ ই কথাৎ যুসফে তেঁওৰ মাকে বিস্ময় মানিলে। তেতিয়া
শিমিওনে সিবিলাকক আশীৰ্বাদ দিলে আৰু তেঁওৰমাক
মাৰিয়াক কুলিলে দেখা ভালেমান মানুহৰ মন পসন্ন
কৰিবলৈ আৰু য়িশৰএলৰ মাজৎ ভালেমান পড়ি
বলৈ আৰুও ওঠিবলৈ আৰু বিপৰীত চিনৰ নিমিত্তে
৩৫ এই বালক নিযোজিত আছে আৰু তোমাৰ আপোনাৰ
প্ৰাণকে কাঁৰেৰে বিন্ধি পেলাব।—
৩৬ তাতে আশৰৰ বঙহৰ ফানুএলৰ জীয়ক আনা
নামেৰে এজনী আচাৰ্য্যাণী আছিল। তেঁও অতিশয় বুঢ়ি
আৰু আবিয়ৈ কালৰেপৰা সাৎবৎসৰ গিৰিয়েকৰ
৩৭ লগৎ আছিল তেঁও চৌৰাশি বৎসৰ মানে বাঁৰি হই
আছিল আৰু জ্ৰিশ্বৰৰ ঘৰ নেড়িলে কিন্তু ব্ৰত কৰি কাম
৩৮ না কৰি ৰাত্ৰিন্দিৱা জ্ৰিশ্বৰৰ পৰিচৰ্য্যা কৰিছিল। তেঁও
সেই বেলা ভিতৰলৈ আহি জ্ৰিশ্বৰক স্তুতি কৰিলে আৰু

য়িশৰএলৰ মাজৰ যি যি মানুহে উদ্ধাৰলৈ অপেক্ষা
৩৯ কৰিলে সেই বিলাকৎ তেঁওৰ কথা কলে। তাৰ্ পাচে
সিবিলাকে য়িহুদীৰ শাস্ত্ৰ সমাতে সকলো কৰি আপো
৪০ নাৰ নগৰলৈ নাজৰেত গালিলিলৈ গুচি গল। লৰা
বাঢি আছিল আৰু আত্মাৎ ক্ৰমেৎ বলৱন্ত হই জ্ঞান
ৱন্ত হল ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ তেঁওলৈ হল।
৪১ পেসায়ৃ বিহুৎ তেঁওৰ্ মাক্ বাপেক্ বৎসৰি বৎসৰি
৪২ য়িৰুশালমলৈ যায় তেঁও বাৰে বৎসৰিয়া হলৎ সিবি
৪৩ লাক বিহুৰ আচাৰানুসাৰে য়িৰুশালমলৈ গল। পাচে
সিবিলাকে দিন পুৰ্ কৰি ওভতি গল কিন্তু য়িশু লৰা
সিবিলাকৰ পিচ পৰি য়িৰুশালমতে থাকিল যুসফে আৰু
তেঁওৰ্ মাকে তাক্ নেজানে কিন্তু তেঁও সিবিলাকৰ্ লগৰ্
৪৪ মানুহৰ মাজৎ আছিচে বুলি সিবিলাক্ এ দিনৰ্ বাট
গল্ পাচে সিবিলাকৰ্ মিতিৰ্ মানুহৰ্ আৰু চিনা কি
৪৫ মানুহৰ্ মাজৎ তেঁওক্ বিচাৰিলে কিন্তু তেঁওক্ নে পায়
৪৬ তেঁওক্ বিচাৰিবলৈ য়িৰুশালমলৈ ওভতি গল্। এনে
হল তিনি দিনৰ্ পাচৎ মন্দিৰৎ পণ্ডিতহঁতৰ্ মাজৎ
বহি সিবিলাকৰ্ কথা শুনা আৰু সিবিলাকৎ সোধা
৪৭ সোধা কৰা তেঁওক্ সিবিলাকে পালেগৈ। যি যি মানুহে
তেঁওৰ্ কথা শুনিলে সেই এটায়ে তেঁওৰ্ বুদ্ধিৎ আৰু
৪৮ তেঁওৰ্ সিদ্ধান্ত শুনি বিস্ময় মানিলে। তেঁওৰ্ মাক্
বাপেকে তেঁওক্ দেখি অতি আচৰিৎ মানিলে তেতিয়া
তেঁওৰ্ মাক্ বাপেকে বুলিলে হে বুপায় আমাক্ কিয়
এনে কৰিলা দেখা তোমাৰ বাপাঁ আৰু মযো দুখ পায়

৪৯ তোমাক বিচাৰি ফুৰিছোঁ। তেঁও সিহঁতলাকক কৈলিলে মোক কিয়েলই বিচাৰি ফুৰিছা মোৰ আপোন পিতৃৰ ধৰ্ম্ম প্ৰবৰ্ত্তিবলগা প্ৰয়োজন আছে তোমালোকে জানে।
৫০ জৈয়াক নে জানা। কিন্তু সিবিলাকে তেঁও কোৱা সেই
৫১ কথা নুবুঝিলে। পাচে তেঁও সিবিলকে সৈতে নাজৰেত পালেগৈ আৰু সিবিলাকৰ বশ্য হই আছিল। কিন্তু তেঁওৰ মাকে এইবিলাক কথা মনত ৰাখিলে।
৫২ আৰু যিশু জ্ঞানবৃদ্ধ হই আৰু দীঘল হই আছিব ধৰিলে আৰু ঈশ্বৰ মানুহৰো অনুগ্ৰহ পাব ধৰিলে।

পৰ্ব্ব তিবেৰিয়স কাইসৰ ৰজা হোৱাৰ পোন্ধৰ বৎসৰ
৩ ৰৎ পন্তিয়স পীলাত যিহুদাহ দেশৰ অধিকাৰ আৰু হেৰোদ গালিলিৰ চতুৰ্থ ভাগৰ অধিকাৰ আৰু তেঁওৰ
২ ভায়েক ফিলিপ্ ইটুৰীয়া আৰু ত্ৰাখোনীতিস দেশৰ চতুৰ্থ ভাগৰ অধিকাৰ আৰু লুসানিয়স আবিলেনিৰ চতুৰ্থ ভাগৰ অধিকাৰ হলত হানায় কাইয়াফায় বড় প্ৰৰোহিত হলত ঈশ্বৰৰ কথা জিখৰিয়াহৰ পুতেক
৩ য়োহনৰ ওলৈ হাবিলৈ আহিল। তাৰ পাচে পাতক মোচৰ নিমিত্তে পৰাযননযুক্ত ডুব কীৰ্ত্তন কৰি তেঁও যৰদনৰ চাৰিওফালৰ সমস্তো দেশলৈ আহিল আৰু
৪ যিৰুপে যিশাজৈয়াহ আচাৰ্য্যবাক্যত লেখা আছে ঈশ্বৰৰ বাট প্ৰস্তুত কৰা আৰু তেঁওৰ বাট পোন কৰা এটাই
৫ খাল পূৰ কৰিব লাগে আৰু পৰ্ব্বত আৰু পৰ্ব্বতৰ টিলা চাপৰ কৰিবলাগে আৰু বেকা পোন কৰিব লাগে আৰু
৬ খলাৰ যা বাট সমান কৰিবলাগে আৰু এটায় মানুহে ঈশ্বৰৰ নিস্তাৰ দেখিব সেইৰূপে হাবিত এটাহ পাৰি

৭ কোৱা এজনৰ এই শবদ। যিবিলাক মানুহ ডুৰ দিবলৈ তেঁওৰ্ তলৈ আহিল সেই বিলাকক তেঁও তেতিয়া ডুলিলে হে বৈৰ সাপৰ বঙহ ভাবি যাওৱ্‌পৰা ডইঁতক পলা

৮ বলৈ কোনে ডুখি দিলে। এয়েৰেই মন পালটোৱাৰ ওচিৎ ফল ধৰোক আৰু আবৰাহাম আমাৰ পিতৃ এনে কৈ ডুকি বলৈ মন্ ন কৰিবা যি হেতুক্ ময় তোমোলাকৎ কঁও এই শিলৰে্‌পৰা ঈশ্বৰে আবৰহামৰ্ লৰাইঁতক্

৯ ওপজাব পাৰে। এতিয়া গছৰ্ মুদ্ৰাৎ কুঠাৰ্ লাগে এয়েৰই যি যি গছে চিকোন্ গুটি ন ধৰে সেএ কটা

১০ যায় আৰু জুইৎ পেলোৱা যায়। তেতিয়া এটায় মানুহে

১১ তেঁওৎ শুধিলে বোলে তেবে আমি কি কৰিম্। তেঁও সিবিলাকক্ উত্তৰ্ দিলে বোলে যাৰে দুয় কাপড় আছে সেয়ে যাৰ্ কাপড় নায় তাক্ দিয়েক্ আৰু যাৰ্ খাবৰ্

১২ বেহানি আছে সিও তাৰ্ নিচিনা কৰোক্। তেতিয়া পটোৱাৰিইঁতে ডুৰ দিবলৈ আহি ডুলিলে হে গুৰু

১৩ আমি কি কৰিম্ তেঁও সিবিলাকক্ ডুলিলে তোমোলা কৰ্ যি ওচিৎ পাবলগা তাৎকৈ সৰহ বল্‌কৈ একো

১৪ ন লবা। বনুৱাইঁতে তেঁওৎ শুধিলে বোলে আমি কি কৰিম্ তেঁও সি ইঁতক্ ডুলিলে কাৰো ওপদ্ৰ ন কৰিবা মিচা অপবাদো নিদিবা আৰু তোমোলাকৰ্ মহিনা লৈ সন্তোষ হোৱা। —

১৫ মানুহে অপেক্ষা কৰিছিল্ আৰু এটায়ে য়োহনৰ্ যে তেঁও খ্ৰীষ্ট হয় কি ন হয় ঔয়াকে মনৎ চিন্তিব ধৰিলে।

১৬ সেই বেলা য়োহনে মাৎ লগায় সিবিলাকৰ্ এটাইৰে লইঁদিলে ময় তোমোলাকক্ পানিৎ ডুৰও এই স্বৰূপ্

কিন্তু আৰু এজন্ আহিছে তেঁওৰ্ মোৎকৈও প্ৰভাৱ
বড় তেঁওৰ্ পইজাৰ্ সোলোকাবলৈকো ময় যোগ্য নোহো
তেঁও ঈৰম্ আত্মাতো আৰু জুইতো তোমোলাকক্
১৭ ডুব দিয়'ব। তেঁও কুলা হাতৎলৈ আপোনাৰ্ খলা
ভালকৈ ঝাৰিব আৰু ধান্ আপোনাৰ্ মেৰৎ গোটা
১৮ কিন্তু পতান নুন্নযুৱা জুয়েৰে পুৰিব। এই ৰূপে
আৰু নানা উপদেশ দি তেঁও মানুহৰ্ আগৎ কলে।
১৯ কিন্তু চতুৰ্থভাগৰ্ অধিকাৰ্ হেৰোদে আপোনাৰ্ ভায়েক্
ফিলিপ্'ৰ্ ঘৈনীয়েক্ হেৰোদিয়াৰ্ নিমিত্তে আৰু হে
২০ ৰোদে যিৎ অধৰ্ম্ম কৰিছিল্ তাৰো নিমিত্তে য়োহনৰ
ডাবি পায় সেইবিলাক কৰ্ম্মৎকৈ অধিক জেয়াকো কৰিলে
২১ কি য়োহনক্ বন্দি কৰিলে। এটায় মানুহে ডুব দিলৎ
২২ পাচ য়িশুএও ডুব দি কামনা কৰিলৎ সৰগ্ মুকলি
হল্ তেতিয়া ঈৰম্ আত্মায় দৃশ্য মূৰ্ত্তি ধৰি কপৌৰ্
নিচিনাকৈ তেঁওৰ্ ওপৰৎ পড়িল্ আৰু তুমি মোহোৰ্
প্ৰিয় পুত্ৰ তোমাৎ মোহোৰ্ বড় সন্তোষ এই আকাশ
বাণী আহিল।—

২৩ তেতিয়া য়িশু ত্ৰিশ্ বৎসৰীয়া মান্ হব আৰু মানুহে
বুঝিবলৈ তেও যুসফৰ পুতেক্ তেঁও হেলিৰ্ পুতেক্
২৪ তেঁও মটাতৰ্ পুতেক্ তেঁও লেবিৰ পুতেক্ তেঁও
মেলকিৰ্ পুতেক তেঁও য়ান্নয়াৰ্ পুতেক্ তেঁও যুসফৰ্
২৫ পুতেক্ তেঁও মত্তীৰ্ পুতেক্ তেঁও আমোসৰ্ পুতেক্
তেঁও নাথুমৰ্ পুতেক্ তেঁও য়িসলিৰ্ পুতেক্ তেঁও
২৬ নাগীৰ পুতেক তেঁও মথাতৰ্ পুতেক্ তেঁও মাটতীয়াৰ
পুতেক্ তেঁও শিমিয়ীৰ্ পুতেক্ তেঁও যুসফৰ্ পুতেক্ তেঁও

২৭ যিহুদাহৰ্ পুতেক্ তেঁও য়োহনাৰ্ পুতেক্ তেঁও ৰেসিৰ্
২৮ পুতেক্ তেঁও জৰোবাবেলৰ্ পুতেক্ তেঁও শলতীএলৰ্
পুতেক্ তেঁও নৰিৰ্ পুতেক্ তেঁও মেল্কৰ্ পুতেক্ তেঁও
আদিৰ্ পুতেক তেঁও কোসমৰ্ পুতেক্ তেঁও আলমোদমৰ
২৯ পুতেক্ তেঁও এৰেৰ্ পুতেক তেঁও য়োশেৰৰ্ পুতেক্ তেঁও
এলি এজেৰৰ পুতেক্ তেঁও য়োৰামৰ্ পুতেক্ তেঁও মত্তা
৩০ তৰ্ পুতেক তেঁও লেবিৰ পুতেক্ তেঁও শিমিওনৰ্ পুতেক্
তেঁও যিহুদাহৰ্ পুতেক্ তেঁও যুসফৰ পুতেক তেঁও য়োননৰ
৩১ পুতেক তেঁও এলিয়াকিমৰ পুতেক তেঁও মেলিয়াৰ পুতেক
তেঁও মিনানৰ্ পুতেক্ তেঁও মাত্তাৰ্ পুতেক্ তেঁও নাত্তা
৩২ নৰ্ পুতেক্ তেঁও দাঊদৰ্ পুতেক তেঁও যিশিৰ্ পুতেক্
তেঁও ওবেৰ পুতেক্ তেঁও বোআয়জৰ্ পুতেক্ তেঁও শল
৩৩ মনৰ্ পুতেক্ তেঁও নাহশোনৰ্ পুতেক্ তেঁও অমি
নাদবৰ্ পুতেক তেঁও আৰামৰ্ পুতেক্ তেঁও হিস্ৰোনৰ
পুতেক তেঁও পৰোসৰ্ পুতেক্ তেঁও যিহুদাহৰ্ পুতেক্
৩৪ তেঁও যাকুবৰ্ পুতেক্ তেঁও যিস্হকৰ্ পুতেক্ তেঁও অব
ৰাহামৰ্ পুতেক্ তেঁও তেৰহাৰ্ পুতেক্ তেঁও নাহৰৰ পু
৩৫ তেক তেঁও সিৰুগৰ্ পুতেক্ তেঁও ৰগূৰ পুতেক্ তেঁও
পলেগৰ পুতেক তেঁও এবৰৰ্ পুতেক তেঁও শলহৰ পুতেক
৩৬ তেঁও কাইনানৰ পুতেক তেঁও অৰ্ফাক্শদৰ পুতেক তেঁও
শেমৰ্ পুতেক তেঁও নূহৰ পুতেক তেঁও লামেকৰ পুতেক
৩৭ তেঁও মিতুশলহৰ পুতেক তেঁও হানোকৰ পুতেক তেঁও
য়িৰদৰ পুতেক তেঁও মহলিএলৰ পুতেক তেঁও কেননৰ
পুতেক তেঁও এনোশৰ পুতেক তেঁও শেতৰ পুতেক তেঁও
আদমৰ পুতেক তেঁও ঈশ্বৰৰ পুতেক। —

পৰ্ব্ব পাচে য়িশু ধীৰয় আত্মাৰে পুৰ হই যৰদন এড়ি গল
৪ আৰু চল্লিশ দিনলৈকে শয়তানে পৰীক্ষা হুঁৱিলৎ আত
২ মায় আকৰ্ষণ কৰাৎ হাবিলৈ গল সেই দিনা তেঁও এ
কোনো খোৱাকৈ আছিল তাৰ পাচে ভোক লাগিল।
৩ তেতিয়া শয়তানে তেঁওক হুঁলিলে যেদি তুমি জ়ীশ্বৰৰ
পুত্ৰেক হোৱা তেবে আজ্ঞা দি এই শিলকে পীঠা কৰা
৪ পাচে য়িশুএ ওত্তৰ কৰিলে বোলে মানুহ সুধা খোৱা
বেহাবিৰেহই নি জিয়ে কিন্তু জ়ীশ্বৰৰ প্ৰতি কথাতে জীয়ে
৫ এনে লেখা আছে। পাচে শয়তানে তেঁওক এখান
ওখ পৰ্ব্বতৰ ওপৰলৈ নি জগতৰ সকলো ৰাজ্য এক্ষে
৬ নিমিসতে দেখুৱালে। আৰু শয়তানে তেঁওক
হুঁলিলে এই সকলৰ পালন বিষয় আৰু ঐশ্বৰ্য্য ময়
তোমাক দিম যি হেতুক সেই সকল মোৰ হাতৎ
৭ সমৰ্পি দিয়াআছে আৰু যালৈকে মোৰ মন যায় তাকে
ময় তাক দিয়োঁ এই হেতুক যেদি তুমি মোৎ ভজা তেবে
৮ সকলো তোমাৰে হব। য়িশুএ মাৎলগায় তেঁওক
হুঁলিলে হেৰৈ শয়তান মোৰ পিছৎ যা যি হেতুক তোৰ
জ়ীশ্বৰ য়িহুহাক ভজ আৰু তেঁওকে শুশ্ৰুষা কৰ এনে
৯ লেখা আছে। তাৰ পাচে সি তেঁওক য়িৰুশালমলৈ নি
দলৰ কলসীৰ ওপৰৎ ৰখুৱায় হুঁলিলে যেদি তুমি জ়ীশ্ব
১০ ৰৰ পুত্ৰেক হোৱা তেবে তলৰফালে পৰা যি হেতুক তেঁও
আপোন দূৎ সকলক তোমাক ৰাখিবলৈ তোমাৰৰ্থে
১১ আজ্ঞা কৰিব আৰু তোমাৰ ভৰি কেতিয়াও শিলৎ ন
১২ লগাকৈ সিবিলাকে হাৎপাতি তোম ক্ষৰিব। য়িশুএ
ওত্তৰ কৰিলে বোলে তোৰ জ়ীশ্বৰ য়িহুহাৰ পৰীক্ষা

১৩ হৰ বুলি এনেও লেখা আছে। তেতিয়া শয়তানে সকলো পৰীক্ষা বুলি এটায় বেলে দিলৈ তেওঁক এড়িলে।—

১৪ তাৰ্ পাচে যিশু আত্মাৰ প্ৰভাৱৎ গালিলিলৈ তেঁও উভতি গল আৰু তেঁওৰ প্ৰশংসা সেই চাৰিওফালৰ্

১৫ দেশৎ বিয়াপিল আৰু তেঁও এটায় মানুহৎ মহিমা

১৬ পায় সিবিলাকৰ শিনাগগৎ শিকালে। আৰু তেঁও আপোন পোষণৰ ঠাই নাজৰেতলৈ আহিল। পাচে শিনাগগৰ মাজলৈ তেঁও শাবৎ বাৰে আপোনাৰ

১৭ আচাৰে পঢ়িবলৈ থিয় হলহঁত। তেতিয়া যিশায়াহ আচাৰ্য্য বাক্যৰ পুথি তেঁওক দিয়া গল। তাতে তেঁও

১৮ পুথি মেলি ঈশ্বৰৰ আত্মা মোৰ ওপৰৎ যি হেতুক দুখিয়া মানুহৰ আগৎ শুভবাৰ্ত্তা কথন কৰিবলৈ তেঁও মোক অভিষেক কৰিছে মন ভগা মানুহক সুস্থ কৰিবলৈ আৰু বন্দিয়াৰ মানুহক মুকলি কৰিবলৈ আৰু অন্ধলা মানুহে চকু পোৱা কথন কৰিবলৈ চেপেটাহঁতক

১৯ উধাৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰৰ গ্ৰাহ্য বৎসৰ কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ তেঁও মোক পঠিয়াইছে বলে এই কথা লিখা আ

২০ ছিল সেই ঠাই পালে পাছে তেঁও পুথি বান্ধি পৰিচাৰকৰ হাতৎ দি বহিল। যিবিলাক সিনগগৎ আছিল সেই এটাইবিলাকে তেঁওক ঠৰ লাগি চায় আছিল।

২১ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৎ কব ধৰিলে আজি এই লিখা

২২ তোমোলাকে শুনাৎ পুৰ হল। তাতে এটায় মানুহে তাৰে সাক্ষী দিলে আৰু যি শুভ কথা তেঁওৰ মুখৰপৰা বাজ হল সেই কথাৎ বিস্ময় মানি সিবিলাকে বুলিলে

২৩ এঁও যুসফৰ পুতেক্ ন হয় নে। তেঁও সিবিলাকক
ইুলিলে তোমোলাকে মোক এই দৃষ্টান্ত ইুলিবা হে বেজ
আপোনাকে সুস্ত কৰা কফৰনচমৎ আমি যিহকেং
২৪ শুনিলো তাকে এযেৎ আপোনাৰ দেশৎ কৰা। তেঁও
ইুলিলে ময় তোমোলাকৎ সৃষ্কুপ কৰি কঁও কোনো
২৫ আচাৰ্য্য আপোনাৰ দেশৎ আদৰণীয় ন হয়। কিন্তু
ময় তোমোলাকৎ সৃষ্কুপকৈ কঁও এলিয়াহৰ দিনৎ
যেতিয়া সৰগ তিনি বৎসৰ ছ মাহ বন্ধিত হই আছিল
আৰু বড় একাঁল সকলো দেশৎ হইছিল তেতিয়া
২৬ ভালেমান বাঁৰীৎ য়িশৰএলৎ আছিল কিন্তু সৰেপ্তা
নামেৰে সীদোনৰ এথান নগৰৰ এক বাঁৰীক এড়ি
সিহঁতৰ কাৰো ওলৈ এলীয়াহ পাঁঠনী ন হইছিল
২৭ এলিশয়া আচাৰ্য্যৰ দিনতো য়িশৰএলৎ ভালেমান
কহ্ৰোগা আছিল কিন্তু নআমন অৰামীক এড়ি
২৮ সিহঁতৰ কাকো সুস্ত ন কৰিলে। তেতিয়া যেতেক
মানুহ শিনগাগৎ আছিল সেইবিলাকে এই কথা শুনি
২৯ খঙ ওঠি নগৰৰ বাহিৰলৈ তেঁওক হেঁচুকি নৈ গল
আৰু যি পৰ্ব্বতৰ ওপৰৎ সিহঁতৰ নগৰ কৰিছিল
তাৰ্পৰা তলৈ মখ কৰি তেঁওক পেলায় দিবলৈ সেই
৩০ পৰ্ব্বতৰ কাষৰলৈ নৈ গল। পাছে তেঁও সিহঁতৰ
মাজেৰেপৰা গুচি গল। পাচে গালিলিৰ্ কফৰনাহুম
৩১ নগৰলৈ গৈ তেঁও শাবৎ বাৰে সিহঁতক শিখালে। তেঁও
৩২ মহিমাৰে কথা কলে সেই হেতুক সিহঁতে তেঁওৰ্ ওপ
দেশৎ আশ্চৰ্য্য মানিলে।—

৩৩ সিবিলাকৰ সিনগাগৎ অশুচি ভূত পোৱা এক মানুহ

৩৪ আছিল। সিবৰ্কে এটোহ পাৰি হুঁলিলে হে য়িশু
নাজৰেন আমাক নৰিয়া পৰিয়া নে পেলাবা তোমাৰ
আমাৰ কি কাম তুমি আমাক বিনাশ কৰিবলৈ আহি
লা নে তুমি কোন তাক আমি জানো তুমি ঈশ্বৰৰ পৰম
৩৫ স্বৰূপ। কিন্তু য়িশু তাক ধমকি মাৰি দিলে বোলে
নিতম দে তাক এৰি বাহিৰ হো তাতে ভূতে তাক
মাজঠানতে পেলায় এৰিলে আৰু তাক একো অপকাৰ
৩৬ ন কৰিলে। তেতিয়া সকলোকে এটায়ে বিস্ময় মানি
কেৰাকুই কৰিব ধৰিলে বোলে ঔকি কথা তেঁও প্ৰভা
৩৭ ৱেৰে অশুচি আত্মাক আজ্ঞা কৰে সিহঁতো ওলায় যায়
তাতে তেঁওৰ যশস্যা সেই সেদো দেশৎ বিয়াপিল।—
৩৮ পাচ তেঁও সনগাগ এৰি শীমোনৰ ঘৰলৈ গল আৰু
শীমোনৰ শাহুএক জ্বৰ পৰিছিল সেই নিমিত্তে সিবি
৩৯ লাকে তাইৰ অৰ্থে তেঁওক কাবো কৰিলে। তেতিয়া
তেঁও তাইৰ কাষৰৎ থিয় হই জ্বৰক ধমকিয়ালে
তাতে জ্বৰে তাইক এৰিলে পাচে তাই উঠি সিবি
লাকৰ আল ধৰিলে।—
৪০ বেলি মাৰ্গলৎ যিমান মানুহৰ নানা বিধ নৰিয়া
পৰা মানুহ আছিল সিহঁতে তেঁওৰ ওচৰলৈ সিহঁত
আনিলে পাচে তেঁও হাতেৰে ছুয় সোহইৰে ভাল কৰিলে
৪১ আৰু তুমি খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰৰ পুত্ৰেক হুঁহতেঁও এই
হুঁলি এটোহ পাৰি বহু মানুহক এৰিলে। কিন্তু
তেঁও সিহঁতক ধমকিয়ালে একো হুঁলিব নিদিলে যিহেতুক
৪২ তেঁওৰ খ্ৰীষ্ট হুঁলি সিহঁতে জানিলে। ৰাতি পুৱাৎ

তেঁও তাৰ্পৰা হাবিলৈ গল তেতিয়া মান্নহে তেঁওক্ বিচাৰি তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ আৰু সিহঁতক্ তেঁও

৪৩ এৰি নে যাবলৈ সিহঁতে তেঁওক্ আগজি ধৰিলে। কিন্তু তেঁও সিহঁতক্ কুলিলে আন্ নগৰৎ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ কীৰ্ত্তন্ কৰিব লগা মোৰ্ প্ৰয়োজন্ আছে সেই নিমিত্তে

৪৪ ময় পঠনী হইছোঁ। পাছে তেঁও গালিলিৰ্ সিনগগ হঁতৰ্ মাজৎ কীৰ্ত্তন কৰিলে।—

পৰ্ব্ব ঈশ্বৰৰ্ কথা শুনিবলৈ তেঁওৰ্ কাষৰৎ মান্নহে ভৰি

৫ পৰিছিল্ সেই কালৎ তেঁও গিনেসৰ্ বিলৰ্ কাষৰৎ থিয়

২ হল্ গৈ। সেই বিলৰ্ কাষৰতে মাছমৰিয়ায় যি দুয়

৩ খান্ নাৱ এৰি জাল ধুবলৈ গৈছিল্। পাছে তেঁও সিহঁতৰ্ এখান্ নাৱৰ্ ওপৰলৈ গল্ সেই নাৱ শীমোনৰ্ পাচে কাষৰপৰা মাজলৈ যওতে তেঁওক্ কুলিলে

৪ পাচে তেঁও বহি নাৱৰপৰা সিবিলাকক্ শিখালে। কথা কৈ এটালৎ তেঁও শীমোনক্ কুলিলে দলৈ গৈ সেও দি

৫ বলৈ জাল পেলোৱা শীমোনে যাৎ লগায় তেঁওক্ কুলিলে হে বাপুদেৱ্ আমি সাৰা ৰাতি চৰম্ কৰি একো পোৱা নায় কিন্তু আপোনাৰ্ আজ্ঞাৎ জাল পেলায়।

৬ সিবিলাকে তেনে কৰি ভালেখান্ মাছ ধৰিলে তাতে

৭ জাল্ ফাটিল্। তেতিয়া সিবিলাকৰ ভাগীদৎ আন্ নাৱৎ আছিল্ সিহঁতেই আহি সহায় ভবিবলৈ সিবিলাকে সিহঁতক্ হাৎ বাও দিলে সিহঁত আহি দুখান্

৮ নাৱভৰালে তাতে নাৱ বুৰিব লগাইল। শীমোন্ পিতৰে তাকে দেখি হে ঈশ্বৰ্ ময় পাতকী মান্নহ এই নিমিত্তে মোক্ এৰি যায় এই কুলি য়িশুৰ্ ভৰিৎ

৯ পড়িলি। যি হেতুক্ যি গোও মাছ মিবিলাকে ধৰিলে
১০ মিবিলাকে সেই গোও দেখিলৎ উঁওৰো আৰু উঁঅৰ্ লগাৰ্ যিমান মানুহ সিহঁতৰো শীমনৰ ভাগী জেবদিৰ
১১ দুই পুতেক যখ্যাক্কব য়োহনৰো বিস্ময় লাগিল্ তেতিয়া য়িশুৱে শীমোনক্ ঠুলিলে ভৰ্ নায় এতিয়াৰ্পৰা তুমি মানুহক্ ধৰিবা। তেতিয়া মিবিলাকে নাৱ ভৰৎ লগায়
১২ এটাইকে এড়ি উঁওৰ্ লগৎ গল্। জয়াৰ্ পাচে উঁও এক নগৰৈল আছিল এক্ মানুহ সকল্ গায় পখৰা আছিল্ সেয়ে য়িশুক দেখি ওবুড়ি করই বিনায়ৎ ঠুলিলে হে প্ৰভু আপোনাৰ্ যেদি জন্থা হয় তেবে মোক্ শুদ্ধ
১৩ কৰিব পাৰে। তেতিয়া উঁও হাৎ [illegible] য় তাক্ চুয় ঠুলিলে মোৰ্ জন্থা আচে শুদ্ধ হো তেতিয়ায় কহ্ৰোগে
১৪ তাক্ এড়িলে। আৰু উঁও তাক দৃঢ়ায়ৎ ঠুলিলে কাতো ন কৰি কিন্তু সিহঁতৰ এক্ সাকী করবৈল পুৰোহিতৰ্ আগৎ দেখুৱা গৈ আৰু যিরূপে মোশহে বিধান্ দিছে
১৫ সেই রূপে তয় শুদ্ধ করবৈল ওসৰগ্ কৰ্গৈ। কিন্তু জয়াতে উঁঅৰ্ ভালেমান যশস্যা ওঠিল্ আৰু উঁওৰ কথা শুনিবৈল আপোনাৰ্ ব্যাধি ভাল কৰবৈল বড়
১৬ এতুম্ মানুহ চাপিলি। তেতিয়া উঁও প্ৰাৰ্থনা কৰি বলৈ হাবিবৈল গল্।—

১৭ তাৰ্ পাচে এনে হল্ উঁও এদিন্ শিক্ষাইছে তেনেতে গালিলিৰে য়িহোদা দেশৰে প্ৰতি গাৱৰ্ যিৰুশলামৰো কেতেটি ফাৰিশি শাস্ত্ৰপাৰ্গৎ পণ্ডিতো বহিছে তেনেতে জশ্বৰৰ্ মহিমা মিবিলাকক্ সুস্ত কৰিবলৈ ওপগত
১৮ হলি। সেই বেলা দেখা কেতেটি মানুহে গাঢ়্ৰ্

লগা এটা মানুহক্ তুলিপাটিৰ্ ওপৰৎ তুলি আনিলে
আৰু তাক্ ভিতৰলৈ আনি তেঁওৰ্ আগৎ ৰাখিবাৰ
১৯ খুজিল। কিন্তু ভালেমান্ মানুহ আছিল সেই হেতুক্
সোমাবৰৈ বাট নেপায় সিহঁৎ ঘৰৰ্ ওপৰলৈ গল্
আৰু ঘৰৰ্ চালে দি তাক্ খাটে সৈতে য়িশুৰ আগৎ
২০ মাজতে নমায় দলে। তেঁও সিহঁতৰ্ আযৰেপ দেখি
তাক্ কুলিলে হে মানুহ তোৰ্ পাতক্ মৰ্ষন্ হল্ তাতে
২১ অধ্যাপকহঁতে ফৰিশিহঁতে গমা গোপা বৰিকৰ হৈবিলে
বোলে জেযে এনে ঈশ্বৰ নিন্দা কৰে জে কোন্ কেৱল ঈশ্ব
২২ ৰক বাহিৰেক পাতক্ মৰ্ষিব কোনে পাৰে। য়িশুৱে
সিহঁতৰ মনচ্ বুজি মাৎ লগায় সিহঁতক্ কুলিলে
তোমালোকে আপোনা আপুনি মনৎ কি ভাবিছা
২৩ তোমাৰ্ পাতক্ মৰ্ষন হল্ এনেকৈ বোলা বা উঠা চলা
এনেকৈ বোলা এই দুয়োৰ্ মাজৎ সুগম কি। পাতক্
২৪ মৰ্ষন কৰা মহিমা পৃথিবীৎ মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ আছে
তোমালোকে জেয়াক্ জানা এই নিমিত্তে তেঁও সেই
গাঠৰ্ লগা মানুহক্ কুলিলে মই তোমাক বোলো উঠা
২৫ আপোনাৰ্ খাট তুলি ঘৰলৈ যোৱা। সি তেতিয়ায়
সিহঁতৰ্ আগতে উঠি তাৰ্ শোৱা তুলিপাটী তুলি
২৬ ঈশ্বৰক স্তুতি কৰি আপোনাৰ্ ঘৰলৈ গল্। তেতিয়া
২৭ এটায়ে বিস্ময় মানি আমি আজি আচৰিৎ কথা দেখিলো
এই কুলি ভয় লাগি ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিলে। জেয়াৰ্
পাচে তেও ৱাজলৈ ওলায় লেবি নামেৰে এক পাটা বাৰি
বঠৱাৎ বহি আছিল্ তাকে দেখি কুলিলে মোৰ্ লগলৈ
২৮ আহা। তাতে সি এটাইকে এড়ি উঠি তেঁওৰ্ লগৎ

২৯ গল্। তেতিয়া লেবিএ আপোনাৰ্ ঘৰৎ তেঁওলৈ ভোজ পাতিলে ভ লেটি পটৌৱাৰি আৰু আন্ মানুহে বহিল।
৩০ তেঁও পটৌৱা ৰবে পাতকী মানুহেৰ লগৎ কিয় খোৱা পীয়া কৰে সি বিলাকৰ্ মাজৎ অধ্যাপক্ ইঃতে ফাৰিশিইঁতে ও এই ছুঁলি তেঁওৰ্ শিষ্যসকলে সে ত দ্বন্দ লগালে।
৩১ যিশুএয়াৎ লগায় সিবিলাকক্ ছুঁলিলে যিবিলাক্ সুস্থে আছে সিইঁতৰ্ বেজৰ্ প্ৰয়োজন্ নায় কিন্তু যিবিলাক্
৩২ নৰিয়াপৰা কেৱল সিইঁতেৰেই প্ৰয়োজন্। ময় পৰ মাৰ্থিক্ লোকক্ মন্ পালটাবলৈ মাতিবলৈ আহা নায়
৩৩ কিন্তু পাতকী মানুহ্ ইঁতক্। সিবিলাকে তেঁওকো ছুঁলিলে য়োহনৰে ফাৰিশি সকলৰে ভকৎইতে বাৰে বাৰে লঘোনো কৰে প্ৰাৰ্থনা ও কৰে কিন্তু তোমাৰ্ ভকৎ
৩৪ ইতে খোৱা পীয়া কৰে উয়াৰ্ হেতুকি। তেঁও সিবিলাকক্ ছুঁলিলে কন্যা যুতকিয়াইতে দৰা সিইঁতৰ্ লগৎ
৩৫ থকাৎ তালোলঘোন্ কৰিব পাৰে কিন্তু যেতিয়া দৰাক্ সিইঁতৰ্ হাতৰ্ পৰা লৈ যাব লগা এনে দিন অব তেতিয়া
৩৬ সিইঁতে সেই দিনা লঘোন্ কৰিব। পাছে তেঁও এক্ দৃষ্টান্ত দি সিবিলাকৎ কলে যোলে পুৰনি কাপড়ৎ ন কাপড়ৰ্ তাপলি কোনোএ ন মাৰে মাৰিলেনও ফাটিযায় আৰু নৰে সৈতে পুৰনিৰ্ জোৰা নে থাকে। আৰু
৩৭ কোনো মানুহে ন দাক্ষাৰহ পুৰনি কলহৎ ন থয় থলে সেই ন দ্ৰাক্ষাৰহে কলহ ফালিবৈযায় ন কলহো এনাৰি।
৩৮ কিন্তু ন দ্ৰাক্ষাৰহ ন কলহৎথব লাগে তাতে দুয়োৰক্ষে পৰে। কোনো মানুহে পুৰনি দ্ৰাক্ষাৰহ খায় ন পো
৩৯ খোজে যিহেতুক্ সি পুৰনিক্ তাৎকৈ ভাল্ বোলে।

পৰ্ব্ব যেয়ুমিহ পিত্থাৰ কালৰ্ দ্বিতীয় দিনৰ্ পাচে প্ৰথম্
৬ শাৱুতৎ তেঁও খেতিৰ্ মাজে দি গল্ তেঁওৰ্ ভকৎ হঁতে
১ শহ ছিঙ্গি হাতেৰে মোহাৰি খালে। তাতে কেতেটি
ফাৰিশিএ সিবিলাকক্ তুলিলে শাৱৎ বাৰে কৰিব
৩ নোপোৱা কৰম্ তোমোলাকে কিয় কৰাহক্। যিশুএ
সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে দাউদে আপুনি তেঁওৰ্ লগৰ্
মানুহে ও ভোক্ লাগিলৎ যি কৰিলে তেঁও ঈশ্বৰৰ্
৪ ঘৰলৈ গৈ পুৰোহিৎ হতক্ এৰি আৰু এটাইৰে অভক্ষ্য
যি দেখ নিয়াৰ্ পিত্থা সেই পিত্থাকে খালে আৰু যিবি
লাক্ তেঁওৰ্ লগৰ্ সিহঁতকে দিলে তোমোলাকে জানো
৫ ঔয়াক্ পঢ়া নায়। তেও সিবিলাকক্কো তুলিলে মানু
হৰ্ পুতেক্ শাৱতৰো ঈশ্বৰ্।—

৬ তাৰ্ পাচে এনে হল্ আৰু এক্ শাৱুতৎ তেঁও সিনগা
গলৈ গৈ শিখালে তাতে সোঁহাৎ কোঙ্গা এটা মানুহ
৭ আছিল্ তেতিয়া তেঁও শাৱুৎ বাৰে তাক্ সুস্থ কৰে নে
ন কৰে তেঁওক্ দায় দিবৰলৈ অধ্যাপক্ হঁতে ফাৰিশিহঁ
৮ তেঁও তাকে চায় ফুৰিব দিৰিলে। কিন্তু তেঁও সিবি
লাকৰ মনৰ্ কথাৰ্ আটকাল্ পায় সেই কোঙ্গা মানু
হক্ তুলিলে উঠ্ মাজতে থিয়হো তাতে সি উঠি থি
৯ হল্। তেতিয়া যিশুএ সিবিলাকক্ তুলিলে মযো
তোমোলাকৎ এটি কথা শোধো সুকৰ্ম্ম কৰা নাইবা
কুকৰ্ম্ম কৰা জীৱন্ ৰক্ষা কৰা নাই বা জীৱন বিনাশ
কৰা ঔয়াৰ্ মাজৎ কোন্ কৰ্ম্ম শাৱুৎ বাৰৎ কৰিব
১০ লগা পাচে তেঁও সিবিলাকে এটায়লৈকে চায় সেই মানুহক্
তুলিলে তোৰ্ হাৎ মেল্ সি মেলিল তেই সেই হাৎ

১১ আৰু হাতৰ নিচিনা ভাল্ হল্। সিবিলাক্ জৈয়াতে
যতেৎ পৰিপূৰ্ণ হৈ য়িশুক্ কি কৰিব এটাযে জৈয়াৰে
১২ আলচ্ কৰিব ধৰিলে। সেই বেলা তেঁও প্ৰাৰ্থনা
কৰিবলৈএখান্ পৰ্ব্বতৰ্ ওপৰলৈ গৈ সাৰা ৰাতি ঈশ্বৰ
১৩ ৰৰ্ আগৎ প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকিল্। দিন্ হলৎ
তেঁও আপোনাৰ্ ভকৎ সকলক্ মাতি আনি বাৰেও
১৪ জনক্ মনস্থ কৰি সিবিলাকৰ্ নাম্ পাচনি থলে। যি
জনৰ্ নাম পিতৰ্ থলে তেঁৱেই শীমোন্ আৰু তেঁওৰ্
১৫ ভায়েক্ আন্দ্ৰি আৰু যাকোব যোহন্ ফিলিপ বাৰ্থো
লমি মাতিও তমা আল্ফিৰ্ পুতেক্ যাকোব আৰু যি
১৬ জনৰ্ নাম্ জিলোতিস তেঁৱেই শীমোন্ আৰু যাকোব
ভায়েক্ যিহুদাহ্ আৰু য়িহুদাহ্ ষ্কাৰিওটা সেয়ে
১৭ বিশ্বাস ঘাতি। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ লগৎলৈ
পথাৰৎ থিয় হলগৈ আৰু তেঁওৰ্ ভকৎ সমূহ আৰু
য়িহুদাহৰ সকলো দেশৰ্পৰা য়িৰুশালমৰোপৰা আৰু
সূৰৰে সীদোনৰে সাগৰৰ্ কাষৰৰ্পৰা তেঁওৰ্ কথা
শুনিবলৈ আপোনাৰ্ ৰিয়াধিৰ্পৰা ভাল্ হবলৈকো
১৮ বড় এজুম্ মানুহ আছিল্ আৰু যিবিলাকক্ অশুচি
আত্মায় ধৰিছিল্ সেইবিলাকো আহি সুস্থ হল্।
এটায় মানুহে তেঁওক্ চুবলৈ প্ৰযত্ন কৰিলে যিহেতুক্
তেঁওৰ্ পৰা প্ৰভাব ওলায় এটাইকে সুস্থ কৰিলে।
১৯ তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ্ ভকৎ সকলৈ চায় চুলিলে
হে ভিকহুঁহঁৎ তহঁৎ ধন্য যি হেতুক্ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য তহঁ
২০ তেৰেই। হে এতিয়া ভোক্লগাহঁৎ তহঁতো ধন্য যিহে
২১ তুক তহঁতৰ্ তৃপিতি হব। হে এতিয়া কন্দাহঁৎ তহঁৎ

২২ ধন্য যিহেতুক তহঁতে হাহি ৰিহক। যেতিয়া মানুহে
তোমোলাকক ঘিনায় আৰু মানুহৰ পুত্ৰকৰ নিমিত্তে
অইযৰ নিচিনাকৈ তোমোলাকৰ নাম গুনিয়ায় পেলায়
২৩ তেতিয়া তোমোলাক ধন্য সেই দিনা হৰিষ কৰিবাহঁক
আৰু ওফৰিৎ আই নাচিবাহক যিহেতুক দেখাহক
তোমোলাকৰ সৰগৎ মহাফল সিহঁতৰ বাপেক হতে
২৪ আচাৰ্য্যহঁতক এনে কৰি ছিল। কিন্তু হে ধনহঁত তহঁ
তৰ সন্তাপ হব যিহেতুক তহঁতৰ সান্তনা তহঁতে পাইছ
২৫ হঁক। হে তৃপিতি পোৱাহঁৎ তহঁতৰ সন্তাপ হব যি
হেতুক তহঁতৰ ভোক লাগিব। হে এতিয়া হাঁহাহঁৎ
তহঁতৰ সন্তাপ হব যিহেতুক তহঁতে শোক আৰু
২৬ ক্ৰন্দন কৰিবিহঁক। যেতিয়া এটায় মানুহে তহঁতৰ
যশস্যা কয় তেতিয়া তহঁতৰ সন্তাপ হব যিহেতুক সিহঁ
তৰ বাপেকহঁতে মিছা আচাৰ্য্য হঁতক এনে কৰিলে।
২৭ হে শুনতা সকল তোমোলাকৎ ময় ক্ৰয়াকে কওঁ তো
মোলাকৰ আপোনাৰ শত্ৰুহঁতক প্ৰতি স্নেহ কৰা
যিবিলাকে তোমোলাকক ঘিনায় সেইবিলাকৰ ভাল
২৮ কৰা আৰু যিবিলাকে তোমোলাকক গালি পাৰে সেই
বিলাকক আশীৰ্ব্বাদ কৰা আৰু যিবিলাকে তোমোলা
২৯ কক হিংসা কৰে সেইবিলাকৰ শুভ প্ৰাৰ্থনা কৰা। যি
তোমাৰ এক গালৎ চড় মাৰে তাক সি গাল পাতি দিয়া
আৰু যি তোমাৰ বেহানি লৈ যায় পুনৰ তাৎ ন খু
৩০ জিবা। যেন তোমোলাকে যিহকে ইচ্ছা কৰা আনে
মানুহে তোমোলাকক প্ৰতি কৰিব তোমোলাকে ও
৩১ সিহঁতক প্ৰতি তাকে কৰা। যি হেতুক যিবিলাকে

তোমোলাকক্ চেনেহ কৰে যেদি তোমোলাকেও সেই
৩২ বিলাককে চেনেহ কৰা তেবে তাতে তোমোলাকৰ্ কি
শ্লাঘা পাতকী মান্নুহে সিহঁতক্ চেনেহ কৰোতাহঁতকে
৩৩ চেনেহ কৰে। যিবিলাকে তোমোলাকৰ্ হিৎ কৰে
সেইবিলাকৰ্ হিৎ যদি তোমোলাকে কৰা তেবে তোমো
৩৪ লাকৰ্ কি শ্লাঘা পাতকী মান্নুহেও এনে কৰে। যিবি
লাকে ধাৰ্ শুজে সেইবিলাককে যেদি তোমোলাকে ধাৰ্
দিয়া তেবে তাতে তোমোলাকৰ্ কি শ্লাঘা ততেক্ পাৰ
লৈ পাতকী মান্নুহে পাতকী মান্নুহক্ ধাৰ দিয়ে। কিন্তু
৩৫ তোমোলাকে আপোনাৰ শত্রুহঁতক্ চেনেহ কৰা আৰু
সিহঁতৰ্ হিৎ কৰা আৰু শুজাৰ্ আসা ন কৰি ধাৰ্
দিয়া তেবে তোমোলাকৰ্ মহাফল্ হব তোমোলাকে সৰ্ব্বো
পৰিতিৰ্ লৰা হবা যি হেতুক্ তেঁও অপলাগিকে দুষ্টকে
৩৬ প্ৰতি দানী আছে। এই হেতুক্ তোমোলাকৰ্ পিতৃ
৩৭ যেনে দয়ালু তেনে দয়ালু হোৱা। দোষী ন কৰিবা তেবে
তোমোলাক্ জাৰীয়া ন হবা কাকো দুষ্কৃতি ন কৰা
তেবে তোমোলাকৰ্ দুষ্কৃতি হোৱ ন হয় মৰিষিবা তেবে
৩৮ তোমোলাকক্ মৰষা হবা। দিয়া তেবে তোমোলা
কৰ্ হাতৎ দিয়া হব হেঁচা ঝোকৰা ওপচি পড়া ভৰা
পৰিমান্ তোমোলাকৰ্ হাতৎ দিয়া হব যি হেতুক্ যি
দোনেৰে তোমোলাকে জোখা তাৰেই তোমোলাকৰ্
ঠাইতো জোখা হব।—
৩৯ তেঁও সিবিলাকৰ্ আগৎ এক্ দৃষ্টান্ত দেখায় কলে
বোলে অন্ধলায় অন্ধলাক্ বাট্ দেখুৱাব পাৰে দুয়ো

৪০ গাতৈৎ ন পড়িব নে। শিষ্য গুৰুৰ্ ওপৰি ন হয় কিন্তু
৪১ যি জন্ শুদ্ধসত্ব সেই জন্ গুৰুৰ্ সদৃশ্। যি কুটা
তোমাৰ্ ভায়াঁৰ্ চকুৎ আছে তাক্ কিয় দেখা কিন্তু
৪২ যি চেকি আপোন্ চকুৎ আছে তাক্ নে দেখা তোমাৰ
ভায়াঁক্ কেনেকৈ কুলিব পাৰা হে ভায় থাকা যি কুটা
তোমাৰ চকুৎ আছে তাক্ ময় গুলিয়াঁও কিন্তু যি চেকি
আপোন চকুৎ তাক্ নে দেখা। হে কাল্পনিক আপো
নাৰ্ চকুৰ্পৰা সেই চেকি আগেই গুলিয়ায় পেলা
তেবে তোৰ্ ভায়েৰৰ্ চকুৰ্পৰা কুটা গুলিয়াবলৈ ভাল্
৪৩ কৈ দেখিবা। ভাল্ গছে বয়া ফল্ ন ধৰে আৰু বয়া
৪৪ গছেও ভাল্ ফল্ ন ধৰে। এটায় গছ আপোন্ ফলে
ৰেই চিন্হা যায় কোনোএ কটাল্ গছৰ্পৰা ডিমৰু নে
পাৰে আৰু কুলিকাইটৰ্ গছৰ্পৰাও দ্ৰাক্ষাফল নে
৪৪ পাৰে। ভাল্ মানুহে আপোন্ আশয় ৰূপ্ সুভৰা
৪৫ লৰ্পৰা ভাল্ বেহানি গুলিয়ায় কিন্তু বয়া মানুহে আপো
নাৰ্ আশয় ৰূপ্ কুভৰালৰ্পৰা বয়া বেহানি গুলিয়ায়
যি হেতুক্ আশয়ৰ্ বাহুল্যৰ্পৰা মুখে বোলে।—
৪৬ তোমোলাকে মোক্ কিয় প্ৰভুঃ বোলা কিন্তু মোৰ্ কথা
৪৭ নে মানাহঁক্। যি কোনোএ আমাৰ্ ওচৰলৈ আহে
আৰু মোৰ্ কথা শুনি আচৰে ময় তাৰ্ উপমা যি দৃষ্টা
৪৮ ন্তেৰে দিয় তাক তোমোলাকৎ কওঁ যি কোনো মানুহে
শিলৰ্ ওপৰৎ প্ৰস্তুন কৰি ঘৰ সাজিলে তাৰ্ পাছে
ঢল্ আহিলৎ সোঁতৰ্ বেগ সেই ঘৰৎ লাগিল কিন্তু
তাক্ লড়াব নোৱাৰিলে যিহেতুক্ তাৰ্ প্ৰস্তাৰৰ্ পোৎ
৪৯ শিলৰ্ ওপৰৎ এনে মানুহৰ্ লিচিনা তেঁও। কিন্তু যি

মানুহে শুনি নাচৰে যি কোনো মানুহে প্ৰস্তাল ন কৰি
মাটিৰ ওপৰৎ ঘৰ্ সাজিলে পাছে সোঁৎ বড় কৈ লাগিলৎ
তেতিয়া সি পড়িল্ তাতে সেই ঘৰৰ্ সর্ব্বনাশ বড় হল্
সেই মানুহ এনে কোনো মানুহৰ্ নিচিনা।—

পর্ব্ব তেঁও মানুহৰ্ আগৎ এই সকল কথা কৈ এঁটায়
৭ কফৰনাহূমৎ সোমাল তৈ তাতে এক্ এশ চিপাহীৰ্
জেমাদাৰৰ্ চেনেহৰ্ বন্দি মৃত্যুকল্প হই পড়ি আছিল্।
৩ তেঁৱেই য়িশুৰ নাম শুনি আপোন্ বন্দিক্ সুস্থ কৰিবলৈ
আহিবৰ্ নিমিত্তে তেঁওক্ মিনতি কৰিবলৈ তেঁওৰ্ ওচৰ
৪ য়িশুৰ্ য়িহুদীসকলৰ্ বৃদ্ধ লোকক্ পঠালে। সিবিলাক্
ওচৰলৈ তৈ এই বুলি বিনতি কৰিলে বোলে যাৰ্লৈ এই
৫ কাম কৰা হব তেঁৱা যোগ্য। যিহেতুক্ তেঁও আমাৰ্
দেশী মানুহক্ চেনেহ কৰে আৰু আমাৰ্ এক্ সিন
৬ গগ্ সাজিছে। পাছে য়িশু সিবিলাকৰ্ লগৎ
গল্ তেঁও ঘৰৰ্ ওচৰ্ চাপিছে তৈ তেনেতে সেই এশ
চিপাহীৰ্ জেমাদাৰে তেঁওৎ জোৱাকে কবলৈ আপনাৰ্
বন্ধু সকলক্ পঠিয়ালে হে প্ৰভু আপুনি দুখ নে পাব
আপুনি যে আমাৰ্ চালৰ্ তলৎ সোমাব আমি এই
৭ অনুগ্ৰহৰ্ যোগ্য নহো। সেই হেতুক্ আপোনাৰ ওচ
ৰলৈ যাবলৈ যোগ্য নহো আপুনি এনেকৈ ভাবিলো
কিন্তু আপুনি এটি কথা কঁওক্ তাতেই আমাৰ্ বন্দি ভাল্
৮ হব। ময়ো বিষয়া মোৰ্ তলে সৈন্য তাতে মই জোৱাক্
তয় যা এনেকৈ বুলিলে সি যায় তাকো আহ এনেকৈ
বুলিলে সি আহে আৰু মোৰ্ বন্দিক্ এনে কৰ্ এনে
৯ কৈ বুলিলেও সি তাকে কৰে। য়িশুএ সেই কথা

শুনি বিস্ময় লাগি পিচৰ্ মানুহইলৈ ওভতি চায় বুলিলে
তোমালোকৎ মই কওঁ এনে বড় বিশ্বাস মই পোৱা
১০ নাই য়িশ্ৰএলৰ্ মাজতো নাই। যিবিলাকক্ পাঁঠি
ছিল্ সিবিলাকে ঘৰলৈ গৈ সেই আগেই নৰিয়া পড়
বন্দিক্ ভাল হুৱৰ দেখিলে।

১১ তাৰ্ পাচে দিনা তেঁও নাইন্ নামেৰে নগৰলৈ গল্
তেঁওৰ্ ভালেমান্ শিষ্য আৰু বড় এজুম্ মানুহো
১২ তেঁওৰ্ লগতে গল্। তেতিয়া তেঁও নগৰৰ্ দুৱাৰৰ্
ওচৰৎ ওপগত্ হলৎ দেখা এক মৰা মানুহ লৈ যায়
সি আপোনাৰ্ মাকৰ্ একেটি পুতেক্ মাকো বাৰী
আৰু নগৰৰ্ ভালেমান্ মানুহ তাৰ্ লগৎ গল্।
১৩ প্ৰভূএ তাকে দেখি মৰম্ লাগি বুলিলে নে কান্দিবা।
১৪ পাচে তেঁও ওচৰলৈ গৈ বুলি চুলে তাতে বাহকহঁৎ থম
কিল্ তেতিয়া তেঁও বুলিলে বুপায় ওহ্‌া জোয়াকে মই
১৫ তোমাক্ বোলোঁ জোয়াতে সেই মৰা বহি কথ কৰিলে
তেতিয়া তাক্ আপোন্ মাকৰ্ কাষৎ তেঁও দিলে।
১৬ এয়ে হলৎ পাচে এটাইৰে বড় ভয় লাগিল্ আৰু বড়
আচাৰ্য্য এজন্ আমাৰ্ মাজৎ আছে আৰু ঈশ্বৰে
আপোন্ মানুহইলৈ মন্ কৰিছে এই বুলি ঈশ্বৰক্ স্তুতি
১৭ কৰিলে। সমস্ত য়িহুদাহ্ দেশৎ আৰু তাৰ্ চাৰি
ওফালৰ্ দেশতো তেঁওৰ্ সেই কথা বিয়াপিল্গৈ।

১৮ সেই কালৎ এই সব্ কথা য়োহনৰ্ শিষ্য সকলে
১৯ তেঁওৎ জনালে। তাতে তেঁও আপোন্ দুজন্ শিষ্যক্
মাতি আনি জোয়াকে কবলৈ য়িশুৰ্ ওলৈ পঠালে যিজন্
আহিব সেইজন আপুনি নে বা আমি আৰু এজনলৈ

২০ অপেক্ষা কৰিম্। সেই দুয়ো জন তেঁওৰ তলৈ গৈ
উলিলে য়োহন উভকে ঔয়াকে কবলৈ আমাক তোমাৰ
এযেনৈ পঠিয়ালে যি জন আহিব সেই জন আপুনি
২১ নে বা আন কালোবালৈ আমি অপেক্ষা কৰিম্। সেই
ঠাঁবে তেঁও ভালেমান মানুহৰ নৰিয়া মহাব্যাধি
ভূতেপোৱাক ভাল কৰিলে আৰু বহু অন্ধলা মানুহক
২২ অনুগ্ৰহ কৰি চক্ষু দিলে। পাচে য়িশুএ সিবিলাকক
মাৎ লগায় উলিলে তোমোলাক যোৱা যিং দেখিলা
শুনিলা তাকে য়োহনৎ কোৱা গৈ অন্ধলায় দেখিবলৈ
পায় খোড়ায় বাট উলি জায় মহাব্যাধিযুক্ত শুদ্ধ হয়
কলায় শুনিবলৈ পায় মৰা ওঠি বহে দুখিয়া মানুহক
২৩ পুতি শুভ বাৰ্ত্তাৰ কীৰ্ত্তন্ হয়। যেয়ে মোৰ্ অৰ্থে হেক্
নে পায় সেয়ে ধন্য।—

২৪ য়োহনৰ্ দুজন পঠনী গলৎ পাচে তেঁও মানুহৰ্
আগৎ য়োহনৰ্ কথা কব ধৰিলে তোমোলাক্ হাবিৎ
কি দেখিবলৈ গৈছিলা বতাহৎ লৰা এডাল্ নল্। বা
২৫ কি দেখিবলৈ গৈ ছিলা কোমল্ কাপড় পিন্ধা এক মানুহ
দেখা যিবিলাকে চিকোন্ কাপড় পিন্ধে সজ বস্তু খায়
২৬ সেইবিলাক্ ৰাজ ঘৰৎ আছে। কিন্তু তোমোলাকে
কি দেখিবলৈ গৈছিলা এজন্ আচাৰ্য্য নে সেয়ে হয় ময়
২৭ তোমোলাকৎ কঁও আচাৰ্য্যৎকৈও বড়। যাৰ্ কথা
এনে লেখা আছে দেখা তোমাৰ্ সন্মুখৰ্ বাট্ মুকলি
কৰিব যি দূতে সেই মোৰ্ দূতক্ তোমোৰ্ আগেং
২৮ ময় পঠও। ময়ো তোমোলাকৎ কঁও যিবিলাক্ তিৰিৰ্
গৰ্ভৎ জনমিল্ সেইবিলাকৰ্ মাজৎ য়োহন উভকৎ

কৈ বড় আচাৰ্য্য কোনো নায় কিন্তু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৎ
এটাইতকৈ সৰু যি জন্ আছে সেয়ে তেঁওতকৈ বড়।
২৯ তেতিয়া তেঁওৰ্ সকলো শুৰনীএ পটোৱাৰিহঁতেও
৩০ য়োহনৰ্ ডুবেৰে বুডুৱা হই ঈশ্বৰক্ পৰমাৰ্থিক্ তুলি
মানিলে কিন্তু ফাৰিশিহঁতে শাস্ত্ৰজ্ঞানী সকলেও তেঁওৰ্
দোৱাৰায় ডুবিৎ ন হই আপোনাৰ্ বিপদে ঈশ্বৰৰ্
৩১ যুক্তিক্ অৱহেলা কৰিলে। তাতে প্ৰভুএ তুলিলে এতি
৩২ য়াৰ্ মান্নহক্ কাৰ্ সদৃশ কৰিম্ আৰু সিহঁত কাৰ্
নিচিনা। আমি তোমোলাকৰ্ আগৎ বাঁহি বজালতো
তোমোলাকে নে নাচিলা আমি তোমোলাকৰ্ আগৎ
কান্দিলো তোমোলাকে নে কান্দিলা বজাৰৎ বহি জেটে
সিটে মাতি এনেকৈ বোলা লৰাহঁতৰ্ নিচিনা সিহঁৎ হয়।
৩৩ যিহেতুক্ পিঠা নো খোৱাকৈ দ্ৰাক্ষা ৰস নি পীয়াকৈ
য়োহন্ ডুবক্ আহিছে কিন্তু তোমোলাকে তুলিলা
৩৪ তেঁওক্ ভূতে পাইছে। মান্নহৰ্ পুতেক্ খোৱাপীয়া
কৰি আহিছে তোমোলাকে বোলা দেখা এটা খাবাহু
৩৫ মদপী পাতকী মান্নহৰ্ পটোৱাৰিহঁতৰো বন্ধু। কিন্তু
জ্ঞানৰ্ ছবালহঁতৰ্ দোৱাৰায় তেঁও পৰমাৰ্থিক তোৱাৰ্
৩৬ প্ৰমাণ হয়। এক ফাৰিশিএ তাৰ্ লগৎ খাবলৈ
তেঁওক্ মাতিলে তেঁও ফাৰিশিৰ্ ঘৰলৈ গৈ খাবলৈ
৩৭ বহিল্। য়িশু ফাৰিশিৰ্ ঘৰৎ খাবলৈ বহিল্ সেই
বেলা দেখা নগৰৰ্ এজনী পাতকিনী তিৰীএ তাকে জানি
গন্ধতেলভৰি এটা বগাশিলৰ টেমা আনি য়িশুৰ
৩৮ পিছে তেঁওৰ ভৰিৰ্ ওচৰতে কান্দি২ যিয় হই চকুৰ্
লোৰে তেঁওৰ্ ভৰি তিয়াব ধৰিলে পাছে মূৰৰ্ চুলিৰে

তাকে মচিলে আৰু তেঁওৰ্ ভৰিৎ চুমা দিলে গন্ধ তৈল
৩৯ ঘহিলে। যি ফাৰিশিএ তেঁওক্ মাতিছিল্ সি তাকে
দেখি মনেং কুলিলে যদি এই মানুহ আচাৰ্য্য হোৱা হলে
তেবে এই যি তিৰোতা জনীএ তেঁওক্ চুইছে তাই কেনে
কুৱা মানুহ তাক্ জানিলে হেঁতেন কিয়নো তাই পাত
৪০ কিনী হুইছে। যিশুএ সমিধান্ দি তেঁওক্ কুলিলে
হে শীমোন্ তোমাক্ মোৰ্ কিছু কুলিব লগা আছে সি
৪১ কুলিলে গুৰু বোলোক্। এক্ অধেৰ্ দুটা ধৰুৱা
৪২ আছিল্ এটাৰ্ পাৎ পাঁচ শৰুপ্ এটাৰ্ পাৎ পঞ্চাশ ৰুপ্
সিহঁতৰ্ আজিবলৈ একো নথকাৎ তেঁও দয়া কৰি দুয়ো
কো ক্ষেমিলে এয়েৰেই মোৎ কোৱা সিহঁতৰ্ মাজৰ্
৪৩ কোনে তেঁওক্ সৰহ চেনেহ কৰিব। শীমোনে সিদ্ধান্ত
কৰিলে বোলে ময় জানো যাকে সৰহ ক্ষেমিলে সেয়ে
৪৫ তেঁও তাক্ কুলিলে তুমি ভাল্ মন কৰিছা। তেতিয়া
তেঁও তিৰীৰ্ ফাললৈ ওভতি শীমোনক্ কুলিলে তুমি
এই তিৰীক দেখিছা নে ময় তোমাৰ্ ঘৰলৈ আহিলৎ
৪৬ তুমি ভৰি ধুবলৈ এটুপি পানিয়ো নিদিলা কিন্তু তাই
মোৰ্ ভৰি চকুৰ্ লোৰে তিয়াই আৰৰ্ চুলিৰে মচিলে।
তুমি মোক্ চুমা দিয়া নাই কিন্তু এই তিৰোতা জনীএ ময়
আহিবৰেপৰা মোৰ ভৰিৎ চুমা দিবলৈ এৰা নাই।
৪৭ তুমি মোৰ্ মূৰৎ তেল্ ন ঘহিলা কিন্তু এই তিৰীএ মোৰ্
ভৰিৎ গন্ধ তৈল ঘহিলে। এই হেতুকে ময় তোমাৎ
কওঁ তাইৰ্ ভালেমান্ পাতক্ আছে হয় কিন্তু এটাই
মাফি মৰষা হল্ সেই নিমিত্তে ভালেমান্ চেনেহ কৰে
কিন্তু যাক্ প্ৰতি অলপ্ মৰষা হয় সি অলপ চেনেহ কৰে।

।৪৮ তেতিয়া তেঁও তাইক্ হুঁলিলে তোমাৰ্ পাতক্ মৰষা
৪৯ হল্। যিবিলাক্ তেঁওৰ্ লগৎ খাবলৈ বহিছিল্
সেইবিলাকে আপোনাং মনতে হুঁলিব ধৰিলে জী যে
৫০ পাতক্ মৰষে জী কোন্। পাচে তেঁও সেই নাৰীক্
হুঁলিলে তোমাৰ্ বিশ্বাসেই তোমোক্ ৰক্ষা কৰিলে
কুশলে যোৱা।—

পর্ব্ব ৮ তাতপাচে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰি
বলৈ আৰু জনাবলৈ তেঁও নগৰেং গাৱেং গল্ সেই
২ বাৰে জন্ আৰু যাৰ্পৰা সাৎ ভুৎ গৈছিল্ সেই
মাৰিয়া যাকে মাগ্দলেন্ হুঁলি কয় আৰু ভুতেপোৱা যি
কেতেটী তিৰোতা মানুহে সুস্থ হই সকাহ পাইছিল্
৩ আৰু হেৰোদৰ্ দওয়ান্ খুজাৰ্ দৈনিয়েক্ শুসানাও
আৰুং ভালেমানো যিবিলাকে আপোনাৰ্ ধনেৰে
তেঁওক্ শুশ্রূষা কৰিলে।—

৪ সেই কালৎ নানা নগৰৰ্ বহু মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰ
চাপিলৎ তেঁও দৃষ্টান্ত দি সিবিলাকৎ এই কথা কলে।
৫ এক্ খেতিয়ক কঠিয়া সিচিবলৈ গল তেতিয়া সিচোঁতে
কেতোট বাটৰ্ কাখৰৎ পড়িল্ তাতে খচকিলে
৬ আৰু আকলিৰ চৰায়ে আহি তাক খায় পেলালে।
আৰু কেতেটি সিলনীৎ পড়িল্ ৰস নাইকিয়াৎ সি গজি
৭ লতেই শুকায় গল্। আৰু কেতেটি কাঁটাল্ গছৰ্
মাজৎ পড়িল্ তাতে কাঁটাল্ গছ তাৰ্ লগতে বাঢ়ি
৮ আহি তাক খাই পেলালে। আৰুং কঠিয়া সজ মাটিৎ
পড়ি বাঢ়ি এশগুন গুটি ধৰিলে। জীয়াৰ্ পাচে তেঁও
এই সকল্ কথা কৈ এটাই পাৰি হুঁলিলে যাৰে শুনিবলৈ

৯ কান্ আছে যেয়ে শুনক । তেঁওর্ শিষ্যসকলে তেঁওৎ
১০ শুধিলে বোলে এই দৃষ্টান্তর অর্থ কি । তেঁও সিবিলাকক্
কৈলিলে ঈশ্বরর্ রাজ্যর্ গুপ্তৎ কথা জানিবলৈ তোমা
লাকক্ দিয়া গৈছে কিন্তু আন্ যাবহে দেখিও নে দেখে
এই নিমিত্তে আরু শুনিও বুঝিব নোৱারে এই হেতুক্
১১ সিইঁতৎ দৃষ্টান্ত দি কয়াক্ কোৱা যায় । দৃষ্টান্তর্ এই
১২ অর্থ কহিয়া ঈশ্বরর্ কথা । যিবিলাক্ বাটর্ কাষ
রৎ সেইবিলাক্ এই যিবিলাকে কথা শুনিলে সিবিলাকে
বিশ্বাস ন করে আরু রক্ষা নেপায় এই হেতুক্ শয়তানে
আহি সেই কথা সিবিলাকর্ আশয়র্পরা লৈ যায় ।
১৩ যিবিলাক্ শিলসিৎ সেইবিলাক্ এই যিবিলাকে কথা শুনি
রঙ্গ মনে গ্রহণ করে সিইঁতর্ শিপা নোহোৱাৎ অলপ্
দিন্ মাত্তোন্ আস্তিক্ করে তার্ পাচে পরীক্ষার্ বেলাৎ
১৪ বিশ্বাস্ ত্যাগ করে । যিবিলাক্ কাটঁর্ মাজৎ পড়িল্
সেইবিলাক্ এই যিবিলাকে কথা শুনি যায় পাচে এই
কালর্ চিন্তাতে ধনতে সুখতে যোবা যায় তাতে ফল ন
১৫ পকে কিন্তু যিবিলাক্ সজ মাটিৎ পড়িল্ সেইবিলাক্
এই যিবিলাকে কথা শুনি সরল আরু ভাল্ আশয়ৎ
রাখে আরু সহিষ্ণুতাপূর্ব্বক্ ফল ধরে ।
১৬ কোনোএ চাকি লগায় নে চাকে খাটর্ তলতো নথয়
কিন্তু যিবিলাক্ ঘরর্ ভিতরলৈ আহে সেইবিলাকে
১৭ পহর্ দেখে এই হেতুক্ গচার্ ওপরৎ থয় যি হেতুক্
যি প্রৌচিক্ ন হব এনে কোনো গুপ্তৎ পদার্থ নায় আরু
যি জনা নে যাব আরু প্রৌচিত্ৰো ন হব এনে কোনো

১৮ ওপ্পৎ কথা নায়। এয়েৰেই তোমোলাকে যিৰূপ শুনা জৈয়ালৈকে অৱধান কৰা কিয়নো যাৰে আছে তাকে দিয়া হব যাৰ নায় সি যিহক আপোনাৰ বোলে সিও তাৰ পৰা অনা হব।—

১৯ তেতিয়া তেঁওৰ মাকে ভায়েকহঁতে আহিল কিন্তু বহু মানুহ আছিল এই নিমিত্তে তেঁওৰ ওচৰলৈ আহিব
২০ নোৱাৰিলে। জৈয়াতে তেঁওৰ আগৎ জৈয়াকে কলে বোলে আপোনাৰ মাতৃ ভ্রাতৃসকলে বাজতে থিয়
২১ হই আছে আপোনাক দেখিব খোজে। তেঁও সিবিলাকক সমিচা কৰিলে বোলে যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ কথা শুনি সেই ৰূপে আচৰে সেই সকলেই মোৰ আয় ভায়ো।—

২২ সেই বেলা তেঁও আপোন শিষ্যসকলে নৈতে নাৱলৈ গৈ সিবিলাকক কুলিলে আহা আমি বিলৰ সিপাৰলৈ
২৩ যাঁও তেতিয়া সিবিলাকে সেই ঠাই এৰি গল। যাঁওতেং তেঁওৰ টোপনি আহিল আৰু বড় বুমহা বিলৰ ওপৰতে মাৰিলে সিবিলাক পানিৰে জুলুৰিজুপ্পৰি হই
২৪ আপদৎ পড়িল। এই হেতুক সিবিলাকে আহি হে প্রভুং আমি মৰো এই কুলিং তেঁওক জগালে তেতিয়া তেঁও ওঠি বতাহকে পানিৰ চৌওকে ডাবি দিলে তাতে
২৫ বড় নির্ব্বাৎ হল। তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক কুলিলে তোমোলাকৰ বিশ্বাস কত্তা সিবিলাকে ভয়াতুৰ হই এঁও কিবিধৰ মানুহ যি হেতুক তেঁও বতাহকে পানিকে আজ্ঞা দিলে সিহঁতে তাকে মানিলে এই কথা অনোআনো কৈং বিস্ময় মানিলে।—

২৬ সেই কালৎ সিবিলাক গালিলিৰ্ পোনৰ্ গাদৰী দেশ
২৭ পালেহি। তেঁও নামিলতেই নগাৰৰপৰা ভালে দিনৰে
পৰা ভূতেপোৱা এক্ মানুহ তেওঁ সৈতে ভেটাভেটি
হল্ সি কাপড় নি পিন্ধে ঘৰতো নে থাকে কেৱল্ মৰি
২৮ শালিনীতে থাকে। সেই মানুহে য়িশুক্ দেখি ওকি
মাৰিলে আৰু তেঁওৰ্ আগৎ পৰি এটাহ পাৰি হুঁলিলে
হে সর্ব্বাধিপতি ঈশ্বৰৰ্ পুত্র য়িশু তোমাৎ মোৰ্ কি
কাম্ মোক্ দুখ নি দিবা ঔয়াক ময় তোমাৰ্ আগৎ
২৯ কাবৌ কৰো। যি হেতুক্ মানুহক এড়ি আহিবলৈ
তেঁও সেই অশুচি জীৱক্ আজ্ঞা কৰিছিল্ সি তাক্
কেবাবাৰো ধৰিছিল্ সেই মানুহ জিজিৰী লোহাদি
বান্ধি থৈছিল্ কিন্তু সি বন্ধন্ ছিঙ্গিলে আৰু ভূতে হাবি
৩০ লৈ খেদিছিল্। তেতিয়া য়িশুএ তাৎ শুধিলে
তোৰ নাম কি সি হুঁলিলে লেজিওন্ ভালেমান্ ভূৎ
৩১ তাৰ্ মাজলৈ গৈছিল্ এই হেতুক্ সিহঁতেক্ দলৈ যাব
লৈ আজ্ঞা নি দিবলৈ ভূৎহঁতে তেঁওক্ কাকুতি কৰিলে।
৩২ তাতে পর্ব্বতৰ্ ওপৰৎ বড় এজাক্ বৰা চৰিছিল এই
হেতুক সিহঁতে গৈ বৰাৰ্ মাজৎ সোমাবলৈ অনু
৩৩ মতি প্রার্থনা কৰিলে গৈ পাচে তেঁও সিহঁতক্ যাব দিলে
তেতিয়া ভূৎহঁতে মানুহক এড়ি বৰাবোৰ ভিতৰৎ
সোমালৈ তাতে বৰাজাক্ ভয়াযেদি সৰকৈ সাগৰলৈ
৩৪ লড়ি গৈ ওমাহ নিবোধি মৰিগল্। ৰখিয়াহঁতে সেই
৩৫ কৰা বন দেখি পলায় গৈ নগৰতে দেশতে এই সকল
কলে তেতিয়া মানুহে সেই কর্ম্ম দেখিবলৈ গল্ য়িশুৰ্
ওচৰলৈ গৈ যি মানুহৰপৰা ভূৎবিলাক্ গৈছিল সেই

মানুহক্ কাপড় পিন্ধি যিশুৰ্ ভৰিৰ্ কাষৰৎ সুস্থ হৈ বহিৰৰ দেখিলে তাতে সিবিলাকৰ ডৰ লাগিল। যিবি
৩৬ লাকে দেখিছিল সিবিলাকে সেই ভূতেপোৱা যেনেকৈ
৩৭ সকাহ্ হল্ তাকে সিহঁতৎ কলে। তেতিয়া চাৰিওফালৰ্ গাদৰী দেশৰ সদৌ মানুহে বড় ভয়াতুৰ্ হৈ সিবিলা কৰ্ এঠৰৰপৰা যাবলৈ তেঁওক কাবৌ কৰিলে এই হে
৩৮ তুক্ নাৱেৰে তেঁও ওভতি গল। পাচে যি মানুহৰ্ পৰা ভূৎহঁৎ গৈছিল্ সেই মানুহে তেঁওৰ্ লগৎ
৩৯ থাকিবলৈ প্রার্থনা কৰিলে কিন্তু যিশুএ তাক পঁাঠি দি কঁলিলে তয় ঘৰলৈ যাহ আৰু যি মহৎ কর্ম্ম ঈশ্বৰে তো
৪০ ৰর্থ কৰিলে তাকে প্রৌচিক্ কৰগৈ। এই হেতুক্ তাৰৰ্থে যিশুএ যিং মহৎ কর্ম্ম কৰিছিল্ সেই কথা সেই মানুহে গৈ নগৰ্ বিয়াপি কীর্ত্তন্ কৰি জনালে। যিশু ওভতি আহিলৎ মানুহে তেঁওক ৰঙ্গমনে গ্রহণ কৰিলে যি হেতুক্ এটায়ে তেঁওলৈ অপেক্ষা কৰিছিল।
৪১ দেখা য়াইৰস নামেৰে সিনগগৰ্ এক্ অধিকাৰী আহি যিশুৰ্ ভৰিৎ পড়ি আপোন ঘৰলৈ আহিবলৈ তেঁওক
৪২ প্রার্থনা কৰিলে যি হেতুক্ তেঁওৰ বাৰে বৎসৰীয়া এটী জোৱালী মাতোন আছিল কিন্তু তাঁয়ো মৃতকল্প তেঁও যাঁও
৪৩ তেং তেঁওৰ এঠৰৎ মানুহে ভৰি পড়িলাহি। আৰু এজনী তিৰোতো বাৰে বৎসৰ্ তেজগৈ পড়ি আছিল্ চিকিৎ
৪৪ সা কৰোৱাৎ তাইৰ্ ধন এটায় খানি চুকাইছিল্ কিন্তু কাৰোপৰা ভাল ন হল্ তায়েই তেঁওৰ্ পাজফালে দি আহি তেঁওৰ কাপড়ৰ্ আগৎ ছুলে তাতে তেতিক্ষণে তাইৰ্
৪৫ তেজ বল্। যিশুএ কঁলিলে মোক্ কোনে ছুলে এটায়ে

নায়ং হুঁলিলে পিতৰে তেঁওৰ্ লগাৰ্ মান্নহেও হুঁলিলে প্ৰভু মান্নহে আপোনাৰ ওপৰৎ চেপি ধৰি আছে হেঁচাহেঁচি কৰিছে এয়েৰেই যোক্ কোনে চুলে আপুনি
৪৬ এনেকৈ কিয় বোলে। য়িশুএ হুঁলিলে কোনোবায় যোক্ চুলে যি হেতুক মোৰপৰা প্ৰভাব সঞ্চৰিৎ ঞবৰ্ যয়
৪৭ জানো সেই তিৰীএ আপুনি গুপ্তৎ নায় জৈয়াকে দেখি কম্পি কম্পি আহিল তেঁওৰ্ আগৎ পড়ি যি নিমিত্তে তেঁওক চুইচিল্ তেতিয়ায় যেনেকৈ সুস্থ হল জৈয়াক এটাইৰে
৪৮ আগতে তেঁওৎ কলে তেঁও তাইক্ হুঁলিলে ছোৱালি নির্ভয় হোৱা তোমাৰ্ বিশ্বসেই তোমাক সুস্থ কৰিলে
৪৯ কুশলে যোৱা।   তেঁও জৈয়াকে হুঁলিছে তেনেতে সিনগাগৰ অধিকাৰৰ ঘৰৰ্পৰা এক মান্নহ আহি হুঁলিলে তোমাৰ্ ছোৱালী মৰিল গুৰুক দুখ নিদিবা।
৫০ কিন্তু য়িশুএ তাকে শুনি ওত্তৰ্ দি তেঁওক্ হুঁলিলে ভয় নায়
৫১ কেৱল আস্তিক্ কৰা তেবে তাই জীব।   তেঁও ঘৰলৈ আহি পিতৰকে যআকুবকে য়োহনকে ছোৱালীৰ্ মাক্ বাপেককে বাহিৰেকে আৰু কাকো সোমাব নিদিলে
৫২ আৰু ছোৱালীলৈ এটায়ে কান্দিছিল্ অৰাৰাব কৰিছিল্ কিন্তু তেঁও হুঁলিলে নে কান্দিব তাই মৰা নায়
৫৩ কিন্তু টোপনীতে আছে।   সেই ছোৱালী নিশ্চয়ে
৫৪ মৰিবৰ্ জানি সিহঁতে তেঁওক্ হিগিতি কৰিলে।   কিন্তু তেঁও সেই এটাইকে বাজ ওলিয়াই ছোৱালীৰ্ হাতৎ
৫৫ ধৰি মাতিলে বোলে ছোৱালি ওহ্ তাতে তাইৰ্ জীৱ পুনৰপি আহিল্ তায়ো তেতিয়ায় ওঠিল্ পাচে তাইক্
৫৬ জমি খুৱাবলৈ হুঁলিলে।   তাইৰ মাক্ বাপেৰে বিস্ময়

মানিলে কিন্তু যি কর্ম্ম হল সেই কর্ম্ম কাতো ন কবলৈ তেঁও সিহঁতক্ আজ্ঞা দিলে।—

পর্ব্ব তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ্ বাৰে শিষ্যক্ মাতি আনি
১ এটাই ভূতবে ওপৰৎ বিষয় দিলে আৰু ৰোগ ভাল
২ কৰিবলৈ প্ৰভাব দিলে। আৰু তেঁও ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ আৰু নৰিয়া মানুহক ভাল কৰিবলৈ
৩ সিবিলাকক্ পঠিয়ালে আৰু বোলে বাটলৈ লাথুটী বা জোলোঙ্গা বা পিঠা বা ৰূপ একো নলবা আৰু এজনে
৪ দুখানং কাপড় নলবা যি ঘৰৎ সোমাবা তাতে থাকিবা
৫ তাৰেপৰা যাবা। কোনোএ যেদি তোমোলাকক্ আলহি নোপোহে তেবে সেই নগৰৰ্পৰা যাবৰ বেলা সিহঁতৰ্ বিপদে সাক্ষী হবলৈ তোমোলাকৰ ভৰিৰ্
৬ ধুলি ঝোকাৰি পেলাবা। তেতিয়া সিবিলাক্ বিদায় হই সকলো ঠাইৎ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰি আৰু নৰি য়াহঁতক সুস্থ কৰি গাঁৱেং গল্।—

৭ এই কালৎ চতুৰ্থ ভাগৰ্ অধিকাৰ্ হেৰোদে তেঁওৰ্ সমস্তো কৰ্ম্মৰ্ বতৰা পায় বড় ওদ্বিগ্ন হল্ যি হেতুক্
৮ কোনো কোনোএ কুলিলে যোহন মৃত্যুৰ্পৰা ওঠিছে আৰু কোনো কোনোএ কুলিলে এলীয়াহে দেখা দিছে আৰুং মানুহে কুলিলে আগৰে আচাৰ্য্য সকলৰ
৯ মাজৰে এজন ওঠিছে কিন্তু হেৰোদে কুলিলে মযু যোহ নৰ মূৰ কাটিলো কিন্তু যাৰ্ ঢালৰ এই কথা শুনো সেই জন কোন তাতে সি তেঁওক দেখিব খুজিলে।—

১০ তেতিয়া পাঁচনী সকল ঘূৰি আহি যিং কৰিছিল্ তাক তেঁওৎ কলে এই হেতুক্ তেঁও সিবিলাকক্ লৈ বৈত্সৈদা

নগৰৰ্ সীমাৰ্ মাজৰ্ এক্ নির্জান্ ঠাইলৈ গুপ্তে
১১ হৈ গল্। কিন্তু মানুহে জানি তেঁওৰ্ পিচে গল্
আৰু তেঁও সিবিলাকক্ চপাই ললে আৰু ঈশ্বৰৰ্
ৰাজ্যৰ্ কথা কলে আৰু যিবিলাকক্ সুস্থ কৰিবলগা
১২ প্রয়োজন্ আছিল্ সেইবিলাকক্ সুস্থ কৰিলে। দিন্
যাবলৈ ধৰিলে সেই বেলা বাৰেও জন্ আহি তেঁওক্
ইুলিলে চাৰি ফালৰ গাঁৱলৈকে দেশলৈকে গৈ বহালৰ
লৈ আৰু খাবৰ বেহানি কিনিবলৈ মানুহ জুমক পঠিয়া
দিয়ক্ যি হেতুক্ আমি ঔয়াৎ নির্জান্ ঠাইৎ আছো।
১৩ কিন্তু তেঁও সিবিলাকক্ ইুলিলে তোমোলাকে সিহঁতক্
খাবলৈ দিয়া। সিবিলাকে ইুলিলে আমি গৈ এই
বিলাক মানুহলৈ খাবৰ বস্তু নিকিনিলে আমাৰ্ লগৎ
কেৱল পাঁচোটি পিঠা আৰু দুটি মাচ আছে যি হেতুক্
১৪ সিহঁতৰ্ পাচ হেজাৰ মান মানুহ আছিল্। তেতিয়া
তেঁও আপোনাৰ্ শিষ্যসকলক্ ইুলিলে সিহঁতক্ সাৰিৎ
১৫ পঞ্চাশৎ কৰি বহুওৱা। এই হেতুক সিবিলাকে সেই
১৬ ৰূপে এটাইকে বহুৱালে। তেতিয়া তেঁও সেই পাঁচোটি
পিঠাকে দুটি মাচকে লৈ স্বর্গলৈ চায় আশীর্ব্বাদ কৰিলে।
পাচে ভাঙ্গি আপোন শিষ্যসকলক্ সমূহৰ্ আগৎ থব
১৭ লৈ দিলে। তেতিয়া সিহঁতে খায় এটায়ে তৃপিতি পালে
তাৰ্ পাচে বাৰে পাচি ভৰি ডগাচিগা তপালে।—
১৮ এই কালৎ তেঁও তেঁওৰ শিষ্যসকলে মৈতে প্রার্থনা
কৰিবলৈ নিলগা হল তেতিয়া তেঁও সিবিলাকৎ শুধিলে
বোলে মানুহে কি বোলে ময় কোন হোঁ। সিবিলাকে
১৯ ইুলিলে য়োহন্ ইুতক কিন্তু কোনো কোনোএ বোলে

এলীয়াহ্ আৰু২ মান্নহে বোলে পুৰ্ব্বকালৰ আচাৰ্য্য
২০ সকলৰ মাজৰ এজন্ পুনৰ্ উঠিছে। তেঁও সিবিলাকক্
হুঁলিলে কিন্তু তোমোলাকে মোক্ কোন্ হুঁলি কোৱাহৰ্
পিতৰে মাৎ লগালে বোলে আপুনি ঈশ্বৰৰ খ্ৰীষ্ট।
২১ তাতে কাকো সেই কথা ন কৰলৈ তেঁও সিবিলাকক
দৃঢ়ায়২ হুঁলিলে আৰু বোলে মান্নহৰ পুত্ৰেকে নানা
২২ দুখ পাবলগা আৰু বৃদ্ধ লোক সকলৰে বড় পুৰোহিৎ
সকলৰে অধ্যাপক সকলৰে আগৎ অমৰ্য্যাত্তি হুবলগা
আৰু মৰিবলগা আৰু তৃতীয় দিনা পুনৰ উঠিবলগা
প্ৰয়োজন আছে।—
২৩ তেঁও এটাইকে হুঁলিলে যেদি কোনো মোৰ লগৎ
আহিব খোজে তবে আপোনাক্ দমোক আৰু নিত্তো২
২৪ আপোন্ ক্ৰুশলৈ মোৰ্ পিছৎ হোক্। যি হেতুক যি
কোনোএ আপোন্ জীৱ ৰাখিব খোজে সি তাকে হে
ৰুৱা্য যি কোনোএ আপোনাৰ্ প্ৰাণ মোৰ্ নিমিত্ত
২৫ হেৰুৱায় সি তাকে ৰাখিব। যি হেতুক যেদি কোনোএ
সমস্তো জগৎ লভে কিন্তু আপোনাক্ বিনাশ কৰে বা
২৬ আপোনাকে হেৰুৱায় তেৱে তাৰ্ কি প্ৰাপ্তি। যি
হেতুক্ যি কোনোএ মোৰ্ অৰ্থে বা মোৰ্ কথাৰ্ অৰ্থেও
লাজ পায় তাৰ্ অৰ্থে মান্নহৰ পুত্ৰেক যেতিয়া আপোনাৰ্
আৰু আপোন বাপেকৰো ধৰম দূতৰ বলেৰে আহিব
২৭ তেতিয়া তেঁও তাৰ্ অৰ্থে লাজ পাব। কিন্তু মই তোমো
লাকৎ স্বৰূপ কৰি কঁও যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নে
দেখি মৃত্যুক্ নে চাকিব এনে কেতেটি মান্নহ ঈয়াতে
থিয় হুই আছে।—

২৮ এইসকল আখ্যানৰ পাচে আঠদিন মানৰ পিচৎ এনে হল তেঁও পিতৰকে য়োহনকে য়াকুবকে পৰ্ব্বতৰ
২৯ টিঙ্গৎ আৰাধনা কৰিবলৈ লৈ গল আৰু আৰাধনা কৰোতে তেঁওৰ মুখৰ ৰূপ আন প্ৰকাৰ হল আৰু তেঁওৰ বস্ত্ৰ শুক্লল বৰণ চিকমিকিয়া হল আৰু দেখা সেই বেলা মোশহ আৰু এলীয়াহে তেঁওৰ আগৎ কথা
৩০ কলে জ্যোতিৰ্ম্ময় হই এই দুজনে দেখা দি তেঁওৰ মৃত্যু
৩১ য়িৰুশালমৎ পূৰ কৰিবলগা সেই মৰণৰ কথা কলে। কিন্তু পিতৰে আৰু যিবিলাক তেঁওৰ লগৎ আছিল সিবিলাকে টোপনীতে চুলচুলীয়া হল পাচে জাগি তেঁওৰ কান্তি দেখিলে আৰু যি দুজন তেঁৱে সৈতে থিয় হই
৩২ আছিল সিবিলাককো দেখিলে। তেতিয়া সিবিলাকৰ যাবৰ বেলা পিতৰে য়িশুক কুলিলে হে প্ৰভু জৈয়াতে থকা আমাৰ ভাল এয়েহেই আমি তিনটা বস্ত্ৰগৃহ সাজো এটা আপোনালৈ এটা মোশহলৈ এটা এলীয়াহলৈ সি আপোনাৰ কথা নিশ্চয় কৰিব নোৱাৰিলে সেই
৩৩ কাৰণে এই কথা কলে। সি জৈয়াকে কুলিছে জৈয়াৰ মাজতে এক মেঘ আহি সিবিলাকক আবৰি ধৰিলে মেঘৎ সোমায় সিবিলাকৰ ভৰ লাগিল। এহি
৩৪ মোহোৰ প্ৰিয় পুত্ৰ তাহাৰ কথা শুন এহি বাণী মেঘৰ
৩৫ পৰা ওলাল সেই শবদ গলৎ পাচে য়িশু অকলশৰিয়া হল আৰু সিবিলাকে জৈয়াকে গুপুৎ কৰি থলে যি দেখিছিল তাকো সেই কালৎ কাকো ন কলে।—
৩৬ পাচদিনা সিবিলাক পৰ্ব্বতৰ পৰা নামিলৎ পাচে বহু

৩৭ মানুহ তেঁওক্ দেখিবলৈ আহিল। আৰু দেখা
সিহঁতৰ্ মাজৰে এক মানুহে এটাহ্ পাৰি টুলিলে হে
গুৰু আপোনাৰ্ আগৎ ময় নিবেদন্ কৰো মোৰ্
৩৮ পুত্রলৈ দৃষ্টি কৰোক্ যি হেতুক্ সি মোৰ্ এক্ সন্ততি
৩৯ আৰু দেখা এটা ভূতে তাক্ ধৰিলে সি অকস্মাতে এটাহ
পাৰে আৰু সি তাক্ বিদাৰে তাতে মুখে ফেন ওলায়
৪০ আৰু তাক্ থেকেচে দুৰ্ভাগ্ নেছেড়ই। ময় তাক্ এড়ু
ৱাবলৈ তোমাৰ ভকৎসকলৎ প্ৰার্থনা কৰিলো কিন্তু
৪১ সিবিলাকে নোৱাৰিলে। য়িশুএ মাৎ লগালে বোলে
ঐ অনাস্তিক্ ঐ গৰুইঁৎ কেতে দিন তইঁতৰ্ লগৎ থাকিম্
ময় কেতে দিন্ তইঁতক্ সহিম তোৰ্ পুত্রেকৰ ঔয়া লৈ
৪২ কে আন্। সি আহিছিল্ তেতিয়া তাক্ ভূতে পেলায়
দিলে আৰু ধৰিলে তেতিয়া য়িশুএ সেই অশুচি আত্মাক্
ধমকিয়ায় লৰাক্ ভাল্ কৰিলে আৰু তাক্ তাৰ্ বাপে
কৰ্ হাতৎ দিলে। ঈশ্বৰৰ্ আশ্চর্য্য মহিমা দেখিঃ
৪৩ এটায়ে বড় বিস্ময় মানিলে। যিহ কৰ্ম্ম য়িশুএ কৰিছিল্
সেই সকলতে এটায়ে বিস্ময় মানিলে তাৰ মাজতে তেঁও
৪৪ আপোন শিষ্যসকলক টুলিলে এই কথা তোমোলাকৰ্
কৰ্ণৎ সোমাওক্ যি হেতুক মানুহৰ্ পুত্রেকক্ মানুহৰ্
৪৫ হাতৎ সোধায় দিব লাগিব। কিন্তু সিবিলাকে সেই
কথা নু টুঝিলে সিবিলাকৎ গুপ্ত হই থাকিল্ তাতে
সিবিলাকে তাক্ নেজানিলে আৰু তেঁওতো সেই কথা
৪৬ শুধিবলৈ ভয় কৰিলে। সিবিলাকৰ্ কোন্ বড় হব
এই নিমিত্তে তেতিয়া সিবিলাকৰ্ মাজৎ দ্বন্দ লাগিল্।
৪৭ য়িশুএ সিবিলাকৰ্ মনৰ্ কথা টুঝি এটি লৰাক্ আনি

আপোনাৰ কাষৰতে বহুৱালে আৰু সিবিলাকক্
৪৮ কুলিলে যি কোনএ এই লৰাকে মোৰ নামে আলহি
পোহে সি মোকে আলহি পোহে আৰু যি মোক্ আলহি
পোহে যি জনে মোক্ পঠ্ালে সেই জনে তেঁওকো আল
হি পোহে। যি হেতুক্ তোমোলাকৰ্ এটাইৰে মাজৎ
৪৯ যি অতি সৰু সেয়ে বড় হৱ। পাচে য়োহনে মাৎ
লগালে বোলে হে প্ৰভু আপোনাৰ্ নাম কৰি ভূৎ
হঁতক্ খেদাইছে এনে এজনক্ আমি দেখিলো সেই
জন আমাৰ্ লগৰ ন হয় এইহেতুক্ তেঁওক্ আমি
৫০ হাক্ দিলো। য়িশুএ কুলিলে তাক্ হাক্ নি দিবা যি
হেতুক্ যি আমাৰ্ বিপক্ষ ন হয় সি অমাৰ সপক্ষ।—
৫১ তেঁওৰ্ ঊৰ্দ্ধগতি হবৰ্ কাল্ পুৰ্ হইছে সেই সম
য়তে য়িৰুশালমলৈ যঁওতে সেই ফাললৈ মুখ স্থিৰ্
৫২ কৰিলে। আৰু মানুহক্ আপোনাৰ্ আগেই প
ঠ্ালে সিবিলাক্ গৈ তেঁওলৈ বহা যুগুৎ কৰিবলৈ শম
৫৩ ৰোনীহঁতৰ্ এখান নগৰৎ সোমাল্গৈ কিন্তু তেঁওৰ্
মুখ য়িৰুশালমলৈ যোৱাৰ্ নিচিনা হল্ সেই নিমিত্তে
৫৪ সিবিলাকে তেঁওক্ আলহি ন পুহিলে। যকোৱ আৰু
য়োহন তেঁওৰ্ এই দুজন শিষ্যে তাকে দেখি কুলিলে
হে প্ৰভু আমি সৰগৰ্পৰা জুইক্ আজ্ঞা কৰো আৰু
এলীয়াহ্ যেনে কৰিলে তেনেকৈ সিহঁতৰ্ বিনাশ
৫৫ কৰিম্নে। কিন্তু তেঁও ওভতি সিবিলাকক্ হকি মাৰি
কুলিলে তোমোলাকৰ্ কেনে মন্ তোমোলাকে জৈয়াৰে
৫৬ নেজানা যি হেতুক্ মানুহৰ্ জীৱ নাশ কৰিবলৈ মানু
হৰ্ পুত্ৰেক্ অহা নাই কিন্তু ৰাখিবলৈহে আহিছে।

৫৭ পাচে সিবিলাক্ আৰু এক্ গাঁৱলৈ গল্। সিবিলাক্ বাটৎ
যাওতে এক্ মানুহে তাক্ কৈলিলে প্ৰভু আপুনি যলৈ যায়
৫৮ ময়ো তলৈকে আপোনাৰ্ লগৎ যাম্। য়িশুএ তাক্
কৈলিলে শিয়ালৰ্ গাৎ আছে আকাশৰ্ চৰাই
বোবাহ্ আছে কিন্তু মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ মূৰ্ থবাবৰ
৫৯ ঠাই নাই। তেঁও আৰু এক মানুহক্ কৈলিলে তুমি মোৰ্
লগৎ আহা কিন্তু সি কৈলিলে হে প্ৰভু আগেই মোৰ্
৬০ বোপাইক্ মৈদামৎ থবলৈ মোক্ যাব দিয়োক্। য়িশুএ
তাক্ কৈলিলে মৰায় মৰাৰ্ মৈদাম্ বান্ধোক্ কিন্তু তুমি
৬১ গৈ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য কীৰ্ত্তন কৰা। আৰু এক্ মানুহে
কৈলিলে প্ৰভু আপোনাৰ্ লগৎ ময় যাম কিন্তু যিবিলাক্
ঘৰৎ আছে সিহঁতৰ অনুমতি লবলৈ মোক্ আগেই
৬২ যাব দিয়োক। য়িশুএ তাক কৈলিলে কোনোএ নাঙ্গলৎ
হাৎ দি যেদি পাচে দেখে তেবে সি ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্
যোগ্য ন হয়।

পর্ব্ব ঔয়াৰ্ পাচে প্ৰভুএ আৰু সোত্তৰজনক নিযোজন কৰি
১০ যিযি নগৰলৈ আৰু ঠাইলৈ আপুনি আহিবলৈ থিৰিলে
২ সিবিলাকক্ দুজনং কৰি সেই ঠাইলৈ পঠালে।
এই হেতুক তেঁও সিবিলাকক্ কৈলিলে শস্যৰ্ বড় হয়
কিন্তু শস্যকৰা অলপ এই হেতুক্ আপোনাৰ্ শস্য দাবলৈ
৩ শস্যকৰাক্ পঠাবলৈ খেতিৰ্ গিৰিহতৎ জান্ দিয়া।
তোমোলাক যোৱা দেখা কুকুৰ্ নেচিয়া বাঘৰ্ মাজৎ
মেষৰ্ পোৱালি যেনে তেনেকৈ তোমোলাকক্ ময়
৪ পঠাওঁ। মোনা বা থলিয়া বা পইজাৰ্ একো ন নাবা
৫ আৰু বাটৎ কাকো সেৱা ন কৰিবা। আৰু যিং

ঘৰৎ তোমোলাক্ সোমাবা প্ৰথমতে কুলিবা এই ঘৰৰ্
কুশল্ হোক্ যেদি কুশলৰ্ কোনো পুত্তেক্ তাৎ থাকে
৬ তেবে তোমোলাকৰ্ কুশল্ তাৰ্ ওপৰৎ থাকিব কিন্তু
যেদি নে থাকে তেবে সেয়ে তোমোলাকৰ্ হাইলৈ
৭ ঘূৰ্ আহিব। সেই ঘৰৎ সিহঁতৰ্ যি থাকে তাকে
খোৱাপীয়া কৰি থাকিবা যি হেতুক্ খয়া আপোন্ বেতন
৮ মূল্যৰ্ যোগ্য ঘৰেং নে য়াবা। যি কোনো নগৰলৈ
গলে লোকে তোমোলাকক্ গ্ৰহণ কৰে তেবে যিং
৯ তোমোলাকৰ্ আগৎ থয় তাক্ খাবা। তাৰ্ মাজৎ
যিং মানুহ নৰিয়াপৰা সিহঁতক্ সুস্থ কৰিবা আৰু
সিহঁতক্ কুলিবা ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ
১০ আহিছে। কিন্তু যি কোনো নগৰলৈ গলে মানুহে
তোমোলাকক্ আলহি নোপোহে তেবে সেই নগৰৰ্
১১ আলিলৈ গৈ কুলিবা তোমোলাকৰ্ নগৰৰ্ যি ধূলি
আমাৰ্ ভৰিৎ লাগে তাকে তোমোলাকৰ্ অহিতলৈ
জোকাৰি পেলও কিন্তু নিশ্চয়ে জয়াক্ জানিবা ঈশ্বৰৰ্
১২ ৰাজ্য তোমোলাকৰ ওচৰলৈ আহিছে। তোমো
লাকৎ ময় কঁও সেই দিনা সেই নগৰৰ্ দণ্ডতকৈ সদো
১৩ মৰ্ দণ্ড সহনীয়। হে খোৰাজিন্ তোমাৰ্ সন্তাপ
হব হে বৈৎসৈদা তোমাৰ্ সন্তাপ হব যি হেতুক্
যি আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তোমোলাকৰ্ মাজৎ কৰা গৈছে তাকে
যেদি সূৰতে সীদোনতে কৰিলে হেতেন্ তেবে সিহঁতে
ভালে দিনৰ্ আগেই চটতে ছাইতে বহি মন্ পাল
১৪ টালে হেতেন্। কিন্তু শেষৰ্ দিনা তোমোলাকৰ দণ্ডত
কৈ সূৰৰে সীদোনৰে দণ্ড অধিক্ সহনীয় হব। হে

১৫ সৰগলৈকে গুচ্ছা কফৰনহুম্ তুমি নৰকৎ পেলোৱা হবা।—

১৬ যেয়ে তোমোলাকৰ কথা শুনে সেয়ে মোৰ কথা শুনে আৰু যেয়ে তোমোলাকৰ কথা ঔতিক্ষিং কৰে সেয়ে মোৰ কথা ঔতিকিং কৰে যি জনে মোক্ ঔতিকিং কৰে যি জনে মোক্ পঠ্হালে সেয়ে তেঁওকো ঔতিকিং কৰে।—

১৭ পাচে সেই সোত্তৰ্ জনে আনন্দিত হৈ ওভতি কুলিলে হে প্ৰভু আপোনাৰ্ নামৰ্ দোৱাৰায় ভূৎহুঁৎ

১৮ আমাৰ্ বশবৰ্ত্তি হয়। তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে বিদু লি চমকৰ্ নিচিনাকৈ সৰগৰ্ পৰা পড়িবৰ্ শয়তানক্ মই

১৯ দেখিলো। দেখা সাঁপকে চেলাবিলাকুকে মচকিবলৈ আৰু শত্ৰুৰ্ এটায় বলৰ্ ওপৰৎ বল তোমোলাকক্ মই দিয়ো আৰু যেন্ কোনোএ একো প্ৰকাৰে তোমোলাকক্

২০ হিংসা কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু আত্মা বিলাক্ যেন্ তোমো লাকৰ্ বশবৰ্ত্তি হয় জৈয়াৎ বঙ্গ ন কৰিবা কিন্তু তোমো লাকৰ্ নাম সৰগৎ লেখা হবলৈ বৰং বঙ্গ কৰা।

২১ সেই ভাৱে য়িশুএ বঙ্গ মন হৈ কুলিলে হে পিতৃ সৰ গৰো পৃথিৱীৰো অধিকাৰী তুমি জ্ঞানী আৰু দীঘদৰ্শী লোকৎ জৈয়াকে গুপ্তৎ কৰি থৈচা আৰু লৰাহঁতৰ্ আগৎ ব্যক্ত কৰিচা সেই হেতুক্ তোমাক্ স্তুতি কৰো হে পিতৃ এনে হোক্ যি হেতুক্ তোমাৰ্ জৈয়াতে সন্তোষ।

২২ মোৰ্ পিতৃএ মোক্ সকলো সুম্পি দিচে পিতৃ বিনে কোনো এ প্ৰতেকক্ নেজানে এনেকৈ প্ৰতেকো আৰু যাৰ্ আগৎ প্ৰতেকে তেঁওক্ ব্যক্ত কৰিব খোজে এই দুয়োকো

২৩ এতি পিতৃক কোনোএ নেজানে। পাচে তেঁও আপো

নাব্ ভকৎসকলব্ ফাললৈ ওভতি গুপ্তে কবি কলে
বোলে যি পদার্থ তোমোলাকে দেখা সেই পদার্থ যি চক্ষুএ
২৪ দেখে সেই চক্ষু ধন্য। যি হেতুক্ তোমোলাকে ময় কওঁ
যি, তোমোলাকে দেখিবলৈ পোৱা তাক্ বহু আচার্য্যে
আৰু বজায় দেখিব খোজে কিন্তু দেখা পোৱা নায়
আৰু যিহকে, তোমোলাকে শুনিবলৈ পোৱা সেই কথাও
শুনিব খুজিছে কিন্তু শুনিবলৈ পোৱা নায়।—
২৫ সেই কালত দেখা এজন্ স্মৃতিকব্ থিয় হুই তেঁওব্
পৰীক্ষা বুঝিবলৈ বুলিলে হে গুৰু অনন্তায়ু হবলৈ কি
২৬ কবিম্। তেঁও তাক্ বুলিলে শাস্ত্ৰত কি লেখা আছে
২৭ কি পঢ়া। তেঁও সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে তোমাব্ সর্ব্ব
বুদ্ধি সর্ব্বমন্ সর্ব্ববল্ সর্ব্ব চিত্ত দি তোমাব্ ঈশ্বৰ্ যিহূ
হাক্ চেনেহ কবা আৰু আন্য সদৃশ তোমাব্ ওচৰব্
২৮ মানুহকে চেনেহ কবা। তেঁও তেঁওক্ বুলিলে তুমি
২৯ কুমূপ সিদ্ধান্ত কৰিছা ঔয়াকে কবা তেবে জীবা। কিন্তু
তেঁও আপোনাকে পৰমাৰ্থিক্ কৰিবলৈ মন কবি যিশুক্
৩০ বুলিলে মোৰ্ ওচৰত থকা কোন্। যিশুএ মাত লগালে
বোলে এক মানুহ যিৰুশালমব্পৰা যিৰিখলৈ যাওঁতে
ডকাই তব্ হাতত পৰিল সেই ডকাইতে হাতে তাব্
কাপড় কাঢ়িলৈ তাক্ ঘা লগায় এবা মবা কবি তাক
৩১ এৰি গুচি গল্। পাচে এক্ পুৰোহিত দৈবযোগে সেই
৩২ বাটে গল্ তাক্ দেখি নিলগ্ হুই গল্। এইৰূপে এক
লৈবও সেই ঠাইলৈ দি গল্ কিন্তু সি আহি তাক্ দেখি
৩৩ নিলগ হুই গল্। কিন্তু এক শমৰোনী যাওঁতে তাৰ্
৩৪ ওচৰত ওপগাত হল্গৈ তাক্ দেখি মৰম্ কবি তাৰ ওচ

ৰলৈ গৈ তেল্ আৰু দ্ৰাক্ষাৰস তাৰ্ ঘাৎ ঢাকি দিলে
আৰু সেই ঘা বান্ধিলে পাচে তাক আপোনাৰ্ বাহনতে
৩৫ তুলি চকিলৈ আনি তাক্ ভাল্কৈ থলে। পাচ্ দিনা
যাবৰ্ বেলা সি দুটি সিকি আনি চকিয়ালক্ দি তাক্
হুঁলিলে ঔয়াক্ ভাল্কৈ ৰাখিবা আৰু আধিক্ যি
৩৬ ভাঙ্গিবা তাক্ ময় ওভতি আহিবৰ্ বেলা দিম। এই
তিনিৰ্ মাজৎ ডকাইতে ধৰা মানুহৰ্ ওচৰিয়া কোন
৩৭ তোমাৰ মনে কি ধৰে। তেঁও হুঁলিলে যেয়ে তাক্ মৰম্
কৰিলে সেয়ে পাচে যিশুএ তেঁওক্ হুঁলিলে তুমি সেই
ৰূপ্ কৰাগৈ।—

৩৮ সিবিলাক্ যঁওতেং এনে হল্ তেঁও এক্ গাঁৱলৈ গল্
তাতে মাৰ্থা নামেৰে এজনী তিৰোতায় তেঁওক্ আলহি
৩৯ ধুহিলে। তাইৰ মাৰিয়া নামেৰে এজনী ভগিনী তায়ে
৪০ যিশুৰ ভৰিৰ্ ওচৰৎ বহি তেঁওৰ্ কথা শুনিলে। কিন্তু
মাৰ্থা বহু পৰিচান্ ধৰি আহৰি নে পাইছিল এই
হেতুক্ তাই ওচৰ চাপি হুঁলিলে হে প্ৰভু মোৰ্ ভনীএ
আল্পৰিচান্ ধৰিবলৈ মোক্ অকলকে এৰি দিছে ঔয়াৎ
আপোনাৰ্ একো ভাৱনা নায়নে মোৰ্ উপকাৰ্ কৰি
৪১ বলৈ তাইক্ কোলোক। যিশুএ সমিধান্ দি হুঁলিলে
হে মাৰ্থা মাৰ্থা তুমি ভালেমান্ বস্তৎ চিন্তা কৰি
আহৰি নে পাইছা কিন্তু এটি বস্তু প্ৰয়োজন্ আছে
আৰু যি ভাল্ ভাগ তাৰ্ পৰা লৰ নে লাগিব মাৰিয়াৰ
সেই ভাগতে মন্ লাগিছে।—

পৰ্ব্ব পাচে তেঁও আৰাধনা কৰি এঠাইৎ আছিল সাঙ্গ
১১ কৰৰ্ বেলা তেঁওৰ এক ভকতে হুঁলিলে হে প্ৰভু যেনেকৈ

য়োহনে তেঁওৰ ভকৎ সকলক শিখালে তেনেকৈ আমাকো
২ আৰাধিনা কৰিবলৈ শিকাওক। তেঁও সিবিলাকক
কৈলিলে যেতিয়া তোমোলাকে আৰাধিনা কৰা তেতিয়া
৩ কোৱা বোলা হে আমাৰ স্বৰ্গস্থ পিত্ তোমাৰ নাম
পবিত্ৰৰূপে মান্য হোক তোমাৰ ৰাজ্য উপগত হোক্
সৰগৎ যেনে তেনেকৈ পৃথিবীতো তোমাৰ্ ঔজ্ঞ কৰ্ম্ম
৪ কৰা হোক্। আমাৰ্ নিত্য আহাৰ্ নিতৌ আমাক্
৫ দিয়া। আমাৰ্ পাতক্ মৰষা যি হেতুক্ আমাৰ্ এটাই
৬ ধৰুৱাইঁতক্ আমি মৰষো। আমাক্ পৰীক্ষালৈ নি
৭ নিৰা কিন্তু আমাক্ দুষ্টৰ্পৰা পৰিত্ৰাণ কৰা। পাচে
তেঁও সিবিলাকক কৈলিলে তোমোলাকৰ্ কাৰো যদি এটি
সখি থাকে সেয়ে যেদি মাজিনা ৰাতি তাৰ্ ঘৰলৈ
গৈ বোলে হে সখি মোক্ তিনিটা পিঠা ধাৰে দিয়া
কিয়নো মোৰ্ এযেলৈ এক সখি আহিছে তেঁওৰ আ
৮ গৎ থবলৈ মোৰ্ একো নায়। কিন্তু ভিতৰৰ মানুহে
সমিধান্ কৰিলে বোলে মোক্ দুঃখ নিদিবা এতিয়া
দুৱাৰ ভাও দিলো আৰু মোৰ্ লৰাইঁৎ মোৰ্ সংগৎ
শুই আছে তোমাক্ দিবলৈ ময় উঠিব নোৱাৰো।
৯ তোমোলাকৎ ময় কঁও তাৰ্ সখি হৈ্নি যদি উঠে নি
দিয়ে তথাপি তাৰ্ কাণ্ডৰাওতে উঠি্ যিমান্ তাৰ্ প্ৰয়ো
১০ জন্ আছে তিমান্ তাক্ দিব। আমি তোমোলাককো
বোলো তোমোলাকে খোজা তেবে তোমোলাকক্ দিয়া
হব বিচাৰা তেবে পাবা চপৰিয়োৱা তেবে তোমোলাক
১১ লৈ দুৱাৰ্ মুকলি হব। যি হেতুক্ যি খোজে সেয়ে পায়

আৰু যেয়ে কাৰ্ব্বাৰ্ কৰে সেয়ে পায় আৰু যেয়ে চপ
১২ ৰিয়ায় তাঁলৈকে মুকলি হয়। তোমোলাকৰ মাজৎ যি
কোনো জনৰ বাপেক্ থাকে তাৰ্ আগৎ যদি পুতেকে
পিঠা খোজে তেবে সি তাক শিল্ দিবনে আৰু যেদি মাচ
খোজে তেবে সি মাচৰ্ সলনী সাপ্ তাক্ দিব নে অথবা
১৩ তিয়া যেদি খোজে তেবে সি তাক্ বিছা দিব নে। এই
হেতুক্ তোমোলাকে বয়া হুই তোমোলাকৰ্ লৰাইঁতক্
সত বেহানী দিয়া যেদি জান তেবে যিবিলাকে তোমো
লাকৰ্ সৰগী পিতৃৰ্ কাষৰৎ খোজে তেঁও সিহতক্
১৪ বীৰম্ আতমা কিমান্ সৰহকৈ দিব। এই কালৎ তেঁও
এটা ভূতক্ খেদাইছিল্ সি আঁকৰা আছিল্ তেতিয়া ভূৎ
খেদালৎ এনে হল আঁকৰায় কথা কলে তাতে মানুহে
১৫ বিস্ময় মানিলে। কিন্তু সিবিলাকৰ্ মাজৰে কোনো
কোনোএ হুঁলিলে ভূৎ-হঁতৰ্ ৰজা বয়লজিবুৰ্ নামেৰে
১৬ সি ভূৎ-হঁতক খেদায় দিয়ে আৰু মানুহে তেঁওৰ্ পৰীক্ষা
হুঁজিবলৈ সৰগৰ্পৰা কোন চিন্ তেঁওৰ কাষৰৎ
১৭ দেখিব খুজিলে। তেঁও সিহঁতৰ্ মনৰ সঙ্কল্প জানি সিহঁ
তক হুঁলিলে কোনো ৰাজ্য আপোনাৰ বিৰোধে বেলেগ
১৮ হলে বিনাশ হয় আৰু দাৰো আপোন বিৰোধে বেলেগ
হলে ভাগে আৰু যেদি শয়তানো আপোন বিৰোধে
বেলেগ হয় তেবে তাৰ ৰাজ্য কেনেকৈ স্থিৰ হব। যি
হেতুক্ তোমোলাকে কোৱা যেময় বয়লজিববুৰ নামেৰে
১৯ ভূৎ-হতক্ খেদায় দিয়োঁ। কিন্তু যেদি ময় বয়লিজববুৰ
নামেৰে ভূত্ খেদঁও তেবে কাৰ্ নামৈলে তোমোলা
কৰ্ লৰাইঁতে সিহঁতক্ খেদায় দিয়ে এই নিমিত্তে সিহঁৎ

২০ তইঁতৰ্ শোৰিৰ্ অধিকাৰ্ হব। আৰু ময় যেদি
ঈশ্বৰৰ্ আঙ্গুলিৰে ভূৎ-হঁতক্ খেদঁও তেবে ঈশ্বৰৰ্
২১ ৰাজা তইঁতৰ্ কাষৰৈল অৱশ্য আহিছে। বলী
মানুহে সাজ্জৱ হই যেতিয়া ঘৰ্ ৰাখে তেতিয়া তাৰ্ ধন্
২২ নিৰুপদ্ৰুৱে থাকে। কিন্তু যেতিয়া তাৎকৈও কোনো বলী
আহি তাক্ জিনে তেতিয়া যি অস্ত্ৰ শস্ত্ৰৎ তাৰ্ বিশ্বাস
২৩ থাকে তাকে লৈ যায় আৰু লোৰা বস্তু বাঁটি লয়। যি
মোৰ্ সপক্ষ ন হয় সি মোৰ্ বিপক্ষ আৰু যি ময়ে সৈতে
২৪ নৈ কোঠায় সি এড়ি পেলায়। অশুচি জীৱে কোনো
মানুহক্ এড়ি জীৱনী বিচাৰিং শুকান্ ঠাইৎ ফুৰে
২৫ পাচে তাকে নেপায় বোলে ময় যি ঘৰ এড়ি আহিছোঁ
তালৈকে আকও যাঁও পাচে গৈ তাক্ সৰা আৰু শুৱনি
২৬ পায়। পাচে সি গৈ আপোনাৎকৈও দুষ্ট আৰু সাৎ
জীৱক্ আনে সিহঁতো সোমায় সেই ঠাইতে নিবাস
কৰে তাতে সেই মানুহৰ্ অন্তিম অৱস্থা তাৰ আদিৎ
কৈও বয়া হয়।—

২৭ এই কথা কথন কালৎ এনে হল এজনী তিৰোতায়
ভুমৰ মাতৰ্পৰা এটাহ পাৰি তেঁওক্ ধুলিলে যি গৰ্ভে
তোমাক্ ধৰিলে আৰু যি স্তন তুমি পীলা সেই দুয়ো
২৮ ধন্য। তেঁও কলে দিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্ কথা শুনে
২৯ মানে সেইসকলেইহে ধন্য। মানুহ ঢাপিলৎ
তেঁও কব ধৰিলে বোলে এই দুৰ্জন মানুহবিলাক্ জইঁতে
চিন্ বিচাৰে কিন্তু য়োনাহ্ আচাৰ্য্যৰ চিন্ বিনে কোনো
৩০ চিন্ সিহঁতক্ দিব নেলাগিব। এই কাৰণে যেনেকৈ
য়োনাহ্ নিনিৱেহ্হঁতক্ পুতি এক্ চিন্ আছিল্ তেনে

কৈ মানুহৰ পুতেকো এই মানুহবিলাকক প্ৰতি হব।
৩১ দক্ষিণ দেশৰ কুঁৱৰী শোধৰ দিনা এতিয়াৰ কালৰ মানুহে সৈতে থিয় হৈ সিতহঁক অপৰাধিয়া কৰিব যি হেতুকে শলমনৰ জ্ঞান শুনিবলৈ তাই পৃথিবীৰ অন্ত
৩২ ভাগৰপৰা আহিছিল কিন্তু শলমনতকৈ বড় এজন এথেত আছে। নিনিবীয় মানুহ শোধৰ দিনা এতিয়াৰ কালৰ মানুহে সৈতে থিয় হৈ সিহঁতক অপৰাধিয়া কৰিব যি হেতুকে সিহঁতে যোনাহৰ কীৰ্ত্তনতে মন পালটালে কিন্তু
৩৩ দেখা যোনাহতকৈ বড় এজন এথেত আছে। কোনো মানুহে চাকি লগায় গুপুত ঠাইত ন থয় বা দোনৰ তলত ন থয় কিন্তু সোমোৱা মানুহে পহৰ দেখিবলৈ
৩৪ গছাৰ ওপৰত থয়। শৰীৰৰ প্ৰদীপ চক্ষু এই হেতুকে তোমাৰ চক্ষু যেদি একদৃষ্টি হয় তেবে গোটাই শৰীৰ দীপ্তিময় হব তোমাৰ চক্ষু যেদি বেয়া হয় তেবে গোটাই
৩৫ শৰীৰ অন্ধকাৰময় হয়। সেই কাৰণে সাৱধান হোৱা জানো পাছে তোমাৰ মাজত থকা দীপ্তি অন্ধকাৰ
৩৬ হয়। এই হেতুকে তোমাৰ শৰীৰৰ কোনো ঠালে অন্ধকাৰ নহলে গোটাই শৰীৰ যেদি দীপ্তিময় হয় তেবে চাকিৰ বড় কান্তিএ যেতিয়া তোমাক পহৰ দেখুৱায় তোমাৰ গোটাই শৰীৰ তদ্ৰূপ দীপ্তিময় হব।—
৩৭ তেঁও এই কথা কৈছে এই সময়তে এজন ফাৰিশিএ তেঁওক আপোনাৰ লগত খাবলৈ কলে তেতিয়া তেঁও
৩৮ সোমায় বহিলে। কিন্তু ফাৰিশিএ তেঁওক খাবৰ
৩৯ আগে স্নান কৰিবৰ নে দেখি বিস্ময় মানিলে এই হেতুকে প্ৰভুএ তেঁওক বুলিলে এতিয়া তোমোলাকে ফাৰি

শিএ কাহীবাটীৰ্ বাজ যালে দহাঁ। কিন্তু তোমোলাকৰ্
৪০ ভিতৰং অন্যবিষে দুর্জনভাৱে ভৰা। ঐ অজ্ঞা
নিহঁং যি জনে বাজফাল নির্ম্মাণ কৰিলে তেঁও ভিতৰ্
৪১ ফাল্ নির্ম্মাণ কৰা নায়নে। কিন্তু তে যোলাকে বিত্তা
নুসাৰে দান্ কৰা তাতে দেখা তোমোলাকৰ্ প্রতি এটায়
৪২ শুচি। কিন্তু ঐ ফাৰিশিহঁং তহঁৰ্ সন্তাপ হব যি
হেতুক মৰিচা আৰু যেযেন্কু এটায় শাকৰ্ দশম ভাগ্
তোমোলাক দিছা কিন্তু ন্যায় আৰু ঈশ্বৰং প্রেম এড়ি
পেলাইছা ঔয়াকে কৰা আৰু আনক্ ত্যাগ্ ন কৰা
৪৩ তোমোলাকৰ্ ওচিং। ঐ ফাৰিশিহঁ- তহঁতৰ্ সন্তাপ্
হব যি হেতুক সবাগাং তোমোলাকে ওত্তম্ আসন
৪৪ আৰু আলিবাটত্ সেৱা খোজা। ঐ অধ্যাপক
হঁং ফাৰিশিহঁং কাল্পনিকহঁং তহঁতৰ্ সন্তাপ্ হব যি
হেতুক তহঁং অদৃশ্য মৈদামৰ্ নিচিনা আৰু যিবিলাক্
৪৫ তাৰ ওপৰে দিযায় সিহঁতে নে জানে। বাৱস্থা জ্ঞানি
এজন্ সমিধান্ দি তেঁওক্ হুঁলিলে হেপ্রভু ইয়াকে
৪৬ হুঁলি আমাৰ দুৰুক্তি কৈচে। কিন্তু তেঁও হুঁলিলে হে
অধ্যাপকহঁং তহঁতৰো সন্তাপ্ হব যি হেতুক তাঙ্গিব
অসহনীয় ভাৰ তোমোলাকে মানুহৰ্ ওপৰং দিচা
৪৭ কিন্তু আপুনি এক্ আঙ্গুলিৰেও নোচোৱাইক্। তোমো
লাকৰ্ সন্তাপ্ হব যি হেতুক তোমোলাকে আচার্য্য সক
লৰ্ মৈদাম্ বান্ধা তোমোলাকৰ্ পিতৃসকলে সিহিলা
৪৮ ক্ মাৰিলে সিবিলাকৰ্ কর্ম্মৰে তোমোলাকৰ্ মনং
কচিৰ এই প্রমাণ দিছা কিয়নো সিহঁতে সিবিলাক্
৪৯ বধিলে তোমোলাকে সিবিলাকৰ্ মৈদাম্ বান্ধা। সেই

কাৰণ ঈশ্বৰৰ জ্ঞান কয় ময় আচাৰ্য্য সকলকে পাঁচনী
সকলকে সিবিলাকৰ ওচৰলৈ পঠাম্ কিন্তু পৃথিবীৰ
৫০ ভিত্ত দিবৰেপৰা অৰ্থাৎ হাবেলক মাৰিবাৰপৰা যজ্ঞ
৫১ বেদি মন্দিৰৰ মাজৎ হত জখৰীয়াহৰ মৰালৈকে
যিমান্ আচাৰ্য্য হত হল্ সেইবিলাক্ বধৰ্ প্ৰতিফল
এঁতিয়াৰ্ কালৰ মানুহৰ ওপৰৎ পড়িব এই নিমিত্তে
সিহঁতৰ্ মাজৰে কেতেটি মানুহক্ সিবিলাকে বধ
কৰিব আৰু কেতেটি মানুহক টওনিয়াব। তোমো
লাকৎ ময় জৈয়াকে নিশ্চয় কৰি কওঁ তাকে এতিয়াৰ্
৫২ কালৰ্ মানুহক্ ভোগ কৰাব লাগে। হে বাৱস্থা
জ্ঞানিসকল তোমোলাকৰ সন্তাপ হব যিহেতুক তোমো
লাকে জ্ঞানৰূপ চাপ অপহৰণ কৰিছা আপুনিও নো
সোমালা যিবিলাক সোমাইছিল্ সেইবিলাকবো তোমো
৫৩ লাকে হাক দিলা। তেঁও সিবিলাকৰ্ আগৎ এই
আখ্যান কইছে সেই সময়তে তেঁওক্ অপবাদ দিবলৈ
৫৪ অনুসন্ধান্ কৰি তেঁওৰ্ মুখৰ্ কোনো কথা ধৰিবলৈ
চেষ্টা কৰি অধ্যাপক্‌হঁতে ফাৰিশিহঁতেঁও তেঁওক ভালে
মান্ কথা কোৱাবলৈ প্ৰযত্ন কৰিলে।—

পৰ্ব্ব সেই বেলা যেনেকৈ এটাৰ্ ওপৰৎ এটা ওচৰে তেনেকৈ
১২ বহু সহস্ৰ মানুহ গোট খালে তেতিয়া যিশুএ প্ৰথমে
আপোন ভক্তৎ সকলৰ্ আগৎ জৈয়াকে কবলৈ ধৰিলে
ফাৰিশিহঁতৰ্ মাওৱা অৰ্থাৎ কাল্পনিকতাৰ্‌পৰা সাৱধান্
২ হোৱা যিহেতুক্ যি প্ৰৌচিক্ নহব এনে কোনো পদাৰ্থ
নায় আৰু যিহক জনাবনে লাগিব এনে কোনো গুপৎ
৩ পদাৰ্থ নায়। এই নিমিত্তে যিহক তোমোলাকে

এস্থাৰৎ বোলা তাকে পহৰৎ শুনিবা আৰু তোমো
লাকে যিহক নিৰ্জানৎ কানৎ বোলা তাকে ঘৰৰ চালৰ
৪ ওপৰৎ কীৰ্ত্তন কৰা হৱ। হে মোৰ মিতিৰ সকল্
তোমোলাকৎ ময় জৈয়াকে কঁও যিবিলাকে শৰীৰ
মাৰে আৰু একো কৰিব নোৱাৰে সেইবিলাকক ন
৫ ডৰাবা। কিন্তু যাকে ভৰাব লগা তাক্ তোমোলাকৰ্
আগৎ ময় কঁও যি জন মৰণ পাচ নৰকৎ পেলাব পাৰে
তেঁওকে ডৰাবা তোমোলাকৎ ময় কঁও তেঁওকেই ডৰাবা।
৬ পাঁচটা ঘৰ চৰায় জানো এক তিনিৰতিয়াঁলৈ নেবেচে
সিইঁতৰ্ এটাকো জীশ্বৰৰ্ আগৎ পাহৰা নে নেযায়।
৭ কিন্তু তোমোলাকৰ্ মূৰৰ্ এটায় চুলিৰে লেখা আছে
তেবে ন ডৰাবা তোমোলাক ভালেমান্ ঘৰ্চৰাইৎকৈ
৮ মুলিয়া। তোমোলাকৎ ময় এই কথা কঁও যি কোনো
এ মানুহৰ্ ওচৰৎ মোক শৈকাচে তাকে মানুহৰ্
সন্ততিএ জীশ্বৰৰ্ দূৎসকলৰ্ আগৎ শৈ কৰিব কিন্তু
৯ যি কোনোএ মানুহৰ আগৎ মোক আশৈ মাতে সি
জীশ্বৰৰ্ দূতৰ আগত আশৈ মতা হৱ। যেদি কোনোএ
১০ এই মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ বিৰোধে কোনো কথা কয় তেবে
তাৰ্ মৰ্ষণ হৱ পাৰে কিন্তু কোনোএ যেদি ধৰ্ম্মাত্মাক্
১১ প্ৰতি নিন্দা কৰে তাৰ তাৰ মৰ্ষন নু হৱ। যেতিয়া সিইঁতে
তোমোলাকক্ মিলাগালৈ আৰু অধিকাৰৰ্ আৰু বড়ু
ৰাৰ আগলৈ আনিব তেতি। কেনেকৈ আৰু কেনে কৰা
১২ উত্তৰ্ কৰিবা অথবা যি কৰা জৈয়াতে চিন্তা ন কৰিবা। যি
হেতুক্ যি কৰলগা ধৰ্ম্মাত্মায় সেই দণ্ডে তোমোলাকক্
১৩ তাক্ শিখাব। সেই বেলা জুমৰ মাজৰ্ এক মানুহে

হুঁলিলে হে গুৰু মোৰ সৈতে আধিপত্য বাটিবলৈ মোৰ্
১৪ ভাইক কওক। তেওঁ তাক কলে হে মানুহ তোমোলা
কৰ ওপৰত শোধীক আৰু ভাগ কৰোতা মোক কোনে
১৫ পাতিছে। তেওঁ সিবিলাকক হুঁলিলে সাৱধান কার্পণ্যৰ্
পৰা আপোনাক ৰাখা যি হেতুক মানুহৰ্ ভাণ্ডমান্
১৬ সম্পত্তিত তাৰ্ জীৱনৰ ৰক্ষা নায়। তেওঁ সিবিলাকত
এক্ ওপাখ্যান্ কলে এক ধনৱন্তৰ মাটিত বহু ওপজিল্।
১৭ এই হেতুক সি আপোনাৰ্ মনতে আলচ কৰিলে
বোলে মযু কি কৰিম্ যি হেতুক মোৰ্ ফল থবৰ্ ঠাই
১৮ নায়। পাচে সি হুঁলিলে মযু জেয়াকে কৰিম্ মোৰ
মেৰ ভাঙ্গি আৰু ডাঙৰ মেৰ কৰিম্ তাতে মোৰ এটায়
১৯ ওপজা বেহানি আৰু মোৰ বিলো থম। তেতিয়া আপো
নাৰ মনকে হুঁলিম্ হে মন ভালেমান বৎসৰলৈকে
তোমাৰ মহাধন্ সঞ্চিত হইছে শান্ত হোৱা খোৱা
২০ পীয়া কৰি হৰষিত হোৱা। কিন্তু ঈশ্বৰে তাক হুঁলিলে
হে বৈৰে অগিয়ানি আজি ৰাতি তোৰ জীৱ তোৰপৰা
নীয়া হব তেতিয়া তয় যি যুগুত কৰিছ সি কাৰ হব।
২১ যি কোনএ আপোনালৈ ধন সাচে কিন্তু ঈশ্বৰক পতি ধন
ৱন্ত ন হয় সেই সদৌ মানুহ এনেকুৱা।—
২২ পুনৰপি তেওঁ আপোন ভকতসকলক হুঁলিলে এই হেতু
তোমোলাকত মযু কওঁ আপোন জীৱনলৈ কি খাবা
২৩ অথবা গাত কি পিন্ধিবা জেয়াত একো চিন্তা ন কৰিবা।
আহাৰতকৈ জীৱন বড় আৰু কাপড়তকৈ শৰীৰ বড়।
২৪ কাকবিলাকলৈকে মন্ কৰা যি হেতুক সিহঁতে ন বয়
শংহো লে দায় সিহঁতৰ ভঁৰালো নায় মেৰো নায় কিন্তু

ঈশ্বৰে সিহঁতক পোষণ কৰে তোমোলাক চৰাইতকৈ
২৫ কিমান ভাল। তোমোলাকৰ কোনোএ চিন্তা কৰি আপো
২৬ নাৰ দিঘল এহাত বঢ়াব পাৰে নে। সৰু বন যেদি
কৰিব নোৱাৰা তেৱে আন বনত ব্যাকুল কিয় হোৱা।
২৭ পথাৰৰ কনৌৰ গছলৈকে ভাবা সেয়ে যেনেকৈ বাঢ়ে
তালৈকে মন কৰা সিহঁতে চৰখন কৰে সূতাও নে কাটে
কিন্তু এই কথা তোমোলাকত মই কওঁ শলমন আপোনাৰ
সকলো মহিমাৰেও ঐবিলাকৰ এজনৰো নিচিনা বিভূ
২৮ ষিত নাছিল। আজিও বিদ্যমান কালি এখাত পেলোৱা
পথাৰৰ ঘাঁহক যেদি ঈশ্বৰে এনেকৈ অলঙ্কৃত কৰে তেৱে
হে অল্প প্ৰতীতিযুক্তইঁত তোমোলাকৰ কাপৰ তেওঁ দিহঁ
২৯ তকৈ সৰহ নিদিব নে। যি খাবা যি পীৰা জৈয়াত
চিন্তা নকৰিবা আৰু মনত সংশয়ও নকৰিবা যি হেতুক
৩০ সংসাৰৰ মানুহেহে এইবিলাক বিচাৰে। কিন্তু
তোমোলাকৰ এইবিলাক প্ৰয়োজন আছে যেন তোমো
৩১ লাকৰ পিতৃএ জৈয়াক জানে। কিন্তু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য
কেই বিচাৰা তেৱে এইবিলাক তোমোলাকক দিয়া
৩২ হব। হে সৰু জাক ভয় নকৰিবা যি হেতুক তোমো
লাকক ৰাজ্য দিবলৈ তোমোলাকৰ পিতৃৰ বৰ ইচ্ছা
৩৩ আছে। তোমোলাকৰ সম্পত্তি বেচি দান কৰা যি
স্বৰগি ক্ষয়ৰ এনে জোলোঙ্গা আপোনালৈ কৰা চোৰ
যাব ওচৰলৈ আহিব নোৱাৰে পোকেও নষ্ট কৰিব
৩৪ নোৱাৰে এনে সৰগত অহাৰ্য্য ধন সাঁচা। কিয়নো যত
তোমোলাকৰ ধন তত তোমোলাকৰ মন হব।—

৩৫ তোমোলাকৰ্ কঙ্কাল বন্ধা হোক আৰু তোমোলাকৰ্
৩৬ চাকি জলোক্ আৰু আপোন্ অধিকাৰ্ বিয়া ঘৰৰ্
পৰা আহি দুৱাৰৎ চাপৰ্ মাৰিলে যিবিলাকে তেতি
ক্ষণে দুৱাৰ্ মেলিবলৈ তেওঁৰ্ অপেক্ষায় ৰয় তোমো
৩৭ লাক্ সেই সেই মানুহৰ্ নিচিনা হোৱা। অধিকাৰ্
আহি যিবিলাক বন্দিক্ অপেক্ষা কৰিবৰ্ দেখে সিহঁৎ
ধন্য তোমোলাকৎ মই সত্য কৰি কওঁ সি আপুনি
৩৮ কঙ্কালৎ কাপৰ বান্ধি সিহঁতক্ বহুবায় বাহি দিব। সি
যেদি দুপৰিয়া অথবা তিনি পৰিয়া আহি তেনেকৈ দেখে
৩৯ তেন্তো সেই বন্দিহঁৎ শ্লাঘ্য। জয়াকো জানা চোৰ্
যি ভাবৎ আহিব যেদি ঘৰৰ্ গিৰিহঁতে জয়াক্ জানিলে
হেতেন্ তেন্তে পৰিয়া দি ঘৰ্ ভাঙ্গিব নোৱাৰা কৰিলে
৪০ হেঁতেন্। এই হেতুক তোমোলাক্ সাজুম্ হই
থাকা যি হেতুক্ যি ভাবৎ তোমোলাক অপেক্ষা ন কৰা
৪১ সেই ভাবৎ মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ আহিব। পিতৰে তেওঁক্
মুধিলে হে প্ৰভু এই ওপদেশ কথা আমাতে কৈছে
৪২ নে এটাইতে। কিন্তু প্ৰভুএ মুধিলে তেন্তে যি বিশ্বাসী
আৰু বুদ্ধিমন্ত ঘৰ্গিৰিক্ সিহঁতৰ্ পিয়মৰ্ ভক্ষ্য
দিবলৈ অধিকাৰে ঘৰৎ নিয়োজন্ কৰিব সেই জন কে।
৪৩ প্ৰভুএ আহি যি বন্দিক্ ৰনৎ এনে ওদাসী পায় সি শ্লাঘ্য।
৪৪ ময় তোমোলাকৎ সত্য কৰি কওঁ তেওঁ তাক আপো
৪৫ নাৰ্ সৰ্ব্ব সম্পত্তিৰ্ অধিকাৰ্ পাতিব। কিন্তু সেই
বন্দিএ যেদি মনৎ ভাবে আমাৰ্ অধিকাৰ্ অহাৎ পলম
হব পাচে বন্দি বেটী বিলাকক্ মাৰিবলৈ ধৰে আৰু
৪৬ মদপী হৈতে সৈতে খোৱা পীয়া কৰিব ধৰে। তেন্তে যি দিনা

তেঁওলৈ অপেক্ষা ন কৰে আৰু যি তাৰ সি নে জানে সেই
কালত সেই বন্দিৰ অধিকাৰ্ আহিব তাক্ দুখান্
৪৭ কৰি অনাস্তিকহঁতৰ্ লগত তাৰ্ ভাগ দিব। যি বন্দিএ
আপোনাৰ্ অধিকাৰৰ্ মন বুঝি সাজত্ ন হয় আৰু
তেঁওৰ্ মনোনীত্ কৰি বন্ ন কৰে সি ভালেমান্ কিল্
৪৮ খাব। কিন্তু যি নে জানে মাৰ খাই কর্ম্ম কৰে সি তাকৰ্
কিল্ খাব যি হেতুকে যাৰ্ হাতত ভালেমান্ গতোৱা
হইছে তাত ভালেমান্ খুজব লাগে যাৰ্ হাতত
মাত্ৰহে ভালেমান্ থৈছে তাত সৰহ খুজিব।—
৪৯ মই পৃথিবীত জুই পেলাবলৈ আহিছোঁ আৰু সেয়ে যেন
এতিয়া জলে এই বিনে মই আৰু একো ইচ্ছা ন কৰো।
৫০ কিন্তু মই একে ডুবত ডুবিব লাগে সেয়ে পূৰ্ ন হয়
৫১ মানে মই কেনে ব্যাকুল্। মই পৃথিবীলৈ শান্তিক্
পঠিয়াবলৈ আহিছোঁ তোমোলাকে এনেকৈ ভাব নে
মই তোমোলাকত কওঁ সি ন হয় কিন্তু বেলেগ হোৱাকৈ
৫২ পঠিয়াবলৈ আহিছোঁ। এতিয়াৰে পৰা একে ঘৰৰ্
পাঁচোটা বেলেগ হব তিনিটা দুইৰ বিৰোধে দুটা তিনি
৫৩ টাৰ্ বিৰোধে। বাপেক্ পুতেকৰ্ বিৰোধে পুতেক্
বাপেকৰ্ বিৰোধে বেলেগ হব মাক জীয়েকৰ্ বিৰোধে
জীয়েক্ মাকৰ্ বিৰোধে বোৱাৰী আপোন্ শাহুৱেকৰ্
বিৰোধে শাহু আপোন বোৱাৰীৰ্ বিৰোধে।—
৫৪ পাছে তেঁও মানুহক্ কুলিলে পশ্চিম ফালে ডাৱৰ বিদৰ্
দেখিলে তহঁতে বৰু বোল বৰষিব আৰু সেয়ে হয় আৰু
৫৫ দক্ষিণা বতাহ বলালে তহঁতে বোল জহ হব আৰু সিও
৫৬ হয়। হে কাল্পনিকহঁত আকাশৰো পৃথিৱীৰো মুখ তহঁতে

৫৭ ইঁস্বিৰ পাৰ কিন্তু এই কালৰ্ কথা ইঁস্বিৰ নোৱাৰ। কিয়
আপুনি স্বৰূপ সোধি কি নিমিত্তে ন কৰ আপোনাৰ্
৫৮ গুচৰিয়াৰ সৈতে অধিকাৰৰ্ তলৈ যাঁওতে বাটতে তাৰ্ পৰা
মুকলি হবলৈ প্ৰযত্ন কৰ্ তানি কি জানো পাচে তোমাক্
পোৰীকৰ্ হাতৎ সোধাঁয় দিয়ে পোৰীকৰে তোমাক্
মেলুৱৈৰ হাতৎ সোধিয়ে দিয়ে আৰু মেলুৱৈয়ে তোমাক্
৫৯ বন্দি শালৎ থয়। তোমাৎ ময় কওঁ নিঃশেষ কৰি কড়ি
ন শুজিলে তুমি বাজলৈ আহিবলৈ নে পাৰা।—

পৰ্ব্ব সেই বেলা কেতেটা মানুহ আহি পীলাতে যে গালিলি
১৩ ইঁতৰ্ তেজ্ আপোনাৰ্ বলিদানে সৈতে মিহলি কৰি
২ চিল্ সিবিলাকৰ্ কথা তেওঁৎ কলে। য়িশুএ সমি
ধান্ দি সিইঁতক ইঁনিলে এই গালিলিইঁতে এতেক্ দুখ্
পাইছে সেই কাৰণে সিইঁৎ আন্বিলাক্ গালিলিৎকৈ
৩ পাতকী তইঁতে এনেকৈ জান নে। তোমোলাকৎ ময়
কওঁ সি ন হয় কিন্তু মন্ নে পালটায় তইঁতো এটায় সৰ্ব্ব
৪ সান্ত হবি। অথবা যি ওঠৰটাৰ্ ওপৰৎ শিলোয়াৰ্
গড় পৰি সিইঁতক মাৰি পেলালে সিইঁৎ য়িৰুশালমৰ্
৫ এটায় গিৰিহতৎ কৈ দোষীতইঁতে এনেকৈ জান নে
তোমোলাকৎ ময় কওঁ সি ন হয় কিন্তু তইঁতো মন্
৬ নে পালটায় সৰ্ব্বনাশ হবি। তেওঁ এই ডপায্যানো
কলে এক্ মানুহৰ্ দ্ৰাক্ষাৰীৎ এজোপা ডিমৰু গছ
ৰোৱা আছিল্ পাচে সি তাৰে গুটি বিচাৰিবলৈ আহি
৭ এটিও নে পালে। তেতিয়া তেওঁ আপোন্ বাৰিচোৱাক্
ইঁনিলে দেখ্ তিনি বৎসৰ্ হল্ এই ডিমৰু গছৰ্ গুটি
বিচাৰি ময় পুতিবৎসৰ আহো কিন্তু এটিও ন পাঁও তাক্

কাটি পেলা ভূমিৰ্ ভাৰৰ্ নিমিত্তে সি কিয়েলেই থাকে।
৮ সি সমিধান্ দি তেঁওক্ ফুলিলে হে দেৱ ময় জৌয়াৰ্
৯ গুৰি খানি সাৰ্ দিয়ো যানে এই বৎসৰ্ থাকা। তেতিয়া
যেদি গুটি ধৰেচি কোনেই কিন্তু যেদি ন ধৰে তেবে তাৰ্
পাচে কাটি পেলাবা।—

১০ তেঁও শাবৎ বাৰে এক্ শিনগগৎ শিখাইছিল্
১১ আৰু ওঠেৰ বৎসৰলৈকে এক্ অশক্তিকাৰি জীৱেৰে
অশক্তা আৰু কুজা হই আপোনাক্ একোৰূপে সোন্
কৰিব নোৱাৰে এনে একনী তিৰোতা তাতে আছিল্।
১২ য়িশুএ তাইক্ দেখি মাতিলে বোলে হে তিৰি তোমাৰ্
১৩ অশক্তিৰ্পৰা তুমি মুক্ত হলা। তেঁও হাত তাইৰ
ওপৰত দিলে তাতে তেতিয়ায় তাই সোন্ হই ঈশ্বৰ
১৪ ৰক্ স্তুতি কৰিলে। য়িশুএ তাইক্ শাবৎ বাৰে ভাল্
কৰিলে সেই নিমিত্তে শিনগগাৰ্ অধিকাৰে বেজাৰ্
হই ফুলিলে মানুহৰ্ কম্ কৰিবলৈ যোগ্য ছ দিন
আছে এই হেতুক্ সেই দিনা আহি ভাল্ হো শাবৎ
১৫ বাৰে এনে ন হয়। এই হেতুক্ প্ৰভুএ সমিধান্ দি
ফুলিলে হে কাল্পনিক্ তুঁইতৰ্ প্ৰতি মানুহে শাবৎ বাৰে
আপোনাৰ্ গৰুক বা গাধিকেই চৰিয়াৰ্পৰা মেলি
১৬ পানি খুৱাবলৈ লৈ নেযায় নে। কিন্তু শয়তানে ওঠেৰ
বৎসৰ্ যাক্ বান্ধিছিল্ এনে আব্ৰাহামৰ্ এই সন্ততি
তিৰী এইক্ শাবৎ বাৰে এই বন্ধনৰ্পৰা মুকলি কৰিব
১৭ লগা ন হয় নে। এই কথা কলে তেঁওৰ বিপক্ষ মানুহ
বিলাক্ লাজ হল্ আৰু যিবিলাক্ আচৰিত কৰ্ম্ম
তেঁও কৰিছিল সেই কৰ্ম্মতে এটায় মানুহে ঈশ্বৰক

১৮ স্তুতি কৰিলে। পাচে তেঁও হুঁলিলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ
উপমা কি দৃষ্টান্তেৰে দিম্ আৰু কাহ্ সদৃশ কৰিম্
১৯ এটি শৰীয়হ গুটি এক মান্নহে লি আপোনাৰ বাৰিৎ
সিচিলে পাচে সেয়ে বাঢ়ি ডাঙৰ্ গছ হল্ আকাশৰ্
চৰায়ে আহি তাৰ্ ডালৰ্ ওপৰত্তে বাহ ললে এনে
২০ এক্ শৰীয়হৰ্ নিচিনা সেয়ে। পুনু তেঁও হুঁলিলে
২১ ঈশ্বৰৰ্ৰাজ্যৰ্ উপমা কিদৃষ্টান্তেৰে দিম্ কোনো তিৰোতা
মান্নহে যি মাওয়া তিনি দোন আটাৰ্ মাজৎ এটায় যাযি
ৰ হয় মানলৈকে দিলে এনে মাওয়াৰ নিচিনা সেয়ে।
২২ পাচে সিবিলাৰক্ নগৰেং গাঁৱেং শিকাবলৈ তেঁও
২৩ যিৰুশালমৰ্ ফাললৈ গল্ সেই কালৎ এটায়ে তেঁওক্
হুঁলিলে হে প্ৰভু যিবিলাক মান্নহে ৰক্ষা পাৰ সেয়ে
২৪ তাকৰ নে। তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে চেপ্ দুৱাৰে
সোমাবলৈ বড় প্ৰৰন্ধ কৰা কিয়নো তোমোলাকৎ ময়
কঁও ভালেমানেও তাত সোমাব খুজিব কিন্তু নো
২৫ ৱাৰে। ঘৰৰ্ গিৰিহতে এবেলি উঠি দুৱাৰ্ ডাও
দিলে তোমোলাকে যেতিয়া বাজৰ্পৰা কবা হে প্ৰভুং
আমালৈ দুৱাৰ মেলোক পাচে তেঁও সম্বিধান্ দি
তোমোলাকক্ হুঁলিব তোমোলাক্ কৰ মান্নহ জৈয়াক্
২৬ ময় নে জানো। তেতিয়া তোমোলাকে কবলৈ ধৰিবা
আপোনাৰ আগতে আমি খোৱা পীয়া কৰিছিলো
২৭ আৰু আপুনি আমাৰ আলিতে শিখাইছিল্। পাচে
তেঁও হুঁলিব ময় জৈয়াকে বোলোং তোমোলাক্ কৰ্পৰা
আহিলা জৈয়াক ময় নে জানো হেৰৈ কুকৰ্ম্ম কৰোতা
২৮ হুংৎ মোৰ্ ওচৰৰ্পৰা নিলগ হো। যেতিয়া অব্ৰাহা

মকে যিহূদকে যাকুবকে আৰু আচাৰ্য্য সকলকে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত তোমোলাকে দেখিবা কিন্তু আপোনাৰ ৰাজ্যত দেখিবা তেতিয়া কান্দনী দাঁত কৰ্ক্কৰনী তাতে

২৯ হব। মানুহে পূৰ্ব্ব পশ্চিমওত্তৰ দক্ষিণ দিশৰপৰা

৩০ আহি ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত বহিব। দেখা অন্ত যিবিলাক্ মেইবিলাকৰ্ মাজৰে কেতেটি মানুহ আদি হব

৩১ আৰু আদি অন্ত হব। মেই দিনা কেতটি ফাৰিশিএ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি ইঁুলিলে ঠায়াৰ্পৰা গুছি

৩২ ৰলা কিয়নো হেৰোদে তোমাৰ্ মাৰিব খুজিছে। তেঁও মিবিলাকক্ ইঁুলিলে তোমোলাকে মেই শিয়ালক কোৱাগৈ দেখা আজিও কালি ও ময় ভূতইঁতক্ খেদও আৰু মানুহকো সুস্থ কৰো পাচ তৃতীয় দিনে পূৰ

৩৩ হব। আজিও কালিও তাৰ্ পাচ দিনাও ময় ভ্ৰমিব লগা আছে কিয়নো আচাৰ্য্য যিৰুশালমৰ্ বাজত মৰিব

৩৪ নোৱাৰে হে আচাৰ্য্য মাৰোতা আৰু যিবিলাক্ তোমাৰ্ ওলৈ পঠনী হইছে মেইবিলাকক্ শিলেৰে মাৰোতা যিৰুশালম্ যিৰুশালম যেনেকৈ মাতি কুকুৰায় আপোনাৰ্ পোৱালিইঁতক্ আপোনাৰ্ ডেউকাৰ্ তলত চপায় ৰাখে তেনেকৈ তোমাৰ্ লৰাইঁতক্ ময় কেবাবেলিও

৩৫ চপাব খুজিলো কিন্তু তোমোলাকে তাক্ ন খুজিলা। যি জন্ যিহোৱাৰ্ নামে আহে তেঁওক্ তোমোলাকে যেতিয়ালৈকে শ্লাঘা ন কৰা তেতে দিনলৈকে তোমোলাকৰ্ কাৰণে তোমোলাকৰ্ ঘৰ্ মানুহ শূন্য হই এৰা গল।

পৰ্ব্ব শাবৎবাৰে এক্ প্ৰধান ফাৰিশিৰ্ ঘৰত তেঁও খাবলৈ

১৪ গল্ তেতিয়া মিবিলাকে তেঁওক্ নিৰীক্ষণ কৰিলে। মেই

২ কালতে তেঁওৰ্ দেখা আগৎ এটা জলন্ধৰিয়া আছিল্।
৩ য়িশুএ যাৎ লগায় শাস্ত্ৰজ্ঞানী সকলতে ফাৰিশিসক লতে কলে শাবুৎবাৰে সুস্ত কৰিবলৈ ওচিৎ হয় কি ন হয়
৪ কিন্তু সিবিলাক্ নিজম্ দিলে। তেঁও তাক্ আনি ভাল
৫ কৰি পাঠি দিলে পাচে তেঁও সমিবীন্ দি সিবিলাকক্ ছুলিলে তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ কাৰো যেদি গাধ্ গৰু মাাৎ পড়ে তেবে শাবুৎবাৰে তোমোলাকে তেতিয়ায়
৬ তাক্ ন তুলিবানে। কিন্তু সিবিলাকে তেঁওৰ্ এই কথাৰ্ সিদ্ধান্ত কৰিব নোৱাৰিলে ।—
৭ নিমন্ত্ৰিৎ মানুহৰ্ প্ৰধান্ আসনৎ কেনেকৈ মন্ লাগিল্ এনেকৈ তেঁও সিবিলাকক্ দেখিব এই হেতুক্ তেঁও এই দৃষ্টান্ত সিবিলাকক্ দেখুৱালে। কোনোএ তোমাক বিয়াৰ্ত মাতিলে প্ৰধান্ আসনৎ ন বহিবা তা
৮ নি কি তোমাৎকৈ এজন কোনো শ্ৰেষ্ঠ যদি সেয়ে নিমন্ত্ৰণ কৰে পাচে যেয়ে তোমাকো তেঁওকো মাতিলে সেয়ে
৯ আহি বোলে এই মানুহকো ঠাই দিয়া তেবে তুমি লাজ
১০ কৰি তলৎ বহিবলৈ ধৰা। কিন্তু তোমাক্ যেতিয়া নিমন্ত্ৰণ কৰে তেতিয়া আতিচাপৰৎ বহিবা তাতে যি তোমাক মাতিছিল্ সি আহি তোমাক্ ছুলিব হে সখি আৰু ভাল্ ঠাইৎ বহা তেতিয়া যিবিলাক্ তুমি এ সৈতে বহে সিহঁতৰ্ আগৎ তুমি মান্য হবা।
১১ কিয়নো যেয়ে আপোনাক্ বড় কৰে তাকে সৰু কৰা হব আৰু যি আপোনাক্ সৰু কৰে তাক্ বড় কৰা হব।—
১২ পাচে যি তেঁওক্ নিমন্ত্ৰণ কৰিছিল্ তাকে তেঁও ছুলিলে

তুমি দিনৎ রাতিতেই বা যেতিয়া ভোজ পাতা তেতিয়া তোমার সখিসকলকে তোমার ভাইহঁতকেই বা মিত্তি রহঁতকেই বা তোমার ওচরচুবুরিয়া ধনবন্তকেই বা নিমন্ত্রণ ন করিবা জানো সিহঁতে পুন তোমাক মাতি
১৩ লে সমনী হয়। কিন্তু যেতিয়া ভোজ পাতা তেতিয়া দুখিয়াহঁতক খোড়া কোঙা অন্ধলাহঁতকে মাতিবা তাতে
১৪ তুমি শুদ্ধ পা হবা কিয়নো সিহঁতে তোমার সমনী করিব নোবারে কিন্তু ধর্ম্মিকর উৎথান কালৎ তোমার সম নী হব।—
১৫ সিবিলাকর লগতে খাবলৈ বহা এটায় এই কথা শুনি তেঁওক্ হুঁলিলে যি ঈশ্বরর রাজ্যৎ ভোজন্ করে
১৬ সেয়ে শুদ্ধ। তেঁও তাক হুঁলিলে এক মানুহ রাতি
১৭ ভোজ পাতি ভালেমানকো নিমন্ত্রণ করিলে পাচে আহাহঁক এটাই যুগুৎ হল এই কথা নিমন্ত্রণ করা সকলৎ কবলৈ তেঁও ভোজনর বেলা এক বন্দিক্ পঠি
১৮ য়ালে। কিন্তু এটাইএ একো আমোত্তাহ দেখুরাব ধরিলে প্রথমে হুঁলিলে ময় এখান পথার কিনিচো তাকে দেখিবলৈ মোর যাবলগা আছে তেঁও ঘিহত্তে মোক
১৯ খেমে তাকে করিবি। আর এটায় হুঁলিলে ময় পাঁচ হাল বলদ কিনিচো সিহঁতরে ভাল বয়া দেখিবলৈ যাঁও তেঁও
২০ ঘিহত্তে মোক খেমে তাকে জনাবি। আর এটায় হুঁলিলে ময় বিয়া পাতিচো সেই কারণে ময় যাব নো
২১ রাঁরো। এই হেতুকে সেই বন্দি গুভতি গৈ আপোনার্ অধিকারৎ সেই কথা কলেগৈ। তেতিয়া ঘরর্

গৌৰিহতে গৈও কৰি আপোন বন্দিহঁতক্ ইঁলিলে নগ
ৰৰ্ আলিলৈ পদুলিলৈ বেগায় গৈ দুখিয়া খোড়া কোঙা
২২ অন্ধ লাইহঁতকে এখেলৈ আনগৈ। তাতে সেই বন্দিএ
ইঁলিলে হে প্ৰভু যি ৰূপ্ আজ্ঞা কৰিছিল্ সেই ৰূপ্ কৰা
২৩ গৈছে আৰু এতিয়াও ঠাই আছে পাছে প্ৰভুএ আপোন্
বন্দিহঁতক্ ইঁলিলে আমাৰ্ ঘৰ ভৰিবলৈ বাটলৈকে
গৰাললৈকে গৈ সিবিলাকক্ আহিবলৈ গুচটোৱাগৈ।
২৪ কিয়নো তইঁতক্ ময় কওঁ যিবিলাক্ নিমন্ত্ৰিত সিবিলাকৰ্
মাজৰে এজনে মোৰ্ ভোজ খাবলৈ নেপাব।—
২৫ বৰ্ জুম্ তেঁওৰ্ লগত গল্ তাতে তেঁও মুখ ঘূৰায়
২৬ সিবিলাকক্ ইঁলিলে কোনো যেদি মোৰ্ ওচৰলৈ আহে
তেবে যাক্ বাপেকক্ লৰাতিৰোতাক্ ভায়ভনীয়েকক্
২৭ আপোনাৰ্ প্ৰাণকো অপ্ৰিয় নে দেখে সি মোৰ্ ভকত
হব নোৱাৰে। যি আপোন্ ক্ৰুশ লৈ মোৰ্ পিছত নহয়
২৮ সিও মোৰ্ ভকত হব নোৱাৰে। কিয়নো তোমো
লাকৰ্ মাজৰ্ কোনোএ গচ্ বান্ধিবলৈ মন্ কৰি তাকে
২৯ সাঙ্গ কৰিবলৈ সৰহ হীন্ হয় নে নহয় জয়াকে জানি
বলৈ আগেই বাকত পত্ৰ ইঁঝিবলৈ ন বহে। নাইবা
৩০ পইৰা বান্ধি সাঙ্গ কৰিব নোৱাৰে যেদি তেবে যিবি
লাকে দেখে সেইবিলাকে ঔ বান্ধিবলৈ ধৰিলে কিন্তু
এটাব নোৱাৰিলে এই ইঁলি তাক্ নিন্দা কৰিবলৈ
৩১ ধৰে। অন্য কোনো ৰজায় আন্ ৰজায় সৈতে
ৰণ্ কৰিবলৈ যাত্ৰা কৰি যি কুড়ি হেজাৰ ৰণুৱা
লগত লৈ তেঁৱে ইমতে ৰণ কৰিবলৈ আহে আপুনি
৩২ দহ হেজাৰ্ ৰণুৱা লগত লৈ তেঁৱে সৈতে ৰণ্ কৰিব

পাৰিব নে নোৱাৰিব আগেই বহি এই আলচ্ যি ন
৩৩ কৰে এনে কোন্ ৰজা আছে আৰু যেদি নোৱাৰে তেবে
আন্ ৰজাৰ নিলগতে থাকি কটকি পঠিয়ায় ৰণ্ ন
কৰিবলৈ কথা বাঙ্কে। এই হেতুক তোমোলাকৰ্
মাজৰ্ যি কোনোএ আপোনাৰ্ সদৌকে পৰিত্যাগ্ ন
৩৪ কৰে সি মোহোৰ্ ভকৎ হব নোৱাৰে। লোন্
৩৫ চিকোন কিন্তু যেদি লোন্ সোৱাদ ন হয় তেবে তাৰ্ ৰস্
কেনেকৈ হব সেই মাটিৰ্ কাৰণে ভাল্ ন হয় আৰু
সাৰৰ্ ভেটিৰ্ কাৰণে চিকোন্ ন হয় কিন্তু মানুহে
পেলায়। যাৰ্ শুনিবলৈ কান আছে সেয়ে শুনক্।
পৰ্ব্ব তেতিয়া এটাই পটোৱাৰি পাতকি মানুহো তেওঁৰ
১৫ কথা শুনিবলৈ ওচৰলৈ আহিল। কিন্তু ফাৰিশিহঁতে
২ অধ্যাপকহঁতে দন্দ কৰি কলে তেওঁ পাতকিহঁতক্ লৈ
৩ সিহঁতে সৈতে খায়। তেতিয়া তেওঁ সিবিলাকৎ এই
৪ দৃষ্টান্ত কলে বোলে তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ কাৰো যেদি
এশ মেচ্ থাকে সি হঁতৰ্ মাজৰে যেদি এটা হেৰায় তেবে
সি সেই নিৰানৈৰেক হাবিতে এৰি গৈ সেই হেৰোৱাটক্
৫ নে পায় মানে তাক্ নিবিচাৰে নে। আৰু তেওঁ তাকে পায়
৬ ৰঙ্গ মনে কান্ধৎ লয়। আৰু ঘৰলৈ আহি আপোনাৰ্
মিত্ৰহঁতকে ওচৰচুবুৰিয়াহঁতকে মাতি আনি বোলে
ময়ে সৈতে হৰ্ষ কৰা কিয়নো মোৰ্ হেৰোৱা মেচক্
৭ ময় পালো। তোমোলাকৎ ময় কওঁ যি ধৰ্ম্মযুক্ত মানু
হৰ্ মন্ পালটাব লগা নায় এনে নিৰানৈৰে মানুহৎ
কৈ মন্ পালটোৱা এক্ পাতকী মানুহৰ্ কথাৎ সৰগৎ
৮ সৰহ হৰ্ষ হব। পুনু কোনো তিৰোতা মানুহৰ্

দহ্ টকা ৰূপ্ থাকে তাৰ মাজৰে যেদি এটকা হেৰায় তেৱে
তাই চাকিন লগায় নে আৰ ঘৰ্ নে সাৰেনে আৰু
৯ তাকে নে পায় যানে নিবিচাৰেনে। পাচে তাকে পালে
সখী সকলকে চুবুৰিয়াকে তাই মাতি বোলে ময় সৈতে
হৰিষ্ কৰা কিয়নো ময় যিটকা ৰূপ্ হেৰুৱাইছিলো
১০ তাকে পালো। তোমোলাকৎ ময় কঁও ঈশ্বৰৰ্ দূতৰ্
আগৎ যন্ পাপটোৱা এক্ পাতকী মানুহৰ্ কথাৎ
হৰিষ্ হয়।—
১১ পুনু তেঁও হুঁলিলে এক্ মানুহৰ্ দুয় পুতেক্ আছিল্
১২ সৰু পুতেকে আপোন বাপেকক্ হুঁলিলে হে বোপায়
ময় যি ধনৰ্ ভাগ্ পাম্ তাকে মোক্ দিয়া তাতে সি
১৩ আপোনাৰ্ সম্পত্তি বাঁটি সিহঁতক দিলে। অলপ্ দিনৰ্
পাচে সৰু পুতেকে আপোনাৰ্ এটাই ধন গোটায় লৈ
দূৰদেশলৈ গল্ আৰু আপোনাৰ্ এটাই ধন্ অকাৰ্য্যাতে
১৪ ভাঙ্গিলে। এটাই খানি চুকালৎ পাচ সেই দেশৎ
বৰ্ আকাল্ হল্ তেতিয়া সি ভক্ষাহীন হবলৈ ধৰিলে।
১৫ পাচে সি সেই দেশৰ্ এক গিৰহতে সৈতে থাকিল্ গি
পাচে গাহৰি ৰাখিবলৈ তেঁও তাক্ পথাৰলৈ পঠিয়ালে।
১৬ তেতিয়া সি গাহৰিৰ্ চোবাৰেই পেট ভৰাবলৈ বৰ্ ইচ্ছা
১৭ কৰিলে কিন্তু তাক্ কোনেও নি দিলে। সি চেতন্
পায় হুঁলিলে মোৰ্ বোপাইৰ কেতেটি বনুৱাৰ্ বিস্তৰ
ভক্ষ্য আছে তাৎকৈও সৰহ কিন্তু ময় ভোকৎ মৰিছো।
১৮ ময় ওঠি আপোন্ বোপাইৰ্ ওলৈ যাম্ আৰু তেঁওক্
হুঁলিম্ হে বোপায় ময় স্বৰ্গৰ বিৰোধে আৰু তুমি
১৯ দেখোতে পাতক্ কৰিছো আৰু এতিয়াহে পৰা তোমাৰ্

পুত্ৰৰ নামৰ যোগ্য নো হোঁ তোমাৰ এক বন্ধুৱাৰ
২০ নিচিনা মোক কৰা। পাচে সি উঠি আপোন বাপে
কৰ ওচৰলৈ গল কিন্তু সি অতিনিলগতে থাকোঁতেই
তাৰ বাপেকে তাক দেখিলে আৰু বৰ মৰম লাগিৰ লৰ
২১ ধৰি গৈ তাৰ ডিঙিৎ ধৰি তাক চুমা দিলে। তেতিয়া
পুতেকে তেওঁক কুলিলে হে বোপায় ময় স্বৰ্গৰ বিৰোধে
আৰু তুমি দেখোঁতেই পাতক কৰিলো এতিয়াৰপৰা
২২ তোমাৰ পুত্ৰৰ নামৰ যোগ্য নো হোঁ। কিন্তু বাপেকে
বন্দিহঁতক কুলিলে তহঁতে অত্যুত্তম কাপৰ আনি তাক
২৩ পিন্ধা আৰু তাৰ আঙ্গুলিৎ আঙঠি আৰু তাৰ ভৰিৎ
পইজাৰ দে আৰু চিকোন দাম্ৰি আনি মাৰ পাচে
২৪ আমি খায় আৰু হৰ্ষিৎ হয়। কিয়নো এই মোৰ পো
২৫ মৰি আছিল কিন্তু জীয়ায় আচে সি হেৰাইছিল কিন্তু
পোৱা গৈছে তেতিয়া সিহঁতে হৰ্ষ কৰিব ধৰিলে। কিন্তু
বৰ পুতেক পথাৰৎ আছিল পাচে ঘৰৰ ওচৰলৈ আ
২৬ হোঁতে বাজনাৰ নৰ্ত্তনৰ শবদ শুনিলে। তেতিয়া সি
২৭ এক বন্দিক মাতি শুধিলে জীয়াৰ কাৰণ কি। সি তাক
কুলিলে তোমাৰ ভায়া আহিছে তোমাৰ বাপায়
তেওঁক ভাল পাইছে এই নিমিত্তে চিকোন দাম্ৰি
২৮ মাৰিছে। তেতিয়া সি খঙ কৰি ঘৰলৈ যাবলৈ বোহ
কৰিলে এই হেতুকে তাৰ বাপেকে বাহিৰলৈ আহি তাক
২৯ মাতিলেহি। কিন্তু সি সমিধান দি আপোন
বাপেকক কুলিলে এতেক বৎসৰ ময় তোমাক শুশ্ৰূষা
কৰিছো আৰু তোমাৰ আজ্ঞা কোনো কালে উলঙ্ঘন কৰা
নাই কিন্তু ময় সখি সকলে সৈতে ৰঙ্গ কৰিবলৈ মোক

এটি ছাগলি পোৱালিও তুমি কোনো কালে দিয়া নাই।
৩০ কিন্তু তোমাৰ যি পোৱায় বেশ্যাগমন কৰি তোমাৰ
এটাই ধন ভাঙ্গিলে সি আহিলতেই তুমি চিকেন
৩১ দাম্বৰি তাৰৈ মাৰিলা। কিন্তু তেঁও তাক হুঁলিলে হে
পুত্র সদায় তুমি মোৰ লগত আছা মোৰ সৰ্ব্ববস্তু
৩২ তোমাৰেই আছে ৰঙ্গ কৰা আমাৰ উচিত হয় কিয়নো
এই তোমাৰ ভাই মৰি আছিল কিন্তু জীলে হেৰাই
ছিল কিন্তু পোৱাগৈছে।—

পৰ্ব্ব পাচে তেঁও আপোন ভকত সকলক হুঁলিলে এক ধনৱন্ত
১৬ আছিল তাৰে এক ভৰালি আছিল সেই ভৰালিৰ তেঁওৰ
ধন অন্যায় কৰি ভাঙ্গিছিল হুঁলি পদকিয়া অইছিল।
২ তেতিয়া তেঁও তাক মাতি কলে বোলে তোমাৰ বিষয়ৰ
কথা মই যি শুনো সেয়ে কি তোৰ বিষয় শোধায় দে
৩ কিয়নো তয় ভৰালি বিষয়া আৰু হব নোৱাৰ। সেই
ভৰালিএ মনেং হুঁলিলে মই কি কৰিম মোৰ অধিকাৰে
মোক ভৰালি বিষয়া ভাঙ্গিলে মই মাটি খানিব নোৱা
৪ ৰো মাগিবলৈকো লাজ লাগে। মোৰ বিষয় গুচিলে
মানুহে যেন সিহঁতৰ ঘৰলৈ মোক নিযে জৈয়াকে সিদ্ধি
কৰিবলৈ মই যি কৰিম তাকে মনত নিশ্চয় কৰো।
৫ তেতিয়া সি তাৰ অধিকাৰৰ সদৌ ধৰুৱাহঁতক মাতি
আনি প্ৰথমক হুঁলিলে মোৰ অধিকাৰৰ তয় কিমানৰ
৬ ধৰুৱা সি হুঁলিলে এশ বাত তৈল। সি হুঁলিলে তোৰ
৭ কাকত আনি সোনকৈ বহি তাতে পঞ্চাশ লেখ। তাৰ
পাচে আৰু এটাক হুঁলিলে তোৰ কিমান সি হুঁলিলে
৮ এশ কৰা গোম। সি হুঁলিলে তোৰ কাকত আনি

৯ তাতে আপি লোক। সি ভৰালিক্ অন্যায়ী বুলি জানিলে
এই কাৰণে তাৰ্ অধিকাৰে তাক্ প্ৰশংসা কৰিলে
কিয়নো এই জগতৰ লৰাহঁত্ সিহঁতৰ্ কালত্ পহৰৰ্
লৰাহঁতক্ কৈ বুদ্ধিমন্ত এই নিমিত্তে মযু এই কথা তো
মোলাকত্ কওঁ অন্যায়ৰ্ ধনেৰেই আপোনালৈ বন্ধু
কৰা তাতে তোমোলাক্ পৰিলে সিহঁতে অনন্ত
১০ নিবাসত্ তোমোলাকক্ গ্ৰহণ কৰিব। যি তাকৰত্
বিশ্বাসী সি সৰহতো বিশ্বাসী যি আতি তাকৰত্ অপ
১১ ৰমাৰ্থিক সি সৰহতো অপৰমাৰ্থিক তোমোলাকে যেদি
অন্যায়ৰ্ ধনেৰে বিশ্বাসী ন হলা তেৱে ন্যায় ধন্ তোমো
১২ লাকৰ্ হাতত্ গতাব কোনে। আনৰ্ ধনেৰেও যদি
১৩ তোমালাকে বিশ্বাসী ন হলা তেৱে তোমোলাকৰ্ অকিয়া
যি তাকো তোমোলাকক্ দিব কোনে। কোঁও দুয় আৰি
কাৰত্ খাটিব নোৱাৰে কিয়নো এজনক্ ঘিনায় আনক্
চেনেহ অথবা এজনৰ্ পক্ষপাতী কই আনক্ ঔত্তিকিত্
কৰিব তোমোলাকে ঈশ্বৰতে ধনতে খাটিব নোৱাৰা।
১৪ লুভিয়া ফাৰিশিহঁতে এইবিলাক্ কথা শুনি তেওঁক্
১৫ নিন্দা কৰিলে। তেতিয়া তেওঁ সিহঁতক্ বুলিলে তহঁতে
মানুহৰ্ আগত্ আপোনাকে পৰমাৰ্থিক্ বুলি মান
কিন্তু ঈশ্বৰে তহঁতৰ্ আশয় জানে কিয়নো যি মানু
হৰ্ আগত্ যশী সেয়ে ঈশ্বৰৰ আগত্ ঘিন্ লগা।
১৬ বিধান আৰু আচাৰ্য্য য়োহনলৈ ন্ গচহেল তাৰ্ পাছে
ঈশ্বৰৰ্ ৰাজাৰ বাৰ্ত্তা প্ৰচৰিত্ হলত্ এটায়ে তাৰ্ মাজ
১৭ তে প্ৰযত্ন কৰি যায়। শাস্ত্ৰৰ্ এক বিন্দুৰ ব্যৰ্থ হোৱাত্
১৮ কৈ সৰগো পৃথিবীএ লড়াও কৰ পাৰে। যি আপোনাৰ্

তিৰোতাক্ এৰি আনক্ বিয়া কৰে সি পৰস্ত্রীগমন্ কৰে
আৰু যি সেই এৰা তিৰীক লয় সিও পৰস্ত্রীগমন্
কৰে।—

১৯ এক্ ধনৱন্ত মানুহ আছিল্ সেয়ে বেঙনাবৰণীয়া
২০ কাপৰ্ আৰু মলমল্ পিন্ধি নিতৌ মজ খাইছিল।
২১ আৰু ধনৱন্ত মানুহৰ্ দুৱাৰ ওচৰৎ পৰা আৰু
তেওঁৰ মেজৰ পৰা খুজাৰেই পেট ভৰাবলৈ ইচ্ছা কৰি
ঘালগা লাজাৰ নামেৰে এক্ দুখিয়া আছিল কুকুৰে
২২ আহি তাৰ্ ঘা চেলেকিলে। এখেতুক্ থাকি দুখিয়া
মৰিল্ পাচে দূতে তাক্ অবৰাহামৰ্ হিয়ালৈ লৈ গল্
২৩ ধনীও মৰিল্ মৈদাম্ বান্ধিলে। পাচে নৰকৎ পীড়া
পায় সেই ধনীএ চকু মেলি ভালেমান্ দূৰৈৎ অবৰা
২৪ হামকে তেওঁৰ্ বুকুত লাজাৰকে দেখিলে। তেতিয়া সি
মাত্ লগালে বোলে হে পিতৃ অবৰাহাম্ মোক্ দয়া
কৰা আৰু তাৰ্ আঙ্গুলিৰ্ আগৎ পানিৎ তুই
বিয়ায় মোৰ্ জিবা চেঁচা কৰিবলৈ লাজাৰক পঠিয়োৱা
২৫ কিয়নো এই জুইৰ তাপৎ ময় পীড়া পও। কিন্তু
অবৰাহামে তেওঁক কুলিলে হে পুত্র তুমি জীয়ায়
থকাৎ তুমি সুখ পাইছিলা লাজাৰে দুখ জৈয়াইলকে
মন কৰা কিন্তু এতিয়া সি শান্তনা পায় তুমি যাতনা।
২৬ জৈয়াকে এহিও আমাৰে তোমালাকৰে মাজৎ এক
মহাগর্ত্ত কুলিলে তাৰ্ কাৰণে আমাৰ্ কোনো তোমো
লাকৰ্ সেই হাইলৈ যাব নোৱাৰে আৰু তোমোলাকৰো
২৭ কোনো আমাৰ্ এখেলৈ আহিব নোৱাৰে। পাচে
২৮ সি কুলিলে হে অবৰাহাম্ পিতৃ ময় এই প্রার্থনা

কৰো মোৰ পাঁচ্ ভাই আছে তাজাবৰ সিহঁতৰ আগৎ
সাক্ষী দিবলৈ তাক্ আমাৰ্ পিতৃৰ্ ঘৰলৈ পঠিয়াওক্
২৯ জানো সিহঁতে এই যাতনাৎ পৰে। অব্ৰাহামে
তাক্ কলিলে সিহঁতৰ ওচৰৎ মোশহে আচাৰ্য্য সকলে
৩০ আছে সিহঁতে সিবিলাকৰ্ কথা শুনক্। সি কলিলে
হে অব্ৰাহাম পিতৃ সি ন হয় কিন্তু কোনো মৃত্যুৰ্পৰা
৩১ গলে সিবিলাকে মন্ পালটাব। তেঁও তাক্ কলিলে
যেদি সিহঁতে মোশহক আচাৰ্য্য সকলকে ন শুনে তেবে
কোনো মৃত্যুৰ্পৰা উঠিলেও সিবিলাকে উপদেশ ন লব।

পৰ্ব্ব ১৭ পাচে তেঁও আপোনাৰ্ ভকৎ সকলক কলিলে বাধা
ব হুই নে থাকে কিন্তু যাৰ্ দোৱাৰায় বাধা হয় তাৰ্
২ সন্তাপ হব। যেদি জাঁৎ ডিঙ্গিৎ বান্ধি সি সাগৰৎ
পেলোৱা যায় তেবে ঔবিলাকৰ্ মাজৰ্ এক্ সামান্য মানুহ
৩ হৰ্ বাধা কৰাৎকৈ সেয়ে তাৰ্ কুশল্। সাৱধান
হোৱা তোমাৰ ভায়ায় যেদি তোমাৰ্ বিৰোধে পাতক্
৪ কৰে তাক্ হবিওৱা আৰু যেদি মন্ পালটায় তেবে তাক্
মৰষা আৰু যেদি দিনে সাৎ বেলিও তোমাৰ্ বিৰোধে
পাতক্ কৰে তোমাৰ ফাললৈ উভতি বোলে মই মন্
৫ পালটও তেবে তাক্ মৰষা। পাঁচণী সকলে তেঁওক্
৬ কলিলে হে প্ৰভু আমাৰ্ বিশ্বাস বঢ়াওক্। প্ৰভুএ সিবি
লাকক্ কলিলে তোমোলাকৰ্ বিশ্বাস্ যেদি এটি শৰীয়হ
গুটিৰ্ মানো হয় তেবে এই হুকামীন্ গছকে তয় উভলি
সাগৰৎ বোৱা হোগৈ এনেকৈ কলিৰ পাৰা আৰু সি
৭ তোমালাকক্ মানিব। কাৰো হালোৱা হাল বায় বা

৮ গৰু ৰাখি পথাৰৰ্পৰা আহিলে তাক্ যি এতিয়া আহ
খাবলৈ বহ এনেকৈ টুলিব কিন্তু ময় খাবলৈ ৰান্ধ আৰু
৯ ময় খাওঁপী লেটও মানলৈকে মোক্ বাটু দে তাৰ্পাচে
তয় খাবি ৰাহ্নকৈ এনেকৈ যি নু টুলিব তোমোলাকৰ্
মাজৎ এই বিধৰ্ মানুহ কোন আচে। সেই বন্দিএ
পঁচাৰ্ অনুসাৰে বন্ কৰে এই কাৰণে সেই গিৰিহঁতে
মোক্ সি অনুগ্ৰহ কৰিচে টুলি মানিব নে মোৰ্ মনে
১০ সিন হয়। এই ৰূপে যিৎ তোমোলাকক্ আজ্ঞা কৰা
গৈচে তাকে কৰিলেও তোমো াকে বোলা আমি অনন্ত
গ্ৰাহক বন্দিহঁত আমি আপোনাৰ্ কৰিব লগা মাতোন্
কৰিচো।—

১১ পাচে এনে হল্ যিৰুশালমলৈ যওঁতে তেঁও শমৰোণৰে
১২ গালিলিৰ মাজ দি গল্। তেঁও এক্ গাঁৱৎ সোমা
লৎ দহোটা কুষ্ঠিয়ায় দূৰৰেপৰা তেঁওক্ দেখা দিলে।
১৩ আৰু এটাহ পাৰৎ টুলিলে হে প্ৰভু যিশু আমাক্
১৪ দয়া কৰা। তেঁও সিহঁতক্ দেখি টুলিলে পুৰোহিৎ
হঁতক্ দেখাবাগৈ তেতিয়া সিহঁৎ যঁওতে যঁওতেই শুদ্ধ
১৫ হল্। সিহঁতৰ এটা আপুনি ভাল হবৰ্ দেখি ওভতি
১৬ গল আৰু এটাহ পাৰিৎ ঈশ্বৰক্ স্তুত কৰিলে। আৰু
তেঁওক্ স্তুতি কৰি তেঁওৰ্ চৰণৰ তলৎ অধমুখায় পৰি
১৭ লগৈসি শমৰোণী। কিন্তু যিশুএ মাৎ লগালে বোলে দহো
১৮ টাৰ্ শুদ্ধ কৰা ন গল কিন্তু নটা কৎ। ঈশ্বৰক স্তুতি
কৰি যি ওভতি আহে এই বিদেশীক্ এড়ি কাকো দেখা
১৯ নায়। পাচে তেঁও তাক্ টুলিলে ওহি যোৱা তোমাৰ্
২০ বিশ্বাসেই তোমাক্ ৰক্ষৎ কৰিলে। ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য

কেতিয়া আহিব ফাৰিশিহঁতে তেওঁক জৈয়াকে সুধিলে
২১ তেওঁ সমিধান দি সিহঁতক বুলিলে ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য লক্ষণ
দেখাবেই নাহে এনেৎ দেখ বা তেৎ দেখ মানুহে
জৈয়াকো নকবু বুলিব কিয়নো দেখা ঈশ্বৰৰ ৰাজ
২২ তোমোলাকৰ মাজতেই। তেওঁ আপোনাৰ ভকৎ
সকলক বুলিলে যেতিয়া তোমোলাকে মানুহৰ পুত্ৰে
কৰ এটি দিন দেখিবলৈ জৈচ্ছা কৰিবা কিন্তু তাক দেখি
২৩ বলৈ নোপোৱা এনে কাল হব। আৰু লোকে বুলিব
এযেৎ দেখা বা তৎ দেখা কিন্তু নে যাবা আৰু সিহঁতৰ
২৪ পিছুৎ নে যাবা। কিয়নো যেনেকৈ বিজুলি চমক আকা
শৰ এফালে আকাশৰ আন ফালেও পইৰ হয় তেনে
২৫ কৈ মানুহৰ পুত্ৰেক আপোন কালৎ হব। কিন্তু তাৰ
আগেই তেওঁক নানা দুঃখ ভোগ কৰিবলৈ আৰু এতি
২৬ য়াৰ কালৰ মানুহে এৰিব লাগিব। নোহৰ কালৎ
যেনে হল মানুহৰ পুত্ৰেকৰ কালতো তেনে হব যি
২৭ দিনা নোহ জাহাজৎ ওঠিল আৰু ঢল আহি এটাইৰে
সৰ্ব্বনাশ কৰিলে সেই দিনালৈকে সিবিলাকে খোৱা
পীয়া কৰিছিল সিবিলাকে বিয়া দিছিল আৰু বিয়া কৰি
২৮ ছিল। তেনেকৈ আৰু লোটৰ কালৎ যেনে আছিল
সিবিলাকে খোৱা পীয়া কৰিছিল সিবিলাকে কিনা বেচা
২৯ কৰিছিল আৰু ৰুইছিল সাজিছিল কিন্তু যি দিনা সদম
এৰি লোট গল সেই দিনা জুই আৰু গন্ধক স্বৰ্গৰ
৩০ পৰা বৰষিলে এটাইকে বিনাশ কৰিলে। যি দিনা মানু
৩১ হৰ পুত্ৰেক বিদিত হব সেই দিনাও এনে হব। সেই
দিনা যি ঘৰৰ চালৰ ওপৰৎ থাকে আৰু তাৰ বেহানি

ঘৰৎ থাকে সি তাকে নিবলৈকো না নাযোক্ যি পথা
ৰৎ থাকে সি এড়া বেহানি আনিবলৈকো ওভতি না
৩২ হোক্। লোটৰ্ ভাৰ্য্যাক্ মনৎ ৰাখা যি কোনোএ
৩৩ আপোনাৰ্ প্ৰাণ ৰাখিব খোজে সি তাকে হেৰুৱাব যি
৩৪ কোনোএ আপোনাৰ্ প্ৰাণ হেৰুৱায় সি তাকে ৰখিব।
তোমোলাকৎ ময় কওঁ সেই ৰাত্ৰিৎ দুটা একে পাটীতে
৩৫ শুব এটাক লোৱা যাব এটাক এড়া যাব। দুজনী তী
৩৬ ৰোতায় জাঁতেৰে ভলি থাকিব সিহঁতৰ মাজৰে এজনী
লোৱা শুব এজনী এড়া শুব দুটা পথাৰৎ থাকিব এটা
৩৭ লোৱা শুব এটা এড়া শুব। সিবিলাকে সমিধান দি
কুলিলে হে প্ৰভু কৎ সিবিলাকক্ কুলিলে যতে মৰা
থাকেততে মগুণ গোট খাব।—

পৰ্ব্ব নিতৌ আৰাধিনা কৰা তাতে ক্লেশ নো পোৱা মানুহে
১৮ কৰিব লগা এই আশয়েৰে তেঁও এক্ দৃষ্টান্ত সিবিলা
২ কৎ কলে। বোলে ঈশ্বৰক্ ভয় ন কৰিছিল্ মানুহকো
না মানিছিল্ অমুক্ নগৰৎ এনে এক্ শোধাকু বড়ুৱা
৩ আছিল্। সেই নগৰতে এজনী ৰাৰী আছিল্ তায়ে
আহি তেঁওক্ কুলিলে মোৰ্ শত্ৰুএ সৈতে মোৰ্ স্বৰূপ
৪ শোধি কৰোক্। কতকাল্ সি ন কৰিলে কিন্তু তাৰ্
পাচে সি আপোনাৰ্ মনতে ভাবিলে বোলে মযু ঈশ্বৰক্
৫ ন ডৰঁও হয় মানুহকো না মানো হয় কিন্তু এই ৰাৰীএ
মোক্ বেজাৰ্ লগালে এই কাৰণে তাইৰ্ স্বৰূপ্
শোধি মযু কৰিম্ জানো নিতৌ আহি মোক্ দুঃখ
৬ দিয়ে। তেতিয়া প্ৰভুএ কুলিলে অন্যায়ী শোধাকু
এ যি কথা কয় তাকে শুনা। সিবিলাককে বহু দিন

৭ সহিও ঈশ্বৰে আপোনাৰ আগৎ ৰাত্রিদিনা প্রার্থনা কৰে যি তেঁওৰ্ মনোনীত্ সকলে তেঁও সিবিলাকৰ্
৮ সুফল শোধ ন কৰিব নে। তোমোলাকৎ ময় কওঁ তেঁও অৱশ্যে অবিলম্বে সিবিলাকৰ্ সুফল শোধ কৰিব কিন্তু মানুহৰ্ পুত্রেক্ যি কালৎ আছে সেই কালৎ পৃথিবীৎ প্রতীতি পাব নে।—

৯ যিবিলাকে আপোনাকে পৰমার্থিক্ বুলি মানিলে আন্ মানুহক্ তৈতিক্কিং কৰিলে এনে কেতেটি মানুহৰ
১০ আগৎ তেঁও এই দৃষ্টান্ত দিলে বোলে। দুয় মানুহ মন্দিৰৎ প্রার্থনা কৰিবলৈ গল্ এটা ফাৰিশি এটা পটোৱাৰি।
১১ ফাৰিশি নিলগৎ থিয় হই এই ৰূপ প্রার্থনা কৰিলে হে ঈশ্বৰ ময় আন্‌তোৰা অপৰমার্থিক্ চুলুও ইত্যাদি আন্ মানুহৰ্ নিচিনা নোহো আৰু এই পটোৱাৰিৰ্ নিচিনা
১২ ও নোহো সেই কাৰণে আপোনাকে ময় স্তুতি কৰো সাৎ বাৰৰ্ মাজৎ ময় দু দিন্ লঙ্ঘোন্ কৰো মোৰ্ যি
১৩ হীন্ বস্তু আছে তাৰে দশম ভাগ ময় দিয়ো। কিন্তু পটোৱাৰি নিলগতে থাকি সৰগৰ্ ফাললৈ চকু মেলিব নু খুজিলে কিন্তু হিয়াৎ চাপৰ্ মাৰি বুলিলে হে ঈশ্বৰ ময়
১৪ পাপিষ্ঠ্ মোক্ ক্ষেমা কৰোক। তোমোলাকৎ ময় কওঁ এই মানুহ এই আন্ মানুহৎকৈ পৰমার্থী হই আপোনাৰ্ ঘৰলৈ গল্ কিয়নো যি কোনএ আপোনাক্ বড় বুলি মানে তাক্ সৰু কৰিব লাগে আৰু যি আপোনাক্ সৰু বোলে তাক্ বড় কৰিব লাগে।—

১৫ তেঁও পৰশিবলৈ মানুহে লৰাইতক্ তেঁওৰ্ কাষলৈ আনিলে কিন্তু তেঁওৰ্ ভকৎসকলে দেখি সিইঁতক্

১৬ হাক্ দিলে। তাতে য়িশুএ সিবিলাকক্ মাতি কলে যোলে লৰাহঁতক্ মোৰ কাষৰলৈ আহিব দিয়া হাক্
১৭ নি দিবা কিয়নো এই কপেতেই ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য যয়। তোমোলাকৎ সকা কৰি কঁও যি কোনো এ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যক্ লৰাৰ নিচিনাকৈ গ্রহন ন কৰে সি কোনো কপে তাতৈ নে যাব।—
১৮ এই কালতে এক্ অধিপতি। তেঁওৎ জৈয়াকে শুধিলে বোলে হে ঐৰয্ গুৰু ময় কি কৰিলে অনন্তাযু পাম।
১৯ য়িশুএ উঁলিলে মোক্ ঐৰয উঁলি কোৱা কিয় এক ঈশ্বৰ বিনে কোনো ঐৰয্ ন হয়। তুমি আজ্ঞা জানা পৰ্ স্ত্রীগমন ন কৰিবা বধী ন কৰিবা চুৰ্ ন কৰিবা মিচলি
২০ সাকী নি দিবা তোমাৰ্ পিতৃ মাতৃক্ মান্য কৰা। তেঁও
২১ উঁলিলে ময় লৰা কালৰে পৰা এইবিলাক্ পালিছো।
২২ য়িশুএ তাকে শুনি তেঁওক্ উঁলিলে এতিয়া এক্ ধৰ্ম্ম শেষ তোমাৰ্ যি আছে বেচি দুখিয়া মান্নহক্ দিয়া পাচে স্বৰ্গৎ ধন্ পাবা আৰু মোৰ্ লগতো আঁহা। তেঁও
২৩ এই কথা শুনি বড় শোক্ কৰিব ধৰিলে কিয়নো তেঁওৰ
২৪ বহু ঐশ্বর্য্য আছিল। য়িশুএ তেঁওক বড় শোক কৰি ৰৰ্ দেখি উঁলিলে ধনীহঁতৰ্ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ যোৱা
২৫ কেন্নৱা দুর্ঘট। ওট বেজিৰ্ জলঙ্গায় দি যোৱা ধনৱন্ত মান্নহৰ্ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ যোৱাৎকৈ সুগম্। যিবি
২৬ লাকে শুনিলে সেইবিলাকে উঁলিলে তেবে ওদ্ধাৰ্ পাব
২৭ পাৰে কোনে তেঁও উঁলিলে মান্নহৰ্ যি অসাধ্য সেয়ে
২৮ ঈশ্বৰৰ্ সাধ্য। পিতৰে উঁলিলে দেখোক্ আমি এটাইকে এড়ি আপোনাৰ্ লগতে আহিছো তেঁও সিবি

২৯ লাকস্ ইুলিলে ময় সুকসৎকৈ তোমোলাকৎ কঁও এই ব্যানৎ যি বক্ত ওগ অবিক্ নে পাব আক আহিবষ্

৩০ বক্তাণ্ডতে যি অন্যায়ু ন্ অব দবকে মাক্ বাপেকক ব ভয়েক্ ওকেই ভার্য নেকই বালবাইতকে তৃষ্ণবষ্ বাজ্যব্ নিমিত্তে যি এরূপে এনে কোনো নাই।—

৩১ তাব্ পাচে ওঁও সেই বাবে জনক্ আনি ইুলিলে দেখা আমি য়িরুশালমলৈ যঁও মান্নহব্ পুত্রেকব্ অর্থে আচার্য্য

৩২ সকলে যি লিখিছে সেয়ে পূব অব কিয়নো আন্ দেশব মান্নহব্ হাতৎ ওঁও সোধায় দিয়া অব সিহঁতে ওঁওক্

৩৩ বিরূপনা করিব হিংসা করিব ওঁওব্ গাৎ থুই দিব। আক সিহঁতে ওঁওক্ মবিয়ায় কিলায় বধ করিব পাচে

৩৪ তৃতীয় দিনৎ ওঁও আকও উঠিব। কিন্তু এই কথাব্ সিবিলাকে একো ন্ ইুঝিলে সিবিলাকৎ সেয়ে গুপ্তৎ

৩৫ অই থাকিল্ আক সিবিলাকে সেই কথা ন্ ইুঝিলে।

৩৬ ওঁও য়িরিযোব্ ওচবৎ ওগাত হলৎ পাচে এটা অন্ধ না

৩৭ মগনিয়াব্ বাটব কাখবতে বহিআছিল। সেয়ে জয় সেই বাট দি যাবব সহাবি পায় শুধিলে বোলে ও কি। সিবিলাকে তাক ইুলিলে য়িশু নাজবেৎ

৩৮ এই বাটে দি যায়। তেতিয়া সি এটাহ পাবি ইুলিলে

৩৯ হে দাওদব সন্তত য়িশু মোক দয়া কবা। যিবিলাক্ আগৎ গৈছিল সেইবিলাকে নিজম দিবলৈ অকিয়ালে কিন্তু সি আক বহাকৈ এটাহ পাবি ইুলিলে হে দাওদব্

৪০ সন্ততি মোক দয়া কবা। য়িশুএ থমকি তাক আনি

৪১ বলৈ ইুলিলে। পাচে সি ওচবলৈ আহিলৎ ওঁও তাৎ শুধিলে বোলে ময় তোক প্রতি কি কবিম তয় কি খোজা।

৪২ সি হুঁলিলে হে প্রভু ময় যেন দেখিবলৈ পাঁও তেঁয়াকে
যোজো। যিশুএ তাক হুঁলিলে দেখিবলৈ পা তোৰ
৪৩ প্রতীতিএ তোক্ ৰক্ষা কৰিলে। সি তেতিয়া দেখিলে
আৰু তেঁওৰ লগৎ গৈ ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিলে আৰু
এটাই মান্নহে তাকে দেখি ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিলে।—

পর্ব্ব তেতিয়া তেঁও যিৰিহোৎ সোমাএ তাৰ্ মাজে দি গল্
১৯ আৰু দেখা তাতে জাখাইয়স্ নামেৰে এক্ প্রধান
পটোৱাৰি আছিল সি ধনবন্ত। যিশু কেনেকুৱা
৩ মান্নহ্ তেঁয়াকে দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰিলে কিন্তু সি চুটি
আছিল্ এই নিমিত্তে জুবৰ নিকোনে নোৱাৰিলে। এই
৪ হেতুক্ আগলৈ লৰি গৈ তেঁওক্ দেখিবলৈ সি এজোপা
সকমোৰ্ গছৎ উঠিল্ কিয়নো তেঁওৰ্ সেই বাটে দি
৫ যোৱ লগা আছিল্। যিশুএ সেই ঠাইৎ উপগত
হই ওপৰলৈ মূৰ তুলি তাক্ দেখি হুঁলিলে হে জাখাইয়স
সৰবৈকে নাম্ কিয়নো আজি তোমাৰ ঘৰৎ আমি ৰব
৬ লাগিব। তাতে সি লগতিলেই নামি তেঁওক্ ৰঙ্গ
৭ মনে গ্রহণ কৰিলে। যিবিলাকে দেখিলে সেইবিলাকে
এটায়ে খেটৈৰ তেতেৰ কৰিলে বোলে তেঁও পাতকী
৮ মান্নহৰ্ আলহি হবলৈ গৈছে। তেতিয়া জাখা
৯ ইয়স থিয় হই প্রভুক হুঁলিলে হে প্রভু দেখোক্ মোৰ্
আদখালি ধনবস্তু ময় দুখিয়া মান্নহক্ দিয়ো আৰু
মিছা অপবাদ দি যেদি কোনো মান্নহৰ্ কিবা লৈছো
তেবে তাৰ চাৰি গুন ময় ওভোতায় দিয়ো। কিন্তু
যিশুএ তাৎ হলে আজি এই ঘৰলৈ উদ্ধাৰ আহিছে
১০ কিয়নো সিও অবৰাহামৰ সন্ততি। কিয়নো মান্নহ

স্নত্তি হেরোব্বা বস্তু বিচাবিবলৈ আরু উদ্ধাৰ কৰি বলৈ আহিছে।

১১ সিবিলাকে এই কথা শুনোতেই তেঁও দৃষ্টান্ত দি আৰু এটা কথা কলে কিয়নো তেঁও যিৰুশালমৰ ওচৰ চাপিছি আৰু ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য যেন্ তেতিয়ায় প্ৰকাশ হব যান্নহে

১২ ঔয়ালৈকে অপেক্ষা করিলে। তেঁও টুলিলে এক্ মহা জন্ আপোনালৈ ৰাজ্য লবলৈ আৰু তাৰ্পৰা উভতি

১৩ আহিবলৈ দূৰদেশলৈ গল্। তেতিয়া তেঁও আপোন্ দহ্বন্দিক্ মাতি আনি দহ মীনা দিলে আৰু সিহঁতক্

১৪ টুলিলে ময় আহোঁগে মানে বেহা কৰহঁক্। কিন্তু তেঁওৰ্ পুজায় তেঁওক্ দিনালে আৰু তাৰ্ পিচতো মান্নহ পঠায় বলে আমাৰ উপৰৎ ৰজা হবলৈ এই মান্নহক্

১৫ নো খোজো। ঔয়াৰ্ পাচে তেঁও ৰাজ্য লৈ উভতি আহি যি বন্দিহঁতৰহাৎ ৰূপ গতায় থৈছিল্ সেই এটাই বন্দিএ বেহা করি কি মান্ লাভ পাইছে ঔয়াকে জানিবলৈ সিহঁ

১৬ তক্ মাতিবলৈ আজ্ঞা করিলে। তেতিয়া প্ৰথমে আহি টুলিলে হে দেও তোমাৰ্ এক্ মীনাৰেই ময় আৰু দহ

১৭ মীনা লাভ উলিয়াইছো। তেঁও টুলিলে এ উত্তম বন্দি তয় ভাল করিছ অতি তাকৰতে বিশ্বাসী হলি সেই কাৰ

১৮ ণে দহ নগৰৰ্ তয় বিষয়া হো। দ্বিতীয়ে আহি টুলিলে হে দেও তোমাৰ এক্ মীনায় মোৰ্ আৰু পাঁচ মীনা

১৯ লাভ উলিয়াইছে। তেঁও তাক্ টুলিলে তয় পাঁচ নগৰৰ্

২০ বিষয়া হো। আৰু এটায় আহি টুলিলে হে দেও তোমাৰ মীনা ময় গামোছাৎ বান্ধি থৈছো সেয়ে এই

২১ দেখা। কিয়নো তুমি টান্ মানুহ যিহক্ নৌ থোৱা তাকো তুলিওৱা আৰু যিহক্ বোৱা নায় তাৰো থোক্
২২ কাটা ঔয়াকে জানি তোমালৈ ভয় লাগিল্। তেঁও তাক্ হুঁলিলে হে দুর্জ্জন বন্দি তোৰ্ মুখৰ্ কথাতে তোৰ্ শোধ্ কৰিম্। ময় টান্ মানুহ যিহক্ থোৱা নায় তাকো তুলিয়ঁও আৰু যিহক্ বোৱা নায় তাৰো থোক্ কাটো
২৩ ঔয়াকে তয় জানিলি। তেৰে মোৰ্ কপ্ কি কাৰণে মুদে নাৰুং নি দিলি তাকে কৰা হলে ময় আহিবৰ্ সময়ং
২৪ আপোনাৰ্ কপ্ বাঢ্ন্নি সৈতে পালোহেতেন্। তেতিয়া যিবিলাক ওচৰত্ থিয় হৈছিল্ সেইবিলাকক্ তেঁও হুঁলিলে সেই মীনা তাৰ্পৰা আনি যাৰ্ হ্যাইং দহ
২৫ মীনা আছে তাকে দে। সিহঁতে তেঁওক্ হুঁলিলে
২৬ হে দেও তাৰ্ দহ মীনা আছে। কিয়নো তঁহতক ময় বোলো যাৰে২ আছে সেই২ মানুহকে দিবলাগে আৰু
২৭ যাৰ নায় তাৰ্ যি আছে তাকো তাৰ্পৰা আনিবলাগে। কিন্তু যিবিলাকে খুজিলে বোলে ময় সিহঁতৰ্ ওপৰং বিষয়া নোহো ঔয়াকে যিবিলাকে নখুজিলে মোৰ সেই শত্রু হঁতক্ ঔয়ালৈকে আনি মোৰ্ আগতে মাৰ্।—
২৮ তেঁও এই কথা কৈ সিবিলাকৰ্ আগ হৈ যিৰুশা লমমৰ্ ফালৈ গল্।—
৩১ তেতিয়া তেঁও জিত বৃক্ষ পর্ব্বতৰ্ ওচৰৰ্ বীতফাজতে বীতানিয়াতেৰে আপোন্ দুয় ভকতক্ এই হুঁলি
৩০ পঠালে। তোমোলাকৰ্ সম্মুখৰ্ গাঁৱং সোমায় যোৱা তাতে মাজলৈ গৈ যাৱ্ ওপৰং কোনো কালে কোনো মানুহ্য নায় এনে এটি বস্থা পোৱালিক তোমোলাকে পাৱা

৩১ তাঁকে মেলি আনাগৈ। তোমোলাকে পোৱালীক্ কিয়
মেলা এনেকৈ যেদি কোনোবায় শোধে তেৱে তাং কবা
৩২ হেমে প্ৰভুৰ্ জয়াং প্ৰয়োজন্ আছে। যিবিলাকক্
পঁঠিছিল্ সিবিলাকে গৈ যেনেকৈ তেঁও সিবিলাকং কৈ
৩৩ ছিল্ সেই ৰূপে পালেগৈ। সিবিলাকে পোৱালিক্
মেলিছিল তেতিয়া গৰাকিয়ে ঠুলিলে পোৱালিক্ কিয়ে
৩৪ লৈ মেলা। তেতিয়া সিবিলাকে ঠুলিলে প্ৰভুৰ্ জয়াং
৩৫ প্ৰয়োজন্ আছে। পাচে য়িশুৰ্ ওচৰলৈ সিবিলাকে
তাক্ লৈ গল্ আৰু আপোনাৰ্ কাপড় পোৱালিৰ্ ওপ
৩৬ ৰং পাৰি য়িশুক্ তাৰ্ ওপৰতে তুলিলে। তেঁও গৈ
ছিল্ সেই সময়ং সিবিলাকে আপোন কাপড় বাটং
৩৭ পাৰি দিলে। যেতিয়া সিবিলাক জিত বৃক্ষ পৰ্ব্বতৰ্
পৰা নমা ঠাইৰ ওচৰলৈ আহিছিল্ তেতিয়া যিবিলাক্
৩৮ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম সিবিলাকে দেখিছিল্ সেই বিলাকতে
য়িহুহৰ্ নামে আহোতা ৰজাৰ জয় হোক্ স্বৰ্গং কুশল
আতি ওপৰং মহাত্মা হোক্ ভক্তং সকলে এই ঠুলিং
হৰ্ষ কৰিবলৈ আৰু এটাই পাৰিং ঈশ্বৰৰ্ আগং
৩৯ প্ৰশংসা কৰিব ধৰিলে। কিন্তু জুমৰ্ মাজৰ কেতিটি
ফাৰিশিএ তেঁওক্ ঠুলিলে হে গুৰু আপোনাৰ ভক্তং
৪০ সকলক্ ডোবেহিয়ওক্। তেঁও সম্বিধান্ দি সিহঁ
তক্ ঠুলিলে যেদি এই বিলাকে নিতম্ দিয়ে তেৱে শিলং
শব্দ কৰিব যয় তোমোলাকক্ জয়াকে বোলো।—
৪১ সেই নগৰৰ্ ওচৰলৈ আহি তাকে দেখি তাৰ্লৈকে
৪২ কান্দিলে। তেঁও বোলে হায় যেদি তুমি জানিলাহেঁতেন্
তোমাৰ্ এই সময়তো আপোনালৈ যিং শুভ তাকে যেদি

তুমি জানিলাহেঁতেন্ কিন্তু এতিয়া সেয়ে তোমাৰ্ চক্ষুৰ্ অগোচৰ্ হইআছে । কিয়নো যি কালং তোমাৰ্
৪৩ শত্রুহঁতে তোমাৰ্ চাৰিওফালে গড় বান্ধিব তোমাক্ বেড়িব আৰু তোমাক্ এটায় দিগে নিৰোধ কৰিব
৪৪ আৰু তোমাকে আৰু তোমাৰ্ মাজং থকা সন্তুতি সকলকে মটিৰ্ সমান্ কৰিব আৰু তোমাৰ এটা শিলং এটাৰ্ ওপৰং ন থয় সেই কালেই মিলিচেহি কিয়নো তোমাক
৪৫ দেখিলে যি কালং সেই তোমাৰ্ কাল তুমি নে জানিলা ।
৪৬ পাচে তেঁও মন্দিৰলৈ গৈ বেচাকিনা কৰাবি লাকক্ বাজলৈ উলিয়াবলৈ ধৰিলে । আৰু সিহঁতক্ টুলিলে মোৰ্ ঘৰ্ প্রার্থনা ঘৰ্ এয়ে লেখা আছে কিন্তু তহঁতে তাকে চোৰ্ শাল্ পাতিলিহঁক্ ।
৪৭ তেঁও নিতৌ নিতৌ মন্দিৰং শিখাইছিল্ কিন্তু বড় প্রবোহিতহঁতে অধ্যাপক্হঁতে গাবঁো টুচাহঁতেও তেঁওক্
৪৮ বিনাশ কৰিব খুজিলে কিন্তু তাকে কৰিবৰ্ একো উপায় নে পালে কিয়নো এটায় মানুহে তেঁওৰ্ কথা শুনিবলৈ মন্ দি আছিল্ ।

পর্ব্ব সেই কালতে এদিনা মন্দিৰং তেঁও শিখাইচিল্ আৰু
২০ শুভবাৰ্ত্তা প্রচাৰ্ কৰিছিল্ সেই বেলা বড় প্রবোহিতং হঁতে অধ্যাপক্হঁতে গাবঁৈ টুচাহঁতে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
২ আহিল । আৰু তেঁওক্ টুলিলে তুমি কি মহিমাৰে এই কৰ্ম্ম কৰিচা আৰু কোনে তোমাক্ এই মহিমা দিলে ।
৩ তেঁও সমিধান্ দি সিবিলাকক্ টুলিলেময়ো এটি কথা
৪ তোমাং সোধোঁ তোমালাকে মোং কোৱা । য়োহনৰ্
৫ টুভ স্বৰ্গবুতুং নে মানুহ্মৰা । সিবিলাকে জাতে

সিয়ে আলচ্ কৰিলে বোলে আমি যেদি কওঁ স্বর্গৰ্পৰা তেঃবে এও ক্ষুলিব কি কাৰণে তওঁক্ আস্তিক্ন কৰিলা।
৬ কিন্তু যেদি আমি বোলো মন্ত্যৰ্পৰা তেবে এটায় মান্নহে আমাক্ শিল্ পেলায় মাৰিব কিয়নো যোহনক্ নিশ্চয়
৭ আচার্য্য ক্ষুলি মান্নহে মানিছে। তাতে সিবিলাকে মমিবীন্ দিলে সেয়ে কৰ্পৰা আমি জৈয়াক্ নে জানো।
৮ তেতিয়া যিশুএ ক্ষুলিলে ময় কি মহিমাৰে এই কৰম্ কৰো সেয়ে কি জৈয়াকো তোমোলাকৎ ন কওঁ।—
৯ পাচে তেঁও মান্নহৰ্ আগৎ এই দৃষ্টান্ত দি কবলৈ ধৰিলে বোলে এক্ মান্নহে দ্রাক্ষা খেতি কৰি তাতে
১০ ময়া ধৰি দি বহু দিনলৈ দূৰ দেশলৈ গল্। পাচে গুটিৰ্ দিনৎ সেই দ্রাক্ষা খেতিৰ্ কেতেটি গুটি আনিবলৈ এটা বন্দিক্ সেই ময়াইঁতৰ্ ওলৈ পঠ্যালে কিন্তু ময়াইঁতে তাক্ মৰিয়ায় কিলায় ক্ষুদাহাতে পাঁচি দিলে
১১ পাচে আৰু এটা বন্দিক্ তেঁও পঠ্যালে সিহঁতে তাকো মৰিয়ালে তাক্ বড় অমৰ্য্যাতা কৰিলে পাচে তাকো ক্ষুদা
১২ হাতে পাঠিলে। তাৰ্ পাচে আৰু এক্ বন্দক্ পঠ্যালে
১৩ তাকো সিহঁতে দালগায় বাজ ওলিয়ায় পেলালেপচে। সেই দ্রাক্ষা খেতিৰ্ অধিকাৰে ক্ষুলিলে ময় কি কৰিম্ মোৰ্ প্রিয় পুত্রকে ময় পঠ্যায় ক্ষৰ পাৰিব যেন্
১৪ সিহঁতে জৈয়াকে মানে। কিন্তু ময়াইঁতে তাক্ দেখি এটায়ে আলচ্ কৰি ক্ষুলিলে এই অধিকাৰ্ আহে আমি এই অধিকাৰ্ কবলৈ আমি তাক্ মাৰি পেলওঁ।
১৫ পাচে সিহঁতে তাক্ দ্রাক্ষাবাৰীৰ বাজ ওলিয়ায় মাৰি পেলালে এই হেতুক্ সেই দ্রাক্ষাখেতিৰ্ অধিকাৰে সিহঁ

১৬ তক কি কৰিব। তেঁও আহি এই মালীহঁতক্ সংহাৰ
কৰিব আৰু আপোন দ্ৰাক্ষা খেতি আন মানুহক্ দিব
১৭ সিবিলাকে তাকে শুনি কলিলে সেয়ে নো হোক্। কিন্তু
তেঁও সিবিলাকলৈ চায় কলিলে তেন্তে যি শিলক ঘৰ সাজি
১৮ থোৱা হেয় কৰিলে সেই শিলেই চুকৰ মুখ্যান্ হইছে
এনে যি লিখিতা আছে তো কি যি সেই শিলৰ ওপৰৎ পৰে
সেয়ে ভাগিব কিন্তু যাৰ ওপৰৎ সেই শিল পৰিব তাক্
চূৰ্ণ কৰিব।

১৯ সেই ডাঁৱে বড় পুৰোহিতহঁতে অধ্যাপকহঁতে তেঁওক্
হাতেৰে ধৰিব খুজিলে কিন্তু মানুহৎ ভয় কৰিলে
কিয়নো সিবিলাকৎ লগায় তেঁও এই দৃষ্টান্ত দি ছিল যেন
২০ সিবিলাকে জানিলে এই হেতুক্ সিবিলাকে খাপ দিলে
আৰু তেঁওৰ কথা ধৰিবলৈ আৰু অধিকাৰৰ মেলৎ আৰু
শোধিৎ তেঁওক্ সোধায় দিবলৈ যিবিলাকে ছলকে আপোনা
২১ নাকে সত্যবাদি কলিব এনে চৰিয়া মানুহক্ পঠালে। পাচে
সিহঁতে তেঁওৎ জোৱাকে শুধিলে হে গুৰু আমি জানো
আপুনি স্বৰূপ কথা কয়ো শিখায়ো কিয়নো আপুনি
কাকো চটুন কৰে কিন্তু ঈশ্বৰৰ পথ সত্য ৰূপে শিখায়।
২২ এই হেতুক্ কাইসৰক্ আমি কৰ্ দিবলগা ও চিতনে
২৩ অনুচ্য। তেঁও সিহঁতৰ ছল বুজি কলিলে মোৰ কিয়
২৪ পৰক্ষা [illegible] এটা দিনাৰি মোক্ দেখুৱা এই কাৰ
আকাৰ আৰু ওপৰৎ লেখা সিহঁতে সমিধান দি তেঁওক্
২৫ কলিলে কাইসৰৰ্। তেতিয়া তেঁও সিহঁতক্ কলিলে
যি দ্ৰব্য কাইসৰৰ্ সেই দ্ৰব্য কাইসৰক্ দে যি দ্ৰব্য
২৬ ঈশ্বৰৰ্ সে দ্ৰব্য ঈশ্বৰক্ দে। এই হেতুক্ মানুহৰ

আগত সিহঁতে তেঁওৰ্ কথা ধৰিব নোৱাৰিলে কিন্তু
তেঁওৰ্ সিদ্ধান্তৎ বিস্ময় মানি নিতম্ দিৰল্ ।—
২৭　প্ৰুনৰুত্থান নায় এনেকৈ যি শাদ্দুকিহঁতে বোলে সিহঁ
২৮ তৰে কেতেটি তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি এই বুলি তেঁওৎ
শুধিলে হে গুৰো মোশাহে আমালৈ লেখিলে বোলে
কাৰো ভায়েক্ যেদি বিয়া কৰি অপুত্ৰক্ হুই মৰে তেবে
তাৰ্ ভায়েকে তাৰ্ ঘৈণীয়েকক্ বিয়া কৰি আপোন্
২৯ ভায়েকৰ্ বংশ ওপজাব ।　এই হেতুক্ সাৎ ভায়েক্
আছিল্ সিহঁতৰে প্ৰথম ভায়েকে বিয়া কৰি অপুত্ৰক্
৩০ হুই মৰিল্ পাচে ।　দ্বিতীয় ভায়েকো ও তাইকে বিয়া
৩১ কৰি অপুত্ৰক্ হুই মৰিল ।　তৃতীয় ভায়েক্ও তাইকে
বিয়া কৰিলে এই ৰূপে সাতো ভায়েকে বিয়া কৰিং অপু
ত্ৰক্ হুই মৰিল শেহৎ সেই তিৰীও মৰিল্ ।—
৩২　এই হেতুক্ প্ৰুনৰুত্থানৎ তাই কাৰ্ তিৰোতা হৱ
৩৩ কিয়নো সাতোওটায় তাইকে বিয়া কৰিলে ।　যিশুএ
৩৪ সিহঁতক্ সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে এই বুহ্মাণ্ডৰ্ লৰা
৩৫ হঁতে বিয়া কৰেও বিয়া দিয়েও ।　কিন্তু যিবিলাক্ সি
বুহ্মাণ্ডৰ্ আৰু মৃতকৰ্ প্ৰুনৰুত্থানৰ্ যোগ্য হুবলৈ
গণনাৎ পড়ে সেইবিলাকে বিয়া ন কৰেও বিয়া নি দি
৩৬ য়েও সিবিলাক আৰু মৰিব নোৱাৰে কিন্তু দূতৰ্ নিচিনা
হুই থাকে আৰু প্ৰুনৰুত্থানৰ্ লৰা হুই ঈশ্বৰৰ্ লৰা
৩৭ হয় ।　জোপোহাৰ্ ওচৰৰ্পৰা যেতিয়া মোশাহে
য়িস্হাক্ অবৰাহামৰ্ ঈশ্বৰ্ বুলি য়িহ্নকৰ্ ঈশ্বৰ
বুলি য়াকুবৰ্ ঈশ্বৰ্ বুলি কলে তেতিয়া তেঁও মৃতকৰ্
৩৮ প্ৰুনৰুত্থানৰ্ প্ৰমাণ দিলে ।　কিয়নো তেঁও মৃতকৰ্

ঈশ্বর ন হয় কিন্তু জীবকের্‌ এই হেতুক্‌ এটায় তেঁওর্‌
৩৯ লিয়িত্তেই জিয়ে। কেত্তেটি অধ্যাপকে যাৎ নগালে
৪০ বোলে হে গুরু আপ্পনি উত্তম্‌ কৈছে। পাচে আক কাবো
তেঁওক্‌ সুধ্বিবলৈ শাহ্‌ ন হল্‌।—
৪১ তেঁও সিবিলাকক্‌ ইঁলিলে খ্রীষ্টক্‌ যাক্কহে দাউদর্‌
৪২ সন্ততি ইঁলি কেনেকৈ কয় কিয়নো দাঊদ আপ্পনি
গীতর্‌ পুথিৎ বোলে মোর ঈশ্বর্‌ যিহোহাৎ কলে তোমার্‌
৪৩ শত্রুইঁতক্‌ ময় তোমার্‌ পাদপীঠ্‌ ন করো যালে তুমি
৪৪ মোর্‌ দক্ষিণ ফালে বহা। এই হেতুক্‌ দাউদ তেঁওক্‌
পরমেশ্বর ইঁলি যেদি কয় তেবে তেঁও তেঁওর্‌ সন্ততি কেনে
৪৫ কৈ হব। পাচে এটাই যান্নহর্‌ কর্ণ গোচরৎ তেঁও
৪৬ আপোনার্‌ ভক্তৎ সকলৎ কলে। দিঘলিয়া কাপড়্‌ পিন্ধি
ভুমি ফুরাকে আক বজারৎ নমস্কার্‌ পোৱাকে মিল
গাৎ পুরীন আসনৎ বহাকে ভোজৎ ভাল ঠায়
৪৭ পোৱাকে ভাল্‌ পায় আক বারীর ঘর্‌ খায় পোলায় আক
ছলকৈ দীঘল্‌ প্রার্থনা করে যি অধ্যাপক্‌ইঁতে সিইঁতৎ
সাৱধান্‌ হোৱা সিইঁতর্‌ বর নরক শাস্তি হব।—
পর্ব্ব ধনী যান্নহে ঈশ্বরর্‌ ভঁরালৎ দান করিছে তেঁও
২১ চায় তাকে দেখিলে আক এজনী দুখুনী রাঁৰীএ দুটি
৩ তিলিয়তীয়া দিলে তেঁও তাকে দেখালে। পাচে তেঁও
ইঁলিলে তোমোলাকৎ ময় কঁওএই দুখুনী রাঁৰীএ এটাই
৪ তেঁকে সরহকৈ দিছে। কিয়নো সেইবিলাকে আপোনার্‌
বহু ধনর্‌পরা ঈশ্বরর্‌ দানৎ কিঞ্চিৎ দিছে এই দুখুনী
রাঁৰীএ আপোনার্‌ দারিদ্র্যর্‌পরা আপোনার সর্ব্বস্বৎ
দিছে।—

ৰত্নেৰে দানেৰে মন্দিৰ সেনেচিকোন হল্ তেতিয়া
৬ কেতেটি মানুহে ঊয়াকে কৈছে। তাতে তেঁও হুঁলিলে
তোমোলাকে যি দেখিছা সেইবিলাকৰ্ মাজৎ যি লে
ভাগিব এনে এক্ শিল্ আন্ শিলৰ্ ওপৰৎ তেতিয়া নে
৭ থাকিব এনে কাল্ আহিছে। সিবিলাকে তেঁওৎ সুধি
লে হে গুৰু এইবিলা: কেতিয়া হব আৰু এই বিলাক্
হোৱা কালৰ্ কি চিন্।—
৮ তেঁও হুঁলিলে তোমোলাক্ যেন্ ন ভুলা ঊয়ালেকে
সাৱধান হোৱা কিয়নো ময় খ্ৰীষ্ট সেই সময় ওচৰ্
চাপিলি এনেকৈ হুঁলি মোৰ্ নামে ভালেমান্ মানুহ্
৯ আহিব এয়েৰেই সিহঁতৰ্ পিছৎ নযাবা। যেতিয়া
তোমোলাকে ৰণ লাগিবৰ্ আৰু ডকা দিবৰ্ বতৰা
১০ শোৱা তেতিয়া ভয়াতুৰ্ নহবা কিয়নো এইবিলাক্ কথা
আগেই হব লগা আছে কিন্তু শেহৎ এতিয়া ন হয়।
১১ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে এক্ দেশৰ মানুহে
আন দেশৰ্ মানুহৰ্ বিৰোধে আৰু এক্ ৰাজা আন্
ৰাজাৰ্ বিৰোধে উঠিব ঠায়েং বড় ভুমি কম্পিব আৰু
আঁকাল আৰু মাওৰ্ আৰু আকাশৎ ডাঙৰ্ চিন্ আৰু
১২ বড় কলকৰ্ন্ হব। কিন্তু এইবিলাকৰ্ আগেই সিহঁতে
তোমোলাকক্ হাতেৰে ধৰিব আৰু তোমোলাকৰ্ বি
পক্ষ আচৰিব তোমোলাকক্ সিনগাগৎ আৰু বন্দিশা
১৩ লৎ সোধায় দিব আৰু মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমোলাক
ৰজা ডাঙ্গৰিয়াৰ্ আগলৈ অনা হবা এয়ে তোমোলাক
১৪ ক্ প্ৰতি প্ৰমাণ হব। এই হেতুক্ তোমোলাকে কিং উত্তৰ্

কৰিবা জৈয়াতে আগেই চিন্তা যেন্ ন কৰিবা জৈয়াতে মন্
১৫ স্থিৰ্ কৰা। কিয়নো তোমোলাকক্ কোনো শত্রু এ যেনেকৈ
উত্তৰ্ কৰিব আৰু নিতম্ দিয়াব নোৱাৰে তোমোলাকক্
১৬ ময় এনে মুখ আৰু জ্ঞান দিম্। তোমোলাক আপোন্
পিতৃ মাতৃ ভাই জাতি বন্ধুমেই শত্রুৰ্ হাতৎ সোঁৰায়
দিয়া হবা আৰু তোমোলাকৰ্ কেতেটি মানুহক্ সিহঁতে
১৭ মৰোৱাব। আৰু মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে তোমোলাক্
১৮ এটাইৰে ঘিন্ লগা হবা। কিন্তু তোমোলাকৰ্ মূৰৰ্
১৯ এডালি চুলিও নয় নহব। এয়েৰেই আপোনাৰ্ মহি
২০ ষ্ণুতাতেই মন্ স্থিৰ্ কৰা। কিন্তু যেতিয়া তোমোলাকে
য়িৰুশালমক্ বহুৱায় আৱৰিবৰ্ দেখিবা তেতিয়া তাৰ্
২১ হাৰি হোৱা ওচৰ্ চাপিল্ বুলি জানিবা। তেতিয়া
যিবিলাক য়িহুদাহদেশৎ থাকে সেইবিলাক্ পর্ব্বতলৈ
ভাগি যওক্ যিবিলাক্ তাৰ্ মাজৎ থাকে সিহঁতো
গুচি যওক্ যিবিলাক্ মানুহ তাৰ্ চাৰিওফালৰ
২২ গাঁৱৎ থাকে সিহঁতো তাৎ নো সোমওক্। কিয়নো
আগেই সকলো লেখা পুৰাস্ক কৰিবলৈ এয়ে পুতি
২৩ ফল দিবাৰ্ দিন্। কিন্তু সেই কালৎ যিবিলাক
গর্ভৱতী আৰু যিবিলাকে এহাঁৰ্ খুৱায় সেইবিলা
কৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো দেশৰ্ বড় দুর্গতি হব
২৪ আৰু এই মানুহৰ্ ওপৰৎ খও পৰিব। সিহঁৎ
তৰোৱালৰ মুখৎ পৰিব আৰু এটায় দেশৰ্ মানুহৰ্
মাজলৈ নিয়া হব আৰু আন্দেশৰ্ মানুহৰ্ কাল
পুৰ ন হয় মানে য়িৰুশালমক্ আন্দেশৰ্ মানুহে
২৫ ভৰিএৰে গচকিব। তেতিয়া বেলিতে যোনতে

তৰাতে চিন্ হব পৃথিবীৎ আনদেশৰ্ মানুহৰ্ দুৰ্গতি
আৰু বিসদৃশ চিন্তা আৰু সাগৰৰ্ আৰু তাৰ্ ঢেউৰ
২৬ গৰ্জন। ভয়ৎ পৃথিবীৎ কিঃ হব এই অপেক্ষা
কৰোতেই মানুহৰ্ মন্ বান্ধল হব কিয়নো স্বৰ্গৰ্
২৭ মহিমা লৰিব। তেতিয়া মহিমাকে মহাবলিকে
লগৎলৈ আকাশৰ্ মেঘৎ আহিবৰ্ মানুহৰ্ সন্ততিক্
২৮ দেখিব। এইবিলাকৰ্ আৰম্ভ হলে ওপৰলৈ মুৰ
দিবা আৰু তোমোলাকৰ্ মুৰ্ তুলিবা কিয়নো তোমো
লাকৰ্ উদ্ধাৰ্ ওচৰ্ আপিলি।—
২৯ তেঁও সিবিলাকৰ্ আগৎ এক্ দৃষ্টান্ত দিলে বোলে ডিম
৩০ ৰুলৈ আৰু সদৌ গছলৈকে দেখা। সিহঁতে যেতিয়া
কুহিমেলে তেতিয়া জহকাল্ ওচৰ্ আপিলি বুলি তোমো
৩১ লাকে মনে জানা। সেইৰূপে তোমোলাকে এইবি
লাক ঘটাক হব দেখি ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য ওচৰ্ ঔয়াকে
৩২ জানা। ময় তোমোলাকৎ সুৰূপ কৰি কঁও এইবি
৩৩ লাক্ ন হলে এতিয়াৰ্ মানুহ ন লৰে। স্বৰ্গ্
৩৪ পৃথিবীও বৈ যাব কিন্তু মোৰ কথা ন বব। সাৱধান
হোৱা জানো পেট পোহাতে মদ পীয়াতে এই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্
চিন্তাতে তোমোলাকৰ্ হিয়া কেতিয়াবা ভাৰ পীড়িত
হয় তাতে সেই দিন্ অকস্মাৎ তোমোলাকলৈ আহে।
৩৫ কিয়নো সেয়ে ফাঁদৰ্ নিচিনা হই পৃথিবীৰ্ এটাই
৩৬ নিবাসীলৈ আহিব। এয়েবেই তোমোলাকে এই
বিলাক্ এড়ি জীয়া আৰু পোৰিব্ বেলা মানুহৰ্ সন্ততিৰ্
আগৎ থিয় কৰহ যোগ্য হবলৈ দিলে নিতৌঃ প্ৰাৰ্থ
৩৭ না কৰা আৰু শৰ দিয়া। তেঁও দিনৎ মন্দিৰৎ শিখাই

ছিল্ ৰাতি বাজলৈ গৈ জিতঈক্ষ নামেৰে পৰ্ব্বতৎ থা
৩৮ কিল্। আৰু তেঁওৰ্ কথা শুনিবলৈ এটায় মানুহ
ৰাতি প্ৰৱায় তেঁওৰ এঠৰৎ মন্দিৰতে ঢাপিছি।—

পৰ্ব্ব বেথমিৰ্ পিঠাৰ্ পেস্নাঘ্ নামেৰে কিষ্ক ওচৰ ঢাপিছি
২২ তেতিয়া তেঁওক্ যেনেকৈ বধিব প্ৰধান প্ৰৰোহিতে আৰ্য্য
পক্‌হঁতে জৈয়াকে বিচাৰি ফুৰিলে কিয়নো সিবিলাকে
৩ মানুহৎ ভয় কৰিলে। তেতিয়া দ্বাৰিওটা নামেৰে
বিদিৎ য়িহুদাহ্ নামেৰে বাৰে জনৰ্ মাজৰ এজনৎ
৪ শয়তান শোমাল্। পাচে সি গৈ তেঁওক্ সিহঁতৰ্
হাতৎ কি ৰূপে শৰি দিব জৈয়াৰে আলচ বড় প্ৰৰোহিৎ
হঁতে ডাঙ্গৰিয়াসকলে সৈতে কৰিলে। তাতে সিবি
৫ লাকে বড় ৰঙ্গ পালে পাচে তাক্ ধন্ দিবলৈ শোলে
৬ তেতিয়া য়িহুদাহে মোল কৰি জুগ্ৰৰ এঠৰৎ নে থাকি
তেঁওক সিহঁতৰ হাতৎ শৰি দিবলৈ অৱকাশ চায়
ফুৰিব ধৰিলে।—

৭ সেই কালতে বেথমিৰ্ পিঠাৰ্ দিন্ হল্ যত্তে পেস্নাঘ্
মাৰে। তেঁও পিতৰকে য়োহনকে পঠায় টুলিলে আমি
৮ খবলৈ তোমোলাকে আমালৈ পেস্নাঘ্ যুগুৎ কৰাগৈ।
৯ সিবিলাকে তেঁওক্ টুলিলে কৎ যুগুৎ কৰিয় আপোনাৰ
কি ইচ্ছা। তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে নগৰলৈ গলে
১০ পানিৰ্ কলহ নিয়া এটা মানুহক্ তোমোলাকে দেখিবা
১১ সেয়ে যি ঘৰলৈ যায় তাৰ পিছেৎ সেই ঘৰলৈকে যাবা।
পাচে সেই ঘৰৰ্ গিৰিহতক্ টুলিবা হেনে প্ৰভু এ তোমা
লৈ কলে বোলে মঁয় যৎ আপোনাৰ্ ভকৎসকলে সৈতে
১২ পেস্নাঘ্ খাম্ এনে যি ভোজন গৃহ সেয়ে কৎ। তেতিয়া

সি সজোৱা ওপৰৰ এক পকি ঘৰ তোমোলাকক দেখু
১৩ ৱাব তাতে যুগুত কৰাগৈ। এই হেতুক সিবিলাকক
গৈ যেনেকৈ তেঁও সিবিলাকত কৈছিল সেই ৰূপে
১৪ পালেগৈ আৰু পেসাখ যুগুত কৰিলে। সেই উঁৰ
১৫ মিলিলত তেঁও বাৰে জন পাচনীএ সৈতে বহিল। তেতিয়া
তেঁও সিবিলাকক কুঁলিলে ময় মৰিবৰ আগেই এই
পেসাখ তোমোলাকে সৈতে খাবলৈ ময় বড় ঔচ্ছা
১৬ কৰিছো কিয়নো তোমোলাকত ময় কঁও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যত
১৭ সেয়ে পূৰ্ণ নহলে ময় তাক আৰু ন খঁও। তেতিয়া তেঁও
টেমা লৈ স্তুতি কৰি কুঁলিলে ঔয়াকে নি তোমোলা
১৮ কৰ মাজত ভাগ কৰা কিয়নো তোমোলাকত ময়
কঁও ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য নাহিলে ময় দ্ৰাক্ষা গুটিৰ ৰহ
১৯ আৰু নি পীয়োঁ। পাচে পিঠা আনি স্তুতি কৰি তেঁও
ভাঙ্গি এই তোমোলাকলৈ দিয়া মোৰ শৰীৰ ঔয়াকে
ময় স্মৰিবলৈ কৰা ঔয়াকে কুঁলিলে সিবিলাকক দিলে।
২০ মোৰ যি তেজ তোমোলাকলৈ পেলোৱা হয় সেই
তেজত নবীন নিয়ম এই স্থিৰ কৰোতা পিয়ালা এই ৰীতি
২১ ভোজনৰ পাচে তেঁও ঔয়াকে কুঁলি পাত্ৰ সিবিলাকক দিলে
কিন্তু যি জন মোক পৰৰ হাতত ধৰিদিব দেখা তাৰ
২২ হাতত মেজৰ ওপৰত ময়ে সৈতে আছে। যি ৰূপ
নিয়ম কৰাগৈছে মানুহৰ সন্ততি সেই ৰূপে যায় হয়
কিন্তু যাৰ দোৱাৰায় মানুহৰ পুত্ৰক পৰৰ হাতত
২৩ পৰে তাৰ সন্তাপ হব। সিবিলাকৰ মাজৰ কোনে
ঔয়াকে কৰিব ঔয়াকে সিবিলাকে সুধিব ধৰিলে।
২৪ সিবিলাকৰ মাজত কোন বড় গণ্য হব ঔয়াতে

সিষ্যিলাকৰ্ অন্যোঅন্যে বিৰোধাবিৰোধি লাগিল্।
২৫ তেঁও সিষ্যিলাকৰ্ ইঁলিলে আন্ দেশৰ্ ৰজা সকলে
সিহঁতক্ প্রতিপাল কৰে আৰু সিষ্যিলাকৰ্ ওপৰতো
সকল চলও তাক্ প্রতিপালক্ ইঁলি কয়। তোমো
২৬ লাকৰ্ মাজৎ এনে নহব কিন্তু তোমালাকৰ্ মাজৰ্
যেয়ে বড় হব খোজে সেয়ে সৰুৰ নিচিনা হব আৰু
যি প্রধান্ হয় সেয়ে আন্বাৰ্ নিচিনা হব। কিয়নো
২৭ যি খাবলৈ বহে বা যি আন্বা জৈহঁতৰ্ মাজতে বড়
কোন যি খাবলৈ বহে সি ন হয়নে কিন্তু ময় তোমো
২৮ লাকৰ্ মাজৰ্ আন্বাকে বোলোঁ। তোমোলাকে
মোৰ্ পৰীক্ষাৰ্ বেলা মোৰ্ লগৰিয়া হইছা আৰু
২৯ তোমোলাকৰ্ মোৰ্ ৰাজ্যৎ মোৰ্ মেজৎ খোৱা পীয়া
৩০ কৰিবলৈ আৰু সিংহাসনৰ্ ওপৰৎ বহি য়িশৰএলৰ্
বাৰেও ফৈদৰ্ শোধ কৰিবলৈ যেনেকৈ আমাৰ পিতৃএ
মোক্ দিলে সেই ৰূপে ময় তোমোলাকলৈ ৰাজ্য
নিৰূপন্ কৰোঁ।—

৩১ পাচে প্রভুএ ইঁলিলে হে শীমোন্ শীমোন্ যেনেকৈ
চালনিৰে সহ চালে তেনেকৈ শয়তানে তোমোলা
কক্ দুৰাব খোজে কিন্তু তোমাৰ্ প্রতীতি নওচিবলৈ
৩২ তোমাৰৰ্থে ময় প্রাৰ্থনা কৰিছোঁ আৰু তুমি ওলটি
৩৩ ইগে তোমাৰ্ ভায়াহঁতক্ সমৰ্থ কৰাগে। পিতৰে
তেঁওক্ ইঁলিলে হে প্রভু তোমাৰ্ লগৎ বন্দিশাল
৩৪ লৈ বা মৰিবলৈ যাবলৈ সাজু হই আছোঁ। তেঁও
তাক্ ইঁলিলে হে পিতৰ্ তোমাৎ ময় কঁও তুমি মোক্
চিনা জৈয়াৰে তিনি বেলি তুমি ইশে না কাটিলে

৩৫ ৰুক্তায় আজি নে ডাকিব। তেঁও সিবিলাৰুকো
টুলিলে যেত্তিয়া মোনা জোলোঙ্গা পইজাৰ্ নোলো
ৱাকৈ মঁয় তোমোলাকক্ পঠালোঁ তেত্তিয়া তোমোলা
ৰুৰ্ জানো কিহ্বাৰ অসত্তা আছিল সিবিলাকে টুলিলে
৩৬ এক্কোবো না ছিল্। পাচে তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে
এত্তিয়া যাৰ্ টোপোলা আচে সি তাকে লওক্ তেনেকৈ
জোলোঙ্গাকো আৰু যাৰ্ তৰোৱাল নায় সি কাপড়
৩৭ বেচি এখান্ কিনোক্। কিয়নো তোমোলাকং মঁয়
কঁও তেঁও বাৰ্ম্মাৰ্ বহিভূত্তইঁতে মৈতে গণা হুইছিল্
এই যি কথা লেখা হুইছে সেই কথাৰ্ মোতে পূৰ্
ৰুৰিবৰ্ পুয়োজন্ আচে কিয়নো মোৰ্ লগং যি সিই
তৰ্ অন্ত হুবৰ পুয়োজন্ আচে। তাত্তে সিবি
৩৮ লাকে টুলিলে হে পুভু দেখোক্ ঊয়াতে দুখান্ তৰোৱা
ল্ আচে তেঁও সিবিলাক্ টুলিলে সেয়ে বিস্তৰ্।—
৩৯ পাচে তেঁও ৰাজলৈ আহি আপোনাৰ্ আচাৰাৰু
সাৰে জিত বৃক্ষ পৰ্ব্বতলৈ গল্ আৰু তেঁওৰ্ ভকং
৪০ সকল তেঁওৰ্ পিছে২ গল্। সেই ঠাইং পিতি হুই
তেঁও সিবিলাকক্ টুলিলে তোমোলাকে পৰীক্ষাং নপৰ্ব্বি
৪১ বলৈ পুার্থনা ৰুৰা। পাচে এক্কে বলেই যিযান্ দবৈং
শিল্ পেলাব পাৰে তিয়ান্ দূৰ্ সিবিলাকৰ্পৰা গৈ তেঁও
৪২ আহু পাৰি কামনা ৰুৰিলে বোলে হে পিতৃ যেদি
তোমোৰ্ ঊচ্চা তেবে এই পাত্ৰ মোৰ্পৰা নিয়া কিন্তু
তোমাৰ্ ঊচ্ছাৰ্ নিচিনা হোক্ মোৰ্ ঊচ্ছাৰ নিচিনা
৪৩ ন হুয়। তেত্তিয়া স্বৰ্গৰ্পৰা এক্ দুত্তে তেঁওৰ্ সমৰ্থ

৪৪ কৰি দেখা দিলে। তেঁওৰ্ মনৎ বড় যাতনা লাগি অতিশয়ে আকং প্ৰাৰ্থনা কৰিলে তাতে মাটিৎ পড়া বড় তেজৰ্ টোপাৰ্ নিচিনা তেঁওৰ্ ঘাম হুইছিল্।
৪৫ তেতিয়া প্ৰাৰ্থনাৰ্ পৰা ওহি আপোনাৰ্ ভকৎ সকলৰ্ কাষৰলৈ আহি তেঁও সিবিলাকক্ শোকৎ টোপানিয়া
৪৬ ৰব্ দেখিলে। তাতে তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে তোমোলাকে টোপনিয়াইছা কিয় পৰিক্ষাৎ নপড়ি
৪৭ বলৈ ওহি প্ৰাৰ্থনা কৰা। তেঁও জৈয়াকে কৈচে তেনোতে দেখা এজাক্ মান্নহে য়িহুদাহ নামে বাৰে জনৰ্ এজনে সিবিলাকৰ্ আগোং হৈ য়িশুক্ চুমা দিবলৈ
৪৮ ওচৰ্ চাপিল্। কিন্তু য়িশুএ তেঁওক হুঁলিলে হে য়িহু দাহ তুমি চুমাৰ্ দোৱাৰায় মান্নহৰ্ পুত্ৰেকক্ পৰৰ্
৪৯ হাতৎ দিছানে তেঁওৰ্ চাৰি ওফালৰ্ মান্নহে কিং হব জৈয়াকে বুঝি হুঁলিলে হে প্ৰভু আমি তৰোৱালৎ মৰিম্
৫০ নে। তেতিয়া সিবিলাকৰ্ এজনে বড় পুৰোহিতৰ বন্দিলৈ মাৰি তাৰ্ সোঁকান কাটি পেলালে। য়িশুএ
৫১ মাৎ লগালে বোলে জৈয়ানকে হব দিয়া পাচে তাৰ্
৫২ কান পৰশি তাক্ ভাল কৰিলে। তেতিয়া বড় পুৰো হিৎহঁতে মন্দিৰৰ্ অধিকাৰ্ সকলে গাঁৱো ইড়া সকলে তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিলৎ য়িশুএ সিবিলাকক্ হুঁলিলে তোমোলাকে দেখোন্ চোৰ ধৰাৰ্ নিচিনাকৈ টাঙোন্
৫৩ তৰোৱাল হাতৎলৈ আহিছা। যেতিয়া ময় মন্দি ৰৎ তোমোলাকে সৈতে নিতৌং আচিলোঁ তেতিয়া মোৰ ওপৰৎ তোমোলাকে হাৎ মেলি নি দিলা কিন্তু
৫৪ এই তোমোলাকৰ্ কাল আৰু এন্ধাৰৰ্ পৰাক্ৰম।—

৫৪ পাচে সিহঁতে তেঁওক বড় পুৰোহিতৰ ঘৰলৈ লৈ গল
কিন্তু পিতৰ দূৰৈৎ থাকি পিচেৰ গল। সিবিলাক চৰা
ঘৰৰ মাজৎ যেতিয়া জুই জালি একেলগে জুই বহি
৫৬ চিল তেতিয়া পিতৰ সিহঁতৰ লগৎ বহিলে। এজনী
বেটীএ তাক জুইৰ ওচৰৎ বহিবৰ দেখি একেদৃষ্টেৰে
৫৭ চায় কৈলিলে জৌ তেঁওৰ লগত আছিল। কিন্তু
সি তেঁওক কথা নৈ না কাটিলে বোলে হুঁয়ে যয় তেঁওক
৫৮ নি চিনো। এখনুকৰ পাচে আৰু এটায় তাক দেখি
কৈলিলে তুমিও সিবিলাকৰ লগৰে এজন তাতে পিতৰে
৫৯ কৈলিলে মানুহ যয় সি নোহোঁ। পাচে এঘণ্টাৰ
মান বেলিৰ পাচৎ আৰু এটায় দৃঢ় কৰিকৈলিলে
সত্য জৌ তেঁওৰ লগৰে কিয়নো সেই গালিলিৰে।
৬০ পিতৰে কৈলিলে হেৰা মানুহ তুমি যি কৈচা সেয়ে
৬১ কি যয় জয়াক নেজানো। আৰু তেতিয়া যি কালৎ
সি কৈচিল সেই কালতে কুকুৰায় ডাকিলে। তেতিয়া
প্ৰভুএ মুখ ঘুৰায় পিতৰৰ ফাললৈ চালে কুকুৰায়
ডাকিবৰ আগেই তুমি তিনি বেলি মোৰ কথাৎ মিচা
৬২ মাতিবা প্ৰভুএ যি এই কথা তাৎ কৈছিল সেই কথা
৬৩ তেতিয়া পিতৰৰ মনৎ পৰিল। পাচে পিতৰ বাজলৈ
গৈ ভালেমান কান্দিলে।—

যিবিলাকে যিশুক ধৰিলে সিহঁতে তেঁওক বিদ্ৰূপিলে
৬৪ আৰু মাৰিলে। পাচে সিহঁতে তেঁওৰ চকুৎ কাপড়
বান্ধি মুখৎ মাৰিলে আৰু তেঁওক শুধিলে আচাৰ্য্য
৬৫ বাক্য কহ তোমাক কোনে মাৰিলে। সিহঁতে তেঁওক

৬৬ সিয়াল কৰি আৰু ভালেমান্ কথা নিন্দা ৰূপে কলে। দিন্ হল তেই গাৱোঁবুঁঢ়া সকলে বড় পুৰোহিত সকলে ৬৭ অধ্যাপকসকলে গোট খায় তেঁওক্ মেলনৈ নি সুধিলে তুমি খ্রীষ্ট নে কি আমাক কোৱা তেঁও সিবিলাকক্ সুধিলে যেদি ময় তোমোলাকক কওঁ তেবে তোমোলাকে ৬৮ ন পতিয়াবা। ময়ো যেদি তোমোলাকক সোধোঁ তেবে তোমোলাকে উত্তৰ্ নি দিবা আৰু মোক্ এৰিও নিদিবা। ৬৯ ঔপৰাৰ্ পাচে মানুহৰ্ পুতেক্ ঈশ্বৰৰ্ মহিমাৰ্ দক্ষিণ ৭০ ফালে বহিব। সিবিলাক্ সকলে সুধিলে তেন হলে তুমি ঈশ্বৰৰ্ পুত্রনে তেঁও সিবিলাকক্ সুধিলে ময় সেয়ে হোঁ যেন্ তোমোলাকে কৈছা পাচে সিবি ৭১ লাকে সুধিলে আমাৰ্ আৰু সাক্ষিৰ্ প্রয়োজন্ কি কিয়নো তেঁওৰ্ আপোনাৰ্ মুখৰ্ কথা আমি শুনিছো।

পর্ব্ব ২৩ পাচে সিবিলাকৰ্ এটাই জুম মানুহ উঠি তেঁওক্ পীলাতৰ্ ওচৰলৈ লৈ গল্ আৰু দেশৰ্ মানুহক্ কুপথে প্রবর্ত্তাবৰ্ আৰু আপুনি খ্রীষ্ট নামেৰে ৰজা বুলি কাইশৰৰ্ কৰ্ দিবলৈ হাকদিবৰ্ ঔয়াক্ আমি ২ দেখিছো এই বুলি সিহঁতে তেঁওক্ অপবাদ দিব ৩ ধৰিলে। তেতিয়া পীলাতে তেঁওক্ ঔয়াকে সুধিলে বোলে তুমি য়িহুদীহঁতৰ্ ৰজানে তেঁও উত্তৰ্ কৰিলে ৪ তেঁওক বোলে তুমি স্বৰূপ কৈছা। এই হেতুক্ পীলাতে বড় পুৰোহিত সকলতে আৰু মানুহবিলাকতে কলে ৫ এই মানুহৰ্ একো অগৰ্ ময় পোৱা নায়। কিন্তু সি গালিলিৰেপৰা ঔয়ালৈকে সকলো য়িহুদাহ দেশে কি শিকায় মানুহক উন্মত্ত কৰে এই বুলি সিহঁতে

৬ আৰু আস্কাল কৰিলে। পীলাতে গালিলিয়ৰ
৭ কথা শুনি শুধিলে বোলে সেই মানুহ গালিলিয় নে ?
যেন্ তেঁও হেৰোদৰ অধিপত্যস্থ ঔয়াকে পীলাতে জানি
তেঁওক্ সেই কালৎ য়িৰুশালমৎ থকা হেৰোদৰ্ তলৈ
৮ পঠালে। হেৰোদ য়িশুক্ দেখি বড় ৰঙ্গ পালে
কিয়নো তেঁওৰ্ তেঁও ভালেযান্ কথা শুনিছিল্ আৰু
ভালে দিনৰেপৰা তেঁওক্ দেখিবলৈ ঔচ্ছা কৰিছিল্
আৰু তেঁওৰ্ দোৱাৰায় কোনো আশ্চর্য্য ক্রিয়া দেখিবলৈ
৯ বাঞ্ছা কৰিলে। সেই নিমিত্তে তেঁওক্ বহু কথা শুধিলে
১০ কিন্তু তেঁও একো উত্তৰ্ ন কৰিলে। বড় পুৰোহিতে
আৰু অধ্যাপক্ সকলে থিয় হৈ তেঁওক্ বড় অপবাদ
১১ দিবলৈ ধৰিলে। হেৰোদে আৰু তেঁওৰ্ পাত্র মন্ত্রী
এটায়ে তাক্ ঔত্তিকিং কৰি নিন্দা কৰি অতি চিকোন্
কাপড় পিন্ধায় তেঁওক্ পীলাতৰ্ তলৈ আকও পঠালে।
১২ সেই দিনা পীলাতেৰে হেৰোদৰে দুয়োৰো মিত্রতা
হল্ কিয়নো তাৰ্ আগেই সিবিলাকৰ্ দুয়োৰো
১৩ শত্রুতা আছিল্। আৰু পীলাতে বড় প্ৰৰোহিৎ
১৪ সকলকে ডাঙ্গৰিয়া সকলকে প্রজাকে চপায় টুলিলে
মানুহভুলৰা এটাৰ নিচিনা এই মানুহক্ মোৰ্ ওচ
ৰলৈ তোমোলাকে আনিছা কিন্তু দেখা তোমোলাকৰ্
আগতে তাৰ শোধ কৰিযি যি কথাৎ তোমোলাকে
তেঁওক অপবাদ দিয়া সেই সেই কথাৎ তাৰ্ একো
১৫ ভাগৰ মযু পোৱা নায়। হেৰোদেও একো নে পালে
১৬ কিয়নো তেঁওৰ্ তলৈ ময় তোমোলাকক্ পঠিয়ালো কিন্তু
দেখা মৃত্যুৰ্ যোগ্য একো তাক্ কাৰন ন হল এই

১৭ হেতুক্ দণ্ড কৰি ময় তাঁক্ এড়ি দিয়ো। কিয়নো সেই
বিস্বাৎ সিবিলাকৰ আগৎ এটাক্ মেলিবলগা তাৰ্
১৮ নিয়ম্ আছিল্। কিন্তু সিবিলাকে এটায়ে একেবাৰেই
এটাহ পাৰি টুলিলে ঔয়াক্ নিলগা কৰা বাৰাব্বাক্
১৯ আমাৰ্ আগৎ মেলোক্। নগৰৰ্ মাজৎ ঝড়াঝৰি
কৰাৰ্ আৰু বধ কৰাৰ্ কাৰণে বাৰাব্বা বন্দিশালৎ
২০ আছিল্। এই হেতুক্ পীলাতে য়িশুক্ এড়িদিবলৈ উচ্ছা
২১ কৰি পুনঃ অপি সিবিলাকক্ টুলিলে। কিন্তু সিবিলাকে
এটাহ পাৰিং টুলিলে ক্রুশৎ তাক্ মাৰোক্ ক্রুশৎ তাক্
২২ মাৰোক্। তৃতীয়বাৰ তেঁও সিহঁতক্ টুলিলে কিয়
সিহি অগায় কৰিছে ময় মৰণৰ্ কাৰণ তাৰ্ একো
দেখা নায় এই হেতুক্ দণ্ড কৰি ময় তাক্ এড়ি দিম্।
২৩ তেতিয়া তেঁও যেন্ ক্রুশৎ মৰে ঔয়াকে খুজিং সিবি
লাকে বড় কৰি এটাহ পাৰিব ধৰিলে আৰু সিহঁ
তৰে আৰু বড় পুৰোহিৎ সকলৰে আবাও জিকিলে।
২৪ এই হেতুক্ সিবিলাকে যিহকে খুজিছিল্ তাকে কৰি
২৫ বলৈ পীলাতে আজ্ঞা দিলে। তেতিয়াযি ঝড়াঝ
ড়িৰে বধৰে কাৰণ বন্দি হৈ আছিল্ যাকে সিবিলাকে
খুজিছিল্ তাকে পীলাতে সিবিলাকৰ্ হাতৎ মুকলি
কৰি দিলে কিন্তু য়িশুক্ সিবিলাকৰ্ উচ্ছাতে দিলে।
২৬ সিহঁতে তেঁওক্ লৈ যওতে যাঁওতে পথাৰৰ্ পৰা অহা
শীমোন্ নামেৰে এক্ কিৰীনীয়ক্ ধৰিলে তেতিয়া য়িশুৰ্
পিছেং লৈযাবলৈ সিহঁতে তাৰ কান্ধৎ ক্রুশ দিলে।
২৭ তেঁওৰ পিছেং বড় একুম মানুহ আৰু তেঁওলৈ হাহাকাৰ
২৮ কৰি ক্রন্দন কৰি বহু তিৰোতা আছিল্। কিন্তু

যিশুএ সিহঁতক্ ওভতি কৈলিলে হে যিৰুশালমৰ্ কন্যা সকল্ মোলৈ নে কান্দিবা কিন্তু আপোনাৰ্ আৰু আপো
২৯ নাৰ লৰাহঁতলৈ কান্দা । কিয়নো যি কালৎ মান্নহে কৈলিব বাঁজিহঁৎ আৰু যি ওদৰ্ গর্ভযুক্ত কোনো কালৎ না চিল্ আৰু যি এথাৰ্ কোনো কালে পিওৱা নায় সেয়ে
৩০ শ্লাঘ্য সেই দিন্ আহিছে । তেতিয়া পর্ব্বতবিলাকক সিহঁতে কব ধৰিলে আমাৰ্ ওপৰৎ পৰা আৰু চাপৰি
৩১ বিলাকৎ কব আমাক্ ঢাকা । কিয়নো সিহঁতে যেদি কেঁচা গছৎ ঔয়াক্কে কব তেবে শুকান্ গছৎ কি কৰা হব ।—
৩২ আৰু দুটা অপৰাধিয়াক্ তেঁৱে সৈতে মাৰিবলৈ লৈগৈ
৩৩ চিল্ । তেতিয়া সিহঁতে কালুৰি নামেৰে এক্ ঠাইৎ বৈ তেঁওক্ ক্রুশৎ খাঁৰি দিলে আৰু সেই অপৰাধিয়াহঁতৰ্ এটাক্ তেঁওৰ্ দক্ষিন ফালে এটাক্ বাও ফালে খাঁৰি
৩৪ দিলে । তেতিয়া যিশুএ কৈলিলে হে পিতৃ ঔহঁতক্ ক্ষেমা কৰা কিয়নো ঔহঁতে যি কৰে সেয়ে কি ঔয়াক্ নোজানে সিহঁতে গুটিকা পাত কৰি তেঁওৰ্ কাপড় বাটি
৩৫ ললে । আৰু লোকে দেখি নিলগতে থিয় হল্ আৰু অধ্যাপক্ সকলে আৰু২ মান্নহে সৈতে তেঁওক্ বিদ্রূ খিলে বোলে ঔ আন্ মান্নহক্ ৰক্ষা কৰিলে ঔ যেদি ঈশ্বৰৰ্ মনোভিলষিৎ খ্রীস্ত হয় তেবে এতিয়া আপো
৩৬ নাক্ ৰক্ষা কৰোক্ । চিপাহিহঁৎ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
৩৭ আহি সিৰ্কা দিব খুজি তেঁওক্ বিকর্থনা কৰিলে বোলে যেদি তয় যিহুদীহঁতৰ ৰজা হোৱ তেবে আপোনাক
৩৮ ৰক্ষা কৰ্ । ঔ যিহুদীয়হঁতৰ্ ৰজা গ্রীক আৰু

লাতিন এব্রি কথাৰে জৈয়াকে আৰু লেখি এখান্ লেখন
৩৯ তেঁওৰ্ ওপৰৎ দিলে। যি কুকৰ্ম্মী দুটাক্ আঁৰিছিল্
সিহঁতৰ্ মাজৰে এটায় তেঁওক্ বিগাতি কৰি হুলিলে তুয়
যেদি খ্রীষ্ট হোৱ তেৱে আপোনাক্ আমাকো ৰক্ষা
৪০ কৰ্। কিন্তু সি আনক যাৎ দপায় ক্ষিয়াই তাক্
হুলিলে তোৰ্ ঈশ্বৰলৈ ভয় নায়নে কিয়নো ভযে তেঁৱে
৪১ একে দণ্ডতে পৰিছ। আমি ন্যায়পেই হও কিয়নো
আপোনাৰ্ কৰম্ ফল্ পাইছো কিন্তু এই মানুহে
৪২ একো ঘাটি কৰা নায়। পাচে সি যিশুক্ হুলিলে হে
প্ৰভু আপুনি আপোনাৰ ৰাজ্যৎ উপগত হই যোতেমন
৪৩ কৰিবা। যিশুএ তাক্ হুলিলে মযু তোমাৎ সত্য
কহি কঁও তুমি আজি ফাৰদীশৎ মযে সৈতে হবা।—
৪৪ এয়ে দুপৰিয়া হইছিল্ তেতিয়াৰেপৰা তিনিপৰি
৪৫ যালৈকে সকলো পৃথিবী এন্ধাৰ্ হই আছিল্। আৰু
সূৰ্য্য অন্ধকাৰতে আচ্ছাদিৎ হইছিল মন্দিৰৰ্ আঁৰ্
৪৬ কাপড় মাজতে ফাটিল্। যিশুএ এটাহ পাৰি হুলিলে
হে পিতৃ তোমাৰ্ হাতৎ মযু আপোন্ জীৱক অৰ্পিদিয়ো
৪৭ এই হুলি তেঁও প্ৰাণ ত্যাগ কৰিলে। সেই পৰি
ক্ৰিয়ায় যিৎ হল্ জৈয়াকে দেখি ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰি
৪৮ কলে অৱশ্যে এঁও পৰমাৰ্থিক্ মানুহ আছিল্। যি
বিলাক্ মানুহে সেই কৰ্ম্ম দেখিবলৈ আহিছিল্
সেই বিলাকে তাকে দেখি হিয়াৎ ভুকুমাৰি ঘুভতি
৪৯ গল্। তেঁওৰ্ মিতিৰ্ সকল্ আৰু যিৎ তিৰোত্তা
হঁৎ গালিলিৰপৰা তেঁৱে সৈতে আহিছিল সিবিলাকে
নিলগতে থিয় হই এইবিলাক্ দেখিলে।—

৫০ আঁৰু দেখা য়িহুদীহঁতৰ্ আৰিমাতেয়া নামেৰে নগৰৰ্
য়ুসফ নামেৰে উত্তম্ আৰু পৰমার্থিক্ এক্ মন্ত্রী আছিল্
৫১ তেঁৱেই সিবিলাকৰ্ আলচং কার্য্যতো মন্ নি দিছিল্
৫২ আৰু নি ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যলৈ অপেক্ষা কৰিলে। তেঁৱেই
পীলাতৰ্ ওচৰলৈ গৈ য়িশুৰ্ শৰীল্ খুজিলে। পাচে
৫৩ তেঁও তাকে নমায় কাপৰেৰে মেৰ্ৱালে আৰু শিলং গদা
এটা মৈদাম্ যাৰ্ মাজং মানুহ শুৱা নায় তৰে
৫৪ মাজং তাকে শুৱালে। সেই দিন্ মৈস্তৰ কৰাৰ্
দিন্ আৰু শাবং ওচৰ জাপিছিল্। যিবিলাক্ তি
৫৫ ৰোতা তেঁৱে সৈতে গালিলিৰপৰা আহিছিল্ সিহঁতে
পিচেং গৈ মৈদাম্ দেখিলে আৰু তেঁওৰ্ শৰীৰ্ কেনে
৫৬ কৈ থলে তাকো দেখিলে। তেতিয়া সিহঁতে ওভতি
আহি গন্ধতৈল যগুং কৰিলে পাচে আজ্ঞানুসাৰে
শাবং দিনে বিশ্রাম কৰিলে।—

পর্ব্ব পাচে সাংবাৰৰ্ প্ৰথম্ দিনা অতি প্ৰত্যুষতে যি গন্ধ
২৪ ১ তৈল সিহঁতে যগুং কৰিছিল্ সিহঁতো সিহঁতৰ্ লগৰ্
আৰুং মানুহো সেই গন্ধ তৈল লৈ মৈদামৰ ওচৰলৈ
২ আহিল। মৈদামৰ্ মুখৰ্পৰা শিল বাগৰি আছে
৩ জীয়াকে দেখিলে কিন্তু সোমায়ু গৈ প্ৰভু য়িশুৰ্ শৰীল্
৪ নে পালে। সিহঁং তাৰে নিমিত্তে তেতিয়া বড় ওং
কণ্ঠিং হল তেতিয়া দেখা কান্তিমন্ত কাপড় পিন্ধি দু জন্
৫ সিহঁতৰ্ ওচৰতে থিয় হল। সিহঁং ভয়ার্ত্ত হই তল
৬ লৈ মূৰ কৰিলে তেনেতে সেই মানুহে সিহঁতক্ কুলিলে
তুহঁতে মৃতকৰ্ মাজং জীৱকৰ্ বিচাৰ কিয় কৰ।

৭ তেঁও ঔয়াৎ নায় কিন্তু উঠিল্ । মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্
পাতকী মানুহৰ্ হাতৎ সোন্ধা হবলগা আৰু ক্ৰুশৎ
মৰিব লগা তৃতীয় দিনৎ উঠিব লগা প্ৰয়োজন্ আছে
এই যি কথা তেঁও গালিলিৎ থাকোতে তোমোলাকৎ
৮ কৈছিল্ সেয়ে তোমোলাকৰ মনৎ নায় নে । তেতিয়া
৯ সিবিলাকে তেঁওৰ্ কথা মনৎ পড়িল্ । আৰু মৈদা
মৰ্পৰা উভতি গৈ সেই তিৰোতাহঁতে এঘাৰ জন
১০ ভকতক আৰু এটাইতে সেই কথা কলে । যিবি
লাকে পাঁচনী সকলৎ সেই কথা কলে সিহঁতেই মাৰিয়া
মাগ্দলেন্ আৰু যোহানা আৰু যাকোবুৰ্ মাক্ মাৰিয়া
১১ আৰু সিহঁতৰ্ লগৰিয়া । কিন্তু সিহঁতৰ্ কথা অতি
হাহ্ নিচিনা সিহঁতক্ প্ৰতি জানিলে আৰু সিহঁতৰ্
১২ কথাৎ সিবিলাকে আস্তিক্ ন কৰিলে । তেতিয়া পিতৰ্
উঠি মৈদামৰ্ ওচৰলৈ লড়ি গৈ চালে কাপড় নিলগৎ
থবৰ্ দেখিলে পাছে যি২ সকল হল সেই এটাইতে
মনৎ বিস্ময় মানি গুচিগল্ ।—

১৩ দেখা যিৰুশালমৰ্পৰা এগৰ্ মানৰ্ আঁতৰৎ থকা
এমাউস নামেৰে এক্ গাওঁলৈ সিবিলাকৰ্ মাজৰে
১৪ দুজন্ সেই দিনায় গল্ । আৰু যি২বিলাক্ হল্ তাৰ
১৫ কথা কলে । সিবিলাকে কথা বতৰা কৈছে আৰু
শোধ কৰিছে তেতিয়ায় যিশু আপুনি ওচৰলৈ আহি
১৬ সিবিলাকৰ সৈতে গল্ কিন্তু তেঁওক্ যেন্ চিনিব নো
বাৰে সিবিলাকৰ চকুৰ এনে বন্ধ হইছিল্ । তেঁও
১৭ সিবিলাকক্ টুলিলে তোমোলাকে যওতে শোক কৰি যি
১৮ কথা বতৰা কৈছা সেয়ে কি । ক্লেওপাস নামেৰে

সিবিলাকর যাজরে এজনে সমিধান দি তেঁওক সুধিলে আপুনি যিরুশালমত কেৱলে বিদেশী নে যিৎ কর্ম্ম তাত
১৯ এতিয়া হল তাক জনা নায়। তেঁও সিবিলাকক সুধিলে কি কর্ম্ম সিবিলাকে তেঁওক সুধিলে জুশুরর
এটাই যামহরে আগত আতো কর্ম্মতো মহিমাযুক্ত
২০ আচার্য্য যিশু নাজরেথর মধ্যত বড় প্রবোহিত সকলে আমার অধিপতি সকলে মৃত্যুর শোধিৰ আজ্ঞা পাবলৈ ক্রুশত যেনেকৈ তেঁওক দিয়ে দিলে আরু মাৰিলে
২১ সেই কথা। কিন্তু যি জনে যিশ্বরএলক মুকলি কৰিব এঁৱেই যেন তেঁও এনেকৈ আমি মানিলো জয়াক এতিও
২২ এইবিলাক কর্ম্মর পাচে তৃতীয় দিন এই। আমার পক্ষপাতী কেতেটি তিৰোতা বাতি প্ৰৱায় কৈদামৰ ওচৰলৈ গৈ সিহঁতে আমাক বিস্ময় লগালে কিয়নো
২৩ তেঁওৰ শৰীল নে পায় তেঁও জীলে এনেকৈ কোৱা কেতেটি দুতক দেখা পাইছিল সিবিলাকেই আছি
২৪ এনেকৈ কলে। পাচে আমাৰ কেতেটি কৈদামৰ ওচৰলৈ গৈ যি ৰূপে সেই তিৰোতাহঁতে কৈছিল সেইৰূপে দেখা পালে কিন্তু তেঁওক দেখা নেপালে।
২৫ তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক সুধিলে হে অজ্ঞানহঁত
২৬ আচার্য্য সকলৰ সকলো কথা পতিয়াবলৈ আলাহ আশয়হঁত খ্ৰীষ্টৰ এইবিলাক দুঃখ পাবলগা আৰু আপোন মোক্ষত প্ৰৱেশ কৰিবলগা প্ৰয়োজন নায়
২৭ নে। পাচে তেঁওৰ্যে মোশহৰে আচার্য্য সকলৰে
২৮ কথাৰেপৰা আপোনাৰ বিষয়ৰ অর্থ কলে। যি

গাঁৱলৈ সিবলাক্ যাবলগা সেই গাঁৱৰ্ ওচৰলৈ
আহিলৎ তেঁওক্ আগেই যোৱাৰ্ নিচিনা দেখালে।
২৯ কিন্তু আমিএ সৈতে থাকোক্ কিয়নো গধুলিও হল্হি
বেলা অলপহে আছে সিবিলাকে এই বুলি তেঁওক্
৩০ ৰাখিলে। এই হেতুক্ সিবিলাকে সৈতে তেঁও
৩১ থুবাই কৰিবলৈ গল্। পাচে এনে হল্ তেঁও সিবি
লাকে সৈতে খাবলৈ বহি পিঠা ললে আৰু আশীৰ্ব্বাদ
কৰি ভাঙ্গি সিবিলাকক্ দিলে তেতিয়া সিবিলাকৰ্
চকু মুকলি হল আৰু সিবিলাকে তেঁওক্ চিনিলে তেতিয়া
৩২ তেঁও অন্তৰ্হিত হল। তাতে সিবিলাকে এজনে
আৰু এজনক্ বুলিলে তেঁও যেতিয়া বাটৎ কথা কৈ
৩৩ চিল্ আৰু ধৰমপুথিৰ্ অৰ্থ আমাৎ কৈছিল্ তেতিয়া
আমাৰ্ হিয়া আমাৰ্ মাজৎ জ্বলিলে নে। এই
৩৪ হেতুক্ সিবিলাক্ সেই ঠাঁৱই উঠি যিৰুশালমলৈ গল্
আৰু সচো প্ৰভু উঠিল্ শীমোনৰ্ আগৎ বিদিতহল্
৩৫ এনেকৈ কৈছে। যি এঘাৰ জনে আৰু যিবিলাক্
সিবিলাকে সৈতে মেলৎ আছিল সিবিলাকে সেইবি
লাকক্ দেখিলে। তেতিয়া বাটৎ যিং হল্ আৰু
তেঁও পিঠা ভাঙ্গিবৰ্ বেলা সিবিলাকে যেনেকৈ চিনা
৩৬ গল্ সিবিলাকে এইবিলাক্ কলে। সিবিলাকে এ,
য়াকে কৈছে সেই সময়তে যিশু আপুনি সিবিলাকৰ্
৩৭ মাজতে থিয় হই সিবিলাকক্ বুলিলে তোমোলাকৰ্
৩৮ কুশল হোক্। কিন্তু সিবিলাকে কোনো বাভুৎ দেখি
৩৯ লো এই ভাবি ত্ৰাস্ লাগি ভয়াৰ্ত্ত হল্। কিন্তু তেঁও
সিবিলাকক্ বুলিলে তোমোলাক্ কিয় ব্যাকুল্ হোৱা

৪০ আৰু মনৎ চিন্তা কৰা। ময় আপুনি যেন এই জৈয়াৰে প্ৰমাণ কৰবৈল মোৰ হাৎ ভৰি দেখা আৰু মোক্ হা তেৰে চুই দেখা কিয়নো মোৰ্ যেনে তোমোলাকে
৪১ দেখিছা তেনে ভূতৰ্ হাড় মঙহো ন হয়। তেঁও এই কুলি আপোনাৰ্ হাৎ ভৰি সিবিলাকক্ দেখুৱালে। সিবিলাকে আনন্দৎ কৰই আস্তিক্ ন কৰি বিস্ময় মানিলে তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে তোমোলাকৰ্ এ
৪২ যেৎ খাবলৈ কি আছে। তেতিয়া সিবিলাকে এটা
৪৩ ভজা মাচ আৰু মৌবাহ তেঁওক্ দিলে। পাচে তেঁও
৪৪ তাকে লৈ সিবিলাকৰ্ আগতে খালে। আৰু তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে মোশহৰ্ বিধানতে আচাৰ্য্য বাক্য তে আৰু গীততে মোৰ্ কথা যি লেখা আছে সেই বিলাক কথা মোতে পূৰ্ হোৱাৰ্ প্ৰয়োজন্ আছে যেন্ এই যি কথা ময় তোমোলাকৰ্ লগৎ থাকি কলো সেই
৪৫ কথায় এই। তেতিয়া সিবিলাকে ধৰ্ম্মসুখি বুজিবলৈ
৪৬ তেঁও সিবিলাকৰ্ বুধি মুকলি কৰিলে। আৰু
৪৭ সিবিলাকক্ কুলিলে এনে লেখা আছে আৰু এনেকৈ মৰিবলৈ তৃতীয় দিনে উঠিবলৈ খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰয়োজন্ হল।
৪৮ আৰু মন্ পালটোৱা পাতক্ মোচন্ তেঁওৰ্ নামে যিৰুশালমকে আদি কৰি সকলো দেশৰ্ মানুহৰ্ আগৎ যেন্ কীৰ্ত্তন হয় জৈয়াৰে প্ৰয়োজন হল্ আৰু
৪৯ তোমোলাক জৈয়াৰে সাক্ষী। দেখা পিতৃৰ পতিজনা যি তক্ তোমোলাকলৈ পঠাওঁ কিন্তু ওপৰৰ্ পৰা মহিমা নোপোৱা মানে তোমোলাক্ যিৰুশালম
৫০ নগৰতে থাকা। পাচে বৈতানিয়ালৈকে তেঁও সিবি

লোকক্ লৈ গল্ তাৰ্ পাচে হাৎ দাঙ্গি সিবিলাকক্
৫১ আশীৰ্ব্বাদ কৰিলে। তেতিয়া এনে হল তেঁও সিবি
লাকক্ আশীৰ্ব্বাদ কৰিছে সেই সময়তে তেঁওক্ সিবি
৫২ লাকৰ্ মাজৰ্পৰা বিলগ কৰি স্বৰ্গলৈ নিয়া গল্।
পাচে সিবিলাকে তেঁওক্ ভজন্ কৰি বড় হৰিষৎ কৰৈ
যিৰুশালম লৈ আকও আহিল্ আৰু ঈশ্বৰক স্তুতি
কৰি তেঁওক্ শ্লাঘা কৰি মন্দিৰতে নিতৌ আছিল্।
আমেন্।—

শুভবাৰ্ত্তা য়োহনে কৰা।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ প্ৰথমতে বাক্য আছিল্ বাক্য ঈশ্বৰৰ্ লগৎ আছিল
২ আৰু বাক্য আপুনি ঈশ্বৰ্। তেঁৱেই প্ৰথমতে ঈশ্ব
৩ ৰৰ্ লগৎ আছিল্। সকলো বস্তু তেঁওৰ্ পৰা নিৰ্ম্মিত
হল্ নিৰ্ম্মাণ কৰা যি২ তাৰ্ মাজৰ্ এটি বস্তুও
৪ তেঁওক্ ব্যতিৰেকে নিৰ্ম্মাণ ন হল্। তেঁওৰ মাজৎ
৫ জীৱন সেই জীৱন্ মানুহৰ্ দিপিতি সেই পহৰে এ
ন্ধাৰেতে দিপিতি কৰিলে কিন্তু অন্ধকাৰে তাৰ্ গ্ৰহন
ন কৰিলে।—

৬ য়োহন নামেৰে এজন্ ঈশ্বৰৰ্ পাঠনী আছিল্।
৭ এটায়ে তেঁওৰ্ দোৱাৰায় আস্তিক্ কৰিবলৈ তেঁও পহ
ৰৰ্ প্ৰমাণ্ দিবৰ নিমিত্তে এক সাক্ষী হবলৈ আহিল্।
৮ তেঁও সেই পহৰ্ ন হয় কিন্তু সেই পহৰৰ্ প্ৰমাণ দি
৯ বলৈ আহিল্। যি জনে জগতলৈ আহি সদৌকে
১০ দিপিতি কৰে তেঁৱেই স্বৰূপ পহৰ্। তেঁও জগতৰ্
মাজতে থাকিল্ আৰু জগত তেঁওৰ পৰা নিৰ্ম্মিত হল্
১১ কিন্তু জগতে তেঁওক্ নে জানিলে। তেঁও আপোনাৰ্
আধিপত্যলৈ আহিল্ কিন্তু তেঁওৰ্ মানুহেও তেঁওক্
১২ গ্ৰহণ ন কৰিলে। কিন্তু যি২ মানুহে তেঁওক্ গ্ৰহণ

কৰিলে আৰু তেঁওৰ্ নামৎ আস্তিক্ কৰিলে মইবিলা

১৩ কক ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ হবলৈ তেঁও মহিমা দিলে। সিবি
লাকৰ্ জন্ম তেজৰপৰা ন হয় শৰীলৰ্ ঔহ্লাৰ্পৰা
ন হয় মানুহৰ্ ঔহ্লাৰ্পৰা ন হয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্পৰা।

১৪ অনাৰে সত্যৰে পূৰ্ণ বাক্য অৱতৰি আমাৰ্ মাজতে
বসতি কৰিলে আমি ও পিতৃৰ্ অদ্বিতীয় জাতৰ্ গৌৰ

১৫ ৱৰ্ নিচিনা তেঁওৰ্ গৌৰৱ দেখিলো। যোহনে তেঁওতে
প্ৰমাণ দিলে আৰু এটাই পাৰি টুলিলে যি জন্ মোৰ্
পিচৎ আহিছে তেঁও মোৰ্ আগেই হইছে কিয়নো
তেঁও মোৰ্ পূৰ্ব্বেও আছিল্ যাৰ মই এই প্ৰমাণ দিলো

১৬ তেৰেই এই তেঁওৰ্ পূৰ্ণতাৰ্পৰা আমি এটাইএ পাই

১৭ ছো আৰু গুণৰ্ অনুক্ৰমে গুণ পাইছো। কিয়নো
মোশহৰ্ দোৱাৰায় বিধান্ দিয়া গল কিন্তু দয়া আৰু

১৮ সত্য যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰায়। কোনোএ কোনো
কালৎ ঈশ্বৰক্ দেখা নায় পিতৃৰ্ টুকৎ থকা সেই
অদ্বিতীয় জাতে তেঁওক প্ৰকাশ কৰিছে।—

১৯ তুমি কোন্ ঔয়াকে শুধিবলৈ যেতিয়া য়িহুদী সকলে
প্ৰৰোহিতকে লোৱীইঁতকে য়িৰুশালমৰ্পৰা যোহ
নৰ্ ওলৈ পঠ্যালে আৰু তেঁও শৈংকৰিলে শৈংনকাৰি

২০ না থাকিল্ কিন্তু কৰিলে শৈং মই খ্ৰীষ্ট নো হো এই

২১ হেতুক্ সিবিলাকে শুধিলে তেবে তুমি কোন এলীয়া হলে
পাচে তেঁও টুলিলে নো হো তুমি সেই আচাৰ্য্য নে তেঁও
সমিধান দি টুলিলে নোহো। এই নিমিত্তে সিবিলাকে

২২ তেঁওক কলে যিবিলাক আমাক্ পঠিয়ালে সিবিলাকক্
আমি সমিধান্ দিবলৈ তুমি কোন্ আপোনাৰ্ কথা

২৩ কি হুঁলিচা। তেতিয়া য়োহনে এই প্ৰমাণ দিলে।
২৪ য়িশাইয়াহ আচাৰ্য্যে যেনেকৈ কৈছিল তেনেকৈ য়িহোৱাৰ্
বাট পোন কৰা হাবিৎ এই হুঁলি বিঙ্গিয়োৱা এজনৰ্
শবদ ময়। যিবিলাক্ পাঠনী সেই বিলাক ফাৰিশি
২৫ মানুহ। এই হেতুক্ সিবিলাকে শুধিলে বোলে যেদি
তুমি খ্ৰীষ্ট নোহোৱা এলীয়াহ্ নোহোৱা আচাৰ্য্য
২৬ নোহোৱা তেবে কি কাৰণে হুঁড় দিয়াইছা। য়োহনে
সমিধান্ দি সিবিলাকক্ হুঁলিলে ময় পানিৎ হুঁড় দিয়
২৭ ও হয় কিন্তু যাক্ তোমোলাকে নে জানা এনে এজন্
তোমোলাকৰ্ মাজৎ থিয় হুইছে যি জন্ মোৰ্
পিচৎ আছি মোৰ্ আগৎ হুইছে যাৰ্ ফানাটৰ্
তোল্ মেলিবলৈকো ময় যোগ্য নোহো এই তেঁও।
২৮ বীতাবাৰা য়িৰ্দ্দনৰ সিপাৰে যৎ য়োহনে হুঁড় দিয়াইছিল্
তাতে এইবিলাক্ হুইছিল্।—
২৯ পাচ দিন য়োহনে য়িশুক্ আপোনাৰ্ কাষবলৈ আহি
ৰৰ্ দেখি হুঁলিলে জগতৰ্ পাতক্ মোচন্ কৰোঁতা ঈশ্বৰ
৩০ ৰৰ্ মেষৰ্ পোৱালিক্ দেখা। যাৰ্ কথা ময় কৈ চলো
যি জন মোৰ্ আগৎ হুইছে কিয়নো তেঁও মোৰ্ পুৰ্ব্বেই
৩১ আছিল্ এই এ জন মোৰ পিচৎ আহিছে আৰু ময়
তেঁওক্ নি চিনিলো কেবল্ জানো যিজন্ য়িশ্ৰাএলৰ্
আগৎ বিদিৎ হুব এই হেতুকে পানিৎ হুঁড় দিয়াবলৈ
৩২ ময় আহিলো। স্বৰ্গৰ্পৰা নামিবৰ্ কপৌৰ্ নিচিনা
আত্মাক্ ময় দেখিলো সেয়ে তেঁওৰ্ ওপৰৎ ৰহিল্ আৰু
৩৩ তেঁওক্ ময় নিচিনিলো কিন্তু পানিৎ হুঁড় দিয়াবলৈ যি
জনে মোক্ পঠালে তেঁও মোক্ হুঁলিলে নামি আহি যাৰ্

উপৰৎ বহিবৰ্ আন্মাক তুমি দেখিবা পৰমান্মাৎ যি
৩৪ জনে ডুব দিয়াব সেই তেঁও। আৰু ময় দেখি এও ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ যেন্ জৈয়াৰে প্ৰমাণ দিলো।—

৩৫ পাচ দিনা য়োহনে তেঁওৰ্ দুজন্ ভকতে স্বৈ থিয় হই য়িশুক্ যাবৰ্ দেখি ডুলিলে দেখা ঈশ্বৰৰ্
৩৬ মেষৰ্ পোৱালি এই। তাতে সেই দুয় ভকতে তেঁওৰ্
৩৭ কথা শুনি য়িশুএ সৈতে গল্। তেতিয়া য়িশুএ ওভতি আপোনাৰ্ পিচৎ সিবিলাকক্ দেখি ডুলিলে তোমো
৩৮ লাকে কি বিচাৰা। সিবিলাকে তেঁওক্ ডুলিলে হে
৩৯ ৰাবি অৰ্থাৎ হে গুৰু আপুনি কৎ বহা লৈছে। তেঁও সিবিলাকক্ ডুলিলে আঁহা দেখাহি সিবিলাকে গৈ তেঁওৰ্ বহাৰ্ ঠাই দেখিলে আৰু তিনি পৰ্যান্ বেলি হইছিল্ এই কাৰণে সেই দিনা তেঁওৰ্ লগতে থাকিল্।
৪০ যিবিলাক্ য়োহনৰ্ কথা শুনি য়িশুৰ্ লগৎ গৈছিল সিবি
৪১ লাকৰে এজন্ শীমোন্ পিতৰৰ্ ভায়েক আন্দ্ৰিক। সেয়ে প্ৰথমতে আপোনাৰ্ ভায়েক শীমোনক পায় ডুলিলে
৪২ আমি মশীয়াহক্ পাইচো তাৰে অৰ্থ খ্ৰীষ্ট। সিবি লাকে তেঁওক্ য়িশুৰ ওচৰলৈ আনিলে য়িশুৰ কথা দেখি ডুলিলে তুমি য়োনাৰ্ পুতেক্ শীমোন্ তোমাৰ নাম কাইফা হব অৰ্থাৎ পিল্।—

৪৩ পাচ দিনা য়িশুএ গালিলিলৈ যাবলৈ ঔচ্ছা কৰি ফিলি পক্ পালে আৰু তেঁওক্ ডুলিলে মোৰ্ লগৎ আঁহা।
৪৪ আন্দ্ৰিৰে পিতৰৰে বীতসৈদা যি নগৰ্ সেই নগৰৰে
৪৫ এজন ফিলিপ আছিল্। ফিলিপে নথনায়েলক্ পাই ডুলিলে যাৰ্ কথা বিধানৎ মোশাহে লেখিলে আৰু

আচাৰ্য্য সকলেও লেখিলে নাজৰেতৰ যিশু যুসফৰ
৪৬ পুত্ৰেক তেঁওক আমি পাইছো। নতনাএলে তেঁওক
হুঁলিলে কোনো সজ বেহানি নাজৰেতৰপৰা আহিব
৪৭ পাৰেনে ফিলিপে তেঁওক হুঁলিলে আহা দেখাহি। নত
নাএলে তেঁওৰ কাখৰলৈ অওতে যিশুএ তেঁওক দেখি
তেঁওৰ কথা কলে যাৰ মাজৎ বঞ্চনা নায় এই এজন
৪৮ বাস্তৱ যিশৰএলীক দেখা। নতনাএলে তেঁওক হুঁলিলে
কৰপৰা মোক জানিছা যিশুএ সমিধান দি হুঁলিলে
ফিলিপে তোমাক মাতিবৰ আগেই যেতিয়া ডিমৰু
৪৯ গছৰ তলৎ আছিলা তেতিয়া তোমাক দেখিলোঁ। নত
নাএলে সমিধান দি তেঁওক হুঁলিলে হে ৰাব্বি আপুনি
৫০ ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ আপুনি যিশৰএলৰ ৰজা। যিশুএ
সমিধান দি তেঁওক হুঁলিলে ডিমৰু গছৰ তলৎ
তোমাক ময় দেখিলো ময় এনেকৈ হুঁলিলে জয়াতেই
তুমি আস্তিক কৰিছা নে জয়াৎকৈও বড় কথা তুমি
৫১ দেখিবা। তেঁও তেঁওক হুঁলিলে সতোং ময় তোমাৎ
কঁও জয়াৰ পাচে স্বৰ্গ মুকলি আৰু মানুহৰ পুত্ৰেকৰ
ওপৰৎ ঈশ্বৰৰ দূৎ সকলক উঠিবৰ নামিবৰ তোমো
লাকে দেখিবা।—

পৰ্ব্ব তৃতীয়া দিনা গালিলিৰ কানা নগৰৎ বিয়া হল তেতিয়া
২ যিশুৰ মাক তাতে আছিল যিশুকে তেঁওৰ শিষ্য সকল
সেই বিয়ালৈকে নিমন্ত হইছিল। তেতিয়া দ্ৰাক্ষা
ৰস নাথকাৎ যিশুৰ মা তেঁওক হুঁলিলে দ্ৰাক্ষাৰস
৪ নায়। যিশুএ তেঁওক হুঁলিলে হে তিৰি তোৎ মোৰ

৫ কি কাম মোৰ্ সময় এতিয়া ন হয়। তেঁওৰ্ মাকে
বন্দিহঁতক্ হুঁলিলে তেঁও তহঁতক্ যি বোলে তাকে কৰ্
৬ হঁক্। য়িহুদীহঁতৰ্ শুদ্ধ কৰাৰ্ আচাৰৰ্ মতে চটা
শিলৰ্ মঠিয়া তাতে আছিল্ প্ৰতিমঠিয়াৎ মান্ দুয়
৭ তিনি কৰি ধৰে। য়িশুএ সিহঁতক্ হুঁলিলে সেই
৮ মঠিয়া পানিৰে পুৰ্ কৰহঁক্ এই হেতুক্ সিহঁত কানলৈ
তাকে ভৰালে। পাচে তেঁও সিহঁতক্ হুঁলিলে এতিয়া
বাকি নিমন্ত্ৰণকৰ্ত্তাৰ্ ওচৰলৈ লৈ যাহক্ তেতিয়া সিহঁতে
৯ লৈ গল্। যি বন্দিহঁতে সেই দ্ৰাক্ষাৰস কৰা পানি
তুলিছিল্ সিহঁতে জানিলে কিন্তু নিমন্ত্ৰণকৰ্ত্তায় সেয়ে
কৰ্পৰা হল্ ঔয়াক্ নে জানিলে এই হেতুক্ নিমন্ত্ৰণ
১০ কৰ্ত্তায় চাকি দেখিলে পাচে বৰক্ মাতিকলে এটাইকে
প্ৰথমতে ভাল দ্ৰাক্ষাৰস দিয়ে পাচে মানুহ ভালেমান্
পীলে বয়া দিয়ে কিন্তু সত দ্ৰাক্ষাৰস এতিয়া লৈকে তুমি
১১ থৈছা। য়িশুএ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম মাজে এই কৰ্ম্ম প্ৰথমতে
গালিলিৰ্ কানাৎ কৰি আপোনাৰ্ গৌৰৱ প্ৰচাৰ্ কৰি
লে তাতে তেঁওৰ্ শিষ্যসকল তেঁওক্ আস্তিক্ কৰিলে।
১২ তাৰ্ পাচে তেঁৱে তেঁওৰ্ মাকে তেঁওৰ্ ভায়েক্ সকলে
১৩ তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে কফৰনয়ুমৎ গল্ তাতে অলপ
দিন থাকিল। সেই কালতে য়িহুদীহঁতৰ্ পোস্গা
ওচৰ্ চপিল্। য়িশু য়িৰুশালমলৈ গৈ মন্দিৰৎ থকা
১৪ গৰু মেষ পাৰ বেচা মানুহ এটাইকে দেখিলে এই
১৫ হেতুক্ তেঁও সৰু জৰুৰ্ এডাল চাবুক্ বাটি মেষ আদি
কৰি এটাইকে যেদি দিলে আৰু বনিয়াহঁতৰ্ কৰ্
১৬ বাকি পাট্ ওভোতায় পেলালে। আৰু পাৰ পোহা

ঋইঁতক্ হুঁলিলে এই বস্তু লৈ যা মোৰ্ পিতৃৰ্ ঘৰৎ
১৭ পোহাৰ্ নে পাতিবিহক্।   তেতিয়া তোমাৰ্ ঘৰৰ্
নিমিত্তে ওৎ সাহে মোক্ খায় পেলালে এই যি লেখা
আছে জেয়ালৈকে তেঁওৰ্ শিষ্য সকলে মন্ কৰিলে।
১৮ তাতে য়িহুদীহঁতে মাৎ লগালে বোলে তুমি এই কৰ্ম্ম
কৰিছা তাৰে নিমিত্তে আমাক্ কি চিন্ দেখুৱাইছা।
১৯ য়িশুএ সমিধান্ দি সিবিলাকক্ হুঁলিলে এই দল্ ভাঙ্গি
পেলোৱা পাচে তিনি দিনৰ্ ভিতৰতে তাক্ বান্ধিম্।
২০ য়িহুদীহঁতে কলে এই দল্ বান্ধান ছচল্লিশ বৎসৰৰ্
বন্ আছিল্ তুমি তিনি দিনতে তাক্ বান্ধিবা নে।
২১ কিন্তু তেঁও আপোনাৰ্ শৰীৰ স্বৰূপ দলৰ্ কথা কলে।
২২ এই নিমিত্তে তেঁও মৃত্যুৰ্ পৰা ওঠিলৎ পাচে তেঁও এই
কথা কৈছিল্ এয়ে সিবিলাকৰ্ মনৎ পড়িল্ আৰু
ঈৰম্বপুথিকো য়িশুএ যি কৈছিল্ তাকো সিবিলাকে পতি
২৩ য়ালে।   পেস্থাধৰ্ সময়ৎ তেঁও বিৰুৰ দিনা য়িৰু
শালমলৈ গলৎ ভালেমানে তেঁওৰ্ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম
দেখি তেঁওক্ আস্তিক্ কৰিলে।   কিন্তু য়িশুএ এটাই
২৪ মানুহকে জানিলে সেই কাৰণ বিশ্বাস কৰি সিবিলা
কৰ্ হাতৎ আপোনাক্ নে সম্পিলে।   মানুহৰ অন্ত
২৫ ৰৎ কিং আছে তেঁও জেয়াক্ জানিলে এই হেতুক্ মানু
হৰ্ কথাৰ্ কোনোএ প্ৰমাণ দিয়ে জেয়াৎ তেঁওৰ্ প্ৰয়ো
জন নায়।

পৰ্ব্ব ফাৰিশিহঁতৰ্ মাজৰে নিকদেমস নামেৰে য়িহুদী
৩ হঁতৰ্ এক্ অধিপতি আছিল্।   ৰাত্ৰি মেয়ে য়িশুৰ্
২ ওচৰলৈ আহি তেঁওক্ হুঁলিলে হে ৰাব্বি আপুনি

ঈশ্বৰৰ কাষৰৰ্পৰা আহ্না এক্ গুৰু জৈয়াক্ক আমি জানো কিয়নো যি আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তুমি কৰিছা ঈশ্বৰ তাৰ্ লগৎ নহলে কোনোএ সেই কৰ্ম্ম কৰিব নোৱাৰে।
৩ যিশুএ সমিধান্ দি ডেঁওক্ কুঁলিলে ময় তোমাৎ স্বৰূপ কৰি কঁও মানুহ পুনু ন জন্মিলে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য দেখিব
৪ নোঁৱাৰে। নিকদেমস ডেঁওক্ কুঁলিলে মানুহ বুঢ়া হই জন্মিব এয়ে কেনেকৈ হব সি দ্বিতীয় বেলি মাকৰ্ গৰ্ভ লৈ গৈ জন্মিব পাৰিবনে। যিশুএ সমিধান দিলে বোলে
৫ ময় তোমাৎ স্বৰূপ কৰি কঁও জলৰে আত্মাৰে পৰা মানুহ ন জন্মিলে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৎ সোমাব নোৱাৰে।
৬ যেয়ে মঙহৰ্পৰা জন্মা সেয়ে মঙহ আৰু যি আত্মাৰ্
৭ পৰা জন্মা সেয়ে আত্মা। তুমি আৰু একবাৰ্ জন্মিব লগা আছে ময় যে এই কথা তোমাক্ কলো জৈয়াৎ
৮ বিস্ময় নে মানিবা। বায়ুৰ্ যতে জৈচ্ছা ততে বলায় তয় তাৰ্ শবদ শুনিছা কিন্তু সেয়ে কৰ্পৰা আহে কলৈ যায় জৈয়াক্ তুমি নে জানা যেয়েৎ আত্মাৰ্পৰা জন্মা সেয়ে
৯ এই ৰূপ্। নিকদেমসে সমিধান দি ডেঁওক্ কুঁলিলে
১০ এয়া কেনেকৈ হয়। যিশুএ সমিধান্ দি ডেঁওক্ কুঁলিলে তয় যিশৰএলৰ্ এ জন্ গুৰু হয়ো এই কথা নোজানালে।
১১ ময় তোমাৎ স্বৰূপ কৰি কঁও আমি যি জানো তাকে বোলো আৰু যিহকে দেখিছো তাৰে প্ৰমাণ দিয়ো
১২ কিন্তু তোমোলাকে আমাৰ্ কথা নো লোৱা। ময় তোমোলাকৎ সাংসাৰিক্ কথা কলে যেদি তোমোলাক তাক্ আস্তিক্ ন কৰা তেবে সৰগী কথা কলে তোমো
১৩ লাক্ক তাক্ কেনেকৈ আস্তিক্ কৰিবা। আৰু যি জন

স্বৰ্গৰপৰা নামিল্ যি জন্ এতিয়াও স্বৰ্গৎ থকা মানুহৰ
পুত্ৰেক্ ব্যতিৰেকে কেঁও স্বৰ্গৎ ওদ্ধগতি কৰা নায়।
১৪ যেনেকৈ হাবিৎ মোশহে শাপ্ দাঙ্গিলে তেনেকৈ যিবি
১৫ ল্যাকে তেঁওৎ বিশ্বাস কৰে সেইবিলাকৰ্ সৰ্ব্বনাশ
ন হয় কিন্তু সদাএ অনন্ত আয়ু পাবলৈ মানুহৰ্
১৬ পুত্ৰেকক্ তুলিব লাগে। যিৎ মানুহ্ পুত্ৰেকৎ বিশ্বাস
কৰে সেই সিবিলাকৰ্ সৰ্ব্বনাশ ন হয় কিন্তু অনন্ত
আয়ুহে হয় এই কাৰণ ঈশ্বৰে আপুনি অদ্বিতীয়
জাত পুত্ৰক্ দিলে তেঁও এই ৰূপে জগতকে চেনেহ
১৭ কৰিলে। কিয়নো জগতকে দণ্ডাই কৰিবলৈ ঈশ্বৰে
আপোনাৰ পুত্ৰেকক্ জগতলৈ ন পঠালে কিন্তু তেঁওৰ্
দোৱাৰায় জগতৰ্ ৰক্ষা হবলৈ হে। যেয়ে তেঁওৎ
১৮ বিশ্বাস কৰে সেয়ে দণ্ডাই ন হয় কিন্তু যি বিশ্বাস
ন কৰে সি এতিয়াও দণ্ডাই কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ অদ্বিতীয়
জাত পুত্ৰৎ বিশ্বাস কৰা নায়। সেই দণ্ড হবিবলৈ
১৯ এই জগতৎ পহৰ্ সোমাইছে কিন্তু মানুহৰ কৰম্
বেয়া এই হেতুক্ সিহঁতে পহঁৰৎকৈও এন্ধাৰক্ ভাল্
২০ পায়। কিয়নো যি কোনোএ বেয়া কৰম্ কৰে সি
পহৰক্ দিনায় আৰু তাৰ্ কৰম্ নিন্দিৎ হ হবলৈ
২১ পহৰৰ্ ওচৰলৈ নাহে। কিন্তু যি কোনো সত্যতা
কৰে তাৰ্ কৰ... প্ৰকাশিৎ হবলৈ পহৰৰ্ ওচৰলৈ
আহে কিয়নো তাৰ্ কৰ্ম্ম ঈশ্বৰৎ কৰা হয়।—
২২ ঈয়াৰ্ পাচে য়িশুএ তেঁওৰ্ ভকৎসকলে য়িহুদাহ্
দেশলৈ গল আৰু তেঁও সেই ঠাইতে সিবিলাকৰ্
২৩ সঙ্গৎ নিবাস কৰিলে হুঁত দিয়ালে। য়োহনে ও শালমৰ্

ওচৰৰ আইনোনত ঠুঁড় দিয়াছিল্ কিয়নো তালৈমান্
২৪ পানী তাত আছিল্ তাতে মানুহে আহি ঠুঁড়ুৱা হল্।
২৫ তেতিয়া বন্দিয়াৰ ন হল। তেতিয়া পৱিত্ৰ কৰা কথাত
য়োহনৰ কেওেটি শিষ্যৰে য়িহুদীহঁতৰে দ্বন্দ লাগি
২৬ ছিল্। এই হেতুক সিহঁতে য়োহনৰ ওচৰলৈ আহি
তেঁওক্ ঠুলিলে হে বাব্বি যি জনে য়ৰদনৰ সিপাৰে
আপোনাৰ্ লগত আছিল্ যাৰ্ প্ৰমাণ আপুনি দিছে
দেখোক্ তেঁও ঠুঁড় দিয়াইছে আৰু এটায় মানুহ তেঁওৰ্
২৭ ওচৰলৈ আহে। য়োহন সমিধান দি ঠুলিলে যেদি
স্বৰ্গৰ্পৰা দিয়া ন হয় তেবে কোনোএ একো পাব নো
২৮ ৱাৰে। ময় খ্ৰীষ্ট নো হো কিন্তু তেঁওৰ্ আগেই
পাঠনী হইছো ময় যে এই কথা কইছো জৈয়াতে
২৯ তোমোলাক্ মোৰ্ সাক্ষী। যেয়ে কন্যা পায় সেয়েই
দৰা কিন্তু দৰাৰ্ যি সখিএ ওচৰত থিয় হই শুনে সেই
দৰাৰ্ কথাতে মহা আহ্লাদ কৰে এই হেতুক্ মোৰ
৩০ এই হৰ্ষ পূৰ হইছে। তেঁও অৱশ্যে ৱাঢ়িব কিন্তু ময়
টুটিম্। যি জন ওপৰৰ্পৰা আহে তেঁও এটাইৰে
৩১ প্ৰধান্ যি পৃথিৱীৰ্পৰা হয় সি সংসাৰী আৰু সাংসা
ৰিক্ কথা কয় যি জন্ স্বৰ্গৰ্পৰা হয় তেঁও এটাইৰে
৩২ প্ৰধান্। আৰু তেঁও যিহকে দেখিছে আৰু শুনিছে
তাৰে প্ৰমাণ দিছে কিন্তু কোনোএ তেঁওৰ্ কথা ন
৩৩ লয়। যেয়ে তেঁওৰ্ কথা লয় ঈশ্বৰ্ সত্যে জৈয়াতে
৩৪ সি মোহৰ্ মাৰিলে। কিয়নো যাকে ঈশ্বৰে পঠা
৩৫ ইছে সেয়ে ঈশ্বৰৰ্ কথা বোলে এই হেতুক্ ঈশ্বৰে পৱি
মাণ্ কৰি তেঁওক্ আত্মা নি দিয়ে। বাপেকে পুত্ৰেকক

তেনেহ কৰে আৰু তাৰ্ হাততে এটাইকে স্বপ্নি দিছে।
৩৬ যি পুত্ৰেকৎ বিশ্বাস কৰে অনন্তায়ু তাৰ্ আৰু যি কোনো
এ পুত্ৰেকৎ ভকতি ন কৰে সি আয়ু নে দেখিব কিন্তু
ঈশ্বৰৰ্ খঙ তাৰৈল থাকে।

পৰ্ব্ব যিশুএ যোহনৎকৈ সৰহ ভকৎ কৰিলে আৰু ডুব
৪ দিয়ালে যিশুএ আপুনি ডুব নি দিয়ালে হয় কিন্তু তেঁওৰ্
৩ ভকতে সকলে। ফাৰিশিহঁতে ঊয়াকে শুনিছিল্
এই হেতুক্ প্ৰভুএ তাকে জানি যিহুদাহ্ দেশ্ এড়ি
৪ আৰুও গালিলিলৈকে গল্। আৰু শমৰোণ দি যা
৫ ৰৰ্ প্ৰয়োজন্ আছিল্। যি মাটি যআকুবে আপন
পুত্ৰেক্ যুসফক্ দিছিল সেই মাটিৰ্ ওচৰৰ্ শিকৰ্
নামেৰে শমৰোণীহঁতৰ্ এক্ নগৰলৈ তেঁও আহিল্।
৬ যআকুবৰ্ নাদ পুখুৰী তাতে এই নিমিত্তে যিশু যওতেং
ভাগৰ্ লাগি আমনি নাদৰ্ পাৰতে বহিল্ এয়ে হল্
৭ দুপৰ বেলিৎ। এজনী শমৰোণীৰ্ তিৰোতা পানি নি
বলৈ আহিল্ যিশুএ তাইকে ডুলিলে মোক্ খাবলৈ
৮ পানি দিয়া। কিয়নো খাবৰ্ বেহানি কিনিবলৈ তেঁওৰ্
৯ ভকৎ সকল্ নগৰলৈ গৈছিল্। তেতিয়া সেই শমৰোণী
তিৰীএ তেঁওক্ ডুলিলে তুমি যিহুদী মযু শমৰোণী তিৰী
তুমি মোৎপানি খাবলৈ খুজিছা ঊ কি কথা কিয়নো শম
ৰোণীহঁতে সৈতে যিহুদীহঁতৰ্ একো ব্যবহাৰ্ নায়।
১০ যিশুএ সমিধান্ দি তাইক্ ডুলিলে ঈশ্বৰৰ্ দান কি আৰু
মোক্ পীবলৈ দিয়া যি জনে ইয়াকে ডুলিলে তেঁও কোন
ঊয়াকো যেদি তুমি জানিলাহেতেন তেবে তুমি তেঁওৎ
খুজিলাহেতেন আৰু তোমাক্ তেঁও অমৃত পানি দিলে

১১ হেন্তেন্। সেই তিৰীএ তেঁওক্ কুঁলিলে হে প্ৰভুদেৱ
পানি তুলিবলৈ তোমাৰ্ দিহ নায় নাদৎ এয়েবেই
তোমাৰ্ সেই অমৃত পানি কাৰ্পৰা পাইলা যি জনে
১২ আমাৰ্ নাদ দিছে আৰু আপুনিও তেঁওৰ্ লৰায়ো
তেঁওৰ্ পশুগণেও তাৰে পানি খাইছে এই আমাৰ্ পিতৃ
১৩ য়াকুবৎকৈ তুমি বড় নে। যিশুএ সমিধান্ দি তাইক্
কুঁলিলে যি কোনোএ এই পানি খায় তাৰ্ আৰুও পিয়াহ
১৪ লাগিব। কিন্তু যি পানি ময় দিম্ সেই পানি যি কোনোএ
খায় তাৰ্ আৰু কোনো কালে পিয়াহ নে লাগিব কিন্তু
যি পানি ময় তাক্ দিম্ সেয়ে অনন্তায়ুৎ ওহা তাহাৰ্
১৫ মাজতে এক ভুমুক ওলিব। সেই তিৰীএ তেঁওক্
কুঁলিলে হে দেৱ মোৰ যেন্ পিয়াহ ন লাগে আৰু
পানি তুলিবলৈ ময় ঔয়ালৈ না হোঁ সেই পানি মোক্
১৬ দিয়া। যিশুএ তাইক্ কুঁলিলে যোৱা তোমাৰ স্বামিক্
১৭ মাত্তি ঔয়ালৈকে আহাগৈ। সেই তিৰীএ উত্তৰ্
কৰিলে বোলে মোৰ্ স্বামী নায়। যিশুএ তাইক্
১৮ কুঁলিলে মোৰ স্বামী নায় এই তুমি ভাল কৈছা কিয়নো
তোমাৰ স্বামী পাঁচোটা হইছিল কিন্তু এতিয়া যি তোমাৰ
সঙ্গতে থাকে সি তোমাৰ স্বামী ন হয় ঔয়াতে সত্য
১৯ কথা কৈছা। সেই তিৰীএ তেঁওক কুঁলিলে দেৱ
২০ আপুনি একজন আচাৰ্য্য ঔয়াক ময় জানিছো। আমাৰ
পিত্ৰাদিএ এই পৰ্ব্বতৰ ওপৰৎ ভজনা কৰিলে কিন্তু যৎ
এটায় মানুহে ভজিবলৈ যোগ্য সেই থান যিৰুশালম
২১ মৎ তোমোলোকে ঔয়াকে কোৱা। যিশুএ তাইক
কুঁলিলে হে তিৰী মোৰ কথাৎ আস্থিৰ্ কৰা যি কালৎ

৩৫ মিছা নুহয়। তেবে যাকে পিতৃএ পবিত্ৰ কৰি জগতলৈ
৩৬ পঠিয়াইছে মই ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ তেঁও ঐয়াকে কোৱাৎ
তুমি ঈশ্বৰনিন্দা কৰিছা তেঁওক তোমোলাকে এনেকৈ
৩৭ কুলিবা নে। যেদি মোৰ পিতৃৰ্ কাৰ্য্য মই ন কৰোঁ
৩৮ তেবে মোৎ আস্তিক্ ন কৰিবা কিন্তু যেদি মই কৰোঁ
তেবে মোক যেদি আস্তিক্ ন কৰা পিতৃ মোৰ্ মাজৎ
মই পিতৃৰ্ মাজৎ ঐয়াক তোমোলাকে জানা,ও পতি
৩৯ যোবাও এই নিমিত্তে কৰ্ম্মৎ আস্তিক্ কৰা। এই হেতুক্
সিবিলাকে আৰও তেঁওক্ ধৰিব খুজিলে কিন্তু তেঁও
৪০ সিবিলাকৰ্ হাতৰ্পৰা এড়ায় গল্। আৰু যোহনে
প্ৰথম যিঠাইৎ ডুবাইছিল্ সেই ঠাইলৈকে যৰদ
নৰ্ সিপাৰলৈ আকও গল্ আৰু সেই ঠাইতে বাস্
৪১ কৰিলে। তেতিয়া বহু মানুহ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহি
কুলিলে যোহনে একো আচৰিৎ কৰা নায় কিন্তু যোহনে
এই মানুহৰ্ কথা যি যি কৈছিল্ সকলো সচ্চন্। আৰু
৪২ সেই ঠাইৎ ভালেমান মানুহে তেঁওক্ পতিয়ালে।

পৰ্ব্ব ১১ পাচে মাৰিয়ায় আৰু তাইৰ্ মাৰ্থা নামেৰে ভনী
১ যেকে যি গাঁৱৎ আছিল্ সেই বৈতানিয়া নগৰৰ্ লা
২ জাৰ্ নামেৰে এক মানুহ নৰিয়া পৰিছিল্। যি মাৰি
য়ায় প্ৰভুৰ্ গাৎ গন্ধ তেল্ ঢালিছিল আৰু আপোনাৰ
চুলিৰে তেঁওৰ্ ভৰি মচিছিল্ তাইৰে ভায়েক্ লাজাৰ্
৩ নৰিয়া পৰিছিল্। এই হেতুক্ তাৰ্ ভনীয়েকে
মানুহ পঠিয়ায় তেঁওৎ কোৱালে বোলে হে প্ৰভু যাকে
৪ তুমি চেনেহ কৰা দেখা সেয়ে নৰিয়া পৰিছে। যিশুএ

তাকে শুনি হুঁলিলে এই নৰিয়া মৰিবলৈ ন হয় কিন্তু
ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ হবলৈ ঈশ্বৰৰ পুতেকৰ মহিমা তাৰ
৫ দোৱাৰায় প্ৰচাৰ হবলৈ। মাৰ্থাকে তাইৰ ভনীয়ে
৬ কক লাজাৰকে যিশুএ চেনেহ কৰিলে। এই হেতুকে
তেঁও তাৰ নৰিয়া পৰিবৰ খবৰ পায় আৰু দুদিন সেই
৭ ঠাইতে থাকিল। তাৰপাচে তেঁও আপোনাৰ ভকত
সকলক হুঁলিলে আঁহা আমি আকৌ যিহুদাই দেশ
৮ লৈ যাওহোক। তেঁওৰ ভকত সকলে তেঁওক হুঁলিলে
হে গুৰু অলপদিন হল যিহুদী সকলে তোমালৈ শিল
৯ মাৰিব খুজিলে আকৌ তালৈকে যাবা নে। যিশুএ
সমিধান দিলে বোলে দিনমান আলো শ্রিশদণ্ড ন হয়
কোনোএ যেদি দিনত বাট হুঁলে তেবে ন পড়ে কিয়নো
১০ এই জগতৰ পহৰ দেখে। কিন্তু যি কোনোএ ৰাতি
বাট হুঁলে সি জুটিযায় কিয়নো তাৰ মাজত পহৰ
১১ নাই। তেঁও এয়াকে কলে তাৰপাচে সিবিলাকক হুঁলিলে
আমাৰ মিত্ৰৰ লাজাৰে টোপনিয়াইছে কিন্তু তেঁওক
১২ জগাবলৈ মই যাওঁ। তেঁওৰ ভকত সকলে হুঁলিলে
১৩ হে প্ৰভু যেদি টোপনিয়ায় তেবে ভাল হব। যিশুএ
তাৰ মৃত্যুৰ কথা কলে কিন্তু তেঁও যেন টোপনিয়ায় জিৰা
১৪ ৰৰ কথা কলে সিবিলাকে এনেকৈ বুজিলে। পাচে
যিশুএ সিবিলাকত ব্যক্ত কৰিলে বোলে লাজাৰ মৰিল।
১৫ আৰু যি হেতুকে মই তাত না জিলো এয়াতে মই তোমা
লাকৰ নিমিত্তে আনন্দিত হোঁ কিয়নো এয়াতে তোমা
লাকে পতিয়াবা কিন্তু এতিয়া আমি তেঁওৰ উলৈ যাওঁ।
১৬ তেতিয়া দ্বিদিমস উপাধিৰে তমাস নামেৰে আপোনাৰ

লগিৰ্ ভকৎ সকলক্ কুলিলে আঁহা তেঁৱে সৈতে
১৬ মৰিবলৈ আমিও যাওঁ। তেতিয়া যৈদামৎ চাৰি দিন্
সি শুই আছে যেন্ জৈয়াকে যিশুএ তলৈ গৈ জানিবলৈ
১৭ পালে। বৈতানিয়া যিৰুশালমৰ্ চাৰিদণ্ড মানৰ্ নিলগ
১৮ হুইছিল্। এইহেতুক্ ভালেমান যিহুদীএ সিহঁতৰ্
ভায়েকৰ্ কাৰণে মাৰ্থাকে মাৰিয়াকে নিচুকাবলৈ গল্।
২০ মাৰ্থায় যিশু আহিবৰ্ খবৰ পায় তেঁওক্ দেখিবলৈ
২১ গল কিন্তু মাৰিয়া ঘৰতে বহি ৰল্। তেতিয়া মাৰ্থায়
যিশুক্ কুলিলে হে পুভু আপুনি যেদি এথেৎ থাকিল্
২২ হেঁতেন তেঁৱে মোৰ্ ভায় ন মৰিল্ হেঁতেন। কিন্তু
এতিয়া ঈশ্বৰৰ্ আগৎ আপুনি যি কোনো অনুগ্ৰহ
২৩ খুজিব তাকে তেঁও দিব মই জৈয়াক্ জানো। যিশুএ
২৪ তাইক কুলিলে তোমাৰ্ ভায়া আকঁও উঠিব। মাৰ্থায়
তেঁওক্ কুলিলে পুনৰুত্থানৎ অন্তৰ্ দিনা তেঁও আকও
২৫ উঠিব জৈয়াক্ মই জানো। যিশুএ তাইক্ কুলিলে
ময়েই পুনৰুত্থানো জীৱনো যি কোনোএ মোৎ বিশ্বাস
২৬ কৰে সি যেদি মৰে তথাপি জীব। আৰু যি কোনোএ
জীয়াই থাকি মোৎ বিশ্বাস কৰে সি কোনো কালে ন
২৭ মৰিব তুমি জৈয়াৎ আস্থিক্ কৰা নে। তাই কুলিলে হয়
পুভু এই ব্ৰহ্মাণ্ডৎ অৱতাৰ্ হবৰগা ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ খ্ৰীষ্ট
২৮ তুমি হোৱা যেন্ জৈয়াক্ মই পতিয়াও। তাই জৈয়াকে
কুলি গল্ আৰু আপোনাৰ্ ভনীয়েক্ মাৰিয়াক্ বিস্থানে
২৯ মাতি কলে পুভু আহিছে তোমাক্ মাতিছে। তেতিয়া
তাই তাকে শুনি লগতিলৈই উঠি তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
৩০ গল্। যিশু তেতিয়া গাঁৱৎ ওপগৎ নাই কিন্তু

যতে মাৰ্থায় মৈতে ভেটাভেটি হল্ তাতে আছিল্।
৩১ মাৰিয়া যৰ্‌কৈ ওঠি বাজলৈ গল্ যি য়িহুদীসকলে
তেঁৰ মৈতে ঘৰৎ থাকি তেঁওক্ নিচুকাইছিল্ সিবি
লাকে তেতিয়া উঠাকে দেখিলে তেতিয়া এই মৈদামৎ
৩২ কান্দিবলৈ যাঁও এই বুলি পিছে২ গল্। মাৰিয়ায় য়িশুৰ্
ওচৰ্ পায় তেঁওক্ দেখি তেঁৰ্ ভৰিৎ পৰি বুলিলে
হে প্ৰভু আপুনি যেদি এথেৎ থাকি নহেঁতেন মোৰ ভায়
৩৩ ন মৰিল্ হেঁতেন্। এই হেতুক্ য়িশুএ তাইকে আৰু
তায়ে মৈতে যিবিলাক্ য়িহুদী আহিছিল্ সিহঁতকো কান্দি
বৰ্ দেখি মনতে কেঁকালে আৰু অসন্তোহ লাগি বুলিলে
৩৪ তেঁওক্ কৎ থৈছা। সিবিলাকে তেঁওক্ বুলিলে প্ৰভু
৩৫ আহি দেখোক্ হি। য়িশুএ কান্দিলে। তেতিয়া য়িহুদী
৩৬ সকলে বুলিলে দেখা তেঁও তাক্ কিমান চেনেহ কৰিলে।
৩৭ আৰু সিবিলাকৰ্ কোনো কোনোএ বুলিলে এই মানুহে
অন্ধলাৰ চকু ভাল্ কৰে এই মানুহ যেনেকৈ ন মৰে
৩৮ তাক তেঁও ন কৰিলেহেতেঁন নে। য়িশুএ আকও মনতে
কেঁকায় মৈদামৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ সেয়ে এটা গাতৰ্ তাৰ
৩৯ ওপৰত এটা শিল্। য়িশুএ বুলিলে শিল্ গুচুৱা
সেই মৰা মানুহৰ্ ভনীয়েক মাৰ্থায় বুলিলে হে প্ৰভু
এতিয়া চাগৈ সি দুৰ্গন্ধ হইছে কিয়নো মৰিবৰ্ আজি
৪০ চাৰি দিন্ হল্। য়িশুএ বুলিলে ময় তোমাৎ ন কৈছো
যেদি তুমি আস্তিক্ হবা তেবে ঈশ্বৰৰ্ মহিমা দেখিবা।
৪১ তেতিয়া শ্মশান্ শালৰপৰা সিবিলাকে শিল্ গুচালে
য়িশুএ ওপৰলৈ চায় বুলিলে হে পিতৃ মোৰ্ কথা তুমি
৪২ শুনিছা সেই নিমিত্তে তোমাক্ ময় স্তুতি কৰো তুমি সৰ্ব্বদা

মোৰ্ কথা শুনিচা ঔয়াক্ ময় জানিলো কিন্তু তুমি মোক্ পঠিয়াইচা যেন্ যিবিলাক্ ওচৰ্ৎ থিয়হৈ আছে ঔইঁতে ঔয়াতে আস্তিক্ কৰে এই নিমিত্তে সিহঁতৰ্
৪৩ কাৰণে ময় ঔয়াকে কৈছো। তেঁও ঔয়াকে টুঁলিলে পাচে বৰকৈ বিঙ্গি মাৰিলে হে লাজাৰ্ বাজলৈ আহ।
৪৪ তেতিয়া সেই মৰা মানুহ হাৎ ভৰি মৈদামৰ্ কাপোৰেৰে বন্ধা আৰু মুখৎ এখান হাঁচটিৰ্ চাকোন্ বাজ কৈ আছিল। যিশুএ সিবিলাকক টুঁলিলে তাক্
৪৫ মেলি এৰি দিয়া। তেতিয়া ভালেমান্ য়িহুদী মাৰিয়াৰ ওচৰলৈ আহিছিল্ সেইবিলাকে য়িশুৰ্ এই কৰ্ম্ম
৪৬ দেখি তেঁওক্ পতিয়ালে। কিন্তু সিবিলাকৰ্ মাজৰে কোনো কোনোএ ফাৰিশিসকলৰ্ ওচৰলৈ গৈ যিৎ কৰ্ম্ম য়িশুএ কৰিছিল্ তাকে কলেগৈ।—
৪৭ পাচে পুৰীান্ যাজক্সকলে আৰু ফাৰিশিসকলে মেলৎ বহি টুঁলিলে আমি কি কৰিম্ কিয়নো এই
৪৮ মানুহে ভালেমান আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰে। তাক্ যেদি আমি একো ন কৰো তেবে এটাই মানুহে তাতেই আস্তিক্ কৰিব আৰু ৰুমী মানুহে আহি আমাৰ্ দেশকো
৪৯ মানুহকো কাঢ়ি লব। কাইয়াফা নামেৰে সিবিলাকৰে একন্ সেই বৎসৰৎ পুৰীান্ প্ৰৰোহিতে
৫০ সিবিলাকক্ টুঁলিলে তোমোলাকে একো নে জানা। এক্ মানুহ মানুহৰ্ পলনী হৈ মৰে আৰু দেশৰ্ এটাই মানুহৰ্ সৰ্ব্বনাশ ন হয় এয়ে আমাৰ্ হিৎ তোমো
৫১ লাকে ঔয়াক্ নেজানা নে। তেঁও আপুনি এই কথা কোৱা নাই কিন্তু সেই বৎসৰ্ বড় প্ৰৰোহিৎ হৈ

৫২ দেশৰ মানুহৰ শলনী হৈ যিশু মৰিব আৰু সেই
দেশৰ মানুহৰ শলনী কেৱল ন হয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ
যিবিলাক লৰা গোট গোট হয় সিহঁতকে চপাব এই
৫৩ আচাৰ্য্যবাক্য কলে। পাচে সেই দিনাৰেপৰা তেওঁক
৫৪ মাৰি পেলাবলৈ সিবিলাকে এটা য়ে আলচ কৰিলে। এই
হেতুকে যিশু আৰুও পঠাব কৰি যিহুদী সকলৰ মাজৎ
অফুৰিলে কিন্তু সেই ঠাই এৰি হাবিৰ কাষৰ এক
দেশৰ এফ্ৰয়িম নামেৰে এক নগৰলৈ গল আৰু
তাতে আপোনাৰ ভকৎ সকলে সৈতে বসতি কৰিলে।
৫৫ তেতিয়া যিহুদা সকলৰ পেসাগ ওচৰ লাগিল সেই
পেসাগৰ আগেই বহু মানুহ দেশৰ পৰা যিৰুশাল
৫৬ মৎ পবিত্ৰ হবলৈ গল। সেই কালৎ সিবিলাকে
যিশুক বিচাৰিলে আৰু মন্দিৰৎ উয়ে সিয়ে কোৱাকৈ
কৰিলে বোলে তেওঁ এই বিহুলৈ নাহে নে তোমোলাকে
৫৭ কি জানা। কিয়নো বড় পুৰোহিৎ সকলে ফাৰি
শি সকলে এই আজ্ঞা দিছিল বোলে তেওঁ কৎ আছে
কোনো এ যেদি জয়াক জানে তেৱে সিবিলাকে তেওঁক
ধৰিবলৈ তাকে কব।—

পর্ব্ব যি মৰিছিল যাকে তেওঁ মৃত্যুৰপৰা তুলিছিল সেই
১২ লাজাৰৰ ঘৰ তাতে সেই বাতানিয়ালৈ যিশু পেসাগ
২ বিহুলৈ ছদিন থাকোতেই আহিল। তাতে সিবিলাকে
তেওঁলৈ ৰাতি ভোজ পাতিলে মাৰ্থায় বাঢ়ি দিলে কিন্তু
লাজাৰো তেওঁৰ সৈতে মেজৎ বহা মানুহৰ লগৰে
৩ এটা। সেই কালৎ মৰিয়ায় আধৈৰ বহু মূলীয়া
জটামাংসৰ তেল আনি যিশুৰ ভৰিৎ ঘঁহিলে আৰু

মুৰৰ্ চুলিৰে ভৰি মচিলে তাঁতে সেই তেলৰ্ সুগন্ধে
৪ গোটাই ঘৰ্ ভৰি পৰিল্ । তেতিয়া শীমোনৰ্ পুতেক্
৫ য়িহুদাহ্ ইস্কৰিওটী নামেৰে বিশ্বাসঘাতকী তেওঁৰ্ এজন্
ভকতে ছুঁলিলে এই তেল্ তিনিশ ৰূপৰে বেচি দুখিয়া
৬ মানুহক্ নিদিলে কিয় । দুখিয়া মানুহলৈ ভাবি
এই কথা কলে এনে ন হয় কিন্তু সি চোৰ্ আছিল্ আৰু
জোলোঙ্গা পায় তাৰ্ ভিতৰৎ যি বেহানি থাকে তাকে
৭ নিয়ে এই কাৰণেহে কলে । তেতিয়া য়িশুএ ছুঁলিলে
তাইৰ্ দুখ নিদিবা মোৰ্ মৈদামৎ থুবলৈ তাই এয়া
৮ কে থৈছে । কিয়নো দুখিয়া মানুহ সৰ্ব্বদা তোমো
লাহৰ্ লগৎ কিন্তু ময় সৰ্ব্বদা তোমালাকৰ্ লগৎ
নোহোঁ —
৯ এই হেতুকে তেওঁ তৎ আছে বহু য়িহুদীএ ইহাকে জানি
আহিলেক আহিল্ আৰু অকল্ য়িশুৰ্ নিমিত্তে ন হয়
কিন্তু যাকে তেওঁ মৃতৰপৰা তুলিছিল্ সেই লাজাৰকো
১০ দেখিবলৈ আহিল্ কিন্তু বড় পুৰোহিতসকলে লাজা
১১ ৰকো বধিবলৈ আলচ্ কৰিলে । কিয়নো তাৰে
নোহোৰবাই বহু য়িহুদীএ গৈ য়িশুক পতিয়ালে ।—
১২ পাচদিনা সেই বিহুলৈ অহা অনেমান্ মানুহে
যেতিয়া য়িশু য়িৰুশালমলৈ আহিছে বুলি শুনিছিল্ ।
১৩ তেতিয়া খেজুৰ্ গছৰ্ ডালি লৈ সিহঁতে তেওঁক দেখি
বলৈ বাজলৈ ওলাল আৰু এইদৰে মাতি ছুঁলিলে হো
চানা যি জন্ ঈশ্বৰৰ্ নামে আহে সেই য়িস্ৰেলৰ্
১৪ ৰজা ধন্য । পাচে য়িশুএ এটা ডেকা গাধ পায়
১৫ তাৰ্ ওপৰত উঠিলে যেনেকৈ এই লেখা আছে । হে

শীওনৰ্ জীয়াৰি তুমি ভয় ন কৰিবা দেখা তোমাৰ্
১৬ ৰজা গাধৰ্ পোৱালিৰ্ ওপৰৎ উঠি আহিছে। এই
কথা তেঁওৰ্ ভকৎসকলে প্ৰথমতে ন বুজিলে কিন্তু
যেতিয়া য়িশুৰ্ মহিমা বিদিৎ হল্ তেতিয়া এই সকল্
তেঁওৰ্ অৰ্থে লেখা হল্ তেঁওক্ সিবিলাকে এই সকল্
১৭ কৰিছিল্ যেন্ জীয়াকে মনৎ বুজিলে। এই হেতুক্ যে
তিয়া তেঁও লাজাৰক্ মৈৰামৰ্পৰা মাতি তাক্ তুলিলে
সিবিলাক্ মানুহ তেতিয়া তেঁওৰ্ ওচৰৎ আছিল্ সেই
১৮ বিলাকে প্ৰমাণ দিলে। এই নিমিত্তে তেঁও যি এই
আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰিছিল্ জুমে তাকে শুনি তেঁৱে সৈতে
১৯ দেখা দেখা কৰবলৈ গল্। সেই নিমিত্তে ফাৰিশি
সকলে অন্যো আনো বুলিলে তোমোলাকৰ্ যতনৰ্
একো ফল্ নায় দেখা সকলো জগৎ তাৰ্ ফাললৈ গল্
তোমোলাকে জীয়াক্ দেখা নায় নে।
২০ সেই মহোৎসৱৎ ভজন্ কৰিবলৈ অহা কেতেটি
গ্ৰীক মানুহ সিবিলাৰৰ্ মাজত আছিল্। এই
হেতুক্ সিবিলাকে গালিলিৰ বীত্সৈদাৰ্ ফিলিপৰ্
কাষৰলৈ আহি তেঁওৎ সুধিলে বোলে হে দেৱ আমি
২১ য়িশুক্ দেখিব খোজো। ফিলিপে আহি আন্দ্ৰিয়ৎ
কলে তাৰ্ পাচে আন্দ্ৰিয় ফিলিপে য়িশুক্ বুলিলে।
তেতিয়া য়িশুৱে সিবিলাকক্ উত্তৰ্ দিলে বোলে মানু
২২ হৰ্ পুত্ৰেকৰ মহিমা ওলাবৰ্ কাল্ আহইছে। সচৈ
তোমোলাকৎ ময় কওঁ এটি গোম্ মাটিৎ পৰি ন
মৰিলে অকলৈ থাকে কিন্তু যেদি মৰে তেবে বহুত গুটি
২৩ ধৰে। যি কোনোএ আপোনাৰ্ প্ৰাণক্ চেনেহ কৰে

২৫ সি তাক্ হেৰুৱাব আৰু যি কোনোএ এই মনুষ্যগুৰ্
মাজৎ আপোনাৰ প্ৰাণক্ ঘিণায় সি অনন্ত আয়ু
২৬ লৈকে তাক্ ৰাখিব। যেদি কোনোএ মোক্ শুশ্ৰূষা
কৰে তেবে সি মোৰ্ পিচৎ হোক্ আৰু ময় যতে থাকোঁ
ততে মোৰ্ আলগিৰাও থাকিব যেদি কোনোএ মোৰ্
আল ধৰে তেবে মোৰ্ পিতৃ তাক্ মৰ্যাদা কৰিব।
২৭ এতিয়া মোৰ্ মন ব্যাকুলিত হুইচে ময় কি কুলিম্ হে
পিতৃ মোক্ এই কালৰ্পৰা ৰক্ষা কৰা ময় জোঁক্ কয়্
নে কিন্তু এই কাৰণে ময় এই কালৎ আহিলোঁ। হে
২৮ পিতৃ তুমি আপোনাৰ্ নামৰ্ গৌৰৱ কৰা তেতিয়া
স্বৰ্গৰ্পৰা এক্ শবদ হুলিল্ ময় তাৰ্ গৌৰৱ কৰিলোঁ
২৯ আৰুও তাকে কৰিম্। এই হেতুক্ যিবিলাক্ ওচৰৎ
থিয় হুই তাকে শুনিলে সেইবিলাকে কুলিলে মেঘধ্বনি
হুইচে আন মানুহে কুলিলে এক্ দূতে তেঁৱে সৈতে
৩০ কথা কৈচে। যিশুএ সমিধান্ দিলে বোলে এই শবদ্
৩১ মোলৈ নহল্ তোমালোকলৈহে। এতিয়া এই জগতৰ্
শোধ হয় এতিয়া এই জগতৰ্ ৰজা বাহিৰৎ পেলোৱা
৩২ হব। ময়ো যেদি পৃথিৱীৰ্পৰা তোলা হোঁ তেবে এটা
৩৩ ইবিলাক্ মানুহক্ মোৰ্ কাষৰলৈ টানিব। আপুনি
কোন বিধি মৰণৎ মৰিব জৈয়াকে জনাবলৈ তেঁও জৈ
৩৪ য়াকে কলে। মানুহে তেঁওক্ সমিধান্ দিলে বোলে
খ্ৰীষ্ট সৰ্ব্বদা থাকে জৈয়াক্ আমি শাস্ত্ৰৎ শুনিচোঁ এই
হেতুক্ মানুহৰ্ পুত্ৰেকক্ তোল বলাগে তুমি এই কথা
৩৫ কেনেকৈ কোৱা এই মানুহৰ্ পুত্ৰেক্ কোন্। যিশুএ

সিবিলাকক্ ইঁলিলে আৰু অলপ্ দিন্ পহৰ্ তোমো
লাকে সৈতে থাকিব যেতে বেলি পহৰ্ থাকে তেতে বেলি
গতি কৰা জানো এন্ধাৰে তোমালাকক্ ঢাকে যি মানুহে
এন্ধাৰৎ গতি কৰে সেই মানুহ্ কলৈ যায় ঔয়াক্
৩৬ নে জানে। যেতে বেলি পহৰ্ থাকে তেতে বেলি পহৰৰ্
লৰা হবলৈ পহৰতে বিশ্বাস্ কৰা। যিশুএ ঔয়াকে
কৈ গুচিগৈ সিবিলাকৎ আপুনি লুকাল্ ।—
৩৭ তেঁও সেই ৰূপে ভালেমান্ আশ্চর্য্য কর্ম্ম কৰিছিল্
হয় তথাপি তেঁওৎ সিবিলাকে আস্থিক্ ন কৰিলে।
৩৮ যিশাঔয়াহ্ আচার্য্যে যি কথা কৈছিল্ হে প্রভুহ্
আমাৰ্ কতৰা কোনে পতিয়াইছে ঈশ্বৰৰ্ হাৎ কাৰ্
৩৯ আগৎ বিদিৎ হইছে সেই কথায় সম্পূর্ণ হবলৈ।
যিশাঔয়াহে আৰুও ইঁলিলে সিবিলাকে চক্ষুএ নে দেখে
মনে হ ইঁবে আৰু মনো নে পালটায় মায়া সিবিলাকক্
৪০ সুস্থ ন কৰো এই নিমিত্তে তেঁও সিবিলাকৰ্ চকু অন্ধ
লা কৰাইছে সিবিলাকৰ্ আশয় টান কৰাইছে এই
৪১ নিমিত্তে সিবিলাকে পতিয়াব নোৱাৰিলে। যিশাঔয়াহে
যেতিয়া তেঁওৰ্ গৌৰৱ দেখিলে আৰু তেঁওৰ্ কথা কলে
৪২ তেতিয়া এই কথা কলে। অধিপতিসকলৰ্ মাজৰ্
ভালেমান্ মানুহে তেঁওৎ আস্তিক্ কৰিলে কিন্তু ফাৰি
৪৩ শিসকলৰ্ ডৰৎ তেঁওক্ মোৰ্ হ ইঁলিলে জানো সিন
গগাৰপৰা পেলোৱা যায় কিয়নো সিবিলাকে ঈশ্বৰে কৰা
৪৪ প্লাঘাৎকৈ মানুহে কৰা প্লাঘা ভাল দেখিলে। যিশুএ
এটাই পাৰি ইঁলিলে যি কোনোএ মোক্ পতিয়ায় সি
মোক্ ন পতিয়ায় কিন্তু যি জনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁওক্

৪৫ হে পতিয়ায়। আৰু যি মোক্ দেখে যি জনে মোক্ পঠি
৪৬ য়াইছে সি তেঁওক্ দেখে। যি মোৎ পতিয়ায় সি অন্ধ
কাৰৎ নে থাকে এ কাৰণে ময় জগতলৈ এক দিপিতি
৪৭ আহিছোঁ। যেদি কোনোএ মোৰ কথা শুনি বিশ্বাস
ন কৰে তেবে ময় তাক্ নো শোধোঁ কিয়নো জগতৰ্
শোধ কৰিবলৈ ময় আহা নায় জগতৰ ৰক্ষা কৰিবলৈহে
৪৮ আহিলোঁ। যি কোনোএ মোক্ অৱহেলা কৰে মোৰ্
কথা ন লয় তাৰ্ শোধ্ কৰিবলৈ এজন্ আছে যি কথা
৪৯ ময় কৈছো অন্তৰ্ দিনা সেই কথায় তাৰ্ শোধ কৰিব।
কিয়নো আপোনাৰ্পৰা ময় কোৱা নায় কিন্তু যিহক
যিহক কবলৈ যি জনে মোক্ পঠিয়াইছে এই পিতৃএ
৫০ ইঁলিবলৈ মোক্ আজ্ঞা দিছে। তেঁওৰ্ আজ্ঞা অনন্তায়ু
জীয়াক্ ময় জানোঁ এই হেতুক্ যিহকে ময় বোলোঁ তাকে
যেনেকৈ পিতৃ। মোৎ কৈছে তেনেকৈ কঁও।—

পর্ব্ব পেসাখ্ বিদ্ধৰ্ আগে এনে হল্ এই জগৎ এড়ি
১৩ পিতৃৰ্ ওচৰলৈ যাবলৈ এই কাল্ ওগত্ হল্ যিশুএ
জীয়াকে জানি বৃহ্মাণ্ডত আপোনাৰ্ মানুহক্ চেনেহ কৰি
শেহলৈকে চেনেহ কৰিলে। তেঁওক্ পৰৰ্ হাতৎ
দিবলৈ শীমোনৰ্ পুতেক্ যিহুদাহ্ স্কাৰিওটীৰ্ মনৎ
৩ শয়তানে দিলে। ৰাতি ভোজন্ কৰি এটালৎ পিতৃএ
তেঁওৰ হাতৎ সমস্তকে সমৰ্প্পি দিলে আৰু আপুনি
ঈশ্বৰপৰা আহিছিল্ ঈশ্বৰৰ্ ওলৈকে যাব যিশুএ
৪ জীয়াকে জানি ৰাতি ভোজনৰ্পৰা ওঠি কাপৰ্ শোনো
৫ কায় গামোচা কঁকালৎ বান্ধিলে। তাৰ্ পাচে এটা দি
হৎ পানি বাকি যি[illegible]এ ভক্তসকলৰ্ ভৰি ধুবাৰ্ আৰু

যি গামোছাৰে আপোনাক বান্ধিছিল তাৰে মচিবলৈ
৬ ধৰিলে। পাছে তেঁও শীমোন্ পিতৰৰ ওচৰলৈ আহিলৎ
পিতৰে তেঁওক্ ইুলিলে হে প্রভু আপুনি মোৰ্ ভৰি
৭ ধুৱাব নে। যিশুএ সিদ্ধান্ত কৰিলে বোলে ময় যি কৰোঁ
তুমি তাক্ এতিয়া নে জানা কিন্তু শেহৎ জানিবা। পিতৰে
৮ তেঁওক্ ইুলিলে মোৰ্ ভৰি ধুৱাবলৈ কোনো কালৎ নি
দিয়োঁ। যিশুএ তাক্ ইুলিলে যেদি তোমাক্ ময় ন ধুৱও
৯ তেবে মম সৈতে তোমাৰ্ একোৰো ভাগ নায়। শীমোন্
পিতৰে তেঁওক ইুলিলে হে প্রভু মোৰ্ স্বদা ভৰিক ন হয়
১০ কিন্তু মোৰ্ হাতবো মূৰকো। যিশুএ তাক্ ইুলিলে যি
গা ধুইছে তাৰ্ ভৰিক বিনে ধুবলগা নায় কিন্তু সম্মদায়
চিকোন্ হই আছে তোমোলাক চিকোন্ কিন্তু এটাই
১১ ন হয়। তেঁওক্ পৰৰ হাতৎ দিটে দিব সেয়ে কোন্
তেঁও জেয়াকে জানিলে এই হেতুক্ ইুলিলে তোমোলাক
সদৌ চিকোন্ নোহোৱা।—

১২ তেঁও সিবিলাকৰ্ ভৰি ধুৱাই কাপৰ লৈ আকও বহি
সিবিলাকক্ ইুলিলে ময় যি কৰিছোঁ সেয়ে কি তোমো
১৩ লাকে তাক্ জানা নে। তোমোলাকে মোক্ গুৰু প্রভু
ইুলিছা তোমোলাকে চিকোন্ কোৱা কিয়নো ময় সেই
১৪ হোঁ। এই হেতুক্ ময় তোমোলাকৰ্ গুৰু প্রভুএ ও
যেদি তোমোলাকৰ্ ভৰি ধুৱাইছোঁ তেবে তোমোলাকে
১৫ ও ভৰি ধোৱাধুই কৰিবলগা। কিয়নো যা তোমো
লাকক্ যেনে কৰিছোঁ তোমোলাকেও তেনে কৰিবলৈ
তোমোলাকক্ ময় এটা আদেশ দেখুৱাইছোঁ। সঁচাকৈ
১৬ তোমোলাকৎ ময় কওঁ বন্দি গিৰিহঁতৎকৈ বড় ন হয়

১৭ আরু পাঁচনী পাঁচনীদিয়ো তাৎ কৈ বড় ন হয়। তোমো
লাকে যেদি জৈয়াক্ জানা তেবে তাকে কার্ব্বে ধন্য হোবা।
১৮ তোমোলাকর্ এটাইরে কথা ময় ন কঁও যিবিলাক্
ভাল্ পাইছো সেইবিলাকক্ ময় জানোঁ। কিন্তু ধর্ম্ম পুথি
সম্পূর্ণ হবলৈ যেয়ে মোর্ ভাৎ খায় সেয়ে মোর্ বিৰোদ্ধে
১৯ গোবোরা তুলিছে। ময় সেই ঘটনা সম্পূর্ণ হলে
তোমোলাকে জৈয়াক্ পতিয়াবলৈ এতিয়া পুর্ব্বে আ
২০ গেই ময় তোমোলাকৎ কঁও। সচ্ছেঁ২ ময় তোমো
লাকৎ কঁও মোর্ কোনো পাঠনিক্ আলহি পোহে সে
মোকেই আলহি পোহে আরু যি কোনোএ মোক্
আলহি পোহে যি জনে মোক্ পঠিয়ালে তেঁওকেই সি
২১ আলহি পোহে। য়িশুএ জৈয়াকে কৈ আন্মাৎ কষ্ট
পালে আরু পুমাণ দিলে বোলে সচ্ছেঁ২ তোমোলাকৎ
ময় কঁও তোমোলাকর্ মাজরে একনে মোক পরর্
হাতৎ দিব। তাতে তেঁও কালৈ এই কথা কলে তকৎ
২২ সকলর্ জৈয়াতে সংশয় লাগি এটায়ে চোর্ চুই কৰিব
২৩ ধরিলে। সেই সময়তে আপুনি যাকে চেনেহ কৰিলে
য়িশুর্ এই এক্ জন্ শিষ্যে আঁর্ হই য়িশুর্ বুকত
২৪ বল্। এই হেতুক্ কার্ কথা তেঁও কৈছিল জৈয়াকে
শুধিবলৈ শীমোন্ পিতরে তেঁওলৈ চকু হাঁরে মারিলে।
২৫ এই হেতুক্ সেই জনে য়িশুর্ বুকত শুই শুধিলে হে
২৬ প্রভু সেয়ে কোন। য়িশুএ সমিধান্ কৰিলে বোলে
ময় এডুখরি ভিয়ায় যাকে দিম্ সেয়ে পাচে তেঁও তাকে
ভিয়ায় শীমোনর্ পুতেক য়িহুদাহ্ স্কারিওটাক্ দিলে।
২৭ সি ভিতা ডুখরি খালৎ পাচে তার্ মাজৎ শয়তান

শোয়াল্। তেতিয়া য়িশুএ ক‍ুলিলে যিহকে কৰিব খোজো
২৮ তাকে সৰ্‍কৈ কৰা। কি কাৰণে তাৎ এই কথা কলে
যিবিলাক্ মেজৎ বহিছিল্ সিবিলাকৰ্ মাজৰ্ কোনো
২৯ এ জৈয়াক্ নে জানিলে। য়িহুদাহৰ্ লগৎ তোঁলোগ্না
থকাৎ কোনোএ জৈয়াকে ভাবিলে বিহুলৈকে আমি যিহক
খোজো তাকে কিনা অথবা দুখিয়া মানুহকে কিচু দিয়া
৩০ যেন্ য়িশুএ তাৎ এই কথা কৈছিল্। পাচে য়িহুদাহে
সেই ডিয়াৰ্‍া ভুখিৰ্ পালতেই বাজলৈ গল্ তেতিয়া
৩১ ৰাতি হল্। সি বাজলৈ গলৎ য়িশুএ ক‍ুলিলে এতিয়া
মানুহৰ্ পুত্ৰেকৰ্ মহিমা পৌচিক হল্ আৰু তাৰ্
৩২ মাজতে ঈশ্বৰৰ্ মহিমাও পৌচিক হল্। ঈশ্বৰৰ্
মহিমা যেদি তাৰ্ মাজৎ পৌচিক হয় তেবে আপোনাৰ্
মাজৎ ঈশ্বৰে তেঁওৰ্ মাহিমা পৌচিক কৰাব আৰু
তৎক্ষণেই তেঁওৰ্ মহিমা পৌচিক কৰাব হে সৰু লৰা
হঁৎ তহঁতৰ্ লগৎ আৰু অলপ্ কাল্ ময় থাকিম্
৩৩ তহঁতে মোক্ বিচাৰিবি যেনেকৈ য়িহুদীহঁতক্ ময় ক‍ুলি
ছিলো ময় যলৈ যাঁও তলৈ তহঁৎ আহিব নোৱাৰ তেনে
৩৪ কৈ তোমোলাকক্ বোলো। এক্ নবীন্ আজ্ঞা
তোমোলাকক্ ময় দিয়া অন্যো অন্যে প্ৰীতি কৰা যেনে
কৈ ময় তোমোলাকক্ চেনেহ কৰিছো তেনেকৈ তোমো
৩৫ লাকেও এতনে সি তনক চেনেহ কৰা। যেদি তোমো
লাকে এনেকৈ ইয়োসিয়ে প্ৰীতি কৰা তেবে তোমোলাকক্
৩৬ মোৰ্ ভকৎ ক‍ুলি এটায়ে জানিব। শীমোন্ পিতৰে
তেঁওক্ ক‍ুলিলে হে প্ৰভু আপুনি কলৈ যাব য়িশুএ
সিদ্ধান্ত কৰিলে যলৈ ময় যাঁও [illegible]লৈ মযে মৈতে তুমি

প্রতিয়া যাব নোয়াৰা কিন্তু ঊয়াক্ পাচে মোৰ্ পিচং
৩৭ যাবা। পিতৰে তেঁওক্ ইুলিলে হে প্রভু আপোনাৰ্ সগং
এতিয়া যাব নোৱাৰে কিয় আপোনাৰ্ নিমিত্তে ময় মোৰ্
৩৮ প্রাণ দিম্। য়িশুএ সাম্বদীয়া দিলে বোলে তুমি আপো
নাৰ্ প্রাণ মোৰ্ অর্থে দিবা নে সত্যেং ময় তোমাক্
বোলো মোক্ যে তুমি জানা ঊয়াতে তুমি তিনি বেলি
দৈশ না কাঢ়িলে কুক্কুড়ায় ডাক্ নি দিব।—

পর্ব্ব মনং দুঃখ ন কৰিবা তোমোলোকে ঈশ্বৰং আস্তিক্
১৪ কৰা মোতো আস্তিক্ কৰা মোৰ্ পিতৃৰ্ বাড়ীং ভালে
মান্ ঘৰ্ আছে এয়ে যেদি ন হলহেঁতেন্ তেবে ময়
তোমোলোকং কলোহেঁতেন্ তোমোলোকলৈ ঠাঁয় যগুং
৩ কৰিবলৈ ময় যাঁও। আৰু ময় গৈ যেদি তোমোলো
কলৈ ঠাঁয় যগুং কৰোঁ তেবে ময় যতে থাকোঁ তোমো
লাকো তেতে থাকিবলৈ পুনু আহি তোমোলোকক্ আপো
৪ নাৰ্ ওচৰলৈ নিম্। ময় যলৈ যাঁও তাক্ তোমোলোকে
৫ জানা সেই বাটো জানা। থমাসে তেঁওক ইুলিলে
হে প্রভু তুমি যলৈ যোৱা ইয়াক আমি না জানা এয়েবেই
৬ কে নকৈ বাট জানিম। য়িশুএ তাক ইুলিলে ময়েই
বাট সত্যো জীবনো কোনো মায়ুহ ন পাৱে পিতৃৰ্
ওচৰলৈ নে যাব। তোমোলোকে যেদি মোক জানি
৭ লাহেঁতেন্ তেবে মোৰ্ পিতৃকো জানিলাহেঁতেন্ এতি
য়াৰেপৰা তোমোলোকে তেঁওক্ জানাও তেঁওক্ দেখিলা
৮ ও। ফিলিপে তেঁওক্ ইুলিলে হে প্রভু আমাক্ পিতৃয়াক্
৯ দেখুৱৰ্ তাতে আমি তৃপিত্তি পাঁও। য়িশুএ তেঁওক্
ইুলিলে হে ফিলিপ ময় এতদিন্ তুমিয়ে সৈতে আছোঁ

তথাপি তুমি মোক্ নে জানিলা নে। যি কোনোএ
মোক্ দেখিছে সি পিতৃকো দেখিছে এয়েৰেই আমাক্
১০ পিতৃক্ দেখুৱাক্ এই কথা কেনেকৈ কৈছা। ময়
পিতৃৰ মাজত পিতৃও মোৰ মাজত তুমি জৈয়াক্ ন পতি
য়োৱা নে যি কথা তোমোলাকত ময় কঁও সেই কথা
আপোনাৰপৰা ময় ন কঁও কিন্তু মোৰ মধ্যনু পিতৃ সেই
১১ কৰ্ম্ম কৰে। ময় পিতৃৰ মাজত পিতৃ মোৰ মাজত
এই কথা পতিয়োৱা। তাকে যেদি ন কৰা তেৱে সেই
কৰ্ম্ম দেখি মোকে পতিয়োৱা। সচেহে তোমোলা
১২ কত ময় কঁও যি কোনোএ মোত বিশ্বাস কৰে যি কৰ্ম্ম
ময় কৰোঁ তাকে সিও কৰিব জৈয়াতকৈ বড় কৰ্ম্ম সি
কৰিব কিয়নো ময় পিতৃৰ ওচৰলৈ যাঁও। যিহকে
১৩ তোমোলাক মোৰ্ নামে মাগিবা পিতৃৰ মান্য পুত্ৰত
বিদিত হবলৈ ময় তাকে কৰিম্। মোৰ্ নামে যেদি
১৪ তোমোলাকে কিবা মাগা তেৱে ময় তাকে কৰিম্।
তোমোলাকে যেদি মোত প্ৰীতি কৰা তেৱে মোৰ্ আজ্ঞা
১৫ মানা। ময় পিতৃৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম্ আৰু
১৬ তোমোলাকে সৈতে সৰ্ব্বদা থাকিবলৈ তেঁও আৰু এক্
সান্ত্বনাকৰ্ত্তা তোমোলাকক্ দিব। জগতে যিহকে
১৭ গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে কিয়নো তেঁওক্ দেখে নে দেখে
ওনে জানেও এই সত্যৰ আত্মা তেঁও কিন্তু তোমো
লাকে তেঁওক্ জানা তেঁও তোমোলাকে সৈতে বসতি
কৰিব আৰু তোমোলাকৰ মাজত হব। ময় তোমো
১৮ লাকক্ অনাথ্ কৰি নেৰোঁ ময় তোমোলাকৰ ওচৰলৈ
১৯ আহিম্। আৰু অলপ দিনৰ পাচে জগতে মোক্

নে দেখিব কিন্তু তোমোলাকে মোক দেখিবা ময় জীৱন্ত
২০ এই নিমিত্তে তোমোলাক জীৱা। ময় পিতৃৰ মাজৎ
তোমোলাক মোৰ মাজৎ ময় তোমোলাকৰ মাজৎ
২১ যেন সেই দিনা তোমোলাকে জানিবা। যি মোৰ
আজ্ঞা পায় মানে সেয়ে মোৎ প্ৰীতি কৰে আৰু যি
মোৎ প্ৰীতি কৰে সি মোৰ পিতৃৰ চেনেহৰ স্থৱ ময়ো
তাক চেনেহ কৰিম আৰু তাৰ আগৎ আপুনি
২২ প্ৰৌচিক কৰিম। স্কাৰিওটীৎকৈ বেলেগ আন যিহুদাহে
ঠুলিলে হে প্ৰভু আমাৰ আগৎ আপোনাকে আপুনি
প্ৰৌচিক কৰিব কিন্তু জগতৰ আগৎ ন কৰে ঐ কেনে
২৩ কথা। য়িশুএ সমিধান দি তেঁওক ঠুলিলে কোনোএ যেদি
মোৎ প্ৰীতি কৰে তেৱে সেয়ে মোৰ কথা মানিব মোৰ
পিতৃএও তাক চেনেহ কৰিব আৰু আমি তাৰ লগলৈ
২৪ আহি আমি সিয়ে সৈতে বসতি কৰিম। যি মোৎ
প্ৰীতি ন কৰে সি মোৰ কথা নে মানে আৰু যি কথা
তোমোলাকে শুনিছা সেয়ে মোৰ ন হয় কিন্তু মোক
পাঠোৱা পিতৃৰ কথা।—

২৫ ময় তোমোলাকৰ লগৎ থাকি এই কথা তোমোলা
২৬ কৎ কৈছোঁ। কিন্তু সান্ত্বনাকৰোঁতায় অৰ্থাৎ ধৰ্ম্মাত্মায়
যাকে পিতৃএ মোৰ মুৰে পঠিয়ায় দিব তেঁও তোমোলাকক
এটাইকে শিখাব ময় তোমোলাকৎ যিৎ কৈছোঁ সেই
২৭ সকল তোমোলাকৰ মনৎ দিব। তোমোলাকৰ
লগৎ মোৰ কুশল ময় থৈও মোৰ কুশল তোমোলাকক
ময় দিয়ো যেনেকৈ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ মানুহে দিয়ে তেনেকৈ

মযো তোমোলাকক্ নি দিয়ো তোমোলাকৰ্ মনং কষ্ট
২৮ নে লাগোক্ ভয়ো নে লাবক্ । তোমোলাকং মযু
কলোঁ বোলে মযু যাঁও তাৰ্ পাচে তোমোলাকৰ্ ওচ
ৰলৈ আৰুও আহিম্ ইয়াক তোমোলাকে শুনিছা যোত্
যেদি তোমোলাকে প্রীতি কৰিলাহেঁতেন্ তেবে মযু
পিতৃৰ্ ওচৰলৈ যাঁও মোৰ্ এই কথাতে তোমোলাক্
আনন্দিং হলাহেঁতেন্ কিয়নো মোংকৈ বড় মোৰ্ পিতৃ
২৯ আছে । এই সকল ঙাহিং হলে তোমোলাকে আস্তিক্
কৰিবা এই নিমিত্তে সেয়ে সম্পূর্ণ হোৱাৰ আগেই
৩০ মযু এতিয়াই তোমোলাকং কৈছোঁ । জৈয়াৰ্ পাচে
তোমোলাকে সৈতে মযু আৰু সৰহ্ কথা ন কঁও
কিয়নো এই জগতৰ্ ৰজা আহিছে মোৰ্ মাজং তাৰ্
৩১ একো নায় । কিন্তু মযু পিতৃং প্রীতি কৰোঁ আৰু যি ৰূপে
তেঁও মোক্ আজ্ঞা দিছে সেই ৰূপে মযু কৰোঁ বুজ্জাওং
থকা মানুহ্ জৈয়াকে জানিবলৈ মযু কঁও উঠা আমি
জৈয়াৰ্ পৰা যাঁওহোঁক্ ।

পর্ব্ব মযু স্বৰূপে দ্রাক্ষালতা মোৰ্ পিতৃ খেতিয়ক্ । মোৰ্
১৫ যিং ডালে গুটি ন ধৰে সেইং ডাল্ তেঁও গুচায় আৰু
যিং ডালে গুটি ধৰে সেয়ে আৰু গুটি ধৰিবলৈ তেঁও
৩ চিকোন কৰে । এতিয়া যিং কথা মযু তোমোলাকং
কৈছোঁ সেই কথাৰ্ দোৱাৰায় তোমোলাক্ চিকোন্
৪ আইছা । তোমোলাক্ মোৰ্ মাজং মযো তোমোলা
কৰ্ মাজং যেনেকৈ দ্রাক্ষালতাং নে থাকিলে ডালে
আপুনি গুটি ধৰিব নোৱাৰিব তেনেকৈ মোৰ্ মাজত্তো
৫ নে থাকিলে তোমোলাকে [illegible]টি ধৰিব নোৱাৰিবা । মযু

দ্ৰাক্ষালতা তোমোলাক্ ঠাল্ যি কোনো মোৰ্ মাজৎ
থাকে ময়ো তাৰ্ মাজৎ সি বহুত গুটি ধৰে কিয়নো মযু
৬ ন থকাৎ তোমোলাকে একো কৰিব নোৱাৰা। কোনো
মোৰ্ মাজৎ নে থাকি ঠালৰ্ নিচিনাকৈ কটা যায় আৰু
শুকাই যায় পাচে মানুহে গোটায় জুইৎ পেলায় তাতে
৭ সিহঁৎ পোড়া যায়। যেদি তোমোলাক্ মোৰ্ মাজৎ
থাকা আৰু মোৰ্ কথাও তোমোলাকৰ মাজৎ থাকে
তেবে যিহৎ লৈকে তোমোলাকে ইচ্ছা কৰা তাকে প্ৰাৰ্থনা
৮ কৰিলে তোমোলাকলৈ সিও কৰা হব। তোমো
লাকে বহুত গুটি ধৰাতে মোৰ্ পিতৃৰ্ গৌৰব প্ৰকাশিৎ
হয় এই ৰূপেও তোমোলাক্ মোৰ্ নিশ্চয়ে শিষ্য হবা।
৯ যেনেকৈ পিতৃএ মোক্ চেনেহ কৰিছে তেনেকৈ ময়ো
তোমোলাকক চেনেহ কৰিচোঁ মোৰ্ চেনেহতে থাকা।
১০ মোৰ্ আজ্ঞা যেদি তোমোলাকে মানা তেবে মোৰ্ চেনে
হতে থাকিবা যেনেকৈ ময় মোৰ্ পিতৃৰ্ আজ্ঞা মানি
১১ তেঁওৰ্ চেনেহতে থাকোঁ। ময় তোমোলাকৎ এই কথা
কৈচোঁ যেন্ তোমোলাকৰ্ মাজৎ মোৰ আনন্দ থাকে
আৰু যেন্ তোমোলাকৰ্ আনন্দ সম্পূৰ্ণ হয়।—
১২ যেনেকৈ ময় তোমোলাকক্ চেনেহ কৰিচোঁ সেই ৰূপে
তোমোলাকেও অন্যোন্যে চেনেহ কৰা এই মোৰ্
১৩ আজ্ঞা। কোনোএ যেদি মিত্তিৰৰ্ অৰ্থে আপোনাৰ্ প্ৰাণ
১৪ দিয়ে তেবে ইয়াৎকৈ বড় চেনেহ কাৰো নায়। ময়
তোমোলাকক্ যিহৎ আজ্ঞা দিয়োঁ তাকে কৰিলে তোমো
১৫ লাক্ মোৰ্ মিত্তিৰ। ইয়াৰ্ পাচে ময় তোমোলাকক্
বন্দি বুলি নকওঁ কিয়নো প্ৰভুএ যি কাৰ্য্য কৰে বন্দিএ তাক্

নেজানে কিন্তু ময় তোমোলাকক্ মিত্তৰ বুলি মাতিছোঁ.
কিয়নো মোৰ্ পিতৃৰ্ ভৎ ময় যিৎ শুনিছোঁ সেই এটাই
১৬ যানি তোমোলাকক্ জনাইছোঁ। তোমোলাকে মোক্
ভাল্ নে পালা কিন্তু তোমোলাকক্ ময় ভাল পাইছোঁ
আৰু তোমোলাকক্ নিয়োজনো কৰিছোঁ যেন তোমো
লাকে বহু গুটি দিবা আৰু যেন্ তোমোলাকৰ্ গুটি থাকে
তাতে মোৰ্ পিতৃৰ্ কাযৰৎ মোৰ্ নামে তোমোলাকে
১৭ যিহকে খুজিবা তাকে তেঁও তোমোলাকক্ দিব। ময়
তোমোলাকক্ এই আজ্ঞা দিয়ো তোমোলাকে অন্যো
১৮ অন্যে চেনেহ কৰা। যেদি জগতে তোমোলাকক্
ঘিনায় তেবে তোমোলাকক্ ঘিনোৱাৰ আগেই সি মোক্
১৯ ঘিনালে যেন্ তোমোলাকে জানা। যেদি তোমোলাক্ এই
জগতৰ্ মানুহ হলাহেঁতেন্ তেবে জগতে আপোনাৰ্
মানুহক্ চেনেহ কৰিলেহেঁতেন্। তোমোলাকে এই
জগতৰ্ মানুহ নোহোৱা কিন্তু জগতৎকৈ তোমোলা
কক্ ময় ভাল্ পাইছোঁ এই নিমিত্তে জগতে তোমো
২০ লাকক্ ঘিনায়। বন্দি প্রভুৎকৈ বড় ন হয় এই বি
কথা ময় তোমোলাকৎ কৈছোঁ সেই কথা মনৎ ৰাখা।
সিহঁতে যেদি মোক্ খিয়াল কৰে তেবে তোমোলাককো
খিয়াল কৰিব মোৰ্ কথা যেদি সিহঁতে মানে তেবে
২১ তোমোলাকৰ্ কথাও মানিব। যি জনে মোক্ পঠি
য়াইছে তেঁওক্ সিহঁতে নেজানে সেই কাৰণে এই
বিলাক্ মোৰ্ নামৰ্ নিমিত্তে সিহঁতে তোমোলাকক্
২২ কৰিব। যেদি ময় নাহিলোহেঁতেন্ আৰু সিহঁতক্
কু বুলিলোহেঁতেন্ তেবে সিহঁতৰ্ পাতক্ ন হল্হেঁতেন্

২৩ কিন্তু এতিয়া সিহঁতৰ পাতকৰ আচ্ছাদন্ নায়। যি
২৪ মোক্ ঘিনায় সি মোৰ পিতৃকো ঘিনায়। যি কৰ্ম্ম আৰু
কোনোএ কৰা নাই সেই কৰ্ম্ম যেদি আমি সিহঁতৰ
মাজৎ ন কৰিলোহেঁতেন্ তেবে সিহঁতৰ পাতক্ ন
হলহেঁতেন্ কিন্তু এতিয়া মোকো মোৰ পিতৃকো সিহঁতে
২৫ দেখিছে আৰু ঘিনাইছে। কিন্তু সিহঁতে অকাৰণতে
মোক্ ঘিনাইছে সিহঁতৰ শাস্ত্ৰৎ এই যি কথা লেখা
আছে সেই কথায় সম্পূৰ্ণ হবলৈ এয়ে হল্।—

২৬ যাকে তোমোলাকৰ এথেলৈ পিতৃৰ তৰপৰা ময় পঠি
য়াম এই যি সান্ত্বনাকৰোঁতা অথচ পিতৃৰপৰা ওলোৱা
সত্যৰ আত্মা তেঁৱেই আহি মোৰর্থে প্ৰমাণ দিব।
২৭ তোমোলাকো আদিৰেপৰা ময়ে সৈতে আছিলা সেই
নিমিত্তে তোমোলাকেও প্ৰমাণ দিবা।—

পৰ্ব্ব তোমোলাক্ বাধিৎ ন হবলৈ এই কথা তোমোলা
১৬ কৎ ময় কলোঁ। সিহঁতে তোমোলাকক্ সিনাগগৰ
পৰা বাজ্ ওলিযাব কোনোএ তোমোলাকক্ বধ কৰি
আপোনাকে ঈশ্বৰৰ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ বুজিব এনে কাল্
৩ আহিছে। সিহঁতে পিতৃক মোকো নেজানে সেই
৪ নিমিত্তে এইবিলাক্ তোমোলাকক্ কৰিব। কিন্তু ময়
তোমোলাকৎ এই সকল কৈছোঁ যেন্ সেই সময় আ
হিলে তোমোলাকৰ মনৎ পড়িবলৈ ময় তোমোলাকৎ
এইবিলাক্ কথা কৈছোঁ। ময় তোমোলাকে সৈতে
আছিলোঁ এই নিমিত্তে আদিতে এই কথা তোমোলা
৫ কৎ ন কলোঁ। কিন্তু এতিয়া যি জনে মোক্ পঠিয়াইছে
তেঁওৰ ওলৈকে ময় যঁও আৰু কলৈ যায় তোমোলাকৰ

৬ কোনোএ মোৎ জৈ্ঠাক্ নো পোদে। কিন্তু তোমোলাকৎ ময় এই কথা কোয়াৎ তোমোলাকৰ্ মন্ দুঃখেৰে
৭ পূৰ্ ফইচে। কিন্তু ময় স্বৰূপ কথা তোমোলাকৎ কঁও ময় গলে আৰু তোমোলাকৰ ভালহে হব কিয়নো ময় নৈ গলে সান্ত্বনাফৰোঁতা তোমোলাকৰ্ এথেলৈ না হিব কিন্তু ময় গৈ তেঁওক্ তোমোলাকৰ্ এথেলৈ পঠিয়াম্।
৮ আৰু তেঁও আহি জগতকে পাতককে পৱ
৯ মাৰ্থকে পোইৎ হুঁজাব। সিবিলাকে মোৎ বিশ্বাস্ ন কৰে সেই নিমিত্তে পাতকৰ্ জ্ঞান্ দিব। ময়
১০ আপোনাৰ্ পিতৃৰ্ ঠাইলৈ যঁও তোমোলাকে আৰু মোক্ দেখিবলৈ নে পাবা সেই নিমিত্তে পৱমাৰ্থৰ্ জ্ঞান্
১১ দিব। এই জগতৰ্ ৰজা পোইৎ হবলৈ পোইৰ্ জ্ঞান্ দিব।—

১২ তোমোলাকৎ মোৰ্ আৰু ভালেমান্ কবলগা আছে কিন্তু এতিয়া তোমোলাকে তাক সহিব নোৱাৰিবা।
১৩ কিন্তু তেঁও সত্যৰ্ আত্মাৰে আহি সমস্তো সত্যেৰে তোমোলাকক্ পথ দেখুৱাব কিয়নো তেঁও আপোনাৰ্পৰা ন কব কিন্তু যিহকে শুনিব তাকে কব। আৰু ভবিষ্যৎ পদাৰ্থ তোমোলাকক তেঁও দেখুৱাব।
১৪ তেঁও মোৰ্ মহিমা প্ৰৌঢ়িক্ কৰিব কিয়নো মোৰ্ যিং
১৫ আছে তেঁও তাকে লৈ তোমোলাকক্ দেখুৱাব। পিতৃৰ্ যিং আছে সেই সকলো মোৰ্ এই হেতুক্ ময় ইুলিলো তেঁও মোৰ বিং তাকে লৈ তোমোলাকক্ দেখুৱাব।—
১৬ অলপ্ দিনৰ্ পাচেই তোমোলাকে মোক্ দেখিবলৈ নে পাবা পুনু অলপ্ দিনৰ্ পাচে তোমোলাকে মোক্

দেখিবলৈ পাবা কিয়নো ময় পিতৃৰ্ ঠাইলৈ যায়্।
১৭ তেতিয়া তেঁওৰ্ কেতেটি ভক্ততে অন্যো অন্যে টুলিলে
অলপ্ দিনৰ্ পাচে তোমোলাকে মোক্ দেখিবলৈ নে
পাবা পুনু অলপ্ দিনৰ্ পাচে মোক্ দেখিবলৈ পাবা কিয়
নো ময় পিতৃৰ্ ঠাইলৈ যায়্ এই যি কথা তেঁও আমাৎ
১৮ কয় ইহাৰ অর্থ কি। এই হেতুক্ সিবিলাকে টুলিলে
অলপ্ দিন্ এই যি কথা এওঁ কয় সেয়ে কি এও যি কথা
কয় তাক্ আমি টুজিব নোৱাৰোঁ। সিবিলাকে তেঁওৎ
১৯ সুধিব খুজিলে যেন্ য়িশুএ জানিলে এই হেতুক্ সিবিলা
কক্ টুলিলে অলপ্ দিনৰ্ পাচে তোমোলাকে মোক্ দেখি
বলৈ নে পাবা আৰু পুনু অলপ্ দিনৰ্ পাচে মোক্ দেখি
বা ময় এই যি কথা কলোঁ তোমোলাকে ওঁয়াৰে আশয়
২০ সোধা সোধি কৰিচা নে। তোমোলাকৎ ময় স্বৰূপ্ কৰি
কওঁ তোমোলাকে হাহাঁকাৰ্ কৰিবা আৰু কান্দিবা কিন্তু
সংসাৰ্ আনন্দিৎ হব তোমোলাকে কষ্ট পাবা কিন্তু
২১ তোমোলাকৰ্ কষ্ট আনন্দতে কৰা যাব। প্ৰসৱ
কালৎ তিৰোতায় কষ্ট পায় কিয়নো তাইৰ্ প্ৰসৱৰ্
কাল্ হয় কিন্তু ল'ৰা উপজিলে পাচে পুত্ৰ সন্ততি সংসা
ৰৎ প্ৰসৱৰ্ আনন্দতে সেই যাতনা মনৎ নে থাকে।
২২ এই ৰূপে তোমোলাকেও কষ্ট এতিয়া হইছে হয়
কিন্তু ময় তোমোলাকক্ পুনু দেখিম্ তাতে তোমোলা
কৰ্ মন্ আনন্দিৎ হব কোনেও তোমোলাকৰ্ হৰিষ্
২৩ হ গুচাব। সেই দিনা তোমোলাকে মোৰ আগৎ একো
প্ৰাৰ্থনা ন কৰিবা সাচ্চে২ তোমোলাকৎ ময় কওঁ মোৰ্
নামে তোমোলাকে যিহকে পিতৃৰ্ আগৎ খুজিবা

২৪ তাকে তেঁও তোমোলাকক্ দিব । এতিয়ালৈকে মোৰ্ নামে তোমোলাকে একো খোজা নাই খোজা তাতে তোমোলাকে পাবা তোমোলাকৰ্ আনন্দ যেন সম্পূর্ন হয়।
২৫ এই সকল্ দৃষ্টান্ত দি তোমোলাকৎ ময় কৈছোঁ কিন্তু যি কালৎ ময় দৃষ্টান্ত আৰু ন কম্ কিন্তু পিতৃৰ্ কথা ব্যক্ত
২৬ কৰি কুজাম্ সেই সময় আহিছে । সেই দিনা তোমোলাকে মোৰ্ নামে প্রার্থনা কৰিবা আৰু ময় ন কঁও যি ময় তোমোলাকৰ্ কথা পিতৃৰ আগৎ প্রার্থনা কৰিম্ ।
২৭ কিয়নো তোমোলাকে মোৎ প্রীতি কৰিছা আৰু তোমোলাকে পতিয়াইছা যেন ময় পিতৃৰ্পৰা আহিছোঁ সেই
২৮ নিমিত্তে পিতৃ আপুনি তোমোলাকক্ চেনেহ কৰে । ময় পিতৃৰ্পৰা জগতলৈ আহিলোঁ পাচে জগৎ এৰি ময় পিতৃৰ্ ঠাইলৈ যাঁও ।—
২৯ তেঁওৰ্ ভকৎ সকলে তেঁওক্ কুলিলে দেখোক্ এতিয়া আপুনি ব্যক্ত কথা কৈছে দৃষ্টান্তেৰে একো কোৱা নাই ।
৩০ এতিয়া আমি নিশ্চয় জানো আপুনি সর্ব্বজান্ আৰু কোনোএ আপোনাৎ সুধিবৰ্ প্রয়োজন্ নাই আপুনি
৩১ ঈশ্বৰৰ্পৰা অহা ইয়াকো আমি ইয়াৰেই পতিযাঁও । যিশুএ সম্বিধান্ দিলে বোলে তোমোলাকে এতিয়া পতি
৩২ যোৱা নে । দেখা যি কালৎ তোমোলাক্ এটাই আপোনা২ সংসাৰৎ গোটা২ হবা আৰু মোক্ অকল্ সৰিয়াকৈ এৰি যাবা সেই কাল্ আহিছে আৰু এতিয়াও আছে কিন্তু ময় অকল্ নো হোঁ কিয়নো পিতৃ মোৰ্
৩৩ লগৎ আছে । ময় তোমোলাক এই কথা কৈছোঁ যেন্ তোমোলাকে মোতে কুশল পোৱা জগতৎ তোমোলাকে

দুঃখ পাবা কিন্তু নির্ভয় হোৱা ময় জগতক্ পৰাভৱ
কৰিছোঁ।—

পৰ্ব্ব যিশুৱে ঔয়াকে কৈ স্বৰ্গৰ্ ফাললৈ চায় কৈলিলে হে
১৭ পিতৃ সেই কাল উপাস্থিত হইছে তুমি আপোন পুত্ৰক্
যিমান্ মানুহ দিছা তাৰ্ সেইবিলাক্ মানুহক্ অন
২ ন্তায়ু দিবলৈ যি মহিমা সকল্ প্ৰাণিৰ উপৰত তেঁওক্
দিছা সেই মহিমাৰ অনুসাৰে যি পুত্ৰে তোমাৰ্ মহিমা
প্ৰৌঢ়ক কৰে এই নিমিত্তে তোমাৰ পুত্ৰৰ্ মহিমা প্ৰৌঢ়ক
৩ কৰা। সত্য এক ঈশ্বৰ তুমি তোমাক্ জানা আৰু
যাক্ তুমি পঠিয়াইছা যি যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওক্ জানা এয়ে
৪ অনন্তায়ু। ময় পৃথিবীত তোমাৰ্ মহিমা প্ৰৌঢ়ক
কৰিছোঁ যি কাৰ্য্য মোক্ কৰিবলৈ তুমি দিছা তাক্ ময়
৫ সম্পূৰ্ণ কৰিছোঁ। হে পিতৃ জগতৰ্ আগেই তুমিতে
সৈতে থাকি মোৰ্ যি গৌৰৱ আছিল্ সেই গৌৰৱেৰেই
৬ এতিয়া আপোনাৰে সৈতে মোৰ্ গৌৰৱ কৰা। জগ
তৰ্পৰা যিবিলাকক্ তুমি মোক্ দিছা সিহঁতৰ্ আগত
তোমাৰ্ নাম ময় প্ৰৌঢ়ক কৰিছোঁ সিহঁত্ তোমাৰ্ আ
ছিল্ সিহঁতক্ তুমি মোক্ দিছা আৰু সিবিলাকে
৭ তোমাৰ কথা মানিছে। এতিয়া যিহকে তুমি মোক দিছা
সেই বিলাকেই তোমাৰপৰা হল্ সিহঁতে ঔয়াক্ জা
৮ নিছে। কিয়নো যি কথা মোক্ তুমি দিছা তাকে ময় সিহঁ
তক্ দিছোঁ আৰু সিহঁতেও তাকে গ্ৰহণ কৰিছে আৰু
ময় তোমাৰপৰা আহিছোঁ সিহঁতে ঔয়াকো নিশ্চয়ে
জানিছে আৰু তুমি মোক্ পঠিয়াইছা যেন ঔয়াকো

৯ সিহঁতে পতিয়াইছে । ময় সিহঁতৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা
কৰোঁ ময় জগতৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা ন কৰোঁ কিন্তু যিবিলাকক্
১০ মোক্ দিলা সিহঁতৰ্ অৰ্থে কিয়নো সিহঁত তোমাৰ্ ।
আৰু যি মোৰ্ সি তোমাৰ্ যি তোমাৰ্ সি মোৰ্
আৰু সিহঁতৰ মাজত মোৰ্ গৌৰব প্ৰৌচিক হইছে ।
১১ ময়ো এতিয়া আৰু জগতত নথাকোঁ কিন্তু এইহঁত জগ
তত থাকে আৰু ময় তোমাৰ্ ওচৰলৈ আহিছোঁ
হে ধৰ্ম্ম পিতৃ যিবিলাকক্ মোলৈ দিছা আমি যেনেকৈ
এক্ হইআছোঁ সিহঁতো যেন্ তেনেকৈ এক্ হয় এই
১২ নিমিত্তে আপোনাৰ্ নাম দি সিহঁতক্ ৰক্ষা কৰা । ময়
যেতে দিন্ জগতত আছিলোঁ তেতে দিন্ সিহঁতক্ তো
মাৰ্ নামে ৰক্ষ কৰিছিলোঁ যিবিলাকক্ তুমি মোলৈ
দিছা সেইবিলাকক্ ময় ৰক্ষা কৰিছোঁ আৰু ধৰ্ম্মপুথিত
যি লেখা পূৰ হবলৈ সৰ্ব্বনাশৰ্ অধিকাৰক এতে সিহঁ
১৩ তৰ্ এটাও ন হেৰাল্ । এতিয়া তোমাৰ্ ওচৰলৈ
ময় আহোঁ আৰু মোৰ্ আনন্দ সিহঁতৰ্ মাজত সম্পূৰ্ণ
১৪ হবলৈ ময় এই কথা জগতত কওঁ । সিহঁতক্ তোমাৰ্
কথা ময় দিছোঁ আৰু জগতে সিহঁতক্ ঘিনাইছে কিয়নো
যেনেকৈ ময় এই জগতৰ্ নোহোঁ তেনেকৈ সিহঁতো
১৫ এই জগতৰ্ মানুহ ন হয় । তুমি সিহঁতক্ এই জগ
তৰ্ পৰা নিবলৈ ময় প্ৰাৰ্থনা ন কৰোঁ কিন্তু সিহঁতক্ দো
১৬ ষৰ্ পৰা তুমি ৰক্ষা কৰিবলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ । যেনেকৈ
ময় এই জগতৰ্ মানুহ নোহোঁ তেনেকৈ সিহঁতো এই
১৭ জগতৰ্ ন হয় । সিহঁতক্ তোমাৰ্ সত্যৰ্ দ্বাৰা
১৮ ৰায় শুদ্ধ কৰা তোমাৰ্ কথা সত্য । যেনেকৈ মোক্

তুমি এই জগতলৈ পঠিয়াইছা তেনেকৈ ময়ো সিইঁতক্
১৯ জগতৰ্ মাজলৈ পঠিয়াইছোঁ। আৰু সিইঁৎ সত্যৰ্
দোৱাৰায় শুদ্ধ হবলৈ সিইঁতৰ কাৰণে ময় আপো
২০ নাকে পবিত্র কৰোঁ। ময় ঔইঁতৰ নিমিত্তে কেৱল্
প্রার্থনা ন কৰোঁ কিন্তু যিবিলাকে সিইঁতৰ কথা শুনি
২১ মোক্ পতিয়াব সিইঁতৰো অর্থে। হে পিতৃ ময় প্রার্থনা
কৰোঁ যেন সিইঁৎ এটাই এক হয় আৰু তুমি মোক্
পঠিয়াইছা জগতে ঔৱাৎ আস্তিক্ কৰিবলৈ যেনেকৈ
তুমি মোৰ্ মাজৎ ময় তোমাৰ্ মাজৎ সিইঁতো তেনে
২২ কৈ মোৰ মাজৎ এক্ হয়। যি গৌৰৱ তুমি মোক্ দিছা
সেই গৌৰৱ ময় সিইঁতক্ দিছোঁ আমি যেনেকৈ এক্
২৩ হোঁ সিইঁতো তেনেকৈ এক্ হয়। অর্থাৎ ময় সিইঁতৰ্
মাজৎ তুমি মোৰ্ মাজৎ যেন্ সিইঁৎ এৰেতে সম্পূর্ণ
হয় আৰু তুমি মোক্ পঠিয়াইছা আৰু যে নেকে মোক
চেনেহ কৰিছা সেই ৰূপে সিইঁতকো চেনেহ কৰিছা
২৪ জগতে ঔৱাকো জানে। হে পিতৃ যিবিলাকক তুমি
মোলৈ দিছা মোৰ্ যি গৌৰৱ তুমি কৰিছা সেই গৌ
ৰৱ দেখিবলৈ সিইঁৎ যি ঠাইৎ ময় থাকোঁ সেই
ঠাইৎ মোৰ ওচৰৎ থাকে ঔৱাকে ময় ঔছা কৰোঁ
কিয়নো জগতৰ্ বেৰ্ দিয়াৰ্ আগেই তুমি মোৰ্
২৫ চেনেহ কৰিছা। হে পৰমার্থিক পিতৃ জগতে তোমাক্
নে জানে কিন্তু ময় তোমাক্ জানিছোঁ আৰু নি যে মোক্
২৬ পঠিয়াইছে ঔইঁতে তাকে জানিছে। সিইঁতৰ্ আ
গৎ ময় তোমাৰ্ নামে প্রৌচাৰ কৰিছোঁ যি চেনেহেৰে
তুমি মোক্ চেনেহ কৰিছা সেই চেনেহ সিইঁৰ্ মাজৎ

থাকিবলৈ আৰু ময় যিইঁতৰ মাজৎ থাকিবলৈ মযুঁ তাকে প্ৰৌচিক কৰিম্।—

পৰ্ব্ব ১৮ য়িশুএ এই কথা কৈ আপোনাৰ্ ভকৎ সকলে সৈতে কিদৰোন্ নৈ পাৰ্ হল্ সেই ঠাইতে এখান্ বাৰী আছিল্ সেই বাৰিতে তেঁও আৰু তেঁওৰ্ ভকৎ সকলো ২ সোমালগৈ। য়িহুদাহ বিশ্বাসঘাতকীও সেই ঠাই জানিলে কিয়নো আপোনাৰ্ শিষ্যসকলে সৈতে য়িশু ৩ কোনো২ বেলি তালৈ যায়। তেতিয়া য়িহুদাহ বড় প্ৰধোহিতৰ আৰিশি সকলৰো ওচৰ্ পৰা চিপাহীক হাৱালদাৰইঁতকে পায় মসৃবাত্তি আৰু আৰিয়া আৰু ৪ অস্ত্ৰ হাতৎ লৈ সেই ঠাইলৈ আহিল্। এই হেতুক আপোনাৎ যি হিলিব সেই সকল্ জানি য়িশু বাওলৈ গল আৰু সিবিলাকক্ সুধিলে তোমোলাকে কাক্ বিচা ৫ বিচা। সিবিলাকে তেঁওক্ নযিৰীন্ দিলে য়িশু নাজ বেণক। তাতে য়িশুএ সুধিলে ময়ে সেই জন্ য়িহু দাহ বিশ্বাসঘাতীও সিবিলাকৰ্ লগতে থিয় হল্। ৬ ময়ই সেই জন্ তেঁও সিবিলাকৎ এই কথা কলতেই ৭ সিবিলাক্ পিছো২ গৈ মাটিৎ পড়িল্। তেতিয়া তেঁও সিবিলাকক্ আকও সুধিলে তোমোলাকে কাক্ বিচা ৮ বিচা সিবিলাকে সুধিলে য়িশু নাজৰেনক্। য়িশুএ নযিৰীন দি সুধিলে ময়েই সেই জন তোমোলাকৎ ময় জৈয়াক কৈছোঁ এয়েৰেই যেদি মোক বিচাবিচা তেবে ৯ ঔবিলাকক্ যাব দিয়া। যিবিলাকক্ তুমি মোলৈ দিছা সেইবিলাকৰ্ মাজৰ্ এজন্ ময় নে হেৰালো এই যি কথা তেঁও কৈছিল্ সে কথাৰ সম্পূৰ্ণ হবলৈ এইবিলাক

১০ হল। শীমোন্ পিতরর লগৎ এখান্ তরোৱাল্ আছিল্
তেঁও তেতিয়ায় তাক্ উলিয়ায় বড় পুৰোহিতর বন্দিলৈ
মাৰি তাৰ্ সোঁ কাণ্ কাটি পেলালে সেই বন্দীর নাম্
১১ মল্কস। তেতিয়া য়িশুএ পিতরক্ কুলিলে তোমার্
তৰোৱাল্ তারৎ আৰুও থোৱা যি টেমা মোৰ্ পিতৃএ
মোক্ দিছে ময় তাক্ নিপিয়্নে।—
১২ তেতিয়ার্ পাছে বন্নুৱাহঁতে সেনাপতিয়ে য়িহুদীহঁতর্
১৩ বিষয়াহঁতে য়িশুক্ ধৰি বান্ধিলে। আরু প্রথমতে
তেঁওক্ হান্নর্ আগলৈ লৈ গল কিয়নো সেই বৎসর
ৰর্ কায়াফাস নামে যি বড় পুৰোহিৎ তাৰে শহুৰেক্
১৪ সেই হান্না আছিল। এক্ মানুহ লোকর্ কারণে
অবশ্য মরিবলগা এই বুদ্ধি য়িহুদীহঁতক্ যি দিছিল্
১৫ এই কায়াফাস সেই। শীমোন্ পিতর আরু এজন্
ভকতে য়িশুর্ পিছৎ গল্ সেই ভকতর্ বড় পুরো
হিতে সৈতে চিনা পৰিচয় আছিল্ আরু য়িশুএ সৈতে
১৬ বড় পুৰোহিতর্ পৰিচৰালৈ গল্। কিন্তু পিতর্ দুৱা
ৰৰ্ ওচৰৎ বাজৎ থিয় হল্ তেতিয়া যি ভকতর্ বড়
পুৰোহিতে সৈতে চিনা পৰিচয় আছিল্ সেয়ে বাজলৈ
১৭ গৈ দুৱৰিৎ কৈ পিতরক্ ভিতরলৈ আনিলে। তেতিয়া
সেই দুৱৰিএ পিতরক্ সুধিলে তুমি এই মানুহর্
এজন্ শিষ্য নোহোঁৱা তেঁও কুলিলে ময় নোহোঁ।
১৮ বন্দিহঁতে বিষয়া মানুহেও তাতে থিয় হৈ জাৰৎ
আঙ্গাৰৰ্ জুই জালি পুৱালে তেতিয়া পিতৰেও সিহঁ
তর্ লগতে থিয় হৈ জুই পুৱালে।—
১৯ পাছে বড় পুৰোহিতে য়িশুক্ তেঁওর্ ভকতর্ কথা

২০ আক শিক্ষাৰ কথা শুধিলে। যিশুএ তেঁওক সিদ্ধান্ত দিলে বোলে ময় প্রৌচক্ক কৰি জগতৎ কৈছোঁ ঘৈল যিহুদী হঁৎ নিভৌং যায় সেই সিনগগতো মন্দিৰতো ময় সর্ব্বদা শিখালোঁ আক গুপ্তৎ কৰি ময় একো ন কলোঁ।

২১ মোৎ কিয় শুধিছা যিবিলাকে মোৰ শিক্ষা শুনিছে সেই বিলাকতে শোধা ময় যি কথা কৈছিলোঁ দেখ তাক সিহঁতে

২২ জানে। তেঁও জৈয়াকে কওতেই ওচহতে থকা এক বিষয়া মানুহে যিশুক চৰ মাৰিলে বোলে তয় কি বড়

২৩ প্রৰোহিতক এনেকৈ ওত্তৰ দিয়। যিশুএ সযিধান দিলে যেদি ময় বয়া কথা কৈছোঁ তেবে সেই বয়া কথাৰ প্রমাণ দিয়া কিন্তু যেদি ময় ভাল কৈছোঁ তেবে মোক

২৪ কিয় মাৰিছা। কায়াফাস নামে বড় প্রৰোহিতৰ ওচৈ মানুয় তেঁওক বান্ধেৰেই পঠিয়াইছিল। শীমোন

২৫ পিতৰে থিয় হৈ জুই প্রৱাইছিল তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওক সুধিলে তুমিও এই মানুহৰ এজন ভক্তৎ নো

২৬ হোৱা সি সৈসে ন কৰি সুধিলে ময় সি নোহোঁ। যাৰ কান পিতৰে কাটি পেলাইছিল তাৰে সিতিৰ বড় প্রৰোহিতৰ এটা বন্দিএ সুধিলে বাৰিৎ তেঁৰ সৈতে

২৭ তোমাক আমি দেখা নায় নে। তেতিয়া পিতৰে আকও সেঁ ন কৰিলে পাচে তেতিয়ায় কুকুড়ায় ডাক দিলে।

২৮ তাৰ পাচে সিবিলাকে ৰাতি প্রৱায় কায়াফাসৰ ওচৰৰ

২৯ পৰা শোৰিৰ চৰালৈ যিশুক লৈ গল। আক সিবি লাক অশুচি ন হয় কিন্তু পেসাখ খাব পাৰে এই নিমিত্তে সিবিলাক শোৰিৰ চৰালৈ ন গল। তেতিয়া পীলাতে বাজলৈ গৈ সুধিলে এই মানুহক তোমোলাকে কি অপ

৩০ বাদ্‌ দিজানে। মিৰিলাকে তেঁওক্‌ উত্তৰ্‌ দিলে বোলে
যেদিসি কুকৰ্ম্মী ন হল্‌হেতেঁন্‌ তেবে আমি তোমাৰ্‌ আগ
৩১ তাক্‌ ন ধৰিলোঁহেতেন্‌। তেতিয়া পীলাতে সিৰিলা
কক্‌ ইুলিলে তোমোলাকে তাক্‌ নি তোমোলাৰ শাস্ত্রা
নুসাৰে তাৰ্‌ শোধি কৰা গৈ। তাতে আপুনি কোন
বিধি মৰণৎ মৰিব জীয়াকে জনাবলৈ যিশুৰ্‌ এই যি
৩২ কথা তেঁও কৈছিল্‌ সেই কথায় পুৰ হবলৈ যিহু
দীসকলে তেঁওক্‌ ইুলিলে আমি কাৰো বধ্‌ কৰিবলগা
৩৩ ন হয়। তেতিয়া পীলাতে আকও শোধিব্‌ দম্ভলৈ আহি
আৰু যিশুক্‌ ডাকি ইুলিলে তুমি যিহুদীহঁতৰ্‌ ৰজা নে।
৩৪ যিশুএ তেঁওক্‌ সম্বিধান্‌ কৰিলে বোলে তুমি আপুনি
এই কথা কৈছা নে অথবা আৰু কোনোবায় মোৰ্‌
৩৫ কথা তোমাৎ কৈছে। পীলাতে উত্তৰ্‌ কৰিলে বোলে
ময় যিহুদী নে তোমাৰ্‌ স্বদেশী মানুহে বড় পুৰোহিৎ
সকলেও তোমাক্‌ মোৰ্‌ আগ কৰি দিছে তুমি কি
৩৬ কৰিছা। যিশুএ উত্তৰ্‌ কৰিলে বোলে মোৰ্‌ ৰাজ্য
এই জগতৰ্‌ ন হয় মোৰ্‌ ৰাজ্য যেদি এই জগতৰ্‌ হল্হে
তেন্‌ তেবে ময় যিহুদীহঁতৰ্‌ আগ ন হবলৈ মোৰ্‌
বন্দিহঁতে ৰণ কৰিলেহেঁতেন কিন্তু এতিয়া মোৰ্‌ ৰাজ্য
৩৭ এই ঠাইৰ্‌ ন হয়। এই হেতুক্‌ পীলাতে ইুলিলে তেবে
তুমি ৰজা নে। যিশুএ উত্তৰ্‌ কৰিলে বোলে ময় ৰজা
হোঁ যেন্‌ তুমি জীয়াক্‌ কৈছা এই নিমিত্তে ময় জন্মিছিলোঁ
সত্যৰ্‌ প্ৰমাণ দিবলৈ ময় এই জগতলৈ আহিছিলো যিৎ
৩৮ মানুহ সত্যপক্ষে হয় সেয়ে মোৰ্‌ কথা শুনে। পীলাতে
তেঁওক্‌ ইুলিলে সত্য কি আৰু জীয়াকে ইুলি সি আকও

য়িহুদীহঁতৰ্ এচবলৈ গল্ মিৰিলাক্ ছুঁলিলে যয়
৩৯ তাৰ্ এক্কো অগাৰ্পোৱা নায়। কিন্তু যয় পেস্থাৰ
সময়ত যে যয় তোমোলাকৰ্ আগত এটাক্ মুকলি
কৰোঁ এনে এক্ তোমোলাকৰ্ ব্যৱহাৰ্ আছে এয়েবেই
যয় য়িহুদীহঁতৰ্ ৰজাক্ মুকলি তোমোলাকলৈ কৰোঁ
৪০ তোমোলাকৰ্ এনে ঔচ্ছা নে। তেতিয়া মিৰিলাকে
এটায়ে এটাহু পাৰি ছুঁলিলে এই মানুহক্ ন হয় কিন্তু
বাৰাব্বাক্ বাৰাব্বা চোৰ্ আছিল্।—

পৰ্ব্ব পীলাতে য়িশুক্ ধৰি কোটোৱা লগালে পাচে চিপাহি
১৯ হঁতে কাইটৰ্ এটা টকুৱা সাজি তেঁওৰ্ মুৰত দিলে
২ আৰু এক্ বেঙেনা বৰণীয়া কাপৰ্ তেঁওক পিন্ধালে।
আৰু বোলে হে য়িহুদীসকলৰ্ ৰজা নমস্কাৰ মিৰি
৩ লাকে তেঁওক্ চৰ মাৰিয়ালে। এই হেতুক্ পীলাতে আৰুও
৪ বাজলৈ গৈ মিৰিলাকক্ ছুঁলিলে দেখা যয় তাৰ্ এক্কো
অগাৰ্ পোৱা নায় যেন্ তোমোলাকে ঔয়াকে জানিবলৈ
৫ তোমোলকৰ্ আগলৈ যয় তাক্ আনো। তেতিয়া য়িশু এ
সেই কাইটৰ্ টকুৱা বেঙেনা বৰণীয়া কাপৰ গাত লৈ
বাজলৈ ওলাল্। তাতে পীলাতে মিৰিলাকক্ ছুঁলিলে
৬ সেই মানুহ এই দেখা। এই হেতুক্ বড় প্ৰৰোহিত
সকলে বিষয়াহঁতে তেঁওক্ দেখি এটাহ পাৰি ছুঁ
লিলে তাক্ ক্ৰুশত বধি কৰা তাক্ ক্ৰুশত বধি কৰা।
৭ পীলাতে মিৰিলাকক্ ছুঁলিলে তোমোলাকে তাক্ নি
ক্ৰুশত বধি কৰা কিয়নো তাৰ্ এক্কো অগাৰ্ যয় দেখা
নায়। য়িহুদীসকলে তেঁওক্ ওত্তৰ্ কৰিলে বোলে
আমাৰ্ এক্ শাস্ত্ৰ আছে সেই শাস্ত্ৰৰ্ মতে তাৰ্ বধি

উচিৎ কিয়নো আপোনাকে ঈশ্বৰৰ পুত্ৰ বুলি মানিলে।
৮ এই হেতুক সেই কথা শুনি পীলাতৰ আৰু ভয় লা
৯ গিল্। আৰুও শোধিৰ্ ঘৰলৈ গৈ যিশুক্ বুলিলে তুমি
কৰপৰা আহিলা কিন্তু যিশুএ একো উত্তৰ্ ন কৰিলে।
১০ তেতিয়া পীলাতে তেঁওক্ বুলিলে তুমি মোক্ উত্তৰ্
নিদিয়া নে তোমাক্ ক্ৰুশৎ বধিবলৈকো মেলিবলৈকো
১১ মোৰ্ শক্তি আছে তুমি ইয়াক্ নেজানা নে। যিশুএ
উত্তৰ্ কৰিলে বোলে ওপৰৰ্পৰা যেদি তাকে তোমাক্
দিয়া ন হলহেঁতেন্ তেবে মোৰ ওপৰৎ তোমাৰ্ একো
শক্তি আৰ নোৱাৰিলেহেঁতেন এই নিমিত্তে যেয়ে মোক্
তোমাৰ্ হাতৎ শোধায় দিছে তাৰ্ মৰহ পাতক্
১২ আছে। তেতিয়াৰেপৰা পীলাতে তেঁওক মুকলি কৰিবলৈ
প্ৰযত্ন কৰিলে কিন্তু যিহুদীহঁতে এটাহ পাৰি বুলিলে
যেদি তুমি এই মানুহক এৰা তেবে কাইসৰৰ্ মিত্ৰ নো
হোৱা যি আপোনাকে ৰজা বুলি মানে সেয়ে কাইস
১৩ ৰৰ্ বিপক্ষে বোলে। এই হেতুক পীলাতে সেই কথা
শুনি যিশুক্ বাহিৰ্ কৰিলে আৰু শিল্বন্ধা নামেৰে
এক্ ঠাইৎ শোধিৰ্ আসনৎ বহিল্ এব্ৰি ভাষাৎ
১৪ সেই ঠাইৰ্ নাম্ গব্বতা। পেসাখ্ গোটাৰৰ্
দিনা এপৰ্ মান্ বেলিৎ এয়ে হল্ তেতিয়া যিহুদী
১৫ হঁতক বুলিলে তোমোলাকৰ্ ৰজাক দেখা। কিন্তু
সিবিলাকে ৰিঙ্গিয়াইৎ বুলিলে নিলগ্ কৰোক্ৎ তাক্
ক্ৰুশৎ বধ কৰোক্। পীলাতে সিবিলাকক বুলিলে
ময় তোমোলাকৰ্ ৰজাক বধ কৰিমনে বড় প্ৰৰোহিত

হঁতে মাংক লগালে কাইসৰক এডি আঁমাৰ আন ৰজা
১৬ নায়। তেতিয়া ক্রুশৎ বধিবাল তেঁও তেঁওক্ সিবিলাকম্
হাতৎ শোধায় দিলে আৰু সিবিলাকে য়িশুক্ লৈগল্।
পাছে তেঁও আপোনাৰ্ ক্রুশ্ লৈ মৰ্ খুলিৰ্ ঠাই
১৭ নামেৰে কিন্তু এব্রি ভাষাৎ গল্গথা নামে এক ঠাইলৈ
১৮ গল্। সিবিলাকে তাতে তেঁওক ক্রুশৎ বান্ধিলে আৰু
দুটাক্ তেঁৱে মৈতে বান্ধিলে একোঃ ফালে এটাঃ য়িশু
১৯ মাজতো আৰু ক্রুশৰ্ ওপৰৎ পীলাতে এখান্ লেখা
দিলে সেই লেখনেই এই য়িশু নাজাৰেন্ য়িহুদী
২০ হঁতৰ্ ৰজা। তেতিয়া ভালেমান্ য়িহুদীএ সেই
কাকৎ পঢ়িলে কিয়নো যতে য়িশু ক্রুশৎ হত হল্ সেই
ঠাই নগৰৰ্ ওচৰ্। সেই কাকৎ এব্রি গ্রীক লাটিন
২১ কথাৰে আছিল্। তেতিয়া য়িহুদীহঁতৰ্ বড় প্ৰবো
হিৎহঁতে পীলাতক বুলিলে য়িহুদীৰ্ ৰজা নে লে
খিব কিন্তু য়িহুদীহঁতৰ ৰজা বুলি সি আপোনাকে
২২ মানিলে জেয়াকে লেখোক্। পীলাতে উত্তৰ্ কৰিলে
২৩ ময় যি লেখিছো তাকে লেখিছো। তেতিয়া চিপাহিহঁতে
য়িশুক্ ক্রুশৎ বান্ধি তেঁওৰ্ কাপৰ্ চাৰি ভাগ-কৰিলে
চিপাহীটে প্রতি এভাগঃ তেঁওৰ্ জোলা সেই ৰূপে ললে
সেই জোলাৰ্ জোৰা এটিও নাছিল্ ওপৰৰেপৰা
২৪ এটাই খানি বোৱা সিহঁতে মোৰ কাপৰ্ বাঁটি ললে
আৰু মোৰ্ জোলাৰ কাৰণে মুৰ্ত্তি কৰিলে যি পুথিৎ
এই কথা লেখিলে সেই পুথি পুৰ কৰনে সিহঁতে
আনোআনে কুলিলে আমি তাক্ ফলা নায় কিন্তু মুর্ত্তি

কহি দেখো সেয়ে কাৰ্য্য হয় চিপাহীইঁতে এইবিলাক্
কৰিলে।—

২৫ যিশুৰ্ ক্রুশৰ্ ওচৰতে তেঁওৰ্ মাক্ আৰু তেঁওৰ্
মাহিমাক্ আৰু ক্লুওপাৰ ভাৰ্য্যা মাৰিয়া আৰু মাৰিয়া
২৬ মাগ্দলেনে থিয় হৈ আছিল। এই নিমিত্তে যিশুএ
আপোনাৰ্ মাককে প্রিয় শিষ্যকে থিয় হৱৰ্ দেখি
আপোনাৰ্ মাকক্ টুঁলিলে হে নাৰী তোমাৰ্ পোৱাক
২৭ দেখা। পাচে তেঁও সেই শিষ্যক্ টুঁলিলে তোমাৰ
মাৰাক্ দেখা তাতে সেই তাহঁৰে পৰা সেই শিষ্যে তেঁওক
২৮ আপোনাৰ্ ঘৰলৈ লৈ গল। এয়ে হলৎ পাচে
সকলো ক্রিয়া সম্পূর্ণ হল যেন্ টুঁলি যিশুএ জানি ধর্ম্ম
পুথি পুৰ হবৰ কাৰণ্ টুঁলিলে মোৰ্ পিয়াহ লাগিছে।
২৯ সেই সময়তে সিৰ্কা ভৰা এটা দিহ তাতে আছিল্ এয়ে
বেই সিবিলাকে এক স্পঞ্জ সিৰ্কা ভৰি তাকে হেজোবৰ্
৩০ ওপৰৎ কৰি তেঁওৰ্ মুখৎ দিলে। এই হেতুকে
যিশুএ সেই সিৰ্কা চাকি টুঁলিলে সাঙ্গ হল পাচে মূৰ
৩১ এলোমায় প্রাণত্যাগ কৰিলে। গোটাৰৰ্ সময়
হল এই হেতুকে শাবত বাৰে ক্রুশৰ্ ওপৰৎ শৰীৰ্ নে
থাকিবলৈ সিবিলাকৰ্ ভৰি যেন্ ভঙ্গা যায় আৰু সিবি
লাকক্ যেন্ লৈ জায় য়িহুদীইঁতে পীলাতৎ এই প্রার্থনা
৩২ কৰিলে কিয়নো সি শাবৎ আতি বড় দিন্। তেতিয়া
চিপাহিইঁতে আহি যিবিলাক্ তেঁৰে সৈতে ক্রুশৎ বন্ধা
আছিল সিইঁতৰ্ মাজৰ প্রথমৰ্ ভৰি আৰু আনৰ্
৩৩ ভৰি ভাঙ্গিলে। কিন্তু যিশুৰ্ কাষৰলৈ আহি তেঁও
এতিয়া মৰা যেন্ টুঁলি জানি সিবিলাকে তেঁওৰ্ ভৰি

৩৪ সে ভাঙ্গিলে। কিন্তু এক চিপাহীএ আহিব তেঁওৰ্ কঁকাল্ খুচিলে তাতে তেজো পানিও লগাতিলেই ওলাল।
৩৫ আৰু তাকে দেখা এজনে প্ৰমাণ দিলে তাৰ্ প্ৰমাণ সত্য তোমোলোকে আস্তিক কৰিবলৈ তেঁও সত্য কয় যেন্
৩৬ জানে। তাৰ্ এটা হাড়ো ভাঙ্গিব সে লাগিব এই বচন
৩৭ পূৰ কৰবলৈ এই বলাক হল। আৰুও এক্ বচনে কয় যাকে সিবিলাকে খুচিলে তলৈ দৃষ্টি কৰিব।—
৩৮ আৰিমাথেয়াৰ্ মানুহ যিশুৰ্ এক্ ভক্তে আছিল্ কিন্তু যিহুদীইঁতৰ্ ভয়ে অপ্ৰচৰিৎ শিষ্য তেঁয়াৰ পাচে সেই মানুহে পীলাতৰ আগে এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে বোলে যিশুৰ্
৩৯ শৰীৰ মোক্ নিবলৈ দিয়োক্। তেতিয়া পীলাতে তাকে কৰিবলৈ অনুমতি দিলে এই হেতুকে তেঁৱেই আহি যিশুৰ শৰীৰ লৈ গল। যেয়ে প্ৰথম ৰাতি যিশুৰ ওচৰলৈ আহিছিল সেই নিকদেমস আহি গন্ধৰস আগৰেৰে
৪০ মিহলী দ্ৰব্য পঞ্চাশ সেৰ মান্ আনিলে। পাচে যিহুদী ইঁতৰ মৈদামৎ দিয়াৰ নীতিৰে সিবিলাকে যিশুৰ শৰীৰ
৪১ নী বাচৰ দি কাপড়েৰে মেহ্নালে। যিঠাইৎ যিশু ক্ৰুশৎ হত কৰইছিল তাৰে ওচৰতে এখান বাৰি সেই বাৰৰ মাজতে এটা নবীন্ পক্ক মৈদাম্ যতে কোনো মানুহক্
৪২ কোনো কালৎ শুওৱা ন গল্। সেই দিন্ যিহুদী ইঁতৰ্ গোটাবৰ দিন্ কৰইছিল এই নিমিত্তে সিবিলাকে সেই ঠাইতে যিশুক্ শুৱালে কিয়নো সেই পক্ক মৈদাম্ ওচৰতে আছিল্।—

পৰ্ব্ব সাতবাৰৰ্ প্ৰথম্ দিনা এক্কাৰ্ ক্ৰীৰতে মাৰিয়া মাগ্দ
২০ লেন্ সেই মৈদামৰ্ কাষৰলৈ আহি দেখিলে শিল

২ মৈদামৰপৰা গুচি আছিল্। তেতিয়া সি লৰি গৈ শীমোন্
পিত্তৰতে আৰু যি আন্ শিষ্যক্ য়িশুএ স্নেহ কৰিছিল্
তেওঁতো ওচৰলৈ আহি কলে বোলে কোনোবা মানুহে
মৈদামৰপৰা মোৰ্ প্ৰভুক্ লৈ গল্ তেওঁক্ কতৰাৎ
৩ থৈছে জীয়াক্ মই নেজানো। তাতে পিত্তৰ আৰু সেই
আন্ শিষ্য ওলায় মৈদামৰ কাষৰলৈ আহিল।
৪ সিবিলাকে লগেং লড় দিলে কিন্তু আন্ শিষ্য পিত্তৰৎ
কৈ বেগ্‌কৈ লৰিগৈ আগেই মৈদামৰ্ ওচৰ্ পালেগৈ।
৫ আৰু জাপৰি সেই খোৱা কাপড় দেখিলে কিন্তু ভিত
৬ ৰলৈ ন গল্ তেতিয়া শীমোন পিত্তৰ তেওঁৰ পিচত আহি
মৈদামৰ ভিতৰলৈ গল আৰু সেই খোৱা কাপড় দেখি
৭ লে আৰু যি হঁচটি তেওঁ মূৰৎ বান্ধিছিল্ কাপৰৰ্ লগৎ
নাই কিন্তু মুড়ান্ধি কৰা নিলগৎ থাকো দেখিলে।
৮ পাচে যি শিষ্য আন্ মৈদামৰ্ কাষৰলৈ প্ৰথমতে আহি
ছিল্ তেওঁ ভিতৰলৈ গৈ দেখিলে আৰু আস্থিকো কৰিলে
৯ কিয়নো নিশ্চয় পুনৰপি উঠিব ধৰ্ম্মপুথিৰ্ এই আশয়
১০ সিবিলাকে এতিয়ালৈকে নে জানিছল্। পাচে শিষ্য
সকল্ আকও ঘুৰিয়াং ঘৰলৈ গল্।—
১১ কিন্তু মাৰিয়ায় মৈদামৰ্ বাজৎ কান্দিং থিয় হল্
আৰু কান্দিং জাপৰি মৈদামলৈ চালে। দেখোঁ বগা কাপ
ৰেৰে য়িশুৰ্ শৰীৰৰ শোৱাঠাইত বহি থাকিবৰ্
দুজন্ দূতক দেখিলে এজন শিথানৎ এজন্ পথানৎ।
১২ পাচে সিবিলাকে তাইক্ সুধিলে হে নাৰী কিয় কান্দিছ।
১৩ তাই সিবিলাকক্ সুধিলে কোনোবা মানুহে মোৰ্
প্ৰভুক্ লৈ গৈ তেওঁক্ কৎ থৈছে জীয়াক্ মই নেজানো

১৪ এই নিমিত্ত কান্দিছো। তাই ঔয়াকে টুলি আথ
ঘুৰায় যিশুক্ থিয় আৰৰ্ দেখিলে কিন্তু এঁৱেই যিশু
১৫ টুলি নে জানিলে। যিশুএ তাইক্ টুলিলে হে নাৰী
তুমি কিয় কান্দিছা কাক্ বিচাৰিছা তাই তেঁওক্ বাৰি
চোৱা টুলি টুলিলে হে দেও যেদি তুমি তেঁওক্ নিজা
থেনে তেঁওক্ কৎ থৈছা ঔয়াক মোৎ কোৱা তাতে ময়
১৬ তেঁওক্ তাৰ্ বা লৈ যঁও। যিশুএ তাইক্ টুলিলে অ
মাৰিয়া তাই ওভতি তেঁওক্ টুলিলে ৰাব্বোনি অৰ্থাৎ
১৭ হে গুৰু। যিশুএ তাইক্ টুলিলে মোক্ স্পৰ্শ
নিয়লো এতিয়া ময় মোৰ্ পিতৃৰ্ ঠাইলৈ নৌ ওঠো
কিন্তু মোৰ্ ভায়ঁকুঁৱৰ্ ওচৰৈ গৈ সিইঁতৎ কোৱা মোৰে
তোমোলাকৰে পিতৃৰ্ ঠাইলৈ আৰু মোৰে তোমো
১৮ লাকৰে ঈশ্বৰৰ্ ঠাইলৈ ময় ওঠো। আগুনি
প্ৰভুক্ দেখা পাইছিল্ আৰু তেঁও যি এই কথা তেঁওত্
কৈছিল্ মাৰিয়া মাগ্দলেনে আহি শিষ্য সকলৎ সেই
১৯ বিলাক কথা কলেহি। এয়ে সপ্তাহৰ্ প্ৰথম দিনা হল্
সেই দিনা গোধূলি বেলা যি ঠাইৎ যিহুদাইঁতৰ্
ডৰৎ শিষ্য সকল গোট খাইছিল্ সেই ঠাইৰ্ দুৱাৰ্
তাউ দিলৎ যিশু আহি মাজতে থিয় হল্ আৰু সিবিলা
কক্ টুলিলে তোমোলাকৰ্ কুশল্ হোক্। তেঁও
২০ ঔয়াকে টুলি আপোন্ হাৎ কাষ্ সিবিলাকক্ দেখু
ৱালে। তেতিয়া শিষ্য সকলে প্ৰভুক্ দেখি আনন্দিৎ
২১ হল্। সেই কালৎ যিশুএ আকৌ সিবিলাকক্ টুলিলে
তোমোলাকৰ্ কুশল হোক যেনেকৈ মোৰ্ পিতৃএ মোক্
পঠিয়াইছে তেনেকৈ ময়ো তোমোলাকক্ পঠিয়াও।

২২ আর তেঁও এই কথাইক সিবিলাকর্ ওপরং হামিয়াই
২৩ ইঁলিলে ইস্মাত্মাক পোৱা। যিংবিলাকর্ পাতক্ তোমোলাকে মোচন্ কৰা সেইবিলাকক্ পতি তাৰ্ মোচন্ হইচে আর যিবিলাকৰ্ পাতক্ তোমোলাকে এনেই ৰাখা সি এনেই থাকে।—
২৪ কিন্তু তমাস নামেৰে বাৰে জনৰ্ মাজৰে এজন্ তেঁওৰ্ ওপলগী নাম দ্বিদিমস যেতিয়া য়িশু আছিল সেই
২৫ কালং তেঁও সিবিলাকৰ্ লগং নাছিল্। এই হেতুক্ আন তকং সকলে তেঁওক ইঁলিলে আমি পুভুক্ দেখিলো। কিন্তু তেঁও ইঁলিলে তেঁওৰ্ হাতং থকা খিলিৰ্ চিন্ নে দেখিলে আৰু মোৰ্ আঙ্গুলি খিলিৰ্ চিনং নি দিলে আৰু তেঁওৰ কাখং মোৰ্ হাতো নি দিলে ময়
২৬ পাতয়াৰ নোৱাৰো। আৰু দিনৰ পাচং তেঁওৰ্ তকং সকলে আকও ভিতৰং আছিল্ তমাসে সিবিলাকৰ লগতে আছিল্ তেতিয়া দুৱাৰ্ তাও দিলং য়িশু এ মাজতে থিয় হই ইঁলিলে তোমোলাকৰ কুশল হোক।
২৭ পাচে তেঁও তমাসক ইঁলিলে তোমাৰ্ আঙ্গুলি মেলি মোৰ্ হাত দেখা আৰু তোমাৰ্ হাং মেলি মোৰ্ কাখলং দিয়া আৰু অনাস্তিক্ নহবা পতিতিকাৰী
২৮ হোৱা। তাতে তমাসে সমিধান্ দি তেঁওক্ ইঁলিলে
২৯ মোৰ্ পভুও মোৰ্ ঈশ্বৰো আপুনি। য়িশুএ তেঁওক্ ইঁলিলে হে তমাস মোক্ দেখি তুমি আস্তিক্ কৰিচা যিবিলাকে নে দেখি এই আস্তিক্ কৰিচে সেই সকল ধন্য।—
৩০ যি এই পুথিং লেখা নাই এনে আৰু তাঁলেমাৰ্

আশ্চর্য্য কর্ম্ম আপোনাৰ ভকত সকলৰ আগত য়িশুএ
৩১ কৰিছিল। কিন্তু য়িশুএই ঈশ্বৰৰ পুত্র খ্রীষ্ট তোমালো-
লাকে জীয়াতে আস্থিক কৰিবলৈ আৰু আস্থিক কৰে
তেওঁৰ নামেৰে জীৱন্ পাবলৈকে জীয়াকে লেখা
হইছে।—

পর্ব্ব জীয়াৰ পাচে তিবেৰিয়া সাগৰৰ তীৰত আৰও
২১ ভকত সকলৰ আগত আপোনাকে দেখুৱালে এই ৰূপে
২ তেওঁ আপোনাকে দেখুৱালে। শীমোন পিতৰে
তমাস যাক্ ও লদ্দা নাম দ্বিদিমস গালিলিৰ কানাৰ
নাথানাএলে জেবদিৰ পুতেকে তেওঁৰ আন দুজন্ শিষ্য
এক্ঠাই হলত শীমোন পিতৰে সিবিলাকক কুলিলে মই
মাচ ধৰিবলৈ যাওঁ সিবিলাকে কুলিলে আমিও তোমাৰ
লগত যাওঁ। সিবিলাক তেতিয়া গৈ নাৱত উঠি
৪ সেই ৰাতি এটাও নেপালে। ৰাতি পুৱা হলত য়িশু
পাৰত থিয় হল্ কিন্তু এও য়িশু যেন ভকত সকলে জীয়াক্
৫ নে জানিলে। তেতিয়া য়িশুএ সিবিলাকক কুলিলে হে
লৰা তোমালোকৰ লগত খাবলৈ কিবা আছেনে সিবি
৬ লাকে তেওঁকও মযিদীন দিলে বোলে নাই। তেওঁ সিবি
লাকক কুলিলে নাৱৰ দক্ষিণ ফালে জাল্ পাতা তেতিয়া
পাবা এই হেতুকে সিবিলাকে তেনেকৈ পেলায় সৰহিয়া
৭ মাচৰ ভৰত টানিব নোৱাৰিলে। এই হেতুকে যি
শিষ্যক য়িশুএ চেনেহ কৰিছিল সেই ভকতে পিতৰক
কুলিলে এও প্রভু এই। শীমোন পিতৰে এও প্রভু জীয়া
কে শুনি জালোৱাৰ কাপৰ গাত বান্ধিলে কিয়নো
৮ ওলঙ্গটে আছিল্ পাচে সাগৰত জাঁপ্ দিলে। আন্

তকং সকলে মাছে সম্বন্বিতে জাল্ টানি২ নাৱেৰে
বায়লৈ আহিল্ কিয়নো কাষৰ্ বহু দূৰ্ নাছিল্ কিন্তু
৯ দুশ হাং মান। সিবিলাই কাষৰিং চাপি এঙ্গাৰং
জলা জুই আৰু তাৰ ওপৰতে মাছ আৰু পিঠাও সেই
১০ ঠাইতে দেখিলে। যিশুৱে সিবিলাকক্ হুঁলিলে যি মাছ্
১১ এতিয়া ধৰিলা তাৰে কিছু আনা। শীমোন্ পিতৰে
গৈ তাপৰ মাছেৰে ভৰা জাল্ কাষৰলৈ টানিলে এশ
তিপান্নটা মাছ্ কিন্তু এতেক্ সৰহ হলাতো জাল্ নিছি
১২ গিল্। যিশুৱে সিবিলাকক্ হুঁলিলে আঁহা খোৱাহি
আহ তুমি কোন্ তেঁওক্ এই হুঁলি শুধিবলৈ কোনো
ভকতৰ্ সাহ নাজিল্ কিয়নো তেঁৱেই প্ৰভু ঔয়াক্
১৩ সিবিলাকে জানিলে। তেতিয়া যিশু আহি পিঠা আৰু
১৪ মাছ লৈ সিবিলাকক্ দিলে। আপোনাৰ মৃত্যুৰ্পৰা
উঠিবৰ্ পাছে যিশুৱে আপোনাৰ ভাংসকলক্ পুন
১৫ দেখা দিয়াৰ্ তৃতীয়বাৰ এই। সিবিলাকে খালং পাছে
যিশুৱে শীমোন্ পিতৰক্ হুঁলিলে হে যোনাৰ্ পুত্ৰ শী
মোন তয় এই সকলংকৈ অধিক্ মোং প্ৰীতি কৰিছ নে
সি তেঁওক্ হুঁলিলে হয় প্ৰভু ময় আপোনাক্ প্ৰীতি কৰোঁ
আপুনি ঔয়াক্ জানে তেঁও তাক্ হুঁলিলে মোৰ্ মেষৰ্
১৬ পোৱালিটিইঁতক্ পোষণ কৰা। তেঁও দ্বিতীয়
বাৰো তেঁওক্ হুঁলিলে হে যোনাৰ্ পুত্ৰ শীমোন্ তয়
মোং প্ৰীতি কৰিছ তেঁও হুঁলিলে হয় প্ৰভু ময় আপো
নাক্ প্ৰীতি কৰোঁ ঔয়াক্ আপুনি জানে তেঁও তেঁওক্
১৭ হুঁলিলে তয় মোৰ্ মেষটিইঁতক পোষণ্ কৰ। তেঁও

তেঁওক্ তৃতীয়বেলি হুঁলিলে হে য়োনাৰ্ পুত্ৰ শীমোন্
মোক্ প্ৰীতি কৰিছনে মোক্ প্ৰীতি কৰিছনে তেঁওৰ্ তৃতীয়
বেলি এই কথা কোৱাৎ পিতৰৰ বিষাদ লাগিল্ আৰু
হুঁলিলে হে প্ৰভু আপুনি সৰ্ব্ব জান্ ময় আপোনাৎ
প্ৰীতি কৰো জয়াক আপুনি জানে য়িশুএ তেঁওক্ হুঁলিলে
১৮ মোৰ্ মেষটিংতক্ পোষণ্ কৰ। সত্যে২ তোমাৎ
ময় কঁ৷ যেতিয়া তুমি ডেকা আছিলা তেতিয়া আপোনাৰ্
কঁকালৎ কাপড় বান্ধি তোমাৰ্ যলৈকে ইছা তলৈকে
হৈছিলা কিন্তু যেতিয়া বুঢ়া হবা তেতিয়া তুমি হাৎ
মেলিবা আৰু কোনোবায় তোমাক্ বান্ধি যলৈ তোমাৰ্
১৯ ইছা নহয় তলৈকে তোমাক্ লৈ যাব। তেঁও কি
প্ৰকাৰ মৃত্যুৎ ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য প্ৰেচাৰ কৰিব জয়াকে
জনাবলৈ তেঁও এই কথা কলে তেঁও এই কথা কৈ তেঁওৎ
২০ কলে মোৰ্ পিছৎ আহঁা। কি ভকতক্ য়িশুএ চেনেহ
কৰিছিল্ ৰাতিৰ্ ভোজনৰ্ কালৎ তেঁওৰ্ বুকৎ
আঁৰ্ দি কলে হে প্ৰভু আপোনাক্ পৰৰ্ হাতৎ কোনে
দিব পিতৰে আপোন মুখ ঘূৰায় সেই ভকতক্ সিবিলা
২১ কৰ্ পিছৎ আহিবৰ্ দেখিলে। পিতৰে তেঁওক্ দেখি
২২ য়িশুৎ কলে হে প্ৰভু এই মানুহে কি কৰিব। য়িশুএ
তেঁওৎ কলে সি ময় আহোমানলৈকে থাকে এয়ে যেদি
মোৰ্ ইচ্ছ তেবে তাতে তোমাৰ্ কি কাম্ তুমি মোৰ্
২৩ পিছৎ আহা। তেতিয়া সেই ভকৎ নমৰে যেন এই
কথা এটায় ভায়েক্ হঁতৰ্ মাজৎ বাদি গল্ তথাপি সি
নমৰে এই কথা য়িশুএ তেঁওৎ নকলে কিন্তু সি যেদি
ময় আহোমানলৈকে থাকে এয়ে যেদি মোৰ্ ইচ্ছ

২৪ তবে তাহে তোমার কি কাম্ জীয়াকে কলে। যি ভকতে জীয়াবে প্রমাণ দিয়ে আছে এই কথা বচিছে সেয়ে এই

২৫ আরু তেঁওর প্রমাণ সত্য জীয়াকে আমি জানো। যিশুএ করা আরু বহু ক্রিয়া আছে সেইবিলাক্ যেদি লেখা যায় তেবে জগতে আপুনি সেই বিলাক্ পুথি ধরিব নোয়ারে জীয়াক মই বুজো। আমিন্।—

পাঁচনীৰ কৰ্ম্ম।—

১ প্ৰথম্ পৰ্ব্ব।—

১ যিশুৰ্ আপোন্ মনোনীৎ পাঁচনী সকলৰ্ আগৰৎ
ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ দোৱাৰায় আজ্ঞা দিয়াৰ্ পাচ যি দিনা তেঁও
২ ঊদ্ধগ্ৰহীৎ হুইছিল্ সেই দিনালৈকে যিং কৰিবলৈ
আৰু শিখাবলৈ তেঁও আৰম্ভন্ কৰিলে হে থিওফিলস
৩ সেই সকল্ কথাৰ্ সেই পূৰ্ব্ব পুথি মযু কৰিছো। তেঁও
সেই পাঁচনীবিলাকৰ চল্লিশ্ দিনলৈকে দৃশ্য হুই আৰু
ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ কথা কৈ ভালেমান্ নিশ্চয় প্ৰমাণ দি
আপোনাৰ্ মৃত্যুৰ্ পাচে আপোনাকে সিবিলাকৰ্
৪ আগৎ দেখুৱালে। আৰু সিবিলাকে সৈতে মেলৎ
স্থিতি হুই যিৰুশালম্ এৰি ন যাবলৈ সিবিলাকক্ আজ্ঞা
দিলে কিন্তু তুলিলে পিতৃৰ্ যিং আজ্ঞা তোমোলাকে মোৰ্
৫ মুখে শুনিছা তালৈকে অপেক্ষা কৰা। কিয়নো যোহনে
পানিৎ ডুবালে হয় কিন্তু অলপ্ দিনৰ পাচৎ তোমো
৬ লাকে ধৰ্ম্মাত্মাৎ ডুবুৱা হুবা। পাচে সিবিলাকে মেলৈ
আহি তেঁওৎ শুধিলে হে প্ৰভূ আপুনি এতিয়া যিশৰ
৭ এলৰ্ ৰাজ্য পুনৰ স্থিৰ্ কৰি দিবলে। তেঁও সিবি
লাকক্ তুলিলে পিতৃএ আপোন্ আধিপত্যৎ যি কাল্
আৰু প্ৰাপ্ত কাল থৈছে তেঁওৰ্ জানা তোমোলাকৰ্ অধি
৮ পত্যে ন হয়। কিন্তু ধৰ্ম্মাত্মা তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ
আবেশৰ্ পাচে তোমোলাকে প্ৰভাৱ পাবা। তাতে যিৰু
শালমতে যিহুদাহতে শমৰোণ্ দেশতে পৃথিৱীৰ্ সীমা

৯ লৈকে তোমালোক মোৰ্ সাক্ষী হবা। সিবিলাকে
দেখি থাকোঁতেই তেঁও এই কথা কৈ ওপৰলৈ গৃহীত হল্
আৰু সিবিলাকৰ দৃষ্টিৰ্পৰা এক্ মেঘে তেঁওক্ নিলে।
১০ সিবিলাকে তেঁওৰ্ ঊৰ্দ্ধগতি দেখি থাকোঁতেই দেখা শুক্ল
১১ বস্ত্ৰে দুজন সিবিলাকৰ্ ওচৰতে উপগত হল্। সিবি
লাকে কুলিলে হে গালিলিৰ্ মানুহ সকল্ তোমালোক
স্বৰ্গৰ্ ফাললৈ চায় কিয় থিয় হই আছা এই যি যিশুক
তোমালোকৰ্পৰা স্বৰ্গলৈ নীলে তোমালোকে যেনেকৈ
তেঁওৰ্ স্বৰ্গলৈ গতি দেখিলা তেনেকৈ তেঁও আকও
১২ আহিব। পাচে সিবিলাক্ জিত বৃক্ষ নামে পৰ্ব্বতৰ্
পৰা যিৰূশালমলৈ উভতি গল্ সেই পৰ্ব্বৎ যিৰূশালমৰ্
পৰা এক্ শাবৎ দিনৰ্ বাট।
১৩ আৰু সিবিলাকে নগৰৎ সোমায় এক্ ওপৰ্ কোঁঠালৈ
গল্ তাতে পিতৰে যাকোব যোহনে আন্দ্ৰিএ ফিলিপে
তমাসে বাৰ্ত্তোলমিএ মাথিএ আলফিৰ্ পুত্ৰেক্ যাকো
বে শিমোন্ জিলোতিসে যাকোবৰ্ ভায়েক্ যিহু
১৪ দাহে থাকিল্। আৰু সেই সকলে প্ৰাৰ্থনা বিনতি
আচৰি এক্ চিত্তে নাৰী সকলৰে যিশুৰ্ মাক মাৰিয়াৰে
তেঁওৰ্ ভায়েক্ সকলৰে লগত থাকিল্।
১৫ শিষ্য সকলৰ্ নাম্ব মুঠে এশ একুড়ি আছিল্ সেই
কালৎ সিবিলাকৰ্ মাজতে পিতৰে উঠি কুলিলে হে
১৬ মানুহ সকল্ ভায় সকল্ যিবিলাকে যিশুক্ ধৰিছিল্
সিহঁতক্ বাট্ দেখুওৱা যিহূদাহৰ্ যি শাস্ত্ৰ দাউদৰ্
মুখে ধৰ্ম্মাত্মায় আগেই কোৱাই সেই শাস্ত্ৰ সম্পূৰ্ণ

১৭ জনগণ আছিল্। কিয়নো সেই জন আমিএ সৈতে
১৮ গণিত আছিল্ আর এই সেবার্ ভাগ পাইছিল্। এই
মানুষে অপরধোর্ বেচ্ দিপথার্ কিনলে পাছে ভূপ
তৈল মুকে মাটিৎ পড় মাজতে ফাটিল্ আর তার্
১৯ এটায় নাড়ীভুড় ওলাই পড়িল্। যিরুশালমৎ
থকা এটাই মানুষে এই কথা জনা হল তাতে জির
লাকর্ মাতেরে সেই পথারর্ নাম হকেলদমা ইনি
২০ কয় অর্থাৎ তেজ পথার্। গীতর্ পুথিৎ এই কথা
লেখা আছে তার্ বসতি হারি হোক্ কোনোএ তার্
মাজৎ বাস ন করোক্ তার্ বিষয় আর্ণ এটায় লওক্।
২১ এই হেতুক্ যি দিনা ভুঁওর্ আমার্ ওচরর্পরা নিলে
য়োহনর্ ইত্ দিহর্পরা সেই দিনলৈকে যেত্তে দিন্ প্রভু
২২ যিশুএ আমার্ মাজৎ অহাযোৱা করিলে যিং মানুহ
আমার্ লগৎ আছিল্ সেই মানুহর্ মাজরে এটাক্
২৩ ভুঁওর্ পুনরুৎথানর্ সাক্ষী করিবলগা আছে। এই
নিমিত্তে যুসফে যাকে বার্শবা বোলে যার প্রখ্যাত
নাম যুস্তস্ আর মেত্তীয়া এই দুজনক্ মিবিলাকে
২৪ নিয়োগ করিলে। তেতিয়া মিবিলাকে প্রার্থনা করিলে
বোলে হে সর্ব্বাশয়জ্ঞ যিহুহ ভুঁওর্ নিজ স্থানৈ যাবলৈ
২৫ যিহুদাহে ঘাটি করি যি সেৱার্পরা ভ্রষ্ট হইছিল সেই
সেৱারে পাচনী হারর ভার্ লবলৈ এই দুজনর্ মাজৎ
২৬ যাকে তুমি ভাল্ পাইছা তাকে ইঙ্গওক্। পাচে
মিবিলাকে গুটিপাৎ করিলৎ গুটিকা মাত্তিয়ার্ ওপ
রৎ পড়িল্ তাতে ভুঁওক্ এঘারে জন্ পাচনীএ সৈতে
গণিলে।—

পর্ব্ব পেন্তেকস্তু দিন সম্পূর্ণ হুই উপগত হলে শিষ্যেরা
২ এটাই এটা হুই একাইৎ যেন থাকিলে। সেই কালে
স্বর্গর্পরা অহা মহা প্রচণ্ড বায়ুর্ নিচিনাইক অকস্মাতে
শব্দ হল্ আর যি ঘরে শিষ্যলোক্ বহি আছিল্ সেই
৩ ঘর্ তারেই ভরিল্। ভেভিয়া অগ্নির্ নিচিনা বেলেগ
৪ জিবা দেখিলে এটাইরে ওপরে রহিল্ তাতে শিষ্যলোক্
এটাই পবিত্রাত্মারে ভর্ পূর্ হল্ আর আত্মায় যেনেকৈ
শিষ্যলোকে কর দিলে তেনেকৈ আন্ মাত মাতিব ধরিলে।
৫ সেই কালে স্বর্গর্ তলে থকা প্রতি দেশরপরা ধর্ম্ম
৬ ভক্ত যিহুদী সকলে যিরুশালমে বাস করিছে। এই
কথায় প্রচারে হলে জুম একাইলে গল্ এটাই শিষ্য
লোকে আপোন২ মাতেরে কথা কৈছে সেই এটাই২ জৈ
৭ য়াকে দেখি বিস্ময় মানিছে। এই হেতুক দেখা যি২
বিলাকে কথা কৈছে সেই এটাই গালিলির্ ন হয়নে তেবে
৮ আমি আপোন্ জন্মদেশর্ মাতে মাতোঁতা শিষ্যলোকর্
এটাইকে কেনে শুন্ছ শিষ্যলোকে বিস্ময় মানি আশ্চর্য্য
৯ দেখি অন্যোন্যে জৈয়াকে কলে। পার্থী আর মাদী
আর এলমী আর মেসোপোতামিয়া আর যিহুদাহ্ দেশ
আর কাপ্পদোকিয়া আর পন্তস আর আসিয়া আর
১০ ফ্রুগিয়া আর পম্ফিলিয়া আর মিসর্ আর কিরেণির্
ওচরর লিবিয়া দেশর্ ভাগ এই২ দেশনিবাসী আর তত্রপ্
১১ বাসী রুমীয় আর যিহুদী আর যিহুদির মতাব
১২ লম্বী আর ক্রেতীয় আর আরবী আমি এই সকলর্
আমার্ সুকিয়া২ মাতেরে ঈশ্বরর্ আশ্চর্য্য কার্য্য
১৩ কওঁতে শুনছো ইয়ার্ হেতু কি। জৈয়াকে অন্যো

আনো কৈ সিবিলাকে বিস্ময় মানি শংসয়াপন্ন হল্।
আৰু কোনো কোনএ বিগাউ কৰি ইুলিলে ঔহঁত নবান
দ্রাক্ষাৰসেৰে মত্তোৱাল্।—

১৪ কিন্তু পিতৰে এঘাৰ জনতে সৈতে থিয় হৈ এটাহ পাৰি
সিবিলাকক প্রতি ইুলিলে হে য়িহুদী মানুহ য়িৰূশা
লমবাসী বিলাক তোমোলাকে ঔয়াক জানা আৰু মোৰ
১৫ বচন শুনা কৰনো এবিৰ বেলি মাত্তোন্ হলে তোমোলাকে
১৬ যেনে মন্ কৰা তেনে ঔবিলাক মত্তোৱাল্ ন হয়। কিন্তু
য়িহুহে বোলে শেহৰ্ দিনা এনে হব মোৰ্ আত্মা
১৭ ময় সমস্তো প্রাণিৰ্ ওপৰৎ ঢালিম্। তাতে তোমা
১৮ লাকৰ্ ল'ৰা ছোৱালিএ আচাৰ্য্যবাক্য কব তোমোলা
কৰ্ ডেকা মানুহে দৰ্শন দেখিব তোমোলাকৰ্
১৯ বুঢ়া মানুহে সপোন্ দেখিব। মোৰ বন্দী বেটিৰ্ ওপ
ৰৎ ময় সেই কালৎ আপোন্ আত্মা ঢালিম তাতে
সিহঁতে আচাৰ্য্য বাক্য ইুলিব। আৰু ময় ওপৰিম স্বৰ্গৎ
লক্ষণ দেখুৱাম্ আৰু অধিম্ পৃথিবীৎ তেজ আৰু জুই
২০ আৰু ধুঁৱময় মেঘ এইৎ চিন্ দেখুৱাম্। আৰু য়িহুহাৰ্
সেই বড় আৰু অদ্ভুৎ দিনৰ্ আগেই সূৰ্য্য অন্ধকাৰ্
২১ হৈ যাব চন্দ্রো ৰক্ত হৈ যাব। কিন্তু যি য়িহুহাৰ্
নামে প্রাৰ্থনা কৰে সেয়ে পৰিত্রাণ পাব এই যি কথা
য়োএল আচাৰ্য্যে কলে সেই কথাৰে প্রমাণ এই।—

২২ হে য়িশ্ৰএল মানুহবিলাক এই কথা শুনা ঈশ্বৰে যি
আশ্চৰ্য্য আৰু অদ্ভুতকৰ্ম্ম আৰু লক্ষণ তেঁওৰ্ দোৱা
ৰায় তোমোলাকৰ্ মাজৎ কৰিলে যেনেকৈ তোমোলা

কেও জানা এই বিলাকেরে ঈশ্বৰৰ সমাও যি এই জন
২৩ যিশু নাজৰেথ তেঁও ঈশ্বৰৰ নিশ্চিতাৰবাৰণে আৰু
জ্ঞানেৰে সমৰ্পিত হলত তোমোলাকেনো দুষ্টৰ হাতেৰে
২৪ ক্রুশত মাৰিছিলা বধ কৰিছিলা। ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ যাতনা
গুচায় তেঁওক জীয়ালে কিয়নো তেঁওৰ সেয়ে ধৰি থকা
২৫ অসাধ্য। দাউদে তেঁওৰ কথা কলে বোলে মই
২৬ আপোনাৰ আগতে যিহোৱাক সদায় জ্ঞান কৰিছো। এই
লিখিতে মই ন নড়ো কিয়নো তেঁও মোৰ দক্ষিণ হাতে।
সেই কাৰণে মোৰ মন হৰ্ষিত মোৰ জিবাও আনন্দিত
২৭ আৰু আছে মোৰ দেহ ভৰসা কৰি থাকিব। কিয়নো মোৰ
আত্মাক তুমি পৰলোকত এৰি নে যাবা তুমি আপোনাৰ
২৮ ধাৰ্ম্মিকজনাক গেলা দেখিবলৈ নিদিবা। মোক তুমি
জীৱনৰ পথ জনাইছা তুমি আপোনাৰ মুখ দেখুৱায় মোক
২৯ উল্লাসেৰে পূৰ্ণ কৰিবা। হে মনুষ্য বিলাক ভাই
বিলাক দাউদ নামে পিতৃপুৰুষক তেঁও যে মৰিল মৈদ মৎ
শুৱালে তেঁওৰ মৈদাম আমাৰ এয়েত আজি লৈকে
আছে জনাকে তেঁওৰ আগে মোক তোমোলাকত নিজ
৩০ পদুৰে কলে দিয়া। তেঁও আচাৰ্য্য হই তেঁওৰ
সিংহাসনৰ ওপৰত বহিবলৈ ঈশ্বৰে তেঁওৰ ঔৰস
সন্ততিৰপৰা খ্রীষ্টক উপজাব ঈশ্বৰে তেঁওক পত এই
কথা শপত কৰি কৈছে তেঁও জনাকে জানি খ্রীষ্টৰ পুনৰুত্থ
থানত তেঁওৰ আত্মা নৰকত এৰা নে যাব তেঁওৰ শৰীৰ
৩১ গেলিবৰ নে দেখিব এই কথা কলে। সেই খ্রীষ্টক ঈশ্ব
৩২ ৰে তুলিলে তাৰে সাক্ষী আমি এটাই। তেঁও ঈশ্বৰৰ
দক্ষিণ হাতে ওখ হি পিতৃৰ থানত ধৰ্ম্মাত্মা দানৰ আশী

৩৩ কাৰ পায় তোমোলাকে যিহকে দেখিছা যিহকে শুনিছা
৩৪ তাকে আমাৰ্ ওপৰৎ বাকিলে। দাঊদ স্বৰ্গৈলে যোৱা
নায় হয় কিন্তু আপুনি ইুলিলে যিহুহায় মোৰ্ পৰমেশ্ব
৩৫ ৰক্ ইুলিলে যেতিয়ালৈকে তোমাৰ্ শত্ৰুহঁতক্ তোমাৰ্
পাদ পীঠ্ মই ন কৰো তেতিয়ালৈকে মোৰ্ দক্ষিণ্ ফালে
৩৬ বহা এই হেতুক্ যাকে তোমোলাকে ক্ৰুশৎ বধিলা
ঈশ্বৰে সেই যিশুক প্ৰভু আৰু খ্ৰীষ্ট এই দুয় কৰিছে
যিশৰএলৰ্ সদৌ বংশে তাকে নিশ্চয় কৰি জানোক্।
৩৭ সিবিলাকে এইয়াকে শুনি হিয়াৎ বিন্ধ হল্ আৰু
পিতৰে আন্ পাঁচনিবিলাকক্ ইুলিলে হে মনুষ্যবিলাক
৩৮ ভাইবিলাক আমি কি কৰিম পিতৰে সিবিলাকক্ ইুলিলে
মন্ পালটোৱা আৰু পাতক্ ওকিবৈল গোটাং যিশু
খ্ৰীষ্টৰ্ নামে ইুড় দিয়া তাতে পবিত্ৰাত্মা দান্ পাবা।
৩৯ কিয়নো সেই অঙ্গীকাৰ তোমোলাকলৈ আৰু তোমো
লাকৰ সন্ততিবিলাকলৈকো আৰু যেতেক দূৰৈৎ
থাকে অৰ্থাৎ যেতেক মানুহক্ আমাৰ্ ঈশ্বৰ্ যিহু
৪০ হায় মাতিব সেই বিলাকলৈকো। পাচে এই বয়া
মানুহবিলাকৰ্ পৰা আপোনা সকলকে ৰক্ষা কৰঃ এই
কথা আৰং তাতে মান্ এনে কথাও কৈ তেঁও প্ৰমাণ
৪১ দিলে প্ৰবৃত্তও জন্মালে। তাতে যেতেক্ মানুহে বন্দীয়সে
তেঁওৰ কথা গ্ৰহণ কৰিলে তেতেক্ মানুহে ইুড় দিছিল্
আৰু সেই দিনা তিনি হেজাৰমান্ মানুহ সিবিলাকৰ্
৪২ লগাৰিয়া কৰা হল্। আৰু সিবিলাক্ পাঁচনী বিলা
কৰ্ শিক্ষনীতে সামগ্ৰমেয়াতে পিঠা ভাঙ্গাতে প্ৰাৰ্থনা
৪৩ কৰাতে নিতৌং প্ৰবৃত্ত হল্। তাতে এটাই প্ৰাণিক্

৪৪ বড় ভয় লাগিল্ আৰু পাঁচনী বিলাকৰ্ দোৱাৰায় বহু
আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম আৰু চিনো কৰা হল্ ঘিবিলাকে পতি
য়ালে সেই বিলাক্ মানুহ একতাপত্তি হল্ আৰু এটাই
৪৫ বেহানিৰ্ সমানে অধিকাৰ্ হল্। আৰু আপো
নাৰ্ আহিনহুকো বনকো বেচি সদৌৰে পুয়ো জনাৰ
৪৬ সাৰে এটাইকে বাঁটি দিলে। আৰু সিবিলাক্ এক
চিত্ত হই মন্দিৰৎ প্ৰতিদিন থাকি ঘৰে২ পিঠা ভাঙ্গিৰগ্নি
মনে এক চিত্তে ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰি এটাইৰে আগৎ
যশস্যা লভি আপোনাৰ্ বেহানি ভোজন্ কৰিলে।
৪৭ আৰু ঘি ত্ৰাণ্ পাৱ এনে মানুহক্ ঈশ্বৰে প্ৰতিদিন্
মণ্ডলীৰ্ লগৰ্ কৰিলে।—

পৰ্ব্ব পাঁচ পাৰ্থনা কালৎ অৰ্থাৎ তিনিপৰিয়া বেলিৎ
৩ পিতৰে য়োহনে একেলগে মন্দিৰলৈ গল্। ঘি২ মানুহ
২ মন্দিৰলৈ যায় সেই সকলৎ মাগিবলৈ যাকে লোকে
মন্দিৰৰ্ সুন্দৰ্ নামে দুৱাৰৎ নিতৌ২ থয় মাকৰ্ পেটৎ
৩ থাকিবৰেপৰা খোঁড়া এটাক তালৈকে লৈ গল্। মন্দি
ৰলৈ যাবলৈ বিৰোতে পিতৰকে য়োহনকে দেখি সেই
৪ মানুহে মাগিলে। তেতিয়া পিতৰে য়োহনে তালৈ
একেদৃষ্টিৰেই চায় হুঁলিলে আমাৰ্ ফালৈ চা সিবিলা
৫ কৰ্ কাষৰৎ কিবা পাৱৰ্ এনা কৰি সি সিবিলাকৰ্
৬ কথা মানিলে। তাতে পিতৰে হুঁলিলে ৰূপ সোন্
আমাৰ্ এ কা নায় কিন্তু আমাৰ্ যি আছে তাকে তোক্
৭ দিয়ো য়িশু খ্ৰীষ্ট নাজৰেথৰ্ নামে উঠি ফুৰ্। পাচে
তোৰ্ সোঁ হাতৎ ধৰি তেঁও তাক্ তুলিলে তাতে তাৰ্
ভৰি এ ভৰিৰ্ গাঁঠি এ তেতিয়াই বল্ পালে। তাতে

৮ সি লাফ্ মাৰি থিয় হই ফুৰিলে আৰু বাট্ টুলিং
ডেও দিং ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিং সিবিলাকৰ্ লগৎ মন্দি
৯ ৰৎ সোমালে। তেতিয়া এটাই মানুহে তাক্ ফুৰিবৰ্
১০ ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিবৰ্ দেখিলে। যি মানুহ মাগিবলৈ
মন্দিৰৰ সুন্দৰ্ দুৱাৰৎ বহি আছিল্ সেয়ে এই যেন
জৈয়াক্ জানিলে পাচে তাৰ্ যি হল্ তাতে সিবিলাক বড়
১১ মোহেৰে বিস্ময়েৰে ভৰি পড়িছিল। যি খোড়া মানু
হক্ সুস্থ কৰা হল্ সেই মানুহে পিতৰকে য়োহনকে
ধৰিলে সেই কালৎ এটাই মানুহে বিস্ময় মানি লৰুৱি
শলমনৰ্ পিৰালি টুলি পখাত পিৰালিলৈ সিবিলাকৰ্
১২ ওচৰলৈ আহিল। পিতৰে তাকে দেখি মানুহ বিলাকক্
টুলিলে হে য়িশ্ৰেলী মানুহ হঁৎ তহঁতে জৈয়াৎ আশ্চৰ্য্য
কিয় মান আপোনাৰ্ পুভাৱেৰেই বা ধৰ্ম্মেৰেই আমি
জৈয়াক্ খোজ কঢ়ালৎ যেনেকৈ আমালৈ চালাহঁতেন্
১৩ তেনেকৈ আমালৈ একেদৃৰে চোৱা কিয়। তোমোলাকে
যাক্ দুৰ্জ্জনৰ্ হাতৎ দিলা আৰু পীলাতে যি কালৎ
তেঁওক্ মুকলি কৰিবলৈ নিয়ম্ কৰিছিল্ সেই কালৎ
তেঁওক্ পীলাতৰ্ আগতে দৈশ ন কৰিলা এনে যি আপোন্
পুত্ৰ য়িশু তেঁওৰ্ মাহাত্ম্য অবৰাহামৰে য়িস্হাকৰে যশ্যাক্
ৰৰে ঈশ্বৰে অথচ আমাৰ্ পিতৃলোকবিলাকৰ ঈশ্বৰে
১৪ প্ৰকাশ্ কৰিছে কিন্তু তোমোলাকে সেই ধৰ্ম্মিষ্ঠ আৰু
পাৰমাৰ্থিক্ লোকক দৈশ ন কৰিলা আৰু এজন্ বধ
কৰ্ত্তাক্ তোমোলাকৰ্ হাতৎ দিয়া হয় জৈয়াকে তোমো
১৫ লাকে মাগিলা। যাক ঈশ্বৰে মৃত্যুৰপৰা পুনৰুত্থান্
কৰিলে যি কথাৰ্ আমিও সাক্ষী হৈছো এনে যি জীৱনৰ্

১৬ মজা তেঁওকে তোমোলাকে বরী করিলা। আরু এই যি মানুহক তোমোলাকে দেখা আরু চিনা তেঁওর নামে যি বিশ্বাস্ তদ্দোৱাৰাতু তেঁওর নামে ঔয়াকে বলরন্ত করিছে আরু তদ্দোৱাৰায় যি পুতীতি সেই পুতীতিয় তোমোলাকর্ এটাইবে আগতে তাক এই সম্পূর্ণ স্বস্ত
১৭ করিছে। এই হেতুক্ এতিয়া হে ভায়হঁত তোমোলাকে আরু তোমোলাকর অধিপত্তিবিলাকে অজ্ঞানত
১৮ তাকে করিলে ঔয়াকে ময় জানো। কিন্তু খ্রীষ্ট মরিব এই যি কথা ঈশ্বরে আপোনার্ আচার্য্যবিলাকর মুখে পুকাশ করিলে তাক্ তেঁও এই রূপে সম্পূর্ণ করিলে।
১৯ এই হেতুক্ জীবপ্রাণ্ যিসুহার্ সম্মানরপরা যেতিয়া আহে সেই কালত আরু যার্ কথা আগেই তোমোলকর্ ওচরত কীত্তন্ করা গল আরু যি ধৰ্ম্মবন্ত আচার্য্যবিলাক জগতর আরম্ভন কালরেপরা আছিল্ সেই বিলাকর্ মুখে ঈশ্বরর্ সর্ব্ব বস্তুর্ পুর্ব্ব বারুয়া করার কথা কৈইছিল্ সেই কাল যেতিয়া ন আহিব আরু যাকে স্বর্গসকলর্ গ্রহণ করিবলগা আছে এনে যি
২০ যিশু খ্রীষ্ট তেঁওক্ তেওঁয়া পঠিয়াব। সেই কালত
২১ তোমালাকর্ পাতক্ গুচিবলৈ পৰ্য্যনন্ করা আরু
২২ মন্ পালটোৱা। তোমোলাকর্ ঈশ্বর যিহুহায় তোমোলাকর্ ভায়বিলাকর্পরা মোর্ নিচিনা আচার্য্য এজনক্ তোমোলাকলৈ অরুণো ওপজাব যিং কথা তেঁও তোমোলকত কব সেইবিলাক্ তেঁওর্ কথা
২৩ শুনিও যিং মানুহে সেই আচার্য্যর কথা ন শুনে তাকে আপোনার্ মানুহরপরা উচ্ছন্ন করিবলাগে

এই কথাকে মোশহে পিতৃ লোকবিলাকৰ আগৎ বলে।
২১ শামুএলকে আদি কৰি যেতেক আচার্য্যবুলাকে কলে
অর্থাৎ যেতেকে আচার্য্যে কলে সেই সকলেই এই দিন
২৫ অৰ যেন্ জৈয়াকে কৈছে। তোমোলাক আচার্য্যবিলা
কৰ সন্ততি তোমোলাকৰ সন্তানে পৃথিবীৰ এটাই
বংশহে আশীর্ব্বাদ পাব অবৰাহামৎ এনে কথা কৈ
ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃলোকবিলাকে সৈতে যি নিয়ম
২৬ কৰিলে সেই নিয়মৰ সন্ততি তোমোলাক তোমোলা
কৰ মাজৰ প্ৰতি মানুহকে তাঁৰ পাতকবৰ্পৰা ও
তোতাৰৰ দোৱাৰায় তোমোলাকক আশীর্ব্বাদ দিবলৈ
ঈশ্বৰে আপোন পুত্ৰ যিশুক তুলি আগেই তোমোলা
কৰ এচৰলৈ পঠিয়াইছে।—

পৰ্ব্ব যিবিলাকে মানুহৎ কথা কওঁতে পুৰোহিতবুলাকে
৪ মন্দিৰৰ অধিকাৰবিলাকে শাদুকিবুলাকে সিবিলাকৰ
২ মানুহৎ শিখোৱাৎ আৰু যিশুৰ দোৱাৰায় মৃতকৰ
পুনৰুত্থান জনোৱাৎ বেজাৰ লাগি সিবিলাকৰ ওচ
৩ ৰলৈ আহি সিবিলাকৰ গাৎ হাতৎ দিলে পাছে সিবিলা
কৈকে বন্দী কৰিলে কিয়নো সন্ধ্যা কাল ভৈয়া হল।
৪ কিন্তু যিবিলাকে সেই বাক্য শুনছিল সেই বিলাকৰ
মাজৰ ভালেমান মানুহে আস্তুক কৰিলে সেই মানু
৫ হৰ সং খ্যা পাঁচ হেজাৰ মান। পাছ দিনা সিবিলাকৰ
অধিপতিবিলাকে গাবো ইুচাবুলাকে অধ্যাপকবিলাকে
৬ আনা নামাৰ বড় পুৰোহিৎ কায়াফা য়োহন আলেক
সান্দ্ৰ বড় পুৰোহিতৰ মিত্ৰিৰ ছিবিলাক এই সকল
৭ যিৰুশালমৎ মেল পাতিলে। পাছে সিবিলাকক মাজত

ৰহ্মৰায় সি বলাকে শুধিলে বোলে তোমোলাকে কি
৮ প্ৰভাৱেৰে অথবা কি নামেৰে জয়াকে কৰিচা। তাতে
পিতৰে ধৰ্ম্মাত্মাৰে ভৰপুৰ হই সিবিলাকক্ খুলিলে।
৯ হে মানুহৰ্ প্ৰবীন্ বিলাক হে যিশৰএলৰ্ খুঁচাবিলাক
সেই নিৰ্ব্বলী মানুহক্ প্ৰতি যি ভাল কৰ্ম্ম কৰাগৈছে
সি যেনেকৈ ভাল্ হল্ জয়াৰে যেদি আমি সোধিৎ হুঁও
১০ তেৱে তোমোলাকে জয়াক্ জানা আৰু যিশৰএলৰ্
এটাই মানুহেও জয়াক্ জানোক্ যি যিশু খ্ৰীষ্ট নাজ
ৰেনক্ তোমোলাকে ক্ৰুশৎ হত কৰিলা যাক্ ঈশ্বৰে
মৃত্যুৰপৰা তুলিলে তেঁওৰ্ নামে অৰ্থাৎ তেঁওৰ দোৱা
ৰায় এই মানুহ তোমোলাকৰ্ আগেতে সুস্থ হই
১১ থিয় হই আছে। ঘৰ্সজিয়া তোমোলাকে যি শিল্
অলাগি কৰিলা সিও চুকৰ প্ৰবীন্ হইছে সেয়ে এই।
১২ আৰু কাতো ত্ৰাণ নায় কিয়নো স্বৰ্গৰ্ তলৎ মানুহৰ্
মাজৎ যিহতে আমাৰ্ ত্ৰাণ হয় এনে অৰু আৰ কোনো
নাম্ দিয়া নে যায়।—

১৩ সিবিলাকে পিতৰৰে যোহনৰে নিৰ্ভয় মন্ দেখি আৰ
সিবিলাক্ অজ্ঞান আৰু বিদ্যাহীন লোক্ জয়াকে বুঝি
বিস্ময় মানিলে সিবিলাক্ যিশুৰ্ লগৎ আছিল্ জয়া
১৪ কো জানিলে। পাঁচে সিবিলাকৰ্ মাজতে থিয় হৱৰ্
সুস্থ মানুহক দেখি সিবিলাকে একো দৰুক্তি কৰ নো
১৫ ৱাৰিলে। সিবিলাকক্ যেতৰ্ বাজলৈ যাবলৈ হুঁলি
১৬ সিবিলাকে অন্যোঅন্যে যুক্তি কৰিলে বোলে! আমি
এই মানুহ কেইটাক্ কি কৰিম্ কিয়নো সিহঁতৰ্
দোৱাৰায় আশ্চৰ্য্য এক প্ৰখ্যাত কৰ্ম্ম কৰা হল এয়ে
যিৰুশালমবাসী এটাইৰে প্ৰত্যক্ষ হইছে আমিও

১৭ তাক্ মৈশে নাকাচি থাকিব নোৱাৰিম। কিন্তু সেয়ে
যেন্ মানুহৰ মাজৎ আৰু নে ব্যাপে সেই নিমিত্তে
আমি সেইঁতক্ এই নামে কাতো ন কবলৈ শাস্তি কৰি
১৮ অঙ্গীকাৰ্ কচায় হাক্ দিয়ো। পাচে সিবিলাকক্ মাতি
সিবিলাকে যিশুৰ্ নামে কাতো একো ন কবলৈ বা শিখা
১৯ বলৈকো হাক্ দিলে। কিন্তু পিতৰে যোহনে সমি
ধান্ দি সিবিলাকক্ কুঁলিলে ঈশ্বৰৰ্ দৃষ্টিতে ঈশ্ব
ৰৰ্ আজ্ঞাৎকৈ তোমোলাকৰ্ আজ্ঞা শুনা উচিৎ নেয়া
২০ কে তোমোলাকে গমি দেখা। কিয়নো যিহকে আমি
দেখিচো আৰু শুনিচো তাকে কোৱাত্ ক্ষমিবনোৱাৰো।
২১ এই হেতুক্ মানুহৰ্ নিমিত্তে সিবিলাকক্ শাস্তি কৰি
বলৈ একো নে পায় সিবিলাকে সিবিলাকক্ আৰু ডৰি
মাই পাচি দিলে কিয়নো যি কাৰ্য্য কৰাগৈচিল্ তাতে
২২ এটাই মানুহে ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য বখানিলে কিয়নো
যি মানুহৰ্ এই সুস্থ কৰা আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰা গৈচিল্
সেই মানুহৰ্ বয়স্ চল্লিশ্ বৎসৰৎকৈ কিছু অধিক
২৩ সিবিলাক্ এৰায় আপোনাৰ্ মঠৰ্ কাখৰলৈ গৈ
বড় প্ৰধোহিৎবিলাকে বৃদ্ধ লোকবিলাকে সিবিলাকৎ
২৪ যিঃ কৈচিল্ তাকে কলে। সিবিলাকে তাকে শুনি
একচিত্ত হই এটাহে পাৰি ঈশ্বৰৎ নিবেদন্ কৰিলে
হে প্ৰভু স্বৰ্গ পৃথিবী সাগৰ্ সিবিলাকৰ্ মাজৎ থাকে
যেতেক্ এই এটাইকে সৃজোঁতা ঈশ্বৰ তুমি আন্ দেশৰ্
মানুহে কিয় গণ্ড কৰে মানুহে কিয় ব্যৰ্থ চিন্তা কৰে।
২৫ পৃথিবীৰ্ ৰাজাবিলাকে থিয় হয় অধিপতিবিলাকে যিহ্ব

হবে তেঁওৰ্ অভিষিক্তৰ্ বিৰোধে এক আলচ্ কৰে।
২৫ আপোনি সেৱক্ দাঊদৰ্ মুখে এই কথা কঁওতা তুমি
যাকে অভিষিক্ত কৰিছা এনে যি তোমাৰ্ ঈশ্বিষ্ট
২৬ শিশু যিশু তেঁওৰ্ বিৰোধে তোমাৰ্ হাতে তোমাৰ্
২৮ নিয়মে যিহকে অৱশ্যগা কৰি নিশ্চয় কৰিছিল্ সেই
কাৰ্য্য কৰিবলৈ হেৰোদে পন্তিয়সে পীলাতে আন্ দেশৰ্
মানুহে যিশ্ৰএলৰ্ মানুহে সমান্বিতে মেল্ পাতিলে
২৯ এয়ে নিশ্চয়। এতিয়া হে যিহুহ সিবিলাকৰ্ ডাবি
দেখা আৰু সুস্থ কৰিবলৈ আপোন্ হাৎ মেলাৎ
৩০ আৰু চিন্ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তোমাৰ্ ঈশ্বিষ্ট শিশু যিশুৰ
নামেৰ দোৱাৰায় হবাতে আপোন বন্দীইঁতক্ নিৰ্ভয়
৩১ হই তোমাৰ্ কথা কবলৈ দিয়া। সিবিলাকে
প্ৰাৰ্থনা কৰি থাকোতেই মেলৰ্ ঠাই লড়িব ধৰিলে
সিবিলাক্ এটাই ঈশ্বাত্মাৰে ভৰ্পুৰ্ হই ঈশ্বৰৰ্
কথা সাহসে কব ধৰিলে।—
৩২ যিবিলাকে পতিয়াসে সিবিলাকৰ্ মণ্ডলি একচিত্ত এক্
আত্মা আছিল্ আৰু কোনোএ আপোন্ ধন্ আপো
নাৰ্ বুলি নুকলে কিয়নো এটাই বেহালিৎ এটাই
৩৩ সমান্ হল। আৰু পাঁচনী সকলে মহাপ্ৰভাৱেৰে
প্ৰভু যিশুৰ্ পুনৰুৎথানৰ্ প্ৰমাণ দিলে আৰু সবা
৩৪ লৈকে বড় অনুগ্ৰহ হল্। সিবিলাকৰ্ কোনো
আকিঞ্চন নাছিল্ কিয়নো যিবিলাক্ ভেটি মাটিৰ্ অধি
৩৫ কাৰ্ আছিল্ সেই বিলাকে তাকে বেচি বেচা আনি
পাঁচনী সকলৰ্ চৰণৎ থুই দিলে পাছে প্ৰতিজনৰ্ প্ৰয়ো
৩৬ জনানুসাৰে গায়প্ৰতি বাঁটি দিলে। পাঁচনীবিলাকে যাক

বার্ণবা হুঁলিলে অর্থাৎ সান্ত্বনার পুত্র এনে যোসেস্
৩৬ নামে কুপ্রস্ দেশীয় এক লেবি আপোন আবিশয়ুর
মাটি বেচিলে আরু বেচ্ আনি পাঁচনী সকলর্ চরণৎ
দিলে।—

পর্ব্ব কিন্তু অননীয়াহ্ নামে এটায় আপোন্ শফীরা নামে
৫ তিরোতায় সৈতে আবিশয়্ বেচিলে আরু আপোনার
ঘৈনীয়েকে জানিলৎ তারে বেচ কিছু লুকায় থলে পাছে
কিছুমান্ টকা আনি পাঁচনীসকলর্ চরণৎ দিলে।
৩ তাতে পিতরে হুঁলিলে হে অননীয়াহ্ ধর্ম্মাত্মাৎ মিচা
কথা করলৈ মাটির্ কিছু মান্ টকা লুকায় রাখিবলৈ
৪ শয়তানে তোমার্ আশয় কিয় পুর্ করিছে। সেই
আবিশয়্ যেতিয়া আছিল্ তেতিয়া সেয়ে তোমার্
নু হয়া নাছিল নে আরু বেচিলৎ তার্ বেচ্ তোমার্
অধীন ন হয় নে তেবে মনৎ কিয় এই চিন্তা! তুমি মানুহ
৫ হৎ মিচা কথা নোকোরা কিন্তু ঈশ্বরৎ। অননীয়াহে
এই বচন্ শুনি পড়ি প্রাণত্যাগ করিলে তাতে যেতক্
মানুহে ঐয়াকে শুনিলে সেই এটাইরে মহাত্রাস্
৬ লাগিল্। আরু ডেকাইঁৎ উঠি তাক্ কাপড়ের মেহায়
৭ বাজলৈ নি মৈদামৎ শুবালেগৈ। তিনি ঘঁটামান্
বেলির্ পাছে তার্ ঘৈনীয়েকে এই বিলাক্ নে জানি ভিতর
৮ বলৈ আহিল্। তাতে পিতরে তাইক্ উত্তর্ করিলে বোলে
মোৎ কোরা তোমালোকে এই রেচলৈ মাটি বেচিছা
৯ নে তাই তেঁওক্ হুঁলিলে সত্য এই বেচ্। পিতরে
তাইক্ হুঁলিলে তোমালোকে প্রভুহার্ আত্মার্ পরীক্ষা
করিবলৈ যে মন্ মেলিছা ঐ কি দেখা বিলাকে তোমার্

স্বামীক্ মৈদামত্ শুৱালে সিহঁতৰ্ ভৰি দুৱাৰৰ্ ওচ
১০ ৰত্ আছে আৰু সিহঁতে তোমাকো লৈ যাব। তাতে
তাই তেতিয়াই তেওঁৰ্ ভৰিৰ্ ওচৰত্ পৰি প্ৰাণ ত্যাগ
১১ কৰিলে। তেকাহঁতে শোমায় তাইক্ মৰা দেখিলে
পাচে তাইক্ লৈ গৈ মৈদামত্ তাইৰ্ গিৰীয়েকৰ্ কাষ
ৰত্ শুৱালে। তাতে এটাই মণ্ডলীৰ্ ওপৰত্ আৰু
আনঃ যেতেক্ মানুহে এই বতৰা শুনিবলৈ পালে সেই
১২ বিলাকৰ ওপৰতো বড় ভয় পড়িল্। পাঁচনী সকলৰ্ হস্ত
দ্বায় মানুহৰ্ মাজত্ ভালেমান্ লক্ষণ আৰু আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্ম কৰা গল্। পাচে সিবিলাক্ এটাই একচিত্তে শল
১৩ মনৰ্ পিৰালিত্ থাকিল্। আনঃ মানুহৰ মাজৰ্ সিবি
লাকৰ্ লগৰ্ কৰিবলৈ কাৰো সাহ নহইছিল্ কিন্তু
১৪ এটাই মানুহে সিবিলাকক্ শ্লাঘা কৰিলে। আৰু
ম্বনীহ তিৰোতা এই দুয়োৰো মাজত্ বহুঃ শৰণাগতক্
১৫ প্ৰভুৰ্ লগৰ্ সংলগ্ন কৰা গল্। তাতে পিতৰ্ সেই
বাটে দি যওতে তেওঁৰ্ ছাঁ কোনো প্ৰকাৰে সিহঁতৰ্
কাৰোগাত্ লাগিবলৈ সিহঁতে নৰিয়াবিলাকক্ পাটীৰে
১৬ খাটেৰে ওলৰত্ শুৱাই বাটত্ আনি থলে। চাৰি
ওফালৰ্ নগৰৰ্ পৰা বহু জন সমূহে নৰিয়াইঁতকে
আশুচি আত্মায় ধৰাইঁতকে লগত্ লৈ যিৰুশালমলৈ
আহিল্ তাতে সিহঁতক্ এটাইকে সুস্থ কৰা হল্।—
১৭ তাতপাচে বড় প্ৰোহিত তেওঁৰ লগৰিয়া শাদুকী
১৮ মতাৱলম্বী মানুহে খঙতে পুৰ হই উঠিল্ আৰু পাঁচনী
১৯ বিলাকক্ ধৰি হীনলোকৰ্ বন্দিশালত্ পেলালে। কিন্তু
ৰাতি যিহোৱাৰ দূতে বন্দীশালৰ্ দুৱাৰ্ মেলি সিবিলা

২০ হক্ বাক্য গুনিয়াই কলে বোলে। তোমোলাক যোৱা
মন্দিৰ্ত থিয় হই এই জীৱনৰ্ সকলো কথা মানুহৰ্
২১ কানত কোৱাগৈ। সিবিলাকে সেই কথা শুনি পুৱাতে
মন্দিৰত সোমায় শিখালে সেই কালত বড় প্ৰুৰোহিতে
২২ তেওঁৰ্ লগৰ্ মানুহে যেলুৰ্হঁতকে য়িশ্ৰএলৰ সন্তা
তিৰ মন্ত্ৰীহঁতকে গোটায় সিবিলাকক্ আনিবলৈ বন্দী
২৩ শাললৈ পঠিয়ালে। পৰিয়াহঁতে গৈ সিবিলাকক্
বন্দীশালত নে পালে এই হেতুকে সিহঁত ঘুৰি আহি
এই কথা কৈ বাৰ্ত্তা জনালে বোলে। আমি বন্দীশালো
বড় আটক্ দেখিলো পৰিয়াহঁতো দুৱাৰ্ মুখতে থিয়
হই আছে জীয়াকো দেখিলো কিন্তু দুৱাৰ্ মেলি ভিত
২৪ ৰত কাকো লগ নে পালো। বড় প্ৰুৰোহিতে মন্দিৰৰ্
অধিকাৰ্ বিলাকে প্ৰধান্ যাজকবিলাকে এই কথা শুনি
২৫ জীয়াৰ কি হব এই বুলি ভাবিব ধৰিলে। তাতে এটায়
আহি বতৰা কলে বোলে দেখা যিবিলাকক তোমো
লাকে বন্দী কৰিছিলা সিবিলাকে মন্দিৰত থিয় হই
২৬ মানুহক শিখাইছে। তেতিয়া বৰাহঁতে পৰিয়াহঁতে
গৈ যোটা প্ৰুটিল কৰাকৈ এ সিবিলাকক্ আনি লে কিয়নো
মানুহে সিবিলাকক্ শিল্ পেলায় মাৰে কি কিয়েই জীয়া
২৭ তে সিবিলাকৰ্ ভৰ্ লাগিল্। সিহঁতে সিবিলাকক আনি
মেলত ৰখুৱালে পাচে বড় প্ৰুৰোহিতে সিবিলাকত
শুধিলে বোলে। আমি এই নামে শিক্ষা বলৈ তোমো
২৮ লাকক্ নিশ্চয় কৰি হাক্ নি দিছিলো কিন্তু দেখা
তোমালোকে য়িৰুশালমক্ তোমোলাকৰ্ শিক্ষাৰে পুৰ্
কৰিছা আৰু এই মানুহৰ ৰক্তৰ ভাগৰ আমাৰ্ গাতৈ

২৯ আমিৰ যোজা। তেতিয়া পিতৰে পাঁচনীবিলাকে মাৎ
লগালে বোলে মানুহৎকৈ অধিক কৰি ঈশ্বৰক্ আমি
৩০ মানিবলগা। যি যিশুক তোমোলাকে গছৰ্ ওপৰৎ
আঁৰি বধ কৰিলা তেঁওকে আমাৰ্ পিতৃবিলাকৰ ঈশ্বৰে
৩১ জীয়ালে। আৰু আপোনাৰ্ সোঁহাতেৰে ওচ্চ পদস্থ
কৰি যিশ্ৰএলক্ মন পালটোয়াকে পাতক্ ক্ষেমনকে দিব
৩২ নৈ তেঁওক্ ৰজাও ত্ৰাণ কৰ্ত্তাও ঈশ্বৰে পাতিছে। আমি
তেঁওৰ্ পক্ষে শাক্ষী হোঁ আৰু ঈশ্বৰে আপোন্ আজ্ঞা
মৰত্তাহঁতক্ যি ধৰ্ম্মাত্মাক্ দিছে তেঁও এই কথাৰ্ শাক্ষী
৩৩ হয়। সিবিলাকে এই কথা শুনি মনৎ ভেদিত
হইছিল্ আৰু সিবিলাকক্ বধিবলৈ আলচ্ কৰিলে।
৩৪ তেতিয়া ব্যৱস্থাজ্ঞ এটাই মানুহৰে মাননীয় গমালিএল
নামে এক ফাৰিসিএ মেলৎ উঠি পাঁচনীবিলাকক্
৩৫ কিছু কাল্ বাজলৈ নিবলৈ আজ্ঞা দিলে। পাচে
তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে হে যিশ্ৰএলী মানুহবিলাক
এই মানুহ কেইটাক্ তোমোলাকে যি কৰিব খোজা
৩৬ তাতে সাৱধান্ হোৱা। কিয়নো জীয়াৰ্ আগেই তুদাস
নামে এটায় আপোনাকে কোনো বড় মানুহ কুলি
উঠিল্ তাৰ্ সপক্ষ চাৰি শ মান্ মানুহ আছিল্ সি মৰা
গল্ তাৰ্ যেতেক সহায় সেই এটাইবিলাক্ বৈশ
৩৭ হল্ শূন্য হই গল্। সেই মানুহৰ্ পাচে ৰাজ্যৰ্
কাকৎ কৰিবৰ সময়ৎ গালিলিৰ্ যিহুদাহ্ উঠিল্
তাৰ ভালেমান মানুহক্ আপোনাৰ্ ফলিয়া কৰিছিল্
সিও নষ্ট হল্ যেতেক মানুহে তাক্ মানিছিল সেই
৩৮ এটাইবোৰ্ বৈশ হল। এই হেতুকে তোমোলাকৎ

মায় ঔঁও এই মানুহকেইটাক্ এড়ি দিয়া মিইঁতক্ একো
ন কৰিবা কিয়নো এই যুক্তিএ এই কাৰ্য্য যেদি মানুহৰ্
৩৯ পৰা হয় তেবে মুলকি পৰিব। কিন্তু যেদি ঈশ্বৰৰ্
পৰা হয় তেবে তোমোলাকে তিৰিব নোৱাৰা জানো
ঈশ্বৰে সৈতে ৰণ কৰা হুঁলি তোমোলাকৰ্ নাম
৪০ ভহে। তেঁওৰ্ কথা মিবলাকৰ্ মনত লাগিল্ পাচে
পাঁচনীবিলাকক্ মাতি আনি মৰিয়ায় যিশুৰ্ নামে ন
কবৈলে আজ্ঞা দিলে পাচে মিবিলাকে মিবিলাকক্ পাচি
৪১ দিলে। এই হেতুকে মিবিলাকে তেঁওৰ্ নামৰ্ হন্তে
লাজ পোৱাৰ্ যোগ্য হল্ ঔয়াতে আনন্দ কৰি যেদৰ্
৪২ আগৰ্পৰা গুচি গল্। আৰু মন্দিৰে ঘৰে২ মিবি
লাকে দিনমান্ শিখাবলৈকো যিশু খ্রীষ্টৰ্ নামে কীৰ্ত্তন
কৰিবলৈকো নেড়িলে।—

পৰ্ব্ব সেই কালত ভকত সকল্ বড় বাঢ়িলত নিত্য দান্
৬ কালত গ্রীক সকলৰ্ যাঁহুদীইঁতৰ্ হেয় হোৱাত এব্রী স
২ কলে সৈতে গ্রীক সকলৰ্ দন্দ লাগিল্। তাতে সেই
বাৰে জন্ ভকতৰ্ মণ্ডলীক্ মাতি আনি হুঁলিলে
আমি ঈশ্বৰৰ্ কথা এড়ি মেজৰ্ বন্ কৰো সেয়ে ভুচিত
৩ ন হয় এই হেতুকে হে ভায়ইঁত যিবিলাকক এই বনত
আমি নিযোজন্ কৰিব পাৰো ঘণী অথচ ধৰ্ম্মাত্মাৰে
জানেৰে ভৰপুৰ্। সাত জনক আপোনা সকলৰ্
৪ পৰা বাচি লোৱা। কিন্তু আমি প্রার্থনা আৰু বাক্য
৫ কীৰ্ত্তন্ কৰ্ম্ম সেৱাতে নিতৌ লাগি থাকিম্। এই
কথায় এটাইবে সন্তোষ জন্মালে। পাচে ধৰ্ম্মাত্মাৰে
ভকতিৰে ভৰপুৰ্ স্তিফানস্ নামে এজন্ ফিলিপকে

প্ৰখোৰসকে নিকানৰকে টিমোনকে পৰমেনাসকে আৰু
নিখলাস্ আন্টিয়োখৰ্ এক প্ৰভীতিকাৰী নামেকে মিৰি
৬ লাকে বাচি ললে। আৰু পাঁচনী সকলৰ্ আগৰলৈ
আনি প্ৰাৰ্থনা কৰি সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ হাৎ দিলে।
৭ ঈশ্বৰৰ্ বাক্য ক্ৰমে বিয়াপিল আৰু যিৰুশালমৎ ভকৎ
সকলৰ্ সংখ্যা অতিশয় বাঢ়িল্ আৰু বহুত প্ৰয়ো
হিৎ প্ৰভীতি ধাৰাবলম্বী হল্।—
৮ আৰু স্তিফানস বিশ্বাসেৰ প্ৰভাৱেৰে পৰিপূৰ্ণ হই
মানুহৰ্ আগৎ লক্ষনো আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্মো কৰিলে।
৯ তাতে লিবৰ্তিন কিৰীণীৰে আলেকসান্দ্ৰিয়াৰে কিলি কি
য়াৰে আসিয়াৰ্ মিলগাৰে কেতেটি মানুহ ওহি স্তি
১০ ফানসে সৈতে অথান্মথি লগালে। কিন্তু যেজ্ঞানেৰে
আত্মাৰে তেঁও টুলিলে তাকে ঘটাবৰ নোৱাৰি মিৰি
১১ লাকে কেতেটি মানুহক লোভ দেখুৱায় মাতিলে সেই
মানুহবিলাকে টুলিলে যোশহেও ঈশ্বৰৰ্ বিপক্ষে নিন্দা
১২ কথা কঁওতে তেঁওক্ আমি শুনিলো। আৰু মিবিলাকে
প্ৰজাৰে বৃদ্ধলোক বিলাকৰে অধ্যাপকবিলাকৰে মন
প্ৰৱৰ্ত্তালে তেঁওৰ্ কাষৰলৈ আহি তেঁওক্ ধৰি মেলৈ
১৩ আনিলে। পাছে মিবিলাকে টুলিলে এই পবিত্ৰ থানৰে
ব্যৱস্থাৰে বিৰোধীলৈ এইটো নিন্দা কথা কবলৈ দেক্তে এবে
১৪ মিচলীয়া সাক্ষ কথা কৰিলে। কিয়নো এই খ্ৰিস্তু নাজ
ৰেথে এই থান্ নষ্ট কৰিব আৰু যি আচাৰ্ মোশহেও
আমাক্ দিছিল সেই সকলৰ অন্যথা কৰিব তেঁওৰ্ এই
কথা আমি শুনিছো। সেই কালৎ যিৎ মানুহ মেলৎ

১৫ ৰহিল্ সেইবিলাকে তেঁওলৈ একেদৃষ্টিৰেই চাই তেঁওৰ্ মুখ স্বৰ্গদূতৰ্ মুখৰ্ নিচিনা দেখিলে।—

পৰ্ব্ব তেতিয়া বড় পুৰোহিতে কলে এইবিলাক এনে হয়নে।

২ তেঁও কলে হে মানুহবিলাক ভাইবিলাক পিতৃবিলাক মন্ কৰা আমাৰ পিতৃ আব্ৰহাম মেসোপোটামিয়াৎ থকা কালৎ তেঁও ন্যাৰাণৎ থকাৰ আগেই ৩ জ্যোতিৰ্ম্ময় ঈশ্বৰে তেঁওক দেখা দি কলে বোলে। তুমি আপোন্ দেশক আপোন্ মিতিৰক এড়ি যি দেশ্ মই ৪ তোক্ দেখুৱাম্ সেই দেশলৈ আহ। তেতিয়া তেঁও কাল্দী দেশ এড়ি ন্যাৰাণৎ থাকিল্ হৈ। পাচে ৫ তেঁওৰ বাপেক মৰিলৎ সেই দেশ এড়ি যি দেশৎ তোমোলোক এতিয়া আচা এই দেশলৈ আহিল্। তেঁও তাৰ মাজৰ একোবো আধিপত্য তেঁওক নি দিলে এক পদ ভূমিও নিদিলে কিন্তু আধিপত্যৰ হকে তেঁওক তাকে দিব আৰু তেঁওৰ্ কোনো সন্ততি নে থাকিলেও তাৰ পাচে তেঁওৰ্ সন্ততিক দিব এই অঙ্গীকাৰ কৰিলে। ৬ তেঁওৰ্ সন্ততিবিলাক আন্ দেশৎ থাকিব আৰু সেই মানুহে সিহঁতক বন্দুৱা লব আৰু সিবিলাকক চাৰি শ বৎসৰলৈকে ক্লেশ দিব যেন ঈশ্বৰে এনেকৈ কলে। ৭ ঈশ্বৰে আৰু হুঁকিলে তাৰ্ পাচে যি দেশৰ্ মানুহৰ বন্দী বাৰৎ সিবিলাক থাকিব সেই দেশৰ মানুহক মই অৱশ্যে দণ্ড কৰিম তাৰ পাচে সিবিলাক বাজৈলৈ আহি এই থানতে মোক শুশ্ৰূষা কৰিব এইবিলাক কথাও ৮ কলে। তেঁও সুন্নতৰ নিৰ্ব্বন্ধ তেঁওক দিলে পাচে অব্ৰ

হ্যাঁয়ে যিস্হাকক্ ওপজালে অষ্টম্ দিনা তেঁওৰ্ সুন্নৎ
কৰিলে পাচে যিস্হাকে যাকুবক্ ওপজালে যাকুবে
৯ বাৰে জন পিতৃক ওপজালে। পিতৃবিলাকে যিয়ালেৰে
১০ পৰিপূৰ্ণ হই যুসফক্ মিসৰৎ বেচিলে কিন্তু ঈশ্বৰ্ তেঁওৰ্
লগৎ হই তেঁওৰ্ সকলো দুঃখৰ্পৰা তেঁওক্ উদ্ধাৰ্
কৰিলে আৰু মিসৰৰ্ ৰজা ফৰওহৰ্ আগৎ তেঁওক্
অনুগ্ৰহকে জ্ঞানকে দিলে তাতে তেঁও মিসৰ্ দেশৰ্
আৰু আপোনাৰ্ সব ঘৰৰ্ অধিকাৰ্ তেঁওক্ পাতিলে।
১১ তাৰ্ পাচে মিসৰ্ আৰু কনআন সদৌ দেশৎ আঁকাল্
আৰু বড় দুঃখ হল্ তাতে আমাৰ পিতৃবিলাকে ভক্ষ্য
১২ দ্ৰব্য নে পালে কিন্তু মিসৰৎ শস্য আচে যাকুবে জীয়াকৈ
১৩ শুনি আদিতে আমাৰ্ পিতৃবিলাকক্ পঠিয়ালে। পাচে
দ্বিতীয় বেলি যুসফ্ আপোনাৰ্ ভায়েক্হঁতৎ চিনা গল
১৪ যুসফৰ্ মিত্ৰিৰ্ মানুহ ফৰওহৎ চিনা গলে। তাৰ্
পাচে যুসফে মানুহ পঠিয়ায় আপোন্ পিতৃ যাকুবক
তেঁওৰ্ এটাই মিত্ৰিৰ্ পঞ্চসত্তৰি প্ৰাণিকো আপোনাৰ্
১৫ ওচৰলৈ মাতি আনিলে। তেতিয়া যাকুব মিসৰলৈ
গল্ পাচে তেঁৱে আমাৰ্ পিতৃবিলাকে তাতে মৰিল্।
১৬ পাচে সিবিলাকক্ শেকেমলৈ বহন কৰা গৈছিল্ আৰু
যি মৈদাম অব্ৰাহামে ৰেচ দি সিকেমৰ্ বাপেক্ হামো
ৰৰ্ সন্ততিৰ্পৰা কিনিছিল সেই মৈদামত থোৱা হল।
১৭ কিন্তু অব্ৰাহামৰ্ আগৎ ঈশ্বৰে শপৎ কৰি অঙ্গী
কাৰ কৰিছিল্ সেই অঙ্গীকাৰ্ পৰিপূৰ্ণ হবৰ্ কাল
১৮ যেতিয়া ওচৰ্ চাপিছিল তেতিয়া যুসফক্ নি চিনিলে
এনিয়া আৰু এক ৰজা ওপজিত হবলৈকে মানুহ মিস

১৯ ৰং বাচিল্ আৰু কমে, সৰহ হবলৈ ধৰিলে। সেই ৰজায় আমাৰ্ গোত্ৰজবিলাকৰ ওপৰং টৌটক্ লগালে বৰ্ ওদ্ৰহতি আমাৰ্ পিতৃবিলাকৰ ওপৰং কৰিলে তাতে সিবিলাকৰ্ লৰাইঁং নিজীবলৈ সিবিলাকে সিহঁ
২০ তক্ বাজং পেলালে। সেই কালং মোশহ্ ওপজিল্ অতিসুন্দৰ্ লৰাটি আৰু আপোন্ পিতৃৰ্ ঘৰং তিনি
২১ মাহ পোঘিং হল্। পাচে বাজং পেলালে ফৰঔহৰ
২২ জীয়েকে তাক্ পায় আপোনাৰ্ পো হুঁলি তুলিলে তাতে মিসৰীয়া মানুহৰ্ বিদ্যাং পাৰ্গং হইচিল্ আৰু
২৩ কথাতো কৰ্ম্মতো মোশহ্ পাৰ্গং হইচিল্। পাচে তেঁও চল্লিশ বৎসৰিয়া হলং তেঁও আপোনাৰ্ ভায়েক্ য়িশ্ৰএলৰ সন্ততিবিলাকক্ দেখিবলৈ যাবলৈ মন্
২৪ কৰিলে। তেতিয়া সিবিলাকৰ্ এটাক্ হিংসিত দেখি তেঁও তাৰ্ ওপকাৰ্ কৰিলে আৰু সেই হিংসিত মানুহৰ পক্ষে প্ৰতিহিংসা কৰি সেই মিসৰিয়াক্
২৫ বধিলে। কিয়নো ঈশ্বৰে তেঁওৰ্ হতুৱায় সিহঁতক ওদ্ধাৰ কৰিব তেঁওৰ্ ভায়েক্বিলাকে জীয়াকে বুঝিবলৈ তেঁও এই মন্ কৰিলে কিন্তু সিবিলাকে তাক নু বুঝিলে।
২৬ পাচ দিনা সিবিলাকৰ্ দন্দ লাগিবৰ্ কালং তেঁও আগতে থাকি সিবিলাকক্ মিলাবলৈ ঔচ্ছা কৰি কুঁলিলে হেৰৈ মানুহবিলাক্ তহঁতে ভায়েং অন্যোন্যে অনি
২৭ য়ায় কিয় কৰহঁক্। কিন্তু যি আপোনাৰ্ ওচৰ্ চুবুঁৰিয়াক্ অনিয়ায় কৰিলে সি মোশহক্ ঠেলি পেলায় কুঁলিলে তোমাক্ আমাৰ্ স্বামী আৰু শোধৰ্ অধিকাৰ্
২৮ কোনে পাতিছে। যেনেকৈ কালি মিসৰীয়াক্ বধিলা

২৯ হেনেকৈ আমাকো বধিবা নে। তেতিয়া মোশিহে এই
কথা শুনি পলাল্ পাচে মিদিয়ান্ দেশৎ প্ৰবাসী হই
৩০ থাকিল্ আৰু তাতে তেঁও দুটি পুত্ৰ ওপজালে। পাচে চল্লিশ
বৎসৰ্ গলৎ সিনী পৰ্ব্বতৰ্ হাবিৎ জোপোহাৰ
মাজৰ্ অগ্নিশিখাত হই ঈশ্বৰৰ্ দূতে তেঁওক্
৩১ দেখা দিলে। মোশিহে তাকে দেখি সেই দৃষ্টিত
বিস্ময় মানিলে আৰু দেখিবলৈ ওচৰলৈ আহিল্।
৩২ ময় তোমাৰ্ পিতৃলোকৰ ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ অব্ৰাহা
মৰ ঈশ্বৰ ইস্হাকৰো ঈশ্বৰ যাকোবৰো ঈশ্বৰ যিহু
হাঁৰ্ এই বাণী সেই কালৎ তেঁওৰ্ আগৎ পৌঁচ হল্
৩৩ তেতিয়া মোশিহে কম্পমান্ হই দেখিবলৈ ডৰালে।
তেতিয়া যিহুহায় তেঁওৎ কলে তোমাৰ ভৰিৰ্
পইজাৰ্ মেলা কিয়নো যি ঠাইৎ তুমি থিয় হই আছা
৩৪ সেয়ে পবিত্ৰ ভূমি। মিসৰৎ থকা মোৰ্ মানুহৰ্
দুঃখ ময় নিশ্চয়ে দেখিছো সিহঁতৰ্ আৰ্ত্তৰৱ ময়
শুনিছো আৰু সিহঁতক্ উদ্ধাৰ কৰিবলৈ নামিছো এই
হেতুক্ এতিয়া আহাঁ ময় তোমাক মিসৰলৈ পঠিয়াম্।
৩৫ তোমাক আমাৰ্ স্বামী আৰু শোধৰ অধিকাৰ কোনে
পাতিছে সিহঁতে ঔয়াকে হুলি যি মোশিক অৱহেলা
কৰিলে সেই মোশিহেই স্বামীও উদ্ধাৰকৰ্ত্তাও হবলৈ
ঈশ্বৰৰ্ যি দূতে তেঁওক্ ঝোপোহাৰ্ মাজৎ দেখা দিলে
৩৬ সেই দূতৰ্ দোৱাৰায় পঠিয়ালে। তেঁও মিসৰ্
দেশৎ আৰু অৰাবী সাগৰৎ আৰু হাবিৎ চল্লিশ বৎ
সৰলৈকে আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰি সেই মানুহবিলাকক্ বাজ
৩৭ ওলিয়ালে। তোমালোকৰ্ ঈশ্বৰ যিহুৱে মোৰ্ নিচিনা

এজন আচাৰ্য্য কৰে তোমোলোকৰ ভায়াইতৰপৰা তোমো
লোকলৈ ওপজাব তেওঁৰ কথাত মন দিবা এই কথা যি
মোশেহে য়িশ্ৰায়েলৰ সন্তানবিলাকত কলে তেঁৱেই এই।
৩৮ যি প্ৰান্তৰত সিনয় পৰ্ব্বতৰ ওপৰত তেঁৱে সৈতে কথা কলে
যি জন সেই দূত সৈতে হাবিত থকা মণ্ডলীৰ মাজত
৩৯ থাকিল। আৰু আমাৰ যি পিতৃবিলাকে আমাক
দিবলৈ সেই জীৱনদায়ক বাণী পালে সেই আমাৰ
পিতৃবিলাকে সৈতে যিজন আছিল যাক আমাৰ পিতৃ
বিলাকে নেমানিলে কিন্তু আমাৰ আগৰ পৰা
আমালৈ গোসাঁয়িৰ মূৰ্ত্তি কৰা কিয়নো এই যি মোশেহে
৪০ আমাক মিচৰ দেশৰপৰা আনিলে তেওঁ কলৈ গল
জৈয়াক আমি নেজানো এই কথা আহৰোণত কৈ যাকে
আপোনাৰপৰা হেচোক মাৰি পেলায় মনেৰে মিচৰলৈ
৪১ উভতি গল তেঁৱেই এই। সেই কালত সিবিলাকে এটি
দামৰি সাজিলে পাচে সেই মূৰ্ত্তিৰ আগত ওৎসৰ্গিলে
আৰু আপোনাৰ হাতেৰে কৰা কৰ্ম্মত আনন্দ কৰিলে।
৪২ হে য়িশ্ৰায়েলৰ বংশ তোমোলোকে হাবিত হোম আৰু
৪৩ বলি চল্লিশ বৎসৰলৈকে মোৰ আগত দিছা হয় কিন্তু
তোমোলোকে পূজা কৰিবলৈ যি মূৰ্ত্তি সাজিলা এই যি
মিলকোম তাৰ মন্দিৰ তোমোলোকৰ গোঁসায়ি ৰেম্ফ
ণৰ তৰাকো তোমালোকে লৈছা আৰু ময় বাবেলৰ
সিপাৰলৈ তোমোলোকক লৈ যাম্। এই কথা যেনেকৈ
আচাৰ্য্যৰ পুথিত লেখা আছে তেনেকৈ ঈশ্বৰে তেতিয়াই
ওভতিল আৰু সিহঁতে স্বৰ্গী সেনাবিলাকক পূজে
৪৪ এই নিমিত্তে সিহঁতক এৰি দিলে। মোশেহে যি আদৰ্শ

দেখাইছিল্ তদনুসাৰে সাক্ষীৰূপ বস্ত্ৰগৃহ কৰিবলৈ
তেঁওক কৈ যেনেকৈ ঈশ্বৰে নিৰূপণ কৰিছিল্ সেই
সাক্ষী ৰূপ বস্ত্ৰগৃহ হাবিৎ আমাৰ্ পিতৃবিলাকৰ লগৎ
৪৫ আছিল। যশ্বাক্কৰৰ্ ঈশ্বৰৰ্ আগতে অনুগ্ৰহ
পালে আৰু তেঁওলৈ এক মন্দিৰ্ কৰিব খুজিলে এনে যি
৪৬ দাঊদ তেঁওৰ্ কাল লৈকে যি আন্দেশৰ্ মানুহক্ ঈশ্বৰে
আমাৰ্ পিতৃবিলাকৰ আগৰ্পৰা খেদি দিলে সিবি
লাকৰ্ আধিপত্যৎ য়িহোশূআয় সৈতে আমাৰ্ পিতৃ
বিলাকে সেই বস্ত্ৰগৃহ সিবিলাকৰ্ পূৰ্ব্ব পুৰুষৰ্ পৰা
৪৭ পায় আনিলে। কিন্তু শলমনে তেঁওৰ্ এক মন্দিৰ্
কৰিলে য়িহুহায় বোলে স্বৰ্গ মোৰ্ সিংহাসন পৃথিৱী
মোৰ পাদপীঠ্ তোমালোকে আনো মোলৈ কি
৪৮ দল্ বান্ধিবা মোৰ বিশ্ৰাম স্থান কি। এইবিলাক্ মোৰ্
হাতে সজা ন হয় নে আচাৰ্য্যো এই কথা যেনেকৈ কৈছে
৪৯ তেনেকৈ সৰ্ব্বাধিপতি হাতেৰে কৰা মন্দিৰৎ না থাকে।
৫০ হেৰৈ এক থিয়া আৰু মনতো শুনাতো অসুন্নতিহঁৎ
৫১ তহঁতে সদাই ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ বিৰোধী কৰ তহঁতৰ্ বাপেৰ্
৫২ হঁতে যেনে কৰিলে তেনে তহঁতেও কৰ। তহঁতৰ্
বাপেৰ্হঁতে আচাৰ্য্য বিলাকৰ মাজৰ্ কাৰ বিপক্ষ কৰা
৫৩ নায় আৰু যি সাধু পুৰুষক্ দুৰ্জ্জনৰ্ হাতৎ দিয়োতা
আৰু ঘাতকী তহঁৎ এতিয়া হইছিলি তেঁওক্ আহিবৰ্
যিবিলাকে আগেই জনালে সেইবিলাকক্যো সিহঁতে
বধিলে সাৰিং হই থকা দূতবিলাকৰ দোৱাৰা
৫৪ ব্যৱস্থা পাইছ কিন্তু তাক্ মনা নাই। সিহঁতে এই
কথা শুনি মনৎ বিদ্ধ হল্ আৰু সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ

৫৫ দাঁৎ কৰ্কৰালে। কিন্তু তেঁও ধৰ্ম্মাত্মাৰে পৰিপূৰ্ণ হই
স্বৰ্গৰ ফাললৈ একে দৃষ্টিৰেই চায় ঈশ্বৰৰ জ্যোতি আৰু
৫৬ ঈশ্বৰৰ দক্ষিণ ফালে যিয় হই আছে যি যিশু তেঁওক
দেখি কলে। যয় যেলা সৰগ আৰু ঈশ্বৰৰ সোঁফালে
যিয় হই আছে যি মান্নহৰ পুত্ৰেক্ তেঁওকো দেখো।
৫৭ তাতে সিবিলাকে এটাহ্ পাৰি কঁকৈ সোপাদি একচিত্ত
হই তেঁওৰ্ ওপৰলৈ লৰ ধৰিলে আৰু নগৰৰ্পৰা তেঁওক
৫৮ বাজ ওলিয়ায় শিল্ দেলায় ধৰিলে। আৰু সাক্ষী
হঁতে শাওল্ নামে এটা ডেকা মান্নহৰ ভৰিৰ্ কাষ
৫৯ ৎ আপোন্ কাপৰ থলে। পাচে হে প্ৰভু যিশু মোৰ্
জীৱক্ নিয়োক্ এই প্ৰাৰ্থনা কৰি বাক্য বোলোতা স্তি
৬০ ফানসক্ সিহঁতে শিল দেলায় মাৰিলে। আৰু সি
আঁঠু পাৰি এটাহ পাৰি কলে হে প্ৰভু এই পাতক সিহঁ
তক্ প্ৰতি ন গণিব। আৰু ঈশ্বাকে ই কলি তেঁওৰ্
টোপনি আহিল্ সেই কালৎ শাওল্ তেঁওৰ্ বধৰ
পক্ষপাতী হল্।—

পৰ্ব্ব সেই কালৎ যিৰুশালমৰ্ মণ্ডলীৰ্ ওপৰৎ বৰ
৮ বিপক্ষ হল্ তাতে পাঁচনীবিলাকক্ এড়ি যিহুদাতে শমি
২ ৰোন্ দেশতে এটাই গোট২ হল্। তেতিয়া সন্তি
বিলাকে স্তিফানসক মৈদামৎ দিবলৈ লৈগল্ আৰু
৩ তেঁওলৈ ভালেমান্ কান্দিলে। কিন্তু শাওলে ঘৰে২ গৈ
অনিহ্ তিৰোতাক ধৰি বন্দী কৰিলে মণ্ডলী
৪ বিনাশ কৰিলে। কিন্তু যিবিলাক্ গোট২ হল্ সেই
বিলাক কীৰ্ত্তন কৰি২ সকলো ঠাই ফুৰিলে।—
৫ সেই কালৎ ফিলিপে শমৰোণলৈ গৈ সিবিলাকৰ

৬ আগৎ খ্ৰীষ্টক কীৰ্ত্তন কৰিলে। তাতে যি আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্ম কৰিলে মানুহে সেই কৰ্ম্ম দেখি কথাও শুনি এক
৭ চিত্তে ফিলিপৰ বাক্য মানিলে। কিয়নো ভালেমান ভূতে
পোৱাৰপৰা অশুচি আত্মা এটাই পাৰি বাজ ওলাল
আৰু ভালেমান পক্ষাঘাতী আৰু খোড়া মানুহক ভাল
৮ কৰা হল তাতে সেই নগৰত বৰ ৰঙ্গ হল। কিন্তু
আগেই সেই নগৰত শিমোন নামে এজন আছিল
৯ তেঁও ডাইনীৰ মায়া কৰিছিল আৰু আপুনি মহা
১০ পুৰুষ বুলি শমৰোণো মানুহক ভাণ্ডিছিল। এই
মানুহ ঈশ্বৰৰ বৰ প্ৰভাৱ এই বুলি হীন সৰু এটাই
১১ মানুহে তেঁওক মানিলে ভালে দিনৰেপৰা সেই মানুহ
আপোন ডাইনীৰ মায়া দেখুৱাই সিহঁতৰ মন
আহৰণ কৰিছিল এই নিমিত্তে সিহঁতে তেঁওক মানিলে।
১২ কিন্তু ঈশ্বৰ ৰাজ্যক যিশু খ্ৰীষ্টৰ নামৰ কথাকে যেতিয়া
ফিলিপে কীৰ্ত্তন কৰিলে তেতিয়া সিবিলাকে তেঁওৰ সেই
কথাৎ পতিয়াই তিৰোতা মুনিহ এটাই বুড়োৱা হল।
১৩ তেতিয়া শিমোনে আপুনি পতিয়ালে আৰু বুড়োৱা হই
ফিলিপৰ ওচৰতে থাকিল আৰু যি আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম লক্ষণো
প্ৰচাৰ কৰা গল সেই বিলাক দেখি বিস্ময় মানিলে।
১৪ শমৰোনীয়হঁতে ঈশ্বৰৰ কথা গ্ৰহণ কৰিছিল যিৰূ
শালমত থকা পাচনীবিলাকে সেই বতৰা পাই পিতৰক
১৫ যোহনকে সিহিলাকৰ ওলৈ পঠিয়ালে। সিবিলাকে
সেই ঠাই পাই সেই মানুহবিলাকে ধৰ্ম্মাত্মাক পাবলৈ
১৬ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে কিয়নো তেতিয়ালৈকে সিবিলাকৰ কাতো
তেঁও নোনামো মাইছিল কেৱল সিবিলাকে প্ৰভু যিশুৰ নামে

১৭ হুঁতোৱা হইছিল। তেতিয়া সিহঁতৰ ওপৰৎ সিবি
১৮ লাকে হাত দিলে আৰু সিহঁতে ধৰ্ম্মাত্মাক পালে। পাঁচ
নী বলাকে হাত দিয়াত ধৰ্ম্মাত্মা দিয়া হল শীমোনে
১৯ তাকে দেখি সিবিলাকৰ আগলৈ ৰূপ আনি কলে ময়
কাৰো ওপৰৎ হাৎ দিলে সেয়ে ধৰ্ম্মাত্মাক পায় যেন
২০ এই প্ৰভাৱ মোক দিয়া। কিন্তু পিতাৰ তাৎ কলে
ঈশ্বৰৰ দিয়া বস্তু ৰূপেৰে কিনিব পাৰে বুলি তয়
ভাবিছ এই হেতুক তয়ে সৈতে তোৰ ৰূপৰ সৰ্ব্বনাশ
২১ হোক। ঔয়াৎ তোৰ অধিপত্য নায় ভাগো নায়
২২ কিয়নো ঈশ্বৰলৈ তোৰ আশয় শুদ্ধ ন হয়। এই
হেতুক তোৰ এই পাতকৰ পৰা মন পালটা আৰু
প্ৰাৰ্থনা কৰ যেন তোৰ মনৰ ভাবনা কোনোৰূপে ঈশ্ব
২৩ ৰৰ আগৎ মৰ্ষন হয়। কিয়নো তয় পিত্তৰ তিতাৰে
২৪ অপৰমাৰ্থৰ বন্ধনৎ আছ ঔটাক জানিছো। তেতিয়া
শীমোনে মাৎ লগালে বোলে তোমাৰ এই কোনো
কথা মোৰ ওপৰৎ ন পড়িবলৈ তোমোলাকে প্ৰভুৰ
২৫ আগৎ মোৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰা। পাচে সিবিলাকে
আপোনাৰ সাক্ষী দি ঈশ্বৰৰ কথা কৈ যিৰূশালমলৈ
উভতি গল আৰু শমৰণীয়াহঁতৰ ভালেমান গাৱঁৎ
শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰিলে।—

২৬ প্ৰভুৰ এক দূতে ফিলিপৎ কলে তুমি উঠা যি বাটে
যিৰূশালমৰ পৰা অজালৈ যায় সেই হাবিৰ বাটে
২৭ দক্ষিণ ফাললৈ যোৱা। তাতে সি উঠি গল আৰু

দেখা কুশদেশীয়াহঁতৰ কাণ্ডাকি নামে কুৱৰীৰ বড়
২৮ বিষয়া আৰু তেঁওৰ সৰ্ব্বধনৰ অধিপতি এজন কুশীয়া
পইটা ভজিবলৈ যিৰুশালমলৈ গৈ ওভতি আহি
ছিল আৰু ৰথত বহি যিশাত্ৰিয়াহৰ আচাৰ্য্যবাক্য পুথি
২৯ পঢ়িছিল। তেতিয়া বিম্মানাত্মায় ফিলিপত কলে তুমি
৩০ ওচৰলৈ গৈ সেই ৰথে সৈতে মিল্ হোৱা। এই হে
তুক্ ফিলিপে লৰ্ ড়ি গৈ তেঁও যিশাত্ৰিয়াহৰ আচাৰ্য্য
বাক্য পুথি পঢ়া এই শাব্দ শুনি কলে যি পঢ়িছা সেয়ে
৩১ কি জৈয়াক্ বুঁজিছা। তেঁও বুঁলিলে কোনো এ মোক্
নি শিখালে ময় কেনেকৈ বুঁজিব পাৰিম তেতিয়া
ৰথত উঠি তেৰে সৈতে বহিবলৈ তেঁও ফিলিপত কলে।
৩২ পুথিৰ্ যি ঠাইত তেঁও পঢ়িছিল্ সেয়ে এই তেঁও বধি
বলৈ মেষৰ নিচিনাকৈ অনা হৈছিল্ আৰু লোম
কটাৰ আগত মেষৰ পোৱালি যেনেকৈ মাত নকৰা তেনেকৈ
৩৩ তেঁও মুখ নে মেলিলে। তেঁওৰ দুখৰ্ কালত তেঁওৰ্
গোবি হৰণ হল্ আৰু তেঁওৰ্ বংশাৱলি কোনে কব
কিয়নো তেঁওৰ আয়ু পৃথিবীৰপৰা ছন হল। পাচে
৩৪ সেই পইটাই মাত লগায় ফিলিপত কলে ময় মিনতি
কৰো আচাৰ্য্যো এই কথা কলে কালৈ আপনালৈ নে
৩৫ আন্ কোনোবালৈ জৈয়াক্ মোত কওক্ তেতিয়া
ফিলিপে মুখ মেলিলে আৰু সেই পুৰুষনকে আৰম্ভন্
৩৬ কৰি যিশুৰ বাৰ্ত্তা তেঁওক্ বুঁজালে। মিবিলাকে
গৈং এক পানিৰ কাষৰত বল্ গৈ তেতিয়া পইটায়
বুঁলিলে দেখা জৈয়াত পানি আছে ময় বুঁড় দিবলৈ

৩৭ ঠেক্ কি। ফিলিপে হুঁলিলে তুমি সম্পুর্ণ চিত্তেৰে
সৈতে যেদি পতিওব্বা তেৱে হব পাৰে। তেঁও সমি
ধান্ দিলে বোলে যিশু খ্রীষ্টক্ ঈশ্বৰৰ্ পুত্র হুঁলি ময়
৩৮ পতিয়ঁও। তেতিয়া ৰথ্ থমকাবলৈ তেঁও আজ্ঞা
দিলে আৰু ফিলিপ পইটা এই দুয়ো পানিৎ নামি
৩৯ লৎ তেঁও তেঁওক হুঁতালে। সিবিলাক্ পানিৰ্পৰা
ওঠিলৎ যিহুহৰ্ আন্মায়থাপ্ যাৰি ফিলিপক্ লৈ গল্
তাতে পইটায় আৰু তেঁওক্ দেখিবলৈ নে পালে
৪০ পাচে তেঁও ৰঙ্গমনে গুচি গল্। কিন্তু ফিলিপ আজো
তসৎ পোৱা গল্ আৰু সেই ঠাইৰপৰা গৈ কাই
সাৰিয়াৎ বয়মানলৈকে শুভবার্ত্তা সকলো নগৰৎ
কীর্ত্তন্ কৰিলে।—

পর্ব্ব শাওলে তেতিয়ালৈকে প্রভুৰ্ ভকৎ সকলৰ্ বি
৯ ৰোধৈ তাবি আৰু বধী নিশ্বাস্ এড়ি বড় প্রৰোহিতৰ্
২ তলৈ গল্ আৰু এই মতাৱলম্বী মনিহ বা তিৰো
তাকে যেদি পায় তেৱে সিহঁতকে বান্ধি যিৰুশালমলৈ
আনে যেন্ এনে আশয়েৰে দমাশেকৰ্ এটাই সিন
৩ গগাক্ প্রতি তেঁওৰ্ লেখা খুজিলে। তেতিয়া সি
গৈ দমাশেকৰ্ ওচৰ পালৎ স্বর্গৰ্পৰা তেঁওৰ্ চাৰিও
৪ ফালে পহৰে অকস্মাৎ দীপতি কৰিলে। তাতে সি
হে শাওল্ হে শাওল্ কিয়েলেই মোক্ তাড়না কৰিছা
মাটিতে পড়ি এই কথা কঁওতা এক্ শব্দ শুনিলে।
৫ তেঁও হুঁলিলে হে প্রভু আপুনি কোন্ তাতে প্রভুএ
হুঁলিলে যাকে তুমি তাড়না কৰিছা সেই যিশু ময়

কাইটৰ্ ওপৰৎ ভৰি দিয়া তোমাৰ্ বড় দাৰুণ্ কৰ্ম্ম।
৬ তেতিয়া তেওঁ কম্পমান্ বিস্ময় মানি কৈলে হে প্ৰভু আপোনাৰ্ কি আজ্ঞা ময় কি কৰিম্। প্ৰভুৱে তেওক্ কৈলে উঠা নগৰলৈ যোৱা পাচে যিহকে তুমি কৰিব লাগিব তাক্ তোমাৰ্ আগৎ কোৱা যাব।
৭ তেওঁৰ্ লগৰ্ মানুহে সেই শব্দ শুনলে কিন্তু কাকো
৮ নে দেখি বিস্ময় মানি নিজম হই ৰল্। তেতিয়া শাউল্ মাটিৰপৰা উঠিল তেওঁৰ্ চকু মেলি হলৎ কাকো দেখা নে-পালে কিন্তু সিহঁতে হাতৎ ধৰি
৯ তেওঁক্ দমাশেকলৈ আনিলে। আৰু তেওঁ তিন দিনলৈকে দৃষ্টিহীন হই থাকিল্ আৰু একো খোৱা পিয়া ন কৰিলে।

১০ দমাশেকৎ এজন্ ভকৎ আছিল্ তেওঁৰ্ নাম্ অনানীয়াহ্ পাচে প্ৰভুৱে এক্ দৰ্শন দি তেওঁৎ কলে হে অনানীয়াহ্
১১ তেওঁ কৈলে হে প্ৰভু ময় এই দেখোক্। প্ৰভুৱে তেওঁৎ কলে তুমি উঠি সোজা নামে আলিলৈ যোৱা আৰু যিহুদাহৰ্ ঘৰৎ তাৰ্চ্চৰ শাউলৰ্ বতৰা
১২ পোদাগোকিয়োনা সি প্ৰাৰ্থনা কৰে। আৰু এক্ দৰ্শনৎ অনানীয়া নামে এজনক্ ঘৰলৈ আহি সি দেখিবলৈ
১৩ তাৰ ওপৰৎ হাতৎ দিবৰ্ দেখিলে। তেতিয়া অনানীয়াহ্ উত্তৰ্ কৰিলে হে প্ৰভু সেই মানুহে তোমাৰ্ যিৰুশালমৎ থকা ধৰ্ম্মবন্ত মানুহক্ কিমান হিংসা
১৪ কৰিছে আৰু এখেতো যিবিলাকে তোমাৰ্ নামে প্ৰাৰ্থনা কৰে সেই বিলাকক্ বান্ধিবলৈ বড় পুৰোহিৎ

বিলাকৰপৰা পৰাক্ৰম্ পাইছে বহুত মানুহৰ মুখে
১৪ মই তাৰ্ এই কথা শুনিছো। কিন্তু প্ৰভুএ তেওঁক্
কুলিলে তুমি যোৱা কিয়নো আন্ দেশৰ্ মানুহবে
ৰজাবিলাকৰে যিশ্ৰএলৰ্ সন্তবিলাকৰ আগৎ
মোহোৰ্ নাম্ লবলৈ সি মোহোৰ এক মনোনীত
১৫ পাত্ৰ হইছে কিয়নো মোৰ্ নামৰ্ কাৰণে সি কিমান্
দুখ পাব তাক মই তাক্ দেখুৱাম্।—
১৬ এই হেতুক অননীয়াহ্ গৈ ঘৰৎ সোমাই তেওঁৰ্
ওপৰৎ হাৎ দি কুলিলে হে ভাই শাঙল্ যি প্ৰভু যিশু
এ তুমি আহিবৰ্ সময়ৎ তোমাক্ বাটৎ দেখা দিলে
তেঁৱেই তুমি দৃষ্টিপাবলৈকে ধৰ্ম্মাত্মাৰে পূৰ্ হবলৈকে
১৭ মোক্ তোমাৰ্ ওচৰলৈ পঠিয়াইছে। পাছে তেতি
ক্ষণে তেওঁৰ্ চক্ষুৰপৰা বাকলিৰ্ নিচিনা কেতোট পৰিল্
পাছে তেতিক্ষণে দৃষ্টি পালে আৰু উঠি বুৰোৱা
১৯ হল্। পাছে কিছু খাই বল্ পালে আৰু শাঙল্ দমাশে
২০ কৎ ভকৎ সকলে সৈতে দিনা দিয়েক থাকিল্। আৰু
তেতিক্ষণে সিনাগগৎ খ্ৰীষ্টৰ্ কীৰ্ত্তন কৰিলে বোলে
২১ তেওঁ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ। কিন্তু মানুহে এই তেওঁৰ্
কথা শুনি বিস্ময় মানিলে কুলেও যি মানুহে এই
নামে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যি যিৰুশালমৎ ইমান বিনাশ
কৰিলে আৰু বড় পুৰোহিতবিলাকৰ তলৈ সিহঁতক্
বান্ধি লৈ যাবলৈ এথেলৈকে আহিল্ সেয়ে এই
২২ ন হয় নে। কিন্তু তেওঁ নিশ্চয়ে খ্ৰীষ্ট যেন্ দমা
শেকৎ এই প্ৰমাণ দিবলৈ শাঙল্ বৰ সাহিয়াল

হুই দমাশেকনিবাসী য়িহুদীহঁতক লদ্ কৰিলে ।
২৩ ভালে দিন্ হলৎ য়িহুদীহঁতে তেঁওক্ মাৰিবলৈ
২৪ আলচ কৰিলে কিন্তু সিহঁতৰ্ অভিপ্ৰায় শাওলে
জানিলে আৰু সিহঁতে তেঁওক্ মাৰিবলৈ ৰাত্ৰিন্দিবা
২৫ দুৱাৰেৎ পহৰিয়া দিলে । কিন্তু ভকৎসকলে ৰাতি
এই তেঁওক্ গচৰ পাচি দি পাচিৎ ভৰি দিলে ।—
২৬ তাৰ্ পাচে শাওলে য়িৰুশালমৎ ওপগত হুই শিষ্য
বিলাকে সৈতে মিলিবলৈ ধৰিলে কিন্তু এটায়ে তেঁওক্
২৭ ভবালে আৰু তেঁও ভকৎ হেন ন পতিয়ালে । কিন্তু
বাৰ্ণবায় তেঁওক্ পাচনীবিলাকৰ্ ওচৰলৈ আনিলে
আৰু বাটৎ তেঁও যেনেকৈ প্ৰভুক্ দেখিছিল্ আৰু
তেঁও তেঁওৎ যেনেকৈ কথা কৈছিল আৰু তেঁও যেনেকৈ
নিৰ্ভয় হুই দমাশেকৎ য়িশুৰ্ নামে যেনেকৈ কীৰ্ত্তন
২৮ কৰিছিল এই বিলাক সিবিলাকক্ জনালে । এই
হেতুক য়িৰুশালমতে সিবিলাকৰ্ লগৎ অহাযোৱা
২৯ কৰি সি থাকিল্ । আৰু প্ৰভু য়িশুৰ নামে নিৰ্ভয়ৰূপে
কথা কলে আৰু গ্ৰীক মানুহে সৈতে বিবাদাবিবাদি
লগালে কিন্তু সিহঁতে তেঁওক্ বধিবলৈ ওপায় কৰিলে ।
৩০ ভায়েক্ বিলাকে তাকে জানি তেওক্ কাইসাৰিয়ালৈ
লৈ গলৎ তেঁওক্ তাৰ্ষসলৈ পঠিয়ালে ।—
৩১ তেতিয়া য়িহুদাহ্ দেশৰে গালিলিৰে শমৰোণাৰে
মণ্ডলীবিলাকৰ জিৰণী আছিল আৰু সিবিলাক
পুৰদৃঢ় হুই প্ৰভুৰ্ ভয়ত ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ দোৱাৰায় আনন্দে
আচৰি বাঢ়িল্ ।—

৩২ পিতৰে সেইবিলাক্ দেশলৈ গৈং লদ্দানিবাসি সন্ত
৩৩ বিলাকৰ্ ওচৰ্ পালে গৈ। আৰু আঠ্ বৎসৰৰে
পৰা পাটীৎ পড়ি গাহৰ্ লগা নৰিয়া আইনেয়স্
৩৪ নামে এক্ মানুহক্ তাতে দেখিলে। তেতিয়া
পিতৰে তাক্ ঠুঁলিলে ঐ আইনেয়স যিশু খ্রীষ্টে তাক্
সুস্ত কৰে তয় উঠ কহ্ পোন কৰ্ তাতে সি তেতি
৩৫ ক্ষণে উঠিল্। পাচে লদ্দাৰে সাৰোণৰে এটাই
মানুহে তাকে দেখি প্ৰভুৰ্ ফলিয়া হল্।—
৩৬ ডাবিতা অৰ্থাৎ দৰ্কাস্ নামে এজনী তিৰোতা
শিষ্য জাফোৎ আছিল্ সেই তিৰী আপুনি কৰা সু
৩৭ কৰ্ম্মৰে দানেৰে ভৰ্পূৰ্ আছিল্। সেই কালৎ
তাই নৰিয়া পড়ি মৰিল্ পাচে সিহঁতে তাইক্ বুৱায়
৩৮ ওপৰৰ্ এক্ কোঠাৎ থলে। লদ্দা জাফোৰ্ ওচৰ্
আছিল্ সেই নিমিত্তে শিষ্যবিলাকে পিতৰ্ তাতে
থাকিবৰ্ বতৰা পায় তেঁওৎ থৰ্কৈ সিহঁতৰ্ ঠাইলৈ
৩৯ আহিবলৈ কবলৈ দুটা মানুহক্ পঠিয়ালে। তেতিয়া
পিতৰ্ উঠি সিহঁতে সৈতে গল্। সি যাৎ লগালৎ
সিহঁতে তেঁওক্ সেই ওপৰ্ কোঠালৈ আনিলে আৰু
এটাই বাৰীহতে চাৰিওফালে কান্দিং দৰ্কাসে আপু
নি জীয়াই থাকোতে যি-চোলা আৰু কাপড় শিজিল্
৪০ সেই কাপড় দেখুৱায়ং থিয় হল্। কিন্তু পিতৰে এটাই
কে বাজ উলিয়াই আঠু পাৰি প্ৰাৰ্থনা কৰি পাচে মৃত
কৰ্ শৰীৰৰ্ ফাললৈ ওভতি ঠুঁলিলে অ ডাবিতা উঠ
তাতে সেই তিৰীএ চকু মেলিলে আৰু পিতৰক্ দেখি

৪১ বহিল। তেতিয়া তেঁও হাতে ধৰি তাইক তুলিলে
পাচে মাধুবিলাককে বাৰিহতকে মাতিয়ানি তাইক
৪২ জীয়াই দিলে। এই কাৰ্য্যৰ্ বতৰা জাফোৰ্ সকলে
ঠানে গল্ তাতে বহু মানুহে প্ৰভুৎ আস্থিৰ্ কৰিলে।
৪৩ তাৰ্ পাচে জাফোতে শীমোন্ ঘয়ৰ্ ঘৰৎ তেঁও ভালে
দিন্ আছিল্।—

পৰ্ব্ব ঔতালীয় বৰুৱা নামে প্ৰসিদ্ধ বৰুৱাৰ্ এশ চিপা
১০ হীৰ অধিকাৰ্ কৰ্ণেলিয়স্ নামে জেন কাইসাৰিয়াৎ
২ আছিল্ তেঁও ধাৰ্ম্মিক্ আৰু সকৰিয়ালে ঈশ্বৰলৈ ডৰা
ই আৰু মানুহক্ বহু দান্ দি। আৰু ঈশ্বৰৰ্
৩ আগৎ নিতৌ প্ৰাৰ্থনা কৰে। তেঁৱেই দিনৎ
তিনি পৰিয়া মান্ বেলাৎ এক দৃষ্টিৰে দেখিলে ঈশ্বৰ
এৰ্ দূতে প্ৰত্যক্ষ হই তেওৰ্ ওচৰৈৰ সোমায় কলে
৪ হে কৰ্ণেলিয়স্। তেঁও বড় ভয়াৰ্ত্ত হই তেঁওলৈ হৰ
লাগি চায় ঝুলিলে হে প্ৰভু এই কি সেই দূতে তেওক্
ঝুলিলে তোমাৰ্ প্ৰাৰ্থনাকে তোমাৰ্ দানকে ঈশ্বৰৰ্
৫ থানৎ স্মৰ্বলগা আছিছে এয়েৰেই এতিয়া জাফো
৬ লৈ মানুহ পঠিয়ায় যাৰ্ ওপনন্দা নাম্ পিতৰ্ এনে যি
শীমোন তেঁওকে অনোৱা তেঁও একশীমোন্ নামে
ছচিৰ ঘৰতে আছে তাৰ ঘৰ সাগৰৰ্ তীৰৎ তুমি
৭ যি কৰ্বলগা তাক্ তেঁও তোমাৎ কব। যি দূতে
কৰ্ণেলিয়সৎ কৈছিল্ তেঁও গলৎ কৰ্ণেলয়স ঘৰৰ
দুটা লগুৱাকে আৰু যিবিলাকে তেওৰ আনুষঠান্
নিতৌ ধৰে সিহঁতৰ্ মাজৰে এক ধাৰ্ম্মিক্ চিপাহীক্

৮ যাতি আনি এইবিলাক্ কথা কৈ সিইঁতক্ জোফালৈ
পঠিয়ালে।—
৯ পাচ দিনা সিইঁতে গৈ২ নগৰৰ্ ওচৰ্ পালে গৈ
সেই কালৎ দিনৎ দুপৰিয়া পিতৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈ
১০ ঘৰৰ্ চালৰ্ ওপৰলৈ গল্। তেতিয়া তেঁৱৰ্ ভোক্
লাগিলৎ কিছু খাবলৈ খুজিলে কিন্তু সিবিলাকে
১১ যি কালৎ ৰান্ধি চল্ তেতিয়া তেঁও মুৰ্চ্ছিৎ হৈই পৰিল।
১২ আৰু স্বৰ্গৰ্ দুৱাৰ্ মুকলি দেখিলে আৰু পৃথিবীৰ্
সকলো বিধি জন্তুএ বন পক্ষীএ উৰগ সকলিৰ্ ঠৰায়ে
যিহত আছিল্ এনে বড় চেলেঙৰ নিচিনা চাৰি চুক্
জোৰা এক্ বস্তু নামি২ পৃথিবীতে নমোৱা হল্ জৈয়া
১৩ কে দেখিলে। পাচে এক্ শব্দ তেঁৱৰ্ ওচৰৎ উঠিল্
১৪ হে পিতৰ উঠা মাৰ্ খোৱা। কিন্তু পিতৰে কুলিলে
হে প্ৰভু এনে ন হয় কিয়নো কোনো সামান্য অথবা
১৫ অপবিত্ৰ বস্তু ময় কোনো কালৎ খোৱা নাই। দ্বিতীয়
বেলি সেই শব্দে তেঁওৎ কলে ঈশ্বৰে যিহক্ পবিত্ৰ
১৬ কৰিচে তাকে সামান্য ন কৰিবা। এই কৰ্ম্ম তিনি
বেলি হল্ তাৰ্ পাচে সেই চেলেঙ পুনৰ্ স্বৰ্গলৈ টানি
১৭ নিলে। সেই দৰ্শনৰ্ অৰ্থ কি পিতৰে জৈয়াকে মনৎ
ভাবোতেই দেখা যিং মানুহক্ কৰ্ণৈলিয়সে পাঠি
চিল্ সিইঁতেই শীমোনৰ্ ঘৰ কৎ জৈয়াকে সুধিচিল্
১৮ আৰু দুৱাৰ্ মুখৎ থিয় হৈই হিঙ্কিয়াই সুধিলে। যাৰ্
উপনাম পিতৰ্ এনে যি শীমোন্ তেঁও এই খানৎ

১৯ থাকে সে সে থাকে। যি দৰ্শন পিতৰে দেখিছিল তেঁও
তাকে ভাবিছিল্ তেনেতে পৰমাত্মায় তেঁওক কলে
২০ দেখা তিনি মানুহে তোমাক্ বিচাৰিছে। এই হেতুকে
উঠা নামা আৰু একো সংশয় ন কৰি সিহঁতৰ
লগত যোৱা কিয়নো ময় সিহঁতক্ পঠিয়াইছো।
২১ তেতিয়া কৰ্ণেলিয়সে যিং মানুহক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ
পাঁচিছিল্ পিতৰ্ নামি সিহঁতৰ্ কাখৰলৈ গল্ আৰু
হুঁলিলে দেখা যাকে তহঁতে বিচাৰিছ তেঁও ময়েই
২২ তহঁত কিকাৰণে আহিছ। সিহঁতে কলে পৰ
মাৰ্থিক্ আৰু ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰে আৰু এটাই য়িহু
দীৰ্ আগত যশী এন চিপাহীৰ্ অধিকাৰ্ কৰ্ণে
লিয়সে আপোনাক্ আপোনাৰ্ ঘৰলৈ আনিবলৈ
মানুহ পঠিয়াবলৈ আৰু আপোনাৰ্ মুখে কথা
শুনিবলৈ এক্ ধৰ্ম্মৱন্ত দূতৰ্ দোৱাৰায় প্ৰত্যাদিষ্ট
২৩ হইছিল। এই হেতুকে তেঁও সিহঁতক্ ঘৰলৈ
মাতি নি আলহি থুইছিলে পাচ্ দিনা পিতৰ্ সিহঁতে
সৈতে গল্ আৰু জাফাৰ্ ভায়েক্ গোটা দিয়েকো
২৪ তেঁওৰ সৈতে গল্। পাচ দিনা সিৰিলাক্ কাই
সাৰিয়াত শোমালে আৰু কৰ্ণেলিয়সে আপোনাৰ্
মিতিৰকে ওচৰৰ্ মানুহকে মাতি য়ানি জৰিলাক্
২৫ লৈ অপেক্ষা কৰি আছিল্। পিতৰ্ ঘৰত শোমাই
ছে গৈ তেনেতে কৰ্ণেলিয়সে তেঁওৰ্ লগ ললেহি
আৰু তেঁওৰ চৰণত পৰি তেঁওক্ পূজা কৰিলে।
২৬ কিন্তু ওঠা ময়ো একন মানুহ পিতৰে এই হুঁলি

২৭ তেঁওক্ তলিলে। পাচে তেঁৱে সৈতে কথা কওঁতে কৈং
দুৱলৈ গৈ ভালেমান্ মানুহ চাপিবৰ্ দেখিলে।
২৮ তাতে তেঁও সিবিলাকং কলে য়িহুদী কুলীয়া কোনো
এ আন্ দেশৰ্ কোনোএ সৈতে সম্ভাষা আৰু দুৱলৈ
যোৱা কৰিব ন লগা ঊয়াক্ তোমোলাকে জানা কিন্তু
কাকো সামান্য অথবা অপবিত্র জ্ঞান ন কৰিবলৈ
২৯ ঈশ্বৰে মোৰ্ আগং প্রৌচিক কৰিচে। এই হে
তুক্ মোক্ মানুহে মাতিবলৈ গৈ পালতেই ময়
নিসংশয় হই আহিচো এয়েৰেই মোক্ কিয়েলেই
৩০ মাতিচা ঊয়াকে ময় শোধোঁ। কর্ণেলিয়সে
ইুলিলে চাৰি দিন হল্ ময় এত্তেবেলি লৈকে লঘোন
কৰি আছিলো তাতে তিনি পৰিয়া বেলিং ময় আপো
নাৰ্ দুৱৰং প্রার্থনা কৰিলো পাচে কান্তিমন্ত বস্ত্র পিন্ধি
৩১ এজন্ মোৰ্ আগং থিয় হল্। সেই জনে ইুলিলে
হে কর্ণেলিয়স্ তোমাৰ্ প্রার্থনা শুনা গৈচে আৰু
৩২ তোমাৰ্ দান ঈশ্বৰৰ্ মনৰ্ গোচৰ্ হইচে। এই
হেতুক্ জাফালৈ মানুহ পঠিয়াই যাৰ্ ওপ্নাম্ পিতৰ
এনে যি শীমোন্ তেঁওকে মতোৱা তেঁও সাগৰৰ্ তীৰৰ্
শীমোন মুচিৰ্ দুৱৰং বহা কৰিআচে তেঁও আহি তো
৩৩ মাং কব। এই হেতুক্ তেতিক্ষণে ময় আপোনাক্
মাতিবলৈ পঠিয়ালো আপুনি আহিল্ ভাল্ কৰিলে
এই হেতুক্ ঈশ্বৰে আপোনাৰ আগং যি কথাৰ
আজ্ঞা কৰিচে সেই সব কথা শুনিবলৈ আমি এটাই
ঊয়াতে ঈশ্বৰৰ্ আগং একতাপত্তি হইচো।—

৩৪ তেতিয়া পিতৰে মুখ মেলি কলে ঈশ্বৰ নিচাটু-
৩৫ কিন্তু যিশু খ্রীষ্ট তেঁওঁৰেই এটাইৰে প্ৰভু তেঁওৰ দ্বাৰা
৩৬ বায় যি কুশল সেই কুশলকে কীৰ্ত্তন কৰোতা যি
ঈশ্বৰ তেঁও যিশ্ৰএলৰ সন্ততিবিলাকলৈ যি কথা
৩৭ পঠিয়াইছে সেই কথাৰ অনুসাৰে প্ৰতি দেশৰ মানু
হৰ মাজত যি কোনোএ তেঁওলৈ ভয় আৰু ওত্তম
কৰ্ম্ম কৰে তাকে তেঁও গ্ৰহণ কৰে ঈয়াক মঁয় নিশ্চয়ে
জানো। শোভন কৰ্ম্ম কৰি শয়তানে পোৱা মানু
হকো সুস্থ কৰি ফিৰিলে ঈশ্বৰ তেঁওৰ সৈতে আছিল
৩৮ এনেকৈ তুমি মূ বলে যি যিশু নাজৰেথ তেঁওকে ঈশ্বৰ
যি ৰূপে পবিত্ৰ আত্মাৰে মহিমাৰে অভিষেক কৰিলে
যোহনে যি বুৰ প্ৰবৰ্ত্তালে সেই বুৰ প্ৰবৰ্ত্তোৱা কালৰ
৩৯ পাচে তেঁওৰ এই যি কথা গালিলিকে আদি কৰি যিহু
দাহ দেশত প্ৰচাৰ কৰা হল সেই কথা তোমালোকে
জানা। তেঁও যিহুদাহ এটাই দেশতে যিৰুশালমতে
যিং কৰ্ম্ম কৰিলে সেই যি কৰ্ম্মৰ সাক্ষী আমি তেঁওক
৪০ সিহঁতে গছত আঁৰি বধিলে। তেঁওক ঈশ্বৰে তৃতীয়
৪১ দিনা তুলি প্ৰত্যক্ষ কৰি দেখুৱালে এটাইৰে আগত
দেখুৱালে এনে হয় কিন্তু ঈশ্বৰে আগেই নিয়ো
জন কৰা সাক্ষীবিলাকৰ আগত অৰ্থাত তেঁও মৃত্যুৰ
পৰা ওত্থান পাচে তেঁওৰ সৈতে খোৱা পীয়া কৰিলো
৪২ যি আমি সেই আমাৰ আগত। আৰু ৰাজ্যৰ
আগত কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ আৰু জীৱত মৃতক যিমান
মানুহ সিহঁতৰ শোধোক বিষয়ত যি জন নিয়োজিত

হইছিল তেঁৱেই সেই এই পুমাণ দিবলৈ তেঁও
৪৩ আমাক আজ্ঞা কৰিলে। যি কোনএ তেঁওৎ বিশ্বাস
কাৰ সেই মানুহৰ পাতক তেঁওৰ নামে মাণ্ডিব যেন্
৪৪ এই পুমাণমদো আচাৰ্য্য দিয়ে। পিতৰে এই
কথাকৈছে তেনেতে যিবিলাকে কথা শুনিছিল সেই
৪৫ এটাইৰে ওপৰৎ ধৰ্ম্মাত্মা পৰিল। যি সুন্নতী মানুহে
আস্তিক্ কৰিলে অৰ্থাৎ যেতেক্ মানুহ পিতৰে
সৈতে আছিল্ সিবিলাকেও অদ্ভুৎ মানিলে কিয়নো
আন্ আন্ দেশৰ্ মানুহৰ্ ওপৰতো ধৰ্ম্মাত্মাৰূপ্
৪৬ দান্ কৰা হল্। কিয়নো নানা মাৎ মাতিবৰ্ আৰু
ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰিবৰ সিবিলাকে সিবিলাকক্
৪৭ শুনলে। তেতিয়া পিতৰে মাৎ লগালে আমি
যেনেকৈ ধৰ্ম্মাত্মাক্ পাইছো তেঁওকে তেনেকৈ পাই
ছে যি ঔবিলাকে ঔবিলাকক্ ডুবাবলৈ পানি গুচাব
৪৮ কোনে পাৰে। এই হেতুক্ পুভুৰ নামে সিবিলাকক্
ডুবাবলৈ তেঁও আজ্ঞা কৰিলে পাচে আৰু দিনাদেক্
সিবিলাকে সৈতে থাকিবলৈ সিবিলাকে তেঁওক্
মিনতি কৰিলে।—

পৰ্ব্ব আন্ দেশৰ মানুহে ঈশ্বৰৰ্ কথা গুহণ কৰিছিল্
১১ যেন্ যিহুদাহ দেশৎ থকা পাঁচনীবিলাকে ভায়েক্
২ বিলাকেও জেয়াক্ শুনিলে। পাচে পিতৰ্ যিৰুশালমৎ
৩ বলৎ সুন্নতী যিবিলাক সেইবিলাকে তেঁৱে সৈতে
দন্দ লগালে বোলে তুমি অসুন্নতী মানুহবতলৈ গৈ
৪ সিহঁতে সৈতে খাইছা। তেতিয়া পিতৰে আদিৰে

পৰা সেই এটাই কথা বিশেষ কৰি সিইঁতৰ আগৎ
৫ কলে। তেঁও কলে ময় জাফা নগৰৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিছিলো
পাচে অচৈতন্য হৈ ময় এক দৰ্শন দেখিলো তাহৰ
চেলেঙৰ নিচিনা এক বস্তু স্বৰ্গৰপৰা নামি চাৰি
চুকেৰে নামিছিল পাচে মোৰ ওচৰলৈকে আহিল।
৬ ময় তাতে দৃষ্টি লাগি বিবেচনা কৰিলো পৃথিবীৰ
জন্তুবিলাকক বনপশুবিলাকক ওৰগবিলাকে আকা
৭ শৰ পক্ষীবিলাকক দেখিলো। পাচে হে পিতৰ উঠা
মাৰ খোৱা এই কথা কোৱা এক শব্দ ময় শুনিলো।
৮ কিন্তু ময় কলো হে প্ৰভু এনে ন হয় কিয়নো সামান্য
অথবা অপবিত্ৰ কোনো বস্তু মোৰ মুখৎ কোনো কা
৯ লে সোমোৱা নাই। সেই শব্দে দ্বিতীয় বেলি মোৰ
স্বৰ্গৰপৰা শমিদিলে ঈশ্বৰে যিহকে পবিত্ৰ
১০ কৰিছে তাক সামান্য ন বুলিবা। এই কৰ্ম্মেই তিনি
১১ বেলি হল পাচে এটাই দ্ৰব্য স্বৰ্গলৈ আকৰ্ষণ কৰা হলা
দেখা ময় যি ঘৰৎ আচলো সেই কালতে তিনি
মানুহ কাইসাৰিয়াৰপৰা মোৰ তলৈ পাঠনী হই
১২ সেই ঘৰলৈকে আহিছিল। সিহঁতে সৈতে নিসং
শয় হই যাবলৈ পৰমাত্মায় মোক আজ্ঞা কৰিলে
১৩ আৰু এই ছয় ভায়ো মোৰ লগৎ গল পাচে আমি
১৪ সেই মানুহৰ ঘৰৎ সোমালোগৈ। জাফালৈ
মানুহ পঠিয়াই দিয়া আৰু যাৰ উপনাম পিতৰ
এনে যি শীমোন তেঁওক মতোৱা তুমিএ তোমাৰ
এটাই পৰিয়ালো যিহেৰে তৰিবা এনে কথা তেঁও

তোমাৎ কব আপোন ঘৰতে যিয় হুই এই কথা কঁওতা
এক দূতক্ তেঁও দেখিছিল্ এই কথা তেঁও আমাৎ
১৫ কলে । পাচে ময় কবলৈ ধৰিলৎ ধর্ম্মাত্মা যেনেকৈ
আদিতে আমাৰ ওপৰৎ পড়িছিল তেনেকৈ সিবিলা
১৬ কব ওপৰতো পড়িল্ তেতিয়া প্ৰভুএ যি কথা কলে
যোহনে পানিৎ ডুবালে হয় কিন্তু তোমোলাক ধর্ম্মা
ত্মাৎ ডুবোৱা হব এই তেঁওৰ্ কথা ময় মম বলো ।
১৭ এয়েৰেই প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক্ পতীয়ঁও আমাক্ যি দান্
ঈশ্বৰে দিলে তেঁও সেই দান সিবিলাকৰো দিলে
ময় কোন্ ময় ঈশ্বৰক নিষেধ্ কৰিবলৈ পাৰিম্ ।
১৮ সিহঁতে এই কথা শুনি নিজয্ দিলে পাচে ঈশ্বৰক্
স্তুতি কৰি কলে তেবে আন্ মানুহে জীৱন্ পাবলৈ
ঈশ্বৰে সিহঁতক্ মন্পালটন দিছে ।—
১৯ সেই কালৎ স্তেফানসলৈ যি উপদ্ৰৱ হুইছিল্ তাতে
যিবিলাক গোটং হুইছিল্ সেইবিলাকে ফিনীকি
এড়ি আৰু কুপ্ৰ আৰু আন্তিয়খলৈকে ভ্ৰমি ফুৰিলে ।—
২০ সিবিলাকৰো কেতেটি মানুহক্ কপ্ৰসৰে কিৰে
নিৰে আচিল্ সিবিলাকে আন্তিয়োখলৈ গৈ গ্ৰীক
২১ মানুহৰ্ আগৎ প্ৰভু যিশুক্ কীৰ্ত্তন্ কৰিলে । আৰু
প্ৰভুৰ হাৎ সিবিলাকে সৈতে আচিল্ তাতে তাশে
মানেও আস্তিক্ কৰি প্ৰভুৰ্ ফলিয়া হল্ ।—
২২ সিবিলাকৰ্ এই বতৰা যিৰুশালমৰ্ মণ্ডলিৰ
কাণৎ পড়িলি পাচে সিবিলাকে বাৰ্ণবাক্ আন্তিয়ো

২৩ যলৈ যাবলৈ পঠিয়ালে। সেই আণ্টিয়োখলৈ
ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ দেখি আনন্দ কৰিলে আৰু মন
নিয়ম্ কৰি প্ৰভুৰ্ ফাললৈ আসক্তি কৰি থাকিবলৈ
২৪ সেই এটাইকে উপদেশ্ দিলে। কিয়নো তেঁও সাধু
মানুহ আৰু ধৰ্ম্মাত্মাৰে প্ৰতীতিৰে ভৰপূৰ্ আছিল্
আৰু ভালেমান্ মানুহ প্ৰভুৰ ফলিয়া কৰা হল্।
২৫ পাচে শাওলক্ বিচাৰিবলৈ বাৰ্ণবা তাৰ্ষসলৈ গল্
আৰু তেঁওক্ পায় আণ্টিয়োখলৈ আনিলে। তাতে
২৬ সিবিলাকে এবৎসৰ্ মণ্ডলিত সৈতে থাকি বহু মানু
হক্ শিখালে পাচে আণ্টিয়োখৎ শিষ্যবিলাকে প্ৰথ
মতে ঈশ্বৰৰ্ নিয়মে খ্ৰীষ্টিয়ান্ নামেৰে প্ৰসিদ্ধ
২৭ হইছিল্। সেই কালৎ আচাৰ্য্যবিলাক যিৰুশালে
২৮ মৰ্পৰা আণ্টিয়োখলৈ আহিল্ আৰু আগবস্
নামেৰে সিবিলাকৰ এজনে উঠি বড় একাল্ এটাই
দেশৎ হব এই কথা পৱিত্ৰ আত্মাৰ্ দ্বাৰায় জনালে
কেতে দিনৰ্ পাচে ক্লদিয়স কাইসৰৰ কালৎ সেয়ে
২৯ হল্। এই হেতুকে গায় প্ৰতি আপোন শক্ত্যনু
সাৰে যিহুদাহ্ দেশৎ থকা ভায়েকবিলাকৰ তলৈ
কিছু দান পঠিয়াবলৈ শিষ্যবিলাকে নিয়ম্ কৰিলে।
৩০ পাচে তেয়াকে কৰি বাৰ্ণবাৰে শাওলৰে হাতত বৃদ্ধ
লোক বিলাকৰ তলৈ তাকে পঠিয়ালে।—

পৰ্ব্ব সেই কালৎ হেৰোদ ৰজায় মণ্ডলীৰ কেতেটি
১২ মানুহক্ দুখ দিবলৈ হাত মেলিলে আৰু যোহনৰ
২ ভায়েক যাকোবক্ তৰোৱালেৰে বধিলে। পাচে

৩ জীয়াতে য়িহুদীবিলাকে সন্তোষ পালে জীয়াকে দেখি
পিতৰকো ধৰিবলৈ উপায় কৰিলে সেই কালৎ বেখ
৪ মিৰ পিঠা খাবৰ দিন হল। তেতিয়া তেঁও তেঁওক্
ধৰি বন্দী কৰিলে আৰু পেঁসাখৰ্ পাচে তেঁওক্
মানুহৰ্ আগলৈ উলিয়াবলৈ মন কৰি চাৰি গাঁড়া
৫ সিপাহীক্ তেঁওৰ্ লগা দিলে। এই হেতুকে পিত
ৰক্ বন্দীশালৎ থোৱা হল্ কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ আগৎ
তেঁওৰ্ অৰ্থে সকলো মণ্ডলিয়ে সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰা
হল্।—

৬ হেৰোদে যেতিয়া তেঁওক্ বাজ উলিয়াবলৈ মন্
কৰিলে সেই ৰাতি পিতৰ্ দুয় চিপাহীৰ্ মাজৎ দুই
লোহাৰে বন্ধিৎ হই শুই আছিল্ আৰু পহিৰাইঁতো
দুৱাৰ্ অগতে থিয় হই বন্দীশালৎ পৰ্ দিছিল।
৭ সেই কালতে দেখা ঈশ্বৰৰ্ এক্ দূতে তেঁওক্ দেখা
দিলে আৰু বন্দীশালৎ পহৰ হল তেতিয়া সেই
দূতে পিতৰৰ্ কোখৎ কোব্ মাৰি তেঁওক জগায়
কলে বেগে থৰকৈ উঠা তাতে তেঁওৰ্ হাতৰ্ লোহা
৮ খুলকি পৰিল্। পাচে দূতে তেঁওৎ কলে তোমাৰ্
কঙ্কাল্ বান্ধা আৰু যৰম্ ভৰিৎ পিন্ধা তেতিয়া
তেঁও তাকে কৰা হল্ তাৰ্ পাচে সেই দূতে তেঁওক্
কুলিলে তোমাৰ্ কাপড় গাৎ লোৱা মোৰ্ পিচেৎ
৯ আহাঁ। পাচে তেঁও বাজ ওলালৎ তেঁওৰ্ পিচেৎ
গল্ আৰু দূতে যি কৰা হল্ সেয়ে সচ্চ জীয়াক বু

বুঝিলে কিন্তু আপুনি এক দর্শন্ দেখিলে এই বুলি
১০ ভাবিলে। সিবিলাকে পুথম চকিকে দ্বিতীয় চকিকে
এড়ি যি লোৰ্ কপাট দি নগৰলৈ গৈ তেওঁৰ্ ওচৰলৈ
আহিল্ সেই কপাট্ আপুনি মুকলি হল্। পাচে
বাজ ওলাই সিবিলাক্ ৰাজ বাটৰ্ সীমালৈকে গল্
১১ তেতিয়া দূতে তেওঁক্ এড়িলে। পিতৰে চেতন্ পায়
বুলিলে পুভুৱে আপোনাৰ্ দূতক্ পঠিয়ায় হেৰোদৰ্
হাতৰ মাদো যিহুদীহঁতৰ্ অপেক্ষাৰপৰা মোক্
উদ্ধাৰ্ কৰিলে ঔয়াক্ মই এতিয়া নিশ্চয়ে জানিলো।
১২ আৰু তেওঁ বিবেচনা কৰি যাৰ্ উপনাম মার্ক এনে যি
যোহন্ তেওঁৰ্ মাক্ মাৰিয়াৰ্ ঘৰলৈ আহিল্ তাতে
ভালেমান্ মানুহ প্রার্থনা কৰি আছিল্।—
১৩ তেতিয়া পিতৰে কপাটৎ দাৰৰ্ মাৰিছে তেনেতে
ভৎ কোন ঔয়াকে জানিবলৈ ৰোদা নামেৰে এজনী
১৪ ডেকেৰী আছিল আৰু পিতৰৰ্ মাৎ বুঝি মনৎ ৰঙ্গ
লাগি কপাট্ নে মেলিলে কিন্তু লৰুড়ি কলেগৈ বোলে
১৫ পিতৰ্ দুৱাৰ্ মুখতে থিয় হই আছে। তাতে সিবি
লাকে বুলিলে তই বলিয়া হইচ কিন্তু তাই অৱশ্যে
সত্য ঔয়াকে নিশ্চয় কৰি কলে তেতিয়া সিবিলাকে
১৬ বুলিলে সি তেওঁৰ্ দূত। কিন্তু পিতৰে চপৰিয়ায়ে
আছিল্ পাচে সিবিলাকে কপাট্ মেলি তেওঁক্ দেখি
১৭ বিস্ময় মানিলে। আৰু তেওঁ সিবিলাকে নিজম্
দিবলৈ হাৎ টাৰ্বাৰ্ কৰি পুভুৱে যেনেকে তেওঁক্ বন্দী
শালৰপৰা সৰুৱাইছিল্ তাক্ কলে আৰু তেওঁ

হুঁলিলে যগ্ধ্যক্ষবলেকে স্থান্ ভায়বিলাকলেকে এই বতৰা দিয়া তাৰ্ পাচে তেঁও স্থান্ ঠাইলৈ গল্।
১৮ দিন্ হলৎ পাচে পিতৰ্ কলৈ গল্ চিপাহিহঁতৰ্ মাজৎ ঔয়াৰে হুৰাস্থৰা লাগিল্ পাচে হেৰোদে বিচাৰি তেঁওৰ্ বতৰা নে পায় পহৰিয়াহঁতক্ শোধ্
১৯ কৰি সিহঁতক্ মাৰিবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিলে। কিন্তু তেঁও য়িহুদাহ্ দেশ্ এৰি কাইসাৰিয়ালৈ গৈ তাতে থাকিল্।—

২০ সেই কালৎ সোৰৰে সীদোনৰে মানুহলৈ হেৰোদ বড় খঙ হৈছিল্ কিন্তু সিহঁতে এক মন্ কৰি তেঁওৰ্ আগলৈ আহিল আৰু ব্লাস্তস্ নামেৰে ৰজাৰ্ বৰ্ত্তুৰাক্ আপোনাৰ্ ফলিয়া কৰি মিলাৰ খুজিলে কিয়নো ৰজাৰ্ দেশেই সিহঁতৰ্ দেশ পালিত হৈছিল্।
২১ পাচে এক্ নিয়মৰ্ দিনৎ হেৰোদে ৰজাৰ্ সাজ পিন্ধি সিংহাসনৰ্ ওপৰৎ বহিল্ আৰু সিহঁতৰ্ আগৎ
২২ বাক্চতুৰালি পুচাৰ্ কৰিলে। তাতে মানুহে এটাহ্ পাৰি হুঁলিলে এই কথা ঈশ্বৰৰ্ কথা মানুহৰ্ ন
২৩ হয়। তেতি ক্ষণে ঈশ্বৰৰ্ দূতে তেঁওক্ মাৰিলে কিয়নো তেঁও ঈশ্বৰৰ মাহাত্ম্য পুচাৰ্ ন কৰিলে
২৪ তাতে তেঁও পোকে খোৱা হৈ মৰিল। কিন্তু ঈশ্ব
২৫ ৰৰ্ কথা ক্ৰমেৎ বিয়াপি বাচি গল্। তেতিয়া বাৰ্ণবায় শাওলে আপোনাৰ্ নিয়মৰ্ সেৱা পুৰ কৰি য়িৰুশালে মৰপৰা ওভতি আহিল্ আৰু যাৰ ওপনাম্ মাৰ্ক এনে য়োহনক্ লগৎ ললে।—

পর্ব্ব সেই কালৎ বার্ণবায় আৰু যাঁকে নীগৰ বোলে এনে
১৩ শীমোনে কিৰীণীয় লুকিয়সে চতুর্থভাগৰ অধিকাৰ
হেৰোদে সৈতে পালিত মনাএন্ আৰু শাওলকে
আদি কৰি জন্ দিয়েক্ আচার্য্য আৰু শিক্ষক্ আন্তি
২ য়োখৎ থকা মণ্ডলিতে আছিল্। সিবিলাকে
ঈশ্বৰৰ্ সেৱা আৰু লঘোন্ কৰিছিল্ তেনেতে ধর্ম্মা
ত্মায় কলে যি কর্ম্ম কৰিবলৈ ময় বার্ণবাকে শাওলকে
নিযোজন কৰিছো সেই কর্ম্ম কৰিবলৈ সিবিলাকক্
৩ মোলৈ বেলেগ্ কৰা। এই হেতুক্ সিবিলাকে
লঘোন প্রার্থনা কৰি সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ হাৎ দি সিবি
৪ লাকক পঁঠি দিলে। তেতিয়া সিবিলাক্ ধর্ম্মা
ত্মাৰ পাঁচনী হই সিলুকিয়ালৈ গল্ তাৰপৰা নাৱেৰে
৫ কুপ্রসলৈ গল। পাচে সালমিসৎ উপগত হই
য়িহুদীবিলাকৰ্ এটাই সিনগগৎ ঈশ্বৰৰ্ কথা কীর্ত্তন
কৰিলে আৰু য়োহনো সিবিলাকৰ্ লগতে আছিল্।
৬ সিবিলাকে সেই টাপুৰিৰ্ সকলেখিনি পাফোস
লৈকে ফুৰি বাৰয়িশু নামেৰে এজন্ মেতৰমাৰ
৭ মিছা আচার্য্য য়িহুদীক্ পালেগৈ। সর্জ্জিয়স পাওলস্
নামেৰে আতিসাৱয মানুহ দেশাধিপতিৰ্ ওচৰৎ
তেঁও থাকে সেই দেশাধিপতি বার্ণবাকে শাওলাকে
৮ মাতি ঈশ্বৰৰ্ কথা শুনিব খুজিলে। কিন্তু অর্থাৎ
যাৰ্ নাম এলিমাস্ এনে যি মেতৰমাৰ সেই দেশা
ধিপতিক্ ভক্তিৰ্পৰা ওভোতাবলৈ উপায় কৰি সিবিলা

৯ কৰ্ বিঘ্ন কৰিলে । তেতিয়া যাক্ পাওল বোলে
এনে যি শাওল্ তেঁৱেঁই ধৰ্ম্মাত্মাৰে ভৰপুৰ হই
১০ তেঁওলৈ একেদৃষ্টিৰেই চায় কুঁলিলে হেৰ কুজ্ঞান কম
জানেৰে ভৰ্পুৰ শয়তানৰ পুতেক এটাই পৰমাৰ্থৰ
শত্ৰু তয় প্ৰভুৰ্ পোন্ বাট্ বেঁকা কৰিবলৈ নেৰ্ নে ।
১১ এই হেতুক্ দেখা এতিয়া ঈশ্বৰৰ্ হাত তোৰ ওপৰৎ
আছে তাতে তয় অন্ধলা হবি কিছু কাললৈকে সূৰ্য্য
দেখিবলৈ নে পাবি । তাতে তেতিক্ষণে এক কুঁৱলি এ
এন্ধাৰে তাৰ ওপৰৎ পৰিল্ সি ঘুৰোতে কোনো এ
তাৰ হাতৎ ধৰি বাট্ দেখুৱাবলৈ মানুহ্ বিচাৰিলে ।
১২ তেতিয়া দেশাধিপতিএ তাকে দেখি প্ৰভুৰ্ শিখনীতে
অদ্ভুৎ দেখি পতিয়ালে ।—
১৩ পাচে শাওলে তেঁওৰ্ লগৰ্ মানুহে পাফোস্ এৰি
পম্ফুলিয়াৰ্ পৰ্গালৈ আহিল কিন্তু যোহনে সিবিলাকৰ্
১৪ এৰি যিৰূশালমলৈ ওভতিল । পাচে সিবিলাকে
পৰ্গা এৰি পিসিদিয়াৰ আন্টিয়োখৎ-নগৰ্ আহ শাব্
১৫ ডৎ সিনগাগৎ শোমায় বহিল্ । তেতিয়া বিধান কে
আচাৰ্য্য বাকাকে পঢ়াৰ পাচৎ সিনগাগৰ্ অধিকাৰ্
বিলাকে সিবিলাকৰ্ ওচৰলৈ মানুহ্ পঠিয়ায় কোৱা
লে হে মনুষ্যবিলাক ভায়বিলাক প্ৰজাৰ্ উপদেশ
কথা যদি তোমালোকৰ্ লগৎ কিবা আছে তেবে
১৬ কোৱা । তেতিয়া পাওলে থিয় হই হাৎ টাৰ্বাৰ্ কৰি
কলে হে যিশ্ৰএলীয়া মানুহবিলাক যি যি ঈশ্বৰলৈ
১৭ ভয় কৰে তোমালোকে মন্ দিয়া । এই যিশ্ৰএল্

মান্নহৰ ঈশ্বৰে আমাৰ পিতৃবৰ্গক ভাল পালে
আৰু মান্নহ মিসৰ দেশবাসী হলৎ সিহঁতক উদ্ধাৰ
কৰিলে আৰু ওৰ্দ্ধ বাহু কৰি সেই দেশৰ পৰা বাজ
১৮ ওলিয়ালে। পাচে চল্লিশ বৎসৰ মান হাবিৎ সিবি
১৯ লাকৰ কৰ্ম্ম সহিলে। পাচে কনাআন দেশৎ সাৎ
দেশৰ মান্নহক বিনাশ কৰি সিহঁতৰ মাটি বাঁটি সিবি
২০ লাকক আধিপত্য দিলে। এয়ে চাৰিশ পঞ্চাশ বৎসৰ
মান আছিল। তাৰ পাচে তেঁও শামূএল আচাৰ্য্য
লৈকে সিবিলাকলৈ শোধাঁক বডুৱাবিলাকক দিলে।
২১ তাৰ পাচে সিবিলাকে ৰজা খুজিলৎ ঈশ্বৰে সিবিলা
কক বেন্যামিনৰ বঙহৰ কিশৰ পুত্ৰেক শাওলক চল্লিশ
২২ বৎসৰলৈকে ৰজা পাতি দিলে। পাচে তেঁওক বিষয়া
ভাঙ্গি সিবিলাকৰ ৰজা কৰলৈ দাঊদক ওপজালে।
২৩ তেঁওৰ অৰ্থে প্ৰমাণ তেঁও দিলে বোলে য়িশিৰ পুত্ৰেক
দাঊদ মোৰ মনোনীত এজনক ময় পাইচো তেঁও
২৪ মোৰ সকলো সমাত কৰ্ম্ম পূৰ কৰিব। এই মান্ন
হৰ সন্ততিৰ পৰা য়োহন তেঁওৰ অগ্ৰগামী হই
তেঁওৰ প্ৰকাশ কৰিবলৈ মনপালটন হুত য়িশৰএ
লৰ এটাই মান্নহ আগৎ কীৰ্ত্তন কৰিলৎ তেঁও
আপোন অঙ্গীকাৰ সমাৰে য়িশৰএলৰ হক্তে য়িশুএ
২৫ ত্ৰাণকৰ্ত্তাক ওপজালে। য়োহনে আপোন কৰ্ম্ম পূৰ
কৰোতেই হুলিলে ময় কোন তোমোলাকে জেয়াতে
কি হুঝা ময় সেই জন নোহোঁ কিন্তু দেখা ময় যাৰ
পইজাৰ সোলোকাবলৈকো যোগ্য নোহোঁ এনে এ

২৬ ...োর ... আছিলে। হে মানুহবিলাক ভায়
...েক আব্রাহামর বঙহর সন্ততিবিলাক তোমো
লাকর্ মাজত যি কোনো ঈশ্বরলৈ ভয় করে তোমো
লাকর্ এয়েলৈ এই ত্রাণর্ কথা পঠা হইছে। কিয়
২৭ নো যিরুশালমবাসীইঁতে সিইঁতর্ অধিকারইঁতে ও
তেঁওক্ নে জানি আরু যি বাক্য প্রতি শাবত বারত সি
ইঁতর্ আগত পঢ়া হল্ সেই আচার্য্যবাক্য ন বুঝিও
তেঁওক্ দোষাঘাত করাতেই সেই আচার্য্যবাক্য পূর
২৮ করিছে। আরু মৃত্যুর্ হেতু একো নে পায় তেঁওক
২৯ বধার্থে পীলাতক্ প্রার্থনা করিলে। সিইঁতে তেঁওর্
কথা যিং লেখা আছে তাকে পূর করি তেঁওক ক্রুশর্পরা
৩০ নমায় সিবিলাকে মৈদামত শুৱালে। কিন্তু ঈশ্বরে
৩১ তেঁওক্ মৃত্যুর্পরা তুলিলে। আরু যিবিলাক্ তেঁৱে
সৈতে গালিলির্পরা যিরুশালমলৈ আহিল্ যিবি
লাক্ মানুহ আগত সাক্ষী হল্ সেইবিলাকক্ তেঁও
৩২ ভালে দিন্ দরিশন দিলে। আরু যি অঙ্গীকার্ পিতৃ
বর্গক্ দিয়া গৈছে ঈশ্বরর্ সেই অঙ্গীকারকে তোমো
৩৩ লাকর্ আগত আমি কীর্ত্তন করো। কিয়নো দ্বিতীয়
গীতত লেখা আছে তুমি মোহোর্ পুত্র আজি ময়
তোমাক্ জনমাইছো এই কথার্ অনুসারে তেঁও
যিশুক্ তুলি সিবিলাকর্ সন্ততি যি আমি আমার্
৩৪ আগত তেঁওক্ এড়িয়া পুত্রক করিছে। ক্ষয় লৈ
আকও নে যাবলৈ তেঁও তেঁওক্ মৃত্যুর্পরা তুলিলে
তাতে তেঁও বোলে দাঊদলৈ স্থির্ করা যি দয়া তো

৩৫ মাৰ্ ময় দিম। জীয়ালেকে তেঁও আৰু এইটো কয় তোমাৰ্ ধৰ্ম্ম ব্যক্তিৰ্ ক্ষয় দেখিবলৈ তুমি নি
৩৬ দিবা। ক্ষিয়নো দাঊদে যেতিয়া ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছানুসাৰে আপুনি জীয়াই থকাতে কৰ্ম্ম পূৰ্ কৰিছিল্ তেতিয়া টোপনিতে পৰি আপোনাৰ্ পিতৃ বৰ্গে সৈতে এক লগ
৩৭ হই ক্ষয় দেখিলে। কিন্তু যাকে ঈশ্বৰে প্ৰন্ন তুলিলে তেঁও এটি ক্ষয়া নে দেখিলে। এই হেতুক্ হে
৩৮ মনুষ্যবিলাক ভায়বিলাক্ এই মানুহৰ্ দোৱাৰায় তোমোলাকৰ্ আগৎ পাতক্ খণ্ডন্ কীৰ্ত্তন্ কৰা
৩৯ গৈছে। আৰু যেয়ে তাঁকে পতিয়ায় সেয়ে যিবিলাক্ দোষৰ্পৰা মোশহৰ্ বিধানে কৰ্ম্মেৰে নিৰ্দ্দোষী
৪০ কৰা হব নোৱাৰে সেই বিলাকৰ্পৰা নিৰ্দ্দোষী কৰা যি হয় তোমোলাকৰ্ আগৎ জীয়াকে অনেৰ্ৱা
৪১ থওক্। এই হেতুক্ হে জৈভিক্কিং-কৰাবিলাক তোমোলাকে দেখা আৰু বিস্ময় মানি বিনাশ্ হোৱা কিয়নো যি কৰ্ম্ম কোনোএ তোমোলাকৎ কলেও তোমোলাকে ন পতিয়াবা এনে কৰ্ম্ম তোমোলাকৰ্ সময়ৎ ময় কৰিম্ এই যি কথা আচাৰ্য্যৰ্ বাক্যৎ লেখা আছে সেয়ে জানো পাচে তোমোলাকৎ লাগে জীয়ালৈকে সাৱধান হোৱা।—

৪২ যিহুদীবিলাকে সিনগগ্ এৰি গলৎ আন্ দেশী বিলাকে এই কথা সিবিলাকৎ আগামি শাবতৎ হোৱা ঘাৰ্ জীয়াকে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে। মণ্ডলি ভাগিলৎ

৪৩ তালেমান্ য়িহুদীন য়িহুদীৰ্ মতাচাৰী মন্তবিলাকে পাওলে বাৰ্ণব্বাৰ পিছৎ গল্ তিহিলাকে সিবিলা হৎ কৈ জীশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহৎ স্থিৰ্ হই ৰবলৈ আদেশ্ কৰিলে।—

৪৪ তাতে পাচে শাবতবাৰৎ তালেমান্ নগৰ্ ঈশ্বৰৰ্ ৪৫ কথা শুনিবলৈ চাপিল্হি। কিন্তু য়িহুদীহঁতে জুম দেখি খিয়ালেৰে ভৰ্পূৰ্ আছিল্ আৰু পাওলে যিহ্ কলে তাৰে বিপৰীৎ কথা কৈ আৰু বিকৰ্থনা কৰি ৪৬ তেওঁক্ নিৰোধ কৰিলে। তেতিয়া পাওলে বাৰ্ণবায় নিৰ্ভয় হই এই বাক্য তুলিলে ঈশ্বৰৰ্ কথা তোমো লাকৰ্ আগৎ প্ৰথমতে কব লগা হল্ কিন্তু তোমো লাকে তাকে নিলগ্ কৰি আপোনাকে অনন্ত জীব নৰ্ অযোগ্য মনৎ কৰিলা দেখা আমি আন্ ৪৭ দেশীলৈ মুখ ওভোতাওঁ। কিয়নো প্ৰভুৱে আজ্ঞা কৰি আমাৎ কৈছে তুমি পৃথিবীৰ্ সীমালৈকে তাৰণৰ্ নিমিত্তে অবলৈ ময় তোমাক্ অন্য দেশী মানুহৰ্ ৪৮ পহৰ্ ৰূপে নিযোজন্ কৰিছো। অন্য দেশী মানুহে জীয়াকে শুনি উল্লাসিত্ হই প্ৰভুৰ কথা শ্লাঘা কৰিলে আৰু যেতেক্ মানুহে অনন্ত পৰমায়ু পাবলগা ৪৯ নিয়োজন আছিল তেতেক্ মানুহে পতিয়ালে। আৰু ৫০ প্ৰভুৰ্ কথা সেই সব্ দেশৎ বিয়াপিল্ কিন্তু য়িহুদী বিলাকে কেতেটি ভক্তিয়া বড় তিৰোতা মানুহক্ নগৰৰ্ প্ৰধান মানুহবিলাকে আলোড়িৎ কৰি পাও

লবে বাৰ্ণবাৰে বিৰুদ্ধে তাড়নাৎ প্ৰবৰ্ত্তালে আৰু
সিবিলাকক্ সিবিলাকৰ সীমাৰ্পৰা খেদি দিলে।
৫১ কিন্তু সিবিলাকে আপোনাৰ্ ভৰিৰ্ ধূলি সিবিলা
৫২ কৰ্ আগদৰে জোকাৰিলে পাচে ঈকোনিয়ম্ পালেগৈ
আৰু ভকৎবিলাকে আনন্দৰে ধৰ্ম্মাত্মাৰে ভৰি
পৰিল্।—

পৰ্ব্ব ঈকোনিয়মৎ এনে হল্ যেই দুজন্ য়িহুদীবিলা
১৪ কৰ্ সিনগগলৈ একে লগে গৈ ভালেমান্ য়িহুদী
এ গ্ৰীক মানুহে য়িহকে পতিয়ায় এনে কথা কলে।
২ কিন্তু অপ্ৰতীতিকাৰি য়িহুদীহঁতে অন্য দেশীৰ্ মন্
আলোড়িৎ কৰিলে আৰু সিহঁতৰ্ ভায়েকহঁতৰ্
৩ বিৰোধে দুৰ্ম্মন্ কৰিলে। এই হেতুকে আপোন্ অনু
গ্ৰহ কথ্ প্ৰমাণ দিলে আৰু সিবিলাকৰ্ হাতৰ্ দোৱা
ৰায় চিন্ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰা যায় যেন্ এনে শক্তি
দিলে যি প্ৰভু তেঁওৰ্ কথা সিবিলাকে বহু দিন্ থাকি
৪ নিৰ্ভয় আই কলে। কিন্তু নগৰৰ্ মানুহ্ গোটাই
হল্ তাতে এভাগ্ য়িহুদীহঁতৰ্ ফালে আৰু এভাগ
৫ পাঁচনীবিলাকৰ্ ফালে আছিল্। কিন্তু যেতিয়া
বিদেশীহঁতে য়িহুদীহঁতে সিহঁতৰ্ অধিকাৰহঁতেও
সিবিলাকক্ হিংসা কৰি শিল্ পেলায় মাৰিবলৈ
৬ উদ্যম্ কৰিলে তেতিয়া সিবিলাকে জৈয়াহে আটকাল্
৭ পায় লকাওনিয়াৰ্ লস্ত্ৰালৈকে দৰ্ব্বিলৈকে তাৰ্ ওচৰৰ্
দেশলৈকে ভাগি গলতে শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰিলে।
৮ যাকৰ্ গৰ্ভৎ স্থিতি ক্ষৱৰপৰা খোড়া কোনো কালে

খোজ কাঢ়িব নোৱাৰি আৰু তৰিও দুৰ্ব্বল্ এনে এটা
৯ দন্ত্রাৎ বহিল্। মেয়ে পাঁওলৰ্ কথা শুনিলে পাঁওলে
পাঁচে তাঁলৈ একেদৃৰেই চায় তাৰ্ মস্ত হোবাৰ
১০ প্ৰতীতিৰ্ দেখি ৰিঙ্গি মাৰি কলে তয় ওঠ ভৰিৰে
থিয় হো তাতে সি জেও দি ফুৰিব ধৰিলে। পাঁচে
১১ মানুহে পাঁওলৰ্ সেই কৰ্ম্ম দেখি এটাই পাৰি লংকা
ওনিয়া মাতেৰে কলে দেৱতাবিলাক মানুহৰ্ মূৰ্ত্তি
১২ ধৰি আমাৰ্ ওচৰলৈ নামি আহিছে। তাতে বাৰ্ণ
বাৰ্ নাম সিবিলাকে দৈয়া থলে পাঁওলৰ্ নামে হে
১৩ ৰ্মীস কিয়নো তেঁও প্ৰধান্ বক্তা। তেতিয়া দৈয়াৰ্ যি
পুৰোহিৎ সিবিলাকৰ্ নগৰৰ্ পোনে আছিল্ সেয়ে
বলদকে ফুলৰ্ মালাকে দুৱাৰ্ মুখলৈ আনিলে আৰু
মানুহে সৈতে সিবিলাকৰ্ আগৎ উৎসৰ্গ কৰিবলৈ
১৪ ধৰিলে। কিন্তু পাঁঠলীএ অৰ্থাৎ বাৰ্ণবাস্ পাঁওলে
তাকে শুনি আপোন্ কাপৰ্ ফালিলে আৰু মানুহৰ্
মাজলৈ লৰিগৈ এটাই পাৰি কলে হে দেওবিলাক
১৫ এই কৰ্ম্ম কিয় কৰা আমিও তোমোলাকৰে নিচিনা
নিৰ্ব্বলি মানুহ আৰু তোমোলাকে এই ব্যৰ্থ বস্তু
এৰি যেয়ে স্বৰ্গকে পৃথিবীকে সাগৰকে আৰু জি
বিলাকৰ্ মাজৎ যিং আছে সেইবিলাককো সৃজিলে
১৬ আৰু যেয়ে আগেই এটাই দেশৰ্ মানুহকে স্বকিয়াং
১৭ বাটে যাবলৈ দিছিল্ কিন্তু আমাৰ্ মল্ ভক্তা দুবোৰে
হৰ্ষেৰে পূৰ্ কৰি শুভ কৰাতে স্বৰ্গৰ্পৰা বৃষ্টিকে ফল
বুৎ কাল দিয়াতে যেয়ে আপোনাকে প্ৰমাণ শূন্য ক

কৰিলে এনে যি জীৱন্ত ঈশ্বৰ তেঁওক পুতি তোমো
লাক্ ওভতিবলৈহে আমি তোমোলাকৰ্ আগৎ
১৮ কীৰ্ত্তন্ কৰো। এই কথা কলতো সিবিলাকৰ্ আগৎ
উৎসৰ্গ ন কৰাকৈ সিইঁৎ নিবৃত্ত ন হল্।—
১৯ সেই কালৎ কেতেটি য়িহুদী আন্টিয়োখৰে ঈকো
নিয়মৰেপৰা আহি মানুহক্ ওচটায় পাওলক্ শিল্
পেলায় মাৰিলে আৰু মৰিল্ বুলি তেঁওক্ নগৰৰ্
২০ বাজলৈ টানি আনিলে। কিন্তু ভকতবিলাকে তেঁওৰ্
চাৰি ওফালে থিয় হলৎ তেঁও উঠি নগৰৰ্ ভিতৰলৈ
২১ গল্ পাচ দিনা বাৰ্ণবায় সৈতে দৰ্ব্বিলৈ গল্। সেই
২২ নগৰৎ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰি আৰু ভালেমান কো
শিক্ষা দি ভকতবিলাকৰ্ মন স্থিৰ্ কৰি পুতীতিতে
নিষ্ঠা হবলৈ আৰু আমি বহু দুখৰ্ দোৱাৰায় ঈশ্
ৰৰ্ ৰাজ্যৎ সোমায় এই উপদেশ কৰি সিবিলাক্ লস্ত্রা
লৈকে ঈকোনিয়মলৈকে আন্টিয়োখলৈকে আকও
২৩ গল্। আৰু মণ্ডলিত পুতি বৃদ্ধলোকবিলাকক্ নিযো
জন্ কৰি সিবিলাকে লঘোন্ পাৰ্থনা কৰি যি পুভুৎ
সিবিলাকে বিশ্বাস্ কৰি ছিল্ সেই পুভুৰ্ আগৎ সিবি
২৪ লাকক্ সুন্সি দিলে। পাচে সিবিলাক্ পিসিদিয়া দেশ
দি গৈ পম্ফিলিয়াৎ বল্লে আৰু পৰ্গাৎ কথা কীৰ্ত্তন কৰি
২৫ আন্টিয়াখালৈ গল্। আৰু যি কাৰ্য্যৰ্ নিমিত্তে সিবি
লাক্ ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহৎ সমৰ্পিৎ হই যৰ্পৰা গল্
২৬ এনে যি। আন্টিয়োখ তালৈ সিবিলাক্ তাৰ্পৰা
২৭ নাৱেৰে গল্। সিবিলাকে তাতে উপগত হই

যগুলির্ মান্নহক্ চপায় ঈশ্বরে সিবিলাকৈলে যিং কর্ম্ম করিছিল্ আরু প্রতীতিরূপ কপাট অনা দেশীলৈ যেলে
১৮ কৈ মেলিছিল্ ঔঁযাকে প্রৌচিক করিলে। পাচে সিবিলাক্ তালে দিল্ তাতে শিষ্যবিলাকে সৈতে থা কিল্।—

পর্ব্ব পাচে কেতেটি মান্নহ য়িহুদাই দেশ্বপৰা গৈ ভায়
১৫ বিলাকক্ এই কথা শিকালে তোমোলাকে মোশহর্ বিধান্ মতে ত্মন্নতা নু হই তেন্তে পাব নো
২ রারিবা। এই হেতুকে পাওলরে বার্ণবারে বড় বাক্ যুদ্ধ আরু শোধা পোচ্ছা সিবিলাকে সৈতে হল্। পাচে এই কথাতে পাওলে বার্ণবায় সিবিলাকর্ মাজর্ আরু মান্নহে য়িরুশালমর্ পাঁচনীবিলাকরে বৃদ্ধ লোক্‌বিলাকরে তলৈ যাবলৈ সিবিলাকে নিয়ম্
৩ করিলে। এই হেতুক্ সিবিলাকে আপোন্ যোৱা বাটৎ যগুলির্ উপকার্ পায় আন্ দেশীইঁতর্ মন্ পালটাবর্ বতরা দিং ফৈণীকিয়ায় দি শমরোণে দি গল্ তাতে এটায় ভায়েকর্ বড় আনন্দ জন্মালে।
৪ সিবিলাকে য়িরুশালমৎ গৈ যগুলিএ পাঁচনীবিলাকে বৃদ্ধবিলাকে আদর্ করি গ্রহণ করিলৎ ঈশ্বরে সবিলাকর্ দোৱারায় যিং কর্ম্ম করিছিল্ তারে
৫ কথা কলে। কিন্তু ফারিশি মতাৱলম্বী কেতেটি পতিয়োৱা মান্নহে ওঠি উলিলে সিইঁতর্ ত্মন্নত করা মোশহর্ বিধান্ মানিবলৈ আজ্ঞা করির
৬ লগা প্রয়োজন্ আছে। তেতিয়া পাঁচনীবিলাকে

বৃদ্ধবিলাকে ঔয়াৰে শোধ্ কৰিবলৈ সমাজ পাতিলে।
৭ আৰু ডালেমান্ ওতৰা ওতৰি লাগিলত পাচে
পিতৰে ওঠি সিবিলাকত কলে হে মনুষ্যবিলাক ভায়
বিলাক আমাৰ্ মাজত বিদেশীহঁতে মোৰ্ মুখে
শুভবাৰ্ত্তা শুনি পতিয়াব তাকে দিন্ হল্ ঈশ্বৰে এই
৮ মনস্থ কৰিলে ঔয়াক্ তোমালোকে জানা। আৰু
আশয় জানোতা ঈশ্বৰে যেনেকৈ আমাক্ ধৰ্ম্মাত্মা
দিলে তেনেকৈ সিহঁতকে ধৰ্ম্মাত্মা দি প্ৰমাণ্ দিলে।
৯ আৰু সিহঁতৰ্ মন্ প্ৰতীতিৰ্ দোৱাৰায় পবিত্ৰ কৰি
১০ আমাৰে সিহঁতৰে একো বিশেষ ন থলে। এই
হেতুকে এতিয়া যি যুৰলি আমিএইবা আমাৰ্ পিতৃ
বৰ্গেইবা সহ নোৱাৰলো এনে যুৰলি শিষ্যহঁতৰ্
১১ ডিঙ্গিত দিয়াত কিয় ঈশ্বৰৰ্ পৰীক্ষা কৰা। কিন্তু
সিহঁতে যি নিস্তাৰ্ পায় প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহত
আমাৰো তেনে নিস্তাৰ্ হবলৈ আমি বিশ্বাস্ কৰোঁ।
১২ তেতিয়া এটাই মানুহে নিজম দি যি চিন্ আৰু যি
অদ্ভুত কৰ্ম্ম ঈশ্বৰে অন্য দেশীহঁতৰ্ মাজত সিবিলা
কৰ্ দোৱাৰায় কৰিছিল তাকে পুচাৰ্ কৰোতা পাও
১৩ লৰে বাৰ্ণবাৰে কথাত মন্ দিলে। সিবিলাকে কথাকৈ
এটালিত যাকুবে মাত লগালে বোলে হে মানুহবি
১৪ লাক ভায়বিলাক মোৰ্ কথালৈ মন্ দিয়া। ঈশ্বৰে আ
পোন্ নামৰ্ নিমিত্তে অন্য দেশীবিলাকৰপৰা মানুহ
এজুম্ আনিবলৈ সিবিলাকলৈ আগেই যি কৃপা দৃষ্টি
১৫ কৰিছিল এই কথা শিমিওনে কলে। আচাৰ্য্যবিলা

কব্ কথাও জৈয়াৰ্ নগাত্তে মিলিছে সেই কথাতে এই
লেখা আছে সকলো কর্ম্ম কৰে যি যিশ্বহে তেঁও কয়
১৬ জৈয়াৰ্ পাচে ময় ওভতি আহিম্ আৰু দাঙদৰ্ যি ঘৰ্
পৰি আছে তাকে সাজিম্ আৰু অৱশেষ মানুহে
যি দেশৰ্ মানুহৎ মোৰ্ নাম কয় সিহঁতেও যিশ্ব
১৭ হাক্ বিচাৰিবলৈ ময় ওভতি আহিম্ আৰু তেঁওৰ্
ভঙ্গা সাজিম্ আৰু তাকে থিয় কৰিম্ । সৃষ্টিৰ্
১৮ আদিৰেপৰা জীশ্বৰৰ্ সকলো কার্য্য তেঁওৰ্ ওচৰৎ
১৯ জনা যায় । এই হেতুক্ যিবিলাক্ অন্য দেশী
বিলাকৰ মাজৰ্পৰা জীশ্বৰৰ্ ফলিয়া আইছে সেঔ
২০ বিলাকক্ দুখ নি দিবলৈ কিন্তু দেবতাৰ্ কর্ম্ম কৰা
অশুচি ব্যভিচাৰ টেঁটু চেপা দি মৰা বস্তু তেজ এই
বিলাক্ সিহঁতে তিয়াগিবলৈ সিহঁতৰ্ তলৈ জৈয়াকে
লেখিবলৈ ময় ইঙ্গি দিয়ো। কিয়নো মোশহৰ্
২১ পুথি পুতি শাবত সিহঁতৰ্ সিনাগাগৎ পঢ়া হলৎ যিবি
লাকে তাকে কীর্ত্তন্ কৰে এনে মানুহ আগৰপৰা
নগৰে পুতি আছে ।—

২২ তেতিয়া আপোন্ অৱৰ্পৰা মনস্ত মানুহক্ বার্ণ
ৱাৰে শাওলৰে সৈতে আন্টিয়োখলৈ পঠিয়াবলৈ
পাঁচনীবিলাকে বৃদ্ধবিলাকে সকলো মণ্ডলিও তুষ্ট
২৩ আছিল । এই হেতুক্ ভায়বিলাকৰ মাজৎ অগ্রণী
মানুহ অর্থাৎ যাৰ্ ওপনাম্ বার্ণবা এনে যি যিহূদাহ্
তেঁওকে শীলসকে যুগুৎ কৰি সিবিলাকৰ্ দোৱাৰায়
এই লেখন্ পঠিয়ালে ।—

২৪ অনা দেশী যি ভায়ুবিলাক আণ্টিয়োখতে সিরিয়াতে কিলিকিয়াতে থাকে সেইবিলাকর্ তলৈ পাঁচনী বিলাকে বৃদ্ধবিলাকে ভায়ুবিলাকে নমস্কার্ পঠিয়ায়।
২৫ যিবিলাকক্ আমি একো আজ্ঞা নি দিলো এনে কেতোটি মানুহ আমার্পরা গৈ তোমোলাকর্ মনর্ বিপরীত করেঁতা হুই আরু সুন্নতী হোৱা কর্ম্মশাস্ত্র পালিব লগা প্রয়োজন্ আছে এনে কথা কৈ তোমোলাকৎ
২৬ সংশয় লাগিছে আমি এই কথা শুনিছো। তাতে আমি একচিত্তে সমাজ পাতি আমার্ প্রভু যীশুর্ নামর্ কারণ আপোনা প্রাণ দিছে এনে যি আমার্ প্রিয় বার্ণবা পাওল সিবিলাকে সৈতে মনস্থ মানুহক্ তোমোলাকর্ ওচরলৈ পঠিয়াবলৈ উচিত এই
২৭ আলচ্ করিছো। এই হেতুক্ আমি যিহুদাইকে শীলমক্কে পঠিয়াইছো সিবিলাকেও মুখেরে সেই
২৮ কথা কব। কিয়নো দেরতার্ প্রসাদ তেজ টেঁটু চেপা দি মরা বেহানি ব্যভিচার্ এই অবশ্য তিয়াগিবলগা কর্ম্ম ব্যতিরেকে আরু একো ভার্ তোমোলাকর্ ওপরৎ নি দিবলৈ ধর্ম্মাত্মারে আমার সন্তোষ্
২৯ হল্। ঔয়ারেপরা আপোনাকে রাখিলে ভাল্ করিবা তোমোলাকর্ কুশল্ হোক্ ঔতি।—

৩০ এই হেতুক্ সিবিলাক্ বিদায় হুই আণ্টিয়োখৎ বৈ আরু মানুহ জপায় সিহঁতক্ কারৎ দিলে। সিহঁতে তাকে পঢ়ি সেই সান্ত্বনাৎ আনন্দিৎ হুই

৩২ ছিল্। যিহুদাহে শীলাসে আপুনি আচার্য্য হুই
ভালেমান্ কথা কৈ ভায়েক্বিলাকক্ উপদেশ্ দি স্থির্
৩৩ করিলে। সিবিলাক্ কেতে দিন্ থাকি ভায়েক্
হুঁতর্ ভর্পরা পাঁচনীবিলাকর্ ঠাইলৈ যাবলৈ কুশলে
৩৪ বিদায় পালে। কিন্তু শীলাসে তাতে থাকিবলৈ মন্
৩৫ করিলে। পাউল্ বার্ণবা আদি করি আরু ভালে
মানেও শিক্ষা দি প্রভুর্ কথা কীর্ত্তন করি আন্তি
য়োখতে স্থিতি করিলে।—
৩৬ কেতে দিনর্ পাচে পাউলে বার্ণবাৎ কলে যি সমস্ত
নগরৎ আমি ঈশ্বরর্ কথা কীর্ত্তন্ করিলো আমি
আকৌ সেই নগরৎ থকা ভায়বিলাকক্ দেখা
গৈ সিবিলাক্ কেনেকৈ আছে জ্ঞ্যাকো শোধো গৈ।
৩৭ আরু যার্ উপনাম মার্ক্ এনে যি য়োহন তেঁওকো
৩৮ লগৎ লবলৈ বার্ণবায় বুদ্ধি দিলে। কিন্তু যেয়ে সিবি
লাকক্ পম্ফুলিয়াতে এড়িছিল্ সিবিলাকর্ লগৎ
সেই কর্ম্মলৈ ন গল্ তাক্ লগৎ লবলৈ উচিৎ ন
৩৯ হয় পাউলে এই ভাবিলে। এইহেতুক্ সিবিলাক্
যিহতে এ জন্ আরু এ জনর্ পরা বেলেগ্ হল্ সিবি
লাকর্ এনে যুগু উঠিছিল্ পাচে বার্ণবায় মার্ক্ক্
৪০ লগৎ লৈ কুপ্রসলৈ নাৱেৰে গল্। পাউলে শীলা
সক্ মনস্ত করি ঈশ্বরর্ অনুগ্রহৎ ভায়েক্বিলাকর্
৪১ দোহাৰায় সমর্পিৎ হুই গুছি গল্। আরু মণ্ডলী

বিলাক্ স্থিৰ্ কৰি সকল্ মিথিয়াই দি ফিলিফিয়া
দেশে দি গল্ ।—

পৰ্ব্ব পাচে তেঁও দৰ্ব্বিলৈকে লস্ত্ৰা লৈকে আহিল্ আৰু
১৬ দেখা পতীওয়তী এজনী যিহুদী তিৰোতাৰ পুতেক্
তিমথিয়ন্ নামেৰে এক্ শিষ্য তাতে আছিল্ কিন্তু
২ তেঁওৰ বাপেক গ্ৰীক আছিল। লস্ত্ৰাতে ঈকোনি
য়মতে থকা ভায়েকবিলাকৰ মাজৎ সেই শিষ্যৰ্
৩ সুখ্যাতি আছিল্। তেঁওকে পাওলে আপোনাৰ্
লগৎ লব খুজিলে তাতে তেঁওক লৈ সেই দেশ
খানি যিহুদীইঁতৰ নিমিত্তে তেঁওৰ্ সুন্নৎ কৰালে
কিয়নো তেঁওৰ্ বাপেকক্ গ্ৰীক বুলি এটায়ে জানে।
৪ আৰু সিবিলাক্ সেইবিলাক্ নগৰলৈ যাওঁতে যি
আজ্ঞা যিৰুশালমৎ থকা পাঁচনীবিলাকে ইঁচাবিলাকে
নিৰূপন্ কৰিছিল্ সেই আজ্ঞা সিবিলাকৰ্ আগৎ
৫ শোধায় দিলে। এই হেতুকে সৰ্হগুলি প্ৰতীতিৰে
৬ স্থিৰ্ হই দিনেং বাঢ়িল্। পাচে সিবিলাক্ ফ্ৰুগি
য়াই দি গালাতিয়া দেশ দি গল্ আৰু আসিয়াৎ
৭ কথা কবলৈ ধৰ্ম্মাত্মায় নিষেধ হই মিসিয়াৰ্ ফাল
লৈ গৈ বিতানিয়ালৈ যাবলৈ ধৰিলে কিন্তু পৰমা
৮ ত্মায় সিবিলাকক্ যাব নি দিলে। এই হেতুকে
৯ সিবিলাকে মিসিয়া এড়ি ত্ৰোয়াসৎ নামিলে। সেই
কালৎ ৰাতি পাওলৰ্ আগৎ এক্ দৰ্শন প্ৰকাশিৎ
হল্ মাকিদোনিয়া এটায় থিয় হই এই কথা কৈ তেঁওৰ্
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আপুনি মাকিদোনিয়াৎ পাৰ্ হই

১০ আমাৰ্ উপকাৰ্ কৰোক্। তেঁও সেই দৰ্শন্ দেখি
পুভুএ আমৰাণো শুভ বাৰ্ত্তা সিবিলাকৰ্ আগৎ কীৰ্ত্তন
কৰিবলৈ আমাৰ্ মাতিছে জৈয়াকে নিশ্চয় কৰিলে
আমি তেতি ক্ষণে মাকিদোনিয়ালৈ যাবলৈ ধৰিলো।
১১ এই হেতুকে ত্রোয়স্ এড়ি আমি পোন্ বাটে সামো
থ্রাকিয়ালৈ গলো পাচ দিনা নেয়াপোলিস্ পালোঁগৈ।
১২ আৰু তাৰেপৰা মাকেদোনয়াৰ্ আগ ফালৰ্ ফিলি
পি নামে এক নগৰলৈ গলো সিও এক কোংঘ্ সেই
১৩ নগৰতে আমি দিন্ কতক্ থাকিলো। নগৰৰ্
বাজৎ নদীৰ্ কাষৰৎ যতে আচাৰৰ্ মতে পুাৰ্থনা
কৰে এনে যি এক্ থান্ আছিল্ তালৈকে আমি
পাৰতৎ গলো পাচে আমি বহিলৎ যিং তিৰোতা
তাতে জাপিল্ সিহঁতত কথা কলো। তিয়াতীৰা
১৪ নগৰৰ্ লদিয়া নামে বেউনা ইঁলিয়া কাপড় বেহা
কৰা ঈশ্বৰৰ্ পুজা কৰা এজনী তিৰোতায় আমাৰ্
কথা শুনিলে পাওলৰ্ মুখে যি কথাৰ্ কথন্ হৈ
ছিল্ সেই কথা মানিবলৈ পুভুএ তাইৰ্ মন্ মুকলি
১৫ কৰিলে। আৰু সেই তিৰীএ সপৰিয়ালে টুভোখা
হৈ এই কথা কৈ আমাৰ্ মিনতি কৰিলে বোলে ময়
পুভুক্ পুতি বিশ্বাসিনী যেদি তোমোলাকে এই ইঁলি
জানা তেবে মোৰ্ ঘৰৎ আহি থিতি কৰাহি আৰু
আমাৰ্ তাই কথাৰ্ দোহাৰায় বল্ কৰিলে।—
১৬ সেই কালৎ এনে হল্ আমি পুাৰ্থনা কৰিবলৈ ভৌল
১৭ হঁওতে গণকৰ্ আত্মাযুক্ত এজনী ছোৱালীএ মৈতে

আমাৰ্ দেখাদেখি হল্ তাই মগিল্ চায় আপোন
স্বামীৰ্ বস্তু বেশ্ আৰ্জ্জিছিল্। সেই ছোৱালীএ পাঙু
লৰে আমাৰে পিছেৎ গৈ এটাহ পাৰি হুঁলিলে তাৰ
পৰ্ব্ পথ্ আমাৰ্ আগৎ প্ৰকাশ্ কৰে পৰমেশ্বৰৰ্
১৮ এনে সেৱক্ জৈবিলাকেই। সেই ছোৱালীএ ভালে
দিন্ এনে কৰিছিল্ কিন্তু পাঁওল দুখী হই ওভতি
সেই আত্মাক হুঁলিলে তয় তাইক্ এড়ি আহ য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ্ নাম কৈ ময় তোক্ এই আজ্ঞা দিয়ো তাতে
১৯ সেই দণ্ড ভূত তাইক্ এড়িলে। তাইৰ্ স্বামীৰ্
প্ৰাপ্তিৰ্ আশা গল্ সিহঁতে জৈয়াকে দেখি পাঁওলকে
শীলাসকে ধৰি ৰজাৰৎ অধিকাৰবিলাকৰ আগৈলে
২০ টানি নিলে। পাচে সিবিলাকক্ অধিপতিবিলাকে
আগৈলে আনি কলে এই য়িহুদী মানুহে আমাৰ্
২১ নগৰৎ অহ লগায়। আৰু ৰোমন্ মানুহ আমি যি
ব্যৱহাৰ লবলগা মানিবলগা ন হয় সেই আচাৰ্
২২ সিহঁতে শিখায়। তেতিয়া লোক্বিলাক্ এক লগৈ
সিবিলকৰ্ বিৰোধে উঠিল্ আৰু অধিপতিবিলাকে
সিবিলাকৰ্ কাপড় ফালি পোলোকায়ৎ সিবিলাকক্
২৩ চাবুকেৰে কোবাবলৈ সিদ্ধান্ত কৰিলে। সিহঁতে
সিবিলাকৰ্ বহু মাৰ্ খোৱাগৈ বন্দি কৰিলে সিবিলা
কক্ সাৱধানে ৰাখিবলৈ বন্দিঘৰৰ্ ৰখিয়াক্ আজ্ঞা
দিলে।—
২৪ সেই ৰখিয়ায় এই আজ্ঞা পায় সিবিলাকক্ ভিতৰৰ্
কন্দীশাললৈ হেঁচুকি নিলে সিবিলাকৰ্ ভৰি হাড়ৎ

২৫ ৰাত্তিলে। কিন্তু মালিয়া ৰাতি পাঁওলে শীলাসে
প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু ঈশ্বৰৰ আগৎ স্তুতিগীত
গালে আন্ বন্দিয়াৰ্হঁতে সিবিলাকৰ্ গীৎ শুনিলে।
২৬ তেতি ক্ষণে যিহতে বন্দীশালৰ বুনিযাদ নড়িল এনে
বড় ভূমিকম্প হলৎ এটাঁয় দুৱাৰ্ লগাতিলেই সকলি
২৭ হল্ আৰু এটাইৰে বান্ধ সুলকিল্। তেতিয়া বন্দী
ঘৰৰ্ ৰখিয়াৰ টোপনি ভাগিলৎ চেতন্ পায় বন্দী
শালৰ্ দুৱাৰ্ সকলি দেখি বন্দিয়াৰ্হঁৎ পলাল্ এই
ভাবি আপোন্ তৰোৱাল্ ওলিয়ায় আপোনাকে বধি
২৮ বলৈ উদ্যম কৰিলে। কিন্তু পাঁওলে ৰিদ্দি মাৰি
কলে আপোনাৰ্ বয়া একো নকৰিবা কিয়নো আমি
২৯ এটাঁয়বিলাক্ ঈয়াতে আছো। তেতিয়া সেই
ৰখিয়ায় পহৰ্ আনিবলৈ কৈ তেও দি ভিতৰলৈ
আহিল্ আৰু কম্পমান্ হই পাঁওলৰে শীলাসৰে
৩০ আগৎ পড়িল্ আৰু সিবিলাকৰ্ বাজ ওলিয়ায় হুঁলিলে
৩১ হে বাপ্ৰবিলাক ময় তৰিবলৈ কি কৰিম্। সিবি
লাকে হুঁলিলে প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৎ বিশ্বাস কৰা তাতে
৩২ তয় তোৰ্ সপৰিবাৰে তৰিবি। পাচে সিবিলাকে
ঈশ্বৰৰ্ কথা তাতে তাৰ্ ঘৰৰ্ এটাঁয় মানুহতে
৩৩ কলে। তেতিয়া ৰাতিৰ্ সেই ডাঁৰতে সিসিবি
লাকৰ্ নি সিবিলাকৰ্ কোবৰ সাঁচ ধুৱালে আৰু
৩৪ সেই কালতে সি সপৰিবাৰে ডুবোৱা হল। পাচে
আপোন্ ঘৰলৈ সিবিলাকৰ্ আনি খাবলৈ দিলে

আৰু আপোন্ পৰিয়ালৰ্ এটায় মানুহে ঈশ্বৰত বিশ্বাস কৰি পতীয়ায় উল্লাসিত হল্।—

৩৫ দিন্ হলত অধিপতিবিলকে টেকেলাহঁতক্ পঠিয়ায় হুঁলিলে সেই মানুহ কেইটাক্ এড়ি দে গৈ। তাতে
৩৬ বন্দীয়াৰ্ ৰখিয়া পাউলত কলে তোমালাকক্ মুকলি কৰিবলৈ অধিপতিবিলাকে পঠিয়ায় দিছে এই হেতুকে
৩৭ এতিয়া ওলালে ওচি যওক্। কিন্তু পাওলে সিহঁত কলে আমি ৰোমান্ মানুহ সিহঁতবিলাকে এটাইবে আগত জগাৰৰ্ নিশ্চয় ন কৰা কৈয়ে আমাক্ কোঁটোৰা লগালে বন্দীও কৰালে আৰু এতিয়া আমাক্ মনেং বাজ ওলিয়াব খোজেনে এয়ে ন হব কিন্তু সিবিলাকে আপুনি আহি আমাক্ মুকলি কৰোক্
৩৮ হি। টেকেলাহঁতে এই কথা অধিপতিবিলাকত কলে তেতিয়া সিহঁতবিলাকে ৰোমান্ মানুহ এই কথা শুনি
৩৯ ভয় কৰিল্। আৰু আহি সিহঁতবিলাকৰ্ আগত কাকুতি কৰি বাজ ওলায় সেই নগৰৰ্পৰা যাবলৈ সিবিলা
৪০ কক্ ভাবে মাতিলে। সিবিলাক্ বন্দীশালৰ্পৰা গৈ লদিয়াৰ্ ঘৰত সোমাগ্লে পাচে ভায়েৰ্ হঁতকক্ দেখি সান্ত্বনা কৰি তাৰ্পৰা গল্।—

পৰ্ব্ব পাচে সিবিলাক্ আম্ফিপোলিস্ দি আপলো
১৭ নিয়ায় দি গৈ তেসলোনিকাত বনে তাতে য়িহুদী
২ হতৰ্ এক্ সিনগগ্। তাতে পাউল্ আপোন্ আচাৰানুসাৰে সিবিলাকৰ্ এঠৰত সোমাগ্লে আৰু অৰ্থকৈ আৰু খ্ৰীষ্টৰ্ য্ দুখে মৃত্যুৰ্পৰা উঠিবলগীয়া
৩ পুৰাণ দি আৰু এই যি যিশুৰ্ কথা ময় তোমালো

হৈৎ কঁও তেঁও খ্রীষ্ট যেন্ এই পুৱাপো দি তিনি শাবৎ
২ ধৰ্ম্মপুথিৰ্ কথা সিবিলাকে দৈসতে কলে।   তাতে
সিহঁতৰ্ মাজৰে কেতোটি মানুহে প্ৰান্তিৰ্ কৰিলে
আৰু পাওলো শীলাসৰ্ ফলিয়া হুই থাকিল্ আৰু
ভালেমান্ ধাৰ্ম্মিক্ গ্রীক আৰু মৰ্য্যাদী তিৰীও অলপ্
৫ ন হয়।   কিন্তু অপ্ৰান্তিৰ্ যিহুদীহঁতে খিয়ালেৰে
পৰিপূৰ্ণ হুই কোতেটি দুৰাচাৰ্ পামৰ্ মানুহৰ্
দলালে আৰু বড় গীজ খায় এটাই নগৰৎ হুৰাহুৰা
লগালে পাচে সিবিলাকক্ মানুহৰ্ আগৈলৈ ওলিয়া
বলৈ যতন্ কৰি য়াসনৰ্ ঘৰ্ ভাঙ্গিবলৈ ধৰিলে।
৬ কিন্তু সিবিলাকক্ নে পায় সিহঁতে য়াসনকে কেতেটি
ভায়েকহঁতকে নগৰৰ্ অধিকাৰিবিলাকৰ্ তলৈ টা
নি নি এটাই পাৰি কলে যি মানুহে জগতকে ওলটায়
পেলালে সিহঁতেই এযেলৈকো আহিছে য়াসনে
৭ সিহঁতকে আলহি প্ৰহিছে।   যিশু নামেৰে আৰু
এক ৰজা আছে এই বুলি এটায় মানুহ্‌কে কাইসৰ
৮ ৰৰ আজ্ঞাৰ্ বিপৰীৎ কৰে।   পুজাও নগৰৰ্
অধিকাৰ্বিলাকেও সিহঁতৰ্ এই কথা শুনিলে সিবি
৯ লাকৰ্ বড় ওদ্বেগ্ সিহঁতে জন্মালে।   পাচে সিবি
লাকে য়াসনকে আন্ মানুহকে লগা কৰায় সিবি
১০ লাকক্ এড়ি দিলে।   সেই কালৎ ভায়েকবিলাক
পাওলকে শীলাসকে ৰাতি এই বেৰেয়ালৈ পঠিয়ালে
সিবিলাকে সেই ঠাইতে বৈ যিহুদীহঁতৰ সিনগগ
১১ লৈ গল্।   সিবিলাকে তেসলোনিকাৰ্ মানুহৎকৈ

অমতি কিয়নো সিবিলাকে যনৰ্ বাঞ্ছায় সৈতে সেই কথা গ্ৰহণ্ কৰিলে আৰু এই কথাও তাৰ্ নিচিনা হয় কি ন হয় জৈয়াকে জানিবলৈ ধৰ্ম্মপুথি নিত্তোং
১২ চৰ্চ্চা কৰিলে। এই হেতুকে সিবিলাকৰ্ মাজৰ্ বহুত মানুহে আস্তিক কৰিলে আৰু গ্ৰীক মৰ্য্যাতী তিৰোত্তা মানুহ আৰু পুৰুষো অলপ্ ন হয়। কিন্তু
১৩ বেৰেয়াৎ পাউলৰ মুখে ঈশ্বৰৰ্ কথা যি কোৱা গৈছিল্ তেসলোনীকাৰ্ যিহুদীহঁতে জৈয়াকে জানি তালৈকে আহি লোকবিলাকক্ যথন্ কৰিলে। তে
১৪ তিয়া সাগৰলৈ যেনেকৈ যায় ভায়েক সকলে তেনে কৈ পাউলক পঠিয়ায় দিলে কিন্তু শীলাসে তিমোতি য়সে সেই ঠাইতে থাকিল্।—
১৫ যিবিলাকে পাউলক্ বাট্ দেখুৱালে সেইবিলাকে তেওঁক্ আথেনসলৈ লৈ গল্ পাচে শীলাসে তিমো তিয়সে যাৰকৈ তেওঁৰ্ এথেলৈ আহিব জৈয়াকে
১৬ কৰলৈ আজ্ঞা পায় সিবিলাকে বিদায় পালে। পাউলে সিবিলাকলৈ আথেনসতে অপেক্ষা কৰিং সেই নগৰ সব দেৱৰ্ বশৱৰ্ত্ত হয় জৈয়াকে দেখি তেওঁৰ্
১৭ আত্মা আপোনাৰ্ মাজৎ বড় তপৎ কৰা গল্। এই হেতুক্ তেওঁ সিনগগৎ যিহুদীহঁতকে অমতি মাৰ্ হকে বজাৰৎ সিবিলাক্ যেইবিলাককো দেখা দিলে সিহঁতেসৈতে দিনেং বিবাদাবিবাদি কৰিলে।
১৮ কিন্তু এপিকুৰীয়ৰে স্তোইক মতিয়া কেতোট ভট্টাচাৰ্য্যে তেওঁ সৈতে বিৰোধি লগালে আৰু কোনো কোনো

হুঁলিলে বোলে জী বার্থ বোলেত্তো কি কৰিব আৰু কানো কোনোএ হুঁলিলে হুঁজা এই মান্হহ অনাদেৱ তাৰ্ পুচাৰক্ বন্ধ কিয়নো য়িশুৰে প্নৰুৎথানৰে কথা
১৯ তেঁও সিবিলাকৰ্ আগৎ কীর্ত্তন্ কৰিলে। এই হেতুক্ সিহঁতে তেঁওক্ ধৰি আৰেওপাগাস্লৈকে লৈ গল্ আৰু কলে এই যি নৎ তুমি পুচাৰ কৰিজা সেয়ে
২০ কি আমি জীয়াক্ জানিব পাৰো নে। কিয়নো আমাৰ্ কর্ণগোচৰলৈ তুমি কেতেক্ অসম্ভাৰা কথা আনিচা এই হেতুক্ এইবিলাকৰ্ কি আশয় জীয়াকে আমি
২১ জানিব খোজো। এটাই আতেনসীয়াইতে আৰু যি বিদেশীহঁতো সিবিলাকে সৈতে থাকে সিহঁতেও কোনো ন কথা কোৱা অথবা শুনাক্ ব্যতিৰেকে আৰু একোএৰে কালক্ষেপন্ কৰিবলৈ ঊচ্ছা ন কৰে।—
২২ এই হেতুক্ পাঔলে আৰেওপাগসৰ মাজৎ থিয় হই কলে হে আতেনসীয়হঁৎ তহঁৎ দেৱতাবিলাকৰ্ বড় পূজাৰি হোৱা যেন্ জীয়াক্ মই দেখিচো।
২৩ কিয়নো মইফুৰোতে তহঁতৰ্ পূজা দেখি অজ্ঞাত দেৱতালৈ জীয়াকে ওপৰৎ লিখা এক্ ভেটি দেখিলো এই হেতুক্ যিহকে তহঁতে নজনাকৈএ ভজা তাকে
২৪ মই তহঁতৰ্ আগৎ পুচাৰ্ কৰো। এই জগতকে তাৰ্ মাজৎ থকা এটাই বস্তুকে সৃজলে যি ঈশ্বৰ তেঁৱেই স্বর্গ পৃথিবীৰ্ পভু হই হাতেৰে সজা মন্দি
২৫ ৰৎ বসতি ন কৰে। আৰু তেঁৱেই জীৱন্ শ্বাস

নিশ্বাস্ এটাই বস্তু এটাই মানুহৰ দিয়ে এই হেতুক্
তেঁওৰ কোনো কেহানি নাইকিয়া হলে যেনে হল্
হেঁতেন্ তেনেকৈ তেঁও মানুহৰ্ হাতেৰে দিয়া কেহা
২৬ নিৰে পূজিৎ ন হয়। ঈশ্বৰ্ আমাৰ্ কাৰোপৰা কি
লগা ন হয় সেয়ে স্বৰূপ কিয়নো তেঁওৰ্ মাজতে
২৭ আমি জীয়ো অহাযোৱাও কৰি থাকো এই হেতুক্
মানুহে কোনো ৰূপে যেদি খপিয়াইৎ তেঁওক্ পায়
খোজে তেবে তেঁওক্ বিচাৰিবলৈ পৃথিবীৰ্ স্থলৰ্
ওপৰৎ থাকিবলৈ তেঁও এক্ তেজৰ্পৰা এটাই জাতি
২৮ মানুহৰ্ সৃজিছে। আৰু আগেই নিৰূপণ্ কৰা
কালকো গোটেপুতি বসতিৰ্ সীমাকো নিয়ম্ কৰিছে
যেনেকৈ তইঁতৰ্ মাজৰ্ কোনো কবিএ আমি
২৯ তেঁওৰ্ বঙহ্ জীয়াক্ কৈছে। এই হেতুক আমি
ঈশ্বৰৰ্ বঙহ্ যেদি হোঁ তেবে মানুহৰ্ বুদ্ধিৰে
জ্ঞানৰে দোৱাৰায় খনা সোনেইবা ৰূপেইবা শিলৰ্
নিচিনাকৈ ঈশ্বৰ্ হয় এনেকৈ আমি ভাবিব লগা ন
৩০ হয়। ঈশ্বৰ্ এই অজ্ঞান্ কালৎ দেখিও নে দেখাৰ্
নিচিনা কৰিলে কিন্তু এতিয়া সকলে ঠাইৎ এটাই
৩১ মানুহকে মন্ পালটাবলৈ আজ্ঞা দিয়ে। কিয়নো
যি পুৰুষক্ আপুনি নিযোজন্ কৰিছে সেই পুৰুষে
দোৱাৰা যিহঁতে পৰমাৰ্থ ৰূপে ব্ৰহ্মাণ্ডৎ থকা প্ৰজাৰ্
শোধ্ কৰিব এনে এক দিন্ তেঁও নিৰূপণ্ কৰিছে
আৰু তেঁওক্ মৃত্যুৰ্পৰা তুলি তেঁও জীয়াৰ্ নিশ্চি
প্ৰমাণ এটাইকে দিছে।—

৩২ সিইঁতে মৃতর্ মানুহর্ পুনরুৎথানর্ কথা শুনি কোনো কোনোএ বিগাত্তি করিলে আরু কোনো কোনোএ ঢুলিলে আমি আরুএবেলি তোমার্ এই
৩৩ কথা শুনিম্। তাতে পাওল্ সিইঁতর্ ওচরর্পরা
৩৪ গল্। কিন্তু কেতেটি মানুহে তেঁওর্ ফলিয়া হই থাকিল্ আস্তিকো করিলে সিইঁতর মাজৎ দিও নিসিয়স্ আরেওপাগীয় দামারিস নামেরে এজনী তিরীও আরু কোনো কোনো সিবিলাকর্ নগর্ আছিল্।—

পর্ব্ব এইবিলাকর্ পাচে পাওলে আতেনস্ এড়ি কোরিন্তৎ
১৮ বলে। পন্তসৎ ওপজা আকুলা নামে এটা য়িহু দী আপোনার্ ভার্য্যা প্রিস্কিল্লায় সৈতে অলপ্ দিন্ হল্ ঔতালিয়ার্পরা আহি তাতে বৈছিল্ কিয়নো এটাই য়িহুদীইঁতক্ রোম্ এড়ি যাবলৈ ক্লদিয়সে
৩ আজ্ঞা করিছিল্ পাওলে তারে বতরা পায় সিবিলা ঁর্ ওচলৈ গল্। আরু সিবিলাকর্ নিচিনা বনুরা হই সিবিলাকে সৈতে থাকি বন্ করিলে কিয়নো
৪ সিবিলাক্ কাপড়র্ ঘর্সজিয়া আছিল্। আরু তেঁও সাবতৎ সিনগগৎ বিবাদ করিছিল্ য়িহুদী
৫ গ্রীক্ এই দুয়োকো ওচটাইছিল্। সীলাসে তিমো তিয়সে মাকিদোনিয়ার্পরা আহিলৎ পাওলে মনতে
৬ ভারপীড়িৎ হই যি য়িশু তেঁও খ্রীষ্ট এই প্রমাণ্ য়িহু দীইঁতক্ দিলে। সিইঁতে আপোনাকে তেঁওর্ বিরোধি করি নিন্দা করিলে তেঁও আপোনার্ কাপড়

ৰোকাৰি সিহঁতৎ কলে তহঁতৰ্ তেজ তহঁতৰ্
আপোনাৰ্ মূৰৎ হোক্ ময় নিজগাৰিযা এতিয়াৰ্
৭ পৰা ময় অনা দেশীহঁতৰ্ ওচৰলৈ যাম্। পাচে
তেঁও তাৰ্পৰা গৈ যস্তস্ নামে ঈশ্বৰৰ পূজাৰ
এজনৰ্ ঘৰ্লৈ গল্ তেঁওৰ্ ঘৰ্ সিনাগগৰ্ ওচৰৎ।
৮ কিন্তু ক্রিস্পস নামেৰে সিনগগৰ্ অধিকাৰি সপৰি
য়ালে প্ৰভুৎ বিশ্বাস্ কৰিলে আৰু বহুত কোৰিন্থীয়
৯ হঁতেও শুনি পতীয়ালে। তেতিয়া প্ৰভু এ ৰাত্ৰি এক্
দর্শনৎ পাউলৎ কলে তুমি ন ডৰাবা কিন্তু কথা কোৱা
১০ নিতম্ দি নে থাকিবা। কিয়নো তোমাৰ্ লগৎ ময়
আচো হিংসাৰ্ নিমিত্তে কাকো তোমাক্ পৰশিব নি
দিয়ো কিয়নো এই নগৰৎ মোৰ্ ডালেমান্ মানুহ
১১ আছে। পাচে পাউল ঈশ্বৰৰ্ কথা সিহঁতৰ্ মাজৎ
শিখায় তেৰ বৎসৰ্ তাতে থাকিল্।—
১২ যি কালৎ গালিও আখাইয়াৰ্ শোধাক আছিল্
১৩ সেই কালৎ য়িহুদীহঁতে এটা হই পাউলৰ্ বিৰুদ্ধে
বল্ কৰি তেঁওক মেলৈলৈ লৈগল্ বোলে ঈশ্বৰৰ্ ভজ
নৰ্ যি ব্যৱস্থা তাৰে বিপৰীৎ কৰিবলৈ ঔ উপদেশ
১৪ দিয়ে। তেতিয়া পাউলে মুখ মেলিবলৈ ধৰিলৎ গালি
ওৱে য়িহুদীহঁতক্ কুলিলে হে য়িহুদ বিলাক তোমো
লাকে শুনা যেদ্দি এয়ে কোনো হিংসাৰ্ বা উপদ্
ৰৱ দৌর্জন্যৰ্ গোচৰ্ হলেঁতেন তেবে ধৈর্য্য ধৰি
১৫ তোমোলাকৰ্ কথা ময় শুনিবলগা হলেঁতন্। কিন্তু
কথাত্তে বা নামত্তে বা তোমোলাকৰ্ শাস্ত্ৰৰ্ বাকো

তেই যেদি গোচৰ্ এই হয় তেবে তোমোলাক্ সাৱধ্
হোৱা কিয়নো ময় এই গোচৰ্ শোধাৰ্ অধিকাৰ্
১৬ নোহোঁ। তাতে তেঁও শোধৰ্ ঠাইৰ্পৰা সিবিলাকক্
১৭ খেদালে। তেতিয়া এটাই গ্ৰীক মানুহে সিনগগৰ
অধিকাৰ্ সস্তেনসক্ আনি যেলৰ্ আগতে মৰিয়ালে
১৮ কিন্তু গালিওএ ঐয়াৰ্ একো নে মানিলে। ঐয়াৰ্
পাচে পাওল ভালে দিন্ সেই ঠাইতে আছিল্ তাৰ্
পাচে ভায়েকবিলাকৎ বিদায় পায় তেঁওৰ্ এক্ ব্ৰত
আছিল্ এই নিমিত্তে আপোনাৰ্ কেশ কেঁক্ৰেয়াৎ
মুণ্ডন কৰি তাৰ্পৰা সিৰিয়ালৈ নাৱেৰে গতি কৰিলে
আৰু প্ৰিস্কিল্লায় আকিল্লায় তেঁৱে সৈতে গল্।—
১৯ তেঁও এফেসসৎ ওপগৈ আই সিবিলাক্ এড়িলে
কিন্তু আপুনি সিনগগৎ সোমায় য়িহুদীহঁতে সৈতে
২০ দুষণাদুষণি কৰিলে। সেই ঠাইৰ্ মানুহে
আৰু দিনাদিয়েক নিহঁতে সৈতে থাকিবলৈ তেঁওক্
২১ ধৰিলে তেঁও তাক্ গাৎ ন ললে। কিন্তু যেলনি পায়
তুলিলে য়িৰুশালমৎ যি মহোৎসৱ আব সেই ম
হোৎসৱ পালিব নগা মোৰ্ বড় প্ৰয়োজন্ আচে কিন্তু
ঈশ্বৰৰ্ ঐচ্ছা হলে তোমোলাকৰ্ এথেলৈ ওভতি
২২ আহিম্। তাৰ্ পাচে তেঁও এফেসসৰপৰা নাৱেৰে
গতি কৰিলে কাইসাৰিয়াৎ বৈ আৰু গৈ মণ্ডলিক্
২৩ নমস্কাৰ কৰি আন্তিয়োখলৈ গল্। দিনাদিয়েক্
তাতে স্থিতি আই গতি কৰিলে পাচে এটাই লিয়াকে

স্থিৰ কৰি গালাতিয়াৰে ফ্ৰুগিয়া দেশৰে সকলো ঠাঁই
ৈলকে ক্ৰমেং গল্।—
২৪ সেই কালৎ সুবক্তুৰ্ শাস্ত্ৰতো পাৰ্গৎ আলেক্‌সা
ন্দ্ৰিয়া নগৰৎ ওপজা য়িহুদী আপলস নামে এ জন
২৫ এফেসস্‌লৈ আহিল্। এই মানুহ প্ৰভুৰ্ আচাৰ্
শিখি মনেৰেও আসক্তি কৰি কেৱল্ য়োহনৰ ডুব
জানি প্ৰভুৰ্ কথাৎ মন্ দি কথা কলে শিখালেও।
২৬ সেয়ে সিনগাগৎ নিৰ্ভয় হই কব ধৰিলে তাতে আক
ল্লায় প্ৰিস্কিল্লায় তাৰ কথা শুনি তাক্ আপোনাৰ্ ওচ
ৰলৈ আনি ঈশ্বৰৰ্ পথ আৰু শুদ্ধৰূপে বুজালে।
২৭ পাচে তেঁও আখাইয়ালৈ যাবলৈ মন্ কৰিলৎ ভায়েক্
বিলাকে তেঁওক্ মৰ্য্যাদা পূৰ্ব্বক্ গ্ৰহণ্ কৰিবলৈ শিষ্য
বিলাকলৈ লেখিলে পাচে সেই ঠাইৎ বৰ বিশ্বাসী লোকে
২৮ অনুগ্ৰহ পায় আস্তিক্ কৰিছিল সেই বিলাকক্ বৰ্ব্ব
উপকাৰ তেঁও কৰিলে। আৰু য়িশু খ্ৰীষ্ট যেন ঈশ্ব
ৰ্য়াৰো পুৰাণ শাস্ত্ৰৰ্ পৰা দি তেঁও য়িহুদীহঁতে সৈতে
সদৰি কৰি বৰ দূষণাদূষণি কৰিলে।—
পৰ্ব্ব সেই সময়ৎ এনে হল আপল্লস্ কৰিন্থৎ থকা কালৎ
১৯ আছিল্ সেই কালৎ পাওল ওপৰ দেশে দি গৈং এফি
২ সসৎ ৰৈল্ল পাচে কেতেটি শিষ্যক্ পায় সিবিলাকৎ
কলে তোমোলাকে আস্তিক্ কৰাৰ্ পাচে ধৰ্ম্মাত্মাক
পালা কি নে পালা সিবিলাকে তেঁওক্ সমিধান দিলে
কোনো ধৰ্ম্মাত্মা আচে যেন জয়াক্ আমি শুনানায়।

৩ তেঁও সিবিলাকক্ হুঁলিলে কি হুঁড়েবে হুঁড়োৱা হুই
৪ চিলা সিবিলাকে কলে য়োহনব্ হুঁড়েবে । পাঙলে
কলে যি জন্ আপোনাৰ্ পিচৎ অহা অর্থাৎ খ্রীষ্ট
য়িশু তেঁওকে পতীয়াবলৈ হুঁলি য়োহনে মন্ পালটোৱা
৫ কপ্ হুঁড় পুজাক্ দিয়ালে এয়ে নিশ্চয় । তেতিয়া
সিবিলাকে ঔয়াকে শুনি পুভু য়িশুৰ্ নামে হুঁড়ো
৬ ৱা হল আৰু পাঙলে সিবিলাকৰ্ ওপৰৎ হাৎ দি
লৎ ধর্ম্মাত্মা সিবিলাৰৰ্ ওপৰৎ পড়িল্ পাচে সিবি
৭ লাকে ন কথা কৈ আচার্য্যবাক্য কলে । সেই
৮ মানুহ বাৰেটা মান্ হব । পাচে পাঙল্ সিন
গগৈলৈ গৈ তিনি মাহমান্ দূষণাদূষণি কৰি ঔশ্ব
ৰৰ্ ৰাজ্য এটাই কথাৰে পুমাণ দি নির্ভয় কথে
৯ কথা কলে । কিন্তু কেতোট মানুহ কঠিন্ হই
আৰু মস্তাতো ন কৰি মানুহৰ্ আগতে এই পথৰ্
নিন্দা কৰিলে সেই কাৰণে তেঁও সিইঁতৰ্ ওচৰৰ্
পৰা গৈ শিষ্যবিলাকক্ বেলেগালে আৰু পুতিদিন্
তৰানস্ নামে এ জনৰ্ পঢ়াশালিৎ দূষণাদূষণি
১০ কৰিলে । এয়ে হল্ দুবৎসৰমান্ তাতে য়িহুদী
গ্রীকাদি আসিয়াৰ্ মদ্যে নিবাসীইঁতে পুভু য়িশুৰ্
১১ কথা শুনিবলৈ পালে । আৰু ঔশ্বৰে অসম্ভাৱা
আশ্চর্য্য কর্ম্ম পাঙলৰ্ হতুৱায় কৰিলে তাতে হাঁচ
১২ টি বা চুৰিয়া তেঁওৰ্ গাৰ্পৰা ৰোগী মানুহলৈ নলে
তাতে ব্যাধিএ সিইঁতক্ এড়িলে ভূৎইঁতেও সিইঁতক্
এড়িলে ।—

১৩ তেতিয়া ভূত পোৱা মানুহবিলাকৰ আগৎ অবায় যিহুদী ডাইনহঁতে প্ৰভু যিশুৰ নাম লৈ কব ধৰিলে বোলে যি যিশুৰ কথা পাঁউল কয় সেই যিশুৰ নাম কৰি
১৪ আমিও তোমোলাককু আজ্ঞা দিয়ো। স্কেৱা নামে যিহুদীহঁতৰ মাজে এক বড় প্ৰধোহিতৰ সাৎ পুতেক্
১৫ জৈয়াকে কলে কিন্তু সেই ভূতে মাৎ লগালে বোলে যিশুক্ মই জানো পাঁউলকো মই জানো কিন্তু তহঁৎ
১৬ কোন্। পাচে সেই ভূতপোৱায় সিহঁতৰ ওপৰলৈ তেও মাৰি বল কৰি সিহঁতক জিকিলে সেই কাৰণে সিহঁতে সেই ঘৰ এড়ি নাঙ্গট্ আই থেতে
১৭ লাঘায় পলাল্। তেতিয় এফেসসবাসী এটাই যিহুদীহঁতে গ্ৰীকহঁতে জৈয়াক্ জানিলে তাতে এটাইৰে ডৰ্ লাগিল্ প্ৰভু যিশুৰ নামে মহাল্মা হল্।
১৮ আৰু যিবিলাকে পতিয়ালে সেইবিলাকৰ মাজৰে ভালেমান্ মানুহ আহি আপোনাৰ কৰ্ম্ম মোৰ
১৯ ইলিলে প্ৰচাৰো কৰিলে। ডাইনৰ মতে কৰ্ম্ম যেয়ে কৰিছিল এনে ভালেমান মানুহে আপোনাৰ পুথি গোটায় আনি এটাইৰে আগতে পুড়ি পেলালে পাচে সেই এটাইৰে মোল লেখা কৰি পঞ্চাশ
২০ হেজাৰ্ কণ এনেকৈ জানিলে। প্ৰভুৰ কথা মহাল্মা আই এনেকৈ বাড়িল জয়া কৰিলে।—

এইবিলাক্ হলৎ পাচে পাঁউলে মাকিদোনিয়ায় দি আখায়াৰ দি যিৰুশালমলৈ যাবলৈ মন্ কৰিলে বোলে তালৈ গলে মই ৰোম্ দেখিবলাগিব। পাচে

২২ আপোনার কোখরৎ যি সেৱা করিলে এনে যি তিমো তিয়স্ এৰাস্তস এই দুয়োকো মাকিদোনিয়ালৈ পঠি
২৩ য়ায় আপুনি কেতে দিন্ আসিয়াৎ থাকিল। সেই
২৪ কালৎ সেইপথৰ কথাৎ বড় হুৰামুৰি লাগিল্ কিয় নো দিয়ানাৰ ৰুপৰ্ প্ৰতুলা গঢ়োতে ৰুপকাৰ্হঁতৰ্ বড় লাভ যি জনমালে এনে দিমেত্ৰিয়স্ নামে এটা ৰুপকাৰে মিবিলাককে সেই ৰূপে বন্ কৰাইঁতকে
২৫ গোটায় তুলিলে হেবৈ ভায়হঁৎ এই বন্ কৰাৎ আ মাৰ্ ধন্ হয় জৈয়াক্ তহঁতে জান। আৰু হাতেৰে
২৬ কৰা যি সি ঈশ্বৰ্ ন হয় এই কথা কৈ এই পাওলে কেৱল্ এফেসৎ সেয়ে ন হয় কিন্তু এটাই আসিয়াৎ ভালেমান্ মানুহক্ উপদেশ দিছে অৱাটে যোৱাও
২৭ কৰিছে জৈয়াক্ তহঁতে দেখিছ ও শুনিছও। এই হেতুক্ আমাৰ্ বনলৈ অবহেলা হব এই ভয় কেৱল্ আছে এনে ন হয় কিন্তু এইটাই আসিয়ায় মানু হৰ্ আৰু ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্ পূজায়ো যাকে পূজা কৰে এনে যি মহাদেবী দিয়ানা তেঁওৰ্ মন্দিৰলৈ অবহেলা কৰিব লগা তেঁওৰ্ ঐশ্বৰ্য্যৰ্ বিনাশ্ কৰিবলগা ভয়
২৮ আছে। সিহঁতে জৈয়াকে শুনি খঙেৰে ভৰি পড়ি ছিল্ আৰু এটাহ পাৰি তুলিলে এফেসমীয়বিলাকৰ্
২৯ দিয়ানা বড়। তেতিয়া সকল্ নগৰ্ হুৰামুৰাৰে ভৰপূৰ্ হইছিল্ তাতে মাকিদোনিয়াৰ্ গাইয়স্ আৰিষ্টাৰ্খস্ পাওলৰ্ এই দুটা লগৰিয়াক্ ধৰি সিহঁৎ

৩০ এক্ চিত্তে তামাসাৰ্ ঘৰলৈ লৰি গল্। পাঁওলে
মানুহৰ্ মাজত্ সোমাব খুজিলে শিষ্য সকলে তেওঁক্
৩১ যাব নিদিলে। আসিয়াৰ্ জন্ দিয়েক্ অধিপতি
তেওঁৰ্ মিত্ৰ্ আই তেওঁৰ্ তলৈ মানুহ পঠিয়ায়
তামসাৰ্ ঘৰলৈ নে যাবলৈ তেওঁক্ মিনতি কৰিলে।
৩২ সেই কালত্ কোনোএ এক্ বথা কলে আৰু কোনোএ
আৰুং কথা কলে কিয়নো জুমত্ অৰাজুৰা লাগিল্
আৰু কি কাৰণে একেলগ্ হল্ সৰহ মানুহে
৩৩ জৈয়াক্ নেজানিলে। পাচে যিহুদীইঁতেও তেওঁক্
আগলৈ সেইঁতে জুমৰ্পৰা আলেক্ সান্দৰক্ হেঁচু
৩৪ কি দিলে। তেতিয়া আলেক্সান্দৰে হাত্ টাৱাৰ্
কৰি মানুহৰ্ আগত্ উত্তৰ্ কৰিব খুজিলে। কিন্তু
তেওঁক্ যিহুদী বুলি মানুহে নিশ্চয় কৰি অহে পাঁচ
ভাৰ্ বেলিলৈকে এফেসসীয়াইঁতৰ্ দিয়ানা বড় এফেস
সীয়াইঁতৰ দিয়ানা বড় একে বেলি এই এটাই পাৰি
৩৫ জৈয়াকে বুলিলে। পাচে নগৰৰ্ ফুকনে ৰাজাক্
নিজম দিওৱাই বুলিলে হেৰৈ এফেস সীয়াইঁত্ তইঁতে
শুন্ যুপিতৰৰ্পৰা পড়া যি মহাদেবী দিয়ানা তেওঁৰ্
পূজা এফেসসীয়াইঁতৰ্ নগৰত্ থকা এটাই মানুহে
কৰে যেন্ জৈয়াক্ এটাই মানুহে কোন নেজানে।
৩৬ এই হেতুকে এই সকল্ কথা যেদি নেহেলা হয় তবে
আমাৰ্ ধৈৰ্য্য ধৰিবলগা আৰু খৰ্কৈএকে ন
৩৭ কৰিবলগা প্ৰয়োজন্ আছে কিয়নো দেৱতাৰ্ থানৰ্
বিচাৰ্ ন হয় আৰু তইঁতৰ্ দেবীৰো নিন্দা চোৰ

কৰা ন হুয় যি এনে মান্নহ সিহঁতকে তইঁতে ঘা
৩৮ নিচ। এয়েৰেই দেমেত্ৰিয়সকে তাৰ্ লগৰ্ বন্
কৰাইঁতৰ্ কিবা গোচৰ যদি থাকে তেবে মেল আছে
আৰু কটকিয়ো আছে সিহঁতাকে শোধিব্ উত্তৰ
৩৯ প্ৰত্যুত্তৰ দিয়োক্। কিন্তু আৰু কোনো কথাৰ্ যেদি
কিবা শোধে তেবে যোগ্য মেলৎ তাৰ্ সিদ্ধান্ত হব ?
৪০ কিয়নো এই এৰাৰুৰ্ কিছু হেতু ন হলে আজিৰ্
৪১ লৰাল ৰৰ্ হেতু কোন্নাৰ্ প্ৰয়োজন্ হব তেঁও এই
কুলি প্ৰজাক বিদায় দিলে।

পৰ্ব্ব সেই হুৰ ঘৰা ভাগিলৎপাওলে শিষ্যবিলাকক্
২০ মাতি আলি আঁকোৱালা আঁকৱালি কৰি মাকিদোনি
৩ য়ালৈ যাবলৈ ৰাহিৰলে। সেই দেশৎ ফুৰি সিবিলাকক্
বহু উপদেশ্ দি গ্ৰীকদেশৎ বলে। তাতে পূৰে
তিনি মাহ থাকি জাহাজেৰে সিৰিয়ালৈ যাবলৈ
ৰাহিৰলে কিন্তু য়িহুদীহঁতে সেই কালৎ তেঁওক্ মাৰি
বলৈ তেঁও মাকিদোনিয়াৰ্ বাটে দি ভুভতি যাবলৈ মন্
৪ কৰিলে। তেতিয়া বেৰেয়াৰ সোপাটৰে ভসলোনি
কাৰ্ আৰিষ্টাৰ্থসে সেকন্দসে দৰ্বিৰ্ গাইয়সে আৰু
তিমোতিয়সে আসিয়াৰ্ তিখিকস ত্ৰোফিমসে তেঁওৰ্
৫ লগৎ আসিয়ালৈ গল্। এইবিলাকে আগেই
৬ গৈ ত্ৰোয়াসৎ আমাৰ্ নিমিত্তে থাকিল্। বেথমিৰ্
কটিৰ্ দিনৰ্ পাচৎ আমি ফিলিপি এড়ি পাঁচ দিন
নাৱেৰে গৈ ত্ৰোয়াসৎ সিহঁতৰ্ ওচৰৎ ওলালো গৈ
তাতে আমি সাৎদিন্ আছিলো।—

৭ সাংবাৰৰ্ প্ৰথম্ বাৰে শিষ্যবিলাকে ৰুটি ভাঙ্গি
বলৈ একত্ৰাগতি হল্ সেই কালতে পাওল পাচ দিনা
যাবলৈ সাজম্ হই সিবিলাকক্ হিং' ওপদেশ দিলে
৮ আপোন্ ওপদেশ্ মাদিয়া ৰাতিলৈকে দিলে। যি
ওপৰ কোঁঠাতে সিবিলাক গোট্ খাইছিল্ সেই
৯ কোঠাতে ভালেমান্ প্ৰদীপ্ আছিল্। ঊওতিখস্
নামে এটা ডেকা মানুহ জলঙ্গাতে বহি টোপনিয়াই
ছিল্ পাওলে ভালে বেলি আপোন্ ওপদেশ্ কৈছে
তাৰ্ মাজতে সি ডব্ দুমটি আহিলৎ তেতলাৰপৰা
১০ পৰিল্ আৰু মৃতকল্প হলৎ তুলা হল্। তাতে পাওল্
নামে তাৰ্ ওপৰৎ পৰিল্ আৰু তাক্ কোলাৎ লৈ
কলে এবো হায়ৎ ন কৰিবা কিয়নো তাৰ্ প্ৰাণ
১১ আছে। পাচে আৰুও ওপৰলৈ গৈ ৰুটি ভাঙ্গি খায়
তেঁও আৰু ভালেবেলি অৰ্থাৎ ৰাতি প্ৰৱালৈকে সিবি
লাকে সৈতে আলাপ্ কৰিলে তাৰ পাচে গল্।
১২ আৰু সিবিলাকে সেই ডেকাক্ জীৱক্ আনি বড়
শান্ত হল্

১৩ কিন্তু আমি জাহাজেৰে আগেই গৈ আসসলৈ
গতি কৰিলো তালৈকে আমি পাওলক্ আনিবলগা
হল্ কিয়নো তেঁও আপুনি খোজ কাঢ়ি যাবলৈ মনস্থ
১৪ কৰি সেই ৰূপে নিৰূপণ কৰিছিল্। তেতিয়া তেঁও
আমাৰে সৈতে আসসৎ একেলগ হলৎ আমি
১৫ তেঁওক্ লৈ মিতিলেনিৎ বলোগৈ। আৰু তাৰ্পৰা
জাহাজেৰে গতি কৰি পাচ দিনা খিয়ুস্‌ৰ গোচৰ ৰল

গৈ তাৰ পাচ দিনা সামসং লাগিলো ত্ৰোগিলিয়
যং স্থিতি কৰিলো তাৰ পাচ দিনা আমি মিলেত
১৬ সং বলোগৈ। পাঔলে আসিয়াং আৰু নে থাকি
বলৈ ঔচ্ছা কৰি এফেসসে দি যাবলৈ নিয়ম কৰিছিল
কিয়নো যেদি হব পাৰে তেৱে পেন্তিকস্ত সময়ং যিৰু
শালমং ওপগিং হবলৈ সিবিলাকে পুয়ত্ন কৰিলে।
১৭ মিলেতসৰপৰা তেঁও এফেসসলৈ মানুহ পঠিয়াই
১৮ মণ্ডলিৰ বৃদ্ধ লোকবিলাকক মাতিলে সিবিলাকে তেঁওৰ
ওচৰ পালং তেঁও সিবিলাকং এই কথা কলে পুথম
দিনা ময় আসিয়ালৈ আহিলো সেই দিনাৰপৰা
ময় যেনেকৈ নম্ৰাত্মা হই চকুৰ লোতকেৰে পুভু
১৯ হই য়িহুদীইঁতৰ আঁৰ লৈ লুকায় থকাং ভালে
মান পৰীক্ষা যোং মিলিল তাতে পৰীক্ষা কৰি পুভুৰ
শুশ্রূষা কৰাং ময় যেনেকৈ তোমোলাকৰ ওচৰং আ
২০ ছিলো। আৰু ময় তোমোলাকৰ হিতকাৰী একো
২১ লুকায় নথলো কিন্তু প্রৌচিত্ কৰি দাৰেং য়িহুদী গ্ৰীক
এই দুবিধ মানুহৰ আগং ঈশ্বৰলৈ পৰায়নন্
আমাৰ পুভু য়িশু খ্রীষ্টৰ পুতি বিশ্বাসৰ পুয়োজনং
পুমাণ দি দি তোমোলাকক যেনেকৈ জনালো আৰু
২২ শিখালো এইবিলাক তোমোলাকে জানিছা। বন্ধনে
দুঃখে যি মোলৈ অপেক্ষা কৰে ধৰ্ম্মাত্মায় নগৰে
২৩ পুতি এই পুমাণ দিয়ে ঔয়াক এড়ি য়িৰুশালমং
মোং যিং মিলিব সেইবিলাক কথা ন জনাকৈয়ে
২৪ এতিয়া আত্মাৰ বন্দিং হই তালৈ যাওঁ। কিন্তু

ময় জীয়াৰ কোনো কথাৎ উদ্বিগ্ন নো হোঁ আৰু
মোৰ বাবৰ এটাই কাৰ্য্য আনন্দপূৰ্ব্বক পূৰ কৰো
আৰু ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ প্ৰমাণ দিবলৈ
যি শুশ্ৰূষা ময় প্ৰভু য়িশুৰ ঠাৰৎ পাইছো সেই
সেৱা পূৰ কৰো এই নিমিত্তে ময় আপোনাৰ প্ৰাণক
২৫ প্ৰিয় বুলি নেজানো। যিবিলাকৰ মাজলৈ ময়
ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যৰ কথা কৈ গৈছে এনে স্কল যি তোমো
লাক আৰু কোনো কালে নে দেখা যেন ময় জীয়াক
২৬ জানো। এই হেতুকে ময় এটাই মানুহৰ তেজৎ
কৈ চিকোন হোঁ যেন জীয়াহে সাক্ষী ময় তোমোলা
২৭ কক আজি দিয়ো। কিয়নো তোমোলাকক ঈশ্বৰৰ
২৮ সকল নিয়ম জনাবলৈ ময় এড়া নায়। এয়েৰেই
ঈশ্বৰে যি মণ্ডলী আপোনাৰ তেজেৰে কিনিছে সেই
মণ্ডলীক প্ৰয়ত্ন পূৰ্ব্বক প্ৰতিপাল কৰিবলৈ আপোনাকে
যি জাকৰ ওপৰৎ ধৰ্ম্মাত্মায় তোমোলাকক প্ৰদৰ্শক
ৰূপে নিয়োজন কৰিছে সেই পালতকো সাৱধান
২৯ ৰাখা। কিয়নো ময় গলে পাচে দুৰ্জ্জয় স্কৰৰ নেচি
৩০ য়ায় জাকক একো মৰম ন কৰি তোমোলাকৰ
মাজৎ সোমাব যেন আৰু আপোনাৰ মাজৰপৰা
মানুহে শিষ্যবিলাকক টানি আনিবলৈ বিৰোধি কথা
কব যেন এনে মানুহো স্কব যেন জীয়াক ময় জানো।
৩১ এইহেতুকে ময় তিনি বৎসৰলৈক যেনে সদোকে
চকুৰ লোতেৰে মৈত্তে ৰাত্ৰিদিৱা আদেশ কৰি
ৰলৈ নেড়িলো তোমোলাকে জীয়ালৈকে মন কৰি

৩২ কৰিপৰ্ দিয়া । এয়েৰেই হে ভায়হঁৎ ঈশ্বৰে
তেঁওৰ্ যি অনুগ্ৰহৰ্ কথা তোমোলাকক্ গৃহ ৰূপে
সাজিব পাৰে আৰু যিৎবিলাক্ পবিত্ৰ হইছে সেই
বিলাকৰ মাজৎ তোমোলাকক্ আধিপত্য দিব পাৰে
এই দুয়োৰো আগৎ ময় সত্তা তোমোলাকক্ সোঁ
৩৩ পাঁয় দিয়ো । ময় কাৰো ৰূপলৈ বা সোনলৈ কাপড়
৩৪ লৈকো লোভ্ ন কৰিলো । মোৰ্ আপোনাৰে
দাৰিদ্ৰ্যভাৱ আৰু ময়ে সৈতে যিৎ মানুহ আছিল্
সিহঁতৰ্ দৰিদ্ৰভাৱ গুচুৱাৰ্ শুশ্ৰষা যি এই হাতে
৩৫ কৰিছে জীয়াকো তোমোলাকে জানা । চৰম কৰি
অৰ্থক্ মানুহৰ্ ওপকাৰ্ কৰা আৰু লোৱাৎকৈ
৩৬ দিয়া যি অথদায়ক্ প্ৰভু যিশুৰ্ এই কথা লৈ যত্ন কৰি
ব লগা প্ৰয়োজন্ হয় এই কিলাক্ ময় তোমোলাকক্
৩৭ জনাইছে । তেঁও এই কথাকৈ আঁঠু পাৰি সিবি
লাক্ এটায়ে সৈতে প্ৰাৰ্থনা কৰিলে আৰু সিবিলাকে
এটায়ে হায় কৰি পাওলৰ্ ডিঙ্গিৎ ধঁৰ সিবিলাকে
এটায়ে আৰু কোনো কালে তেঁওৰ্ মুখ নে দেখি
তেঁও যি এই কথা কৈ ছিল সেই কথাতে সবহ শোকা
৩৮ ন্বিত্ হই তেঁওক্ চুমা দিলে । পাচে সিবিলাক্
তেঁৰে সৈতে জাহাজৰ্ ওচৰলৈ গল্ ।

পৰ্ব্ব তাৰ্ পাচে আমি সিবিলাকক্ এড়ি পাল তুলি
২১ সোন্ বাটে গতি কৰি কোওসৎ ৰলোগৈ পাচ দিনা
২ ৰোদেস্ আৰু তাৰ্পৰা পাতোৰা পালোগৈ । আৰু
ফনিকিয়ালৈ গৈছে যি এক্ জাহাজ এনে জাহাজ পাই

৩ তাতে ওঠি আমি পাল তুলিলো। যেতিয়া বাঁও ফালে কুপ্ৰ দেখি আমি তাক এৰি সিৰিয়ালৈ গতি কৰিলো তাৰপৰা সুৰলৈ গলো কিয়নো তাতে ৪ জাহাজৰ ভৰা তুলিব লগা হল। আমি তাতে শিষ্য বিলাকক পায় সাৎ দিন আছিলো যিৰুশালমলৈ নেজাবলৈ সিবিলাকে আত্মাৰ দোৱাৰায় পাওলক ৫ কোৱালে। সেই সাৎ দিন পূৰ হলৎ আমি গতি কৰিলো আৰু সিবিলাক এটাই লৰাতিৰোতা সমস্তিতে আমাৰ লগৎ নগৰৰ বাজলৈ গল তেতিয়া আমি আঠু পাৰি সাগৰৰ তীৰৎ প্ৰাৰ্থনা ৬ কৰিলো অন্যো অন্যে আলিঙ্গন কৰি জাহাজৎ ৭ ওঠিলো সিবিলাক আপোন ঘৰলৈ উভতি গল। আৰু আমি সুৰ এৰি প্তলিমাইসৎ ওপগত হলো পাচে ভাতৃবিলাকক আলিঙ্গন কৰি এদিন সিবিলাকে সৈতে ৮ আছিলো। পাচ দিনা পাওল তেঁওৰ লগৰিয়া সকলে তাক এৰি কাইসাৰিয়া পালেগৈ আৰু ফিলিপ নামে শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰকৰ ঘৰলৈ গৈ তেঁৱে সৈতে স্থিতি কৰিলো তেঁও সাৎ দিকনৰ মাজৰে এজন। ৯ তেঁওৰ চাৰিটী অপুষ্পিতা জোৱালী আচাৰ্য্যাণী আছিল। আমি ভালে দিন সেই ঠানতে থাকি বলে আগাবস নামে এজন আচাৰ্য্য যিহুদাই দেশৰ পৰা আহিল তেঁও আমাৰ ওচৰলৈ আহি পাওলৰ

১০ টেঙালি লৈ আপোনার হাৎ ভরি বান্ধি হুঁলিলে ধর্ম্মা
১১ আত্মায় এই কথা কয় যাবে এই টেঙালি তেঁওকে যিরু
শালমৎ যক্ষী যিহুদী হঁতে এনেকৈ বান্ধিব আরু আন্
১২ দেশর মানুহর হাতৎ শোধিয়া দিব। সেই কথা
শুনৎ আমি আরু সেই থানৎ থকা হঁতেও তেঁওক্ যিরু
১৩ শালমলৈ নেযাবলৈ মিনতি করিলোঁ। কিন্তু পাউলে
মাৎ লগালে বোলে তোমালোকে কান্দি আরু মোর্
মন্ ভাঙ্গি কি করা মই কেবল্ বন্ধিৎ হবলৈ যুগুৎ
নোহোঁ কিন্তু প্রভু যিশুর্ নামর্ অর্থে যিরুশালমৎ
১৪ মরিবলৈকো যুগুৎ আইছো। এই হেতুকে তেও
আমার হুঁকি নেমানিলৎ আমি প্রভুর্ ঔষ্য হোক্
এই হুঁলি নিজম্ দিলোঁ।—

১৫ ঔহার্ পাচে আমি আপোনার্ বোঝানি গোটায়
১৬ যিরুশালমলৈ গলোঁ। কাইসারিয়াৎ কেতেহি শিষ্য
আমার্ লগৎ গৈ যার্ ঘরৎ আমি স্থিতি করলগা
হল এনে ম্নাসন্ নামে কুপ্রীয়া একন্ প্রবাতন
১৭ শিষ্যর্ ঘরলৈ আমাক্ আনিলে। আত অনন্তরে
আমি যিরুশালম পালৎ ভায়হঁতে আমাক্ বরি
১৮ মনে গ্রহণ্ করিলে। পাচদিনা পাউল্ আমার্
লগৎ যাকোবর্ ঘরৎ সোমালৎ আরু এটায় বৃদ্ধ
৯১ বিলাক্ আগতে আছিল্। আরু তেঁও সিবিলাকক্
আলিঙ্গন্ করি ঈশ্বরে অনাদেশী হঁতর্ মাজৎ তেঁও
শুশ্রূষা দোৱাৰায় যি করিছিল্ সেই এটাই

২০ বাখ্যা কৰি কলে। সিবিলাকে শুনি ঈশ্বৰক স্তুতি কৰিলে আৰু তেওঁক কলে হে ভাই যিহুদাইতৰ মাজত যি কেই হেজাৰ মানুহ পতীয়াই জীয়াক তুমি
২১ দেখিছা সেই মানুহবিলাক শাস্ত্ৰত বৰ বাগ্ৰ। আৰু তোমাৰ এই বতৰা সিহঁতে শুনিছে যি তুমি লৰাহঁতৰ নুসুন্নত কৰিবৰ মতে পুৰৰ্ত্তী আচৰিত চলিবলৈ অন্যদেশীয়াহঁতৰ মাজত থকা এইাহঁত যিহুদীহঁতক
২২ মোশাহক তিয়াগিবলৈ শিকাইছা। তেবে জীয়াৰ কি হব পুজা আহুশাক গোটখাব লাগিব কিয়নো তোমাৰ আহাৰ বতৰা সিহঁতে শুনিবলৈ পাব।
২৩ এতেকেই আমি তোমাক যিহকে কওঁ তাকে কৰা যিবিলাকৰ এক মুও আছে এনে আমাৰ এগোট চাৰিটা
২৪ আছে। এই হেতুকে তোমাৰ যিং কথা সিহঁতে শুনিছে সেয়ে একো নহয় কিন্তু তুমি বাঁহুহাৰৰ মতে পুৰৰ্ত্তি শাস্ত্ৰ মানা জীয়াকে এইয়ে জানিবলৈ সিহঁতৰ লোকা আৰু আপোনাকো পবিত্ৰ কৰা মুৰ মুৰুৱাব
২৫ খৰচ সিহঁতে দেও কৰা। দেৱতাৰ পূজাৰ আৰু তেজ আৰু টেটুচেপাদি মৰা বস্তু আৰু পৰস্ত্ৰীগমন তিয়াগ কৰাক বাঁতিৰেক জীয়াৰ একো নেমানিবলৈ আমি অন্যদেশীয় সঙ্গুতি মানুহলৈ লেখিছো নিষ্পন্ন
২৬ কৰিছো। তেতিয়া পাওলে সেই মানুহৰ লগে আৰু পাচ দিনা পবিত্ৰ হই গোটেপ্ৰতি উৎসৰ্গ কৰাৰলৈকে পবিত্ৰ কৰাৰ দিন পূৰ হয় যেন জীয়াকে জনাবলৈ সিবিলাকে সৈতে মন্দিৰত সোমালে।

২৭ কিন্তু সেই সাৎ দিন পূৰ্ হবলগা হলৎ আসিয়াৰ
য়িহুদীহঁতে তেঁওক মন্দিৰৎ দেখি এটায় মানুহৰ্
মাজৎ হড় হুৰাহুৰা লগালে সিহঁতে তেঁওক ধৰি
২৮ এটোহ্ পাৰি কলে হে য়িস্ৰএল্ মনুষ্যবিলাক ওপ
কাৰ্ কৰা যি মানুহে এটাই মানুহৰে বাৰুস্থাৰে এই
ঠাইৰে বিৰোধে এটাই মানুহকে শিখায় সেয়ে
এই। সেয়ে মন্দিৰলৈ গ্ৰীক মানুহ বিলাকক্
আনিছে আৰু এই পবিত্ৰ থানো অশুচি কৰিছে।
২৯ সিহঁতে আগেই এফেসীয় ত্ৰোফিমস্ নগৰৎ
তেঁওৰে সৈতে দেখিছিল্ এয়েহেই পাঁওলে তাক্ মন্দি
৩০ ৰলৈ আনিছিল বুলি ভাবিলে। আৰু এটাই নগ
ৰৎ হুৰাহুৰি এটায় মানুহৰ্ হড় হুৰাহাও হল্
তাতে সিহঁতে পাঁওলক্ মন্দিৰ্ৰপৰা টানি বাজওলি
৩১ য়ালে তেতিয়া লগাতিলেই দুৱাৰ্ বান্ধিলে। সিহঁতে
তেঁওক্ মাৰিবলৈ মন্ কৰিলে সেই সময়তে এটাই
য়িৰুশালমৎ হুৰাহাও যে হল্ বুলি সেনাপতিৰ্
৩২ ওলৈ এই বতৰাগল্। এই হেতুক তেঁও হক্কাকে
এশ চেনানীৰ্ জেমাদাৰবোৰলৈ সিহঁতৰ্ মাজলৈ লৰি
আহিল্ সিহঁতে প্ৰধান্ সেনাপতিকে চিপাহীহঁতকে
৩৩ দেখি পাঁওলক্ মাৰিবলৈ এৰিলে। তেতিয়া সেনা
পতিএ ওচৰলৈ আহি তেঁওক্ ধৰিলে আৰু লোহাৰে
বান্ধিবলৈ আজ্ঞা কৰিলে পাছে সুধিলে বোলে সি
৩৪ কোন্ আৰু কি কৰিছিল্। তেতিয়া জুমৰ মাজৰ
কোনো কোনোএ এটাহ্ পাৰি এক কথা কলে আৰু

কোনো কোনোং আনং কথা কলে তাতে তেঁও সেই
হুল্লাৰ বৰ্ নিমিত্তে একো নিশ্চয় নেপায় নি তেঁওক
৩৪ গড়ৰ ভিতৰলৈ আজ্ঞা কৰিলে। সিবিলাক্ খোপৰ
ওপৰ তলৎ এনে হল্ মান্নহৰ্ হেচাহেচিৰ্ নিমিত্তে
৩৫ তেঁও মানুহায় দাঙি নিছিল্। কিয়নো প্রজায় পিছে
হৈ এটাক্ মাৰি ছুলিলে তেওক্ এড়ি দিয়োহ্।—
৩৭ নিহঁতে পাঁওলক্ গড়লৈ আনিবলৈ ধৰিলৎ
তেঁও মুখ্যান্ সেনাপতিক্ হুলিলে ময় আপোনাৰ্
৩৮ আগৎ কিছু মাত্ কব পাৰি মলে তেঁও হুলিলে তুমি
গ্রীক কথা কব পাৰালে। যি মিসৰীয়ে এই সময়
যুব্ আগেই কোলাহল্ কৰিলে চাৰি হেজাৰ্ বৰ
কর্ত্তাহঁতক্ লগৎলৈ হাবিলৈ গল্ সেয়ে তুমি নো
৩৯ হোৱানে। কিন্তু পাঁওলে কলে ময় নিশ্চয় কিলিকি
য়াৰ্ তার্ষ্যৰ্ এক্ যিহুদী ময় তলৎ পাগৰ নগৰৎ থকা
লোক্যা মোক্ মান্নহৰ আগৎ কথা কব দিয়োক ময়
আপোনাৎ এই প্রার্থনা কৰো।—

৪০ তেতিয়া পাঁওলে আজ্ঞা পায় খোপৰ ওপৰৎ থিয়
হই হাতৎ ইহাৰ্ কৰিলৎ মান্নহবিলাক্ নিজম পৰিল্
পর্ব্ব পাচে এব্রি কথাৰে এই কথা নিহঁতৎ কলে। হে
২২ মাত্রাহঁৎ ভাইহঁৎ পিতৃহঁৎ তোমোলাৰ্ আগৎ

২ মোৰ্ যি উত্তৰ্ তাক্ তোমোলাকে শুনা। তেঁও
এব্রি কথাৰে নিহঁতাকক্ যি কলে নিহঁতে তাক শুনি
৩ আৰু অধিক্ চিনা তেতিয়া তেঁও হুলিলে মতো ময়
কিলিকিয়াৰ্ তার্ষ্যৎ ওপজা কিন্তু এই নগৰৎ গমালি

এলৰ্ চাত্তৰ্ পিতৃলোক্‌বিলাকৰ্ শাস্ত্রৰ্ যি অতি
শুদ্ধ মৎ সেই মত্তো শিখা এক্ য়িহুদী আৰু
যেনেকৈ তোমোলোক্ সকলো আজি ঈশ্বৰৰ্ প্রতি
তানিৎ আইসা ময়ো আগেই তেনে আছিলো।
৪ আৰু পুৰুষ স্ত্রীক্ বান্ধি বন্দিশালৎ থৈ ময় মৃত্যু
৫ লৈকে এই পথৰ্ বিনষ্কতা কৰিলোঁ। বড় পুৰোহিতৰে
বৃদ্ধ লোক্‌বিলাকৰে মোলেই মোৰ জৈয়াৰ্ সাক্ষী দিবি
লাকৰ্‌পৰা ময় ভ্রাতৃবিলাকৰ্ তৎ কাৰৎ পায় দম্মা
শেকৎ যি বিলাক বন্ধিৎ হুৱা সিহঁত শাস্তি পাবলৈ
৬ য়িৰুশালমলৈ আনিবলৈ তালৈকে গলোঁ। আৰু
এনে হল ময় গৈ দম্মোশেকৰ্ ওচৰৎ উপাস্ত হলৎ
দুপৰীয়া বেলিৎ এক্ মহান্ দীপ্তি আকাশোত মোৰ
চাৰি ওফালে স্বর্গৰ্‌পৰা প্রৌতিক হল্ তাতে ময়
৭ মাটিৎ পড়ি হে শাউল হে শাউল মোলৈ বিনষ্কতা কিয়
৮ কৰা এই কথা কোৱা এক্ শব্দ মাশুনিলো। তাতে
ময় সম্বিধান্ দিলো হে প্রভু আপনি কোন তেঁও
উলিলে তুমি যাৰ্লৈ বিনষ্কতা কৰিসা এনে যি যিশু না
৯ জাৰেন্ তেঁহেই ময়। মোৰ্ লগৰ্ মানুহবিলাকে
সেই দীপ্তি দেখিলে ত্রাতুৰ হল্ হয় কিন্তু যি জনে
১০ মোৎ কথা কলে তেঁওৰ্ শব্দ শুনিলে। পাচে
ময় উলিলো হে প্রভু ময় কি কৰিম্ প্রভুএ মোৎ
কলে তুমি উঠা দম্মোশেকলৈ যোৱা তাতে তুমি
কৰিবলৈ নিৰুপিৎ যিং কর্ম্ম সেই এটাইকে তাতে
১১ তোমাৰ আগৎ কোৱা যাব। আৰু সেই দীপ্তি

তিৰ্ কান্তিৰ্ নিমিত্ত মযি দেখিবলৈ নোৱাৰি কিন্তু
মোৰ্ সঙ্গিয়াহঁতৰ হাতেৰে ধৰি নিয়া হুই মযি
১২ দমাশেক্ পালোহোঁ। তেতিয়া অননীয়াহ্ নামে
ব্যৱস্থামতে পাৰমার্থিক্ এজন যাৰ্ সেই দেশৎ
১৩ থকা এটাৰ যিহুদীহঁতৰ মাজৎ প্রশংসা হল্। তেঁৱেই
মোৰ্ এঠৰলৈ আহি থিয় হুই মোক্ কলে হে
ভাই শাওল্ তুমি দৃষ্টি পোৱা সেই দণ্ডেই তেঁওলৈ
১৪ দৃষ্টি কৰিলো। পাচে তেঁও কলে আমাৰ পিত্রাদি
সকলৰ ঈশ্বৰে আপোনাৰ্ ঔচ্ছ জানিবলৈ সেই
ধার্ম্মিকক্ দেখিবলৈকো তেঁওৰ্ মুখৰ্ কথা শুনিবলৈ
১৫ কো তোমাক্ পূর্ব্বেই নিয়োজন্ কৰিছে। কিয়নো যিৎ
কথা তুমি দেখিছা ও শুনিছা সেইবিলাকৰে তুমি
১৬ সকলো মানুহক্ প্রতি তাৰে সাক্ষী হবা। আৰু এ
তিয়া কিয় পলম কৰা উঠা ডুবোৱা হোৱা আৰু প্রভুৰ্
নামে প্রার্থনা কৰি তোমাৰ্ পাতক্ ধুই পেলোৱা।
১৭ পাচে এনে হল্ মযি যিৰুশালমলৈ উভতি গলৎ যি
কালৎ মযি মন্দিৰৎ প্রার্থনা কৰিছিলো সেই কালৎ
১৮ মযি হুৰ্ লাগিলো। সেই সময়তে অবৈক যিৰু
শালমৰ্পৰা বেগা কিয়নো মোৎ তোমাৰ্ যি প্রমাণ্
তাক্ সিহঁতে নলব এই বাক্য বোলোতা তেঁওক্ মযি
১৯ দেখিলো। মযি কলো হে প্রভু যিবিলাকে আপোনাৰ্
প্রতীয়ায় মযি সেইবিলাকক্ যেনেকৈ বন্দী কৰিলো
২০ সিনাগোগৎ মাৰিলো ঔ তাক্ সিহঁতে জানে। আৰু
আপোনাৰ সাক্ষী স্তিফানস্ হত্তেজ যেতিয়া পড়িল

তেতিয়া ময় ওচৰৎ থিয় হই তেঁওৰ্ বধৰ্ এক আলচ
আছিলো তেঁওৰ্ বধ কৰোঁতাইঁতৰ্ কাপৰ ৰাখিলো।
২১ পাচে তেঁও কলে তুমি গতি কৰা কিয়নো ময় দূৰৈলৈ
অনা দেশীয়হঁতৰ্ তলৈ তোমাক্ পঠিয়াম্।
২২ তেতিয়া সিহঁতে তেঁৰ এই কথালৈ খবৰ্দান্
কৰিলে তাৰ্ পাচে ৰিঙ্গি মাৰি কলে এইটেক্ পৃথিবীৰ্ পৰা
২৩ নিলগ্ কৰা সি জীয়া ওচিৎ ন। হয় তেতিয়া সিহঁতে
এৰাৰু কৰিছে কাপৰ সোলোকাইছে ধূলি অকলিৎ
পেলাইছে তেনেতে প্ৰধান্ সেনাপতিএ তেঁওক্ গড়লৈ
২৪ আনিবলৈ আজ্ঞা দিলে। পাচে সিহঁতে এনেকৈ
এৰাৰ্ তাৰ্ বিৰোধে কি কাৰণে কৰিলে জীয়াকে
জানিবলৈ তেঁওক্ কোঁচোৰা মাৰি শুধিবলৈ আজ্ঞা
২৫ কৰিলে। সিহঁতে ৰছিৰে তেঁওক্ বান্ধিছে তেনেতে
পাওলে আপোনাৰ্ ওচৰৎ থকা এশ চিপাহীৰ্ পতিৎ
কলে ৰোমাণ অথচ নিশ্চয় নো হোৱা ডগৰিয়া
২৬ এনে মানুহক তোমোলাকে মাৰিবলগা নে। এশ
চিপাহীৰ্ পতিএ জীয়াকে শুনি গৈ বড় সেনাপতিৎ
কলে আপুনি যি কৰিছে সেয়ে কি জীয়াত্তে সাৱধান্
২৭ হোক্ কিয়নো এই মানুহ ৰোমাণ্। তেতিয়া
বড় সেনাপতিএ আহি তেঁওৎ কলে মোৎ কোৱা
তুমি ৰোমাণ্ হোৱা নে তেঁও হুঁলিলে হোঁ হয়।
২৮ প্ৰধান্ সেনাপতিএ সমিধান দিলে যে ময় ভালে
মান্ ধনেৰে এই অকৃতি পাইছো কিন্তু পাওলে ওত্তৰ
২৯ কৰিলে ময় অকৃৎ হই ওপজিছিলো। এই

হেতুক যিবিলাকক্ তেওঁৎ শোধি পোজ কৰিবলৈ নিযো জন কৰিছিল্ সেইবিলাক্ তেওঁৰ্ ওচৰৰপৰা গল্ পুৰীন সেনাপতিয়ো তেওঁক্ ৰোমান হুলি জানি আৰু পুনি তেওঁক্ বান্ধিছিল্ জৈয়াকো স্মৰি ভয়ান্বিত হল্।—

৩০ পাচ দিনা তেওঁ কিয় য়িহুদীহঁতৰ দোষাৰোপ এনে অপৰাধিয়া কৰিছিল জৈয়াৰে নিশ্চয় জানিবলৈ তেওঁ তেওঁৰ্ বান্ধ খুলিলে আৰু পুৰীন্ পুৰোহিতকে এটাই সমজুৰাকে আহি বলৈ আজ্ঞা দিলে আৰু পাওলক্ নমায় সিবিলাকৰ্ আগতে বহুৱালে।—

পর্ব্ব পাচে পাওলে যেনৎ এক দৃষ্টি কৰি কলে হে মানুহ
২৩ হঁৎ ভায়হঁৎ ময় ঈশ্বৰৰ্ আগতে আজিলৈকে সুবি
২ বেক আচাৰ্ কৰিছে। কিন্তু যননীয়াহ পুৰীন্ পুৰো হিতে ওচৰৎ থকা মানুহবিলাকক্ তেওঁক্ মুখৎ
৩ মাৰিবলৈ আজ্ঞা দিলে। তেতিয়া পাওলে তেওঁৎ কলে হে শুক্লীকৃত বেৰ ঈশ্বৰে তোমাক্ মাৰিব তুমি শাস্ত্ৰৰ্ মতে মোৰ শোধি কৰিবলৈ বহি শাস্ত্ৰৰ্
৪ বিৰুদ্ধে মোক্ মাৰিবলৈ আজ্ঞা কৰিচা নে। কিন্তু যিবিলাক ওচৰৎ থিয় কৰি আছিল্ সেইবিলাকে কলে তুমি ঈশ্বৰৰ পুৰীন পুৰোহিতক্ নিন্দা কৰি
৫ চা নে। পাওলে কলে ভায়ে হে এঁৱেই পুৰীন্ পুৰোহিত জৈয়াক্ ময় নেজানো কিয়নো তোমাৰ্ মানুহহঁতৰ্ অধিকাৰৰ্ বিৰোধে কুকথা ন কবা

৬ এনে লেখা আচে। যেলৰ এভাগ শাদুকি আৰু এভাগ ফাৰিশি আচিল্ পাঙলে তাকে দেখি যেলতে এটাহু পাৰি কলে হে মানুহহঁৎ ভায়হঁৎ ময় ফাৰিশি অথচ ফাৰিশিৰ্ সন্ততি সেই আশাৰ আৰু মৃতক্ সকলৰ্ ৭ পুনৰুৎথানৰে অৰ্থে ময় শোধিৎ অইচো। তেঁও এই কথা কলৎ পাচে ফাৰিশিহঁতৰে শাদুকিহঁতৰে ৮ দন্দ লাগিল্ তাতে পুজা বেলেগ্ হল্ কিয়নো শাদু কিহঁতে কয় বোলে পুনৰুৎথান্ নায় দুতো নায় আন্মা ৯ ও নায় কিন্তু ফাৰিশিহঁতে দুয়োকো গাৎ লয়। তেতিয়া বড় অহ্ লাগিল তাতে ফাৰিশিহঁতৰ্ ফলিয়া অধ্যা পক সকলে ওঠি আমি এই মানুহৰ্ একো জাৰ্ পোৱা নায় কিন্তু যেদি কোনো আন্মায় অথবা দুতে তাৎ কৈচে তেবে আমি ঈশ্বৰে সৈতে যেন্ ৰণ ন ১০ কৰো এই কথা কৈ বিৰোধ কৰিব ধৰিলে। আৰু বড় কোলাহল্ হোৱাৎ প্ৰধান সেনাপতিএ ভাবিলে জানো পাচে সিহঁতৰ বলতে পাঙল তোমাৰ্ অই ছিগি যায় এই নিমিত্তে ঠৈগ বলেৰে সিহঁতৰ্ মাজৰপৰা তেঁওক্ আনি গচলৈ নিবলৈ প্ৰধান্ সেনাপতিএ চৌপা হীহঁতক্ আজ্ঞা কৰিলে।

১১ পাচ ৰাতি প্ৰভুএ তেঁওৰ্ আগৎ থিয় অই কলে হে পাঙল্ তুমি নিৰ্ভয় হোৱা কিয়নো যেনেকৈ মোৰ্ অৰ্থে য়িৰুশালমৎ তুমি প্ৰমাণ দিচা তেনেকৈ ৰোমতো তুমি ১২ প্ৰমাণ দিব লাগিব। দিন্ হলৎ কেতেটি য়িহুদীএ মিলি

পাওলক্ বধ ন কৰি আমি যোৱা পীয়া ন কৰো এই
১৩ শাপৰ্ অঙ্গীকাৰেৰে আপোনাকে বন্ধিৎ বহিলে। যিং
বিলাকে এই অঙ্গীকাৰ্ কৰিলে সিহঁৎ কিছু মনহ
১৪ চল্লিশটা আছিল্। পাচে সিহঁতে প্রধান্ পুৰোহিতৰে
বৃদ্ধ লোকবিলাকৰে ওচৰলৈ আহি কৈলিলে পাওলক্
বধ্ ন কৰি একো ন চৰহিম্ যেন্ আমি এক বড়
১৫ শাপৰ্ অঙ্গীকাৰেৰ আপোনাকে বান্ধিচো। এয়েৰেই
মন্ত্রিবিলাকে সৈতে তোমোলাকে আৰু কিছু নিশ্চয়
কৰ তেঁওৎ শুধিবৰ্ চলে প্রধান সেনাপতিৎ কালি
তেঁওক্ আপোনাৰ্ হাইলৈ আনিবলৈ জনোৱা
তেতিয়া আমি তাৰ কাষো ওচৰলৈ অহাৰ্ আগেই
১৬ তাক্ বধিবলৈ যুগুৎ আম্। পাওলৰ্ ভাগিনে সিবিলাক্
লুকাবৰ্ কথা শুনি আহি গৰালৎ সোমায় পাওলৎ
১৭ কলে। পাচে পাওল এশ চিপাহীৰ পতিহঁতৰ্ মাজৰ্
এটাক্ মাতি কলে এই ডেকা মানুহক্ প্রধান্ সেনা
পতিৰ্ আগলৈ লৈ যোৱা কিয়নো তেঁওৰ্ আগৎ
১৮ জৈয়াৰ কিছু কবলগা আছে। এই হেতুকে সি তাক্ লৈ
প্রধান সেনাপতিৰ ওচৰলৈ গৈ কলে পাওল্ বন্দিয়াৰে
মোক মাতি এই ডেকা মানুহক আপোনাৰ্ আগলৈ
আনিবলৈ কলে আপোনাৰ আগৎ তেঁওৰ কিছু
১৯ কবলগা আছে। তাতে প্রধান্ সেনাপতিএ তাৰ্
হাতৎ ধৰি তাক্ এক্ নির্জান্ ঠাইলৈ নি শুধিলে
২০ মোৰ্ আগৎ তোমাৰ্ কি কবলগা আছে। সি কৈলিল
পাওলৰ্ কিছু কথা আৰু বিশেষ্ কৰি শুধিবৰ্ চলে

যিহুদীইঁতে তেঁওক্ কালি মেললৈ আনিবলৈ
২০ আপোনাত অনাবলৈ আলচ্ কৰিছে। কিন্তু আপুনি
মিহঁতৰ্ কথাত সম্মতি নিদিব কিয়নো মিহঁতৰ্
মাজৰে কিছু সৰহ চল্লিশটায় তেঁওক্ ন হবি খোৱা
পীয়া ন কৰিম্ যেন্ এই শপত্ অঙ্গিকাৰেৰে আ
পোনাকে বন্ধিত কৰি লুকায় আছে এতিয়াও মিহঁত
আপোনাৰ্ অঙ্গিকাৰলৈ অপেক্ষা কৰি যুগুত হই
২২ আছে। এই হেতুকে প্ৰধান্ সেনাপতিএ সেই ডেকা
মানুহক্ বিদায় দি কলে মোত যি এই কথা কৈছা
২৩ সাৱধান্ হোৱা ইয়াক্ কাতো ন কবা। তেতিয়া
তেঁও এশ সেনাপতি সকলৰ্ মাজৰ্ দুজনক্ মাতি
কলে তোমোলাকে দুশ চিপাহীকে সত্তৰি ঘোড়া
চোৱাকে দুশ বৰ্চ্ছিৰৰাকে এপৰ ৰাতিত কাইসাৰিয়ালৈ
যাবলৈ যুগুত কৰাগৈ আৰু মিহঁতে সাৱধানে পাও
২৪ লক্ ফিলিক্স নামে ডাঙৰিয়াৰ্ কাইলৈ লৈ যাবলৈ
পাওলক্ তাতে তুলিবলৈ মিহঁতৰ্ বাহন যুগুত কৰা
২৫ গৈ। পাচে তেঁও এই কাকত লেখিলে।—

২৬ ক্লাদিয়স লিসিয়াসৰ্ শ্ৰীযুত মহামহিম ফিলিক্স
ডাঙৰিয়াক্ পুতি নমস্কাৰ্।—

২৭ এই মানুহ যিহুদীএ ধৰা হলহেঁতেন আৰু মিহঁ
তে মৰা হলহেঁতেন সেইকালত ময় সৈন্যে আহি
২৮ তেঁওক্ ৰোমণ্ বুলি জানি তেঁওক্ ৰাখিলো। পাচে
মিহঁতে তেঁওক্ অপবাদ কি হেতুকে দিলে ঐয়াকে
জানিবলৈ ঔচ্ছা কৰি ময় তেঁওক্ মিহঁতৰ্ মেললৈ

২৯ আনিলোঁ। তাতে তেঁও সিহঁতৰ শাস্ত্ৰৰ বেতবিলাক
তৰ্ক কথাকে অপবাদিয়া হল্ কিন্তু বধৰ অথবা বন্ধ
নৰ অৰ্হ কিবা কৰিছিল্ তাতে অপবাদিয়া ন হয়
৩০ জৈয়াক্ মই জানিলোঁ। পাচে য়িহুদীহঁতে সেই
মানুহক বধিবলৈ লুকাল এই বতৰা পায় তেঁওৰ্
গুচৰিয়াহঁতক্ আপোনাৰ্ ওচৰৎ তেঁওৰ্ অপবাদ
কৰবলৈ আজ্ঞা কৰি তেঁওক্ আপোনাৰ্ ওচৰৎ অতি
লম্বে পঠিয়াইচো। আপোনাৰ্ শুভ হোক্
জৈতি।—

৩১ তেতিয়া চিপাহীহঁতে যেনে আজ্ঞা পাইচিল্ সেই
৩২ ৰূপে পাওলক্ ৰাতি আন্তিপাত্ৰিসলৈ লৈগল্। পাচ
দিনা ঘোড়াচোৱাহঁতক্ তেঁওৰ্ লগৎ যাবলৈ
তাতে এড়ি সিবিলাক্ গৰালৈ ওভতি আহিল।
৩৩ সিহঁতে কাইসাৰিয়ায় সোমায় ডাওৰিয়াক্ কাকৎ
৩৪ দি পাওলক্ তেঁওৰ্ আগৎ সোবায় দিলে। ডাওৰি
য়ায় কাকৎ মাতি শুধিলে তেঁও কোন্ নগৰৰ মানুহ
আক তেঁও কিলিকিয়াৰ মানুহ্ জৈয়াকে জানি কলে
তোমাৰ গুচৰিয়াহঁৎ আহিলে মই তোমাৰ্ কথা
৩৫ শুনিম্। তেতিয়া তেঁওক্ হেৰোদৰ্ প্ৰেতোৰিয়
মৎ ধবলৈ আজ্ঞা কৰিলে।—

পৰ্ব্ব তেতিয়া ডাওৰিয়াৰ্ তলৈ পাওলৰ বিপক্ষে যি কথা
২৪ কলে পাঁচ দিনৰ পাচৎ এনে অননীয়াহ প্ৰধান প্ৰৰো
হিৎ বৃদ্ধলোক সকলাকে তেৰ্তলস নামে এক সুন্দৰ

২ তৰ্তুল্লক্ লগাংলৈ আহিল্। তেতিয়া পাঁওলক্ মাতি
লং তের্ত্তুলসে এই কথা কৈ তেওঁক অপবাদ দিব
৩ ধৰিলে হে মহামহিম ফেলিক্স আপোনাৰ অনুগ্ৰহং
আমি বড় শান্তি পাঁও আৰু আপোনাৰ পালনং এই
৪ দেশৰ্ মানুহবিলাকক প্ৰতি বড় ওহিং কৰ্ম্ম কৰা হয়।
আমি জৈয়াত্তে জানি সৰ্ব্বতোভাৱে কৃতজ্ঞ হই তাকে
সৰ্ব্বদা সকলে থানে মোৰ্ব্বোলো। কিন্তু আপোনাৰ্ ময়
আৰু চৰম নি দিবলৈ আপুনি অনুগ্ৰহ কৰি আমাৰ্
অলপ্ কথা শুনোক ময় জৈয়াকে প্ৰাৰ্থনা কৰো।
৫ কিয়নো বড় দুৰ্জন জগতং থকা এটায় য়িহুদীহঁতৰ্
মাজং ৰাজবিৰুদ্ধ কৰ্ম্মজনক নাজৰেথ মতিয়া মানু
হৰ্ মাজং এটা প্ৰধান এই মানুহক্ আমি এনে
৬ দেখিচো। সেয়ে মন্দিৰক্ সামান্য ঠাইৰ নিচিনা
কৰিবলৈ ধৰিচিল তাতে আমি তাক ধৰি আমাৰ
৭ শাস্ত্ৰ নীতিৰে শুধিব খুজিলো। কিন্তু লিসিয়াস্
প্ৰধান সেনাপতিয়ে আমাৰ কোবাবলৈ আহি বড়
বল কৰি তাক্ আমাৰ হাতৰ্পৰা এড়ুয়ায়লৈ তাৰ
শুচৰিয়াহঁতক্ আপোনাৰ্ ওচৰ্ পাবলৈ আজ্ঞা
৮ কৰিচে। তাতে আপুনি সিহঁতক শোধি পোচ
কৰি যিহৰ্ অৰ্থে আমি তাক্ অপবাদ দিয়ো সেই
৯ বিলাক্ আপুনি জানিব। য়িহুদীহঁতেও এই কথা
স্বৰূপ এই বুলি তাতে সম্মতি দিলে।—
১০ তেতিয়া ডাঙৰিয়ায় পাঁওলং কবলৈ ঔঙ্গিং কৰিলং
পাচে তেওঁ মাং লগালে বোলে আপুনি এই দেশৰ

মান্নহৰ শোধিৰ অধিকাৰ ভালে দিনৰেপৰা অইচে
ময় ঔয়াকে জানি অতিৰঙ্গমনে আপোনাৰ কথা
১১ কওঁ। তাতে আপুনি জানিব এতিয়া বাৰ দিনৰ
বঢ়া ন হয় ময় ভজন্ কৰিবলৈ য়িৰুশালমলৈ গৈ
১২ ছিলো। কোনোএ ঠৈতে মন্দিৰৎ দুহগাদুহনি
কৰিবৰ সিহঁতে মোক নেদেখিলে আৰু সিনাগোগৎ
বা নগৰৎ মান্নহৰ মাজৎ এবাও কৰোতেঁও মোক
১৩ নে দেখালে। সিহঁতে আমাক যি অপবাদ দিয়ে
১৪ সিহঁতেও সপ্রমাণ কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু আপো
নাৰ আগতে ময় ঔয়াক ষীগ কৰো সিহঁতে যেনে
কৈ মতান্তৰ বুলি কয় তেনেকৈ ময় বাবস্থান্নদাৰ
আচাৰ্য্যবাক্যৎ যিমান লেখা আছে সেই এটাইকে
পতীয়ায় মোৰ পিতৃলোকবিলাকৰ ঈশ্বৰক ভজো।
১৫ আৰু পৰমাৰ্থিক অপৰমাৰ্থিক এই দুবিধ মৰা মান্ন
হৰ পুনৰুত্থান হব সিহঁতে আপুনি এই যি কথা
১৬ ষীগ কৰে ময় ঈশ্বৰলৈ প্রতি আশা কৰো। আৰু
ঈশ্বৰ মান্নহ এই দুয়োকো প্রতি নিৰপৰাধৰূপে
জ্ঞান সৰ্ব্বদা ৰাখিবলৈ কাৰ্য্যৰ ময় কৰো। বহু
১৭ বৎসৰ গলৎ পাছে ময় দান উৎসৰ্গ আপোন
১৮ দেশীয় মান্নহৰ ওচৰৎ দিবলৈ আহিলো। তাতে
আসিয়াৰ কেতেটি য়িহুদীএ মোক পবিত্ৰ ৰূপে মন্দিৰৎ
পালে কিন্তু জুম ঠৈতে ন হয় কোলাহলে ঠৈতে
১৯ ও ন হয়। যেদি মোৰ বিৰোধে কিবা আছে তেবে
আগতে থাকি মোক অপবাদ দিবলৈ সিহঁতৰ উচিৎ

২০ হয় । সেয়ে ন হলে আজি ময় তহঁতৰ দোৱাৰায়
মৃতক মানুহৰ পুনৰুৎথানৰ কথাৎ পদ কিয় হোঁ
২১ এই যি এটি কথা ময় সিহঁতৰ মাজতে থিয় হই
কলো তাক এৰি ময় মেলৰ আগত যেতিয়া আছিলো
তেতিয়া সিহঁতে মোৰ মাজৎ একো কুকৰ্ম্ম দেখি-
লে লে লে দেখিলে তেহঁতে আপুনি তেয়াক কওক ।
২২ ফিলিক্সে এই কথা শুনি সিহঁতক এই বুলি পলম্
কৰিলে ময় এই কথাৰ আৰু বুজি লিসিয়াস প্ৰধান
সেতানতি আহিলৎ তোমোলাকৰ গোচৰ শুধিম ।
২৩ পাচে এশ বলুৱাৰ শইকিয়াক পাঙলক ৰাখিবলৈকে
তেঁওক নেবান্ধিবলৈকে উপকাৰ কৰিবলৈ অথবা
তেঁওৰ ওচৰলৈ আহিবলৈকো কোনো মিত্ৰক নিষেধ
ন কৰিবলৈকে আজ্ঞা দিলে ।—
২৪ দিনাদিয়েকৰ পাচে দুসিলা নামে আপোন ভাৰ্য্যা
য়িহুদী তিৰীএৰে সৈতে ফিলিক্সে পাঙলক আনি খ্ৰীষ্টৰ
২৫ সম্বন্ধৰ অৰ্থে তেঁওৰ কথা শুনিলে । তেতিয়া
পাঙলে পৰমাৰ্থ পৰিমিত কৰ্ম্ম কৰাৰে ভবিষ্যৎ শোধৰ
কথা কোৱাৎ ফিলিক্সে কম্পমান হই সমিধান দিলে
বোলে তুমি এতিয়া যোৱা মোৰ অৱসৰ হলে ময়
২৬ তোমাক মাতিম । পাঙলক তেঁও মুকলি কৰিবৰ অৰ্থে
তেঁওৰ হাতৰ পৰা পাম তেঁওৰ এই আশাও আছিল্
সেই কাৰণে ঘনে২ মাতি তেঁওৰে সৈতে কথা কলে ।
২৭ কিন্তু দুবৎসৰ পূৰ হলৎ পৰকিয়স্ ফেস্তস্ ফিলি
ক্সৰ সলনী হল্ তেতিয়া ফিলিক্সে য়িহুদীহঁতক তুষ্ট

কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি পাওলক্ বন্দীতেই থলে।—

পর্ব্ব এই হেতুকে ফেষ্টস্ সেই নগৰলৈ আহি তিনি
২৫ দিনৰ্ পাচৎ কাইসাৰিয়াৰ্পৰা য়িৰুশালমলৈ গল্।
২ তেতিয়া প্ৰধান প্ৰোহিৎহঁতে য়িহুদীহঁতৰ্ ডাঙ
ৰিয়াহঁতে তেঁওৰ্ আগৎ পাওলৰ্ বিৰোধে কথা
৩ জনালে। আৰু বাটতে তেঁওক্ বধিবলৈ লুকায় থাকি
তেঁওক্ য়িৰুশালমলৈ আনিবলৈ তেঁওৰ্ বিৰুদ্ধ
অনুগ্ৰহ মাগি তেঁওৰ্ আগৎ কাকুতি কৰিলে।
৪ কিন্তু ফেষ্টসে সমিধান্ দিলে পাওলক্ কাইসাৰি
য়াৎ ৰোখা যাব মষ় আপুনি কিঞ্চিৎ কালৰ পাচে
৫ তালৈকে যাম্ সেই কাৰণে তোমালোকৰ্ যিৎ মানু
হে তাৰ্ অপৰাধৰ্ প্ৰমাণ্ দিব পাৰে সিহঁতে মো এই
মানুহৰ কিবা অপৰাধ যেদি আছে তেবে তাক অপ
৬ বাদ দিয়োক্। পাচে সিবিলাকে সৈতে দহ দিনৰ্
কিছু বেচা থাকি তেঁও কাইসাৰিয়ালৈ গল। তাৰ্
পাচ দিনা শোৰিৰ আসনৎ বহি পাওলক আনিবলৈ
৭ আজ্ঞা কৰিলে। তেঁও আহিলৎ পাচে যিবিলাক
য়িহুদী য়িৰুশালমৰ্পৰা আহিছিল্ সেইবিলাক চাৰি
ও ফালে থিয় হই যাৰ্ প্ৰমাণ সিহঁতে দিব নোৱা
ৰিলে এনে তালেমানেও বহু অপবাদ পাওলৰ্ বিৰো
৮ ধে দিলে। তেতিয়া তেঁও আপোনাৰ অৰ্থে এই
উত্তৰ কৰিলে য়িহুদীহঁতৰ ব্যৱস্থাৰ অথবা মন্দিৰৰ
অথবা কাইসৰৰ বিপক্ষে মষ় একো কৰা নাই। কিন্তু

যেষ্টসে যিহুদীইঁতক তুষ্ট করিবলৈ ঔচ্ছা করি ওত্তর করি পাওলক কলে তুমি যিরুশালমলৈ যাবা নে সেই ঠাইৎ এই কথাৎ মোর্ আগৎ শোধিৎ হবা।
১০ পাওলে কলে যত্তে মোর্ শোধ্ করিবলৈ ওচিৎ হয় এনে যি কাইসরর্ মল্ তার্ আগতেময় থিয় হই আছো ময় যিহুদীইঁতর্ একো বয় করা নায়
১১ আপুনি ঔয়াক্ ভাল্কৈ জানে। কিয়নো যেদি ময় বিবা জগার্ বা কোনো বধার্হ কর্ম্ম করিছো তেবে মরিবলৈ মর অসম্মতি নোঁহো কিন্তু সিইঁতর্ সেই অপবাদ যেদি একো ন হয় তেবে সিইঁতর্ হাতৎ কোনোএ মোক্ সোবায় দিব নোরুবে ময় কাইসরর্
১২ আগৎ আপীল্ করো। তেতিয়া ফেষ্টসে মন্ত্রিইঁতে সৈতে আলচ্ করি তেঁওক্ ওত্তর করিলে তুমি কাইসরর্ আগৎ আপীল্ করিছা নে বারু তুমি কাইসরর্ ওচৈ যাবা।—
১৩ দিনা দিয়েকর্ পাচে আগ্রিপা রজায় বেরনীকি ফেষ্টসক্ সেৱা করিবলৈ কাইসারিয়ালৈ আহিল্।
১৪ সিবিলাক ভালে দিন্ তাতে রলৎ পাচে ফেষ্টসে পাওলর্ গোচর্ রজাৎ জনালে বোলে ফিলিক্সে যাক্ বন্দিয়াতে এড়ি গৈছিল্ এনে এটা ঔয়াতে আছে।
১৫ ময় যিরুশালমৎ যেতিয়া আছিলো তেতিয়া পুরান্ পুরোহিৎ সকলে যিহুদীইঁতর্ বৃদ্ধ লোকবিলাকে

তাৰ বিৰুদ্ধে গোৰি প্ৰতি যোৎ তাৰ কথা জনালে।
১৬ সিবিলাক্ যয় উত্তৰ কৰিলো অপবাদীৰে প্ৰতিবা
দীইঁতৰে হাদিৰাহাদিৰি কৰা আৰু আপুনি যিজন
ৰেৰে অপবাদী হইছে তাৰ কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ
অৱস্থা পোৱাকে ব্যতিৰেকে কাকো বধৰ নিমিত্তে
সোধাই দিয়া ৰোমৰ মানুহৰ ব্যৱহাৰ ন হয়।
১৭ এই হেতুকে সিবিলাক্ এঠাৎ হলৎহি যয় পাচ্
দিনা অপলমে গোৰিৰ আসনৎ বহিলো সেই
১৮ মানুহৰ আনিবলৈকো আজ্ঞা কৰিলো। প্ৰতি
বাদীইঁতে তাৰ বিপক্ষে যিয় অই যয় যিৎ ভাবিছিলো
এনে তাৰ কোনো অগাৰ্ দিইঁত ন তুলিলে কিন্তু
আপোনাৰ ভজনৰ কথাৎ আৰু পাওলে যাক্ জীয়াই
১৯ আছে বোলে এনে যিশু নামে মৃতক্ এজনৰ কথাৎ
কেৎবিলাক্ দুষণাদুষণি। নইঁত তেঁওৰ বিৰোধী ক
২০ ৰিলে। যয় জীয়াতে সংশয়াপন্ন অই কলো তুমি যিৰু
শালমলৈ গৈ তাৎ এইবিলাক্ কথাৎ গোৰিৎ অবা
২১ নে কিন্তু ৰাজ বিচাৰ শুনিবলৈ যবলৈ পাওলে আ
পীল্ কৰিলৎ পাচ যয় তেঁওক্ কাইসৰৰ্ ওচৰলৈ
পঠিয়াবৰ আহৰি হয় মানে তেঁওক্ ৰাখিবলৈ আজ্ঞা
২২ দিলো। তেতিয়া আগ্ৰিপায় ফেস্তসৎ কলে যয়
আপুনি এই মানুহৰ কথা শুনিব খোজো। তেঁও
২৩ কলে কালি তেঁওৰ কথা শুনিবলৈ পাবা। এই হেতুকে
পাচ দিনা আগ্ৰিপায়ে বেৰণিকিএ বড় ঐশ্বৰ্য্যযুক্ত

হুই আছি প্ৰধান সেনাপতিৰে নগৰৰ্ ডাঙৰিয়াৰে আবৃত হুই শুনাৰ্ হাইৎ সোমাল তেতিয়া ফেষ্ট

২৪ সৰ্ আজাৰে পাওল অনা হল্। তেতিয়া ফেষ্ট সে কলে হে আগ্ৰিপা ৰাজা আগতে এটায় মানুহো আছে এই মানুহৰ্ কথাৎ য়িহুদীহঁতৰ্ প্ৰজায় ময় সৈতে য়িৰুশালমতো এথেতো ওত্তৰাওত্তৰি কৰিলে বোলে তাৰ আৰু কিছু কাল জীয়া অনুচিৎ তাক্

২৫ তোমোলাকে দেখিছা। কিন্তু সি বধাই কোনো কৰ্ম্ম কৰা নায় আৰু আপুনি ৰাজাধিৰাজৰ্ আগৎ আপীল্ কৰিলে ময় জীয়াকে জানি তেঁওক পঠিয়া

২৬ বলৈ নিয়ম্ কৰিলো। কিন্তু তেঁওৰ্ কথা মহা ৰাজালৈ মোৰ্ লেখিবৰ্ বতৰা একো স্থিৰ নায় এই হেতুক্ তোমোলাকৰ্ এটাইৰে আগলৈ আৰু হে আগ্ৰিপা ৰাজা বিশেষৎ আপোনাৰ্ আগলৈকো ময় তেঁওক্ আনিছো জীয়াতে শোধ হলৎ পাছে ময়

২৭ লেখিবলৈ কিছু অব কিয়নো কোনো বন্দিয়াৰক্ পঠিয়াবলৈ তাৰ্ দিয়া জগৰ্ নজনা অনুচিৎ যেন্ এয় মোৰ্ মনৎ পড়িল্।

পৰ্ব্ব (তেতিয়া আগ্ৰিপায় পাওলৎ কলে তুমি আপোনাৰ্

২৩ ওত্তৰ্ কৰিবলৈ অনুমত হুইছা তাতে পাওলে হাৎ দাঙ্গি ওত্তৰ্ কৰিলে।—

২ হে আগ্ৰিপা ৰাজা যিবিলাক্ কথাৎ য়িহুদীহঁতৰ্ পৰা ময় অপৰাধী হুইছো সেইবিলাকৰ্ ওত্তৰ্

আপোনার আগৎ যে আজি ময় করো এয়ে মোর
৩ বড়। তাগা কিয়নো যিবিলাক কার্য্য আরু পূর্ণ য়িহুদী
হঁতর মাজৎ আছে এইবিলাকৎ আপুনি নিপুন
আছে ঔয়াতে আপুনি ধৈর্য্য ধরি মোর কথা শুনে
৪ যেন্ ময় এই প্রার্থনা করো। লরাকালরেপরা মোর
যিংবিলাক্ আচার্ মোর্ স্বদেশী মানুহর্ মাজৎ
য়িরুশালমৎ আগেই আছিল সেই সমস্ত আচার
৫ য়িহুদীহঁতে জানে। যি আদিরেপরা মোক্ জান
লে সিহঁতে যেদি প্রমাণ দিব তেরে ময় আদিরেপরা
আমার্ ধরমর্ মাজৎ কর্মৎ আতি সাবধান রূপে
মতোয়া যিবিলাক্ হয় সিহঁতর্ নিচিনা ময়ো ফারিশি
৬ হঁতর মতিয়া আছিলো। আরু যি অঙ্গীকার
ঈশ্বরে আমার্ পিত্রাদির্ আগৎ করিলে তারে
ফলর্ আশার্ নিমিত্তে মই এতিয়া পোরৎ থিয় হোঁ।
৭ সেই অঙ্গীকারর্ ফল্ পাবলৈ আমার বারে বংশে
বা ত্রদিরা প্রযত্নপূর্ব্বক্ নিত্তো ভজন্ করি আশা করে
হে আগ্রিপা রাজা সেই আশাতে ময় য়িহুদীহঁতর্
৮ পরা অপবাদী হইছো। ঈশ্বরে যি মৃতক্ মানুহ
বিলাকক্ তুলিব আপোনাৎ এয়েন নপতিয়াবলগা
৯ তুলি মানে নে। য়িশু নাজরেথর্ নামর বিপক্ষে
ভালেমান্ করম্ ময় করিবলগা যেন্ ঔয়াক্ ময়
১০ আগেই নিশ্চয় করিছিলো। তাকো ময় য়িরুশাল
মৎ করিলো আরু প্রধান পুরোহিৎহঁতর্পরা ক্ষমতার

পায় বহু সন্তবিলাক বন্দি কৰিলো আৰু যেতিয়া
সিবিলাকক্ মৰা গল তেতিয়া ময় সিবিলাকৰ
১১ বিৰোধে প্ৰমাণ্ দিলো। আৰু এটায় সিনগাগ-
গ্লুলৎ শাস্তি দি বল্ কৰিলে সিবিলাকৰ ঈশ্বৰনিন্দা
কৰিলো আৰু সিবিলাকৰ্ বিৰোধে অতিশয় চাণ্ডাল
হই সিবিলাকক্ আন্ দেশৰ্ নগৰলৈ যোৱালৈকে
১২ খেদিলো। ঐয়াতে ময় প্ৰধান্ পুৰোহিৎহঁতৰপৰা
অনুমতি আৰু আজ্ঞা পায় দম্মেশকলৈ গৈছিলো
১৩ তেনেতে হে ৰাজা ময় মধ্যাহ্নকালৎ বাটৎ স্বৰ্গৰপৰা
ওলোৱা সূৰ্য্যৎকৈও অধিক্ তেজস্বী এক্ পহৰ্
মোৰে আৰু যিবিলাক্ মোৰ্ লগৎ আছিল্ সিহঁ
১৪ তৰে চাৰিওফালে দেখিলো। পাছে এটায় মাটিৎ পৰি
লৎ হে শাওল্ হে শাওল্ মোৰ্ বিপক্ষতা কিয় কৰা কাঁ
টৰ্ ওপৰৎ গোৰ্ মৰা বড় টান্ বল্ এবুলি কথাৰে মোৰ্
আগৎ এই বচন বোলোঁতা এক্ শব্দ ময় শুনিলো।
১৫ তেতিয়া ময় কলো হে প্ৰভু আপুনি কোন্ তেঁও কুলি
১৬ লে যাৰ্ বিপক্ষতা তুমি কৰিছা সেই যিশু ময়। কিন্তু
তুমি উঠা আৰু ভৰিৰে থিয় হোৱা কিয়নো মোৎ
যি বিশ্বাস কৰে তাৰে আন্দেশীহঁতে পাতকৰ বিমো
চন্ পায় আৰু পবিত্ৰ কৰা যিবিলাক্ হয় সিহঁতে
১৭ সৈতে অধিপত্যো পায়। এই নিমিত্তে সিহঁতৰ্ চকু
মেলিবলৈকে এন্ধাৰৰপৰা দিপিতিলৈ সিহঁতক্ পাল
টাবলৈকে সিহঁতকে শয়তান অধিপত্যৰপৰা ঈশ্ব

ৰৰ্ ফাললৈ পালটাবলৈকে ময় তোমাক্ মানুহৰ্
১৮ পৰা যিবিলাকৰ্ ওলৈ ময় তোমাক্ পঠিয়াম এনে
যি আন্ দেশীবিলাক সিহঁতৰ্ হাতৰ্পৰা তোমাক্
উদ্ধাৰ্ কৰি তুমি যি দেখিছা আৰু যিৎ কৰ্ম্মৎ ময়
তোমাৰ্ আগৎ বিদিৎ কৰম এই দুয়োবো অৰ্থে
সেৱকিয়া আৰু সাক্ষী কৰিবলৈ তোমাক্ দৰিশন্
১৯ দিছো। সেই কালবেপৰা হে আগ্রিপা ৰাজা ময়
২০ সেই স্বৰ্গী দৰ্শন মনা নকৰইছিলো কিন্তু প্ৰজায় আ
পোনাৰ্ পাতকৰ্পৰা পালটিবলৈ আৰু ঈশ্বৰক্
প্ৰতি ওভতিবলৈ আৰু পালটাৰ্ উচিৎ কৰ্ম্ম কৰিবলৈ
ময় আদিতে দমাশেক্ প্ৰজাতে যিৰুশালমতে যিহু
দীৰ এটায় দেশতে তাৰ্ পাচে আন্ দেশীহঁতত
২১ ঈশ্বৰৰ্ কথা বিদিৎ কৰিলো। জীয়াতে যিহুদী
হঁতে মোক্ মন্দিৰৎ ধৰিলে আপোনাৰ্ হাতেৰে
২২ বধিবলৈ উদ্যম্ কৰিছিল্। কিন্তু ময় ঈশ্বৰৰ্পৰা
২৩ উপকাৰ্ পায় আজিলৈকে জীয়াঁ আছো খ্রীষ্ট মৰৰ্
মৃত্যুৰ্ প্ৰথমতে উপজা কৰ্ম কৰ প্ৰজাকে আন্ দেশী
হঁতকে পহৰ্ দেখুৱাব এই যি কথা আচাৰ্য্যসকলে
কলে সেয়ে হব জীয়াক্ বাহিৰেকে আৰু একো ন
কৰ ময় আপোনাৰ সাৰিবণ্ এটায় মানুহকে প্ৰমাণ্
দিয়ো।—

২৪ তেওঁ এনেকৈ আপোনাৰ্ উত্তৰ্ কৰিছে তেনতে
ফেষ্টসে এটাই পাৰি কলে হে পাওল তয় বলিয়া হইছ

২৫ বহু বিদ্যাই তোক্ বলিয়া কৰিলে। কিন্তু তেঁও
কহিলে হে মহামহিম ফেষ্টস্ মই বলিয়া নোহো
২৬ কিন্তু সত্য সিয়ানেৰে কথা কঁও। কিয়নো যিবিলাক
কথা মই ৰজাৎ নে ভাবি এই কঁও তেঁও এইবিলাক
জানে এই কৰ্ম্ম তেঁওৰ অগোচৰ ন হয় যেন্ এঁয়াক্
মই জানো কিয়নো এই কৰ্ম্ম চুকত কৰা ন হয়।
২৭ হে আগ্রিপা ৰজা আপুনি আচাৰ্য্যত আস্তিক্
কৰিছ নে আপুনি আস্তিক্ কৰিছে মই এঁয়াক্
২৮ জানো। তেতিয়া আগ্রিপায় পাওলত কলে তুমি
২৯ মোক্ খ্রিষ্টিয়ান অবৈলে ওচটাইছা। তাতে
পাওলে কলে আপুনি কেবল্ ন হয় কিন্তু যেতেক্
মানুহে আজি মোৰ্ কথা শুনে এই এটায়বিলাক্
জানো সিয়ো ন হয় কিন্তু এই বন্ধিত হোৱা বিনে
৩০ এটায় মোৰ্ মতিয়া হয় এয়ে মোৰ্ বড় বাঞ্ছা। তেঁও
এঁয়াকে কলত পাচে ৰজায় অধিকাৰে বেৰণীকিএ
যিবিলাক্ সিবিলাকে সৈতে বহিছিল সেইবিলাকে
৩১ উঠিল। আৰু নিৰ্জ্জানলৈ গৈ আলচ্ কৰি অন্যো
অন্যে কলে এই মানুহে বধৰ্ বা বন্ধনৰ্ অৰ্হ একো
৩২ কৰ্ম্ম কৰা নায়। পাচে আগ্রিপায় ফেষ্টসত কলে এই
মানুহে যেদি কাইচৰৰ্ আগত আপীল ন কৰিলে
হেঁতেন্ তেবে মুকলি হব পাৰিলেহেঁতেন্।—

পৰ্ব্ব আমি যি জাহাজত ঈতালিয়ালৈ গতি কৰিম্
২৭ এঁয়াকে নিশ্চয় হলে পাচে সিবিলাকে পাওলকে

আৰু কেতেটি বন্দিয়াৰ্ মানুহক যুলিয়স্ নামেৰে
অগস্তান্ বর্থবাৰ্ এণ চিনাহিব এক অধিপতিৰ্
২ হাতৎ সোধায় দিলে। তেতিয়া আদ্ৰামিত্তিয় যৰ্
এক্ নাৱৎ উঠি আসিয়াৰ্ কাষেৰে যাবলৈ মন্
কৰি তেসলোনীকাৰ্ আৰিস্তাৰ্খস নামে এটা মাকি
দোনী আমাৰ্ লগৎ হলৎ আমি লঙ্গৰ্ তুলিলো।
৩ পাচ দিনা আহি সীদোনৎ আপি লোগে আৰু যুলিয়স
অনুগ্ৰহ কৰি পাওলক্ তেঁওৰ্ মিত্তিৰ্ইঁতক্ দেখিবলৈ
৪ কে জিৰাবলৈকে যাব দিলে। পাচে লঙ্গৰ্ তুলিলৎ
পচোৱা বতাহ হল্ সেই কাৰণে আমি তাৰ্পৰা
৫ কপ্ৰুসৰ্ এচৰলৈ গলো। পাচে কিলিকিয়াৰ্ পম্ফুলি
য়াৰে ওচৰস্থ সাগৰে দি গৈ আমি লিকিয়াৰ্ মিৰা
৬ নামেৰে এক্ নগৰৎ ৰলো গৈ। ঔতালিয়ালৈ
গৈছে এনে আলেক্সান্দ্ৰিয়াৰ্ এক্ নাৱ তেমাদাৰে
৭ সেই ঠানতে পায় আমাক্ তাতে থলে কিন্তু দিনা
দিয়েক্ লাহেং গৈ পচোৱা বতাহৰ্ নিমিত্তে ক্নিদ
সৰ্ কাষৰ পালতেই আমি ক্ৰীতৰ্ তলৎ সাল্
৮ মোনাৰ্ পোনলৈ গলো। আৰু তাকো বড় প্ৰয়াসেৰে
তেই সুন্দৰ্ ঠাল নামে এক্ ঠাইৎ ৰলো গৈ তাৰ্
৯ ওচৰতে লাসীয়া নগৰ্। তেতিয়া ভালে দিন্
গলৎ লঘোনৰ দিন্ চৰি গলৎ আৰু তাতে নাৱৎ
১০ গতি সঙ্কটৰুপে হলৎ। পাওলে মিৰিলাকৎ এই
কথা কৈ উপদেশ্ কৰিলে হে দেও মৰ্কল্ এই বাৰ

ভৰাৰে নাৱৰ ভালেমান ক্ষতে হানিএ কেৱল হুব
এনে ন হয় কিন্তু আমাৰ জীৱনৰো সংশয় হুব
১১ ঔয়াক্ মৰ বুঝি পাইচো। তথাপি শইছিয়া পাও
লৰ্ কথাৎকৈ ওৰিয়ালৰে নাৱৰ্ আধিকাৰ ইতৰে
১২ কথা শৰহকৈ মানিলে। আৰু সেই ঘাট্ ঘৰালি
কালৎ থাকিবৰ্ যোগ্য ন হয় এই হেতুকে কোনো
ৰূপে ঘৰালি কালৎ থাকিবলৈ ফৈণিকি পাৰ পাৰি
এই আশয়েৰে সৰহ মানুহে তাকে এৰিবলৈ বুদ্ধি
দিলে। ফৈণিকি ক্ৰীতৰ্ এটা ঘাট্ তাৰ্ মুখ
১৩ দক্ষিণা পশ্চিমাও উত্তৰা পশ্চিমাও। পাচে দক্ষিণা
বতাহ অলপ্য বলালৎ সিবিলাকে ভাবিলে এতিয়া
আৱশ্যক্ বাঞ্চা সিদ্ধি হয় এয়েৰই লঙৰ তুলি
১৪ ক্ৰীতৰ্ কাষৰলৈ গল্। এখনুকৰ্ পাচে সিবিলা
কৰ্ আগতে এক্ প্ৰচণ্ড বুমহা মাৰিলে তাৰ্ নাম
১৫ ঔৰাৰোক্লিদন্। তাতে নাৱ টল্বল কৰিলৎ
সিবিলাকে নাৱৰ্ মুখৎ বতাহৰ্ আগৎ লগাৰ
নোৱাৰিলে এই হেতুকে মুখ এৰি বতাহলৈ হেঁচুকি
১৬ পেলালে। আৰু কুদা নামে এক চাপৰিৰ্ কাষ
ৰলৈ লড়ি গলৎ আমাৰ নাৱো ৰাখিবলৈ বড়
১৭ দুখ হল্। তাক্ তুলিলৎ সিবিলাকে নাৱ
তলৎ বান্ধি আনুং উপায় কৰিলে জানো চৰ্থ
ৰিয়াৎ পড়ে এই শঙ্কাতে আমি পাল্ পেলায় বতা
১৮ হৎ উঠি গলো। আৰু বুমহাতে আতিশয় টল্

বল্ কৰি পাচ দিনা মিবিলাকে নাৱ লঘু কৰিলে।
১৯ আৰু তৃতীয় দিনা আমি আপোন্ হাতে নাৱৰ্
২০ চৈৰাঙ্গ পেলায় দিলো। তেতিয়া দিনাদিয়েক্
বেলী বা তৰা দেখা ন গলৎ আৰু বড় বুম্বহা
আমাৰ্ আপদলৈ হলৎ ৰক্ষাৰ্ সকল আশা গুচিল্।
২১ কিন্তু বড় লঘোন্ হলৎ পাচে পাওলে মিবিলাকৰ্
মাজতে থিয় হই কুলিলে হে দেৱবিলাক তোমো
লাকে ক্ৰীত নেড়া মোৰ্ এই যি বুদ্ধি তোমোলা
কক্ দিলো তোমালাকে তাকে শুনা আৰু এতেক্
বিপত্তিকে হানিকে নোপোৱা তোমোলাকৰ্ ওচিৎ
২২ আছিল্। কিন্তু এতিয়া ময় তোমোলাকৎ উয়াকে
কঁও তোমালাক্ নিমংশয় হোৱা কিয়নো তোমোলা
কৰ্ এজনৰো জীৱৰ্ নাশ হব্ হব নেকল্ নাৱ নাশ
২৩ হব। কিয়নো ময় যাৰ্ হোঁ আৰু যাক্ সেৱা
কৰো এনে যি ঈশ্বৰ্ তেওৰ্ দূতে আজি ৰাতি মোৰ্
২৪ কাষৰৎ থিয় হই কলে। হে পাওল্ তুমি নডৰাবা
তোমাক্ কাইসৰৰ্ আগলৈ আনাহবা আৰু দেখা
যিবিলাক্ মানুহ্ তোমাৰ্ লগৎ আচে সেই এটা
২৫ ইকে তোমাক্ ঈশ্বৰে দিছে। এয়েৰেই দেৱবিলাক্
তোমোলাক্ নিৰ্ভয় হোৱা কিয়নো যেনেকৈ ময়
কোৱা হল্ তেনে হবলৈ ময় ঈশ্বৰৎ বিশ্বাস্ কৰো।
২৬ কিন্তু আমাক্ এটা চাপৰিৎ পেলাব লাগিব। চৈধ্য
২৭ ৰাতি হলৎ আমি বডাইৎ উফালে মিফালে আদ্ৰিয়া
সাগৰলৈ হেঁচোৰ্ মাৰিলৎ মাজিয়াৰাতি নাৱৰ

মানুহে ভাবিলে বোলে কোন্ দেশৰ্ ওচৰ্
২৮ চাপিল। এই হেতুকে চিঠা পেলায় কুড়ি বাম পানি
পালো পাচে আৰু কিছু দূৰৈলৈ গৈ আকৌ চিঠা
২৯ পেলায় পোন্ধৰ বাম পালে। তেতিয়া জানো
কোনো শিলত পৰে ভয়তে ভাবি সিবিলাকে
নাৱৰ পিছফালৰ্পৰা চাৰিটা লঙ্গৰ্ পেলায় পুৱা
৩০ হবলৈ অপেক্ষা কৰিলে। কিন্তু নাৱৰ্ মানুহ
বিলাকে নাৱৰ্ আগৰপৰা লঙ্গৰ্ পেলাবৰ্ ছলে
নাৱো সাগৰত নমায় নাৱ এৰি পলাবলৈ উদ্যম্
৩১ কৰিলে। সেই কালত পাউলে জমাদাৰতে চিপাহি
হঁতক কলে ঔহঁত যেদি নাৱত নে থাকে তেৱে
৩২ তোমোলাক্ নিস্তাৰ হব নোৱাৰা। তেতিয়া চি
৩৩ পাহীহঁতে নাৱৰ্ জৰ কাটি তাক্ এৰি দিলে। তাৰ্
পাচ দিন্ হইআহোতেই পাউলে কিছু খাবলৈ
সেইবিলাক্ মানুহক্ আদেশ্ কৰি কলে যেতিয়াৰে
৩৪ পৰা তোমোলাকে একো নো খোৱা লঘোনে আছা
তাৰে আজি চৈধ্য দিন্ হল্ এই হেতুকে তোমোলা
কক্ মর কাবৌ কৰো তোমোলাকে কিছু খোৱা
কিয়নো এয়ে তোমোলাকৰ মঙ্গল্ নিমিত্তে কিয়নো
৩৫ তোমোলাকৰ একডালি চুলিৰো বিনাশ নহব। তেঁও
ঔয়াকে কৈ পিঠা লৈ সিবিলাকৰ্ এটাইৰে আগতে
ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰি তাকে ভাঙ্গি খাবলৈ ধৰিলে।
৩৬ তাতে সিবিলাকে এটায়ে আশ্বাস পায় কিছু খালে।
৩৭ আৰু আমি নাৱত এটায়ে দুশ ছসত্তৰি প্ৰাণী

৩৮ খাচিলা। তেতিয়া সিবিলাকে তৃপিতি পায় নাৱৰ
সহঙ্গা কৰিলে আৰু অৱশেষ্ শহ সাগৰৎ পেলায়
৩৯ দিলে। তাৰ্ পাচ দিন হলৎ সিবিলাকে সেই
ভুমি নিচিনলে কিন্তু সমান্ গৰাৰে এক্ ঘাট্ দেখি
লে আৰু যেদি পাৰে তেবে তালৈকে নাৱ লখুৱায়
৪০ ইয়া লৈকে ইচ্ছা কৰিলে। আৰু সিবিলাকে লঙ্গৰ্
তুলি সাগৰৰ্ মধ্যতেই থাকিল্ পাচে বঠাৰ
বান্ধ খোলোকায় বড় পাল্ বতাহৎ তুলি কাষৰৰ্
৪১ ফালৈ গল্। কিন্তু যতে দুখান্ সাগৰ্ একে
লগ্ হইচে এনে এঠাইৎ পৰি সিবিলাকে নাৱ
মাটিৰ্ ওপৰৎ তুলিলে আৰু আগ্ টিঙ্গ টানৰে
লগায় ন লৰা হই থাকিল্ কিন্তু পিছফাল্ ঢৌৱৰ
৪২ আফালতে ভাগি গল্। আৰু কোনো বন্দিয়াৰ্
সাঁতুৰি না পলাবলৈ চিপাহীইতে সিহঁতক্ বধিবলৈ
৪৩ আলচ্ কৰিলে কিন্তু জেমাদাৰে পাঙলক্ ৰাখিবলৈ
ইচ্ছা কৰি সিহঁতৰ্ মনোভিলাষৎ নিবাৰিলে আৰু
যিবিলাকে সাঁতুৰিব পাৰে সেই মানুহ প্ৰথমতে সাগ
৪৪ ৰৈলৈ জঁও মাৰি কাষৰ্ পাবলৈ আৰু অৱশেষ্ মানুহ
বিলাকৰ্ কেতেটিক্ পাটৰ্ ওপৰৎ কেতেটিক্ নাৱৰ
ভগা ডোখৰৰ্ ওপৰৎ কাষৰলৈ যাবলৈ সিহঁতক্
আজ্ঞা দিলে তাতে সিবিলাক্ এটায়ে সকলয়ে ৰাম্
পালে।—

পৰ্ব্ব সেই টাপৰিৰ্ নাম্ মেলিতা যেন্ সিবিলাকে ৰাম্
২৮ পায় ইয়াক্ জানিলে। তেতিয়া সেই বৰ্ব্বৰ মানুহে

ভালেমান্ চেনেহ আমাক্ দেখুৱালে কিয়নো সেই
কালৰ্ বৰষুনৰে জাড়ৰে নিমিত্তে সিহঁতে জুই জালি
৩ আমাক্ এটাইকে আলহি গ্ৰহিলে। তেতিয়া পাওলে
যদি এ পোলা বাঙ্কি জুই ওপৰত দিলে এক্ আগৈ
সাপ জুইৰ্ তাপৰ্ দ্বাৰা আহি তেঁওৰ্ হাতত মেহৰায়
৪ ধৰিলে। সেই বর্ব্বৰ মানুহবিলাকে তেঁওৰ্ হাতত
মেহোৱা সেই সাপক্ দেখি ঔটেমিটে কলে আৰু
শাক্ এই মানুহ বধিয়া সাগৰৰ জীয়াক্ এড়ি দিলে
৫ হয় কিন্তু পৰহ দিয়োতাই জীয়াক জীব নিদিয়ে। পাচে
তেঁও সেই সাপক্ জুইতে জোকাৰি আপুনি একো
৬ হানিনে পালে। তেঁও ওখহিব বা হঠাতে মৰিব
সিবিলাকে জীয়ালৈকে বাট্ চালে কিন্তু এখন্তক্ অপেক্ষা
কৰি তেঁওৰ্ একো বৈগুণ্ নে দেখি মন্ পাল্টায় কলে
৭ তেঁও দেৱতা। পব্লিয়স্ নামৰ সেই চাপৰিৰ্
অধিকাৰৰ্ আধিপত্য সেই ঠালত আছিল্ শেয়েই
আপোনাৰ্ ঘৰলৈ আমাক্ নি তিনি দিন্ আলহি
৮ গ্ৰহিলে। সেই কালত পব্লিয়সৰ্ বাপেক্ জুৰ্
তেজসাঁও যোৱা নৰিয়াৰ পড়ি আছিল তাতে পাওল
তেঁওৰ্ ওচৰলৈ গৈ প্ৰাৰ্থনা কৰি হাত তেঁওৰ্ ওপৰত
৯ দি তেঁওক্ সুস্থ কৰিলে। সেয়ে হলত চাপৰিৰ্
১০ আনং নৰিয়া মানুহ আহি সুস্থ হল। সিবিলাকে
আমাৰ্ ভালেমান্ সৎকাৰ্ কৰিলে আৰু আ
মাৰ্ যাবৰ্ সময়ত যিং বেহানিৰ প্ৰয়োজন্ আছিল্
১১ তাকো নাৱ দিলে। কাস্তৰৰে পল্লক্ষেৰি চিহ্নিত আ

লেক্সান্দ্রিয়াৰ এক্ নাৱ জাড় কালৎ সেই ঠাপৰিতে
আছিল্ এই হেতুক্ তিনি যাহৰ্ পাচে আমি তাতে
১২ সোমালো আৰু আমি সৰাকুশৎ ৈৰ তিনি দিন্
১৩ পৰ্য্যন্ত কৰিলো। সেই ঠাই এড়ি কাঁপৰেং গৈ
১৪ গৈ আমি ৰেগিয়মৰ্ পোনে বলো আৰু এদিনৰ্
পাচৎ দক্ষিণা বতাহ বলালে তাতে আমি দুদিনে
প্তটিওলিৎ পালোগৈ। তাতে আমি ভায়েতক্ পালো
সিবিলাকৰ্ ৰীৰাৎ সাৎ দিন্ সিবিলাকে সৈতে
১৫ থাকিলো তাৰ্ পাচে তাৰপৰা ৰোমলৈ গলো। ভায়
ইঁতে আমাৰ বতৰা পায় আমাক্ দেখিবলৈ আপী
ফোৰম্ তিনি সৰাইলৈকে আহিল্। পাওলে সিবি
লাকক্ দেখি ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰি আশ্বাস পালে।—
১৬ আমি ৰোমৎ পালৎ পাচে জেমাদাৰে বন্দিয়াৰ্
মানুহবিলাকক্ হাজাৰি চিপাহীৰ জেমাদাৰৰ্
হাতৎ শোধায় দিলে কিন্তু আপোনাকে যি পৰ দিয়ে
পাওলে এনে এক চিপাহীএ সৈতে বেলেগ থাকি
১৭ বলৈ পালে। তেতিয়া তিনি দিনৰ্ পাচৎ পাওলে
শ্রেষ্ঠ য়িহুদীবিলাকক্ মাতিলে সিবিলাক্ আপিলৎ
তেঁও সিবিলাকক্ কুলিলে হে মনুষ্যবিলাক্ ভায়
বিলাক্ ময় স্বদেশী মানুহৰ্ বা পিতৃবিলাকৰেই
নীতিৰ্ বিৰুদ্ধ একো কৰা নায় তথাপি য়িৰুশালমৰ্
পৰা ৰোমাণ মানুহৰ্ হাতৎ ময় বন্দিৎ হই
১৮ সোন্ধা আছিলো। সিবিলাকে মোক্ শোধপোচ কৰি
মৃত্যুৰ্ কাহিনি মোৰ্ মাজৎ নে পায় মোক্ মেলিব

১৯ খুজিলে ।   কিন্তু য়িহুদীহঁতে তেঁওৰ্ বিৰোধে কলে
কাইসৰৰ্ আগৎ আপীল্ কৰিবলগা মোৰ্ প্ৰয়ো
জন্ আছিল্ আপোনাৰ্ দেশী মানুহৰ্ কিবা অপ
২০ বাদ্ দিবলগা মোৰ্ আছিল্ এনে ন হয় ।   কিয়নো
য়িশ্ৰএলৰ্ আশাৰ্ নিমিত্তে ময় এই জিঞ্জিৰি লোৰৎ
বন্ধিৎ অইআছো ।   সেই কাৰণে তোমোলাকক্
দেখি বলৈকে তোমোলাকে সৈতে কথা কবলৈকে
২১ ময় তোমোলাকক্ মাতিলো ।   তেতিয়া সিবিলাকে
তেঁওৎ কলে আমি য়িহুদাৰ্ দেশৰ্পৰা তোমাৰ্
কথাৰ্ কাকৎ নে পালো যি ভায়ইঁতৎ এখেলৈ আহি
জিল্ সিহঁতৰ্ মাজৰ্ কোনোএ তোমাৰ্ একো জগৰ্
২২ প্ৰচিক ন কৰিলে ন কলেও । কিন্তু তোমাৰ্ মনে কি
জীয়াক্ আমি শুনিব খোজো কিয়নো এনেকৈ সকলে
২৩ খানে দুৰ্ণশম্যা যেন্ জীয়াক্ আমি জানো ।   সিবি
লাকে এদিন্ নিশ্চয় কৰিলৎ পাচে ভালেমান্ মানু
হ তেঁওৰ্ বহালৈ আহিল্ সিবিলাকৰ্ আগৎ তেঁও
ঈশ্বৰৰ ৰাজ্যলৈ য়িশুলৈ প্ৰাত্তসৰেপৰা সন্ধিয়া
লৈকে মোশইৰ্ বিধানেৰে আচাৰ্য্য বাক্যেৰে ওপ
২৪ দেশ কৰিলে সাক্ষীও দিলে ।   তাতে কোনো
কোনোএ সেই কথাৎ আস্তিক্ কৰিলে কোনো
২৫ কোনোএ আস্তিক্ ন কৰিলে ।   আৰু সিবিলা
কৰ্ অন্যোন্যে বেলেগ্ হৈ হলৎ পাওলে এই
এটি কথা কলৎ পাচে সমাজ ভাগিল্ সেই কথায়
এই ধৰ্ম্মাত্মায় য়িশায়িয়াই আচাৰ্য্যৰ্ মুখে আমাৰ্

পিতৃবিলাকত আতি ঠিকোন কৈ এই কথা কোৱা
২৬ লে। এই মানুহবিলাকৰ্ কোথৰলৈ গৈ বোলা
হেনে শুনিং তোমোলাকে শুনিবা কিন্তু নুবুঝিবা
২৭ আৰু দেখিং দেখিবা কিন্তু বুঝি নেপাবা। কিয়নো
এই মানুহবিলাকৰ্ বুদ্ধি ভোতোহা হইচে আৰু
সিহঁতৰ্ কান্ শুনিবলৈ গধুৰ্ হইছে আৰু সিহঁতে
আপোনাৰ্ চক্ষু ঝঁপাই আছে পাছে সিহঁতৰ্ চক্ষুৰে
দেখি কানেৰে শুনি মনেৰে বুঝি ওভতিলে ময়
২৮ সিহঁতক্ সুস্থ কৰো। এই হেতুকে ঈশ্বৰৰ
নিস্তাৰ্ আন্ দেশী মানুহৰ্ ওচৰলৈ পাঠিছে সিহঁতে
তাকে শুনিব যেন এই কথায় তোমোলাকৰ্ কৰ্ণ
২৯ গোচৰ্ হোক্। তেঁও এই কলত পাছে য়িহুদীহঁতে
গৈ অন্যা অন্যে বহু দূৰ্ণাদুষৰ্ণি কৰিব ধৰিলে।
৩০ পাছে কোনেও পাউলক্ নিষেধ্ কৰিলত তেঁও
ঈশ্বৰ্ৰাজ্য বিদিত কৰি আৰু প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ এটায়
কথা নিৰ্ভয় মনে শিখায় ৰোমতে পূৰে দুবছৰৰ্
৩১ আপোনাৰ্ ভেৰোণিয়া ঘৰত থাকিল্। আৰু যিং
বিলাক্ তেঁওৰ্ ওচৰলৈ আহিল্ সেই এটাইকে
গ্ৰহণ কৰিলে।—

ৰোমাণ্ মানুহক্ প্ৰতি পাঁওল্ পাঁচনীৰ্ কাকৎ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ দেহৎ দাঁওদৰ্ বীৰ্য্যে ওপজা আৰু আপুনি ঈশ্ব
ৰৰ্ পুত্ৰ যেন্ ঈয়াকো পৱিত্ৰাত্মাৰূপে মৃতক্ মানুহৰ্
মাজৰ্পৰা পুনৰুৎথানৰ্ দোৱাৰায় অতিশয় প্ৰমা
ণেৰে প্ৰৌচিক্ হল্ যিবিলাকৰ্ মাজৎ তোমোলাকো
২ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নিযোজা হইচা এনে যি সৰ্ব্বদেশী মানুহ
সিহঁতে তেঁওৰ্ নামেৰে যি সঞ্জাতৰ্ লালী মানিবলৈ
৩ আমি যাৰ্ দোৱাৰায় অনুগ্ৰহকে পাঁচনীবাবকে
৪ পাইচো এনে যি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট
তেঁওৰ্ যি শুভবাৰ্ত্তা ঈশ্বৰে আগেই আপোন্ আচাৰ্য্য
বিলাকৰ্ মুখে ধৰ্ম্ম পুথিৎ অঙ্গীকাৰ্ কৰিছিল্ সেই
৫ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰৌচিক্ হবলৈ পাঁচনী হবৰ্ কাৰণ
নিযোজা বেলেগ কৰা খ্ৰীষ্টৰ্ বন্দী যি পাঁওল্ ঈশ্ব
ৰৰ্ যিবিলাক্ স্নেহনীয় নিযোজা পৱিত্ৰান্ মানুহ
৬ ৰোমৎ আছে সিবিলাকৰ্ ভলৈ সেই পাঁওলে কাকৎ
৭ লেখে। আমাৰ্ পিতৃ ঈশ্বৰে প্ৰভু খ্ৰীষ্টৰেপৰা
অনুগ্ৰহে কুশলে তোমোলাকৰ্ প্ৰতি হোক্।—

৮ প্ৰথমতে তোমালোকৰ সকলোৰ বাবে যিশু খ্ৰীষ্টৰ দ্বাৰাই মই মোৰ ঈশ্বৰক ধন্যবাদ কৰোঁ, কিয়নো তোমালোকৰ বিশ্বাসৰ কথা গোটেই পৃথিৱীত প্ৰচাৰ হৈছে। ৯ ...

মই পুত্ৰৰ শুভবাৰ্ত্তাৰে মোৰ আত্মাৰে যি ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰোঁ, ...

মাজৎ গিয়ান্ বিশ্বাসী সিবিলাকৰ প্ৰতি সেই
১৭ ওদ্ধাৰনিম্মাদক্ ঈশ্বৰৰ্ প্ৰভাৱ। কিয়নো তাতে
ঈশ্বৰৰ্ ধৰম্ সম্ভ্ৰাত্তেৰে হয় সেই ধৰম্ সম্ভ্ৰাতৰ্
নিমিত্তে প্ৰচিৰ্ হুই আছে কিয়নো এনে লেখা
১৮ আছে ধৰমীবিলাক্ সম্ভ্ৰাত্তেৰে জীব। যিবিলাক
মানুহে অধৰম্ বান্ধৰে সঁচাকে বান্ধি থয় সেইবিলা
কৰ্ এটায় অসেৱাৰে অসৰূপ কৰমৰ বিৰোধি
১৯ ঈশ্বৰৰ্ খঙ সৰগৰ্ পৰা বিদিৎ হুইআছে। কিয়নো
ঈশ্বৰৰ্ যিং জানিবলগা সেয়ে সিবিলাকৰ্ মাজৎ
বিদিৎ হুইআছে যি হেতুক্ ঈশ্বৰে তাকে সিবিলা
২০ কক্ দেখুৱালে। কিয়নো তেঁওৰ্ যিং অদৃশ্য অৰ্থাৎ
তেঁওৰ্ অনন্ত প্ৰভাৱ আৰু ঈশ্বৰালি সেই দৃশ্য
বস্তুৰ্ দোৱাৰায় পৃথিবীৰ্ সৃষ্টি কালৰেপৰা স্পষ্টৰ্
ৰূপে জনা যায় সেই কাৰণে সিবিলাকলৈ তেঁওৰ
২১ কহাৰ্ বাট ন হয় কিয়নো সিবিলাকে ঈশ্বৰক্
জানি ঈশ্বৰৰ্ নিচিনা তেঁওৰ্ সৎকাৰ্ ন কৰিলে আৰু
স্তৱকো ন হল্ কিন্তু আপোনাৰ্ আলচ ব্যৰ্থ ৰূপ
২২ হল্ আৰু আপোনাৰ্ বলিয়া মন্ এন্ধাৰময়
হলৎ সিবিলাকে আপোনাকে গিয়ানী তুলি মানি
২৩ অবোধি হল্। আৰু ক্ষয়ণীয় মানুহৰে চৰাইৰে চাৰি
ঠেঙ্গিয়াৰে সাপৰে জন্তুবিলাকৰে নিচিনা মুৰ্ত্তিত
২৪ অক্ষয় ঈশ্বৰৰ্ শক্তি আৰোপণ কৰিলে। এই নিমি
ত্তে যিবিলাক্ মানুহে ঈশ্বৰৰ্ বাক্যৰ্ সত্যৰ্ শলনী
২৫ মিচা বাক্য গ্ৰহণ কৰিলে আৰু যি জন্ সচ্চিদানন্দ

থ্যায়েন সেই সৃষ্টিকর্ত্তার ভজনৰে সেৱাৰেপৰা
সৃজা বস্তুৰ ভজনে সেৱায় কৰিলে সিবিলাকে আ
পোনাৰ মনোভিলাষিত্তেৰে আপোনাং শৰীৰৰ অন্যো
অন্যে অভৰম কৰে এই নিমিত্তে ঈশ্বৰে নীচ কর্ম্ম
২৬ তে সিহঁতক এড়ি দিলে। এই কাৰণেও ঈশ্বৰে
সিহঁতক অধীম চেনেহেৰে এড়ি দিলে কিয়নো
সিহঁতৰ তিৰোতাহঁতেই স্বাভাবিক নীতি তিয়াগ
২৭ কৰি দুৰাচাৰ কৰিলে। পুৰুষবিলাকে তিৰীৰ
সংসর্গ তিয়াগ কৰি পুৰুষে পুৰুষে অসৎ কর্ম্ম কৰি
অন্যোঅন্যে কামৎ জলিৎ হল আৰু আপোনাং
২৮ ভৰমৰ সমুচিৎ ফল পালে। কিয়নো যেনেকৈ
সিহঁতে আপোনাৰ স্মৰণতে ঈশ্বৰক ৰাখিবলৈ
২৯ যতন ন কৰিলে তেনেকৈ সিহঁতে এটায় অপাৰমা
থোঁৰে ব্যভিচাৰেৰে দৌর্জন্যেৰে লোভেৰে ক্ষয়তিৰে
ভৰপুৰ হই আৰু খিয়ালেৰে বধেৰে বিৰোধেৰে
৩০ ভণ্ডনাৰে কুটিলতাৰে ভৰি পড়ি আৰু ফুচফুচিয়া টুট
৩১ কিয়া ঈশ্বৰঘিনোৱা খিয়লিয়া গর্ব্বী আত্মশ্লাঘী কুক
র্ম্মোৎপাদক পিতৃ মাতৃক ন মানা অজ্ঞান নিয়ম
৩২ ভঙ্গা স্বাভাবিক স্নেহৰহিৎ নিষ্কৰুণী নির্ম্মায় হই
কৰিবলগা কৰম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে সিহঁতক হীন
মতিৰে এড়ি দিলে।—

পৰ্ব্ব যিংবিলাকে এনে কৰম কৰে সিহঁত বধ্য সি
২ হঁতে ঈশ্বৰৰ এই শোধ জানে কেৱল আপুনি এই
কৰম কৰে এনে ন হয় কিন্তু এনে কৰম কৰাহঁত

৩ তো সন্তুষ্ট হয়। এই হেতুক্ হে পোরীক মানুহ যি কোনো হোৱ তোলৈ উঁত্তৰ কৰাৰ বাট ন হয় কিয়নো তয় পোৰেক থানক্ জগারিয়া কৰি সেই কথাতে আপোনাকে দ্রোহী কৰিচ যি হেতুক হে ৪ পোরীক তয় আপুনি সেই কৰম্ কৰিচ। কিন্তু এনে কৰমকৰাবিলাকৰ্ বিৰুদ্ধ ঈশ্বৰ্ যি পোৰ্ সেয়ে সত্যতানুসাৰে আচে যেন্ জীয়াক্ আমি জানো। ৫ হে মানুহ তয় এনে কৰমকৰাবিলাকৰ্ পোৰ্ কৰি আপুনি যেদি সেই বন্ কৰ তেবে তয় ঈশ্বৰ্ পোৰিৰ্পৰা ৰক্ষা পায় জীৰি যেন্ জীয়াকে নিশ্চয় ৬ কৰিচ নে। বা ঈশ্বৰ্ ক্ষমায় তোৰ্ মন পালটা বলৈ গুদগায় তয় জীয়াকে নেজানি তেঁওৰ্ কৃপারূপ্ ৭ ধনকে ক্ষেয়াকে বহুকাল্ সহিষ্ণুতাকে জীতকিং- ৮ কৰিচ নে।— যিবিলাকে সহিষ্ণু হুই নিত্তো সুকর্ম্ম কৰাৰেই মোক্ষকে সৎকাৰকে অমৃততাকে বিসাৰে সেইবিলাকক্ অনন্ত আয়ু কিন্তু যিবিলাক্ বিবাদী সত্যতাকো নে মানে কিন্তু অসুৰূপ্ কর্ম্ম মানে য়িহু দীকে আদি কৰি অন্য দেশী যিমান কুকর্ম্মকাৰী ৯ সিহঁতক্ তাড়না আও দুঃখ যাতনারূপ্ ফল্। কিন্তু য়িহুদীকে গ্রীককে আদি কৰি আৰু যিমান্ সুকর্ম্ম কাৰী মানুহ সিবিলাকক্ সুকৃতি সৎকাৰ্ কুশল ১০ ৰূপ্ ফল্ এনেকৈ সদোকে সুকর্ম্মৰ্ ফল্ দিব এনে যি ঈশ্বৰ্ তুমি তেঁওৰ্ আও সুৰূপ্ পোৰি প্ৰেচিৰ্

কৰা দিনলৈকে আপোনাৰ্ টান্ অননুতাপী মনৰ
১১ নিচিনা আপোনালৈ খঙ সাঁচিছানে। কিয়নো ঈশ্বৰে
১২ সৈতে পক্ষপাত ন হয়। যি দিনা যিশু খ্রীষ্টৰ্ দ্বাৰা
ৰায় ঈশ্বৰে শুভবাৰ্ত্তাৰ্ নিচিনাকৈ মানুহৰ্ গুপ্ত
১৩ কৰ্ম্মৰ্ শোধ্ কৰিব সেই দিনা যিবিলাকে শাস্ত্ৰ
বৰ্জ্জিত হই পাপ কৰিছে সেইবিলাকৰ্ বিনাশ্ শাস্ত্ৰ
এড়ি হব আৰু যিবিলাকে শাস্ত্ৰপ্ৰাপ্ত হই পাতক্
১৪ কৰিছে সেইবিলাকৰ্ শোধ্ শাস্ত্ৰৰ্ মতে হব। কিয়নো
শাস্ত্ৰ শুৰুণী সকল পৰমাৰ্থিক্ ৰূপে গণ্য ন হয় কিন্তু
১৫ শাস্ত্ৰাৰ্থাচাৰী সকল্ পৰমাৰ্থিক্ বুলি গণ্য হব। যিবি
লাকৰ শাস্ত্ৰ নায় এনে যি অন্যদেশী মানুহ সিহঁত
১৬ যেতিয়া আপোনাৰ্ বাঞ্ছাৰে শাস্ত্ৰৰ্ মতে কৰম্ কৰে
তেতিয়া সিহঁতে আপোনাৰ্ মনতে লেখা শাস্ত্ৰৰ্
কৰ্ম্ম প্ৰৌচিক্ কৰিলে আৰু সিহঁতৰ্ মন্ প্ৰমাণ্
কৰি সিহঁতৰ্ মনন্ অন্যোন্যে দোষ বা হেতুবাদ
কৰিলে শাস্ত্ৰপ্ৰাপ্ত ন হই আপোনাৰ্ শাস্ত্ৰ আপুনি
১৭ হয়। দেখা তুমি যিহুদী আৰু শাস্ত্ৰতো বিশ্বাস্
কৰিছা আৰু ময় ঈশ্বৰৰ অনুগৃহীত এই দম্ভ কথা
১৮ কৈছা আৰু শাস্ত্ৰজ্ঞানী হই তেঁওৰ্ মনোভিলষিতো
জানিছা আৰু অত্যুত্তম্ কাৰ্য্য বিবেচনা কৰিছা আৰু
১৯ আন্ধলা মানুহৰ্ পথ দেখুওৱা এন্ধাৰত থকাবিলা
কৰ্ পহৰ্ অগিয়ান্বিলাকৰ্ অবোধক্ লৰাহঁতক্
২০ শিখোৱা হইআছা আৰু জ্ঞানৰে শাস্ত্ৰৰ সত্য

তাহন আকাৰ যি তোমাৰ আছে এইবিলাকৎ
২১ নিঃসংশয় হইছা। এই হেতুকে হে পৰক্ শিখোৱা
২২ তুমি আপোনাক নিশিখোৱানে হে পৰ স্ত্ৰীগমন্
নিষেধি কৰা তুমি পৰ স্ত্ৰীগমন্ কৰা নে হে দেৱ
তাক ঘিনোৱা তুমি ঈশ্বৰে দিয়া দেহানিক সামান্য
২৩ ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰানে। হে শাস্ত্ৰজ্ঞানেৰে দৰ্পিত তুমি
২৪ শাস্ত্ৰোলঙ্ঘনেৰে ঈশ্বৰক্ অমান কৰানে। কিয়নো
যেনে লেখা আছে অন্য দেশীহঁতৰ মাজৎ ঈশ্বৰৰ্
নাম তোমোলাকৰ্ দোৱাৰায় সামান্য ৰূপে ব্যৱহাৰ্
২৫ হইছে। যেদি তয় শাস্ত্ৰ পাল তেবে তোৰ্ চেলকটাৰ
ফল্ হয় কিন্তু শাস্ত্ৰোলঙ্ঘক হলে তোমাৰ্ চেলকটা
২৬ অচেলকটা হই গল্। এই হেতুক্ চেলকটিয়ায় যেদি
শাস্ত্ৰৰ্ বিৰয়্ পালে তেবে তাৰ নকটাচেলকে কটাচে
২৭ লকে মনা নে যাবনে। তুমি অক্ষৰ চেলকটা অতি
মানী হই শাস্ত্ৰোলঙ্ঘন্ কৰিছা এই হেতুকে স্বাভা
বিক্ যি চেল্ ন কটা সেয়ে যেদি শাস্ত্ৰৰ্ বিৰয়্ পালে
তেবে শেষে সি তোমাৰ্ দোষ্ নিশ্চয় ন কৰিব
২৮ নে। কিয়নো বাজৰ্ য়িহুদী সি য়িহুদী ন হয় আৰু
২৯ যি মাংসৰ্ চেলকটা সি চেলকটা ন হয় কিন্তু অন্তৰৰ্
যি সি য়িহুদী আৰু মনৰ্ যি চেলকটা অক্ষৰৰ্ নিচিনা
ন হয় কিন্তু আত্মাৰ্ নিচিনা যাৰ্ প্ৰশংসা মানুহৎ
নায় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ পৰা হয় সেই চেলকটা।

পৰ্ব্ব তেবে য়িহুদীৰ্ কি লাভ চেলকটাৰ বা ফল্ কি সৰ্ব্ব
৩ প্ৰকাৰে ভালেমান্ আদিতে এই ঈশ্বৰৰ্ অযোগ বাক্য

৩ সিহঁতৰ হাতত দিয়া গল । কিয়নো সিহঁতৰ মাজতে
কোনো কোনোৱে যেদি সঞ্জাত ন কৰিলে তেবে
ঈশ্বৰত যি সঞ্জাতী সিহঁতৰ অসঞ্জাত সেই সঞ্জা
৪ তক আনো বিফল কৰিব পাৰে । সেয়ে নো হোক
যেনেকৈ ঔয়া লেখা আছে তুমি আপোন বাক্যতে
পৰমাৰ্থিক মান্য হোৱা আৰু শোধিত অই হৰ
ওৱা এই নিমিত্তে ঈশ্বৰ সত্যবাদী হুলি সদৌ
৫ মানুহ মিচলিয়া হুলি মান্য হোক । কিন্তু আমাৰ
অনাৰমাৰ্থ্য যেদি ঈশ্বৰৰ পাৰমাৰ্থ্য শ্লাঘা কৰে তেবে
আমি কি হুলিম পুতিফল দিয়োতা ঈশ্বৰ অপাৰ
৬ মাৰ্থিক নে ময় মানুহৰ নিচিনা কৈ কওঁ । সেয়ে
নো হোক সেয়ে হলে ঈশ্বৰে জগতৰ শোধ কৰিব
৭ কেনেকৈ কিয়নো ঈশ্বৰৰ শ্লাঘাৰ নিমিত্তে মোৰ যি মিচা
কথা সেই কথাৰ দোৱাৰায় যেদি ঈশ্বৰৰ সত্যতা
আৰু সৰহকৈ বিয়াপি থাকে তেবে ময় পাতক কৰো
৮ তাৰ নিচিনাকৈ কিয় শোধিত হোঁ । আৰু আহাঁ
ভাল লৈ আমি কুকৰ্ম্ম কৰোঁ এই কথা যে আমি কঁও
ধিবিলাকৰ নৰক যাতনা পাবলগা ওচিত এনে যি
কোনো২ মানুহ সিহঁতে আমাৰ অপবাদক অৰ্থে
দচায় যি বোলে বৰং আমি সেই কথানুসাৰে
৯ শোধিত নো হোঁ কিয় । তেবে আমি সিহঁতকৈ শ্ৰেষ্ঠ
নোহোঁ সেয়ে কোনো ৰূপে ন হয় কিয়নো য়িহুদাএ
অন্যদেশী মানুহে এটায় যি পাতকৰ অধীন অইছে
১০ এই প্ৰমাণ আমি আগেই দিছো । যেনেকৈ এয়ে

লেখা আছে পরমার্থিক কোনো ন হয় এটাও ন হয়
বুদ্ধিমন্ত কোনো ন হয় ঈশ্বরচিন্তা কোনো ন হয় ।
১১ এটাই মানুষের বাট এড়ি গেল্ সেইৎ এটাই অকার্য্য
১২ ভাগী হল্ সৎকর্ম্ম করোতা কোনো ন হয় এটাও ন
১৩ হয় । সেইতের তিমির নলী অকলি মৈদামের লিখনা
সেইতে জিবাতে ভণ্ডনা করিছে সেইতের ওষ্ঠের এন
১৪ সৎ গোমন্ সাপের বিষ আছে । সেইতের মুখ গালি
১৫ সরাবে তিতাবে ভরা । সেইতের ভরি তেজ ঢুলিয়া
১৬ বৈগ লেগোন । সেইতের গতিতে নাশে আমজিলে
১৭ শাতে । জানের বাট সেইতে নে জানে ঈশ্বরলৈ ভয়
১৮ সেইতের সোসারে একো নায় । শাস্ত্র যি বোলে
সেয়ো জানো অথ বক্তিৎ অবলৈ আছে সর্ব্ব জগৎ
ঈশ্বরের আগৎ অনধারী অবলৈ শাস্ত্রের অধীন্
১৯ মানুষের বোলে ঔসারে আমি জানো । এই
হেতুকে শাস্ত্রের কর্ম্মে কোনো প্রাণী তেঁওর চক্ষুর
২০ গোচরৎ নির্দ্দোষী হুলি গণ্য নে যাব কিয়নো
২১ শাস্ত্রৎ পাতক বোধ হয় । কিন্তু এতিয়া ঈশ্বরের
যি ধর্ম্ম শাস্ত্র ব্যতিরেকে আছে সেই ধর্ম্মেই
শাস্ত্রে আরু আচার্য্যবিলাকের বচনাত প্রমাণ্
২২ অই প্রেরিত হইছে । অর্থাৎ ঈশ্বরের যি ধর্ম্ম
যিশু খ্রীষ্টৎ প্রত্যয়েতে প্রত্যয় করোতা সকলর
থানতে প্রত্যয় করোতা সকলর এপরাতে আছে
২৩ কিয়নো একো বিশেষ নে থাকে । যি হেতুকে

এটাহে পাতক্ কৰিতে আৰু ঈশ্বৰৰ্ মহিমা প্ৰৌচি
২৪ কৎ নুন কৰিতে। পূৰ্ব্ব কৰা পাতক্ ঈশ্বৰৰ্ ক্ষমাতে
যগুনৰ্ দোৱাৰায় তেঁওৰ্ ধৰ্ম্ম প্ৰৌচক্ কৰিবলৈ
২৫ তেঁও যি পৰমাৰ্থিক্ আৰু যি য়িশুৎ সঙ্গাৎ কৰে তাৰ্
২৬ নিৰ্দোষী কৰোতা হয় তেঁওৰ্ এই ধৰ্ম্ম এই কালৎ
প্ৰৌচক্ কৰিবলৈ যিহকে তেঁওৰ্ তেজৰ্ দোৱাৰায়
ঈশ্বৰ্ সন্তোষক্ বলি স্থৰলৈ নিযোজ্ কৰিতে যি
যিশু খ্রীষ্ট তেঁওৰ্ দোৱাৰায় যি মুক্তি তাদোৱাৰায়
আমি ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহৎ বিনা মোলে নিৰ্দোষী হই
২৭ ছে। তেবে গৰ্ব্ব কৰিবৰ্ ঠাই কৎ সেয়ে বহি
স্কৃত হই আছে কোনো শাস্ত্ৰৎ কৰ্ম্মৰ্ সিন
২৮ হয় কিন্তু সঙ্গাৎ শাস্ত্ৰৎ। এই হেতুক যি শাস্ত্ৰৰ্
কৰ্ম্মক্ ব্যতিৰেকে প্ৰতীতিৰ্ দোৱাৰায় মানুহ্
নিৰ্দোষি কৰা হয় ঐয়াৰে নিশ্চয় আমি কৰো।
২৯ তেও য়িহুদীহঁতৰ্ কেৱল ঈশ্বৰ্ নেতেও অন্য দেশী
হঁতৰ্ ঈশ্বৰ্ ন হয় নেতেঁও আৱশ্যক্ অন্যদেশী
৩০ হঁতৰ্ ঈশ্বৰ্ আছে। যেয়ে চেলকট্টিয়াহঁতক
সঙ্গাততে অচেলকট্টিয়াহঁতৰ্ সঙ্গাতৰ্ দোৱাৰায়
৩১ নিৰ্দোষী কৰিলে তেও এক্ ঈশ্বৰ্। এই হেতুৰ্
আমি সঙ্গাতৰ্ দোৱাৰায় শাস্ত্ৰ যে ব্যৰ্থ কৰো সেয়ে
নো হোক্ বৰং আমি শাস্ত্ৰে স্থিৰ্ কৰোঁ।—

পৰ্ব্ব তেবে শৰীৰৰ্ অৰ্থে আমাৰ্ গোত্ৰ যি অবৰা
৪ হাম্ যি পাইছে সেয়ে কি তাৎ আমি কি কঁলিম্।
কিয়নো অবৰাহাম্ যেদি কৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰায় নিৰ্দোষী

২ কৰা হলেতেঁন্ তেৱে তেঁওৰ্ গর্ব্ব কথা কোৱাৰ কাৰণ
হলেনে কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ আগৎ তেঁওৰ্ গর্ব্ব কথা
৩ কোৱাৰ্ কাৰণ নহয়। কিয়নো ধর্ম্মপুথিৎ কি
বোলে অবৰাহামে ঈশ্বৰৎ সাক্ষুৎ কৰিলে আৰু
৪ সেই সজ্ঞাৎ ধর্ম্ম স্বৰূপ্ তেঁওক্ প্ৰতি গণিছিল্। যি
কর্ম্ম কৰে তেঁওৰ্ কোঁৱৰৎ ফল্ অনুগ্ৰহপৰা দিয়া
৫ ফলৰ্ মাজৎ গণা নে যায় কিন্তু ঋণৰ্পৰা। কিন্তু
যিবিলাকৰ্ অপাৰমার্থৰ্ মর্ষণ্ হল আৰু যিবিলাকৰ্
পাতক্ আচ্ছাদিৎ হইআছে সেইবিলাক্ ধন্য আৰু
৬ যাৰ্ পাতক্ ঈশ্বৰে লেখাৎ ন গণিব তেঁও ধন্য যে
৭ নৈক দাঊদ্ এই কথা কৈ যি মানুহৰ লেখাৎ ঈশ্বৰে
কর্ম্মক্ ব্যতিৰেকে ধর্ম্মী গণে সেই মানুহৰ আশী
৮ র্ব্বাদৰ্ বর্ণনা কৰে। তেনেকৈ যি কর্ম্ম ন কৰে কিন্তু
যি জন অধর্ম্মক্ৰিয়াইঁতক্ নির্দোষী কৰে তাতে সজ্ঞাৎ
৯ কৰে তেঁওৰ্ সজ্ঞাৎ ধর্ম্ম তুলি গণা যায়। তেৱে
এই আশীর্ব্বাদ কেৱল চেল্কটাইঁতৰ ওপৰলৈ
কে আহে বা অচেল্কটিয়াইঁতৰ্ ওপৰলৈ
আহে কিয়নো আমি কওঁ যি সজ্ঞাৎ অ[illegible]
১০ প্ৰতি ধর্ম্ম তুলি গণিত হইছিল্। তেৱে সেয়ে কে[illegible]
তাৰ্ চেল্কটিয়া হোৱা বা অচেল্ কটিয়া হই থা[illegible]
১১ কালৎ অচেল্কটা কালৎ ন হ[illegible] কিন্তু চেল্কে[illegible]
কালৎ আৰু যেতেক্ মানুহ পতীয়া[illegible] সিহঁতৰ
যেদি অচেল্কটিয়া হয় ধর্ম্ম সিহঁতৰ প্ৰতিও গ[illegible]
১২ যায় এই কাৰণে তেঁও সিহঁতৰ গোত্ৰ হয় এই কাৰণে

আৰু যিবিলাক কেৱল্ চেল্কাটিয়া ন হয় কিন্তু অচেল্কাটিয়া হই থকা কালত আমাৰ্ গোত্র আবৰাহামৰ্ যি সন্তোষ আছিল্ সেই সন্তোতৰ্ অৰিৰ্ চিনত গতি কৰে সিইঁতকো প্রতি চেল্কেটিয়া গোত্র যি হয় এই নিমিত্তেও অচেল্কেটিয়া থাকি তেঁওৰ্ যি সন্তোষ আছিল্ সে ঐ সন্তোষ ৰূপ্ ধৰ্ম্মৰ্
১৩ মোহৰ্ ৰূপে তেঁও চেল্কটা ৰূপ্ চিন্ পালে। কিয়নো অবৰাহাম্ শাস্ত্রৰ্ কর্ম্মৰ্ দোৱাৰায় জগদা[illegible] অব এই অঙ্গীকাৰ্ তেঁওকে ও তেঁওৰ্ সন্ততিক প্রতি দিয়া ন গল্ কিন্তু প্রতীতিৰূপ্ ধৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰায়।
১৪ কিয়নো শাস্ত্রৰ্ কর্ম্ম ৱলম্বীইঁত সিবিলাৰত যেদি অধিকাৰ্ হয় তেবে সন্তোষ বৃথা অঙ্গীকাৰো নিৰৰ্থক্
১৫ কৰা যায়। শাস্ত্রে ক্রোধ জনমায় কিয়নো যতে শাস্ত্র ন হয় ততে শাস্ত্রোল্লঙ্ঘন্ ন হয় সেই হেতুকে ফল অনুগ্রহ দোৱাৰায় হোৱাৰ নিমিত্তে সে
১৬ সন্তোতৰ পৰা হয়। যি অঙ্গীকাৰ্ সম্প্রদায় ইহক্ প্রতি স্থিৰ্ হয় যি বংশ শাস্ত্রানুসাৰে হয় তাক প্রতি কেৱল্ ন হয় কিন্তু তোমাক্ ভালে মানে দেশীইঁতৰ্ আদিপুৰুষ ময় কৰিছোঁ যেনেকৈ
১৭ এই [illegible] লেখা অইছে তেনেকৈ মৃতক মানুহ বিলাকক [illegible] দান্ কৰে আৰু যিং বেহালি ন হয় সেই বেহালি হলে যেনেকৈ তাকে প্রখ্যাত কৰিলে
১৮ সেঁতেন্ তেনে কৰে যি ঈশ্বৰে তেঁওৰ আগতে যি জন আমাৰ্ এটাইৰে বীজ পুৰুষ এনে যি অবৰাহাম

তেঁওৰ প্ৰতীজ্ঞানুসাৰে যি বচন হইছে তাক প্ৰতি
ও অঙ্গীকাৰ স্থিৰ হবলৈ সেই ফল অনুগ্ৰহৰ
১৯ দোৱাৰায় হবলৈ সম্ভৱতে হয়। তোমাৰ বচন
তেনে হব এই যি কথা লেখা আছে তেঁও তদনু
সাৰে বহুদেশী মানুহৰ আদিপুৰুষ হব এই আশা
য়ে আশাৰ বিৰোধে আশা কৰি পতীয়ালে। তেঁও
সম্ভৱত ক্ষীণ ন হই আপুনি এশ বৎসৰিয়া মান
হলত আপোন মৃতপ্ৰায় শৰীৰলৈকে শাৰইৰ জৰা
২০ যুৰ শুষ্কতালৈকে মন ন কৰিলে। তেঁওৰ অনাস্তি
কৰ দোৱাৰায় ঈশ্বৰৰ অঙ্গীকাৰত সংশয়াপন্ন ন
২১ হল কিন্তু ঈশ্বৰৰ মহিমা প্ৰেচিক কৰি আৰু তেঁও
যি অঙ্গীকাৰ কৰিছিল তাকে সিদ্ধ কৰিব পাৰে
২২ ঈয়াতে সংশয়াপন্ন ন হই সম্ভ্ৰাৎ বলী আছিল সেই
কাৰণে ধৰ্ম্ম স্বৰূপ সেই সম্ভৱত তেঁওৰ প্ৰতি গণা
২৩ গল। সেয়ে তেঁওক প্ৰতি গণাগল এয়ে কেৱল তেঁওৰ
কাৰণে লেখা হল এনে ন হয় কিন্তু যেয়ে আমাৰ
পাতকৰ কাৰণ শাস্তি পাবলৈ সোপা হইছিল
২৪ আৰু আমাক নিৰ্দ্দোষী কৰিবলৈ পুনৰুত্থাপিত হই
ছিল এনে যি আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওকে যেয়ে
মৃত মানুহৰ মাজৰ্পৰা তুলিলে আমি যেবে তাকে
পতীয়াও তেৱে আমাক প্ৰতি গণিবলৈ সেয়ে আমাৰ
নিমিত্তে লেখা আছিল।—

পৰ্ব্ব এই হেতুক আমি সম্ভৱতেৰে নিৰ্দ্দোষী হলত যাৰ
৫ দোৱাৰায় যি অনুগ্ৰহত স্থায়ী হইছো সেই অনু

২ গুণেৎ সক্ত্ৰাতৰ্ দোৱাৰায় সোমায় আৰু ঈশ্বৰৰ্
৩ সুখ পোৱা আশাতে আনন্দ কৰো এনে যি আমাৰ্
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ দোৱাৰায় ঈশ্বৰে সৈতে
৪ আমাৰ্ মিল্ হয়। আৰু এয়ে কেৱল্ এনে ন
হয় কিন্তু দুঃখে যি সহনশীলতা জন্মায় সহনশীল
তায় যি আটকাল জন্মায় আটকাল যি আশা জন্মা
৫ য় আশা সংকোচিৎ যি ন কৰে কিয়নো আমাক্ দিয়া
যি ধৰ্ম্মাত্মা তাৰে ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ আমাৰ্ মনৎ
৬ সৰ্ব্ব প্ৰকাৰে পড়িছে এই বিলাককে জানি আমি
বিৰুদ্ধ অৱস্থাৎ সাহসিক্ হোঁ। কিয়নো আমাৰ্
সামৰ্থ্যৰহিৎ হোৱা কালৎ উচিৎ সময়ৎ খ্ৰীষ্ট
৭ অসেৱকিয়াইঁতৰ্ কাৰণ মৰিল্। সাধু মানুহৰ্
কাৰণ্ প্ৰায় কোনো ন মৰিব তথাচ শুভ কৰোতো
মানুহৰ্ কাৰণ্ কোনো মৰিবলৈ কদাচিত সাহসিক্
৮ হব পাৰে। কিন্তু যি কালৎ আমি পাপিষ্ঠ আছিলো
সেই কালতে খ্ৰীষ্ট আমাৰ্ কাৰণ মৰিল্ জৈয়াতেই
ঈশ্বৰে আমাক্ প্ৰতি আপোন্ চেনেহ বাখানিলে।
৯ এই হেতুকে আমি এতিয়া তেঁওৰ্ শোনিতেৰে নিৰ্দ্দোষী
হই তেঁওৰ্ দোৱাৰায় খঙৰপৰা ততোধিক্ উদ্ধা
১০ ৰিৎ হম্। কিয়নো আমি শত্ৰু হই যেদি সেই কালৎ
ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰৰ্ মৃত্যুতে তেঁওৰে সৈতে মিল্ আছিলোঁ
ততোধিকো মিল্ হই আমি তেঁওৰ্ জীৱনৎ তৰণী
১১ পাম্। আৰু সেয়ে কেৱল্ এনে ন হয় কিন্তু যাৰ্
প্ৰসাদাৎ আমি প্ৰায়শ্চিত্তৰ ফল্ এতিয়া পাইছো

সেই আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় আমি
১২ ঈশ্বৰতো সাহসিক হোঁ। এই নিমিত্তে যেনকৈ
এটাৰ দোৱাৰায় পাতক জগৎ সোমায় আৰু
পাতকৰ দোৱাৰায় মৃত্যু আৰু তাতে এটায় পাতক
১৩ কৰাহেতু মৃত্যু এটাইৰে পৰলৈ আহিল। কিয়নো
শাস্ত্ৰ পৰ্য্যন্তলৈকে পাতক জগতত আছিল কিন্তু যত
১৪ শাস্ত্ৰ নায় তত পাতক গণনে যায়। যাৰ আগ
মন হবলগা তেঁওৰ উপমা যি আদম তেঁৱে পাতকৰ
নিচিনা যিবিলাকে পাতক ন কৰিছিল সেইবিলাকৰ
উপৰত আদমৰেপৰা মোশইলৈকে মৃত্যু ৰাজ্য
১৫ কৰিলে। কিন্তু যেনেকৈ অৱঃপতন তেনেকৈ
বিনা মোলে দান ন হয় কিয়নো একৰ পতনত যেদি
বহু মৰে তেবে ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহত যি দান
সেয়ে একৰ দোৱাৰায় অৰ্থাৎ আমাৰ প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় সেই দান অত্যাধিক ভালেমানক
১৬ প্ৰতি আগলিকা আছে। আৰু এক পাতকাৰ
দোৱাৰায় যেনে আছিল দান তদ্ৰূপ ন হয়
কিয়নো এক দোষৰ দোৱাৰায় শাস্তি দিয়ালৈকে
সোধি আছিল কিন্তু বিনা মোলে যি দান সেয়ে ভালে
মান দোষৰ নাশবলৈ পৰমাৰ্থিকী কৰালৈকে আছে।
১৭ কিয়নো একৰ দোষৰ দোৱাৰায় মৃত্যুএ একৰ দোৱাৰায়
ৰাজ্য কৰিলে তেবে যিবিলাকে অনুগ্ৰহৰ বাহুল্য পাৰ
মাৰ্থিক দান পায় সেইবিলাক কাৎকৈ অধিক
একৰ দোৱাৰায় অৰ্থাৎ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰায় জীৱ

১৮ সৎ ৰাজা কৰিব। এই হেতুক যেনেকৈ একৰ
পতনতে এটায় মানুহক শাস্তি দিয়ালৈকে দোষ হল
তেনেকৈ একৰ ধর্ম্মত জীৱনৰূপ নির্দোষীকৰালৈ
১৯ কে বিনা মোকেল দান এটাইলৈকে আছিল। কিয়নো
যেনেকৈ এটাই ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা ন মনাতে ভালেমান
পাতকী কৰা হল তেনেকৈ এজনে ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা
২০ মনাতে ভালেমানকো নির্দোষী কৰা হব। দোষ
সৰহ হবলৈ শাস্ত্ৰ সোমাল কিন্তু যেনেকৈ
মৃত্যুলৈকে পাতকে ৰাজ্য কৰিছিল তেনেকৈ পাপৰ
মার্থিক দোষাবায় অনন্ত আয়ুলৈকে আমাৰ প্ৰভু
যিশু খ্রীষ্টৰ দোষাবায় অনুগ্ৰহ ৰাজ্য কৰে এই
নিমিত্তে যতে পাতকৰ বাহুল্য আছিল তাতে অনু
গ্ৰহৰ ততোধিক বাহুল্য আছিল।—

পর্ব্ব ৬ তেব আমি কি কৈলিম অনুগ্ৰহৰ বাহুল্য হবলৈ
২ আমি পাতকত আচৰিম নে সেয়ে নোহোক। পাতকক
প্ৰতি মৰা যি আমি কেনেকৈ আমি তাতে আচ
৩ ৰিম। তোমালোকে জানা নে আমাৰ মাজৎ যি
মান মানুহ খ্রীষ্টৎ ডুবুৰা হইছিল তিমান মানুহ
৪ তেওঁৰ মৰণৎ ডুবিছিল এই হেতুক যেনেকৈ পিতাৰ
শক্তিৰে খ্রীষ্ট মৃতুৰ পৰা উৎথাপিৎ হইছিল
তেনেকৈ আমি ও নবীন আচাৰ এ ফুলো এই নিমিত্তে
তেঁওৰ মৰণৎ ডুবাতেই তেঁওৰ সৈতে মৈদামৎ
৫ শোৱালোঁ। যেদি তেঁওৰ মৰণৰ নিচিনাকৈ একে
লগে আমি ৰোৱা হইছিলো তেবে তেঁওৰ পুনৰুৎ

৬ থান্ হুনে হব। কিয়নো আমি জৈয়াৰ্ পাচে পাত
কৰ্ আশ্ৰয় ন কৰিবলৈ পাতকময় দেহ নষ্ট হবৰ্
নিমিত্তে আমাৰ্ প্ৰবৰ্ণি মানুহ তেঁৱে সৈতে ক্ৰুশং-
৭ হত হল্ জৈয়াক্ আমি জানোঁ। কিয়নো যেয়ে
৮ মৰিচে সেয়ে পাতকৰ্পৰা মুক্ত। এতিয়া আমিও
যেদি খ্ৰীষ্টসৈতে মৃত হোঁ তেবে খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰ্পৰা
ওঠাৰ্ হুই আকও ন মৰে তেঁওৰ্ ওপৰত্ মৃত্যুৰো
৯ আধিপত্যনাই জৈয়াকে জানি আমি তেঁৱে সৈতে জীয়্
১০ জৈয়াতে আস্তিক হবো। কিয়নো তেঁও যি মৰিল্
সেয়ে এই তেঁও এবেলি পাতকৰ্ প্ৰতি মৰিল্ কিন্তু তেঁও
১১ যি জীয়ে সেয়ে এই তেঁও ঈশ্বৰক্ প্ৰতি জীয়ে। তো
মোলাকো পাতকক্ প্ৰতি নিশ্চয়ে মৰা কিন্তু আমাৰ্
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোয়াৰায় ঈশ্বৰক্ প্ৰতি জীয়া
১২ আপোনাকে এনেকৈ গিয়ান্ কৰিবা। এইহেতুক্
পাতকৰ্ যি অভিলষিত তদনুসাৰে তোমোলাকে তাকে
নেমানিবলৈ তোমোলাকৰ মৰিবলগা দেহৰ্ পাত
১৩ কক্ আধিপত্য কৰিব নিদিবা। আৰু আপোনাৰ্
অংগো পৰমাৰ্থক্ কৰ্ম্ম কৰা অস্ত্ৰৰ নিচিনাকৈ পাত
কক্ নিদিবা কিন্তু যিবিলাকে মৃত্যুৰপৰা প্ৰাণ পাইচে
সেইবিলাকৰ্ নিচিনাকৈ আপোনাকে আৰু সুকৰ্ম
কৰ্ম্ম কৰা অস্ত্ৰৰ্ নিচিনাকৈ তোমোলাকৰ্ অঙ্গ
১৪ ঈশ্বৰক্ দিবা। কিয়নো তোমোলাক্ শাস্ত্ৰৰ্
অধীন্ নো হোৱা কিন্তু অনুগ্ৰহৰ অধীন্ এই হেতুক্

পাতকে তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ আধিপত্য ন কৰিব।
১৫ তেবে আমি শাস্ত্ৰৰ্ অধীন নোহোঁ কিন্তু অনুগ্ৰ
হৰ্ অধীন্ হোঁ এই নিমিত্তে আমি সেই নিকোনে
১৬ পাতক্ কৰিম্ নে সেয়ে নো হোক্। যি মাননৰ্ কাৰণে
তোমোলাকে যাৰ্ কোথৰৎ আপোনাকে সেৱকিয়া
অবলৈ দিয়া মৃত্যুময় ফলৰ্ অৰ্থে পাতক্ বা মঙ্গল
কৰ্ম্মময় ফলৰ্ অৰ্থে আজ্ঞা মনা এই দুয়োৰ মাজৎ
যেয়ে হোক্ যিহকে তোমোলাকে মানা তাৰে সেৱ
কিয়া তোমোলাক্ আছা তোমোলাকে জৈয়াক্ নে জা
১৭ না নে। তোমোলাক্ পাতকৰ্ বন্দী আছিলা হয় কিন্তু
যি শিক্ষাৰ্ লালি তোমোলাকক্ দিয়া গল্ তাকে
তোমোলাকে মনে দৈতে মানিছা জৈয়াতে ঈশ্বৰৰ্
১৮ স্তুতি হোক্। এইহেতুক্ তোমোলাক্ পাতকৰ্
১৯ পৰা মুক্তৎ অই পাৰমাৰ্থ্যৰ্ সেৱকিয়া অইছা। তো
মোলাকৰ্ দেহৰ্ দুৰ্ব্বলতাৰ্ কাৰণে ময় মানুহৰ্ নিচি
নাকৈ কঁও কিয়নো তোমোলাকে অপাৰমাৰ্থ্যৰ সেৱ
কিয়া অবলৈ আপোনাকে অপাৰমাৰ্থ্যৰ্ আৰু অমল্
কৰ্ম্মৰ্ অৰ্থে দিছা তেনেকৈ পুন্যৰ্ নিমিত্তে তোমোলা
২০ কৰ্ অঙ্গ পাৰমাৰ্থ্যৰ্ সেৱকিয়া অবলৈ দিয়া। কিয়নো
যিকালৎ তোমোলাক্ পাতকৰ্ সেৱকিয়া আছিলা
সেই কালৎ তোমোলাক্ পাৰমাৰ্থ্যৰ্ অনধীন আছি
২১ লা। তেবে যি কৰ্ম্মৎ এতিয়া তোমোলাকৰ্ লাজ্ সেই
কৰ্ম্মৎ তেতিয়া তোমোলাকৰ্ কি ফল্ আছিল্ কিয়নো
২২ সেই কৰ্ম্মৰ্ শেহ মৃত্যু। কিন্তু এতিয়া তোমো

লাক্ পাতকৰ্পৰা মুক্ত আৰু ঈশ্বৰৰ সেৱকিয়া
হলে তোমোলাকৰ্ ফল্ পুন্যৰ্ কাৰণ আৰু শেহ
২৩ অনন্ত আযু আছে। কিয়নো পাতকৰ্ বেচ মৃত্যু
কিন্তু ঈশ্বৰৰ যি দান্ সেয়ে আমাৰ্ পুভু যিশু খ্রীষ্টৰ্
দোয়াৰায় অনন্ত আযু আছে।

পৰ্ব্ব ময় শাস্ত্ৰত পাৰ্গত মানুহত ঔয়াকে কওঁ ভায় হে
১ তোমোলাকে নে জানানে যে তদিন্ শাস্ত্ৰ জী থাকে তে
২ তেদিন্ তেওৰ্ আধিপত্য মানুহৰ্ ওপৰত আছে। কিয়
নো যি তিৰোতা মানুহৰ্ গিৰিয়ক্ আছে গিৰিয়েক
যেতে দিন্ জীয়ায় থাকে তে ত দিন্ শাস্ত্ৰৰ্ বন্ধেৰে
সেই তিৰী আপোন গিৰিয়েকে সৈতে বন্ধিত আছে
কিন্তু গিৰিয়েক মৰিলে গিৰিয়েকৰ্ শাস্ত্ৰৰ্ বান্ধ
৩ পৰা মুক্ত আছে। এয়েৰেই গিৰিয়েক জীয়ায় থকাত
যেদি আৰু কোনো পুৰুষে সৈতে তাইৰ্ বিয়া হয়
তেবে বেশ্যা বুলি পুখ্যাত হয় কিন্তু গিৰিয়েক্ মৰিলে
যি তিৰী সেই শাস্ত্ৰৰ্ বান্ধৰপৰা মুক্ত হয় তাতে
যেদি আৰু কোনোএ সৈতে তাইৰ্ বিয়া হয় তেবে
৪ বেশ্যা ন হয়। এই নিমিত্তে হেমোৰ্ ভায়হঁত
তহঁত আনে সৈতে বিবাহিত হো অৰ্থাৎ যি
মৃত্যুৰ্পৰা ওঠে তেঁৱে সৈতে আৰু আমি ঈশ্ব
ৰক্ পুতি ফল বৰো এই কাৰণে তোমোলাক্ খ্রীষ্টৰ্
৫ দেহৰ্ দোয়াৰায় শাস্ত্ৰক্ পুতি মৰা হুইচা। কিয়নো
যেতিয়া আমি শৰীৰাৰুলম্বী আছিলো সেই কালত
মৃত্যুৰ্ পুতিফল্ ওপজাবলৈ শাস্ত্ৰতে সিদ্ধ পাপা

৬ ভিলাষে আমার অশুৎ ব্যাপার করিলে। কিন্তু এতিয়া যিহতে আমি বৰা আছিলো সেয়ে মৰিলৎ আমি আন্মার নবীনতাৎ সেৱা করোঁ আরু আৰ ৰৱ প্ৰৱাতনতাৎ সেৱা ন করো সেই নিমিত্তে শাস্ত্ৰ
৭ র পৰা মুক্ত হইছো। তেবে আমি কি কুলিমু আপনে পাপ সেয়ে নো হোক্ শাস্ত্রক্ ব্যতিৰেকে ময় পাতক্ নে জানিলো কিয়নো লোভ ন করিবা শাস্ত্রে যেদি এই বাক্য ন কুলিলেহেঁতে তেবে ময় কাম্ নে
৮ জানিলোহেঁতেন। কিন্তু পাতকে আজ্ঞার দোৱা রায় অৱশৰ্ পায় সকল্ বিধ কাম মোর্ মাজৎ জন্মালে যিহেতুক্ শাস্ত্রব্যতিৰেকে পাতক্মৰা।
৯ কিয়নো আগেই ময় শাস্ত্রক্ ব্যতিরেকে জীয়ায় আছিলো কিন্তু আজ্ঞা ওপৰৎ হলৎ পাতক্ জীলে
১০ আরু ময় মরিলো। আরু যি আজ্ঞা জীৱনর্ নিমিত্তে আছিল্ তাকে ময় মৃত্যুর্ নিমিত্তে পালো।
১১ কিয়নো আজ্ঞার্ দোৱাৰায় পাতকে আহৰি পায়
১২ মোক্ ভণ্ডনা করিলে তাতে মোক্ বধিলে। এই হেতুক্ শাস্ত্র শুদ্ধ আরু আজ্ঞা শুদ্ধ সুৰূপো
১৩ ভালো। তেবে ভাল্ যি সেয়ে মোর্ প্ৰতি মৃত্যুসৰূপ হল্ নে সেয়ে নো হোক্ কিন্তু আপ্নি আজ্ঞার্ দোৱাৰায় অতিশয় পাতকীৰূপে প্ৰেচিক্ হবলৈ মোর্ মাজৎ ভাল্ বেহানির্ দো ৱাৰায় মৃত্যু জন্মোতা পাতক্ পাতক্ৰূপেই প্ৰেচিক্ হবলৈ
১৪ মোর্ প্ৰতি মৃত্যুৰূপ আছিল্। কিয়নো আমি

জানো যি শাস্ত্ৰ অধ্যাত্ম্ আছে কিন্তু মই দৈহিক্
১৫ পাতকৰ্ অধীন্ হবলৈ বেচা হইআছো। মই
যি কৰো তাক্ মনৎ ন লঁও কিয়নো মই যিহকে
ভাল্ পঁও তাক্ ন কৰোঁ কিন্তু যিহকে ঘিনঁও তাকে
১৬ কৰোঁ। এয়েৰেই যেয়ে মোৰ্ ঔচ্ছনীয় কৰ্ম্ম
ন হয় তাকে যেদি কৰোঁ তেবে শাস্ত্ৰ ভাল্ এই
১৭ প্ৰমাণ মই দিযোঁ। এইহেতুক্ এই কৰ্ম্ম যি কৰে
সেয়ে মই নো হোঁ কিন্তু মোৰ্ মাজৎ থকা পা
১৮ তক্। কিয়নো মই জানো মোৰ্ মাজৎ অৰ্থাৎ
মোৰ্ শৰীৰৰ্ মাজৎ কোনো ভাল্ বেহানি নেথাকে
কিয়নো ঔচ্ছা কৰা মোতে ওপগৎ আছে কিন্তু যেয়ে
১৯ ভাল্ তাৰে সিদ্ধি কৰিবৰ্ সামৰ্থ্য মই ন পঁও। কিয়নো
যি সুকৰ্ম্ম মই কৰিব খোজো তাক্ মই ন কৰো কিন্তু
২০ যি কুকৰ্ম্ম কৰিব নো খোজো তাক্ মই কৰো। এই
হেতুক যিহক্ মই কৰিব নো খোজো তাকে যেদি
কৰো তেবে তাক্ যি কৰে সি মই নোহো কিন্তু মোৰ্
২১ মাজৎ থকা পাতক্। এয়েৰেই মই এনে শাস্ত্ৰ
পাইছো কি যেতিয়া সুকৰ্ম্ম কৰিব খোজো তেতিয়া
২২ কুকৰ্ম্ম মোৰ্ ওচৰৎ ওপগৎ হয়। কিয়নো অন্ত
ৰৰ পুৰুষৰ্ অনুসাৰে মই ঈশ্বৰৰ্ শাস্ত্ৰৎ তুষ্ট
২৩ হইআছো। কিন্তু মোৰ্ মনস্থ শাস্ত্ৰ বিৰুদ্ধ
যুদ্ধ কৰি আৰু মোক আপোন্ অঙ্গস্থ পাতকৰূপ্
শাস্ত্ৰাধীন্কাৰী আন্ এক্ শাস্ত্ৰ মই আপোন্ অঙ্গৎ
২৪ দেখিবলৈ পঁও। হায়২ মনস্তাপী মানুহ যি মই

এই পাপ দেহৰপৰা মোক্ ওবাৰ্ কৰিব কোনে।
আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ দ্বাৰায় ময় ঈশ্বৰক্ স্তুতি
২৫ কৰোঁ। এই হেতুক্ ময় আপুনি মনেৰে ঈশ্বৰৰ্
শাস্ত্ৰক্ সেৱা কৰো কিন্তু শৰীৰেৰে পাতকৰ্ শাস্ত্ৰক
সেৱা কৰোঁ।—

পৰ্ব্ব এইহেতুক্ যিবিলাক্ খ্ৰীষ্ট য়িশুৎ আছে যিবি
৮ লাক্ শৰীৰানুসাৰে ন প্ৰবৰ্ত্তে কিন্তু আত্মানুসাৰে
২ প্ৰবৰ্ত্তে সেইবিলাকে শাস্তি পাবলগা ন হয়। কিয়
নো খ্ৰীষ্ট য়িশুৎ জীৱন্ দিয়োঁতা আত্মাৰূপ যে
শাস্ত্ৰে পাতকৰে মৃত্যুৰূপ শাস্ত্ৰৰেপৰা মোক্ মুক্তৎ
৩ কৰিলে। কিয়নো শাস্ত্ৰ দেহৰ্ দোৱাৰায় নিৰ্ব্বলী
হই যিহকে কৰিব নোৱাৰিলে সেয়ে শৰীৰানু
সাৰে ন হয় কিন্তু আত্মানুসাৰে আচৰোঁ আমি
৪ আমাৰ্ মাজৎ শাস্ত্ৰোক্ত ধৰ্ম্ম পুৰ হবলৈ। শৰী
ৰৎ থকা পাতকক্ দোষ হুঁনি জানি ঈশ্বৰে পাত
কী মানুহৰ্ মূৰ্ত্তিত দেহযুক্ত পাতক্ পঠিবলৈ আপো
৫ নাৰ্ পুত্ৰেকক্ প ঠয়ায় কৰিছে। কিয়নো যিবিলাক্
দেহৰ্ মতে আচৰোঁতা সেইবিলাকে দৈহিক
বস্তু মানে কিন্তু আত্মাৰ মতে আচাৰতোবিলাকে
৬ আত্মীয় বস্তুক্ মানে। কিয়নো দৈহিক্ মানন্ মৃত্যু
কিন্তু আত্মীয় মানন জীৱনো শান্তি কিয়নো দেহীয়
মানন্ ঈশ্বৰৰ্ বিৰুদ্ধৰূপে শত্ৰুতা যিহেতুক্ সেই
অধীন ঈশ্বৰৰ্ শাস্ত্ৰ ন হয় আৰু হবও নো
৮ ৱাৰে। এই হেতুক্ যিবিলাক্ দেহতেই থাকে সেই

৯ বিলাকে ঈশ্বৰক তুষিব নোৱাৰে। কিন্তু ঈশ্বৰৰ
আত্মা যেদি তোমোলাকৰ মাজত থাকে তেবে তো
মোলাক দেহত নোহোৱা কিন্তু আত্মাতে থাকা। যেদি
কোনো ঈশ্বৰৰ আত্মা বিৰোতা ন হয় তেবে সি
১০ তেঁওৰ ন হয়। আৰু যেদি খ্ৰীষ্ট তোমোলাকৰ
মাজত হয় তেবে পাতকৰ দোৱাৰায় শৰীৰ মৰা কিন্তু
সকৰ্ম্মৰ দোৱাৰায় আত্মা জীৱনৰূপ আছে।
১১ কিন্তু যি জন আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক মৃত্যুৰপৰা
তুলিলে তেঁওৰ আত্মা যেদি তোমোলাকৰ মাজত
থাকে তেবে যেয় খ্ৰীষ্টক মৃত্যুৰপৰা তুলিলে তেঁও
তোমোলাকৰ মাজত থকা আপোন আত্মাৰ দোৱা
ৰায় তোমোলাকৰ মৰিবলগা দেহো জীয়াবো।
১২ এই হেতুকে ভায়হঁত হে আমি ধৰুৱা হোঁ কিন্তু শৰী
১৩ ৰৰ মতে আচৰিবলৈ দেহৰ নোহো। কিয়নো তোমো
লাকে যেদি দেহৰ মতে আচৰা তেবে মৰিবা কিন্তু
যেদি আত্মাৰে দেহৰ কৰ্ম্ম নিপাত কৰা তেবে জীৱন
১৪ ভুঞ্জিবা। কিয়নো যিমান মানুহ ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে
১৫ লতোৱা তিমান মানুহ ঈশ্বৰৰ লৰা। তোমোলাকে
ভয়জনক বন্দী স্বৰূপ আত্মাক আকও পোৱা নাই।
কিন্তু যাৰে তোমোলাকে বোপায় বোপায় বুলি মাতা
যি তোলনীয়াপোৰূপ আত্মা তেঁওকেই পাইছা।
১৬ আমি যি ঈশ্বৰৰ লৰা আত্মায় আপুনি আমাৰ
১৭ আত্মায় সৈতে তাৰে প্ৰমাণ কৰে। আৰু লৰা যেদি
তেবে অধিকাৰ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰাধিকাৰ আৰু খ্ৰীষ্ট

সৈতে অধিকাৰ্ তেঁৱে সৈতে যেদি দুঃখ ভুঞ্জো
১৮ তেন্বে তেঁৱে সৈতে মোক্ষ ভঞ্জুৰ। কিয়নো এই
বৰ্ত্তমান কালৰ্ দুঃখ আমাৰ্ মাজৎ প্ৰৌচিক হব
লগা সুখৰ্ সদৃশ হবৰ্ যোগ্য ন হয় ঔয়াকে
১৯ ময় গণনা কৰো। কিয়নো সৃজা বস্তুলৈ আতি
শয় অপেক্ষায় ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেক হতৰ্ প্ৰৌচিকলৈ
২০ অপেক্ষা কৰিছে। কিয়নো সৃজা বস্তু নিৰৰ্থকতাৰ্
২১ অধীন কৰা হল্ ঔচ্ছাপূৰ্ব্বক্ ন হয় কিন্তু সৃজা বস্তু
আপুনিও ক্ষয়ৰ্ বন্দিৰ্পৰা ঈশ্বৰৰ্ জ্যোতিৰ্ম্ময় মোক্ষ
স্বৰূপ হব এইগুণে যেয়ে আশাতে তেঁওহ্ অধীন্
২২ কৰিলে তাৰে নিকুনে কিয়নো আমি জানো
এটাই সৃষ্টি এতিয়ালৈকে কেঁকায় আৰু পুসৱ
বেদনাৰ্ নিচিনা বেদনাতে এটাইৰূপে বেদনা পায়
২৩ আছে। সিও কেৱল এনে ন হয় কিন্তু আত্মাৰ্
পুথম ফল পোৱা আমি এই তোলনিয়া পুত্ৰত্ব অৰ্থাৎ
দেহৰ্ মুক্তিলৈ অপেক্ষা কৰি আপোনাৰ্ মাজতো
২৪ কেঁকোও। কিয়নো আমি আশাৰ্ পোৱাৰায়
ওদ্ধাৰ্ হোঁ কিন্তু দৃশ্যৎ যিসি আনে আশা ন হয় কিয়
নো মানুহে যিহক্ দেখে তাৰ্ আশা কৰে কিয়।
২৫ কিন্তু যি আমাৰ্ অদৃশ্য তাৰ্ আশা যেদি আমি
কৰো তেন্বে ধৈৰ্য্যৰিৰি আমি তালৈ অপেক্ষা
২৬ কৰোঁ। আত্মায়ো আমাৰ্ দুৰ্ব্বলতাৰ্ ওপকাৰ্ কৰে
কিয়নো আমাৰ্ প্ৰাৰ্থনাৎ কিং ওচিৎ ঔয়াক্ ময়
নে জানো কিন্তু আত্মায় আপুনি আমালৈ কয় ন লগা

২৭ কেঁকনিতে প্ৰাৰ্থনা কৰোৱায় । যেয়ে মন্ শোধ্ কৰে
তেঁও আত্মাৰ্ মনোভিলাষিৎ জানে কিয়নো তেঁও
ঈশ্বৰানুসাৰে ধৰ্ম্মৱন্ত মানুহৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰে ।
২৮ ঈশ্বৰৎ প্ৰীতি কৰে অথচ ঈশ্বৰৰ্ নিয়মৰ্ অনুসাৰে
নিযোজ্য যিবিলাক্ হয় সেইবিলাক্ কুশল্ এটায়
কৰ্ম্ম গোট খায় সিদ্ধি কৰে ঔয়াক্ আমি জানো ।
২৯ কিয়নো তেঁও যেইবিলাকক আগেই জানিলে সেই
বিলাকক আপোন্ পুত্ৰেকৰ্ আকৃতি সদৃশ্ হবলৈ
তেঁও নিযোজন্ কৰিলে আৰু যিবিলাকক্ আগেই
৩০ নিযোজন্ কৰিলে সেইবিলাকক্ আহ্বান কৰিলে
আৰু যিবিলাকক্ আহ্বান্ কৰিলে সেইবিলাকক্
৩১ পৰমাৰ্থ কৰিলে । তেঁও তাঁয়হঁতৰ্ মাজৎ প্ৰথমতে
ওপজা হয় এই গুণে যিবিলাকক্ নিৰ্দ্দোষী কৰিলে
সেইবিলাকক মোক্ষ সুখ পোৱালে ।। তেবে সেই
বিলাকৎ আমি কি কুলিম্ যেদি ঈশ্বৰ্ আমাৰ সপক্ষ
৩২ তেবে আমাৰ্ বিপক্ষ কোন্ । যেয়ে আপোন্ পুত্ৰেকক্
মৰম্ ন কৰিলে কিন্তু আমাৰ্ এটায়লৈকে তেঁওক্
দিলে তেঁও তেঁৱে সৈতে বিনামোলে আন্‌বিলাকো
৩৩ আমাক্ নিদিব নে । ঔশ্বৰৰ্ মনোনীত মানুহৰ্
জগাৰ কোনে কব পৰমাৰ্থ কৰোতা ঔশ্বৰে নেউঁৰ্
কৰিব কোনে যি জন্ মৰিল বৰং যি জন্ আকও
৩৪ জীয়ায় আছে যি জন্ ঈশ্বৰৰ্ সোঁফালে আছে
৩৫ যি জনে আমাৰ্ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰে এও খ্ৰীষ্টনে ।

খ্ৰীষ্টৰ চেনেহৰ বাহিৰ আমাক কোনে কৰিব
কি দুঃখ কি শোক কি বিপক্ষতা কি আঁকাল কি নাঙট
কি আপদ কি তৰোৱাল যেনেকৈ এয়ে লেখা
৩৬ আছে তোমাৰ কাৰণে মোৰ গোটেই দিন মৰাহঁা
আমি মাৰিবলগা মেচহঁতৰ নিচিনাকৈ গণা
৩৭ আছো। যি জনে আমাক চেনেহ কৰিলে তেঁওৰ
প্ৰসাদৎ আমি এইবিলাক কৰ্ম্মৎ জিকাৎকৈও
৩৮ বড়। কিয়নো মৃত্যু বা জীৱন বা দূত সকল বা ৰাজ্য
বা অধিপতিত্ব বা বৰ্ত্তমান কৰ্ম্ম ভবিষ্যৎ কৰ্ম্ম বা
ওখ বা চাপৰ বা আৰু কোনো সৃজা বেহানিএই
এইবিলাকৰ মাজৰ কোনোএ ঈশ্বৰৰ যি চেনেহ
যিশু খ্ৰীষ্টৎ আছে সেই চেনেহৰ বহিৰ্ভূৎ আমাক
কৰিব নোৱাৰে জৈয়াক মই নিশ্চয়ে জানো।—

পৰ্ব্ব মই খ্ৰীষ্টলৈ স্মৰণ কঁও মই মিচা কথা ন কঁও
৯ মোৰ মন বিৰ্ম্মান্যাৎ মোৰ সাক্ষী হলতো মই কঁও
২ মোৰ মনৎ বড় গধুৰালি আৰু নিত্য শোকো
আছে, কিয়নো যিবিলাক যিশৰএলীয়া সিবিলাকৰ
প্ৰতি তোলনিয়া পুত্ৰত্বক আৰু মাহাত্ম্যকে আৰু
নিৰ্ব্বন্ধকে আৰু শাস্ত্ৰ দিয়াকে আৰু ঈশ্বৰ সেৱাকে
৪ আৰু অঙ্গীকাৰকে দিছিল। পিতৃ লোকো যিবিলা
কৰ আছিল যি জন সৰ্ব্বাধিপতি সচ্চিদানন্দ ঈশ্বৰ
আছিল এনে যি খ্ৰীষ্ট তেঁও শৰীৰৰ অনুসাৰে যি
৫ বিলাকৰ্পৰা হইছিল এনে যি মোৰ ভায়হঁৎ শৰী
ৰৰ সম্বন্ধে মোৰ গিয়াতি সিবিলাকৰ অৰ্থে খ্ৰীষ্টৰ

বহিভূৎ-ৰূপে পাপগ্ৰস্ত হোৱাৰ্ গতি মোৰ্ হয়
৬ ঈশ্বৰে মুক্তিবলৈ মযু যুক্তৎ হৈয়াছো। ঈশ্বৰৰ্
কথাৰ্ একো ফল্ ন হলে যেনে হল্‌হৈঁতেন্ সি ন
হয় কিয়নো যিবিলাক্ য়িশ্ৰএলৰ্পৰা ওপজা সিবি
৭ লাক্ এটায় য়িশ্ৰএলীয়া ন হয়। অব্ৰাহামৰ্
সন্ততি হয়ো সিবিলাক্ সকল্ সন্ততি হয় এনে ন হয়
৮ কিন্তু য়িস্থাকৎ তোমাৰ্ বংশ পুত্ৰাৎ হব। তাৰে
অৰ্থ এই যিবিলাক্ দৈহিক্ সন্ততি সেইবিলাক্ ঈশ্ব
ৰৰ্ সন্ততি ন হয় কিন্তু অঙ্গীকাৰতে ওপজা সন্ততি
৯ বিলাক্ বংশ বুলি গণ্য হয়। কিয়নো অঙ্গীকাৰৰ্
কথা এই যয় এতিয়াৰ্ কালৰ্ অনুসাৰে আহিম্
১০ আৰু চাৰাৰ্ এটি পুত্ৰ হব। ঐয়ো কেবল্ এনে ন
হয় কিন্তু কৰ্ম্মৰ্পৰা ন হয় কিন্তু যেয়ে আহ্বান্ কৰে
তেঁওৰেপৰা মনস্থৰ্ অনুসাৰে যি ঈশ্বৰৰ্ নিয়ম্
সেয়ে স্থিৰ হয় এই গুণে যেতিয়া এক্ অৰ্থাৎ আমাৰ্
পিতৃ লোক্ য়িস্থাকৰ্পৰা ৰিবিকায় গৰ্ভ ধৰিছিল্ তে
১১ তিয়া যেনে এয়ে লেখা আছে যয় যশ্বাকৰ্ চেনেহ
১২ কৰিছো এশাবক্ ঘিনাইছো। তেনেকৈ লৰাহঁৎ
১৩ ভূমিৎ নো পেত্তোতেই আৰু ভাল্ বয়া একো নো
কৰোতেই তাৎ কোৰা হল জ্যেষ্ঠে কনিষ্ঠৰ্ শুশ্ৰূষা
১৪ কৰিব। তেবে আমি কি কৰিম্ ঈশ্বৰৰ্ জানো অপৰ
১৫ মাৰ্থ আছে সেয়ে নো হোক্ কিয়নো তেঁও মোশহাৎ
কলে যাকে মযু ক্ষেমিব খোজো তাকে ক্ষেমিম্ আৰু
১৬ যাকে মৰম্ কৰিব খোজো তাকে মৰম কৰিম্। এয়ে

ৰেই যি ইচ্ছা কৰে যি লৰ্ দিৰে সিহঁতৰ্ দোৱাৰায়
১৭ ফল্ ন হয় কিন্তু ক্ষেমোতা ঈশ্বৰৰ্ দোৱাৰায়। কিয়নো
ধৰ্ম্ম পুথিৎ ফাৰ্ওহক্ হুঁলিলে তোমাৰ্ মাজৎ
মোৰ্ প্রভাৱ দেখুৱাবলৈ আৰু মোৰ্ নাম্ সমুদায়
পৃথিৱীৎ প্রৌচিক্ হবলৈ ময় তোমাক্ উত্পন্ন কৰি
১৮ চো। এই হেতুকে যালৈকে উঁওৰ্ ইচ্ছা তাকে উঁও
কৃপা কৰে যালৈকে উঁওৰ্ ইচ্ছা তাকে টান্ কৰে।
১৯ তুমি মোক্ হুঁলিবা তেবে উঁও কাৰ্ দোষ কিয় বোলে
উঁওৰ্ ইচ্ছাক্ বাধা কৰে কোনে কিন্তু হে ঈশ্বৰক প্রত্যু
ত্তৰ কৰোতা মানুহ তয় কোন সৃজা বস্তুএ জানো
২০ সৃজোতাক হুঁলিব তুমি কিয়েলেই মোক্ এনেকৈ
২১ সৃজিলা। এদলা মাটিৰপৰা এটা সৎকাৰ্ নিমিত্তক্
দিহ আৰু এটা অসৎকাৰ্ নিমিত্তক্ দিহ গঢ়িবলৈ
২২ মাটিৰ ওপৰৎ কুমাৰৰ এই সামৰ্থ্য নায় নে। ঈশ্বৰে
আপোনাৰ্ খঙ প্রৌচিক কৰিবলৈ আৰু আপোন
প্রভাৱ জনাবলৈ যেদি বিনাশাৰ্থে যুগুৎ কৰা খঙ
২৩ দিহবিলাকক্ সহে আৰু আপুনি মহত্তালিৰ কাৰণে
যিবিলাকক্ আগেই যুগুৎ কৰিছে অৰ্থাৎ কেৱল্
য়িহুদীহঁতৰ্পৰা নিয়োজিৎ ন হয় আন্ দেশীহঁতৰ্
২৪ পৰাও নিযোজ্য কৃপাপাত্ৰ আমাৰ ওপৰৎ আপোন্
কৃপাৰূপ ধন্ প্রৌচিক কৰিবলৈ ইচ্ছা যেদি কৰিছে
২৫ তেবে কি। যেনেকৈ ওশি পুথিৎ এয়ে লেখা আছে
যিবিলাক মোৰ্ মানুহ না ছিল্ সেইবিলাকক্ ময়
আপোন মানুহক্ হুঁলি মাতিম্ আৰু যি প্রিয় না

২৬ জিল্ তাকে প্রিয় বুলি মাতিম্ আৰু যৎ মিবিলাকৎ কোৱা হল তোমোলাক্ মোৰ্ মানুহ নোহোৱা তৎ মিবিলাক্ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ শিশু বুলি পুখ্যাত হ্বৰ।
২৭ য়িশাঈয়াহে য়িশৰএলৰ কথাতো এটাহ পাৰি বুলিলে য়িশৰএলৰ্ সন্তুতিবিলাক্ মংগৰৰ্ বালিৰ্ নিচিনা হয় কিন্তু মিহঁতৰ অলপ্ মাতোন্ অৱ
২৮ শেষ ওইৰ্ হ্বৰ । কিয়নো তেঁও কৰ্ম্ম সমাপ্তি কৰিব আৰু পাৰমাৰ্থ্যে তাক্ সংক্ষেপ কৰিব যিহেতুক্ পৃথিৱীৎ ঈশ্বৰে কৰ্ম্ম সংক্ষেপ কৰিব।
২৯ য়িশাঈয়াহে যেনেকৈ আগেয়ো বুলিছিল্ মৈন্যৰ প্ৰভুহে যেদি আমাৰ্ এটি কহিয়া নে ৰাখিলেহেঁতেন্ তেবে আমি মদোমৰ্ নিচিনা হলোহেঁতেন্
৩০ আৰু অমৰাহৰ্ নিচিনা কৰিলোহেঁতেন্। তেবে আমি কি বুলিম্ পাৰমাৰ্থ্যৰ্ অনন্বৰ্ত্তী অন্যদেশী হঁতে পাৰমাৰ্থাক্ৰমণ কৰিছে অৰ্থাৎ মঞ্জাতৎ
৩১ ওনজা পাৰমাৰ্থ্য কিন্তু পাৰমাৰ্থ্য শাস্ত্ৰৰ্ অনুবৰ্ত্তী য়িশৰএলীহঁতে পাৰমাৰ্থ্য শাস্ত্ৰাক্ৰমণন কৰিলে ঔয়াৰ্ হেতু কি মিহঁতে মঞ্জাতৰ্ দোৱাৰায় তাক্ নি বিচা
৩২ ৰিলে কিন্তু কৰ্ম্ম শাস্ত্ৰৰ্ বিধিৰ্ দোৱাৰায় যেনেকৈ
৩৩ বিচাৰে তেনেকৈ বিচাৰিলে এই হেতু। কিয়নো মিহঁতে মেই ঘুটি খোৱাৰ্ শিলৎ ঘুঁটী খালে যেনেকৈ এয়ে লেখা আছে দেখা যয় ঘটি খোৱাৰ্ এক্ শিল্ বাধা কৰাৰ্ এখান পৰ্ব্বৎ মাওনৎ স্থাপন কৰো আৰু যি তাতে বিশ্বাস্ কৰে মি লাজন্ন হ্বৰ।

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁৎ য়িশৰএলীহঁৎ ওপৰত যি হয় ঈশ্বৰৰ
১০ আগৎ সিহঁতৰ নিমিত্তে মোৰ মনোভিলষিৎ প্ৰাৰ্থনা
২ এই। সিহঁতৰ ঈশ্বৰৰ সেৱা কৰিবলৈ তাপ আছে
সিহঁতৰ ঔয়াৰে সাক্ষী ময় কিন্তু সেই তাপ জ্ঞানা
৩ নুসাৰে ন হয়। কিয়নো সিহঁতে ঈশ্বৰৰ পাৰমাৰ্থাৰ
কথা নে জানি আৰু আপোনাৰ বিষয় থাপনা কৰি
বলৈ কাৰ্য্যৰ কৰি ঈশ্বৰৰ পাৰমাৰ্থাৰ বশবৰ্ত্তী ন
৪ হল। কিয়নো পাৰমাৰ্থাৰ নিমিত্তে আস্তিক কৰোতা
৫ সদোষে হাইৎ শাস্ত্ৰৰ আশয় খ্ৰীষ্ট। কিয়নো
শাস্ত্ৰৎ ওপজা যি বিষয় তাৰ চৰ্চা মোশহ এই কৰিছে
যি মানুহে তাকে কৰে সি তাৰ দোৱাৰায় জীব।
৬ কিন্তু সঙ্খাতৎ গৃহীৎ যি বিষয় সি এনেকৈ কয়
তুমি আপোন মনৎ নে ভাবিবা খ্ৰীষ্টক নমাবলৈ
৭ স্বৰ্গৎ কোন ওঠিব। বা খ্ৰীষ্টক মৃত্যুৰপৰা তুলিবলৈ
৮ দৎ নামিব কোন। কিন্তু সি কি বোলে বাক্য অৰ্থাৎ
সঙ্খাতৰ যি বাক্য আমি কীৰ্ত্তন কৰো সেয়ে তোমাৰ
ওচৰৎ অৰ্থাৎ তোমাৰ মনৎ আৰু মুখৎ তাৰ
৯ তাৎপৰ্য্য এই। তুমি মুখেৰে যেদি প্ৰভু য়িশুখ্ৰীষ্টক শৈ
কৰা আৰু ঈশ্বৰে তেঁওক মৃত্যুৰপৰা তুলিব ঔয়াকো
১০ যেদি মনেৰে পতীয়োৱা তেবে তুমি তৰিবা। কিয়নো
মনেমেন্তে মানুহে বিষয় গ্ৰহণ কৰিবলৈ পতী
য়ায় আৰু তৰিবৰ নিমিত্তে মুখেৰে শৈ কৰে।
১১ কিয়নো ধৰ্ম্মপুথিএ ঔয়াকে বোলে যি কোনোএ তেঁওক
১২ পতীয়ায় তাৰ লাজ নু হুব। য়িহুদীৰে আৰু

গ্ৰীকৰ একো ভেদ নায় কিয়নো এটাইৰে অধিকাৰ্
সেই এক্ প্ৰভু আপোনাৰ্ আগৎ প্ৰাৰ্থনা কৰোতা
১৩ এটায় মানুহক্ প্ৰতি তেঁও ধনী আছে। কিয়নো যি
কোনোএ ঈশ্বৰৰ্ নামলৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব সি মুক্ত
১৪ হব। তেবে যিহঁতে সিহঁতে বিশ্বাস ন কৰিছে
সিহঁতে তেঁওৰ্ আগৎ কেনেকৈ প্ৰাৰ্থনা কৰিব যাৰ্
কথা সিহঁতে ন শুনি আছে তেঁওৎ কেনেকৈ বিশ্বাস্
কৰিব আৰু কীৰ্ত্তন্ কৰোতা কোনো ন হলে সিহঁতে
কেনেকৈ শুনিব আৰু পাঁচনী ন হই সিহঁতে কীৰ্ত্তন্
১৫ কৰিব কেনেকৈ। যেনেকৈ এয়ে লেখা আছে
যিবিলাকে কুশল্ দিয়োতা শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰে
ভাল্ কথাৰ্ হৰিষ্ দিয়োতা বতৰাও দিয়ে সেইবিলা
১৬ কৰ্ ভৰি কেনে চিকোন্। কিন্তু সিহঁতে এটায়ে শুভ
বাৰ্ত্তা মনা নায় কিয়নো যিশায়াহে বুলিলে হে যিহো
১৭ হ আমাৰ্ বতৰাৎ আস্তিক্ কৰিছে কোনে। এই
হেতুক্ শ্ৰৱণৰ্ দোৱাৰায় সজ্ঞাৎ ঈশ্বৰৰ্ বাক্যৰ
১৮ দোৱাৰায় শ্ৰৱণ। কিন্তু ময় কওঁ সিহঁতে শুনি
বলৈনে পাইছে নে অৱশ্যক শুনিছে কিয়নো সিহঁ
তৰ্ শব্দ সকল্ পৃথিৱীৎ গতি কৰিলে আৰু সিহঁ
১৯ তৰ্ কথা জগতৰ্ সীমালৈকে গল্। কিন্তু ময়
কওঁ যিশ্ৰএলে কিবা জনায় নায় প্ৰথমতে মোশহ
বুলিলে যিবিলাক্ মানুহেই ন হয় সেইবিলাকৰ্
দোৱাৰায় ময় তোমোলাকক্ তাপিৎ কৰিম আৰু
অজান এক্ দেশী মানুহৰ্ দোৱাৰায় তোমোলাকক্

২০ মাউলৰ্ কৰিম্ । কিন্তু যিশাইয়াহ্ অতি নিৰ্ভয় হৈ বুলিলে যিবিলাকে মোক্ নিবিচাৰিলে সেই বিলাকৰ্ দ্বাৰা মই পোৱা হলো যিবিলাকে মোক্
২১ কাৰণে ন শুধিলে সেইবিলাকৰ্ দ্বাৰাৎ প্ৰেচিক আছিলো কিন্তু যিশৰএলৎ কলে নমনাকে বিৰোধি কৰোতা মানুহকে প্ৰতি মই গোটেই দিন্ বাহু মেলি আছো ।

পৰ্ব্ব তেবে মই কঁও ঈশ্বৰে আপোন্ মানুহবিলাকক্
১১ এৰি দিছে নে সেয়ে নো হোক্ কিয়নো ময়ো অবৰা হামৰ্ সন্ততি অৰ্থাৎ বেন্যামিনৰ্ বংশৰ এক্ যিশ
২ ৰএলী । ঈশ্বৰে আপোনাৰ্ আগেই জানা
৩ মানুহবিলাকক্ এৰি দিয়া নায় । এলীয়াহে কেনেকৈ যিশৰএলৰ্ অহিৎ এই প্ৰাৰ্থনা কৰিলে হে যিহুহ সিহঁতে তোমাৰ্ আচাৰ্য্যবিলাকক্ বধিলে তোমাৰ্ যজ্ঞৰ ভেঁটিও ধ্বংস পেলালে আৰু মই অকলে আছো তথাপি সিহঁতে মোৰ্ প্ৰাণ মাৰিব খোজে ঈৰ্ষা অৰ্থাৎ তেঁওৰ্ এই যি কথা কয় তোমো
৪ লাকে তাক্ নে জানা নে । কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ উত্তৰে তেঁওক্ প্ৰতি কি বোলে বআলৰ্ আগৎ যি আঁঠু পৰা নায় এনেকুৱা সাৎ হেজাৰ মানুহক্ মই
৫ আপোনালৈ ৰাখিছো । তেনেকৈও এই বৰ্ত্তমান কালৎ অনুগ্ৰহপূৰ্ব্বক মনস্থানুসাৰে অৱশেষ কিছু
৬ আছে । যেদি সেই অনুগ্ৰহতে হয় তেবে কৰ্ম্মৎ ন হয় নাইবা অনুগ্ৰহ অনুগ্ৰহেই ন হয় কিন্তু কৰ্ম্মৎ

যেদি হয় তেবে অনুগ্ৰহেৎ ন হয় নাইবা কৰ্ম্ম
৭ কৰ্ম্ম ন হয়। তেবে কি য়িশ্ৰয়েলে যিহক্ বিচা
ৰিলে তাক্ ন পালে কিন্তু মনোনীৎ হঁতে ; তাক্ পালে
৮ আৰু আন্‌বিলাক্ অন্ধলা হল। যেনেকৈ এই লেখা
টোপনীয়োৱা প্ৰকৃতি আৰু আজিলৈকে নে দেখাৰ
নিমিত্তক চক্ষু আৰু শুনাৰ্ নিমিত্তক্ কান্ সিহঁতক্
৯ ঈশ্বৰে দিছে। দাঊদেও ইলিলে সিহঁতৰ্ মেজ
সিহঁতৰ্ এক ফাঁদ হন্দাও আৰু ঘুঁটি খোৱাৰ্ মূল্য
১০ ৰূপে হৰা ঙৰীৰ্ পলা হোক্ সিহঁতে নে দেখে
এই কাৰণে সিহঁতৰ্ চক্ষু অন্ধকাৰেৰে আবৃত হোক্
১১ সিহঁতৰ পীঠ সদা সৰ্ব্বদা চাপৰ্ হৰা। তেবে
ময় কওঁ সিহঁতে পড়িবলৈ ঘুঁটি খাইছে নে সেয়ে নো
হোক্ কিন্তু সিহঁতক্ তাণিৎ কৰিবলৈ সিহঁতৰ্ পড়াত্
১২ পৰিত্ৰাণ্ অন্য দেশীহঁতৰ্ ওচৰলৈ আহিছে। এই
হেতুক্ যেদি সিহঁৎ পড়া জগতৰ্ ধন্ হয় সিহঁতৰ্
ন্যূন তাও যেদি অন্য দেশীহঁতৰ্ ধন্ হয় তেবে সিহঁ
১৩ তৰ্ পূৰতা হৰ নে কিয়নো যেদি কোনো ৰূপে আ
পোন্ আন্মাৰ মাংসহক্ তাণিৎ কৰিব পাৰো আৰু
সিহঁতৰ্ মাজৰ্ কেৎবিলাক্ মানুহক্ তৰাব পাৰো
এই হেতু অন্য দেশীহঁতৰ্ পাঁচনী ময় আপোনাৰ্
বাবৰ্ শ্লাঘা কৰিছো অন্য দেশী যি তোমোলাক্ তো
১৪ মোলাকৎ কওঁ। কিয়নো যেদি সিহঁতক্ এড়ি দিয়া
১৫ জগতৰ্ মিল্ হয় তেবে সিহঁতৰ্ গ্ৰহণ মৃত্যুৰ্ পৰা

১৬ প্ৰাণ পোৱা বিলে কি হব কিয়নো যেদি আদিতে
ফল্ পবিত্ৰ হয় তেৱে দলিও পবিত্ৰ হয় আৰু
১৭ গুৰি যেদি পবিত্ৰ হয় তেৱে ঠালো পবিত্ৰ হয়।
আৰু সেই গছৰ ঠাল্ কেৎবিলাক্ ভাঙ্গিলে হাবিৰ্
তিত বৃক্ষ তুমি সিহঁতৰ্ ঠাইৎ যেদি লাগি থাকা
আৰু সিহঁতে সৈতে তিত বৃক্ষৰ গুৰি ৰস-ভাগী
হই থাকা তেৱে ঠালৰ্ ওপৰৎ গঁৰ্ব ন কৰিবা।
১৮ কিন্তু যেদি গঁৰ্ব কৰা তেৱে তুমি গুৰিৰ্ পোষক নো
হোৱা কিন্তু গুৰি এই তোমাক্ পোষক জেয়াক্ জানা।
১৯ তেৱে তুমি কুলিবা মোক্ লগাবৰ নিমিত্তে ঠাল্
২০ ভঙ্গা গৈছিল্। বাৰু সিহঁৎ অনাস্তিকৰ্ কাৰণ
ভঙ্গা গল্ তুমি আস্তিকাতে স্থিৰ হইছা অভিমানী
২১ ন হবা কিন্তু ডৰোৱা। কিয়নো ঈশ্বৰে যেদি
২২ স্বৰূপ ঠাললৈকে মৰম্ ন কৰিলে। এই হেতুক
সাতম হোৱা জানো তোমাকো মৰম্ ন কৰে এই
২৩ হেতুক ঈশ্বৰৰ্ ভদ্ৰতাকে দুৰ্দণ্ডতাকে দেখা। যিবি
লাক্ পতিৎ সিহঁতক্ প্ৰতি দুৰ্দণ্ডতা কিন্তু যেদি তুমি
তেঁওৰ্ ভদ্ৰতাৎ থাকা তেৱে তোমাক্ প্ৰতি ভদ্ৰতা
নাইবা তুমিও ছিঁগিবা। আৰু সিহঁত যেদি অনাস্তি
কৎ নে থাকে সিহঁতো আকও লাগিব কিয়নো সিহঁ
২৪ তক্ ঈশ্বৰে আকঁও লগাব পাৰে। তুমি হাবিৰ্ তিত
বৃক্ষৰ্ পৰা যেদি ছিঙ্গা হই প্ৰকৃতি বিৰুদ্ধ ভাল্ তিতৰ্
ক্ষেৎ জোড়া লাগা তেৱে স্বৰূপ ঠালহঁৎ আপো

নাহঁতৰ্ নিজ বৃক্ষৎ জোড়া লাগিব নে কিয়নো
২৫ ভায়হত্ আপোনাৰ্ গোৰৎ তোমোলাকে আপো
নাকে জ্ঞানী নে জান এই নিমিত্তে তোমোলাক্ এই
নিগূঢ় কথাৎ অগিয়ান হ্ববলৈ ময় ঊচ্ছা ন কৰো।
২৬ অন্যদেশী হঁতৰ্ পূৰতা ওপগৎ হোৱা লৈকে
২৭ এক ভাগৰ্ অন্ধতা য়িশ্ৰএলৎ মিলিছে। আৰু
যেনেকৈ এয়ে লেখা আছে সীওনৰ্ পৰা উদ্ধাৰ কৰো
তা আহিব আৰু যথাকুবৰ্ পৰা অপৰযাৰ্থতা
ওলটাব কিয়নো যিকালৎ ময় সিহঁতৰ্ পাতক্ খণ্ডাও
সেই কালৎ সিহঁতে সৈতে মোৰ্ এই নিৰ্বন্ধ তে
২৮ নেকৈ তাতে এটায় য়িশৰ লীহঁতৰ্ নিস্তাৰ্ হ্বব
শুভ বাৰ্ত্তাৰ্ কথা তুলিলে সিহঁৎ তোমোলাৰৰ্ কাৰ
ণে শত্ৰু কিন্তু মনোনীতহঁতৰ্ কথা কলে সিহঁৎ পিতৃ
২৯ লোক্ বিলাকৰ্ কাৰণে প্ৰীত আছে। কিয়নো
৩০ ঈশ্বৰৰ্ দানকে নিযোগকে অযন্ পলটোৱা। কি
য়নো যেনেকৈ তোমোলাকে আগে ঈশ্বৰক্ ন পতী
য়ালা কিন্তু এতিয়া সিহঁতৰ্ অনাস্তিকৰ্ দোৱাৰায়
কৃপা পাইলা তেনেকৈও সিহঁতে তোমোলাকৰ
৩১ গোৱা কৃপাৰ্ দোৱাৰায় কৃপা পায় এই গুণে এতিয়া
৩২ পতীয়োৱা নায়। কিয়নো ঈশ্বৰে এটাইৰে ওপৰৎ
কৃপা কৰে এই কাৰণ্ সেই এটাকে অনাস্তিকৎ
৩৩ নিৰোধি কৰিছে। আহা ঈশ্বৰৰ্ জ্ঞানো বুদ্ধি
ৰূপ্ ধনৰ্ গাম্ভুৰ্য্য তেঁওৰ্ গোৰি কেনে নেজানিব
৩৪ লগা তেঁওৰ্ গতি কেনে্ পাব ন লগা। কিয়নো

ঈশ্বৰৰ মানসজ্ঞ কোন্ হইছে তেঁওৰ মন্ত্ৰী কোন্
৩৫ হইছে যিহতে আপোনাৰ হাতৎ আকও দিয়া হব
৩৬ এনে যি তাকে আদিতে দিছে সিও কোন্ কিয়নো তেঁওৰপৰা তেঁওৰ জহৎ তেঁওক প্ৰতি এটায় বহানি। তেঁওৰ প্ৰসংশা সদা সৰ্ব্বক্ষণে হোক্। আমিন্।

পৰ্ব্ব এয়েৰেই হে ভায়হঁৎ ময় ঈশ্বৰৰ কৃপাৎ বিনয়
১২ পূৰ্ব্বক্ বোলো তোমোলাকে এক্ জীয়া পবিত্ৰ গ্ৰাহ্য বলি ৰূপে আপোনাইঁতৰ দেহ ঈশ্বৰৰ আগৎ ওৎ
২ সৰ্গ কৰা এয়ে তোমোলাকৰ ওচিৎ সেৱা। আৰু এই জগতৰ সমশীল নহ হবা কিন্তু ঈশ্বৰৰ সেই সজ গ্ৰাহ্য শুদ্ধ ঔচ্ছা কি ঔয়াৰে প্ৰমাণ দিবলৈ
৩ আনালাইঁতৰ মন্নবীন হোৱাৰ দোৱাৰায় অন্যথা কৰা হোৱা কিয়নো কোনোএ ওচিৎ পৰিমাণৎকৈ আপোনাকে ডাঙৰ নে মানে কিন্তু যেনেকৈ ঈশ্বৰে সদৌকে সজ্ঞাতৰ পৰিমাণ দিছে তদনুসাৰে বুঁদ্ধি
৪ পূৰ্ব্বক্ আপোনাৰে যি মানে মোক্ প্ৰতি ঈশ্বৰে যি অনুগ্ৰহ দিছে তদ্বাৰায় ময় তোমোলাকৰ সদৌ মানুহৎ এই কথা কঁও। কিয়নো যেনেকৈ এক্ শৰীৰতে আমাৰ বহু অঙ্গ আছে আঙ্গ প্ৰতি
৫ এক্ কৰ্ম্ম ন হয় তেনেকৈ আমি ভালেমান্ হই খ্ৰীষ্টৎ এক্ শৰীৰ্ আৰু অন্যোন্যনো অঙ্গো হোঁ।
৬ এই হেতুক্ আমাক্ প্ৰতি দিয়া যি অনুগ্ৰহ তদনু সাৰে আমি বেলেগ্ বেলেগ্ বৰিয়া হই সেই আমাৰ বাব যেদি আচাৰ্য্যত্ব হয় তেবে আমি

৭ সঙ্গতর পরিমাণর অনুসারে তাকে করোঁ বা সেৱা
৮ কৰা বাব যেদি হয় তেবে সেৱা করো। যি অধ্যা
পক্ সি অধ্যাপন করোক্ উপদেশকে উপদেশ দিয়োক্
যি দান করে সি একাগ্রচিত্তে তাকে করোক্ যি আধি
পত্য করে সি যতনে তাকে করোক্ যি কৃপা করে
৯ সি হর্ষ মনে তাকে করোক্ চেনেহ ভণ্ডনাক্ রহিত
হোক্ কুকর্ম্মক ঘিনওতা সুকর্ম্মপালক হোৱা
১০ প্রিয় ভাইর নিচিনাকৈ অন্যোঅন্যে চেনেহেরে পূর্ণ
হোৱা অন্যোঅন্যে সাদর করিবলৈ ৰতি করোক্
১১ যনৎ এলাহ রহিৎ আরু ঈশ্বরর সেৱা করি জাজ্ব
১২ ল্যমান চিত্ত হোৱা ভরসাৎ আনন্দিৎ দুঃখৎ ধৈ
১৩ র্য্যহিন্ হোৱা প্রার্থনাৎ সদায় প্রবৃত্ত হোৱা পুণ্যবন্ত
সকলর দরিদ্রতা ঘুচিবলৈ ব্যয়শীল আরু আলহি
১৪ পুহিবলৈ যুক্ত হোৱা। যিবিলাকে তোমালোকক্
তাড়না করে সেইবিলাকক্ প্রতি আশীর্ব্বাদ দিয়া।
১৫ আশীর্ব্বাদ করা শাপ্ নি দিবা। যিবিলাকে হর্ষ
করে সেইবিলাকে সৈতে হর্ষ করিবলৈকে যিবিলা
কে কান্দে সেইবিলাকে সৈতে কান্দিবলৈকে অন্যো
১৬ অন্যে কথাৎ একে মন হোৱা। ওখ কথা মনৎ
ন করিবা কিন্তু হীন কুলিয়া মানুহক্ প্রতি মন করিবা
১৭ আপনাইতকে বুদ্ধিমন্ত বুলি নে মানিবা অপকারর
সলনি কাকো অপকার ন করিবা এটায় মানুহে
১৮ দেখাৎ যি কৃতি শোভন হয় সেই কৃতিৎ যত্ন দিয়া
যেদি হব পারে তেবে আপোনাইতর শক্ত্যনুসারে

১৯ এটায় মান্নহে মৈতে নির্ব্বিৰোধি ক্ষতি কৰিবা। হে
অতিপ্রিয় সকল্ আপোনাইঁতৰ্ কথায় পুঁত বৈৰ
ন কৰিবা কিন্তু খণ্ড দেখি নয়েই হোৱা কিয়নো এলে
লেখা আছে প্রিয়দায় কয় প্রতিফল্ দিয়া কাম্ মোৰ্
২০ ময় ওচিৎ ফল্ দিম্। এয়েৰেই তোমাক্ শত্রুৰ্
যেদি ভোক্ লাগে তেবে তাক্ খুওৱা যেদি পিয়াহ্
লাগে তেবে তাক্ পীয়োৱা কিয়না ঔয়াকে কৰাৎ
তুমি তাৰ্ মূৰৰ্ ওপৰৎ আঙ্গৰা দল্ কৰিবা কুকর্ম্মৎ
নে হাৰিবা কিন্তু মুকর্ম্মৰ্ দোৱাৰায় কুকর্ম্মক্ জিনা।
পর্ব্ব সদো ওম পালন্ বাবৰ্ বশবর্ত্তি হোক্ কিয়নো ঈশ্ব
১৩ ৰৰ্ নিৰুপণক্ ব্যতিৰেকে কোনো পালন বাৰ্ নায়
২ যিং পালন্ বাব্ আছে সি ঈশ্বৰৰ্ নিৰুপিৎ। এয়
ৰেই যি পালন্ বাবৰ্ বিৰোধি কৰে সি ঈশ্বৰৰ্ নিয়
মৰ্ বিৰোধি কৰে যিবিলাকে বিৰোধি কৰে মেইবি
৩ লাকে আপোনাইঁতৰ্ দোষৰ্ দণ্ড পাব। কিয়নো
অধিকাৰ সকলে মুকর্ম্ম কৰোতা মান্নহৰ্ প্রতি ভয়
দিয়োতা ন হয় কিন্তু কুকর্ম্ম কৰোতাইঁতক প্রতি।
৪ তেবে তুমি মেই পালন্ বাবৎ ভয়ক্ ন কৰা নে
মুকর্ম্ম কৰা তাতে তোমাৰ্ যশস্যা হব। কিয়নো
তোমাৰ্ শুভৰ্ নিমিত্তে তেঁও তোমাক্ প্রতি ঈশ্বৰৰ্
৫ আজ্ঞাকাৰী কিন্তু তুমি যেদি কুকর্ম্ম কৰা তেবে ভয়ক
কৰা কিয়নো তেঁও তৰোৱাল নিৰর্থক্ ন ধৰে তেঁ বুই
ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাকাৰী কুকর্ম্মিইতক প্রতি খণ্ড কৰ্
প্রতি ফল্ দিয়োতা এয়েৰেই খণ্ডৰ গুণে কেৱল্ সি ন

হয় কিন্তু বিবেকৰ গুণে তোমোলাক বশবর্ত্তী হব
৬ লগা আছে। কিয়নো সিহঁৎ এই কর্ম্মৎ নিতৌ
পুরত হই ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাকাৰী হয় এই গুণে পঁচা
৭ দিবা এয়েৰেই এটাই মানুহকে যাৰ যি পাব লগা
তাক দিবা পঁচালোৱাহঁতক পঁচা দিবা ঘাঁটোৱালহঁ
তক দান দিবা ভৰুহঁতক প্রতি ভৰৰূপ মর্য্যাদা
৮ দিবা আদৰণীয় সকলক আদৰ কৰা। অন্যো
অন্যো চেনেহ কৰাৰূপ ৰীৰক ব্যতিৰেকে কাৰো
আন বিধৰ ৰিৰুৱা নহবা কিয়নো যি আনক চেনেহ
৯ কৰে সি শাস্ত্রার্থ পূৰ কৰিলে। কিয়নো পৰস্ত্রী
ন হৰিবা বধ ন কৰিবা চুৰ ন কৰিবা মিচা সাকী ন
হবা লোভ ন কৰিবা এনে আৰু আনো কোনো
আজ্ঞাও যেদি থাকে তেবে আন মানুহক আপোনাৰ
সদৃশ চেনেহ কৰা এই বাক্যৰ মধ্যবর্ত্তি সিও হয়।
১০ চেনেহে ওচৰৰ মানুহৰ একো বয়া ন জন্মায় এয়ে
১১ ৰেই চেনেহ যি সি শাস্ত্রৰ কর্ম্ম পূৰ কৰা। আৰু
এতিয়া টোপনি ভাঙ্গি জাগিবৰ কাল হইচে জয়াকেই
জানি তাকেই কৰা কিয়নো আমাৰ আদি সঙ্গাৎ
কৰা কালৎকৈ এতিয়া আমাৰ পৰিত্রাণ ওচৰ চাপিচে
১২ ভালেমান ৰাতি গৈচে দিন ওচৰ চাপিচে এয়েৰেই
আঁহা আমি অন্ধকাৰৰ কর্ম্ম এৰি পহৰৰ সাজ
১৩ পিন্ধো। আহা আমি অৰাঙ্গৰা মত্ততা অসৎ
কর্ম্ম লুম্পটতা বিৰোধি খিয়াল এনে নাচৰি দিনৰ
১৪ ভিতৰে যেনে উচিৎ তেনে স্বৰূপ আচৰা। কিন্তু

প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক কাপৰ বুলি পিন্ধা আৰু শৰীৰৰ্
কামনা পূৰ্ণ কৰিবলৈ একো নো গোটাবা।—

পৰ্ব্ব যি সন্ত্ৰাতৰ্ কথাৎ নিৰ্ব্বলী তাকে লোৱা কিন্তু অনি
১৪ শ্চয় দূৰণাদূষণিৰ কাৰণ ন হয় কিয়নো আপুনি
এটায় বহানি যি খাব পাৰে কোনে জৈয়াক্ পত্তীয়ায়
৩ নিৰ্ব্বলী আৰু কোনো ব্যক্তিএ শাক্ খায়। খাবাহ্ন
যি ব্যক্তি সি অখাবাহ্নক্ ঔতিকিং ন কৰোক আৰু
অখাবাহ্ন যি সি খাবাহ্নৰ্ দুষ্কৃতি ন কওক্ কিয়নো
৪ ঈশ্বৰে তাক্ গ্ৰহণ কৰিছে হে আন্ মানুহৰ্
বন্দিৰ্ শোধাক তুমি কোন্ আপোন্ অধিকাৰৰ্
আগৎ থিয় হয় বা পৰে তাক্ থিৰ্ কৰা যাব কিয়
৫ নো ঈশ্বৰে তাক্ থিৰি ৰাখিব পাৰে। কোনোএ
বিশেষ্ দিন্ মানে আৰু কোনোএ এটায় দিনকে
সমান্ বুলি মানে গায় প্ৰতি আপোন্ মনৎ স্থনি
শ্চয় হোক্ যি বিশেষ্ দিন মানে সি ঈশ্বৰৰ্ গুণে
৬ তাকে মানে যি বিশেষ্ দিন্ নে মানে সিও ঈশ্বৰৰ্
গুণে তাক্ নে মানে যি সামান্য জানি খায় সি
ঈশ্বৰৰ্ গুণে খায় কিয়নো ঈশ্বৰক্ প্ৰতি বিনা বোলে
আৰু যি বিশেষ্ জানি নে খায় সিও ঈশ্বৰৰ গুণে
৭ নে খায় আৰু ঈশ্বৰক্ প্ৰতি বিনা বোলে। কিয়নো
আমাৰ্ মাজৎ কোন্ আপোনাৰ্ গুণে নি জীয়ে
৮ আৰু কোনো আপোনাৰ্ গুণে ন মৰে আমি জীলে
ঈশ্বৰৰ্ গুনে জীয়ো আৰু মৰিলেও ঈশ্বৰৰ্ গুনে
৯ মৰো। এই হেতুক আমি জীলে কি মৰিলে

ঈশ্বৰৰ্ হোঁ। কিয়নো জীয়া আৰু মৰা এই দুয়োৰো
প্ৰভু হবলৈ খ্ৰীষ্ট মৰিল্ আৰু উঠিল্ আৰু সজীব
১০ হল্। কিন্তু তুমি আপোন্ ভায়াক্ ক্ৰুহিয়া কৰি কিয়
কোৰা আৰু তুমি আপোন্ ভায়াক্ কিয় উতিকিং-
কৰা কিয়নো খ্ৰীষ্টৰ্ শোধিৰ্ আসনৰ্ পোনে আমি
এটায় থিয় হব লাগিব যি হেতুক্ এনে লেখা আছে
১১ যিহুহায় কয় যেদি ময় জীয়া হোঁ তেবে মোৰ্
আগৎ সদৌ আঠু বেঁকা কৰা যাব আৰু ঈশ্বৰৰ্
১২ প্ৰতি সদৌ জিবায় শৈ কৰিব। এই হেতুক্ আমাৰ্
মাজৎ সদৌকে আপোন্ কথা ঈশ্বৰৰ্ আগৎ
১৩ বিশেষ্ কৰি কব লাগিব এই হেতুক্ আমি এটায়
এটাক্ ক্ৰুহিয়া তুঁলি আৰু নে মানো কিন্তু যুঁটি খো-
ৱাৰ্ মূচা বা পড়াৰ্ হেতু আপোন্ ভায়েকৰ্
বাটৎ যেন্ কোনোএ নি দিয়ে বৰং এই শোধ কৰো
১৪ কোনো বেহানি আপোন্ স্বভাৱৎ অশুচি ন হয়
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰায় নিশ্চয় বুজি হোঁ
ঔয়াৰ্ ময় জানো কিন্তু যি কোনো বেহানি অশুচি
বুলি মানে তাৰ্ প্ৰতি সেই বেহানি অশুচি আছে।
১৫ কিন্তু তোমাৰ্ ভায়া যেদি তোমাৰ্ খাজ্যৎ ক্ষোভ
হয় তেবে ঔয়াতে তুমি প্ৰীতি নাচৰিলা যাৰ হেতুক্
খ্ৰীষ্ট মৰিল্ তুমি তেঁওক্ আপোন্ খাজ্যৎ নাশ্ ন
১৬ কৰিবা। এই হেতুক্ তোমাৰ্ সুকৰ্ম্মৰ্ অযশস্যা
১৭ যিহৎ হয় তাক্ ন কৰিবা কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য

মোৱা পীয়া ন হয় কিন্তু স্বৰূপ্ কৰ্ম্ম কুশল
১৮ বীৰ্য্যানন্দ্ আনন্দ। কিয়নো যি এই কৰ্ম্মত খ্ৰীষ্টক্
সেৱা কৰে সি ঈশ্বৰৰ গ্ৰাহ্য আৰু মানুহৰ মাননী
১৯ নীত। এতেকেই কুশল কৰোঁতা আৰু যিহতে
এটায় আনৰ হিত কৰিব পাৰে এই কৰ্ম্মৰ অনুবৰ্ত্তী
যেন্ আমি হোঁ খাজাৰ্ কাৰণ ঈশ্বৰৰ্ কৰ্ম্মৰ্ নাশ
২০ ন কৰিবা। এটাই বেহানি শুচি সেয়ে স্বৰূপ্ কিন্তু
যিহতে পৰৰ্ বাধা হয় যি তাক্ খায় তাৰ্ দোষ্
২১ হয়। মঙহ মোৱা দ্ৰাক্ষাৰ ৰহ পীয়া বা আৰু
কোনো বেহানিত তোমাৰ্ ভায়ায় ঘুঁচি খায় বা
হেকত পড়ে বা দুৰ্ব্বল হয় ঔৱাক্ খাব লগা ন হয়।
তোমাৰ্ কি সজ্ঞাত আছে বাৰু ঈশ্বৰৰ সন্মুখে
২২ তাকে আপোনাৰ্ কোষৰত যোৱা যি আপোন্ ক্ষতে
২৩ আপোনাকে দ্ৰুহিয়া ন কৰে সি ধন্য। যাৰ্ সংশয়
আছে সি যেদি খায় তেৱে দুষিয়া হয় যি হেতুক্
সজ্ঞাতেৰে আগেই খোৱা নায় কিয়নো সজ্ঞাতপূৰ্ব্বক
যি ন হয় সেয়ে পাতক্।

পৰ্ব্ব এই হেতুক্ বলী আমি দুৰ্ব্বলাহঁতৰ্ দুৰ্ব্বলিতা সহা
১৫ আৰু আপোনাহঁতৰ্ সন্তোষ্ ন কৰা ঔয়াকে আমি
২ কৰিবলগা। আমাৰ্ মাজৰ্ সদৌএ হিতৰ্
৩ নিমিত্তে আপোন এচৰত থকাৰ্ সন্তোষ্ কৰোক্ কিয়
নো খ্ৰীষ্টে আপুনি আপোনাৰ্ সন্তোষ ন কৰিলে। কিন্তু
যিবিলাকে তোমাক্ বিগতি কৰিলে সিহঁতৰ্ বিগতি
মোৰ্ ওপৰত পড়িল্ এই কথা যেনেকৈ লেখা আছে

৪ তেনে কৰিলে। কিয়নো আমি সহনশীলৰে
ধৰ্ম্মপুথিৎ উপজা সান্ত্বনাৰে আশা পোৱা হোঁ এই
কাৰণ্ আগেই যিৎ কথা লেখা আছিল্ সেয়ে
৫ আমাৰ্ শিকনীৰ্ নিমিত্তে লেখা আছিল্। সদাঃ
তোমাক্ এক্ মন আৰু এক্ মুখেৰে ঈশ্বৰ্ অথচ
৬ আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টে বাপেকক্ প্ৰশংসা কৰা এই
কাৰণে সহনশীলকে কৰোতা ঈশ্বৰ কৰোক তো
মোলাকে খ্ৰীষ্ট যিশুৰ্ অনুসাৰে অন্যোন্য এক
৭ চিত্তাৎ নিবিষ্ট হোৱা। এইহেতুক্ যেনেকৈ
ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য প্ৰৌঢ়িক্ কৰিবলৈ খ্ৰীষ্টে আমাক্
গ্ৰহণ কৰিলে তেনেকৈ তোমোলাকেও এটায় এটাক্
৮ গ্ৰহণ কৰা। এতিয়া মই জৈয়াকে কও পিতৃ
বিলাকক্ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ্ যি অঙ্গীকাৰ আছিল্ সেই
৯ অঙ্গীকাৰকে থিৰ্ কৰিবলৈ আৰু অন্য দেশীহঁতৰ্
মাজৎ মই তোমাক্ প্ৰতি শৈশ কৰিম্ তোমাৰ্
নামৰ্ কথাৎ গীতো গাম্ আৰু হে অন্যদেশী
১০ হঁৎ তহঁতে তেঁওৰ্ মানুহে সৈতে ৰঙ্গ কৰ্ আৰু হে
অন্য দেশীহঁৎ তহঁতে যিহুহাক্ স্তুতি কৰ্ হে
এটাই মানুহ তোমোলাকে তেঁওক্ শ্লাঘা কৰা আৰু
১১ যিশাঈয়াহায় কয় যিশিৰপৰা এক গুৰি হব আৰু
যেয়ে অন্যদেশীহঁতৰ্ ওপৰৎ আধিপত্য কৰিবলৈ
উঠিব তেঁওতে অন্যদেশীহঁতে শৰণ লব এনেৎ কথা
১২ যেনেকৈ লেখা আছে তেনেকৈ অন্য দেশীহঁতে
ঈশ্বৰৰ্ কৃপাৰ্ গুণে তেঁওক্ প্ৰশংসা কৰে এই গুণে

ঈশ্বৰৰ সত্য পালিবলৈ চেল্‌কটিয়াইঁতৰ এক সেৱ
১৩ কিয়া আছিল্। সম্প্ৰতি তোমোলাক্ ধৰ্ম্মাত্মাৰ্
প্ৰভাৱেৰে আমাতে ভালেমান্ পূৰ্ হোৱা এই গুণে
আমা ওপজাবা ঈশ্বৰে তোমোলাকৰ্ আস্তিক্
১৪ কৰাতে আনন্দতে কুশলতে পূৰ্ কৰোক্। হে
মোৰ্ ভায়ইঁৎ তইঁৎ যি সাজৰে গিয়ানেৰে পূৰ্
আচ আৰু এটায় এটাক্ ওপদেশ দিব পাৰ্ ঔয়াক্
১৫ ময় আপুনি তইঁতৰ্ নিশ্চয় কৰি জানিছো। কিন্তু
ভায় হে ধৰ্ম্মাত্মাৰে অন্যদেশী মানুহ নৈবেদ্যৰ্
নিচিনা পবিত্ৰ কৰা হুই গ্ৰাহ্য হয় এই নিমিত্তে
অন্যদেশীইঁতৰ্ আগৎ শুভবাৰ্ত্তাৰ্ শুশ্ৰূষা কৰোতা
১৬ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ সেৱকিয়া ময় হোঁ ঈশ্বৰে মোৰ্ আগৎ
দিয়া যি অনুগ্ৰহ সেই অনুগ্ৰহৰ্ গুণে ময় কিঞ্চিৎ
সাহিয়াল্ হুই তোমোলাকৰ্ মনৎ দিয়াৰ্ নিচিনা
১৭ কৈ তোমোলাকলৈ লেখিছো। এয়েৰেই ঈশ্ব
ৰৰ্ যিং কথাৎ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰায় মোৰ্ গৰ্ব্ব
১৮ বানী কোৱাৰ্ হেতু আছে। কিয়নো যিহতে
ময় য়িৰুশালমৰ্ পৰা চাৰিওফালে ঔলিৰিকিমলৈকে
১৯ খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তা সম্পূৰ্ন কৰি কীৰ্ত্তন কৰিছো এনে
যি অতি প্ৰভাৱযুক্ত লক্ষন আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম তাকে
কৰাৎ আৰু ঈশ্বৰৰ্ আত্মাৰ্ প্ৰভাৱৎ অন্য দেশী
ইঁতক্ বাক্যেৰে কৰ্ম্মেৰে মনা কৰিবলৈ যিহক্ খ্ৰীষ্টে
মোৰ্ দোৱাৰায় কৰোৱা নায় সেই কথা কবলৈ ময়
২০ সাহিয়াল্ নহয়। শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰিবলৈ

ময় যতন কৰিছো হয় কিন্তু যৎ খ্রীষ্টৰ নাম কোৱা
হৈছে তৎ নায় জালো পাছে ময় আন্ কাৰোবাৰ্
২১ বাৰৰ্ উপৰৎ বান্ধো যিবিলাকৰ্ আগৎ তেওঁৰ্ কথা
কোৱা ন গল্ সেইবিলাকে দেখিব আৰু যিবিলাকে
শুনা নায় সেইবিলাকেও বুজিব এই কথা যেনে লেখা
২২ আছে তেনে কৰিছো। এই নিমিত্তে তোমো
লাকৰ্ ওচৰলৈ আহিবলৈ ময় যোপেং বাধিৎ হই
২৩ ছিলো কিন্তু এতিয়া এই ঠালে মোৰ্ আৰু ঠাই ন
হলে আৰু ভালেমান্ বৎসৰৰেপৰা তোমোলাকৰ্
ওচৰলৈ যাবলৈ মোৰ্ বড় জৈষ্ঠা হলে যি কোনো
কালৎ ময় স্পানিয়ালৈ যাত্রা কৰো সেই কালৎ
২৪ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহিম কিয়নো ময় বাটৎ
তোমোলাকক্ দেখিবলৈ আৰু আদিতে তোমোলা
কৰ্ সম্ভাষাৎ কিঞ্চিৎ তৃপিতি পায় তোমোলাকৰ্
উপকাৰৎ সেই ঠাললৈ আগ কৰিবলৈ ভৰসা ৰাখো
২৫ কিন্তু এতিয়া ধর্ম্মবন্তুবিলাকক্ সেৱা কৰিবলৈ ময়
২৬ যিৰূশালমলৈ যাও কিয়নো যিৰূশালমৎ থকা দুখিয়া
ধর্ম্মবন্তু সকললৈ কিছু দান্ কৰিবলৈ মাকিদোনিয়াতে
২৭ আখাইয়াতে থকা সকলৰ্ আকাঙ্খা আছিল্। সিবি
লাকৰ্ আকাঙ্খা আছিল্ হয় সিবিলাকে সিবিলাকৰ্
ধৰুৱাও হয় কিয়নো যেদি অন্য দেশীহঁতে সিহঁত
ৰ্ পাৰমার্থিক্ বেহানি প্রাপ্ত হৰা হৈছে তেৱে দৈহিক
বেহানি দি সিবিলাকক্ শুশ্রূষা কৰিবলগা সিবিলা

২৮ কৰ্ আছে। এই হেতুক্ ময় এই বন্ কৰি আৰু
সিবিলাকক্ মোহৰ্ আপোনাৰ্ নিচিনাকৈ এঔ ফল্ থিৰ্
কৰি দি তোমোলাকৰ্ ওচৰ্ আপি স্পেনিয়ালৈ যাম্।
২৯ যেতিয়া ময় আহোঁ তেতিয়া খ্রীষ্টৰ্ শুভবার্ত্তা ৰূপ আ
শীর্ব্বাদৰ্ ভৰ্পূৰতা লগত লৈ আহিম ঔয়াকে ময়
৩০ নিশ্চয়ে জানো। সদাঃ ভায়ইঁত্ হে যিহুদা দেশত্
থকা অনাস্তিক মানুহবিলাকৰ্ হাতৰ্পৰা ময় ৰক্ষা
৩১ পঁও আৰু যিৰূশালমত্ থকা সকললৈ মোৰ্ যি
সেৱা তাকে বিশ্বাসিবন্তে গ্রহণ কৰে ঈশ্বৰৰ ঔচ্ছাক্রমে
৩২ ময় ৰঙ্গ মনে তোমোলাকৰ্ ওচৰত্ উপগত্ হোঁ তো
মোলাকে সৈতে থাকি ভাল্পঁও ময়ে সৈতে প্রার্থনা
৩৩ কৰাত্ যতন্ কৰা ময় প্রভু যিশু খ্রীষ্টৰ অর্থে বিশ্বা
স্যাৰ্ চেনেহৰ্ অর্থেও এই মিনতি কৰো সদাঃ কু
শল দিয়োতা ঈশ্বৰ তোমোলাকৰ্ ওচৰ্ হোক্।

পর্ব্ব কেঁক্রেয়াৰ্ মণ্ডলীৰ্ এজনী পৰিচাৰক্ আমাৰ্ ভনী
১৬ ফেবে তোমোলাকে প্রনাৰন্ত বিলাকৰ্ ওচিত্ মতে
২ তাইকে প্রভুৰ জানি গ্রহণ কৰা আৰু যি কোনো
কথাত্ তোমোলাকৰ্পৰা তাইৰ্ উপকাৰৰ্ প্রয়োজন
হয় সেই কথাত্ তাইৰ্ উপকাৰ্ কৰা এই গুণে
৩ তাৰে নিমিত্তে হাত্ আমাৰ্ ময় তোমোলাকৰ্ ভলৈ
দিয়ো কিয়নো তেঁও ভালেমানক্ প্রতি আৰু মোকো
প্রতিপালিকা হইছে। খ্রীষ্ট যিশুত্ মোৰ্ উপ
কাৰী আৰু মোৰ্ প্রাণৰ্ কাৰণ আপোনাৰ্ ডিঙ্গি

৪ দিছে আৰু যিবিলাকৰ প্ৰশংসা কেৱল ময় কও
এনে ন হয় কিন্তু অন্যদেশীইঁতক যেতেক মণ্ডলী
সিবিলাকেও সিবিলাকৰ প্ৰশংসা কৰে এনে যি প্ৰিস্কিল্লা
৫ আৰু আকিল্লা সিবিলাকক নমস্কাৰ দিবা । সিবি
লাকৰ ঘৰৎ যি মণ্ডলী আছে তেঁওবো নমস্কাৰ
দিবা । খ্ৰীষ্টক প্ৰতি আচায়াৰ প্ৰথম ফল মোৰ
অতি প্ৰিয় এপেনেতস্ তেঁওকো নমস্কাৰ দিবা ।
৬ আমাৰ নিদানে ভালেমান চৰম কৰিলে যি মাৰিয়া
৭ তেঁওকো নমস্কাৰ দিবা । পাচনীবিলাকৰ মাজৎ
অয়শী আৰু মোৰ আগেইও খ্ৰীষ্টৎ আছিল এনে
যি মোৰ আত্মীয় লগৰ বন্দিয়াৰ যি আন্দ্ৰনিকস্
৮ আৰু যুনিয়া সিবিলাককো নমস্কাৰ দিবা । প্ৰভুৎ
মোৰ যি প্ৰিয় আম্প্লিয়াস্ তেঁওকো নমস্কাৰ দিবা ।
৯ উৰ্ব্বানি নামে খ্ৰীষ্টৎ আমাৰ লগৰিয়া আৰু মোৰ
প্ৰিয় ভাখস্ সিবিলাককো নমস্কাৰ দিবা খ্ৰীষ্টৎ পৰী
১০ ক্ষিৎ আপেলসক নমস্কাৰ দিবা । আৰিস্তবুলসৰ
১১ পৰিয়াল মাজক নমস্কাৰ দিবা । মোৰ আত্মীয়
হেৰোদিয়নক নমস্কাৰ দিবা । নাৰ্কিসসৰ পৰি
য়ালৰ মাজৎ যিবিলাক প্ৰভুৎ আছে সেইবিলাকক
১২ নমস্কাৰ দিবা প্ৰভুৎ চৰম কৰে যি ত্ৰফেনায় আৰু
ত্ৰফোসা সিবিলাকক নমস্কাৰ দিবা । প্ৰভুৎ ভালে
মান চৰম কৰিলে যি প্ৰিয় পৰ্ষিসে তেঁওকো নমস্কাৰ
১৩ দিবা । প্ৰভুৎ মনোনীৎ যি ৰুফস তেঁওক আৰু

তেওঁর মাক আরু মোর আয়কো নমস্কার দিবা ।
১৪ আসিন ক্রিতস্ ফ্লেগন হর্ম্মস্ পাত্রোবাস্ হর্ম্মিস এইবি
লাকক্ আরু সিবিলাকে সৈতে যিমান্ প্রনাবন্ত
১৫ সিবিলাককো নমস্কার দিবা । ফিললোগাস্ যুলি
য়া নেরিয়ুস্ তেওঁর ভনিয়েক্ ওলম্পস্ এইবিলাককো সি
বিলাকর্ লগৎ যিমান্ প্রনাবন্ত মানুহ্ সিবিলাককো
নমস্কার্ দিবা । প্রেম চুমা দি এ জনে এজনক্
১৬ নমস্কার করিবা । খ্রীষ্টর্ মণ্ডলী যি মান্ এইবিলা
১৭ কে তোমোলাকক্ নমস্কার করে । হে ভায়ইঁৎ
তোমোলাকে যি শিক্ষা পাইছা তার্ বিরোধে বেলেগ্
বাধা যি মানুহ্ জন্মায় সেইবিলাকক্ নিশ্চয় করা
সিবিলাকর্ ওচরলৈ নে যাবা ময় সদাঃ এই মিনতি
১৮ করো । কিয়নো যিবিলাক এইবিধর সেইবিলাকে
আমার্ প্রভু যিশু খ্রীষ্টক্ সেৱা ন করে কিন্তু আপো
নার্ পেটক্ সেৱা করে আরু প্রীতি বাক্য মধুর্
১৯ কথাৎ কেঁচা মানুহর্ মন্ ভোল করে কিয়নো তো
মোলাকর্ আজ্ঞাৎ এটাই মানুহর্ আগৎ প্রচিত
আছে কিন্তু তোমোলাক্ সুকর্ম্মৎ জ্ঞানবন্ত কুকর্ম্মৎ
২০ মূর্খ হোৱা ইয়াকে মই খোজো । আরু কুশল
কর্ত্তা ঈশ্বরে কিছু কাল পলমে তোমোলাকর্
ভরির্ তলৎ শয়তানক ভেপেটা করিব । আমার প্রভু
যিশু খ্রীষ্টর অনুগ্রহ তোমোলাকর্ ওপরৎ হোক
আমিন ।—

২১ মোর লগরিয়া তিমথিয়ন মোর আত্মীয় লুকিয় স

আৰু য়াসন্ আৰু সসিপত্তৰ্ জীবিলাকে তোমোলাকক্
২২ মনস্কাৰ্ কৰে। এই কাকৎ লেখিলো যি তাৰ্ত্তিয়স্
২৩ নামে আমি প্ৰভুৎ তোমোলাকক্ সেৱা কৰো। মোৰে
এটাৰ মণ্ডলীৰে আলহি যি গাইয়স্ তেঁও তোমোলা
কক্ সেৱা কৰে। নগৰৰ্ ভাণ্ডৰিয়া যি এৰাস্তস্
আৰু ক্বাৰ্ত্তস্ নামে এজন্ ভায়েক্ জীবিলাকে তোমোলা
২৪ কক্ সেৱা কৰে। আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ
তোমোলাকৰ্ এটাইৰে ওপৰৎ হোক্ আমিন।—
২৫ বুহ্মাণ্ডৰ্ আৰম্ভনৰেপৰা যি গুচু অপ্ৰৌচিত্ আ
২৬ছিল্ কিন্তু এতিয়া প্ৰৌচিত্ হইছে আৰু নিত্যস্থায়ী
ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞাৰ্ অনুসাৰে আচাৰ্য্য সকলৰ্ পুথিৰ্
দোৱাৰায় সঙ্কাৎ মানিবলৈ এটাৰ দেশীহঁতৰ্
আগৎ প্ৰৌচিত্ আছে সেই গুচুানুসাৰে মোৎ
দিয়া শুভ বাৰ্ত্তাৰে যিশু খ্ৰীষ্টৰে কীৰ্ত্তন্ তদনুসাৰে
২৭ তোমোলাকক্ যেয়ে থিৰ্ কৰিব পাৰে যাক্ বিনে জ্ঞান
বন্ত আৰু কোনো ন হয় তেঁওৰ প্ৰশংসা যিশু খ্ৰীষ্টৰ্
দোৱাৰায় সদাসৰ্ব্বকাল হোক্। আমিন্।—

কৰিন্থি সকলক্ প্ৰতি পাওলৰ্ প্ৰথম্ কাকৎ ।

১ প্ৰথম্ পৰ্ব্ব ।—

১ ঈশ্বৰৰ্ যি মণ্ডলী কৰিন্থৎ আছে যিবিলাক্ খ্ৰীষ্ট যিশুৎ পবিত্ৰ প্ৰণাৱন্ত ৰূপে প্ৰখ্যাত আৰু যানে পতি যিমান মানুহে আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ নামে
২ প্ৰাৰ্থনা কৰে তেঁৱেই সিবিলাকৰো আমাৰো প্ৰভু সিবিলাকৰ্ তলৈ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাক্ৰমে যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ নিযোজিৎ পাওল্ পাঁচনী আৰু আমাৰ্ ভায় সাস্তে নসে কাকৎ লেখে ।—

৩ আমাৰ্ পিতা ঈশ্বৰৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনু
৪ গ্ৰহ আৰু কুশল্ তোমোলাকক্ প্ৰতি হোক্ । ঈশ্বৰৰ্ যি অনুগ্ৰহ যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰায় তোমোলাকলৈ দিছে সেই অনুগ্ৰহৰ্ গুণে ময় তোমোলাকৰ্ নিমিত্তে
৫ নিতৌ মোৰ্ ঈশ্বৰক্ ধন্য বোলো খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰমাণা
৬ তোমোলাকৰ্ মাজৎ যেনেকৈ থিৰ্ কৰাগৈছে তদনু
৭ সাৰে তেঁওৰ্ দোৱাৰায় তোমোলাক্ এটায় বাক্পটু তাতে এটায় জ্ঞানকৰ্ ধনতে ধনী হইছা আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট আহিবলৈ অপেক্ষা কৰোতা যি তোমো
৮ লাক্ সেই তোমোলাক কোনো শক্তিৎ ন্যূন নোহোৱা

শেহলৈকে যেয়ে তোমালোকক্ থিৰ্ কৰিব এই
৯ তোমোলোক্ আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দিনৎ নিৰপ
ৰাধি হোৱা তোমোলোক্ তেওঁৰ্ পুত্ৰেক্ আমাৰ্ প্ৰভু
যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ আত্মীয়তাৎ নিযোজিৎ আছিলা যেনে
যি ঈশ্বৰ তেঁৱেই বিশ্বাসী।—

১০ হে ভায় সকল্ আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ নামলৈ
মই সদাঃ এই মিনতি কৰো তোমোলাকে যেন্ এটায়ে
একে কথা কোৱা একো বিৰোধ্ যেন্ ন হয় কিন্তু
তোমোলাক যেন এক্ মন্ আৰু একে আলচ্ মই
১১ বাক্যেৰে যেন্ সম্প্ৰদায় বন্ধিৎ হই থাকা। কিয়নো
ভায় হে তোমোলাকৰ্ মাজৎ বিৰোধ্ আছে এয়
ক্লোইৰ্ পৰিয়ালইঁতৰ্ মুখে মোৰ্ আগৎ পৌছিক্
১২ হইছিল্ তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ কোনএ কয় মই পাও
লৰ্ কোনোএ কয় মই আপলসৰ্ কোনোএ কয় মই
কাইফাৰ্ আৰু কোনোএ কয় মই খ্ৰীষ্টৰ্ তোমো
১৩ লাকৎ মই এতিয়া জিয়াকে কওঁ। খ্ৰীষ্ট ভাগং হই
ছে নে পাওল তোমোলাকৰ্ শলনি ক্ৰুশৎ হত হই
১৪ ছিল্ নে বা তোমোলাক্ পাওলৰ্ নামে ডুবিছিলা মে
মই ক্ৰিস্পসকে গায়সকে বাঁতিৰেকে তোমোলাকৰ্
১৫ কাকো ডুবু বানায় সেই কাৰণে মই ঈশ্বৰক্ প্ৰতি
বিনা বোলো জানো কোনোবায় কয় মই আপোনাৰ্
১৬ নামে ডুব দিয়ালোঁ। মই স্তেফানসৰ্ পৰিয়ালইঁতক্
ডুব দিয়াইছো তদ্ব্যতিৰেক মই আৰু কাকোবাক্
ডুব দিয়াইছো জিয়াক্ মই নে জানো।

১৭ কিয়নো ডুব দিয়াবৰ্ নিমিত্তে ঈশ্বৰে আমাক্ পঠি
য়োৱা নায় কিন্তু শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰিবৰ্ নিমিত্তে সিও
বাক্ চাতুৰিৰে ন হয় জানো খ্ৰীষ্টৰ্ ক্ৰুশ নিৰৰ্থক
১৮ হয়। কিয়নো নাশ্য যিবিলাক্ সেইবিলাকৰ্
প্ৰতি ক্ৰুশ কীৰ্ত্তন্ কৰা বলিইয়া কিন্তু তাৰিৎ যি আমি
১৯ আমাক্ প্ৰতি সেই কীৰ্ত্তন্ ঈশ্বৰৰ্ প্ৰভাৱ কিয়নো
এই কথাৰ্ আখৰ্ আছে ময় বিদ্বন্ত সকলৰ্ বিদ্যা
নষ্ট কৰিম্ আৰু সাস্তম্ মানুহৰ্ বুদ্ধিও বিনাশ্
২০ কৰিম্ বিদ্বন্ত কৎ বৈয়াকৰণী কৎ এই সংসাৰৰ্ দুষ
ণাদূষণি কৰোতা কৎ ঈশ্বৰে এই ব্ৰহ্মাণ্ডৰ এটায়
২১ জ্ঞানক্ ওলাত ন কৰিছে নে ঈশ্বৰৰ জ্ঞানৎ ব্ৰহ্মাণ্ডৰ্
মানুহে মূৰ্খিয়ানৰ্ দ্বাৰা ঈশ্বৰক্ নে জানিলে এয়ে
হলৎ পাচে কীৰ্ত্তন্ কৰা ক্ৰুশ্ বলিইয়াৰ্ দোৱাৰায়
আস্তিক্ কৰোতাহঁতক্ ওদ্ধাৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ্ আশক্তি
২২ আছিল্। কিয়নো. য়িহুদীহঁতে কোনো লক্ষণ্
২৩ খোজে গ্ৰীকহঁতে বিদ্যা বিচাৰে কিন্তু য়িহুদীহঁতৰ্
২৪ প্ৰতি বাধা গ্ৰীকহঁতক্ প্ৰতি বলিইয়া কিন্তু য়িহুদী
গ্ৰীকাদি যিমান্ নিয়োজিৎ মানুহ তইঁতক প্ৰতি
ঈশ্বৰৰ্ প্ৰভাৱ ঈশ্বৰৰ্ গিয়ান্ যেয়ে এই ক্ৰুশৎ হত
২৫ খ্ৰীষ্টক্ আমি কীৰ্ত্তন্ কৰো। কিয়নো ঈশ্বৰৰ বলি
ইয়া মানুহৎকৈ গিয়ানী আৰু ঈশ্বৰৰ্ দৌৰ্ব্বল্য
২৬ মানুহৎকৈ বলী। কিয়নো ভাই হে তোমোলাক
আপোনাহঁতৰ্ বেৰ্মায় দেখিছা তাতে সাংসাৰিক
মতিয়া ভালেমান্ পণ্ডিৎ বা ভালেমান্ প্ৰভাৱ বা ভালে

২৭ মান্ বড় মানুহ নায়। কিন্তু কোনো প্রাণীএ তেওঁৰ
আগৎ গর্ব্ব কথা ন কৰলৈ গিয়ানিহঁতৰ পৰিহানি কৰি
বলৈ ঈশ্বৰে ব্রহ্মাণ্ডৰ্ মূর্খ বেহানি মনস্থ কৰিছিল্
২৮ আৰু প্রভাবন্ত বেহানিৰ পৰিহানি কৰিবলৈ ব্রহ্মা
২৯ ণ্ডৰ নির্ব্বলি বেহানি মনস্থ কৰিছে আৰু ঈশ্বৰে এই
ব্রহ্মাণ্ডৰ্ তল্ নিন্দনীয় বেহানি মনস্থ কৰিছে আৰু
বর্ত্তমান বেহানিৰ্ পৰিহানি কৰিবলৈ অবর্ত্তমান্ বে
৩০ হানিকো মনস্থ কৰিছে। কিন্তু যি যিশু খ্রীষ্ট
বিদ্যাকে পাৰমার্থিকে শুদ্ধ সত্ত্বকে মকুতিকে ঈশ্বৰে
৩১ আমালৈ কৰা হইছে তেওঁৰ দোৱাৰায় তো মা
লাক্ খ্রীষ্ট শিশুৎ আছা. যেনেকৈ এই আগৰ্
আছে যি গর্ব্ব কথা কয় সি ঈশ্বৰৰ্ নিমিত্তে গর্ব্ব কথা
কওক।—

পর্ব্ব ভায় সকল হে মই যেতিয়া তোমালোকৰ্ ওচৰলৈ
১ আহিলো তেতিয়া বাক্যৰ্ বা বিদ্যাৰ্ পটুতা কৰি
২ ঈশ্বৰৰ্ প্রমাণ পৌচিক্ কৰিবলৈ মই নাহিলো।
কিয়নো যিশু খ্রীষ্ট আৰু তেওঁ ক্রুশৎ হত জীয়াক্
বাঁতিৰেকে আৰু একো মই তোমালোকৰ্ মাজৎ
৩ নে জানো মোৰ্ এই নিয়ম্ আছিল। তেতিয়া দুর্ব্বল
তাৰে ভয়েৰে বড় কম্পনেৰে তোমালোকৰ্ ওচৰৎ
৪ মই আছিলো। আৰু তোমালোকৰ্ বিশ্বাস্ মানুহৰ্
৫ বিদ্যাৎ যেন ন হয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ প্রভাৱতে হয় এই
নিমিত্তে মোৰ বাক্য আৰু কীর্ত্তন্ মানুহৰ্ বিদ্যাৰে
মনোহৰ্ কথাৎ নাছিল্ কিন্তু আত্মাৰ দৃঢ় প্রমাণতে

৬ প্ৰভাৱতে আছিল্। সম্পূৰ্ণ যি সকল সেই সকলৰ্ মাজত আমি বিদ্যা কও হয় কিন্তু এই জগতৰ বিদ্যা বা এই জগতৰ্ নাশ্য অধিপতিহঁতৰ্ বিদ্যা ৭ ন হয় কিন্তু যি গুপ্ত বিদ্যা ঈশ্বৰে আমাৰ মোক্ষাৰ্থে জগতৰ্ আগেই নিৰ্ম্মিছিল যাক এই জগতৰ কোনো ৮ অধিপতিএ নেজানিলে কিয়নো সিহঁতে যেদি তাক জানিলেহেঁতেন তেবে মহিমাযুক্ত ঈশ্বৰক ক্ৰুশত হত ন কৰিলেহেঁতেন ঈশ্বৰৰ্ সেই গূঢ় বিদ্যা ৯ কও। কিন্তু যেনেকৈ এই লেখা আছে যিবিলাকে ঈশ্বৰক চেনেহ কৰে সিহঁতৰ্ নিমিত্তে তেওঁ যিং যুগুত কৰিছে সেয়ে কিং তাক চকুএ দেখা নায় কানে শুনা ১০ নায় মানুহৰ্ মন সোমোৱা নায়। কিন্তু আপোন আত্মাৰ দোৱাৰায় ঈশ্বৰে আমাৰ আগত তাক প্ৰেীচিক কৰিছে কিয়নো আত্মায় এটাইবে শোধি কৰে ১১ আৰু ঈশ্বৰৰ্ গম্ভীৰ বস্তুবো শোধি কৰে। কিয়নো মানুহৰ মাজস্থ আত্মাক ব্যতিৰেকে মানুহৰ মনৰ কথা কোনে জানে তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ আত্মাক বিনে ১২ ঈশ্বৰৰ্ কথা কোনেও নেজানে। যি বস্তু ঈশ্বৰ বিনামোলে আমাকে দিয়ে সেই বস্তু জানিবলৈ আমি সংসাৰি আত্মাক পোৱা নায় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ ১৩ পৰা ওলোৱা আত্মাক পাইছো। লৌকিক বিদ্যা শিকায় যি কথায় সেই কথাৰে ন হয় কিন্তু ধৰ্ম্মাত্মায় যি কথা শিকায় সেই কথাৰে আমি এক পাৰমাৰ্থিক

বস্তুৰে আন পাৰমাৰ্থিক বস্তুৰে সৈতে বিবেচনা
১৪ কৰি সেই কথা কও। কিন্তু স্বাভাবিক মানুহ ঈশ্বৰৰ্
আত্মাৰ বস্তুন লয় কিয়নো সেই বস্তু তাক পুতি বলি
য়া সেই পৰমাৰ্থেৰে দৃষ্ট হয় এয়েৰেই সি তাক
১৫ জানিব নোৱাৰে। যি পাৰমাৰ্থিক হয় সি এটাইবে
শোধ কৰে কিন্তু আপুনি কাৰো দ্বাৰা শোধিৎ নয়।
১৬ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ মন কোনে জানিছে যি তেঁওক্
উপদেশ কৰিব কিন্তু আমি খ্রীস্তৰ মন জানিছো।—
পৰ্ব্ব হে ভায়হঁৎ পাৰমাৰ্থিকহঁতক্ যেনে বোলে তেনে
৩ তোমোলাৰক্ ময় ঢুঁকিব নোৱাৰিলো কিন্তু শাৰী
ৰিক অথচ যি খ্রীস্তৎ বালক এনে লোকবিলাৰক্
২ যেনে বোলে তেনে কৈছো। তোমোলাকক্ ময়
গাখাৰ খুৱাইছো গচু ভক্ষ্য খুওৱা নায়। কিয়নো
এতিয়ালৈকে তোমোলাকে তাক সহিব নোৱাৰিলা
এতিয়াও নোৱাৰা কিয়নো তোমোলাক এতিয়াও
৩ দৈহিক। তোমোলাকৰ্ মাজৎ খিয়াল বিৰোধ
পাৰ্থক্য আছে তাতে তোমোলাক দৈহিক নোহোৱা
৪ নে আৰু মানুহৰ্ নিচিনাকৈ ন পুবৰ্ত্তিছে। কিয়নো
যেতে বেলিলৈকে এজনে বোলে ময় পাওলৰ আৰু
এজনে বোলে ময় আপলসৰ্ তেতে বেলিলৈকে তো
৫ মোলাক্ দৈহিক্ নোহোৱা নে ঈশ্বৰে সদোকে
যেনেকৈ দিছে তদনুসাৰে যিবিলাকৰ্ দোৱাৰায়
তোমোলাকে পতীয়ালা এনে সেৱকিয়াক্ বিনে

৬ পাঔল ৰোপন আৰু আপলস্ বোন্। ময় ৰুইছো আপলসে পানি সিচিছে কিন্তু ঈশ্বৰে ফল্ দিছে।
৭ এয়েৰেই যি ৰোৱে সি একো ন হয় যি পানি সিচে সিও একো ন হয় কিন্তু ফল্ দিয়োতা ঈশ্বৰেই এটায়।
৮ যি ৰোৱে যি পানি সিচে সিহঁৎ এক আৰু সদোএ
৯ আপোন্ কৰ্ম্মানুসাৰে ফল্ পাব। কিয়নো আমি এক্ বন্ কৰা ঈশ্বৰৰ্ যয়া হুইছো তোমোলাক ঈশ্বৰৰ্ সকিয়া যোঁৎ তোমোলাক্ ঈশ্বৰৰ্ ঘোটনি।
১০ ময় যেনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ পাইছো তেনেকৈ ঘৰ সজিয়াৰ্ নিচিনাকৈ বাৰ্ কৰিলো আৰু আন্ মানুহে তাৰ্ ওপৰৎ বান্ধে কিন্তু সদোএ তাৰ্ ওপৰৎ কেনেকৈ
১১ বান্ধে জৈয়াৎ সাৱধান্ হোক্ কিয়নো যি বাৰ্ বন্ধা গৈছে অৰ্থাৎ য়িশু খ্ৰীষ্ট তদ্ভিন্ন আন্‌বাৰ্ কোনেও
১২ কৰিবপৰা নায় আৰু যেদি কোনোএ সোন্ ৰূপ্ মণি খৰি ঘেৰ নৰা জৈয়াৰ মাতৰ্ কোনো
১৩ বেহানি এই বাৰৰ্ ওপৰৎ বান্ধে তেবে সদোৰে কৰ্ম্ম প্ৰেচিক্ কৰা হুব তাকেই জুইৎ পৰীক্ষা কৰা হুব আৰু সদোৰে বান্ধন্ কেনে আছে তাৰ্ পৰীক্ষা জুইয়ে কৰিব আৰু কালে তাকে প্ৰেচিক্ কৰিব।
১৪ যেদি কাৰো বাৰ্ তাৰ ওপৰৎ কৰা বন্ থাকে তেবে
১৫ সি ফল্ পাব কাৰোবাৰ্ কৰা বন্ যেদি পোড়ে তেবে তাৰ্ হানি হুব তথাপি সি আপুনি উদ্ধাৰ্ ৰা উদ্ধাৰ্ হয় তেনেকৈ। তোমোলাকে ঈশ্বৰৰ্

পৰা উদ্ধাৰ হবা কিন্তু যেনেকৈ জুইৰপৰা উদ্ধাৰ
১৬ হুয় তেনে।   তোমোলাকে নে জানানে তোমো
লাক ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰ আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তোমোলা
১৭ কৰ্ মাজৎ বসতি কৰে যেন যেদি কোনোএ ঈশ্বৰৰ
মন্দিৰ নাশ কৰে তেবে তাক্ ঈশ্বৰে বিনাশ কৰিব
কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰ্ পবিত্র সেই মন্দিৰ্ তোমো
১৮ লাক্। কোনেও আপোনাকে ভণ্ডনা ন কৰোক্ যেদি
তোমোলাকৰ্ মাজৰ্ কোনোবায় এই জগতৎ
আপোনাকে বুদ্ধিমন্ত বুলি মানে তেবে বুদ্ধিমন্ত
হবৰ্ নিমিত্তে সি বলিয়া হোক্ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্
১৯ আগৎ এই ব্রহ্মাণ্ডৰ্ বিদ্যা বলিয়া।   কিয়নো এই
লেখা আছে তেঁও বুদ্ধিমন্তহঁতক্ সিহঁতৰ্ ফাঁকিয়া
২০ নৎ আটকায়।   আৰু পুনৰও কোৱা আছে ঈশ্বৰে
২১ বুদ্ধিমন্তহঁতৰ্ মনন্ যি জানে সিও অনৰ্থক্। এয়ে
ৰেই মানুহক্ নিমিত্ত কৰি কোনোএ গর্ব্ব কথা ন
কওক্ কিয়নো তোমোলাক্ এটাই পাওল্ হোক্ বা
২২ আপলস্ হোক্ বা কাইফা হোক্ বা সংসাৰ্ হোক্
বা জীৱন্ হোক্ বা মৃত্যু হোক্ বা বর্ত্তমান্ বেহানি
২৩ হোক্ বা অবলগা বেহানি হোক এটাই তোমোলা
কৰ্ তোমোলাক্ খ্রীষ্টৰ্ খ্রীষ্ট ঈশ্বৰৰ।—

পর্ব্ব যেনেকৈ খ্রীষ্টৰ্ সেৱকিয়া আৰু ঈশ্বৰৰ্ গুঢ় কথাৰ
৪ ফুৰুনহঁতৰ্ কথা গণা উচিৎ তেনেকৈ আমাৰো কথা
লোকে গণোক্ মানুহ বিশ্বাসী হয় ফুৰুন্ বিষয়ে

৩ ঔয়াকে খোজে কিন্তু তোমোলাকৰ্ শোধিৎ বা মানু
হৰ্ শোধিৎ ময় যি শোধিৎ হোঁ ঔয়াকে ময় অতি
৪ সৰু বুলি মানো ময় আপোনাকো শোধ্ ন কৰো কি
য়নো ময় আপোনাৰপৰা একো নে জানো ঔয়াৰে ময়
কদাচিতো নিজগাৰিয়া নোহোঁ কিন্তু যেয়ে মোৰ্
শোধ্ কৰে তেঁৱেই ঈশ্বৰ্ এয়েৰেই অন্ধকাৰৎ থকা
গুপ্তৎ বেহানি প্ৰৌঢ়িক্ কৰিব আৰু মনৰ্ আলোচা
জনাব যি পৰ্য্যন্ত তেঁও নাহিলে সেই উচিৎ কালৰ আ
গেই তোমোলাকে একো শোধ ন কৰিবা সেই কালৎ
৫ ঈশ্বৰৰ্পৰা সদোৰে প্ৰসংশা হব। হে ভায়া তোমো
লাকৰ্ হিতলৈ ময় এই বিলাক্ কথা মোৰ্ আপো
নাৰ্ কথাকে আপলসৰ্ কথাকে দৃষ্টান্ত দি কৈছো যি
৬ আগৰ্ আছে তত্তোধিক্ তোমোলাকে কাকো নে মানা
আমাৰ দোৱাৰায় তোমোলাকে ঔয়াকে শিখা এই নি
মিত্তে আৰু এটাৰ্ অনাদৰ্ কৰি আনৰ্ আদৰ্ কৰিবলৈ
তোমোলাকৰ্ কোনো গৰ্ব্বী নহবলৈ এনেকৈ কৈছো।
৭ কিয়নো তোমাক আন্ বিধ্ কৰিছে কোনে আৰু
তোমাৰ্ যি আছে তাক্ আনৰ্পৰা যি নে পাইচে
এনে কোন্ আছে এই হেতুক্ তুমি যেদি তাক্ আনৰ্
পৰা পাইছা তেবে আনৰ্পৰা নোপোৱাৰ নিচিনাকৈ
৮ গৰ্ব্ব কৰা কিয় সদাঃ তোমোলাক্ পূৰ্ হইছা সদাঃ
তোমোলাক্ ধনী হইছা তোমোলাকে আমাক্ বাঁতি
ৰেকে ৰজা সকলৰ্ নিচিনাকৈ আধিপত্য কৰিছা তো
মোলাকে যি আধিপত্য কৰা ঔয়াক্ ময় ঈশ্বৰ্

যানৎ যোজো মেয়ে হলে আমিও তোমোলাকে
৯ মৈতে আৰিশংহ্ কৰিম্। পাঁচনী যি আমি আমাক্
মৰিবলৈ নিযোজিৎ মান্নহৰ্ নিচিনাকৈ ঈশ্বৰে
এটাৰে শেহ্ৎ প্ৰেচিক কৰিচে জৈয়াকে ময় বুঁঝো।
কিয়নো জগতকে দূতকে মান্নহকে প্ৰতি আমি এক্
১০ বৈয়ালি কৰা হুইচো। খ্ৰীষ্টৰ্ কাৰণ আমি
ওন্মত হুইচো কিন্তু তোমোলাক্ খ্ৰীষ্টৎ গিয়ানি
আমি নিৰ্ব্বলী কিন্তু তোমোলাক্ বলী তোমোলাক
১১ মাননীয় কিন্তু আমি জৈতিকিং। এই বৰ্ত্তমান
ডাৰলৈকে আমি ভোকেৰে পিয়াহেৰে ওলঙ্গটে মাৰ্
১২ খায় অথিৰ্ বাস আচো আৰু আপোন্ হাথেৰে
বন কৰি চৰয কৰো। নিন্দিৎ হুই আমি আশীৰ্ব্বাদ
১৩ দিয়ো তাড়না পায় মঁয় তাক্ সহোঁ। অখিয়াতি
যুক্ত হুই আমি নিবেদন্ কৰো সংসাৰৰ্ মলৰ
আৰু এটাই বেহানিৰে মামৰৰ্ নিচিনা আমি
১৪ আজি লৈকে কৰা হুইচো। এই কথা মঁয় তোমো
লাকৰ্ লাজৰ কাৰণ নেলেখো কিন্তু মোৰ্ প্ৰিয় পুত্ৰ
১৫ হঁতৰ্ নিচিনা তোমোলাকক্ আদেশ কৰো।
কিয়নো খ্ৰীষ্টৎ যেদি তোমোলাকৰ্ দশ সহস্ৰ
শিক্ষওতা হয় তথাপি তোমোলাকৰ্ ভালেমান্
পিতৃ ন হয় কিয়নো শুভবাৰ্ত্তাৰ্ দোৱাৰায় খ্ৰীষ্ট
১৬ যিশুৎ তোমোলাকক্ মঁয়েই ওপজাইচো এই হেতুক
মঁয় এই মিনতি কৰো তোমোলাক্ মোৰ্ প্ৰতিনিধি
১৭ হোৱা। খ্ৰীষ্টৎ মোৰ্ যি আচাৰ্ সেই আচাৰ্

ময় যেনেকৈ সকলেখানে মণ্ডলীএ প্রতি শিখাও তেনে কৈ আচাৰ্ যেয়ে তোমোলাকৰ্ মনৎ দিব সেই মোৰ্ প্রিয় পুত্র আৰু প্রভুৎ বিশ্বাসী তিমোথিয়সক্

১৮ ময় এই নিদানে পঠিয়াইছো। তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ মোৰ্ নহা থিৰ্ কৰি তোমোলাকৰ্ মাজৎ

১৯ কেৎ বিলাক্ মান্নহ গৰ্ব্বী হইছে। কিন্তু যেদি ঈশ্বৰৰ্ ঈচ্ছা হয় তেবে ময় কিছু কালৰ্ পাচৎ আহিম্ আহিলে যিবিলাক্ ওখহি আছে সিহঁতৰ্ কেবল কথা নেজানিম্ কিন্তু সিহঁতৰ্ প্রভাৱো জানিম।

২০ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্য বাক্যতে ন হয় কিন্তু শক্তিতে।

২১ তোমোলাকৰ্ কি ঈচ্ছা ময় ডঁৰ বা চেনেহ কোমল ভাৱ্ আন্যাক্ লগৎলৈ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহিম্ নে।

পৰ্ব্ব যি বিধি লুম্পট্ স্বভাৱ দেৱতা পুজাৰিহঁতৰ্ মাজৎ

৫ কোৱা নে যায় যি কোনো মান্নহে আপোন্ বাপেকৰ্ তিৰীএ সৈতে ব্যৱহাৰ্ কৰে এনে স্বৰূপ লুম্পট্ স্বভাৱ তোমোলাকৰ্ মাজৎ আচে ঈয়াক্ সকলেখানে

২ কোৱা যায়। যি এই বন্ কৰিছে সি তোমোলাকৰ্ পৰা বেলেগ্ হবলৈ তোমোলাকে তাপিৎ নাচিলা

৩ বৰং গৰ্ব্বী হইছিলা। যি এই বন্ কৰিছে তাক্ কথাৎ ময় দেহৎ তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ অবিদ্যমান কিন্তু মনৎ বিদ্যমান্ যেনেকৈ দেহৎ বিদ্যমান্ হই শোধ্ কৰিলো হেঁতেন্ তেনেকৈ এতিয়া শোধ্

৪ কৰিছো প্রভু য়িশু খ্রীষ্টৰ্ প্রভাৱ লগৎ লৈ যেতিয়া

প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নামে তোমোলাকে মোৰ্ আত্মায়
৫ এক লগ হোৱা তেতিয়া প্ৰভু য়িশুৰ্ দিনত তেঁওৰ্
আত্মাৰ্ উদ্ধাৰৰ্ নিদানে এই বিধৰ্ তেঁওৰ্ শৰী
ৰৰ্ বিনাশলৈ শয়তানৰ্ হাতত সপিবলৈ তোমো
৬ লাকৰ্ উচিত। তোমোলাকৰ্ দম্ভ চিকোন্ ন হয়
তোমোলাকে নেজানা নে যি অলপ্ খমিৰত এটায়
৭ সজিৰ্ তাল্ খমিৰ্ কৰে। এতেৰেই যেনেকৈ
তোমোলাক্ অখমিৰ্ আছা তেনেকৈ তোমোলাকৰ্
এক্ নুতন তাল হবলৈ পুৰণি খমিৰ্ নিলগোৱা।
৮ কিয়নো আমাৰ্ শলনি আমাৰ্ পেশাখি খ্ৰীষ্ট বলি
কৰা আছে এই হেতুকে আমি বিহ্ন পালো পুৰনি
খমিৰ্ আৰু হিংসেচ্ছা দুৰ্ম্মতি খমিৰত সেয়ে ন
হয় কিন্তু অভণ্ডা সত্যতাৰূপ অখমিৰৰ্ পিঠাতে
পালো।

৯ লুচ্চট্ মানুহে সৈতে পিৰিতি ন কৰিবলৈ তোমো
১০ লাকৰ্ তলৈ ময় এক্ কাকত লেখিছো। কিন্তু এই
সংসাৰৰ্ লুচ্চটে লুভিয়ায় বীতুৰ্ব্বাদীএ দেৱতাৰ
পূজাৰিহতে সৈতে ব্যৱহাৰ্ এটায়ে ন কৰে এনে
ন হয় কিয়নো সেয়ে হলে তোমোলাক্ সংসাৰৰ্
১১ বাজলৈ যাবলগা হয় কিন্তু ময় এতিয়া জীয়াকে
লেখিছো যাকে ভায় বুলি কোৱা এনে কোনোবা
যেদি লুচ্চট্ বা লুভিয়া বা দেৱাতাৰ্ পূজাৰি বা
নিন্দক্ বা মতোৱাল্ বা বীতুৰ্ব্বাদী হয় তেবে সেয়ে
সৈতে সখিত্ব কৰিবলৈ আৰু খাবলৈকো হাৰু

১২ দিছো। বাজৰ্ যি মান্নহ সিহঁতৰ্ শোধ্ কৰি
বৰ মোৰ্ কি দৰকাৰ্ যিবিলাক্ ভিতৰত তোমো
১৩ লাকে সেই বিলাকৰ্ শোধ্ ন কৰা নে। কিন্তু যি
বিলাক্ বাজত সেই বিলাকৰ্ শোধ্ ঈশ্বৰে কৰে
এয়েৰেই কুৎসিত আচাৰেৰে মান্নহক্ তোমোলা
কৰ্ মাজৰ্পৰা নিলগোৱা।—

পর্ব্ব কোনোবা মান্নহৰ্ ওপৰত যেদি তোমোলাকৰ্
৬ কাৰোবাৰ্ গোচৰ্ উপাত হয় তেবে পূন্যৱন্ত সক
লৰ্ আগত গোচৰ্ নিদি অধৰ্ম্মীহঁতৰ্ আগত দিয়া
২ জৈয়াত তোমোলাকৰ্ একো ডৰ্ নায় নে পূন্যৱন্ত
সকলে জগতৰ্ শোধ্ কৰিব তোমোলাকে জৈয়াক্
নেজানা নে এয়েৰেই যেদি তোমোলাকৰ্ হতুৱায়
জগতৰ্ শোধ্ হব তেবে অতি সৰু গোচৰ্ শুধি
৩ বলৈ তোমোলাক্ যোগ্য নোহোৱা নে। আমি দূত
সকলৰ্ শোধ্ কৰিম্ জৈয়াক্ তোমোলাকে নে জাননে
এয়েৰেই আমি বৈষয়িক্ কথাত যি শোধ্ কৰিম্ এয়ে
৪ তাতকৈ কি মান্ সৰহ। এয়েৰেই এই বৈষয়িক্
কথাৰ্ কিবা গোচৰ্ যেদি হয় তেবে যিবিলাকৰ্ মণ্ড
লীত অযশস্যা আছে তোমোলাকে সেই বিলাকক্
৫ শুধিবলৈ নিযোজন্ কৰিবা নে সয় তোমোলাকক্
লাজ্ কৰিবলৈ কওঁ ভায়েকে ভায়েকৰ্ মাজত শোধ্
কৰিব পাৰে এনে এটা তোমোলাকৰ্ মাজত গিয়ানী
৬ নায় নে। কিন্তু ভায়েকৰ্ ওপৰত ভায়েকে গোচৰ্
৭ কৰে সিও আকও অনাস্তিকহঁতৰ্ আগত। এয়ে

ৰেই তোমোলাকৰ্ এটায় এটাক্ গোচৰ দিয়াৎ
তোমোলাকৰ্ নিশ্চয়ে জগাৰ্ লাগে তোমোলাকে
অন্যায় কিয় ন মহা তোমোলাকে আপোনহঁতকে
৮ ভণ্ডক্ অৱ কিয় নিদিয়া। কিন্তু তোমোলাকে অন্যায়
ভণ্ডনা কৰা সিও আকও তোমোলাকৰ্ ভায়াহঁতে
৯ সৈতে। অপৰমাৰ্থিকহঁৎ ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ অধি
কাৰ্ ন অৱ তোমোলাকে জীয়াকে নেজানা যে
তোমোলাকে নেপাহৰিবা লুম্পটহঁত বা দেৱতাৰ্
পূজাৰিহঁত বা ব্যভিচাৰ হঁত বা তিৰোতাৰ্ নিচি
নাকৈ ব্যহহাৰ্কৰাহঁত বা পুংমৈথুনীহঁত বা
১০ চোৰহঁত বা লুভিয়াহঁত বা মদপিহঁত বা নিন্দক
হঁত বা বাতুৰ্ব্বাদীহঁত ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ অধিকাৰ্
১১ অৱব তেমোলাকৰ্ মাজৎ কোনং মানুহ এনেকুৱা
আছিল্। কিন্তু এতিয়া প্ৰভু যিশুৰ্ নামতে আমাৰ্
ঈশ্বৰৰ্ আত্মাৰে তোমোলাক্ ধৌত অইজা তোমো
লাক্ নিৰ্ম্মলো অইজা আৰু তেমোলাক্ নিৰ্দ্দোষী
অইজা —

১২ শাস্ত্ৰৰ্ মতে এটাইকে ময় কৰিবলগা হয় কিন্তু
ব্যৱাহাৰৎ এটায় কৰিবলগা ন হয় শাস্ত্ৰ বিচাৰৎ
এটাইকে ময় কৰিবলগা হয় কিন্তু ময় কাৰো বশ
১৩ বৰ্ত্তি নহয়। পেটৰ্ নিদানে খাজ্য আৰু খাজ্য
নিদানে পেট কিন্তু ঈয়াকে তাকে এই দুয়োকো
১৪ ঈশ্বৰে বিনাশ্ কৰিব। শৰীৰ্ লুম্পট্ স্বভাৱৰ্
কাৰণে ন হয় কিন্তু প্ৰভুৰ্ কাৰণ আৰু প্ৰভু শৰী

১৫ ৰৰ্ কাৰণ। ঈশ্বৰেও প্ৰভুক্ তুলিলে আৰু আপো
১৬ নাৰ্ প্ৰভাৱেৰে আমাকো তুলিব। তোমোলাকৰ্
শৰীৰ্ খ্ৰীষ্টৰ্ অঙ্গ আছে তোমোলাকে তাক্ নেজা
না নে তেবে ময় খ্ৰীষ্টৰ্ অঙ্গলৈ তাক্ বেশ্যাৰ্ অঙ্গ
১৭ কৰিম্ নে ভিন হয়। যি বেশ্যায় সৈতে একে লগ
হাঁকে সি একাঙ্গ তোমোলাকে তাক্ নেজানা নে।
তেঁও কৈছে বোলে দুয়ো একাঙ্গ হব কিন্তু যি প্ৰভুএ
১৮ সৈতে সংযোগ হই আছে সেয়ে একাত্মা। লুম্পট্
স্বভাৱৰ্ পৰা পলোৱা সদৌ পাতক্ কোনো বা
মানুহে কৰে তাক্ শৰীৰক্ ব্যতিৰেকে কৰে যি
লুম্পট্ কৰে সি আপোন্ শৰীৰৰ্ বিৰোধে পাতক্
কৰে। তোমোলাকৰ্ শৰীৰ্ ঈশ্বৰৰ্ পৰা পোৱা
তোমোলাকৰ্ মাজৎ থকা ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ মন্দিৰ্ তোমো
১৯ লাকে জেয়াক্ নেজানা নে তোমোলাক্ আপোনাৰ
২০ নোহোৱা কিয়নো তোমোলাক্ মোলেৰে কিনা
হইছা এই হেতুক্ ঈশ্বৰৰ্ অধীন্ যি তোমো
লাকৰ্ শৰীৰ্ আৰু আত্মা তাৰে ঈশ্বৰৰ্ মহিমা
প্ৰেঁাচিক্ কৰা।—

পৰ্ব্ব যিং কথা তোমোলাকে মোৰ্ এথেলৈ লেখিলা
৭ তাৰ্ নিশ্চয় এই পুৰুষে যেদি তিৰীক্ পৰশ্ ন কৰে
তবে বাৰু কিন্তু লুম্পট্ স্বভাৱ ন হবলৈ পুৰুষে প্ৰতি
আপোনাং তিৰোতা হোৱক্ আৰু তিৰীএ প্ৰতি আ
৩ পোনাং পতি হোৱক্। পতিএ ভাৰ্য্যাৎ উচিৎ প্ৰীতি
৪ কৰোক্ তেনেকৈ ভাৰ্য্যায়ো পতিৎ। আপোন্

শরীরর্ ওপরৎ ভার্য্যর অধিপত্য নায় কিন্তু পতির্
তেনেকৈ আপোনার্ গার পতির ওপরৎ অধি
৫ পত্য নায় কিন্তু ভার্য্যার্। দুয়ো একচিত্তভাবে
কিছু দিন প্রার্থনাতে লঘোন্‌তে বিমগ্ন হোৱাক্ বাতি
বেকে তোমোলাক্ বেলেগ্ ন হবা তার্ পাচে পুন
একলগ হবা তোমোলাকর্ অসহনৎ শয়তানে
৬ তোমোলাকর্ চিত্ত বিকার যেন্ ন করে। কিন্তু
ঔয়াক্ ময় আজ্ঞানুসারে ন কঁও কিন্তু নিষেধেরো
৭ নায় এই গুণে কঁও কিয়নো এটায় মানুহ মোর্
নিচিনা হবলৈ মোর্ ঔচ্ছা কিন্তু গায় প্রতি ঈশ্বরীয়া২
সামর্থ্য আছে এটা এক্ বিধ্ আরু এটা এক বিধ।—
৮ এয়েরেই আবিয়ৈহঁতকে বাঁরিহঁতকে ময় এই
কথা কঁও যেদি সিহঁত মোর্ নিচিনা হই রয় তেবে
৯ বড় চিকোন্। কিন্তু যেদি সিহঁতে সহির নোৱারে
তেবে বিবাহ্ করোক্ কিয়নো বিবাহ্ করা দহনৎকৈ
১০ সজ্। বিবাহিতহঁতক্ ময় এই আজ্ঞা দিয়ো সি.
ময় নোহোঁ কিন্তু প্রভু ঘৈনিয়েকে পয়েকক্ নেড়োক্
১১ কিন্তু যেদি এড়ে তেবে আবিয়ৈ হই রওক্ নাইবা
আপোনার্ গিরিয়েকে সৈতে দুনায় মিল্ হোক্
পয়েকেও ঘৈনিয়েকক্ নেড়োক্।—

১২ আন্ বিলাকৎ ময় কঁও কিন্তু ঈশ্বরে ন কয় যেদি
কোনোবা ভায়েকর্ অনাস্তিকা ঘৈনিয়ক্ হয় সেই
ঘৈনিয়েকে তারে সৈতে গৃহবাস্ করিব খোজে

১৩ তেবে সেই পুৰুষে তাইক্ নেতোক। যি তিৰোতাৰ্ অনাস্তিক গিৰিয়েক্ আছে সেই গিৰিয়েকে যেদি তায়ে সৈতে গৃহবাস্ কৰিব খোজে তেবে তিৰীএ
১৪ তাক্ নেতোক্। কিয়নো অনাস্তিক্ পতি তিৰীৰ্ দোৱাৰায় পবিত্ৰ হয় তেনেকৈ অনাস্তিকা ঘৈনিয়েক্ পতিৰ দোৱাৰায় পবিত্ৰ হয় সেয়ে ন হলে তোমোলা কৰ্ লৰা অশুচি হল্ হেতেন্ কিন্তু এতিয়া শুচি হয়।
১৫ কিন্তু যি অনাস্তিক্ সি যেদি নিলগ্ হয় তেবে স্বতন্ত্ৰ হোক্ এনেকুৱা বলৎ কোনো ভায়েক্ বা ভনীয়েক্ বন্ধিৎ ন হয় কিন্তু সমান্ আচৰণৎ ঈশ্বৰে আমাক্
১৬ যোগ কৰিছে। কিয়নো হে সধৱা তোমাৰ্ পতিক্ তাৰিবা কি নেতাৰিবা তুমি ঔয়াক জানিব পাৰা নে আৰু হে পুৰুষ তুমি আপোন্ তিৰীক্ তাৰিবা কি নে
১৭ তাৰিবা তুমি কেনেকৈ ঔয়াক্ জানিছা কিন্তু যেনেকৈ ঈশ্বৰে বাঁটি গায় প্ৰতি দিছে আৰু প্ৰভুএ সদৌকে যে নেকৈ যোগ্ কৰিছে সি তেনেকৈ প্ৰবৰ্ত্তোক্ ময়
১৮ এটায় মণ্ডলীতে এই বেৱস্থা লগাঁও। যেদি কোনো ৰা চেল্কুটিয়া হুই নিযোজ্য হয় তেবে সি অচেল কুটিয়া নো হোক্ কোনোবা অচেল্কুটিয়া হুই যেদি
১৯ নিযোগ হয় তেবে সি চেল্কুটিয়া নোহোক্। চেল্ কুটা একো নয় আৰু অচেল্কুটাও একো ন হয় কিন্তু
২০ ঈশ্বৰৰ্ আজ্ঞা পালনি এটায়। সদৌ যি বাবৎ
২১ নিযোগ আছিল্ সেই বাবতে থাকোক্। তুমি বন্দী হুই নিযোগ যেদি হোৱা তেবে একো নে ভাবি

বা কিন্তু যেদি স্বক্ৎ-স্বৰ পাৰা তেবে তাকে ৰৰং
২২ মস্নোনীং কৰা। কিয়নো যি বন্দী স্বই প্ৰভুৎ
নিযুক্ত আছে সে প্ৰভুৰ্ কোযৰৎ স্বক্ৎ তেনেকৈ
যি স্বক্ৎ স্বই নিযোজিৎ হয় সেয়ে প্ৰভুৰ্ বন্দী।
২৩ তোমোলাক্ মোলেৰে কিনা স্বইচা এই হেতুক্
২৪ মানুহৰ্ গোলাম্ নহুবা। হে ভায়ইঁৎ যি কোট ।
বাবৎ কোনো নিয়োজিৎ হয় সি সেই বাবৎ ঈশ্বৰে
সৈতে থাকোক্।—
২৫ এতিয়া অবিবাহিতা ছোৱালিইঁতলৈ প্ৰভুৰ্পৰা
ময় আজ্ঞা পোৱা নায় কিন্তু বিশ্বাসী স্ববলৈ যি অনু
গ্ৰহ পাইছে এনে কোনো এটাৰ্ নিচিনা স্বই মোৰ্
২৬ পোৰ্ ময় প্ৰৌচিক্ কৰো। এয়েৰেই এই বৰ্ত্তমান্
দুৰ্গতিৰ্ নিদানে ময় বুঁজো যেদি কোনোৰা এনেই
২৭ থাকে তেবে সেই ৰৰং চিকোন্। তুমি ঘৈনিয়াৰ
সৈতে সম্বন্ধ আচা তেবে স্বক্ৎ স্বৰলৈ নিবিচা
ৰিবা তুমি ঘৈনিয়াৎকৈ স্বক্ৎ আচা তেবে
২৮ ঘৈনিয়াক্ নিবিচাৰিবা। কিন্তু বিয়াহ কৰিলেও
তোমাৰ্ পাতক্ নায় অবিবাহিতা ছোৱালিক্
বিয়া কৰিলে তাইৰো পাতক নায় তথাপি জৈইঁতৰ্
দৈহিক্ দুঃখ স্বৰ কিন্তু তোমোলাকক্ ময় মৰম্
২৯ কৰো। কিন্তু হে ভায়ইঁৎ ময় জৈয়াকে কঁওকাল
সংক্ষেপ্ আছে এই হেতুক যিবিলাকৰ্ ঘৈনিয়েক্
আছে সিইঁতে ঘৈনিয়েক্ নাইকিয়াৰ্ নিচিনাকৈ
৩০ আচাৰিব লগা আক্ত যিবিলাকে কান্দে সেই বিলা

কে ন কন্দাৰ্ নিচিনাকৈ আচৰিব লগা আৰু হৰ
ষিৎ যিবিলাক্ সেইবিলাকে ৰঙ্গ নকৰাৰ্ নিচিনা
কৈ আচৰিব লগা আৰু কিনোতাইঁতে অগাৰাকিৰ্
৩১ নিচিনাকৈ আচৰিব লগা আৰু এই সংসাৰৰ ব্যাপা
ৰীইঁতৰ্ যেনেকৈ অব্যাপাৰ্ নহয় এনেকৈ আচৰিব
৩২ লগা কিয়নো এই সংসাৰ্ৰূপ্ ধেমালি বই যায় কিন্তু
তোমালোকক্ নিশ্চিন্ত ময় দেখিব খোজো । আ
বিয়ৈ যি সি প্ৰভুৰ্ সম্বন্ধীয়া বনৎ ঈশ্বৰৰ্ সন্তোষ
৩৩ কেনেকৈ কৰিব পাৰিব ঔয়াকে চিন্তে কিন্তু বিবাহিত
যি সি বৈষয়িক্ বনেৰে আপোন তিৰোতাক্ কেনে
৩৪ কৈ সন্তোষ লগাব ঔয়াকে চিন্তে । আৰু বিবাহি
তাৰে অবিবাহিতা জোৱালিৰে ভেদ আছে আবিয়ৈ
তিৰী যি তাই প্ৰভুৰ্ সম্বন্ধিয়া বনতে শৰীৰ্ আত্মা
দুয়ো শুদ্ধ হবলৈ কাৰ্য্যৰ্ কৰে কিন্তু বিবাহিতা যি
তাই বৈষয়িক্ বনতে আপোন্ পয়েকক্ কেনেকৈ
৩৫ সন্তোষ কৰিব ঔয়াৰে ওপায় কৰে । ময় এই
কথা তোমালোকৰ্ লাভৰ্ নিমিত্তে কঁও তোমালো
কৰ্ ওপৰৎ ফাঁদ পেলাবৰ্ কাৰণ নহয় কিন্তু সুবাব
হাৰৰ্ অৰ্থে আৰু তোমালোকৰ্ চাঞ্চল্য ৰহিৎ
৩৬ মনাৰ প্ৰভুৰ্ সেবা কৰাৰ্ নিদানেও । কিন্তু আবিয়ৈ
জোৱালি যোৱা অনুচিৎ হুলি যেদি কোনোবায়
ভাবে তাইৰ্ যৌবনাবস্থা যেদি চৰি যায় আৰু যেদি
প্ৰয়োজন্ হয় তেতে তাই আপোন্ ইচ্ছাৰ্ নিচি
কৰিলে পাতক্ ন কৰে সিইঁতে বিবাহ কৰোক্

৩৭ কিন্তু যি জনীয়ে আপোনাৰ্ মনৎ থিৰ্ কৰিছে আৰু যাৰ্ প্ৰয়োজন্ নায় কিন্তু আপোন্ অভিলাষৰ্ ওপৰৎ যাৰ্ প্ৰভাৱ আছে আৰু আপোন্ আবিয়ইত্ব ৰাখিবলৈ মনৎ নিশ্চয় কৰিছে তাই সত্ত বন্ কৰে।
৩৮ এয়েৰেই যি বিয়া দিয়ে সি চিকোন্ বন্ কৰে কিন্তু যি বিয়া নিদিয়ে সি তাৎকৈও বচা চিকোন বন্ কৰে।
৩৯ যেতে দিন্ পয়েক্ জীয়ে তেতেদিন্ ঘৈনিয়েক্ বিবীনৎ বন্ধিৎ আছে কিন্তু তাইৰ্ পয়েক্ মৰিলে পাচে আপোনাৰ্ মনস্ত আৰু কোনোএ সৈতে বিয়া কৰা অনিষেধ্ কিন্তু সি অকল্ প্ৰভুৰ্ সম্বন্ধিয়া মানুহ
৪০ সৈতে। কিন্তু মোৰ্ বিবেচনাৎ এনেই থাকিলে বচা সুখিয়া হয় ময় ঈশ্বৰৰ্ আত্মাধিকাৰ্ হোঁ যেন ঐয়াকে ময় বুঁজো।—

পৰ্ব্ব দেৱতা প্ৰসাদৰ্ কথা এইহে জানিবলগা আমাৰ
৮ এটাইৰে গিয়ান্ আচে ঐয়াকে আমি জানো।
২ গিয়ান্ ভখহায় কিন্তু চেনেহ গঢ়ে। ময় কিছু জানো ঐয়াক্ যেদি কোনোবায় ভাবে তেবে জনাৰ্
৩ উচিৎৰূপে সি একো নেজানে কিন্তু যেদি কোনোএ ঈশ্বৰক্ চেনেহ কৰে তেবে তাক্ ঈশ্বৰে জানিছে
এই হেতুক্ দেৱতাৰ্ পৰ্সাদ খোৱাৰ কথাৎ এইহে
৪ জানিবলগা। জগতৎ দেৱতা একো ন হয় এক্ ঈশ্বৰক্ ব্যতিৰেকে আৰু কোনো নায় ঐয়াক্ আমি
৫ জানো। ভালেমান্ ঈশ্বৰৰ্ আৰু ভালেমান্ প্ৰভু আছে হয় কিন্তু স্বৰ্গৎ হোক বা পৃথিবীৎ হোক

৬ যাকে ঈশ্বৰ্ বুলি কয়এনে দেৱ হোক্ তত্ৰাপি যাৰ্
এটায় আৰু যাৰ্ মাজৎ আমি এনে যি এক্ ঈশ্বৰ
পিতৃ আৰু য়দ্দোৱাৰায় এটায় আৰু য়দ্দোৱাৰায়
আমি এনেযি এক্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট ঔয়াক্ ব্যতিৰেকে
৭ আমাক্ প্ৰতি আৰু কোনো নায়। কিন্তু এটায় মাৰ
হৰ্ এনে গিয়ান্ নে থাকে কিয়নো এই ডাঁৰলৈকে
কোনো কোনোএ দেৱতাক্ মানি তেঁওৰ্ ওচৰৎ থকা
নৈবেদ্য দেৱতাৰ পৰমাদৰ্ নিচিনাকৈ খায় তাতে
৮ সিহঁতৰ্ মন নিৰ্ব্বল হই অশুচি হয়। কিন্তু ঈশ্ব
ৰৰ্ ওৰচৎ খাজ্য বেহানি আমাৰ্ ন শলাগে কিয়নো
খালে আমি বঢ়া ভাল্ নোহোঁ আৰু নেখানেও বঢ়া
৯ বয়া নোহোঁ কিন্তু তোমোলাক্ সাৱধ্ হোৱা তানো
এই তোমোলাকৰ্ অনিৰ্ব্বন্ধ তত্ব নিৰ্ব্বলমনা মান্নহ
১০ হঁতৰ্ যুটি খোৱাৰ্ মচা হয়। কিয়নো গিয়ানী
মান্নহ যি তুমি সেই দেৱালয়ৎ খাবলৈ বহিলা
ঔয়াক্ যেদি কোনোবায় দেখে তেবে যি নিৰ্ব্বল
মনা তাৰ্ মন্ দেৱতাৰ পৰ্মাদ খাবলৈ নিৰ্ভয়ী
১১ হুত নুহুৰ নে আৰু যি নিৰ্ব্বল্মনা ভায়েকৰ্ অৰ্থে
খ্ৰীষ্ট মৰিল সি তোমাৰ্ গিয়ানতে নষ্ট নুহুব নে
১২ কিন্তু যেতিয়া তোমোলাকে ভায়েক্হঁতৰ্ বিৰোধে
এনে কৰা পাতক্ কৰা আৰু সিহঁতৰ্ নিৰ্ব্বল্মনা হনন্
কৰা তেতিয়া তোমোলাকে খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰতি পাতক্
১৩ কৰা এয়েৰেই যেদি মোৰ্ খাজ্যে মোৰ ভায়েক্

পাতক্ কৰায় তেবে আৰু কেতিয়া ময় মঙহ নে খাম্ জানো মোৰ্ ভাইক্ পাতক্ কৰায় ।—

পৰ্ব্ব ময় পাঁচনী নোহোঁ নে ময় অনিৰ্ব্বন্ধিত নোহোঁ নে
১ ময় আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টক্ দেখা নায় নে তোমো লাক্ জানো প্ৰভুত ময় কৰা কৰ্ম্মৰ্ ফল্ নোহোৱা
২ নে ময় যেদি আন্ মানুহক্ প্ৰতি পাঁচনী নোহোঁ তেবে নিঃসংশয়ে তোমোলাকক্ প্ৰতি পাঁচনী হোঁ কিয়নো প্ৰভুত মোৰ্ পাঁচনী স্বৰ্ মোহৰ্ তোমোলাক্।
৩ যিবিলাকে মোৰ্ বনৰ্ শোধ্ কৰে সিবিলাকক্ প্ৰতি
৪ মোৰ্ এই উত্তৰ আমাৰ্ খাবৰ্ পীবৰ্ শক্তি নায়
৫ নে আনং পাঁচনী সকলে প্ৰভুৰ্ ভায় সকলে কাইফা যেনেকৈ কৰে তেনেকৈ এজনা পাৰমাৰ্থিক ভনী তিৰো
৬ তাক আমি লগত লৈ ফুৰিব নোৱাৰো নে । বা ময় বাৰ্ণবা অকল্ আমাৰ বন্ এড়া শকতি নায় নে।
৭ আপোনাৰ্ ভান্ কৰি কোন কালত ৰন্ কৰিবলৈ যায় কোন দ্ৰাক্ষা পথাৰ ৰোৱে অথচ ফল নে খায় এনে মানুহ কোন জাকৰ্ গাখিৰ্ নে খায় অথচ
৮ তাক পোহে এনে কোন । ময় মানুহৰ্ নিচিনাকৈ
৯ এই কথা কঁও শাস্ত্ৰেও এনেকৈ নকয় নে । কিয়নো মোশাৰ্ বিধানত এই কথাৰ আখৰ আছে মৰনা
১০ মৰা বলধৰ্ মুখ নে বান্ধিবা । ঈশ্বৰে বলধৰ্ নিদানে কাৰ্য্যৰ্ কৰিছে নে নাইবা এটাই আমাৰ্ অৰ্থে এই কথা কয় যি হাল্ বায় সি ভৰসা কৰি বায় আৰু যি মৰনা মাৰে সি বাঞ্ছিত ফলভাগী হয়

১১ আমাৰ্ অৰ্থেও এয়ে নিঃসংশয় লেখা গল্। আমি
যেদি তোমোলাকক্ প্ৰতি পাৰমাৰ্থিক্ বস্তু বোইচো
তেবে তোমোলাকৰ্ বৈষয়িক্ বস্তু যেদি আমি পওঁ
১২ ঐ বড় কথা নে। যেদি তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ আন্
মানুহবিলাকৰ্ এই প্ৰভাৱ হয় তেবে আমাৰ্
তাৎকৈ বঢ়া নহয় নে তথাপি আমি এই প্ৰভাৱৎ
কাৰ্য্যৰ্ কৰা নায় কিন্তু আমি এটাইকে সহোঁ যেন
১৩ খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তাক্ আমি বন্ধিত ন কৰো। যিবি
লাকে ঈশ্বৰৰ্ সেৱাৰ্থ বস্তুৰ্ বন্ কৰে সেই বিলাক
মন্দিৰোপজীৱী যিবিলাকে যজ্ঞকুণ্ডৰ্ সেৱা কৰে
সেইবিলাক্ কুণ্ডৰ ভাগভাগী তোমোলাকে জৈয়াক
১৪ নেজানা নে তেনেকৈ যিবিলাকে শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰে
সেইবিলাক শুভবাৰ্ত্তোপজীৱী ঈশ্বৰে এনেকৈ নিৰূপন
১৫ কৰিচে। কিন্তু ময় এই একো ব্যাপাৰ কৰা নায়
মোক প্ৰতি এনে কৰিবলগা হয় জৈয়াৰ নিকোনে ময়
জৈয়াক নে লেখো কিয়নো কোনোএ মোৰ্ এই গৰ্ব্ব
১৬ কথা কোৱাৰ্ বৃথা কৰাৎকৈ ময় মৰায় ভাল। ময়
শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰো হয় তথাচ ময় গৰ্ব্ব কোৱাৰ
কাহিনি নায় কিয়নো আৱশ্যক্ ভাৰ্ মোৰ ওপৰৎ
থোৱাগৈচে ময় যেদি শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন নিদিয়ো তেবে
১৭ মোৰ সন্তাপ হয়। ময় যেদি ইচ্ছাপূৰ্ব্বক জৈয়াক কৰো
তেবে মোৰ্ ফল হয় কিন্তু অনিচ্ছাপূৰ্ব্বক্ যেদি তেবে
শুভবাৰ্ত্তাৰ্ পৌচিকৰ ভাৰ্ মোৰ্ হাতৎ সোম্পা
১৮ হৈচে। তেবে মোৰ ফল কি ময় যেতিয়া শুভ

বার্ত্তা কীর্ত্তন করো তেতিয়া এয়ে মোৰ ফল যি শুভ
বার্ত্তাৎ মোৰ প্রভাৱ আছে তাকে অব্যাপাৰ ন করিব
লৈ ময় খ্রীষ্টৰ শুভবার্ত্তা বিনব্যয় বিনা কাৰো। ময়
১৯ এটায় মানুহৎকৈ মুক্ত আছো তথাচ সৰহ মানু
হ পাবলৈ আপোনাকে এটাইৰে বন্দী করিছো।
২০ য়িহুদীইঁতক্ পাবলৈ ময় য়িহুদীইঁতক্ প্রতি য়িহুদীৰ্
নিচিনা হইছিলো শাস্ত্রাধীনইঁতক পাবলৈ ময় শাস্ত্রা
ধীনইঁতক প্রতি শাস্ত্রাধীনৰ নিচিনা হইছিলো ময়
২১ ঈশ্বৰক্ প্রতি শাস্ত্রবিহীন্ ন হই কিন্তু খ্রীষ্টক্ প্রতি শা
স্ত্রাধীন্ হই শাস্ত্রবিহীন মানুহ বিলাকক্ পাবলৈ শা
স্ত্র বিহীন্ মানুহ বিলাকক্ প্রতি শাস্ত্রবিহীনৰ্ নিচিনা
২২ হইছিলো। নিৰ্ব্বলী মানুহইঁতক্ পাবলৈ ময় নিৰ্ব্বলী
ইঁতক্ প্রতি নিৰ্ব্বলী আছিলো ময় এটায় বিধি কর্ম্ম
কৰাৎ কেৎবিলাক মানুহ তৰিবলৈ এটায় মানুহক্
২৩ প্রতি এটায় বিধি কৰা হয়। ময় তোমোলাকে
সৈতে শুভবার্ত্তাৰ্ ভাগী হবলৈ শুভবার্ত্তাৰ্ প্রচাৰৰ্
২৪ নিমিত্তে ইয়াক্ কৰোঁ। তোমোলাকে ইয়াক নেজা
না নে যিবিলাকে কথা বান্ধি লড়ে সেইবিলাক্ এটায়
লড়ে কিন্তু কেবল্ এ জনে বেজ পায় তোমোলাকেওঁ
২৫ যিহতে পাব পাৰিবা তেনেকৈ লড়া। যেয়েং জিকিব
খোজে সি এটায় কথাতে মিতাচাৰী সেইবিলাকে
ক্ষয়নীয় কিৰীটি পাবলৈ ইয়াক্ কৰে কিন্তু আমি
২৬ অক্ষয়নীয় কিৰীটিৰ্ নিকোনে। এয়েৰেই ময় লড়ো

কিন্তু যেনে অনিশ্চিৎ তেনে নোহোঁ৷ মযু যুজোঁ৷ কিন্তু
২৭ যি আকাহ মাৰে তাৰ নিচিনা নোহোঁ৷। কিন্তু মযু
মোৰ্ শৰীৰ্ দমন্ কৰি ৰাখোঁ৷ তাক্ বশবৰ্ত্তী কৰোঁ৷
কিয়নো জানোঁ৷ আন্‌ৎ মান্নহইঁতক্ প্রতি কীৰ্ত্তন্ ক
ৰোতা হলে পাছে মযু আপুনি প্রক্ষেপণীয় ৰেহানি
হোঁ৷।—

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁৎ মযু নোখোজোঁ৷ যেন তোমোলাক্ এই
১০ বিলাক্ নেজানা আমাৰ্ পিত্রাদি সকল্ মেঘৰ্ তলৎ
আছিল্ আৰু সাগৰৰ্ মাজে দি এটায় গতি কৰি
২ ছিল্ আৰু মেঘৎ সাগৰৎ মোশাক্ প্রতি এটায়
৩ বুড়ি ছিল্ আৰু এটায় সেই এক পাৰমাৰ্থিক্ ভক্ষ্যক
খাইছিল্ আৰু এটায় সেই পাৰমাৰ্থিক্ পীবলগা
৪ ৰেহানি পীছিল কিয়নো যি পাৰমাৰ্থিক্ পৰ্ব্বৎ সিবি
লাকৰ পিছৎ আছিল্ সিবিলাক্ তাৰ্পৰা পীলে সেই
৫ পৰ্ব্বৎ খ্রীস্ত। কিন্তু সিবিলাকৰ্ ভালেমান্ মান্ন
হৰ্ উঁপৰৎ ঈশ্বৰ সন্তুষ্ট নাছিল কিয়নো সিবি
৬ লাক্ হাবিৎ মৰিল্। এইবিলাক্ আমাক্ প্রতি
ঘটন্ আছে যেনেকৈ সিবিলাক্ সকামী আছিল
আমি এনেকৈ কুৰেহানি কামনা ন কৰোঁ৷। যেনে
৭ কৈ সিবিলাকৰ্ কেতেটি মান্নহ আছিল তেনেকৈ
তোমোলাকৰ্ পূজাৰী নহৱা যেনে আখৰ্ আছে
মান্নহইঁৎ খাব পীবলৈ বহিল্ পাছে খেলিবলৈ
৮ উঠিল। যেনেকৈ সিবিলাকৰ্ মাজৰ্ কেৎবিলাক্
মান্নহ ছুলুঙ্গিয়া কৰি তেইশ হেজাৰ মান্নহ একে

দিলেই মৰিল তেনে আমি যেন্ নকৰো । যেনে
৯ কৈ সিবিলাকৰ্ কেতেটি মানুহ পৰীক্ষা কৰি শৰ্পৰ্
দংশনৎ মৰিল তেনেকৈ আমি যেন্ খ্ৰীষ্টৰ্ পৰী
১০ ক্ষা ন কৰো । যেনেকৈ সিবিলাকৰ্ কেতেটি মানু
হ বচ্বাচ্য কৰি নাশকৰ্ পৰা বিনাশ হইছিল্ তেনে
১১ কৈ তোমোলাকে বচ্বাচ্য ন কৰিবা । দৃষ্টান্তৰ নিকো
নে এইবিলাক্ সিবিলকৰ্ মিলিল্ আৰু যিবিলাকৰ্
উপৰৎ জগতৰ্ শেষ উপগৎ আছে এনে যি আমি
১২ আমাৰ্ হিতলৈ লেখা আছে । এয়েৰেই মযু
থিয় হই আছো যি মানুহে আপোনাকে এনেকৈ
১৩ মানে সি সাৱধান্ হোক্ কিয়নো জানো পৰে । মানু
হৰ্ মাজৎ যি সম্ভাৱ্যৰূপে পৰীক্ষা হয় তদ্ব্যতি
ৰেকে কোনো পৰীক্ষা তোমোলাকৎ মিলা নায় ।
কিন্তু ঈশ্বৰ্ বিশ্বাসী আছে তেওঁ তোমোলাকৰ্ সাধ্য
ৰ বচ্য তোমোলাকৰ্ পৰীক্ষা কৰিবলৈ নিদিব কিন্তু
পৰীক্ষায় সৈতে এনে উপায়ও কৰিব যি তাক্ সহিব
১৪ পাৰিবা । এয়েৰেই হে মোৰ্ ভায়ইঁৎ দেৱপূজাৰ্
১৫ পৰা পলোৱা । গিয়ানী মানুহইঁতক্ যেনেকৈ
কয় তেনেকৈ তোমোলক মযু কওঁ যিহকে কওঁ
১৬ তাকে বিবেচনা কৰা । যি আশীৰ্ব্বাদ দিয়োতা
পিয়লাক্ আমি আশীৰ্ব্বাদ কৰো সেই পিয়লা খ্ৰীষ্টৰ
তেজৰ্ সাধাৰণ ভোগ নহয় নে যি পিঠা আমি
ভাঙ্গো সি খ্ৰীষ্টৰ্ গাৰ্ সাধাৰণ ভোগ নহয়
১৭ নে আমি ভালেমান হয়ো এক পিঠা এক্ দেহ হোঁ

১৮ কিয়নো আমি এটায় সেই এক পিঠার ভাগী । দৈহিক য়িশ্বএলক দেখা যিবিলাকে যজ্ঞর বেহানি
১৯ খায় সেইবিলাক যজ্ঞকুণ্ডর ভাগী নহয় নে তেবে দেৱতা কিছু আছে বা যি বেহানি দেৱতাক উৎসৰগি দিয়া যায় সেয়ে যি কিছু আছে য়য় এই কথা
২০ বোলো নে সি নহয় । কিন্তু আ দেশীইঁতে যি উৎসৰগে তাকে দেৱতাক প্রতি উৎসৰগে ঈশ্বরলৈ নহয় য়য় ঈশ্বরাক্ কঁও আৰু দেৱতা সকলে সৈতে তোমোলাকৰ্ সাধৰণ ভোগ হয় ঈশ্বরাক্ য়য় নো
২১ খোজো । তোমোলাক্ প্রভুর্ পিয়লা আৰু দেৱতা সকলৰ্ পিয়লা এই দুয়োকৈ পীব নোৱাৰা তোমোলাক্ ঈশ্বরর্ পাট্ দেৱতা সকলৰো পাট্ এই দুয়ো
২২ ৰো ভাগী হব নোৱাৰা । আমি ঈশ্বরক্ তপত্
২৩ কৰো নে আমি তেঁওঁকৈ বলী নে । এটায় বেহানি যোক্ প্রতি অনিষেধ্ হয় কিন্তু এটায় ব্যবহাৰৎ কৰিব নলগা এটায় যোক্ প্রতি অনিষেধ্ হয় কিন্তু
২৪ এটায় হিৎকৰোতা নহয় । কোনেও আপোনালৈ কাৰ্য্যৰ্ ন কৰোক্ কিন্তু সদৌএ পৰৰ্ কুশললৈ কাৰ্য্যৰ্
২৫ কৰোক্ । বজাৰৎ যিহকে বেচে তাক মনৰ্ প্রত তাৰ
২৬ নিমিত্তে আপোচে খোজা । কিয়নো পৃথিবী আৰু
২৭ তেঁওঁৰ পূৰতা য়িহুহৰ । অনাস্তিক্ মানুহইঁতৰ্ কোনো এটায় যেদি তোমোলাকৰ্ মাতে আৰু তোমোলাকো যাব খোজা তেবে তোমোলাকৰ্ আগৎ যিহকে থোয়া গৈছে তাকে মনৰ্ পবিত্র

২৮ তাৰ্ নিমিত্তে একো নুখুদি খোৱা। কিন্তু যেদি কোনোৱায় কোলে এই বস্তুৰ্ দেৱতাৰ্ আগৎ উৎসৰ্গ্ হইচে তেবে যি তাক্ জনালে তাৰ্ আৰু মনৰ্ পবিত্ৰতাৰ্ অৰ্থে নে খোৱা কিয়নো পৃথিবীও
২৯ তাৰ্ পূৰতাৰ্ যিহুহেৰ্। ময় মনৎ বুলিচো হয় কিন্তু সি তোমাৰ্ আপোনাৰ্ নহয় কিন্তু সি আনৰ্ কিয়নো মোৰ্ অনিৰ্ব্বন্ধতা আন্ কাৰোবাৰ্ মনৎ
৩০ শোধিৎ হয় কিয় ময় যেদি অনুগ্ৰহপূৰ্ব্বক্ ফলভাগী হোঁ তেবে যি বেহানি প্ৰস্তুৰ্ নিকোনে ময় ধন্য বোলো তাকে কৰাৎ ময় অযশস্যাযুক্ত হোঁ কিয়।
৩১ এয়েৰেই যেদি তোমোলাক্ খোৱা নাইবা পীয়া নাইবা
৩২ আৰু কিবা বন্ কৰা তেবে সেই এটাইক ঈশ্বৰৰ্
৩৩ মহিমা প্ৰেচ্চিকৰ নিকোনে কৰা। যেনেকৈ ময় আপোনাৰ্ লাভলৈ কাৰ্য্যৰ্ নকৰো কিন্তু সিইঁতে তৰণী পাবলৈ ভালেমান্ মানুহৰ্ লাভ লৈ কাৰ্য্যৰ্ কৰি এটাইতে এটাইকে সন্তোস কৰো তেনেকৈ তোমোলাকও যিহুদীইঁতৰ্ নাইবা আন্দেশীইতৰ্ নাইবা ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীৰ্ যুটি খোৱা বেহাহি নু হবা।—

পৰ্ব্ব যেনেকৈ ময় খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগত তেনেকৈ তোমোলাক
১১ মোৰ্ হোৱা। হে ভায়ইঁৎ ময় তোলাৰৰ প্ৰশংশা কৰো কিয়নো তোমোলাক এটায় বথাতে মোলৈ মন্ কৰিচা আৰু যেনেকৈ ময় বিধান্ তোমোলাৰৰ্ হাতৎ
৩ সুম্পিচো তেনেকৈ তাক্ পালিচা। কিন্তু খ্ৰীষ্ট সদো

মানুহেৰ চুড়া আৰু পুৰুহ তিৰোতাৰ্ চুড়া আৰু
ঈশ্বৰ খ্ৰীষ্টৰ্ চুড়া আছে ইয়াক্ তোমোলাকৎ ময়
৪ জনাব্ খোজো। যি সদো পুৰুহ চকান্ধৰ্ মূৰই
প্ৰাৰ্থনা কৰে নাইবা আচাৰ্য্য বাক্য কয় সি আপোন
৫ মূৰৰ্ অমৰ্য্যাদা কৰে। কিন্তু যি সদো তিৰীএ উদ
ঙী মূৰ্ মূৰই প্ৰাৰ্থনা কৰে নাইবা আচাৰ্য্য বাক্য কয়
তাই আপোনি মূৰৰ্ অমৰ্য্যাদা কৰে কিয়নো সেই
৬ তিৰীৰ্ মূৰ্ খুৰুৱাৰ তিচিনা হয়। কিয়নো যেদি
তিৰী অনাবৃতা হয় তেবে তাই মুণ্ডিতা হোক
কিন্তু যেদি তিৰীৰ ছিন্নকেশা বা মুণ্ডিতা হোৱা লাজ
৭ তেবে তাই আচ্ছন্নমস্তকা হোক। পুৰুহৰ মূৰ
ঢাকিব লগা ন হয় কিয়নো সি ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতিমূৰ্ত্তি
আৰু মহিমাস্বৰূপা কিন্তু তিৰী পুৰুহৰ্ মহিমা
৮ স্বৰূপা কিয়নো পুৰুহ তিৰীৰ্পৰা নায় কিন্তু তিৰী
৯ পুৰুহৰ্পৰা। তিৰীৰ্ নিদানে পুৰুহ সৃজা ন
১০ হয় কিন্তু তিৰী পুৰুহৰ্ নিদানে। এয়েৰেই দূৎ
সকলৰ্ নিমিত্তে আপোন মূৰৰ্ ওপৰৎ তিৰোতাৰ
১১ প্ৰভুতাৰ খুবলগা। কিন্তু প্ৰভুৎ পুৰুহ তিৰীক্ ব্যতিৰেক
১২ নহয় আৰু তিৰী পুৰুহক্ ব্যতিৰেক্ ন হয়। কিয়
নো যেনেকৈ তিৰী পুৰুহৰ্পৰা হয় তেনেকৈ পুৰুহো
তিৰীৰ্ দোৱাৰায় হয় কিন্তু এটায় ঈশ্বৰৰ্পৰা।
১৩ আপোনাহঁতৰ্ মনৎ বিবেচনা কৰা যেদি তিৰীএ
উদঙী মূৰ্ মূৰই ঈশ্বৰৰ্ আগৎ প্ৰাৰ্থনা কৰিবলগা
নে স্বভাৱে আপুনি ইয়াক্ নিশিখায় নে যেদি

১৪ প্রকৃতিয়ে আপুনিয়ে তোমালাক্ নিশিকায় নে যেন ৰেক্তিৰ দীঘল্ চুলি হয় তেবে এয়ে তাৰ লাজ

কিন্তু যেদি তিৰীৰ দীঘল্ চুলি হয় তেবে এয়ে তাৰ্ ভৰম্ কিয়নো ওৰনীৰ নিকোনে চুলি তাইক দিয়া

১৫ গৈছে। কিন্তু যেদি কোনোৱা বিবাদী হয় তেৱে

১৬ আমাৰ্ নাইৱা ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলী সকলৰ্ এনৱা নীতি নহয়।—

১৭ তোমালাক্ যেতিয়া এহাইলৈ আহিবা তেতিয়া সেয়ে আক ভাল হবলৈ ন হয় আক বেয়া হবলৈ হয় ঔরাতে ময় তোমোলাকক্ ন শলাগো ইয়াক্

১৮ তোমোলাকৎ ময় কওঁ। কিয়নো আগতে যেতিয়া তোমোলাক্ মণ্ডলীৎ একেলগ্ হোৱা তেতিয়া তো মোলাকৰ্ মাজৎ বেলেগ্ আছে এই কথা ময় শুনো

১৯ আক কিঞ্চিৎ২ পতীও। কিয়নো সুধীবোনৰ্ মান্ন হইঁতৰ্ প্রৌচিক্ হোৱাৰ্ নিমিত্তে থি তোমোলাকৰ্

২০ অশাস্ত্র কৰন্ হবৰ্ প্রয়োজন আছে। এই হেতুক্ তোমোলাক্ যেতিয়া একেঠাই হোৱা তেতিয়াই

২১ প্রভুৰ ভোজনৰ্ অৰ্থে ন হয়। কিয়নো খোৱাৎ সদোএ আনৰ্ আগেই আপোনাৎ খায় তাতে কোনোৰ্ ভোক্ লাগে কোনো মতোৱাল্ হয়।

২২ খাব পীবলৈ তোমোলাকৰ্ আপোন ঘৰ নায় নে নাই বা ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীক্ তোমোলাকে ইতিকিৎ কৰা নে আক থিবিলাকৰ ঘৰ্ নায় তোমোলাকে সেই বিলা কক্ লাজ্ কৰা নে তোমোলাকক্ ময় কি বুলিম্ ময় ঔরাতে তোমোলাকক্ শলাগিম্ নে ময় তাক্

২৩ নকরো। কিয়নো যিহক্ ময় তোমোলাকৰ্ হাতত সমর্পিছিলো তাক্ ময় প্রভুৰপৰা পালো সেয়ে এহি
২৪ প্রভু যিশু যি ৰাতি পৰৰ্ হাতত পৰিল্ সেই ৰাতি তেঁও পিঠালৈ ধন্যবাদ কৰি ভাঙ্গি বুলিলে লোৱা খোৱা তোমোলাকৰ্ কাৰণে ভাঙ্গা মোহোৰ্ যি শৰীৰ্ সেয়ে এই মোহোৰ্ সুমৰণীৰ্ নিদানে
২৫ ইয়াক্ কৰা। তেনেকৈ ভোজন্ কৰিলত পাচ তেঁও পিয়লাৈল এহি কথা কলে মোহোৰ্ তেজৰ্ যি নবীন্ নিয়ম্ হয় সেয়ে এহি যেতেবাৰ্ তোমোলাকে ইয়াক পীয়া তেতেবাৰ্ মোহোৰ্ শুমৰণৰ্ মর্থে
২৬ তাক্ কৰা। কিয়নো তোমোলাকে যেতেবাৰ্ এই পিঠা খোৱা আৰু এই পিয়লা পিয়া তেতেবাৰ্ প্রভু অহালৈকে তোমোলাকে তেঁওৰ্ মৃত্যু প্রৌচিক্ কৰা।
২৭ এতেকেই যি কোনো অযোগ্য হই এই পিঠা খায় আৰু এই পিয়লা পীয়ে সি প্রভুৰ্ দেহৰে তেজৰে
২৮ অপৰাধি হব কিন্তু মানুহ আপোনাকে শোধ্ কৰোক্ তাতপাচে এই পিঠা খাওক্ আৰু এই পিয়লা পীয়োক্।
২৯ কিয়নো কোনোৱায় যেদি অযোগ্য ৰূপে খোৱা পীয়া কৰে তেবে এহি প্রভুৰ্ শৰীৰ্ ঔয়াক্ বিবেচনা ন কৰি সি আপন্ উঁৰ যিহতে হয় এনে খোৱা পীয়া কৰে
৩০ এই নিকোনে তোমোলাকৰ্ মাতত ভালেমান্ মানুহ নির্ব্বলী হয় আৰু নৰিয়া পৰে আৰু কোনং টোপনী
৩১ য়োৱা। কিয়নো আপোনাহঁতক্ যেদি আমি শুধি লোহেঁতেন্ তেবে আমি দোষি শোধিত নহলো

৩২ হেঁতেন্ । কিন্তু যেতিয়া আমি শোধিত হোঁ তেতিয়া
জগতে সৈতে যাতনা নেপাবলৈ আমি এতিয়া শাস্তি
৩৩ পওঁ । এয়েৰেই মোৰ প্ৰিয় ভায়ইঁত যেতিয়া তোমো
লাক খাবলীবলৈ এঠাইলৈ আহাঁ তেতিয়া এটায়
এটালৈ অপেক্ষায় ৰোৱা আৰু কাৰো যেদি ভোক
৩৪ লাগে তেবে আপোন ঘৰত খওঁক । তোমোলাকে
একে ঠাইত শাস্তি পাবলৈ যেন নাহাঁ আৰু যি শেহ
আছে ময় আহি তাৰ্ ব্যবস্থা লগাম্ ।—

পৰ্ব্ব পাৰমাৰ্থিক সামৰ্থ্যৰ কথাত তোমোলাক যি অগি
১২ য়ান হোৱা ইয়াক ময় নোখোজো । যেনে তোমো
লাক্ চালিত আছিলা তেনে এই আঁকৰা দেৱতাৰ
৩ অনুগত্ পৰদেশী আছিলা ইয়াক তোমোলাকে
জানা এয়েৰেই কোনোবায় যেদি ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে
কয় য়িশু শাপ পোৱা এই কথা নো বোলে আৰু য়িশু
প্ৰভু আছে তাক ধৰ্ম্মআত্মা ব্যতিৰেক কোনোওঁ কব
নোৱাৰে ইয়াক ময় তোমোলাকক জনওঁ ।—

৪ এতিয়া নানাবিধ শকতি আছে কিন্তু এক আত্মা ।
৫ আৰু নানাবিধ সেৱা আছে কিন্তু এক প্ৰভু নানাবিধ
৬ প্ৰযত্ন আছে কিন্তু সেহি এটাইতেই সৰ্ব্বসাধক
৭ ঈশ্বৰ যি তেঁৱেই এক । কিন্তু ফল অৰ্থলৈ আত্মা
৮ গায়পতি দিয়া গৈছে কিয়নো আত্মায় এটাক বিদ্যাৰ
কথা দিছে আৰু সেহি আত্মায় আৰু এটাক গিয়নৰ
কথা দিছে সেহি আত্মায় আৰু কাকোবাক বিশ্বাস

দিছে আৰু সেহি আত্মায় আনক সুস্থ কৰাৰ
৯ শকতি দিছে আৰু কাকোবাক আশ্চর্য্য কৰ্ম্ম কৰা
১০ আৰু কাকোবাক আচাৰ্য্যবাক্য কোৱা আৰু কাকো
বাক্ আত্মা বিবেচনা কৰা আৰু কাকোবাক্ নানা
ষাৎস্যতা আৰু কাকোবা কথাৰ অৰ্থ কোৱা শকতি
১১ দিছে কিন্তু সেহি এক আত্মায় সদৌৱে আপোন
ইচ্ছাৰ নিচিনা শকতি বেলেগৎ কৈ বাঁটি দিয়ে ।
১২ কিয়নো যেনেকৈ দেহ এক বেহানি স্নই বহু আঙ্গ
হয় আৰু সেই এক দেহৰ যেতেক আঙ্গ সেই
এটায় ভালেমান স্নই য়িহুদীহোক নাইবা আন
দেশী হোক বন্দী হোক নাইবা অনিয়ম হোক এক
১৩ দেহ হয় তেন্নৱা খ্রীষ্ট। কিয়নো আমি এটায় এক আ
ত্মাৰ হতুৱায় এক দেহৎ বুৰিৎ আছো আৰু এটায়
১৪ এক আত্মাতে মগ্ন আছো কিয়নো দেহ এক আঙ্গ
১৫ নহয় কিন্তু বহু আঙ্গ। ভৰিএ যেদি কয় ময় হাৎনো
হোঁ এহিহেতুক দেহৰ নহয় তেবে সি দেহৰ নহয়
১৬ নে । কানে নে যেদি বোলে ময় চক্ষু নোহোঁ সেহি
হেতুক ময় দেহৰ নোহো তেবে জানো সি দেহৰ
নহ । সৰ্ব্বাঙ্গ যেদি চক্ষু হলহেঁতেন তেবে শ্ৰবণ কৎ ।
১৭ সৰ্ব্বাঙ্গ যেদি কান হলহেঁতেন তেবে দ্ৰাণ কৎ ।
১৮ কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰে আপোন ইচ্ছাৰ নিচিনা দেহৎ
এটায় আঙ্গ থাপিছে আৰু এটায় যেদি এক আঙ্গ
১৯ হলহেঁতেন তেবে দেহ কৎ । কিন্তু এতিয়া ভালেমান
২০ আঙ্গ আছে কিন্তু অকল এক দেহ । চক্ষুএ হাতৎ

কব নোৱাৰে মোহোৰ তোমাৎ একো দৰ্কাৰ নায়।
২১ তেনেকৈ মূৰে ভৰিৎ কব নোৱাৰে মোহোৰ তোমাৎ
২২ দৰ্কাৰ নায় ইয়াৰ বিপক্ষে দেহৰ যিং আঙ্গ আতি
২৩ নিৰ্ব্বলী দেখা যায় সিইঁতৰ প্ৰয়োজন আছে। দেহৰ
যিং আঙ্গক আমি অনাদৰণীয় বুঝু সিইঁতক আমি
বচা সৎকাৰ কৰো আমাৰ মাজৎ কদৰ্য্য আঙ্গবিলা
২৪ কৰ বচা মৰ্য্যতা আছে। কিয়নো আমাৰ সুদৃশ্য আ
ঙ্গবোৰৰ মৰ্য্যতাৰ একো প্ৰয়োজন নায় কিন্তু দেহৰ
বেলেগ নহয় আৰু আঙ্গবোৰৰ যেন অন্যোন্য
২৫ নোসমান পোহা হয়। যি আঙ্গৰ মৰ্য্যতা কিছু
তাকৰ আছে তাৰে বচা সৎকাৰ কৰি ঈশ্বৰ সৰ্ব্ব
২৬ দেহৎ এহি ৰূপে সমীচিন নিৰ্ম্মাণ কৰিছে। এয়েৰেই
যেদি এক আঙ্গ বিথায় তেবে এটায় আঙ্গ তাৰ বিথ
তে বিথায় আৰু এক আঙ্গৰ যেদি হৰষ হয় তেবে
২৭ এটায় আঙ্গ তাৰ হৰষতে হৰষিৎ হয়। এতিয়া
তোমালাক খ্ৰীষ্টৰ দেহ আৰু বিশেষং আঙ্গ।—
২৮ প্ৰথম পাঁচনী দ্বিতীয় ওপদেশক তৃতীয় শিক্ষাওঁতা
তাতপাছে আশ্চৰ্য্য কৰম কৰা তাতপাছে বিয়াপাৰ
সুস্থ কৰাৰ শকতি পাছে ওপকাৰ পাছে কৰ্ত্তৃতা পাছে
নানা মাৎ এই বিধি কৰি মণ্ডলীৎ এহিবিলাক কেতে
২৯ কই ঈশ্বৰ থাপিলে। এটায় জানো পাঁচনী হয়
এটায় জানো ওপদেশক হয় এটায় জানো শিখওঁতা
এটায় জানো আশ্চৰ্য্য কৰম কৰোতা এটায় জানো
৩০ সুস্থ কৰা শকতি যুক্ত এটায় জানো নানা মাৎমাতে

৩১ এটায় জানো আৰথ কৰে। কিন্তু ওত্তম শকতিলৈ ভালমান কার্য্যৰ কৰা তথাচ তাৎকৈ ওত্তম বাট ময় তোমোলাকক্ দেখুৱঁওঁ।—

পর্ব্ব ময় যেদি মান্নহইঁতৰে দূৎইঁতৰে মাৎমাতো তথাচ

১। মোৰ্ চেনেহ্ নহলে ময় শবদ কৰোতা পিতল্ নাই

২ বা টিঙটিঙোৱা থাঁুটিতালৰ্ নিচিনা মোহোৰ্ যেদি আচার্য্যবাক্য কোৱাৰ সামর্থ্য থাকে এটায় তত্ব এটায় বিদ্যা যেদি জানো থাকে যিহতে পর্ব্বৎ লড়াব পাৰো এনে যেদি মোৰ সর্ব্বতোভাবে বিশ্বাস্ হয় তথাচ

৩ চেনেহ্ নহলে ময় একো নোহোঁ। দুখিয়া মান্নহ বিলাকক্ খুইৱবৈলৈ যেদি মোৰ সর্ব্বস্ব বিলওঁ থাকে আপোন গায় যেদি খুড়িবলৈ দিয়ো তথাচ মোৰ

৪ চেনেহ নহলে ময় একো নোহোঁ। চেনেহ ভালে দিন্ সহে থাকে কোমল্ স্বভাব হয় প্ৰেম থিয়াল নকৰে

৫ চেনেহ থাঁও নহয় থাকে অভিমানীওঁ নহয় অদৃশ্য বিয়াপাৰ্ নকৰে আপোনালৈ কার্য্যৰ্ নকৰে লগতি

৬ লেইথতাল্ নহয় কিছু বয়া নে ভাবে। অপাৰমার্থ্য কৰমৎ ৰঙ্গ নকৰে কিন্তু স্বৰূপ্ কথাৎ ৰঙ্গ কৰে

৭ এটাইকে থাবেৰ এটাইতে আস্তিক্ কৰে এটাই লৈ

৮ কে আশা কৰে এটাইকে সহে। চেনেহ কোনো কালৎ লুটুৱে কিন্তু আচার্য্যবাক্য যেদি বোলে তাৰ্ লোপ্ হব ভাষা যেদি বোলে সিহঁতৰ্ সেহ হব

৯ বিদ্যা যেদি বোলে সিওঁ হর্ত্তকান হব। কিয়নো

১০ আমি এভাগ্ জানো এভাগ্ আচার্য্যকথা কওঁ। কিন্তু

যি ভৰ্পুৰ্ সেয়ে যেতিয়া হয় তেতিয়া এভাগ্ যি
১১ সি লোপ্ হব। যয় যেতিয়া লৰা আছিলোঁ তেতি
য়া লৰাৰ্ নিচিনাকৈ কলোঁ লৰাৰে নিচিনাকৈ গুনি
লো লৰাৰ্ নিচিনাকৈ শোধ্ কৰিলো কিন্তু যয়ঘাতা
১২ পৰ্ব্ব হুই যয় লৰাৰ্ বীৰণ্ এড়ি পেলালো। কি
য়নো এতিয়া আমি আর্সিৰে তির্য্যিৰ্ দেখোঁ কিন্তু
তেতিয়া সমুখা সমুখি দেখিম্ এতিয়া যয় এভাগ্
জানো কিন্তু তেতিয়া যেনে জানো তেনে যয় জানিম্।
১৩ এতিক্ষণে সঙ্কাৎ আশা চেনেহ এহি তিনি স্থায়ী
আছে কিন্তু ইহঁতৰ্ মাজত্ চেনেহ ডাঙৰ্।—

পর্ব্ব . চেনেহলৈ কার্ব্বাৰ্ কৰা আৰু পাৰমাথিক্ সামর্থ্য
১৪ লৈ ইচ্ছা কৰা কিন্তু আচার্য্য কথা কবলৈ তাৎকৈও বঢ়া
২ ইচ্ছা কৰা। কিয়নো যি লোকৰ্ নজনা মাৎ মাতে সি
মানুহৎ নকয় কিন্তু ঈশ্বৰৎ কয় কিয়নো তাৰ্ কথা
৩ কোনেও নবুজে। আত্মাৎ সেই তত্ব কথা
বোলে হয় কিন্তু যি আচার্য্য কথা বোলে সি ধীৰম্
৪ বঢ়া উপদেশৰে শান্তনাৰে অর্থে মানুহক্ বোলে।
যি নজনা ভাষা বোলে সি আপোনাৰ্ ধীৰম্ বঢ়ায়
কিন্তু যি আচার্য্য কথা কয় সি মণ্ডলীৰ্ ধীৰম্ বঢ়ায়।
৫ তোমোলাকে নানা কথা কোৱা এয়ে মোৰ্ বড় বাঞ্চা
কিন্তু তোমোলাকে আচার্য্য বাক্য কোৱা ইয়াৎ তাৎ
কৈও বঢ়া বাঞ্চা কিয়নো যি নানা ভাষা কয় মণ্ডলীৰ্
ধীৰম্ যিহতে বাঢ়ে সি এনে কৰা অৰথ নকলে তেৱে
৬ যি আচার্য্য কথা কয় সি তাৎকৈ বড়। হে ভায়ঁৎ—

এতিয়া প্ৰেৰিতক্ নাইবা গিয়ান নাইবা আচাৰ্য্য কথা
কোৱা নাইবা শিক্ষাপূৰ্ব্বক কথা কোৱাক্ ব্যতিৰেকে
ময় তোমোলাকৰ্ ওঁচৰলৈ যেদি নানা মাৎ মাতি আ
৭ হোঁ তেবে তোমোলাকৰ্ কি ফল্ হব। অপ্ৰাণী শব্দ
কৰোঁতা বেহানি বাঁহি হোক্ নাইবা বীন্ হোক যেদি
শব্দৰে স্বৰৰ্ বেলেগ্ নকৰে তেবে যি স্বৰ্ হয
৮ তাৰ্ ভেদ কেনেকৈ জানিব। কিয়নো যেদি তুৰীএ
ভুলামুলা শব্দ কৰে তেবে ৰণলৈ যাবলৈ আপোনা
৯ কে সজাব কোনে তেনেকৈ তোমোলাকেওঁ যেদি জিবা
ৰে স্পষ্ট বুজিবলগা কথা নো কোৱা তেবে যি
উচ্চৰ্ হয় তাক্ কেনেকৈ জানিব কিয়নো তোমালাক্
১০ আকাশৎ কবাঁ। এতেক বিধ্ শব্দ ব্ৰহ্মাণ্ডৎ আছে
আৰু সিহঁতৰ্ মাজৎ অৰ্থক্ ব্যতিৰেকে কোন্ শব্দ
১১ নহয় এয়ে হব পাৰিব। এয়েৰেই ময় যেদি শব্দৰ্
অৰ্থ নে জানো তেবে বাদীক্ প্ৰতি ময় মেলেচৰ
নিচিনা হম আৰু বাদীওঁ মোক প্ৰতি মেলেচৰ নিচি
১২ না হব। এতিয়া তোমালাক পাৰমাৰ্থিক্ শকতিৰ
ইচ্ছুক আছা এয়েৰেই মণ্ডলীৰ হিতয যিহতে বাঢে
১৩ তাতে নিবীড় হবলৈ কাৰ্য্যৰ কৰা। এয়েৰেই যি
আনৎ মাৎমাতে সি অৰ্থ কোৱাৰ শকতি প্ৰাৰ্থনা
১৪ কৰোক। কিয়নো ময় যেদি আন মাতেৰে প্ৰাৰ্থনা
কৰো তেবে মোৰ আত্মায় প্ৰাৰ্থনা কৰে হয় কিন্তু
১৫ মোৰ বুদ্ধি অসাফুল আছে। তেবে কি ময় আত্মাপূৰ্ব্বক
কামনা কৰিম্ আৰু ময় বুদ্ধিপূৰ্ব্বকো কামনা কৰিম্

ময় আত্মাপূৰ্ব্বক গীৎ গাম্ আৰু ময় বুদ্ধিপূৰ্ব্বকো
১৬ গীৎ গাম। সেয়ে নহলে তুমি যেতিয়া আত্মাপূৰ্ব্বক
আশীৰ্ব্বাদ কৰিবা তেতিয়া যি অশিক্ষিতৰ থানৎ
থাকে সি তোমাৰ কথা নবুজে এয়েৰেই তোমাক
১৭ শ্লাঘা-কৰাৎ কেনেকৈ আমিন্ বুলিব। তুমি সজকৈ
শ্লাঘা কৰিছা হয় কিন্তু আন্ মানুহৰ বৃদ্ধি তাৎ
১৮ নে বাঢ়ে। তোমোলাক্ এটাইতকৈ বহু কথা ময়
কঁও সেই নিকোনে মোৰ্ ঈশ্বৰক্ ময় স্তুতি কৰো।
১৯ কিন্তু আন্ মাৎ দহ হেজাৰ্ কথা কোৱাৎকৈ যিহঁতে
২০ মনৎ মানুহৰ্ বৃদ্ধি বাঢ়ে এনে মোৰ্ বুদ্ধিৎ মণ্ড
২১ লীৰ্ মাজৎ পাঁচ কথা কোৱাওঁ ময় বাঞ্ছা কৰো। হে
ভায়হঁৎ বুদ্ধিৎ লৰা নহবা হিংসাতে লৰা হোৱা
কিন্তু বুদ্ধিৎ মানুহ হোৱা। শাস্ত্ৰৎ এই আখৰ্
আছে যিহোৱায় কয় আন্ মাৎ আন্ ওঁঠযুক্ত মানু
হৰ্ দোৱাৰায় ময় এই মানুহৎ কথা কম্ তথাচ
২২ এইবিলাক্ হলেওঁ মোৰ কথা সিহঁতে নশুনিব। এই
হেতুক্ নানা কথা কোৱা এক্ লক্ষণ্ আছে যিবিলা
কে পতীয়ায় সেইবিলাকৰ্ নিকোনে নয় কিন্তু যিবি
লাকে ন পাতীয়ায় সেই বিলাকৰ্ নিকোনে। আচাৰ্য্য
বাক্য ন পতীওতাহঁতৰ্ নিকোনে নহয় কিন্তু পতীওতা
২৩ হঁতৰ্ নিকোনে। এয়েৰেই এটাই মণ্ডলী একে ঠাই
হলে যেদি এটায়ে আন২ মাৎমাতে তেতিক্ষণ নি
শিখা নাইবা অনাস্তিক্ কেৎৰাষ্ মানুহ যেদি
ভিতৰলৈ আহে তেবে সিহঁতে বলিয়া বুলি তোমো

২৪ লোকক নেমানিব নে। কিন্তু যেদি এটায়ে আচাৰ্য্য
বাক্য কয় সেই কালৎ অনাস্তিক নাইবা নিশিখা
কোনোবায় যেদি ভিতৰলৈ আহে তেবে সি এটাইতে
২৫ সঞ্জাতী আৰু এটাইতে শোধিৎ হয়। আৰু যেনে
হলে সি ওবুড়ি খায় পড়ি ঈশ্বৰক ভক্তিৰ এনেকৈ
তাৰ মনৰ গুচু বিদিৎ হয় আৰু ঈশ্বৰ তোমোলাকৰ
২৬ মাজৎ নিশ্চয় আছে ইয়াক প্ৰৌচিক কৰিব। তেবে
ভায়ুইঁৎ হে যেত্তিয়া তুইঁৎ এহাইলৈ আহাঁ তেত্তিয়া
তোমোলাকৰ সদোৰে মাজৎ কাবোবা গীৎ আছে
কাবোবা শিক্ষা আছে কাবোবা ভাষা আছে কাবো
বা প্ৰৌচিক কথা আছে কাবোবা অৰ্থ আছে এয়ে
২৭ কেন সৰ্ব্ব কৰ্ম্ম বিৰম বাচিবলৈ হোক। যেদি কোনো
বায় আন ভাষা কয় তেবে দুটা নাইবা তিনিটা আৰু
সিওঁ ক্ৰমেৎ কিন্তু ভাৎকৈ বচা নহয় সিইঁতৰ দোব্ৰাবায়
২৮ কোব্ৰা হোক আৰু এটায় অৰথ কওঁক। কিন্তু অৰথ
কওঁতা যেদি কোনো সত্ত ন হয় তেবে মণ্ডলীৰ মাজৎ
সি নিজম দি থাকোক আৰু আপোনাৰ আৰু ঈশ্বৰক
২৯ প্ৰতি কথা কওঁক। আচাৰ্য্যইঁৎ দুয় তিনিটায় কওঁক
৩০ আৰু আন বিলাকে বিচাৰোক। যেদি ওঁচৰৎ বহা কা
কোবাক প্ৰতি কিবা প্ৰৌচিক হয় তেবে সেই প্ৰথমটা
নিজম দি থাকোক কিয়নো এটাইবে শিক্ষা আৰু
৩১ এটাবে শান্তনা পাবলৈ তোমোলাকে এটায়ে ক্ৰমেৎ
আচাৰ্য্য কথা কব পাৰা আচাৰ্য্যইঁতৰ আত্মাওঁ আ
৩২ আচাৰ্য্য ইঁতৰ অধীন হয়। কিয়নো ঈশ্বৰ ওটা পদুয়া

৩৩ কৰোঁতা নহয় কিন্তু সামঞ্জস্য কৰোঁতা যেনেকৈ পুণ্য
ৱন্তইঁতৰ্ এটায় মণ্ডলীতেওঁ আছে ।—
৩৪ তোমোলাকৰ্ তিৰোতাইঁৎ মণ্ডলীৎ নিজম্ দি
ৰহোক্ কিয়নো সিইঁতৰ কথা কোৱাৰ্ নিষেধ আ
ছে সিইঁৎ অধীন্ হবলগা যেনেকৈ শাস্ত্রৎ বোলে
৩৫ সিইঁতে যেদি কিবা শিখিব খোজে তেবে আপোন্
ঘৰতে গিৰিয়েকৎ শোধোক্ কিয়নো মণ্ডলীৎ তিৰো
তাইতে কথা কোৱা লাজ ।—
৩৬ এয়ে কি ঈশ্বৰৰ্ কথা তোমোলাকৰ্ পৰা ওলায় ছিল্
নে নাইবা সিওঁ অকল্ তোমোলাকৰ্ কোষৰলৈকে
৩৭ আহিছিল । যেদি কোনোৱায় আপোনাকে আচাৰ্য্য
নাইবা পাৰমাৰ্থিক্ বুলি মানে তেবে যি কথা তো
মোলাকৰ্ তলৈ ময় লেখো সেই কথায় ঈশ্বৰৰ্
৩৮ আজ্ঞা সি এনেকৈ শৈশ কৰোক । কিন্তু যেদি কোনো
৩৯ ৱা অগিয়ান্ হয় তেবে সি অগিয়ান্ হোক্ । এয়ে
ৰেই ভায়ইঁৎ হে আচাৰ্য্যকথা কবলৈ কাঙ্খাৰ্ কৰা
৪০ আৰু নানা মাৎ মাতিবলৈ হাক্ নিদিবা । এটায়
কৰম্ সুদৃশ্য ৰূপে আৰু সুৰীৰোপে কৰা হোক্ ।—
পৰ্ব্ব হে ভায়সকল্ যি শুভবাৰ্ত্তা ময় তোমোলাকৰ্ আ
১৫ গৎ পৌচিক্ কৰিলো আৰু যিহক্ তোমোলাকে
মোৰ্ বুলিচা আৰু যিইঁতে তোমোলাক্ থিয় হইচা
আৰু তোমোলাকে পতীয়োৱা বৃথা নহলৎ যিইঁক্
ময় প্ৰৌচিক্ কৰিলো তোমোলাকৰ্ হাইৎ তাকে

যদৎ ধাৰিলে তোমোলাকৰ্ তৰণো হয় সেই
শুভবাৰ্ত্তা তোমোলাকৰ্ আগৎ ময় প্ৰৌচিক্ কৰোঁ।
৩ কিয়নো যিং কথা ময় পাইছিলো সেই কথাৰ মা
জৎ যি দায় কথা তাকে ময় তোমোলাকৰ্ হাতৎ
সম্পিছো সেই কথায় এই ধৰম্ গ্ৰথিৎ যেনেকৈ
৪ বোলে তেনেকৈ আমাৰ্ পাতক্ খণ্ডিবৰ্ কাৰণে
খ্ৰীষ্ট মৰিল্ যেনেকৈ ধৰম্ গ্ৰথিতো বোলে তেনেকৈ
তেঁওঁ মৈদামৎ শুয়াই জিল্ আৰু তৃতীয় দিনা আৰুও
৫ উঠিছিল্ আৰু কাইফায় দেখিছিল্ তাৰপাছে বাৰে
৬ জনৎ তাৰ্পাছে একেবেলি পাঁচ শৰ্ কিজু অধিক্
ভায়েকহঁতে দেখি দিছিলো সিবিলাক্ কোনং নিদ্ৰা
গৈছে হয় কিন্তু অধিকাংশ আজিলৈকে বৰ্ত্তমান্
৭ আছে। তাৰপাছে যথাকুবকৰ্ত্তৃক তাৰপাছে এটাই
৮ পাঁচনিহঁতৰ্কৰ্ত্তৃক্ দৃষ্ট হইজিল্। আৰু অকা
লৎ জাত কাৰো নিচিনা যি ময় এটাইৰে শেহৎ
৯ মোক্ দৰ্শন্ দিলে। আমি পাচনিহঁতৰ মাজৎ
অতি ক্ষুদ্ৰ আৰু পাঁচনি নাম্ যোগ্য নোহোঁ কিয়নো
১০ ময় ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলী তাড়ন্ কৰিছিলো। কিন্তু ময়
যি হোঁ সি ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহৎ হোঁ আৰু তেঁওৰ্ যি
অনুগ্ৰহ মোক্ দিয়া হল সি ব্যৰ্থ নাছিল কিন্তু সি
হঁতৰ্ এটাইৎকৈ অধিক্ শ্ৰম্ ময় কৰিলো কদাচিতো
সি ময় নোহোঁ কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ যি অনুগ্ৰহ মোলৈ
১১ দিয়া গল্ সি। এতেকেই ময় বা সিহঁৎ ইয়াৰ

মাজৎ যি হোক্ এনে আমি কীৰ্ত্তন কৰো তোমো
লাকে তেনেকৈ পতিয়ালা।—

১২ এতিয়া যি খ্ৰীষ্ট মৃত্যুৰপৰা উৎথাপিৎ হইচিল্ তেঁও
এৰ যেদি এই বাক্য কীৰ্ত্তন হয় তেবে তোমোলাকৰ্
মাজৎ কেৎবিলাক্ মানুহ কেনেকৈ কয় মৃতৰ্ পুন
১৩ ৰুৎথান নায় যেদি মৃতকইঁতৰ্ পুনৰুৎথান নায়
১৪ তেবে খ্ৰীষ্ট পুনৰুৎথাপিৎ নহয়। আৰু যেদি
খ্ৰীষ্ট পুনৰুৎথাপিৎ নহয় তেবে আমাৰ্ কীৰ্ত্তন ব্যৰ্থ
১৫ আৰু তোমোলাকৰ্ মঞ্জাৎ ব্যৰ্থ। আৰু আমি
ইয়াতে ঈশ্বৰাৰ্থে মিচা সাক্ষী জনা জাম্ কিয়নো
যেদি মৃতকইঁৎ পুন নুঠে তেবে যাক তেঁও নতুলিলে
সেই খ্ৰীষ্টক্ যি ঈশ্বৰে তুলিলে এই প্ৰমাণ আমি
১৬ দিচো। কিয়নো যেদি মৃতকইঁৎ নুঠে তেবে খ্ৰীষ্ট
১৭ উৎথাপিৎ নহয়। আৰু খ্ৰীষ্ট যেদি উৎথাপিৎ নহয়
তেবে তোমোলাকৰ্ প্ৰতীতি ব্যৰ্থ তোমোলাক্ এতি
১৮ য়ালৈকে পাপী আচা। সেয়ে হলেওঁ যি যান্ মানুহ
১৯ খ্ৰীষ্টৎ নিদ্ৰা গৈচে সিইঁতৰ্ নাশ হল্। যেদি কেবল
এই আয়ুতে আমাৰ্ খ্ৰীষ্টৎ আশা তেবে আমি এ
২০ টাই লোকৎকৈ দীনহীন্। কিন্তু এতিয়া মৃত্যুৰপৰা
খ্ৰীষ্ট উৎথিৎ আচে আৰু যিবিলাক্ নিদ্ৰিৎ সিইঁতৰ
২১ প্ৰথম ফল হইচে। কিয়নো যেনেকৈ মানুহৰ্
দোৱাৰা মৃত হল্ তেনে মানুহৰ্ দোৱাৰা মৃতইঁতৰ্
২২ পুনৰুৎথান্ হইচে কিয়নো যেনেকৈ আদমৎ এটাই
২৩ মৰে তেনেকৈ খ্ৰীষ্টৎ এটাই সজীৱ কৰা হব। কিন্তু

গায় পতি আপোনাং ক্রমে খ্রীষ্ট প্রথম ফল তাৰপাচে
খ্রীষ্টৰ্ আগমনৎ যি যান্ মানুহ তেওঁৰ্ হয় সেই এ
২৪ টায়ে। ইয়াৰ্ পাচে তেঁও এটাই শাসন্ আৰু প্রভুতা
আৰু পৰাক্রম্ লোপ্ কৰি যি কালৎ তেঁও ঈশ্বৰ্ পিতৃৰ
২৫ হাতৎ ৰাজ্য সমপিব এই শেহ হব। কিয়নো যেতে
দিন্ এটাই শত্রু তেঁওৰ্ পদতলৎ নহয় তেতেদিন্
২৬ তেঁওৰ্ ৰাজ্য শাসন আৱশ্যক্ আছে। শেহ শত্রু যি
২৭ মৃত্যু সিও নষ্ট হব। কিয়নো তেঁওৰ্ পদতলৎ তেওঁ
এটাই সমপিছে কিন্তু এটাই তেঁওৎ সমপিছে সি যেতিয়া
এই কথা কয় তেবে যেয়ে তেঁওৎ এটাই সমপিলে এয়ে
২৮ যি তেঁওৰ্ ব্যতিৰেকে এই প্রমাণ আছে। যেতিয়া এ
টাই তেঁওৰ্ কৰতলি কৰা হয় তেতিয়া ঈশ্বৰ্ এটাইতে
এটাই হবলৈ যেয়ে এটাই তেঁওৰ্ বশীভূত্ কৰিলে
তেঁওৰ্ বশীভূৎ পুত্রো হব সেয়ে নহলে যেদি মৃতকইঁৎ
২৯ নুঠে তেবে যিবিলাক্ মৃতকইঁতৰ্ হাই বুড়িৎ
৩০ হয় সিইঁতে কি কৰিব সেয়ে নহলে সিইঁৎ মৃতক
ইঁতৰ্ হাইৎ কিয় বুড়িৎ হয় আৰু আমি দণ্ডে
৩১ প্রতি কি নিমিত্তে আপদৎ থাকো। আমাৰ্ প্রভু খ্রীষ্ট
যিশুৎ তোমোলাকৰ্ যি আনন্দ তাতে আমাৰ্ যি
আনন্দ আছে তাৰ নামলৈ ময় শপৎ কৰো ময় নি
৩২ তৌ মৰো। যেনেকৈ মানুহে সৈতে ৰণ কৰা হয়
তেনেকৈ এফিসসৎ ময় পশুএ সৈতে ৰণ কৰিছো
কিন্তু মৃতইঁতৰ্ পুনৰুত্থান্ যেদি ন হয় তেবে তাৎ
মোৰ্ কি লাভ্ আমি খোৱা পীয়া কৰো কিয়নো

৩৩ কালি মৰিম্। নেপাহৰিবা কুসংসৰ্গে বীৰ্য্যাচাৰ্
নষ্ট্ হয়। পাৰমাৰ্থ কৰ্ম্মৰ্ প্ৰতি জাগা আৰু পাপ
৩৪ ন কৰিবা কিয়নো কাৰো২ ঈশ্বৰ জ্ঞান্ নায়। ইয়াক্
তোমোলাকৰ্ লাজলৈ ময় কওঁ।—
৩৫ কিন্তু কোনোএ বুলিব্ মৃতইঁতে কেনেকৈ উঠিছে
৩৬ হয় কেনে আকৃতিৰে আছে। হে অগিয়ান যি
কৰিয়া তুমি সিচা সি ন মৰি ন গজে তুমি যি সিচা
৩৭ সি সেই তদ্ভাবি আকৃতি নহয় কিন্তু গুটি মাত্তোন
গোম্ হোক্ বা আন্ কোনো বিধ গুটি হোক্।
৩৮ কিন্তু ঈশ্বৰে আপোন্ ইচ্ছাৰ নিচিনা তাৰ্ আকৃতি
কৰে্ আৰু কৰিয়াই প্ৰতি তাৰ্ স্বকিয়া আকৃতি
৩৯ দিয়ে। এটাই শৰীৰ্ এক্ বিধ্ নহয় কিন্তু মানুহ পশু
৪০ মৎস্য পক্ষী এই এটাই বেলেগ২ শৰীৰ্। স্বৰ্গীয়
আৰু পাৰ্থিব আকৃতি আচে কিন্তু স্বৰ্গীয় আৰু পাৰ্থি
৪১ ব কান্তি বেলেগ। সূৰ্য্যৰ্ এক কান্তি চন্দ্ৰৰ্ এক কান্তি
তৰাৰ এক বিধ এক তৰাতকৈ আন্ তৰাৰ্ বিশেষ
কান্তি আচে তেনেকৈ মৃতইঁহৰ্ পুনৰুত্থান্। সেই
৪২ ক্ষয়নীয় আকৃতি সিচা হৈছে অক্ষয়নীয় উঠিছে
হৈছে সি অপমানত সিচা হৈছে গৌৰৱত উঠি
৪৩ ছে সি দুৰ্ব্বলতাত সিচা হৈছে পৰাক্ৰমত উঠিছে
সি স্বাভাবিক্ আকৃতি সিচা হৈছে পাৰমাৰ্থিক্
৪৪ আকৃতিত উঠিছে স্বাভাবিক্ আকৃতি আৰু পাৰ
৪৫ মাৰ্থিক্ আকৃতি আচে। তেনে লিখিতা আচে প্ৰথম
আদম্ জীৱত প্ৰাণ কৰা গৈছিল শেষত আদম্

৪৬ জীবনদায়ক আত্মা আছে। পারমার্থিক প্রথম নহয়
৪৭ কিন্তু স্বাভাবিক আর তারপাছে পারমার্থিক। পৃথিবীর
পরা নির্ম্মিত প্রথম মানুহ পার্থিব আছিল দ্বিতীয়
৪৮ মানুহ স্বর্গের প্রভু আছে। যিবিলাক পার্থিব
তিহঁত পার্থিবর নিচিনা যিবিলাক স্বর্গীয় তিহঁত
৪৯ স্বর্গীয়র নিচিনা। যেনেকৈ আমি পার্থিব আকৃতি
৫০ যুক্ত আছিলো তেনে স্বর্গীয়র আকৃতিযুক্ত হয়।
হে ভায়হঁত এতিয়া মই এই কথা কওঁ তেজ মঙহ ঈশ্ব
রর রাজ্যাধিকারী হব নোৱারে ক্ষয়িত্ব অক্ষয়িত্বাধি
৫১ কারী হব নোৱারে। দেখা তোমালোকক প্রতি এক
গূঢ় কথা মই প্রেচিত করো আমি এটাই নিদ্রালে ন
মওঁ কিন্তু সেইহঁত তুরী বজোৱাত এক তিল কালত
৫২ এক পলেই আমি এটাই আন রূপ করা হয়। কির
নো তুরী বাজিব আর মৃত মানুহঁত অক্ষয়ী হই তো
৫৩ লা হব আমি আন রূপ করা হয়। কিয়নো এই
ক্ষয়নীয় অক্ষয়িত্ব পিন্ধিব আর এই মরনীয় অমৃত
৫৪ তা পিন্ধিব। এয়েরেই এই ক্ষয়নীয় অক্ষয়িত্ব পিন্ধি
লে আর এই মরনীয় অমৃততা পিন্ধিলে মৃত্যুক
জয়ে গুমিচে আর যি কথা লেখা আছে সি পুর
৫৫ হব। হে মৃত্যু তোমার হুল কত হে যৈদাম
৫৬ তোমার জয় কত মৃত্যুর হুল পাপ আর পাপর
৫৭ বল শাস্ত্র। কিন্তু আমার প্রভু যিশু খ্রীষ্টর দোৱারা
আমাক জয়ী করে যি ঈশ্বরে তেঁওক প্রতি শ্লাঘা
৫৮ হোক। এয়েরেই হে মোর প্রিয় ভায়হঁত প্রভুত

তোমোলাকৰ্ শ্ৰম ব্যৰ্থ নহব ইয়াক্ জানি স্থিৰ্
আৰু অনড় আৰু প্ৰভুৰ্ কৰ্ম্মৎ নিতৌ উদ্যোগী
হোৱা।—

পৰ্ব্ব ১৬

এতিয়া ধৰ্ম্মবন্ত মানুহৰ্ অৰ্থে তোলনিৰ্ অৰ্থে মই
লেখিছো যেনে গালাতিয়াৰ্ মণ্ডলীক্ আজ্ঞা দিছিলোঁ
২ তেনে তোমোলাকে কৰা। সপ্তাহৰ্ প্ৰথম দিনা তো
মোলাকৰ্ গাৰ্ প্ৰতি আপোনাৰ বৰ্দ্ধনৰ্ নিচিনা
৩ সাঁচোক্ মই অহা কালৎ একো তোলনি নহয়। পা
চে মই আহিলে তোমোলাক্ যিবিলাকক্ পত্ৰ লিখি
সলাগা সেইবিলাকক্ তোমোলাকৰ্ দত্ত বস্তু যিৰু
৪ শালমলৈ আনিবলৈ মই পঠাম্। আৰু মোৰো
যোৱা আবশ্যক্ যদি হয় তেবে সিহঁতো মযে সৈতে
৫ যাব। এতিয়া মই মাকিদোনিয়া দি গলে তোমো
লাকৰ্ ওচৰলৈ আহিম কিয়নো মই মাকিদোনিয়া
৬ দি যাব লাগে। আৰু হব পাৰে মই থাকো আৰু
জাড় কালে তোমোলাকৰ্ ওচৰৎ ক্ষেপণ কৰো
মোৰ্ যলৈ গমন্ হয় সেই গমনৎ তোমোলাকে
৭ মোৰ্ উপকাৰ্ কৰা। কিয়নো বাটৎ মই এতিয়া
তোমোলাকক্ দেখা নিদিয়ো কিন্তু যদি ঈশ্বৰে কৰি
ব দিয়ে তেবে তোমোলাকে সৈতে কিছু কাল্ থাকিব
৮ লৈ মোৰ্ আশা আছে। কিন্তু পেন্তিকষ্টলৈকে মই
৯ এফিসসৎ ৰম্ কিয়নো এক ডৰ্ ফলদায়ক্ দ্বাৰ্
মোৰ্ প্ৰতি মেলা আছে আৰু প্ৰতিবন্ধকো ভালেমান
আছে।—

১০ সম্প্ৰতি যেদি তিমোথিয়স আহে তেবে সাৱধান্
হোৱা যেন্ তেঁও তোমোলাকে মৈতে নিৰ্ভয়ে থাকে
কিয়নো যেনে ময় তেনে তেঁও প্ৰভুৰ্ বন্ কৰে ।
১১ এয়েৰেই কোনেও তেঁওক্ ইতিকিং নকৰোক্ কিন্তু
কুশলে তেঁওক্ প্ৰস্থান্ কৰোৱা যেনে তেঁও মোৰ্ ওচৰ
লৈ আহে কিয়নো ভায়ইঁতৰ্ লগৎ তেঁওৰ্ আগমন্
১২ ময় অপেক্ষা কৰো । আমাৰ্ ভাই আপল্লসৰ্ এই
কথা ভায়ইঁতে মৈতে ময় তাকে বড় প্ৰাৰ্থনা কৰিলো
যেন্ তেঁও তোমোলাকৰ্ হাইলৈ যায় কিন্তু এতিয়া
তেঁওৰ্ গমন্ ইচ্ছা নাছিল কিন্তু তেঁওৰ্ আহৰি হলে
১৩ তেঁও যাব্ । পৰ্ দিয়া প্ৰতীতিৰে স্থিৰ্ হোৱা মানু
১৪ হৰ্ নিচিনা কৰা বলী হোৱা । তোমোলাকৰ্ এটাই
১৫ কৰ্ম্ম প্ৰেমৎ কৰা হোক্ । হে ভাইইঁৎ স্তেফানসৰ্
পৰিয়ালইঁতক্ তোমোলাকে জানা যেন সিবিলাকে
আখাইয়াৰ্ প্ৰথম ফল্ আৰু পৱিত্ৰ মানুহৰ্ সে
১৬ ৱাৎ তিতো প্ৰবৰ্ত্ত হয় এয়েৰেই ময় প্ৰাৰ্থনা কৰো যেন্
তোমোলাক্ এই বিধি মানুহৰ্ আৰু আমাৰ্ সদৌ
সহকাৰী আৰু কৰ্ম্মকাৰী মানুহৰ্ আজ্ঞাৱৰ্ত্তী হো
১৭ ৱা । স্তেফানসৰে ফৰ্তুনাতসৰে আখাইকসৰে
১৮ আগমনৎ মোৰ্ বৰ্ আনন্দ কিয়নো তোমোলাকৰ্
যিং কম্ আছিল্ সিইঁতে তাক্ পূৰাইছে সিইঁতেই
মোৰ্ আত্মাকে তোমোলাকৰ্ আত্মাকে আপ্যায়িত,
১৯ কৰিছে এয়েৰেই এই বিধি মানুহক্ শৈ কৰা । আসি
য়াৰ্ মণ্ডলী এটাই তোমোলাকক্ নমস্কাৰ কৰে ।

২০ অকল্লা আৰু প্ৰুস্কিল্লা সিবিলাকৰ ঘৰৎ যি মণ্ডলী
আছে সিবিলাকে প্ৰভুৎ তোমোলাকক্ ভালেমান্ নম
স্কাৰ্ কৰে। এটাই ভাইহঁতে তোমোলাকক্ নম
স্কাৰ্ দিয়ে তোমোলাকে পবিত্ৰ চুমা দি এটায় এটাক
২১ নমস্কাৰ্ কৰা। ময় যি পাঔল্ মোৰ্ আপোন্ হা
২২ তে লেখা এই মোৰ্ নমস্কাৰ। যেদি কোনোএ আ
মাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টক্ চেনেহ্ ন কৰে তেবে সি
২৩ আনাথিমা মাৰানাথা হৌঁক্। আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু
২৪ খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ তোমোলাকলৈ হৌঁক্। খ্ৰীষ্ট
য়িশুৎ মোৰ্ প্ৰেম্ তোমোলাক্ এটাইলৈকে হৌঁক্
আমিন্।— তা

পাওলৰ্ দ্বিতীয় কাকৎ কৰিন্থিইঁতলৈ।

১ প্রথম্ পর্ব্ব।

ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছাৰে যিশু খ্রীষ্টৰ্ পাঁচনি পাওলে আৰু
ভায় তিমোথিয়সে কৰিন্থিয়া মণ্ডলীলৈ আৰু এটাই
আখাইয়াবাসি এটাই পবিত্ৰ বিলাকলৈ কাকৎ
২ লিখে। ঈশ্বৰ্ আমাৰ্ পিতৃৰ্ আৰু প্রভু যিশু খ্রীষ্টৰ্
ওচৰৰ্পৰা তোমোলাকলৈ অনুগ্রহ আৰু শুভ হৌক্।
৩ আমি আপুনি যি শান্তনাৰে ঈশ্বৰৰ্পৰা শান্তিৎ
হোঁ তাতে কোনো দুঃখি মানুহক্ শান্তনা কৰি
৪ বলৈ শকৎ হবলৈ আমাৰ্ এটাই দুঃখৎ যেয়ে
আমাক্ শান্তনা কৰে সেই ঈশ্বৰ্ আমাৰ্ প্রভু যিশু
খ্রীষ্টৰ্ পিতৃৰ্ অর্থাৎ দয়াজনক্ পিতৃ আৰু এটাই
৫ শান্তনা দিয়োতা ঈশ্বৰৰ্ স্তুতি হৌক্ কিয়নো যেনে
কৈ খ্রীষ্টৰ্ যাতনা আমাৰ্ মাজৎ সৰহ হয় তেনে
৬ কৈ খ্রীষ্টৰে আমাৰ্ শান্তনা সৰহ হয়। যি দুঃখ
আমি ভুঞ্জি সেই দুঃখ সহাৎ যি আতি শান্তনা
আৰু ফল্ উৎপাদক্ তৰণি হয় সেই তৰণিৰ্ নিকো
নে সেই দুঃখ হয় যেদি বা শান্তনা পওঁ সিও তোমো
লাকৰ্ এই শন্তনা আৰু তৰণিৰ্ নিকোনে হয়।
৭ তোমোলাক্ যেনেকৈ সেই দুঃখভাগী আছিলা

তেনে শান্তনাভাগী হবা ইয়াক্ জানি তোমোলাকৰ্
৮ অৰ্থে আমাৰ্ যি আশা সিও স্থিৰ্ আছে। কিয়নো
হে ভাইইঁৎ আসিয়াৎ আমাৰ্ যেনে দয়া আছিল্
আমি অপৰিমান্ বলৰ্পৰা সৰহ্ যিহৎ প্ৰাণৰ্
ভৰসা নাথাকে এনে চকা আছিল্ এই কথাৎ তো
মোলাক্ নজনা হই থাকা এই ইচ্ছা আমাৰ্ নহয
কিন্তু আমি আপোনাৰ্ মাজৎ মৃত্যুৰ্ আজ্ঞা পালোঁ
৯ যেন্ আমি আপোনাৎ সঞ্জাৎ ন কৰোঁ কিন্তু যি মৃত্যুএ
মানুহক্ তোলে ইমান্ বৰ্ মৃত্যুৰ্পৰা আমাক্
নিস্তাৰ্ কৰিলে আৰু নিস্তাৰ্ কৰিছে যিহৎ আমাৰ্
১০ ভৰসা আছে তেঁও নিস্তাৰ্ কৰিব এনে যি ঈশ্বৰ্
১১ তেঁওৎ সঞ্জাৎ কৰো। তোমোলাক্ আমাৰথে
প্ৰাৰ্থনা কৰি একে হৈৎ উপকাৰ্ কৰা ভালেমান্
মানুহৰ্ দ্বাৰা যি সামৰ্থ্য আমাক্ দিয়া হইছিল্
সেই নিকোনে আমাৰ্ নিমিত্তে ভালেমানৰ্পৰা
১২ শ্লাঘা হয়। কিয়নো আমাৰ্ মনৰ্ প্ৰমাণ যি
শৰলতাৰে ঈশ্বৰৰ্ যেৰোপযুক্ত অকুটিলতা আচ
ৰপেৰে শাৰীৰিক বিদ্যাৰে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্
অনুগ্ৰহেৰে এই জগতৰ্ মাজৎ আমি আচৰিছো
বিশেষৎ তোমোলাকলৈ যি কৰিছো এই আমাৰ্
আনন্দ।—
১৩ কিয়নো তোমোলাকে যিহক্ পঢ়া শৈ কৰা যিহৎ
ময় ভৰসা কৰো তোমোলাকে শেহলৈকে শৈ কৰি
বা উদ্যাতিৰেহ্ আমি আৰু একো কথা নি লিখো।

১৪ যেনে প্রভু য়িশু খ্রিস্তৰ্ দিনৎ তোমোলাকে আমাৰ্
আনন্দৰ্ কাৰণ বেহানি হবা তেনে আমি তোমো
লাকৰ্ আনন্দ কৰা বেহানি হোঁ তোমোলাকে যেনে
কৈ এভাগে শৈ কৰিছা তেনে ময় আশা কৰে শে
১৫ হলৈকে শৈ কৰিবা ইয়াক্ নিশ্চয় কৰি তোমোলাকৰ্
দ্বিতীয় হিতলৈ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহিবলৈ
১৬ আৰু তোমোলাকৰ্ হায়ে দি মাকিদোনিয়ালৈ যাব
লৈ মাকিদোনিয়াৰপৰা আকও তোমোলাকৰ্ হাই
লৈ আহিবলৈ মোৰ য়িহুদাহ দেশলৈ যি যাত্রা তাৰে
তোমোলাকৰ্ ওপকাৰেৰে অগ্রগামি হবলৈ ময় আ
১৭ গেই হাবৰাইছিলো। এয়েৰেই ময় এনে মনৎ
কৰি অৱহেলা কৰিছিলো বা ময় যি হাবৰাইছিলো
মোৰ্ ওঁওঁ নহয়ং যিহৎ থাকে ময় শৰীৰৰ্ মতীয়া
১৮ তেনেকৈ হাবৰাইছো। কিন্তু ঈশ্বৰ্ যেনে সঁচা
হয় তেৰে আমাৰ্ যেনে বাক্য তোমোলাকৰ্
১৯ প্রতি আছিল সি হয় নহয় এনে নাছিল্ কিয়নো
যাৰ্ কথা আমাৰ্ দোৱাৰা অর্থাৎ আমাৰ্ সাল্বা
নসৰে তিমোতিয়সৰে দ্বাৰা তোমোলাকৰ্ হাইৎ
প্রেচিত্ আছিল্ সি ঈশ্বৰৰ্ পুতেক্ য়িশু খ্রিস্ত হয়
নহয় এনে নাছিল্ কিন্তু সিবিলাকৰ্ মাজৎ হয় আ
২০ ছিল্। কিয়নো আমাৰ্ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ্ গৌৰবৰ্
নিমিত্তে ঈশ্বৰৰ্ এটাই প্রতিজ্ঞা তেওঁৰ্ মাজৎ হয়,
২১ তেওঁৰ মাজৎ আমিন্ আছিল্। এতিয়া যেয়ে তোমো
লাকে সৈতে আমাক্ খ্রীষ্টৎ স্থিৰ্ কৰে আমাক

অভিষিক্ত করিছে যেয়ে মোহরৎ আমাক জাপ্
২২ দিছে আরু আন্যার বাইনা আমার মনৎ দিছে
২৩ তেঁও ঈশ্বর ইয়ার প্রমাণার্থে ময় আপোনার আ
ন্যার ওপরৎ ঈশ্বরক্ সাক্ষী করো তোমোলাকক্
২৪ ক্ষেমিবলৈ ময় ইয়ালৈকে করিন্তলৈ নাহিলো তোমো
লাকর ভক্তির ওপরৎ আমার যি কর্ত্তৃতা আছে সি
নহয় কিন্তু আমি তোমোলাকর আনন্দর লগরিয়া
কিয়নো তোমোলার বিশ্বাসেরে স্থির আছা ।—
পর্ব্ব আপোনার মনর মাজৎ ময় নিশ্চয় করিলো ময়
২ ভারাক্রান্ত হই তোমোলাকর ওচরলৈ নাহোঁ কিয়
নো তোমোলাকক্ যেদি শোকান্বিৎ করঁও তেবে যি
মোরপরা শোকান্বিৎ হয় তাক্ বিনা মোক্ হর্ষিৎ
করায় কোনে মোর আনন্দ তোমোলাকর এটাইরে
আনন্দ আমার এটাইতে এই বিশ্বাস হোৱাৎ ময়
তোমোলাকলৈ লেখিছো আনো যিবিলাকর অর্থে
আমার আনন্দ করা যোগ্য মোর অহার সময়ইৎ
৩ সিইঁতরপরা বিষাদ্ পওঁ। কিয়নো ময় ভালেমান্
লোতক্ পেলায় মনর মহা দুঃখৎ বিথেরে তোমোলা
কর্ তলৈ লেখিছো তোমোলাক্ শোকান্বিৎ হোৱা
৪ সি নহয় কিন্তু আমার যি অত্যন্ত প্রেম্ তোমোলাক
৫ লৈ আছে তোমোলাকে তাক্ জানা কিন্তু যেদি কো
নোৱায় দুঃখ করাইছে তেবে সি মোর অকল্ এ
ভাগ দুঃখ করাইছে তোমোলাকর এটাইকে আতি
৬ ভার্ নি দিও এই নিকোনে ইয়াক্ কঁও। ভালেমান্

মানুহৰ্ যি দণ্ড দিয়া হইছিল্ এনে মানুহৰ্ নিকো
৭ নে সেই বাহক্। এয়েৰেই আন্ পক্ষে তাৰ্ মর্ষণ
শান্তনা কৰিব লগা জানো এনে মানুহ আতি শো
৮ কৎ কদাচিৎ গ্রসিৎ হয় এয়েৰেই তেঁওক্ প্রতি
৯ প্রেম স্থিৰ্ কৰিবলৈ ময় তোমোলাকক্ মাতোঁ। কি
য়নো এটাইতে তোমোলাক্ আজ্ঞাকাৰী হোৱা নে
নোহোৱা ইয়াৰেই তোমোলাকৰ্ প্রমাণ জানিব
১০ লৈ ময় লেখিলোঁ। যাক্ প্রতি তোমোলাকে মর্ষণ
কৰা তাক্ প্রতি ময়ো মর্ষোঁ কিয়নো যাক্ প্রতি ময় যি
কিছু মর্ষিচোঁ তাক্ খ্রীষ্টৰ্ প্রতিনিধি হই তোমো
১১ লাকৰ্ নিকোনে তাক্ মর্ষিলোঁ যেন্ শয়তানে আ
মাক্ পৰাজয় নকৰে কিয়নো তাৰ্ জল্ আমি ন
১২ জনা নোহোঁ। ইয়াৰ পাচৎ খ্রীষ্টৰ্ শুভবার্ত্তা কীর্ত্তন
কৰিবলৈ যেতিয়া ময় ত্রোয়াসলৈ আহিলোঁ আৰু
প্রভুৰ্ দোৱাৰা এক দুৱাৰ্ মোৰ্ আগৎ মেলা হল্
তেতিয়া আপোন ভাই তীতসক্ নেপায় ময় মনৎ
১৩ একো সুখ নেপালোঁ কিন্তু সিহঁতৰ্ আগৎ বিদায়
১৪ হই তাৰপৰা মাকিদোনিয়ালৈ গলোঁ। যেয়ে আ
মাক্ খ্রীষ্টৎ নিতৌ জয়বন্ত কৰোঁতা কৰে আৰু আ
মাৰে সকলো স্থানে তেওঁৰ্ জ্ঞানৰ্ গন্ধ প্রতি প্রকাশ কৰে
১৫ সেয়ে ঈশ্বৰলৈ শ্লাঘা হোক্। কিয়নো যিবিলাক্ মুক্ত
হয় যিবিলাক্ নৰক্ যোগ্য হয় এই দুয়েৰে ঈশ্বৰলৈ
১৬ খ্রীষ্টৰ্ গন্ধ আমি হোঁ। একক্ প্রতি আমি মৃত্যু
লৈকে মৃত্যু দিয়োঁতা গন্ধ হোঁ আনক্ প্রতি আমি

জীৱনলৈকে জীৱন দীয়াঁতা গন্ধ হোঁ আৰু ইয়াক্
৭ কৰিবলৈ শক্তিমন্ত কোন্। কিয়নো থি ভালেমান্
মানুহে ঈশ্বৰৰ বাক্যৎ ভাঁজ দিয়ে সিইঁতৰ নিচিনা
আমি নোহোঁ কিন্তু আমি সৰলভাবে আৰু ঈশ্বৰৰ
দৃষ্টিৎ থাকি ঈশ্বৰে যেনে কয় তেনে খ্রীষ্টৎ কথা
কঁও।—

পৰ্ব্ব আমি আকও আত্মশ্লাঘা কৰিবলৈ ধৰোঁ বা আৰু
৩ কেতেটি মানুহৰ নিচিনা তোমোলাকৰ প্ৰতি বা তো
২ মোলাকৰপৰা আমাৰ হাৎ আখৰৰ দৰ্কাৰ। কি
য়নো আমাৰ মনৎ লেখা এটাই মানুহে জনা পঢ়া
আৰু মহিৰে নহয় কিন্তু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ আত্মাৰে
৩ শিলৰ ফলিৎ নহয় কিন্তু মনৰ মঙহীয় ফলিৎ
লিখিতা আৰু আমাৰ সেৱাৰে নিশ্চয় প্ৰেৰিত
খ্রীষ্টৰ কাকৎ ৰূপ আমাৰ হাৎ আখৰ কাকৎ
৪ তোমোলাকেই আচা। আৰু ঈশ্বৰলৈ খ্রীষ্টৰে
৫ আমাৰ এই ভাৰসা আছে। আমি যেন্ আপোন্
সামৰ্থ্যৎ কিবা কৰিব পাৰোঁ মনৎ এনেকৈ ভাবো সি
৬ নহয় কিন্তু আমাৰ সামৰ্থ্য ঈশ্বৰৰপৰা হয়। তেঁও
আমাক নবিয়ম কাকতৰ শক্তিমান্ সেৱকীয়া কৰি
ছে আখৰৰ নহয় কিন্তু আত্মাৰ কিয়নো আখৰে
৭ বধ কৰে কিন্তু আত্মায় জীৱন দিয়ে। যিশ্ৰএলৰ
সন্ততিইঁতে মোশহৰ মুখৰ লোপ্য কান্তিৰ নিকোনে
এক দৃষ্টিতে তেঁওৰ মুখ দেখিব নোৱাৰিলে শিলৎ
লিখিতা আৰু খুলিতা মৃত্যু কৰোঁতা সেৱাৰ যেদি

৮ এনে কান্তি হয় তেবে আত্মা দিয়োঁতা সেৱা তাৎকৈ
সৰহ কান্তিমন্ত নহব নে কিয়নো দোষৰ দণ্ড দিয়োঁ
৯ তা সেৱা যেদি কান্তিমন্ত হয় পাৰমাৰ্থ্য কৰোঁতা
১০ সেৱা তাৎকৈ কান্তিমন্ত হয়। কিয়নো যি কান্তি
মন্ত হইছে সি অতিক্ৰমী কান্তিৎ তেওঁৰ একো
১১ কান্তি নহল। কিয়নো যি লোপ্ হল্ সি যেদি
কান্তিমন্ত আছিল্ তেবে যি ৰয় সি ততোধিক্ কি
১২ মান্ কান্তিমন্ত হয়। এয়েৰেই আমাৰ্ এনে ভৰসা
১৩ হোৱাৎ আমি বৰ ব্যক্ত কথা কোৱা আচৰোঁ। আৰু
য়িশ্ৰএলৰ্ সন্ততিহঁৎ সেই লুপ্ত হুৱৰ তাৎপৰ্য্য
নেদেখিবলৈ মোশহে আপোন্ মুখৎ ওৰণি
১৪ যেনে দিলে তাৰ্ নিচিনা ন হয়। কিন্তু সিবিলাকৰ্
মন্ অন্ধীকৃত্ আছিল্ কিয়নো পুৰণি নিৰ্দ্ধাৰণ পুথিৰ্
কথা পঢ়া কালৎ সেই ওৰণি আজিলৈকে এনেই
১৫ ৰয় সেই ওৰণি খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা নিলগ্ হয়। আ
জিলৈকে মোশহৰ্ পাঠ্ হোৱা কালৎ সেই ওৰণি
সিহঁতৰ্ মনৎ ৰয় কিন্তু সি প্ৰভুলৈ পালটিলে ওৰণি
১৬ নিলগ্ হয়। প্ৰভু এই আত্মা যতে প্ৰভুৰ্ আত্মা
১৭ ততে মোক্ষ। কিন্তু আৰ্সিৎ যেনে দেখে তেনে আমি
এটাই নঢকা মুখেৰে প্ৰভুৰ্ কান্তি দেখিৎ যেনে প্ৰভুৰ্
আত্মাৰে কৰা হোঁ তেনে এক কান্তিৰ্পৰা আন্ কা
ন্তিৎ সেই মূৰ্ত্তিৎ তদাকাৰ্ হই যায়।—

পর্ব্ব এয়েৰেই আমি অনুগ্ৰহৎ এই সেৱাৰ্ বাব পাই
১ ক্লেশিৎ নোহোঁ কিন্তু অজ্ঞানৎ নাচৰ আৰু ঈশ্বৰৰ্
কথা জল্ৰৈক ব্যৱহাৰ্ নকিৰি কিন্তু প্ৰভুৰ্ আগৎ
২ সত্যতাৰ প্ৰে ছিৰেৰে আপোনাক্ সদোৰে মনৰ্ গোচ
ৰৎ শলাগি লাজ কৰোঁতা কৰ্ম্মৰ্ গুপ্তৎ কথাত
৩ তিছোঁ। কিন্তু আমাৰদ্বাৰা প্ৰৌচিক্ শুভবাৰ্ত্তা যেদি
গুপ্তৎ হই থাকে তেবে ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতিমূৰ্ত্তি খ্ৰীষ্টৰ্
শুভবাৰ্ত্তা পহৰ্ সিইঁতলৈ প্ৰৌচিক্ নহওঁলৈ এই নি
৪ কোনে এই জগতৰ্ পূজ্য বস্তু যি অপ্ৰতীতিইঁতৰ্ মন্
অন্ধলা কৰিছে সেই নৰক্ যোগ্য যাৱহলৈ সি গু
৫ প্তৎ আছে। কিয়নো আপোনাৰ্ কীৰ্ত্তন্ আমি ন কৰোঁ
কিন্তু প্ৰভু খ্ৰীষ্ট য়িশুৰ্ আৰু য়িশুৰ্ নিমিত্তে আপুনি
৬ তোমোলাকৰ সেৱক্ এই কীৰ্ত্তন কৰোঁ। কিয়
নো অন্ধকাৰৰ্দ্বাৰা পহৰক্ দীপ্তি কৰিবলৈ যেয়ে
আজ্ঞা দিলে য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ মুখে ঈশ্বৰৰ্ জ্ঞানৰূপ মা
হাত্ম্য পহৰক্ প্ৰৌচিক কৰিবলৈ সেই ঈশ্বৰে আ
মাৰ মনৎ দীপ্তি কৰিছে।—

৭ কিয়নো আমাৰ এই ধন মৃত্তিকাৰ পাত্ৰৎ আছে
যেন পৰাক্ৰমৰ উত্তমতা ঈশ্বৰৰদ্বাৰা হয় আৰু আ
৮ মাৰদ্বাৰা নহয়। আমি সৰ্ব্বতোভাবে দুঃখী হোঁ কিন্তু
৯ ব্যাকুলিৎ নোহোঁ আমি উৎকণ্ঠিৎ হোঁ কিন্তু নিৰু
পায় নোহোঁ তাড়িৎ হোঁ কিন্তু পৰিবৰ্জ্জিৎ নোহোঁ
১০ অধঃপাতিৎ হোঁ কিন্তু বিনষ্ট নোহোঁ। আমিও পোন

গাৎ নিতৌ প্রভু য়িশু খ্রীষ্টর মৃত্যু বহেঁাতা আচো
যেন খ্রীষ্টর আচরণ আমার শরীরৎ প্রৌচিত হয়
ক্তিয়নো জীৱযুক্ত আমি য়িশুরার্থে নিতৌ মৃত্যুৎ
১১ সমৰ্পিৎ আচো যেন য়িশুর আচার আমার মরীরগা
১২ গাৎ প্রৌচিত হয় । এয়েরেই আমার মাজৎ মৃত্যুএ
কর্ম্ম সিদ্ধি করে কিন্তু তোমোলাকর মাজৎ জীৱনে ।
১৩ যেনেকৈ এই লেখিতা আচে ময় পতীয়ালোঁ এয়েরেই
কথা কলোঁ তেনে আমিও সেই একে প্রতীতিজনক
১৪ আত্মাযুক্ত হই আরু যেয়ে আমার প্রভু য়িশুখ্রীষ্টক
তুলিলে তেঁও যি য়িশুর দোৱারা আমাক তুলির
আরু তোমোলাকে সৈতে আপোন আগৎ স্থাপির
ইয়াক জানি পতীয়ঁও আরু সেই কারোণে কথা কঁও ।
১৫ ক্তিয়নো এটাই তোমোলাকলৈ আচে ভালেমান মানুহ
হর প্রাদ্বারে যি আতি অনুগ্রহ ঈশ্বরর মাহাত্ম্যর
১৬ আনন্দন্য করে সেই কারণে আমি ক্লেশিৎ নোহেঁা
কিন্তু আমার বাহির মানুহর যেদি ক্ষয় হয় তেরে
১৭ অভ্যান্তর মানুহ দিনেং নবীনং হয় । ক্তিয়নো আমি
দৃষ্ট রেহানিলৈ নচঁও মানে কিন্তু অদৃশ্য রেহানি
চায় থাকোঁ তিতরৎ আমার এক নিমিষ মাত্তোন থকোঁ
তা যি লঘু দুঃখ সি তত্তোধিক অত্যান্ত অতিশয়
আরু অনন্ত মর্য্যাদার ভার আমালৈ সিদ্ধি করে
১৮ ক্তিয়নো দৃষ্ট রেহানি কালিক কিন্তু অদৃশ্য রেহানি
অনন্ত ।—

পৰ্ব্ব কিয়নো আমি জানোঁ আমাৰ এই পাৰ্থিৱ বহা ঘৰ
৫ যেদি মুলকি পৰে তেবে ঈশ্বৰ নিৰ্ম্মা হাতে কৰা
স্বৰ্গৎ থকা অনন্ত আমাৰ এক ঘৰ আছে কিয়নো
২ আমি কাপৰ পিন্ধি যেন নাঙ্গট দেখা নোহোঁ এই
আশয়ে আমি এই বহাৎ থাকি আপোনাৰ স্বৰ্গৎ
থকা যি ঘৰৰূপ কাপৰ পিন্ধিবৰ আশাৎ কেঁকুঁও
৩ কিয়নো এই বহাৎ থকা আমি ভাৰ পীড়িৎ হই
কেঁকুঁও কাপৰ সোলোকা হবৰ আকাঙ্ক্ষাৎ নহয়
৪ কিন্তু ওপৰৎ কাপৰ পিন্ধা হবৰ আকাঙ্ক্ষাৎ মৰীৰ
৫ লগা জীৱনে গুসিৎ হোঁ। যেয়ে এই কাৰ্য্যৰ নিকোনে
আমাক যুগুৎ কৰিছে ওঁও ঈশ্বৰ ওঁও অন্য বায়না
৬ আমাক দিছে। এয়েৰেই আমি সদায় সাহিয়াল হোঁ
আৰু যেতেবেলি গাৎ বসতী কৰোঁ তেতেবেলি
আমি প্ৰভুৰ পৰক্ষে যেন হোঁ ইয়াক জানোঁ।
৭ কিয়নো আমি সক্ষাতৎ আচৰো দৃষ্টিৎ নহয়। আমি
৮ সাহিয়াল হোঁ আৰু শৰীৰৎ অবিদ্যমান হই ঈশ্বৰ
৯ ৰৰ ওপৰৎ বিদ্যমান থকাৰ আকাঙ্ক্ষী হোঁ। সেই
নিকোনে বিদ্যমান বা অবিদ্যমান হই তাতে গ্ৰাহ্য
১০ হোৱাৰ নিমিত্তে আমি যতন কৰোঁ। কিয়নো
আমাৰ কৰা কৰ্ম্ম সজ হোক বা বয়া হোক তদনুযা
যি আপোনাৰ শৰীৰৎ কৰা কৰ্ম্মফল যেন আমি
গায় প্ৰতি পাঁও এই নিমিত্তে ঈশ্বৰৰ শোধৰ আসনৰ
আগৎ আমি এটাই থিয় হব লাগিব।—
১১ এয়েৰেই ঈশ্বৰৰ ভয়ঙ্কৰতা জানি আমি মানুহক

শুদ্ৰাঁও । আমি ঈশ্বৰৰ আগৎ প্ৰৌঢ়িক আচোঁ আৰু
যেন তোমালোকৰ মনতো প্ৰৌঢ়িক হোঁ এই আ
১২ মাৰ ভাৱনা আচে। কিয়নো আমি আপোনাৰ শ্লাঘা
আকও নকৰোঁ। কিন্তু আপোনাৰৰ্থে তোমালোকৎ
মাহিয়াল কথা কোৱাৰ হেতু দিওঁ যিবিলাকে অকল্
দৰ্শনতে মাহিয়াল কথা কয় কিন্তু মনৎ নহয় সিবি
লাকৰ্ আগৎ তোমালোকে কিচু প্ৰতুত্তৰ্ দিব পাৰা
১৩ এনে হোৱা। কিয়নো আমি যেদি অত্যন্ত কাৰ্য্যাৰী
হোঁ তেবে সি ঈশ্বৰক্ প্ৰতি বা মজ্ঞান্ হোঁ সিও তো
১৪ মোলাকৰৰ্থে। খ্ৰীস্তৰ্ চেনেহে আমাৰ্ ওপৰৎ বল্
কৰে কিয়নো আমি এই শোধ্ কৰোঁ যেদি এটাইবে
১৫ কাৰণ এজন্ মৰিল্ তেবে এটাই মৰা আচিল্ আৰু
তেঁও এটাইৰ অৰ্থে মৰিল্ যিবিলাক জীয়ে সিহঁৎ
আপোনাৰৰ্থে আৰু যেন্ নিজীয়ে কিন্তু যেয়ে সিহঁতৰ
অৰ্থে মৰিল্ আৰু আকও উঠিল্ তেঁওৰৰ্থে জীয়ে এয়ে
ৰেই শৰীৰৰ্ নিচিনা আমি ইয়াৰ্ পাচৎ কাকো নে
১৬ জানো আৰু শৰীৰৰ্ নিচিনা যেদি খ্ৰীস্তক্ জানোঁ
১৭ তেন্তো এতিয়া তেঁওক্ আৰু নেজানোঁ। এয়েৰেই
যেদি কোনো খ্ৰীস্ত হয় তেবে সি নবীন্ সৃষ্টি হয়
১৮ পুৰণি বৈ গৈচে এটাই নবীন্ হইচে। আৰু যিশু
খ্ৰীস্তৰ্ দোৱাৰা আমাক্ আপোনাৰ্ লগৎ মিল্ কৰি
চে মিলৰ্ সেৱাৰ্ বাব আমাৎ অৰ্পিচে যি ঈশ্বৰে/
১৯ তেঁওৰপৰা এটাই আচে। মিলৰ্ সেৱা এই আপো
নাৰ সৈতে জগতৰ মিল্ কৰি আৰু মানুহৰ্ পাপ

লঙ্ঘন আৰোপণ সিহঁতৰ গাৎ ন কৰি খ্ৰীষ্ট ঈশ্বৰ
১০ আছিল্ আৰু মিল্ শুশ্ৰূষাৰ ভৰ্ আমাৎ সম্পিছে।
এতিয়া আমি খ্ৰীষ্টৰ্ ঘাটনিয়াৰ্ এয়েৰেই আমাৰ
দোৱাৰা ঈশ্বৰে তোমোলাকক্ মিনতি কৰে আমিও
খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰতিনিধি হই তোমোলাকক্ মিনতি কৰোঁ
২১ যেন্ তোমোলাক্ ঈশ্বৰে সৈতে সম্মিল্ হোৱা। কিয়
নো যেয়ে একো পাপ নে জানিলে উঁওক্ তেঁও পাপ
কৰি নিৰূপিছে যেন্ আমি তাতে ঈশ্বৰৰ্ ধৰ্ম্ম নিৰূ
পিৎ হোঁ।—

পৰ্ব্ব তেঁও এই কথা কয় সুগ্ৰাহ্য কালৎ ময় তোমাৰ্ কথা
৬ শুনিছোঁ মকলি কৰাৰ্ দিনা ময় তোমাক্ উপকাৰ্
কৰিছোঁ দেখা এতিয়া সুগ্ৰাহ্য কাল্ আছে এতিয়া মক
৩ লি কৰাৰ্ দিন্ আছে এয়েৰেই কোনো এই শুশ্ৰূ
৪ ষাৰ্ কিচু দোষ নোবোলে এই নিমিত্তে আমি অনো
৫ অনো সহকাৰ্ হই বিষয়ৎ একো বিঘ্ন ন কৰি
৬ কিন্তু ভালেমান্ মহা দুঃখ ক্লেশ সন্তাপ মাৰণ বন্দি
শালৎ থকা হই আমাৰ্ চৰম পৰ্ দিয়া লঘোন্
এই বিলাক্ দশা থকাৎ নিৰ্ম্মলতা জ্ঞান্ দীৰ্ঘকাল সহি
৭ ষ্ণুতা পুতি ধৰ্ম্মাত্মা অকপট চেনেহ সঁচা কথা ঈশ্বৰৰ্
৮ পৰাক্ৰম্ দক্ষিণে বাঁয়ে পাৰমাৰ্থ্য কৰ্ম্মৰূপ সন্মান্ অ
৯ সৎকাৰ্ যশস্যা অযশস্যা এই এটাইবে কপটীৰ্ নি
চিনা কিন্তু সত্যবাদী নিচিনা কিৰ্ নিচিনা কিন্তু সকলে
যানে চিনাকি ম্ৰিয়মানৰ্ নিচিনা কিন্তু দেখা আমি
জীৱন্ত হই দণ্ডিতহঁতৰ্ নিচিনা কিন্তু হত নোহোঁ শো

১০ কান্দিতহঁতৰ্ নিচিনা কিন্তু সৰ্ব্বদা আনন্দিৎ দৰিদ্ৰৰ্ নিচিনা কিন্তু ভালেমান্ মনুহক্ ধনৱন্ত কৰোঁতা ধনৈৰ্ নিচিনা কিন্তু সৰ্ব্বাধিকাৰী এই বিলাক্ ৰূপ হৈ ঈশ্বৰৰ্ সেৱকিয়াহঁতৰ্ নিচিনা এই বিলাক্ কথাৎ আপোনাৰ্ প্ৰমাণ দিয়োঁতা হৈ আমি তোমালোকক্ মিনতি কৰোঁ যেন্ তোমোলাকে ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ ব্যৰ্থ গ্ৰহণ ন কৰা ।—

১১ হে কৰিন্থিইঁৎ তোমোলাকলৈ আমাৰ্ মুখ মেলা
১২ আছে আমাৰ্ মন্ বহ্‌ আছে মই আপোনাৰ্ লৰা
১৩ হঁতক্ যেনে কঁও তেনে কঁও এতিয়া ইয়াৰ্ প্ৰতিফল
১৪ কাৰণে তোমোলাকো বৰ্দ্ধিৎ হোৱা । সঞ্জাতি হঁতে সৈতে অসমান্ জোড়া নহবা কিয়নো পাৰমাৰ্থিকে অপাৰমাৰ্থিকে কি মিত্ৰতা আৰু পোহৰে অন্ধ
১৫ কাৰে কি সাধাৰণ ভাৱ আৰু খ্ৰীষ্টে বলিয়ালে কি ঐক্য শীলতা আৰু অসঞ্জাতিএ সৈতে সঞ্জাতিৰ কি ভাগ্ আৰু দেৱবিলাকে সৈতে ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰৰ্
১৬ কি মিল্ । কিয়নো যেনেকৈ ঈশ্বৰে ইয়াক্ কৈছে সিহঁতৰ্ মাজৎ মই বাস কৰিম্ আৰু ফুৰিম্ মই সিহঁতৰ্ ঈশ্বৰ হম্ আৰু সিহঁৎ মোৰ্ মানুহ হব
১৭ তেনে তোমোলাক্ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰ্ আচা এয়ে ৰেই যিহুৱায় কয় সিহঁতৰ মাজৰ পৰা আহা আৰু বেলেগ হোৱা অশুচি বস্তুনি নচুবা আৰু তোমো
১৮ লাকক্ মই গ্ৰহণ কৰিম্ যিহুৱা সৰ্ব্বশক্তি ইয়াকো

৭ সপ্তম পৰ্ব্ব দ্বিতীয় কাকুৎ কৰিন্থিইঁতলৈ ।—

কয় মম তোমোলোকৰ্ পিতৃ হম্ তোমোলোক্ মোৰ্ লৰা ছোৱালি হবা ।—

পৰ্ব্ব এয়েহেই হে প্ৰিয়ইঁৎ এই প্ৰতিজ্ঞাবিলাক্ হই আমি

১ ঈশ্বৰৰ্ ভয়ৎ পূৰ্ণ্য কৰ্ম্ম সাধি শৰীৰ আত্মাৰে এটাই অশুচিতাবপৰা আপোনাক পবিত্ৰ কৰোঁ ।—

২ আমাক গ্ৰহণ কৰা আমি কাকো হিংসা কৰা নায় আমি কাকো নষ্ট কৰা নায় আমি কাকো ভণ্ড

৩ না কৰা নায় তোমোলোকক্ দোষি কৰিবলৈ মম ই

৪ য়াকৃন কঁও কিয়নো মম আগেই কৈছোঁ তোমোলোকে মৈতে মৰোঁ আৰু তোমোলোকে মৈতে কাল্যাপন্ কৰোঁ এনেকৈ তোমোলোক্ আমাৰ্ মনৎ আছা । তোমোলোকৎ মোৰ্ কথা কোৱা সাহ আছে তোমোলোকৰ্ কথা অমাৰ সাহিয়াল্ কথা কোৱাৰহ্ আছে শান্তনাৰে মম পূৰ আছোঁ মম আপোনাৰ্ এটাই ক্লেশৎ

৫ অত্যন্ত হৰ্ষিৎ আছোঁ । আমি মাকিদোনিয়ালৈ আহিলে আমাৰ দেহৰ একো জিৰণি নাছিল কিন্তু আমি সৰ্ব্বথা ব্যাকুল্ আছিলোঁ বাজৎ ৰণ ভিতৰৎ ভয় কিন্তু

৬ বিষাদি মানুহৰ শান্তনা কৰোঁতা ঈশ্বৰে তীতসৰ্ আগমনেৰে আমাৰ শান্তনা কৰিলে তেঁওৰ আগম

৭ নে অকল সিও নহয় কিন্তু যেতিয়া তেঁও তোমোলোকৰ বৰ ইচ্ছা তোমোলোকৰ্ শোক্ আমাৰ্ প্ৰতি তোমোলোকৰ্ আশক্ত মনৰ্ কথা কলে তেতিয়া তোমোলোকৰ্ কথা যি শান্তনাৰে তেঁও শান্তিৎ আছিল্ সেই শান্তনাৰে আমি শান্তিৎ আছিলোঁ তাতে আমাৰ্ সন্তহ

৮ আনন্দ হল্। কিয়নো এক কাকৎ দি তোমোলাকক্
শোকান্বিৎ কৰিলোঁ হয় তেন্ত্বো অনুশোচ কৰ এতিয়া
ময় অনুশোচ ন কৰোঁ কিয়নো ময় বুজিছোঁ সেই কাক
তে তোমোলাকক্ শোকান্বিৎ কৰিলে হয় কিন্তু সি
৯ কিঞ্চিৎ কাল্ মাত্তোন। এতিয়া মোৰ আনন্দ আছে
তোমোলাকক্ শোকান্বিৎ কৰা হল সি নহয় কিন্তু
তোমোলাক্ মনালটাৰ ওপকাৰক্ শোক কৰিলা
১০ সেই নিকোনে। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্থে তোমোলাক্ শো
কান্বিৎ কৰা হলা আমাৰ দোৱাৰা একোতো তোমো
লাকৰ্ হানি নহয় কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ শোক তৰণি ওপ
কাৰক অনুশোচে মনালটায় কিন্তু সাংসাৰিক শোকে
১১ মৃত্যু ওপজায়। তোমোলাকে যি ঈশ্বৰীয় শোক কৰি
লা তাৰ্ প্ৰমাণাৰ্থে ইয়াক দেখা তোমোলাকৰ্ মা
ত্ৰৎ কি বিধি ওদ্যম আৰু কি বিধি কথা কোৱা আৰু
কি আক্ৰোশ কি ভয় কি অত্যন্ত ইচ্ছা কি তাপ্ কি প্ৰতি
বৈৰ্ সি ওপজালে এইবিলাকৎ তোমোলাকে প্ৰমাণ
দিছা তোমোলাক এই কথাৎ পৰিস্কাৰ হোৱা।
১২ এয়েৰেই তোমোলাকক্ প্ৰতি ময় যি কাকৎ লেখি
ছোঁ সি দোষি কৰিবলৈ নহয় আৰু হানি ভোক্তাৰ্
নিকোনে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ আগৎ আমাৰ যি চি
ন্তা তোমোলাকলৈ সি তোমোলাকৰ আগৎ প্ৰেচিৎ
১৩ কৰলৈ কৰি ছিলোঁ। এয়েৰেই তোমোলাকৰ শান্ত
নাৎ আমি শান্তিৎ আছিলোঁ তীতসৰ আনন্দ তোমো
লাকৰ দোৱাৰা জীয়াইছিল্ তাতে তেঁওৰ আনন্দৎ
১৪ আমাৰো অতিশয় সৰহ আনন্দ আছিল। কিয়নো

তোমোলাকৰর্থে যেদি তাৎ ময় কিবা সাহিয়াল
কথা কৈছোঁ তেঁও ময় লাজ নোহোঁ কিন্তু যেনে ময়
সঁচাকৈ তোমোলাকৎ এটাই কথা কলোঁ তেনে জনা
হয় আমাৰ যি সাহিয়াল কথা ময় তীতসৰ আগৎ
১৫ কলোঁ সিও সঁচা কথা । তোমোলাকে ভয়েৰে কম্পনি
ৰে যেনেকৈ আদৰে গ্ৰহণ কৰিলা তাতে তেঁও তো
মোলাকৰ আজ্ঞানুবৰ্ত্তিতা সুমৰিলৎ তোমোলাকলৈ
তেঁওৰ আৰু সৰহ চেনেহ আছে । এয়েৰেই এটাই
কথাতে তোমোলাকৎ মোৰ সন্তোষ আছে ইয়াৎ
আনন্দ ।—

পর্ব্ব হে ভাইইঁৎ মাকিদোনিয়াৰ মণ্ডলীৎ ঈশ্বৰৰ যি
৮ অনুগ্ৰহ দত্ত আছিল তাক্ তোমোলাকক্ আমি
২ জনাঁও । অর্থাৎ মহাদুঃখেৰে পৰীক্ষা কালৎ সিইঁতৰ
আনন্দৰ বাহুল্য আৰু আতিশয় দাৰিদ্ৰ্য যি ৰূপে সি
ইঁতৰ দানশীলতাৰূপ ধন হোৱাৎ অত্যন্ত আ
৩ ছিল । কিয়নো ময় এই প্ৰমাণ দিয়োঁ যেন সিইঁতে
সেই দান গ্ৰহণ কৰিবলৈ আৰু পুণ্যৱন্ত মানুহৰ
সেই শুশ্ৰূষাৰ ভৰৰ ভাগ গ্ৰহণ কৰিবলৈ আতি
৪ কাৰ্য্যকাৰী হই আমাক্ মিনতি কৰি আপোনাৰ শকতি
লৈকে আপোন শকতিৎকৈ সৰহো আপুনি ইচ্ছুক
৫ আছিল । আমাৰ ভাৱসাৰ নিচিনা ইয়াকো কলে সি
নহয় কিন্তু আপোনাইঁতৰ প্ৰথমতে ঈশ্বৰক্ দিলে তাৰ
৬ পাচে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছানুক্ৰমে আমাকো দিলে । এতদৰ্থে

ভীতনে আমি প্ৰাৰ্থিলোঁ যেনে আৰম্ভিছিল তেনে
তোমোলাকৰ মাজত এই সুকৰ্ম্ম পূৰ কৰিবলৈ।
৭ এয়েৰেই তোমোলাক্ সম্ভ্ৰান্ত আৰু বাক্পটুতা আৰু
জ্ঞান আৰু কৰ্ম্মশীলতা আৰু আমালৈ চেনেহাদি
এটাই কথাতে যেনে অত্যন্ত কৰোঁতা হইছো তেনে
৮ এই সুকৰ্ম্মত অত্যন্ত কৰোঁতা হবলৈ যতন কৰা।
আজ্ঞাৰ নিকোনে ময় এই কথা কওঁ কিন্তু আন্
মানুহৰ উদ্যমৰ্ নিকোনে তোমোলাকৰ্ চেনেহৰ
৯ পাৰমাৰ্থৰ প্ৰমাণ পাবলৈ কওঁ। কিয়নো প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্টৰ্ এই অনুগ্ৰহ তোমোলাকে জানা তেওঁ ধনৱন্ত
হইও তোমোলাকৰ্ নিকোনে দৰিদ্ৰ হল্ তো
১০ মোলাক্ তেওঁৰ দাৰিদ্ৰ্যৰ দোৱাৰা ধনৱন্ত হোৱা।
ইয়াত ময় বুদ্ধি দিয়োঁ কিয়নো এক বৎসৰৰেপৰা
এই ধন্ কৰিছা আৰু আতি উদ্যমি হইছা যি তো
১১ মোলাক্ তোমোলাকৰ্ এয়ে কৰিব লগা হয়। এয়ে
ৰেই যেনে ইচ্ছা কৰিবলৈ উদ্যম আছিল তেনে তো
১২ মোলাকৰ্ সম্পত্তিৰপৰা তাৰ কৰা পূৰোৱা। কিয়নো
ইচ্ছুক্ মন্ প্ৰথমে যেদি হয় তেবে সম্পত্তানুসাৰে মানু
হলৈ গৃহীত হয় আৰু সি সম্পত্তিৰ্ অতিক্ৰমৰ্ নিচি
১৩ না নহয়। আনং মানুহে জীৱণি পায় তোমোলাক্
১৪ ভাৰপীড়িত হোৱা সি নহয় কিন্তু সমতাৰ্ দো
ৱাৰা দিয়া তোমোলাকৰ্ সম্পত্তি সিইঁতৰ্ নিৰ্দ্ধন
তাৰ্ উপকাৰী হয় আৰু সিইঁতৰ্ সম্পত্তি তোমোলা
কৰ্ দিৰ্দ্ধনতাৰ্ উপকাৰী হয় এনে সমতা হবলৈ

১৫ দিয়া । যেনেকৈ এই লিখিতা আছে যি ভালেমান্
সাঁচিলে তাৰ্ একো সৰহ নাছিল্ যি তাকৰ্ সাঁচিলে
তাৰ্ একো কম্‌ নাছিল্ ।—

১৬ তোমোলাকলৈ এনে বৰ্ চিন্তা তীতসৰ্ মনৎ
১৭ দিলে যি ঈশ্বৰে তেঁওৰ্ স্তুতি হোক্। তেঁওৰ্ আগৎ
যেনে কোৱা হল্ তেনে কৰিবলৈ তেঁও কথা মানিলে
১৮ হয় কিন্তু সৰহ ইচ্ছুক্ হই আপোনাৰ মনে তোমো
১৯ লাকৰ্ ওচৰলৈ গল । এটাই মণ্ডলীৰ্ মাজৎ শুভ
বাৰ্ত্তা কৰ্ম্মৎ যি ভাইৰ প্ৰশংসা আছে আৰু সিও অকল্
২০ নহয় কিন্তু সেই একে প্ৰভুৰ্ মহিমা তোমালাকৰ্
উদাম মন্ প্ৰৌচিক্ কৰিবলৈ আমাৰ্ দোৱাৰা যি
অনুগ্ৰহ কৰা যায় সেই অনুগ্ৰহ ভাগ কৰিবলৈ
২১ যেয়ে আমাৰ্ লগৎ যাবলৈ মণ্ডলীৎ নিৰূপিৎ হই
ছিল্ সেই ভাইক্ আমি তেঁওৰ্ লগৎ পঠাইছোঁ ।
২২ আমাৰ্ দোৱাৰা যি বহু দান্ দিয়া হয় সেই দানৰে
কোনেও যিহৎ আমাৰ্ দোষ বুলিব পাৰে তাক্ বৰ্জি
আমি অকল্ প্ৰভুৰ্ শোধৎ নোহোঁ কিন্তু মানুহৰ্
শোধৎ যোগ্যৰূপে বেহানি গোটায় তেঁওক পঠিয়া
২৩ ইছোঁ । আৰু ভালেমান্ বনৎ যি ভাইৰ্ উদামৰ
প্ৰমাণ আমি আকও পাইছোঁ কিন্তু তোমোলাকৎ যি
বৰ সঞ্জাৎ আছে সেই সঞ্জাতৰ্ হেতু এতিয়া আৰু
অতিশয় উদামী যি আছে তেঁওকো সিইঁতে সৈতে
আমি পঠাইছোঁ তীতসৰ কথা যেদি কোনোৱায়
শোধে তেবে তোমোলাকৰ্ কথা তেঁও আমাৰ ভাগী

আৰু লগৰীয়া বা আমাৰ ভাইইঁতৰ কথাতো যেদি
কোনোএ শোধে সিইঁৎ মণ্ডলী বিলাকৰ্ পাঁচনি খ্রীষ্টৰ্
২৪ মহিমা ইয়াক্ জানিবা । এতেকেই তোমোলাকৰ্
চেনেহ আৰু তোমোলাকৰ্ অৰ্থে যি দম্ভ কথা কোৱা
তাৰ্ প্ৰমাণ সিবিলাকৰ্ ওচৰৎ আৰু মণ্ডলীবিলাকৰ্
আগৎ প্ৰেচিৎ কৰা ।—

পৰ্ব্ব পৱিত্ৰ মানুহৰ্ দান দিয়াৰ্ কথাৎ তোমোলা
৯ কৰ্ তলৈ মোৰ্ লেখিবৰ্ প্ৰয়োজন নাই কিয়নো
২ তোমোলাকৰ্ মনৰ ওদামতা মহ জানোঁ ইয়াতে মহ
মাকিদোনিয়া মানুহৎ এক দম্ভ কথা কৈছোঁ আখায়া
এক বৎসৰ্ হল যুগুৎ হুই আছিল্ তোমোলাকৰ্ কাৰ্য্য
৩ বে ভালমান্ মানুহক্ পাৰ্ব্বাৰী কৰিছে কিন্তু আমাৰ্
ইয়াতে তোমোলাকলৈ দম্ভ কথা কোৱা ব্যৰ্থ নহয়
এই নিকোনে আৰু মহ যেনে কৰিছোঁ তেনে যুগুৎ
৪ হোৱা এই নিকোনে মাকিদোনিয়া মানুহে যেদি মো
ৰ্ লগৎ আহি তোমোলাকৰ্ দান্ অযুগুৎ দেখে
তোমোলাকৰ্ এই লাজ কথা আমি একো নকওঁ
কিন্তু আমি এই নিঃসংশয় দৰ্প কথা কোৱাৎ লাজুৱা
৫ হবলৈ ভায়ইঁতক্ পঠাইছোঁ । এতেকেই মনৎ
গুনিলোঁ ভায়ইঁতৎ কৰলগা হৈল্ সিইঁৎ তোমোলা
কৰ ওচৰলৈ আগেই আহিলৎ দানৰ্ কথাৎ তোমো
লাকে আগেই তোমোলাকৰ্ বতৰা দিছিলা সেই
ইচ্ছাপূৰ্ব্বক্ দত্ত বেহানিৰ্ নিচিনা হয় কিন্তু কাৰ্পণ্য
৬ পূৰ্ব্বক্ দিয়া বেহানিৰ্ নিচিনা ন হয় এই নিমিত্তে আ

গৈই গৈ তাক পূৰ্ কৰা । কিন্তু মই এই কথা
কঁও যি অলপ্ সিঁচে সি তাকৰ্ ফল্ পাব যি সৰহ্
৭ সিঁচে সি সৰহ্ ফল্ পাব সদৌৱে যেনেকৈ মনত্
ঠাৱৰাইছে তেনেকৈ বিষাদি নে অহই পুয়োজন্ নে
মানি দিয়োক্ কিয়নো হৰ্ষিত্ দাতাক্ ঈশ্বৰে ভাল্
৮ দেখে । যেনে এই লেখা আছে তেঁও দাৰিদ্ৰুইঁত
৯ লৈ দান্ দিছে তেঁওৰ ধৰ্ম্ম সদায় থাকে তেনেও যি
হেতুৱে তোমোলাকৰ্ সদায় এটাই সম্পত্তিৰ্ আধিক্য
অহই আছে যি এটাই দানশীলতা আমাৰ্ দোৱাৰা
ঈশ্বৰলৈ কৃতজ্ঞতা উপজায় সেই দানশীলৰ্ নিকো
নে তোমোলাক্ এটাই কথাতে ধনৱন্ত অহই সদৌ
সুকৰ্ম্ম কৰাৎ সদায় প্ৰবৰ্ত্তিব পাৰিবলৈ তোমোলাক্
১০ লৈ এটাই অনুগ্ৰহ সৰহ্ কৰিব পাৰে । যি কঠি
য়া সিঁচে তাক্ যেয়ে কঠিয়া দিয়ে তেঁও তোমোলাক
ৰ্ ভোজনলৈ ভক্ষ্য দিয়োক্ আৰু তোমোলাকৰ্
সিঁচা কঠিয়া ভালেমান্ গুণ কৰোক্ তোমোলাকৰ্
১১ ধৰ্ম্ম ফল্ সৰহ্ কৰোক্ । কিয়নো এই শুশ্ৰূষাৰ্ অৰো
১২ ধঁা প্ৰণাৱন্ত মানুহৰ্ নিৰ্ব্বলত টুটা সুদা ন কৰে কিন্তু
খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তাৱে তোমোলাকৰ্ প্ৰৌচিক্ বশ্যতা
নিকোনে আৰু সিইঁতৰ এটাই মানুহলৈ তোমো
১৩ লাকৰ্ স্বেচ্ছাপূৰ্ব্বক্ বটাৰ্ নিকোনে যিবিলাকে এই
শুশ্ৰূষাৰ আদৰ্শৰে ঈশ্বৰক্ শলাগে আৰু ঈশ্বৰৰ্
১৪ যি অনুগ্ৰহ তোমোলাকলৈ আছে যিবিলাকে তাৰ্
নিকোনে তোমোলাকৰ্ কথাৎ অঙ্গীকৃত্ আছে তো

মোলাকৰ্ নিদানে সিহঁতৰ্ যি প্ৰাৰ্থনা তাৰো দো
ৱাৰা এই শুশ্ৰূষা কৰা ঔশ্বৰলৈ বহু শ্লাঘাৰে আতি
১৫ ফলিছে আছে। ঔশ্বৰৰ্ অনিৰ্ব্বচনীয় দানৰ নিমিত্তে
তেওঁলৈ শ্লাঘা হওঁক।—

পৰ্ব্ব অপৰোক্ষ হই সন্থ কিন্তু পৰোক্ষ হই তোমোলাক
১০ লৈ নিৰ্ভয় যি ময় পাওল্ আপুনি খ্ৰীষ্টৰ্ নিৰহঙ্কাৰতা
২ মৃদুতালৈ তোমোলাকক্ মিনতি কৰোঁ। কিন্তু যি
কেতেটি মানুহ দেহানুৰূপ আচাৰীৰ্ নিচিনা আ
৩ মাক্ মানে সিহঁতৰ্ বিৰোধে যি সাহস ময় সাহি
য়াল্ অৱলৈ ময় ঠাৱৰঁও ময় অপৰোক্ষ হই সেই
৪ সাহস সাহিয়াল নোহোঁ এই মিনতি কৰোঁ। এয়ে
ৰেই মনস্ত আছে আৰু ঔশ্বৰ্ জ্ঞানৰ্ বিৰোধে যি
সদৌ সেবুকৰে তা বেহানি আছে তাৰ্ অধঃপাত
কৰোতা হই আৰু সদৌ মানসক্ খ্ৰীষ্টৰ্ আজ্ঞানু
বৰ্ত্তন বশীভূত কৰোঁতাও হই তোমোলাকৰ্ আজ্ঞা
৫ নুবৰ্ত্তন পূৰ্ হলে এটা নমনাৰ্ শাস্তি দিবলৈ যুগুতো
হই আমি দেহত যেদি আচৰোঁ তথাচ দেহানুসা
৬ ৰে ৰণ ন কৰোঁ কিয়নো আমাৰ্ ৰণ কৰা অস্ত্ৰ
দৈহিক্ ন হয় কিন্তু আড়িল্ গচৰ্ ভঙ্গা যি হেৰে হয়
৭ তাৰে ঔশ্বৰৰ্ শকতি আছে। তোমোলাক্ বাহ্য
দৰ্শনানুসাৰে দেখিছা ময় খ্ৰীষ্টৰ্ মানুহ এই মন
কৰি যেদি কোনো সাহিয়াল্ হয় সি আকও শোৰি
কৰি এই মন কৰোক্ যেনে সি খ্ৰীষ্টৰ্ তেনে আমি
৮ ও খ্ৰীষ্টৰ্। হিতলৈ কিন্তু নাশলৈ ন হয় এনে যি

শাসন বাৰে প্ৰভু আমাক দিছে তাৎ আমি যেদি
৯ কিবা দম্ভ কথা কঁও তেবে আমাৰ্ লাজ নহব তো
মোলাকক্ কাকতেৰ ভয় দেখাব খোজোঁ যয় যেন্
১০ এনে দেখা নোহোঁ। কিয়নো মানুহে বোলে
তেঁওৰ্ কাকৎ গহীন্ অৰ্থেৰে মান্য কিন্তু তেঁওৰ্ দৈ
হিক্ ওপস্থিতা নিৰ্ব্বল্ তেঁওৰ্ কথা বোলা ধিক্কাৰ।
১১ এই বিধ মানুহে এই মন্ কৰোক্ আমি পৰোক্ষ
হই যেনে কাকতেৰে বাক্যৎ হোঁ তেনে অপৰোক্ষ
১২ হই কৰ্ম্মৰে হম্। কিয়নো কেৎবিলাকে আপো
নাক্ শলাগে আপোনাইঁতক্ সিইঁতৰ্ মাজৎ গনি
বলৈ সিইঁতৰ তুল্য কৰিবলৈ ভয় কৰোঁ সিইঁতে আ
পোনাইঁতক্ আপোনাইঁতৰ্ জোখাৰে জুখি আৰু
অকল্ আপোনাইঁতক্ দেখি অথনি বিবেচনা কৰি
১৩ জ্ঞানহুন্ত হয়। কিয়নো আমাৰ্ জোখাৰ্ অতিক্ৰম
কৰে আমি দম্ভী নোহোঁ কিন্তু যি জৰু ঈশ্বৰে বাটি
আমাক্ দিছে তদনুসাৰে কৰোঁ সেই জোখা জৰু
১৪ তোমোলাকলৈকে জায়। কিয়নো তোমোলাকৰ্
ঠাইলৈকে যেনে আমি ন গলোহেঁতেন তেনে
আপোনাইঁতক্ আমি নবঢাঁও এই নিকোলে আ
মাৰ্ জোখাৰ্ বাজৎ যি অৰ্থাৎ আনৰ মানুহৰ্
১৫ আধিপত্য ইয়াৎ দম্ভ কথা নকৈ কিন্তু তোমোলা
১৬ কৰ্ মঞ্জাৎ বাঢ়লে তোমোলাকৰ্ সেই ঠালে
আমি শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন্ কৰিয়্ আৰু আমাৰৰ্থে
যুগুৎ কৰা আন্ কাৰো আধিপত্য বিধানৎ দম্ভ

কথা নকৈ আমাৰ বিবাহক্ নিচিনা তোমোলা
কৰ দোৱাৰা আমাৰ্ আতি বৃদ্ধি আমি পাম এই
ভাৱনা কৰি খ্রীষ্ট শুভবার্ত্তা প্রৌচিক্ কৰি তোমোলা
১৭ কৰ ঠাইলৈকে ইয়াৰ দূৰ্ আমি আহিলোঁ কিন্তু
দম্ভ কথা কয় সি ঈশ্বৰক্ নিমিত্ত কৰি কৰোক্ কিয়নো
যি আপোনাক্ শলাগে সি গ্রাহ্য নহয় কিন্তু যাক্
প্রভু শলাগে সি গ্রাহ্য হয় ।—

পর্ব্ব যেদি মোৰ্ ওন্মত্তভাৎ মোক্ কিবা সহিব পাৰা সেই
১১ কৰিবলগা তোমোলাকে মোৰ্ কথাৰে সহা । কিয়
নো ঈশ্বৰীয় তাপেৰে তোমোলাকলৈ ময় তাপিৎ
আচোঁ কিয়নো সতী চোৱালীৰ্ নিচিনা খ্রীষ্টক্ দিবলৈ
এক পতিলৈ ময় তোমোলাকক্ বাগ্দান্ কৰিলোঁ
৩ কিন্তু যেনেকৈ সর্প সুকপটেৰে যাবাক্ চলিলে তেনে
খ্রীষ্টৎ যি শৰলতা আছে জানো তোমোলাকৰ্ মন্
কেনেবাকৈ ইয়াৰ্পৰা নষ্ট হয় এই মই ভয় কৰোঁ।
৪ কিয়নো যিহক্ আমি ঘুষি নাই যি আহে সি যেদি
এনেকৈ আন্ কোনো যিশুক্ ঘোষে যিহক্ তোমো
লাকে পোৱা নাই এনে কৰা এক আত্মাকে যেদি পোৱা
বা যিহক্ তোমোলাকে গ্রহণ কৰা নাই এনে কৰা
কোনো শুভবার্ত্তা যেদি পোৱা তেবে সহা বৰ্ ওচিৎ ।
৫ কিয়নো ময় মন্ কৰোঁ ময় আতিশয় দায় প্রেৰিতৎ
৬ কৈ একেৰি কমি নোহোঁ। যেদি ময় বাক্যৎ সামান্য
৭ হোঁ তথাপি বিদ্যাৎ নোহোঁ কিন্তু এটাইতে আমি
তোমোলাকক্ মাজৎ সদৌ প্রৌচিক্ আচোঁ মই

তোমোলাকৰ্ আগৎ শুভবাৰ্ত্তা বিনামোলে কীৰ্ত্ত
নৰ্ নিকোনে নে তোমোলাকৰ্ বৰ্ হোৱাৰ নিকোনে
৮ আপোনাক্ নম্র কৰাৎ ময় গজৰ্ কৰিছোঁ। তোমো
লাকৰ্ শুশ্ৰূষাৰ নিকোনে আন্ মণ্ডলীৰপৰা বেচ লৈ
৯ সিহঁতৰ্ বিন্চুৰ কৰিলোঁ। তোমোলাকৰ্ ওচৰ্ থা
পিও যেতিয়া মোৰ্ সম্পত্তিৰ্ অসত্তা আছিল্ তেতিয়া
ময় কাৰো বিনোপজীবী নাছিলোঁ কিয়নো মোৰ্ বি
ষয়ৰ অসত্তা আছিল্ মাকিদোনিয়াৰপৰা অহা ভায়
হঁতে তাক্ দিলে তোমোলাকলৈ যেন্ ভাৰ্ দিয়োঁতা
নোহোঁ তেনেকৈ ময় এটাইতে আপোনাক্ ৰাখিছোঁ
১০ তেনেকৈ আপোনাক্ ৰাখিম্। যেদি খ্রীষ্টৰ্ সত্যতা
মোৎ থাকে তেবে আখাইয়া দেশৎ মোৰ্ এই দম্ভ
১১ কথা কোৱা কোনেও হাক্ দিব নোৱাৰে। কিয়নো
ময় তোমোলাকক্ চেনেহ নকৰোঁ নে সেই নিকোনে
১২ নে তাক্ ঈশ্বৰে জানে। কিন্তু যি বয়া কৰাৰ্ হেতু
বিচাৰে সিহঁতে যিহৎ দৰ্প কথা কয় তাৎ সিহঁতে
আমাৰ নিচিনা পোৱা যায় এই নিকোনে সিহঁতৰ্
সেই হেতু খণ্ডনৰ্ নিকোনে যিহক্ ময় কৰোঁ তাক্
১৩ এই নিকোনে কৰোঁ। কিয়নো এনে যি মানুহ সিহঁৎ
মিছা পাঁচনী শাঠ্য কৰোঁতা খ্রীষ্টৰ্ পাঁচনীহঁৎ যেনে
১৪ হয় আপোনাহঁতক্ তেনে কৰোঁতা। ইয়ো কিছু
আশ্চর্য্য নহয় কিয়নো শয়তানে আপুনি দীপ্তিময়
১৫ দূতৰ্ ৰূপ ধৰে এয়েৰেই তেঁওৰ্ সেৱকহঁৎ যেদি

পাৰমাৰ্থ্য কৰ্ম্ম সেৱকইঁতৰ নিচিনা হয় সি আশ্চৰ্য্য
নে সিইঁতৰ শেষকাল সিইঁতৰ কৰ্ম্মৰ নিচিনা হব ।
১৬ ময় আকও কঁও কেঁও মোক বলিয়া নেমানোক যেদি
আন বিধি হয় তেবে আপোনাৎ মোৰ একো দম্ভ কথা
কোৱাৰ নিকোনে মোক বলিয়াৰ নিচিনা গ্ৰহণ কৰা ।
১৭ ময় যি কঁও তাক প্ৰভুৰ অনুসাৰে নকঁও কিন্তু এই
দৰ্প কথন সাহৰ ওনুভৱে যেনে তাৰ নিচিনা ।
১৮ দেহানুসাৰী ভালেমানে দম্ভ কথা কয় এয়েৰেই ময়ো
দম্ভ কয়ঁ । তোমোলাক আপুনি জ্ঞানবন্ত হই হৰ্ষিৎ
১৯ মনে বলিয়াইঁতক সহিচা কিয়নো যেদি কোনোএ
তোমোলাকক বন্দিত্ব আনে যেদি কোনোএ তোমো
লাকক খায় পেলায় যেদি কোনোএ তোমোলাকৰ
২০ সম্পত্তি লয় যেদি কোনোএ আপোনাক বৰ মানুহ
বুলি মানে যেদি কোনোএ তোমোলাকৰ চৰায় তেবে
২১ তোমোলাকে তাক সহিচা । কিয়নো আমি যেনেকৈ
অসাহিয়াল হলোইঁতন তেনে অপমানৰ্থে কঁও
কিন্তু যিহৎ সাহিয়াল হইচোঁ ইয়াক বলিয়াৰ নি
চিনা কঁও হয় কিন্তু তাতে ময়ো সাহিয়াল হইচোঁ ।
২২ সিইঁৎ এব্ৰিইঁৎনে ময়ো সি সিইঁৎ য়িশৰএলীইঁৎ
নে ময়ো সি সিইঁৎ আবৰহামৰ সন্ততিইঁৎনে ময়ো
২৩ সেই । সিইঁৎ খ্ৰীষ্টৰ সেৱকইঁৎ নে ময়ো বলিয়া
ৰ নিচিনা কঁও হয় কিন্তু মই তাৎকৈও বৰ শ্ৰম কৰাৎ
সৰহ কোব খোৱাৎ জোখাৎকৈ সৰহ বন্দিশালৎ
২৪ সিইঁতৰদ্বাৰা বহুবাৰ মৃত্যুৎ প্ৰাণঃহ আছো । ময়

২৫ পাঁচবার য়িহুদীইঁতর হাতে কীল খালোঁ তিনি বেলি
ময় চড়ির টাঙ্গোন খালোঁ এবেলি শিলর গুদা খালোঁ
তিনি বেলি ময় নাবো ভঙ্গা ভুঞ্জিলোঁ এক রাত্রি দিবা
২৬ ময় দৎ আছিলোঁ আরও যাত্রা করাৎ আছিলোঁ
পানির আপদৎ ডকাইতর আপদৎ দেশীলোকর
নিকোনে আপদৎ আন দেশীইঁতর নিকোনে আপ
দৎ নগরর আপদৎ হাবির আপদৎ সাগরর
২৭ আপদৎ মিচা ভাইইঁতর মাজৎ আপদৎ। শ্রম
২৮ আরু বিপৎ পরদিয়া ভোকৎ পীয়াহৎ লঘোনৎ
জাড়ৎ নাঙ্গটে আছিলোঁ এটাই মণ্ডলীর ভরৎ
মোর নিতৌ চিন্তা এই যি বাহিরর কথা এড়ি এইবিলা
২৯ কোন যি নির্ব্বলি হইছে ময় নির্ব্বলি নোহোঁ মি কোন
৩০ যি বাধিৎ অথচ ময় নজলোঁ মি কোন। যেদি মোর
দম্ভ কথা করলাগা হয় আপোন নির্ব্বলি তাৎ দম্ভ
৩১ কথা কম। ময় মিচা কথা নকঁও ইয়াক আমার যিশু
৩২ খ্রীষ্টর ঈশ্বর পিতৃ জানে। দয়াশ্মিক নগরৎ
আরেতস রজার অধীন যি কর্ত্তা তেঁও মোক ধরি
বলৈ-রক্ষরাদি দমেশকইঁতর নগরৎ পহর দিছিল
৩৩ তেতিয়া এক জলঙ্গায় দি ময় বেররে পাঁয়দি পাচিরে
নামি তার হাৎ সাৰিলোঁ।—

১২ মোর দম্ভ কথা করলাগা এয়ে নিমশ্শয় ময় প্রভুর
১ দর্শন আরু প্রেরিতের কথা করলৈ ধরিম। চৈধ্য
২ বৎসর গল ময় খ্রীষ্টৎ এটাক জানিলোঁ মি দেহৎ
বা দেহর বাজৎ ইয়াক ময় বুলিব নোয়ারো ঈশ্বর

জানে এনে মানুহ তৃতীয় স্বৰ্গলৈ আকৰ্ষিৎ হই
৩ ছিল। সি দেহৎ নে দেহৰ বাজৎ ইয়াক ময়
বুলিব নোৱাৰো ঈশ্বৰে জানে কিন্তু এনে এটা যি
প্যাৰদীসৎ আকৰ্ষিৎ হইছিল আৰু মানুহৰ কব
৪ নলগা এনে অনিৰ্ব্বচনীয় কথা শুনিলে। এনে মানু
হৰ্ কথাৎ ময় দম্ভ কথা কম্ কিন্তু মোৰ্ দুৰ্ব্বলতাৰ
কথাৎ যি কথা কঁও তদ্ভিন্ন দম্ভ কথা ময় আপোন
৫ কথাৎ নকঁও। কিয়নো ময় সঁচা কথা কম্ এয়েৰেই
যেদি দম্ভ কথা কৰ খুজচোঁ তেবে ময় অজ্ঞান নহম্
কিন্তু ময় ধৈৰ্য্য ধৰোঁ জানো কোনোএ যি মোৎ দেখে
৬ বা মোৰ কথা শুনে ইয়াৎকৈ বৰ্ মোক্ জানে। ময়
সেই ভালেমান প্ৰেৰিত কথাৎ পৰিমাণৰ সহজ দম্ভী
নোহোঁ এই কাৰোণ শয়তানৰ এক পাঁচনি গাৎ
থকা এক কাঁইট মোক্ মৰিয়াবলৈ মোক্ দিলে।
৭ এয়েৰেই মোৰপৰা তাৰ্ গুচিবলৈ প্ৰভুক্ তিনি বেলি
মিনতি ময় কৰিলোঁ আৰু তেঁও মোক্ বুলিলে তোমা
লৈ মোৰ ভালেমান্ অনুগ্ৰহ আছে তোমাৰ দুৰ্ব্বল
৮ তাৎ মোৰ্ বল্ পূৰ হয়। এয়েৰেই ময় হৰ্ষিৎ
মনে আপোন দুৰ্ব্বলতাৎ দম্ভ কম্ যেন্ খ্ৰীষ্টৰ্ পৰা
৯ ক্ৰম মোৰ্ ওপৰৎ থাকে। সেই নিমিত্তে দুৰ্ব্বলতাৎ
নিন্দাৎ দৰিদ্ৰতাৎ বিপক্ষতা পোৱাৎ খ্ৰীষ্টাৰ্থে দুঃখৎ
ময় সন্তোষ পাঁও কিয়নো যেতিয়া ময় দুৰ্ব্বল তেতিয়া
ময় বলী।—

১০ দম্ভ কথা কোৱাৎ ময় বলিয়া হইছোঁ হয় তো

মোলাকে মোক্ বল্ কৰিলা ময় তোমোলাকৰপৰা শ্লাঘী হোঁ এই তোমোলাকৰ্ কৰিবলগা কিয়নো ময় একো নোহোঁ হয় কিন্তু সেয়ে হলে ময়
১১ আতি ঘায় পাঁচনিসকলৈকে আতি সৰু নোহোঁ। অৱশ্য এটা
ই মাহৎ লক্ষণেতে আশ্চৰ্য্যতে কৰ্ম্মৎ পৰাক্ৰমৎ পাঁচনীৰ্ চিন্ তোমোলাকৰ্ মাজৎ প্ৰৌচিক্ কৰা হল্
১২ ময় আপুনি তোমোলাকক্ প্ৰুতি ভাৰ দিয়োঁতা নাছিলোঁ তাক্ এড়ি তোমোলাক কিসৎ আন মণ্ডলীৰপৰা সৰু
১৩ আছিলা মোৰ্ এই অগাৰ ক্ষমা। দেখা এই তৃতীয় বেলি ময় তোমোলাকৰ্ তলৈ আহিবলৈ সাজু আছোঁ তেতিয়াও তোমোলাকক্ প্ৰুতি ময় ভাৰ্ দিয়োঁ
১৪ তা ক্ষমা্ কিয়নো ময় তোমোলাকৰ্ নিবিচাৰোঁ কিন্তু তোমোলাকক্ কিয়নো মাকবাপেকলৈ লৰাইঁতে সাঁচি বলগা নহয় কিন্তু লৰাইঁতলৈ মাকবাপেকৰ সাঁচি
১৫ বলগা। ময় তোমোলাকলৈ যিমান্ চেনেহ কৰোঁ তাৰে ময় যেদি তাকৰ প্ৰীত হোঁ তেবে তোমোলাকলৈ হৰ্ষিৎ মনে ভগন কৰিম্ আৰু ভগন হম্। সি হি হোক্ তোমোলাকক ময় ভাৰ্ নিদিলোঁ কিন্তু আপ্ দি তোমোলাকক্ কোন্ ছলৎ ধৰিলোঁ। যি মানুহক্ ময় তোমোলাকৰ্ এথেলৈ পাঁচি ছিলোঁ ময় সিহঁতৰ কাৰো দোৱাৰা তোমোলাকৰ ঠাইৎ কিচু লাভ কৰি
১৬ ছিলোঁ। ময় তীতসক প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ তেওঁৰ্ লগৎ ময় এক ভাইক্ পাঁচিলোঁ তীতসে তোমোলাকৰ ঠা

ইৎ কিবা লাভ কৰিলে নে আমি এক মনে সঞ্চৰিলোঁ নে আমি এক বাটে নগলোঁ নে।—

১৭ আকও কঁও তোমোলাকে কি মন কৰা আমি তো
১৮ মোলাকৰ্ হাইৎ আপোনাৰ উত্তৰ দেখঁও। আমি খ্রীষ্টৎ ঈশ্বৰৰ্ আগৎ এটাই কঁও কিন্তু হে প্রিয়তম হুঁৎ তোমোলাকৰ্ হিতার্থে আমি এটাই কর্ম্ম কৰোঁ।
১৯ কিয়নো ময় ভয় কৰোঁ জানো যেনে ময় দেখিব খোজোঁ তেনে উপগত হই তোমোলাকক্ নেদেখোঁ যেনে তোমোলাকে খোঁজা তেনে ময় তোমোলাক লৈ দেখা নোহোঁ আৰু জানোঁ তোমোলাকৰ্ মাজৎ দুৰ্ণাদুৰ্নি আৰু খিয়াল আৰু খঙ আৰু দন্দ আৰু
২০ লগানিয়াৰ আৰু ফুস্‌ফুসি আৰু ওখহা আৰু মৰামুৰা হয় আৰু জানোঁ ময় আকও উপগত হলে মোৰ্ ঈশ্বৰ তোমোলাকৰ্ মাজৎ মোক লাজ
২১ কৰে আৰু যিবিলাকে এতিয়া পাতক কৰি অশুচিতা ৰে আৰু চুলুঙ্গিয়াৰে কামেৰে ভপৎ হোৱা নায় এনে ভালেমান্ মানুহলৈ ময় বিলাপ কৰিব লাগিব।—

পর্ব্ব — এই তৃতীয় বেলি ময় তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহিছোঁ দুয় তিনি সাক্ষীৰ্ মুখে সদো কথা থিৰ্ হব।
৩ খ্রীষ্ট যি তোমোলাকলৈ অশকৎ নহয় কিন্তু তোমোলাকৰ্ মাজৎ পৰাক্রমী তেওঁ আমাৰ্ মাজৎ থাকি কথা কয় ইয়াৰ্ প্রমাণ তোমোলাকে খোজাঁ এয়ৰেই ময় আকও আহি নেথেমিম এই কঁয় আগে
৪ গৈছ তোমোলাকক্ বুলিছিলোঁ আৰু দ্বিতীয় বেলি

যেনে তোমোলাকৰ্‌ ওচৰৎ ওপগাৎ হুই কলোঁহেঁতেন
তেনে আগেই কঁও আৰু এতিয়া ময় অনুপগত হুই
যিবিলাকে পাতক্‌ কৰিছে সিহঁতলৈ আৰু এটাইলৈ
৫ কে ইয়াক্‌ লেখোঁ। কিয়নো তেঁও দুৰ্ব্বলীৰ নিকোনে
ক্ৰুশৎ হত হল্‌ কিন্তু ঈশ্বৰৰ্‌ সামৰ্থ্যৰ্‌ নিকোনে
জীয়াই আছে আমিও তেঁওৰ্‌ মাজৎ দুৰ্ব্বলী হোঁ কিন্তু
তোমোলাকলৈ ঈশ্বৰৰ্‌ যি পৰাক্ৰম সেই পৰাক্ৰমৰ
৬ দ্বাৰা আমি তেঁৰে সৈতে জীৱন ভুঞ্জিম্‌। তোমো
লাকে আপোনাক্‌ আপুনি শোধ কৰা আপোনাৰ
পৰীক্ষা কৰা তোমোলাকে আপোনাক্‌ নেজানা নে
তোমোলাক্‌ যেদি অনুপাদেয় নোহোৱা তেবে খ্ৰীষ্ট
৭ তোমোলাকৰ্‌ মাজৎ আছে। কিন্তু ময় মঙ্গাৎ
কৰোঁ তোমোলাকে জানিবা আমি অনুপাদেয় নো
৮ হোঁ। এতিয়া ময় ঈশ্বৰৰ্‌ আগৎ প্ৰাৰ্থো তোমোলা
কে কুকৰ্ম্ম নকৰিবলৈ আমাৰ্‌ সঁচা হোৱাৰ্‌ প্ৰমাণ
হয় সি নহয় কিন্তু আমি অনুপাদেয়ৰ নিচিনা হলেও
তোমোলাকে সুকৰ্ম্ম কৰা কিয়নো সঁচাৰ্‌ বিৰোধী
আমি একো কৰিব নোৱাৰোঁ কিন্তু সঁচাৰ্‌ পক্ষপাৎ
৯ কৰোঁ। কিয়নো যেতিয়া আমি দুৰ্ব্বলী তোমোলাকে
তেতিয়া আমাৰ্‌ আনন্দো ময় খোজোঁ তোমোলাক্‌
১০ পূৰ্ণ ধৰ্ম্ম হোৱা। সেই নিকোনে তোমোলাকৰ্‌
ওচৰৎ অবিদ্যমান্‌ হুই ময় এই কথা লেখোঁ জানোঁ
বিদ্যমান্‌ হুই যি পৰাক্ৰম হিতাৰ্থে আৰু সংহাৰ
অৰ্থে নহয় ঈশ্বৰে মোক্‌ দিছে তদনুসাৰে ময় টান
ব্যৱহাৰ কৰোঁ।—

১১ শেহৎ হে ভায়ইঁৎ তোমালোকৰ্ কুশল্ হোক্
সম্পূর্ণ ধৰ্ম্ম হোৱা সুশান্তিৎ হোৱা একচিত্ত হোৱা
নির্ব্বিৰোধী হোৱা আৰু চেনেহ শান্তিৰূপ ঈশ্বৰ্
১২ তোমালোকৰ্ ওচৰৎ থাকিব। পবিত্র চুমা দি
১৩ এটাই এটাক্ নমস্কাৰ কৰা। এটাই পুণ্যৱন্ত যাৰ
১৪ হে তোমালোকক্ নমস্কাৰ দিয়ে। প্রভু য়িশু খ্রীষ্ট
ৰ্ অনুগ্রহ আৰু ঈশ্বৰৰ্ চেনেহে আৰু ধৰ্ম্মাত্মাৰ্
সাধাৰণভোগ্ তোমালোকৰ্ এটাইলৈকে হোক্
আমিন্।—

গালাতীয়াইঁতক্ প্রতি পাওলর্ কাকৎ ।—

১ প্রথম পর্ব্ব ।

১ মানুহবপৰা নহয় মানুহৰ হতুৱায়ো নহয় কিন্তু প্রভু য়িশুৰ খ্রীষ্টৰ হতুৱায় আৰু যি উঁওক্ মৃত্যুৰপৰা তুলিলে সেই ঈশ্বৰ্ উঁওব্ হতুৱায় পঠনি
২ যি ময় পাওল্ আৰু মোৰ্ লগৎ যিমান ভায়ইঁৎ আছে আমি গালাতীয়া এটাই মণ্ডলীক্ প্রতি কাকৎ
৩ লেখোঁ ঈশ্বৰ্ পিতৃৰপৰা আৰু যি ঈশ্বৰৰ্ অর্থাৎ আমাৰ পিতৃৰ ইচ্ছানুসাৰে আমাক্ এই কুজগতৰ্ পৰা মুকুৎ কৰিবলৈ আপোনাক্ আমাৰ পাপেৰ
৪ নিকোনে দিলে উঁওৰ শ্লাঘা সদায় হোক্ । আমিন্ ।
৫ সেই প্রভু য়িশু খ্রীষ্টৰপৰা অনুগ্রহে শান্তিএ তো মোলাকলৈ হোক্ ।—

৬ যি তোমোলাকক্ খ্রীষ্টৰ্ অনুগ্রহৰ্ নিমিত্তে মাতিলে তোমোলাক্ তাৰ্পৰা আন্ শুভবার্ত্তা ইমান্ সোঁৰকৈ লড়োৱা আছা ইয়াৎ ময় বিস্ময়াপন্ন আছো ।
৭ সি আন্ নহয় কিন্তু তোমোলাকক্ যি দুঃখ দিয়ে খ্রীষ্টৰ্ শুভবার্ত্তা আন্ বিধি কৰিব খোজে এনে
৮ কেতেটি মানুহ আছে । কিন্তু যি শুভবার্ত্তা আমি তোমোলাকৰ্ আগৎ কীর্ত্তন কৰিছোঁ তদ্ভিন্ন আৰু

একো শুভবাৰ্ত্তা আমি বা স্বৰ্গৰপৰা কোনোবা দূৎ
৯ কীৰ্ত্তন্ কৰে তেৱে সি শাপ পওক্। আমি আগেই
যেনে বুলিছিলোঁ তেনে আৰুও বোলোঁ তোমোলাকে
যিহক লৈছা তাৰ্ এড়ি আন্ শুভবাৰ্ত্তা যেদি কোনোএ
১০ তোমোলাকৰপৰা লয় তেৱে সি শাপ পওক্। ময়
এতিয়া মান্নহক্ বা ঈশ্বৰক্ ওদগাঁও বা ময় মান্নহক্
তুষিব খোজোঁ কিয়নো যেদি মান্নহক তুষিব খোজো
১১ তেৱে ময় খ্ৰীষ্টৰ সেৱক্ হব নোৱাৰো। কিন্তু
হে ভায়হঁৎ ময় তোমোলাকক্ জনাঁও মোৰ্ দোৱা
ৰা যি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰৌচিক্ হয় সি মান্নহৰ্ মতান্ন
১২ সাৰে নহয় কিয়নো ময় মান্নহৰ্ ঠাইৎ নেপালোঁ
আৰু যিশু খ্ৰীষ্টৰ তৎ প্ৰৌচিক ব্যতিৰেক্ তাৎ শি
১৩ ক্ষিৎ নাছিলোঁ। কিয়নো ময় ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীৰ
আতিশয় বিপক্ষতা কৰিলোঁ আৰু নাশ কৰিলোঁ আৰু
মোৰ্ পিতৃ ব্যৱহাৰে আতিশয় ওদ্যমী হই যিহুদী
ইঁতৰ্ মতৎ আপোন দেশী মোৰ্ সমান্ ভালেমান্
১৪ মান্নহপৰা নিপুন আছিলোঁ যিহুদীইঁতৰ্ মতান্ন
সাৰে আগেই মোৰ্ এই যি আচাৰ আছিল্ তাৰ্
১৫ কথাৎ তোমোলাকে শুনিবলৈ পাইছা। ময় আ
পোন মাতৃৰ্ গৰ্ভস্থ যেতিয়া হইছিলোঁ তেতিয়াৰে
পৰা মোক্ বেলেগ কৰিলে আৰু আপোনাৰ্ অনু
১৬ গ্ৰহৎ মোক্ মাতিলে যি ঈশ্বৰে তেঁও যেতিয়া আ
পোন প্ৰতেকক্ আনদেশীয়াইঁতৰ্ মাজৎ কীৰ্ত্তন কৰি
বলৈ তেঁওক মোৰ্ মাজৎ প্ৰৌচিক্ কৰিবলৈ তুষ্ট

আছিল্ তেতিয়া ময় মণ্ডহোৰ তেজেৰে সৈতে পোৰ্ধ
১৭ নকৰিলোঁ। যিবিলাক্ মোৰ্ আগেই পাঁচনী হইছিল যিৰুশালমৎ সিইঁতৰ্ ওচৰলৈ ময় নগলোঁ কিন্তু
১৮ আৰাবি দেশলৈ গলোঁ তাৰপাচে দমাশেকলৈ আকও গলোঁ তিনি বৎসৰ গলৎ ময় পিতৰক্ দেখিবলৈ
১৯ যিৰুশালমলৈ গৈ তেঁওৰ্ লগৎ পোন্ধৰ দিন থাকিলোঁ। কিন্তু প্রভু ভায় যাকুবক্ এতি ময় পাঁচনীইঁতৰ্
২০ মাজৰ কাকো নেদেখিলোঁ। যি কথা ময় তোমা
২১ লাকলৈ লেখিলোঁ দেখা ঈশ্বৰৰ্ সাক্ষাদ্বাৰে ময় মিচা কথা নেলেখোঁ। তাৰ্ পাচে ময় সিৰিয়া আৰু কিলি
২২ কিয়া দেশলৈ আহিলোঁ আৰু যিহুদাই দেশৎ খ্রীষ্টৰ্
২৩ যিং মণ্ডলী সিইঁতৰ্ ওৎ ময় প্রত্যক্ষ অচিনী কি আচিলোঁ অকল সিইঁৎ শুনিচিল যি পূর্ব্বকালৎ যি আ
২৪ মাৰ্ বিৰোধি আচৰিচিল্ সি পূর্ব্বকালৎ যি ধৰ্ম্ম বিনাশ কৰিচিল সেই ধৰ্ম্ম এতিয়া কীর্ত্তন্ কৰিচে তাতে সিইঁতে মোৰ্ অর্থে ঈশ্বৰক্ শলাগিলে।—

পর্ব্ব পাচে চৈধ্য বৎসৰ হল ময় তীতসক্ লগৎলৈ
২ বার্ণব্বাৰ লগৎ যিৰুশালমলৈ গলো। কিন্তু সেই কালৎ ময় প্রৌচিক্ আজ্ঞাৰে গলোঁ আৰু যি শুভ বার্ত্তা ময় আনদেশীইঁতৰ্ আগৎ কীর্ত্তন্ কৰোঁ তাক্ সিইঁতক জনালোঁ কিন্তু অকল প্রসিদ্ধ নাম মানুহ বিলাকৰ্ আগৎ আৰু তাকো নির্জ্জনৎ প্রৌচিক্ কৰিলোঁ জানোঁ কোনো ৰূপে মোৰ্ লড়া ব্যর্থ হয়
৩ বা ময় ব্যর্থ লড়িলোঁহেঁতেন। ময়ে সৈতে যি

তীতস তেঁও গ্ৰীক্ কিন্তু আৰু তাৰ চেল্কটিয়া
৪ হবৰ্ প্ৰয়োজন নাছিল। খ্ৰীষ্ট যিশুৎ মোৰ্ যি
অনিৰ্ব্বন্ধতা তাক্ বিচাৰিবলৈ আমাক্ বন্দিত্বে আ
নিবলৈ চল্কৈ গৃহীৎ যি মিছা ভায়েহঁৎ গুপ্তৎ হুই
সোমাল তাৰ্ নিকোনে শুভবাৰ্ত্তাৰ্ সঁচা তোমোলা
কে থৈতে থাকে এই নিকোনে যিবিলাকক্ বশৰ্হত
৫ তাক্ষণ আমি এতঁাৰো হাই নিদিলোঁ সিহঁতৰ্
৬ কাৰণ এই আছিল্। যিবিলাক্ মান্য মানুহৰ্
নিচিনা জনা গল্ সিবিলাক যেনে হল্ তাতে মোৰ্
একো ভাল বয়া নায় ঈশ্বৰে কাকো চাটু নকৰে
সিহঁতৰ্ মাজৎ যিবিলাক বিশিষ্ট মানুহ মান্য
আছিল সিহঁৎ কথা কতবাৰ্ দোৱাৰা মোৰ্ একো
৭ জ্ঞান নবঢ়ালে। কিন্তু তদ্বিপৰীতে সিহঁতে যেতিয়া
দেখিলে চেলকটিয়াহঁতক্ প্ৰতি শুভবাৰ্ত্তা প্ৰৌচিক্
কৰা বাব যেনেকৈ পিতৰৰ্ হাতৎ সোম্পা তেনে
অচেলকটিয়াহঁতক প্ৰতি মোৰ্ হাতৎ আছিল্
৮ কিয়নো যি চেলকটিয়াহঁতক্ প্ৰতি পাঁচনিৰ্ নিকোনে
পিতৰৰ্ মাজৎ শকৎ আছিল তেঁও আনদেশীৰ
মাজৎ শকৎ আছিল আৰু স্তম্ভৰ নিচিনা দেখা
যয়াকুব আৰু কাইফা আৰু য়োহন্ মোক্ যি অনু
৯ গ্ৰহদিছিল তাকেই যেতিয়া জানিলে তেতিয়া আন্
দেশীহঁতৰ্ হাইৎ আমাৰ্ আৰু চেল্কটিয়াহঁতৰ্
হাইৎ সিবিলাক্ যাবলৈ মোক বাণ বাকে মাৰিবো
১০ ণ ভোগিৰূপ সোঁহাৎ দিলে। কেৱল সিবিলাকে

ইচ্ছা কৰিলে বোলে আমি ভিকস্নইঁতক স্মৰেঁা তা
কো কৰিবলৈ ময় মন দিছিলোঁ।—

১১ কিন্তু পিতৰ্ আন্তিয়োখৎ ওপগৎ হলৎ তেঁওৰ
অনুযোজ্য হোৱাৎ ময় প্রত্যক্ষে তাৰ্ বিপৰীৎ কৰি
১২ লোঁ কিয়নো যখাকুবৰ্ ওচৰ্পৰা কেতেটি মানুহ
অহাৰ্ আগেই তেঁও আন্দেশীইঁতে সৈতে ভোজন
কৰিছিল কিন্তু সিইঁৎ ওপগৎ হলৎ চেল্কটিয়া মা
১৩ নুহ বিলাকৰ্ ভয়ৎ তাক্ এড়ি বেলেগ হল্। আন্
য়িহুদিইঁতে তেঁওৰ লগৎ ভণ্ডনা কৰিলে তাতে বার্ণ
বাও সিইঁতৰ্ ভণ্ডনাৎ ভুমিল। সিইঁতে সৰূপৰ
১৪ নিচিনা শুভবার্ত্তা মঁতে আচৰিলে। এয়েৰেই ময়
ইয়াক্ দেখি সিইঁতৰ এটাইৰে আগৎ পিতৰক্ বুলি
লোঁ তুমি য়িহুদি হই যেদি আন্দেশীইঁতৰ্ নিচিনা
ব্যৱহাৰ কৰা আৰু য়িহুদিইঁতৰ্ নিচিনা নকৰা
তেবে আন্দেশীইঁতৰ্ য়িহুদিইঁতৰ্ নিচিনা ব্যৱহাৰ
১৫ কৰোৱা কি নিকোনে। স্বাভাবিক্ য়িহুদী আৰু
১৬ আন্দেশী পাতকী মানুহ নহয় আমি কর্ম্মশাস্ত্রৰ্
কর্ম্মেৰে মানুহ পাৰমার্থিক কৰা নহয় কিন্তু য়িশু
খ্রীষ্টৎ সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা পাৰমার্থিক কৰা হয়
ইয়াক্ জানি আমিও খ্রীষ্টৎ সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা পাৰ
মার্থিক্ কৰা হোঁ আৰু কর্ম্মশাস্ত্রৰ্ কর্ম্মৰ্ দোৱাৰা
নোহোঁ এই নিকোনে আমি আপনাইৎ য়িশু খ্রীষ্টৎ
সঞ্জাৎ কৰিছোঁ কিয়নো কর্ম্মশাস্ত্রৰ কর্ম্মেৰে কোনো
১৭ প্রাণী পাৰমার্থিক্ কৰা নহব কিন্তু খ্রীষ্টৰ্ দোৱাৰা

পাৰমাৰ্থিক্ হবলৈ কাৰ্য্যাৰী যি আমি যেদি আমি আপোনাইঁত পাতকী জনা হোঁ তেবে খ্রীষ্ট পাপৰ্ পোষক্ নে সি নোহোক্।—

১৮ কিয়নো ময় যিহক্ বিনাশ কৰিছোঁ তাক্ যেদি আকও গঢ়ো তেবে আপোনাক্ অগৰিয়া কৰোঁ।

১৯ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ সেৱাৎ কাল্যাপনৰ্ নিমিত্তে ময়

২০ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰকৰ্ত্তৃক্ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ পক্ষে মৃত হইছোঁ। ময় খ্রীষ্টে সৈতে ক্রুশৎ হত্ হোঁ কিন্তু ময় জীবোঁ সিও ময় নোহোঁ কিন্তু মোৰ্ মাজৎ খ্রীষ্ট জীৱে আৰু ময় দেহৎ জীৱন্ ভুঞ্জো যি জনে মোক্ চেনেহ্ কৰিলে আৰু মোৰৰ্থে আপোনাক্ দিলে সেই ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেকৎ সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা ময় তাক্ ভুঞ্জো।

২১ ময় ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ ব্যৰ্থ নকৰোঁ কিয়নো কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্মেৰে যেদি পাৰমাৰ্থ্য হোঁ তেবে খ্রীষ্ট বৃথা মৰিল্।—

পৰ্ব্ব ৩ হে অবোধ গালাতীয়াইঁৎ তোমোলাকৰ্ মাজৎ ক্রুশৎ হত যিশু খ্রীষ্ট তোমোলাকৰ্ আগৎ প্ৰোচিত্ হইছিল এনে যি তোমোলাক্ তোমোলাকৰ্ সঁচা নে মানিবলৈ তোমোলাকৰ্ মন্ কোনে হৰিছে।

২ তোমোলাকৰ্ ঠাইৎ ময় অকল ময় এই কথা জানিব খোজোঁ তোমোলাকে কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ্ কৰ্ম্মৰ আত্মা পায়ছা নে বা প্ৰতীতি শাস্ত্ৰ শুনাৎ পাইছা। তোমোলাকে এনে অবোধ নে আত্মাৎ আৰম্ভ কৰি

৩ দেহৰ দোৱাৰা সিদ্ধ হোৱা। তোমোলাক্ ব্যৰ্থ

ইমান্ দুঃখ পাইছা যেদি এতিয়ালৈকে তোমোলা
৫ কৰ্ দুঃখ পোৱা ব্যৰ্থ হয় তেবে সি হয়। এয়েৰেই
যি উপদেশ দি তোমোলাকলৈ আত্মা দিয়ে আৰু
তোমোলাকৰ্ মাজৎ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰে সি কৰ্ম্ম
শাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্মৰ দোৱাৰা প্ৰতীতি শাস্ত্ৰ শ্ৰৱণৰ দোৱা
৬ ৰা তাক্ কৰে নে। সি কেনে যেনেকৈ আব্ৰহা
মে ঈশ্বৰক্ পতীয়ালে আৰু পাৰমাৰ্থ কৰ্ম্মৰূপ সি
৭ তেওঁলৈ গণনা হল্ তেনে। এয়েৰেই প্ৰতীতাৱলম্বি
যিবিলাক্ সিবিলাক্ আব্ৰহামৰ সন্ততি ইয়াক্
৮ জানিও। ঈশ্বৰে যি সাক্ষাতৰ দোৱাৰা আন্‌দেশী
হঁতক্ পাৰমাৰ্থিক্ কৰিব ধৰ্ম্ম গ্ৰন্থে ইয়াক আগেই
জানি তোমাৰ দোৱাৰা সৰ্ব্ব দেশীহঁৎ আশীৰ্ব্বাদ
পাবে এই কথা কৈ আগেই আব্ৰহামৰ্ আগৎ
৯ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰিলে। এয়েৰেই প্ৰতীতাৱলম্বি
যিবিলাক্ সিবিলাক্ বিশ্বাসী আব্ৰহামে সৈতে আ
১০ শীৰ্ব্বাদ পায়। কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্ম সম্বন্ধীয়া যিমান মানু
হ সিবিলাক্ শাপাধীন কিয়নো কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ পুথিৎ যি
যি বিলাক্ লেখা আছে তাক্ কৰিবলৈ যি নিতো ন
ধৰে সেই এটাই শাপ গ্ৰস্ত এনে লেখা আছে।
১১ কিন্তু কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ্ কৰ্ম্ম কোনো ঈশ্বৰৰ্ দৃষ্টিৎ পাৰ
মাৰ্থিক্ কৰা নেযায় ইয়াৰ প্ৰমাণ আছে কিয়নো পাৰ
১২ মাৰ্থিক্ যি সি সঞ্জাৎ পূৰ্ব্বক জী[illegible]। আৰু কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ
সঞ্জাতৰ্ সম্বন্ধীয়া নহয় কিন্তু যি সেই কৰ্ম্ম কৰে সি
১৩ তাৰে জীব। আব্ৰহামৰ্ যি আশীষ্ যিশু খ্ৰীষ্টৰ

দোৱাৰা আনদেশীয়া মানুহৰ ওপৰলৈ আহে
এই নিমিত্তে আৰু আমিও মঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা প্ৰতি
জ্ঞাত আত্মা পাওঁ এই নিমিত্তে খ্ৰীষ্ট আমাৰ্ প্ৰতি
নিমিত্ত হই শাপ ভোগৎ নিযোজিত হই আমাক্ কৰ্ম্ম
১৪ শাস্ত্ৰৰ শাপৰপৰা মুক্ত কৰিছে। কিয়নো যি যি
গছৰ্ ওপৰৎ ওঁৰা হয় সি শাপগ্ৰস্ত এনে লেখা
আছে।—
১৫ হে ভায়ইঁৎ মই মানুহ বিলাকৰ নিচিনা কওঁ
সকল মানুহৰ্ নিৰ্ব্বন্ধ যেদি হয় তেৱে সি স্থিৰী
কৃত হলে কোনেও তাক্ ব্যৰ্থ নকৰে তাৎকৈ সৰহ
১৬ একো নকৰে। আবৰহামক্ প্ৰতি তেওঁৰ্ সন্ততিক
প্ৰতি প্ৰতিজ্ঞা কৰা হল তেওঁ সন্ততিইঁতৰ্ বহু বচনৎ
নোবোলে কিন্তু এক বচনৎ তোমাৰ সন্ততিইঁতক্
১৭ প্ৰতি অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টক্ প্ৰতি। যি নিৰ্ব্বন্ধ ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক
খ্ৰীষ্টৎ স্থিৰীকৃত আছিল তাৰপাচে চাৰিশ ত্ৰিশ বৎসৰ
ওপজা কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ সেই নিৰ্ব্বন্ধক ব্যৰ্থ কৰিব নোৱাৰে
১৮ যি প্ৰতিজ্ঞাক্ ব্যৰ্থ কৰে। কিয়নো যেদি কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ
দোৱাৰা আধিপত্য পায় তেৱে প্ৰতিজ্ঞাৰ দোৱাৰা সি
নহয় কিন্তু প্ৰতিজ্ঞাৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰে অনুগ্ৰহ কৰি
১৯ আবৰাহামক্ তাক্ দিলে। তেৱে কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ কিয়ে
লেই সেই আজ্ঞাজনৰ্ নিমিত্তে সেই প্ৰতিজ্ঞাৎ
ওদ্দেশ্য সন্ততি অহালৈকে নিৰ্ব্বন্ধৰ্ পাচৎ দিয়া
গল্ আৰু দূতৰ্ দোৱাৰা এটা মধ্যস্থৰ হাতৎ
২০ সোপ্পা হইছিল্। এক পক্ষৰ সম্বন্ধীয়া যি সি মধ্য

২১ জুৱা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰ এক আছে। তেৱে কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বিৰোধি নে মি নহয় কিয়নো জীৱন দিয়া সমৰ্থ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ দিয়া হলহেঁতেন তেৱে অৱশ্য কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ দোৱাৰা পৰমাৰ্থ হলহেঁতেন।
২২ কিন্তু ধৰ্ম্মগ্ৰন্থে এটাই মানুহক পাতকৰ অধীন কৰি বন্দিৎ কৰিছে বোলে যিশু খ্ৰীষ্টৎ প্ৰতিজ্ঞাত ফল সঞ্জা
২৩ তিহঁতক দিয়া হয়। কিন্তু প্ৰতীতি শাস্ত্ৰ অহাৰ আগেই আমি কৰ্ম্মশাস্ত্ৰৰ অধীন হই প্ৰোচিক
২৪ কৰিবলগা প্ৰতীতি শাস্ত্ৰলৈকে বন্দিৎ আছিলো। এয়েৰেই খ্ৰীষ্টলৈকে এয়েৰেই কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ আমাৰ অধ্যাপক আছিল আমি সঞ্জাতৰ দোৱাৰা পৰমাৰ্থিক হবা
২৫ হোঁ। কিন্তু সঞ্জাত শাস্ত্ৰ আহিলৎ পাছে অধ্যা
২৬ পকাধীন নে থাকিলোঁ খ্ৰীষ্ট যিশুৎ সঞ্জাতৰ দোৱা
২৭ ৰা তোমোলাক এটাই ঈশ্বৰৰ সন্ততি হইছা কিয় নো তোমোলাকৰ মাজৎ যিমান মানুহ খ্ৰীষ্টৎ বুড়িৎ হইছিল তিমান মানুহ খ্ৰীষ্টক পিন্ধিছে।
২৮ যিহুদী আৰু গ্ৰীক বন্দি মুকলি মনিহ তিৰীৰ ভেদ নায় কিয়নো খ্ৰীষ্ট যিশুৎ তোমোলাক এটাই
২৯ এক। আৰু খ্ৰীষ্টৰ মানুহ যেদি তোমোলাক হো ৱা তেৱে আবৰহামৰ সন্ততি আৰু প্ৰতিজ্ঞানুসাৰে অধিকাৰী।—

পৰ্ব্ব ময় এই কথা কঁও অধিকাৰ যেতে দিন বাল্যাৱ
৪ স্থাৎ থাকে তেতে দিন এটাইৰে গিৰি হই বন্দিৎকৈ

২ একো বেলেগ নহয় কিন্তু পিতৃ নিৰূপিত কাল পূৰ্
হোৱালৈকে গুৰুৰ আৰু অধিকাৰইঁতৰ্ অধীন
৩ থাকে। তেনেকৈ আমি বাল্যকালত সংসাৰিক্
৪ কৰ্ম্ম সূত্ৰৰ্ অধীন্ বন্দী আছিলোঁ। কিন্তু কালপূৰ্
হলত কৰ্ম্মশাস্ত্ৰাধীন্ মানুহৰ্ মোচনৰ্ নিমিত্তে
৫ তিৰোত উপজা কৰ্ম্ম শাস্ত্ৰাধীনীভূত আপোন পুত্ৰক্
ঈশ্বৰে পঠালে যেন্ আমি তোলনিয়া পুত্ৰত্ব পাওঁ।
৬ তোমোলাক্ পুত্ৰ হলা এই নিমিত্তে ঈশ্বৰে পিতাঃ
মাতোতা আপোন পুত্ৰেকৰ্ আত্মাক্ তোমোলা
৭ কৰ্ মনলৈ পঠাইছে। এয়েৰেই এতিয়াৰপৰা
তুমি বন্দী নো হোৱা কিন্তু পুত্ৰ হইছা আৰু যেদি
পুত্ৰেক হোৱা যিশুৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰাধীকাৰী আঁ
৮ ছা। সেই কালত তোমোলাকে ঈশ্বৰক্ নে জানি
যিবিলাক বাস্তৱ ঈশ্বৰ নহয় সিইঁতৰ্ শুশ্ৰূষা কৰি
৯ ছা। কিন্তু এতিয়া ঈশ্বৰক্ জানিবৰ পাচত ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক
জনাৰ পাচত যিঃ অশক্ত অফল্ সূত্ৰেৰে তোমো
লাক্ বন্দিত্বত বন্ধিত হব খোজা তাৰ্ অনুবৰ্ত্তী তো
১০ মোলাক কিয় হইছা। তোমোলাকে বিশেষ দিন
১১ মাহ কাল্ বৎসৰ মানিছা। তোমোলাকৰ্ কথাত
ময় ভয় কৰোঁ জানো তোমোলাকলৈ ময় যি শ্ৰম
কৰিছোঁ সি ব্যৰ্থ হয়।—

১২ হে ভায়ইঁত ময় মিনতি কৰোঁ তোমোলাকে মোৰ্
নিচিনা হোৱা কিয়নো ময় তোমোলাকৰ্ নিচিনা হই
ছোঁ তোমোলাকে মোৰ্ একো হানি কৰা নাই।

১৩ তোমোলাকে জানোঁ প্ৰথমতে দেহৰ্ নিৰ্ব্বলতাৎ তোমোলাকৰ্ আগৎ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰোচিৰ্ কৰিলোঁ।
১৪ আৰু মোৰ্ দেহৎ যি পৰীক্ষা আছিল তাতৈ তোমোলাকে অৱহেলা নকৰিলা আৰু হেয়জ্ঞানো নকৰিলা কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ এক দূতৰ্ নিচিনা সাক্ষাৎ
১৫ খ্ৰীস্ত যিশুৰ্ নিচিনা মোক্ গ্ৰহণ কৰিলা। এয়েৰেই যি হৰ্ষৰ্ কথা তোমোলাকে তেতিক্ষণে কলা সেই হয় কৎ কিয়নো তোমোলাকৰ্ কথাৎ ময় এই প্ৰমাণ দিয়োঁ যেদি শক্য হলহেঁতেন্ তোমোলাকে আপোন চকু
১৬ কাঢ়ি মোক্ দিলাহেঁতেন্। এয়েৰেই তোমোলাকৰ্ আগৎ সঁচা কথা কোৱাৎ ময় তোমোলাকৰ্ শত্ৰু
১৭ হইছোঁ নে। সিবিলাকে তোমোলাকক্ প্ৰবৰ্ত্তায় হয় কিন্তু ভালকৈ নহয় সিহঁতে আমাক্ বাজ গুলিয়া
১৮ বও খোজে তোমোলাকে সিহঁতক্ প্ৰবৰ্ত্তোৱা। কিন্তু ভাল্ কৰ্ম্মতৈ ওদ্যমী হোৱা সদা কৰিবলগা অকল্ ময় ওপগৎ হোৱা কালৎ কৰিবলগা সি নহয়।
খ্ৰীষ্টাকাৰ্ তোমোলাকৰ্ মাজৎ ৰচিৎ হোৱালৈকে
১৯ যিবিলাকৰ অৰ্থে ময় আকও গৰ্ভবিথ পাঁও হে মোৰ্ এনে মৰু লৰাহঁৎ ময় তোমোলাকৰ চৰৎ ওপগৎ
২০ হই কথা আন্ বিধে কৰ খোঁজো কিয়নো তোমোলাকৰ্ কথাৎ মোৰ্ সংশয় আছে। হে কৰ্ম্ম
২১ শাস্ত্ৰাধীন্ হবলৈ আকাঙ্ক্ষীহঁৎ তহঁতে মোৎ এনে
২২ কোৱা তোমোলাকে কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ শুনা নে। কিয়নো লিখিতা আছে আব্ৰহামৰ্ দুই পুত্ৰেক্ আছিল

২৩ বেটীৰ গৰ্ভজাত এক ভাৰ্য্যাৰ গৰ্ভজাত এক বেটীৰ গৰ্ভৎ
ওপজা প্ৰত্যেক্ দেহৰ্ অনুসাৰে ওপজিজিল কিন্তু
২৪ ঘৈনীৰ গৰ্ভৎ ওপজা প্ৰতিজ্ঞাৰ ওপজা । এই কথা
এক দৃষ্টান্ত কিয়নো সেই দুয় নিৰ্ব্বন্ধ এই প্ৰথম বন্দিত্ব
২৫ কৰোঁতা সীনী পৰ্ব্বতীয়া নিৰ্ব্বন্ধ অৰ্থাৎ আগাৰ্ কিয়
নো এই আগাৰ্ আৰাবী দেশৎ থকা সীনী পৰ্ব্বৎ
২৬ আৰু যি সম্প্ৰতি য়িৰুশালম্ তাৰ্ সন্ততিএ সৈতে
বন্দি বাবৎ আছে সিএ সৈতে মিলি কিন্তু আমাৰ্
এটাইৰে আয় যি ওপৰৎ থকা য়িৰুশালম্ তেওঁ অনি
২৭ ৰ্ব্বন্ধ । কিয়নো এনে লিখিত আছে হে অগৰ্ভধাৰি
ণী বন্ধ্যা তুমি আনন্দিৎ হোৱা হে অপ্ৰসূতা তুমি
এটাহ্ পাৰিওহা অনাথা তিৰীৰ্ লৰাৎকৈ আয়
২৮ তী তিৰীৰ্ লৰা সৰহ । সম্প্ৰতি হে ভায়হঁৎ যেনে
য়িস্হাক্ আছিল তেনে আমি প্ৰতিজ্ঞাৎ ওপজা লৰা ।
২৯ কিন্তু সেই কালৎ সৰীৰানুসাৰে ওপজিল সি যেনে
কৈ আত্মানুসাৰে প্ৰত্যেকক্ তাড়ন কৰিলে তেনে
৩০ এতিয়াও আছে । কিন্তু ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ কি বোলে প্ৰত্যেকে
সৈতে বেটীক্ বাজ ওলিয়োৱা কিয়নো বেটীৰ্ প্ৰত্যেক
৩১ ঘৈনীৰ্ প্ৰত্যেকৰ্ লগৎ অধিকাৰী নহব । এয়েৰেই
ভায়হঁৎ আমি বেটীৰ্ প্ৰত্যেক্ নোহোঁ কিন্তু ঘৈনীৰ
প্ৰত্যেক্ ।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই যি অনিৰ্ব্বন্ধতাৎ খ্ৰীষ্টে আমাক্ মুক্ত
৫ কৰিছে তাতে স্থিৰ্ হোৱা আৰু দাসত্ব যুৱলিৎ
আৰু আটৈৎ নপৰিবা ।—

২ দেখা ময় পাওল্ তোমোলাকক্ যেদি এই কথা কঁও
তোমোলাক চেলকটিয়া হোৱা তেবে খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰা
৩ তোমোলাকৰ্ একো ফল্ নহব কিয়নো ময় এই প্ৰমাণ
দিয়োঁ গায়প্ৰতি চেলকটা হয় সি কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ এটা
৪ ই কৰ্ম্ম পূৰ্ কৰিবলৈ বন্ধুৱা আছে তোমোলাকৰ্ যি
কৰ্ম্মশাস্ত্ৰেৰে পৰমাৰ্থিক্ হয় সি খ্ৰীষ্টৰপৰা ওচ্ছন্ন
৫ তোমোলাক অনুগ্ৰহৰপৰা খহিলা। কিয় সত্যৰ্
দোৱাৰা পৰমাৰ্থ হয় তাৰ্ ভাৰসা আমি আত্মাৰ্
৬ দোৱাৰা অপেক্ষা কৰোঁতা। কিয়নো যিশু খ্ৰীষ্টৰ
চেলকটা একো নহয় অচেল্কটাও একো নহয় কিন্তু
৭ চেনেহেৰে কৰ্ম্ম কৰোঁতা সত্যৎ এটাই। তোমো
লাক ভাল লৰিছিলা তোমোলাকৰ্ সঁচা জনাৰ
৮ বাধা কৰিলে কোনে। যেয়ে তোমোলাকক্ মাতিলে
তাৰপৰা সম্ভাৱনা নহয় অলপ মেৱা এটাই দলাক্
৯ খমিৰ্ কৰে। প্ৰভুৰ দোৱাৰা তোমোলাকলৈ মোৰ্
১০ এই সত্যৎ আছে তোমোলাক্ আনমন নকৰিবা
কিন্তু যি তোমোলাকক্ অথিৰ্ কৰে সি যি হোক্ শো
১১ ধীৎ তাৰ্ যি ফল সি ভুঞ্জিব। হে ভায়হঁৎ ময়ো
যেদি চেলকটা ওপদেশ কৰোঁ এতিয়ালৈকে বিপক্ষতা
কিয় পঁও সেয়ে হলে ক্ৰুশৰ্ বাধা নিলগিল্ হেতেল্।
১২ এয়ে মোৰ্ বড় ইচ্ছা তোমোলাকৰ্ মন অস্থিৰ্
কৰোঁতাহঁৎ ওচ্ছন্ন হয়।—
১৩ কিয়নো হে ভায়হঁৎ তোমোলাক্ অনিৰ্ব্বন্ধতাৰ
লিকোনে মতা হইছিলা হয় কিন্তু শৰীৰৰ্ স্ব

কর্ম্মৰ্ নিমিত্তে যি অনির্ব্বন্ধতা হয় তাক্ নকৰিবা
১৪ কিন্তু প্রেমেহেৰে এটায় এটাক শুশ্রূষা কৰা। কিয়নো
এটাই শাস্ত্র এক বাক্যেৰে পূৰ্ আছে সেই বাক্য
এই আপোনাৰ নিচিনা আপোনাৰ চাৰিও ফালৰ
১৫ মানুহক্ প্রেম কৰা। কিন্তু যেদি তোমোলাকে
অন্যোন্যে কামোৰা আৰু খায় পেলোৱা তেবে
সাৱধান হোৱা জানো অন্যোন্যে নাশিৎ হোৱা।—
১৬ এয়েৰেই ময় কঁও আত্মাৰে আচৰা আচৰিলে দে
১৭ হৰ অভিলাশ পূৰ নকৰিবা কিয়নো শৰীৰে আত্মা
বিৰোধে আকাঙ্খা কৰে আত্মায় দেহৰ বিৰোধে
আকাঙ্খা কৰে এই দুয়োঁ অন্যোন্যে বিৰোধে
আছে তাতে তোমোলাকে যিহক্ কৰিব খোঁজা
১৮ তাক্ তোমোলাকে নপুৰোৱা। কিন্তু তোমোলাক্
যেদি আত্মাৰপৰা লড়া তেবে তোমোলাক কর্ম্মশাস্ত্রা
১৯ ধীন্ নো হোৱা। এতিয়া দৈহিক কর্ম্ম প্রেকাশিত আছে
২০ অর্থাৎ পৰস্ত্রী ব্যভিচাৰ অশুচিতা কাম্ দেৱপূজা
ডাইনী শত্রুতা বিৰোধ খিয়াল্ উৎপাৎ দন্দ্ব ভকাইৎ
২১ অধর্ম্মাচাৰ্ হত্যা মত্ততা বলীয়া ইত্যাদি যাৰ্ অর্থে
আগেই যেনে বুলিলোঁ তেনে ময় এতিয়াও তোমো
লাক্ কঁও এনেকুৱা কর্ম্ম কৰোঁতাইঁৎ স্বর্গাধিকাৰ নে
২২ পাব। কিন্তু আত্মাৰ্ ফল্ প্রেম আনন্দ নির্ব্বি
২৩ ৰোধ দীঘল্ কাল্ সহা মৃদুতা ভদ্রতা বিশ্বাসিতা
নম্রতা মিতাচাৰিতা ইয়াৰ বিৰোধে কোনো শাস্ত্র
২৪ নায়। যিবিলাকে খ্রীষ্টৰ্ মানুহ আকাঙ্খা কামে

১৫ নৈতে দেহক ক্ৰুশৎ ৰখিছে। আমি যেদি আত্মাৎ
১৬ জীয়ো তেবে আত্মাৎ আচৰোঁ। আমি আত্মশ্লাঘী
নোহোঁ। এটা আন্ এটাক্ খও কৰোঁতা এটায় এটাক্
খিয়াল্ কৰোঁতা নোহোঁ।—

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁৎ যেদি কোনো জগাৰৎ আটকায় তেবে
৬ পৰাক্ৰমার্থ যি তোমোলাক আপোনা পৰীক্ষিত হৈয়া
ক জানি মৃদু স্বভাৱৰ দোৱাৰা এইবিধ মানুহক্
২ আকও ভাল্ কৰা। এটায় আনৰ্ ভাৰ বোৱা আৰু
৩ এনেকৈ খ্ৰীষ্টৰ্ শাস্ত্ৰৰ কৰ্ম্ম পুৰুৱা। কিয়নো যেদি
কোনো অবেহানি হৈ আপোনাক্ বেহানি বুলি
৪ মানে সি আপোনাকে ভণ্ডনা কৰে। কিন্তু সদোএ
আপোন্ কৰ্ম্মৰ্ প্ৰমাণ দিয়োক্ তেবে সি আপোনাৰ্
৫ পৰা আনন্দ পাব আন কাৰোপৰা নেপাব কিয়নো
৬ সায়প্ৰতি স্বকিয়াং ভাৰ্ বব লাগিব। যি বাক্যেৰে
শিক্ষিৎ সি শিক্ষকক্ এটাই ভাল্ বেহানিৰ কিছু
৭ দিয়োক্। নভুলিবা ঈশ্বৰ্ ভণ্ডনা কৰা নহয় যি যিহক্
৮ সিঁচে সি তাৰ্ ফল্ পাব। যি দেহৰ্ উদ্দেশে কৰি
য়া সিঁচে সি দেহৰপৰা ক্ষয়িত্ব ফল পাব। যি আত্মা
ৰ উদ্দেশে কৰিয়া সিঁচে সি আত্মাৰপৰা অনন্ত পৰ
৯ মায়ু ফল পাব। আমিও কৰ্ম্ম কৰা শ্ৰম নেপায় কিয়
নো যেদি শ্ৰম্ নপঁও তেবে যোগ্য কালৎ ফল পাম্।
১০ এয়েৰেই আমাৰ্ যেনে আহৰি তেনে এটাইৰে
১১ শুভ কৰোঁ বিশেষৎ পত্তীয়ওতা সম্প্ৰদায়ৰ্। তোমো
লাকে দেখা তোমোলাকলৈ ময় আপোন্ হাতে কি

১২ মান্ বৰ কাকৎ লিখিছোঁ। যি মান্ মানুহ দৈহিক
বিষয়ৎ বৰ্ ধাৰ্ম্মিক প্ৰসিদ্ধ হব খোজে সিহঁতে কল্
কৰি তোমোলাকৰ্ চেলকাটে যেন্ সিহঁৎ খ্ৰীষ্টৰ্ ক্ৰুশ
১৩ ৰ্ মতীয়া হোৱাৎ বিপক্ষতা নেপায়। কিয়নো
যিবিলাক চেলকটিয়া সিহঁৎ কৰ্ম্মশাস্ত্ৰ নুৰায় কিন্তু
তোমোলাকৰ্ দেহৰ্ দম্ভ কথা কব খোজে যেন্
১৪ তোমোলাক্ চেলকটিয়া হোৱা। কিন্তু প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ্ যি ক্ৰুশৰ্ দোৱাৰা সংসাৰ্ আমোলৈ হত
হইছে আমিও সংসাৰলৈ হত হইছোঁ তাক্ এড়ি
১৫ আন্ কাতো দম্ভ কথা কঁও সি নোহোঁক্। কিয়নো
খ্ৰীষ্ট য়িশুৎ চেলকটা একো নকৰে অচেলকটাও
১৬ একো নকৰে অকল্ নবীন্ সৃষ্টি। যি মান্ মানুহে এই
বিধানৰ্ নিচিনা আচৰে সিহঁতৰ্ ওপৰৎ ঈশ্বৰৰ্
১৭ য়িস্ৰএলৰ্ ওপৰৎ শান্তি দয়া হোক। এতিয়াৰ
১৮ পৰা কোনেও মোক্ ব্যাকুল্ ন কৰোক্। কিয়নো
ময় প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ চিন আপোন শৰীৰৎ ধৰোঁ
হে ভায়হঁৎ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ তোমোলা
কৰ্ মনে সৈতে হোক্। আমেন।—

পাওল পাঁচনীয়ে যি কাকৎ এফেসসীয়াহঁতলৈ লেখিলে ।—

১ প্রথম পর্ব্ব ।

১ ঈশ্বরর ইচ্ছাপূর্ব্বক য়িশু খ্রীষ্টর পাঁচনী পাওলে
এফেসসনিবাসি পবিত্র মানুহ আরু খ্রীষ্ট য়িশুৎ যিসা
২ ন বিশ্বাসী মানুহ সিহঁতলৈ কাকৎ লিখে। ঈশ্বর
আমার পিতৃরপরা প্রভু খ্রীষ্টরপরা অনুগ্রহ কুশল
৩ তোমোলাকলৈ হোঁক। যি জগতর ভিৎ ধরার
আগেই আমাক তার মাজৎ যেনেকৈ মনস্থ করি
লে আমি পবিত্র আরু চেনেহেরে তেঁওর আগৎ নিজ
৪ গরিয়া হোঁ তদনুসারে স্বর্গীয় বথাৎ খ্রীষ্টর দোৱা
রা এটাই পরমার্থিক আশীষ দি আমাক আশীষ যুক্ত
৫ করিচে। আরু যি অনুগ্রহ দোৱারা আমাক প্রিয়
গ্রহণ করিচে আপোনার সেই অনুগ্রহর গৌরবর
৬ শ্লাঘার নিকোনে যি আপোন মনর ইচ্ছানুসারে
আমাক য়িশু খ্রীষ্টর দোৱারা আপোনার দিকোনে
আগেই নিরূপিচে আমি তোল নিয়া পুত্রতা পায় সেই
৭ আমার প্রভু য়িশু খ্রীষ্টর ঈশ্বর পিতৃ ধন্য। যি প্রিয়েরে
তেঁওর তেজর দোৱারা আমি তেঁওর অনুগ্রহধনার
৮ সারে মোক্ষ অর্থাৎ পাপ মোচন পাঁও। যি অনু
গ্রহেরে আপোনার যি মনর ইচ্ছা আপোন মাজৎ

৯ নিয়ম কৰিছে তদনুসাৰে আপোন মনস্থ গুপ্তৎ ভাবে
আমাক জনায় এটাই জ্ঞান সাৱধানভাবে আমালৈ আ
তি দয়তা হুইছে স্বৰ্গৎ থকা পৃথিবীৎ থকা এটাই বেহা
১০ নি কালৰ্ ভৰ পূৰেৰে যুক্ত কৰ্ত্তৃত্বৎ গোটায়। যাৰ
মাজৎ আপোন মনৰ্ আলচৰ্ অনুসাৰে এটাই
কৰ্ম্ম কৰোঁতা ইচ্ছাপূৰ্ব্বক্ পূৰ্ব্বনিয়োজিৎ হুই আধিপা
ত্য পাইছোঁ যি খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰথম শৰণাগত আমি তেওঁৰ্
১১ গৌৰৱৰ স্তুতিলৈ হোঁ। তোমোলাকো সেই সত্যঃ
প্ৰামাণ্য বাক্য অৰ্থাৎ তোমোলাকৰ্ তৰণি দিয়োঁ
১২ তা শুভবাৰ্ত্তা শুনি যাৰ শৰণ ললা তেওঁৰ্ গৌৰৱৰ
প্ৰশংসাৰ নিমিত্তে সেইক্ৰীত আধিপাত্য মোচনলৈকে
১৩ আমাৰ আধিপত্যৰ বাইনা যেয় আছে সেই প্ৰতি
১৪ জ্ঞা কৰোঁতা বিৰ্মাল্মা ৰূপ মোহৰৎ তোমোলাকে
১৫ পতীয়াই যাৰ মাজৎ ছাপ্ দিয়া হলা। এয়েৰেই
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৎ তোমোলাকৰ্ যি সঞ্চাৎ আৰু
১৬ এটাই পবিত্ৰলুহঁতক প্ৰতি যি চেনেহ ইয়াক্ শুনি তো
মোলাকলৈ স্তুতি কৰিবলৈ মই এড়া নায় তোমোলা
১৭ কৰ্ কথা কৈ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট
১৮ ঈশ্বৰ্ মাহাত্ম্যা যুক্ত পিতৃ তোমোলাকৰ্ জ্ঞান ৰূপ
১৯ চক্ষু দীপ্তিমন্ত হলে খ্ৰীষ্ট জ্ঞানেৰে জ্ঞান দিয়োঁতা
পৱিত্ৰ আত্মাক তোমাক্ দিয়ে অৰ্থাৎ তেওঁৰ আহ্বান
২০ যুক্ত ভাৱসাৰে বিস্ময় আৰু পৱিত্ৰলু মাজুহৎ আ
ধিপত্যৰ্ গৌৰৱ ধনত্ব আৰু খ্ৰীষ্টক্ মৃত্যুৰ্পৰা তে
লাৎ আৰু এটাই ৰাজত্ব পৰাক্ৰম সামৰ্থ্য কৰ্ত্তৃত্ব এই

২১ জগতৎ অকল নহয় কিন্তু ভবিষ্যৎ জগতৎ যি যি নাম কোৱা হয় সেই এটাইবিলাকৰ আতিওপৰ স্বৰ্গ ঠাইৎ আপোন সোঁফালৎ তেঁওক স্থাপিলে আৰু
২২ এটাৰে তেঁওৰ ভৰিৰ তলৎ কৰিলে আৰু যি এটাইতে এটাই পুৰওঁতাৰ পুৰ্ণতা অৰ্থাৎ আপোন শৰীৰ স্বৰূপ
২৩ যি মণ্ডলী তাৰ্ নিমিত্তে তেঁওক এটাইৰে অধিকাৰ পাতিলে এই বিলাক কৰাৎ যি সকল মহাপৰাক্রম তেঁওৰ্ মাজৎ প্রেৰিত্ কৰিলে তদনুসাৰে মঙ্গলী আমালৈ তেঁওৰ্ প্রভাৱৰ আতিশয় পাৰ্গৎ তোমোলাক হোৱা।—

পৰ্ব্ব এই সংসাৰ প্রবাহানুসাৰে আকাশ স্বৰূপ প্রভাৱৰ্
২ ৰজা অৰ্থাৎ অমানক্ লৰাইঁতৰ মাজৎ কৰ্ম্ম কৰোঁতা আত্মা তদনুসাৰে যি আজ্ঞালঙ্ঘন আৰু পাপাচৰণ তোমোলাকে আগেই কৰিছিলা সেই আজ্ঞালঙ্ঘনৎ
৩ পাপৎ মৃত তোমোলাকক্ তেঁও জীয়াইছে। সেই ব্যাপাৰৎ দৈহিক মানসিক্ বাঞ্ছা পূৰ কৰোঁতা আমি আপোন দৈহিক্ কামৎ আচৰিলোঁ আৰু আনযাক হৰ নিচিনা স্বভাৱৎ খঙৰ্ পাত্ৰস্বৰূপ লৰা আছিলোঁ।
৪ কিন্তু দয়াৰে ধনৱন্ত ঈশ্বৰ্ যি বৰ্ চেনেহৎ আমাক্ চেনেহ কৰিলে সেই চেনেহৎ যেতিয়া আমি পাপৎ মৃত আছিলোঁ সেই কালৎ খ্রীষ্ট মৈতে আমাক জীয়া
৫ ইছে। অনুগ্রহেৰে তোমোলাকৰ্ ত্ৰণি আৰু
৬ আমাক্ একে লগে তুলিছে আৰু খ্রীষ্ট যিশুৎ স্বৰ্গীয় ঠাইৎ আমাক্ একে ঠাইৎ বহুৱাইছে যি

৭ যিশু খ্রীষ্টৰ দোৱাৰা তেঁওৰ যি দয়া আমালৈ আছে তাৰে আপোন অনুগ্ৰহ ৰূপ আতিশয় ধন ভবিষ্যৎ
৮ কালৎ প্ৰৌচিব্ কৰে কিয়নো সঞ্ৰাতৰ্ দোৱাৰা তো মালাকে অনুগ্ৰহৰে তৰণি পোৱা সেই সঞ্ৰাতো
৯ আমাৰপৰা নহয় কিন্তু ঈশ্বৰে দিয়া। কৰ্ম্মৰে নহয়
১০ জানোঁ কোনোবায় দম্ভকথা কয়। কিয়নো আমাৰ আচাৰৰ্ নিকোনে যি সুকৰ্ম্ম ঈশ্বৰ আগেই নিৰূ পিছে সেই সুকৰ্ম্মৰ্ নিকোনে আমি খ্রীষ্ট যিশুৎ
১১ সৃষ্ট হই তেঁওৰ নিৰ্ম্মিত বেহালি আচো। এতদৰ্থে হস্তকৃত দেহত তদ্ৰূপে সুন্নিত্ব যি চেলকটা তাৰ হতু ৰায় অচেলকটা বুলি সুন্নিত্ব দৈহিক আন্ দশী যি
১২ তোমোলাক্ পূৰ্ব্বকালৎ আছিলা সেইকালৎ য়িশ্ৰএ লৰ্ সমানাধিকাৰ বেলেগ মানুহ প্ৰতিজ্ঞাৰূপ নিৰ্ব্বন্ধহীন্ প্ৰত্যাশাহীন্ ঈশ্বৰহীন্ তোমোলাক জগ
১৩ তৎ আচিলা তালৈ মন্ কৰা। কিন্তু পূৰ্ব্বকালৎ দূৰৈ ৰ তোমোলাক খ্রীষ্টৰ্ তেজেৰে এতিয়া ওচৰীয়া হই
১৪ লা। কিয়নো যি আপোনাৰ্ মাজৎ দুইৰপৰা এটা
১৫ ন মানুহ কৰিবলৈ আৰু কুশৰে সেই শত্ৰুতা হনন্ কৰি তেঁওৰ্ দোৱাৰা এক দেহৎ ঈশ্বৰে সৈতে মি
১৬ লিবলৈ আপোন দেহৎ সেই শত্ৰুতাক্ অৰ্থাৎ বিধা নে বৈৰা আজ্ঞাৰূপ শাস্ত্ৰ লোপ্ কৰি দুয়োকো এক কৰি চে আৰু আমাৰ্ মাজৎ থকা বেলেগ কৰোঁতা বেৰ
১৭ ভাঙ্গি পেলাইছে আৰু আহি দূৰৈৎ থকা তোমো লাকলৈ ওচৰীয়া সিইঁতলৈ মিলৰ্ কথা কীৰ্ত্তন্ কৰি

১৮ ছে। তেঁৱেই আমাৰ মিল। কিয়নো তেঁওৰ দোৱাৰা
পিতৃৰ ওচৰৎ এক আত্মাৰ আমাৰ দুয়োৰোঁ যাৰ
১৯ লগা বাট আছে এয়েৰেই এতিয়া তোমোলাক এতি
২০ য়াৰপৰা আন জাতি বিদেশী নোহোৱা কিন্তু পূণ্য
২১ বস্তুইঁতৰ এক নগৰৎ থকা ঈশ্বৰৰ পৰিয়াল মানুহ
আৰু যাৰ মাজৎ এটাই গাঁথনি যোগ্য ৰূপে যোড়া
২২ লাগি পুভুৎ এক পবিত্ৰ মন্দিৰৎ ক্ৰমে২ বাঢে, আৰু
যাৰ মাজৎ তোমোলাক ধৰ্ম্মাত্মাৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ
এক নিবাসাৰ্থে একেহ্‌াইৎ গাঁথা হৈছা সেই য়িশু
খ্ৰীষ্ট আপুনি মুখ্য চুক্ হলৎ পাঁচনী আচাৰ্য্য ৰূপ
বুনিয়াদৰ ওপৰৎ গুথিৎ আছা—

পৰ্ব্ব এই নিমিত্তে আনদেশীয় তোমোলাকলৈ মই
৩ পাওল্ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ বন্দিয়াৰ আছোঁ। তোমোলাকৰ
নিমিত্তে মোক্ পুতি সোপ্পা যি ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ ৰূপ
৩ দিয়া বাৰ তেঁওৰৰ্থে তোমোলাকে শুনি থাকিবা মই
৪ আগেই যেনেকৈ সংক্ষেপে লিখিলোঁ আৰু যিহৰ
৫ পঢ়িলে খ্ৰীষ্টৰ গুঢ় কথাৎ মোৰ জ্ঞান জানিব পাৰিবা
তেঁও প্ৰৌঢ়িক ৰবি এই গুঢ় কথাৎ ক্ষেনেকৈ মোক্
জনালে অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ পুভাৱৰ সফল্ কৰাৰে তেঁওৰ
যি অনুগ্ৰহ ৰূপ দান মোলৈ দিয়া হৈছে তদনুসা
৬ ৰে যি শুভবাৰ্ত্তাৰ সেৱক্ কৰা মই হলোঁ সেই শুভ
বাৰ্ত্তাৰ দোৱাৰা আনদেশীয়াইঁৎ সহাধিকাৰী এক
শৰীৰীয়া খ্ৰীষ্টৎ তেঁওৰ যি২ পুতিজ্ঞা আছে তেঁওৰ
৭ ভাগী যি হব এইবিলাক্ গুঢ় কথা কয় আন্মাৰ দোৱা

ৰা তেঁওৰ প্ৰণ্যৱন্ত পাঁচনী আচাৰ্য্য বিলাকৰ হাইৎ
এতিয়া যেনে প্ৰৌচিত তেনে আন্‌কালৎ প্ৰৌচিত্ না
৮ চিল্। যয় এটাই প্ৰণ্যৱন্ত মান্নহৎকৈ ক্ষুদ্ৰ হোঁ
৯ কিন্তু যাৰ দোৱাৰা আমি নিৰ্ভয়ত্ব মাহৎ সাক্ষাৎ
১০ যি অনন্ত গমনাধিপত্য পাঁও সেয়ে আমাৰ প্ৰভু য়িশু
১১ খ্ৰীস্তৎ অনন্ত নিয়ম ঈশ্বৰে কৰিছে তদনুযায়ী ঈশ্ব
ৰৰ্ বহু বিধজ্ঞান মণ্ডলীৰ্ দ্বাৰা স্বৰ্গীয় স্থানৎ থকা
ৰাজ্য আৰু পৰাক্ৰম সমূহৰ্ আগৎ এই কালৎ
জনাবলৈ খ্ৰীস্তৰ্ চিন্তনীয়া ধন আন্‌দেশীইঁতৰ্ আ
১২ গৎ কীৰ্ত্তনৰূপ যি বাৰ আৰু য়িশু খ্ৰীস্তৰ্ দোৱাৰা
এটাইকে সৃজিছে ঈশ্বৰ্ তেঁওৰ মাজৎ জগতৰ্
আৰম্ভাৱধি যি নিয়ম গুপ্তৎ আছিল্ তাৰে ভোগ
সাধাৰণ এটাই মান্নহক্ জনোৱা বাব এই অনুগ্ৰহ
১৩ মোক্ দিছে। এয়েৰেই তোমোলাকৰ্ গৌৰৱ
অৰ্থাৎ তোমোলাকৰ নিকোনে মোৰ্ যি দুঃখ তো
মোলাক্ তাকে ক্লেশিত নোহোৱা ইয়ালৈ বড় ইচ্ছা
১৪ কৰোঁ। এইনিকোনে স্বৰ্গস্থ পৃথিবীস্থ সম্প্ৰদায় পৰি
১৫ য়াল যাৰ নামে প্ৰসিদ্ধ সি আমাৰ্ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীস্তৰ্
১৬ পিতৃৰ ওচৰৎ যয় আঁঠু পাতো যেন তেঁও আপোন
গৌৰৱ ধনানুসাৰে আপোন আত্মাৰ্ দোৱাৰা আন
মনিত্তে বলেৰে বলী কৰা স্কাৰলৈ তোমোলাকৰ্
দিয়ে সঞ্জাতৰ্ দোৱাৰা খ্ৰীস্ত আমাৰ মনৎ বসতি
১৭ কৰে যেন্ তোমোলাক্ চেনেহেৰে বদ্ধ মূল শকৎ
লগা হই এটাই প্ৰণ্যৱন্তে সৈতে জানৰ্ অগীমা যি

১৮ খ্ৰীষ্টৰ্ চেনেহ তাৰ্ দীঘল্ প্ৰথল দখ্ব ওখ্ব কি
ইয়াৰ্ অৰ্থ গ্ৰহণ কৰিবলৈ সমৰ্থ্যাপন্ন হোৱা তো
১৯ মোলাকে ঈশ্বৰৰ্ পৰিপূৰ্ণ হোৱা এতিয়া যি আমাৰ
২০ মাজৎ প্ৰভাৱানুসাৰে আমাৰ্ যেতো চিন্তা শকতিৎ
কৈ অতিশয়ৰূপে কৰিবলৈ সমৰ্থ তাকে যিশুৰ্ দোৱা
ৰা এটাই ধৰ্ম্মাস্থক্ৰমে অনন্ত কাললৈকে মণ্ডলিৎ
গৌৰৱৰ্ শ্লাঘা হোক্ আমিন।

পৰ্ব্ব এতেকেই প্ৰভুৰ্ বন্দিয়াৰ্ মঁয় তোমোলাকৰ্ মিন
৪ তি কৰোঁ যেন্ তোমোলাক এটাই নম্ৰতা মৃদুতা দ্ধ
কাল সহিষ্ণুতা কৰি চেনেহেৰে অন্যোন্যে সহিষ্ণু
৩ হই নিৰ্বিৰোধ্ৰ ভক্ত বান্ধেৰে আত্মাৰ ঐক্য ৰাখিব
লৈ যতন কৰি যি আহ্বানেৰে আহ্বত আছা সেই
৪ আহ্বান যোগ্য আচৰা। তোমোলাক যি আহ্বানে
ৰে আহ্বত আছা তাৰ্ এক ভাৰসাৰে তোমোলাক
যেনে আহ্বত আছা তেনে এক শৰীৰ এক আত্মা
৫ এক প্ৰভু এক মজ্জাৎ এক বুড় আৰু সৰ্ব্বোপৰিস্থ
৬ সৰ্ব্বব্যাপী তোমোলাকৰ্ এটাইৰে মধ্যবৰ্ত্তী এটাইৰে
৭ এক ঈশ্বৰ্ পিতৃ আছে। কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ্ দানৰ পৰি
মানানুযায়ী আমাৰ গোটে প্ৰতি অনুগ্ৰহ দিয়া
৮ হইছে সেই নিমিত্তে কয় যেতিয়া তেঁও ওপৰলৈ
ওঠিল তেতিয়া শত্ৰুগ্ৰস্তাক্ বান্ধি হৰণ কৰিলে
৯ মানুহলৈ দান দিলে। তেঁও ওপৰলৈ গতি কৰিলৎ
তাৰ্ ইয়াক্ এতি অৰ্থ কি তেঁও প্ৰথমতে পৃথিবীৰ্
১০ মাজৎ তলৰ্ ঠাইৎ নামিল্। যি নামিল তেঁও

সেই জন যি এটাইকে পূৰ কৰিবলৈ এটাই স্বৰ্গৰ
১১ ওপৰা উঠিল্। আৰু আমি এটাই ভক্তিৰ্ ঐক্য
ঐশ্বৰপুত্ৰ জ্ঞানেৰে পূৰ হোৱালৈকে পূৰ্ণ্য মানুহ
১২ অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্টৰ পূৰ্ণতাৰ দীঘলৰ্ যোগ্য পোৱালৈকে,
পৱিত্ৰজন্ত মানুহৰ শুদ্ধতা পুৰাবলৈ সেৱাৰ নিকোনে
১৩ খ্ৰীষ্ট দেহৰ পূৰণাৰ্থে কেতেটি পাঁচনী কোতেটি আ
চাৰ্য্য কেতেটি শুভবাৰ্ত্তা বোলোতা কেতেটি ৰখিয়া
শিকওতা তেঁও দিলে আৰু ইয়াৰ পাচৎ লৰা নো
১৪ হোঁ আৰু মানুহৰ্ বঞ্চনা কুবুদ্ধিৰে ভণ্ডনা কৰিবলৈ
গুপ্তৎ হুই থাকে আমি তাৰে সদৌ শিক্ষাৰূপ বায়ু
১৫ ৰে ইফাল সিফাললৈ উডুৱা নোহোঁ। কিন্তু যি মূৰ
অৰ্থাৎ খ্ৰীষ্ট আমি চেনেহেৰে সঁচা কথা কবলৈ
১৬ এটাই কৰ্ম্মেৰে তেঁওৰ মাজৎ বাচোঁ যাৰপৰা এটাই
দেহ যোগ্য ৰূপে যোৰা যায় সদৌ অঙ্গৰ্ পৰিমাণ
ৰ অনুসাৰে কৰ্ম্ম সাধিনাৰ মাৰে যাঁলৈ গাঁঠি দিয়ে
তাৰে আটিল হুই চেনেহেৰে আপোনাক আৰু
১৭ বঢ়াবলৈ দেহক্ বঢ়ায়। এয়েৰেই ময় প্ৰভুৎ কওঁ
তেঁওৰ প্ৰমাণ দি আপোন মনৰ শূন্যতাৎ সিইঁতৰ্
১৮ বুদ্ধি অন্ধকাৰী হুও হুই যেনে আনুং আনদেশীইঁতে
আপোন মনৎ অন্ধতা নিকোনে আপোন অন্তৰৰ
অজ্ঞতাৰ্দ্দুক ঐশ্বৰীয়া জীৱনৰপৰা বিমন হুই চৈত
১৯ ন্য উল্লঙ্ঘন কৰি আতি লালসেৰে এটাই অশুচি কৰ্ম্ম
কৰিবলৈ লুষ্টৎ আপোনাক্ অৰ্পিজে তোমোলাকে
২০ ইয়াৰ্ পাচৎ সিইঁতৰ নিচিনা নাচৰা। কিন্তু যেদি

২১ তোমালাকে তেঁওৰ কথা শুনিছা আৰু পূৰ্ব্বাচৰণৰ
২২ কথা সেই কপটাভিলাষানুসাৰে মলিন প্ৰৰণি মানুহ
২৩ ক এৰা আপোন মনৰ বাঞ্ছাৰে নবীকৃত হবলৈ
আৰু যেন নবীন মানুহ ঐশ্বৰানুৰূপে পৰমাৰ্থ
২৪ তা সত্য পবিত্ৰতাৰে সৃজা হইছে তাক পিন্ধিবলৈ
য়িশুৎ যেনে সত্যতা আছে তেনে তেঁওৰ থিশিক্ষিৎ
হই থাকা তেৱ তোমোলাকে এনেকৈ খ্ৰীষ্টক নিশি
২৫ কিছা। এয়েৰেই তোমোলাকে মিছা কথা কবলৈ এৰি
গায় প্ৰতি আপোনং চাবিফলিয়াই সৈতে সঁচা কথা
২৬ কোৱা কিয়নো আমি অন্যোন্যে অঙ্গ। তোমো
লাকে খঙ কৰি পাতক নকৰিবা তোমোলাকৰ খঙ
থকোৎ বেলি মাৰ নযাওক আৰু শয়তানক ঠাই নিদি
২৭ বা। যি চুৰ কৰিছে সি আৰু চুৰ নকৰোক আপোন
২৮ হাতেৰে চেষ্টা কৰি সৎ কৰ্ম্ম কৰোক যেন দৰিদ্ৰক দিব
২৯ লৈ তাৰ কিবা বস্তু থাকে কোনো অভদ্ৰ কথা তো
মোলাকৰ মুখৰপৰা নোলায় কিন্তু হিতাৰ্থে যোগ্য
৩০ কথা কোৱা তাতে শুনোঁতাইঁতৰ ফল হয়। তোমা
লাক মুক্ত কৰা দিনাৰ্থে যিহৎমোহৰৎ ছাপ দিয়া
হোৱা যি ঐশ্বৰ বিৰ্ম্মাত্মা তাক শোকান্বিত নকৰিবা।
৩১ এটাই টেঙা মাৎ আৰু ৰাগ আৰু খঙ আৰু দন্দ
আৰু অপবাদ আৰু হিংসা তোমোলাকৰপৰা
নিলগোক অন্যোন্যে প্ৰীতিযুক্ত দয়ালু হোৱা।
৩২ যেনে খ্ৰীষ্টৰ নিকোনে ঐশ্বৰে তোমোলাকৰ মৰ্ষি

চে তেনেকৈ তোমোলাকে অন্যোন্যে মৰ্ষণযুক্ত হোৱা।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই প্ৰিয় লৰাইঁতৰ নিচিনা ঈশ্বৰৰ অনুসাৰী
৫ হোৱা আৰু যেনেকৈ খ্ৰীষ্টে আমাক্ চেনেহ কৰিছে
২ আৰু এক নৈবেদ্য আৰু বলিদান ঈশ্বৰৰ আগৎ সুগন্ধ দ্ৰব্য বুলি আপোনাক্ আমাৰৰ্থে দিছে তেনেকৈ
৩ তোমোলাকে চেনেহ আচৰণ কৰা। কিন্তু ঢুলুভিয়া আৰু এটাই কুৎসিৎ কৰ্ম্ম আৰু লোভ আৰু যোগ্য
৪ নহয় যি অভদ্ৰ কথা আৰু উন্মত্ত বলবলি আৰু হৰ্ষ কথা যেনে পবিত্ৰ মানুহৰ্ মাজৎ এই এটাই কথা নোকোৱা ওচিৎ তেনে এবেলিও তোমোলাকৰ্ মাজৎ এনে কথা নোহোক্ আৰু লুব্ধট কথা আৰু বলিয়া কথা হাঁহি তোলা কথা যোগ্য নহয় কিন্তু ওপকাৰ
৫ অথবা মৈ কাচোক। কিয়নো তোমোলাকে জানা খ্ৰীষ্টৰ আৰু ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ্ মাজৎ কোনো নটিনী গামী বা ঢুলুউ দেৱপূজক্ লুভিয়া মানুহৰ্ আধিপত্য
৬ নায়। কোনোএ নিৰৰ্থক্ কথাকৈ তোমোলাক্ নভুলওক কিয়নো এই এটাই কৰ্ম্মৰ্ নিমিত্তে ঈশ্বৰৰ্
৭ ক্ৰোধ নমনা লৰাইঁতৰ ওপৰলৈ আছে। এয়েৰেই
৮ সিহঁতে সৈতে ভাগী নহবা কিয়নো এফেৰি কালৰ্ আগে এন্ধাৰৰূপ তোমোলাক আছিলা কিন্তু এতিয়া
৯ প্ৰভুৎ পহৰ আচা এয়েৰেই প্ৰভুৰ্ গ্ৰাহ্য কৰ্ম্মৰ্ প্ৰমাণ দিয়োঁতা অই পহৰৰূপ লৰাইঁতৰ নিচিনা প্ৰবৰ্ত্তা।
১০ কিয়নো আন্মাৰ্ ফল এটাই সত্ত আৰু পৰমাৰ্থ

১১ আৰু সঁচাৎ আছে। অন্ধকাৰৰ্ অফল কৰ্ম্মে সৈতে
একো লগ নলবা কিন্তু তাক্ কেটেৰ জেতেৰ কৰা কিয়
নো গুপ্তৎ ঠাইৎ সিহঁতৰ্ দোৱাৰা যি যি কৰা হয়
১২ তাক্ কোৱা মাতোন লাজ। কিন্তু পহৰৎ দোষ
১৩ এটাই প্ৰৌচিক্ হয় কিয়নো প্ৰৌচিক্ কৰোঁতাৰ সেই
১৪ পহৰ। এই নিকোনে তেঁও বোলে হে নিদ্ৰালু জগা
মৃতুৰপৰা উঠা আৰু খ্ৰীষ্টে তোমোলাকক্ পহৰ
১৫ দিব। এয়েৰেই সাৱধান তোমোলাক বিবেচনাপূৰ্ব্বক্
১৬ প্ৰবৰ্ত্তা অজ্ঞানীহঁতৰ্ নিচিনা নহয় কিন্তু কাল সাৰ্থক
১৭ কৰি জ্ঞানবন্ত মানুহৰ্ নিচিনা কিয়নো কাল বয়া
১৮ হইছে। এয়েৰেই অজ্ঞানী নহবা কিন্তু প্ৰভুৰ্ ইচ্ছ
১৯ কৰ্ম্মজ্ঞ হোৱা। আৰু ক্ৰমেৎ অতিশয় পিয়াহ লগো
ৱা সুৰাপানৎ মতোৱাল নহবা কিন্তু গীৎ আৰু
২০ স্তুতি গীৎ আৰু পৰমাৰ্থিক্ গীতৰ্ কথা কৈ আৰু
গায় আৰু আপোন মনৎ প্ৰভুলৈ আহ্লাদ কৰি আৰু
আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ নাম এটাই বেহানিলৈ ঈশ্ব
২১ ৰৰ্ আৰু পিতৃৰ্ ঠাইৎ শ্লাঘা কৰি আন্যৎ পূৰ্
হোৱা আৰু ঈশ্বৰৰ্ ভয়ৎ অন্যোঅন্যে বশ হোৱা।
২২ হে তিৰীহঁৎ তোমোলাক যেনে প্ৰভুৰ্ বশ্যতা
২৩ তেনে আপোন স্বামিৰ্ বশ্যতা হোৱা। কিয়নো
২৪ যেনে খ্ৰীষ্ট মণ্ডলীৰ্ মূৰ আছে তেনে স্বামী তিৰীৰ্
মূৰ আছে আৰু তেঁও দেহৰ তাৰক্ এয়েৰেই যেনে
২৫ মণ্ডলী খ্ৰীষ্টে বশ্যৎ তেনে কথায় প্ৰতি তিৰোতা
হঁৎ আপোন গিৰিয়েকৰ্ বশ্যৎ হোক হে পতিহঁৎ

যেনেকৈ খ্রীষ্টে মণ্ডলীক চেনেহ কৰিলে আপোনাকে
২৬ তাৰ নিমিত্তে দিলে যেন তাক পবিত্র কৰে আৰু পা
২৭ নিৎ যেনে পথালে তেনে কথাৰ দোৱাৰা তাক নিকায়
আৰু সাঁচ কোচ ইত্যাদি আন কোনো এনেকুৱা দোষ
হীন তাক তেজস্বী মণ্ডলীকেন আপোনাৰ কোষৰৎ
দিয়ে আৰু যেন সি পবিত্র আৰু নিগুন হয় তেনে
২৮ আপোন তিৰোতাইঁতক তোমোলাকে চেনেহ কৰা
২৯ যেনেকৈ মনিহঁহতে শৰীৰক চেনেহ কৰে তেনে
আপোন তিৰীক প্রেম কৰিবলগা যি স্বকিয়া তিৰীক
৩০ চেনেহ কৰে সি আপোনাক চেনেহ কৰে কিয়নো কো
নেও কোনো কালৎ আপোন শৰীৰক ঘিণোৱা নায়।
৩১ কিন্তু যেনেকৈ প্রভুএ মণ্ডলীক ভৰণ পোষণ কৰে তেনে
তাক ভৰণ পোষণ কৰে। আমি তেওঁৰ আৰু দেহ
৩২ আৰু মঙহ আৰু অস্থিৰ অৱয়ৱ। এই নিমিত্তে
মানুহে আপোন পিতৃমাতৃৰ ওচৰৎ নথাকি আপো
ন তিৰীৰ ওচৰৎ থাকিব সেই দুয়োঁ একাঙ্গ হব।
৩৩ এই বৰদ কথা কিন্তু খ্রীষ্টৰ আৰু মণ্ডলীৰ কথাৎ ময়
কওঁ কিন্তু বিশেষৎ তোমোলাকৰ গায় পুতি স্বকিয়াৰ
তিৰীক আপোন প্রাণৰ নিচিনা চেনেহ কৰোক আৰু
তিৰীএ আপোন গিৰীএক মানোক।—

পর্ব্ব হে লৰাহঁৎ প্রভুৎ আপোন পিতৃমাতৃক মানা কি
৬ য়নো এয়ে উচিৎ। আপোন পিতৃমাতৃক সৎকাৰ
৩ কৰা যেন তোমাৰ কল্যাণ হয় আৰু পৃথিবীৎ তো
মোলাকৰ ভালেমান কাল স্থিতি হয় প্রতিজ্ঞাযুক্ত

৪ প্ৰথম আজ্ঞা এই। হে পিতৃ সকল তোমোলাকে আ
পোন লৰাইঁতক খঙ নকৰিবা কিন্তু ঈশ্বৰৰ ধৰ্ম্মত
৫ আৰু উপদেশত শিইঁতক শিকোৱা আৰু পালা। হে
বন্দিইঁত যিবিলাকে তোমালাকৰ দৈহিক গিৰি তো
মোলাকে যেনেকৈ খ্ৰীষ্টক মানা তেনেকৈ ভয়েৰে
৬ আৰু কম্পনিৰে আপোন মনৰ এক সন্মান কৰি সিইঁ
৭ তক মানা। মানুহ তোষোতাইঁতৰ নিচিনা সাক্ষাত
সেৱাৰ দোৱাৰা নহয় কিন্তু মনে মৈতে ঈশ্বৰৰ
৮ ইচ্ছা কৰ্ম্ম কৰি খ্ৰীষ্টৰ সেৱকইঁতৰ নিচিনা কৰা। যি
যি সুকৰ্ম্ম কোনোবায় কৰে সি বন্দি হোক বা গিৰি
হোক গিৰিৰপৰা তদৰূপ ফল পাব ইয়াক জানি
যেনে প্ৰভুক প্ৰতি আৰু মানুহক প্ৰতি নহয় তেনে
৯ ইচ্ছাপূৰ্ব্বক শুশ্ৰূষা কৰি সিবিলাকৰ কথা মানা। হে
গিৰিইঁত স্বৰ্গত যি তোমালাকৰ এক গিৰি আছে
আৰু তেঁওৰ কাষৰত চাটু নায় ইয়াক জানি তৰ্জ্জন
১০ মাৰি তোমালাকে সিইঁতলৈ তেনে কৰা। হে
ভায়ইঁত বাকীৰত তোমোলাক প্ৰভু আৰু তেঁওৰ প্ৰতা
১১ পৰ বলত বলী হোৱা ঈশ্বৰৰ এটাই সাজ পিন্ধা
যেন সয়তানৰ এটাই কপট দেখিয়ো তোমোলাক
১২ থিৰ হোৱা। কিয়নো তেজমঙহে মৈতে আমাৰ
১৩ মাল যুজ নায় কিন্তু ৰাজ্য আৰু প্ৰভাৱ এই জগতৰ
অন্ধকাৰৰ শাসন কৰোঁতা স্বৰ্গীয় ঠাইত যি আত্মা
নিক দুৰ্জ্জনতা এইবিলাকে মৈতে আমি মাল যুজা।
১৪ এয়েৰেই ঈশ্বৰৰ এটাই সাজলোৱা যেন তোমোলা

ক্ দূৰ্দ্দশা কালৎ স্থিৰ্ হ্রব পাৰা আৰু এটাই কৰিও
১৫ থিৰ হ্রব পাৰা। তাতে তোমোলাকৰ্ কঁকাল সঁচা
কাৰে বান্ধি পৰমাৰ্থ ৰূপ গাতি পিন্ধি স্থশল্ দিয়োঁতা
শুভবাৰ্ত্তা গোটোৱা ৰূপ পাদুকা আপোন ভৰিৎ দি
বিশেষৎ দুৰ্জ্জনৰ্ এটাই প্ৰজ্বলিৎ বাণ নুমাব পাৰি
বা এই নিকোনে সজ্ঞাৎ ৰূপ চাল্ লৈ থিৰ্ হোৱা।
১৬ আৰু তৰণি ৰূপ টকয়া আন্মাৰূপ তৰোৱাল্ অৰ্থাৎ
১৭ ঈশ্বৰৰ্ বাক্য লোৱা। আৰু এটাই প্ৰাৰ্থনা আৰু
১৮ আনৃৎ দৃঢ় কামনা আৰু এটাই পবিত্ৰ মানুহৰ্ নি
কোনে প্ৰাৰ্থনাৰ্ নিকোনে নিতৌ প্ৰবৃত্ত হোৱাৎ পৰ
দি সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু মোৰ্ নিকোনে যি ময়
১৯ শুভবাৰ্ত্তাৰ্ নিকোনে বন্ধনযুক্ত কটকী আচো ময়
আপন মুখ মেলি সেই শুভবাৰ্ত্তাৰ্ গুপ্তৎ কথা নিৰ্ভ
২০ য়ে প্ৰৌচিক্ কৰোঁ এই নিকোনে কথা কোৱাৰ শকতি
যেন্ মোক্ দিয়া হয় যেন্ যেনে মোৰ্ কৰিবলগা
২১ তেনে নিৰ্ভয়ে কঁও। মোৰ্ এটাই বতৰা ময় যি কৰোঁ
তোমোলাকে ভাক্ জানা এই নিকোনে যি এক প্ৰিয়
২২ ভায় প্ৰভুৎ বিশ্বাসী সেৱক্ তিখিকস তোমোলাকৰ্
এটাই জনাব আমাৰ এটাই গতিক্ তোমোলাকক
জনাবলৈ আৰু তোমালাকৰ্ মন শান্তনা কৰিবলৈ
২৩ ময় যাক্ পঠিয়াইচোঁ। ঈশ্বৰ পিতৃৰপৰা আৰু প্ৰভু
য়িশু খ্ৰীষ্টৰপৰা স্থশল আৰু চেনেহ সজ্ঞাৎ এই
২৪ এটাই ভায়ইঁতলৈ হোক্। যিমান মানুহ মনৰ্
একান্তমনস্থানে প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টক্ চেনেহ কৰে সিবি
লাকলৈ অনুগ্ৰহ হোক্। আমিন্।—

ওল পাঁচনীএ যি কাকৎ ফিলিপীইঁতলৈ লিখিলে।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

যিশু খ্ৰীস্তৰ পবিত্ৰ ফিলিপিনিবাসী এটাই মানুহক্ আৰু আচাৰ্য্য বিলাকক্ আৰু দীকনইঁতক্ যিশু খ্ৰীস্তৰ্ বন্দী পাওল্ আৰু তিমোথিয়নে কাকৎ লিখে। অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি আমাৰ্ পিতৃ ঈশ্বৰৰ পৰা আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীস্তৰপৰা তোমোলাকলৈ হোক্। যি তোমোলাকৰ্ মাজত সত কৰ্ম্ম আৰম্ভিছে তেঁও যিশু খ্ৰীস্তৰ দিনলৈকে তাক্ পুৰাব মই ইয়াত নিসংশয় হই আনন্দপূৰ্ব্বক্ সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি তোমোলাকৰ্ অৰ্থে মোলৈ প্ৰাৰ্থনাৰে তোমোলাকৰ্ কথাত সদৌ স্মৰণত প্ৰথম দিনৰেপৰা আজিলৈকে শুভবাৰ্ত্তাত তোমোলাকৰ্ সাধাৰণ ভোগৰ্ নিকোনে আপোন ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰোঁ। কিয়নো তোমোলাকৰ্ এটাইলৈকে মন কৰা মোৰ্ কৰিবলগা কিয়নো মোৰ্ বন্ধন আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ স্থাপন আৰু থিৰ্ প্ৰমাণ দিয়া এই দুয়োতো তোমোলাক্ মোৰ্ প্ৰাপ্তানুগ্ৰহ ভাগী এই নিকোনে তোমোলাক মোৰ্ হিয়াত আছা।—

কিয়নো ঈশ্বৰ্ মোৰ্ সাখী আছে যিশু খ্ৰীস্ত আত্ত

ৰিহু চেনেহেৰে ময় তোমোলাকৰ এটাইৰে শুভ
৯ আতি ইচ্ছা কৰোঁ। আৰু ময় পুৰ্থনা কৰোঁ জ্ঞান
ৰে বিবেচনাৰে তোমোলাকৰ চেনেহ ক্ৰমে বাঢ়
১০ আৰু তোমোলাকে উত্তম কথা মনস্থ কৰা আৰু পৰ
মাৰ্থৰ যি ফল যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ
১১ আৰু স্তুতিৰ নিকোনে হয় তোমোলাকে সেই ফলে
ৰে ভৰপুৰ হই খ্ৰীষ্টৰ দিনলৈকে আৰু সৰলান্তঃ
১২ কৰণ অহিংসক হোৱা। কিন্তু হে ভায়হঁত এই তো
মোলাকক জনাব খোঁজো মোৰ ওপৰত যিৎ মিলিছে
১৩ সি শুভবাৰ্ত্তা সফল হবলৈ হইছে। কিয়নো খ্ৰীষ্টত
মোৰ যি বন্ধন আছে সেই বন্ধন ৰাজপুৰীত আৰু
১৪ এটাই ঠাইত প্ৰচিদ্ধ আছে আৰু প্ৰভুত যি ভায়হঁত
আছে সিহঁতৰ মাজত ভালেমান মানুহ মোৰ
বান্ধোৰে সাহিয়াল হই নিৰ্ভয় বাক্য কবলৈ সৰহ
১৫ সাহিয়াল হয়। কোনো কোনোএ গিয়ালেৰে আৰু
বিৰোধীৰে খ্ৰীষ্টৰ কীৰ্ত্তন কৰে হয় আৰু কোনো
১৬ কোনোএ মনৰ ৰুচিৰে তাক কৰে ইহঁতৰ মাজত এক
বিধ মানুহে আমাৰ বান্ধৰ ওপৰত আন দুখ দিবলৈ
হাবৰায় বিৰোধেৰে খ্ৰীষ্টৰ কীৰ্ত্তন কৰে কিন্তু সৰ
১৭ লান্তঃকৰণেৰে নহয়। কিন্তু ময় যি শুভবাৰ্ত্তা হানি
ৰৰ নিকোনে পতা আছো আনবিধ মানুহে ইয়াক
১৮ জানি তাক চেনেহেৰে কৰে। তেবে কি ছলেৰে
হোক বা সঁচা মতে হোক খ্ৰীষ্টৰ কথা কীৰ্ত্তত আছে
এয়েৰেই যি কোনোৰূপ হোক ময় তাৰেই আনন্দ

১৯ কৰোঁ আৰু আনন্দেই কৰিম্। কিয়নো ময় জানোঁ
২০ যেন্ ময় অতি অপেক্ষা আৰু ভাৰসা কৰোঁ ময় এ
কোনো লাজ নপাম্ কিন্তু যেনে সদায় তেনে এতিয়াও
জীৱনৎ হোক নাইবা মৰণেৰে হোক্ যি এটাই
সাহেৰে খ্রীষ্টৰ্ গৌৰৱ মোৰ্ দেহৎ জনা হব এই
ভাৰসানুসাৰে তোমোলাকৰ্ কামনাৰ দোৱাৰা
আৰু যিশু খ্রীষ্টৰ্ আত্মাৰ যোগান দোৱাৰা এই
২১ মোৰ তৰণিৰ উপকাৰ হব। কিয়নো ময় জীয়াই
থকা খ্রীষ্ট আৰু মোৰ মৰণ লাভ কিন্তু যেদি ময় দে
২২ হৎ থাকোঁ তেবেই এই মোৰ শ্রমৰ ফল। কিন্তু যিহক্
মনস্থ কৰিম্ তাক্ ময় নেজানোঁ কিয়নো এথেৎ থকাৎ
২৩ কৈ অতি ভাল যি গতি কৰা আৰু খ্রীষ্টে সৈতে থকা
তদাকাংক্ষী হই ময় সেই দুয়োতো দুয়ো ফালে আ
২৪ কর্ষিৎ হইচোঁ। কিন্তু তোমোলাকৰ্ নিকোৎ দেহৎ
থকা বৰ প্রয়োজন আছে আৰু ইয়াতে স্থিৰমনা
২৫ হই ময় জানোঁ যেন মোৰ থকা হব আৰু তোমো
লাকৰ্ প্রতীতি সম্বন্ধি ক্রমেং উন্নতি আৰু আনন্দৰ্
হেতু তোমোলাকে সৈতে মোৰ স্থিতি হব যেন তো
মোলাকৰ্ ওচৰলৈ ময় আকও অহাৰ্ দোৱাৰা
মোৰ নিকোনে তোমোলাকৰ্ আনন্দ যিশু খ্রীষ্টৎ
২৬ ক্রমেং অতিশয় হয়। কেৱল তোমোলাকৰ্ আচা
ৰৎ খ্রীষ্টৰ্ শুভবার্ত্তাৰ যোগ্য হোক্ যেন্ ময় তো
মোলাকক্ দেখিবলৈ আহি বা অনুপগত হই তোমো

২৭ লোকৰ্ কথাৎ শুনোঁ যেন্ তোমোলোক একান্যাতে থিৰ
থাকা আৰু এক মনে শুভবাৰ্ত্তাৰ্ সত্যতৰ্ নিমিত্তে
যতন কৰা আৰু যেন তোমোলোকে আপোন শত্রু
ইঁতৰপৰা একোতো ভয়াৰ্ত্ত নোহোৱা সিইঁতলৈ তো-
মোলোকৰ্ সৰ্ব্বনাশৰ প্ৰত্যক্ষ লক্ষণ হয় কিন্তু তো
২৮ মোলোকৰ্ প্ৰতি তৰণিৰ্ চিন্ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক তৰ
২৯ ণিৰ্ চিন্ কিয়নো তোমোলোক্ মোৰ মাজৰ যি ৰণ
দেখিলা আৰু মোৰ মাজৎ এতিয়াও যি আছে ই
য়াক্ শুনিবলৈ পোৱা তোমোলোকৰ্ সেই ৰণ হলে
৩০ খ্ৰীষ্টৎ সত্যাৎ কৰা অকল নহয় কিন্তু তেঁওৰ্ নিমিত্তে
দুঃখভোগ অনুগ্ৰহ আৰু তেঁওৰ্ পক্ষে তোমোলোকক্
দিয়া হইছে।—

২ অ
১ এয়েৰেই যেদি খ্ৰীষ্টৎ কিবা শান্তনা যেদি চেনহৎ
বা সুখ যেদি আত্মাৎ কিবা একশীলতা যেদি কিবা
২ চেনেহ বা দয়া থাকে তেবে তোমোলোকে সমান
চেনেহ কৰি আৰু এক সন্মানী এক চিত্ত হই এক
৩ সন্মান হোৱাৎ মোৰ আনন্দ পূৰোৱা। বিৰোধৰ্
দোৱাৰা বা গৰিমাৰ্ দোৱাৰা একো কৰা নোহোক্
কিন্তু মনৰ তাপৰত্বৰ্ দোৱাৰা গায় প্ৰতি অন্যোন্যে-
৪ লোকক্ আপোনাৎকৈ সত মানোক্। গায় প্ৰতি
অকল আপোন শুভ নিবিচাৰোক্ কিন্তু গায় প্ৰতি
৫ আন মানুহৰো শুভ বিচাৰোক্। খ্ৰীষ্ট যিশুৰ্ যি মন্
৬ আছিল্ সেই মন্ তোমোলোকৰ্ হোক্ যি ঈশ্বৰ
৭ ৰূপী হই ঈশ্বৰৰ্ সমান হোৱা চুৰ্ নেমানিলে কিন্তু

বন্দিৰ্ আকাৰ্ ধৰি আৰু মনুষ্যৰূপান্বিত হই আপো
নাক্ শূন্য কৰিলে আৰু মনুষ্যৰূপে প্ৰাপ্ত হই
আৰু মৃত্যুৰ্ বশৰ্তী হই অৰ্থাৎ ক্ৰুশীয়া মৃত্যুৰ্ আ
৮ পোনাক্ নম্ৰ কৰিলে। সেই নিমিত্তে ঈশ্বৰ্ তাক
৯ অতি উন্নত কৰিলে আৰু এটাই নামৎকৈ বৰ
নাম তেঁওক্ দিলে অৰ্থাৎ যি যিশু নামেৰে স্বৰ্গস্থ
আৰু পৃথিৱীস্থ আৰু পৃথিৱীৰ্ তলস্থ সদোৰে আঁঠু
১০ তেঁওৰ্ আগৎ পৰা হয় আৰু ঈশ্বৰ্ পিতৃৰ্ গৌৰ
১১ ৱাৰ্থে যিশু খ্ৰীষ্ট যি প্ৰভু আছে ইয়াক্ সদো জিবায়
১২ শে থাচে। এই নিমিত্তে হে মোৰ প্ৰিয়হঁৎ যেনে
কৈ মোৰ আগৎ আছিলা তেনে অকল নহয় কিন্তু
এতিয়া মোৰ অবিদ্যমানে তোমালোক্ সৰহ আজ্ঞা
বৰ্ত্তী সদায় হইছিলা তেনে ভয় আৰু কম্পনপূৰ্ব্বক
১৩ তোমালোকে আপোন তৰণি সিদ্ধ কৰা। কিয়নো
যি ইচ্ছা কৰা আৰু কৰ্ম্মপূৰোৱা আপোন ইচ্ছাক্ৰমে
তোমোলাকৰ্ মাজৎ জন্মায় তেঁও ঈশ্বৰ্ তোমো
লাক্ জীৱন দিয়োঁতা বাক্য দৃঢ়িক্ কৰি দন্দ আৰু
বিবাদি ব্যতিৰেকে এটাই কৰ্ম্ম কৰা যেন তোমোলাক্
১৪ বক্ৰগামী আৰু টটাটিস্বা মানুহৰ মাজৎ জগতীস্থ
দীপকৰ্ নিচিনা হব্লাইজা সেই মানুহৰ মাজৎ নিজ
১৫ গৰিয়া আৰু অহিংসক হই ঈশ্বৰৰ্ অনন্দযোগ্য
১৬ পুত্ৰ হোৱা যেন ময় খ্ৰীষ্টৰ্ দিনৎ এই নিমিত্তে
১৭ আনন্দ কৰোঁ যেন ময় ব্যৰ্থ লৰা নায় আৰু ব্যৰ্থ শ্ৰম
কৰা নায় ময় যদ্যপি তোমোলাকৰ্ সত্তাৎৰূপ যজ্ঞৰ

আৰু সেৱাৰ ওপৰৎ বলিৰূপে দিয়া হোঁ তেৱো
তোমোলাক্ এটায়ে সৈতে ময় আনন্দ আৰু উল্লাস
১৮ কৰোঁ। এই নিকোনে তোমোলাকে ময়ে সৈতে
১৯ আনন্দ আৰু উল্লাস কৰা। কিন্তু তোমোলাকৰ্
গতিক্ জানি স্বশান্তিৎ হবলৈ ময় এখেৰিৰ্ পাচৎ
তিমোতিয়সক্ তোমোলাকৰ্ তলৈ পঠাবলৈ প্ৰভু
খ্রিশ্তৎ ভাৰসা কৰোঁ। কিয়নো স্বভাৱতে তোমোলাক
ৰ্থে চিন্তোতা আন্ তত্তুল্যমনা মোৰ ওচৰৎ কোনো
২০ নায়। কিয়নো এটায়ে আপোন বেহানি বিচাৰে
২১ আৰু খ্রীষ্টক্ নিবিচাৰে। কিন্তু তাৰ্ এই প্ৰমাণ তো
মোলাকে জানা পুত্ৰেক্ যেনে পিতৃএ সৈতে তেনে তেওঁ
২২ ময়ে সৈতে শুভবাৰ্ত্তা সেৱা কৰিছে। এয়েৰেই মোৰ
কি হব তাক্ জানি এখেৰি পলমে ময় তেওঁক পাচি
২৩ বলৈ ভাৰসা কৰোঁ কিন্তু ময় প্ৰভুৎ সঞ্চাৎ কৰোঁ যেন
২৪ ময়ো এখেৰি পাচৎ আহিবলৈ পাম্। কিন্তু মোৰ
২৫ ভায় আৰু সহকাৰী আৰু সহসেনা কিন্তু তোমো
লাকৰ্ পাঁচনী আৰু মোৰ দাৰিদ্ৰৎ যোগাওতা এপা
২৬ ফ্ৰদীতসক্ পঠাবলৈ ময় প্ৰয়োজন বুজিলোঁ। কিয়
নো তেওঁ তোমোলাকৰ্ এটাইৰে নিকোনে কাৰ্ষিত
আছিল আৰু তোমোলাকে তেওঁ নৰিয়া পৰিবৰ
বতৰা পালৎ সেই নিকোনেও বৰ চিন্তিৎ আছিল্।
২৭ তেওঁ মৃতকল্প নৰিয়া পড়িছিল্ হয় কিন্তু তেওঁলৈ ঈশ্ব
ৰৰ্ দায়া আছিল্ আৰু অকল তেওঁলৈ নহয় কিন্তু

মোলৈকো আছিল্ কিয়নো জানোঁ শোকৰ্ ওপৰৎ
২৮ মোৰ শোক্ হয়। এয়েৰেই ময় তেঁওক সৰহ যতন
পূর্ব্বক্ পঠাইছোঁ তোমোলাকে তেঁওক আকও দেখি
আনন্দিৎ হোৱা আৰু যেন ময় নুন শোকগ্রস্ত হোঁ।
২৯ এয়েৰেই তোমোলাকে আতি হর্ষিৎ হুই তেঁওক্
প্রভুৎ গ্রহণ কৰা আৰু এইবিধ মানুহৰ্ মর্য্যাদা
৩০ কৰা। কিয়নো মোলৈ তোমোলাকৰ্ যি শুশ্রূষা
কৰি আছিল্ তাক্ পুৰাবলৈ আপোন প্রাণ হেয়
জ্ঞান কৰি তেঁও খ্রীষ্টৰ কার্য্যৎ মৃত্যুৰ্ ওচৰৎ আ
ছিল্।—

পর্ব্ব বাস্তৱ্ৎ হে ভায়ইঁৎ ময় ইয়াক লেখোঁ তোমোলা
৩ কে ঈশ্বৰৎ আনন্দ কৰা সেই কথা তোমোলাকৰ্ ত
লৈ বাৰম্বাৰ লেখা মোৰ দুঃখ নায় হয় কিন্তু তোমো
২ লাকৰো ৰক্ষা হয়। কুক্কুৰইঁতৰপৰা সাভয হোৱা
কুকর্ম্মা কৰোঁতাইঁতৰপৰা সাভয হোৱা পৰিচ্ছেদক
৩ ইঁতৰপৰা সাভয হোৱা। কিয়নো আত্মাপূর্ব্বক্ ঈশ্বৰ
সেৱক আৰু খ্রীষ্ট য়িশুৎ আনন্দ কৰোঁতা আৰু দেহৎ
অমঙ্গাৎ কৰোঁতা যি আমি আমিই চেলকটিয়া।
৪ দেহৎ আমিও সাহিয়াল হবলৈ হেতু আচে যেদি
কোনোবায় ভাবে শৰীৰৎ সাহিয়াল হোৱাৰ কোনো
৫ কাৰণ তাৰ্ আচে তেবে অভয় দিনৎ চেলকটিয়া
৬ য়িশ্ৰএল বঙহিয়া বেন্যামিন ফদীয়া এবৰী ফলৎ
ওপজা এবৰী শাস্ত্র কর্ম্মৎ ফাৰিশি বীর্য্য বাগ্রতাৰে মণ্ড

লী বিপক্ষতা কৰোঁতা শাস্ত্ৰানুযায়ী ধৰ্ম্মৎ নিৰ্দ্দোষী যি
৭ ময় মোৰ ততোৰিক্ হেতু আছে। কিন্তু যিং মোৰ
লাভ আছিল তাক খ্ৰীষ্টৰ্ নিকোনে ময় হানি বুলি
৮ মানো। আৰু যাৰ নিকোনে ময় এটাইবে হানি
পাইছোঁ মোৰ এই প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ জ্ঞানৰ্ উত্তম
৯ তাৰ নিকোনে ময় অৱশ্যে এটাইকে অপচয় জ্ঞান
১০ কৰোঁ আৰু সেই এটাই বিষ্ঠাজ্ঞান কৰোঁ যেন ময়
খ্ৰীষ্ট পাওঁ আৰু মোৰ আপোন শাস্ত্ৰলাভ পুণ্য ধৰোঁতা
১১ নহই যি পুণ্য খ্ৰীষ্টৎ সত্যতৰ্ দোৱাৰা হয় অৰ্থাৎ
প্ৰতীতিৰ্ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ পৰা হোৱা যি পুণ্য তাক
পাওঁ ময় উঁৱৰ্ মৃত্যুৰ সহিত সই উঁৱক্ আৰু উঁৱৰ
১২ পুনৰুৎথানৰ্ পৰাক্ৰম আৰু উঁৱৰ যাতনাৰ সম
দুঃখতা জানি কোনো ক্ৰমে মৃত মানুহৰ পুনৰুৎথান
পাওঁ ময় যি কণৎ পাইছোঁহেঁতেন বা এই কণৎ শুদ্ধ
হলোহেঁতেন তেনে নহয় কিন্তু যি নিকোনে ময় খ্ৰীষ্ট
১৩ যিশুৎ ধৰা আছোঁ ময় তাক ধৰিবলৈ পিছেং লৰোঁ।
১৪ হে ভায়হঁৎ ময় যি পাইছোঁ তাক জ্ঞান নকৰোঁ কিন্তু
এই এক কাৰ্য্য ময় কৰোঁ পাছৎ যিং আছে ময় তাৎ
১৫ পাহৰি আৰু আগৎ যিং আছে তাক্ পাবলৈ যত্ন
কৰি প্ৰভু যিশু পূৰ্ব্বক ঈশ্বৰীয় যি মহামতা ৰূপ আহ্বৰ
১৬ নিকোনে ময় যিতা পাবলৈ প্ৰাণপণ কৰোঁ। এতে
ৰেই আমি যিমান মানুহ শুদ্ধ এতন্মনা হোঁ আৰু
তোমোলাকে যেদি কোনো কথাৎ আনমনা হোৱা
১৭ তেবে ইয়াকো ঈশ্বৰে তোমোলাকৰ্ কোনৎ প্ৰো

১৮ চিন্ কৰিব। কিন্তু যেতিয়ালৈকে আমি পাইচোঁ
আমি যেন সেই বিধানানুযায়ী আচৰোঁ যেন আৰু
সেই কাৰ্য্য মানোঁ।—
১৯ হে ভায়হঁৎ মোৰ মতাচাৰী হোৱা আৰু তোমো
লাকৰ আদৰ্শ যি আমি আমাক মতাচাৰীহঁতক
২০ চোৱা। কিয়নো ভালেমানে এই মত আচৰে যেন সি
হঁৎ খ্রীষ্টৰ ক্রুশৰ শত্রু হয় এই কথা ময় তোমোলা
কৎ বাৰম্বাৰ কৈছোঁ আৰু এতিয়াও কান্দি কঁও সি
২১ হঁতৰ শেষ মমূলে নাশ সিহঁতৰ ঈশ্বৰ সিহঁতৰ
ঋক্ষিয়াং পেট আৰু যিহৎ সিহঁতৰ লাজ তাৎ সি
২২ হঁৎ দম্ভী হয় সিহঁতে বৈষয়িক মানে। কিন্তু যিং
কৰাৎ এটাইকে আপোন বশীৎ কৰিব পাৰে সেই
কৰাৰমাৰে আপোন তেজস্বী দেহৰূপে কৰা হবলৈ
আমাৰ জাৰ দেহক আন মূৰ্ত্তি কৰিব যি আমাৰ
তাৰক প্ৰভু য়িশু খ্রীষ্ট তেঁওলৈ অপেক্ষা কৰপৰা আমি
কৰোঁ সেই স্বৰ্গৎ আমাৰ আচাৰ আছে।—
পৰ্ব্ব এয়েৰেই আমাৰ প্ৰিয়তম আৰু ইচ্ছতম ভায়হঁৎ
৪ আমাৰ আনন্দ আৰু মোৰ কিৰিটি হে মোৰ আতি
২ প্ৰিয় তোমোলাক প্ৰভুৎ এনে থিৰ হোৱা। ইয়াক
ময় ইওয়োদিয়ামক মিনতি কৰোঁ আৰু মন্তুখিক মিন
৩ তি কৰোঁ যেন সিবিলাক প্ৰভুৎ একমনা হয়। হে সঁচা
এক যুৱলিয়া ময় তোমলাকাকো মিনতি কৰোঁ শুভ
বাৰ্ত্তাৎ ময়ে সৈতে যি তিৰোঁতাহঁতে শ্রম কৰিলে
সিহঁতৰ আৰু ক্লেমন্তৰ আৰু জীৱনপুথিৎ যিবিলা

কৰ্ নাম লেখা আছে আৰু যি মোৰ আন্ সাহায্য
৪ কৰোঁ তাইঁৎ সিহঁতৰ্ উপকাৰ কৰা। প্ৰভুৎ সদায়
৫ আনন্দ কৰা আকও মঞি কঁও আনন্দ কৰা তোমোলা
৬ কৰ্ মৃদুতা এটাইৰ কাষাৰৎ জনা হোক্ প্ৰভু ওচৰৎ
আছে একোতো চিন্তিৎ নকৰা কিন্তু এটাইতে শ্লাঘা
যুক্ত কামনা আৰু প্ৰাৰ্থণাৰ দোৱাৰা তোমোলাকৰ্
৭ এটাই যাচ্ঞা ঈশ্বৰৰ্ ওচৰৎ বিজ্ঞাপিৎ হোক। আৰু
বুদ্ধিৎ অচিন্তনীয় ঈশ্বৰৰপৰা যি শান্তি সেই শান্তি
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা তোমোলাকৰ্ বুদ্ধি আৰু
৮ মন ৰাখিব। বাস্তুৰৎ হে ভায়ইঁৎ যিৎ কাৰ্য্য সঁচা
যিৎ কাৰ্য্য আদৰণীয় যিৎ কাৰ্য্য স্বৰূপ যিৎ কাৰ্য্য
নির্ম্মল যিৎ কাৰ্য্য প্ৰেম যোগ্য যিৎ কাৰ্য্য প্ৰখ্যাত যেদি
কোনো ঔদাৰ্য্য আৰু যেদি কোনো স্তৱণীয় থাকে
৯ তেবে তাতে মনোযোগ কৰা মোৰ যি কৰ্ম্ম তোমো
লাকে শিকিছা আৰু লৈছা আৰু শুনিছা আৰু দে
খিছা তাক্ কৰা আৰু শান্তি দিয়োঁতা ঈশ্বৰ্ তোমো
১০ লাকৰ্ লগৰিয়া হব। মঞি প্ৰভুৎ বৰ আনন্দ কৰোঁ
এতিয়া অৱশেষৎ মোৰৰ্থে তোমোলাকৰ্ যি চিন্তা
যিহৎ তোমোলাক্ ভাবিৎ আছিলা কিন্তু বহুতৰ অসু
১১ ত্তা আছিল্ সেই চিন্তা আকও বাঢ়িছে। অসন্তাৰ
নিকোনে মঞি ইয়াক্ কৰোঁ সি নহয় কিয়নো মোৰ
যি সদৌ দশা হয় তাতে শান্ত থাকিবলৈ মঞি শিখি
১২ ছোঁ। মঞি দুঃখী হব জানো আৰু সৰহৰ উপভো
গ কৰিব জানো এটাই ঠাইৎ আৰু এটাই দশাৎ

সৰহৰ্ আৰু অসন্তাৰ্ ভোগ কৰিবলৈ ময় শিকি
১৩ ছোঁ। মোৰ সামৰ্থ্য কৰে যি খ্রীষ্টে তেওঁৰ্ দোৱাৰা
১৪ ময় এটাই কৰিব পাৰোঁ। কিন্তু মোৰ দুঃখৎ তোমো
লাকে যি উপকাৰ কৰিলা তাক্ তোমোলাকে ভাল
১৫ কৰিলা। হে ফিলিপীহঁৎ সম্প্রতি তোমোলাকে জানা
শুভবার্ত্তাৰ্ আদিৎ যেতিয়া ময় মাকিদোনিয়াৰপৰা
গতি কৰিলোঁ তেতিয়া তোমোলাকৰ্ বিনা দেনালে
নাৎ কোনো মণ্ডলীএ ময়ে সৈতে একো সম্বন্ধ নকৰি
১৬ লে। কিয়নো থেসলোনীকাৎ তোমোলাকে এবেলি
১৭ দুবেলি মোৰ উপকাৰৰ্ নিকোনে পঠালা। ময় যি
দান ইচ্ছা কৰোঁ সি নহয় কিন্তু ময় খোজোঁ তোমো
১৮ লাকৰ্ লাভৰ্ নিকোনে ফল আতিশয় হয়। কিন্তু
মোৰ এটাই আছে আৰু সৰহ আছে তোমোলাকৰ
পৰা যি বেহানি পঠোৱা হল অর্থাৎ সুগন্ধিৰ্ আমো
দ ঈশ্বৰৰ্ গ্রাহ্য আৰু তোষক উৎসর্গীয়া বেহানি এ
১৯ পাফ্রাসৰ্ হাতে পায় ময় পূর্ণ আছোঁ। কিন্তু বিভৱৎ
তেওঁৰ্ যি ধন্ খ্রীষ্ট য়িশুকর্ত্তৃক আছে তদনুযায়ী মোৰ
ঈশ্বৰ্ তোমোলাকৰ্ এটাই প্রয়োজন বেহানি যো
২০ গাব। সম্প্রতি ঈশ্বৰ্ অথচ আমাৰ পিতৃ যি তেওঁৰ
২১ মাহাত্ম্য সদায় প্রচৰিৎ হোক। আমিন্। প্রভু
য়িশুতে যি সন্দো পবিত্র মানুহ আছে সেই সন্দোকে
নমস্কাৰ কৰা। মোৰ লগৎ যি ভায়হঁৎ আছে সি
২২ বিলাকে তোমোলাকক্ নমস্কাৰ কৰে। এটাই পবিত্র

মানুহ বিশেষৎ কাইসৰৰ্ পৰিয়ালে তোমালোকক্
২৩ নমস্কাৰ কৰে। প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ তোমো
লোক্ এটাইলৈকে হোক্। আমিন্।—

পাওল পাঁচনীএ যি কাকৎ কলসীইঁতৰ তলৈ লেখিলে
সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাক্ৰমে যিশু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনী পাওলে
২ আৰু আমাৰ ভাই তিমোথিয়সে কলসিনিবাসি
খ্ৰীষ্টত পবিত্ৰ আৰু বিশ্বাসী ভাইইঁতৰ তলৈ কাকৎ
লিখে।—
৩ ঈশ্বৰ আমাৰ পিতৃৰপৰা আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ
পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্ত তোমোলাকলৈ হোক।
৪ শুভবাৰ্ত্তাৰ যি সত্য বাক্য যেনে এটাই জগতত তেনে
ও তোমোলাকৰ ঠাইৎ উপগৈ আছে আৰু পৰমাৰ্থ
৫ ৰূপে যি দিনাৰপৰা তোমোলাকে তাক শুনিলা আৰু
৬ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহ জানিবলৈ পালা যেনে তোমোলা
৭ কৰ মাজত ফলৱন্ত তেনে এটাই জগতত ফলৱন্ত
আছে তাৰ মাজত তোমোলাকে যি ভাৰসাৰ কথা
৮ শুনিলা সেই তোমোলাকলৈ স্বৰ্গত ৰখা ভাৰসাৰ
নিকোনে আমি খ্ৰীষ্ট যিশুত তোমোলাকৰ সঙ্গত
আৰু এটাই পবিত্ৰ মানুহলৈ তোমোলাকৰ চেনেহ
ৰ কথা শুনি সেই কালৰপৰা তোমোলাকৰ নিকোনে
সদায় প্ৰাৰ্থনা কৰি ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ প্ৰভু যিশু

৯ খ্ৰীষ্টৰ পিতাৰ ওচৰত শ্লাঘা কৰোঁ। আমাৰ প্ৰিয়
সংগৰবন্দী আৰু তোমালোকলৈ খ্ৰীষ্টৰ এক বিশ্বাসী
সেৱক এপাফ্ৰাস আৰু যি আত্মাত তোমালোকৰ চে
নেহ আমাক বুলিলে তেঁওৰ মুখে যেনে তোমালোকে
১০ জানিবলৈ পালা তেনে। এই নিমিত্তে আমাৰ যি
দিনাবধি তাহা শুনিছে পালোঁ সেই দিনাৰপৰা আ
মি তোমালোকৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা আৰু ইচ্ছা কৰিবলৈ
এৰা নাই যি তোমালোক এটাই জ্ঞান আৰু পৰমাৰ্থ
বুদ্ধিৰে তেঁওৰ ইচ্ছা কৰ্ম্ম জানেৰে পূৰ্ হোৱা আৰু
১১ প্ৰতি সুকৰ্ম্মত ফলৱন্ত আৰু ঈশ্বৰ জ্ঞানত বৰ্দ্ধমান
আৰু আনন্দপূৰ্ব্বক এটাই সহিষ্ণুতা আৰু দীৰ্ঘক্ষমা
১২ কৰাৰে তেঁওৰ কান্তিৰ সমৰ্থানুযায়ী বলা হই আৰু
যি পহৰত থকা পবিত্ৰ মানুহৰ আধিপত্য ভাগী হবৰ্
যোগ্য আমাক কৰিছে যি অন্ধকাৰৰ প্ৰভাৱৰপৰা আ
১৩ মাক মুকলি কৰিছে আৰু যাৰ মাজত তেঁওৰ তেজেৰ
১৪ আমি মুক্ত কৰা অৰ্থাত পাপ মোচন পাঁও তেঁওৰ সেই
প্ৰিয় পুত্ৰৰ ৰাজ্যত আমাক অৱস্থিত কৰিছে এই
১৫ পিতৃৰ ঠাইত শলাগোতা হই যেন তোমালোকে
১৬ এটাই তোষেৰে প্ৰভুৰ যোগ্য আচৰণ কৰা। যি অদৃশ্য
ঈশ্বৰৰ প্ৰতিবিম্ব আৰু এটাই সৃষ্টিৰ মূল কিয়নো
স্বৰ্গত আৰু পৃথিৱীত যি২ আছে দৃশ্য আৰু অদৃশ্য
১৭ এটাইক তেঁওৰ কৰ্ত্তৃক সৃজিছিল সিংহাসন হোক বা
প্ৰভুত্ব হোক বা ৰাজ্য হোক বা প্ৰভাৱ হোক এটাই
তেঁওৰ কৰ্ত্তৃক আৰু তেঁওৰ নিমিত্তে সৃজা হইছিল

তেঁওৰ এটাইৰে আগেই আৰু তেঁওৰকৰ্ত্তৃক এটাইৰে
১৮ সংস্থিতি আছে আৰু এটাই কথাৎ তেঁওৰ মণ্ডলীৰ মূৰ
হৈলৈ যি আদি আৰু মৃত্যুৰপৰা প্ৰথমতে ওপজা আছে
১৯ তেঁৱেই দেহৰ অৰ্থাৎ মণ্ডলীৰ মূৰ। কিয়নো পিতৃৰ
তুষ্টি আছিল্ যেন্ তেঁওৰ মাজৎ এটাই পূৰ্ণতা বসতি
২০ কৰে আৰু তেঁওৰ ক্ৰুশীয় তেজেৰে মিল কৰি তেঁওৰ
দোৱাৰায় এটাই বেহালি পৃথিবীস্থ হোক্ বা স্বৰ্গস্থ
হোক্ এটাইকে আপোনাৰ সৈতে মিলাবলৈ তেঁওৰ
২১ তুষ্টি আছিল্। আৰু আগেই বিৰুদ্ধাচাৰী আৰু
কৰ্ম্মৎ মনেসৈতে শত্ৰু যি তোমোলাক্ আছিলা
তোমোলাকক্ শুদ্ধ আৰু নিজগৰীয়া আৰু অনপেক্ষী
২২ য়া কৰি তেঁওৰ আগৎ দিবলৈ তেঁও মৃত্যুৰ্ দোৱৰা
২৩ আপোন মঙহীয়া দেহৎ এতিয়া মিলাইছে। যেদি
তোমোলাকে সঞ্চাতেৰে বদ্ধ মূল্ স্থিৰ হৈই থাকা
তাৰু যি শুভবাৰ্ত্তা তোমোলাকে শুনিছা আৰু স্বৰ্গৰ
তলৰ্ সদৌ সৃষ্টিৰ্ মাজৰৎ যি কীৰ্ত্তন হল তোমো
লাকৰ্ নিকোনে মোৰ্ যি যাতনা তাতে হৰ্ষিৎ আৰু
২৪ খ্ৰীষ্টৰ্ যি শেষ দুঃখ তাক্ তেঁওৰ দেহৎ অৰ্থাৎ
মণ্ডলীৰ নিকোনে আপোন দেহৎ পূৰওতা ময়
পাওল যাৰ এক সেৱক হৈই সেই শুভবাৰ্ত্তাৰ ভাৰ
সাৰপৰা যেদি তোমোলাক লৰোৱা নোহোৱা
২৫ তেবেই মিলাইছে। আৰু যি নিয়ম তোমোলাকৰ্
নিকোনে মোৰ* কোনৰৎ সোম্পা হৈইছে ঈশ্বৰৰ্
সেই নিয়মঅনুযায়ী ঈশ্বৰৰ্ বাক্য পূৰ্কৈ প্ৰোচিব্

করিবলৈ ময় সেই মণ্ডলীর এক সেবক নিযোজিৎ
২৬ আচোঁ। অর্থাৎ যি অপ্রৌচ্রিক কথা পূর্ব্ব কালৎ আর
২৭ পূর্ব্ব লোকবোরা গুপ্তৎ আছিল্ কিন্তু এতিয়া তেঁওর
পবিত্র মানুহর্ কোঘরৎ প্রৌচ্রিক্ আচে যিবিলাকর্
কোঘরৎ ঈশ্বরে আন্ দশীয়াইঁতর্ মাজৎ থকা
অপ্রৌচ্রিক্ নিয়মর্ ধন কি ইয়াক জনাব খুজিলে
অর্থাৎ তোমালোকর্ মাজৎ থকা।—
২৮ মোক্ষ প্রত্যাশা খ্রীষ্ট স্বরূপ আমি গায় প্রতি
আদেশ করি আরু এটাই জ্ঞানৎ শিকায় যার কথা
কীর্ত্তন করো যি গায় প্রতি খ্রীষ্টৎ পরিপূর্ণ ঈশ্বরর্
২৯ আগৎ দিয়োঁ। আরু তেঁওর যি বল মোর মাজৎ
সফল কর্ম্ম করে তদনুযায়ী যতন করি ময় যি নি
ক্ষোভে চরম করোঁ।—
পত্র ক্রিয়নো ময় ইচ্ছা করোঁ যেন্ তোমালোকে জানা
১ তোমালোকর্ নিকোনে লাওদিকেয়া নিবাসিইঁতর নি
কোনে আরু যিমান মানুহে মোর অকিয়া মুখ নে
২ দেখিচে সিইঁতরো নিকোনে মোর কনো মহাবল আ
চিল্ সিইঁতর মন চেনেহ আরু বুদ্ধির পূর্ণ নিশ্চয়রূপ
৩ ধনার্থে আরু যার মাজৎ বিদ্যা আরু জ্ঞানরূপ এটাই
ধন গুপ্তৎ হয় এই ঈশ্বর্ আরু পিতৃ আরু খ্রীষ্টর্
ঘাক্ত তত্ত্ব কথা দৈন করিবলৈ সংযুক্ত হই শান্তিৎ হয়
আরু ময় এই কথা কওঁ জানো কোনোএ মনোহর্
৪ কথা কোরাৎ তোমালোকক্ ভুলায়। কিয়নো ময়
৫ যেদি দেহৎ পরক্ষ হওঁ তেওঁ আনন্দ করি আরু

তোমোলাকৰ সুবিৎ আৰু খ্রীষ্টত মঞ্জাতৰ স্থিৰতা
দেখি মনত তোমোলাকে সৈতে থপৰোশ্ব আছো।
৬ এয়েৰই যেনেকৈ তোমোলাকে যিশু খ্রীষ্ট প্রভু গ্রহণ
কৰিলা তেনেকৈ তেঁওৰ মাজত বদ্ধমূল আৰু ওদ্ভিন্ন
হই আৰু যেন মঞ্জাতত শিক্ষিত হইছিল তেনে
৭ স্থিৰ হই তাতে অতি শলাগোতা হই তেঁওৰ মা
৮ জত আচৰা। সাৱধান জানোঁ খ্রীষ্টানুসাৰে নহয়
কিন্তু লৌকিক ব্যৱহাৰ আৰু সাংসাৰিক জ্ঞান
শীৰানুসাৰে বিদ্যাভিলাষ আৰু নিৰর্থক কপটৰ দো
৯ ৱাৰা কোনোবায় তোমোলাকক নষ্ট কৰে কিয়নো
পূর্ণ ঈশ্বৰত্ব খ্রীষ্টৰ মাজত সমস্তো বসতি কৰে
আৰু এটাই সাম্রাজ্য আৰু পৰাক্রমৰ কর্তা যি তেঁও
১০ তেঁওৰ মাজত তোমোলাক পূৰে আচা যাৰ মাজত
তোমোলাক খ্রীষ্টৰ চেলকটাৰ দোৱাৰা দৈহিক পা
তকৰূপ দেহ এড়ি দিয়াত অহস্তকৃত চেলকটাত চেল
১১ কটিয়া হইচা আৰু বুড়েৰে তেঁওৰ সৈতে মইদামত
শুইচা যিহেৰে মৃত্যুৰপৰা তেঁওক তোলোঁতা ঈশ্বৰৰ
হতুৱায় মঞ্জাতৰ দোৱাৰা তোমোলাক সহোত্থিত
১২ হোৱা। তোমোলাকে আপোন পাতক আৰু দেহৰ
১৩ অচেলকটাত মৰিলে তেঁও আমাৰ অহিত আৰু বিপ
ৰীত যি বিধান লেখা তাক লোপ কৰি আৰু আপোন
১৪ ক্রুশত বদ্ধ কৰি নিলগায় আৰু তোমোলাকৰ এটাই
আচ্ছাদন মর্দন কৰি তোমোলাকক তেঁৱ সৈতে
১৫ জীয়াইছে। আৰু সাম্রাজ্য আৰু পৰাক্রম নষ্ট

কৰি তাতে সিইঁতৰ ওপৰৎ জয় কৰি সিইঁতক হৰ্ষ
১৬ স্থা প্ৰৈচিক্ কৰিছে। এয়েৰেই যিযি ভবিষ্যৎ তাৰ
চাঁকুপ ভক্ষ পেয় কিম্বা অমাবাস্যা আৰু শাৰ্ৎ দিন
ইয়াৰ অৰ্থে কোনোএ তোমোলাকক্ দোষি নকৰৌক।
১৭ সেই এটাই ভবিষ্যদ্বিষয়ৰ চাঁকুপ হয় কিন্তু দেহ
১৮ খ্রীষ্টৰ্ আছে। কোনো ইচ্ছাপূৰ্ব্বক দৈন্যৎ বড আ
পোন মউহীয়া মনৎ গৰ্ব্বী হুই যি তাৰ্ অদৃশ্য
তাতে সোমায় দূতইঁতৰ্ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ইচ্ছুক্
১৯ হুই আৰু যাৰপৰা সকল গা গাঠি সিৰেৰে প্ৰতি
পালিৎ হুই যুক্ত হুই ঈশ্বৰৰ্ বঢ়ানৰে বাঢে এনে
যি মুড় তাক্ নধৰি কপট কৰি তোমোলাকক্ নৈতাঁ
২০ ডোক। এয়েৰেই স্বেচ্ছাজাত ভজন আৰু দৈন্য আৰু
দেহক্ প্ৰতি আৰু কঠোৰ ব্যৱহাৰ আৰু শৰীৰ্ তৃপ্ত
কৰাৎ একো মৰ্য্যাদক্ নহয় যি কৰ্ম্ম এইবিলাক জ
ত্ৰিয় জ্ঞানৰূপ যি সাংসাৰিক জ্ঞানৰ্ মূল আচৰণৎ
২১ স্থিতবা সেই জ্ঞানৰ্ মূলক্ প্ৰতি তোমোলাক যেদি
খ্রীষ্টে সৈতে মৃত হোৱা তেৱে সংসাৰৎ যিবিলাক
২২ মানুহে আচৰে সিইঁতৰ্ নিচিনা পৰশ নকৰে নেচা
কে হাতে নকৰে এই কথাকৈ মানুহৰ আজ্ঞা আৰু
২৩ শিক্ষানুযায়ী বিধানাধীন কিয় হোৱা।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই যেদি তোমোলাক খ্রীষ্টে সৈতে উত্থিত
৩ হোৱা তেৱে ঈশ্বৰৰ্ সোঁফালে যৎ খ্রীষ্ট বহি আছে
২ উপৰিস্থ সেই যিলিৰ্ বেহানি বিচাৰে। উপৰিস্থ
বেহানিলৈ মন দিয়া কিন্তু পৃথিৱীস্থ বেহানিলৈ নহয়।

৩ কিয়নো তোমোলোক মৃত হইছা আৰু তোমোলাকৰ্
জীৱন খ্রীষ্টে সৈতে ঈশ্বৰৰ্ মাজৎ গুপ্তৎ আছে
৪ আমাৰ জীৱন যি খ্রীষ্ট তেঁও যেতিয়া প্ৰৌচিৰ্ হয়
তেতিয়া তোমোলাকে তেঁৱে সৈতে মোক্ষে প্ৰৌচিৰ্
৫ হবা। এয়েৰেই তোমোলাকৰ্ যি অঙ্গ পৃথিবীৎ
আছে অৰ্থাৎ নটিনীগিছা অশুদ্ধতা অব্যৱস্থিত চেনে
৬ হ স্কৎমিৎ কাম আৰু লোভ অৰ্থাৎ দেৱপূজা যিহঁৎ
৭ ঈশ্বৰৰ্ খঙ নমনা লৰাহঁতৰ ওপৰৎ পৰে যি আ
চাৰ তোমোলকে আৰু যি কালৎ কৰাৎ কাল্ গঁৱা
৮ ইলা সেই কালৎ সেই আচাৰ কৰিলা। কিন্তু এতিয়া
খঙ ভুষ্মা হিংসেষ্টা ঈশ্বৰনিন্দা বয়া আলাপ এইবি
৯ লাক্ তোমোলাকৰ্ মুখৰপৰা নিলগায় এড়া। পুৰণি
১০ মানুহৰ্ তাৰ কৰ্ম্মে সৈতে এড়ি আৰু যি আপোন সৃষ্টি
১১ কৰ্ত্তাৰ মূৰ্ত্তিৰ অনুসাৰে নবীনীকৃত আছে আৰু যৎ
গ্ৰীক্ নহয় য়িহুদী নহয় চেল্কটা নহয় অচেল্কটা
নহয় ম্লেচ্ছ নহয় স্কুতি নহয় বন্ধ নহয় মুকুৎ নহয় কিন্তু
খ্রীষ্ট এটাই আৰু এটাই এই নবীন মানুহৰ্ পিন্ধি
১২ এটায় আন্ এটাৰ আগৎ মিচা কথা নকৰা। এয়েৰেই
ঈশ্বৰৰ্ মনোনীত লোক শুদ্ধ আৰু প্ৰীত যিবিলাক্ হয়
১৩ সিহঁতৰ নিচিনা অনো অনো ক্ষমা কৰি আৰু অনো
অনো মৰ্ষণ কৰি অন্তৰস্থ দয়া আৰু প্ৰীতি আৰু
মনৰ নিৰহঙ্কাৰতা আৰু মৃদুতা আৰু চিৰসহি
১৪ ষ্ণুতা পিন্ধা। যেদি কাৰো সৈতে কাৰো বিৰোধি

থাকে তেবে যেনে খ্ৰীষ্ট তোমোলাকক্ মৰ্ষিলে তেনে
তোমোলাকে অন্যোন্যে মৰ্ষণ কৰা আৰু সম্পূৰ্ণতাৰ
৫ বন্ধন অৰ্থাৎ চেনেহ এইবিলাকৰপৰা সৰহ পিন্ধা
আৰু যিহক্ ভোগ কৰিবলৈ তোমোলাক বিশেষৎ
এক দেহৎ নিযোজিৎ আচা ঈশ্বৰৰ সেই শান্তি
তোমোলাকৰ্ আশয়ৎ কৰ্ত্তৃত্ব কৰোক্ আৰু কৃত
১৬ জ্ঞতা শৈশ কাঢ়া। তোমোলাকে মনৎ গুণ বিশিষ্ট
হুই প্ৰভুলৈ গীৎ আৰু স্তুতিগীত আৰু পৰমাৰ্থ
গীৎ গোৱাবে অন্যোন্যে উপদেশী আৰু হিতাৰ্থ
বাদী হলে খ্ৰীষ্টৰ্ কথা এটাই জানৎ সৰ্ব্বতোভাবে
১৭ তোমোলাকৰ্ মাজৎ বসতি কৰোক্ আৰু বাক্যেৰে
বা ক্ৰিয়াৰে তোমোলাকে যি২ কৰা ঈশ্বৰলৈ আৰু
যাৰ দোৱাৰা পিতৃলৈ আৰু কৃতজ্ঞতা শৈশ কাঢ়ি এটা
ই প্ৰভু যিশুৰ্ নামে কৰা।—

১৮ হে তিৰোতাইঁৎ যেনে প্ৰভুৎ বশ্যতা হোৱা ও
১৯ চিৎ তেনে আপোনা২ পতিইঁতৰ্ বশ্যতা হোৱা। হে
পতিইঁৎ তোমোলাক্ অক্ৰিয়া২ তিৰোতাইঁতক্ চেনে
২০ হ কৰা সিইঁতৰ বিৰোধে কেটেৰা নহবা। হে লৰা
হুঁৎ এটাই বনৎ তোমোলাকৰ্ পিতৃমাতৃৰ কথা মা
২১ না কিয়নো প্ৰভুলৈ এই আতি তোষক কৰ্ম্ম। হে পিতৃ
বিলাক্ তোমোলাকৰ্ লৰাইঁতক্ গাও নকৰিবা অ
২২ নো সিইঁৎ বিনাশ হয়। হে বন্দিইঁৎ দেহানুযায়ী
যিবিলাক তোমোলাকৰ্ গিৰিইঁৎ সিবিলাকক্ এটাই
২৩ বনতে মানা মনুষ্য তোষোতাইঁতে যেনে কৰে তেনে

পুত্ৰাক শুশ্ৰূষা কৰাৰে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰলৈ ভয়
কৰাৎ মনে সৈতে কৰা আৰু প্ৰভুৰপৰা তোমোলাকে
২৪ আধিপত্যৰূপ ফল্ পাবা ইয়াক্ জানি তোমোলাকে
যি২ কৰা তাক্ প্ৰভুলৈ উদ্দেশ কৰি মনে সৈতে কৰা
আৰু মানুহক্ উদ্দেশ কৰি নকৰিবা কিয়নো তোমো
২৫ লাকে প্ৰভু খ্ৰীষ্টক্ শুশ্ৰূষা কৰা কিন্তু যি অপাৰ কৰে
সি স্বকৃত অপাৰৰ্ ফল্ পাব।—
পর্ব্ব আৰু পক্ষপাত নহয়। হে গিৰিইঁৎ স্বৰ্গৎ তো
৪ মোলাকৰ্ এক গিৰি আছে ইয়াক্ জানি যি যোগ্য
২ আৰু কাৰ্য্যৰ নিচিনা তাক্ আপোন বন্দিইঁতক্ দিয়া।
৩ আমাৰৰ্থেও নিতৌ প্ৰাৰ্থনা কৰা আৰু শ্লাঘাৰ দোৱা
৪ ৰা পৰৎ প্ৰবৃত্ত হোৱা যেন ঈশ্বৰে আমালৈ কথা কো
ৱাৰ দোৱাৰা মেলে যি মম খ্ৰীষ্টক্ বিচাৰিবলৈ বন্ধ আ
চো মোৰ সেই তত্ত্ব প্ৰৌচিক্ কৰা যেনে কৰিবলগা
৫ মম তেনেকৈ তাক্ প্ৰৌচিক্ কৰোঁ। যিবিলাক বাজৎ
আছে তোমোলাকে কাল সাৰ্থক কৰি সিইঁতলৈ জ্ঞানে
৬ ৰে ব্যৱহাৰ কৰা। তোমোলাকৰ্ কথন গুণযুক্ত
আৰু লৱণেৰে আস্বাদিৎ নিতৌ হোক্ তোমোলাকে
জানা যে গায় প্ৰতি তোমোলাকৰ্ কিং উত্তৰ দিব
লগা তোমোলাকৰ্ অৱস্থা জানিবলৈ আৰু তোমো
৭ লাকৰ্ মন শান্তনা কৰিবলৈ যি প্ৰিয় ভায় অথচ বিশ্বাসী
৮ সেৱক অথচ প্ৰভুৎ সহবন্দী তিখিকস্ক মম বিশ্বাসী
অথচ প্ৰিয় ভায় অথচ তোমোলাকৰ এজন যি ওনো

৯ সযস তেঁৱে মৈতে পঠিয়াইছোঁ। তেঁও মোৰ এটাই অৱস্থা তোমোলাবৰ্ জনাব এখেৎ যিং স্থইছে সেই
১০ এটাই সিবিলাকে তোমোলাকৰ্ জনাব। মোৰ সহ বন্দীয়াৰ আৰিস্তাৰ্খস আৰু বাৰ্ণবাৰ ভাগিনীয়েক মাৰ্কস যালৈ তোমোলাকে আজ্ঞা পাইছিলা তেঁও যেদি আহে তেঁবে তেঁওৰ মৰ্য্যতা কৰি গ্ৰহণ কৰা।
১১ আৰু য়িশু নামে জষ্টস এই কেয়টা ঢেলৎকটিয়া তো মোলাকৰ্ নমস্কাৰ কৰে ঈশ্বৰৰ্ ৰাজ্যৰ নিকোনে মোৰ লগৰীয়াইঁতৰ মাজৎ যিবিলাৰ মোৰ শান্তনা
১২ কৰোতা আছিল্ সেই এই কেইটা। খ্ৰীষ্টৰ্ এক সেৱক অথচ তোমোলাকৰ্ এজন এপাফ্ৰাস তোমো লাকৰ্ নমস্কাৰ কৰে আৰু প্ৰাৰ্থনাতে তোমোলাকৰ্ নিকোনে ঔপৎ স্থই যতন কৰে যেন্ তোমোলাকে সৰ্ব্বতোভাৱে ঈশ্বৰৰ্ ইষ্ট কৰ্ম্মৎ সম্পূৰ্ণ স্থিৰ হোৱা
১৩ কিয়নো তাক্ এই প্ৰমাণ ময় দিয়োঁ যেন্ তোমোলা কৰ্ অৰ্থে আৰু লাওদিকিয়া আৰু হিয়েৰাপোলিস
১৪ নিবাসিইঁতৰ অৰ্থে তাৰ বহ্ তপৎ আছে। প্ৰিয় চিকিৎসক লুক আৰু দেমাস তোমোলাকৰ্ নমস্কাৰ
১৫ কৰে। লাওদিকীয়াৎ ভায়ইঁতক্ আৰু নম্ফাস আৰু যি মণ্ডলী তেঁওৰ ঘৰৎ আছে সিবিলাককো নমস্কাৰ
১৬ কৰা। যেতিয়া এই কাকৎ তোমোলাকৰ্ মাজৎ মতা হয় তেতিয়া লাওদিকীয়াইঁতৰ্ মণ্ডলীৎ তাক্ মতোৱাবা আৰু লাওদিকীয়াৰপৰা যি কাকৎ আহি
১৭ ছে তাক্ তোমোলাকেও মাতা। আৰু আৰ্খিপসক কো

ৱা যি শুশ্ৰূষা প্ৰভুৰপৰা পাইছা তাক্ পূৰ কৰিবলৈ
১৮ বৰ সাৱধান হোৱা। ময় যি পাওল মোৰ হাতে
লেখা নমস্কাৰ এই। মোৰ বন্ধনলৈ মন কৰিবা।
অনুগ্ৰহ তোমোলাকে সৈতে হোক্। আমিন্।—

পাওল্ পঁাচনীএ যি প্ৰথম কাকৎ তেসলোনীয়াহঁতলৈ লিখিছিল্ সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ তেসলোনীয়াহঁতৰ যি মণ্ডলী ঈশ্বৰ পিতৃ আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৎ আছে তালৈ পাওল্ আৰু সল্বানস আৰু
২ তিমোথিয়সে কাকৎ লিখে। ঈশ্বৰ আমাৰ পিতৃ আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি তো
৩ মোলাকলৈ হোক। হে প্ৰিয় ভায়হঁৎ আমি আপোন প্ৰাৰ্থনাৰে তোমোলাকৰ্ নাম কাঢ়ি ঈশ্বৰ অথচ আমাৰ পিতৃৰ দৃষ্টিৎ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৎ তোমোলাকৰ্ যি সজ্ঞানপূৰ্ব্বক কৰ্ম্ম আৰু স্নেহপূৰ্ব্বক শ্ৰম আৰু
৪ আশাপূৰ্ব্বক সহিষ্ণুতা এই এটাই নিৰবধি মনে কৰি ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক তোমোলাকৰ যি মনোনীৎ হোৱা তাক্ জানি তোমোলাক এটাইৰে নিমিত্তে সদায় ঈশ্বৰক্
৫ কাষৰৎ শলাগো। কিয়নো আমাৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ অকল কথাতে তোমোলাকৰ কাষৰলৈ নাহিল কিন্তু পৰাক্ৰমেৰে আৰু ধৰ্ম্মাত্মাৰে আৰু দৃঢ় নিশ্চয়েৰে আহিল কিয়নো তোমোলাকে জানা যি আমি তোমোলাকে সৈতে থকাই তোমোলাকৰ্ নিমিত্তে কিবিধি মানুহ

৬ আছিলোঁ। আৰু তোমোলাকে বৰ দুঃখৎ ধর্ম্মা ত্মাকর্ত্তৃক আনন্দেৰে বাক্য গ্ৰহণ কৰি আমাৰ
৭ আৰু প্ৰভুৰ এনে অনুকাৰী আছিলা যেন তোমোলা ক মাকিদোনিয়া আৰু আখিয়াৰ এটাই পতীয়ওতা
৮ হঁতৰ আদর্শ আছিলা। কিয়নো প্ৰভুৰ বাক্যৰ ধ্বনি অকল মাকিদোনিয়া আৰু আখায়াৎ তোমোলাকৰ ওচৰৰপৰা প্ৰথমতে ওলাল সি নহয় কিন্তু যিহৎ আমাৰ কথা কোৱাৰ প্ৰয়োজন একো নেথাকে তো
৯ মোলাকৰ ঈশ্বৰৎ সঙ্গৎ থানপ্ৰতি এনে ব্যাপি
১০ থাকে। কিয়নো তোমোলাকৰ ওচৰৎ আমাৰ কি বিধ আগমন আছিল আৰু উগ্ৰন্ত আৰু সঁচা ঈশ্বৰৰ সেৱাৰ নিমিত্তে আৰু যাক তেওঁ মৃত্যুৰপৰা তুলিলে যি ভবিষ্যৎ দণ্ডৰপৰা আমাক ৰাখে সেই তেওঁৰ পুত্ৰ যিশুৰ স্বৰ্গৰপৰা অহাৰ অপেক্ষা ও কৰাৰ নিমিত্তে তোমোলাক দেৱতা এড়ি যে নেকে ঈশ্বৰলৈ পালটিলা ইয়াক সিহঁতে প্ৰচিৰ্ কৰে।—

পর্ব্ব কিয়নো হে ভায়হঁৎ তোমোলাকে জানা যেন
২ তোমোলাকৰ ওচৰলৈ আমাৰ যি আগমন সেয়ে ব্যর্থ নহয় কিন্তু তোমোলাকে যেনে জানা তেনে দুঃখ আৰু লাজ কৰা অপমান ফিলিপীৎ পায় আৰু আমি তাৰ পাচে ভালেমান যতন কৰি ঈশ্বৰৰ শুভবার্ত্তা
৩ তোমোলাকৎ কবলৈ আপোন ঈশ্বৰৎ নির্ভয় আছিলোঁ। কিয়নো তোমোলাকলৈ আমাৰ মিনতি কৰা

কপটেৰে বা অশুচিতাৰে বা ভণ্ডনাৰে নাছিল কিন্তু শুভ
৪ বাৰ্ত্তা সমাপনৰ পাত্ৰ হবলৈ যেনে তোমোলাক ঈশ্বৰৰ্ পৰীক্ষিৎ আছিলা তেনে মনুষ্য তোমোতাইঁতৰ
নিচিনা নহয় কিন্তু আমাৰ মনৎ পৰীক্ষক্ ঈশ্বৰ তো
৫ মোতাৰ নিচিনা আমি কথা কঁও। কিয়নো যেনে তো মোলাকে জানা তেনে আমি কোনো কালৎ মাহুনিল গো‥ৰা কথা বা লোভ চকা নকৰিলোঁ ইয়াৎ ঈশ্বৰ সা
৬ ক্ষী আছে আৰু খ্ৰীষ্টৰ্ পাঁচনী আপোনাক জানি যেত্তিয়া আমি তোমোলাকৰ্ ভাৰ হব পাৰোঁ তেত্তিয়া মাৰু হৰপৰা বা তোমোলাকৰপৰা বা আন্ কোনোৰপৰা
৭ মৰ্য্যাতা নিবিচাৰিলোঁ। কিন্তু যেনেকৈ মাতৃএ আপোন লৰাইঁতক্ প্ৰতিপালন কৰে তেনে আমি তোমোলা
৮ কৰ্ ওচৰৎ মৃদু আছিলোঁ। এই নিকোনে তোমোলাকৰ্ অৰ্থে আতি ইচ্ছুক হই ঈশ্বৰৰ্ শুভবাৰ্ত্তা অকল নহয় কিন্তু আপোন প্ৰাণো তোমোলাকলৈ দিবলৈ আমি ইচ্ছুক আছিলোঁ কিয়নো তোমোলাক
৯ আমাৰ প্ৰিয় আছিলা। হে ভায়ইঁৎ আমাৰ শ্ৰম আৰু পুযা। তোমোলাকৰ্ স্মৰণিৎ আছে কিয়নো তোমোলাকৰ্ কাকো ভাৰ নকৰিবলৈ আমি ৰাত্ৰি দিবা দস কৰি ঈশ্বৰৰ্ শুভবাৰ্ত্তা তোমোলাকলৈ প্ৰোচি
১০ ত্ কৰিলোঁ। পভীয়ওতা তোমোলাকৰ্ ঠাইৎ আমি কোন নিৰ্ম্মল আৰু পৰমাৰ্থ আৰু নিৰ্জগাৰ আচৰিলোঁ
১১ ইয়াৰ সাক্ষী তোমোলাকো ঈশ্বৰো। কিয়নো যেনেকৈ পিতৃএ আপোন লৰাইঁতক্ কৰে তেনে যি

১২ আপোন ৰাজ্য আৰু বিভৱেৰে আমাক্ মাতিছে সেই ঈশ্বৰলৈ যি আচাৰ যোগ্য সেই আচাৰ কৰিবলৈ আমি তোমোলাকৰ্ গায় প্ৰতি যেনে মিনতি কৰিলোঁ আৰু শান্তনা কৰিলোঁ আৰু কাহিনি কথা কলোঁ ই

১৩ য়াক্ তোমোলাকে জানিছা। এই নিকোনে আমি অবিৰত ঈশ্বৰলৈ শ্লাঘা কৰোঁ কিয়নো আমাৰ মুখে ঈশ্বৰৰ্ যি কথা তোমোলাকে শুনিলা যেতিয়া তোমোলাকে সেই কথা গ্ৰহণ কৰিলা তেতিয়া মানুহৰ্ কথাৰ নিচিনা তোমোলাকে তাক্ গ্ৰহণ কৰা নায় কিন্তু সি নিশ্চয়ে আচে যেনে পতীয়ওঁতা তোমোলাকৰ্ মাজৎ কাৰ্য্যসাধিক্ ঈশ্বৰৰ্ কথাৰ নিচিনা সেই

১৪ কথা গ্ৰহণ কৰিলা। হে ভায়হঁৎ য়িহুদা দেশস্থ খ্ৰীষ্ট য়িশুৎ যি মণ্ডলী তোমোলাক্ সেই মণ্ডলী

১৫ এটাইৰে অনুগামী হুই ছিলা। কিয়নো যি য়িহুদী হঁতে প্ৰভু য়িশুক্ আৰু আপোন আচাৰ্য্যহঁতক্ বধি

১৬ লে আৰু আমাৰো বৰ হিংসা কৰিলে আৰু আপোনাৰ আৰু পাপৰ পৰিমাণ যিহৎ নিতৌ পূৰায় অন্যদেশীহঁতৰ তৰণি পাবলৈ সিহঁতৰ আগৎ কথা কবলৈ আমাক এনে হাক্ দিয়ে আৰু ঈশ্বৰৰ্ তুষ্টি নকৰে আৰু এটাই মানুহৰ বিৰোধীও আচে সেই য়িহুদীহঁতৰপৰা য়িহুদা দেশস্থ মণ্ডলীএ যি দুঃখ পালে তোমোলাকে তেনে দুঃখ আপোন্

 বাৰ্লৈ

১৭ দেশী মানুহবিলাকৰ পৰা পালা। কিন্তু যিহুদীইঁতৰ ওপ ৰৎ নিশেষে খঙ পৰিছে। হে ভায়হঁৎ আমি দেহৎ মনৎ নহয় এনেকি কাল তোমোলাকৰ ওচৰ পৰা নীয়া হই বৰ আকাঙ্খাৰে তোমোলাকৰ মুখ
১৮ দেখিবলৈ সৰহ যতন কৰিছোঁ। এতদৰ্থে আমি বিশেষৎ ময় পাওল তোমোলাকৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ বাৰম্বাৰ ইচ্ছা কৰিলোঁ। কিন্তু শয়তানে আমাক্
১৯ হাক্ দিলে। আমাৰ ভাৰসা আৰু আনন্দ আৰু
২০ আহ্লাদৰূপ টকয়া কি আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ আগৎ তেওঁৰ আগমন কালৎ সি তোমোলাক নোহো ৱা নে কিয়নো তোমোলাক্ আমাৰ গৌৰৱ আৰু আনন্দ।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই যেতিয়া আমি আৰু ধৈৰ্য্য ধৰিব নো
৩ ৱাৰিলোঁ তেতিয়া আতেন্সৎ অকলে থকা ভাল এই ভাবিলোঁ আৰু এই নিকোনে তোমোলাকক্ থিৰ্ কৰিবলৈ আৰু তোমোলাকৰ প্ৰতীতিৰ অৰ্থে তোমোলাকক্ শান্তনা কৰিবলৈ আমাৰ ভায় অথচ ঈশ্বৰৰ্
২ সেৱক অথচ খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তাৎ মোৰ লগৰীয়া তিমোথিয়সক পঠালোঁ এই দুঃখৎ কোনো লৰোৱা নহয় কিয়নো তোমোলাকে জানা আমি যি এই দুঃখ ভুঞ্জি
৩ বলৈ নিয়োজিৎ আছো কিয়নো এতিয়া যেনে হই
৪ ছে আৰু যেনে তোমোলাকে জানা তেনে আমি আগেই তোমোলাকে সৈতে থকা কালৎ তোমোলাকক
৫ নিশ্চয় কৰিছিলোঁ যেন্ আমি দুঃখ ভুঞ্জিব লাগে।

৫ এই নিকোনে মই আৰু সহিব নোৱাৰি তোমোলা
কৰ্ সঞ্চাৎ জানিবলৈ পঠালোঁ জানো পৰীক্ষকে
তোমোলাককো পৰীক্ষা কৰে আৰু আমাৰ শ্ৰম ব্যৰ্থ
৬ হয়। কিন্তু হে ভায়ইঁৎ এতিয়া তিমোতিয়স তোমো
লাকৰ্ ওচৰৰপৰা আমাৰ এথৈলৈ আহি তোমোলা
কৰ্ সঞ্চাৎ আৰু চেনেহৰ বতৰা আৰু যেনেকৈ
৭ আমি তোমোলাকক্ দেখিব খোজোঁ তেনেকৈ তো
মোলাকে আমাক্ দেখিবলৈ ইচ্ছা কৰি আমাক্ স
দায় ভাল্কৈ সুমৰা এই সুবতৰা আনিলৎ আমি
সেই নিমিত্তে তোমোলাকৰ্ সঞ্চাতেৰে আমাৰ এটা
৮ ই দুঃখতে আৰু যাতনাতে শান্তিৎ আচিলোঁ। কি
য়নো তোমোলাক যেদি ঈশ্বৰৎ স্থিৰ্ হোৱা তেবে
৯ আমি জীয়োঁ যি হেতুক তোমোলাকৰ মুখ দেখিবলৈ
১০ আৰু তোমোলাকৰ সঞ্চাতৰ যি তাকৰ আছে তাক্
পুৰাবলৈ ৰাত্ৰিদিনা অত্যন্ত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁতা আমি
যি এটাই আনন্দেৰে তোমোলাকৰ্ নিকোনে ঈশ্বৰৰ
আগৎ আনন্দিৎ হেঁা তাতে ঈশ্বৰলৈ কি স্তুতি তো
১১ মোলাকৰৰ্থে আকও কৰিব পাৰোঁ। এতিয়া ঈশ্বৰ্
অৰ্প্পনি অথচ আমাৰ পিতৃ আৰু আমাৰ্ প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্ট তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ যাবলৈ আমাৰ বাট
১২ দেখুৱায়। আৰু ঈশ্বৰে কৰোক আমি যেনে তো
মোলাকলৈ তেনে তোমোলাক অন্যোঅন্যে এটাই
মানুহলৈ চেনেহেৰে বাঢ়া আৰু বহুল হোৱা আ
মাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট এটাই সাধুবিলাকৰ্ লগৎলৈ

১৩ যেতিয়া আহিব তেতিয়া ঈশ্বৰ অথচ আমাৰ পিতৃৰ আগৎ পবিত্ৰতাৰে নিজগাৰীয়া তোমোলাকৰ মন স্থিৰ কৰে।—

পৰ্ব্ব আৰু হে ভায়ইঁৎ আচৰিবলৈ আৰু ঈশ্বৰক তুষি
৪ বলৈ তোমোলাকে যিং কৰিবলগা ইয়াক যেনে আমাৰ কাথৰৎ পাইছিলা তেনে কৰিবলৈ যেন তোমোলাক আৰু সৰহ যত্নৱন্ত হোৱা ইয়াক প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰা তোমোলাকৰ কাথৰৎ আমি
২ মিনতি কৰোঁ আৰু উপদেশ কৰোঁ। কিয়নো প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ দোৱাৰা তোমোলাকক আমি যি আজ্ঞা
৩ কৰিলোঁ তাহ তোমোলাকে জানা। যি হেতুক তোমোলাকৰ শুদ্ধ হোৱা বিশেষত তোমোলাকৰ
৪ বেশ্যাগমন ত্যাগ আৰু শুদ্ধতা আৰু সৎকাৰৎ আৰু ঈশ্বৰানভিজ্ঞ আন্দেশীইঁতৰ নিচিনা কামেৰে
৫ নহয় তোমোলাকৰ সদোৰে স্বকিয়াং পাত্ৰ আধিশতা কৰা আৰু কোনোএ কোনো কথাৎ আপোন
৬ ভাইলৈ ছলবান্দি আৰু ভণ্ডনা নকৰা এয়ে ঈশ্বৰৰ অভিমত কিয়নো যেনেকৈ আমি আগেই উপদেশ কৰিলোঁ আৰু প্ৰমাণ দিলোঁ তেনেকৈ ঈশ্বৰ এই এটা
৭ ইবে দণ্ড কৰোঁতা হয়। কিয়নো অশুচি কৰ্ম্ম কৰিবলৈ ঈশ্বৰে আমাক মতা নায় কিন্তু স্বধৰ্ম্ম কৰিবলৈ মাতিছে।
৮ এয়েৰেই যি ইতিকিৎ কৰে সি মানুহক ইতিকিৎ নকৰে কিন্তু যি আপোনাৰ ধৰ্ম্মাত্মা আমাক দিছে সেই ঈশ্বৰক ইতিকিৎ কৰে। সৌভ্ৰাতৃ

ৰৰ্থে যয় তোমোলাকলৈ যি লিখোঁ তোমোলাকৰ্
ইয়াৎ প্ৰয়োজন নায় কিয়নো অন্যোন্যে চেনেহ্
কৰিবলৈ তোমোলাক আপুনি ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক শিক্ষিৎ
১০ হইচা। আৰু মাকিদোনিয়াৰ সকলেখানে যি
ভায়হঁৎ সেই এটাইকে তোমোলাকে তাকো কৰিচা
কিন্তু হে ভায়হঁৎ যয় তোমোলাকৰ্ আগৎ মিনতি
কৰোঁ যেন্ তোমোলাক্ ইয়াৎ ক্ৰমেং বাঢ়া আৰু
১১ নিৰ্ব্বিৰোধী হোৱা আৰু আপোনং বন্ কৰা যেনে
১২ আমি আজ্ঞা দিলোঁ তেনে আপোনাৰ্ হাতে বন কৰা
বাজৎ লোকলৈ সাৰল্য ব্যৱহাৰ কৰা আৰু যিহৎ
তোমোলাকৰ্ একোৰো অমতা নহয় তেনে কৰিবলৈ
যতন কৰা।

১৩ কিন্তু হে ভায়হঁৎ নিদ্ৰিৎ জনৰৰ্থে যি তোমোলাক্
অজ্ঞান হোৱা ইয়াক্ যয় নোখোজোঁ যেন তোমো
লাক্ আশা হিৎ আন্ লোকৰ্ নিচিনা শোকান্বিৎ
নোহোৱা কিয়নো যেদি আমি পতিয়াওঁ য়িশু মৰিল
১৪ আৰুও উঠিল তেবে যিবিলাক্ য়িশুৎ নিদ্ৰিৎ আছে
সিহঁতকো ঈশ্বৰে তেনেকৈ আপোনাৰ্ নিচিনা আ
১৫ নিব। কিয়নো প্ৰভুৰ্ কথাৰ দোৱাৰা তোমোলাকৎ
আমি কওঁ জীৱন্ত প্ৰভুৰ্ অহালৈকে স্থায়ী আমি নি
১৬ দ্ৰিতহঁতৰ্ অগ্ৰগামী নহম্। কিয়নো জয়ংকাৰ শব্দ
আৰু প্ৰধান দূতৰ্ ৰাও আৰু ঈশ্বৰৰ্ তুৰীবাদ্য কৰি
১৭ প্ৰভু আপুনি স্বৰ্গৰপৰা নামিব আৰু খ্ৰীষ্টৎ যিবি
লাক মৃত সিহঁৎ প্ৰথমতে উঠিব তাৰপাচে জীৱন্ত

অবশিষ্ট আমি শূন্যৎ প্রভুএ সৈতে দেখা করিবলৈ
সিহঁতর লগৎ ডাৱরেরে আকর্ষিৎ হই তাতে
১৮ প্রভুএ সৈতে নিত্তৌ থাকিম্ এয়েরেই এই কথা কোরাৎ
আপোনাক্ অন্যোঅন্যে শান্তনা করা।—

পর্ব্ব কিন্তু হে ভাইহঁৎ তোমোলাকর্ এক্কো প্রয়োজন
৫ নায় সয় কাল আরু নিয়মিৎ কালর অর্থে তোমো
২ লাকলৈ লিখোঁ। কিয়নো যেনেকৈ রাতি চোর্ আহে
তেনেকৈ প্রভুর্ দিন আহিব ইয়াক্ তোমোলাকে আ
৩ পুনি নিশ্চয়ে জানা। কিয়নো যি কালৎ মান্নহে বো
লে শান্তি আরু নিরাপদ্ ওপগৎ সেই কালৎ যেনে
গর্ব্ভরতী তিরোতার্ প্রসরর বিখ হয় তেনে তোমো
লাকর্ অকস্মাৎ সর্ব্বনাশ হব আরু সিহঁৎ নিজীব।
৪ কিন্তু হে ভায়হঁৎ তোমোলাক্ এন্ধারৎ নোহোৱা
সেই দিনা তোমোলাকৎ চোর্ অহার নিচিনা মিলে
৫ তোমোলাক এটাই পহরর্ আরু দিনর্ লরাহঁৎ
৬ আমি রাতির্ বা এন্ধারর্ নোহোঁ। এয়েরেই
আমি আন্ মান্নহর্ নিচিনা নোটোপনিয়ঁও কিন্তু পর
৭ দি আরু সজ্ঞান হই কিয়নো যিবিলাকে টোপনিয়ায়
সিহঁৎ রাতিতে টোপনিয়ায় আরু যিবিলাক্ মত্তোৱাল
৮ সিহঁৎ রাতিতে মত্তোৱাল। কিন্তু দিবসীয়া আমি
সজ্ঞাৎ আরু চেনেহরূপ গাতি আরু তরণির ভারসা
৯ রূপ টকয়া পিন্ধি সজ্ঞান হোঁ। কিয়নো যত্ত ভুক্তি
বলৈ ঈশ্বরে আমাক্ নিযোজিৎ করা নায় কিন্তু আমি
১০ জগোঁ বা টোপনিয়ঁও তেঁরে সৈতে একেলগে বসতি

কৰোঁ এই নিকোনে আমাৰ অর্থে মৰিল যি আমাৰ
প্রভু যিশু খ্রীষ্ট তেঁওৰ দোৱাৰা তৰণি পাবলৈ আ
১১ মাক নিযোজন কৰিছে। এয়েৰেই যেনে তোমোলা
কে কৰা তেনে আপোনাক আন্যোঅন্যে শান্তনা
১২ কৰা আৰু ক্রমেং গাঁথা। হে ভাইইঁৎ ময় এই মিনতি
কৰোঁ তোমোলাকে আমাৰ মাজৎ জিবিলাকে শ্রম
কৰে আৰু প্রভুৎ তোমোলাকৰ ওপৰৎ নিযোজিৎ
হয় আৰু তোমোলাকক্ ভৰিয়াই সিইঁতক্ জানা।
১৩ আৰু সিইঁতৰ কর্ম্মেৰে সিইঁতক্ চেনেহ কৰি বৰ
আদৰ কৰা আৰু অন্যোঅন্যে নির্ব্বিৰোধি হোৱা।
১৪ হে ভায়ইঁৎ এতিয়া আমি তোমোলাকক্ এই উপদেশ
১৫ কৰোঁ যিবিলাক্ দুর্ব্বিনীত সিইঁতক ভৰিয়োৱা। দুর্ব্বল
মনাইঁতক শান্তনা কৰা দুর্ব্বলইঁতক্ ধৰি ৰাখা এটাই
১৬ মানুহলৈ সহিষ্ণু হোৱা। কোনোএ কাকো হিংসা
১৭ ৰ নিকোনে হিংসা নকৰোক কিন্তু আপোনাং মাজৎ
১৮ এটাইলৈকে সদাচাৰ নিতৌ কৰা। সদায় আনন্দ
১৯ কৰা। নিৰন্তৰ প্রার্থনা কৰা। এটাইতে শলা
গা কিয়নো তোমোলাকৰ্থে খ্রীষ্ট যিশুৎ এই ঈশ্বৰ
২০ ৰৰ ইষ্ট কর্ম্ম আত্মাক্ নৰ্নমাৰা। আচাৰ্য্য বাক্য
২১ ইতিকিং নকৰিবা। এটাই কর্ম্মৰ্ পৰীক্ষা কৰা যি
২২ সত তাক শক্তকৈ ধৰা। কুকর্ম্মৰ্ এটাই চাঁকো
২৩ এৱা আৰু শান্তি কৰোতা ঈশ্বৰ্ আপুনি তোমো
লাকক্ সমস্তো সম্পূর্ণ কৰোক প্রভু যিশু খ্রীষ্টৰ আ

গমনলৈকে তোমোলাকৰ্ সদম্মায় আত্মা আৰু
২৪ মন আৰু দেহ নিজগাৰিয়া ৰখা হোক্। যি তো
মোলাকক্ মাতিছে তেওঁ বিশ্বাসী আৰু তাকো কৰি
২৫ ব। হে ভায়ইঁৎ আমাৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰা। এটা
২৬ ই ভায়ইঁতক্ পবিত্ৰ চুমা দি নমস্কাৰ্ কৰা। প্ৰভুৰ
২৭ নাম কৰি ময় তোমোলাকক্ আজ্ঞা দিয়োঁ যেন এই
২৮ কাকৎ এটাই সাধু ভায়ইঁতলৈ যতা হয়। আমাৰ
প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ তোমোলাকলৈ হোক্
আমিন্।—

পাওল্ পাঁচনীএ যি দ্বিতীয় কাকৎ তেসলোনীয়াইঁতলৈ
লিখিলে সেয়ে এই।—

১ প্রথম পর্ব্ব।

১ ঈশ্বৰ্ আমাৰ পিতৃৎ আৰু প্ৰভু যিশু খ্রীষ্টৎ
তেসলোনীয়াইঁতৰ্ যি মণ্ডলী তালৈ পাওল্ আৰু
২ সল্বানসে আৰু তিমোতিয়সে কাকৎ লেখে। আমা
ৰ পিতৃ ঈশ্বৰ্ আৰু প্ৰভু যিশু খ্রীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ
৩ আৰু শান্তি তোমোলাকলৈ হোক্। হে ভায়হঁৎ
যেনে ওচিৎ আছে তেনে তোমোলাকলৈ আমাৰ স
দায় ঈশ্বৰৰ্ আগৰৎ শ্লাঘা কৰিবাৰ প্ৰয়োজন আছে
কিয়নো তোমোলাকৰ্ সঞ্চাৎ এনে অত্যন্ত বাঢ়ে
আৰু তোমোলাকৰ্ সদৌলৈকে তোমোলাকৰ্
৪ অন্যোঅন্যে চেনেহ এনে ক্ৰমেং সৰহ হইছে তো
মোলাকে যি এটাই বিপক্ষতা আৰু দুঃখ পাইছা
তাতে তোমোলাকৰ্ সহিষ্ণুতাৰে আৰু সঞ্চাতৰে
নিমিত্তে আমি ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীবিলাকৰ্ মাজৎ তো
৫ মোলাকৰ্যে দম্ভ কথা কওঁ। সেই দুঃখ ঈশ্বৰৰ্
৬ পৰমাৰ্থ শোধিৰ এক চাক্ষুষ লক্ষণ তোমোলাক ঈশ্ব
ৰৰ্ যি ৰাজ্যৰ্ নিমিত্তে দুঃখ পোৱা সেই ৰাজ্য

যোগ্য গণিৎ হোৱা কিয়নো যিবিলাকে তোমোলা
কক্ দুঃখ দিয়ে সিহঁতক আকও দুঃখ দিয়া আৰু যিবি
৭ লাকে ঈশ্বৰক্ নেজানে আৰু আমাৰ প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্টৰ্ শুভবাৰ্ত্তা নেমানে সিহঁতক্ সমুচিৎ দিবলৈ
যেতিয়া প্ৰভু যিশু আপোন বলৱন্ত দূতহঁতক্ লগৎ
৮ লৈ প্ৰজ্বলিৎ জুইৎ স্বৰ্গৰপৰা প্ৰেৰিত হব তেতিয়া
দুঃখ ভুঞ্জোতা তোমোলাককে আমাৰ লগৎ জিৰ
৯ ণি দিবলৈ ঈশ্বৰৰ্ যোগ্য। কিয়নো সেই দিনা
আমি যি প্ৰমাণ তোমোলাকৰ্ ঠাইৎ দিলোঁ সেয়ে
সঞ্চাৎ আছিল। যেতিয়া প্ৰভুএ আপোন সাধুলো
কবিলাকৰ্ মাজৎ আদৃত হবলৈ আৰু যিমান মানু
হে পতীয়ায় এটাইতে আশ্চৰ্য্য হবলৈ আহিব
১০ তেতিয়া সেই দিনা তেঁওৰ আগ হবলৈ আৰু
তেঁওৰ্ পৰাক্ৰমৰ্ কাৰ্ণৰপৰা আৰু সিহঁতৰ হনন্ত
১১ সৰ্ব্বনাশিৰূপ শাস্তি হব ইয়াক্ দেখি আমি তোমো
লাকলৈ নিতৌ প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ যেন আমাৰ ঈশ্বৰে
তোমোলাকক্ এই আহ্বান যোগ্য জানে আৰু আ
পোন ভদ্ৰতাৰ উত্তম অভিলাষ আৰু প্ৰতীতিৰূপ কাৰ্য্য
১২ পৰাক্ৰমেৰে পূৰায় যেন্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ নাম তো
মোলাকৰ্ মাজৎ আমাৰ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহানুসাৰে তোমোলাকে তেঁওৰ্ মা
জৎ গৌৰৱ পোৱা।—

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁৎ আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ আগমনাৰ্থে
২ তেঁওৰ্ ওচৰৎ আমাৰ সংগৃহীত হোৱাৰ্থে এতিয়া

আমি তোমোলাকক্ মিনতি করেঁ যেন্ খ্রীষ্টর্ দিন
২ ওচর চাপিলে যেনে হলহেঁতেন তেনে এই অর্থে আ
ত্মাৎ বা বাক্যৎ বা আমার ওচরর্পরা অহা কাকৎ
র্দ্বারা যেনে হলহেঁতেন তেনে কাকতেরে তোমোলা
কে মনৎ হঠাৎ লাড়িও আরু দাবরাণ নোহোরা।
৩ কোনোরূপে তোমোলাকক্ কোনোএ ভুলওক কিয়
৪ নো প্রথমেতে নহলে আরু ঈশ্বরর্ নামেরে
প্রসিদ্ধ যিমান পূজিত আরু যিমান এই এটাইরে
৫ বিরোধে এই এটাইরে ওপরৎ আপোনাক এনে ওখ
করোঁতা আপোনাক ঈশ্বর্ বুলি প্রৌচিক্ করি ঈশ্ব
রর্ নিচিনা ঈশ্বরর্ মন্দিরৎ বহে এনে যি পাপপুরুষ
অর্থাৎ সর্ব্বনাশর্ পুত্র প্রৌচিক্ নহলে এই দিন না
৬ হব। তোমোলাকে স্মরণে রয় যেতিয়া তো
মোলাকে সৈতে আছিলোঁ তেতিয়া তোমোলাকৎ
এই কথা কলোঁ এতিয়া সেই পাপপুরুষর্ আপোন
কালৎ প্রৌচিক্ হোৱার নিবারক কি ইয়াক্ তোমো
৭ লাকে জানা। কিয়নো অপরমার্থর্ গুচতা সফল হব
লৈ লাগে এতিয়া অকল নিবারণ করোঁতা ব্যক্তির
৮ মাজরপরা নীয়া হোৱালৈকে হাক্ দিব। সেয়ে
হলে যি পাপ পুরুষক্ প্রভুএ আপোন মুখর্ আত্মার
দোৱারা সংহার করিব আরু আপোন আগমনকা
৯ লির্ দোৱারা বিনাশ করিব অর্থাৎ এটাই পরাক্রম
আরু লক্ষণ আরু মিছা আশ্চর্য্য কর্ম্ম সৈতে আ
পোনি মুকলি হবলৈ যিবিলাকে সত্যতার্ চেনেহ

১০ গ্ৰহণ নকৰিলে । সেই বিনাশীয় মানুহৰ মাজৎ
অপৰমাৰ্থৰ এটাই ভণ্ডনায় সৈতে যাৰ আগমন শয়
তানৰ কৰ্ম্ম কৰাৰ অনুসাৰে আছে সি তেতিয়া
১১ প্ৰৌচিক হব । এই নিকোনে ঈশ্বৰে সিহঁতৰ তলৈ
বৰ মায়া পঠিয়াব যেন সিহঁতে মিচা কথা পতীয়ায়
১২ যিবিলাকে সত্যতাৎ নপতীয়ালে কিন্তু অপৰমাৰ্থ
কৰ্ম্মৎ তুষ্ট আছিল সেই এটাই দণ্ডিৎ হয় কিন্তু হে
প্ৰভুৎ প্ৰিয় ভায়ইঁৎ তোমোলাকৰৰ্থে ঈশ্বৰলৈ স
১৩ দায় শ্লাঘা কৰিবলৈ আমাৰ প্ৰয়োজন আছে । কি
য়নো আত্মাৰ পৱিত্ৰতাৰে আৰু সত্যতাৰ সঙ্গাতৰ
১৪ দোৱাৰা তৰণি পাবলৈ আৰু যাৰ নিকোনে আমাৰ
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ গৌৰৱ পাবলৈ আমাৰ শুভবাৰ্ত্তাৰ
দোৱাৰা ঈশ্বৰে তোমোলাকক মাতিছে সেই তৰণি
পাবলৈ তেঁও আদিৰেপৰা তোমোলাকক মনস্থ কৰি
১৫ লে । এয়েৰেই হে ভায়ইঁৎ স্থিৰ হোৱা কথাৰে বা
আমাৰ কাকতেৰে যি ব্যৱহাৰৎ তোমোলাক শি
১৬ ক্ষিৎ আচা সেই ব্যৱহাৰ মানা । এতিয়া আমাৰ
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট আপুনি আৰু আমাক চেনেহ কৰি
১৭ চে আৰু অনুগ্ৰহৰ দোৱাৰা অনন্ত শান্তনা আৰু
উত্তম ভাৰসা দিচে যি আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ তেঁৱো
তোমোলাকৰ মনৰ শান্তনা কৰোঁক আৰু সদৌ
উত্তম বাক্য আৰু কৰ্ম্মেৰে তোমোলাকক থিৰ
কৰোঁক ।—

পর্ব্ব আৰু হে ভায়ইঁৎ আমাৰর্থে প্রার্থনা কৰা যেন্
৩ ঈশ্বৰৰ বাক্য যেনে তোমোলাকৰ মাজৎ প্রবর্ত্তিছে
সেই বাক্য অন্যতে অবাধিৎৰূপে প্রবর্ত্তে আৰু গো
২ ৰৱযুক্ত হয় আৰু অবিবেচক্ আৰু দুর্জ্জন লোকৰ
পৰাও যেন্ আমি মুক্ৎ হোঁ কিয়নো এটাই মান্নহৰ্
৩ সঞ্জাৎ নায় কিন্তু তোমোলাকক্ স্থিৰ কৰিব আৰু
৪ পাপৰপৰা ৰাখিব যি ঈশ্বৰ তেঁও সঞ্জাতী। আমি
প্রভুৎ তোমোলাৰ্ কথাৎ পতীয়াঁও আমি যিং কর্ম্ম
তোমোলাকলৈ আজ্ঞা কৰোঁ তোমোলাকে সেই কর্ম্ম
৫ কৰিছা আৰু কৰিবা আৰু ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ আৰু
খ্রীষ্টীয়া সহিষ্ণুতা প্রভুএ তোমোলাকৰ্ মন্ লোৱ্
ওক।—

৬ হে ভায়ইঁৎ যি সদৌ ভায় অনিয়মে চলে আৰু
যি নিয়ম তোমোলাকে মোৰ কাথৰৎ পাইছা
তেনে নহয় তোমোলাকে সেই সদৌৰেপৰা বেলেগ
হোৱা ইয়াক্ আমি প্রভু যিশু খ্রীষ্টৰ নামে তোমো
৭ লাকক্ আজ্ঞা কৰোঁ। কিয়নো তোমোলাকে জানা
আমাৰ পশ্চাদ্গামী হোৱাৰ তোমোলাকৰ্ কি কি
প্রয়োজন কিয়নো তোমোলাকৰ্ মাজৎ আমি অনিয়
৮ মে নচলিলোঁ আৰু কাৰো বেহানি বিনামোলে খোৱা
নায় কিন্তু তোমোলাকৰ্ কাৰো ওপৰৎ ভাৰ নিদিব
লৈ ৰাত্রিন্দিৱা যতন আৰু শ্রম কৰি বন্ কৰিলোঁ।
৯ আমাৰ পৰাক্রম নোহোৱাৎ নহয় তোমোলাকে
আমাৰ পশ্চাদ্গামী হোৱা এই নিকোনে তোমো

১০ লাকৰ্ আদর্শস্বৰ্ নিকোনে তাক কৰিলোঁ। কিয়
নো, আমি তোমালোকৰ আগতে যেতিয়া আছিলোঁ
তেতিয়া আজ্ঞা কৰিছিলোঁ যি বন্ নকৰে সি খাবলৈ
১১ নেপাব কিয়নো আমি শুনো বন্ নকৰে কিন্তু পৰৰ্
বনৰ্ চৰ্চ্চা কৰে এনে অনিয়মে প্ৰবর্ত্তে কেৎবিলাক
১২ তোমালোকৰ্ মাজৎ আছে। এয়েৰেই নির্বিৰো
ধী হই বন্ কৰিবলৈ আৰু স্বক্ৰিয়াৎ বেহানি খাবলৈ
আমি প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নামলৈ তোমালোকক্ আ
১৩ জ্ঞা দিয়োঁ আৰু বুদ্গাঁও। কিন্তু হে ভায়হঁৎ তো
১৪ মোলাকে সুকৰ্ম্ম কৰাৎ নেভাগিবিবা আৰু এই কাক
তৎ জানিৎ আমাৰ বাক্য যেদি কোনোএ নেমানে
১৫ তেবে সেই মানুহৰ নিশ্চয় কৰা আৰু সিএ সৈতে
আলাপ নকৰা যেন্ সি লাজ হয় তেন্তো তাক্ শত্ৰু
বুলি নগণিবা কিন্তু ভায়হঁতৰ্ নিচিনাকৈ তাক্ ডবি
১৬ য়োৱা। এতিয়া শান্তিদিয়োঁতা ঈশ্বৰ সদায় সৰ্ব্ব
প্ৰকাৰে তোমালোকক্ শান্তি দিয়োক। প্ৰভু তোমো
১৭ লাৰ্ এটাইৰে লগৰিয়া হোক্। মই পাওল আ
পোন হাতে লিখিৎ মোৰ নমস্কাৰ সদৌ কাকতৎ
১৮ এই মোৰ চিন্ এনেকৈ মই লিখোঁ। প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ্ অনুগ্ৰহ তোমালোকৰ্ এটাইলৈকৈ হোক্।
আমিন্।—

পাওল পাঁচনীয়ে যি প্ৰথম কাকৎ তিমোথিয়সলৈ লিখি
লে সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ আমাৰ তাৰক যি ঈশ্বৰ আৰু আমাৰ ভাৰসা যি প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেওঁৰো আজ্ঞাক্ৰমেৰে যিশু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনী যি ময় পাওল ভক্তিৰে মোৰ পৰামাৰ্থ পুত্ৰ
২ তিমোথিয়সলৈ কাকৎ লেখোঁ। আমাৰ পিতৃ ঈশ্বৰ আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু দয়া
৩ আৰু শান্তি তোমালৈ হোক্। আন্ লিশিকাবলৈ আৰু নিৰৰ্থক ৰচনা আৰু ঈশ্বৰ ভক্তিৰে ক্ৰমেৎ বৰ্দ্ধনাপেক্ষা দুৰ্ঘনাদুৰ্ঘণি ওপজায় যি অনন্ত বংশা
৪ বুলি সেই বিলাক্ নেমানিবলৈ কেতেটি মানুহক্ আজ্ঞা দিবলৈ যেনে ময় মাকিদোনিয়া যাত্ৰা কালৎ তোমোলাক এফেসসৎ ৰবলৈ বুলিলোঁ তেনে কৰা।
৫ নিৰ্ম্মলচিত্ত আৰু ভদ্ৰমন আৰু অকল্পিৎ সঞ্জাতেৰে চেনেহ আজ্ঞাৰ এইৎ আশয় কোনো কোনোএ এতি
৬ ইফালে সিফালে ঘুৰি আৰু যি কয় আৰু যিহৎ বোলে ইয়াক নেজানি শাস্ত্ৰ শিকওঁতা হবলৈ ইচ্ছা কৰি নিৰৰ্থক দুৰ্ঘনাদুৰ্ঘণিৰ্ ফাললৈ ওভতিছে।

৭ কিন্তু শাস্ত্ৰ পৰমাৰ্থিক্ মানুহৰ্ নিকোনে নহয় কিন্তু
৮ শাস্ত্ৰানধীন আৰু অমানক আৰু অধাৰ্ম্মিক আৰু
৯ পাতকী আৰু অসাধু আৰু ধৰ্ম্মৰহিত আৰু পিতৃঘ্ন
আৰু মাতৃঘ্ন আৰু নৰঘ্ন আৰু বেশ্যাসক্ত আৰু পুং
১০ মৈথুনী আৰু মানুষচোৰ আৰু মিচলীয়া আৰু মিচা
১১ শপত কৰোঁতা এইবিলাকৰ্ নিকোন আৰু সচ্চিদা
নন্দ ঈশ্বৰৰ্ যি মাহাত্ম্যযুক্ত শুভবাৰ্ত্তা মোৎ সমৰ্পি
ছিল্ তদনুযায়ী যি সুশিক্ষা আছে তদ্বিপৰীতে যি যি
১২ আন্ কোনো ভাৱ থাকে এইবিলাকৰ কাৰণো আচে
ইয়াক্ জানি যেদি লোকশাস্ত্ৰৰ যোগ্যৰূপে শাস্ত্ৰা
চাৰ কৰে তেবেই শাস্ত্ৰ ভাল ইয়াকো জানোঁ।
১৩ আগেই ঈশ্বৰনিন্দক্ আৰু তদাশ্ৰয়িহঁতৰ্ বিপক্ষ
তা কৰোঁতা আৰু হিংসক যি ময় মোক বলৱন্ত
কৰিলে যি আমাৰ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁৱেই এই
শুশ্ৰূষাৎ মোক বিষয়া পাতি বিশ্বাসী বুলি গণিলে
এই নিকোনে ময় তেঁওৰ কাষৰৎ শ্লাঘা কৰোঁ।
১৪ কিন্তু ময় দয়া পালোঁ কিয়নো ময় অজ্ঞান হই সেই
কৰ্ম্ম অনাস্তিকৰ নিকোনে কৰিলোঁ আৰু খ্ৰীষ্ট যিশুৎ
সঞ্চাৎ আৰু চেনেহে সৈতে আমাৰ প্ৰভুৰ অনুগ্ৰহ
১৫ অতিশয় আছিল্। এই কথা বিশ্বসনীয় আৰু সৰ্ব্ব
তোভাৱে গ্ৰাহ্য যি খ্ৰীষ্ট যিশু পাপীহঁতক মুক্ত কৰি
১৬ বলৈ আহিল্ যিবিলাকৰ্ মুখ্য ময়। কিন্তু ময় এই
নিকোনে দয়া পালোঁ ইয়াৰ পাচৎ যিবিলাক অনন্ত
আয়ুলৈকে তেঁওৰ শৰণাগত হব সিহঁতৰ নিমিত্তে

আদৰ্শ স্বৰূলৈ যিশু খ্ৰীষ্ট প্ৰথমতে মোৰ মাজৎ এটা
১৭ ই দীৰ্ঘকাল সহিষ্ণুতা প্ৰকাশিত কৰে। এতিয়া অনন্ত
অমৰ্ অদৃশ্য ৰজাৰ অদ্বিতীয় বুদ্ধিমন্ত ঈশ্বৰলৈ
সৎকাৰ আৰু মাহাত্ম্য সদা সৰ্ব্বক্ষণে হোক্।
আমিন।—
১৮ হে পুত্ৰ তিমোথিয়স তোমাৰ কথাৎ পূৰ্ব্বোক্ত
আচাৰ্য্যবাক্যানুসাৰে তোমাৰ কাষৰৎ এই আজ্ঞা
সম্প্ৰো ঈশ্বৰ নিন্দা নকৰিবলৈ শিক্ষাৰ নিকোনে ময়
শয়তানৰ কাষৰৎ সমৰ্পিলোঁ হুমেনীয়স আৰু আ
১৯ লেক্সান্দ্ৰ এই দুয়ো যাৰ মাজৎ আছে এনে যি
কেতেটি মানুহ ভক্তি আৰু সদন্তঃকৰণ এড়ি ভ
২০ ক্তিৎ নাৱো ভাঙ্গিছে তুমি সেই ভক্তি আৰু সদন্তঃ
কৰণ গ্ৰহণ কৰি সেই পূৰ্ব্বোক্ত আচাৰ্য্যবাক্যৰ
ইতুৱায় উত্তম ৰণ কৰা।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই ময় আদেশ কৰোঁ প্ৰথমতে এটাই মানু
২ হলৈ বিশেষত ৰজাইঁতৰ্ আৰু শাসন কৰোঁতাইঁতৰ
৩ নিকোনে বিনয় আৰু প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি আৰু শ্লাঘা
কৰা হয় আমি সাধু আচৰণৎ আৰু সৰলাচৰণৎ
৪ শান্ত আৰু নিৰ্ব্বিৰোধি হৈ কালক্ষেপণ কিয়নো এটাই
মানুহৰ মোচন আৰু সত্যতা গ্ৰহণেচ্ছুক্ যি আমাৰ
তাৰক্ ঈশ্বৰ তেঁওৰ দৃষ্টিৎ এই প্ৰশস্ত আৰু গ্ৰাহ্য।
৫ কিয়নো এক ঈশ্বৰ্ আছে আৰু ঈশ্বৰে আৰু মানু
হৰে মাজৎ এটা মধ্যস্থ আছে অৰ্থাৎ মানুহ যিশু

খ্ৰীষ্ট যি ওচিৎ কালৎ প্ৰমাণীস্বত হবলৈ এটাইৰে
৬ মোচনৰ্ মূল্যাৰ্থে আপোনাকে দিলে ময় খ্ৰীষ্টৎ
৭ সত্য কথা কঁও ময় মিচা কথা নকঁও সেই প্ৰমাণ কৰি
বলৈ কীৰ্ত্তন কৰোঁতা আৰু পাঁচনী আৰু খ্ৰীষ্টৰ্ দ্বাৰা
তে আৰু সঁচাতে আন্দেশীইঁতৰ্ এক শিক্ষক্ ময় নি
৮ যোজিৎ আচোঁ। এয়েৰেই ময় খোজোঁ মানুহে
ক্ৰোধে আৰু সন্দেহ বিনা পবিত্ৰ হাৎ সকলে থানে
৯ তুলি প্ৰাৰ্থনা কৰে। তিৰোতা সলজ্জা আৰু সগাম্ভীৰ্য্যা
হই আপোনাক্ সতীত্বৎ কাপৰেৰে ভূষিতা কৰে বি
ন্যস্ত কেশেৰে বা স্বৰ্ণ বা মুক্তা বা বহুমূল্য বস্ত্ৰ
পিন্ধাৰে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ সেৱাসক্তা তিৰোতা
১০ ইঁতৰ্ যেনে ওচিত তেনে সুক্ৰিয়াতে ভূষিতা হোক্।
১১ সৰ্ব্বতোভাৱে তিৰী বশঙ্গতা হই নিজম দি শিক্ষা
১২ কৰোঁক। কিন্তু তিৰোতাইঁতক্ ময় শিকাবলৈ বা স্বনি
হৰ ওপৰৎ শাসন কৰিবলৈ নিদিয়োঁ কিন্তু নিজম দি
১৩ থাকিবলৈ আজ্ঞা দিয়োঁ। কিয়নো আদম প্ৰথম সৃষ্ট
১৪ আচিল্ তাৰপৰ থাবা আদম ভণ্ডিত্ নাচিল্ কিন্তু
১৫ তিৰী ভণ্ডিতা হই আজ্ঞাচ্ছন্ন কৰিলে। কিন্তু যেদি
সিইঁৎ সজ্ঞানতায় সৈতে সঞ্জাত আৰু চেনেহ আৰু
সাধু কৰ্ম্মৎ নিতৌ প্ৰবৰ্ত্তে তেৰে সন্ততি প্ৰসৱৎ ৰক্ষা
পাব।—

৩ পৰ্ব্ব এই কথা সঁচা যেদি কোনোএ আচাৰ্য্য বাব খোজে
২ তেৰে সি ভাল্ কৰ্ম্ম খোজে এয়েৰেই প্ৰয়োজন আচে
যি আচাৰ্য্য নিৰ্দ্দোষী এক তিৰীৰ্ স্বামী পৰিয়া

সল্লোক্ সদাচাৰী আতিথ্যশীল্ শিক্ষা কৰাবলৈ
৩ যোগ্য হয়মদপী নহয় মাৰক্ নহয় সমল লভ্যলোভী
নহয় কিন্তু সহিষ্ণু আৰু নিৰ্ব্বিৰোধ হয় ধনলোভী
নহয় আপোন লৰাইঁতক্ বশ কৰি সৰ্ব্বতোভাবে গা
৪ ম্ভীৰ্য্যেৰে আপোন বাটীক্ সুশাসক্ হয় কিয়নো কো
৫ নোৱে যেদি আপোন বাটীৰ কৰ্তৃত্ব কৰিব নোৱাৰে
তেবে সি ঈশ্বৰৰ্ মণ্ডলীৰ্ কৰ্ম্মৰ চিন্তা কোনেকৈ
৬ কৰিব। অল্পকাল ভক্ত নহয় জানো অহঙ্কাৰেৰে
৭ মত্তোৱাল হুই সি শয়তানৰ দোষৎ পৰে। বহি
ৰ্ভূত মানুহৰ কাম্মৰৎ তাৰ সুখ্যাতি হোৱাৰ প্ৰয়ো
জন আছে জানো অপমানৎ শয়তানৰ ফান্দৎ
পৰে।—

৮ দীকনইঁৎ গহীন অদ্বিজিহ্ব ভালেমান মদপীয়োতা
নহয় সমল লভ্যলোভী নহয় নিৰ্ম্মল মনে খ্ৰীষ্টৰ্
ধীৰাৰ্ তত্ব গ্ৰাহক্ যি হয় ইয়াৰ প্ৰয়োজন আছে।
৯ ইইঁতো প্ৰথমতে পৰীক্ষিত হোক্ তাৰপৰ নিৰ্দ্দোষী
১০ জানা গলে দীকন বাবৎ ব্যাপাৰ কৰোক। সিইঁতৰ্
১১ তিৰোতাইঁতে যি গহীনা অপৰিবাদিকা নহয় স
ল্লোকা এটাই কৰ্ম্মৎ বিশ্বাসিনী হয় ইয়াৰ্ প্ৰয়োজ
১২ ন আছে। দীকনইঁৎ এক তিৰীৰ স্বামী আৰু আ
১৩ পোন বালক আৰু বাটীৰ সুশাসক্ হোক্। কিয়নো
যিবিলাকে দীকন বাবৎ ভদ্ৰাচৰণ কৰিছে সিইঁতে
আপোনাৰ নিকোনে ওত্তম বাব আৰু খ্ৰীষ্ট যিশুৎ
ভক্তিৰে বৰ্ সাহ পায়।—

১৪ কিঞ্চিৎ পাচৎ তোমাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ ভাৱ
১৫ মা কৰি ময় ইয়াক্ তোমালৈ লিখোঁ । কিন্তু জানোঁ
মোৰ পলম হয় ময় ইয়াক্ লিখোঁ তুমি জীৱৎ ঈশ্ব
১৬ ৰৰ মণ্ডলী আৰু ভক্তি স্তম্ভ আৰু ভিৎ যি ঈশ্বৰৰ ঘৰ
তাতে যোগ্য আচৰিবলৈ জানা আৰু ঈশ্বৰৰ সেৱা
ৰ তত্ত্বৰ গাম্ভীৰ্য্য নিশ্চয় বৰ যি শৰীৰৎ প্ৰেচিক্ আ
ছিল্ তেঁও আত্মাৎ পৰমাৰ্থী হ্নত দূতহঁতৰ্ কৰ্ত্তৃক
দৃষ্ট আন্দেশীয়াহঁতৰ্ ওচৰৎ কীৰ্ত্তিৎ জগতৎ পাতী
য়োৱা ঐশ্বৰ্য্যৎ গৃহীৎ আছিল ।—

পৰ্ব্ব আত্মায় নিশ্চয় কয় ভ্ৰান্তিজনক্ আত্মা আৰু দেৱ
৪ ভাবিলাকৰ্ শিক্ষামানী ভণ্ড লোকে সেকামনা কাল্প
নিকভাৱে মিচা বাক্যবাদী বিবাহ নিষেধোতা আৰু
খাবৰ্ বেহানি শ্লাঘাৰে সঞ্জাতী আৰু সত্যবেত্তা
৩ হঁতৰ্ গ্ৰহনীয় হ্নবলৈ ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছে সেই
বেহানি তিয়াগিবলৈ আজ্ঞা কৰোঁতা কেতেটি মানুহ
৪ শেহ কালৎ ভক্তি তিয়াগিব । ঈশ্বৰে সৃজা এটাই
বেহানি ভাল্ আৰু যেদি শলগাৰে লোৱা হয় তেৱে
৫ অগ্ৰহনীয় একো নহয় । কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ বাক্য প্ৰাৰ্থ
নাৰ দোৱাৰা সি পবিত্ৰী কৰা হয় তুমি এইবিলাক্
৬ কথা ভায়হঁতৰ্ স্মৰবায় যি ভক্তি আৰু সুশিক্ষা পাই
৭ চা সে ভক্তি আৰু সুশিক্ষাৰে পালিত য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
৮ এক ওত্তম সেৱক হ্নবা । কিন্তু ধৰ্ম্মৰহিত আৰু বুঢ়ি
তিৰোতাৰ অপোপদেশ গ্ৰহণ নকৰি আপুনি ঈশ্ব
৯ ৰৰ্ সেৱা কৰ্ম্মৎ যতন কৰা । কিয়নো শাৰীৰিক

যতনে অতাল্প ফল জন্মায় কিন্তু ঈশ্বৰ সেৱা বৰ্ত্ত
মান আৰু ভবিষ্যৎ আয়ুৰ প্ৰতিজ্ঞাধিকাৰ হৈ সৰ্ব্ব
১০ তোভাৱে ফলজনক হয়। এই বিশ্বাস্য আৰু সৰ্ব্ব
প্ৰকাৰে গ্ৰহণ যোগ্য বাক্য কিয়নো যি এটাই মানু
হৰ তাৰক বিশেষত সঞ্চাতীহঁতৰ সেই জীৱৎ ঈশ্ব
ৰৎ সঞ্চাৎ কৰি আমি ইয়াৰ নিমিত্তে শ্ৰম কৰোঁ
১১ আৰু নিন্দিৎ হোঁ। এই এটাই আজ্ঞা দিয়া আৰু
১২ শিকোৱা। কোনোএ তোমাৰ যৌবন হৈডিকিং ন
কৰোক কিন্তু বাক্য আৰু কথোপকথন আৰু চেনেহ
আৰু আত্মা আৰু বিশ্বাস আৰু নিৰ্ম্মলভাৱে সঞ্চা
১৩ তীহঁতৰ আদৰ্শ হোৱা। মোৰ অহালৈকে পাঠ
১৪ আৰু উদগা আৰু শিক্ষাৎ মন দিয়া। তোমাৰ মাজৎ
থকা যি সামৰ্থ্য বুঢ়াহঁতৰ সবাৰে হাৎ দিয়া লগৎ
আচাৰ্য্যবাক্যৎ দিয়া হল তালৈ অৱহেলা নকৰিবা।
১৫ তোমাৰ শাস্ত্ৰজ্ঞানৰ ক্ৰমেৎ গ্ৰহণ এটাইবে কাম
ৰৎ প্ৰৌচিহ্ন হবলৈ এই এটাইতে চিন্তা কৰা আৰু
১৬ সৰ্ব্বতোভাৱে প্ৰবৃত্ত হোৱা। আপোনালৈ আৰু আ
পোন শিক্ষাৎ মন দিয়া তাৎ নিত্যৌ প্ৰবৃত্তা কিয়নো
তৎ কৰাৰে তুমি আপোনাকে আৰু আপোন শ্ৰৱণী
হঁতকে তৰাবা।—

পৰ্ব্ব বুঢ়ামানুহক নম্ৰক্ৰিয়াবা কিন্তু পিতৃৰ নিচিনা তেঁওক
৫ মিনতি কৰা। ডেকাহঁতক প্ৰতি ভায়হঁতৰ নিচিনা
আৰু বুঢ়ি তিৰোতাহঁতক প্ৰতি মাতৃৰ নিচিনা আৰু
সৰ্ব্বতোভাৱে শুদ্ধাচৰণ কৰি যুৱতীহঁতক প্ৰতি ভনী

৩ হঁতৰ্ নিচিনা ব্যৱহাৰ কৰা। যি বাৰী স্বৰূপ বাৰী
৪ সিহঁতক্ আদৰ কৰা কিন্তু যেদি কোনো বাৰীৰ্
লৰা বা ভতিজা থাকে তেবে ইহঁৎ প্রথমতে আপোন
ঘৰৎ সৎকর্ম্ম কৰিবলৈ আৰু আপোন পিতৃ মাতৃৰ্
প্রত্যুপকাৰ কৰিবলৈ শিকোক কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ আ
৫ গৎ এই কর্ম্ম ভাল আৰু সুগ্রাহ্য। যি স্বৰূপ বাৰী
আৰু অনাথ সি ঈশ্বৰক্ আশ্রয় কৰে আৰু ৰাত্রি
৬ দিৱা প্রার্থনা আৰু মিনতি কৰাৎ নিতৌ প্রবৃত্ত হয়।
৭ কিন্তু যি সুখভোগে কালক্ষেপণ কৰে সি জীৱন কাল
৮ ভো মৃতা আছে। সিহঁতৰ্ নিৰ্দোষিয়া হবলৈ এই
কথা আজ্ঞা কৰি দিয়া কিন্তু যেদি কোনোএ আপোন
পৰিয়ালৰ্ নিকোনে বিশেষত আপোন ঘৰৰ্ মানুহৰ্
নিকোনে নোগোটায় তেবে সি ভক্তি অপহ্নৱ কৰিছে
৯ আৰু অনাস্তিকৰ বা অধম। ষাঠি বৎসৰ বয়
সীয়া অন্যুন বয়সীয়া অথচ এক পুৰুষৰ ভাৰ্য্যা যি হুই
চিল অথচ লৰা প্রতিপাল কৰি থাকে বা আলহিহঁ
তক্ বহা দিয়ে বা সাধু বিলাকৰ্ ভৰি ধুৱায় বা আপ
১০ দীহঁতৰ্ উপকাৰ কৰে বা সদৌ সুকর্ম্ম যত্নপূর্ব্বক
কৰিছে ইত্যাদি সুকর্ম্মৎ সুখ্যাতা তিৰীক্ ব্যতিৰেক
১১ কোনো বাৰীক কাকৎ নিলিখিবা কিন্তু ডেকেৰী
বাৰীহঁতক গ্রহণ নকৰা কিয়নো যেতিয়া খ্রীষ্টৰ্ বি
১২ ৰোধে বতীমতী হবলৈ ধৰে তেতিয়া আপোনাৰ
প্রথম সঙ্কাৎ এৰি দোষিনী হুই সিহঁতে বিবাহ
১৩ কৰিব। আৰু সিবিলাকে ঘৰে২ ঘুৰি২ অলস হব

লৈ শিকে আৰু অকল অলস নহয় কিন্তু বুলিব
নলগা কথা কৈ, বৰ্ বতুৰ্ আৰু অনাধিপত্য চৰ্চ্চা
১৪ কৰতী হবলৈ শিকে। এয়েৰেই ময় ইচ্ছা কৰোঁ
ডেকেৰি তিৰোতা বিয়া কৰে অপত্য ওপজায় ঘৰৰ্
১৫ বন্ কৰে আৰু বিপক্ষ মানুহক্ নিন্দা কৰাৰ হেতু
নিদিয়ে কিয়নো এতিয়া কোনো কোনোএ শয়
১৬ তানৰ্ পিছে যাবলৈ ওভতিছে। কোনো পতীয়ওঁতা
মুনিহৰ্ বা তিৰোতাৰ্ যেদি বাৰী থাকে তেৱে সি
হঁতে সিহঁতক্ প্ৰতিপালন কৰোঁক আৰু মণ্ডলীৰ্
ভগন কৰা ভৰ্ নোহোক্ সিহঁতে স্বৰূপ বাৰীহঁতৰ্
১৭ ওপকাৰ কৰিব পাৰে। যি বুঢ়াহঁতে ভালকৈ শাসন
কৰে সিহঁত দ্বিগুণ সৎকাৰ যোগ্য গণিত হোক্ বি
শেষত যিবিলাকে বাক্যত আৰু শিক্ষাত শ্ৰম কৰে
১৮ কিয়নো ধৰ্ম্মগ্ৰন্থে ইয়াক্ বোলে মৰণা মৰা গৰুৰ্
মুখ নেবান্ধিবা আৰু হজুৱা আপোন হজৰ যোগ্য।
১৯ দুই তিনি সাক্ষিৰ্ মুখ ব্যতিৰেকে বুঢ়া মানুহৰ্ ওপ
২০ ৰত অপবাদ গ্ৰহণ নকৰিবা। পাপ কৰোঁতাহঁতক্
এটাইৰে আগত ধমকিয়াৱা যেন্ আন্ মানুহে ভয়
২১ কৰে। ওপৰোধেৰে একো নকৰি এটায় এটাৰপৰা
ভাল দেখা ব্যতিৰেকে ঈশ্বৰ্ আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্
আৰু মনোনীত দূতহঁতৰ্ আগত এই কথা পালি
২২ বলৈ ময় তোমাক্ আজ্ঞা দিয়োঁ। হঠাৎ কাৰো ওপ
ৰত হাত নিদিবা আন্ মানুহৰ্ পাপৰ্ ভাগী নহবা
১ আপোনাকে পৰিস্কাৰ ৰাখা। এতিয়াৰপৰা মদা

পানী নিপীবা কিন্তু তোমাৰ্ পেটৰ্ নিকোনে আৰু
তোমাৰ ঘনেং অসুস্থতৎ কিঞ্চিৎ দ্ৰাক্ষাৰহ পীয়া।
২৪ কাৰোং পাপ শোধিব্ নিকোনে সিবিলাকৰ অগ্ৰগামী
২৫ আই প্ৰেচিক্ হয় কাৰোং পশ্চাদ্গামী হয় তেনে
কাৰোং সুকৰ্ম্ম আগেই প্ৰেচিক্ হয় আৰু যিবিলাক
আন্যতীয়া হয় সিহঁত গুপ্তৎ আব নোৱাৰিব।

পৰ্ব্ব ৬ এই নিকোনে যিমান বন্দী যুৰলিৰ অধীন হয় সি
হঁৎ স্বকিয়াং প্ৰভুহঁতক্ এটাই আদৰ যোগ্য গণনা
১ কৰোক যি ঈশ্বৰৰ্ নামৰ আৰু শিক্ষাৰ নিন্দা নহয়।
যিবিলাকৰ্ সঞ্জাতী প্ৰভু আছে সিহঁৎ ভায় হোৱাৎ
সিহঁতক্ ইতিকিং নকৰোক কিন্তু বিশ্বাসী আৰু প্ৰিয়
আৰু ফলভাগী হোৱাৎ সিহঁতৰ্ অধিক্ সেৱা
কৰোক এই কথা শিকোৱা আৰু উপদেশ কৰা।
৩ যেদি কোনোএ আন্ শিকায় আৰু হিতকাৰী কথা
অৰ্থাৎ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ কথা আৰু পুণ্যকৰ্ম্মানুসা
৪ ৰে যি শিক্ষা ইয়াক্ যেদি গৈ নৰুচায় তেবে সি সৰ্ব্ব
তোভাৰে অজ্ঞান আৰু যিয়াল দ্বন্দ্ব পৰাপবাদ দুৰুক্তি
আৰু সমলমনা সত্যতাৰহিত আৰু লোভক্ সাধু
কৰ্ম্ম বুলি মানে যি মানুহে সিহঁতৰ্ দুষণাদুষণি
জনক্ প্ৰশ্ন আৰু বাক্য বিষয়ক্ বিৰোধৰে মত্ত আই
৫ দম্ভী আইছে এনে লোকৰপৰা নিলগা। কিন্তু নিৰা
৬ কাঙ্ক্ষতায় সৈতে ঈশ্বৰ্ সেৱা বৰ্ লাভ। কিয়নো
এই জগতলৈ আমি একো অনা নায় আৰু তাৰপৰা
৭ কিচু লগৎলৈ যাব নোৱাৰে এয়ে নিশ্চয়। এয়েৰেই

৮ আমাৰ খোৱা পিন্ধা হলে আমি নিৰাকাঙ্ক্ষ হোঁ।
৯ কিন্তু যিবিলাকে ধনাভিলাষ কৰে সিহঁৎ পৰীক্ষাৎ
আৰু ফাঁদৎ আৰু বিনাশ আৰু সংহাৰৎ লোক মগ্ন
কৰোঁতা অজ্ঞান আৰু হিংসক ভালেমান অভিলাষে
১০ ৰে পৰে। কিয়নো ধন নিমিত্তে এটাই কুকৰ্ম্মৰ মুল্
ভালেমান তল্লোভী হই সজ্ঞাতৰ বাট পাহৰিছে
আৰু আপোনাক ভালেমান দুঃখৎ বিন্ধি পেলাইছে।
১১ কিন্তু হে ঈশ্বৰৰ মানুহ তুমি এইবিলাকৰপৰা পলো
ৱা আৰু পৰমাৰ্থ আৰু সধুতা আৰু সজ্ঞাৎ আৰু
চেনেহ আৰু সহিষ্ণুতা আৰু মৃদুতাক অনুগমন
১২ কৰা। প্ৰতীতিৰূপ ভাল্ ৰণ কৰা অনন্তায়ু ভুঞ্জি
বলৈ তুমি আহ্বত আছা আৰু ভালেমান সাক্ষি
হঁতৰ অগ্ৰে উত্তম বাৰ শৈ কাচিছে সেই অনন্ত
১৩ আয়ুক্ ধৰা। এটাইৰে প্ৰাণদাতৃ ঈশ্বৰৰ আৰু
পন্তিয়স পীলাতৰ আগৎ উত্তম প্ৰমাণ দিলে যি য়িশু
১৪ খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ দৃষ্টিৎ তোমাক্ মই আজ্ঞা দিয়োঁ ধন্য
আৰু অদ্বিতীয় কৰ্ত্তা ৰজাহঁতৰ ৰজা আৰু প্ৰভুহঁতৰ্
প্ৰভু যদ্ব্যতিৰেক অমৃততা আন্ কাৰো নায় মনুষ্যৰ্
অগম্য তেজোবাসী যাক্ কোনোএ দেখা নায় আৰু
দেখিব নোৱাৰে যালৈ সৎকাৰ আৰু অনন্ত পৰাক্ৰ
১৫ মৰ্ শ্লাঘা হোক্। আমিন্। এনে যি ঈশ্বৰ তেঁও
আপোন কালৎ প্ৰেচিক্ কৰিব যি আমাৰ প্ৰভু য়িশু
খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ প্ৰেচিক্লৈকে তুমি এই আজ্ঞা নিষ্কলঙ্ক

১৬ আৰু অনপেক্ষণীয়ৰৈ পালোঁ। এই সংসাৰৎ ধনী
১৭ হঁতক আজ্ঞা কৰা যেন্ সিহঁৎ গৰ্ব্বিৎ নহয় আৰু
১৮ অস্থিৰ্ ধনৎ সঞ্চাৎ নকাৰে কিন্তু আমাৰ নিকোনে
সৰ্ব্ববস্তু দিয়োঁতা জীৱন্ত ঈশ্বৰৎ সঞ্চাৎ কৰে আৰু
তেওঁৰ্ যি সুকৰ্ম্ম ধনেৰে ধনৱন্ত আৰু সম্বিভাগ
১৯ কৰিবলৈ যুগুৎ হয় আৰু যেন্ সিহঁৎ অনন্ত আয়ু
অৱলম্বন কৰিবলৈ ভবিষ্যৎ কালৰ্ নিকোনে আপো
নাৰ নিকোনে উত্তম দৃঢ় মূল্ সাঁচি দান দিবলৈ ইচ্ছুক
২০ হয় হে তিমোতিয়স ধৰ্ম্মৰহিৎ আৰু নিৰৰ্থক বাক্য
ভগণ আৰু মিছা বিদ্যা বুলি প্ৰসিদ্ধ বিদ্যা কোনো
২১ কোনো। পক্ষপাত কৰি ভক্তিৰপৰা ঘুৰিছে সেই এটা
ইকে এড়ি যি তোমাৎ সোম্পা আছে তাক্ পালা।
অনুগ্ৰহ তোমালৈ হোক্। আমিন্।—

পাওল পাঁচনীএ যি দ্বিতীয় কাকৎ তিমোতিয়সলৈ লিখিলে সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ যি জীৱন প্ৰতিজ্ঞা যিশু খ্ৰীষ্টত আছে তদনুসাৰে ঈশ্বৰৰ ইচ্ছাৰ দ্বাৰা যিশু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনী পাওল যি মই আপোন প্ৰিয় পুত্ৰ তিমোতিয়সলৈ কাকৎ ২ লিখোঁ। ঈশ্বৰ পিতৃ আৰু আমাৰ প্ৰভু খ্ৰীষ্ট যিশুৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু দয়া আৰু শান্তি হোক। ৩ মই আপোন পূৰ্ব্বপুৰুষৰপৰা নিৰ্ম্মল মনেৰে যাক শুশ্ৰূষা কৰোঁ এনে যি ঈশ্বৰ তেঁওক মই শলাগোঁ তোমাৰ মাতামহ লোইসত আৰু তোমাৰ মাতা ইওনিকিত ৪ যি অকপট প্ৰতীতি আদিত আছিল আৰু মই নিঃসংশয় আছোঁ যি সি তোমাতো আছে ইয়াক যেতিয়া ৫ মই মন কৰোঁ তেতিয়া আনন্দেৰে পূৰ্ণ হবলৈ তোমাৰ লোতক সুমৰি তোমাক দেখিবলৈ অতি ইচ্ছুক হই মই নিৰন্তৰাল ৰাত্ৰিন্দিৱা প্ৰাৰ্থনা কালত ৬ তোমাক সুমৰোঁ। এয়েৰেই মোৰ হাত দিয়াত তোমাৰ মাজত থকা ঈশ্বৰে দিয়া যি সামৰ্থ্য আছে তাক

৭ থাঁহিবলৈ মযু তোমাক্ স্মৰোঁ। কিয়নো ঈশ্বৰে আমাক্ ভয়কৰা আত্মা দিয়া নাই কিন্তু পৰাক্ৰম আৰু
৮ চেনেহ আৰু সদ্বিবেচনাৰ আত্মা দিছে। এয়েৰেই আমাৰ প্ৰভুৰ সাক্ষ্য কথাৰে আৰু তেওঁৰ বন্দিয়াৰ যি
৯ মযু মোতো লাজ নকৰবা। কিন্তু যি আমাৰ কৰ্ম্মৰ সাৰে নহয় কিন্তু আপোনাৰ যি মানস আৰু অনুগ্ৰ
১০ হ জগতৰ পূৰ্ব্ব খ্ৰীষ্ট যিশুৎ আমাক্ দিয়া হল্ কিন্তু যি মৃত্যু লোপ্ কৰিছে আৰু শুভবাৰ্ত্তাৰ্ এক কীৰ্ত্তন কৰোঁতা আৰু পাঁচনী আৰু অন্যদেশীহঁতৰ্ শিক্ষক্ মযু নিযুক্ত আছোঁ সেই শুভবাৰ্ত্তাৰ দোৱাৰা পহুৰ্
১১ আৰু অমৃতত্তা প্ৰকাশ্ কৰিছে যি আমাৰ প্ৰভু তাৰক্ যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ দৰ্শন দিয়াৎ প্ৰকাশ্ আছে তদনুসাৰে আমাক তৰাইছে আৰু পবিত্ৰ আহ্বানে ৰে আমাক আহ্বান কৰিছে যি ঈশ্বৰে তেঁওৰপৰা ক্ষমানুসাৰে তুমি শুভবাৰ্ত্তাযুক্ত দুঃখভাগী হোৱা।
১২ এই নিমিত্তে মযুয়ো এই এটাই ভুগোঁ কিন্তু মযু লাজ নোহোঁ কিয়নো মযু জানোঁ মযু কাৰ শৰণ লৈছোঁ আৰু মযু তেঁওৰ্ হাতৎ যিহক্ সমৰ্পিছোঁ তাক্ তেঁও
১৩ সেই দিনালৈকে ৰক্ষা কৰিব পাৰিব। যি সাৰ্ কথা মোৰ দোৱাৰা তুমি শুনিছা তাৰ্ ধাৰা যিশু খ্ৰীষ্টৎ
১৪ সঞ্জাৎ আৰু চেনেহপূৰ্ব্বক্ তাক্ টানকৈ ধৰা। যি উত্তম দ্ৰব্য তোমাৎ সোম্পা আছিল্ তাক্ আমাৰ মা
১৫ জৎ থাকোতা ধৰ্ম্মাত্মাৰ দ্বাৰা পালা। তুমি জানিছা যিহঁতৰ মাজৎ ফুগিল্লস আৰু হৰ্ম্মগিনিস এনে যি

১৬ আসীয়ায়া সিহঁত এটাই মোৰপৰা গুভতিছে। ওনে
সিফৰসৰ্ ঘৰৰ্ মানুহক প্ৰতি প্ৰভুএ দয়া কৰোক
কিয়নো তেঁও বাৰম্বাৰ মোক ভাগৰাইছে আৰু
১৭ মোৰ জিঁজিৰিৰে লাজ নুকৰাইছিল কিন্তু ৰুমৎ থাকি
১৮ যত্নপূৰ্ব্বক মোক বিচাৰিছিল আৰু মোক পালে। প্ৰভুএ
এই অনুগ্ৰহ কৰোক যেন্ তেঁও সেই দিনা প্ৰভুৰ
পৰা দয়া পঁওক এফিসসৎ তেঁও কিমান বনৎ মোক্
শুশ্ৰূষা কৰিলে ইয়াক্ তুমি ভালকৈ জানিছা।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই হে মোৰ পো তুমি প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৎ থকা
২ অনুগ্ৰহৰে বলী হোৱা আৰু যি কথা ভালেমান
সাক্ষীৰ মাজৎ মোৰ মুখে তুমি শুনিছা তাক আনৎ
মানুহক্ শিকাবলৈ সমৰ্থ সঞ্জাতী মানুহক সোপ্পা।
৩ এয়েৰেই তুমি খ্ৰীষ্টৰ এক ভাল চিপাহীৰ নিচিনা দুঃখ
৪ সহা। কণ্টৰ কোনএ এই সংসাৰৎ আপোনাক
আটকৎ নোপেলায় চিপাহী বাবৎ যি তাক মনস্ত কৰিলে
৫ তাক্ তোষে। কোনোএ যেদি জয়ৰ নিকোনে যতন
কৰে তেঁবেও বিধানৰ নিচিনা যতন নকৰি কিৰিটি
৬ ধৰাৎ অভিষিক্ত নহয়। শ্ৰমকৰোঁতা খেতিয়ক এটা
৭ ইৰে আগেই ফলভোগী হোৱা ওচিৎ আচে। ময় যি
কঁও তাক্ মনৎ ৰাখা আৰু প্ৰভুএ এটাইতে তোমাক্
৮ জ্ঞান দিয়োঁক। ঈশ্বৰৰ কথা বদ্ধ নহয় কিন্তু যাক্
৯ প্ৰৌচিক্ কৰি কুকৰ্ত্তাৰ নিচিনা ময় বন্ধনলৈকে দুঃখ
পঁও সি মোৰকৰ্ত্তৃক প্ৰকাশিৎ শুভবৰ্ত্তানুসাৰে মৃত্যুৰ
পৰা ওঠিছিল যি দাওদৰ বংশজ য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওক্

১০ মন কৰা। এই নিকোনে যয় মনোনীতহঁতৰ নিকো
নে এটাই মহোঁ মিবিলাকে য়িশু খ্রীষ্টত্ব তৰণি অনন্ত
১১ গৌৰৱ সমন্বিত পায় এই সঞ্চাতী কথা কিয়নো যেদি
আমি তেঁৱেসৈতে মৃত্যু হোঁ তেবে তেঁৱেসৈতে জীৱন
ভোগ কৰিম্ যেদি তেঁৱেসৈতে দুঃখ পঁও তেবে তেঁৱে
১২ সৈতে ৰাজ্য পালিম্ যেদি তেওঁক অপহ্নৱ কাৰোঁ তেবে
১৩ তেঁও আমাক্ অপহ্নৱ কৰিব। যেদি আমি নপতীয়ওঁ
তেবে তেঁও বিশ্বাসনীয় থাকে তেঁও আপোন গুণ অপ
১৪ হ্নৱ কৰিব নোৱাৰে। শুৰুলীহঁতক ওলটায়া ব্যতিৰেক
অফল বাক্যৰ বিষয়ৎ বিৰোধি নকৰিবলৈ আজ্ঞা প্ৰভুৰ
আগৎ সিহঁতক দি এই বাকা সিহঁতৰ মনৎ দিবা।
১৫ ঈশ্বৰৰ্ আগৎ মনোনীত সত্যতারূপ বাক্যৰ স্বৰূপ
বিভাজক অলজ্জাই কৰ্ম্মকৰোঁতা হবলৈ যতন কৰা।
১৬ কিন্তু ধৰ্ম্মৰহিত আৰু নিৰৰ্থক বাগাডম্বৰ এড়ি কিয়
নো ঈশ্বৰৰ্ সেৱা নকৰাৰ মৰহলৈকে সি বাঢ়িব সি
১৭ হঁতৰ বাক্য যামৰৰ্ নিচিনা খাব। প্ৰনৰুখানে এতি
য়া গৈছে এই কথা বুলি সঁচাৰে অৰ্থে ভ্ৰমী আৰু
কাৰোঁ প্ৰতীতি ওলটাইছে যি হমেনাইয়স আৰু
১৮ ফলীতস সিহঁৎ সেই পক্ষৰ লোক। কিন্তু প্ৰভু আ
পোনাৰ মানুহক্ জানে ঈশ্বৰে কৰা এই মুদ্ৰাঙ্কিত
১৯ ভিৎ স্থিৰ আছে। যেয়েঁ খ্ৰীষ্টৰ নাম বোলে সি
২০ অপৰমাৰ্থ্য এড়োক। কিন্তু বৰ্ঘৰৎ সোন ৰূপৰ পাত্ৰ
অকল নহয় কিন্তু কাঠৰ আৰু মৃত্তিকাৰ আছে আৰু
কেৎবিলাক মৰ্য্যাতা আৰু কেৎবিলাক অমৰ্য্যতাৰ

২১ নিকোনে এয়েৰেই কোনো আপোনাক ইয়াৎকৈ পৰিস্কাৰ কৰি পবিত্র আৰু প্রভুৰ কার্য্যোপযুক্ত আৰু
২২ প্রতি স্বকর্ম্মে যুগুৎ মর্য্যাতাপাত্র হব। যৌবনজাত কামৰপৰা পলোঁৱা কিন্তু যিবিলাকে শুদ্ধহৃদয়েৰে ঈশ্বৰলৈ নিবেদন কৰে সিহঁতে সৈতে পৰমার্থ্যতা আৰু প্রতীতি আৰু চেনেহ আৰু নির্ব্বিৰোধিতালৈ অনু
২৩ ধাৱন কৰা। কিন্তু অজ্ঞান আৰু বিদ্যাৰহিত প্রশ্নে
২৪ বিবাৰি ওপজায় ইয়াক জানি তাক এড়া। প্রভুৰ সেৱক বিবাৰি কৰা ওচিৎ নহয় কিন্তু এটাইলৈকে মৃদু হোৱা শিকাবলৈ যুগুৎ হোৱা সহিষ্ণুতা হোৱা আৰু
২৫ মৃদুৰূপে বিপৰীৎ কৰোঁতাইঁতক শিকওঁতা হোৱা
২৬ ওচিৎ যেন্ ঈশ্বৰে সত্যতা শৈ কৰালৈকে পৰায়নন কোনোক্রমে সিহঁতক দিয়ে শয়তানৰ ইচ্ছাৰে ধৃত সিহঁৎ তদুৎপন্ন মোহৰপৰা আপোনাক সচেতন কৰে।—

পর্ব্ব ইয়াৰো জানা শেহ কালৎ সঙ্কটময় সময় হব
৩ কিয়নো মানুহ আন্যাক চেনেহকৰিতোঁ লোভী দর্প
৩ বোলোতা গাৰ্হাল নিন্দক্ পিতামাতা নেমানোর্তা অতদ্ন অধার্ম্মিক স্বাভাবিক স্নেহৰহিৎ বদ্ধবৈৰ মিথ্যা অপবাদি অজীতেন্দ্রিয় টান সাধুক ইতিকিং কৰোঁতা
৪ বিশ্বাসঘাতি গোডোৱা গাৰ্হেৰে ওযহা ঈশ্বৰৰ্পৰা সৰহ সুখ চেনেহকৰোঁতা ঈশ্বৰ্ ভেৱাৰ আকৃতি
৫ ধৰোঁতা কিন্তু তৎসামর্থ্য হেয়জ্ঞানকৰোঁতা এনে
৬ লোকৰ্পৰা ওভতা। কিয়নো পাপেৰে বেৰা নানা

ঘাযেৰে ভুযী সদায় শিকায় সত্যতাৰ জ্ঞান গ্ৰহণ
৭ কেতিয়া কৰিব নোৱাৰে এনে যি অবোধ তিৰীহঁৎ
সিহঁতক যিবিলাকে ঘৰৎ সোমায় ভুলুকায় সিহঁৎ
৮ এই বিধ। যেনে যান্নিস আৰু আয়ুস মোশহ্
বিপক্ষাচৰণ কৰিছিল্ তেনে ইহঁৎ সত্যতাৰ বিপক্ষ
তাচৰণ কৰে ইহঁত নষ্টপ্ৰকৃতি আৰু ভক্তিৎ অসং
৯ গ্ৰাহ্য আছে। কিন্তু সিহঁৎ আৰু আগ বাঢ়িব নো
ৱাৰে কিয়নো যেনে সিহঁতৰ তেনে ইহঁতৰ উন্মত্ততা
১০ এটাইৰে কাষৰৎ প্ৰেতিক্ষ হব। কিন্তু মোৰ শিক্ষা
আৰু ব্যৱহাৰ আৰু অভিপ্ৰায় আৰু ভক্তি আৰু দীৰ্ঘ
১১ কাল সহিষ্ণুতা আৰু চেনেহ আৰু সহিষ্ণুতা আৰু
আন্তিয়খৎ য়িকোনিয়ৎ আৰু লস্ত্ৰাৎ মোৰ ওপৰৎ
যি বিপক্ষতা আৰু দুঃখ হইছিল্ যয় যি বিপক্ষতা সহি
লোঁ এই এটাই তুমি ভালকৈ জানিছা কিন্তু সেই এ
১২ টাইৰপৰা প্ৰভুএ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে। যিমান মা
নুহ খ্ৰীষ্ট য়িশুৰ সেৱাচৰণৎ কালক্ষেপণ কৰিব
১৩ খোজেঁ সিহঁতে বিপক্ষতা পাবে। কিন্তু দুষ্ট মানুহ
আৰু ঠগুকহঁতৰ ঠগিবলৈ আৰু ঠগিৎ হই২ ক্ৰমে২
১৪ বয়া হব। কিন্তু যাৰ ঠাইৎ শিকিছা আৰু যি ধৰ্ম্ম
গ্ৰন্থে য়িশু খ্ৰীষ্টৰ প্ৰতীতিৰে তোমাক তৰণিৰে বিজ্ঞ
১৫ কৰিব পাৰে তুমি লৰা কালৰেপৰা সেই ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ জ্ঞ
হইছিলা ইয়াক জানি যিহক শিকিছা আৰু দৃঢজ্ঞা
১৬ নত হইছা তাতে থকা। এটাই ধৰ্ম্মগ্ৰন্থ ঈশ্বৰৰ
প্ৰেৰে দিয়া হইছে আৰু শিক্ষা আৰু বিবেক আৰু

১৭ শাসন আৰু পৰমাৰ্থ বন্ ওপদেশৰ নিমিত্তে চলদী যোঁতা আচে ঈশ্বৰীয়া মানুহ সম্পূর্ণ হয় এটাই সুকৰ্ম্মৎ সৰ্ব্বতোভাৱে সজ্জীভূৎ হয়।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই ঈশ্বৰৰ আগৎ আৰু আপোনি প্ৰৌচিৰ
৪ কালৎ আৰু আপোন ৰাজ্যৎ জীৱৎ আৰু মৃত মা নুহক শোধ কৰিব যি প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰেই আ
২ গৎ মম এই আজ্ঞা দিয়োঁ। বাক্য কীৰ্ত্তন কৰা কা লৎ আৰু অকালৎ কাৰ্য্যৰী হোৱা এটাই দীৰ্ঘকাল সহন আৰু সুশিক্ষায় সৈতে বিবেকী কৰা আৰু ক্ষ
৩ কিয়োৱা আৰু ওদগোৱা কিয়নো যিকালৎ সিহঁতে সৎশিক্ষা নসহিব কিন্তু কানযজুৰনিযুক্ত হৈ আপো নাৰ ইচ্ছাৰ নিচিনা আপোন নিমিত্তে শিক্ষক গো
৪ টাব সেই কাল আহিব। সিহঁৎ সত্যতাৰপৰা কাণ
৫ ঘুৰায় ইতিহাস কথালৈ ওভতিব। কিন্তু তুমি এটাই কৰ্ম্মৎ পৰ দিয়া দুঃখ সহা শুভবাৰ্ত্তা বোলোতাৰ বন কৰা তোমাৰ সেৱা বাবৰ পূৰ প্ৰমাণ কৰা।
৬ কিয়নো ময় এতিয়া ৬ৎসৃষ্ট হবলৈ ওদ্যমী আচো
৭ মোৰ যাত্ৰা কাল ওচৰ হৈচে। ময় ওত্তম ৰণ কৰিচো ময় যিতালৈ লড় পুৰাইচো ময় ভক্তি পালি
৮ চো পৰমাৰ্থ শোধাৰু প্ৰভু সেই দিনা মোক যিহকে দিব আৰু মোকেই অকল নহয় কিন্তু যিমান মানুহে তেঁওৰ প্ৰৌচিক ভাল দেখে সেই এটাইকেও দিব এনে
৯ পৰমাৰ্থৰূপ কিৰিটি মোলৈ ৰক্ষিৎ আচে। মোৰ

এথেলৈ খৰ্‌কৈ আহিবলৈ যতন কৰা কিয়নো দেমস
১০ এই বৰ্ত্তমান্ সংসাৰৎ অনুৰক্ত হই মোক্ এৰিছে
আৰু থেসলোনীকালৈ গৈছে ক্রেস্কংস গালাতীয়া
১১ গৈছে আৰু তিতস দালমাতীয়া গৈছে। অকল
লূক মোৰ লগৎ আছে মাৰ্ক্ক আপোনাৰ লগৎ
১২ আনা কিয়নো সেবাৎ তেওঁ উত্তম উপকাৰী। তিখি
১৩ কসক্ ময় এফিসস্‌লৈ পঠিয়াইছো। সি আচ্ছাদন
বস্ত্র ময় ত্রোয়াসৎ কাৰ্পসৰ্ কাখৰৎ এৰিলোঁ তাক্
আৰু পুস্তক কিন্তু এটাইৎকৈ বৰ্ সেই চালৰ পুথি
১৪ তোমাৰ অহা কালৎ লগৎ আনা। আলেক্সান্দ্র
কহাঁৰ মোক্ বৰ্ উপদ্রব কৰিলে প্রভুএ তাৰ্ কৰ্ম্মানু
১৫ সাৰ্ ফল্ তাক্ দিওক্। তুমি তাৰপৰা সাৱধানে
থাকিবা কিয়নো সি আমাৰ কথাৰ বৰ্ বিপৰীত
কৰিলে।—

১৬ আমাৰ প্রথম উত্তৰ দিয়া কালৎ কোনোএ মোৰ্
লগৎ নেথাকিল্ কিন্তু এটায় মোক্ এৰি গল্ ইয়াক্
১৭ সিহঁতৰ্ লেখাৎ লিখা নোহোক্। কিন্তু মোৰ্ দো
১৮ ৱাৰা শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন এটাই জনা হবলৈ আৰু আন্
দেশী এটাইৰে শুনিবলৈ প্রভু মোৰ ওচৰৎ থিয় হই
ছিল্ আৰু মোক্ বলী কৰিলে আৰু ময় সিংহৰ্
১৯ মুখৰ্‌পৰা এৰাইছিলোঁ। আৰু প্রভুএ মোক্ সদৌ
কুকৰ্ম্মৰ্‌পৰা মুকলি কৰিব আৰু আপোন স্বৰ্গ
ৰাজালৈকে ৰক্ষা কৰিব তেওঁৰ্ সদায় সৰ্ব্বদা গৌৰৱ
হোক্। আমিন।—

২০ প্ৰস্কিল্লাক্ আৰু আকিল্লাক্ আৰু ওনেসিফৰসৰ পৰিয়াল মানুহক্ সেৱা কৰা। এৰাস্তস কৰিন্তৎ থাকিল কিন্তু ত্ৰোফিমস্ নড়িয়া পড়িলৎ ময় তেঁওক্
২১ মিলেতসৎ এড়িলোঁ। জাৰ্ কালৰ আগেই আহিব যতন কৰা। ইওবুলস্ আৰু পুদেঁস আৰু লীনস্ আৰু ক্লদিয়া আৰু এটাই ভায়ইঁৎ তোমাক্ সেৱা
২২ কৰে। প্ৰভু যিশু খ্ৰীস্ত তোমাৰ আত্মায় সৈতে হোক্। অনুগ্ৰহ তোমালৈ হোক্। আমিন।—

পাওল পাঁচনীএ যি কাকৎ তীতসলৈ লিখিছিল্ সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ ঈশ্বৰৰ মনোনীৎ মানুহৰ ভক্তানুসাৰে আৰু
মিচা কৰণৰা ঈশ্বৰ যি অনন্ত আয়ু জগতৰ আৰ
২ ম্ভৰ আগেই প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে কিন্তু যি কীৰ্ত্তন সেৱা
মোৰ কাখৰৎ সোম্পা আছে তদ্দ্বাৰা ঈশ্বৰ আমাৰ
৩ তাৰকৰ আজ্ঞানুসাৰে আপোন কথা এতিয়া ওচিত
কালৎ প্ৰচিৰ্ কৰিছে সি অনন্ত আয়ুৰ আশাৎ
ঈশ্বৰ সেৱানুসাৰে সত্যতা গ্ৰহণ জ্ঞদনুসাৰে ঈশ্ব
৪ ৰৰ সেৱক আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ পাঁচনী পাওল সাধা
ৰণ ভক্তানুৰূপ সুকিয়া পুত্ৰেক তীতসলৈ কাকৎ
৫ লিখে। ঈশ্বৰ পিতা আৰু আমাৰ তাৰক প্ৰভু
য়িশু খ্ৰীষ্টৰপৰা অনুগ্ৰহ আৰু দয়া আৰু শান্তি
হোক।—

৬ অপূৰ্ণ যি কাৰ্য্য সেই কাৰ্য্য সজাবলৈ যেনে ময়
তোমাক্‌কৈ নিৰূপিছিল তেনে যেদি কোনো নিৰ্দ্দোষী

৭ হয় এক তিৰীৰ্ স্বামী আৰু যাৰ্ সন্তাতী আৰু অপ ব্যয়েৰে অনপবাদিত আৰু অশিষ্ট নহয় এনে লৰা
৮ আচে এনে মানুহক্ নগৰে প্রতি বুঢ়াইঁতৰ্ বাবৎ নি
৯ যোজিত কৰিবলৈ তোমাক্ ময় ক্রেতৎ থলোঁ। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ৰতুৱাৰ নিচিনা নিজগাৰীয়া আৰু স্বেচ্চাচাৰী নহয় হঠাৎ খঙাল নহয় মদপানশীল্ নহয় মাৰক্ নহয় মযল লভ্যলোভী নহয় কিন্তু অলহীয়া আৰু সাধু চেনেহকৰোঁতা আৰু সংযমী আৰু ন্যায়কৰোঁতা আৰু সাধু আৰু মিতাচাৰী আৰু ওপদেশানুসাৰে সন্তাতবাক্য ধৰোঁতা সুশিক্ষাৰ্ দোৱা ৰা বিপৰীত কৰোঁতাইঁতক্ ওপদিষ্ট আৰু সম্মত
১০ কৰিব পাৰে আচার্য্যৰ্ এনে হোৱাৰ প্রয়োজন। কিয়নো যিবিলাকৰ্ মধ্যে অৱশ্য বান্ধিব লগা হয় যিবিলাকে মযল্ লাভৰ্ নিকোনে শিকিব নলগা কথা শিক্ষাকৰোঁতা হুই সম্প্রদায় পৰিয়ালইঁতক্ এলটায়
১১ পেলায় এনে ভালেমান্ অশিষ্ট আৰু নিৰর্থক্ বোলোতাইঁৎ আৰু ভ্রান্তিজনক্ লোকহঁৎ আচে চেল্কটীয়া মানুহৰ্ মাজৎ সৰহ ক্রেতীয়াইঁৎ সদায় মিচাৰো
১২ লোতা দুষ্ট পশু দুর্চ্চল্ পেট্ এই কথা সিহঁতৰ্ এটায়
১৩ অর্থাৎ সিহঁতৰ্ সুকিয়া আচার্য্য এটায় বুলিলে। এই প্রমাণ সঁচা এয়েৰেই সিহঁতক্ টান হুকিয়োঁৱা যি সি
১৪ হঁতে য়িহুদীয়া ইতিহাস আৰু সত্যতা এলটওতা মানুহৰ্ আজ্ঞা নেমানি খ্রীষ্টৰ্ মতৎ পৰিপক্ক হয়।
১৫ নির্ম্মল মানুহক্ প্রতি এটাই নির্ম্মল কিন্তু অশুচি

আৰু অনাস্তিকহঁতৰ প্ৰতি একো নিৰ্ম্মল নহয় কিন্তু
সিহঁতৰ বুদ্ধি আৰু মন অশুচি সিহঁতে কয় যি
১৬ ঈশ্বৰক জানে কিন্তু নিলগা আৰু নেমানোতা আৰু
সুকৰ্ম্মৰ প্ৰতি অকৰ্ম্মণ্য হুই কৰ্ম্মেৰে তেওঁক অপহ্নব
কৰে।—

পৰ্ব্ব কিন্তু বুঢ়া মনিহহঁৎ যি সংযমী আৰু গহীন
২ আৰু মিতাচাৰী আৰু ভক্তিৎ আৰু চেনেহৎ আৰু
সহিষ্ণুতাৎ নিপুন হয় সুশিক্ষাৰ এইৎ উচিৎ কথা
৩ কোৱা। ধৰ্ম্মৎ যি আচাৰ শুৱায় বুঢ়ি তিৰোতাহঁৎ
৪ সেই আচাৰ কৰে মিচা বোলতী নহয় আৰু অতিশয়
সুৰাপীয়তী নহয় আৰু ভাল কথা শিখতী হয় সকী
য়া পতি আৰু লৰাহঁতক চেনেহ কৰে আৰু ঈশ্বৰৰ
বাক্যৰ অযশস্যা নহয় এই নিকোনে সংযমনশীলা
৫ আৰু বিবেচিকা আৰু সতী আৰু স্বগৃহস্থায়িনী আৰু
ভদ্ৰা আৰু স্বস্বামি বশঙ্গতাহয় তেকেৰী তিৰোতা
হঁতক এই কথা শিকতী হয় এই কথা সিহঁতৎ কো
৬ ৱা। এটাই কৰ্ম্মেৰে আপোনাকে সুকৰ্ম্মৰ আদৰ্শ
দেখুওৱা যেন বিপক্ষ মানুহে তোমোলাকৰ একো
৭ অখ্যাতি কৰিবলৈ নেপায় লাজ হয় শিক্ষাৎ অবিকা
৮ ৰিত্ব গাম্ভীৰ্য্য সৰলতা আৰু অদূষ্য সাৰ বাক্য দেখু
৯ ৱা। তেকাপুৰুষহঁতক সংযমনশীলৰূপৰ উপদেশ
১০ কৰা। বন্দিহঁতক আজ্ঞা দিয়া সিহঁতে সমিধান নিদি
আৰু চুৰ নকৰি কিন্তু ওত্তমৰূপে সজ্ঞাতাচাৰ কৰি
১১ আপোনাৎ প্ৰভুহঁতৰ বশঙ্গতা আৰু তুষ্টিকৰোঁতা

হয় যেন্ সিহঁতে সদায় আমাক্ ত্ৰৰ্ত্তা ঈশ্বৰৰ্
১২ শিক্ষকে অলংকৃত কৰে। কিয়নো ঈশ্বৰ্ সেৱা
আৰু সাংসাৰিক্ কাম্ হেয়জ্ঞান কৰি সেই আশাময়
য় আশাৰ প্ৰতীক্ষা কৰি অৰ্থাৎ আমাক্ এটাই অপৰ
মাৰ্থৰপৰা মুকলি কৰিবলৈ আৰু আপোনাৰ নিকো
১৩ নে সুকৰ্ম্ম কৰিবলৈ ওদাসী বিশেষ এক লোকসমূহ্
পবিত্ৰ কৰিবলৈ আমাৰৰ্থে আপোনাকে দিলে যি পৰমে
শ্বৰ্ অৰ্থাৎ আমাৰ তাৰক যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ তেজো
ময় প্ৰকাশৰ্ প্ৰতীক্ষা কৰি এই বৰ্ত্তমান্ জগতৎ সংয
১৪ মন ৰূপে আৰু পৰমাৰ্থৰূপে সেৱা আৰু ঈশ্বৰ
কৰণ ৰূপে আচৰণ কৰিবলৈ আমাক্ শিকায় যি
ত্ৰাণজনক ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহ সেই অনুগ্ৰহ এটাই
১৫ মানুহলৈ প্ৰকাশিত আছে। এই কথা কোৱা আৰু
ওপদেশ কৰা আৰু এটাই কৰ্ত্তৃত্ব পূৰ্ব্বক্ ধমকিয়াঁবা।
কোনেও তোমাক্ হেয়জ্ঞান নকৰোক্।—

পৰ্ব্ব ৰাজাধিৰাজাধিকাৰক্ আৰু পৰাক্ৰম ধৰোতাহঁতৎ
৩ বশ্যতৎ হবলৈ আৰু কৰ্ত্তাহঁতক্ মানিবলৈআৰু সু
২ কৰ্ম্মে প্ৰতি যুগুৎ হবলৈ আৰু কোনোও অসূয়া নকৰি
বলৈ আৰু বিৰোধী নুহবলৈ কিন্তু মৃদু হবলৈ আৰু
এটাই মানুহলৈ এটাইবিধি নম্ৰতা দেখোতা হবলৈ
৩ সিহঁতক্ মনৎ দিয়া। কিয়নো আমি আপুনি পূৰ্ব্ব
কালৎ অজ্ঞান আৰু নেমানোতা আৰু ভ্ৰমী আৰু
নানা কামৰ্ আৰু সুখসেৱক্ আৰু দুৰাচাৰী আৰু
খিৱালাচাৰী আৰু ঘৃণাময় আৰু অন্যোন্যে ঘি

৪ নওতা আছিলোঁ। কিন্তু যান্নহলৈ আমাৰ তাৰক্
৫ ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ আৰু নৰান্নৰাগ প্ৰৌচিক্ হলে তেঁও
৬ আমাৰ্ স্বকৃত পৰমাৰ্থ কৰ্ম্মেৰে নহয় কিন্তু পুনৰ্জ
ন্মৰূপ ধোৱাৰে আৰু আমাৰ্ তাৰক্ যিশু খ্ৰীষ্টৰ্
দোৱাৰা আমাৰ ওপৰৎ বাহুল্যৰূপ অভিনিষ্পৃত
ধৰ্ম্মাত্মাকৰ্ত্তৃক আকৌ নূতন কৰাৰে আৰু অপোন
৭ কৃপানুসাৰে আমাক্ ত্ৰাণ কৰিলে। আমি তেঁওৰ
অনুগ্ৰহৎ পৰমাৰ্থীকৃত হই অনন্ত আয়ুৰ্ ভৰসা
৮ নুসাৰে অধিকাৰী হই এই বাক্য সঞ্চাতী আৰু ময়
৯ খোজোঁ তুমি নিত্যে এই কথা দৃঢ়ৰূপে বোলা যি
ঈশ্বৰৎ বিশ্বাসীহঁৎ সুকৰ্ম্মৎ পটু হবলৈ যত্নৱন্ত
১০ হয়। মানুষহঁতলৈ এইহ ভাল্ আৰু ফলদায়ক্।
কিন্তু অনৰ্থ প্ৰশ্ন আৰু বংশাৱলি আৰু বিবাদ আৰু
শাস্ত্ৰৰ্ প্ৰৌঢ়বাদ এড়া কিয়নো সি অফল আৰু নিষ্
১১ প্ৰয়োজন। যি বিধৰ্ম্মী সি ভ্ৰষ্ট আৰু স্বতোদোষী
হই পাপ কৰে ইয়াক্ জানি তাক্ প্ৰথম বা দ্বিতীয়
হকিৰ্ পাচৎ এড়া।—

১২ যেতিয়া ময় আৰ্ত্তেমসক্ বা তিখিকসক্ তোমাৰ
ওচৰলৈ পঠিয়াওঁ তেতিয়া নিকপলিসলৈ আসিবলৈ
১৩ যতন কৰা কিয়নো জাৰকালৎ সেইখানৎ থকাৰ্
১৪ নিয়ম ময় কৰিছোঁ। জেনস তাৰ্কিকক্ আৰু আপল্ল
সক্ সিহঁতৰ্ যাত্ৰাৎ যতনপূৰ্ব্বক্ উপকাৰ কৰা যেন্
১৫ একো দ্ৰব্যৰ্ ন্যূন সিহঁতৰ্ নহয়। আমাৰ মানুহে
অবৰ্ণ্য বনৰ্ নিকোনে যত্নপূৰ্ব্বক্ সুকৰ্ম্ম কৰিবলৈ

১৫ শিকোক্ যেন্ সিহঁৎ অফল নহয়। মোৰ্ লগৰীয়া এটায়ে তোমোলাকক্ সেৱা কৰে। যিবিলাক্ খ্ৰীষ্টৰ্ সঙ্ঘাত সম্বন্ধে আমাক্ স্নেহ কৰে সিবিলাকক্ সেৱা কৰা। তোমোলাকৰ্ এটাইৰে ওপৰৎ অনুগ্ৰহ হোক্। আমিন্।—

পাওলে যি কাকৎ ফিলিমনলৈ লিখিলে সেয়ে এই।—

১ প্রথম পর্ব্ব।

১ যিশু খ্রীষ্টৰ বন্দিয়াৰ পাওল আৰু তিমোথিয়স
২ ভায় আমাৰ প্রিয় লগৰিয়া ফিলিমনক্ আৰু প্রিয় আপ্পিয়াক্ আৰু আমাৰ সহসেনা আর্খিপসক আৰু তোমাৰ ঘৰৎ যি মণ্ডলী আছে সেই এটাইলৈকে
৩ কাকৎ লিখো। ঈশ্বৰ আমাৰ পিতৃৰপৰা আৰু প্রভু যিশু খ্রীষ্টৰপৰা অনুগ্রহ আৰু শান্তি তোমোলাকলৈ
৪ হোক্। প্রভু যিশুৰ আৰু এটাই পবিত্রলোকৰ প্রতি
৫ তোমোলাকৰ যি সঞ্চাৎ আৰু চেনেহ আছে তাক্
৬ শুনি ময় আপোন প্রার্থনা কালৎ তোমাৰ নাম নিতৌ কাঢ়ি আমাৰ ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰোঁ যিশু খ্রীষ্ট সম্বন্ধি যিং গুণ তোমাৎ আছে তাক্ শৈশ কৰাৰে তোমাৰ
৭ প্রতীতিৰ সাধাৰণ্য সফল হয়। কিয়নো হে ভায় তোমাৰ চেনেহৎ আমাৰ বড় আনন্দ আৰু সান্ত্বনা
৮ আছে যি হেতুকে সাধুবিলাকৰ অন্তৰ তোমাকর্ত্তৃক

৯ আপ্যায়িৎ হয়। সেই নিকোনে যি যোগ্য তাক্ তোমাক আজ্ঞা কৰিবলৈ ময় খ্ৰীষ্টৎ সাহিয়াল হব পাৰোঁ হয় তেবো ময় বুঢ়া পাওল আৰু এতিয়াও যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ এক বন্দিয়াৰ হুই চেনেহৎ তোমাক্ মিনতি কৰোঁ —

১০ ময় আপোন যি পুত্ৰক্ মোৰ্ বন্ধন কালৎ ওপ জালোঁ যি আগেই তোমোলাকৰ্ অলাভ কৰোঁতা আচিল কিন্তু এতিয়া তোমাৰে আৰু মোৰে লাভ ১১ কৰোঁতা হুইচে যাক্ ময় আকওঁ পঠিয়াইচোঁ ১২ অৰ্থাৎ ওনেসিমসৰ নিকোনে তোমাক্ মিনতি কৰোঁ এয়েৰেই মোৰ্ স্বকিয়া আঁতৰ্ নিচিনা যি তেঁওক্ ১৩ গ্ৰহণ কৰা। তোমাৰ প্ৰতিনিধিৰূপে শুভবাৰ্ত্তাৰ ১৪ নিমিত্তক্ বন্ধনৎ মোক্ শুশ্ৰূষা কৰিবলৈ ময় আপোন নিকটে তেঁওক্ ৰাখিব খোজিলোঁ কিন্তু তোমাৰ সম্ম তিক্ ব্যতিৰেক্ ময় একো কৰিব নোখোজোঁ যেন্ তোমাক উপকাৰ কৰা প্ৰয়োজনৎ ওপজা উপকাৰৰ্ ১৫ নিচিনা নহয় কিন্তু মনে সৈতে হয়। কিয়নো বুজো ১৬ তেঁও কিচু কাল তোমাক্ এড়ি গল্ যেন্ তুমি তাক্ ১৭ সৰ্ব্বকাললৈকে গ্ৰহণ কৰা। এতিয়া বন্দিৰ নিচিনাকৈ গ্ৰহণ কৰিবা সি নহয় কিন্তু বন্দিৎকৈ বড় অৰ্থাৎ প্ৰিয় ভাইৰ্ নিচিনা বিশেষৎ মোলৈ কিন্তু দৈহিক্ ১৮ কথাৎ আৰু প্ৰভুৰ্ কথাৎ কি পুন তোমালৈ। এয়ে ৰেই তুমি যেদি মোক্ সহভাগীকৈ মানা তেবে তাক্ ১৯ মোৰ্ নিচিনাকৈ গ্ৰহণ কৰা। যেদি সি তোমাৰ

কিবা হানি কৰিছে বা তোমাৰ কিবা ধৰুৱা হইছে
তেৱে তাক মোৰ্ লেখ্যৎ লেখা। ময় পাওল আপোন
হাতে লিখিছোঁ। যি ময় তাক্ শুজিম্ কিন্তু ময় তোমাৎ
নকওঁ তুমি মোৰ্ কাষৰৎ আপোন প্ৰাণৰ্ ধৰুৱা
২০ আচা। হে ভায় প্ৰভুৎ তোমাৰ্ দোৱাৰা মোৰ্
আনন্দ হোক্ প্ৰভুৎ মোৰ অন্তৰ আপ্যায়িৎ কৰা।
২১ তোমাৰ আজ্ঞাবৰ্ত্তিত্বৎ সঞ্জাৎ কৰি তুমি মোৰ্
কাতোকৈ সৰহ কৰিবা ইয়াক্ জানি ময় তোমালৈ
২২ লিখিছোঁ। কিন্তু মোৰ্ অৰ্থে বহা যুগুৎ কৰা কিয়নো
ময় সঞ্জাৎকৰোঁ তোমোলাকৰ্ প্ৰাৰ্থনাৰ্ দোৱাৰা
২৩ ময় তোমোলাকৰ্ কাষৰৎ দিয়া হম্। খ্ৰীষ্ট য়িশুৎ
২৪ মোৰ লগৰ্ বন্দিয়াৰ এপাফ্ৰাস আৰু মোৰ লগৰ
ৱিয়া মাৰ্কস আৰু আৰিষ্টাৰ্খস আৰু দেমস আৰু
২৫ লুক্ তোমাৰ সেৱা কৰে। আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
অনুগ্ৰহ তোমাৰ আত্মাৰ্ লগৎ হোক্। আমিন্।

যি কাকৎ এব্ৰীয়াহঁতক্ প্ৰতি লিখা গৈছিল্ সেয়ে এই ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব ।

১ বিবিধকালৎ আৰু নানাপ্ৰকাৰৎ আচাৰ্য্যবিলাকৰ্ দোৱাৰা পূৰ্ব্বকালৎ পিতৃলোৰবিলাকক্ কৈছিলে যি
২ ঈশ্বৰ্ তেঁও যাক্ সৰ্ব্বাধিকাৰী কৰিছে যাৰ্ হতুৱায়
৩ এটাই জগতক্ সৃজিলে যি তেঁওৰ মহিমাৰ কান্তি আৰু তেঁওৰ্ ভাৱৰ তত্ব হয় আৰু আপোনাৰ পৰাক্ৰম ময় বাক্যৰে এটাই ধাৰোণ কৰি আপোনাৰ দোৱাৰা
৪ আমাৰ পাপ গুচায় অধিকাৰিত্ব পূৰ্ব্বক দূতবিলাকৰ্ নাযৰ্পৰা যি উত্তম নাম পাইছিল্ তদনুসাৰে সিহঁত বৰপৰা উত্তমীভূত হই ঊৰ্দ্ধস্থ ঐশ্বৰ্য্যৰ দক্ষিণে বহিল এনে যি পুত্ৰ তেঁওৰ দোৱাৰা আমাক এই
৫ শেহকালৎ কৈছে । কিয়নো তেঁও দূতহঁতৰ মাজৎ কাৰ আগৎ কোন কালৎ কৈছে যি তুমি মোৰ্ পুত্ৰ আজি তোমাক্ উপজাইছো আৰু আৰওঁ ময় তাৰ
৬ পিত হয় আৰু তেঁও মোৰ পুত্ৰ হব । আৰু যেতিয়া

প্ৰথমতে ওপজাক জগতলৈ আনে তেতিয়া তেঁও বোলে
৭ যি ঈশ্বৰৰ এটাই দূতহঁতে তেঁওক ভজোক্। দূতহঁ
তৰ্ অৰ্থে তেঁও কয় যি আপোন্ দূতবিলাকক আন্মা
আৰু আপোন সেৱকহঁতক জুইৰ আগ কৰে।
৮ কিন্তু পুত্ৰক তেঁও কয় হে ঈশ্বৰ্ তোমাৰ্ সিংহা
সন সদায় থাকে আৰু তোমাৰ ৰাজ্যৰ ৰাজদণ্ড সি
৯ পৰমাৰ্থৰূপ ৰাজদণ্ড। তুমি পৰমাৰ্থতা ভাল দেখি
চা আৰু অপৰমাৰ্থতা ঘিনাইচা এই নিমিত্তে
ঈশ্বৰ অৰ্থাৎ তোমাৰ্ ঈশ্বৰ তোমাৰ সখিহঁতৰ
পৰা তোমাক্ আনন্দৰূপ তৈলাভিষিক্ত কৰিচে।
১০ আৰু হে য়িশুহ তুমি প্ৰথমতে পৃথিবীৰ মূল কৰি
১১ চা আৰু স্বৰ্গ তোমাৰ হস্তকৃত সিহঁতৰ্ ক্ষয় হব
১২ কিন্তু তুমি বৰ্ত্তমান আচা সেই এটাই কাপৰৰ্ নিচিনা
পুৰণি হই যাব আৰু তুমি কাপৰৰ্ নিচিনাকৈ তাক্
জাপিলে সি আন্ৰূপ হব কিন্তু তুমি নিত্য আৰু
১৩ তোমাৰ্ কালৰ্ ক্ষয় নহব। কিন্তু কি তেঁও দূত
হঁতৰ্ মাজৎ কোন কালৎ কাক্ কৈলিলে যেতিয়া
লৈকে তোমাৰ্ শত্ৰুহঁতক্ তোমাৰ্ পাদপিঠ্ময় ন
১৪ কৰোঁ তেতিয়ালৈকে মোৰ্ সোঁফালেবহা। সেই
এটাই তৰণ্যধিকাৰিহঁতক সেৱা কৰিবলৈ পঠোৱা
সেৱাকৰোঁতা আন্মা নহয় নে।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই যিৎ আমি শুনিচোঁ তাৎ অধিক মন্
২ দিবলগা জানোঁ কেতিয়াবা তাক্ ক্ৰবলৈ দিয়োঁ।
২ কিয়নো দূতহঁতৰ্ দোৱাৰা ওক্ত কথা যেদি স্থিৰ হল্

আৰু পুত্ৰোল্লঙ্ঘন আৰু অযাননস্বৰূপ ফল যেদি পালে
৩ তেবে যি ত্ৰাণৰ কথা প্ৰথমতে প্ৰভুৰ দোৱাৰা ওক্ত
৪ হৈছিল আৰু ঈশ্বৰ চিহ্ন আৰু আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম আৰু
আপোন ইচ্ছাৰ নিচিনা আৰু নানা অসম্ভৱ কৰ্ম্ম আৰু
ধৰ্ম্মাত্মাকৰ্ত্তৃক দত্ত সামৰ্থ্য দি তাৰ প্ৰমাণ কৰিলে যিবি
লাকে তেঁওৰ কথা শুনিলে সিহঁতৰ দোৱাৰা মোৰ কা
যৰৎ প্ৰমাণীকৃত যি আতি বৰ ত্ৰাণ যেদি আমি
৫ তেঁওক হেলা কৰোঁ তেবে কেনেকৈ জীম। কিয়নো যি
ভৱিষ্যৎ সংসাৰৰ কথা আমি কওঁ সেই সংসাৰ তেঁও
দূতহঁতৰ অধীন কৰি সিহঁতৰ হাতৎ সমৰ্পিৎ কৰা
৬ নায়। কিন্তু অমুক ঠাই এক জন এই প্ৰমাণ দিলে
মানুহ কোন যি তুমি তাৰৰ্থে মন কৰা আৰু মানু
৭ হৰ সন্তুতি কোন যি তুমি তাক দেখা দিয়া দূতহঁতৰ
পৰা কিচু তলৎ তুমি তাক কৰিচা তুমি তাক গৌৰৱ
আৰু সৎকাৰৰূপ কিৰিটিৰে ভূষিৎ কৰিচা আৰু
আপোন হস্তকৃত এটাইৰে ওপৰৎ নিযুক্ত কৰিচা
তুমি তেঁওৰ ভৰিৰ তলৎ এটাইকে বশঙ্গত কৰিচা।
৮ কিয়নো তেঁও যিবিলাক তেঁওৰ বশঙ্গতা কৰিছিল
তাৰ অৰ্থ এই তাৰ অবশীভূত তেঁও কিচু নেৰাখি
৯ লে। কিন্তু এতিয়া আমি এটাই তেঁওৰ বশীভূত নে
১০ দেখোঁ কিন্তু যি মৃত্যু ভুঞ্জিবলৈ ঈশ্বৰৰ অনুগ্ৰহৰ
দোৱাৰা সদৌৰে কাৰণ মৃত্যুৰস ভুঞ্জিবলৈ অল্প
কাল দূতৰপৰা তলীকৃত হৈছিল এনে যি যিশু
১১ তেঁওক গৌৰৱ আৰু সৎকাৰৰূপ কিৰিটিৎ বিভূষিৎ

১২ আমি দেখোঁ। কিয়নো যাৰ নিকোনে এটাই আৰু
যাৰকৰ্ত্তৃক এটাই ভালেমান পুতেকহঁতক গৌৰৱ
প্ৰাপ্ত কাৰৎ সিহঁতৰ তৰণিৰ সেনাপতিক ক্লেশৰ
১৩ দোৱাৰা সম্পূৰ্ণ কৰা তেঁওৰ যোগ্য আছিল। কিয়নো
যি শুদ্ধ কৰে আৰু যিবিলাক শুদ্ধ হয় সিহঁৎ এটাই
একৰ এই নিকোনে মোৰ ভায়হঁতৰ কাষৰৎ তো
মাৰ নাম প্ৰৌচিক কৰিব মণ্ডলীৰ মাজৎ তোমাৰ
স্তুতিগীত ময় গাম্ এই কথা হুঁলি তেঁও সিহঁতক্
১৪ ভায় হুঁলি মাতিবলৈ লাজ নহয়। আকঁওঁ ময় তেঁওৰ
শৰণ লম্ আৰু আকওঁ মোকে আৰু ঈশ্বৰদত্ত
১৫ মোৰ লৰাহঁতকে দেখা। এই হেতুক লৰাহঁৎ
মওহ তেজযুক্ত হলে তেঁও মৃত্যুৰ দোৱাৰা মৃত্যুৰ প্ৰভা
ৱৰ অধিকাৰী শয়তানক ভ্ৰষ্ট কৰিবলৈ আৰু যিবি
লাকে মৃত্যুৰ ভয়ৎ আপোনাৎ এটাই জীৱনকাললৈকে
বন্দিত্বৰ বশ্যত আছিল সিহঁতক উদ্ধাৰিবলৈ তেঁও
১৬ তদ্ৰূপ আছিল। কিয়নো তেঁও দূতহঁতৰ প্ৰকৃতি
নধৰি অবৰাহামৰ সন্ততিৰ প্ৰকৃতি ধৰিলে এয়ে
১৭ নিশ্চয়। এয়েৰেই মানুহৰ পাতকৰ নিকোনে
পৰাচিৎ কৰিবলৈ ঈশ্বৰ সম্বন্ধীয়া এটাই কৰ্ম্মেৰে
দয়ালু আৰু সঞ্জাতী প্ৰধান পুৰোহিত হবলৈ সৰ্ব্ব
তোভাবে আপোন ভায়হঁতৰ সদৃশান্বিত হোৱা
১৮ তেঁওৰ যোগ্য কিয়নো তেঁও আপুনি পৰীক্ষিৎ হই
ক্লেশ পাইছে তাতে যিবিলক পৰীক্ষিৎ হয় সিহঁতক
উপকাৰ কৰিবলৈ শকৎ আছে।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই হে সাধু ভায়হঁৎ স্বৰ্গীয় আহ্বান
৩ ভাগী যেনে মোশহ আপোন সম্প্ৰদায় ঘৰৎ সঞ্চাতী
২ আছিল্ তেনে তন্নিয়োজকক্ প্ৰতি সঞ্চাতী আছিল্ যি
আমাৰ মতৰ পাঁচনী আৰু প্ৰধান প্ৰৰোহিৎ যিশু
৩ খ্ৰীষ্ট তেঁওলৈ মন্ কৰা। কিয়নো এই মানুহ মোশ
হৰ্পৰা মৰ্য্যাদা যোগ্য গণিৎ আছিল্ যিহেতুক্
ঘৰৰ্ গৃহকাৰিৰ্ মৰ্য্যাতা ঘৰৰ্ মৰ্য্যাতাৎকৈ সৰহ।
৪ সদৌ ঘৰ্ কাৰো নিকোনে গ্ৰথিৎ আচে কিন্তু যি এটাই
৫ বেহানি নিৰ্ম্মিছে তেঁৱেই ঈশ্বৰ। পাচৎ কবলগা ক
থাৰ্ প্ৰমাণৰ্ নিকোনে মোশহে আপোন্ ঘৰৰ্ সকলে
৬ ঠানে বদ্ধিৰ্ নিচিনা বিশ্বাসী আছিল হয় কিন্তু যেনে
৭ পুত্ৰক্ আপোন ঘৰৎ তেনে খ্ৰীষ্ট। সেই সাহ আৰু
আশাৰ্ দন্ত যেদি আমি শেহলৈকে টানকৈ ৰবোঁ
৮ তেবে আমি তেঁওৰ্ ঘৰ্। এয়েৰেই যেনেকৈ
ধৰ্ম্মাত্মায় কয় আজি যেদি তোমোলাকে তেঁওৰ্
কথা শুনিব খোজা তেবে তোমোলাকৰ্ পিতৃবিলাকে
যৎ চল্লিশ বৎসৰলৈকে মোক্ পৰীক্ষা কৰিলে আৰু
৯ মোৰ্ শোধ কৰিলে আৰু মোৰ্ কৰ্ম্ম দেখিলে সেই
হাবিৎ পৰীক্ষা কালৎ যাউ ওদ্ধাৎ যেনে হইছিল
১০ তেনে আপোন্ মন্ টান নকৰিবা। তাতে ময়
তৎকালিন মানুহৰ্ বথাৎ বিৰক্ত আছিলোঁ আৰু
কুলিলোঁ সিহঁৎ সদায় মনৎ পাহৰে আৰু মোৰ্
১১ বাট নেজানে। এয়েৰেই ময় আপোন যাউৎ শপৎ

কৰিলোঁ যেন্ সিইঁৎ মোৰ্ জীৱণি হ্রাইলৈ সোমাব
১২ নোৱাৰিব। হে ভায়ইঁৎ সাৱধান হোৱা জানোঁ যি
ইৎ জীৱন্ত ঈশ্বৰ অপসৰণকৰোঁতা পাতকী অসঞ্জা
১৩ তী মন্ তোমোলাকৰ্ কাৰো মাজৎ হয় কিন্তু যেতে
বেলিএ আজি কোৱা হয় তেতেবেলি নিতৌ অন্যো
অন্যো ওপদেশ কৰা যেন পাতকৰ্ কপটৰে তোমো
১৪ লাকৰ্ কাৰো মন টান্ কৰা নহয়। কিয়নো যেদি
আমি শেহলৈকে আপোন সঞ্জাতৰ্ মুল্ টান্‌কৈ
১৫ ধৰোঁ তেবে আমি খ্রীষ্ট ভাগীজত হোঁ। আজি
শব্দ যেতেবেলিএ কোৱা হয় তেতেবেলি যেদি তাৰ্
কথা শুনিবা তেবে যাও ওহ্রাৰ্ যেনে আচিল তেনে
১৬ আপোন্ মন্ টান নকৰিবা। কিয়নো কোনো কোনাএ
শুনি যাও তুলিলে কিন্তু মোশহৰ দোৱাৰা যিমান মা
নুহ মিসৰৰ্ পৰা বাজলৈ ওলায় আহিল সেই এটাই
১৭ নহয়। কিন্তু তেঁও চল্লিশ বৎসৰ্‌লৈকে কালোবালৈ
বিৰাগী হুইজিল যিবিলাকে পাপ কৰিজিল্ আৰু যি
বিলাকৰ্ শ হাবিৎ পড়িজিল সি সিইঁতৰথে নহয়
১৮ নে। অসঞ্জাতী মানুহক্ এড়ি তেঁও আন্ কাৰো
কাথৰৎ শপৎ কৰিলে নে যেন সিবিলাকে তেঁওৰ্
১৯ জীৱণি হ্রাইৎ সোমাব নোৱাৰে। এয়েৰেই আমি
জানিবলৈ পাঁও সিইঁৎ অসঞ্জাতৎ সোমাব নোৱা
ৰিলে।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই তেঁওৰ্ জীৱণি হ্রাইৎ সোমোৱাৰ্ প্ৰতি
৪ জা আমাৰ কাথৰৎ স্থাপিৎ হলে আমি ভয় কৰোঁ জা

নোঁ আমাৰ কাৰো সেই হাই পোৱাৎ নুন হো
২ ৱাৰ্ পুতিভাও হয় ৷ কিয়নো আমালৈ শুভবার্ত্তা
যেনে কীর্ত্তন কৰা হয় তেনে সিহঁতলৈকো কীর্ত্তন
৩ কৰা গৈছিল্ হয় কিন্তু ঘোষিৎ বাক্য শ্ৰোতাহঁতৰ্ মা
জৎ সঞ্চাতেৰে মিহলি নহলে সিহঁতৰ্ একো ফল না
৪ চিল ৷ কিন্তু জগতৰ্ মুল কৰণৰেপৰা কার্য্য চুকালৎ
তেৱো যেনে তেঁও কুলিলে ময় খও ওহি এই শপৎ
কাঢ়িলোঁ সিহঁৎ মোৰ্ জীৰণি হাইৎ নোমোমাৰ
তেনে জীৰণি হাই শব্দ পুমাণৎ পতীয়ওঁতা আমি
৫ তেঁওৰ্ জীৰণি হাইৎ সোমওঁ ৷ কিয়নো অমুক
হাইৎ তেঁও সপ্তম দিনৰে এই কথা কলে ঈশ্বৰে
সপ্তম দিনা আপোন এটাই কার্য্যৰপৰা জীৰালে ৷
৬ আৰু আকও এই হাইৎ যেদি সিহঁৎ মোৰ্ জীৰণি
৭ হাইৎ সোমাব আকও দাওদৎ তেঁও এই কথা কৈ এক
কালৰ্ নিৰুপণ কৰে আজি ইমান কালৰ্ পাঠৎ
যেনে ওক্ত আছে আজি যেদি তোমোলাকে তাৰ্ বাক্য
৮ শুনিবা তেবে আপোন মন্ টান নকৰিবা ৷ কিয়নো
যেদি য়িহোশুআয় সিহঁতক্ জীৰণি দিয়ে তেৱে ইয়াৰ্
৯ পাচে এক দিনৰ কথা তেঁও নকইছিল্ ৷ এয়েৰেই
১০ ঈশ্বৰৰ্ মানুহহঁতৰ্ নিকোনে ভবিষ্যৎ জীৰণি
১১ আছে ৷ কিয়নো যি তেঁওৰ জীৰণিৎ সোমাইছে সি
ঈশ্বৰৰ নিচিনা আপোন বন কৰিবলৈকো এড়িছে ৷
১২ কাৰণ্ তাৰ্ মাজৎ সোমাব লাগিব আৰু যিবিলা
কৰ্ কাথৰৎ বাক্য পুথমতে কীর্ত্তন কৰা হল্ সিহঁতে

১৩ অসন্তাওৰ্ নিকোনে নোসোমাল্। এয়েৰেই সেই
অসন্তাৎ আদৰ্শানুসাৰে কোনো নপৰিবলৈ আমি
সেই জীৰণি হাইৎ সোমাবৰ্ নিকোনে যত্নপূৰ্ব্বক
১৪ শ্ৰম কৰোঁ। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ বাক্য জীৱৎ আৰু
প্ৰাদুৰ্ভাবী দ্বিধাৰ তৰোৱালৎকৈও চোকা প্ৰাণৰে আ
ত্মাৰে আৰু গাঁঠিৰে মজ্জাৰে দ্বিধা কৰালৈকে পৰি
ভেদক্ আৰু অন্তঃকৰণৰ্ সঙ্কল্প আৰু সন্ধানৰ্ শো
ধোঁতা তেওঁৰ্ দৃষ্টিৎ কোনো সৃষ্টি অপ্ৰৌচিক নহয়
কিন্তু যাৰ্ কাষৰৎ আমাৰ্ কথা কোৱা হয় তাৰ্
চকুৰ্ আগৎ এটাই ওদং আৰু অনাবৃতা আছে।
১৫ এয়েৰেই স্বৰ্গৎ সোমোৱা যিশু ঈশ্বৰৰ্ পুতেক্ আ
মাৰ মহা প্ৰৱীন পুৰোহিৎ হলে আমি আপোন মতা
ৱলম্ব টান্‌কৈ ধৰোঁ। কিয়নো আমাৰ্ এনে প্ৰৱীন
পুৰোহিৎ নহয় আমাৰ দৌৰ্ব্বল্যোৰে পীড়িত্ হব
নোৱাৰে কিন্তু পাপক্ এৰি তেঁও এটাই বিধৎ আ
১৬ মাৰ নিচিনা পৰীক্ষিৎ আচিল। এয়েৰেই দয়া
আৰু প্ৰয়োজন কালৎ ওপকাৰ্ কৰিবলৈ অনুগ্ৰহ
পাবলৈ আমি প্ৰশাদ সিংহাসনৰ্ ওচৰলৈ নিৰ্ভয় হই
আহোঁ।—

পৰ্ব্ব মানুহৰ্ মাজৰপৰা নীত সদৌ প্ৰৱীন মনুষ্য
৫ হঁতৰ্ পক্ষে ঈশ্বৰীয় কৰ্ম্মৰ্ নিকোনে দান আৰু পাপ
২ দ্ন বলিদান কৰিবলৈ নিযোজিৎ আচে। আপুনি
দৌৰ্ব্বল্যোৰে বেষ্টিৎ হোৱাৎ অজ্ঞানিহঁতক্ বাট বহি
৩ ভূতহঁতক্ দয়া কৰিবলৈ সমৰ্থ হয়াতে যেনে লোক

ইঁতৰ্ নিমিত্তে তেনে আপোনাৰ্ নিকোনে পাপৰ্
৪ বলিদান কৰিবলৈ তেঁওৰ প্ৰয়োজন আছে। আৰু
আহাৰণৰ্ নিচিনা ঈশ্বৰে নিযোজিৎ হোৱাক ব্যতি
ৰেকে কোনোএ আপোনালৈ এই সৎকাৰ্ নলয়।
৫ এই নিকোনে খ্ৰীষ্টো প্ৰধান পুৰোহিৎ হবলৈ আপুনি
আপোনাক্ বৰ্ নকৰিলে কিন্তু যি তাৎ কলে যি তুমি
মোৰ্ পো আজি তোমাক্ ময় ওপজাইছোঁ তেঁও তাক্
৬ বৰ্ কৰিলে। যেনেকৈ তেঁও আন্ এঠাইতো বোলে
তুমি মেল্কিসেদেকৰ্ ৰীৰোণৰ নিচিনা নিত্যৌ প্ৰধান
৭ যাজক্ আচা। আপোন দেহবিশিষ্ট হোৱা কালৎ
যি তাক্ মৃত্যুৰপৰা ৰাখিব পাৰিলে তেঁও তাৰ্ কায
ৰৎ বৰ্ ক্ৰন্দন আৰু লোতকপূৰ্ব্বক প্ৰাৰ্থনা আৰু মিনতি
কৰিছিল আৰু ভয়ানক্ দশাৰপৰা মুক্ৎ হইছিল্।
৮ তেঁও পুত্ৰেক্ হয় তেৱো যি দুঃখ পালে সেই দুঃখৰ্
৯ দোৱাৰা আজ্ঞাবৰ্ত্তিতা শিকিলে আৰু সম্পূৰ্ণ জত হই
মেল্কিসেদেকৰ ৰীৰোণৰ্ নিচিনা ঈশ্বৰে নিযোজিৎ
১০ প্ৰধান পুৰোহিৎ হই আপোনাৰ আজ্ঞাবৰ্ত্তি এটাই
১১ ৰে অনন্ত তৰণিজনক হল্। তেঁওৰথৈ ভালে
মান ময় কবলগা হয় আৰু তোমোলাক্ শুনিবলৈ
১২ গধুৰ ইয়াতে সেই কথা দুৰ্জ্ঞেয় কিয়নো ইমান কা
লৎ তোমোলাকৰ্ শিক্ষক হোৱা যোগ্য হয় তথাপি
তোমোলাকৰ্ দৰ্কাৰ আছে যি তোমোলাকক্ কোনো
১১ এ আকৌ শিকায় ঈশ্বৰৰ্ বাক্যৰ প্ৰথম সূত্ৰ কি আৰু
যিবিলাকৰ্ গাখীৰ খোৱাৰ প্ৰয়োজন আৰু টান

দোবৰ বেহানি খোৱা যুগুত নহয় এনে তোমোলাক্
১৪ হুইছা । যিহে গাঙ্কীৰ খায় সি পৰমাৰ্থৰূপ বাক্যা
চৰণত অজ্ঞান কিয়নো সেই লৰা কিন্তু যিবিলাকৰ্
পূৰ্ণ বয়স যিবিলাক্ জ্ঞানেন্দ্ৰিয় ব্যৱহাৰেৰে ভাল্ বয়া
জানিবলৈ শক্তিমন্ত আছে টান বেহানি সিহঁতৰ্
নিকোনে আছে।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই মৃত কৰ্ম্মৰ্পৰা পালটা আৰু ঈশ্বৰলৈ
৬ সঞ্জাত আৰু ডুঁৰৰ শিক্ষা আৰু হাত দিয়া আৰু
২ মৃতলোকৰ পুনৰুত্থান আৰু অনন্ত শোধি এটাই
মুল্ শিক্ষা আকও নকৰি খ্ৰীষ্টৰ শিক্ষাৰ মূল সূত্ৰ এড়ি
৩ আমি ভৰ্পুৰৰ ফালে যঁও। আৰু ঈশ্বৰে অনুমতি
৪ দিলে আমি ইয়াকো কৰিম্। কিয়নো যিবিলাক্ এ
৫ বেলি দীপ্তিমন্ত আছিল্ আৰু স্বৰ্গীয় দানৰ ৰহ্
৬ সোৱাদ লৈছিল আৰু ধৰ্ম্মাত্মাৰ ভাগী হুইছিল্
ঈশ্বৰৰ্ উত্তম বাক্য আৰু ভবিষ্যত জগতৰ পৰাক্ৰম
ৰহৰ সোৱাদ লৈছিল আৰু খ্ৰীষ্টৰ ধৰ্ম্ম লোপ হুই
৭ ছে সিহঁতে আপোনালৈ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেকক্ আকও
ক্ৰুশত হত কৰে আৰু তাক্ প্ৰৌচিকৰূপে লজ্জাই বেহা
নি কৰে এই হেতুক সিহঁতৰ মাজত পালটন আকও
৮ উপজাবলৈ অসাধ্য। কিয়নো তাৰ্ ওপৰলৈ বাৰম্বাৰ
অহা বৰষুন পীয়োঁতা আৰু তাৰ্ খেতিয়কহঁতৰ্
যোগ্য শাকোপজতী মাটিএ ঈশ্বৰৰ্পৰা আশীৰ্ব্বাদ
পায় কিন্তু কাইট আৰু শ্যালুক উপজঁওতা যি সি হেয়
জ্ঞানহেত আৰু শাপগ্ৰস্ত প্ৰায় আছে আৰু যাৰ

৯ শেহ দগ্ধ হোৱা কিন্তু হে প্ৰিয়হঁৎ আমি এনেকৈ বোলোঁ হয় তেওঁ তোমোলাকৰ্ কথাৎ ইয়াৎকৈ সত কৰ্ম্ম আৰু ত্ৰাণসম্বন্ধীয়া কৰ্ম্ম আশা কৰোঁ।
১০ কিয়নো ঈশ্বৰ এনে অপৰযাৰ্থ নহয় পুণ্যৱন্তইঁতৰ্ যি শুশ্ৰূষা তোমোলাকে কৰিছিলা আৰু এতিয়াও
১১ কৰিছা তাতে তোমোলাকৰ্ চেনেহৰ যি কৰ্ম্ম আৰু পৰিশ্ৰম তোমোলাকে তেওঁৰ নামলৈ প্ৰৌঢ়িক্ কৰি
১২ ছিলা তাতে পাহৰে। আমি বৰ ইচ্ছা কৰোঁ তোমোলাক্ আলজুৱা নোহোৱা কিন্তু তোমোলাকৰ যাতৎ
১৩ গায়প্ৰতি শেহলৈকে ভাৰসাৰ পূৰ্ণ নিশ্চয় কৰিবলৈ সেইবিধ কৰ্ম্মশীলতা দেখুৱায় সিহঁতে সজ্ঞাৎ আৰু দীৰ্ঘ সহিষ্ণুতাৰ্ দোৱাৰা প্ৰতিজ্ঞাধিপত্য ভুঞ্জিছে
১৪ তোমোলাকে সিহঁতৰ অনুকাৰী হোৱা কিয়নো যেতিয়া ঈশ্বৰে আবৰাহামলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে তেতিয়া আপোনাৎকৈ বৰ্ নাম লৈ শপৎ কৰিব নোৱাৰি তেওঁ এই কথা কৈ আপোনাৰ্ নাম লৈ শপৎ
১৫ কৰিলে অৱশ্য আশীষ দিয়াৎ তোমাক্ ময় আশীষ দিম্ আৰু দুঁচা কৰাৎ তোমাক্ দুঁচা কৰিম্ আৰু ইয়াতে তেওঁ দীৰ্ঘকাল সহিলৎ সেই প্ৰতিজ্ঞাত বস্তু
১৬ পালে। যি শ্ৰেষ্ঠতৰ তাৰ্ নাম লৈ মানুহে শপৎ কৰে হয় আৰু স্থিৰ্ কৰিবলৈ শপৎ এটাই বিবাদৰ্
১৭ শেহ। ইয়াতে যিহৎ ঈশ্বৰৰ্ মিচা কথা কোৱা অসাধ্য হয় এনে যি দুয় অনন্যথাভাবী তাতে যি ভাৰসা আমাৰ্ আগৎ স্থাপিৎ আছে তাক্ ধৰিবলৈ

আশ্ৰয় কৰিবলৈ পলাইছোঁ আমি যি তোমোলাকৰ্
১৮ দৃঢ় সান্ত্বনা হবলৈ ঈশ্বৰ প্ৰতিজ্ঞাতাধিকাৰিইঁতক্
আন্ং আতিশয়ৰূপে আপোন নিয়মৰ্ অনন্যথাভাৱ
প্ৰৌচিৰ্ কৰিবলৈ ইচ্ছা কৰি শপতৰ্ দোৱাৰা তাক্
১৯ স্থিৰ্ কৰিলে। সেই ভাৰসা বিশ্বাসী আৰু স্থিৰ
আত্মাৰ লঙ্গৰৰ্ নিচিনা আমাৰ আছে আৰু মেল্
২০ কিসেদেকৰ্ ৰীৰোণৰ্ অনুসাৰে নিতৌ প্ৰবীন
যাজকীস্বত য়িশু অগ্ৰগামী যৎ আমাৰ নিকোনে
সোমাইছে এনে যি মাজৎ আঁৰ্কাপৰ্ তাৰ্ ভিতৰৎ
যি আছে তাৎ সোমায়।—

পৰ্ব্ব কিয়নো ৰজাইঁতৰ্ মাৰণৰ্পৰা ওভতিছিল্ যি
৭ আবৰাহাম্ সিএ সৈতে বাটৎ মিলি তাক্ আশীষ
২ দিলে আৰু যাক্ আবৰাহাম্ এটাইৰে দশমাংশ
৩ দিছিল্ ওপৰিস্থতম্ ঈশ্বৰৰ্ যাজক্ শালমৰ্ এই
মেল্কিসেদেক্ ৰজা অৰ্থাৎ প্ৰথমতে ধৰ্মৰ্ ৰজা
দ্বিতীয়তঃ শালমৰ্ অৰ্থাৎ শান্তিৰ্ ৰজা অপিতৃক্ অ
মাতৃক্ অপত্যৰহিৎ আয়ুৰ্ আদি আৰু জীৱনকা
লৰ্ অন্তহীন আৰু ঈশ্বৰৰ্ পুতেক সদৃশীস্বত
৪ হৈ নিতৌ যাজক্ৰূপে থাকে। এতিয়া যাক্ গো
ত্ৰকৰ্ত্তী আবৰাহাম্ আপুনি লুটাৰ্ দশমাংশ দিলে
এনে যি মানুহ তেঁও কেনেকৈ বৰ্ তাক্ বিবেচনা
৫ কৰা। লোকইঁতৰ্ মাইৎ অৰ্থাৎ আবৰাহামৰ্
কঁকলাৰ্পৰা ওলোৱা আপোন ভায়ইঁতৰ্ মাইৎ
শাস্ত্ৰৰ্ নিচিনা দশমাংশ গ্ৰহণাজ্ঞা পুৰোহিৎ

ৰাবগ্ৰাহী লেবিৰ বংশৰ জনইঁতৰ প্ৰতি আছে এই
৬ নিশ্চয়। কিন্তু যাৰ বংশ সিইঁতৰপৰা গণা নহয়
তেওঁ আবৰাহামৰপৰা দশমাংশ গ্ৰহণ কৰিলে
৭ আৰু প্ৰতিজ্ঞাতাধিকাৰিক আশীষ দিলে। আৰু এই
নিঃসংশয় যেন সৰু মানুহে ওত্তম পুৰুষৰ ঠাইৎ
৮ আশীষ পায়। এযেতো মৰণীয় মানুহে দশমাংশ
গ্ৰহণ কৰে কিন্তু তৎ যাৰ জীৱৎ হোৱাৰ প্ৰমাণ
৯ আছে সি গ্ৰহণ কৰে। যেনে কবও পাৰোঁ লেবিএ
দশমাংশ গ্ৰহণ কৰে তেওঁ অবৰাহামৰ দোৱাৰা
১০ দশমাংশ দিলে। কিয়নো যেতিয়া মেল্কিসেদে
কৰ সিএ সৈতে মিল হল তেতিয়া তেওঁ আপোন
১১ পিতৃবিলাকৰ ককালৎ আছিল। এয়েৰেই যেদি লৈব
সম্বন্ধীয় যাজকতাৰে সম্পূৰ্ণতাহল্হেঁতেন কিয়নো
তদ্বিদ্যমান কালৎ মানুহে শাস্ত্ৰৎ পালে তেবে
মেল্কিসেদেকৰ ৰীৰণৰ অনুসাৰে প্ৰসিদ্ধ কিন্তু
আহোৰণৰ ৰীৰণৰ অনুসাৰে অপ্ৰসিদ্ধ আন এক
১২ পুৰোহিতৰ ওৎপত্তিৰ প্ৰয়োজন কি। কিয়নো যাজক
তা আনবিবে কৰা হলে শাস্ত্ৰৰ আনবিধ কৰাহো
১৩ ৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। কিয়নো যাৰ অৰ্থে এইবি
লাক ওকুৎ আছে তেওঁ যজ্ঞবেদিৰ সেৱাৰ অনধি
১৪ কাৰী আন ফইদীয়া। কিয়নো এই প্ৰসিদ্ধ আছে
যাজকতা কৰাৰ কথাৎ মোশহে যি ফইদৰ এ কা
নকলে সেই য়িহুদাহৰ ফইদৰপৰা আমাৰ প্ৰভু

১৫ ওৎপন্ন আছিল। এয়ে আনং সৰহো প্ৰসিদ্ধ আচে
কিয়নো সাংসাৰিক্ আজ্ঞাৰূপ শাস্ত্ৰানুসাৰে কৰা ন
১৬ হয় কিন্তু অক্ষয় আয়ুৰ্ সামৰ্থ্যানুসাৰে কৰা মেল্কি
সেদেকৰ্ ওপমাৰে আৰু এক প্ৰোহিৎ ওপজিচে।
১৭ কিয়নো তেঁও এই প্ৰমাণ দিয়ে তুমি মেল্কিসেদেকৰ
১৮ ৰীৰণৰ্ অনুসাৰে নিত্তো প্ৰোহিৎ আচা। সেই
অগ্ৰবৰ্ত্তি আজ্ঞাৰ্ দুৰ্ব্বলতা আৰু নিৰৰ্থতাৰে তাৰ্
লোপ হল হয় কিয়নো বিধান একো সম্পুৰ্ণ নকৰে কিন্তু
আৰু শ্ৰেষ্ঠ ভাৰসা সোমাইচিল সেই ভাৰসাৎ
১৯ আমি ঈশ্বৰৰ্ ওচৰলৈ যঁও। আৰু যিহেৎ তেঁও শ
২০ পৎ ব্যতিৰেকে বাবাৰ্পিৎ নাচিল। কিয়নো সেই
প্ৰোহিৎহঁৎ শপৎ ব্যতিৰেক্ নিযোজিৎ আচিল
২১ কিন্তু যি তাক্ টুলিলে য়িহুহায় শপৎ কৰিচে আৰু
পালটন নকৰিব তুমি মেলকিসেদেকৰ্ ৰীৰণৰ্ অনু
২২ সাৰে এক নিত্তো প্ৰোহিৎ আচা তাৰ্ হতুৱায় এই
যান্নহ শপতৰ দোৱাৰা প্ৰোহিত কৰা হল্ তাৰে
২৩ ই য়িশু আন্ ওত্তম নিৰ্ব্বন্ধৰ্ লগা লোৱা হল। সিহঁ
২৪ তো মৃত্যুৰ হেতুক্ স্থায়ী হব নোৱাৰিলে এই নিকোনে
ভালেমান প্ৰোহিত আচিল্ কিন্তু এই যান্নহ নিত্য
স্থায়ী এই নিকোনে তাৰ্ অনন্যথাভাবি যাজকতা
২৫ আচে। তাতে যিবিলাক্ তেঁওৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ্
ওচৰলৈ আহে সিহঁতক্ তেঁও সৰ্ব্বতোভাৱে তৰাব
পাৰে যিহেতুক্ সিহঁতৰ্ নিকোনে নিবেদনলৈ তেঁও
২৬ নিত্তো জীয়াই আচে। কিয়নো প্ৰণ্যযুক্ত অহিং

সকু নিৰ্ম্মল পাতকী মানুহৎকৈ বেলেগ আৰু স্বৰ্গৎকৈ ওখ কৰা প্ৰধান যাজকু আমাৰৰ্থে শুৱায়
২৭ সেই প্ৰধান পুৰোহিতৰ্ নিচিনা প্ৰথমতে আপোন পাপৰ্ নিকোনে পাচৎ লোকহঁতৰ্ নিকোনে ওৎস ৰ্গিবলৈ যাৰ্ নিতৌ প্ৰয়োজন মি নায় কিয়নো যেতি য়া আপোন প্ৰাণ ওৎসৰ্গিছিল তেতিয়া তেঁও এক
২৮ কালীন তাকু কৰিলে । কিয়নো বিধান দুৰ্ব্বলতাযুক্ত লোকহঁতকু প্ৰধান যাজকু কৰে কিন্তু বিধানৰ অতি ৰিক্ত শপতৰ্ কথা নিতৌ অভিষিক্ত পুত্ৰেকৰ্ যাজকু পাতে ।—

পৰ্ব্ব এতিয়া আমি যিং কুলিছোঁ তাৰ্ তাৎপৰ্য্য এই
৮ স্বৰ্গত মহত্বৰ্ সিংহাসনৰ্ সোঁফালে বহোঁতা আৰু পবিত্ৰ বেহানিৰ্ আৰু যি সঁচা পবিত্ৰ তাম্বু ঈশ্বৰে
২ স্থাপিলে কিন্তু মানুহ নহয় তৎসেৰকু এক প্ৰধান
৩ পুৰোহিৎ আমাৰ্ আছে। কিয়নো সদৌ প্ৰধান যা
৪ জক দান আৰু বলি ওৎসৰ্গিবলৈ নিযোজিৎ আছে এয়ৰেই ইয়াৰ্ ওৎসৰ্গিব লগা যিং থাকে ইয়াৰ
৫ প্ৰয়োজন আছে । কিয়নো তেঁও যেদি পৃথিবীৎ থাকিল্ হেতেন তেবে যাজকু হব নোৱাৰিলেহেঁতেন যিহে তুকু বিধানানুসাৰে দান ওৎসৰ্গোতা আৰু স্বৰ্গীয় বেহানিৰ্ আদৰ্শ আৰু ছাঁৰ্ নিচিনা সেৱা কৰোঁতা পুৰোহিতহঁৎ আছে যেনেকৈ মোশহে পবিত্ৰ তাম্বু নিৰ্ম্মাণ কৰিবলৈ ওদ্যমী হই ঈশ্বৰকৰ্তৃক্ ওপদিষ্ট আছিল কিয়নো তেঁও কুলিলে যি আদৰ্শ পৰ্ব্বতৎ

তোমাক্ দৰ্শিৎ হুইছিল তাৰ্ নিচিনাকৈ এটাই
৬ বেহানি নিৰ্ম্মা। কিন্তু এতিয়া তেঁও ওত্তমতৰ প্ৰতি
জ্ঞাৰ্ ওপৰৎ স্থাপিৎ ওত্তমতৰ্ নিৰ্বন্ধৰ্ মধ্যস্থ যিহৎ
৭ আছে তাতে আৰু ওত্তম সেৱা বাব পাইছে। কিয়
নো সি প্ৰথম নিৰ্ব্বন্ধ যেদি নিৰ্দ্দোষী হল্হেঁতেন তেবে
দ্বিতীয়ৰ্ নিকোনে স্থানৰ্ বিচাৰ্ নহল্হেঁতেন।
৮ কিন্তু সিহঁতৰ্ অগাৰ তুলি তেঁও কয় যিহুহায় বোলে
দেখা ময় যিশৰএল আৰু যিহুদাহৰ্ বওংহে সৈতে
যেতিয়া নবীন্ এক নিৰ্বন্ধ কৰিম্ সেই সময় আহি
৯ ছে। যিহুহায় কয় যেতিয়া সিহঁতক্ মিসৰৰ্পৰা
বাজ ওলিয়াবলৈ সিহঁতৰ হাতৎ ধৰিলোঁ তেতিয়া
যি নিৰ্ব্বন্ধ সিহঁতৰ্ পিতৃবিলাকে সৈতে ময় কৰিলোঁ
তদনুসাৰে নহয় কিয়নো সিহঁতে মোৰ্ নিৰ্ব্বন্ধ নেপা
লিলে আৰু ময়ো সিহঁতক্ সৎকাৰ কৰিলোঁ।
১০ কিন্তু যিহুহায় কয় সেই কালৰ্ পাচৎ ময় যিশৰএলৰ
বওংহে সৈতে যি নিৰ্ব্বন্ধ কৰিম্ সেয়ে এই ময় আপো
ন আজ্ঞা সিহঁতৰ্ মনৎ দিম আৰু সিহঁতৰ্ মনৎ
লিখিম্ ময় সিহঁতৰ্ ঈশ্বৰ হম্ আৰু সিহঁৎ মোৰ
১১ মানুহ হব। যিহুহক্ জানা এই কথা কৈ সিহঁৎ
গায়প্ৰতি আপোন চুবুৰিয়াক্ আৰু গায়প্ৰতি আপোন
ভায়েকক্ নিশিকাব কিয়নো আপামৰ সাধাৰণ এ
১২ টাইএ মোক্ জানিব। কিয়নো সিহঁতৰ্ অপৰমা
ৰ্থক্ প্ৰতি ময় অপাৰন্ত হম্ আৰু সিহঁতৰ্ পাপ আৰু

১৩ অধৰ্ম্মাৰ্থ কৰ্ম্ম আৰু মনৎ নেৰাখিম্‌। তেঁও
নবীন নিৰ্ব্বন্ধ শব্দ কোৱাৎ পুৰণক্‌ প্ৰৱণি কৰিছে
এতিয়া যি ষীণ হুঁচা হইছে সি অন্তৰ্হিত হবলৈ
ওদ্যমী।—

পৰ্ব্ব ৯ পুথম পবিত্ৰ তাম্বুৰ্‌ আৰু ঈশ্বৰৰ্‌ সেৱাৰ্থ বিধান
আৰু সাংসাৰিক্‌ পবিত্ৰ স্থান আছিল্‌। কিয়নো
যাৰ মাজৎ এক বাতিৰ গছা আৰু থগা আৰু
দেখনিয়াৰ্‌ পিঠা থাকিল পবিত্ৰ স্থান বুলি পুসিদ্ধ
এনে পবিত্ৰ তাম্বু নিৰ্ম্মিছিল এই পুথম ভাগ।
৩ আৰু দ্বিতীয় আৰ্কাপৰৰ্‌ পাচৎ মহাপবিত্ৰ নামে
পুসিদ্ধ পবিত্ৰ তাম্বু যিহৎ সোনৰ্‌ ধূপৰছি আৰু
৪ যাৰ সোনৰ চৰু আৰু আহৰোণৰ্‌ মঞ্জৰিৎ দণ্ড
আৰু নিৰ্ব্বন্ধৰ পাট থবোঁতা চাৰিওফালে সোন মৰোৱা
৫ ৰা নিৰ্ব্বন্ধৰ পেৰা আৰু তাৰ্‌ ওপৰৎ দয়াসনৰ্‌ ছাঁৱ
কৰোঁতা আৰু গৌৰৱযুক্ত কিৰুবীৰা যাৰ্‌ বিশেষ কথা
৬ আমি এতিয়া কব নোৱাৰোঁ। এই বিলাক্‌ এনেকৈ
নিৰুপিৎ হলৎ পুৰোহিৎহঁতে ঈশ্বৰৰ্‌ সেৱা পুৰো
৭ ৱাৰ আদিতে পবিত্ৰ তাম্বুলৈ নিতৌ যায় কিন্তু দ্বিতী
য়ৎ বৎসৰি বৎসৰি একেলি অকল পুধান পুৰোহিৎ
৮ যায় সিও তেজক্‌ ব্যতিৰেক্‌ নহয় তেঁও সেই তেজ আ
পোন অৰ্থে আৰু লোকহঁতৰ্‌ ভ্ৰমৰ্‌ অৰ্থে ওৎসৰ্গে।
৯ ধৰ্ম্মাত্মায় এই অৰ্থ জনায় বোলে সামঞ্জস্যৰ্‌ কাললৈ
কে ব্যৱস্থাপিৎ বিশেষ খাদ্য পেয় নানা বিধি স্নান আৰু

শাৰীৰিক্ ব্যৱস্থা মাত্ৰাত্মক যি সেৱা আৰু মনৰ্
অৰ্থে সেৱা কৰোঁতাৰ্ শোধনাশক্ত দান আৰু বলি
দান যি পবিত্ৰ তাম্বুৎ উৎসৰ্গিছিল সেই বৰ্ত্তমান কা
১০ লৰ্ এক আদৰ্শ সেই প্ৰথম পবিত্ৰ তাম্বু থকাৎ মহা
১১ পবিত্ৰ তাম্বুৎ সোমোৱাৰ্ বাট প্ৰৌ চক্ নহল্ । কিন্তু
খ্ৰীষ্ট ভবিষ্যৎ শুভনিমিত্তক্ প্ৰধান যাজক্ হৈ উপগত
হৈ শ্ৰেষ্ঠতৰ্ আৰু সম্পূৰ্ণতৰ অহস্তকৃত অৰ্থাৎ
এই গুন্থনৰ্ নিচিনা নহয় যি এক পবিত্ৰ তাম্বু তাৰ্
দোৱাৰা আৰু ছাগলিৰ্ আৰু পোৱালিৰ্ তেজৰ দো
১২ ৱাৰা নহয় । কিন্তু আমাৰ্ নিকোনে অনন্ত মোক্ষ
পায় আপোনাৰ্ তেজৰ্ দোৱাৰা পবিত্ৰ ঠাইৎ এবে
১৩ লি সোমাল । কিয়নো ভতৰাৰ্ আৰু ছাগলিৰ
তেজ আৰু অশুচিবিলাকক্ অভ্যুক্ষণ কৰি দোৱ
তী গৰুৰ্ ছায় কায় নিকোৱাৎ যেদি পবিত্ৰ কৰে তেবে
অনন্ত আত্মাৰ দোৱাৰা আপোনাকে নিশ্চিদ্ৰকৈ ঈশ্ব
১৪ ৰৰ্ উদ্দেশে উৎসৰ্গিলে যি খ্ৰীষ্টে তেঁওৰ্ তেজ তো
মোলাকৰ্ জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ সেৱা কৰাৰ্ নিকোনে
আৰুও তোমোলাকৰ্ মন মৃতক্ৰিয়াৰপৰা নিৰ্ম্মল
১৫ কৰিব নে। আৰু এই নিকোনে তেঁও নবীন নিৰ্ব্বন্ধৰ্
যি প্ৰথম নিৰ্ব্বন্ধকালৎ যি লঙ্ঘন আছিল সেই লঙ্ঘন মো
চনাৰ্থে মৰণৰ্ দোৱাৰা আহূত লোকবিলাক্ অনন্ত
১৬ আধিপত্য প্ৰতিজ্ঞা পায় । কিয়নো যৎ নিয়মপত্ৰ
আছে তাৎ কাকৎ দিয়োঁতাৰ্ মৰিবলগা আছে ।
১৭ কিয়নো মানুষ মৰিলে নিয়মকাকৎ প্ৰবল হয় কিন্তু

কাকৎ দিয়োঁতায় জীৱন থকাৎ সি একো প্ৰবল নহয়।
১৮ ইয়াতে সেই প্ৰথম নিয়মকাৰৎ আৰু তেজক্ ব্যতি
১৯ ৰেকে পবিত্ৰীকৃত নাচিল। কিয়নো মোশহে বিধানা
নুসাৰে সদৌ আজ্ঞা লোকহঁতক্ প্ৰতি কৈ পোৱালি
আৰু ছাগলিৰ্ তেজ আৰু পানি আৰু শেন্দুৰয়া মে
২০ ঢৰ্ লোম আৰু আইজব গাচলৈ আৰু যি নিৰ্ব্বন্ধ
ঈশ্বৰে তোমোলাকে সৈতে কৰিচে তাকে থিৰ্ কৰাৰ্
তেজ এই এই কথা কৈ পুথিৰ ওপৰৎ আৰু এটাই
২১ মানুহৰ ওপৰৎ ছিটা দিলে। তেঁ। পবিত্ৰ তাম্বু
২২ আৰু সেৱাৰ্ এটাই পাত্ৰ তেজেৰে ছিটাইলে। আৰু
ব্যৱস্থানুসাৰে প্ৰায় এটাই বেহানি তেজেৰে পবিত্ৰী
কৃত হয় আৰু তেজ পড়াক এড়ি একো পাপ মোচন
২৩ নহয়। এয়েৰেই প্ৰয়োজন আচিল হয় যি স্বৰ্গস্থ
বেহানিৰ্ আদৰ্শ এটাইৰে দোৱাৰা পবিত্ৰীকৃত হয়
কিন্তু স্বয়ং স্বৰ্গীয় বেহানি ইয়াৰপৰা ওত্তম বলিৰ
২৪ দোৱাৰা। কিয়নো সঁচা পবিত্ৰ ঠাইৰ্ অদৰ্শ যি হস্ত
কৃত পবিত্ৰ ঠাই তাৎ খ্ৰীষ্ট নোসোমায় কিন্তু আমাৰ
নিকোনে ঈশ্বৰৰ্ আগৎ বৰ্ত্তমাণ থাকিবৰ নিকো
২৫ নে স্বয়ং স্বৰ্গৎ সোমাইচে। আৰু ঘায় প্ৰধোহিৎ
যেনেকৈ বৎসৰি বৎসৰি তেজলৈ পবিত্ৰ ঠাইৎ সো
মায় তাৰ্ নিচিনা বাৰম্বাৰ আপোনাকে যি ওৎসৰ্গ
২৬ কৰিব সি নহয় সেয়ে হলে জগতৰ ভিৎ কৰাৰেপৰা
তেঁওৰ্ ভালেমান বাৰ মৰিবলগা হল্হেঁতেন কিন্তু

এতিয়া জগতৰ শেহকালত আপুনি বলিদানৰ দ্বাৰা পাপ মোচনৰ নিমিত্তে সি এবেলি প্ৰকাশিত হৈছে ।
২৭ আৰু যেনে মানুহবিলাকৰ এবেলি মৰণ আৰু তাৰ পাচে শেষ নিৰূপিত আছে তেনে অনেকৰ পাপ
২৮ ভুঞ্জিবলৈ খ্ৰীষ্ট এবেলি উৎসৃষ্ট হৈছিল আৰু যি বিলাকে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰে সিহঁতৰ কাৰণে তেওঁ পাপৰহিত হৈ ত্ৰাণৰ নিমিত্তে দ্বিতীয় বেলি দেখা দিলে ।—

পৰ্ব্ব কিয়নো বিধান ভবিষ্যৎ শুভৰ ছাঁ মাত্ৰোন হৈ
১০ আৰু স্বয়ং বস্তুবিলাকৰ আকৃতি নহৈ যি বলি সিবিলাকে বছৰি বছৰি নিত্যে উৎসৰ্গে তদ্বাৰা তদা
২ শ্ৰিতবিলাক সিদ্ধ কৰিব নোৱাৰিলে । নোহোৱা হলে উৎসৰ্গ কৰা নিবৃত্ত নহলহেঁতেন নে কিয়নো পূজাৰিহঁত এবেলি পৰিষ্কৃত হলে সিহঁতৰ আৰু পাপ
৩ মনন নহলহেঁতেন । কিন্তু সেই বলিদানত বছৰি
৪ বছৰি পাতক স্মৰণ হয় । কিয়নো ভতৰাৰে আৰু ছাগলিৰে তেজ কেতিয়াও পাতক খণ্ডাব নোৱাৰে ।
৫ এয়েৰেই তেওঁ জগতত সোমায় বোলে বলিদান আৰু
৬ উৎসৰ্গ তুমি ইচ্ছা নকৰিলা কিন্তু আমালৈ শৰীৰ যু
৭ গুত কৰিছা হোম আৰু পাপঘ্ন নৈবেদ্যত তোমাৰ একো সন্তোষ নাছিল তেতিয়া মই বুলিলোঁ যি পুথিৰ এক পুৰণত মোৰ কথাত লিখতা আছে দেখ হে ঈশ্বৰ তোমাৰ ইষ্ট কৰ্ম্ম কৰিবলৈ মই আহিছোঁ ।
৮ আগেই যেতিয়া তেওঁ বুলিলে বিধানানুসাৰে উৎ

মৃত্ত বলি আৰু উৎসর্গ আৰু হোম্ পাপদু নৈবেদ্য তুমি নুখুজিলা আৰু তাৎ সন্তোষিত নুহইছিল ।
৯ তেতিয়া ময় কলোঁ হে ঈশ্বৰ দেখা তোমাৰ ইচ্ছ কর্ম্ম কৰিবলৈ ময় আইছোঁ । তেঁও দ্বিতীয় নির্ব্বন্ধ
১০ থিৰ্ কৰিবলৈ প্রথমক্ লোপ কৰে । সেই ইচ্ছ কর্ম্মৰ দোৱাৰা অর্থাৎ য়িশু খ্রীষ্টৰ্ শৰীৰ্ এবেলি
১১ বলি দিয়াৎ আমি পবিত্রীক্ষত হোঁ । সদৌ প্ৰৰো হিতে সেৱা কৰি, আৰু পাপমোচনাশক্ত সেই এক
১২ কা বলিদান বাৰম্বাৰ কৰি, নিতৌ থিয় হয় কিন্তু এই মানুহ পাপদু এক বলি দিলে পাচে তেতিয়াৰেপৰা
শত্রুহঁৎ তেঁওৰ্ পাদপিঠীক্ষত যেতিয়ালৈকে নহয়
১৩ তেতিয়ালৈকে প্রতীক্ষা কৰি নিতৌ ঈশ্বৰৰ্ সোঁফালে
১৪ বহিলে । কিয়নো যিবিলাক্ পবিত্রীক্ষত আচে সিহঁতক্ তেঁও এক নৈবেদ্যৰ দোৱাৰা নিঃশেষকৈ
১৫ সম্পূর্ণ কৰিছে । কিয়নো য়িহ্নহায় কয় যি নির্ব্বন্ধ ময় সেই কালৎ সিহঁতে সৈতে কৰিম্ সেয়ে এই ।
১৬ সিহঁতৰ্ মনৎ ময় আপোন আজ্ঞা থম্ আৰু সিহঁ
১৭ তৰ্ মনৎ তাক্ লিখিম্ আৰু সিহঁতৰ্ পাপ আৰু
১৮ অপৰমার্থ ময় আৰু মন নকৰিম্ ধর্ম্মাত্মাৰ আগেই
১৯ এই কথাকৈ আমালৈ ইয়াৰ সাকী আচে । এতিয়া ইয়াৰ খণ্ডন যৎ আচে তৎ পাপদু নৈবেদ্যৰ্ প্রয়ো জন নাই ।—

২০ এতেকেই হে ভাইহঁৎ য়িশুৰ্ তেজৰ্ দোৱাৰা

মহাপবিত্র হাইলৈ সোমাবলৈ আমাৰ অনিষিদ্ধতা
হলে আৰু মাত্রৎ আৰ্কাপৰ অৰ্থাৎ আপোন শৰীৰৰ্
দোৱাৰা যি এক নবীন আৰু জীৱন্ত বাট তেঁও আমা
২১ লৈ পবিত্র কৰিছে সিও হলে আৰু ঈশ্বৰৰ ঘৰৰ অধি
২২ কাৰ আমাৰ এক মাৰ্য় প্ৰৰোহিতো হলে আমি কৰিবে
চলাৰপৰা প্রোক্ষিৎ মন হই আৰু নিৰ্ম্মল্ জলে
ধৌত শৰীৰ হই সঞ্জাতৰ পূর্ণ মাহ কৰি মহিত
২৩ হই ওচৰলৈ যাওঁ । আমি আপোনাৰ ভাৰসাৰ থিৰ্
২৪ মৈ থাঁটি ধৰোঁ কিয়নো যি প্রতিজ্ঞা কৰিলে তেঁও বিশ্বা
২৫ সী । কেৎবিলাক্ মানুহৰ্ ব্যৱহাৰৰ্ নিচিনা একে
লগে অহা নেড়ি কিন্তু এটায় আন্ এটাক্ ওপদেশ দি
চেনেহ আৰু সুকৰ্ম্ম কৰিবলৈ এটায় এটাকৈ ওদগাব
লৈ ধৰোঁ আৰু দিন ওচৰ্ চাপিছে ইয়াক্ জানি ততো
২৬ ধিকো কৰোঁ। কিয়নো সত্যবিষয়ক্ জ্ঞান পাবৰ্ পিচৎ
যেদি আমি ইচ্ছাপূৰ্ব্বক্ পাতক্ কৰোঁ তেবে পাপদূ
২৭ আন্ কোনো বলিদান নেথাকে কিন্তু দণ্ডৰ্ আৰু বৈৰি
নাশক অগ্নিময় যউৰ্ প্রজ্বলনৰ্ ভয়জনক্ অপেক্ষা
২৮ মাত্তোন যি মোশহৰ্ বিধান ইতিকিং কৰিলে দুয়
তিনি সাক্ষীৰ প্ৰমাণেৰে সেইটৰ নিৰ্দয় মৰণ হল্ ।
২৯ এয়েৰেই যি ঈশ্বৰৰ প্ৰতেকক্ ভৰিৰে গৰকিছে আৰু
নিৰ্ব্বন্ধৰ্ যি তেজেৰে সি আপুনি পবিত্ৰীকৃত আছিল্
৩০ তাক্ সামান্য বুলি মানিছে আৰু অনুগ্ৰহকৰোঁতা
আত্মাৰ্ বিপৰীৎ কৰিছে সি আৰুও তোমোলাকৰ্
শোধেৰে সৰহ যাতনাদায়ক্ শাস্তিযোগ্য গণিৎ

৩১ হব নে । কিয়নো যি হুঁলিছে যি য়িহুহায় বয়
প্রতিহিংসা কৰা মোৰ আধিপত্য ময় পৰহ দিম্।
আৰু আকও য়িহুহে আপোন মানুহবিলাকৰ শোধ
৩২ কৰিব তাক্ ময় জানোঁ। জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ হাতত
পড়া মহাভয়ময় বিষয়। কিন্তু তোমোলাক্ দীপ্তী
যুত হলে পাচে অংশতঃ যিমান্ কাল্ তোমোলাক্
নিন্দাৰে আৰু দুঃখৰ দোৱাৰা কৌতুকীযুত হই
৩৩ ছিলা আৰু অংশতঃ যিবিলাকৰ এনেকুৱা দশা তো
মোলাকে যিমান কাল সিহঁতৰ লগৰিয়া হই অতি
শয় দুঃখত ৰণ যি সময়ত সহিলা সেই পূৰ্ব্বকাল
৩৪ সুমৰা। কিয়নো মোৰ বন্ধনত তোমোলাকে
মোক্ দয়া কৰিলা আৰু স্বৰ্গত যি তোমোলাকৰ্
স্থান্ উত্তম আৰু অক্ষয় বেহানি আছে তোমোলাকে
আপোনাৰ মাজত ইয়াক্ নিশ্চয় কৰি আনন্দপূৰ্ব্বক্
৩৫ আপোনাৰ ধন্ বিনাশ গ্রহণ কৰিলা। এয়েৰেই
তোমোলাকৰ্ এই অতি বৰ্ ফল্ যুক্ত সাহ পেলায়
৩৬ নিদিবা। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ইষ্ট কৰ্ম্ম কৰাৰ পাচত
প্রতিজ্ঞাত বেহানি পাবলৈ তোমোলাকৰ্ সহিষ্ণুতাৰ
৩৭ প্রয়োজন আছে। কিয়নো আৰু একেৰিৰ্ পাচত
আহিবলগা যি তেঁও আহিব আৰু পলম্ নকৰিব।
৩৮ পৰমাৰ্থিক মানুহে সত্যাতেৰে কালক্ষেপণ কৰিব
কিন্তু যেদি কোনোৱা পাচগুছে তেবে তাত মোৰ
৩৯ মনত একো সন্তোষ নহব। যিবিলাক্ নাশলৈকে
পাচগুছে সিহঁতৰ্ মাজত আমি নোহোঁ কিন্তু যিবি

লাক্ আন্মাৰ্ ভৰণি পাবলৈ পঠীয়াই সিইঁতৰ্ যাজৎ হয় ।—

পৰ্ব্ব প্ৰত্যাশীত বেহানিৰ্ দৃঢ় আশা আৰু অদৃশ্ত বেহা
১১ নিৰ্ প্ৰমাণ সঞ্চাতেই । কিয়নো তাতে বুঁঢ়াইঁতে
৩ যশস্যা পালে । আমি সঞ্চাতৰ্ দোৱাৰা জানোঁ জগৎ ঈশ্বৰৰ্ বাক্যেৰে এনে সৃষ্ট আছিল্ দৃশ্ত বে
৪ হানি অদৃশ্ত বেহানিৰপৰা নিৰ্ম্মিৎ আছিল । সঞ্চা তেৰে হেবেল কাইনৰ্ বলিৰপৰা উত্তম বলি ঈশ্বৰৰ্ উদ্দেশে দিলে তাতে ঈশ্বৰ তাৰ্ দানৰ্ বথাৎ প্ৰমা ণ দিলে আপুনি পৰমাৰ্থিক্ হোৱাৰ প্ৰমাণো তেঁও পালে আৰু তাতে তেঁও মৃত হোৱা এতিয়া কথা
৫ কয় । সঞ্চাতেৰে এনোক্ সশৰীৰে স্বৰ্গলৈ গল্ যি মৃত্যুক্ নেদেখে আৰু ঈশ্বৰৰ্ তাক্ সশৰীৰে স্বৰ্গলৈ গ্ৰহণেৰে তেঁও পোৱা নহল্ কিয়নো তাৰ্ সশৰীৰে সগলৈ যোৱাৰ্ আগেই তাৰ্ এই প্ৰমাণ
৬ আছিলতেঁও ঈশ্বৰক্ তুষিলে । কিন্তু সঞ্চাতক্ এড়ি ঈশ্বৰক্ তুষিবলৈ অসাধ্য কিয়নো ঈশ্বৰ্ বৰ্ত্ত মান আৰু যিবিলাকে তেঁওক্ যত্নপুৰ্ব্বক্ বিচাৰে তেঁও সিইঁতক্ ফল্দিয়োঁতা যি ঈশ্বৰৰ্ কাষলৈ আহে
৭ সি জনৰ্ পতীয়োঁৱাৰ প্ৰয়োজন আছে । সঞ্চা তেৰে নূহ তৎকালীন অপ্ৰৌঢ়িক্ বনৰ্ অৰ্থে ঈশ্বৰ কৰ্ত্তৃক প্ৰত্যাদিষ্ট হই ভয়ৎ উদ্যাপিত হই আ পোন বংশৰ্ ৰক্ষাৰ নিমিত্তে নাও সাজিলে যিহে ৰে তেঁও জগতৰ্ জগৰৰ্ প্ৰমাণ দিলে আৰু সঞ্চা

৮ তেৱে যি পাৰমাৰ্থ্য তদধিকাৰী হল্। আব্ৰাহামে
যি ঠাইৰ্ আধিপত্য পাচৎ পাবে সেই ঠাইলৈ
যাবলৈ আহুত হই সঞ্জাতেৱে মানিলে আৰু কলৈ
৯ গৈছো ইয়াক্ নেজানি বাজ ওলায় গল্। তেঁও
বিদেশৎ থাকিবৰ্ নিচিনা সেই পুতিজ্ঞাতাধিকাৰী
য়িস্হাক্ আৰু যশ্বাকুবৰ্ লগৎ তাম্বুতে বাস কৰি
১০ পুতিজ্ঞাত দেশৎ সঞ্জাতেৱে বাস কৰিলে। কিয়নো
যি নগৰৰ্ ভুঁনিয়াদ আছে যাক্ নিৰ্ম্মাতা আৰু গ্ৰন্থন
কৰোঁতা ঈশ্বৰ সেই নগৰলৈ তেঁও অপেক্ষা কৰিলে।
১১ শাৰাহে আপুনি সঞ্জাতেৱে গৰ্ভধাৰণ শক্তি পালে
আৰু ৰজোনিবৃত্তি কালৰ্ পাচৎ পুত্ৰ প্ৰসব হল্ কি
য়নো যি পুতিজ্ঞা কৰিছিল্ তেঁও যি বিশ্বাসী ইয়াক্
১২ মনৎ নিশ্চয় কৰিলে। তাতেই মৃতৰূৎ একজনৰ্ পৰা
আকাশৰ্ তৰাৰ নিচিনা ভালেমান আৰু সাগৰৰ্
কাষৰিৎ থকা বালিৰ নিচিনা অগণনীয় লোকহঁ
১৩ তৰ্ ওৎপত্তি হল্। এইং এটাই মানুহ পুতিজ্ঞাত
বেহানি নেপায় কিন্তু তাক্ দূৰৎ দেখি আৰু তাতে
নিঃসংশয় হই আৰু তাক্ গ্ৰহণ কৰি আৰু আ
পুনি পৃথিবীৰ ওপৰৎ পৰদেশীয়া অথচ ভ্ৰমণকৰোঁ
১৪ তা ইয়াক্ শেঁ কৰি সঞ্জাতযুক্ত হই মৰিল। কিয়
নো যিবিলাকে এনেকুৱা কথা কয় সিহঁৎ এক দেশক
১৫ বিচাৰে ইয়াক্ প্ৰৌচিক্ কৰি বোলে। আৰু সিহঁৎ
যেদি আপোনাৰ পৰিত্যক্ত দেশলৈ চিন্তিলেহেঁতেন
তেবে নিঃসংশয় সিহঁতৰ্ সেই দেশলৈ আকও

১৬ যাবৰ্ ওপায় হব পাৰিলেহেঁতেন। কিন্তু এতিয়া
সিহঁৎ উত্তমতৰ্ অৰ্থাৎ স্বৰ্গীয় এক দেশলৈ আকা
ঙ্ক্ষা কৰে। এয়েৰেই ঈশ্বৰ সিহঁতৰ্ ঈশ্বৰ বুলি
প্ৰসিদ্ধ হোৱাৎ লাজ নহয় কিয়নো তেওঁ সিহঁতৰ্
১৭ অৰ্থে এখান নগৰ্ যুগুৎ কৰিছে। অৱৰাহাম আৰু
পৰীক্ষিৎ হই সঙ্গাতেৰে য়িস্নাকক্ নৈবেদ্য কৰিলে
১৮ যি প্ৰতিজ্ঞা পাইছিল্ তেওঁ আপোনাৰ পুত্ৰাৰ্থে কোৱা
হল্ য়িস্নাকৰ্ নামে তোমাৰ সন্ততিহঁৎ প্ৰসিদ্ধ হব।
১৯ ঈশ্বৰ মৃত্যুৰ্পৰা তেওঁক্ তুলিব আৰু পাৰিব ইয়াক্
শোধ কৰি সেই এক পুত্ৰক্ বলি দিলে মৃত্যুৰ্ পৰাও
২০ এক দৃষ্টান্তেৰে তেওঁ তাক্ পালে। সঙ্গাতেৰে য়িস্নাক্
ভৱিষ্যৎ গতিৰ্ কথাৎ যাকোবকু আৰু এশাহক্
২১ আশীষ দিলে। যাকোবে সঙ্গাতেৰে আপোন মৰণ
কালৎ যুচফৰ্ দুয় পুত্ৰেকক্ আশীষ দিলে আৰু
আপোন লাগুটিৰ মূৰৎ ভৰ্ দি ভজনা কৰিলে।
২২ সঙ্গাতেৰে যুচফে মৰণৰ কালৎ য়িশ্ৰএলৰ্ সন্ত
তিহঁতৰ্ সেই ঠাইৰপৰা যাত্ৰাৰ কথা কলে আৰু
২৩ আপোন হাড়ৰ কথাৎ আজ্ঞা দিলে। সঙ্গাতেৰে
মোশহে আপোন জন্মকালৎ আপোন পিতৃমাতৃ
২৪ হতুৱায় তিনি মাহ গুপ্তৎ হই আছিল কিয়নো তেওঁ
সুদৃশ্য লৰা ইয়াক্ সিহঁতে দেখিলে আৰু ৰজাৰ্
২৫ আজ্ঞাৎ ভীৎ নহল। সঙ্গাতেৰে মোশহ বৰ
হই পাতক্ কৰাৎ যি সুখ তাৰ কিচুকাল ভোগ
কৰাৰপৰা ঈশ্বৰৰ্ লোকহঁতে সৈতে দুঃখ ভুঞ্জা ম

২৬ নম্র কৰি খ্রিস্টৰ এটাই হীনৰপৰা গ্ৰীভৰ নিকোনে
যি নিন্দা তাক্ বৰ হীনা মানি ফৰওহৰ জীয়েকৰ্ পুত্র
তুলি প্ৰসিদ্ধ হোৱা হেয়জ্ঞান কৰিলে কিয়নো তেঁও
২৭ কৰ্ম্মৰ ফলৰ্ ফাললৈ চালে। সজ্ঞাতে তেঁও
ৰজাৰ্ খঙৰ ভয় নকৰি মিসৰ এৰিলে কিয়নো
অদৃশ্য যি তেঁওক্ তেঁও দৃশ্যভাৱে মানি মন্ স্থিৰ ক
২৮ ৰিলে। যি প্ৰথমতে ওপজাহঁতক্ বিনাশ কৰিলে
২৯ তেঁওৰ্ সিহঁতক্ নচুবলৈ তেঁও সজ্ঞাতেৰে পেশাখ
৩০ আৰু তেজ প্ৰক্ষণ বিধান পালিলে। যেনে শুকান
মাটিএ দি যোৱা তেনে সিহঁতে সজ্ঞাতেৰে অৰবি
সাগৰে দি গতি কৰিলে মিসৰীয়াহঁতে তেনে কৰি
৩১ বলৈ হাবি তুবি মৰিল। সজ্ঞাতেৰে যিৰিগোৰ্ বেৰ্
৩২ সা দিন প্ৰদক্ষিণৰ্ পাচত পৰিল। সজ্ঞাতেৰে
ৰাহাব বেশ্যা চৰিয়াহঁতক্ কুশলে অতিথি কৰি অনা
৩৩ জ্ঞিহঁতে সৈতে মৰা নগল। ময় আৰ্ কি কয়্
কিয়নো বিবিলাকে সজ্ঞাতেৰে ৰাজ্য পৰাস্ত কৰিলে
পাৰমাৰ্থ্য কৰিলে প্ৰতিজ্ঞাত পালে সিংহবিলাকৰ
মুখ বন্ধ কৰিলে অগিৰ আতিজ্বলন নমালে তৰো
৩৪ ৱালৰ্ হাৰ্ এৰিলে দৌৰ্ব্বল্যৰ্পৰা বলৱন্ত কৰা হল্
ৰণত ক্ৰমেৰ প্ৰতাৱন্ত হল আন্দেশীয়াহঁতৰ্ সৈন্য
বিলাকক্ পলুৱালে এনেকুৱা যি গিদিওন আৰু বাৰাক্
আৰু শিমশোন আৰু যিফতাখ আৰু দাঊদ আৰু
শামুএল আৰু আচাৰ্য্যাহঁত এই বিলাকৰ্ কথা কোৱা
৩৫ ৰ্ সময়ই নহয়। তিৰোতাহঁতে আৰুও সজীৱ আপো

নাৰ্ মৃত লৰাইঁতক পালে আৰু আন্ ওত্তম পুনৰু
ত্থান পাবলৈ যাতনা মোচন গ্ৰহণ নকৰি আন্ আন্
৩৬ লোকইঁতে যাতনা ভুঞ্জিলে । আন্ আন্ কাৰো নিন্দা
আৰু মাৰ্ পোৱা আৰু বন্ধন আৰু বন্দিশালৎ থাকী
৩৭ ৰব্ পৰীক্ষা হইছিল । সিইঁৎ শিল পেলোৱাৎ
মৰা গৈছিল্ সিইঁৎ কৰাতেৰে চিৰা হইছিল সিইঁৎ
পৰীক্ষিৎ আচিল্ সিইঁৎ তলোৱালেৰে কটা গৈ
ছিলসিইঁৎ মেচ্ আৰু ছাগলিৰ্ চালেৰে আচ্ছাদিৎ
হই তৰাস্তিক্ আৰু দুঃখী আৰু ক্লেশিৎ হই ভ্ৰমণ
৩৮ কৰিলে । সংসাৰ সিইঁতৰ্ আধাৰ হবলৈ
যোগ্য নহয় সিইঁৎ হাবিৎ আৰু পৰ্ব্বতৎ আৰু
পৃথিবীৎ থকা গাতৎ আৰু গহ্বৰৎ ভ্ৰমণ কৰিলে ।
৩৯ এইবিলাক্ মানুহ আমাক্ ব্যতিৰেকে পূৰ নহয়
৪০ এই নিকোনে ঈশ্বৰে আমাৰ অৰ্থে ইয়াৎকৈ কো
নো বিলক্ষণ বেহানি যুগুৎ কৰিলে সিইঁতে সঞ্জাতে
ৰে যথাৰ্থ্য পাৱ প্ৰতিজ্ঞাত নেপালে ।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই আমি ইমান্ দৰ্ সাক্ষিৰ্প ভাৱেৰে
১২ বেষ্টিত হই আপোনাৰ আগৎ থিত আনন্দৰ নি
২ কোনে অপমান ইত্যিকিং কৰি ক্ৰুশৰ্ যাতনা ভুঞ্জি
লে আৰু এতিয়া ঈশ্বৰৰ্ সিংহাসনৰ সোঁফালে
বহি আছে যি আমাৰ সঞ্জাতৰ্ জনক্ সম্পূৰ্ণকৰ্ত্তা
৩ য়িশু তেঁওলৈ চায় আমি সদৌ ভাৰ্ আৰু যি পাপ
আমাক্ আতি অপ্ৰয়াসে বেৰে তাক্ এড়ি আমাৰ
আগৎ থকা ধাবনীয়া থানৎ সহিষ্ণু হই লড়োঁ ।

৪ কিয়নো যি আপোন বিৰুদ্ধে পাপি লোকহঁতৰ ইমান বৈপৰীত্য সহিলে তেঁওক মনৎ ভাবা যেন্ তোমো
৫ লাক্ ক্লেশিৎ আৰু মনৎ দুৰ্ব্বল নোহোৱা। তো মোলাকে পাপৰ্ বিপৰীৎ যতন কৰি তেজপাত লৈকে
৬ প্ৰতিৰণ নোকৰা। হে মোৰ্ পুত্ৰ যিহুহকৰ্ত্ক শাস্তি ইতিকিং নকৰিবা আৰু তেঁওৰ্ কৰ্ত্ক অনু যুক্ত হুই নিৰ্ব্বলী নহবা কিয়নো যিহুহে যাক্ শাস্তি দিয়ে তাকে চেনেহ কৰে আৰু যি প্ৰত্যেক পুতেকক্ গ্ৰহণ কৰে তাকে মাৰে যি ওপদেশ তোমোলাকলৈ লৰাহঁতৰ্ নিচিনা এই কথা কয় তাক্ তোমোলাকে
৭ পাহৰিছা। যেদি তোমোলাকে শাস্তি ভুঞ্জা তেবে ঈশ্বৰে তোমোলাকে সৈতে পুত্ৰৎ ব্যাপাৰ্ কৰে কিয়নো যাক্ পিতৃএ শাস্তি নিদিয়ে এনে কোন পুতেক্
৮ আচে। কিন্তু যাৰ্ ভাগী এটাই হয় এনে শাস্তি এড়া যেদি তোমোলাক্ হোৱা তেবে তোমোলাক্
৯ জহৰা সন্ততি ঔৰসপুত্ৰ নোহোৱা। আৰু বোলোঁ যিবিলাকে আমাক্ শাস্তি দিলে তাতে আমি সিহঁত্ সৎকাৰ কৰিলোঁ এনে কায়িক্ পিতৃহঁৎ আমাৰ আচিল্ কি আৰুও আমি আত্মাহঁতৰ্ পিতৃৰ্ বশগত
১০ হুই জীয়্ কিয়নো সিহঁৎ দিনা দিয়েক্ আমাৰ বিবে চনানুসাৰে আমাক শাস্তি দিলে কিন্তু তেঁও হিতাৰ্থে আমাৰ কৰে যেন্ আমি তেঁওৰ্ পবিত্ৰতাৰ ভাগী
১১ হোঁ। কোনো শাস্তি বিদ্যমানৎ আনন্দদিয়োঁতা

দেখা নহয় হয় কিন্তু দুঃখদিয়োঁতা কিন্তু তাৰ্ পিচৎ
যিবিলাকে তাক্ ভুঞ্জে সিহঁতক্ প্রতি সেই পুন্য
১২ ৰূপ শান্তি কৰ্ ফল্ ওপজায় । এয়েৰেই ওদং হাৎ
আৰু দুর্ব্বল্ আঁঠু তোলা আৰু খোঁড়া যি সি বাটৰ্
১৩ পৰা নোভতে কিন্তু স্বস্থীজও হয় এই নিকোনে ভৰিৰ্
১৪ নিকোনে পোন্ বাট কৰা । ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্রহ
পোৱাৰ কথাৎ কাৰো ন্যূন জানোঁ হয় তিতাৰ একো
১৫ গুৰি আনোঁ বাঢ়ি দুঃখ দিয়ে আৰু তাতে ভালেমান
মানুহ অশুচি হয় আনোঁ কোনোৰা লুম্পট বা এডো
১৬ খৰ্ খাদাৰ্ নিকোনে আপোন জ্যেষ্ঠাধিপত্য বেচলে
যি এশাব তাৰ্ নিচিনা ধর্ম্মৰহিৎ কোনো লোক জা
নোঁ হয় ইয়াতে যত্নপূর্ব্বক্ সাভয আই এটাই মানুহে
সৈতে মিল্ হোৱা আৰু যদ্ব্যতিৰেক্ ঈশ্বৰৰ্ দর্শন
কোনোএ পাব নোৱাৰিব এনে যি সাধুতা তাৰ্ অনু
১৭ ধাৱন কৰা । কিয়নো তাৰ পিচৎ যেতিয়া এশাবে
সেই আশীর্ব্বাদ ভুঞ্জিব খুজিলে তেতিয়া হেয়জ্ঞানা
ভূৎ আছিল্ আৰু যতন কৰি লোতক্ পেলোৱাৎ পা
১৮ লটনৰ্ ঠাই বিচাৰিও তেৱো তাক্ নেপালে । কিয়
নো স্পর্শনীয় পর্ব্বত আৰু জলা জুই আৰু ঘোৰ্ ডাৱৰ্
আৰু অন্ধকাৰ আৰু বৰ্খুন আৰু তুৰী বাজোৱা
এইং এটাইৰে ওচৰৎ আৰু বাক্যৰ্ যি ধ্বনি শুনগী
১৯ ইঁতে শুনি প্রার্থনা কৰিলে যেন্ সেই কথা আকও
সিহঁতৰ্ আগৎ কোৱা নহয় সেই বাক্যৰ্ ধ্বনিৰ্
২০ ওচৰতো তোমোলাক্ ওপগত নোহোৱা । কিয়নো

যি আজ্ঞা দিয়া হল্ তাক্ সিহঁতে সহিব নোৱাৰিলে কোনো পশুএও যেদি পৰ্ব্বত চোয়যাতোন তেবে শিলেৰে
২১ বধ্য বা কাঁৰেৰে ভেদনীয় হয়। আৰু এনে বৰ্ ভেতৰ্য সেই দৰ্শন আছিল্ যোশহেও ইঁলিলে যয়
২২ বৰ্ ভয় কৰোঁ আৰু কপোঁ। কিন্তু তোমোলাক্ সীওন পৰ্ব্বত আৰু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ্ নগৰ্ অৰ্থাৎ
২৩ স্বৰ্গীয় যিৰুশালম আৰু যিভায়ং দূত আৰু স্বৰ্গৎ লিখিৎ প্ৰথমতে ওপজাইঁতৰ্ সৰ্ব্বাধিষ্ঠিৎ সভা আৰু মণ্ডলী আৰু এটাইৰে শোধাৰু ঈশ্বৰ আৰু সাধুবি
২৪ লাকৰ্ শুদ্ধীকৃত আত্মা আৰু নবীন নিৰ্ব্বন্ধৰ্ মাজৎ থকা যিশু আৰু হেবেলৰ্ তেজৰ্পৰা ভাল্ কথা কয় যি প্ৰোক্ষণকৰোঁতা তেজ এইং বিলাকৰ্ ওচৰৎ তো
২৫ মোলাক্ ওপগাৎ আছা। সাভয হোৱা যেন্ বো লোঁতাৰ্ অৱজ্ঞা নকৰা কিয়নো যিবিলাক্ পৃথিবীত বোলোঁতাৰ্ অৱজ্ঞা কৰিলে সিহঁৎ যেদি নিজালে তেবে স্বৰ্গৎ থাকি যি কথা কয় যাৰ্ কথা তেতিয়া
২৬ পৃথিবী লড়ালে কিন্তু এতিয়া প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে ইয়াৰ্ পিছৎ এবেলি যয় সদা পৃথিবী নলড়ায় কিন্তু স্বৰ্গো লড়াম্ তাৰ্পৰা ওভতিলে আমি কেনেকৈ তাম্।
২৭ এতিয়া এবেলি এই শব্দৰ্ অৰ্থ এই অলড়িতব্য বেহা নিৰ্ থিৰ্ থাকিবলৈ লাড়িৎ যি বেহানি সেই বেহা
২৮ নি নিৰ্ম্মিত বেহানিৰ্ নিচিনা স্থানান্তৰ্ কৰা। এয়ে ৰেই অলড়িতব্য এক ৰাজ্য পায় আমি সৎকাৰ আৰু ঈশ্বৰৰ্ সেৱাৎ ওচিৎ ভয় কৰি সগ্ৰাহ্যৰূপে

ঈশ্বৰৰ্ সেৱা যিহত কৰিব পাৰোঁ এই অনুগ্ৰহ পাওঁ।
২৯ কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ সংহাৰক্ জুই ।—

পৰ্ব্ব সৌভ্ৰাত্ৰ থাকোক্ । আন্দেশী লোকবিলাকক্
১৩ অতিথি কৰিবলৈ নেপাহৰিবা কিয়নো তাতে কোনো
কোনোএ অজ্ঞানত দূতবিলাকক্ আলহি পৃহিছে।
৩ যেনেকৈ সিহঁতে সৈতে বন্ধ তেনে বন্দিয়াৰহঁতক
যত্ন কৰা আৰু যেনেকৈ আপুনি শৰীৰী হই তেনে
৪ বিপদগ্ৰস্তহঁতক্ যত্ন কৰা । এটাই মানুহৰ্ মাজত
বিবাহ মৰ্য্যাদাৱন্ত আৰু তাৰ্ শয্যা শুচি কিন্তু লুম্পট
৫ আৰু পৰস্ত্ৰীগমোতাহঁতক্ ঈশ্বৰে দণ্ড দিব । তো
মোলাকৰ্ আচৰণ লোভ বিনা হোক্ আৰু তো
মোলাকৰ্ যি সম্পদ আছে তাতে সন্তোষ হোৱা
কিয়নো তেওঁ কৈছে তোমাক্ ময় কেতিয়াও নেড়িম্
৬ আৰু কেতিয়াও তিয়াগ ন কৰিম্ । এয়েৰেই
য়িহ্নহ মোৰ্ উপকাৰী ময় নডৰওঁ মানুহে মোক্
কি কৰিব পাৰে এই কথা আমি নির্ভয়ে কব
৭ পাৰোঁ। যিবিলাকে তোমোলাকৰ্ ওপৰত কৰ্ত্তৃত্ব
বাব পায় ঈশ্বৰৰ্ কথা তোমোলাকত কৈছে সিহঁতক
আচৰণৰ্ অভিপ্ৰায় বিবেচনা কৰি সিহঁতৰ প্ৰতীতিৰ
৮ অনুসৰণ কৰি সিহঁতক্ যত্ন কৰা। য়িশু খ্ৰীষ্ট গত
৯ কল্য আৰু আজি আৰু সৰ্ব্বদা একেৰূপ আছে। বি
বিধ প্ৰকাৰ আৰু অসম্ভৱ শিক্ষাত ভ্ৰমী নহবা কিয়
নো অনুগ্ৰহৰ্ দোৱাৰা অন্তঃকৰণৰ্ থিৰ্ হোৱা
ভাল্ আৰু যিবিলাকে সেই ব্যাপাৰ কৰিছে সিহঁতৰ্

লাভ যিহেৎ নহল্ এনে যি খাদ্য বিশেষ তদ্দ্বাৰা যিৰ
১০ হোৱা ভাল্ নহয়। যাৰ্ বেহানি পবিত্র তাম্বু সেৱ
কীয়াইঁতৰ্ খাদ্য নহয় এনে এক যজ্ঞভেটি আমাৰ
১১ আছে পাপ নাশৰ্ নিকোনে যি জন্তুৰ্ তেজ পুৰীন্
জাযক্ পবিত্র ঠাইৎ আনে সিহঁতৰ্ শৰীল চাওনিৰ
১২ বাজৎ পোড়া হয়। এই নিকোনে আপোন তেজদি
লোকহঁতক্ পবিত্র কৰিবলৈ যিশু দুৱাৰৰ্ বাজৎ ম
১৩ ৰিল। এয়েৰেই তেঁওৰ্ অপমানৰ্ ভাগী আই
১৪ আমি চাওনিৰ বাজৎ তেঁওক্ কাষলৈ যওঁ। কিয়
নো আমাৰ এথেৎ বাস কৰাৰ নগৰ্ নহয় কিন্তু
১৫ ভবিষ্যৎ একৰ বিচাৰ কৰোঁ। এয়েৰেই তেঁওৰ্
নামৰ স্তুতি কৰি স্তুৱৰূপ যজ্ঞীয় বস্তুৰ্ অৰ্থাৎ আ
যাৰ ওঠৰ ফল্ আমি তেঁওৰ দোৱাৰা ঈশ্বৰৰ্ আ
১৬ গেৎ নিত্তৌ নিবেদন কৰোঁ। কিন্তু পৰৰ উপকাৰ
কৰিবলৈ আৰু দান কৰিবলৈ নেপাহৰিবা কিয়নো
১৭ এইবিধি যজ্ঞেৰে ঈশ্বৰ্ সন্তুষ্ট হয়। যিবিলাক্ তো
মোলাকৰ্ ওপৰৎ কর্ত্তৃত্ব কৰে সিহঁতক্ মানা আৰু
সিহঁতৰ্ ৱশীভূৎ হোৱা কিয়নো যিবিলাকৰ্ আ
পোন্ বনৰ্ ভাল কৰা হুঁলিব লগা হয় সিহঁতৰ্ নিচি
না সিহঁতে তোমোলাকৰ্ আত্মাৰ্ চকি দিয়ে যেন্
সিহঁৎ সানন্দ হই আৰু দুঃখযুক্ত নহই তাক্ কৰ
কিয়নো সি তোমোলাকৰ্ কাষৰৎ অফল হয়
১৮ আমাৰ নিকোনে প্ৰাৰ্থনা কৰ্ কিয়নো আমি নিশ্চিৎ
আচোঁ আমাৰ্ সত বিবেচনা আচে আমি পৰমাৰ্থ

১৯ আচৰিব খোজোঁ। কিন্তু যয় যিনতি কৰোঁ তাক্ কৰ্ যয় যৰকৈ তোমোলাকৰ্ কাখৰং দত্ত হোঁ।
২০ সম্প্ৰতি যি অশেষ নির্ব্বন্ধৰ্ তেজ দি মেচ্ৰৰ সেই বৰ ৰখিয়া আমাৰ প্ৰভু য়িশুক্ মৃত্যুৰপৰা আকও আনিলে এনে যি শান্তিকৰোঁতা ঈশ্বৰ যাক্ সদায়
২১ গৌৰৱ হোক্। আমিন্। তেঁও য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা আপোন্ গোচৰং বৰ্ তোষতো যি কৰ্ম্ম সেই কৰ্ম্ম তোমোলাকৰ্ মাজং সিদ্ধ কৰি আপোনাৰ্ ইষ্ট কৰ্ম্ম কৰিবলৈ তোমোলাকক্ প্ৰতি
২২ উত্তম কৰ্ম্ম সম্পূৰ্ণ কৰোক্। হে ভায়ইঁং যয় যিনতি কৰোঁ তোমোলাকে উপদেশ কথা সহা কিয়নো যয় অলপ কথাৰে তোমোলাকলৈ কাকং
২৩ লেখিছোঁ। আমাৰ ভায় তিমোতিয়সৰ্ মুকলি আছে ইয়াক্ জানিবা যেদি তেঁও আহে তেবে তেঁৰে সৈতে যয় কিঞ্চিতৰ্ পাছং তোমোলাকক্ দেখিম্।
২৪ যিবিলাকে তোমোলাকৰ ওপৰং কৰ্ত্তৃত্ব কৰে সিইঁতক্
২৫ আৰু এটাই পবিত্ৰলুইঁতক্ নমস্কাৰ কৰা। ইতালি দেশিইঁতে তোমোলাকক্ নমস্কাৰ কৰে। তোমোলাক্ এটাইলৈ অনুগ্ৰহ হোক্। আমিন্।—

যাকোবৰ সাধাৰণ পত্ৰ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ ঈশ্বৰৰ্ আৰু প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ সেৱক্ যাকোবে
২ সেই গোটে গোটে বাৰে ফইদক্ নমস্কাৰ্ কৰে। হে
মোৰ ভায়েঁহঁত তোমোলাকৰ্ সজ্ঞাতৰ্ পৰীক্ষাৰে
৩ সহিষ্ণুতা যি জন্মে ইয়াক্ জানি যেতিয়া তোমোলাক্
নানা পৰীক্ষাৎ পৰা তেতিয়া তাক্ সৰ্ব্বতোভাৱে আ
৪ নন্দকৈ গণন কৰা। কিন্তু সহিষ্ণুতা সম্পূৰ্ণ কৰ্ম্মৰ
পৰা দিয়া যেন্ তোমোলাক্ পৰিপূৰ্ণ আৰু সাকল্য
৫ যুক্ত হোৱা তোমোলাকৰ্ ন্যূন একোতো নহয়। যেদি
তোমোলাকৰ্ মাজৎ কৰোৰ জ্ঞানৰ্ অভাৱ হয় তেবে
এটাইকে ইচ্ছাপূৰ্ব্বক দিয়ে গৰিহ নকৰে যি ঈশ্বৰ্
সি তাৰ্ কাষৰৎ মাগোক্ তাতে তাক্ দিয়া হব।
৬ কিন্তু সি একো অস্থিৰ নহই সজ্ঞাৎ কৰি প্ৰাৰ্থনা
কৰোক্ কিয়নো যি অস্থিৰ হয় সি বতাহে ঠেলা
আৰু টলবলীজত সাগৰৰ কোনো ঢপৰ্ নিচিনা
৭ আছে। কিন্তু সি ঈশ্বৰৰ পৰা কিবা পাব তাৰ আশে

৮ ক্ষা নকৰোক্। দ্বিমনা মানুহ আপোন এটাই
৯ গতিৰে অস্থিৰ। ইতৰ বাবস্থ ভায় আপোনাৰ
ওখীস্থত হোৱাৎ আৰু ধনৱন্ত আপোনাৰ তলী
১০ স্থত হোৱাৎ আনন্দ কৰোক্ যিহেতুক্ ঘাঁহৰ ফুলৰ
১১ নিচনা সি বৈ যাব। কিয়নো বেলী বৰ্ তাপ কৰি
ওলাৱ মাত্ৰেকে ঘাঁহক্ শুকায় আৰু তাৰ ফুল সৰি
পৰে আৰু তাৰ ৰূপৰ সৌন্দৰ্য্যৰ নাশ হয় তেনেকৈ
ধনৱন্ত বাক্তি আপোনাৰ গতিৰে শুকায় যাব।
১২ যি পৰীক্ষা সহে সি ধন্য কিয়নো প্ৰভুৱে জীৱনৰ
কিৰিটি স্বপ্ৰেমকাইতক্ প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে সেই পৰী
১৩ ক্ষিৎ হই তাক্ পাব। কোনো পৰীক্ষিৎ হই
ময় ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক্ পৰীক্ষিৎ আচোঁ এই কথা নক
ওক্ কিয়নো ঈশ্বৰ বন্মাৰে পৰীক্ষিৎ নহয় তেওঁ
১৪ কাৰো পৰীক্ষা নকৰে। কিন্তু গায়প্ৰতি আপোন
কামৎ ওদগোৱা আৰু ভুৰী হই পৰীক্ষিৎ হয়।
১৫ পাচে কামে গৰ্ভধাৰণ কৰি পাপ প্ৰসৱ কৰে আৰু
১৬ পাপ সম্পূৰ্ণ হই মৃত্যু প্ৰসৱ কৰে। হে মোৰ্ প্ৰিয়
১৭ ভায়ইঁৎ নেপাহৰিবা। সদো উত্তম আৰু সম্পূৰ্ণ
দান ওপৰৰপৰা আহে আৰু যাৰ অন্যথাভাৱ
আৰু আন্‌বিধি হোৱাৰ চাঁও নায় এনেকুৱা যি
১৮ তেজোময় পিতৃ তেওঁৰ ওচৰৰপৰা নামে। তেওঁ
আপোন ইচ্ছাৰে সঁচাৰূপ বাক্যেৰে আমাক্ ওপজালে
যেন্ আমি তেওঁৰ সৃষ্টিৰ এক্‌বিধ প্ৰথম ফল হোঁ।

১৯ এয়েৰেই আমাৰ প্ৰিয় ভায়ইঁৎ গায়পুতি শুনিবলৈ মাৰ্কৈ ৰবলৈ গহীন আৰু মুৎ গহীন হোৱা
২০ কিয়নো মানুহৰ মুত ঈশ্বৰৰ পৰমাৰ্থ নোপজায়।
২১ এয়েৰেই এটাই মলি আৰু কাপুৰুষত্বৰ বাহুল্য এড়ি দিয়া আৰু মৃদু হৃই যি পয়বন্দ বাক্য তোমোলাকৰ আন্যা উদ্ধাৰ কৰিব পাৰে সেই বাক্য গ্ৰহণ কৰা।
২২ কিন্তু বাক্যাঠাৰী হোৱা আৰু আপোনাকে ভণ্ডনা
২৩ কৰি শুৰণী মাতোন নহ্ৱা। কিয়নো কোনো যেদি বাক্য শুৰণী হয় আৰু তৎকৰোঁতা নহয় তেৰে আৰ্শীৎ আপোন শাৰীৰিক মুখ দেখোঁতা কাৰো
২৪ নিচিতা সি হয়। কিয়নো সি আপোনাকে দেখি যায় আৰু আপুনি কেনেকুৱা মানুহ ইয়াক তেতি
২৫ ক্ষণে পাহৰে। কিন্তু যি মুক্তিৰ সম্পূৰ্ণ বিধানেৰে চায় আৰু তাতে নিতৌ পুবৃত্ত হয় সি পাহৰোঁতা শুৰণী নহৃই কিন্তু বন্ কৰোঁতা হৃই আপোন কৰ্ম্মেৰে ধন্য
২৬ হ্ব। তোমোলাকৰ মাজৎ কোনো যেদি ধাৰ্ম্মিকৰ নিচিনা দেখা হয় আৰু আপোন জিবা সংযমন নকৰে
২৭ কিন্তু আপোন মন্ ভুলায় তাৰ্ ধৰ্ম্ম বাৰ্থ। ঈশ্বৰ অথচ পিতৃৰ আগৎ যি ধৰ্ম্ম শুদ্ধ আৰু নিৰ্ম্মল্ সেই ধৰ্ম্ম পিতৃহীন আৰু বাৰিইঁতক্ সিইঁতৰ্ দুঃখ কালৎ দেখিবলৈ যোৱা আৰু সংসাৰৰ্পৰা আপোনাক্ দুশ্চিহ্নৰহিত ৰক্ষা।—

পর্ব্ব হে মোৰ ভায়হঁৎ মানুহৰ মুখ চায় আমাৰ
২ মহিমাবিশিষ্ট প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টলৈ ন পতীয়াবা। কিয়নো
যেদি স্বৰ্ণাঙ্গুৰীয়া আৰু উত্তম বস্ত্ৰৰে ভূষিৎ এটা
তোমোলাকৰ্ সভালৈ আহে আৰু মলিন কাপৰেৰে
কাপৰা আই এক ভিকহু যেদি সেই ঠাইলৈ আহে।
৩ তাতে যেদি তোমোলাকে সুন্দৰ্ বস্ত্ৰৰে বস্ত্ৰান্বিত
ব্যক্তিক্ মৰ্য্যতা কৰি কোৱা হেনে আপুনি এইখিনিতে
উত্তম ঠাইৎ বহোক্ আৰু দৰিদ্ৰক্ যেদি কোৱা তয়
সেইখিনিৎ থিয় হোঁ বা এইখিনিতে মোৰ্ পাদপীঠৰ্
৪ তলৎ বহ। তেবে তোমোলাক আপোনাৰ্ মাজৎ
উপৰোধি আৰু অপ্ৰকৃত কথাৰ শোধাৰু নোহাবানে।
৫ হে মোৰ প্ৰিয় ভায়হঁৎ তোমোলাকে শুনা প্ৰতীতিৰে
ধনৱন্ত আৰু যি ৰাজ্য ঈশ্বৰ স্বপ্ৰেমকহঁতক্ দিবলৈ
প্ৰতিজ্ঞা কৰিছে সেই ৰাজ্যাধিকাৰী এই জগতৰ্
৬ দৰিদ্ৰহঁৎ তেঁও সিহঁতক্ মনোনীত কৰা নায়। কিন্তু
তোমোলাক দৰিদ্ৰহঁতক্ ইতিকিং কৰিছা ধনৱন্তহঁ
তে তোমোলাকৰ ওপৰৎ অন্যায় নকৰে নে আৰু শো
৭ ধৈল তোমোলাকক্ নেটানে নে। মৰ্য্যাদিক্ নামে
তোমোলাক প্ৰসিদ্ধ আঠা সিহঁতে সেই নামক্ নিনি
৮ ন্দে নে। তোমাৰ ওচৰিয়াক আপোনাৰ সদৃশ চেনেহ
কৰা ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৎ লিখিৎ এই কথানুসাৰে এই ৰাজধীয়
বিধান যেদি তোমোলাকে পালা তেবে ঠিকেন কৰা।
৯ কিন্তু যেদি মানুহবিলাকৰ মুখ চায় কৰা তেবে
তোমোলাক্ আজ্ঞা লঙ্ঘকাৰী হোৱা ঈয়াৰে পা

১০ সমস্ত পুয়াপীক্ত হই জগৰীয়া হোৱা। কিয়নো যি
কোনোএ এটাই বিধান্ পালন্ কৰে কিন্তু এক কথাৎ
১১ অশুদ্ধ লগায় সি এটাইতে দোষি। কিয়নো যি তুলি
লে পৰস্ত্ৰী নগাচিবা তেঁও তুলিলে নবধিবা এয়েৰই
যেদি তুমি পৰস্ত্ৰী নগাচা তেৱো যেদি বধা তেৱে শাস্ত্ৰ
১২ লঙ্ঘন কৰোঁতা হইচা। মুক্তি শাস্ত্ৰেৰে বিচাৰণীয়
লোকহঁতৰ্ নিচিনা তোমোলাকে কথা কোৱো আৰু
১৩ কৰ্ম্ম কৰা কিয়নো যি এবো দয়া নকৰে তাৰ্ শোধি দয়া
১৪ বিবৰ্জ্জিত হব আৰু দণ্ডৰ্ ওপৰৎ দয়ায় দম্ভ কৰে। হে
মোৰ্ ভায়হঁৎ যেদি কোনোএ বোলে মোৰ সজ্ঞাৎ
আছে সি যদিহে কৰ্ম্ম যেদি নহয় তেবে তাৰ্ কি
১৫ ফল্ সজ্ঞাতে তাক্ তাৰিব পাৰে নে যেদি কোনো ভায়
বা ভণী নাঙ্গট আৰু নিতৌ ভক্ষ্যহীন হই থাকে
১৬ আৰু তোমোলাকৰ্ এটায় সিহঁতক্ বোলে কুশলে
যেৱা তপত হোৱা আৰু তৃপ্ত হোৱা তেৱো দৈহিক
যি বেহানিৰ্ প্ৰুয়োজন তাক্ সিহঁতক্ যেদি নিদিয়া
১৭ তেৱে তাৰ কি ফল। তেনে সজ্ঞাৎ যেদি কুকৰ্ম্মযুক্ত
১৮ নহয় তেবে অকল হই মৃত আছে। আৰু কোনোএ
ইয়াক্ কব পাৰে তোমাৰ্ সজ্ঞাৎ আছে আৰু মোৰ
কৰ্ম্ম আছে তোমাৰ কৰ্ম্মৰহিত তোমাৰ সজ্ঞাৎ মোক্
দেখুৱা আৰু মোৰ কৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰা মঁয় আপোন
১৯ সজ্ঞাৎ তোমাক্ দেখুৱায়। তুমি পতীয়ইচা যেন্
এক ঈশ্বৰ আছে তুমি সজ কৰিচা হয় শয়তান
২০ হঁতেও পতীয়য় আৰু কঁপে। কিন্তু হে টুচ্ছিম

তাভিযাণী যান্নহ সঞ্জাৎ কৰ্ম্মাক ব্যতিৰেকে মৃত আছে
২১ যেন্ তুমি ইয়াক্ জানিব খোজানে। মোৰ পিতৃ
আবৰাহাম যেতিয়া আপোন পুত্ৰেক্ য়িস্লাকক্
যজ্ঞাভেটিৰ ওপৰৎ নিবেদন কৰিলে তেতিয়া সি ক
ৰ্ম্মৰ দোৱাৰা পৰমাৰ্থী জিত নোহোল্ তুমি দেখা
২২ নে তাৰ কৰ্ম্মৰ সংযুক্ত সঞ্জাৎ যি ৰূপ কৰ্ম্ম কৰিলে
আৰু কৰ্ম্মৰ্ দোৱাৰা সঞ্জাত ভৰপুৰ্ আছিল আৰু
২৩ আবৰাহামে ঈশ্বৰক্ পতীয়ালে আৰু পৰমাৰ্থস্বৰূপ
নিবিলাৰৰ্ কাথৰৎ গণিৎ আছিল্ আৰু সি ঈশ্বৰৰ্
বন্ধুৰূপ প্ৰসিদ্ধ আছিল ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ এই কথা পূৰ্ হয়
২৪ এয়েৰেই তোমোলাকে দেখা মান্নহৰ কৰ্ম্মেৰে পৰমা
২৫ ৰ্থী জিত হয় আৰু সুদা সঞ্জাতেৰে নহয়। ৰাখাৰ
বেশ্যা যেতিয়া তাই পাঁচণীহঁতক্ আলহি পুহি
আন্ বাটে পাচি দিলে তেতিয়া সেই কৰ্ম্মৰ দোৱোৰা
২৬ পৰমাৰ্থী জিত নোহোল্ নে। কিয়নো যেনে আত্মাক্
ব্যতিৰেক্ শৰীৰ্ মৃত হয় তেনেকৈ কৰ্ম্মক্ ব্যতিৰেক্
সঞ্জাত মৃত।—

পৰ্ব্ব হে ভায়হঁতৎ আমি সৰহ দণ্ড পওঁ ইয়াক্ জানি
৩ ভালেমান শিক্ষক্ নহবা কিয়নো ভালেমান্ কথাৎ
২ আমি এটায়ে জগাৰ লগওঁ যেদি কোনোএ বাক্যেৰে
জগাৰ্ কৰে তেবে সি সম্পূৰ্ণ ধৰ্ম্ম আৰু এটাই দেহ
৩ সমাহিত কৰিব পাৰে। দেখা আমি ঘোঁটকবিলা
কৰ্ মুখৎ দন দিয়াঁ যেন্ সিহঁতে আমাক্ মানে
৪ আৰু সিহঁতৰ্ এটাই দেহ ঘুৰায়। নাৱো আৰু

দেখা সিহঁৎ ইযান বড় আৰু প্ৰচণ্ড বতাহঁৎ ই
ফালে সিফালে লাড়িত কিন্তু তেৱো যলৈ অধি
৫ কাৰৰ্ ইচ্ছা তলৈ সৰু বঠাৰে ওভতোৱা হয়। এনে
কৈ জিবা সৰু এক অঙ্গ হয় আৰু বৰ্ বৰৰ্ কথা গাঁফ
কৰি কয় দেখা তাকৰ্ জুইতে বৰ্ বেহানি পুড়ুলিৎ
৬ হয়। জিবাও এক জুই কুকৰ্ম্মৰ্ এক সংসাৰ আমা
ৰ অঙ্গৰ্ মাজৎ জিবা এই বিধি যি সি সৰ্ব্বাঙ্গ অশুচি
কৰে আৰু সৃষ্টিৰ এটাই ধাৰোণ জলায় আৰু আপু
৭ নি নৰকাগ্নিৎ জ্বলিৎ হয়। কিয়নো এটাই বিধি
পক্ষ আৰু চৰাই আৰু সৰ্প আৰু সাগৰচৰ্ পোহণী
য়াৰ হয় আৰু মানুহকর্ত্তৃক পোহণীয়াৰ কৰা আ
৮ ইছে। কিন্তু জিবাক্ কোনোএ পোহণীয়াৰ কৰিব
নোৱাৰে সি অদম্য আৰু মৃত্যুদিয়েঁ তা বিহেৰে
৯ পুৰ্ এক কুবেহানি। তাতে আমি ঈশ্বৰ অথচ পিতৃক্
সলাগোঁ আৰু তাতে আমি ঈশ্বৰৰূপে নিৰ্ম্মিত মানু
১০ হক্ শাও দিয়োঁ। এক মুখৰপৰা আশীৰ্ব্বাদ আৰু
শাও ওলায় হে মোৰ ভায়হঁৎ এনে হোৱা অ
১১ নুচিৎ। জৰণীএ এঠাইৰপৰা সোৱাদ আৰু তিতা
১২ ওলিয়ায়। হে মোৰ ভায়হঁৎ ডিমৰু গছে জিত
ফল ফলিব পাৰে নে বা দ্ৰাক্ষা লতায় ডিমৰু গুটি ধৰি
ৰ পাৰে নে তেনেকৈ কোনো জৰণীএ লোন্ আৰু সো
১৩ ৱাদ পানি ওলিয়াব নোৱাৰে। তোমোলাকৰ্ মাজৎ
জ্ঞানী আৰু বিদ্বন্ত কোন্ সি ওত্তম আচৰণৰ্ দোৱা
ৰা জ্ঞানৰ কোমলতায় নৈতে আপোন কৰ্ম্ম পৌচিক্

১৪ কৰোক্। কিন্তু যেদি তোমোলাকৰ্ তিতা খিয়াল আৰু দন্দ্ মনৎ থাকে তেবে দম্ভী অথবা আৰু সঁচা
১৫ কথাৰ বিৰদ্ধ মিচা নকৰা। এই বিদ্যা ওপৰৰপৰা নহয় কিন্তু সংসাৰিক আৰু দৈহিক্ আৰু শয়তা
১৬ পীয়া আছে। কিয়নো যৎ খিয়াল্ আৰু বিবাধ তৎ
১৭ ওৎপ্লুততা আৰু এটাই কুকর্ম্ম। কিন্তু ওপৰৰ্পৰা যি বিদ্যা সি প্রথমতে নির্ম্মল তাৰ্পাচৎ শান্তিকৰোঁতা আৰু কোমল আৰু সুগমৎ প্রার্থিত আৰু দয়া আৰু
১৮ ওত্তম ফলেৰে পূর্ণ আৰু ওপাধোধ আৰু নিকপটী। আৰু সামকৰোঁতা মানুহবিলাকৰ্ নিকোনে পৰমার্থৰ ফল্ শান্তিৰে বোৱা হয়।—

পর্ব্ব তোমোলাকৰ্ মাজৎ যি ৰণ আৰু দন্দ্ হয় সি
৪ কাৰপৰা হয় তোমোলাকৰ্ আঙ্গৰ্ মাজৎ ৰণ ক
২ ৰোঁতা যি কাম্ সি তাৰপৰা নহয় নে। তোমোলা কে ইচ্ছা কৰা অথচ নোপাৱা তোমোলাক্ বধ কৰা আৰু আকাঙ্ক্ষা কৰা অথচ পাব নোৱাৰা তোমো লাকে ৰণ আৰু দন্দ্ লগোৱা কর্ত্তব্যৎ নোপোৱা
৩ কিয়নো তোমোলাকে প্রার্থনা নকৰা। তোমো লাকে প্রার্থনা কৰা কর্ত্তব্যৎ নোপোৱা যিহেতুক্ আপো নাৰ্ কাম্ পুৰাবলৈ ভগন্ কৰিবৰ্ নিকোনে তোমো
৪ লাকে অনুচিতকৈ প্রার্থনা কৰা। পৰস্ত্রী গামোঁতাহঁৎ আৰু ব্যভিচাৰিণীহঁৎ তোমোলাকে নেজানা নে এই জগতৰ্ মিত্রতা যি সি ঈশ্বৰ শত্রুতা এয়েৰেই যি কোনো জগতৰ্ মিত্ৰৰ্ হব খোজে সি ঈশ্বৰৰ্

৫ শত্ৰু। তোমালোকে কি মন্ কৰা ধৰ্ম্মগ্ৰন্থে বৃথা
কয় আমাৰ মাজৎ থাকোঁতা আত্মা মাৎসৰ্য্যশালী
৬ আচে। কিন্তু তেঁও সৰহ অনুগ্ৰহ কৰে সেই
নিমিত্তে তেঁও কৈছে ঈশ্বৰে গঁৰালহঁতক্ খেদায়
৭ কিন্তু নম্ৰ লোকবিলাকক্ অনুগ্ৰহ কৰে। এতেকেই
ঈশ্বৰৰ্ বশগত হোৱা শয়তানৰ্ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰা
৮ তেতিয়া সি তোমোলাকৰ পৰা পলাব। ঈশ্বৰৰ্
ওচৰলৈ যোৱা তেবে তেঁও তোমোলাকৰ্ ওচৰীয়া
হব হে পাপীহঁৎ তোমোলাকৰ্ হাত নিকোৱা আৰু
হে দ্বিমনাহঁৎ তোমোলাকে আপোনাৰ্ মন শুদ্ধ
৯ কৰা। দুঃখী হোৱা শোক্ আৰু ক্ৰন্দন কৰা
তোমোলাকৰ্ হাঁহিৰ্ ঠাইৎ শোক্ হোক্ আৰু তো
১০ মোলাকৰ্ আনন্দ নিৰানন্দ হোক্। প্ৰভুৰ্ দৃষ্টিৎ
আপোনাক্ নম্ৰ কৰা তেবে তেঁও তোমোলাকক্ তুলি
১১ ব। হে ভায়াহঁৎ কোনেও কাৰো বয়া নকওঁক্ যি কো
নাএ আপোন্ ভায়েকৰ্ বয়া কয় সি শাস্ত্ৰৰ্ বয়া কয়
আৰু শাস্ত্ৰৰ ডগৰ লগায় কিন্তু শাস্ত্ৰৰ ডগৰ যেদি
লগায় তেবে তুমি শাস্ত্ৰোক্ত কৰ্ম্মকৰোঁতা নোহোৱা
১২ কিন্তু শোধাৰু মাত্তোন্। তাৰিবলৈ শকৎ আৰু মাৰি
বলৈ শকত এক বিধানকৰোঁতা আছে হে পৰৰ্ শো
১৩ ধিকৰোঁতা তুমি কোন। আজি বা কালি আমি অমুক্
নগৰলৈ যাম্ আৰু তাৎ এবৎসৰ থান থাকিম্
আৰু ক্ৰয় বিক্ৰয় কৰি লাভ কৰিম্ এই বাক্য বো
১৪ লোঁতা তোমোলাকে অৱধান্ কৰা। কিয়নো কালি

কি হব তোমোলাকে ইয়াক্ নেজানা কিয়নো তো
মোলাকৰ্ আয়ু কি সি অলপ কাল্ দৃশ্য আৰু তেতি
১৫ ক্ষণেই অদৃশ্য এক কুঁৱলি যাতোন্। কিয়নো তোমো
লাকৰ্ ইয়াক্ কোৱা ওচিত যেদি প্ৰভুৰ্ ইচ্ছা হয় তেবে
১৬ আমি জীম আৰু ইয়াক্ তাক্ কৰিম্। কিন্তু এতিয়া
তোমোলাকৰ্ দম্ভেৰে তোমোলাকৰ্ আনন্দ আছে
১৭ এই এটাই আনন্দ অধম। এয়েৰেই যি সুকৰ্ম্ম কৰিব
জানে অথচ তাক্ নকৰে সেয়ে তাৰ্ পাপ।—

পৰ্ব্ব হে ধনৱন্ত লোকবিলাক্ তোমোলাকৰ্ হব
৫ লগা দুৰ্গতিৰ্ কথাৎ ক্ৰন্দন আৰু হাঁহাঁকাৰ্
কৰা। তোমোলাকৰ্ ধন নষ্ট আৰু তোমোলা
৩ কৰ্ বস্ত্ৰ পোকে খোৱা। তোমোলাকৰ্ সোন
আৰু ভিৰাৰুপ মামৰে খায় গৈছে সিইঁতৰ্
মামৰ্ তোমোলাকৰ্ বিৰোধে এক সাক্ষী হব আৰু
জুইৰ্ নিচিনা তোমোলাকৰ্ শৰীল খায় পেলাব
৪ তোমোলাকে শেহকালৰ্ নিকোনে ধন্ সাঁচিছ।
দেখা যি মুনিহ বিলাকে তোমোলাকৰ্ পথাৰ
দাইছে সিইঁতৰ্ যি বেচ্ ছলেৰে তোমোলা
কৰ্ কৰ্ত্তৃক বন্ধ আছে সেই বেচে এটাহ পাৰি
ছে আৰু দাওৱালিইঁতৰ্ এটাহ সৈন্যৰ যিহু
৫ হৰ্ কানৎ সোমাইছে। তোমোলাকে সুখ
ভোগেৰে পৃথিবীৎ কালক্ষেপণ কৰিছা আৰু ওম
লাভে ৰত হইছা তোমোলাকে বধী দিনৰ্ নিচি
৬ না আপোনাইঁতৰ্ মন পুষ্ট কৰিছা। তোমো

লাকে পৰমাৰ্থিকক্ অপৰাধীয়া কৰিলা আৰু বধ কৰিলা অথচ তেঁও তোমালোকৰ্ একো বিপৰীৎ
৭ নকৰে। এয়েৰেই হে ভায়হঁৎ প্ৰভুৰ্ আগমনলৈকে সহিষ্ণু হোৱা দেখা খেতিয়কে মাটিৰ্ বহুমূল্য ফলাপেক্ষা কৰে আৰু প্ৰথম আৰু শেহ বৰষুন পোৱালৈকে তাৰ্ নিকোনে বৰ্ ধৈৰ্য্যৱন্ত আছে।
৮ তোমালোকো সহিষ্ণু হোৱা তোমালোকৰ্ অন্তঃকৰণ থিৰ্ কৰা কিয়নো প্ৰভুৰ অহা ওচৰ্ চাপিছে।
৯ হে ভায়হঁৎ কোনেও কাৰো ওপৰৎ খিয়াল নকৰোক্ যেন তোমালোক্ নিশ্চিৎঅপৰাধ নোহোৱা দেখা শোধকৰোঁতা দুৱাৰৰ্ কাষৰতে থিয় হই আছে।
১০ হে মোৰ্ ভায়হঁৎ যি আচাৰ্য্যবিলাকে প্ৰভুৰ নামে তোমালোকৎ কৈছে সিহঁতক্ অতিশয় দুঃখ পোৱাৰ্
১১ আৰু সহিষ্ণুতাৰ আদৰ্শৰ নিচিনা কৈ মানা। দেখা যিবিলাকে দুঃখ সহে সিহঁতক্ আমি সুখী বুলি মানোঁ তোমালোকে আয়োবৰ্ সহিষ্ণুতাৰ কথা শুনিলা আৰু প্ৰভু বৰ্ দয়ালু আৰু চেনেহৱন্ত এই
১২ প্ৰমানে ঈশ্বৰৰ্ আশয় দেখিলা। কিন্তু হে মোৰ্ ভায়হঁৎ তোমালোকে স্বৰ্গৰ নাম কাঢ়ি নাইবা পৃথিবীৰ্ নাম কাঢ়ি নাইবা আন্ কোনো শপৎ কৰি শপৎ নকৰিবা কিন্তু তোমালোকৰ্ য়োঁ য়োঁ হোক্ আৰু তোমালোকৰ্ ওহোঁ ওহোঁ হোক্ যেন্
১৩ তোমালোক অপৰাধ নপৰা। তোমালোকৰ্

মাজৎ যেদি কোনোৱা দুঃখীয়া হ্নই থাকে তেবে
সি জনে প্ৰাৰ্থনা কৰোক্ কোনোৱা যেদি ৰসিক্
১৪ হ্নই থাকে তেবে সি জনে বিষৰ গীত গাওক। তো
মোলাকৰ্ মাজৎ যেদি কোনোৱা নৰিয়া পড়ি থাকে
সি জনে মণ্ডলীৰ ঊঁচা লোকবিলাকক্ মাতোক্ আৰু
সিবিলাকে প্ৰভুৰ নামে তেঁওক্ তেল দহাঁয় তেঁওৰ
১৫ ওচৰ ঢাপি প্ৰাৰ্থনা কৰোক্। আৰু প্ৰতীতিযুক্ত
প্ৰাৰ্থনায় নৰিয়া পড়াক তৰাব আৰু ঈশ্বৰে তেঁওক্
সুস্থ কৰিব সি যেদি পাতক্ কৰি থাকে তেবে
১৬ তাৰো মৰ্ষণ কৰা হ্নব। তোমোলাকে এক জনে
আন্ এক জনৰ কাথৰৎ আপোনাহঁতৰ্ দোত জগাৰ্
শৈ কৰা আৰু আপোনাহঁতৰ্ সুস্থ হ্নবৰ্ নিকোনে
এক জনে আন্ এক জনৰ্ নিকোনে প্ৰাৰ্থনা কৰা
পৰমাৰ্থিক্ মানুহৰ সফল্ একান্ত প্ৰাৰ্থনাৰ্ বৰ
১৭ ফল। এলিয়াহ আমাৰ নিচিনা দুঃখাল্ মানুহ
আছিল্ আৰু সি বৰ্ প্ৰাৰ্থনা কৰিলে যেন বৰষুন
নহয় পাচে তিনি বৎসৰ আৰু ছয় মাহলৈকে
১৮ সেই দেশৎ বৰষুন নহল্। পাচে সি আকও
প্ৰাৰ্থনা কৰিলৎ আকাহে বৰষুন আনিলে আৰু
১৯ পৃথিবীএ আপোন ফল্ ওপজালে। হে ভায়হঁৎ
যেদি তোমোলাকৰ্ মাজৎ কোনোৱা সঁচা বাক্যৰ
পৰা ভ্ৰমী হ্নই থাকে আৰু কোনোএ তাক ওভতায়
২০ তেবে সি জনে জানোক যেন কোনো পাতকিলোকক্
তাৰ কৰ্ম্মৰ্ ভ্ৰমৰ্পৰা যি জনে ওভতায় সেই জনে

মৃত্যুৰপৰা এক আত্মাক ৰক্ষা কৰে আৰু সমূহ পাতক ঢাকে।—

প্ৰথম পৰ্ব্ব পিতৰৰ সাধাৰণ কাকৎ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।—

১ আজ্ঞাপালনৰ নিমিত্তে আৰু যি পবিত্ৰ কৰা তদ্দ্বাৰা আৰু যিশু খ্ৰীষ্টৰ তেজ ছটিয়োৱাৰ দো ৱাৰা ঈশ্বৰ পিতৃৰ পূৰ্ব্ব জ্ঞানানুসাৰে মনোনীত পন্তস আৰু গালাতিয়া আৰু কাপাদোকিয়া আৰু আসিয়া আৰু বিথুনিয়া দেশত গোট গোট বিদেশী লোকবি লাকক প্ৰতি যিশু খ্ৰীষ্টৰ এক পাঁচনী পিতৰে কাকত
২ লিখো। তোমোলাকক প্ৰতি অনুগ্ৰহ আৰু নিচুক
৩ ক্ৰমে ক্ৰমে সৰহীয়া হোক। আমি চেতনাময় ভাৰসা পওঁ এই নিমিত্তে আপোনাৰ অতিশয় কৃপা নুসাৰে যিশু খ্ৰীষ্টৰ মৃত্যুৰপৰা পুনৰুত্থানৰ দোৱা ৰা আমাক আকৌ উপজাইছে আৰু শেহ কালত
৪ প্ৰচাৰিত হবৰ নিমিত্তে যুগুত যি পৰিত্ৰাণ সেই পৰিত্ৰাণ পাবৰ নিমিত্তে ৰক্ষিত যি তোমোলাক তোমোলাকৰ নিমিত্তে স্বৰ্গত সংৰক্ষিত অক্ষয় নীয় আৰু নিৰ্ম্মল আৰু অমলিন আধিপত্য পাবৰ

নিকোনে তোমোলাকক্ আৰুও ওপজাইছে যি আ
মাৰ পুভু য়িশু খ্রীষ্টৰ্ ঈশ্বৰ্ আৰু পিতৃ তেঁও ধন্য ।
৫ আৰু যাক্ নেদেখি তোমোলাকে চেনেহ্ কৰা আৰু
যাক্ এতিয়াও নে দেখি আৰু পুতীতি কৰি তোমো
লাকে আপোনাইঁতৰ্ পুতীতিৰ্ ফল্ অৰ্থাৎ আপো
নাইঁতৰ্ আত্মাৰ্ পৰিত্ৰাণ পায় কৰনলগা আৰু
৬ গৌৰৱপূৰ্ণ আনন্দেৰে যিছেৰে আনন্দ কৰা এনে
যি য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ পুৌচিক্ হোৱা কালৎ তোমো
লাকৰ্ পুতীতিৰ পৰীক্ষা অগ্নিৎ পৰীক্ষিৎ ক্ষয়ণীয়া
৭ সোনৰ্ পৰীক্ষাৎকৈও উত্তম হ্নই স্তুতি আৰু সৎ
৮ কাৰ আৰু গৌৰৱদিয়োঁতা পোৱা হয় এই নিকোনে
পুয়োজন হলে তোমোলাকে ভালেমান পৰীক্ষাৰে
৯ অলপ কালৎ দুঃখী হ্নই এই শেহ কালৎ পুৌচিক্
১০ কৰিবলগা পৰিত্ৰাণৎ অতিশয় আনন্দ কৰা । তো
মোলাকৰ্ ওপৰলৈ আহিবলগা যি অনুগ্ৰহ তালৈ
চুলিছে যেন্ আচাৰ্য্যবিলাক্ সিবিলাকে যেতিয়া
আপোনাইঁতৰ্ মাজৎ থকা খ্ৰীষ্টৰ্ আত্মা খ্ৰীষ্টৰ্
যাতনা আৰু তাৰ্ ফল্স্বৰূপ ভবিষ্যৎ গৌৰৱৰ্
১১ পুমাণ পূৰ্ব্বে দিলে তেতিয়া সি কি আৰু কিবি
কাল জনালে সেই পৰিত্ৰাণৰ্ অৰ্থে অনুসন্ধান
১২ কৰি কৰি সুদিলে আৰু বৰ্ যতনে বিচাৰিলে । সি
হঁতৰ্ কাথৰৎ পুৌচিক্ হ্নইছিল যি স্বৰ্গৰপৰা পুেৰিত
ধৰ্ম্মাত্মাৰ্ দোৱাৰা শুভবাৰ্ত্তা তোমোলাকৰ্ কাথৰৎ
যিবিলাকে ঘোষণা কৰিলে সিহঁতৰ্ যি কথা তোমো

লোকৰ কাযৰৎ কোৱা হয় যিহক্ চ'বলৈ দূতহঁতেও
বৰ ইচ্ছা কৰে সেই কথাৰ শুশুষা আচাৰ্য্যবিলাকে
আপোনাক্ প্ৰতি নো কৰে কিন্তু আমাক্ প্ৰতি কৰি
১৩ ছে। এয়েৰেই যিশু খ্ৰীশুৰ প্ৰৌচিক হোৱা কালৎ
যি অনুগ্ৰহ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ অনা হব সেই
অনুগ্ৰহৰ নিকোনে তোমোলাকে মনক্ কৰালৎ
টঙ্গালি বন্ধায় সজ্ঞান হুই শেহলৈকে ভাৰসা
১৪ কৰা। তোমোলাকৰ্ যি পূৰ্ব্বৰ্ বাঞ্চা আছিল্
১৫ তদনুসাৰে আপোনাহঁতক্ ৰচিৎ নকৰি কিন্তু যি
জনে তোমোলাকক্ নিযোজন কৰিলে তেঁও যেনেকুৱা
শুদ্ধ তেনেকুৱা তোমোলাকে আজ্ঞাবৰ্ত্তী লৰাহঁতৰ্
১৬ নিচিনা এটাই আচাৰৎ শুদ্ধ হোৱা। কিয়নো লি
খিতা আছে যেন তোমোলাক শুদ্ধ হোৱা কিয়নো
১৭ ময় শুদ্ধ হোঁ। ভালৰি নোবোলায় গায়প্ৰতি
আপোন আপোন কৰ্ম্মানুসাৰে শোধ কৰে যি পিতৃ
তেঁওৰ কাযৰৎ যেদি তোমোলাকে প্ৰাৰ্থনা কৰা
তেবে তোমোলাকৰ্ এখেৎ পৰ্বাহ কাল ভয়াচৰণ
১৮ পূৰ্ব্বক ক্ষেপণ কৰা। কিয়নো তোমোলাকে জানা
যেন তোমোলাকে আপোনাহঁতৰ্ পিতৃবিলাকৰ্পৰা
গৃহীত অনৰ্থক আচাৰৰ্পৰা স্বৰ্ণ ৰূপ্যাদি ক্ষয়ি ৰে
১৯ হানিৰ্কৰণক ক্ৰীত নাছিলা কিন্তু নিখুন্ আৰু বয়া
সাঁচ নথকা মেচৰ্ পোৱালিৰ্ নিচিনা যি খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্
২০ তেজেৰে ক্ৰীত আছিলা। তেঁও নিশ্চয় জগতৰ্
২১ মূল্ কৰাৰ্ আগেই নিয়োজিৎ আছিল্ হয় কিন্তু তো

মোলাকৰ্ প্ৰতীতি আৰু ভাৰসা ঈশ্বৰৎ হয় এই নি
কোনে তেঁওক মৃত্যুৰপৰা তুলিলে আৰু গৌৰৱ দিলে
যি ঈশ্বৰে তেঁওৎ পতিয়ওঁতা তোমোলাকৰ্ নিকোনে
২২ এই শেহকালৎ প্ৰোচিৰ্ আচিল্ । আৰু ভায়ে
কহঁতক অকপট চেনেহ কৰাৰ হেতু তোমোলাকে
সঁচা কথা পালন কৰাৎ আত্মাৰ দোৱাৰা আপোনা
২৩ হঁতৰ মন্ পৰিষ্কাৰ্ কৰিচা এই নিকোনে ক্ষয়ণীয়া
কঠিয়াৰে নহয় কিন্তু অক্ষয়ণীয়াৰে অৰ্থাৎ সদাজী
বী আৰু স্থায়ী ঈশ্বৰৰ্ বাক্যকৰণক ওপজা হৈ শুদ্ধ
অন্তঃকৰণে সৈতে ব প্ৰতাৰণ অন্যোন্যে চেনেহ
২৪ কৰা । কিয়নো এটাই প্ৰাণী তৃণ আৰু মানুহ
২৫ হৰ্ এটাই ঐশ্বৰ্য্য তৃণৰ্ ফুলৰ্ নিচিনা । তৃণ
শুকায় যায় আৰু তাৰ্ ফুল্ সৰি পৰে কিন্তু প্ৰভুৰ্
বাক্য সদায় থাকে আৰু যি বাক্য শুভবাৰ্ত্তাৎ তোমো
লাকৰ্ কাথৰৎ কীৰ্ত্তিৎ হইচে সেয়ে এই ।—

পৰ্ব্ব এয়েৰেই এটাই গিয়াল আৰু কপট আৰু কাল্পনি
২ কতা আৰু মাৎসৰ্য্য আৰু এটাই পৰৰ্ অযশস্যা
কৰিবলৈ এড়ি প্ৰভু যেন দয়ালু ইয়াক্ যেদি তোমো
৩ লাকে চাকি থাকা তেবে অচিৰ ওপজা লৰাহঁতৰ নি
চিনা তোমোলাকে তদ্দ্বাৰা বাঁচিবৰ নিকোনে বাক্য
৪ ৰূপ পৰমাৰ্থ গাখীৰ্ খোজা । মানুহকৰ্ত্তৃক অৱ
জ্ঞাত কিন্তু ঈশ্বৰকৰ্ত্তৃক মনোনীত আৰু বহুমূল্য জী
৫ ৱৎ শিলৰ্ নিচিনা যি প্ৰভু তেঁওৰ এচৰলৈ আহি
তোমোলাকেও জীৱৎ শিলৰূপে পাৰমাৰ্থিক এক

গৃহৰূপে ৰচিত আচা আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা
ঈশ্বৰৰ ওচৰৎ সুগ্ৰাহ্য পৰমাৰ্থিক যজ্ঞ কৰিবলৈ
৬ শুদ্ধ এক যাজকতাৰূপে নিয়োজিতো আচা । এয়ে
ৰেই ধৰ্ম্মপুথিৎ এই লিখিতা আছে দেখা চুকৰ্
নিকোনে শ্ৰেষ্ঠ আৰু মনোনীত আৰু বহুমূল্য
এক শিল্ ময় সীওনৎ থওঁ যি জনে তাৰ্ ওপ
৭ ৰৎ সঞ্জাৎ কৰে সি লাজ নহ্বব । এয়েৰেই
পতীয়ওঁতা তোমোলাকক্ প্ৰতি তেঁও বহুমূল্য কিন্তু
যিবিলাক্ নেমানোঁতা সিহঁতক্ প্ৰতি যি শিল্ ঘৰ স
জিয়াহঁতে ইতিকিং কৰিলে সেয়ে চুকৰ্ ঘায় হ্বই
৮ চে । আৰু জুঁটি খোৱাৰ শিল্ আৰু বাধাৰবোঁতা
পৰ্ব্বত কৰা হ্বইচে যিহ্বৰ্থে সিহঁৎ নিযোজিৎ আ
৯ চিল তাৰৰ্থে সিহঁৎ নেমানোতা হ্বই বাক্যৎ জুঁটি
১০ খায় । কিন্তু যি জনে এন্ধাৰৰ্পৰা আপোনাৰ্
আশ্চৰ্য্য দীপিতিৰে তোমোলাকক্ মাতিলে তেঁওৰ্ গুণ
প্ৰৌচিৰ্ কৰিবৰ্ নিকোনে তোমোলাকে মনোনীত
এক জাতি আৰু ৰাজকীয় এক যাজকতা আৰু পবিত্ৰ
এক বৰ্ণ আৰু পূৰ্ব্বকালৎ মান্নহ নাচিল্ কিন্তু এতিয়া
ঈশ্বৰৰ্ মান্নহ হ্বইচা আৰু মৰম্ না পাইছিলা
কিন্তু এতিয়া মৰম্ পাইচা এনেকুৱা এক বিশিষ্ট
১১ মান্নহ সমূহো তোমোলাক্ আচা । হে আতি
প্ৰিয়হঁৎ ময় তোমোলাকক্ মিনতি কৰোঁ যেন্
তোমোলাকে আন্দেশীয়া লোকহঁতৰ্ মাজৎ
পৰমাৰ্থাচৰণ কৰি বিদেশী আৰু পৰিব্ৰাজকহঁতৰ্

নিচিনাকৈ মনৰ প্ৰতিকূল্ ৰণকৰোঁতা শাৰীৰিক্ কামৰ্
১২ পৰা ক্ষমা দিয়া। যেন্ যিহেৰে লোকহঁতে কুকৰ্ম্ম
কৰোঁতাহঁতৰ্ নিচিনাকৈ তোমালোকক্ বয়া বোলে
তাৰেই সিহঁতে তোমালোকৰ্ সুকৰ্ম্ম দেখাৰে দৃষ্টি
১৩ কৰা দিনৎ ঈশ্বৰৰ্ গৌৰৱক্ সলাগে। সৰ্ব্বোপৰিস্থ
মান্য ৰজাক্ প্ৰতি হোক নাইবা দুষ্টহঁতৰ দমন
আৰু সুকৰ্ম্মকৰোঁতাহঁতৰ্ শ্লাঘাৰ নিকোনে তাতে
পঠনী শাসকহঁতক্ প্ৰতি হোক মানুহৰ স্থত সদৌ
১৪ ব্যৱস্থাৰেই বশগত প্ৰভুৰ্ নিকোনে হোৱা। কিয়নো
এই ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছ যেন্ তোমালোকে অনিৰ্ব্বন্ধহঁতৰ্
নিচিনা হৈ আৰু আপোনাহঁতৰ্ অনিৰ্ব্বন্ধতা কলঙ্ক
১৫ নাচ্ছাদনৰ্ নিকোনে ব্যাপাৰিত নহৈ কিন্তু ঈশ্বৰ
সেৱকহঁতৰ নিচিনা হৈ সুকৰ্ম্ম কৰাৰে অজ্ঞানী
১৬ লোকহঁতৰ্ অজ্ঞতা নিবৃত্ত কৰা। এটাই লোকবি
লাকক্ সৎকাৰ কৰা ভ্ৰাতৃত্বাৱৃন্দে স্নেহ কৰা।
১৭ ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰা ৰজাক্ সন্মান কৰা। হে বন্দি
হঁৎ সৰ্ব্বতোভাৱে ভয়যুক্ত হৈ সুকিয়া মুকিয়া গিৰি
১৮ হঁতৰ্ বশগত হোহঁক্ ভালহঁতৰ আৰু কোমলহঁ
তৰে বশগত অকল সি নহয় কিন্তু দুৰ্জনহঁতৰো।
১৯ কিয়নো যেদি ঈশ্বৰলৈ মনৰ্ নিষ্ঠা কৰিবৰ্ নিকো
নে কোন মানুহে অন্যায়েৰে দুঃখ সহে এয় শ্লাঘা।
২০ কিয়নো তোমালোকে যেদি আপোনাৰ্ অপৰাধে
প্ৰহাৰিত হৈ তাক্ সহা তেৱে সি শ্লাঘা নে কিন্তু

২১ সুকৰ্ম্ম কৰি আৰু তন্নিমিত্তে দুঃখ পায় যেদি তাক
২২ সহা এয়ে ঈশ্বৰ্‌গ্ৰাহ্য ইয়াক্ কৰণেৰেও তোমো
২৩ লাক্ নিযোজিৎ আছিলা। কিয়নো যি জনে একো পাতক্ নকৰিলে আৰু যাৰ্ মুখৎ ভণ্ডনা পোৱা নহল্ আৰু যি জনে নিন্দিৎ হুয়ো প্ৰতিনিন্দা নকৰিলে যি জনে যাতনা পায়ো দুঃখ প্ৰতিদানৰ্ প্ৰতিজ্ঞা নকৰিলে
২৪ কিন্তু যি জনে পাৰমাৰ্থৰূপে শোধি কৰে তেঁওৰ্ কাথ ৰৎ আপোনাকে সোদায় দিলে আৰু আমি পাতকৰ্ ফালে মৃতস্বৰূপ হুই পাৰমাৰ্থৰ্ ফালে আচৰণ কৰোঁ এই নিকোনে যি জনে বৃক্ষৰ্ ওপৰৎ আপোনাৰ্ শৰী ৰৎ আপুনি আমাৰ্ পাতক্ ভোগ কৰিলে আৰু যাৰ প্ৰহাৰেৰে আমি স্বস্ত হোঁ এনে যি খ্ৰীষ্ট তোমোলা কৰ্ তেঁওৰ্ পাদবিন্যাসানুবৰ্ত্তী হোৱাৰ নিকোনে তেঁও আমাৰ্ নিকোনে এক আদৰ্শ দি আমাৰ্ শলনি
২৫ যাতনা পালে। কিয়নো তোমোলাক্ হেৰোৱা মেছ্ইঁতৰ্ নিচিনা আছিলা কিন্তু এতিয়া আপোনা ইঁতৰ্ আত্মাৰক্ষক আৰু অধ্যক্ষৰ্ কাথৰলৈ আকও আহিছা।—

পত্ৰ হে ভাৰ্য্যাইঁৎ তইঁত আপোনাৰ্ পতিৰ্ বশগতা
৩ হোইঁক্ যেদি কোনোএ কথা নেমানে তেবে তোমোলা কৰ্ ভয়যুক্ত সতীত্বাচৰণ দেখোৱাৎ সিইঁতে ভাৰ্য্যা ইঁতৰ্ আচৰণৰ্ দোৱাৰা বাক্যক্ ব্যতিৰেকে আক
৩ ৰ্ষিত হয়। কেশবিন্যাস আৰু স্বৰ্ণালঙ্কাৰ আৰু বস্ত্ৰ পৰিধান এনেকুৱা বাজৎ ভূষণ তোমোলাকৰ্

৪ ভূষণ নোহোক্ কিন্তু মনৎ গুপ্ত মানুহৰ অক্ষয়ণী
য়া অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ দৃষ্টিৎ বহুমূল্য যি লাৱন্য থাক
৫ শান্ত মন তদানুৰূ ভূষণ হোক্।   কিয়নো যি
পুণ্যৱতী তিৰোতাহঁতে ঈশ্বৰৎ মঞ্জাৎ কৰিলে সি
হঁতে স্বকিয়া স্বকিয়া পতিৰ্ বশঙ্গতা হই আপোনা
৬ হঁতক্ পূৰ্ব্বকালৎ এনেকুৱা বিভূষিতা কৰিলে যেতিয়া
লৈকে তোমোলাকে সুকৰ্ম্ম কৰা থাক কোনো ভয়ৎ
ভয়াৰ্ত্ত নোহোৱা তেতিয়ালৈকে যাৰ্ জীয়াৰি তোমো
লাক হোৱা এনেকুৱা যি শাৰা তাই যেনেকৈ আবৰাহা
৭ মক্ ভাঙ্গৰিয়া বুলি কলে তেনেকুৱা। হে পতিবিলাক্
তোমোলাকেও সিহঁতক্ দুৰ্ব্বলতাৰ্ পাত্ৰৰ নিচিনা
৮ জানি ওচিত ভৰণ পোষণ কৰি থাক জীৱনৰূপ অনু
গ্ৰহৰ্ সহাধিকাৰী হই জ্ঞানানুসাৰে সিহঁতে
সৈতে বসতি কৰা যেন্ তোমোলাকৰ্ প্ৰাৰ্থনা বাধিত
৯ নহয়।   বাস্তৱৎ আশীৰ্ব্বাদৰূপ আধিপত্য পাবৰ্
নিকোনে যি তোমোলাক্ ইয়াত নিযোজিত আচা
ইয়াক্ জানি হিংসাৰ শলনি হিংসা নাইবা নিন্দাৰ্
শলনি নিন্দা নকৰি কিন্তু তদ্বিপক্ষৎ আশীৰ্ব্বাদ কৰি
১০ তোমোলাকে এটাই একমনা হোৱা। পৰৰ্ দুঃখৎ
দুঃখী হোৱা সৌভ্ৰাত্ৰ পালন কৰা দয়ালু হোৱা
প্ৰিয়মুদ হোৱা।   কিয়নো যি আয়ুক্ ভাল্ দেখিব
খোজে আৰু সুখৎ কালক্ষেপণ কৰিব খোজে সি
বয়াৰ্পৰা আপোনাৰ্ জিবা আৰু ভগুনা কথাৰ্পৰা
১১ আপোন ওষ্ঠ নিবাৰণ কৰোক।   সি কুকৰ্ম্ম

এড়োক্ আৰু সুকৰ্ম্ম কৰোক সি শান্তি বিচাৰোক্
১২ আৰু তদনুবৰ্ত্তী হোক। কিয়নো পুণ্যৱন্তইঁতৰ্
ওপৰৎ যিহোৱাৰ্ দৃষ্টি আৰু সিইঁতৰ্ প্ৰাৰ্থনাৰ প্ৰতি
তেওঁৰ্ কান মুকলি আছে কিন্তু যিবিলাকে কুকৰ্ম্ম
১৩ কৰে সিইঁতৰ্ বিপক্ষে যিহোৱাৰ্ মুখ আছে। তো
মোলাক্ যেদি সুকৰ্ম্মানুবৰ্ত্তী হোৱা তেৱে কোনে
১৪ তোমোলাকৰ্ হানি কৰিব। কিন্তু যেদি তোমো
লাক্ পাৰমাৰ্থৰ্ নিকোনে দুঃখ পোৱা তেৱে তোমো
লাক্ ঠহকি সিইঁতৰ্ ভয়ৎ ভয়াৰ্ত্ত নহবা আৰু চিন্তি
১৫ তো নহবা। কিন্তু আপোনাৰ অন্তঃকৰণৎ যিহো
ঈশ্বৰক্ পবিত্ৰ বুলি মানা আৰু সযনা হই তোমো
লাকৰ্ মধ্যস্থিত ভাৰসাৰ্ হেতু সোদোতা গায়প্ৰতি
১৬ কোমলতাৰে আৰু ভয়েৰে উত্তৰ্ দিবলৈ নিতৌ
সাত্তম হোৱা যি খ্ৰীষ্টৎ তোমোলাকৰ্ ভদ্ৰাচৰণৰ্
যিঠা অপবাদকইঁৎ তোমোলাকক্ কুকৰ্ম্মকৰোঁতাইঁতৰ্
স্বৰূপ মানি যিহৎ তোমোলাকৰ্ অৰ্থে বয়া বোলে
১৭ তাতে লাজ হয়। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছা যেদি এনে
কৰ্ত্তা হয় তেৱে সুকৰ্ম্ম কৰাৰে তোমোলাকৰ্ দুঃখ
পোৱা কুকৰ্ম্ম কৰাৰে দুঃখ পোৱাৎকৈ ভাল।
১৮ কিয়নো খ্ৰীষ্ট শৰীৰৎ মৰা গৈ কিন্তু আত্মাৰ্দ্ধক
সজীবী কৰা গৈ আমাক্ ঈশ্বৰৰ্ ওচৰলৈ আনিবৰ্
নিকোনে অপৰমাৰ্থিক্ইঁতৰ্ শলনি পৰমাৰ্থিক্ পাপৰ্
১৯ নিকোনে এবেলি দুঃখ পালে। যি জাহাজৰ্ মাজৎ
অলপ অৰ্থাৎ আঠ প্ৰাণী জলৎ ৰক্ষা পালে নুহৰ্

২০ কালৎ যেতিয়া সেই জাহাজ যুগুৎ কৰিবৰ্ সময়ৎ ঈশ্বৰৰ্ দীঘল সহিষ্ণুতালৈ অপেক্ষা কৰিলে সেই কালৎ যিবিলাক্ আন্যা নেমানোঁতা আছিল্ সেই বন্দিয়াৰ্ আন্যাবিলাকৰ্ ওচৰলৈ তেঁও গৈ আন্যাৰ

২১ হতুৱায় বাক্য কীৰ্ত্তন কৰিলে। স্বৰ্গলৈ যোৱা ঈশ্বৰৰ্ দক্ষিণ হাতৎ বহোঁতা আৰু যাৰ্ অধীন দূতহঁৎ আৰু শাসকবিলাক্ আৰু পৰাক্ৰম হয় এনে জ়্ৱা যি য়িশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্ পুনৰুত্থানৰ্ দোৱাৰা

২২ তেনেকুৱা দৃষ্টান্ত অৰ্থাৎ ঠুঁত এতিয়া আমাক্ পৰিত্ৰাণ কৰে শৰীৰৰ্ মল্ পৰিষ্কাৰ কৰা তেনে নহয় কিন্তু ঈশ্বৰক্ প্ৰতি সুমনৰ্ যি সমিধান সি।—

পৰ্ব্ব খ্ৰীষ্ট আমাৰ নিকোনে শৰীৰৎ দুঃখ পাইজা এয়ে

৪ বেই তোমোলাকে আপোনাহঁতক্ সেই মন্ দি স

২ জোৱা। কিয়নো যি জনে শৰীৰৎ মৃত্যু ভোগ কৰে সেই জনে পাপ তিয়াগ কৰিছে যি শৰীৰাচৰ শেষে মানুহৰ্ কাম পুৰ্ কৰিবলৈ আগলিকা কাল

৩ ক্ষেপণ নকৰে কিন্তু ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছানুসাৰে কালক্ষেপণ

৪ কৰে। কিয়নো আমি লম্পটতা আৰু কাম আৰু বহু মদপান আৰু বিটলিয়াচৰণ আৰু উৎসৱ কৰা আৰু ঘিন্নগা দেৱপূজা যি কালৎ কৰিলোঁ আমাৰ আয়ুৰ্ সেই যোৱা ভাগৎ দেৱপূজাৰিহঁতৰ্ ইস্ত কৰ্ম্ম যি

৫ পুৰ্ কৰিছোঁ এয়েই সৰহ। জীৱন্তহঁতকে আৰু মৃতহঁতকে শোধ কৰিবলৈ ওদামী ঈশ্বৰ কাষৎ যিবি

লোকক্ আপোনাহঁতৰ্ কৰ্ম্মৰ্ কাহিনি কৰ লাগিব সি হঁত তোমোলোকৰ বয়া ঠুলি আশ্চৰ্য্য দেখে যেন্ তোমোলোক্ এইবিলাক্ কৰ্ম্মেৰে সিহঁতৰ নিচিনা নিবিষ্ট
৬ নোহোৱা । কিয়নো মৃতকহঁতৰ্ ঠাইৎ শুভবাৰ্ত্তা কীৰ্ত্তন কৰা হল্ যেন্ সিহঁত শৰীৰবিশিষ্ট মানুহৰ্ নিচিনা হুই শোধিত হয় কিন্তু আত্মাবিশিষ্ট লোকবিলাকৰ্ নিচিনাকৈ ঈশ্বৰানুযায়ী আচৰণ কৰে ।
৭ কিন্তু এটাইৰে শেহ সমীপ আছে এয়েৰেই সজ্ঞান
৮ হোৱা আৰু প্ৰাৰ্থনা কৰাৰে পৰ দিয়া । এটাইতে কৈ সৰহীয়া আপোনাহঁতৰ্ মাজৎ প্ৰজ্বলিৎ স্নেহযুক্ত হোৱা কিয়নো চেনেহেৰে পাপসমূহ ঢকা
৯ হয় । এক জনে আন্ এজনক্ প্ৰতি অনুশো
১০ চনক্ ব্যতিৰেকে আলহি ব্যৱহাৰ কৰা । তোমোলোকৰ্ মাজৎ গায়প্ৰতি যেনে সামৰ্থ্য পাইছে তেনেকৈ ঈশ্বৰৰ্ বহুবিধ অনুগ্ৰহৰ উত্তম কৰ্ম্মচাৰি হঁতৰ্ নিচিনা তোমোলোকে অন্যোন্যে তদ্দান
১১ দিয়া । যেদি কোনোএ কথা কয় তেবে সি ঈশ্বৰৰ্ প্ৰত্যাদিষ্ট বাক্যৰ্ নিচিনাকৈ কওক্ । কোনোবায় যেদি দান্ দিয়ে তেবে যি শক্তি ঈশ্বৰে তাক্ দিছে সেই শক্ত্যনুসাৰে সি জনে দিয়োক যি এটাই কৰ্ম্মেৰে যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ দোৱাৰা ঈশ্বৰে মাহাত্ম্য পায় যাক্ স্তুতি আৰু ৰাজ্য সদায় সৰ্ব্বক্ষণে দিয়া হোক্ আমিন্ ।—
১২ হে প্ৰিয়হঁৎ যি অগ্নিময় পৰীক্ষায় তোমোলোকৰ্

পৰীক্ষা কৰিব কোনো অসম্ভাব্য গতি তোমোলাকৎ মিলিলে যেনেকুৱা হল্‌হেঁতেন তেনেকুৱা তাক্ অস
১৩ ম্ভাব্য নেভাবিবা। কিন্তু খ্ৰীষ্টৰ দুঃখভাগী হোৱাৎ আনন্দ কৰা যেন তেঁওৰ গৌৰৱ প্ৰকাশ হোৱা কালৎ তোমোলাকে অতিশয় আনন্দেৰে
১৪ আনন্দিত হোৱা। যেদি খ্ৰীষ্টৰ নামৰ নিকোনে তোমোলাক্ নিন্দিত হোৱা তেবে তোমোলাক্ ধন্য কিয়নো গৌৰৱৰ আৰু ঈশ্বৰৰ্ আত্মা তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ অৱস্থিতি কৰে সিহঁতৰ্ পক্ষে তেঁও অপবাদিত হয় কিন্তু তোমোলাকৰ্ পক্ষে তেঁও
১৫ মহদ্ৰূপে মানিত আছে। কিন্তু তোমোলাকৰ্ কোনোএ মানুহবধী নাইবা চোৰ্ নাইবা অনধিকাৰ
১৬ চৰ্চ্চাৰ নিচিনা দুঃখ নপাওক্ কিন্তু যেদি কোনোএ খ্ৰীষ্টিয়ানৰ নিচিনা দুঃখ পায় সি জন লজ্জিত নোহোক
১৭ কিন্তু এই নিকোনে ঈশ্বৰক্ স্তুতি কৰোক্। কিয়নো ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰৎ দণ্ড দিয়াৰ আৰম্ভৰ কাল উপগত হইছে আৰু আমাৰ ওচৰৎ যেদি সি প্ৰথমতে হয় তেবে যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্ শুভবাৰ্ত্তা নেমানে সিহঁতৰ্ শেহ কি হব পাৰমাৰ্থিকৰ পৰিত্ৰাণো যেদি দুঃসাধ্য হয় তেবে অমেৰক্ আৰু পাতকি লোকহঁত কৎ
১৮ দেখা হব। এয়েৰেই যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্ ইচ্ছানুসাৰে দুঃখ পায় সিহঁতে তেঁওক্ সঞ্চাতী সৃষ্টিকৰ্ত্তা বুলি জানি সুকৰ্ম্ম কৰাৰে আপোনাহঁতৰ্ আত্মা তেঁওৰ কাখৰৎ সুম্পি দিয়োক্।—

পৰ্ব্ব যি ইঁচালোকইঁৎ তোমোলাকৰ মাজৎ আছে
৫ সিবিলাকক ইঁচা অথচ খ্রীষ্টৰ যাতনাৰ এক সাক্ষী
অথচ যি গৌৰৱ প্রৌচিক কৰিবলগা তাৰ এক ভাগী
২ মই এই উপদেশ কৰোঁ । ঈশ্বৰৰ যি জাক তোমো
লাকৰ মাজৎ আছে তাৰ ৰক্ষাকৰণ বাব আনৰ
৩ বলাৎকাৰৎ নহয় কিন্তু স্বেচ্ছাপূর্ব্বক মমল লোভেৰে
নহয় কিন্তু বাগ্রযনেৰে গ্রহণ কৰি আৰু আধিপত্যৰ
ওপৰৎ দণ্ড কৰণৰূপে তেনেকুৱা নহয় কিন্তু জাক
ৰ আদৃশ্যৰ নিচিনা হই সেই জাকক চৰোৱা ।
৪ আৰু প্রধান ৰক্ষক যেতিয়া আহিব তেতিয়া তোমো
৫ লাকে অক্ষয় এক গৌৰৱৰূপ কিৰিটি পাবা । হে তে
কাইঁৎ তোমোলাক ইঁচাইঁতৰ বশঙ্গত হোৱা আৰু
এটাই আন্যোন্যলো বশঙ্গত হোৱা আৰু নম্রতাৰে
পৰিহিত হোৱা কিয়নো ঈশ্বৰে অহঙ্কাৰিইঁতৰ বৈপ
ৰীত্য কৰে কিন্তু নম্রলোকইঁতক প্রতি অনুগ্রহ কৰে ।
৬ ঈশ্বৰে তোমোলাকৰ নিকোনে চিন্তা কৰে এয়েৰেই
৭ তোমোলাকৰ এটাই চিন্তা তেঁওৰ ওপৰৎ পেলায় তেঁ
ওৰ পৰাক্রমী হাতৰ তলৎ আপোনাইঁতক নম্র কৰা
৮ যেন তেঁও উচিত কালৎ তোমোলাকক তোলে । তো
মোলাক সজ্ঞান হোৱা পৰ্দিয়োঁতা হোৱা কিয়নো
কাকোবাক খায় পেলাব পাৰিব এই বিচাৰি তোমো
লাকৰ শত্রু শয়তান গৰ্জোতাঁ সিংহৰ নিচিনাকৈ
৯ ফুৰিছে । তোমোলাকৰ যি ভায়ইঁৎ জগতীষ্ব আছে
সিইঁতৰ মাজৎ সেই দুঃখ পূর্ণ হয় ইয়াকু জানি

১০ প্রতীতিৰে থিৰ হুই তাৰ্ বিৰুদ্ধে কৰা। কিন্তু খ্রীষ্ট যিশুৰ দোৱাৰা আমাক্ আপোন অনন্ত গৌৰৱেৰে আহ্বান কৰিছে এনেকুৱা যি সর্ব্বানুগ্রহদিয়োঁতা ঈশ্বৰ তেঁও তোমোলাকৰ কিছু কাল দুঃখ পাবৰ্ পিছৎ তোমোলাকক্ সম্পূর্ণ আৰু স্থিৰ্ আৰু বলৱন্ত আৰু
১১ অলড় কৰোক। তেঁওক্ প্রতি মাহাত্ম্য আৰু কর্ত্তৃত্বৰ্ শ্লাঘা সদা সর্ব্বক্ষণে হোক্। আমিন্।
১২ মোৰ্ গোচৰৎ বিশ্বাসী এক ভায় সিল্বানসৰ্ দোৱাৰা ময় উপদেশ কৰি আৰু যি অনুগ্রহেৰে তোমোলাক্ থিয় হুইছা সেয়ে ঈশ্বৰৰ্ সঁচা অনুগ্রহ এই প্রমাণ কৰি সংক্ষেপে তোমোলাকক্ প্রতি লেখিছোঁ তোমাৰ্
১৩ সহমনোনীত বাবেলস্থ মণ্ডলীএ তোমোলাকক্ নমস্কাৰ্ কৰে তেনেকৈ মোৰ্ পুত্র মার্কে কৰে তেনেহৰূপ
১৪ চুমাৰে এজনে আন্ এজনক্ আলিঙ্গন কৰা। তোমোলাকৰ্ যিমান মানুহ প্রভু যিশু খ্রীষ্টৎ হয় সেই লোকবিলাকৰ্ কুশল্ হোক্। আমিন্।—

পিতৰৰ্ দ্বিতীয় সাধাৰণ কাকৎ ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব ।

১ যিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্ আৰু আমাৰ্ তাৰক্ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ পৰমাৰ্থৎ আমাৰ নিচিনাকৈ বহুমূল্য প্ৰতীতি পাইছে সিবিলাকক্ প্ৰতি য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ সেৱক্ আৰু পাঁচনী শিমোন পিতৰে কাকৎ লিখে ।—

২ যি জনে আপোনাৰ্ গৌৰৱেৰে আৰু প্ৰভাৱৰ্ দো

৩ ৱাৰা আমাক্ মাতিছে আৰু তোমালোকে জগতীয় কামজাত পাতক্ আচাৰৰ্ পৰা ওহ্‌ত হই ঈশ্বৰী

৪ য়া স্বভাৱভাগী হোৱা এই নিকোনে যাৰ দোৱাৰা আমাক্ অত্যন্ত বৰ্ আৰু বহুমূল্য প্ৰতিজ্ঞা দিয়া হয় তদ্বিষয়ক্ জ্ঞানৰ্ দোৱাৰা যেনেকৈ তেঁওৰ্ ঈশ্বৰীয়

৫ পৰাক্ৰম পৰমায়ুৰ্ নিকোনে আৰু ঈশ্বৰ্ সেৱাৰ্ নিকোনে এটাই বেহানি আমাক্ দিছে তেনেকৈ ঈশ্বৰ্ আৰু আমাৰ্ প্ৰভু য়িশুবিষয়ক্ জ্ঞানৰ্ দোৱাৰা তো

যোলাকক্ প্ৰতি অনুগ্ৰহ আৰু কুশল্ উত্তৰোত্তৰ্
৬ বাঢ়োক্। এই নিমিত্তে তোমোলাকে যতন কৰি
আপোনাৰ প্ৰতীতিৰ্ লগৎ প্ৰভাৱ সাঁচা আৰু
প্ৰভাৱৰ লগৎ জ্ঞান আৰু জ্ঞানৰ্ লগৎ জিতেন্দ্ৰিয়
৭ তা আৰু জিতেন্দ্ৰিয়তাৰ্ লগৎ সহিষ্ণুতা আৰু
সহিষ্ণুতাৰ্ লগৎ ঈশ্বৰসেৱা আৰু ঈশ্বৰসেৱাৰ
৮ লগৎ সৌভ্ৰাত্ৰ আৰু সৌভ্ৰাত্ৰৰ্ লগৎ চেনেহ সং
যুক্ত কৰা কিয়নো যেদি এইবিলাক্ তোমোলাকৰ্
মাজৎ হয় আৰু সৰহো হয় তেবে নিশ্চেঁ তোমোলা
কক্ এনেকুৱা কৰিব যেন্ আমাৰ প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
বিষয়ক্ জ্ঞানেৰে তোমোলাকে আলস্যৰা আৰু অ
৯ ফল্ নুহবা। কিন্তু যাৰ্ এইবিলাকৰ্ অসত্তা
হয় সেই জন অন্ধলা আৰু আপোনাৰ্ চকু মুদিৎ
কৰিছে আৰু আপুনি যেন্ আপোনাৰ্ পূৰণি
পাতকৰ্পৰা পৰিষ্কৃত হল্ তাতে পাহৰিছে।
১০ এয়েৰেই হে ভায়ইঁৎ তোমোলাক্ আপোনাইঁতৰ্
আহ্বত আৰু মনোনীত্ হোৱা স্থিৰ কৰিবৰ্ নিমি
ত্তে তাতে সৰহ যত্নৱন্ত হোৱা কিয়নো যেদি তোমো
লাকে এই কাম্ কৰা তেবে কেতিয়াও নপড়িবা।
১১ আৰু এনেকুৱা আমাৰ প্ৰভু আৰু তাৰক য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
অক্ষয় ৰাজ্যৎ সোমাবলৈ অতি বহল্‌কৈ তোমো
১২ লাকক্ দিয়া হব। এয়েৰেই তোমোলাকে এই কথা
জ্ঞাত হইছা আৰু এই বৰ্ত্তমান্ সত্যতাৰে স্থিৰো হই
ছা হয় তথাপি তোমোলাকক্ এই কথা নিতৌ সুঁৱৰা

১৩ বলৈ ময় আলস্যৰা বজ্জম্ । আমাৰ প্ৰভু যিশু
খ্ৰীষ্ট যেনেকৈ মোক্ দেখুৱাইছে কিঞ্চিৎ কালৰ্
১৪ পাচৎ মোক এই মোৰ তাম্বু এড়িব লাগিব ময়
ইয়াকো জানি যেতেবেলি এই তাম্বুৎ থাকোঁ
তেতেবেলিলৈকে তোমোলাকৰ্ মনৎ দিবৰ্ দোৱাৰা
তোমোলাকক্ ঘাটিবলৈ যি যোগ্য তাক্ ময় শোধি
১৫ কৰোঁ । ময় যতনো কৰিম যেন্ মোৰ মৰণৰ্ পাচৎ
১৬ এই কথা তোমোলাকৰ্ মনৎ নিত্যৌ থাকে । কিয়
নো যেতিয়া আমাৰ্ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ পৰাক্ৰম আৰু
আগমন আমি তোমোলাকৰ্ কাষৰৎ প্ৰেচিক্ কৰি
লোঁ তেতিয়া আমি স্বকপোলৰচিৎ কাহিনীৰ্ অনু
১৭ গামী নাচিলোঁ । কিন্তু তেওঁৰ্ মহিমাৰ্ প্ৰত্যক্ষ
১৮ সাক্ষী আচিলোঁ । কিয়নো এয়ে মোৰ্ প্ৰিয়পুত্ৰ
যিহৎ মোৰ্ বৰ্ তুষ্টি আচে এই বচনবোৰক্ শবদ
যেতিয়া তেঁওক্ প্ৰতি সেই উত্তম কান্তিৰপৰা ওলাল
তেতিয়া ঈশ্বৰ্ পিতৃৰপৰা তেঁও সৎকাৰ্ আৰু গৌ
ৰৱ্ পালে আমি যেতিয়া পবিত্ৰ পৰ্ব্বতৎ তেঁৱে সৈতে
আচিলোঁ তেতিয়া স্বৰ্গৰপৰা অহা সেই শবদ আমি
১৯ শুনিলোঁ । আমাৰ্ ইয়াৎকৈও স্থিৰ আচাৰ্য্য
২০ বাক্য আচে আৰু ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ্ কোনো আচাৰ্য্যবাক্য
মানুহৰ্ স্বমনোজাত যেন্ নহয় ইয়াক প্ৰথমতে
জানি যেতিয়ালৈকে তোমোলাকৰ্ মনৎ ৰাতি নপু
ৱায় আৰু ভোটা তৰা যেতিয়ালৈকে নোলায়
তেতিয়ালৈকে যেনেকৈ অন্ধময় ঠাইৎ দীপিতি

কৰোঁতা জ্যোতিক্ প্ৰতি নিৰীক্ষণ কৰা হয় তেনেকৈও
২১ তাক্ প্ৰতি নিৰীক্ষণ কৰা তোমোলাকৰ্ মত। কিয়
য়নো পূৰ্ব্বকালৎ মানুহৰ্ ইচ্ছাদোৱাৰা আচাৰ্য্যবাক্য
পৌচিক্ নাচিল্ কিন্তু ধৰ্ম্মানুযাৎ প্ৰবৃত্ত ঈশ্বৰৰ্ পুণ্য
ৱন্ত লোকবিলাকে কলে।

পৰ্ব্ব কিন্তু লোকবিলাকৰ্ মাজৎ মিচা আচাৰ্য্যবিলাকো
২ আচিল্ তেনেকৈও যি প্ৰভুএ সিহঁতক্ ক্ৰয় কৰিলে
তঁওৰ্ থৈ সৈ নেকাচি আৰু আপোনাহঁতৰ্ ওপৰৎ
২ সৰ্ব্বনাশ যাৰ্কৈ আনয়ন কৰি দণ্ডনীয় হেৰেশী গুপ্তে
সোমওতা মিচা শিযওঁতাহঁতো তোমোলাকৰ্ মাজৎ
হব আৰু সিহঁতৰ্ নাশক্ বাটৰ্ অনুবৰ্ত্তী ভালে
মান হব যিহেতুক্ সত্যবাক্য বাটৰ্ অযশস্য
৩ হব। আৰু সিহঁতে লোভৰ্ নিকোনে কপটে কথা
কৈ তোমোলাকক্ বেচিবলগা বেহানি কৰিব সিহঁ
তৰ্ শাস্তিএ এতিয়া ভালে দিনৰেপৰা পলম নকৰে
৪ আৰু সিহঁতৰ্ সৰ্ব্বনাশে নোটোপনিয়ায়। কিয়নো
৫ যেদি ঈশ্বৰে সেই পাতক্ দূতহঁতক দয়া নকৰি
লে কিন্তু শোধিৰ্ নিকোনে ৰক্ষিত সিহঁতক্ নৰ
কৎ পেলায় দি অন্ধকাৰৰূপ জিজিৰৎ দ্বন্নি দিলে
আৰু প্ৰবৰ্ণি জগতকো দয়া নকৰিলে কিন্তু ঈশ্বৰ
সেৱক্ জগতৰ্ ওপৰৎ পানী বনিয়া আনি পৰ
মাৰ্থ কীৰ্ত্তনকৰোঁতা অষ্টম পুৰুষ নূয়ক্ পৰিত্ৰাণ কৰি
৬ লে আৰু সদোম আৰু ওমৰাহ নগৰ্ ভস্ম কৰি তাৰ্
পাচৎ ঈশ্বৰ্সেৱাৰ অৰুৰণাচাৰী যিমান মানুহে

ইহঁতৰ আদৰ্শ কৰি বিনাশেৰে সিহঁতৰ জগাৰ
৭ প্ৰত্যক্ষ কৰিলে আৰু দুৰ্জ্জন লোকহঁতৰ অপবিত্ৰতাত
৮ বাৰ্ত্তাৎ শোকান্বিত যি পৰমাৰ্থিক্ লোট তাক্ নিস্তাৰ্
কৰিলে কিয়নো সি পৰমাৰ্থিক্ পুৰুষ সিহঁতে মৈতে
বসতি কৰি সিহঁতৰ অশাস্ত্ৰ কৰ্ম্মৎ আৰু তাক্
দেখা শুনাৎ আপোনাৰ্ পৰমাৰ্থিক্ মন দিনৌ দিনৌ
৯ শোকান্বিৎ কৰিলে। ঈশ্বৰে স্বসেৱক্হঁতক্ পৰী
ক্ষাৰ্পৰা ওদ্ধাৰ কৰিবলৈ আৰু অপৰমাৰ্থিকহঁতক্
শাস্তি পাবলৈ শোধিৰ্ দিনালৈকে ৰক্ষা কৰিব জা
১০ নে। কিন্তু যিবিলাকে শাৰীৰাভিলাষানুসাৰে
কুকৰ্ম্ম কৰে আৰু ৰাজশাসন হেতিকিং কৰে
১১ এটাইতেকৈ সৰহ সিহঁতক্। সিবিলাক্ নিৰ্ভয়
আৰু স্বেচ্ছাকৰোঁতা আৰু মহৎ বাবৰ্ অযশস্যা
১২ কৰিবলৈ ভয় নকৰে। কিন্তু সিবিলাৰৎকৈও
বলৱন্ত আৰু পৰাক্ৰমী দূতহঁতে প্ৰভুৰ্ আগৎ
নিন্দাকৰোঁতা অপবাদ সিহঁতৰ বিপৰীতে নিদিয়ে।
১৩ কিন্তু ইহঁৎ স্বাভাবিক্ ধাৰ্য্য নাশিতবা অবোধ পশুৰ্
নিচিনা যিহক্ নবুজে তাক্ অপবাদ দিয়ে আৰু
অপৰমাৰ্থৰ্ ফল্ পায় আপোনাহঁতৰ নেশুৰৎ এটাই
১৪ বিলাক্ বিনাশ হব। ইহঁতে দিনৎ ক্ষতিয়া
আচাৰকো সুখ বুলি আৰু মাঁচ আৰু ঘুন হই
আৰু তোমোলাকে মৈতে যি কালৎ ভোজন কৰে
১৫ সেই কালৎ আপোনাহঁতৰ কপটে মৈতে ক্ৰীড়া
কৰি আৰু পৰস্ত্ৰীগিজোঁতালিৰে পূৰ্ণ আৰু পাপ

তিয়াগ কৰিব নোৱাৰে এনেকুৱা চকুযুক্তো হুই
১৬ আৰু চঞ্চলমনাহঁতৰ্ ভণ্ডকো হুই আৰু লোভাচাৰী
অন্তঃকৰণবিশিষ্টো হুই আৰু শাপগ্ৰস্ত লৰাহঁৎ
হুই আৰু প্ৰকৃত বাট এৰি অপৰমাৰ্থৰ্ বহনমুলো
তে চেনেহকৰোঁতা আপোন অপৰমাৰ্থতাৰ্ নিকোনে
অন্নযুক্ত বোশৰৰ্ পুতেক্ বিলআমৰ্ বাটগামীও
হুই ভ্ৰমী হুইছে আঁকৰা গাধি মানুহৰ্ কথা কৈ
১৭ সেই আচাৰ্য্যৰ্ বলিইয়া হাক্ দিলে। যিবিলাকৰ্
নিকোনে সদাসৰ্ব্বক্ষণলৈকে অন্ধকাৰৰ্ কালিমা
সংৰক্ষিত আছে এনে যি ইহঁৎ নিপানি নাদ আৰু
বতাহৎ বাহিৎ ডাৱৰ্ আৰু যিবিলাকে ভ্ৰান্ত্যা
১৮ চাৰিহঁতক্ এৰি সাৰিছিল্ সিবিলাকক্ শাৰীৰিক্
কাম্ আৰু বৰ্ লম্পটতাকৰণক্ সিবিলাকে মহাফাতি
হা কথাকৈ ভুলায় যিকালৎ সিবিলাকক্ প্ৰতি সিবি
লাকে মোক্ষ প্ৰতিজ্ঞা কৰে সেই কালৎ আপোনাহঁৎ
১৯ গৈলাৰ্ বন্দী কিয়নো যিহৎ কোনো পৰাজিৎ হয়
২০ তাৰে সি জন দাসত্বৰ্ অধীন কৰা যায়। আমাৰ্
প্ৰভু আৰু তাৰক্ য়িশু খ্ৰীষ্টবিষয়ক্ জ্ঞানৰ্ দোৱাৰা
সংসাৰৰ্ অশুচিতা এৰি সৰাৰ্ পাচৎ যেদি সিহঁৎ
তাৰেই আটকি থাকে আৰু পৰাজিত হয় তেবে
২১ সিবিলাকৰ্ শেহ প্ৰথমৎকৈও বয়া। কিয়নো
পৰমাৰ্থৰূপ বাট জানিলৎ পাচে যি পবিত্ৰ আজ্ঞা
সিহঁতক্ দিয়া হল্ সেই আজ্ঞা তিয়াগ কৰা
২২ বলৈ পৰমাৰ্থৰূপ বাট নজনা ভাল্। কিন্তু সিহঁ

তৰ্ ওপৰৎ সেই সত্য দৃষ্টান্তানুসাৰে ঘটিছে যি কুকুৰৰ আপোনাৰ্ বাঁতি খাবলৈ আৰু বোৱা গাহৰি বোকাৎ বাগৰিবলৈ ওভতিছে।—

পৰ্ব্ব হে প্ৰিয়বিলাক্ এই দ্বিতীয় কাকৎ ময় এতিয়া
১ তোমোলাকক্ প্ৰতি লিখোঁ যিহেৰে ময় স্মৰণি দিবৰ্ নিকোনে তোমোলাকৰ্ শৰল্ মন সচেতন্ কৰোঁ।
২ তেঁওৰ্ আগমনৰ্ প্ৰতিজ্ঞা কৎ কিয়নো পিতৃবিলাকৰ্ নিদ্ৰাগত হোৱাৰ্ পাচৎ সৃষ্টিকালৰ্ প্ৰথমৰেপৰা যেনেকুৱা আছিল তেনেকুৱা এটাই বেহানি থাকে
৩ এই বাক্যবোলোঁতা আপোনাইঁতৰ্ অভিলাষৰ্ মতা চাৰী নিন্দকবিলাক্ শেহকালৎ হব তোমোলাক্ প্ৰথমতে ইয়াক জানি আগেই পুণ্যবান আচাৰ্য্যবিলা কৰ্ মুখে যি কথা কোৱা গৈছে সেই কথা আৰু প্ৰভু অথচ তাৰকইঁতৰ্ পাঁচনী যি আমি আমাৰ্ আ
৪ জ্ঞাও মনৎ ৰাখা। কিয়নো সিইঁতে স্বেচ্ছাপূৰ্ব্বক ই য়াৎ অজ্ঞান্ যি স্বৰ্গ আৰু জল ওলায় আৰু পাণিৰে
৫ প্ৰতিপালিৎ পৃথিবী পূৰ্ব্বকালৎ ঈশ্বৰৰ্ বাক্যদোৱাৰা আছিল্ যিহেৰে সেইকালৰ্ জগৎ জলাপ্লাবিৎ হই
৬ নষ্ট হল্। কিন্তু সোৰি কৰণ আৰু ঈশ্বৰসেৱক্ লোক বিলাকৰ্ বিনাশ দিনলৈকে জুইৰ্ নিকোনে সং
৭ ৰক্ষিৎ এই বৰ্ত্তমান স্বৰ্গ আৰু পৃথিবী সেই বাক্য
৮ কৰণকো ৰক্ষিত আচে। কিন্তু হে প্ৰিয়ইঁৎ তো মোলাকে এই বিষয়ৎ অজ্ঞান নহবা যি প্ৰভুৰ লগৎ এক দিন সহস্ৰ বৎসৰৰ্ নিচিনা আৰু সহস্ৰ

৯ বৎসৰ এক দিনৰ নিচিনা। যেনেকৈ লোকহঁতে শৈথিল্য বুজে তেনেকৈ আপোন প্রতিজ্ঞাৰ অর্থে ঈশ্বৰ শিথিল নহয় কিন্তু কোনো জনৰ সর্ব্বনাশ অনিচ্ছুক তথাপি এটাই যাক্ষহে যেন মনপাল টায় এতদিচ্ছুক হই তেঁও আমাক প্রতি বহুকাল

১০ সহিষ্ণু আছে। কিন্তু যেনেকৈ ৰাতিতে চোৰ আহে তেনেকৈ যিহৎ ঝঞ্জন শবদ কৰি স্বর্গ লুপ্ৎ হব আৰু মহা ওত্তাপৎ সৃষ্টি পমি যাব আৰু পৃথিবী তাৰ এটাই কার্য্য সমন্নিতে দগ্ধ হব ঈশ্ব

১১ ৰৰ দিন এনেকৈ আহিব। এয়েৰেই এইবিলাক যেদি পমি যাব তেবে যি দিনা স্বর্গ প্রজ্বলিত হই পমি যাব আৰু সৃষ্টি মহোত্তাপেৰে পমি যাব তো মোলাকে ঈশ্বৰৰ সেই দিনাপেক্ষী আৰু তৎসমীপে

১২ বেগগামী হই মন কৰা যেন এটাইবিধি প্রণ্য চৰণ আৰু ঈশ্বৰসেৱা কৰণেৰে তোমোলাকৰ

১৩ কি বিধি লোক হোৱা ওচিত। কিন্তু যিবিলাকৰ মাজৎ পৰমার্থে বসতি কৰে এনেকৱা নবীন স্বর্গ আৰু নবীন পৃথিবীলৈ আমি তেঁওৰ প্রতিজ্ঞানুসাৰে

১৪ অপেক্ষা কৰোঁ। এয়েৰেই হে প্রিয়হঁৎ তোমো লাকে এইবিধি বেহানিলৈ অপেক্ষক হই কার্য্যৰ কৰা

১৫ যেন তোমোলাক সাঁচ আৰু দোষৰহিত তেঁওৎ পোৱা হোৱা আৰু ইয়াক মানা যেন প্রভুৰ দীর্ঘ সহিষ্ণু তাই ত্রাণস্বৰূপ আমাৰ প্রিয়ভায় পাওল যি জ্ঞান

তেঁওৰ্ দিয়া গৈছে তদনুসাৰে তোমোলাকক্ প্ৰতি যেনেকৈ লিখিছে আৰু তেঁওৰ্ এটাই কাকতৎ যেনে কৈ এতদ্বিষয়ক্ কথা লিখিছে যিহৎ কেৎবিলাক্
১৬ দুৰ্ব্বোধ্যবাক্য হয় যি অজ্ঞান আৰু অস্থিৰ্ লোকহঁতে যেনেকৈ ধৰ্ম্মগ্ৰন্থৰ্ আন্ আন্ বাক্য অৰ্থান্তৰ্ কৰে তেনেকৈ আপোনাহঁতৰ্ সৰ্ব্বনাশাৰ্থ অৰ্থান্তৰ্ কৰে।
১৭ এয়েৰেই হে প্ৰিয়হঁৎ তোমোলাকে ইয়াক্ আগেই জ্ঞাত হই সাৱধান হোৱা জানো দুষ্টহঁতৰ্ ভ্ৰমৎ ভ্ৰান্ত হই তোমোলাকে আপোনাহঁতৰ্ স্থিৰতাৰপৰা চ্যুত হোৱা কিন্তু অনুগ্ৰহৎ আৰু আমাৰ্ প্ৰভু আৰু
১৮ তাৰক্ য়িশু খ্ৰীষ্টবিষয়ক্ জ্ঞানৎ বাঢ়া। তেঁওৰ্ মাহাত্ম্য এতিয়া আৰু সদায় হোৱক্। আমিন।—

য়োহনৰ প্ৰথম সাধাৰণ কাকৎ।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ জীৱনদীয়োঁতা বাক্যৰ্ যি যি প্ৰথমৰেপৰা আছিল্ যিহক্ আমি শুনিচোঁ আৰু আপোনাইঁতৰ্ চক্ষুৰে যিহক্ দেখিচোঁ আৰু যাৰ্ ওপৰৎ আমি দৃষ্টিপাৎ কৰিচোঁ আৰু আপোন হাতেৰেও যিহক প্ৰত্যক্ষ
২ কৰিচোঁ তাক্ আমি জনাঁও। কিয়নো জীৱন প্ৰৌচিক্ কৰা গল্ আৰু আমি তাক্ দেখিচোঁ আৰু তাতে প্ৰমাণ দিয়োঁ আৰু অনন্ত আয়ু পিতৃৰ্ কাখৰৎ আছিল্ আৰু আমাৰ কাখৰৎ প্ৰৌচিক্ হইছিল তাক্ তোমোলাকৰ্ প্ৰতি আমি জনাঁও।
৩ আমি যিহক্ দেখিচোঁ আৰু শুনিচোঁ তাক্ আমি তোমালাকৎ প্ৰৌচিক্ কৰোঁ যেন্ আমাৰ লগৎ তোমোলাকৰ্ একশীলতা হয় আৰু এয়ে নিশ্চয় যেন্ আমাৰ একশীলতা পিতৃ আৰু তেঁওৰ্ পুত্ৰ য়িশু
৪ খ্ৰীষ্ট মৈতে আছে। আমি তোমোলাকক্ প্ৰতি এই কথা লিখোঁ যেন্ তোমোলাকৰ্ আনন্দ পূৰ্ণ হয়।

৫ যি কথা আমি তেঁওৰ্ কাষৰৎ শুনি তোমোলকক
প্ৰতি প্ৰৌচিক্ কৰোঁ সেই কথা এই ঈশ্বৰ জ্যোতিঃ
স্বৰূপ আৰু তেঁওৰ্ মাজৎ একো অন্ধকাৰ নায়।
৬ যেদি আমি কঁও তেঁৱে সৈতে আমাৰ একশীলতা আ
চে অথচ অন্ধকাৰৎ ভ্ৰমণ কৰোঁ তেবে আমি মিচা
৭ কথা কঁও আৰু সচা কৰ্ম্ম নকৰোঁ কিন্তু যেনে তেঁও দী
প্তিৎ আচে আমি যেদি তেনে দীপ্তিৎ আচৰণ কৰোঁ
তেবে আমাৰ অন্যোঅন্যে একশীলতা হয় আৰু তেঁ
ওৰ্ পুত্ৰ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ তেজে আমাক্ এটাই পাপৰ্ পৰা
৮ পবিত্ৰ কৰে। যেদি আমি কঁও আমাৰ পাতক্
নায় তেবে আমি আপোনাহঁতৰ্ ভ্ৰান্তি ওপজওঁ
৯ আৰু সত্যতা আমাৰ মাজৎ নায়। আমি
যেদি আপোনাহঁতৰ্ পাপ শৈং কৰোঁ তেবে আমাৰ
পাপ মৰ্ষণ কৰিবলৈ আৰু আমাক্ এটাই অপৰমা
ৰ্থৰ্ পৰা পৰিষ্কাৰ কৰিবলৈ তেঁও বিশ্বাসি আৰু পৰ
১০ মাৰ্থিক্ আচে। যেদি আমি কঁও বোলোঁ আমি পাপ
কৰা নায় তেবে তেঁওক্ মিচলীয়া কৰোঁ আৰু তেঁওৰ্
বাক্য আমাৰ মাজৎ নায়।—

পৰ্ব্ব হে মোৰ্ সৰু লৰাহঁৎ তোমোলাকলৈ ময় এই
১ কথা লিখোঁ যেন তোমোলাকে পাতক্ নকৰা যেদি
কোনোএ পাপ কৰে তেবে পিতৃৰ্ ওচৰৎ আমাৰ এক
২ কটকি আচে তঁৱেই য়িশু খ্ৰীষ্ট পৰমাৰ্থিক্। তেঁৱেই
আমাৰ্ পাতক্ মাগুনাৰ্থ প্ৰায়শ্চিত্ত আৰু অকল্ আ
৩ মাৰ্ নহয় কিন্তু এটাই জগতৰ। যেদি আমি তেঁওৰ্

আজ্ঞা পালোঁ তেবে আমি তদ্দ্বাৰা নিশ্চয় জানোঁ
৪ যি তেঁওক জানোঁ। আমি তেঁওক জানোঁ যি তেঁওৰ
আজ্ঞা নেপালি এই কথা কয় সি মিছলীয়া আৰু
৫ তাৰ মাজৎ সচা নায় কিন্তু যি তেঁওৰ বাক্য পালে
ঈশ্বৰৰ চেনেহ তাৰ মাজৎ নিশ্চয় পুর্ণ আছে
৬ ইয়াৎ আমি জানি আমি তেঁওৰ মধ্যবৰ্ত্তী। যি
কয় বোলেময় তাৰ মধ্যবৰ্ত্তী তেঁও আপুনি
যেনেকৈ আচৰিলে তেনেকৈ আচৰিবৰ তাৰ
৭ পুয়োজন। হে ভায়হঁৎ ময় কোন নবীন
৮ আজ্ঞা নিলিখোঁ কিন্তু যি পুথমৰেপৰা তোমোলাকৰ
কাষৰৎ আছিল সেই পুৰণি আজ্ঞা লিখোঁ যি কথা
তোমোলাকে পুথমৰেপৰা শুনিচা সেই পুৰণি আ
৯ জ্ঞা। আকও ময় এক নবীন আজ্ঞা তোমোলাকক
পুতি লিখোঁ সেই বাক্য তেঁওৰ মাজৎ আৰু তোমো
লাকৰ মাজতো সঁচা আছে কিয়নো অন্ধকাৰ এতি
১০ য়া গত হইচে আৰু সঁচা পহৰে দীপিতি কৰে। যি
আপোন ভায়েকক ঘিনায় ময় পহৰৎ থাকোঁ এই
১১ কথা কয় সি এতিয়ালৈকে অন্ধকাৰত আছে। যি আ
পোন ভায়েকক চেনেহ কৰে সি দীপ্তিৎ থাকে আৰু
তাৰ মাজৎ যুটি খোৱাৰ কাৰোণ একো নায়।
কিন্তু যি আপোন ভায়েকক ঘিনায় সি অন্ধকাৰৎ
থাকে আৰু অন্ধকাৰৎ ভুমে যলৈ যায় তাকেই নে
জানে কিয়নো অন্ধকাৰে তেঁওৰ চক্ষু অন্ধলা কৰি
১২ চে। হে সৰু লৰাহঁৎ তোমোলাকলৈ ময় লিখোঁ

কিয়নো তেওঁৰ নামৰ নিকোনে তোমোলাকৰ পাপ
১৩ মৰ্ষণ হুইছে। হে পিতৃবিলাক ময় তোমোলাক
লৈ লিখোঁ কিয়নো যি প্ৰথমৰেপৰা আছে তাক তো
মোলাকে জানিছা। হে ডেকাহঁত তোমোলাকৰ
প্ৰতি ময় লিখোঁ কিয়নো তোমোলাকে দুষ্টক পৰাজয়
কৰিছা হে সৰু লৰাহঁৎ তোমোলাকলৈ ময় লিখোঁ
কিয়নো তোমোলাকে পিতৃক জানিছা। হে পিতৃ
বিলাক তোমোলাকলৈ ময় লিখিছোঁ কিয়নো প্ৰথমৰে
১৪ পৰা যি তেওঁক তোমোলাকে জানিছা। হে ডেকা
হঁৎ তোমোলাকলৈ ময় লিখিছোঁ কিয়নো তোমো
লাক বলৱন্ত আছা আৰু ঈশ্বৰৰ বাক্য তোমোলা
কৰ মাজৎ অৱস্থিতি কৰে আৰু তোমোলাকে সেই
১৫ দুষ্টক পৰাজয় কৰিছা। জগতক আৰু জগতীয়
বেহানিক চেনেহ নকৰা যেদি কোনোএ জগতক
চেনেহ কৰে তেবে পিতৃৰ চেনেহ তাৰ মাজৎ নায়।
১৬ কিয়নো সংসাৰৰ মাজৎ যিবিলাক আছে অৰ্থাৎ
শাৰীৰিক অভিলাষ আৰু চকুৰ অভিলাষ আৰু বি
ষয়াৰ্থিক অহঙ্কাৰ সেই পিতৃৰপৰা নহয় কিন্তু সং
১৭ সাৰৰপৰা হয়। আৰু সংসাৰ আৰু তদভিলাষ
বৈ যায় কিন্তু যি ঈশ্বৰৰ ইষ্ট কৰে সি সদায় থাকিব।
১৮ হে সৰু লৰাহঁৎ শেষ কাল হুইছে আৰু বিপৰীত
খ্ৰীষ্ট হুব এই কথা তোমোলাকে যেনে শুনিছা
তেনে এই কালতো ভালেমান বিপৰীত খ্ৰীষ্ট আছে
১৯ এয়াৰেই আমি জানোঁ এই শেষ কাল। সিহঁৎ

আমাৰ ওচৰৰ্‌পৰা গল্‌ হয় কিন্তু সিহঁৎ আমাৰ দ লীয়া নাচিল্‌ কিয়নো নিঃসংশয় সিহঁৎ যেদি আমাৰ দলীয়া হল্‌হেঁতেন তেবে আমাৰ লগৎ থাকিল্‌হেঁ তেন কিন্তু সিহঁৎ এটাই আমাৰমানুহ্‌ নহয়এয়ে প্রৌ
২০ চিক্‌ হবলৈ সিহঁত গল্‌। কিন্তু ধৰ্ম্মিষ্ঠ যি তেঁওৰ্‌ ওচৰৰ্‌পৰা তোমোলাকৰ্‌ এক অভিষেক আচে আৰু
২১ তোমোলাকে এটাই জানা। তোমোলাকৰ সত্যতা নজনাৎ ময় তোমোলাকলৈ নিলিখোঁ কিন্তু তোমোলা কৰ তাক জনাৎ আৰু সত্যতাৰপৰা একো মিচা
২২ কথা নোহোৱাতো লিখিচোঁ। যিশুই খ্রীষ্ট যি এই কথাৎ শৈ নেকাচে সেইটক এভি মিচলীয়া আন্‌ কোন সি পিতৃৰ্‌ আৰু পুত্রৰ অর্থে শৈ নকৰোঁতা
২৩ বিপৰীত খ্রীষ্ট। যি কোনোএ পুত্রেকৰ অর্থে শৈ নে কাচে পিতৃও তাৰ্‌ নহয় কিন্তু যি পুত্রেকক্‌ শৈ কাচে
২৪ পিতৃও তাৰ্‌। এয়েৰেই প্রথমৰেপৰা যিহক্‌ তো মোলাকে শুনিচা সেয়ে তোমোলাকৰ মনৎ থাকোক্‌ যিহক্‌ তোমোলাকে প্রথমৰেপৰা শুনিচা সেয়ে যেদি তোমোলাকৰ্‌ মাজৎ থাকে তেবে তোমোলাক্‌ পিতৃ
২৫ আৰু পুত্রৰ মাজৎ থাকিবা। তেঁও যি প্রতিজ্ঞা আ
২৬ মাৰ আগৎ কৰিচে সেয়ে এই অনন্ত আয়ু। যি বিলাকে তোমোলাকক্‌ ভুমায় সিহঁতৰ্‌ অর্থে ময় তো
২৭ মোলাকক্‌ প্রতি এই কথা লিখিচোঁ কিন্তু যি অভিষেক্‌ তোমোলাকে তেঁওৰ্‌ কাখৰৎ পাইচা সি তোমো লাকৰ্‌ মাজৎ থাকে আৰু তোমোলাকৰ্‌ প্রয়োজন

নহয় যি কোনো লোকে তোমোলাকক্ শিকায় কিন্তু যেনে সেই অভিষেকে তোমোলাকক্ এটাই শিকায় আৰু সঁচা আচে আৰু মিচা নহয় আৰু যেনেকৈ সি তোমোলাকক্ শিকায় তেনে তোমোলাক্ তাৰ্
২৮ মাজৎ থাকিবা। হে সৰু লৰাহঁৎ যেতিয়া তেঁও প্ৰৌচিক্ হব আমাৰ উৎকালৎ সাহিয়াল হোৱাৰ্ নিকোনে তেঁওৰ্ অহা কালৎ তেঁওৰ্ আগৎ লাজ নোহোৱাৰ নিকোনে তোমোলাক্ তেঁওৰ্ মাজৎ
২৯ থাকা। তেঁও পৰমাৰ্থিক্ তোমোলাকে যেদি ইয়াক্ জানা তেবে যি, জনে পৰমাৰ্থ কৰে সেই তজ্জাত ইয়াকো তোমোলাকে জানা।

পৰ্ব্ব দেখা পিতৃ কি বিধি চেনেহ্ আমাক্ দিছে আমি
৩ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ প্ৰখ্যাত হোঁ এঁয়েৰেই জগতে আমাক্
১ নেজানে কিয়নো তেঁওক্ নেজানিলে। হে প্ৰিয়হঁৎ এতিয়া আমি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰ কিন্তু যি হব সি এতিয়া জনা নহয় কিন্তু আমি জানি যেতিয়া তেঁও প্ৰৌচিক্ হব তেতিয়া আমি তেঁওৰ্ অনুৰূপ হম্ কিয়নো তেঁও
৩ যেনে আছে তেনে আমি তেঁওক্ দেখিম্। আৰু যেনে তেঁও শুদ্ধ আচে তেনে এই আশাবিশিষ্ট
৪ সদায় আপোনাক্ শুদ্ধ কৰে। যি পাতক্ কৰে সিশাস্ত্ৰলংঘনো কৰে কিয়নো পাপেই শাস্ত্ৰলংঘন।
৫ আৰু তোমোলাকে জানা তেঁও আমাৰ্ পাতক্ খণ্ডনাৰ্থে বিদিৎ আছিল্ আৰু তেঁওৰ্ মাজৎ পাতক্
৬ নায়। যি তেঁওৰ মাজৎ থাকে সি পাতক নকৰে

যি পাতক্ কৰে সি তেঁওক্ দেখা নায় আৰু জনা
৭ নায়। হে সৰু লৰাইঁৎ কোনোএ যেন্ তহঁতক্
ভণ্ডনা নকৰে তেঁও যেনে পৰমাৰ্থিক্ তেনে পৰমাৰ্থ
৮ কৰ্ম্ম কৰোঁতা জনো পৰমাৰ্থিক্। যি ব্যক্তিএ পাতক্
কৰে সি শত্ৰুৰ্পৰা হইছে কিয়নো আদিৰেপৰা
শঁতে পাতক্ কৰে এই হেতুকে শত্ৰুৰ্ কৰ্ম্ম নষ্ট কৰি
৯ বলৈ ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেক্ বিদিৎ হইছিল্। ঈশ্বৰৰ্পৰা
উপজা যি জন সেই জনে পাতক্ নকৰে কিয়নো
তাৰ্ মাজৎ তাৰ্ কঠিয়া থাকে আৰু তাৰ্ ঈশ্বৰ
১০ জাত হোৱাৎ সি পাতক্ কৰিব নোৱাৰে। ইয়াতে
ঈশ্বৰৰ্ লৰাইঁৎ আৰু শয়তানৰ্ লৰাইঁৎ প্ৰেচিক
হয়। যি পৰমাৰ্থ কৰ্ম্ম কৰোঁতা নহয় আৰু যি
আপোনাৰ্ ভায়েকক্ চেনেহ নকৰে সেই ঈশ্বৰৰ্
১১ নহয় কিয়নো যি কথা তোমোলাকে প্ৰথমৰেপৰা
শুনিছা সেয়ে এই আমি অন্যোন্যে চেনেহ
১২ কৰোঁ। সি দুষ্টৰপৰা হল্ আৰু আপোন ভায়ে
কক্ বধিলে এনে যি কায়িন তাৰ্ নিচিনা নহয় সি
তাক্ কিহৰ্ নিকোনে বধিলে তাৰ্ কৰ্ম্ম বয়া আৰু
১৩ তাৰ্ ভায়েকৰ্ কৰ্ম্ম ভাল্ হোৱাৎ। হে মোৰ্ ভায়
ইঁৎ যেদি জগতীয় মানুহে তোমোলাকক্ ঘিনায়
১৪ তেবে বিস্ময়াপন্ন নহবা। আপোন ভায় মানুহবিলা
কক্ চেনেহ কৰাৎ আমি জানোঁ যেন্ আমি মৃত্যু এড়ি
জীৱনলৈ আহিছোঁ। যি আপোন ভায়েকক্ চেনেহ

১৫ নকৰে সি মৃত্যুৎ থাকে। যি আপোন ভায়েকক
ঘিণায় সি হত্যাকৰোঁতা আৰু তোমোলাকে জানা
যেন্ কোনো। হত্যাকৰোঁতাৰ মাজৎ অনন্ত আয়ু
১৬ নেথাকে। তেঁওৰ প্ৰাণ আমালৈ দিয়াৎ আমি খ্ৰীষ্টৰ্
চেনেহ দেখোঁ আৰু ভায়েকহঁতৰ্ নিমিত্তে আমা
১৭ ৰো স্বকিয়াং প্ৰাণ দিবলগা। কিন্তু এই সংসাৰৰ্
ধনৎ ধনী যি আপোন ভায়েকৰ্ দীনতা দেখি আৰু
আপোনাৰ্ দয়া তাক প্ৰতি ৰুদ্ধ কৰে সেই জনৰ্
১৮ মাজৎ ঈশ্বৰৰ্ চেনেহ কেনেকৈ থাকে। হে
মোৰ্ সৰু লৰাহঁৎ আমি বাক্য বা জিবা মাত্ৰে
চেনেহ নকৰি কিন্তু কৰ্ম্মেৰে আৰু সত্যতাৰে।
১৯ ইয়াতে আমি জানোঁ আমি সত্যতা সম্বন্ধিয়া
মানুহ আৰু তাৰ্ আগৎ আপোনাহঁতৰ্ চিত্ত
২০ নিৰ্ভয় কৰোঁ। কিয়নো যেদি আমাৰ মন আ
মাৰ দোষৰ্ প্ৰমাণ দিয়ে তেবে ঈশ্বৰ আমাৰ মনৰ
২১ পৰা বৰ্ আচে আৰু এটাই জানে। হে প্ৰিয়হঁৎ
যেদি আমাৰ মন আমাৰ দোষৰ প্ৰমাণ নিদিয়ে
২২ তেবে ঈশ্বৰক প্ৰতি আমাৰ সাহ আচে। আৰু
আমি যি যি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ তাকেই তেঁওৰ্ ঠাইৎ
পাও কিয়নো আমি তেঁওৰ্ আজ্ঞা মানোঁ আৰু তেঁওৰ্
২৩ আগৎ যি তোষক সেই কাৰ্য্য কৰোঁ এই তেঁওৰ আ
জ্ঞা যেন্ আমি তেঁওৰ্ পুত্ৰ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ নামে বিশ্বাস
কৰোঁ আৰু তেঁও যেনেকৈ আমাক আজ্ঞা দিলে তেনে
২৪ কৈ অন্যোন্যে চেনেহ কৰোঁ। আৰু যি তেঁওৰ্

আজ্ঞা পালে সিএই তাৰ্ মাজৎ থাকে আৰু তেঁও তাৰ্ মাজৎ বসতি কৰে। আৰু তেঁও যি আত্মা আমাক্ দিছে তদ্দ্বাৰা আমি জানোঁ তেঁও আমাৰ মাজৎ থাকে।—

পৰ্ব্ব ৪ হে প্ৰিয়হঁৎ প্ৰতি আত্মায় সঞ্জাত নকৰা কিন্তু আত্মাবিলাকক্ শোধি কৰা সিহঁত ঈশ্বৰৰ্পৰা হয় নে নহয় কিয়নো ভালেমান মিচা আচাৰ্য্য জগতৰ্

২ মাজৎ গৈছে ইয়াতে তোমোলাকে ঈশ্বৰৰ্ আত্মাক জানা যেন্ সদৌ আত্মায় শৰীৰৎ অৱতীৰ্ণ য়িশু খ্ৰীষ্টক্ স্বীকাৰে সেয়েই ঈশ্বৰৰ্পৰা হৈছে আৰু যি যি আত্মা দেহৎ অৱতীৰ্ণ য়িশু খ্ৰীষ্টক্ স্বীকাৰে নকৰে

৩ সেয়ে ঈশ্বৰৰপৰা নহয়। যি বিপৰীৎ খ্ৰীষ্টৰ্ ভবিষ্যৎ হোৱাৰ কথা তোমোলাকে শুনিছা সেয়ে

৪ তেঁওৰ্ আত্মা সি এতিয়াও জগতৎ আছে। হে সৰু লৰাহঁৎ তহঁৎ ঈশ্বৰৰ্পৰা হৈছে আৰু সিহঁতক্ হৰুৱাইছে কিয়নো তোমোলাকৰ্ মাজৎ যি

৫ তেঁও জগতৰ্ অধীশ্বৰটৈকৈ বৰ্। সিহঁত সাংসাৰিক এয়েৰেই সংসাৰীয়া কথা কয় আৰু সাংসা-

৬ ৰিক মানুহে সিহঁতৰ্ কথা শুনে। আমি ঈশ্বৰৰ্পৰা হৈছোঁ যি ঈশ্বৰক্ জানে সি আমাৰ কথা শুনে যি ঈশ্বৰৰ্ নহয় সেয়েই আমাৰ কথা নশুনে।

৭ ইয়াতে আমি সত্যতাৰ্ আত্মা আৰু ভ্ৰমৰ্ আত্মাৰ ভেদ জানোঁ। হে প্ৰিয়বিলাক্ আমি অন্যোন্যে স্নেহ কৰোঁ কিয়নো স্নেহ ঈশ্বৰৰ্পৰা হৈছে

চেনেহকৰোঁতা সদৌ মানুহ ঈশ্বৰৎ জন্মিছে আৰু
৮ ঈশ্বৰক জানে। যি চেনেহ নকৰে সি ঈশ্বৰক
৯ নেজানে কিয়নো ঈশ্বৰেই চেনেহ। ঈশ্বৰে আ
পোনাৰ অদ্বিতীয়জাত পুত্ৰক জগতলৈ পঠিয়াইছে
যেন আমি তেঁওৰ দোৱাৰা জীৱোঁ ইয়াতে আমাক
১০ প্ৰতি ঈশ্বৰৰ চেনেহ প্ৰৌচিক হৈছে। ইয়াতে
চেনেহ আমি যেন ঈশ্বৰক চেনেহ কৰিছিলোঁ সি
নহয় কিন্তু তেঁও আমাক চেনেহ কৰিছিল আৰু আ
মাৰ পাপ মোচনাৰ্থে পৰাচিত হবৰ নিমিত্তে আ
১১ পোন পুত্ৰেকক পঠিয়ালে। হে প্ৰিয়বিলাক যেদি
আমাক ঈশ্বৰে এনেকৈ চেনেহ কৰি থাকে তেবে আ
মাৰ অন্যোঅন্যে চেনেহ কৰিব লগা কোনোএ
১২ কোনো কালৎ ঈশ্বৰক দেখা নাই আমি যেদি
অন্যোঅন্যে চেনেহ কৰোঁ তেবে ঈশ্বৰে আমাৰ
মাজৎ থাকে আৰু তেঁওৰ চেনেহ আমাৰ মাজৎ
১৩ ভৰপুৰ হয়। তেঁও আপোনাৰ আত্মা আমালৈ
দিলে ইয়াতে আমি জানোঁ আমি তেঁওৰ মাজৎ
১৪ থাকোঁ আৰু তেঁও আমাৰ মাজৎ থাকে। আৰু
আমি দেখিছোঁ আৰু প্ৰমাণো দিয়োঁ পিতৃ জগত্তাৰক
১৫ হবৰ নিমিত্তে পুত্ৰেকক পঠিয়াইছে। যি জনে কাচে
য়িশু ঈশ্বৰৰ পুত্ৰেক ঈশ্বৰ তাৰ মাজৎ থাকে আৰু
১৬ সি ঈশ্বৰৎ থাকে। ঈশ্বৰৰ যি চেনেহ আমালৈ
আছে তাক আমি জানিছোঁ আৰু তাৎ পতিয়াইছোঁ।
১৭ ঈশ্বৰ চেনেহ আৰু যি চেনেহৎ থাকে সেয়েই ঈশ্ব

ৰৎ বসতি কৰে আৰু ঈশ্বৰ তাৰ্ মাজৎ বসতি
১৮ কৰে। ইয়াতে আমাৰ মাজৎ চেনেহ পৰিপূর্ণ
হয় যেন্ আমি শোধৰ্ দিনা নির্ভয়তা পাঁও কিয়নো
তেঁও যেনে আছে আমি এই জগতৎ তেনেকুৱা হোঁ।
চেনেহৎ একো ভয় নায় কিন্তু সম্পূর্ণ চেনেহ ভয়ক্
বাজ ওলিয়াই পেলায় কিয়নো ভয় যাতনাযুক্ত আছে
যি ভয় কৰে সি ভয়ৎ সম্পূর্ণ নহয়। তেঁও প্ৰথম
তে আমাক চেনেহ কৰিলে এই নিকোনে আমি
১৯ তেঁওক চেনেহ কৰোঁ। আমি ঈশ্বৰক্ চেনেহ
কৰোঁ যেদি কোনোবায় আপোনাৰ ভায়েকক্ ঘিনায়
এই কথা কয় তেবে সি মিচলীয়া কিয়নো যাক দেখি
২০ ছে এনে আপোন ভায়েকক্ যেদি কোনোএ চেনেহ ন
কৰে তেবে যাক্ নেদেখিছে এনে ঈশ্বৰক্ কেনেকৈ
২১ চেনেহ কৰিব পাৰে এই আজ্ঞা আমি তেঁওৰপৰা
পাইছোঁ ঈশ্বৰক্ যি চেনেহ কৰে সি আপোনাৰ
ভায়েককো চেনেহ কৰে।

পৰ্ব্ব যি যি পতীয়ায় যেন্ য়িশু এই খ্ৰীষ্ট সেই ঈশ্বৰৎ
৫ জাত আৰু জন্মদিয়োঁতাক্ যি চেনেহ কৰে সি তজ্জাত
২ কো চেনেহ কৰে। যেতিয়া আমি ঈশ্বৰক্ চেনেহ
কৰোঁ আৰু তেঁওৰ্ আজ্ঞা পালোঁ তেতিয়া আমি তা
তে জানোঁ যেন্ আমি ঈশ্বৰৰ্ লৰাহঁতক্ চেনেহ
৩ কৰোঁ। কিয়নো এই ঈশ্বৰীয়া চেনেহ আমি তেঁওৰ্
আজ্ঞা পালন কৰোঁ আৰু তেঁওৰ আজ্ঞা কষ্টদিয়োঁ
৪ তা নহয়। কিয়নো ঈশ্বৰজাত যি সি জগজ্জয়ী

৫ আৰু জগাজুয়ী জয় এই আমাৰ সঞ্জাত। যি পতিয়ায় বোলে য়িশু ঈশ্বৰৰ প্ৰতেক তাক এড়ি
৬ জগাজুয়ী কোন। এই তেঁও যি তেজ আৰু পানীয়ে সৈতে আহে অৰ্থাৎ য়িশু খ্ৰীষ্ট অকল তেঁও পানীযুক্ত হই নাহিল্ কিন্তু পানী আৰু তেজযুক্ত
৭ হই আহিল্। আৰু আত্মায় প্ৰমাণ দিয়ে কিয়
৮ নো আত্মা সত্যতা। কিয়নো স্বৰ্গৎ প্ৰমাণ দিয়োঁতা তিনি আছে পিতৃ আৰু বাক্য আৰু ধৰ্ম্মাত্মা এই তিনিও এক আৰু পৃথিবীৎ প্ৰমাণ দিয়োঁতা তিনি বেহানিও আছে আত্মা আৰু পানী আৰু তেজ আৰু
৯ এই তিনি একেতে মিল্ হয়। আমি যেদি মানুহৰ প্ৰমাণ লঁও তেবে ঈশ্বৰৰ প্ৰমাণ তাৎকৈ বৰ্ কিয়নো যি প্ৰমাণ ঈশ্বৰে আপোনাৰ প্ৰতেকৰ্ অৰ্থে দিছে
১০ এয়েই সেই প্ৰমাণ যি ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতেকক্ পতীয়ায় সি আপোনাৰ মাজৎ সেই প্ৰমাণ ধৰোঁতা হয় যি ঈশ্বৰক্ নপতীয়ায় সি তেঁওক্ মিচলীয়া কৰে কিয়নো ঈশ্বৰে যি প্ৰমাণ আপোনাৰ প্ৰতেকৰ্
১১ অৰ্থে দিছে সেই সি পতীয়াঁৱা নায় প্ৰমাণৎ আৰু সেই প্ৰমাণ এই যি ঈশ্বৰে আমাক্ অনন্ত আয়ু দিছে আৰু সেই আয়ু তেঁওৰ্ প্ৰতেকৎ আছে।
১২ প্ৰতেক যাৰ্ তেঁওৰ্ আয়ু আৰু ঈশ্বৰৰ্ প্ৰতেক যাৰ
১৩ নায় আয়ু তাৰ নায়। ঈশ্বৰৰ প্ৰতেকৰ্ নামে পতীয়ওঁতা তোমোলাকৰ্ তলৈ ময় ইয়াক লেখিছোঁ যেন্ তোমোলাকে জানা তোমোলাক্ অনন্ত

আয়ুৰ অধিকাৰী আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰতেকৰ নামে পতী
১৪ য়োঁৱা তেঁওক প্ৰতি আমাৰ যি সাহ সেয়ে এই আমি
যেদি তেঁওৰ ইচ্ছানুসাৰে কিচুমান প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ
১৫ তেবে তেঁও আমাৰ কথা শুনে। যেদি আমি জানোঁ
তেঁও আমাৰ কথা শুনে তেবে আমি জানোঁ আমি যি
১৬ যি প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ তাক পাঁও। যি পাতক মৃত্যুযুক্ত
নহয় যেদি কোনোএ আপোনাৰ ভায়েকক এনেকুৱা
পাতক কৰিবৰ দেখে তেবে সেই প্ৰাৰ্থনা কৰোক
আৰু যিবিলাকে মৃত্যুযুক্ত পাতক নকৰে সিহঁতৰ নি
কোনে তেঁও পৰমায়ু তেঁওক দিব মৃত্যুযুক্ত পাতক
আচে ময় নোবোলোঁ সি তাৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰিব।
১৭ এটাই অপৰমাৰ্থ পাতক আৰু মৃত্যুযুক্ত নহয় এনে
১৮ কুৱা পাতক আচে। আমি জানোঁ ঈশ্বৰৎ জাত
গায়প্ৰতি পাতক নকৰে কিয়নো ঈশ্বৰজাত জনে আ
পোনাকে ৰক্ষা কৰে আৰু সেই দুষ্ট তাক ন পৰশে।
১৯ আমি জানোঁ আমি ঈশ্বৰৰ্পৰা হোঁ আৰু সমস্ত
২০ জগৎ পাতকৎ শুই থাকে। আমি জানোঁ ঈশ্বৰৰ
প্ৰতেক আহিচে আৰু সঁচা বাক্তিক জানিবৰ নিকো
সে আমাক বুদ্ধি দিচে যি সঁচা তেঁওৰ মাজৎ আমি
ও হোঁ অৰ্থাৎ তেঁওৰ প্ৰতেক য়িশু খ্ৰীষ্টৰ মাজৎ এয়ে
২১ সঁচা ঈশ্বৰ আৰু অনন্ত পৰমায়ু। হে সৰু লৰা
হঁৎ দেৱেৰপৰা আপোনাহঁতক ৰক্ষা কৰহঁক।
আমিন।—

যোহনৰ দ্বিতীয় কাকৎ ।

১ ময় যিবিলাকক্ সত্যভাৱে চেনেহ্ কৰোঁ আৰু অকল ময় সি নহয় কিন্তু যিমান মানুহে সত্যতা জানে সিবিলাকেও যি সত্যতা আমাৰ মাজৎ থাকে
২ আৰু আমাৰ লগৎ সদায় থাকিব সেই সত্যতাৰ নিকোনে যিবিলাকক্ চেনেহ কৰোঁ এনেকুৱা মনোনীতা গোহানী আৰু তেঁওৰ্ লৰাইঁৎ সিহঁতক টুঁচা যি
৩ সি কাকৎ লিখো। ঈশ্বৰ্ পিতৃৰপৰা আৰু সত্যতা আৰু চেনেহৰে যি পিতৃৰ্ পুত্ৰক আছে এনেকুৱা যি যিশু খ্ৰীষ্ট তেঁওৰ্পৰাও অনুগ্ৰহ আৰু দয়া
৪ আৰু শান্তি তোমালাকক্ প্ৰতি হোক্। আমি পিতৃৰ্পৰা যেনে আজ্ঞা পাইছিলোঁ তদনুযায়ী সত্যাচৰণ তোমাৰ লৰাইঁতৰ্ মাজৎ কোনো কোনোএ যি কৰে ময় এই কথা জানিবলৈ পায়ে বৰ্ হৰষিৎ
৫ হইছিলোঁ। আৰু হে গোহানি ময় তোমাক্ মিনতি কৰোঁ যেন্ আমি অন্যোঅন্যে চেনেহ কৰোঁ ময় যি কোনো নবীন আজ্ঞা তোমাৰ তলৈ লিখোঁ

সি নহয় কিন্তু যি আজ্ঞা আমি প্ৰথমৰেপৰা পাই
৬ ছিলোঁ সেয়েই। তেনেহ এই যেন্ আমি তেঁওৰ্ আজ্ঞানুসাৰে প্ৰবৰ্ত্তোঁ আজ্ঞা এই যেন্ তোমোলাকে প্ৰথমৰেপৰা যিহক্ শুনিছা তদনুসাৰে যেন্ প্ৰবৰ্ত্তা
৭ কিয়নো দেহত অৱতীৰ্ণ যিশু খ্ৰীষ্টক্ যিবিলাকে স্বীকাৰ নকৰে এনে ভালেমান ভণ্ডক জগতত সোমাইছে
৮ ভণ্ডক আৰু বিপৰীত খ্ৰীষ্ট সৌ। সাৱধান হোৱা আমি যি কৰিছোঁ যেন্ সেয়ে নেহেৰায় কিন্তু যেন্
৯ আমি পূৰ্ণ ফল্ পাঁও। যি গায়প্ৰতি আজ্ঞা লঙ্ঘন কৰে আৰু খ্ৰীষ্টৰ্ শিক্ষনিত নেথাকে সি ঈশ্বৰযুক্ত নহয় কিন্তু যি খ্ৰীষ্টৰ্ শিক্ষনিত থাকে সি পিতৃ আৰু
১০ পুত্ৰ এই দুয়োতো যুক্ত। যেদি কোনোএ এই শিক্ষনিক্ লগত নলৈ তোমোলাকৰ্ ওচৰলৈ আহে তেবে তাক্ তোমোলাকৰ্ ঘৰত আলহি নপুহিবা আৰু
১১ তোমাৰ শুভ হোক এই কথা তাকে নকবা কিয়নো তোমাৰ শুভ হোক্ এই কথা তাক যি কয় সি তাৰ্
১২ কুকৰ্ম্ম ভাগী। তোমালৈ মোৰ ভালেমান কথা লিখিব লগা তথাপি ময় কাকত মহিৰে লিখিবলৈ ইচ্ছা নকৰিলোঁ কিন্তু তোমাৰ ওচৰলৈ যাবলৈ আৰু সাক্ষাতে কথা কবলৈ মোৰ ভাৰসা আছে যেন্
১৩ আমাৰ আনন্দ পূৰ্ণ হয়। তোমাৰ মনোনীতা ভনীয়াৰ লৰাইঁতে তোমালৈ নমস্কাৰ দিয়ে। আমিন।—

য়োহনৰ তৃতীয় কাকৎ।—

১ যাক্ ময় সত্যতাৰ্ অৰ্থে চেনেহ কৰোঁ এনে যি
২ প্ৰিয় গায়সলৈ ইটো যি ময় কাকৎ লিখোঁ। হে প্ৰিয় ময় খোজোঁ যেন্ তোমাৰ মনৰ্ ক্ৰমেৎ উন্নতিৰ্ অনুসাৰে তোমাৰ উন্নতি আৰু স্বাস্থ্য সৰ্ব্বদা হয় কি
৩ য়নো তোমাৰ সত্য আচাৰানুসাৰে তোমাৰ সত্যতাৰ প্ৰমাণ যেতিয়া ভায়ইঁতে আহি দিলে তেতিয়া
৪ মোৰ বৰ্ আনন্দ হল। আমাৰ লৰাইঁতৰ্ সত্যাচাৰ কৰাৰ্ বতৰা পোৱাৰপৰা আমাৰ আন্ বৰ্
৫ আনন্দ নায়। হে প্ৰিয় তুমি ভায়ইঁতকে আৰু অতিথিইঁতকে যি কৰিছা তাক্ বিশ্বাসী ৰূপে কৰিছা
৬ সিবিলাক্ মণ্ডলীৰ আগতো তোমাৰ্ চেনেহৰ্ প্ৰমাণ দিছে সিইঁতক্ যেদি তুমি ঈশ্বৰ্ মেৱানুসাৰে সিইঁতৰ্ বাটৎ উপকাৰ্ কৰা তেবে উত্তম কাৰ্য্য কৰিবা।
৭ কিয়নো তেঁওৰ নামেৰে সিইঁৎ আন্ দেশীয়াইঁতৰ্
৮ পৰা একো নলৈ যাত্ৰা কৰিলে। এয়েৰেই এনে লোকবিলাকক্ আদৰ্ কৰি আমাৰ গ্ৰহণ কৰিব লগা যেন্ আমি সত্যতাৰ্ সহোপকাৰী হোঁ

৯ ময় মণ্ডলীলৈ লিখিলোঁ কিন্তু সিহঁতৰ মাজৎ
১০ প্ৰধান হ্বক্ দিয়ত্ৰিফেস আমাক্ গ্ৰহণ নকৰে এয়েৰেই
ময় যেতিয়া আহোঁ তেতিয়া আমাৰ বিৰোধে বেৰ্
কথাৰে বাবদুকতা ব্যাপাৰ কৰি সেই যি কৰ্ম্ম কৰে
সেই কৰ্ম্ম ময় মনৎ কৰিম্ সি তাক্ কৰি আৰু তৃপ্ত
নোপায় আপুনি ভায়েকহঁতক্ অতিথি নকৰে আৰু যি
বিলাকে কৰিব খোজে সিহঁতকো হাক্ দিয়ে আৰু
১১ মণ্ডলীৰ্পৰা বাজ ওলিয়াই দিয়ে। হে প্ৰিয় পাপানু
গামী নহবা কিন্তু ভদ্ৰ কৰ্ম্মানুগামী হোৱা। যি সু
কৰ্ম্ম কৰে সেয়েই ঈশ্বৰৰ্পৰা হয় যি কুকৰ্ম্ম কৰে
১২ সেয়েই ঈশ্বৰক্ দেখা নায়। এটাই মানুহৰ্
মুখৎ আৰু সত্যতাৰ্পৰাও দেমেত্ৰিয়সৰ যশস্যা
আছে আমিও তাৰ্ প্ৰমাণ দিয়োঁ আৰু তোমালোকে
১৩ জানা যেন্ আমাৰ প্ৰমাণ সত্য। মোৰ্ ভালেমান
লিখিবলগা কিন্তু এতিয়া মহি কাপেৰে তোমালৈ
ময় লিখিবোঁ কিন্তু কিচু কালৰ্ পিচৎ তোমাক্ দেখি
বলৈ আৰু মুখামুখি হৈ কথা কবলৈ মোৰ্ ভাৰসা
১৪ আছে। তোমাৰ শান্তি হোক্ মোৰ্ মিত্ৰহঁতে
তোমাক্ নমস্কাৰ কৰে। নাও কাটি কাটি বন্ধু
বিলাকক্ নমস্কাৰ কৰা।—

যিহুদাহৰ্ সাধাৰণ কাকৎ ।

১ যিবিলাক ঈশ্বৰ পিতৃৎ পবিত্ৰীকৃত হয় আৰু যিশু খ্ৰীষ্টৎ ৰক্ষিৎ আৰু নিযোজিৎ সিহঁতক যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ ২ সেৱক আৰু য়াকুবৰ্ ভায়া যিহুদাহে কাকৎ লিখে । দয়া আৰু শান্তি আৰু চেনেহ তোমোলাকলৈ ৩ বাঢ়োক । হে প্ৰিয়বিলাক যেতিয়া সাধাৰণ পৰিত্ৰাণৰ্ কথা তোমোলাকলৈ লিখিবলৈ ময় যতন কৰিলোঁ তেতিয়া উপদেশ কৰি তোমোলাকলৈ লিখিবলৈ প্ৰয়োজন আছিল্ আগেয়ে সাধুবিলকৰ্ ওচৰৎ যি সঞ্জাতৰ্ লালো সোম্পা হইছিল্ সেই সঞ্জাতৰ্ নি ৪ কোনে তোমোলাকে প্ৰাণপণ্ কৰি যতন কৰা । কিয়নো পূৰ্ব্বকালাবধি এই দণ্ডৰ্ নিকোনে লিখিত ঈশ্বৰসেৰক্ লুপ্তভাৱে আমাৰ ঈশ্বৰৰ্ অনুগ্ৰহৰ্ অন্যথা কৰোঁতা আৰু অদ্বিতীয় প্ৰভু ঈশ্বৰ্ অৰ্থাৎ প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ্ হেয়জ্ঞান কৰোঁতা লোকবিলাক গুপ্তৎ ৰূপে ভি ৫ তৰলৈ সোমাইছে । এয়েৰেই তোমোলাকে আগেয়ে এই কথা জানিলেও ময় তোমোলাকৰ্ স্মৰণ জনাব

থোৱোঁ যেন্ যিহোৱায় লোকবিলাকক্ মিসৰৰ্পৰা ত্ৰাণ কৰি তাৰ্ পাচে যিবিলাকে নপতীয়ালে সিহঁতক নষ্ট কৰিলে আৰু যি দূতবিলাকে আপোনাহঁতৰ্
৬ পুথম দশা পালন নকৰিলে কিন্তু আপোনাৰ বসতি এৰিলে সিহঁতক্ সেই মহাদিনৰ্ শোধবৈলৈকে তেঁও অময় জিজিৰেৰে বন্দিৎ কৰি এন্ধাৰৰ্ তলৎ থৈছে
৭ আৰু সদোম আৰু অমৰাহ আৰু সিহঁতৰ চাৰিওফা লৰ নগৰ্ তেনেকৈ লুম্পটতাৎ লিপ্ত হই আৰু অপ্ৰাকৃত শৰীৰবৰ্গীও হই অনন্তানলৰূপ পুতিফল্ ভুঞ্জৎ
৮ আদৰ্শৰূপ পুঁচিক আচে তেনেকৈ এই স্বপ্ন দেখোঁ তাহঁৎ শৰীৰ অশুচিও কৰে শাসন ইতিকিৎ কৰে
৯ আৰু বৰ্ বাৰক নিন্দে । কিন্তু পুধান দূত মিখাএল যেতিয়া শয়তানে সৈতে দুষণাদুষণি কৰি মোশহৰ শৰীৰৰ্ অৰ্থে ওত্তৰ্ সমাধান দিলে সেই কালৎ তাৰ্ বিপৰীতে সনিন্দাপবাদ কৰিবলৈ নির্ভয় নাচি
১০ লোঁ কিন্তু কলিলে যিহোৱায় তোমাক্ ডবিওক কিন্তু ইহঁতে যি নেজানে তাৰ্ অপশংসা কৰে আৰু অবোধ পশুৰ্ নিচিনা যিহক্ স্বভাৱতঃ জানে তাতে সিহঁৎ
১১ অশুচি হয়া হয় । সিহঁতৰ্ সন্তাপ হব কিয়নো সিহঁৎ কায়িনৰ্ বাটগামী হইছে আৰু লোভৎ লিপ্ত হই বিলয়ামৰ ভ্ৰমে ভ্ৰমণ কৰিছে আৰু কোৰাথৰ্
১২ বিপৰীত কৰণৎ বিনাশ হইছে । ইহঁতে যেতিয়া তোমোলাকে সৈতে ভোজন কৰে তেতিয়া নির্ভয়

ভোক্তা হৈ তোমোলোকৰ ঠেনেহ পোষক ভোজনৰ
কলঁাচ হয়। সিহঁত বায়ুএ পুক্ষিপ্ত নিপানি ডাৱৰ
শুষ্ক স্বল্প অথচ ফলহীন অথচ দুবেলি মৰা অথচ
১৩ মূলসমন্বিতে ওভলা গছ। আপোনাৰ লাজৰ ফেণ
ফেণওহা সাগৰৰ ভয়ঙ্কৰ ঢৌ যাৰ নিকোনে অ
ন্ধকাৰৰ কলা অনন্ত কাললৈকে সংৰক্ষিৎ আছে
১৪ এনে ভ্ৰমণ কৰোঁতা সিহঁতে হয়। আদমৰ অ
ৰীস্তন সপ্তম পুৰুষ যোনোকে ভবিষ্যৎ কথা কৈ সিহঁ
তৰ অৰ্থে এই কথা কলে দেখা এটাইৰে সন্মচিৎ দণ্ড
দিবলৈ আৰু সিহঁতৰ মাজৎ যিমান অীশ্বৰসেৱক
বিলাক যিমান অীশ্বৰসেৱা কৰ্ম্ম অীশ্বৰ সেৱানুসাৰে
১৫ কৰিছে। আৰু অীশ্বৰসেৱক পাতকীলোকহঁৎ যিমান
কঠোৰ কথা তেঁওৰ বিৰোধে কৈছে সিহঁতক এই
এই এটাই জগত নিশ্চয় কৰিবলৈ আপোন অযুত২
১৬ পৰ্য্যন্ত লগৎলৈ অীশ্বৰ আহিছে। দন্দুৰা স্বদশাৎ
বেজাৰী আপোনাৰ অভিলাষৰ নিচিনা আচৰোঁতা
আৰু লোভেৰে মানুহবিলাকৰ অথচওঁতা হৈ
যিবিলাকৰ মুখ গৰিমাৰ বৰ ওখহায় কথা কয়
১৭ এনে লোক ইহঁৎ। কিন্তু হে ভায়হঁৎ আমাৰ
প্ৰভু যিশু খ্ৰীষ্টৰ পঁাচনীহঁতৰ মুখে যি কোৱা
১৮ গৈছে সেই কথা মনৎ ৰখা সিবিলাকে তুলিলে
শেহকালৎ আপোনাহঁতৰ অীশ্বৰসেৱক অভিলাষা
১৯ নুযায়ী আচাৰী নিন্দকহঁৎ হব। যিবিলাকে
আপোনাহঁতক বেলেগ কৰে শৰীৰীয়া অথচ আত্মা

২০ বিশিষ্ট নহয় এই সিহঁৎ। কিন্তু হে প্ৰিয়হঁৎ
তোমোলাকে আপোনাহঁতক্ আপোনাৰ্ অতিপবিত্ৰ
পুতীতিৰূপ মূলৰ্ ওপৰৎ গাঁথনি কৰি ধৰ্ম্মাত্মাৎ প্ৰাৰ্থ
২১ না কৰি অনন্ত আয়ুৰ নিকোনে আমাৰ পুভু য়িশু
খ্ৰীষ্টৰ্ দয়াপেক্ষা কৰি আপোনাহঁতক্ ঈশ্বৰৰ্ চেনে
২২ হৎ থিৰ্ কৰা। আন্ আন্ মানুহবিলাককো শো
২৩ ধৰ দোৱাৰা বেলেগ কৰি দায়া কৰা। আৰু আন্
আন্ কোনোবিলাকক্ শাৰীৰীক্ মাঁচেৰে চিন্দিয়া
কাপৰ্ আৰু ঘিনায় ভয়যুক্ত হই জুইৰ্পৰা ওলিয়াই
২৪ লৈ ত্ৰাণ কৰা। যি পৰাৰ্পৰা তোমোলাকক্
ৰাখিব পাৰে আৰু মহানন্দপূৰ্ব্বক তোমোলাকক্
নিজগাৰীয়াৰূপ আপোনাৰ্ মহিমাৰ্ এচৰৎ সাক্ষাৎ
২৫ কৰিবলৈ পাৰে। সেই অদ্বিতীয় জ্ঞানৱন্ত ঈশ্বৰ্
অথচ আমাৰ্ তাৰকৰ্ গৌৰৱ আৰু মহাত্ম্য আৰু
পৰাক্ৰম আৰু শাসন ইহ কালে আৰু সৰ্ব্বতি কালে
হোক্ আমিন্।—

ঈশ্বৰৰ্ সেৱক্ য়োহনৰ্

কাযৰৎ যি প্ৰৌচিক হইছিল্ সেয়ে এই।—

১ প্ৰথম পৰ্ব্ব।

১ কিঞ্চিৎ কালৰ পাচৎ হ্বলগা বিষয় আপোনাৰ্ সেৱকহঁতক্ জনাবলৈ য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ যি প্ৰৌচিক ঈশ্বৰে সিবিলাকৰ্ কাযৰৎ কৰিলে সেই প্ৰৌচিকৰ কথা এই।—

২ আৰু যি ঈশ্বৰৰ্ বাক্য আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টবিষয়ক প্ৰমাণ আৰু আপুনি যি যি দেখিলে সেই এটাইৰে ৩ প্ৰমাণ দিলে এনে যি তেঁওৰ সেৱক্ য়োহন্ তেঁওৰ কাযৰৎ তেঁও আপোন দূতৰ্ দ্বাৰে পঠায় তাক্ জনালে। যি পঢ়ে আৰু যিবিলাকে এই আচাৰ্য্য বাক্য শুনে আৰু তাৰ মাজৎ যি লিখিতা আছে তাক পালন কৰে সেই লোক ধন্য কিয়নো কাল ওচৰ আছে।—

৪ যি সাৎ মণ্ডলী আসিয়াৎ আছে সেই মণ্ডলীলৈ
য়োহনে কাকৎ লিখে । যি বৰ্ত্তমান আৰু অতীত
আৰু ভবিষ্যৎ আৰু তেঁওৰ্ সিংহাসনৰ্ সম্মুখত যি
৫ সাৎ আত্মা আৰু বিশ্বাসী সাক্ষী অথচ মৃত্যুৰ্ প্ৰথম
জাত অথচ পৃথিবীৰ ৰজাহঁতৰ্ ৰজা যি য়িশু খ্ৰীষ্ট
তেঁওৰ্পৰা অনুগ্ৰহ আৰু শান্তি তোমোলাকলৈ
৬ হোক্ । যি আমাক্ চেনেহ কৰিছে আৰু আ
পোন তেজেৰে আমাৰ পাপ ধুই পেলাইছে আৰু
ঈশ্বৰ্ অথচ আপোন পিতৃৰ্ কাৰণে আমাক ৰজা
আৰু যাজক কৰিছে তেঁওৰ্ গৌৰৱ আৰু শাসন
৭ বাৰ সদায় হোক্ । আমিন । দেখা তেঁও মেঘৎ
আহিছে আৰু সদৌ চকুএ তেঁওক্ দেখিব আৰু যিবি
লাকে তেঁওক্ বিন্ধিলে সিহঁতে তেঁওক্ দেখিব আৰু
পৃথিবীৰ যিমান বংশ সেই এটাইএ তেঁওলৈ বিনাব
লেগে হয় । আমিন ।—

৮ প্ৰভুএ কয় বোলে ময় ক আৰু ক্ষ আদি আৰু অন্ত
বৰ্ত্তমান আৰু ভূত আৰু ভবিষ্যৎ সৰ্ব্বশক্তিমান ।—

৯ তোমোলাকৰ্ ভায় আৰু দুঃখ আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্
১০ ৰাজ্য আৰু সহিষ্ণুতাৰে সহভোগী য়োহন যি ময়
ঈশ্বৰৰ্ বাক্য আৰু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ্ প্ৰমাণৰ্ নিকোনে
১১ পাটোম্স নামে চাপৰিৎ আছিলোঁ । প্ৰভুৰ্ দিনৎ
ময় আত্মাৎ আছিলোঁ আৰু মোৰ্ পাচৰ্পৰা তুৰী
বোৱাৰ নিচিনা এই এই বাক্য বোলোঁতা মহাশব্দ

শুনিলোঁ ময় ক আৰু ক্ষ আদি আৰু অন্ত তুমি যিহক্
দেখিছা তাক্ এক পুথিৎ লিখা আৰু এফিসস
আৰু স্মর্ণা আৰু পর্গামস আৰু তিয়াতেৰা আৰু
সার্দিস আৰু ফিলাদেল্‌ফিয়া আৰু লাওদিকিয়া আসি
য়াৎ থকা এই সাৎ মণ্ডলীৰ্ কাষৰলৈ তাক্ পঠি
১২ য়োৱা। যি শবদে মোৎ কথা কলে সি কি ইয়াক্
দেখিবলৈ ময় ওভতিলোঁ আৰু ওভতি সাৎ সুবর্ণৰ
১৩ প্ৰদীপ দেখিলোঁ। আৰু ভৰিলৈকে বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰাবৃত
১৪ হিয়াৎ সোনৰ গাডি বন্ধা মানুহৰ সন্ততিৰ নিচিনা
এক জনিহক্ সেই সাৎ প্ৰদিপৰ মাজৎ ময় দেখিলোঁ
তেঁওৰ মূৰ আৰু চুলি মেচৰ লোমৰ নিচিনা বগা
১৫ বর্ণ বৰফৰ নিচিনা বগা বর্ণেই তাৰ্ চকু জুইৰ
শিখাৰ নিচিনা আৰু তেঁওৰ ভৰি আগুৰৎ প্ৰজ্বলিৎ
উত্তম পিতলৰ নিচিন আৰু তেঁওৰ কথা ভালেমান
১৬ পানিৰ মাতৰ্ নিচিনা। তাৰ্ সোঁ হাতৎ সাৎ
তৰা আৰু তাৰ্ মুখৰপৰা ওলোৱা দ্বিধাৰ চোকা
তলোৱাৰ্ আৰু তেঁওৰ মুখ প্ৰচণ্ড তেজস্কৰ বেলিৰ
১৭ নিচিনা। তেঁওক্ দেখি ময় মৰাৰ্ নিচিনা তেঁওৰ
ভৰিৎ পৰিলোঁ তেতিয়া তেঁও আপোন সোঁ হাৎ মোৰ্
১৮ ওপৰৎ দি মোৎ কলে ভয় নকৰা ময় আদি আৰু
অন্ত যি জীৱন্ত আচ আৰু মৃত আছিল আৰু দেখা
১৯ ময় সদায় জীৱন্ত থাকোঁ আমিন। আৰু ময়
নৰক্ আৰু মৃত্যুৰ্ চাবিৰোঁতা তুমি যিহক্ দেখি
ছা আৰু যি বর্ত্তমান আৰু ইয়াৰ পিচৎ যি হব সেই

১০ এটাই লিখা। মোৰ হাতত যি সাত তৰা তুমি দেখি
ছা তাৰ তত্ব আৰু সেই সাত সোনৰ চাকি তাৰো তত্ব
এই এই সেই সাত তৰা সাত মণ্ডলীৰ দূত আৰু সেই
সাত চাকি সেই সাত মণ্ডলী।—

পৰ্ব্ব এফিসসত যি মণ্ডলী তাৰ দূতক প্ৰতি লিখা।
২ আপোন সোঁ হাতত সেই সাত তৰা ধৰোঁতা আৰু
২ সেই সাত প্ৰদীপৰ মধ্যচাৰী এই কথা কয় বোলে
তোমাৰ কৰ্ম্ম আৰু তোমাৰ ভাগৰ আৰু সহিষ্ণুতা
আৰু যেন তুমি দুষ্ট লোকবিলাকক সহিব নোৱাৰা
আৰু যি আপোনাইঁতক পাঁচনী বুলি মানে কিন্তু
বাস্তৱত সি নহয় তুমি সিহঁতক শোধি কৰি সিহঁ
৩ তক মিচলীয়া নিশ্চয়ে কৰিছা আৰু যি তুমি সহিছা
আৰু সহিষ্ণুতা ব্যৱহাৰ কৰিছা আৰু মোৰ নামৰ
নিকোনে শ্ৰম কৰিছা আৰু ক্লান্ত নহ্মইছা এই এটাই
৪ ময় জানোঁ।   কিন্তু তোমাৰ বিৰোধে মোৰ কিছু
আছে কিয়নো তুমি আপোনাৰ প্ৰথম চেনেহ এড়িছা
৫ এয়েৰেই যাৰপৰা তুমি পড়িছা তালৈ স্মৰণ কৰা
আৰু পৰায়নন কৰা আৰু তোমাৰ প্ৰথম কৰ্ম্মৰ
অনুষ্ঠান কৰা সেয়ে নহলে ময় সত্বৰে তোমাৰ ওচৰ
লৈ আহি তুমি পৰায়নন নকৰিলে তোমাৰ চাকি
৬ স্বস্থানৰপৰা লড়াম। কিন্তু তোমাৰ এই গুণ আছে
ময় যাক ঘিনওঁ সেই নিথোলাতীইঁতৰ কৰ্ম্ম তয়ো ঘি
৭ নাইছ। মণ্ডলীবিলাকক আত্মায় যি কয় কৰ্ণযুক্ত তাক

৮ শুনোক্। ঈশ্বৰৰ স্বাৰদিসৰ মধ্যস্থিত জীৱনদায়ী গছৰ গুটি ময় জয়িক খাবলৈ দিম্।—

স্মৰ্ণাৎ যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক প্ৰতি লিখা। যি আদি আৰু অন্ত যি মৃত আছিল্ আৰু জীৱন্ত আছে তেঁও এই কথা কয় তোমাৰ কৰ্ম্ম আৰু দুৰ্গতি আৰু ৯ দৰিদ্ৰতা ময় জানোঁ ওথাচ তুমি ধনৱন্ত আছা। যি বিলাকে আপোনাহঁতক য়িহুদী বুলি মানে বাস্তৱৎ য়িহুদী নহয় কিন্তু শয়তানৰ শিনগগীয়া সিহঁতৰ্ ১০ নিন্দাও ময় জানোঁ। যি দুৰ্গতি তুমি পাবা তাৎ একো ভয় নকৰিবা দেখা তোমোলাকৰ্ ছলীয়া কৰিবৰ্ নিমিত্তে তোমোলাকৰ্ কেৎবিলাক মানুহক্ শয়তানে বন্দিশালৎ পেলাব আৰু তোমালাকৰ্ দহ দিন দুঃখ হব কিন্তু তুমি মৃত্যুলৈকে বিশ্বাসী হোৱা আৰু জীৱনৰূপ কিৰিটি তোমোলাকক্ ময় দিম্।

১১ আত্মায় মণ্ডলীবিলাকক্ যি বোলে কৰ্ণযুক্ত জনে তাক্ শুনোক। যি জয় কৰে দ্বিতীয় মৃত্যুৰ্ হতুৱায় তাৰ্ একো হিংসা নহব।—

১২ পৰ্গামসৎ যি মণ্ডলী তাৰ দূতক্ প্ৰতি লিখা। যি দ্বিধাৰ চোকা তলোৱাৰ্ ধৰোঁতা তেঁও এই কথা কয় তোমাৰ কৰ্ম্ম আৰু যি ঠাইৎ শয়তানৰ্ সিংহাসন আছে সেয়ে তোমাৰ বাসস্থান ইয়াক্ ময় জানোঁ ১৩ তুমি মোৰ্ নাম টান্‌কৈও ধৰিছা আৰু যি ঠাইৎ শয়তানৰ নিবাস সেই ঠাইৎ তোমোলাকৰ্ মাজৎ মোৰ্ বিশ্বাসী সাক্ষী আন্তিপাস্ যি সময়ৎ হত হই

ছিল্ সেই সময়ইতো মোৰ্ নাও তুমি শৈ নকচ' নায়।
১৪ কিন্তু তোমাৰ বিৰোধে মোৰ্ কিচু কিচু আচে কিয়নো দেৱেৰ পৰ্মাদ খাবৰ্ নিকোনে আৰু বেশ্যাগমনৰ্ নিকোনে য়িশ্ৰএলৰ্ সন্ততিইঁতৰ্ আগৎ জুঁটি থো ৱাৰ মচা পেলাবলৈ যি বিলআমে বলাকক্ শিকালে সেই বিলআমৰ্ শিকনি যিবিলাকে মানে এনেবিধ
১৫ মানুহ তোমোলাকৰ্ মাজৎ আচে। ময় যিহুক্ দিনওঁ যি নিথোলাইতীৰ শিকনি তদনুগত লোকো
১৬ তোমাৰ মাজৎ আচে। তুমি পৰামনন কৰা সি নহলে ময় তোমাৰ ওচৰলৈ সত্বৰে আহি আপোন মুখম্ তলোৱালেৰে সিইঁতে সৈতে ৰণ কৰিম।
১৭ মণ্ডলীবিলাকক্ আত্মায় যি বোলে কৰ্ণযুক্ত জনে তাক্ শুনোক্। জয়িক্ ময় সেই গুপ্ত মান খাবলৈ দিম আৰু এক বগা শীলো য়ম তাক্ দিম্ আৰু যি জনে তাক্ পায় সেই জনক্ এড়ি আন্ এটাইতে অ জ্ঞাত এক নবীন নাম সেই শিলৎ লিখিত।—
১৮ তিয়াতেৰাৎ যি মণ্ডলী তাৰ দূতক্ প্ৰতি লিখা যাৰ্
১৯ চকু জুই শিখাৰ্ নিচিনা আৰু ভৰি ওত্তম পিতলৰ্ নিচিনা এনেকুৱা যি ঈশ্বৰৰ্ পুত্ৰেক তেঁও এই কথা কয় বোলে তোমাৰ কৰ্ম্ম আৰু চেনেহ আৰু সেৱা আৰু সত্যাৎ আৰু সহিষ্ণুতা আৰু তোমাৰ শেহ কৰ্ম্ম যেন্ প্ৰথম কৰ্ম্মৎকৈ সৰহ ময় এইবিলাক্ জা
২০ নোঁ। কিন্তু তোমাৰ বিৰোধে মোৰ্ কিচু কিচু আচে

কিয়নো যি তিৰীএ য়েজেবেল আপোনাকে আচাৰ্য্যা
নী বুলি মানে তাইক শিকাবলৈ আৰু বেশ্যাগমন
আৰু দেৱোপৰ্সাদ খোৱা যিহৎ হয় এনে উপদেশে
ৰে আমাৰ সেৱকহঁতক ভুলাবলৈ অনুমতি দিছে।
২১ পৰামনন কৰিবলৈ ময় তাক কাল্ দিছোঁ কিন্তু তাই
আপোনাৰ্ ব্যভিচাৰৰ অৰ্থে পৰামনন কৰিবলৈ
২২ ইচ্ছা নকৰিলে। দেখা তাইক্ ময় এক শয্যাৎ
পেলাম আৰু যিবিলাকে তায়ে সৈতে বেশ্যাগমন কৰি
ছে সিহঁতে যেদি পৰামনন নকৰে তেবে সিহঁতকো
২৩ তাইৰ্ লগতে মহাক্লেশৎ ময় পেলাম আৰু মৃত্যুৰ্
হতুৱায় তাইৰ্ লৰাহঁতক্ ময় বধ কৰিম আৰু এটাই
মণ্ডলীএ জানিব যেন্ ময় মনৰ্ গুপ্তৎ অৰ্থ আৰু মন
শোধকৰোঁতা তোমোলাকৰ্ গায়প্ৰতি স্ব কিয়া স্বকিয়া
২৪ অনুযায়ী ফল্ ময় দিম্। কিন্তু তোমোলাকক্ আৰু
তিয়াতেৰাৰ্ মাজৎ আন্২ যিমান লোকবিলাকৰ্
এই শিকনি নহয় শিহঁতক্ আৰু সিহঁতৰ্ কথানুসা
ৰে শয়তানৰ্ গাম্ভীৰ্য্য যিবিলাকে নেজানিছে সিহঁত
২৫ কো ময় এই কথা কঁও তোমোলাকৰ্ ওপৰৎ ময়
আন্ ভাৰ্ নিদিম্ কিন্তু যি তোমোলাকৰ্ আছে
২৬ তাক্ ময় আহোমানলৈকে টানকৈ ধৰা। যি
জয় কৰে আৰু শেহলৈকে মোৰ্ কথা পালে যেনে
কৈ ময় আপোন পিতাৰপৰা পাইছোঁ তেনেকৈ এটাই
২৭ লোকৰ্ ওপৰৎ শাসনবাব ময় তাক্ দিম্। আৰু

তেঁও লোৰ্ দণ্ডেৰে সিহঁতক্ শাসন কৰিব আৰু সিহঁ
২৮ তৰ কুম্ভকাৰৰ্ পাত্ৰৰ্ নিচিনাকৈ চূৰ্ণ হব আৰু ভো
১৯ টা তাৰা ময় তাক্ দিম। মণ্ডলীবিলাকক্ প্ৰতি
আত্মায় যি বোলে কৰ্ণযুক্ত জনে তাক্ শুনোক।—

পৰ্ব্ব সাৰ্দ্দিসৎ যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক্ প্ৰতি লিখা। ঈশ্বৰৰ্
৩ সাৎ আত্মা আৰু সেই সাৎ তৰা বাঁধোঁতায় এই
কথা কয় বোলে তোমাৰ কৰ্ম্ম আমি জানোঁ আৰু
তুমি জীৱন্তৰূপে খ্যাত হোৱা কিন্তু মৃত আচা ইয়া
২ কো ময় জানোঁ। চকি দিয়াশীল হোৱা আৰু
মৰিবৰ্ নিচিনা যি যি আছে তাক্ শক্তিমান কৰা কিয়
য়নো ঈশ্বৰৰ্ গোচৰৎ তোমাৰ কৰ্ম্ম ময় সম্পূৰ্ণ
৩ দেখা নায়। এতেকেই তুমি যেনেকৈ পাইচা
আৰু শুনিচা তালৈ সুমৰা আৰু টানকৈ ধৰা আৰু
পৰায়নন কৰা। তুমি যেদি চকি নিদিয়া তেবে
যেনেকৈ চোৰ্ আহে তেনেকৈ ময় তোমাৰ ওপৰলৈ
আহিম আৰু যি দণ্ডৎ ময় তোমাৰ ওপৰলৈ আহিম
৪ তাক্ তুমি নেজানিবা। যিবিলাকে সুকিয়াৰ কাপৰ্ অপ
বিস্কাৰ নৌ কৰে এনেকুৱা সাৰ্দ্দিসতো তোমাৰ অলপ
নাম আছে সিহঁত বগা বস্ত্ৰৎ পৰিহিত হই মোৰ্
৫ লগৎ ফুৰিব কিয়নো সিহঁৎ যোগ্য। জয়ী যি
জন সেই জন বগা বস্ত্ৰৎ বস্ত্ৰান্বিত হব আৰু তাৰ্
নৰ পৃথিৱপৰা তাৰ্ নাও ময় নেকাটিম কিন্তু মোৰ্
পিতৃৰ গোচৰৎ আৰু তেঁওৰ দূতহঁতৰ গোচৰৎ

৬ তাৰ্ নায যয় শৈ কাঢিম্। মণ্ডলীইঁতৰ আন্মায় যি বোলে কৰ্ণ যুক্ত জনে তাক্ শুনোক্।—

৭ ফেলাদেল্ফিয়া যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক্ প্ৰতি লিখা যি পুণ্যস্বৰূপ যি সত্য যি দাঔদৰ চাব ধৰোঁতা যি মেলিলে কোনেও বন্ধিৎ নকৰে আৰু যি বন্ধিৎ কৰিলে কোনেও নেমেলে তেঁৱেই এই কথা কয়।

৮ তোমাৰ কৰ্ম্ম ময় জানোঁ দেখা তোমাৰ আগৎ ময় মুকলি এখান দুৱাৰ থৈচোঁ আৰু তাক্ কোনেও বন্ধিৎ কৰিব নোৱাৰে কিয়নো তোমাৰ অলপ বল আছে আৰু মোৰ কথা তুমি পালিছা আৰু মোৰ্

৯ নাও শৈ নকচা নায়। দেখা যিবিলাক্ য়িহুদী নহয় কিন্তু মিচা কথা কৈ আপোনাইঁতক য়িহুদী বুলি মানে অথচ শয়তানৰ্ শিনগগীয়া হয় সিইঁৰক্ ময় তোমাৰ ভৰিৰ্ আগৎ থোৱোৱায় প্ৰণাম কৰোৱাম আৰু ময় তোমাক্ চেনেহ কৰিচোঁ যেন ইয়াক্

১০ সিইঁত জানিব। মোৰ সহিষ্ণুতাৰ কথা তুমি পালন কৰিছা এয়েৰেই পৃথিবীৎ থাকোঁতা মানুহ বিলাকক্ পৰীক্ষা কৰিবলৈ যি পৰীক্ষা কাল এটাই সংসাৰৎ মিলিব সেই দণ্ডৰ আপোদৰণৰা ময়

১১ তোমাক্ ৰক্ষা কৰিম। দেখা ময় সত্বৰে আহিচোঁ তোমাৰ যি আছে তাক্ শকৎকৈ ধৰা যেন কোনেও

১২ তোমাৰ কিৰিটি নলয়। জয়ী যি তেঁওক্ ময় আপোন ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰৎ এক স্তম্ভ কৰিম আৰু সি আৰুও বাজলৈ নেজাব মোৰ্ ঈশ্বৰৰ্ নাও আৰু

মোৰ্ ঈশ্বৰৰ্ ওচৰৰপৰা স্বৰ্গৰপৰা ওলোৱা মোৰ্ ঈশ্বৰৰ্ নগৰ্ অৰ্থাৎ নবীন যিৰুশালম তাৰ্ নাও
১৩ আৰু মোৰ্ নবীন নাও তাৰ্ ওপৰৎ ময় লিখিম্। মণ্ডলীবিলাকক্ আত্মায় যি বোলে কৰ্ণযুক্ত তাক্ শুনোক্।—
১৪ লাওদিকেয়াৎ যি মণ্ডলী তাৰ্ দূতক্ প্ৰতি এই
১৫ কথা লিখা। যি আমিন আৰু সত্য আৰু বিশ্বাসী সাক্ষী আৰু ঈশ্বৰৰ্ সৃষ্টিজনক্ তেঁও বোলে তোমাৰ্ কৰ্ম্ম ময় জানোঁ তুমি চেঁচা নোহোৱা আৰু
১৬ তপৎ নোহোৱা। ময় খোজোঁ যেন তুমি চেঁচা নাইবা তপৎ হোৱা এয়েৰেই তুমি চেঁচা নোহোৱা আৰু তপৎ নোহোৱা কিন্তু কদুষ্ণ সেই নিকোনে ময়
১৭ আপোন মুখৰপৰা তোমাক্ ওগাৰোঁ। তুমি কৈছা বোলা ময় ধনৱন্ত আৰু সম্পত্তিৰে বাঢ়িছোঁ আৰু মোৰ্ একোৰো অসত্তা নায় আৰু নেজানা যেন তুমি দীনহীন আৰু বৰ্ দুঃখী আৰু ভিকস্থ আৰু অন্ধলা আৰু নাঙ্গটা এয়েৰেই জুইৎ পৰীক্ষিৎ সোন মোৰ্
১৮ কাখৰৎ কিনা তুমি ধনৱন্ত হোৱা আৰু বগা বস্ত্ৰ কিনা তুমি পৰিহিৎ হোৱা আৰু তোমাৰ্ নাঙ্গটতাৰ্ নিকোনে লাজ প্ৰৌচিক নহয় আৰু চকুৰ্ দৰৱেৰে তোমাৰ্ চকু ধঁহা যেন তুমি দেখিবলৈ পোৱা?
১৯ ময় যিমান্ মানুহক চেনেহ কৰোঁ তিমান্ মানুহক্ ডবিয়ওঁ আৰু শাসন কৰোঁ এয়েৰেই বাগ্‌মনা হোৱা

২০ আৰু পৰাযনন্ কৰা। দেখা ময় দুৱাৰৰ কাষেৰে থিয় হই কোব মাৰোঁ যেদি কোনোএ মোৰ্ কথা শুনে আৰু দুৱাৰ্ মেলে তেবে তেঁওৰ কাষৰলৈ ময় ভিত ৰলৈ অহিম্ আৰু মিএ মৈতে ভোজন কৰিম্ আৰু
২১ মি মোৰ লগেৰে ভোজন কৰিব। ময় যেনেকৈ জয় কৰি আপোন পিতৃৰ্ লগেৰে তেঁওৰ সিংহাসনৰ্ ওপৰেৰে বহি জয়িক্ ময় আপোন সিংহাসনৰ্ ওপৰেৰে
২২ আপোনাৰ্ লগেৰে তেনেকৈ বহিবলৈ দিম্। আ ন্যায় মণ্ডলীহঁতলৈ যি কথা কয় কর্ণযুক্ত জনে তাক্ শুনোক্।—

পৰ্ব্ব ঊয়াৰ পাচেৰে ময় চালোঁ আৰু দেখা স্বৰ্গেৰে এক মুক
৪ লি দুৱাৰ আৰু যি প্ৰথম শবদ ময় শুনিলোঁ সেই শব দ তুৰী বজোৱাৰ নিচিনা মোৰ্ লগেৰে বাক্য বোলোঁতা আছিল সেই শবদ ইুলিলে ওপৰেৰে এথেলৈ আহিল ঊয়াৰ পাচেৰে হবলগা কথা ময় তোমাক্ দেখুৱাম।
২ সেইক্ষণেৰে ময় আত্মাৰে আছিলোঁ আৰু দেখা স্বৰ্গেৰে স্থাপিৰে এক সিংহাসন আৰু সেই সিংহাসনোপবিষ্ট
৩ এক পুৰুষ। তদুপবিষ্ট যি পুৰুষ তেঁও সূৰ্য্যকান্ত
৪ আৰু প্ৰবাল শিলৰ নিচিনা দৃশ্য। আৰু চুনিৰ নিচিনা দৃশ্য সিংহাসনৰ চাৰিওফালৰ এক মেঘধেনুক্ আৰু সিংহাসনৰ্ চাৰিওফালস্থ চতুৰ্ব্বিংশতি সিংহাসন আৰু সিংহাসনোপবিষ্ট শুক্ল বস্ত্ৰৰে বস্ত্ৰান্বিত চব্বিশ প্ৰাচীন লোকক্ ময় দেখিলোঁ আৰু সিহঁতৰ মুৰৰে
৫ ওপৰেৰে সোনৰ্ কিৰিটি আছিল। সেই সিংহাসনৰ

পৰা বিদ্যুৎ আৰু মেঘগৰ্জ্জন আৰু শবদ ওলাল। আৰু
সিংহাসনৰ্ সন্মুখে প্ৰজ্বলিৎ জুইৰ সাৎ প্ৰদীপ
৬ অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ্ সাৎ আত্মা। সিংহাসনৰ সন্মুখে
স্ফটিকৰ নিচিনা কাঁচৰ্ এক সমুদ্ৰ আছিল আৰু সিং
হাসনৰ মাজৎ আৰু সিংহাসনৰ চাৰিওফালে আ
৭ গৎ পাচৎ চকুৎ পূৰ্ণ চাৰি জন্তু আছিল। প্ৰথম জন্তু
সিংহৰ নিচিনা দ্বিতীয় জন্তু দামুৰিৰ নিচিনা তৃতীয়
জন্তু মনুষ্যমুখ আৰু চতুৰ্থ জন্তু ওড়ায়মান ঈগলৰ
৮ নিচিনা। সেই চাৰি জন্তুবিলাকৰ জন্তুএ প্ৰতি ছয় ডেকা
আৰু তাৰ্ গাৎ ভিতৰৎ সিহঁৎ চকুৰে পূৰ্ণ আৰু
ধৰ্ম্ম ধৰ্ম্ম ধৰ্ম্ম ভূত বৰ্ত্তমান আৰু ভবিষ্যৎ যিজ্জন সৰ্ব্বশ
ক্তিমান ঈশ্বৰে এই কথা কৈ সিহঁৎ ৰাত্ৰিন্দিৱা নিবৃত্ত
৯ নহয়। আৰু সদা সৰ্ব্বদা জীৱী সিংহাসনোপবিষ্ট
সেই পুৰুষৰ গৌৰৱ আৰু সন্মান আৰু কৃতজ্ঞতাৰ
শ্লাঘা যি কালৎ সেই চাৰি জন্তুএ কৰে সেই কালৎ
১০ সিংহাসনোপবিষ্ট পুৰুষৰ সন্মুখৎ সেই চব্বিশ প্ৰাচী
১১ ন লোক্ পৰি সদা সৰ্ব্বদা জীৱীক পূজা কৰে। আৰু হে
প্ৰভু তুমি মাহাত্ম্য আৰু সন্মান আৰু পৰাক্ৰম প্ৰসং
শা যোগ্য কিয়নো তুমি এটাই সৃষ্টি কৰিছা আৰু
তোমাৰ ইচ্ছাৎ সিহঁৎ হয় আৰু সৃষ্ট আছিল এই
কথা কৈ সিহঁতে আপোন কিৰিটি সিংহাসনৰ স
ন্মুখে পেলালে।—

পৰ্ব্ব ভিতৰে আৰু বাজে লিখা সাৎ মোহৰ কৰা এক পুথি
৫ ময় সিংহাসনোপবিষ্ট পুৰুষৰ দক্ষিণ হাতৎ দেখি

লোঁ পুথি মেলিবলৈ আৰু তাৰ্ মোম মেলিবলৈ যোগ্য
২ কোন বৰ্‌কৈ এটাইপাৰি এই কথা ঘোষণা কৰোঁতা
৩ এক বলী দূতকো মই দেখিলোঁ। আৰু স্বৰ্গৎ বা পৃথি
বীৎ বা পৃথিবীৰ তলৎ পুথি মেলিবলৈ আৰু তাৰ্
মোম মেলিবলৈ আৰু তাৎ দৃষ্টি কৰিবলৈ শক্তিমান
৪ কোনো নাছিল। পুথি মেলিবলৈ বা পঢ়িবলৈ বা
তাৰ ওপৰৎ দৃষ্টি কৰিবলৈ কাকো নোপোৱাৎ মই বৰ
৫ কান্দিলোঁ। আৰু সেই বুঢ়াইঁতৰ্ মাজৎ এজনে
মোক্ কলিলে নেকান্দিবা দেখা যিহুদাহ ফৈদীয়া
সিংহ দাঊদৰ মূল যি তেঁও পুথি মেলিবলৈ আৰু তাৰ
৬ সাৎ মোম মেলিবলৈ জয়ী হইছে। পাচে মই
চালোঁ আৰু দেখা সেই সিংহাসন আৰু চাৰি জন্তুইঁ
তৰ্ মাজৎ আৰু সেই চৰ্ব্বিশ বুঢ়া লোকবিলাকৰ্
মাজৎ হত হলে যেনে হলহেঁতন তেনে সাৎ শৃঙ্গ
আৰু সাৎ চকুযুক্ত এক মেচৰ পোৱালি থিয় হল্
সেই সাৎ চকু সৰ্ব্ব পৃথিবীতে পঠোৱা ঈশ্বৰৰ্ সাৎ
৭ আত্মা। তেঁও আহি সিংহাসনোপৰিস্থ পুৰুষৰ্ দক্ষিণ
৮ হাতৰপৰা সেই পুথি ললে। যেতিয়া তেঁও সেই পুথি
লইছিল তেতিয়া সেই চাৰি জন্তু আৰু চৰ্ব্বিশ বুঢ়ালোক
বিলাক্ গায়পুতি নেবেল আৰু সুগন্ধি দ্ৰব্যেৰে
অৰ্থাৎ পুণ্যৱন্ত লোকবিলাকৰ্ প্ৰাৰ্থনাৰে পৰিপূৰ্ণ
সোনৰ পাত্ৰ লৈ মেচৰ্ পোৱালিৰ্ আগৎ পড়িল
আৰু কলে বোলে তুমি পুথি লবলৈ আৰু তাৰ মোম
৯ মেলিবলৈ যোগ্য কিয়নো তুমি হত আছিলা আৰু

সদৌ বওহ আৰু ভাষী আৰু লোক আৰু গণৰ পৰা আপোনাৰ তেজ দি আমাক ঈশ্বৰৰ নিকোনে

১০ মকলি কৰিছে। আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ঘালে আমাক ৰজা আৰু পুৰোহিত পাতিছা আৰু আমি পৃথিবীৰ ওপৰৎ কর্ত্তৃত্ব কৰিম এই কথাময় এক নবীন

১১ গীত গালেঁা। পাচে ময় দেখিলেঁা আৰু সিংহাসন আৰু সেই জন্তু আৰু বুঁচাইঁতৰ চাৰিওফালে ময় ভালেমান দূতবিলাকৰ শবদ শুনিলেঁা সিবিলাকৰ সংখ্যা অযুত গুণ অযুত আৰু সহস্রগুণ সহস্র।

১২ সিবিলাকে কলে বোলে মেচ়ৰ পোৱালি পৰাক্রম আৰু ধন আৰু জ্ঞান আৰু বল আৰু সৎকাৰ আৰু মাহা

১৩ ন্যা আৰু ধন্যবাদ পাবৰ যোগ্য আছে। আৰু স্বর্গ স্থ আৰু পৃথিবীস্থ আৰু পৃথিবীৰ তলস্থ আৰু সাগৰস্থ সদৌ প্রাণী আৰু সিহঁতৰ মাজৎ থকা যিমান সেই এটাইকে সিংহাসনোপৰিস্থ পুৰুহ আৰু মেচ়ৰ পোৱালিৰ ধন্যবাদ আৰু সৎকাৰ আৰু গৌৰব আৰু পৰাক্রম সদাসর্ব্বক্ষণে হোক এই কথা

১৪ কবৰ শুনিলেঁা। পাচে সেই চাৰি জন্তুএ হুঁলিলে আমিন আৰু সেই চব্বিশ বুঁঢ়া লোকবিলাকে পৰি ভজন কৰিলে।—

পর্ব্ব ৬ মেচ়ৰ পোৱালিএ ইয়াৰ এক থাম মেলিলৎ ময় দেখিলেঁা আৰু আহা দেখা এই কথা কৈ মেচ়ৰ গর্জ্জনৰ নিচিনা সেই চাৰি জন্তুৰ এক জন্তুৰ শবদ ময় শু

২ নিলেঁা ময় দৃষ্টি কৰিলেঁা আৰু দেখা এক বগা ঘোঁৰা

আৰু তদাৰুঢ় পুৰুষ তেঁওৰ এক ধনুক আছিল আৰু তেঁওক্ এক কিৰিটি দিয়া হল্ আৰু তেঁও জয়ী হই আৰু জয় কৰিবৰ্ নিকোনে গল।—

৩ পাচে তেঁও দ্বিতীয় থাম মেলিলে পাচে ময় দ্বিতীয়
৪ জন্তুৰ এই কথা শুনিলোঁ বোলে আহা। আৰু ৰঙ্গা আন এটা ঘোড়া বাজ ওলাল্ আৰু তদাৰুঢ় পুৰুষক্ পৃথিবীৰপৰা শান্তি লবলৈ পৰাক্ৰম দিয়া হল যেন সিহঁতে অন্যোন্যক্ বধে আৰু বৰ্ এক তলোৱাৰ তাক্ দিয়া হল।—

৫ তেঁও তৃতীয় থাম মেলিলৎ ময় তৃতীয় জন্তুৰ্ এই কথা শুনিলোঁ বোলে আহা দেখা পাচে দৃষ্টি কৰিলোঁ আৰু দেখা এটা কলা ঘোড়া আৰু তদাৰুঢ় পুৰুষৰ
৬ হাতৎ এখান তৰ্জু আছিল্। সেই চাৰি জন্তুহঁতৰ্ মাজৰপৰা এই বাক্য বোলোঁতা এক শবদো ময় শুনি লোঁ বোলে চাৰি চৰতীয়াৎ এদোন গোম আৰু এক আধাহিয়াৰ্ তিনি দোন্ যৱ্ আৰু তৈল আৰু দ্ৰাক্ষা ৰহৰ হানি নকৰিবা।—

৭ তেঁও চতুৰ্থ থাম মেলিলৎ পাচে ময় চতুৰ্থ জন্তুৰ এই কথা শুনিলোঁ আহা দেখা ভালৈ ময় চালোঁ আৰু
৮ দেখা পাটল বৰ্ণ এক ঘোড়াক্ ময় দেখিলোঁ তদাৰুঢ় পুৰুষৰ্ নাও মৃত্যু আৰু তাৰ্ অনুচৰ্ নৰক্ তলোৱালেৰে আৰু ভোকেৰে আৰু মৃত্যুৰে আৰু পৃথিবীৰ্ বনৰিয়া জন্তুৰে মাৰি পেলাবলৈ পৃথিবীৰ্ চতুৰ্থ ভাগৰ ওপৰৎ পৰাক্ৰম তেঁওক্ দিয়া হল।—

৯ তেওঁ পঞ্চম ছাব মেলিলত ঈশ্বৰৰ বাক্যাৱলম্বী হোৱাত আৰু আপোনাইঁত যি প্ৰমাণাৱলম্বী আছিল সেই প্ৰমাণেৰে যিবিলাক হত আছিল সিইঁতৰ
১০ আত্মা মই যজ্ঞবেদিৰ তলত দেখিলোঁ। আৰু সিবিলাকে এটাইপাৰি কলে বোলে হে ধৰ্ম্মস্বৰূপ আৰু সঁচা প্ৰভু শোধ কৰিবলৈ আৰু পৃথিবীনিবাসি ইঁতৰ ওপৰত আমাৰ বধৰ প্ৰতিফল দিবলৈ তুমি কি
১১ মান কাল পলম কৰিছা। সিইঁতৰ গায়প্ৰতি বগা বস্ত্ৰ দিয়া হল আৰু সিইঁতৰ সহবন্দিইঁত আৰু যিবিলাক সিইঁতৰ নিচিনাকৈ হত হব এনে যি সিইঁতৰ ভায়ইঁত আৰু যেতিয়ালৈকে সিইঁতৰ সংখ্যা পুৰ নহয় তেতিয়ালৈকে কিচু কাল ধৈৰ্য্যাৱলম্বন কৰিবলৈ সিইঁতক কোৱা হল্ ।—

১২ তেওঁ ষষ্ঠ ছাব মেলিলত পাচে মই চালোঁ দেখা মহা ভূমিকম্প হল আৰু সূৰ্য্য লোমেৰে ৰচিত চটৰ নিচিনা
১৩ কলা হল আৰু চন্দ্ৰ ৰক্তৰ নিচিনা হল আৰু মহা বায়ুত লৰা ডিমৰু গছুৰ যেনেকৈ অকালজাত গুটি সৰে তেনেকৈ স্বৰ্গৰ তৰা খহি পৃথিবীত পৰিল।
১৪ আৰু যেনেকৈ পাত গোটোৱা হয় তেনেকৈ স্বৰ্গ গোটোৱা হল আৰু প্ৰতি পৰ্ব্বত আৰু উপদ্বীপ স্থানা
১৫ ন্তৰলৈ নীয়া হল। আৰু পৃথিবীৰ ৰজাইঁত আৰু বৰ মানুহবিলাক আৰু ধনৱন্তবিলাক আৰু প্ৰধান সেনাপতিইঁত আৰু বলৱন্ত লোকবিলাক আৰু গায়
১৬ প্ৰতি বন্দি বা মুকলি ইইঁতেও পৰ্ব্বতৰ গহ্বৰত আৰু

শৈলত আপোনইঁতক লুকালে আৰু সিইঁতে পর্ব্বত
ইঁতকে আৰু শৈলইঁতকে কুলিলে আমাৰ ওপৰত
পৰা আৰু সিংহাসনোপবিষ্ট যি পুৰুষ তাৰ মুখৰ
১৭ পৰা আৰু মেষৰ পোৱালিৰ কোপৰপৰা আমাক
লুকোৱাইঁক কিয়নো তেঁওৰ যঙৰ মহাদিন উপাত
আছে আৰু স্থিৰ হব পাৰিব কোন।—

পর্ব্ব ইয়াৰ পাচত পৃথিবী বা সাগৰ বা কোনো বৃক্ষৰ
৭ ওপৰত বতাহ নবলায় এই নিকোনে পৃথিবীৰ চাৰি
চুকত থকা চাৰি বায়ু ধৰোঁতা চাৰি দূতক মই দে
২ খিলোঁ আৰু জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ মোহৰ ধৰোঁতা বেলি
ওলোৱা ফালৰপৰা উৰ্দ্ধগামী আন এক দূতক মই
দেখিলোঁ আৰু যি চাৰি দূতক পৃথিবী আৰু সাগৰক
হিংসা কৰিবলৈ দিয়া হইছিল সিইঁতক তেঁও বৰকৈ
৩ ৰিঙ্গি মাৰি কুলিলে যেতিয়ালৈকে আমি আপোন
ঈশ্বৰৰ সেৱকইঁতক সিইঁতৰ কপালত মোহৰ ন
কৰিচোঁ তেতিয়ালৈকে পৃথিবী বা সাগৰ বা বৃক্ষবি
লাকক হিংসা নকৰিবা যিবিলাক মোহৰত ছাপ
দিয়া হল সিইঁতৰ এক্ন মই শুনিলোঁ য়িশৰএলৰ
এটাই ফইদবিলাকৰ এশ চৌৱাল্লিশ হেজাৰটা ছাপ
দিয়া হল। য়িহুদাহ ফইদৰ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া
৪ হল ৰিউবণৰ ফইদৰ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া হল
৫ গাদৰ ফইদৰ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া হল আশো
ৰৰ ফইদৰ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া হল নপ্তালিৰ
৬ ফইদৰ বাৰে হেজাৰ ছাপ দিয়া হল মনশেহৰ

ফইদর্ বারে হেজার্ ছাপ দিয়া হল্ শিমিওনর্ ফই
দর্ বারে হেজার্ ছাপ দিয়া হল্ লবির্ ফইদর বা র
৭ হেজার ছাপ দিয়া হল্ য়িস্সাকর্ ফইদর বারে হেজা
৮ র ছাপ দিয়া হল্ জবুলুন্র্ ফইদর বারে হেজার
ছাপ দিয়া হল্ যুসফর্ ফইদর বারে হেজার ছাপ
দিয়া হল্ বেন্যামিনর্ ফইদর্ বারে হেজার ছাপ
৯ দিয়া হল্। ইয়ার পাচে ময় চালোঁ আরু দেখা
যিহক্ কোনেও গণনা করিব নোয়ারে সর্ব্বদেশীয় আরু
সবংশীয় আরু সর্ব্বলোকীয় আরু সর্ব্বভাষীয় এনে এক
অতিশয় জুম্ বগা বস্ত্রেরে পরিহিত আরু তালবৃন্ত
কর্ হুই সিংহাসন আরু মেচ্র পোৱালির্ আগৎ
১০ থিয় হল্। আরু এটাহ্ পারি এই কলে বোলে সিংহা
সনোপবিষ্ট আমার ঈশ্বর আরু মেচ্র পোৱালিক্
১১ প্রতি তরণির্ শ্লাঘা হোক্। তাতে এটাই দূতার
লাকে সিংহাসনর্ আরু সেই বুঢ়া লোকবিলাকর্
আরু চারি জন্তু চারিওফালে থিয় হুই সিংহাসনর্
১২ আগৎ উবুরি হুই পরিল আরু ঈশ্বরর্ পূজা করি
কলে আমিন শ্লাঘা আরু মহাত্ম্য আরু জ্ঞান আরু
কৃতজ্ঞতা স্বীকার আরু সৎকারর্ আরু পরাক্রমর্
আরু বলর্ শ্লাঘা সদাসর্ব্বদা আমার ঈশ্বরক্ প্রতি
১৩ হোক্ আমিন। তেতিয়া সেই বুঢ়া লোকইঁতর্ মা
তৎ এজন উত্তর্ করি বুলিলে বগা বস্ত্রেরে বস্ত্রান্বিৎ
ইহঁৎ কোন আরু কর্পরা আহিল্ তাক্ ময় কলোঁ

১৪ হে দেও তুমি জানা। আৰুও তেঁও মোক কলে
মহাদুঃখৰপৰা আহোতা আৰু মেষৰ পোৱালিৰ
তেজেৰ আপোনাহঁতৰ কাপৰ ধুই বগা বৰ্ণ কৰি
১৫ ছে। যিবিলাকে এই সিবিলাক। এই নিকোনে সি
বিলাকে ঈশ্বৰৰ সিংহাসনৰ আগত থাকে আৰু
সিবিলাকে তেঁওৰ মন্দিৰত ৰাত্ৰিন্দিৱা তেঁওক সেৱা
কৰে আৰু যি সিংহাসনৰ ওপৰত বহে তেঁও সিবি
১৬ লাকৰ মাজত বসতি কৰিব। সিহঁতৰ আৰুও ভোক
বা পিয়াহ নলগিব আৰু ৰদ বা কোনো তাপ সিহঁতৰ
১৭ ওপৰত নেলাগিব। কিয়নো সিংহাসনৰ মাজত
থকা মেষৰ পোৱালিএ সিহঁতক চৰাব আৰু পানীৰ
অমৰ উতৰ কাষৰত সিহঁতক নিবে আৰু সিহঁতৰ
চকুৰপৰা ঈশ্বৰে এটাই লোতক মচি পেলাব।—

পৰ্ব্ব ৮

তেঁও সপ্তম ছাপ মেলিলত পাচে আদ্দওমান
স্বৰ্গৰ মাজত নিঃশব্দতা আছিল আৰু ঈশ্বৰৰ আ
গত যি সাত দূত থিয় হয় সিবিলাকক মই দেখিলোঁ
২ আৰু সিবিলাকক সাত তুৰী দিয়া হল আৰু সোণৰ
ধূপৰ বটিহাতত আন এক দূত আহি যজ্ঞবেদিৰ
কাষৰত থিয় হল আৰু সিংহাসনৰ আগত থকা
৩ সোণৰ যজ্ঞবেদিৰ ওপৰত এটাই পুণ্যৱন্ত লোকবিলা
কৰ প্ৰাৰ্থনায় সৈতে উৎসৰ্গিবলৈ ভালেটি ধূপ তেঁ
৪ ওক দিয়া হল। আৰু সেই দূতৰ হাতৰপৰা
পুণ্যৱন্ত লোকবিলাকৰ প্ৰাৰ্থনায় সৈতে সেই ধূপৰ
৫ ধূম ঈশ্বৰৰ আগত উদগত হল। পাচে সেই

দূতে ধূপৰ বহ্নি লৈ যজ্ঞবেদিৰ অগ্নিৰে পূৰ বৰি
পৃথিবীৎ পেলায় দিলে তাতে শবদ আৰু মেঘৰ গা
৬ জনি আৰু বিদ্যুৎ আৰু ভূমিকম্প হল্। পাচে তুৰী
ধাৰী সেই সাৎ দূতবিলাকে বাজাবলৈ আপোনাকে
৭ সাজন কৰিলে। প্ৰথম দূতে বাজালে তাতে শিল্
আৰু তেজেৰে মিশ্ৰিৎ জুই হল্ আৰু পৃথিবীৎ
পেলাৱা হল্ তাতে পৃথিবীৰ তৃতীয়াংশ আৰু বৃক্ষৰ
তৃতীয়াংশ আৰু এটাই ঘাঁহ দগ্ধ হল্।—
৮ দ্বিতীয় দূতে বজালে তাতে প্ৰজ্বলিত মহাপৰ্ব্বতৰ
নিচিনা বেহানি সাগৰৎ পেলাৱা হল্ আৰু সাগৰ
৯ তৃতীয়াংশ তেজ হল্ আৰু সাগৰচৰ্ যিমান প্ৰাণি
ইহঁতৰ্ তৃতীয়াংশ মৰিল আৰু জাহাজবিলাকৰ
তৃতীয়াংশ নষ্ট হল্।—
১০ তৃতীয় দূতে বজালে তাতে প্ৰদীপৰ্ নিচিনা প্ৰজ্বলি
ত এক মহা তৰা স্বৰ্গৰপৰা খহি পড়িল আৰু নদী
আৰু পানিৰ্ জৰণিৰ্ তৃতীয়াংশৰ্ ওপৰৎ পড়িল।
১১ সেই তৰাৰ নাম নাগদানা এয়েৰেই পানিৰ তৃতী
য়াংশ নাগদানা হল্ আৰু সেই পানি তিতা হোৱাৎ
ভালেমান মানুহ তাক্ খায় মৰিল।—
১২ চতুৰ্থ দূতে বজালে তাতে বেলিৰ আৰু জোনৰ
আৰু তৰাৰ তৃতীয়াংশ মৰা গল্ তাতে সিহঁতৰ্
তৃতীয়াংশ অন্ধকাৰীভূত হল্ আৰু দিনৰ্ তৃতীয়াং
১৩ শ দীপ্তি নহল্ আৰু ৰাতিও তেনেকুৱা। পাচে ময়
দৃষ্টি কৰিলোঁ স্বৰ্গৰ মাজে দি উড়ুয়মান মহাদূত

এটাই পাৰি এই কথা কৰৱ শুনিলোঁ বাদয়িষ্যৎ আৰু তিনি দূতবিলাকৰ তুৰীৰ্ শবদেৰে পৃথিবীনিবাসিহঁত ৰ্ সন্তাপ সন্তাপ সন্তাপ হব।—

পৰ্ব্ব ৯ পঞ্চম দূতে বজালে তাতে স্বৰ্গৰপৰা পৃথিবীৰ ওপৰৎ এক তৰা খহি পড়িবৰ্ মম দেখিলোঁ আৰু ২ তাক্ অতলস্পৰ্শ খাৰৈৰ চাপ দিয়া হল্। তেঁও অতলস্পৰ্শ খাৰৈ মেলিলে তাতে জুইৰ্ বৰ্ কুণ্ডৰপৰা যেনে ওহে এনে ধূমৰ নিচিনা ধূম সেই খাৰৈৰপৰা ওহিল সেই খাৰৈৰ ধূমেৰে বেলি আৰু আকাহ ৩ অন্ধকাৰময় হল্। সেই ধূমৰপৰা কচুৱা ফড়িঙ্গ পৃথিবীৰ ওপৰৎ ওলাল আৰু পৃথিবীৰ্ কাঁকড়াবিছা বিলাকৰ্ পৰাক্ৰমৰ নিচিনা পৰাক্ৰম সিহঁতক্ দিয়া ৪ হল্। আৰু যি লোকবিলাকৰ্ কপালৎ ঈশ্বৰৰ্ মোহৰ নায় সেই লোক বেলেগ পৃথিবীৰ ঘাঁহো বা কোনো সবুজবেহানি বা কোনো বৃক্ষ হিংসা নকৰিলে ৫ আজ্ঞা সিহঁতক্ দিয়া হল্। আৰু সেই লোকবিলা কক্ বধী নকৰিবলৈ সিহঁতক্ আজ্ঞা দিয়া হল্ কিন্তু কেৱল যেন্ সিহঁতে পাঁচ মাহলৈকে যাতনা পাও এই আজ্ঞা দিয়া হল্ কাঁকড়াবিছায় মানুহক কামুড়িলে যেনে যাতনা হয় তেনে যাতনা দিয়োঁতা সিহঁত। ৬ সেই কালৎ লোকবিলাকে মৃত্যু বিচাৰিব কিন্তু তাক নেপাব সিহঁতে মৰিবলৈকো বৰ ইচ্ছা কৰিব কিন্তু ৭ মৃত্যু সিহঁতৰ ওচৰৰপৰা পলাব। ৰণ কৰিবলৈ সাজুম ঘোড়াবিলাকৰ যেনে ৰূপ তেনে ৰূপ সেই কচু

স্ত্ৰী ফড়িঙ্গবিলাকৰ্ হয় আৰু সিহঁতৰ্ মূৰৰ্ ওপৰৎ
সোনৰ নিচিনা কিৰিটি আৰু সিহঁতৰ্ মুখ মানুহবি
৮ লাকৰ্ মুখৰ নিচিনা হয় । আৰু সিহঁতৰ্ চুলি
তিৰোতাহঁতৰ চুলিৰ নিচিনা আৰু সিহঁতৰ্ দন্ত সিং-
৯ হৰ দন্তৰ্ নিচিনা আৰু সিহঁতৰ্ লোৰ গাতিৰ্ নিচিনা
গাতি হয় আৰু ৰণ কৰিবলৈ ধাৱমান ৰথ আৰু
ভালেমান ঘোড়াবিলাকৰ্ শবদৰ নিচিনা সিহঁতৰ্
১০ ডেঁকৰ শবদ । আৰু কাঁকড়াকিচাবিলাকৰ্ লেজৰ
নিচনা লেজ সিহঁতৰ্ হয় আৰু সিহঁতৰ্ লেজ হুল
যুক্ত হয় আৰু মনুষ্যবিলাকক্ পাঁচ মাহলৈকে হিংসা
১১ কৰিবলৈ সিবিলাকৰ্ পৰাক্ৰম হয় । এব্ৰি ভাষাৰে
আবাদ্দন কিন্তু গ্ৰীক ভাষৰে আপলা নামে অতলস্পৰ্শ
১২ গাৰ্ত্তৰ দূত সিহঁতৰ্ ৰজা । এক সন্তাপগত হল
দেখা আৰু দুয় সন্তাপ ভবিষ্যৎ আছে ।—
১৩ ষষ্ঠ দূতে বজালে তাতে ঈশ্বৰৰ্ সম্মুখস্থ স্বৰ্ণ বে
১৪ দিৰ চাৰি শৃঙ্গৰপৰা ময় এক শবদ শুনিলোঁ। তুৰীধ
ৰোঁতা ষষ্ঠ দূতক সেই শবদে কলে ফ্ৰাৎ নামে ম
হানইৎ যি চাৰি দূতবিলাক বন্ধিৎ আছে সেই দূত
১৫ বিলাকক মুকুৎ কৰা । তাতে মানুহৰ তৃতীয়াংশ
মাৰিবলৈ যি চাৰি দূতবিলাক এক দণ্ড আৰু এক দিন
আৰু এক মাস আৰু এক বৎসৰৰ্ নিৰোনে যুগুৎ
১৬ কৰা গৈছিল সেই দূতবিলাক মুক্ত কৰা হল । সে
ই অশ্বাৰুঢ় সৈন্য বিংশতি কোটি সংখ্যাক আৰু ময়
১৭ সিহঁতৰ সংখ্যা শুনিলোঁ। সেই দৰ্শনৎ ঘোড়াবিলা

ৰূপ্ এনেকৈ দেখিলোঁ আৰু অগ্নি আৰু নীলা আৰু
গন্ধকবুকপাটা যুক্ত তদাৰূঢ় লোকবিলাকক্ ময় দেখিলোঁ
সেই ঘোঁড়াবিলাকৰ মূৰ সিংহৰ মূৰৰ্ নিচিনা আ
ছিল্ আৰু সিহঁতৰ্ মুখৰ্পৰা জুই আৰু ধুঁয়া আৰু
১৮ গন্ধক ওলাল। সিহঁতৰ্ মুখৰ্পৰা ওলওঁতা জুই
আৰু ধুঁয়া আৰু গন্ধক এই তিনি আঘাতৎ মানুহৰ্
১৯ তৃতীয়াংশ মৰা গল্। কিয়নো সিবিলাকৰ্ মুখ
আৰু নেজৎ সিহঁতৰ্ পৰাক্ৰম আছে আৰু সৰ্পৰ্
নিচিনা মূড়াযুক্ত সিহঁতৰ নেজ হয় আৰু তাৰেই
২০ সিহঁতে হিংসা কৰে। আৰু এইবিলাক্ আঘাৎ
যিবিলাক লোক হত নহল্ সেই আগলিকা লোকবি
লাকে আপোনাৰ হস্তকৃত বস্তুলৈ পৰায়নন নকৰিল
যেন্ দেৱোবিলাকৰ অৰ্চ্চ আৰু দেখিবলৈ আৰু
শুনিবলৈ আৰু গতি কৰিবলৈ অসমৰ্থ সোন ৰূপ
পিতল পুস্তৰ্ কাষ্ঠ নিৰ্ম্মিত ঠাকুৰবিলাকৰও অৰ্চ্চ
২১ নকৰে আৰু সিবিলাকে আপোনাহঁতৰ্ বধ আৰু
ডাইন ক্ৰিয়া আৰু ব্যভিচাৰ্ আৰু চৌৰ্য্যৰ্ বিষয়েও
পৰায়নন নকৰিলে।—

পৰ্ব্ব মেঘৎ পৰিহিত মূৰ বেঢ় টঙ্কাৰেৰে বিভূষিত সূৰ্য্য
১০ ৰ নিচিনা মুখ জুই স্তম্ভৰ নিচিনা ভৰি স্বৰ্গৰপৰা অৱ
ৰোহক্ আন এক বলৱন্ত দূতক ময় দেখিলোঁ তাৰ্
২ হাতৎ এক মেলা সৰু পুথি আৰু তেঁও সাগৰৰ্ ওপ
৩ ৰৎ সোঁ ভৰি আৰু ভূমিৰ ওপৰৎ বাঁও ভৰি দি সিং
হৰ গৰ্জ্জনৰ্ নিচিনা এটাইপাৰি কলে আৰু তেঁওৰ্

কৰুৰ পিচৎ মেঘৰ্ সাৎ গৰ্জ্জন আপোনাইঁতৰ্ শব্দ
প্ৰৌচিক্ কৰিবে সেই মেঘৰ সাৎ গৰ্জ্জন আপো
৪ নাৰ্ শবদ প্ৰৌচিক্ কৰিলে পাচে ময় লিখিবলৈ
ওদ্যম কৰিলোঁ তাতে মেঘৰ সাৎ গৰ্জ্জন যি যি
কথা প্ৰৌচিক্ কৰিছে তাক্ মোম কৰি বন্ধ কৰা
আৰু নিলিখিবা মোৰ্ কাষৰৎ এই বাক্য বোলোঁ
৫ তা এক আকাশী বাণী ময় শুনিলোঁ । পাচে সা
গৰ্ আৰু ভুমিৎ দণ্ডাকাৰ দুতক্ ময় দেখিলোঁ সেই
দুত স্বৰ্গ ফাললৈ সোঁ হাত তুলি নিত্তৌ বৰ্ত্তমান
৬ আৰু স্বৰ্গৎ তন্মাজৎ থকা পৃথিবী আৰু তন্মাজৎ থকা
সাগৰ আৰু তন্মাজৎ থকা বেহানিৰ সৃজোতাৰ
নাম কাঢ়ি শপৎ কৰিলে বোলে আৰু বেলা হুহ্মব ।
৭ কিন্তু আপোনা আচাৰ্য্য সেৱকবিলাকৰ কাষৰৎ ঈশ্ব
ৰে যেনেকৈ প্ৰৌচিক্ কৰিছে তেনেকৈ সেই সপ্তম
দুতৰ্ কালৎ অৰ্থাৎ সি যেতিয়া বাবলৈ হৈৰিব তেতি
৮ য়া ঈশ্বৰ্ গুচ় বিষয় সাঙ্গ হুব । যি আকাশী বাণী
ময় শুনিলোঁ সেই বাণী আকও মোৎ কলে সাগৰ
আৰু ভুমিৎ দণ্ডাকাৰ দুতৰ্ হাতৎ থকা যি মুক মে
৯ লা পুথি সেই পুথি লোৱা । তাতে সেই দুতৰ
ওচৰলৈ গৈ ময় তাৎ কলোঁ সেই মুক পুথি মোক্
দিয়া সি টুঁলিলে তাক্ লোৱা ভক্ষণ কৰা পাচে সি
তোমাৰ পেটকতিত কৰিব কিন্তু তোমাৰ মুখৎ মৌৰ
১০ নিচিনা সোৱাদ হুব । তেতিয়া সেই মুক পুথি
দুতৰ্ হাতৰ পৰা লৈ ময় খায় পেলালোঁ সি মোৰ্

মুখৎ মোৰ্ লিচিনা মোৰ্‌দ হল্ কিন্তু তাক্ খালতে
১১ মোৰ্ পেট তিতা হল্। পাচে তেঁও মোৎ কলে ভালে
মান মানুহ আৰু দেশীয়া আৰু ভাষীয়া ৰজাবি
লাকৰ আগৎ তুমি আচাৰ্য্যবাক্য আকৌ কব লা
গিব।—

পৰ্ব্ব পাচে দণ্ডৰ্ লিচিনা এটা নল মোক্ দিয়া হল্ আৰু
১১ সেই দূত থিয় হই তুলিলে উঠা ঈশ্বৰৰ্ মন্দিৰ
আৰু যজ্ঞভেটি আৰু তাৰ্ মাজৰ্ পুজকহঁতক্ জো
২ খা। কিন্তু মন্দিৰৰ্ বাজৰ চোতাল এড়া আৰু
নুজুখিবা কিয়নো আন্ বিদেশীবিলাকক্ তাক্ দিয়া
গৈছে আৰু সিহঁতে বিয়ালিশ মাহলৈকে পবিত্ৰ নগৰ
৩ ভৰি তলুৱাৰে গচকিব। ময় মোৰ্ দুয় সাক্ষীক
পৰাক্ৰম দিম্ আৰু সিহঁত চটেৰে বস্ত্ৰান্বিত হই
৪ এহেজাৰ দুশ ষাঠি দিন আচাৰ্য্যবাক্য কব। পৃথি
বীৰ ঈশ্বৰৰ্ আগৎ যি দুয় জিতবৃক্ষ আৰু দুয় প্ৰদী
৫ প স্থিত আচে সেই এই দুয়। যেদি কোনোএ
সিহঁতক্ হিংসা কৰিব খোজে তেবে সিহঁতৰ্ মুখৰ্
পৰা জুই ওলায় আৰু সিহঁতৰ্ শত্ৰুবিলাকক্ খায়
পেলায় যেদি কোনোএ সিহঁতক্ হিংসা কৰিব খো
৬ জে তেবে এনেকৈ তাক্ মাৰি পেলাব লাগিব। সি
বিলাকৰ্ আচাৰ্য্যবাক্য কহন কালৎ বৰ্খুন নহয়
এই নিমিত্তে সিহঁতৰ্ স্বৰ্গ ৰুদ্ধ কৰাৰ আৰু পানি
তেজ কৰাৰ আৰু যতবাৰ সিতহঁৰ্ ইচ্ছা ততবাৰ
পৃথিবীক্ এটাই আঘাত দিয়াৰো পৰাক্ৰম সিহঁতৰ্

৭ আচে। আৰু সিইঁতৰ প্ৰমাণ দিয়া সাঙ্গ হলৎ অতল
স্পৰ্শ গাঁৱৰপৰা ঊৰ্দ্ধগামী হিংস্ৰ জন্তু সিইঁতে সৈতে
ৰণ কৰিব আৰু সিইঁতক হৰুৱাব আৰু সিইঁতক
৮ বধ কৰিব। যি নগৰ উপমা কৰি সদোম আৰু মি
সৰ নামে প্ৰসিদ্ধ যত আমাৰ প্ৰভু ক্ৰুশৎ হত হল
৯ সেই বৰ নগৰৎ সিইঁতৰ মৃত শৰীৰ পড়িব আৰু
লোকবিলাকে আৰু বংশবিলাকে আৰু ভাষীবিলাকে
আৰু দেশীবিলাকে সাড়ে তিনি দিনলৈকে সিইঁতৰ
মৃত শৰীৰ দেখিব আৰু সিইঁতৰ মৃত শৰীৰ মইদা
১০ মৎ প্ৰোথিৎ হুবলৈ নিদিব আৰু পৃথিবীনিবাসী লোক
বিলাকে সিইঁতৰ ওপৰৎ আনন্দ কৰিব আৰু কৌতুকা
দি ব্যৱহাৰ কৰিব আৰু অন্যোঅন্যে সওগাৎ পঠি
য়াব কিয়নো যিবিলাকে পৃথিবীৎ বসতি কৰে সিঁইতক
১১ এই দুয় আচাৰ্য্য যাতনা দিলে। সাড়ে তিনি দিন
গলৎ পাচে ঈশ্বৰৰপৰা অহা জীৱাত্মা সিইঁতৰ মা
জৎ সোমালহি আৰু সিইঁৎ আপোন ভৰিৰে থিয়
হল তাতে যিবিলাকে সিইঁতক দেখিলে সিইঁতৰ ওপ
১২ ৰৎ বৰ ভয় পড়িল। এথেলৈ আহা সিইঁতক এই
কথা কৈ মহা আকাশবাণী সিবিলাকে শুনিলে পাচে
সিবিলাকে মেঘৎ সোমায় স্বৰ্গাৰোহণ কৰিলে সি
১৩ বিলাকৰ শত্ৰুবিলাকেও সিবিলাকক দেখিলে। সেই
দণ্ডৎ মহাভূকম্প হুইছিল তাতে নগৰৰ দশমাংশ
পড়িল সেই ভূইকম্পৎ মানুহৰ নাম সাত হেজাৰ

যৰা গল্ আৰু যি লোক অৱশেষ আছিল্ সিবিলাকে
১৪ ভীত হৈ স্বৰ্গৰ্ ঈশ্বৰৰ্ শ্লাঘা কৰিলে। দ্বিতীয়
সন্তাপ গল্ দেখা তৃতীয় সন্তাপ সত্বৰে উপগত হব।
১৫ সপ্তম দূতে বজালে পাচে এই জগতৰ্ সম্পদায়
ৰাজ্য আমাৰ প্ৰভুৰ্ আৰু তেঁওৰ্ খ্ৰীষ্টৰ্ আধিপত্য
হল্ আৰু তেঁও সদাসৰ্ব্বক্ষণে কৰ্ত্তৃত্ব কৰিব এই বাক্য
১৬ বোলোঁতা ডাঙেয়ান শবদ স্বৰ্গৎ হল্। পাচে
ঈশ্বৰৰ্ সম্মুখস্থ সিংহাসনোপৰিস্থ সেই চৱিশ বুঢ়া
লোকবিলাক উবুৰি খাই পৰি এই কথা কৈ কৈ ঈশ্ব
ৰক্ ভজনা কৰিলে বোলে হে বৰ্ত্তমান আৰু অতীত
আৰু ভবিষ্যৎ প্ৰভু সৰ্ব্বশক্তিমান ঈশ্বৰ তুমি আপো
নাৰ মহাপৰাক্ৰম লৈ কৰ্ত্তৃত্ব কৰিছা সেই নিক্কোনে
১৭ তোমাক প্ৰতি সলাগোঁ। আৰু দেশী লোকবিলাক
ক্ৰুদ্ধ আছিল্ আৰু তোমাৰ্ খঙ আগত আৰু যেতি
য়া মৃতকহঁতৰ্ কৰ্ম্মৰ শোধ হয় আৰু তুমি আপোন
আচাৰ্য্য সেৱকবিলাকক্ আৰু পুণ্যৱন্তবিলাকক্ আৰু
সৰু বৰ যিমান লোকে তোমাৰ নামে ভয় কৰে এই
১৮ এটাইবিলাকক্ যি কালৎ প্ৰতিফল দিবা আৰু পৃথিৱী
নাশকবিলকক্ যি কালৎ নষ্ট কৰিবা সেই কাল
১৯ উপগত হৈছে। পাচে স্বৰ্গৰ মাজৎ ঈশ্বৰৰ্
মন্দিৰ মেলা হল্ তাতে তেঁওৰ্ মন্দিৰৎ সাক্ষ্যৰূপ পেড়া
দেখা গল্ তাতে বিদুলি চমকবিলাক্ আৰু শবদবিলা
ক্ আৰু মেঘগৰ্জনিবিলাক্ আৰু ভূমিকম্প আৰু মহা
শিলাবৃষ্টি হল্।—

পৰ্ব্ব পাচে স্বৰ্গৎ এক মহাশ্চৰ্য্য দেখা গল সূৰ্য্য পৰি
১২ হিতা পাদাধিঃচন্দ্ৰা আৰু দ্বাদশ নক্ষত্ৰ মুকুটেৰে বিভূ
২ ষিতমস্তকা এক তিৰী আছিল। সেই তিৰী গৰ্ভৱতী
হই আৰু প্ৰসৱকাল উপগত হোৱাৎ প্ৰসৱ বেদনাৎ
৩ ব্যথিতা এটাহ পাৰিলে। স্বৰ্গৎ আন এক আশ্চৰ্য্য
দেখা গল দেখা সাৎ মূড় আৰু দহ শৃঙ্গযুক্ত আৰু
সাৎ কিৰিটিৰে বিভূষিত মূড় ৰক্তবৰ্ণ মহাকায় এক
৪ নাগ আছিল। তাৰ নেজ স্বৰ্গৰ তৰাৰ তৃতী
য়াংশ টানি পৃথিবীৎ ক্ষেপণ কৰিলে। প্ৰসৱলৈ
উদ্যতা সেই তিৰীৰ লৰাক প্ৰসৱ হলতেই খাবলৈ
৫ সেই নাগ তাৰ আগৎ থিয় হল। আৰু এটাই
দেশীয়াহঁতক লোৰ টাঙ্গোনেৰে শাসন কৰিব এনে
এক পুত্ৰ সন্ততিক সি প্ৰসৱ কৰিলে পাচে ঈশ্বৰ আৰু
তেঁওৰ সিংহাসনৰ ওচৰৎ সেই লৰা আকৰ্ষিত হল।
৬ তিৰী হাবিলৈ পলাল যি ঠাইৎ ঈশ্বৰকৰ্তৃক তেঁওলৈ
যুগুত কৰা গৈছিল যেন সিবিলাক এহেজাৰ দুশ ষাঠি
৭ দিন লৈকে তাক প্ৰতিপালন কৰে। আৰু স্বৰ্গৎ
ৰণ লাগিল মিখাএলে আপোনাৰ দূতবিলাকক নী
সেই নাগে সৈতে ৰণ কৰিলে, আৰু নাগেও আপো
৮ নাৰ দূতবিলাকক লৈ ৰণ কৰিলে। আৰু পৰাস্ত
কৰিব নোৱাৰিলে আৰু স্বৰ্গৎ তেঁওৰ আৰু ঠাই
৯ পোৱা নহল। পাপাত্মা অথচ শয়তান নামে সৰ্ব্ব
জগতীয় এটাই লোকৰ ভণ্ডক সেই মহানাগ অথচ
বৃদ্ধ সৰ্প বাজ উলিয়োৱা হল আৰু সি পৃথিবীৎ

অধঃপাতিত হল আৰু তেওঁৰ দূতবিলাকে তেওঁৰে
১০ সৈতে অধঃপাতিত হল। পাচে স্বৰ্গৎ এই বাক্য বো
লোঁতা মহাশবদ মই শুনিলোঁ বোলে এতিয়া ত্ৰাণ
আৰু সামৰ্থ্য আৰু আমাৰ ঈশ্বৰৰ ৰাজ্য আৰু
তেওঁৰ খ্ৰীষ্টৰ পৰাক্ৰম উপগত হইছে কিয়নো
১১ আমাৰ ভায়ইঁতৰ যি অপবাদী দিবাৰাত্ৰি সিহঁতৰ
ঈশ্বৰৰ আগৎ সিহঁতক অপবাদ কৰিলে সেয়েই
অধঃপাতিত হইছে আৰু সিহঁতে মেচৰ পোৱালিৰ
তেজেৰে আৰু আপোনাৰ সাক্ষীৰূপ বাক্য দোৱাৰা
তাক পৰাভৱ কৰিলে সিহঁতে মৰণলৈকে আপোনাৰ
১২ প্ৰাণকো চেনেহ নকৰিলে। এয়েৰেই হে স্বৰ্গ
বিলাক আৰু তন্মধ্যবাসিহঁৎ তোমোলাকে আনন্দ
কৰা হে পৃথিৱী আৰু সাগৰনিবাসিহঁৎ তোমোলাকৰ
১৩ সন্তাপ হব কিয়নো আপোনাৰ আৰু অতাল্প কাল
মাত্তোন যি আচে শয়তানে ইয়াক জানি অতিখঙ
কৰি তোমোলাকৰ মাজতে নামিছে সেই নাগ
আপোনাকে পৃথিৱীতে অধঃপাতিত দেখি যি তিৰীএ
পুত্ৰ সন্ততি পুৰুষ হইছিল সেই তিৰীৰ বিপক্ষতা
১৪ কৰিলে। সেই তিৰী যৎ সৰ্পৰ মুখৰ্পৰা ৰক্ষি
তা হই এক কাল আৰু কালবিলাক আৰু অৰ্দ্ধকাল
লৈকে প্ৰতিপালিতা হই হাবিলৈ আপোনাৰ সেই
ঠাইলৈ উড়িবলৈ বৰ কুডুৰাৰ দুয় ডেকা সেই তি
১৫ ৰীক দিয়া হল। তেতিয়া তাইক পাণি বনিয়াৎ ঢুটা
বৰ নিকোনে সেই সাপ তিৰীৰ পিছেৎ আপোনাৰ

মুখৰপৰা পানিবলিয়াৰ নিচিনা পানি ঢালিয়ালে কিন্তু
১৬ পৃথিবীএ সেই তিৰীক উপকাৰ কৰিলে। আৰু পৃথি
বীএ আপোন মুখ মেলি নাগৰ মুখৰপৰা ওলাল পানি
১৭ বলিয়া গিলাহ যাবিলে। পাচে সেই তিৰীৰ ওপ
ৰৎ নাগে খঙ কৰি ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাপালনত আৰু
যিশু খ্রীষ্টৰ প্রমাণ ধৰিকাৰি তেওঁৰ অৱশেষ সন্ততি
হঁতে সৈতে ৰণ কৰিবলৈ বৈ গৈলে।—

পর্ব্ব মই সাগৰৰ বালিৰ ওপৰৎ থিয় হলোঁ আৰু সাৎ
১৩ মূৰ আৰু দহোটা শিঙ আৰু শিঙৎ দহোটা কিৰি
টী আৰু মূৰত এনেকুপ নাম এই কেইটাই বি
শিষ্ট সাগৰৰপৰা উদ্গম কৰোঁতা এক হিংস্র জন্তুক
২ মই দেখিলোঁ। যি হিংস্র জন্তুক মই দেখিলোঁ সেই
জন্তু চিতা বাঘৰ নিচিনা তাৰ ভৰি ভালুকৰ ভৰিৰ
নিচিনা আৰু তাৰ মুখ সিংহৰ মুখৰ নিচিনা
আৰু সিহঁৎ পৰাক্রম আৰু তেওঁৰ সিংহাসন আৰু
৩ মহাশাসন নাগে তাক দিলে। তাৰ এক মূৰ
মৃত কল্প হওঁ মই দেখিলোঁ পাচে তাৰ মৃত্যুকাৰক
ঘা ভাল কৰা হল সেই হিংস্র জন্তুক পুতি জগতীৰ
৪ এটাই লোকহঁতৰ বিস্ময় লাগিল। এই হিংস্র
জন্তুৰ পৰাক্রম দিওঁতা নাগৰ পূজা সিহিলাকে
কৰিলে আৰু সেই জন্তুৰ সদৃশ কোনে সিহঁতে সৈতে
ৰণ কৰিব পাৰে কোনে এই কথা কৈ সিহিলাকে
৫ সেই জন্তুৰ পূজা কৰিলে। মহাকথা আৰু
নিন্দাবাক্য বোলোঁতা এক মুখ তাক দিয়া হল

আৰু বিয়ালিশ মাহলৈকে বৰ্গ কৰাৰ্ পৰাক্ৰম তাক
৬ দিয়া হল্। ঈশ্বৰৰ্ নাম আৰু তাম্বু আৰু স্বৰ্গবা
সিহঁতৰ নিন্দা কৰিবৰ্ নিমিত্তে সেই হিংস্ৰ জন্তু ঈ
৭ শ্বৰৰ্ বিৰুদ্ধে নিন্দা কথা কবলৈ মুখ মেলিলে। পুণ্য
বন্তে সৈতে ৰণ কৰিবলৈ আৰু সিহঁতক্ পৰাস্ত ক
ৰিবলৈ তাক্ পৰাক্ৰম দিয়া হল্ আৰু এটাই বওহ
আৰু জাতি আৰু ভাষীয়া আৰু দেশীয়া লোকবিলা
৮ কৰ্ ওপৰৎ পৰাক্ৰমো তাক্ দিয়া হল্। জগতৰ্ মূল্
কৰণাবধি হত মেচৰ্ পোৱালিৰ্ জীৱনৰূপ পুস্তকৎ
পৃথিবী নিবাসিহঁতৰ্ মাজৎ যিমান মানুহৰ্ নাম অ
৯ লিখিত সেই এটায়ে তেঁওক পূজা কৰিব। যাৰ্ কৰ্ণ
১০ যেদি থাকে তেবে সি শুনক। যি জন পৰদেশ লৈ লৈ
যায় সি আন্ দেশলৈ নীয়া হব যি তলোৱালেৰে বধ
কৰে সি তলোৱালৎ হত হব ইয়াতে পুণ্যৱন্ত লোক
১১ বিলাকৰ্ সহিষ্ণুতা আৰু ভক্তি। পাচে মেচৰ পোৱা
লিৰ্ নিচিনা দুই শৃঙ্গযুক্ত নাগৰ নিচিনা বাক্যবোলোঁতা
তা পৃথিবীৰপৰা উদ্গমন কৰোঁতা আন্ এক হিংস্ৰ
১২ জন্তুক্ময় দেখিলোঁ। প্ৰথম হিংস্ৰ জন্তুৰ্ এটাই শাসন
এই জন্তু তাৰ্ আগৎ কৰে আৰু যি প্ৰথম জন্তুৰ্ মৃ
ত্যু কৰোঁতা ঘা ভাল্ হল্ সেই জন্তুৰ পূজা পৃথিবীক্
আৰু ভিন্নবাসি লোকবিলাকক্ এই হিংস্ৰ জন্তুএ
১৩ কৰোঁৱায়। সি মহাশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰে আৰু মানুহৰ
১৪ দৃষ্টিৎ স্বৰ্গৰপৰা পৃথিবীৎ জুই বৰষে। আৰু এই
জন্তুৰ আগৎ যি আশ্চৰ্য্য কৰিবলৈ তেঁওৰ সামৰ্থ্য

আছে তদ্দাৰা তলোৱাৰলৈ হত অথচ জীয়া পশুৰ
মূৰ্ত্তি কৰিবলৈ পৃথিবী নিবাসী বিলাকলৈ কৈ সি আশ্চৰ্য্য
১৫ কৰ্ম্মৰ দ্বাৰাৰে পৃথিবী নিবাসিহঁতক ভণ্ডনা কৰে।
আৰু সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ প্ৰতিমাক কথা কোৱাৰ সাম
ৰ্থ্য দিবলৈ আৰু যিমান মানুহে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ
প্ৰতিমা পূজা নকৰে সেই লোকবিলাকক বধ কৰিবলৈ
হিংস্ৰ জন্তুৰ প্ৰতিমাক প্ৰাণ দিবলৈ তেঁওৰ সামৰ্থ্য
১৬ আছে। আৰু সৰু বৰ ধনী দৰিদ্ৰ মুক্ত বদ্ধ এটাই
লোকবিলাকক আপোনাৰ দক্ষিণ হাতে বা কপালত
১৭ চিহ্ন সেই জন্তুএ গ্ৰহণ কৰায়। সেই চিহ্নবিশিষ্ট বা
সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ নামবিশিষ্ট বা তেঁওৰ নামৰ সংখ্যা
বিশিষ্ট লোকক এড়ি কোনোএ ক্ৰয় বিক্ৰয় নকৰে এনে
১৮ কৰে। বিদ্যা এই বিদ্বান যি জন সি জন হিংস্ৰ
জন্তুৰ অঙ্ক গণনা কৰোক কিয়নো সেই মানুহৰ
অঙ্ক আৰু তাৰ অঙ্ক ছশ ছেষষ্ঠি।

পৰ্ব্ব ময় দৃষ্টি কৰিলোঁ তাতে দেখা সীওন পৰ্ব্বতৰ ওপ
১৪ ৰত এক মেষৰ পোৱালি থিয় হল আৰু আপোনাৰ
আৰু আপোন পিতৃৰ নাম কপালত লিখা এশ চৌৱা
২ ল্লিশ হেজাৰ জন তাৰ লগত থিয় হল আৰু ভালে
মান পানিৰ শবদৰ নিচিনা আৰু মেঘৰ বৰ গাজ
নিৰ নিচিনা শবদ ময় স্বৰ্গৰ পৰা শুনিলোঁ আৰু বীণ
বজাইছে যি বীণবওতাইঁতে সিহঁতৰ শবদো ময়
শুনিলোঁ সিংহাসনৰ আৰু চাৰি জন্তুৰ আৰু বুঢ়া
লোকবিলাকৰ আগত সিহঁতৰ নবীন গীতৰ নিচিনা

৩ এক গীত গালে। আৰু পৃথিৱীৰপৰা ক্ৰীত সেই
এশ চৌৱাল্লিশ হেজাৰ লোকক্ এতে কোনেও সেই
গীত শিকিব নোৱাৰিলে। যিবিলাক স্ত্ৰী সম্পৰ্ক্কেৰে
৪ আপোনাইতক্ অশুচি কৰা নায় সিহঁত এই। কি
য়নো ইহঁত আদিয়ে আৰু মেচ়ৰ পোৱালি যি কোনো
ঠাইত যায় সেই ঠাইত ইহঁতে তেঁওৰ পশ্চাদ্গা
মী ইহঁত ঈশ্বৰ আৰু মেচ়ৰ পোৱালিক প্ৰতি প্ৰথম
৫ ফল আই মানুহবিলাকৰ মাজৰপৰা ক্ৰীত হয়। সি
হঁতৰ মুখত একো ভণ্ডা পোৱা নহল্ কিয়নো ঈশ্বৰৰ্
৬ সিংহাসনৰ আগত সিহঁত নিৰ্দ্দোষী। পৃথিৱী নি
বাসী আৰু প্ৰতিদেশীয়া মানুহ আৰু বংশ আৰু
ভাষা আৰু লোকবিলাকৰ্ শুনাত অনন্ত শুভবাৰ্ত্তা ঘো
ষণা কৰিবলৈ তহাৰী আৰু ঈশ্বৰলৈ ভয় কৰা আৰু
তেঁওক্ সৎকাৰ কৰা কিয়নো তেঁৰ শোধৰ দণ্ড উপ
৭ গত আছে। আৰু যি স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱী আৰু সাগৰ
আৰু পানীৰ ভুঁড় সৃজিলে তেঁওক্ ভজা এই কথা কওঁ
তা স্বৰ্গৰ মাজত উড়ুয়মান আন্ এক দূতক মই
দেখিলোঁ পাচে বাবেল নামে সেই বৰ্ নগৰ পৰিল২
কিয়নো সি আপোন আতিজ্বলন্ত বেশ্যাবৃত্তি মদত এটা
৮ ই দেশীয়াইহঁতক্ মত্ত কৰিছে এই বাক্য বোলোঁতা
৯ আন্ এক দূত তেঁওৰ পশ্চাদ্গামী হল্। সেই হিংস্ৰ
জন্তুকে আৰু তাৰ্ প্ৰতিমাকে যেদি কোনোএ পূজা কৰে
আৰু কপালত বা হাতত যেদি তাৰ্ সাঁচ লয় তেবে
ঈশ্বৰৰ্ অমিহলি খঙ মদ তেঁওৰ খঙময় বাটীত ৰকা

১০ হয় সেই জল সেই মদ পীয়োঁতা হব আৰু পবিত্ৰ দূতবিলাকৰ আৰু মেচৰ পোৱালিৰ আগৎ জুই
১১ আৰু গন্ধকেৰে তাৰ যাতনা কৰা হব। সিবি লাকৰ যাতানাৰ ধূম সদা সৰ্ব্বক্ষণে ওঠে আৰু যিবি লাকে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ বা তাৰ প্ৰতিমাৰ পূজা কৰে আৰু যি তাৰ নামৰ চিহ্ন গ্ৰহণ কৰে দিনে ৰাতিত্ৰ কেতিয়াও সিহঁতৰ জিৰণি নায় এটাইপাৰি এই বাক্য বোলোঁতা তৃতীয় এক দূত তাৰ পিচৎ গল।
১২ পবিত্ৰ লোকবিলাকৰ সহিষ্ণুতা এই দেখা ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা আৰু খ্ৰীষ্টৎ সজ্ঞাৎ পালোঁতাবিলাক এই
১৩ দেখা। পাচে লিখ এতিয়াৰপৰা যিবিলাক প্ৰভুৎ মৰে সিবিলাক ধন্য আন্যায়ো ইয়াকে কয় কিয়নো সিবিলাক আপোনাৰ কৰ্ম্মৰপৰা জীৰণি পায় আৰু সিবিলাকৰ কৰ্ম্ম সিবিলাকৰ সহবৰ্ত্তী হয় মোৰ কাষৰৎ এই বাক্য বোলোঁতা এক আকাশী বাণি ময় শুনিলোঁ।
১৪ পাচে ময় চালোঁ আৰু দেখা শ্বেতবৰ্ণ এক মেঘ আৰু মূড়ৎ সোনৰ কিৰিটি আৰু হাতৎ চোকা কাচী মানুহৰ পুত্ৰেকৰ নিচিনা সেই মেঘোপবিষ্ট এক পুৰু
১৫ ষক ময় দেখিলোঁ। তোমাৰ কাচী লগায় শস্য দোৱা শস্য দাবৰ বতৰ উপগত হইছে কিয়নো পৃথিবীৰ শস্য পাকিছে সেই মেঘোপবিষ্ট পুৰুষক এটাইপাৰি এই বাক্য বোলোঁতা আৰু মন্দিৰৰপৰা ওলোঁৱা আন
১৬ এক দূতক ময় তাৰ পাচে দেখিলোঁ। তাতে মেঘোপ

বিভু প্ৰভুৱে পৃথিবীত আপোন চোকা কাচী লগালে
আৰু পৃথিবীৰ শহ দোৱা হল।

১৭ তাৰপাচত চোকা কাচী ধৰোঁতা আন এক দূত স্বৰ্গ
১৮ স্থ মন্দিৰৰ পৰা ওলাল। তাৰপাচে জুইৰ ওপৰত
পৰাক্ৰম ধৰোঁতা আন এক দূত যজ্ঞবেদিৰ পৰা ওলাল
আৰু এটা হাঁকি মাৰি সেই দূত চোকা কাচী ধৰোঁতা
প্ৰভুত কলে বোলে পৃথিবীৰ দ্ৰাক্ষাফল পৰিপক্ক হল
এতেকে তোমাৰ চোকা কাচী লগায় পৃথিবীৰ দ্ৰাক্ষাৰ
১৯ থোপা গোটোৱা। তাতে সেই দূতে আপোনাৰ
চোকা কাচী পৃথিবীত লগায় পৃথিবীৰ দ্ৰাক্ষালতাৰ ফল
সাঁচিলে আৰু ঈশ্বৰৰ খঙৰ বৰ দ্ৰাক্ষা যন্ত্ৰত তাক
২০ পেলালে। পাচে নগৰৰ বাহিৰত সেই দ্ৰাক্ষা যন্ত্ৰ
খুন্দা হল আৰু এশ ক্ৰোশ লৈকে ওখত ঘোড়াৰ দন
লৈকে তেজ সেই দ্ৰাক্ষা যন্ত্ৰৰ পৰা ওলাল।

পৰ্ব্ব বৰ আৰু আশ্চৰ্য্য আন এক লক্ষণ মই স্বৰ্গত
১৫ দেখিলোঁ শেষবৰ্ত্তী সাত যন্ত্ৰণা ধৰোঁতা সাত দূতক
মই দেখিলোঁ কিয়নো সেই যাতনাত ঈশ্বৰৰ খঙ পৰ
২ পূৰ্ণ হয়। জুইত মিহলি কাঁচময় এক সাগৰৰ নিচি
না বেহানিয়ো মই দেখিলোঁ আৰু হিংস্ৰ জন্তু আৰু
তাৰ প্ৰতিমা আৰু তাৰ সাঁচ আৰু তাৰ নামৰ শংক
এইবিলাকৰ জয়ী যিবিলাক হয় সিবিলাকে ঈশ্বৰৰ
বীণা হাতত লৈ কাঁচৰ সাগৰৰ ওপৰত থিয় হয়।
৩ আৰু হে সৰ্ব্বশক্তিমান প্ৰভু ঈশ্বৰ তোমাৰ কৰ্ম্ম বৰ
আৰু আশ্চৰ্য্য হে পুণ্যাত্মবিলাকৰ ৰজা তোমাৰ কৰ্ম্ম

পৰমাৰ্থ আৰু সঁচা তোমাক এতি ধৰ্ম্মস্বৰূপ আন্ কো
৪ লো নায় এয়েৰেই হে প্ৰভু তোমালৈ কোনে ভয় নক
ৰিব আৰু তোমাৰ্ নামৰ্ মাহাত্ম্য কোনে নকৰৱ
কিয়নো তোমাৰ ধৰ্ম্দণ্ড দিয়া প্ৰেচিক্ হলে এটাই
দেশীয়া মানুহে আহি তোমাৰ্ আগৎ ভজনা কৰি
ব এই কথা কৈ সিবিলাকে ঈশ্বৰৰ্ সেৱক্ মোশিহৰ্
৫ গীত আৰু মেচৰ্ পোৱালিৰ্ গীত গালে। তাৰ পাচে
মঞ দৃষ্টি কৰিলোঁ আৰু দেখা স্বৰ্গস্থ মন্দিৰ্ সাক্ষ্য
৬ ৰূপ তাম্বু অৰ্থাৎ মেলা হল্ আৰু নিৰ্ম্মল্ আৰু শুক্ল
বৰ্ণ কাপৰে পৰিহিত বুকৎ স্বৰ্ণ গাতিৰে বেছিৎ
সেই সাৎ যন্ত্ৰণা ধৰোঁতা সাৎ দূত মন্দিৰৰ্পৰা
৭ আহিল্। পাচে সেই চাৰি জন্তুবিলাকৰ্ মাজৎ
এক জন্তু সদায় জীয়ৎ ঈশ্বৰৰ্ ক্ৰোধেৰে পৰিপূৰ্ণ
৮ সাৎ স্বৰ্ণ পাত্ৰ সেই সাৎ দূতবিলাকক্ দিলে। আৰু
ঈশ্বৰৰ্ মাহাত্ম্য আৰু পৰাক্ৰমৎ মন্দিৰ ধূমেৰে পূৰ্ণ
হল্ আৰু সেই সাৎ দূতবিলাকৰ্ সাৎ যাতনা যেতি
য়ালৈকে পূৰ্ নহল্ তেতিয়া লৈকে কোনো মন্দিৰৎ
সোমাব নোৱাৰে।—

পৰ্ব্ব তোমোলাক্ যোৱা ঈশ্বৰৰ্ ক্ৰোধৰ পাত্ৰ পৃথিবীৎ
১৬ বাকি দিয়া সেই সাৎ দূতবিলাকক বাক্য বোলোঁতা
২ এক মহাশব্দ মন্দিৰৰ্পৰা মঞ শুনিলোঁ। তাতে
প্ৰথম ব্যক্তি গৈ তাৰ্ পাত্ৰ পৃথিবীৎ ঢালিলে পাচে সেই
হিংস্ৰ জন্তুৰ সাঁচবিশিষ্ট লোক যিবিলাক্ সিহঁতলৈ

প্ৰতিমা পূজা কৰিলে সেই লোকৰ ওপৰৎ বৰ্ গেলা আৰু যাতনা দিয়োঁতা ঘা পড়িল্।—

৩ দ্বিতীয় দূত সাগৰৰ্ ওপৰৎ তেঁওৰ্ পাত্ৰ বাকিলে তাতে সাগৰ মৰা মানুহৰ্ তেজৰ নিচিনা হল্ আৰু সাগৰচৰ্ প্ৰাণী মৰিল্।—

৪ তৃতীয় দূত পানীৰ্ নই আৰু জিৰণীৰ্ ওপৰৎ ৫ তাৰ্ পাত্ৰ বাকিলে তাতে সিহঁৎ তেজ হল্। পাচে পানীৰ্ দূতৰ্ এই কথা ময় শুনিলোঁ হে বৰ্ত্তমান ভূত ভবিষ্যৎ প্ৰভু তুমি এনে শোধি কৰিছা এই নিকোনে তুমি পৰমাৰ্থিক্ স্বৰূপ কিয়নো সিবিলাকে পুণ্যবন্ত ৬ লোক্ আৰু আচাৰ্য্যবিলাকৰ্ তেজপাত কৰিলে আৰু সিহঁতক্ তুমি তেজ পীয়াইছা কিয়নো সিহঁৎ তা দ্যা ৭ গ্য। পাচে যজ্ঞভেটিৰপৰা আৰু এক পুৰুষৰ্ কথা ময় শুনিলোঁ হে প্ৰভু ঈশ্বৰ সৰ্ব্বশক্তিমন্ত এই হয় তোমাৰ শোধি সঁচা আৰু পৰমাৰ্থ।—

৮ পাচে চতুৰ্থ দূতে সূৰ্য্যৰ্ ওপৰ আপোনাৰ পাত্ৰ বাকিলে তাতে জুইৎ মানুহবিলাকক্ পুড়িবলৈ পৰা ৯ ক্ৰম তেঁওক্ দিয়া হল্। তাতে অতি তাপৎ মানুহ পোড়া হল্ আৰু এই এটাই আঘাতৰ্ ওপৰৰ্ পৰাক্ৰম ধৰোঁতা ঈশ্বৰৰ্ নামৰ্ নিন্দা সিবিলাকে কৰিলে আৰু তেঁওৰ্ মাহাত্ম্য প্ৰৌচিক্ কৰিবলৈ পৰামনন নকৰিলে।—

১০ পাচে পঞ্চম দূতে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ্ সিংহাসনৎ আপোন পাত্ৰ বাকিলে তাতে তাৰ ৰাজ্য অন্ধকাৰময়

হল্ আৰু লোক ব্যথিৎ হৈ আপোন জিবা কামোড়ি
১১ লে আৰু সিবিলাকৰ বিষ আৰু ঘাৰ্ নিমিত্তে স্বৰ্গৰ্
ঈশ্বৰৰ্ নিন্দা কৰিলে আৰু আপোন কৰ্ম্মাৰ্থে পৰা
মনন নকৰিলে ।—

১২ পাচে ষষ্ঠ দূতে ফৰাত নামে মহানদীৰ ওপৰৎ আ
পোন পাত্ৰ বাকিলে তাতে বেলি ওলোৱাৰ ফালৰ্
ৰজাবিলাকৰ্ বাট যুগুৎ হবৰ নিমিত্তে তাৰ্ পানি
১৩ শুকায় গল্ । নাগৰ মুখৰপৰা আৰু হিংস্ৰ জন্তুৰ
মুখৰপৰা আৰু মিছা আচাৰ্য্যৰ মুখৰপৰা ওলোৱা
ভেকুলিৰ নিচিনা তিনি অশুচি আত্মাক্ মই দেখিলোঁ ।
১৪ সিহঁৎ সৰ্ব্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ সেই মহাদিনৰ ৰণৰ
নিমিত্তে ৰজাবিলাকক্ গোটাবলৈ পৃথিবী আৰু সৰ্ব্ব
জগতৰ ৰজাবিলাকৰ্ ওচৰগামী অলৌকিক কৰ্ম্ম
১৫ কৰোঁতা ভূতবিলাকৰ্ আত্মাবিলাক । দেখা যেনে চোৰ্
আহে তেনে মই আহোঁ সেই জন ধন্য যি পৰ দিয়ে
আৰু আপোন কাপৰ ৰাখে যি নাঙ্গট হৈ নফুৰে
১৬ আৰু লোকবিলাকে তাৰ্ অপমান নেদেখে । এব্ৰি
যাতেৰে হাৰমগিদন নামে প্ৰসিদ্ধ এক ঠাইৎ তেওঁ
সিবিলাকক্ গোটালে ।—

১৭ পাচে সপ্তম দূত আকাশৎ আপোন পাত্ৰ বাকিলে
তাতে সাঙ্গ হইছে এই বাক্য বোলোঁতা এক মহাশব্দ
১৮ স্বৰ্গীয় মন্দিৰস্থ সিংহাসনৰপৰা ওলাল । পাচে
বিদুলি চমকহঁতে আৰু শব্দহঁতে মেঘগাজনিহঁতে
আৰু পৃথিবীৰ ওপৰৎ মানুহ হোৱাৰেপৰা যিৰূপ

ভূঁইকম্প হোৱা নায় সেইকুৰ বৰ আৰু ঘোৰ ভূঁইকম্প
১৯ হল। আৰু সেই বৰ নগৰ তিনি ভাগে বিভক্ত
হল আৰু দেশীয়াহঁতৰ নগৰবিলাক পড়িল আৰু
ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰত্যেক ক্ৰোধৰূপ মদেৰে পূৰ্ণ বাটী
মহাবাবেলক দিয়া কাৰণে সেই নগৰ ঈশ্ব
২০ ৰৰ স্মৰণত পড়িল। পাচে প্ৰতি দ্বীপৰ পলাল
আৰু পৰ্ব্বতহঁত আৰু পোৱা নহল আৰু মানুহৰ
ওপৰত স্বৰ্গৰ পৰা এক মোন পৰিমাণে অতিশয়
২১ শিল বৰষিলে। সেই শিলাবৰষুণত জাত ঘা
তনা অতি বৰ তন্নিমিত্তে সেই শিলত লোকে ঈশ্ব
ৰক নিন্দা কৰিলে।—

পৰ্ব্ব সেই সাত পাত্ৰ বাহোঁতা সাত দূতবিলাকৰ মাজত
১৭ এক দূত আহি মোৰ সৈতে এই কথা কলে বোলে এথে
লৈ আহা পৃথিবীৰ ৰজাবিলাক যি বেশ্যায় সৈতে
কুকৰ্ম্ম কৰিলে আৰু যি বেশ্যাবৃত্তি মদে পৃথিবীনিবা
সিহঁত মত্ত হল তালেমান পানীৰ ওপৰত বহোঁতা সেই
৩ বেশ্যাৰ দণ্ড তোমাক মই দেখুৱাম। তাতে তেঁও
আত্মাৰে মোক বননৈ লৈ গল তাতে নিন্দাসূচক না
মেৰে সৰ্ব্বাঙ্গ পূৰ্ণ সাত মূৰ আৰু দহ শৃঙ্গযুক্ত সি
ন্দুৰবৰ্ণ এক হিংস্ৰ জন্তুৰ ওপৰত উপবিষ্টা এজনী
৪ স্ত্ৰীক মই দেখিলোঁ। সেই স্ত্ৰী বেঙুনীয়া আৰু
সিন্দুৰবৰ্ণ বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিতা আৰু স্বৰ্ণ আৰু মণি
আৰু মুক্তাৰে অলঙ্কৃতা আৰু তাইৰ হাতত মুকলীয়া
৫ বেশ্যাবৃত্তিৰ ঘৃণাকৰ্ম্মেৰে আৰু মলেৰে পূৰ্ণ এক

স্বৰ্ণবাটী আৰু গূঢ়বিষয় মহাবাবেল্ বেশ্যাহঁতৰ্
আৰু পৃথিবীৰ্ ঘৃণাৰ্হ কৰ্ম্মৰ্ মাক্ এই নাম তাইৰ্
৬ কপালত লেখা আছিল্। পাচে পবিত্ৰ লোকবি
লাকৰ্ আৰু যিশুৰ সাক্ষীহঁতৰ্ তেজেৰে মত্তা সেই
স্ত্ৰীক্ মই দেখিলোঁ আৰু তাইক্ দেখি মহা আশ্চ
৭ ৰ্য্যেৰে আশ্চৰ্য হলোঁ। সেই দূতে মোক কলে
আশ্চৰ্য্য কিয় মানিছা সেই স্ত্ৰীৰ আৰু সাত মূড়
আৰু দহ শিঙ্গযুক্ত তাৰ্ বাহন্ সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ্
৮ গূঢ় অৰ্থ তোমাক মই কম্। যি হিংস্ৰ জন্তু তুমি
দেখিছা সেই জন্তু আছিল্ আৰু এতিয়া নায় আৰু
অতলস্পৰ্শ গাঁতৰপৰা উঠিব আৰু বিনাশলৈ যাব
আৰু পৃথিৱী নিবাসী যিসকল মনুষ্যৰ নাম জগতৰ্
মূল্ কৰিবৰেপৰা জীৱনৰ। পুথিত লিখিত নহয় তি
মান্ মানুহ সেই অতীত অবৰ্ত্তমান বৰ্ত্তমান জন্তুক দে
৯ খি বিস্ময় মানিব। বিবেচিত যি মন তাক্ এই দেখা
সেই সাত মূড় সেই স্ত্ৰী অধিষ্ঠিত সাত পৰ্ব্বত হয়।
১০ আৰু সাত ৰজাও হয় সিহঁতৰ মাজৰ্ পাঁচটা পড়িল্
এজন বৰ্ত্তমান আৰু এজন এতিয়া নায় কিন্তু হলে
১১ তাক্ কিছুকাল্ থাকিব লাগিব। যি হিংস্ৰ জন্তু
আছিল আৰু এতিয়া নাই সেই অষ্টম আৰু সেই
১২ সাতৰপৰা ওপজা আৰু সমূলে নাশে যাব। যি দহ
শিঙ্গ তুমি দেখিছা সি এতিয়া অপ্ৰাপ্ত ৰাজ্য দহ ৰজা
কিন্তু সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ সৈতে একদণ্ড সিহঁতে ৰজাৰ
১৩ নিচিনা পৰাক্ৰম পাব। ইহঁতৰ এক মন আৰু আ

পোন পৰাক্ৰম আৰু বল্ সেই হিংস্ৰ জন্তুক দিব।
১৪ এই এটাই মেচৰ্ পোৱালিএ সৈতে ৰণ কৰিব আৰু
মেচৰ পোৱালিএ সিহঁতক পৰাস্ত কৰিব কিয়নো
তেঁও প্ৰভুহঁতৰ প্ৰভু আৰু ৰজাহঁতৰ ৰজা আৰু তেঁ
ওৰ লগৰিয়াহঁৎ নিযোজিত আৰু মনোনীত আৰু
১৫ বিশ্বাসী। তেঁও মোৎ কলে যত বেশ্যা অধিষ্ঠিতা
যি পানি তুমি দেখিছা সেই পানি লোকহঁতে আৰু জু
১৬ মহঁতে আৰু দেশীয়াহঁতে আৰু ভাষিহঁতে। হিংস্ৰ
জন্তুৰ ওপৰিস্ যি দহ শিঙ তুমি দেখিছা সিহঁৎ
বেশ্যাক্ ঘিনাব আৰু তাইক্ অনাথা আৰু নাঙ্গট ক
ৰিব আৰু তাইৰ মঙহ খাব আৰু তাইক্ জুইৎ পু
১৭ ড়িব। কিয়নো আপোন ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰিবলৈ ঈশ্বৰৰ্
কথা পূৰ্ণ হোৱা লৈকে একবাক্যতা কৰিবলৈ আৰু
আপোন ৰাজ্য সেই হিংস্ৰ জন্তুক্ দিবলৈ ঈশ্বৰে সি
১৮ হঁতৰ্ মনৎ দিছে। যি স্ত্ৰীক্ তুমি দেখিছা সেই
পৃথিবীৰ্ ৰজাহঁতৰ্ ওপৰৎ কৰ্ত্তৃত্বকাৰি সেই মহা
নগৰ্।—

পৰ্ব্ব এই এটাইৰে পাচৎ স্বৰ্গৰপৰা অধোগামী বৰ্
১৮ পৰাক্ৰম ধৰোঁতা আন্ এক দূতক্ মই দেখিলোঁ
২ তাৰ্ কান্তিৰে পৃথিবী দীপ্তিময় হল্। সেই দূতে অ
তি ঘোৰ্ শব্দ কৰি এটাইপাৰি কলে যি মহাবাবেল
পৰিল পৰিল্ আৰু ভূতহঁতৰ্ বসতি আৰু সদৌ
অশুচি আত্মাৰ আশ্ৰয় আৰু সদৌ অশুচি ঘৃণাৰ্হ
৩ পক্ষিৰ্ সজা হৈছে। কিয়নো তাৰ্ জ্বলন্ত বেশ্যা

বৃত্তিৰূপ মদ এটাই দেশীহঁতে পীছে আৰু পৃথিবীৰ
ৰজাহঁতে সিএ সৈতে লগ লৈছে আৰু তাৰ সুভক্ষোৰ
৪ বাহুল্যেৰে পৃথিবীৰ মহাজনহঁৎ ধনবন্ত হল্ । হে
মোৰ্ লোকহঁৎ তাৰ্ মাজৰপৰা বাজলৈ যোৱা যেন্
তোমোলোক তাৰ্ পাপৰ ভাগী নোহোৱা আৰু তাৰ
৫ যাতনা নোপোৱা   কিয়নো তাৰ্ পাপে স্বৰ্গ চোয় আৰু
৬ ঈশ্বৰে তাৰ্ অপৰমাৰ্থিক স্মৰে ।   সি তোমাক্
যি দিছে তদনুযায়ী প্ৰতিফল্ তাক্ দিয়া তাৰ্ কৰ্ম্মানু
যায়ী দ্বিগুণ ফল্ তাক দিয়া সি যি পাত্ৰ ভৰিছে তাক
৭ প্ৰতি সেই পাত্ৰ দ্বিগুণ পূৰোৱা ।   সি যিমান আ
পোন গৌৰৱ কৰিছে আৰু সুভোজন কৰিছে তিমান
যাতনা আৰু দুঃখ তাক দিয়া কিয়নো ময় ৰাণীৰ নি
চিনা বহোঁ আৰু বিধৱা নোহোঁ আৰু একো দুঃখ নে
৮ দেখিম্ এই কথা সি কয় এয়েৰেই মৃত্যু আৰু শোক
আৰু আকাল এইং আঘাত এদিনা তাৰ্ ওপৰলৈ
পড়িব আৰু সেই জুইৎ এটাই পোড়া হব কিয়নো
তাৰ্ দণ্ড দিয়োঁতা প্ৰভু ঈশ্বৰ শক্তিমান এইং বাক্য
বোলোঁতা আন এক শব্দ ময় স্বৰ্গৰপৰা শুনিলোঁ ।
৯ পৃথিবীৰ যি ৰজাহঁৎ সিএ সৈতে বেশ্যাগমন কৰিছে
আৰু সুখভোগ কৰিছে সিহঁতে তাক্ পোড়াৰ ধোঁৱা
১০ দেখি তাৰ যাতনা ভয়ৎ নিলগৎ থিয় হই তাৰ
অৰ্থে বিনাব আৰু হায়ং কৰি হুলিব হায় সি মহান
গাৰ বাবেল হায় পৰাক্ৰমযুক্ত নগৰ কিয়নো একে

১১ স্বৰ্গে তোমাৰ দণ্ড হুইছে পৃথিৱীৰ বণিয়াইঁতো তা
ৰৈল কান্দিব আৰু বিনাব কিয়নো কোনেও সিইঁতৰ বে
১২ হানি নিকনে অৰ্থাৎ সোন ৰূপ মণি মুক্তা তাও কাপৰ
বেঙেনা বৰ্ণ আৰু বেমনা আৰু সিন্দুৰবৰ্ণ কাপৰ
আৰু এটাই সুগন্ধ কাঠ আৰু হস্তিদন্তৰ এটাইবিধ
পাত্ৰ আৰু আতিবহুমূলীয়া কাঠৰ আৰু পিতলৰ
আৰু লোৰ আৰু মৰ্ম্মৰ শিলৰ এটাইবিধ পাত্ৰ আৰু
১৩ দাৰুচিনি আৰু সুগন্ধি দ্ৰব্য আৰু গন্ধৰস আৰু ল
বান আৰু মদ আৰু তেল আৰু মিৎগুৰি সুজি
আৰু গোম আৰু পশু আৰু মেচ আৰু ঘোড়া আৰু
১৪ ৰথ আৰু গোলাম আৰু মানুহৰ আত্মা। যি
ফল তোমাৰ মনে বাঞ্ছিলে সেই ফল তোমাৰ ওচৰৰ
পৰা গল আৰু সুস্বাদু আৰু উত্তম যিবিলাক বেহানি সেই
এটাইও তোমাৰপৰা গল আৰু তাক তুমি কে
১৫ তিয়াও নেপাবা। এই এটাই বেহানিৰ যি মহাজ
নইঁৎ তদ্দ্বাৰা ধনৱন্ত হল সিইঁতে কান্দি আৰু হাহা
১৬ কাৰ কৰি আৰু হায়২ সেই তাও কাপৰ আৰু বেঙে
নীয়া আৰু সিন্দুৰীয়া বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত আৰু সোন
আৰু মণি আৰু মুক্তাৰে অলঙ্কৃত মহানগৰ কি
য়নো এক দণ্ডে এনে মহাধনৰ ক্ষয় হুইছে এই কথা কৈ
১৭ তাৰ যাতনা ভয়ৎ দূৰৈৎ থিয় হব। আৰু জাহাজ
হঁতৰ সদৌ কৰ্ত্তা আৰু জাহাজস্থ যিমান মানুহ আৰু
হাজৰ খয়াইঁৎ আৰু সাগৰ বাটে যিমান লোকে
১৮ বেহা কৰে সিইঁৎ দূৰৈৎ থিয় হল। আৰু তাৰ

পোড়াৰ ধূম দেখি কান্দি কলে এই বৰ্ নগৰৰ্ তুল্য
১৯ কোন নগৰ। আৰু কান্দোতা আৰু বিনওঁতা হৈ
আৰু তাৰ্ বৰ্ ভগনৰ নিকোনে বৰ্ যি নগৰৎ সাগ
ৰত জাহাজৰ্ এটাই কৰ্ত্তাহঁত ধনীগত আছিল হায়২
সেই নগৰ্ কিয়নো এক দণ্ডে সি নৰশূন্য হৈছে এই
কথা কৈ সিহঁতে আপোনা২ মূৰৰ্ ওপৰৎ ধূলা পেলা
২০ লে আৰু কান্দিলে। হে স্বৰ্গ আৰু সাধু পাঁচনিহঁত আৰু
আচাৰ্য্যহঁত তোমোলাকে তাৰ্ ওপৰৎ আনন্দ কৰা
কিয়নো তোমোলাকে যি হিংসা পাইছা তাৰ প্ৰতিফল
২১ ঈশ্বৰে তাক দিছে সেই মহানগৰ্ বাবেল বৰ্ বলৎ
এনেকৈ তলৎ পৰা হব আৰু কেতিয়াও পোৱা নেযাব।
২২ আৰু বীণা বওঁতা আৰু বাদ্যবওঁতা আৰু বাঁহী বওঁতা
আৰু তুৰী বওঁতাহঁতৰ শবদ কেতিয়াও তোমাৰ মা
জৎ শুনা নেযাব আৰু যি কোনো বিধি কৰ্ম্ম কৰে এনে
কোন কৰ্ম্ম কৰোঁতাও তোমাৰ মাজৎ পোৱা নেযাব
২৩ আৰু জাঁতৰ্ শব্দ তোমাৰ মাজৎ শুনা নহব। আৰু
চাকিৰ পোহৰ তোমাৰ মাজৎ দেখা নহব আৰু বৰ্
আৰু কন্যাৰ শবদ তোমাৰ মাজৎ শুনা নহব কিয়নো
পৃথিবীৰ বৰ্ মানুহহঁত তোমাৰ মহাজন আছিল্
আৰু তোমাৰ মায়াৎ সৰ্ব্বদেশীহঁত ভুমি জিল্ এক
বলী দূতে তদনন্তৰ বৰ্ জাঁতৰ নিচিনা এক শিল লৈ
২৪ এই কথা কৈ সাগৰৎ পেলালে। আচাৰ্য্য আৰু
সাধুলোক আৰু পৃথিবীৎ যিমান লোক হত আছিল্
সেই এটাই লোকহঁতৰ তেজ তাৰ্ মাজৎ পোৱা
গল্।—

পর্ব্ব হালিলুয়া ত্রাণ আৰু মাহাত্ম্য আৰু পৰাক্রমৰ শ্লাঘা
১৯ প্রভু আমাৰ ঈশ্বৰৰ হোক্ কিয়নো তেঁওৰ ন্যায় সঁচা
আৰু স্বৰূপ কিয়নো যি বৰ্ বেশ্যায় আপন নষ্ট কর্ম্মে
ৰে পৃথিবী নষ্ট কৰিলে সেই বেশ্যাক তেঁও দণ্ড দিছে
আৰু তাৰ্ হাতে দত্ত স্বসেৱকৰ্ ৰবিৰ প্রতিফল্ দি
ছে এই বাক্য বোলোঁতা স্বর্গস্থ ভালেমান লোকৰ এই
৩ বৰ্ শব্দ ময় সেই এটাইৰ পাঠং শুনিলোঁ। আৰু সি
হঁতে আৰুও কলে হালিলুয়া আৰু তেঁওৰ ধূম সদা ও
৪ ঠে। পাচে সেই চব্বিশ বুঢ়া আৰু চাৰি জন্তু আমিন
হালিলুয়া এই কথা কৈ উবুড়ি যায় সিংহাসনোপবিষ্ট
৫ ঈশ্বৰক ভজিলে। হে তেঁওৰ এটাই সেৱকহঁৎ আৰু
সৰু বৰ্ আদি যিমান লোক তেঁওক ভয় কৰে তোমো
লাকে আমাৰ ঈশ্বৰলৈ স্তুতি কৰা এই বাক্য বোলোঁতা
৬ এক শব্দ সিংহাসনৰপৰা ওলাল। হালিলুয়া কিয়নো
প্রভু ঈশ্বৰ সর্ব্বশক্তিমান ৰাজ্য কৰে আহা আমি
৭ হর্ষিত হোঁ আৰু আনন্দ কৰোঁ আৰু তেঁওৰ্ মাহাত্ম্যৰ
শ্লাঘা কৰোঁ কিয়নো মেচৰ পোৱালিৰ বিবাহ উপগত
হইছে আৰু তেঁওৰ ভার্য্যায় আপোনাক সাজসজ্জ কৰি
ছে এই বাক্য বোলোঁতা মহাজুমৰ আৰু ভালেমান
পানীৰ আৰু আতিশয় মেঘগাঁজনিৰ নিচিনা শব্দ
৮ ময় শুনিলোঁ। পাচে তাক প্রতি দিয়া হল্ যেন্ তেঁও
তাও নির্ম্মল বগা বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰাল্বিত হয় কিয়নো সেই
৯ ভাও কাপৰ সাধুলোকবিলাকৰ পৰমার্থ। পাচে সি
মোং কলে লিখা যিবিলাক মেচৰ পোৱালিৰ্ বিবা

হব্ ৰাত্রি ভোজনলৈ নিমন্ত্রিত আছে সিহঁত ধন্য।
১০ আৰু সি মোক কলে এই ঈশ্বৰৰ সঁচা কথা তাতে তেওঁ
ওক্ পুজিবলৈ মই তেওঁৰ্ ভৰিত পৰিলোঁ আৰু সি
মুলিলে সাৱধান হয়াক্ নকৰিবা মই তোমাৰ্ সহভৃ
ত্য আৰু যিশুৰ প্ৰমাণ ধৰোঁতা তোমাৰ্ ভায়হঁতৰ্ মা
জত এজন তুমি ঈশ্বৰ ভজা কিয়নো যিশুবিষয়ক প্ৰমাণ
১১ আচাৰ্য্যবাক্যৰ জীৱাত্মা। পাচে মই স্বৰ্গৰ দ্বাৰ মেলা
দেখিলোঁ আৰু দেখা বগাবৰ্ণ এটা ঘোড়া আৰু তদাৰূ
ঢ়ৰ নাম বিশ্বাসী আৰু সঁচা আৰু পৰমাৰ্থ কৰি তেওঁ
১২ দণ্ড আৰু ৰণ কৰে। তেওঁৰ চকু জুইৰ্শিখাৰ নিচিনা
তাৰ্ মূৰত ভালেমান কিৰিটি আৰু আপোন বিনা
কোনেও যিহক নেজানে এনে এক নাম তাৰ লিখিত আ
১৩ ছিল। তেওঁ তেজত তুবিত এক বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত
আছিল আৰু তেওঁৰ নাম ঈশ্বৰৰ বাক্য প্ৰসিদ্ধ আৰু
তাও বগাবৰ্ণ নিৰ্ম্মল বস্ত্ৰেৰে বস্ত্ৰান্বিত শ্বেত ঘোড়াৰূঢ়
১৪ স্বৰ্গস্থ সৈন্যহঁত তেওঁৰ পশ্চাত গৈছিল। আৰু দেশীয়া
হঁতক্ তলোৱালেৰে মাৰিবলৈ তেওঁৰ মুখৰ পৰা চো
১৫ কা এক দ্বিধাৰ তলোৱাৰ ওলাল। আৰু তেওঁ সিহঁতক
লোৰ দণ্ডেৰে কৰ্তৃত্ব কৰিব আৰু সৰ্ব্বশক্তিমান ঈশ্বৰৰ্
১৬ আতিযাত আৰু চণ্ডতাৰূপ দ্ৰাক্ষা যন্ত্ৰ তেওঁ গৰকে। আৰু
ৰজাহঁতৰ্ ৰজা আৰু প্ৰভুহঁতৰ প্ৰভু এই নাম তেওঁৰ
১৭ বস্ত্ৰ আৰু তেওঁৰ কৰঊনত লিখিত আছে। পাচে সূৰ্য্য
স্থিত এক দূতক্ মই দেখিলোঁ আৰু স্বৰ্গৰ্ মাজত উড়ী
য়মান এটাই চৰাইবিলাকক্ তেওঁ ওৰিমাৰি মুলিলে

ৰজাহঁতৰ মঙহ আৰু সেনাপতিহঁতৰ মঙহ আৰু
১৮ পৰাক্ৰমিহঁতৰ মঙহ আৰু ঘোড়াহঁতৰ আৰু তদাৰুঢ়
হঁতৰ মঙহ আৰু অনিৰ্ব্বন্ধ বন্ধ সৰু বৰ প্ৰভৃতি এ
টাইৰে মঙহ খাবলৈ তোমোলাক আহা ঈশ্বৰৰ
১৯ মহাভোজনৰ নিকোনে একত্ৰ হোৱা। পাচে সেই
হিংস্ৰ জন্তুকে আৰু পৃথিবীৰ ৰজাহঁতকে আৰু
সিহঁতৰ সৈন্যহঁতকে সেই ঘোড়াৰুঢ় পুৰুষ আৰু
তাৰ সৈন্যে সৈতে ৰণ কৰিবলৈ গোট খাবৰ ময়
২০ দেখিলোঁ আৰু সেই জন্তু ধৰা গল আৰু যি আশ্চৰ্য্য
কৰ্ম্মেৰে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ চিহ্ন ধৰোঁতা লোকহঁতক
আৰু তাৰ প্ৰতিমা পুজকহঁতক সি বঞ্চে সেই তাৰ
আগৎ আশ্চৰ্য্য কৰ্ম্ম কৰোঁতা মিচা আচাৰ্য্যো তাৰ
২১ লগৎ ধৰা গল। এই দুই জীৱৎ জ্বই সুগন্ধক পুৰ্
লিৎ জুই সাগৰৎ পেলোৱা হল। আৰু অৱশেষ যি
বিলাক সিহঁত অশ্বোপবিষ্ট পুৰুষৰ মুখৰপৰা ওলোঁ
ৱা তলোৱালেৰে মৰা গল আৰু এটাই চৰাইহঁৎ
সিহঁতৰ মঙহেৰে তৃপ্ত হল।—

পৰ্ব্ব পাচে অতলস্পৰ্শ খাৱৈৰ জাপ ধৰোঁতা হাতৎ মহা
২০ শৃংখল ধৰোঁতা স্বৰ্গৰপৰা অৱৰোহী এক দূতক ময়
২ দেখিলোঁ। সেই নাগ অৰ্থাৎ পাপাত্মা আৰু শয়
তান নামেৰে সেই বৃদ্ধ সৰ্পক সেই দূতে ধৰি এহেজাৰ
৩ বৎসৰ লৈকে বদ্ধ কৰি বাখিলে। আৰু তাক
অতলস্পৰ্শ খাৱৈৎ পেলালে আৰু সি হেজাৰ বৎসৰ
পূৰ নহলে এটাই দেশীয়াহঁতক নবঞ্চে এই নিকোনে

তাক্ বন্ধ কৰি ৰাখিলে আৰু তাৰ্ ওপৰৎ মোহৰ্ মাৰিলে তাৰ পাচে অল্পকাললৈ সি মুকলি কৰা হল্।
৪ পাচে ময় সিংহাসনহঁতক্ দেখিলোঁ আৰু লোকহঁতে তাৰ্ ওপৰৎ বহিল্ আৰু সিহঁতক্ শোধশক্তি দিয়া
৫ হল্। যিশুৰ্ প্ৰমাণ দিয়াৎ আৰু ঈশ্বৰৰ্ কথা প্ৰৌচিক্ কৰাৎ যিবিলাকৰ্ মূড় কটা গৈছিল্ আৰু যিবিলাকে সেই হিংস্ৰ জন্তুৰ্ বা তাৰ্ প্ৰতিমাৰ্ পূজা কৰা নায় আৰু যিবিলাক্ আপোনাৰ কপালৎ বা হাতৎ তাৰ্ সাঁচ লোৱা নায় সিহঁতৰ্ আত্মাহঁতক্ ময় দেখিলোঁ আৰু সিহঁৎ হেজাৰ্ বৎসৰ্ লৈকে খ্ৰীষ্টে সৈতে
৬ কাল্যাপন কৰিলে আৰু ৰাজ্য কৰিলে। কিন্তু সেই হেজাৰ বৎসৰ্ নচুকালৎ অৱশেষ মৃতহঁতে জীৱন নেপালে এই প্ৰথম পুনৰুত্থান প্ৰথম পুনৰুত্থানৎ যাৰ্ আধিপত্য আছে সি ধন্য আৰু সাধু এতাদৃশ লোকহঁতৰ ওপৰৎ দ্বিতীয় মৃত্যুৰ একো পৰাক্ৰম নায়
৭ কিন্তু সিহঁৎ ঈশ্বৰ আৰু খ্ৰীষ্টৰ যাজক্ হব আৰু তেঁৱে সৈতে এহেজাৰ্ বৎসৰ্ লৈকে ৰাজ্য কৰিব।
৮ সেই হেজাৰ্ বৎসৰ্ গ'ল শয়তানে আপোন বন্দিশালৰপৰা মুকলি কৰা হব সাগৰৰ্ বালুকাৰৎ সংখ্যা পৃথিবীৰ চাৰিদিগৰ এটাই দেশীহঁতক্ অৰ্থাৎ গোগ আৰু মাগোগৰ বঞ্চনা কৰিবলৈ আৰু ৰণলৈ
৯ গোটাবলৈ সি যাব আৰু সিহঁৎ পৃথিবীৰ বহলৰ ওপৰৎ গল্ আৰু সাধুলোকহঁতৰ সেনাক্ আৰু প্ৰিয় নগৰৰ্ চাৰিওফালে বেঢ়িলে আৰু স্বৰ্গৰপৰা ঈশ্বৰৰ

১০ পৰাই জুই পড়ি সিহঁতক্ খালে। আৰু যি জুই
আৰু গন্ধকময় সাগৰৎ সেই হিংস্র জন্তু আৰু
মিচা আচাৰ্য্য থাকে তাতে সিহঁতৰ বঞ্চক্ শয়তান
পেলোঁৱা হল্ আৰু সিহঁতে ৰাত্রিন্দিৱা সৰ্ব্বক্ষণে
১১ যাতনা পাব। পাচে শ্বেতবৰ্ণ বৰ্ এক সিংহাসন
আৰু তদুপবিষ্ট পুৰুষক্ ময় দেখিলোঁ যাৰ্ মুখৰপৰা
পৃথিবী আৰু স্বৰ্গ পলাল্ আৰু সিহঁতৰ ঠাইৰ
১২ বতৰা পোৱা নগল। সিংহাসনাগে দণ্ডায়মান
সৰু বৰ্ পুভৃতি এটাই মৃতহঁতক্ ময় দেখিলোঁ। আৰু
পুথিহঁৎ মেলা হল্ পাচে আন এক পুথি সেই জীৱন
নামে পুথি তাকো ময় দেখিলোঁ আৰু সেই এটাই
পুথিৎ যি লিখিৎ আছিল্ তাৰপৰা স্বক্রিয়াং কৰ্ম্মানু
১৩ সাৰে মৃতকহঁতক্ কৰা শোধি হল্। আৰু সাগৰে
স্বমধ্যস্থ মৃতহঁতক্ এড়ি দিলে আৰু মৃত্যু আৰু নৰক্
স্বস্বমধ্যস্থ যাৱৎ লোকক্ এড়ি দিলে আৰু স্বক্রিয়াং
১৪ কৰ্ম্মানুসাৰে গায়পুতি শোধি কৰা হল। পাচে
জুইসাগৰৎ মৃত্যু আৰু নৰক্ পেলোৱা হল্ এই
১৫ দ্বিতীয় মৃত্যু। আৰু জীৱন পুথিৎ যাৰ্ নাও লেখা
নায় সিও জুই সাগৰৎ পেলোৱা গল্।—

পৰ্ব্ব পাচে নবীন স্বৰ্গ আৰু নবীন পৃথিবীক্ ময় দেখিলোঁ
২১ কিয়নো পুথম স্বৰ্গ আৰু পুথম পৃথিবী বৈ গৈছিল্ আৰু
২ সাগৰ নাচিল্। পাচে যেনে বৰাৰ্থে কন্যা ভূষিতা হয়
তেনে ঈশ্বৰৰ সাক্ষাৎ অৰ্থাৎ স্বৰ্গৰপৰা অৱৰোহী
সেই শুদ্ধ নগৰ্ অৰ্থাৎ নবীন যিৰূশালমক্ ময়

৩ দেখিলোঁ। দেখা ঈশ্বৰৰ তাম্বু মনুষ্যহঁতৰ লগৎ
আছে আৰু সিহঁতে সৈতে তেঁও থাকিব সিহঁৎ তল্লোক্
হব আৰু ঈশ্বৰে স্বয়ং তন্সৰী হই সিহঁতৰ ঈশ্বৰ
৪ হব আৰু সিহঁতৰ্ চকুৰপৰা ঈশ্বৰে এটাই পানী মচিব
আৰু তৎপৰ্ মৃত্যু বা শোক বা ক্রন্দন বা বিষ নহব
কিয়নো পূর্ব্ব বিষয় বৈ গৈছে স্বর্গৰপৰা এই বাক্য বোলোঁ
৫ তা এক মহা শব্দ ময় শুনিলোঁ। পাচে সেই সিংহাসনো
পবিত্র প্রৰুষে হুঁলিলে দেখা ময় এটাই বেহানিক নবী
ন কৰোঁ আৰু তেঁও মোক্ হুঁলিলে লিখা কিয়নো এই
৬ কথা সঁচা আৰু বিশ্বাস্য। আৰু তেঁও কলে সাঙ্গ
হইছে ময় ক আৰু ক্ষ আদি আৰু অন্ত যি তৃষিৎ
৭ তাক্ ময় জীৱনৰূপ নইৰ পানী বিনামোলে দিম্। যি
জয় কৰে সি এটাই দ্রব্যৰ অধিকাৰী হব আৰু ময়
৮ তাৰ্ ঈশ্বৰ হম্ আৰু সি মোৰ্ পো হব। কিন্তু
ভয়ার্ত্ত আৰু অপ্রত্যয়ী আৰু ঘৃণার্হ আৰু বধী কৰোঁ
তা আৰু লুম্পট আৰু মায়াবী আৰু দেওর্চ্চক আৰু এ
টাই মিছলীয়া এই এটাইৰে অধিকাৰ জুই আৰু গ
ন্ধকেৰে প্রজ্বলিৎ সাগৰৎ হব সে দ্বিতীয় মৃত্যু।
৯ পাচে সি সাৎ অন্তিম আঘাতেৰে পূর্ণ সাৎ পাত্র
ধৰোঁতা সাৎ দূতৰ মাজৎ এক দূত আহি ময়ে
সৈতে কথা কৈ হুঁলিলে এখেলে অহো মেচৰ
পোৱালিৰ্ জায়া অর্থাৎ কন্যা তোমাক্ মম দেখু
১০ ৱাম্। তেতিয়া আত্মাৎ তেঁও মোক্ এক বৰ্

আৰু ওখ পৰ্ব্বতলৈ লৈ গৈ স্বৰ্গৰপৰা অৰ্থাৎ ঈশ্বৰৰ
১১ পৰা অৱৰোহী অথচ ঈশ্বৰৰ তেজবিশিষ্ট অথচ মুটি
কৰ নিচিনা নিৰ্ম্মল সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ নিচিনা অৰ্থাৎ
১২ বহুমূল্য শিলৰ নিচিনা দীপ্তিমান্ আৰু বৰ আৰু ওখ
গড়েৰে বেষ্টিৎ আৰু পূৰ্ব্বফালে তিনি দুৱাৰ উত্তৰ্ ফালে
তিনি দুৱাৰ দক্ষিণ ফালে তিনি দুৱাৰ পশ্চিম ফালে তিনি
১৩ দুৱাৰ এই ৰূপে বাৰে দুৱাৰযুক্ত আৰু সেই এটাই দুৱা
ৰৎ নিযুক্ত বাৰে দূত আৰু তদুপৰে বাৰে নাম লি
খিৎ সেই নাম য়িশ্ৰএলৰ সন্ততিহঁতৰ্ বাৰে ফৈ
দৰ নাম এতদ্ৰূপ সেই নগৰ অৰ্থাৎ পবিত্ৰ য়িৰুশালম্
১৪ তেঁও মোক্ দেখুৱালে। সেই নগৰৰ্ গড়ৰ বাৰে
মূল্ আৰু তাৰ্ মাজৎ মেচ়ৰ পোৱালিৰ্ বাৰে পাঁচনি
১৫ হঁতৰ্ নাম। যি ময়ে সৈতে কথা কলে সেই নগৰ
আৰু দুৱাৰ্ আৰু তাৰ্ গড় জুখিবলৈ এক স্বৰ্ণনল ধ
১৬ ৰিলে। সেই নগৰ চাৰিচুকিয়া দীঘলে প্ৰস্থলে সমান
পাচে তেঁও নলেৰে সেই নগৰ জুখিলে সাড়ে সাৎশ
ক্ৰোশ পৰিমাণ তাৰ্ দীঘলে আৰু প্ৰস্থলে আৰু ওখয়
১৭ সমান। পাচে মানুষ্যৰ হস্তৰ পৰিমাণে অৰ্থাৎ সেই
দূতৰ পৰিমাণে তেঁও দেয়াল জুখিলে এশ চোৱাল্লিশ
১৮ হাত হল্। দেয়ালৰ গাঁথনি সূৰ্য্যকান্ত মণিৰ আৰু
১৯ নগৰ্ নিৰ্ম্মল কাঁচৰ নিচিনা নিভাঁজ স্বৰ্ণময় আৰু নগ
ৰৰ দেয়ালৰ্ মুল এটাই বিধি বহুমূল্য শিলেৰে শোভিৎ
২০ প্ৰথম মুল সূৰ্য্যকান্তময় দ্বিতীয় নীলময় তৃতীয় লালড়ি
ময় চতুৰ্থ পন্নাময় পঞ্চম বৈদুৰ্য্যময় ষষ্ঠ আকিকময়

সপ্তম চন্দ্ৰকান্তময় অষ্টম লশুনীয়াময় নৱম পদ্মৰাগ
ময় দশম গোদন্তময় একাদশ ফিৰোজময় দ্বাদশ মৰ
২১ তিময়। সেই বাৰে কপাট বাৰ মুক্তা প্ৰতি কপাট
একং মুক্তাৰে নিৰ্ম্মিত আৰু সেই নগৰৰ আলি নিৰ্ম্ম
ল কাঁচৰ নিচিনা নিভাঁজ স্বৰ্ণেৰে নিৰ্ম্মিত আছিল।—
২২ তাৰ মাজত ময় কোনো মন্দিৰ নেদেখিলোঁ কিয়
নো প্ৰভু ঈশ্বৰ সৰ্ব্বশক্তিমান আৰু মেচৰ পোৱালি
২৩ তাৰ মন্দিৰ। সেই নগৰত প্ৰকাশ কৰিবলৈ
সূৰ্য্যৰ বা চন্দ্ৰৰ প্ৰয়োজন নায় কিয়নো ঈশ্বৰৰ তেজ
তাক দীপ্তিমান কৰে আৰু মেচৰ পোৱালি তাৰ পহৰ।
২৪ আৰু যিবিলাক ৰক্ষা হয় সেই জাতিইঁত তেঁওৰ
দীপ্তিৰে ফুৰিব আৰু পৃথিবীৰ ৰজাইঁত আপোন
২৫ মাহাত্ম্য আৰু সংকাৰ তাৰ মাজত আনিব। দিনত
তাৰ কপাট কেতিয়াও ৰুদ্ধ নহব আৰু তাত ৰাতি
২৬ নহব। আৰু সৰ্ব্বদেশীয়াইঁতৰ মাহাত্ম্য আৰু
২৭ সংকাৰ সিইঁতে তাৰ মাজলৈ আনিব। আৰু যি
কোনো বেহানি অশুচি কৰে বা ঘৃণাৰ্হ কৰ্ম্ম কৰে বা
মিচা কথা কয় এই এটাই বেহানি কোনোৰূপে তাৰ
মাজত নোসোমাব কিন্তু যিবিলাকে মেচৰ পোৱালিৰ
জীৱনৰূপ পুথিত লিখিত হয় সিইঁত সোমাব।—

পৰ্ব্ব ঈশ্বৰ আৰু মেচৰ পোৱালিৰ সিংহাসনৰপৰা ও
২২ লোৱা সুটিকৰ নিচিনা নিৰ্ম্মল অমৃত নিৰ্ম্মল পানীৰ
২ এক নই তেঁও মোক দেখুৱালে। সেই নগৰৰ আলি
আৰু মাজত নইৰ দুয়ো কাষেদিত ৰহে প্ৰতি এইকক

বিধী এনেকৈ বাবে যাইৎ বাবে বিধী ফল্ দিয়োঁতা জী
বনদ বৃক্ষ থাকে সেই বৃক্ষৰ পত্র লোকহঁতক স্বস্থ ক
৩ ৰিবলৈ হইছে। আৰু শাপ নেথাকিব কিন্তু ঈশ্বৰৰ,
আৰু মেচৰ পোৱালিৰ সিংহাসন তাৰ্ মধ্যস্থিত হ্বব
৪ আৰু তাৰ্ সেৱকহঁতে তেঁওক সেৱা কৰিব। আৰু
সিহঁতে তেঁওৰ মুখ দেখিব আৰু সিহঁতৰ কপাল
৫ তেঁওৰ নামেৰে অঙ্কিৎ হ্বব। তাৎ আৰু ৰজনী
নহ্বব সিহঁতৰ্ চাকিৰ বা বেলিৰ পহৰৰ্ প্ৰয়োজনও
নায় কিয়নো প্ৰভু ঈশ্বৰে সিহঁতৰ পহৰ কৰে আৰু
৬ সিহঁতে সদা সৰ্ব্বদা ৰাজ্য কৰিব পাচে। তেঁও মোৎ
কলে এই কথা বিশ্বাস্য আৰু সত্য আৰু সাধু আচাৰ্য্য
হঁতৰ্ প্ৰভু ঈশ্বৰ কিচু দিনৰ মাজৎ ভবিতব্য বিষয়
৭ আপোন বন্দিহঁতক দেখুৱাবলৈ আপোন দূতক পঠিয়া
ইচে।—

দেখা ময় সত্বৰে আহোঁ যি এই পুথিৰ আচাৰ্য্য
ৱাক্য পালন কৰে সি ধীন্য।—

৮ ময় যোহন এই বিষয় দেখিলোঁ আৰু শুনিলোঁ
আৰু শুনিলৎ দেখিলৎ পাচে যি দূতে মোক এই বি
ষয় দেখুৱালে সেই দূতৰ্ ভৰিৎ ভজবলৈ ময় পড়ি
৯ লোঁ। তেতিয়া তেঁও মোৎ কলে সাওধান হৈয়াক্ ন
কৰিবা কিয়নো ময় তোমাৰ্ সহবন্দী আৰু তোমাৰ
আচাৰ্য্য ভায়হঁৎ আৰু যিবিলাকে এই পুথিৰ কথা
পালে সিহঁতৰ মাজৎ এজনে ঈশ্বৰ ভজে।—

১০ পাচে তেওঁ মোক কলে এই পুথিৰ আচাৰ্য্যবাক্য ঢাক কৰি নেৰাখিবা কিয়নো কাল্ ওচৰ্ লাগিছে ।
১১ যি অযথাৰ্থিক্ সি অযথাৰ্থিক্ হই থাকোক্ আৰু
১২ যি ময়ল সি ময়ল্ হই থাকোক্ । আৰু যি পৰমাৰ্থিক্ সি পৰমাৰ্থিক্ হই থাকোক্ আৰু যি সাধু সি
১৩ সাধু হই থাকোক । আৰু দেখা ময় সত্বৰ আহোঁ আৰু যেনে কৰ্ম্ম হব তেনে ফল্ পায় প্ৰতি দিবলৈ ফল
১৪ মোৰ্ লগত আছে । ময় ক আৰু ক্ষ আদি আৰু অন্ত প্ৰথম আৰু শেহ । যিবিলাকে তেঁওৰ্ আজ্ঞা মানে সিহঁত ধন্য সিহঁত জীৱন দিয়োঁতা বৃক্ষৰ ফল
১৫ খাবৰ আধিপত্য পায় আৰু দ্বাৰ দি নগৰলৈ সোমায় কিয়নো কুকুৰহঁত আৰু মায়াবীহঁত অৰু নটিনীগামীহঁত আৰু বধীহঁত আৰু দেৱাৰ্চকহঁত আৰু যি কোনোএ মিচা কথা ভাল পায় বা কয় ইহঁত বাজত থাকে ।—

১৬ এই কথাৰ প্ৰমাণ তোমালোক মণ্ডলীত দিবলৈ ময় যিশু আপোন দূতক্ পঠিয়াইছোঁ ময় দাউদৰ মূল আৰু তাৰ্ পৰা ওপজা আৰু তেজস্বী আৰু ভোটা
১৭ তৰা । পৰমাত্মা আৰু কন্যায় বোলে আহা যি শুনে সি কওক্ যি আহা যি তৃষিত সি আহোক্ আৰু যাৰ ইচ্ছা হয় সি আহি বিনামোলে অমৃত পানী লওক্ । কিয়নো যি এই পুথিৰ আচাৰ্য্যবাক্য শুনে সেই প্ৰতি
১৮ জনলৈ ময় এই প্ৰমাণ দিয়োঁ । যেদি কোনোএ এই বাক্যৰ লগত আৰু কিবা মিহলায় তেবে যি যাতনা

এই পুথিৎ লিখা গৈছে ঈশ্বৰ সেই যাতনা সবহ
১৯ কৰি তাক দিব আৰু এই পুথিৰ আচাৰ্য্যবাক্যৰ কথা
ৰ কিছু যেদি কোনোএ লোপ কৰে তেবে জীৱনৰূপ
পুথি আৰু পূণ্য নগৰ আৰু এই পুথিৎ যি লিখিৎ
আইছে এই এটাইতেকৈ তাৰ আধিপত্য ঈশ্বৰে তু
২০ লিব । যি এই কথাৰ প্ৰমাণ দিয়ে তেঁও কয় । অৱশ্য
মই সত্বৰ আহোঁ । আমিন । এয়ে হোক ।
২১ হে প্ৰভু য়িশু আহা । প্ৰভু য়িশু খ্ৰীষ্টৰ অনুগ্ৰহ
এটাই পূণ্যৱন্তইঁতক প্ৰতি হোক । আমিন ।—

